BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XVI
H
33
NAPOLI

Digitized by Google

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

SEU EJUSDEM

CONTINUATIO,

Quæ SUPPLEMENTI loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt EDITIONIBUS, ROMANÆ, & LUGDUNENSI.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS.

TOMUS DECIMUS-QUARTUS,

Complectens Constitutiones CLEMENTIS XII. ab Anno I. usque ad IV.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ *editum* 1738.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L I.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

Digitized by Google

N E R I O
S. E U S T A C H I I
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ DIACONO
CARDINALI CORSINIO.

HIERONYMUS MAINARDUS
S. P. D.

QUOD mihi libraria in Arte diu multumque verſato licuit animadvertere, CARDINALIS AMPLISSIME, illud eſt Librariorum in more poſitum, quum Volumina ſuis impreſſa formis vulgare cogitant, ut eadem magnorum Princi-

Digitized by Google

pum ſplendentia nomine in lucem edant. Quin etiam cur tantum ſplendoris comparatum iis velint, deprehendi. Id faciunt ſcilicet, aut grati animi ergo, eo quod maximis ſint cumulati beneficiis; aut ſapienti ducti conſilio, ut Principem demereantur; aut denique neceſſitate coacti, quod operis natura ipſa Virum Principem ſpectet. Unoquoque horum capitum me moveri, ut Tibi, CARDINALIS AMPLISSIME, hanc Sacrarum Legum Collectionem nuncupem, diffiteri non poſſum, nec debeo. At enimvero quæ & quanta tum publica tum privata in me beneficia contuliſti? Utinam moderatione tua ſumma non prohiberer numerando recenſere, quorum pro ea, quam Tibi natura indidit, animi magnitudine es oblitus? Tuum vero maximum patrocinium ut aſſequar, periclitandas mihi eſſe omnes vires intelligo, mecumque omnes perinde æſtimant, quicumque adeo clara adeoque illuſtria ea virtutum ornamenta ſuſpiciunt, quibus inclyto Tuo generi non inſuetum Sacræ Purpuræ decus acceſſit. Cæterum tametſi utraque movear ratione, nullo tamen pacto eas comparari poſſe puto cum illa potiſſima, quæ ex hujus Operis natura petitur.

Sacrarum hæc legum Collectio, EMINENTISSIME CARDINALIS, ad Te, veluti ad ſuum Dominum optimo, meritoque jure convolat: Tua quippe eſt. Quidni enim? Sanctiſſimus D. N. CLEMENS XII., quem Tibi conjunctio ſanguinis Patruum dedit, Catholica autem Eccleſia Patrem eſſe voluit, Tuo potiſſimum uſus conſilio ex his quamplurimas

tulit:

tulit: nonnullas Tuo commisit examini: multisque Tu ipse causam, in Apostolicæ sollicitudinis partem vocatus, dedisti. Quamobrem dum easdem ex meis Typis prodeuntes Tibi dedico, æqui partes impleo, Tibi reddens quod tuum est.

Nec vero hoc uno Volumine latæ omnes a Sanctissimo Patre leges comprehenduntur: diversæ enim temporum difficultates & multas numero, & harum nonnullas pluribus tractandas pepererunt. Primam itaque partem nunc evulgo, eas nimirum Constitutiones, quas primis quatuor Pontificiæ suæ administrationis annis Princeps Optimus sanxit: reliquas editurus quum primum satis otii nactus ero ab iis, quæ me in diversa distrahunt, negotiis. Atque utinam Deus Optimus Maximus CLEMENTEM XII. *Ecclesiæ suæ bono diutissime servet, ut ingentem Voluminum copiam ex sanctissime ab eo latis, ferendisque legibus possim conficere. Laboribus, impensisque non parcam: quamvis tamen iis potissimum decretis, quibus obrepentia prope diem vitia coercentur, desiderari velim occasionem. Sed quæ usquam urbs virtutibus clara, vitiis inaccessa? Virtutis expertes turmas hominum permultas inveniemus: ab omni vitiorum sorde puras nullas prorsus.*

Hanc itaque animi mei significationem, quantula illa est, qua soles benignitate, CARDINALIS AMPLISSIME, *accipere ne dedigneris: ac si eam tarde quidem promo, hoc non desidia, seu voluntariæ protelationis contumacia; sed quampluribus gravibusque, ac non felicibus*

artis

artis meæ, temporumque circumſtantiis, factum precor exiſtimes: nihil enim mihi fuit antiquius, quam hoc officii debitum Patrono beneficentiſſimo perſolvere. Interim ego ſalutem, & fauſta quæque precatus, Sacram Purpuram Tuam humiliter exoſculor. Vale. Dabam Romæ Kal. Martii An. S. MDCCXXXVIII.

AD LEC-

Digitized by Google

AD LECTOREM BENEVOLUM BIBLIOPOLÆ.

HACTENUS emissas à Summis Pontificibus Constitutiones, Bullasque omnes, eâ, quâ par fuit, curâ, promissâque fide, typis mandavimus, Amice Lector, nostramque in Editione MAGNI BULLARII, promulgato hujus Decimo-quarto Volumine, operam esse exhaustam putabamus, & ecce nova laboris ex ante-acto labore ratio exurgit.

Editor quippè Romanus, cùm ultimo suo *Bullarii Romani* Tomo, eas duntaxat, uti in anteriori declarat, quam ad amplissimum Cardinalem CORSINIUM scripsit, Epistolâ, Constitutiones Apostolicas complexus sit, quas primis quatuor Pontificii Regiminis sui annis edixit CLEMENS XII. quem magno Ecclesiæ bono & propriæ ipsius gloriæ incremento DEUS OPT. MAX. diu præstitit incolumem; supersunt adhuc ejusdem Summi Pontificis Constitutiones, & numero benè multæ, & ob ingruentium quotidiè negotiorum momenta graves, quas se editurum quàm primùm idem promittit Librarius: istæ autem, ubi in lucem prodierint, Decimo-quinto Magni nostrî Bullarii Volumini materiam suppeditabunt.

Verùm, quia ultimæ Constitutiones istæ ad convenientem forsàn Tomi amplitudinem non satis erunt, iis supplebunt Bullæ in superioribus Tomis, si quæ sint, omissæ, aut etiam in Editione Romana ob quamlibet causam suppressæ. Id ipsum tamen pro certo habeas, Lector Amice, non in his ultimis promulgandis, non quidquam esse immutaturos, aut depravaturos, sed omnes à nobis accuratè ac fideliter fore transcribendas, ex autographis è Romanâ Cancellariâ depromptis, aut aliundè, uti jam anteà fecimus, non sine magno nostro sumtu conquisitis.

Ea te monitum esse volumus tanquam certum diligentiæ, fideique nostræ testimonium, simulque studii, quo sumus incensi, ne quid in operibus nostris desideres, quod ad tuum possit conferre proventum, nobisque tuam promereri benevolentiam. Nostrâ itaque utere industriâ. Vale.

PRIVI-

PRIVILEGIUM

SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

CAROLUS SEXTUS, Divinâ favente Clementiâ Electus Romanorum IMPERATOR semper Augustus, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. REX; ARCHIDUX Austriæ; DUX Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Würtenbergæ; COMES Tyrolis &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium universis, quod, cùm Nobis Noster Sacrique Imperii fidelis dilectus ANDREAS CHEVALIER *Typographus* LUXEMBURGENSIS, humillimè supplicârit, ut Privilegium Impressorium super *BULLARIO MAGNO ROMANO Novissimo, a Beato LEONE MAGNO, usque ad PONTIFICEM nunc Regnantem, cum suis Supplementis, in Folio* & *Novem Tomis* sibi impertitum, ad alios Decem Annos extendere clementissimè dignaremur. Nos submissis pariter ac æquis ejus precibus annuendum censuerimus: Ac proinde Authoritate Nostra Cæsarea omnibus & singulis Bibliopolis, Bibliopegis, Typographis, & aliis quibuscumque rem Librariam seu negotiationem exercentibus, firmiter inhibemus, vetamus, & interdicimus, ne quis supra nominatum *BULLARIUM MAGNUM ROMANUM*, sub hoc aliove titulo aut forma per decem Annorum spatium ab hodierno die computandum, intra Sacri Romani Imperii, & Regnorum Ditionumque Nostrarum Hæreditariarum fines recudere, vel aliis recudendum dare, aliorsumve impressum apportare, citra præfati impetrantis, ejusdemque Hæredum ac Successorum voluntatem in scriptis obtentam, ausit vel præsumat. Si quis verò secùs faciendo Privilegium hoc Nostrum seu Interdictum violare, contemnereque præsumpserit, eum non solùm ejusmodi Exemplaribus, ubicunque locorum repertis, perperam quippe recusis, seu apportatis (quæ dictus ANDREAS CHEVALIER, sive propria auctoritate, sive Magistratus illius loci auxilio, sibi vindicare poterit) de facto privandum, sed & decem Marcarum auri puri pœna Ærario seu Fisco Nostro Cæsareo & Parti læsæ ex æquo pendenda, omni spe veniæ sublata, mulctandum decernimus, dummodo tenor hujus Nostri Privilegii in fronte libri impressus reperiatur, & consueta quinque Exemplaria Consilio Nostro Imperiali Aulico exhibeantur. Mandamus itaque omnibus & singulis Nostris & Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Dominiorum Nostrorum Hæreditariorum Subditis, & fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, cujuscunque status, gradus, dignitatis, aut ordinis fuerint, præsertim verò iis, qui in Magistratu existentes, vel suo vel Superiorum suorum loco jus justitiamque administrant, ne quemquam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum violare, spernere, aut transgredi patiantur: Sed si quos contumaces compererint, constituta à Nobis mulcta eos puniri, & quibuscunque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi gravissimam Nostram indignationem prædictamque pœnam evitare voluerint. Harum testimonio literarum manu Nostra subscriptarum, & Sigilli Nostri Cæsarei appressione munitarum, quæ dabantur Laxenburgi vigesima prima Maii anno millesimo septingentesimo trigesimo septimo, Regnorum Nostrorum, Romani vigesimo sexto, Hispanicorum trigesimo quarto, Hungarici & Bohemici verò vigesimo septimo, &c.

CAROLUS.

(L.S.)

UT JO. AD. COMES DE METSCH.

Ad Mandatum Sac. Cæs. Majestatis proprium.
J. J. HAYECK de Waldstätten.

Et memoratus CHEVALIER *suprascriptum Sac. Cæs. Majest. Privilegium ex integro concessit* HENRICO-ALBERTO GOSSE & SOC. *ex Conventione factâ inter eos Quarto Nonas Martii Anni* 1738.

INDEX

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo XIV. continentur.

ANNO PRIMO.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

ANNO QUARTO.

INDEX

VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo XIV. continentur.

Nuper

Finis Indicis Vocabulorum initialium.

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS DECIMUS-QUARTUS,

SIVE

CONTINUATIONIS PARS VIII.

CLEMENS XII.

PONTIFEX CCL.

ANNO CHRISTI MDCCXXX.

Anno 1730. Sanctiſſimus D. N. CLEMENS PP. XII. antea Laurentius S. R. E. Cardinalis Corſinus Epiſcopus Tuſculanus, patria Florentinus, creatus Summus Pontifex die 12. Julii, ac quintam poſt diem coronatus anno 1730. Creavit Cardinales ſeptem & viginti. Octavum jam ſui Pontificatus annum agit, quem Deus, Eccleſiæ ſuæ bono diutiſſime tueatur. Anno 1730.

I. Regulæ, Ordinationes, & Conſtitutiones Cancellariæ Apoſtolicæ SS. D. N. Clem. PP. XII.

Sancitæ die 13. Julii. Public. 24. ejuſdem 1730. P. 1.

Hujuſmodi Regulæ, Pontificum, qui Clementi X. præceſſere, Conſtitutionibus ſimiles omnino cum fuerint repertæ, atque hac de cauſa in tota Magni Bullarii continuatione omiſſæ; haſce SS. D. N. reponendas duximus, ut Curialium commodo inſerviremus.

Sanctissimus in Chriſto Pater, & Dominus noſter Dominus CLEMENS Divina Providentia PP. XII., ſuorum Prædeceſſorum veſtigiis inhærendo, normam & ordinem rebus gerendis dare volens, in craſtinum ſuæ aſſumptionis ad Summi Apoſtolatus apicem, videlicet die 13. menſis Julii anno ab Incarnatione Domini milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo, Reſervationes, Conſtitutiones, & Regulas infraſcriptas fecit; quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & ſuo tempore duraturas obſervari voluit; ac quas Nos Petrus Sancti Laurentii in Damaſo Cardinalis Othobonus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vice-Cancellarius die 24. menſis Julii in Cancellaria Apoſtolica publicari fecimus.

Reſervationes generales, & ſpeciales.

1. In primis fecit eaſdem reſervationes, quæ in Conſtitutione fe. re. Benedicti PP. XII. quæ incipit: *Ad regimen*: continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamſi Officiales, in eadem Conſtitutione expreſſi, Apoſtolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum eſſe deſierint, quoad Beneficia, quæ tempore, quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum ſuorum hujuſmodi ejuſdem Sedis Notarii erant, etiam dimiſſis ipſis Officiis, & quandocumque aſſecuti fuerint, ſub hujuſmodi reſervationibus comprehendi, ac reſervavit Beneficia, quæ per Conſtitutionem piæ mem. Joannis PP. XXII., quæ incipit: *Execrabilis*: vacant, vel vacare contigerint. Quam Conſtitutionem, & reſervationem Sanctitas Sua tam ad Beneficia obtenta, quam alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contra Concilii Tridentini Decreta diſpoſuerunt; & diſponent in futurum, extendit & ampliavit; & ea etiam Beneficia omnia diſpoſitioni ſuæ reſervavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contra ejuſdem Concilii Decretorum formam diſpoſitum fuerit. Decernens irritum &c.

Reſervatio Cathedralium Eccleſiarum, & Monaſteriorum, ac de tempore vacationis Epiſcopatuum, vacaturorum Beneficiorum.

2. Item reſervavit generaliter omnes Eccleſias Patriarchales, Primatiales, Archiepiſcopales, Epiſcopales, necnon omnia Monaſteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æſtimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & in poſterum vacatura. Et voluit, quod exceſſus hujuſmodi in literis exprimatur. Ac etiam reſervavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præſentationem, electionem, & quamcumque aliam diſpoſitionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque Collatorum, & Collatricum Sæcula-

rium, & Regulatium quomodolibet (non tamen ad collationem eum alio, vel aliis, aut eriam ad alterius præsentationem, vel electionem pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum Dignitarum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel alias quomodocumque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem, quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum. Decetneus irritum &c.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis, ptæsertim Cutam animarum habentibus, seu alias personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritare provisi, seu providendi, ante illorum assecurionem alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica pet eos tunc obtenta, in fraudem reservarionis suæ resignarenr, seu dimirterent, voluit, decrevit, & declaravit, quod si imposterum quibusvis personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctorirate provideri, ipsosque providendos intra vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorumdem Beneficiorum tempora, quæcumque alia eum illis ineomparibilia Beneficia Ecclesiastica sæcularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium, Regularia per eos tunc obtenta, nulla speciali & expressa de eisdem in provisionibus prædictis facta mautione, simpliciter, vel causa petmutarionis, ac alias quomodolibet, sive in Sanctitatis Suæ, vel alrerius Romani Pontificis pro tempore eaistentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sive Ordinariorum, vel aliorum Collarorum quorumcumque maoibus tesignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere conrigerit, omnes & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ cum inde secutis quibuscumque, cassæ & irritæ, nulliusque toboris vel momenti existant, nec euiquam suffragentur; sed beneficia & juta, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vacent, ac sub reservatione prædicta, quam Sanctitas Sua eriam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprehensa censeantur. Ita, quod de illis per alium, quam per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem, nullatenus disponi possit in omnibus & per omnia, perinde acsi pet pacificam assecutionem Beneficiorum aliorum hujusmodi vere ac tealiter vacavissent. Ac ulterius voluit Beneficium, de quo Resignans fuerit auctoritate Apostolica provisus, ac per cujus assecutionem Beneficia vacare debebant, ut prius vacare, perinde acsi collatio favore Resignantis facta non fuisset, salvis tamen quibuscumque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset Resignatio, etiam ea causa permutationis, summarie simpliciter & appellatione remota eaercendis. Decernens irritum &c. Attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum, & S.R.E. Cardinalium familiarium, Beneficiorum.

4. Item reservavit generalitet dispositioni suæ omnes Dignitates majores post Pontificales in Cathedralibus, eriam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem florenorum auri communi æstimatione eacedentes Principales in Collegiaris Ecclesiis. Reservavir etiam Prioratus, Præposituras, Præpositatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptnrias generales ordinum quorumcumque (sed non Militiarum) ac quæcumque Beneficia, quæ sui, etiam dum Cardinalatus fungebarut honore, existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt pro tempore, Catdinalium Familiares, continui Commensales obtinent, & in posterum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ jus eis competit, aut competierit, etiamsi ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eotumdem, vel alias recesserint. Declarans Dignitates, quæ in Carhedralibus, eriam Metropolitanis post Pontificales non majores existunt, & quæ ea Apostolicæ Sedis Iodulgentia, vel Ordinaria auctorirate, aut consuetudine præscripta, vel alias quovis mndo in quibuseumque Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reservatione prædicta comprehendi debere. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Irem reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacomque Civitate, vel Diœcesi, qui suo tempore officia exercuetint Subcollectorum fructuum & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis comperebat. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item teservavit omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo decedere contigerit in quovis loco, quantumcumque etiam a dicta Curia temoto. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

7. Item reservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans in Prædecessorum suorum Rom. Pontificum Constitutionibus, & Regulis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam a die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehensos fuisse, & esse; irritumque &c. attentari, decernens &c.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum Sancti Joannis Lateranen., & Sancti Petri, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, & Beneficiorum titulorum Cardinalium a Curia absentium.

8. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscumque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Personatus, & Officia in S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, necnon ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium a Romana Curia absentium, ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium Titulorum, & Diaconorum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Canonicatus, & Præ-

bendas,

beodis, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, ac in antea vacatura tam in eadem Urbe, quam in Ecclesiis, Civitatibus, ac Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia; ac decrevit irritum &c.

Reservatio Mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

9. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura, Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum extra Romanam Curiam, alias quam per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque Collatorum, & Collatricum Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub concordatis inter Sedem Apostolicam & quoscumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant, acceptatis, & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis Beneficiis tunc vacantibus etiam Motu Proprio fient de mense, in quo vacaverint dispositive mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse, ac consuetudines, etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non Privilegia etiam in limine erectionis concessa, & Indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissime extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus quomodolibet concessa, adversus reservationem hujusmodi minime suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta; ipsis quamdiu apud Ecclesias, aut Diœceses suas vere & personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis cum cura & sine cura Sæcularibus, & Regularibus; (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut alias pertinentibus) quæ in antea in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo alias dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) libere disponendi facultatem tempore sui Pontificatus tantum duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit) seu etiam aliorum dispositioni suæ, & dictæ Sedis alias quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus provisiones, gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquo modo præstiterint, usu & beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant; ac collationes & aliæ dispositiones de Beneficiis illius prætextu deinceps faciendæ, nullius sint roboris vel momenti. Illi vero, qui gratiam Alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes literas manu propria subscriptas suoque sigillo munitas, & in sua quisque Civitate vel Diœcesi datas declarare; & literas ipsas sive ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis; & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demum, & non antea, frui incipiant gratia supradicta. Insuper declaravit, quod si idem Episcopus pluribus Ecclesiis, quomodocumque unitis ex Apostolica concessione & dispensatione, quomodocumque præsit, teneatur hujusmodi Alternativæ gratiam, quatenus ea potiri velit, utriusque Ecclesiæ nomine explicite acceptare, alias illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Dataria, neutri parti liceat nisi concordi consensu ab ea recedere. Declarans præterea, exceptionem positam in Regula favore Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communionis, & consortii juxta declarationem fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris sui, editam die decima Septembris Anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quam Sanctitas Sua in omnibus & per omnia approbat. Decernens sic in præmissis omnibus per quoscumque &c. judicari debere; ac irritum &c.

De Literis in forma: Rationi congruit: expediendis.

10. Item voluit idem D. N. PP., quod concessa per fel. rec. Innocentium Decimum tertium Prædecessorem Suum, & de ejus mandato expediantur in forma: *Rationi congruit &c.* sub die Coronationis Suæ, ut moris est, & idem quoad concessa per piæ mem. Clementem XI. etiam Prædecessorem Suum ad sex menses dumtaxat ab ipso die Coronationis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per Prædecessores reservatarum.

11. Item declaravit omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui ordinationi & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria necnon sic reservata Beneficia tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant; aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi si Commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per hujusmodi reservationem & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem ea vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquo modo. Decernens irritum & inane, si secus super his attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contigerit attentari.

Revalidatio Literarum Prædecessoris Gratiæ, & Justitiæ infra annum concessorum.

12. Item prædictus D. N. omnes, & singulas ab Innocentio XIII. Romano Pontifice

Prædecessore Suo infra annum ante diem ejus obitus concessas Gratiæ, vel Justitiæ, literis temporibus debitis earum Executoribus seu Judicibus non præsentatis, omnino revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenarie restituit; ac decrevit per Executores seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos, ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxta illarum formam.

Revocatio Unionum.

13. Item rationabilibus suadentibus causis ipse Dominus Noster, omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, applicationes, & dismembrationes, etiam perpetuas de quibusvis Cathedralibus, necnon aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis, eorumve Domibus, Prædiis, & Locis per cessum, vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis, etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac Piis & aliis Locis, Universitatibus etiam Studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis per eos obtentis, quomodolibet Apostolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, necnon pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum & Religiosorum locorum ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum) factas, quæ suum non sunt fortitæ effectum: Ac quascumque concessiones & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascumque clausulas, vel adjectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam quæ Motu Proprio, aut ex certa scientia, & Consistorialiter processerunt, & emanarunt, literis, etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore, quomodolibet contentæ adversus revocationem & irritationem hujusmodi voluit aliquatenus suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

14. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Personis, ac Prælatis, etiam utriusque Signaturæ Referendariis, nec non Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando cum quibusvis personis super Matrimonio contracto vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium & ætatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis; necnon de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & alias a præmissis officia ipsorum Nunciorum & Collectorum directe non concernentes; etiamsi in literis desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem dictæ Sedis Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi Beneficia reservata.

15. Item revocavit quascumque facultates, & literas desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis Ordinariam Collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum de jure vel consuetudine habentibus, & quavis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia Dignitate, vel alio (non tamen Cardinalatus) honore fulgentibus, quavis consideratione vel intuitu, etiam Motu Proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter vel divisim spectantibus, disponere libere & licite valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent. Decernens irritum & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apostolicis literis committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kalendas immediate poni consueverunt, per literas & syllabas eatenus describantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur &c.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quod de concurrentibus in Data ejusdem diei super vacantibus seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, Motu Proprio conceduntur, ceteris simili modo gratias non habentibus: alias graduati non graduatis: aut inter graduatos magis graduato: necnon colorato titulo possessores non possessoribus: ac inter personas alias in Curia præsentes absentibus ab ea: ac inter præsentes non Beneficiati Beneficiatis: & similiter inter absentes, ceteris paribus, oriundi non oriundo, & Diœcesanus non Diœcesano; In reliquis vero singuli, qui prius Apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum, de quibus agi contigerit, Beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo jus quæsitum.

18. Item ne per varias, quæ pro Commissionibus, seu Mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur; Idem Dominus Noster decrevit & declaravit suæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque Signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas pro Commissionibus, seu Mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu Proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem, a Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula

Regula de Viginti.

19. Item voluit, quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit, siva in Romana Curia, sive extra illam aliquod Beneficium, sive simpliciter, sive ex causa permutationis, vel alias dimiserit, aut illius Commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies a die per ipsum Resignantem præstandi consensus computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quod si contingat tam in Curia, quam extra, alicui Personæ de Parochiali Ecclesia, vel quovis alio Beneficio exercitium Curæ Animarum Parochianorum quomodolibet habente, provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idiomate loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu Mandatum, & gratia, desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi, nullius sint roboris vel momenti, Decernens irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

21. Item si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocumque tanquam per obitum alicujus, licet tunc viventis, vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio & quævis dispositio, etiam vigore alterius novæ supplicationis vel gratiæ dicto Supplicanti per obitum hujusmodi denuo faciendæ, nullius sint roboris vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petens Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneatur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur; alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest. Et idem voluit observari in quibusvis suppressionibus perpetuis, concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus & Bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, voluit Constitutionem fe. re. Martini PP. V. Prædecessoris sui desuper factam, & in Libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit: *Viam ambitiosæ cupiditatis &c.* firmiter observari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora a jure statuta, sive ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis literis, ad Sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ me. Pii II. similiter Prædecessoris sui desuper editam, & in dictæ Cancellariæ Apostolicæ Libro descriptam, quæ incipit: *Cum ex Sacrorum Ordinum &c.* pari modo observari.

De Moneta.

25. Item declaravit idem Dominus Noster, quod libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas & Cameram Apostolicam computari & æstimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

26. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quod quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus Constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint; necnon quæcumque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, & quibusvis aliis Beneficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis ubicumque resignari, vel alias dimitti contigerit cum inde sequutis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris vel momenti.

De non judicando juxta formam Supplicationum, sed literarum expeditarum.

27. Item cum ante confectionem literarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit & ordinavit idem D. N., quod Judices in Romana Curia & extra eam pro tempore existentes, etiamsi sint S. R. E. Cardinales, Causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus (nisi in dicta Curia dumtaxat sint Commissiones justitiam concernentes per placet, vel per S. R. E. Vice-Cancellarium juxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxta literarum super eisdem impetrationibus & concessionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si literæ ipsæ per præoccupationem, vel alias minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item attendens D. N. Papa, quod super habendis de Cancellaria Apostolica Regulis, & Constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earumdem Regularum & Constitutionum (quæ juxta varietatem concurrentium Causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore vel effectu testium, plerumque tenacem desuper memoriam non habentium, depositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus Causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiamsi S. R. E. sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore depu-

tatis auctoritate Apostoliea Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore vel effectu probando dumtaxat stet, sidemque adhibeat Cedulæ, seu Scripturæ desuper a duobus majoris præsidentiæ, quod danda sit, a tergo signatæ, & etiam a duobus aliis litterarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vice-Cancellarii seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, ut moris est; quidquid autem secus fieri contigerit nullius sit roboris vel momenti.

De subrogaadir Collitigantibus.

29. Item Dominus Noster cupiens litium succidere anfractus, & ne novi Collitigantibus Adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem super quovis Beneficio Ecclesiastico Collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus Adversario in dicto Beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodo prædictus Collitigans in dicto Beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum Adversarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmisso jure, sive tunc vacet, vel cum vacaverit impetrationes, vel concessiones etiam Motu proprio infra mensem ante concessionem hujusmodi factæ nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia, illorum præsertim, quibus aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam Collitigantes in eorum juribus facilius subrogentur; Voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in Beneficio Defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, & subrogatio vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perinde valere, taliter Impetranti nullatenus suffragetur, quod etiam strictissime observari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi usque ad definitivam Sententiam, quæ tamen in rem non transierit judicatam, processum foret.

De verisimili notitia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis cum Cura, vel sine Cura, Secularibus, vel Regularibus per obitum quarumcumque personarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris vel momenti sint, nisi post obitum ante, & datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem SS. D. N. verisimiliter potuerint pervenire.

Non valeaut Commissiones Causarum, nisi literis expeditir.

31. Item quod omnes & singulæ Commissiones Causarum quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de Beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus literæ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris vel momenti.

De Impetrantibus Beneficia per obitum Familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod impetrans Beneficium vacans per obitum Familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen & titulum ipsius Cardinalis, si ille in Curia fuerit, ipsius ad id accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla; & idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiamque & lares in eadem Curia retinentes ab ipsa Curia recesserint, ad eamdem illico reversuri, & infra decem vel ad summum quindecim dies vere & personaliter reversi fuerint. Ita quod Cardinalibus, alias quam, ut præfertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, & hic necessario exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam a die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando sic intellectas & intelligendas fuisse; irritumque &c. attentari, decernens. Quodque si prædicti Familiares, eorumdem Cardinalium Familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint, quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus vel ad quæ priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum prius Familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in illis Beneficiis, quæ Familiares ipsi tempore obitus eorum in dicta Curia vel extra eam obtinerent, aut anteà obtinuissent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Necnon illos quoad effectum dictæ Constitutionis Familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium Familiares continui Commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem Familiaritate.

33. Item Dominus Noster ad evitandas lites & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si Beneficia, quæ per obitum Familiarium continuo Commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur quo ad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione literarum illius Cardinalis, cujus Familiaris defunctus ille exitit, consensus requiri debeat; Sed Beneficia hujusmodi ad Collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut præfertur, libere spectare censeantur; Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia hujusmodi per obitum dictorum Familiarium vacaverint, tunc in provisione talium Beneficiorum super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romana Curia præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio & dispositio, ut præfertur pertinere deberet, itaut Cardinalis Ordinarius Collator in concursu cum Cardinali Patrono semper præferri debeat, salvis tamen semper Indultis concessis & concedendis eisdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura

Signatura per fiat praefertur alteri per concessum.

34. Item voluit idem Dominus Noster, quod concurrentibus eadem die super quocumque Beneficio per fiat, & concessum, Signaturam ex ejus per fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per concessum, etiam Motu Proprio habenti praeferatur, etiam in illa per concessum praegnantiores, & quantumlibet privilegiativae essent clausulae.

De Annali Possessore.

35. Item SS. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quod quicumque Beneficium Ecclesiasticum, tunc per annum immediate praecedentem pacifice possessum, & quod certo modo vacare praetenditur, deinceps impetraverit nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quotannis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infra annum usque ad Sententiam diffinitivam inclusive prosequi debeat & teneatur; alioquin impetratio praedicta, & quaecumque inde sequutae nullius existant firmitatis. Et item impetrans, de damnis & interesse possessorem praedictum propterea contingentibus ei satisfacere; & si possessorem ipsum injuste, frivole, & indebite molestare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Camerae Apostolicae sit adstrictus, nec alius, quam praemissae vacationis modus etiam per literas: si neutri, aut subrogationis, aut alias sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi ea vice consequi aut obtinere valeat; quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatis per privationem, & amotionem, vel alias propter commissa, excessus, & crimina vacantia vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tanquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

36. Item statuit & ordinavit idem Dominus Noster, quod si quis quaecumque Beneficia Ecclesiastica, qualiacumque sint, absque simoniaco ingressu ex quovis titulo, Apostolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu praesentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & praesentatio, seu quaevis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicae ex reservatione generali in corpore juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat; necnon impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante Sententiam diffinitivam.

37. Item idem D. N., ut finis litibus celerius imponatur, & Litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum Praedecessorum Constitutionibus & Statutis inhaerendo, statuit & ordinavit, quod in Causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante diffinitivam Sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quae vim habeat diffinitivae, vel a gravamine minime concernente negotium principale, quod non possit per appellationem a diffinitiva Sententia reparari, nullaeque Causae appellationum committantur, nisi in Commissione exprimatur, quod interlocutoria vim diffinitivae habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione a diffinitiva non valeat reparari. Alioquin Appellationes & Commissiones imposterum, & quidquid inde sequutum fuerit, nullius sint roboris vel momenti; Commissionibus Appellationum jam in Judicibus praesentatis & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem Sententiis, secundo vel ulterius ab eis non liceat appellare. Appellantes vero, & appellationes etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint ultra expensas, & damna, ad quae reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri poena mulctetur.

Non fietur Commissioni post Conclusionem.

38. Item statuit, & ordinavit, quod in Commissionibus de justitia, seu Mandatis etiam Consistorialibus per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiamsi in eis de Conclusione hujusmodi implicite vel explicite mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, ac praesenti Regulae derogetur expresse.

De Literis Religiosorum expediendis.

39. Item voluit & ordinavit, quod si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, literae quoad ipsam clausulam nullatenus expediantur, nisi idem Dominus Noster ponat in Signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De Clausula ponenda in literis permutationis Beneficiorum.

40. Item si committatur alicui Beneficii resignationis receptio, ponatur clausula: *Attente quoque provideas &c.* Et si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula: *Quod neuter permutantium jus acquirat, &c.*, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in Beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus literae desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur: vel per *Fiat, ut petitur*, supplicatio signata fuerit.

De Derogatione Jurispatronatus.

42. Item voluit, quod desuper quovis Beneficio Ecclesiastico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur literae, nisi ponatur

expresse, quod tale Beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitime est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum a jure præfinitum lapsum existat, aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Juripatronatus hujusmodi derogari contigerit, Jurispatronatus hujusmodi mentio, dispositive, ac specifice, & determinate, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in literis provisionis, vel mandato de providendo, de dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis,

43. Item voluit, quod nulli Sæculari de Regulari, nec Religioso de Sæculari Beneficiis Commenda detur, nisi in Signatura per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De Reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod super quibuscumque Reformationibus signatis super Impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima Data expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Data cuiquam videatur posse fieri præjudicium, literæ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi Reformationes hujusmodi per fiat sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in Resignationibus, & Pensionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod super Resignatione cujuscumque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, Apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi Resignans, vel Cedens, si præsens in Romana Curia fuerit personaliter, alioquin per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum Resignantem seu Cedentem pluries super uno & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successive consentire contigerit; voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac literæ eorum prætextu, etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris vel momenti; nec literæ reservationis vel assignationis, etiam Motu Proprio, cujusvis pensionis annuæ super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc debebit.

De ingressu Religionis.

46. Item non dentur literæ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit Datam desuper petitionis.

Non valet impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

47. Item voluit, quod si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De executione facienda.

48. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod quotiescumque per Signaturam suam, vel de ejus Mandato factam super exequendis aliquibus cum adjectione proprii nominis, vel Dignitatis cujusvis, Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quod idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus Consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu Consanguinitatis vel Affinitatis, aut alias prohibito, ponatur clausula, *Si Mulier rapta non fuerit.* Et si scienter, ponatur clausula in quaterno,

Super defectu Natalium.

50. Voluit, quod in dispensationibus super defectu Natalium, quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula: *Quod non præjudicetur illis*, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super Dispensationibus.

51. Item, quod per quamcumque Signaturam in quavis gratia nullatenus dispensatio veniat, nisi specialiter exprimatur, vel dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel alias nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item cum concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque quibusvis per ipsum Dominum Nostrum concessarum vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, sint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensative tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant; voluit idem Dominus Noster, quod nulla talis dispensatio cuiquam in Judicio vel extra suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De Clausulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Cappellæ, aut alias aliqua Indulgentia fuerit concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, hujusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad instar.

54. Item voluit Dominus Noster, quod literæ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibusvis personis de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum,

aut mandatum provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut ſterlinguorum, vel libras turonen. parvorum, ſeu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, ſeu aliam monetam ſecundum communem æſtimationem exprimatur, niſi perſonæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit juxta ipſarum oblationes, aut alias dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ ſint nullæ. Et idem ſervetur in gratiis, quas a Sanctitate Sua Motu proprio emanare contigerit; quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, ſeu provideri mandatur, aut alias diſponitur, ac literis per quas pro tempore ad Eccleſiam Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monaſteriorum regimina promotis conceditur, ut Monaſteria, & alia Beneficia Eccleſiaſtica Sæcularia, & Regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ jus eis competit, retinere poſſint.

De Clauſulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit & ordinavit, quod quando providet, ſeu mandat provideri alicui de Beneficio Eccleſiaſtico vacante, tunc dari poterunt clauſulæ, ſi petantur, etiamſi illud quovis *modo &c.* ſeu per Conſtitutionem *Execrabilis* vacet & ſpecialiter reſervatum inter aliquos litigioſum ſit, & ejus collatio devoluta fuerit, & ſi pro collitigante vel ſubrogationem, *aut ſi neutri vel ſi nulli &c.* petente, ſi tunc lis ſpecifice exprimatur, nec detur aliqua generalis reſervatio diſpoſitive, niſi deſuper in conceſſione ſpecialis & expreſſa, ac parte, & non ſub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ Reſervationes ibi contentæ veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum generalis reſervatio hujuſmodi probari non poſſit, aut in novis proviſionibus, ſeu pro collitigantibus, *Si neutri vel ſi nulli &c.* ſit expreſſum, quod ab aliquibus aſſeritur, illum, cujus Beneficium conceditur, Collectorem vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuiſſe, clauſula ponatur etiamſi dictum Beneficium ex eo, quod talis Collector vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, diſpoſitioni Apoſtolicæ generaliter reſervatum exiſtat, dummodo non ſit in eo alicui ſpecialiter jus quæſitum. In reliquis vero nulla clauſula detur, unde reſervatio generalis elici poſſit, niſi deſuper Signatura per duplex fiat ſignata ſit, aut reſervatio vel alias ſpecialiter habeatur.

De expreſſione qualitatum Beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod ſuper Beneficiis Eccleſiaſticis de qualitatibus illorum videlicet an Dignitates, Perſonatus, vel officia ſint, eique immineat Cura Animarum, & ad illa conſueverint, qui per electionem aſſumi, mentio fiat; alias gratiæ deſuper factæ ſint nullæ. Et ſi qualitates hujuſmodi affirmative vel conditionaliter non exprimantur, negative expreſſe deſuper fiat in Beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas conſueverint habere.

De Beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item ſi reſervetur Beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec cenſeatur Beneficium reſervatum ſpecialiter vel affectum, niſi ſequatur Matrimonium; ſed in Beneficiis per promotionem, aut ingreſſum Religionis, vel aſſecutionem vacaturis ponatur clauſula, etiamſi non petatur, cum Beneficia hujuſmodi præmiſſo, vel alias quovis modo &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiamſi vacent. Decernens irritum &c.

De clauſulis ponendis in literis Religioſorum.

59. Item voluit, quod ſi petatur aliquem Religiorum recipi, & ſibi de quovis Beneficio Eccleſiaſtico provideri per ſimplicem ſignaturam Fiat, receptio hujuſmodi dumtaxat detur, adjecto, ſi petens idoneus ſit, aut alium Canonicum non obſiſtat; & exprimatur, ſi certus numerus Regularium ſit, ſit ibidem, cui etiam non derogetur, niſi expreſſe concedatur, & ſi numerus iſte non exiſtat, ponatur; Dummodo receptionis locus hujuſmodi nimium propterea non gravetur. Poſſintque Executores proviſionis hujuſmodi ad receptionem emiſſionis profeſſionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religioſorum.

60. Item ſi Regularis petat ſibi de Beneficio ab aliquo Monaſterio, vel alio Regulari loco dependente provideri, & appareat ex petitione hujuſmodi, quod alterius Monaſterii, vel loci Religioſus ſit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clauſulis : Si eſt ita.

61. Item quod in literis ſuper Beneficiis per Conſtitutionem *Execrabilis* vacantibus, ponatur clauſula : *Si eſt ita*; ſimiliter de quibuſcumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item petenti ſibi provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio Decimarum, & aliarum impoſitionum.

63. Item revocavit quaſcumque Decimarum, nec non ſubſidiorum, vigeſimæ, & aliorum onerum impoſitiones ex quavis cauſa emanatas (non tamen Decimarum, ſubſidiorum, & onerum impoſitorum ex quavis cauſa & occaſione expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hoſtes), & quaſcumque facultates ſuper Decimarum, vigeſimæ, & onerum hujuſmodi exactione quibuſvis fructuum, & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectoribus, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis ab eiſdem Prædeceſſoribus conceſſas. Suſpendit quoque ad Suæ Sanctitatis & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum quaſcumque plenarias Indulgentias ab eiſdem Prædeceſſoribus ex quavis cauſa etiam expeditionis hujuſmodi, ſi quæ per Nuncios, vel Quæſtores deferebantur conceſſas, nec non deputandi, & eligendi Confeſſores, qui plenarie abſolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum ſuſpenſatum effectum, reliquaſque facultates ipſas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliqua ſui parte ſint

ſortitæ

fortitæ effectum. Itaur illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi jam consequuti sunt facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenarie io mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurnm: Decrevit quoque irritum, & inane qnidquid facultatnm revocararum earumdem prætextu imposterum cootigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item revocavit, cassavit & annullavit, ac irritas declaravic quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toro vel in parte, & quasvis concessiones & collationes, aliasque dispositiones pet fel. rec. Innocentium XIII., aliosque Prædecessores de dictis Officiis, etiam ex die collationum, concessionum & dispositionom earumdem in antea vacaturis in favorem qnarumcumque Personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, seu eorum Mensarum, etiam perpetno, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub quavis alia verborum forma, quam, & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, coocessas, & factas quoad Officia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacaront, & in posterum quomodolibet vacsbunt. Item tevocavit qooque, cassavit & annullavit ac irritas declaravit quascomqne Infeudationes, Iovestituras, gratias, concessiones quoquo modo, etiam in Emphyteusim ad tempus seu io perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ae eum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extra tamen Consistorium, & fine Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & consensu,) a die Constitutionis fe. re. Pii Papæ V. Prædecessoris sui super prohibitinne alienandi & infeudandi civitates, & loca Sanctæ Romanæ Ecelesiæ sub datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui anno secundo, nsqne in præsentem diem, per quoscumque Romanos Pontifices suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate enrum quomodocumque & qualitercumque & qunvis colore factas & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sanctæ Sedi Apostolicæ, & tam mediate, quam immediate subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum Infeudationum, Investiturarum, gratiarum, & concessionum nondum devolutis, necnon quascumque prorogationes, & extensiones quarumcumque Infeudationum, Investituratum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, conditionis & præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, & ex qoocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque tam sub Plumbo, quam in forma Brevis sub Annulo Piscatoria, aut etiam alias qnomodncumque, & qualitercumque expeditas literas, ac sub quavis verborum forma, quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissime extendendos.

Quod fructus in tertia parte augeri possint vigere clausula.

65. Item, cum nonnulli io impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum pet eos expressum annunm valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, ut hujusmodi valorem annuom augere possint, ut verius possint in confectione literarum super hujusmodi impetrationibus summa aur valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionis imposterum hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertism partem valoris expressi, & in ptima, quæ desuper fiet literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas literis jam expeditis cum expressinne valoris specificati, aur non integro augmento prædicto, denuo desupet expedire contigerit literas eum aliquo augmento valoris hujusmodi, nullius esse roboris vel momenti, etiamsi Motu proprio beneficiales gratiæ & dispositiones quæcumque a Sanctitate Sua emanaverint.

De insordescentibus.

66. Item ne persoois, pro quibos literæ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem a Censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præsterur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit & ordinavit hojusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi contingent, non suffragari non parentibus rei judicatæ, Incendiariis, Violatoribus Ecclesiarum, Falsificatoribus, & falsificari procurantibus literas, & supplicationes Apostolicas. & illis ntentibus, Receptatoribus, & Fautoribus eorum, ac res vetitas ad Infideles deferentibus, Violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, via facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Executores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati a jure vel ab homine per quatuor menscs scieoter excommunicationis sententiam hujusmodi substinueriot. Er generaliter quibuscumque aliis, qui Censuris aliqnibus etiam alias quam, ut præsertur, quomodolibet ligati in illis pet annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non fine displicentia plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra a prosequentibus negotiorum quorumdam expeditionem in eadem Coria exigere non verentur, obviare volens, districte præcipiendo inhibuit omnibus & singulis quævis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quidqnam prætextu officiorum, quæ obtinerent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta hujusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt; malitiose differre sub excommunicationis, & præter illam suspensionis a perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro

secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit, quod S. R. E. Vice-Cancellarius & Camerarius excedentes ipsos respective prout eis subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, & alias, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, ac contra eos per prædictas pœnas, & alias prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolica vacante.

68. Item S. D. N. provide considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos Beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacare contigerant, dispositioni suæ reservare, intendens de Beneficiis hujusmodi tam Conclavistis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia & singula Beneficia per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ a die obitus fe. re. Benedicti XIII. Prædecessoris sui usque ad diem duodecimam Julii currentis vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, seu minus valide dispositum fuerat, suæ provisioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio Indultorum superviventia.

69. Item, quia ad opportunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Romanos Pontifices pro tempore existentes, sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse Beneficiatis, ut fructus suorum Beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores, aut quascumque alias personas obligare vel hypothecare, in solutum dare, aut aliàs quomodolibet de eis disponere liceret, ad tempus minime restrictum, ad vitam supplicantium cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideo indemnitati Ecclesiarum, & Successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit & annullavit omnia & singula indulta & facultates in ea parte, qua nec dum vere & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa vel prætextu permittitur fructus certos vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum, anticipatis solutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet & ex quavis causa disponere pro tempore, ad vitam Beneficiatorum, & tempus, quo Beneficia hujusmodi obtinuerint minime restricto, & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

70. Item, cum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales SS. D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, decrevit & declaravit, quod in quibuscumque Constitutionibus & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehensi censeantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant; vel Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, seu in eisdem Regulis & Constitutionibus facta fuerit ipsorum Cardinalium expressa mentio.

Quod Regulæ Cancellariæ non comprehendantur sub generalibus derogationibus.

71. Item Sanctitas Sua statuit & declaravit, quod præmissis, & quibusvis aliis Regulis Cancellariæ suo tempore edendis & publicandis nunquam censeatur derogatum in quibuscumque Constitutionibus, Literis, Brevibus, Indultis, & aliis ordinationibus Apostolicis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia emanatis, per quæcumque verba & Decreta derogatoria, irritantia, universalia, & amplissima, & clausulas quantumvis efficacissimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque specialis & individuæ expressionis vim habentes, & habentia, nisi facta fuerit de illis expressa mentio; & non aliter, nec alio modo.

De potestate Rmi D. Vice-Cancellarii, & Cancellariam Regentis.

72. Primo, quod possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus vel in literis Apostolicis aliquid scriberent, corrigerent vel delerent.

Item, quod possit corrigere Nomina & Cognomina Personarum (non tamen eorum, quibus gratia & concessiones fiunt, ac Beneficiorum, dum tamen de corpore constet.

Item, quod possit omnes causas Beneficiales, etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quod Processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit cum invocatione Brachii sæcularis, & sententias executioni demandari facere contra intrusos & intrudendos, per literas Apostolicas desuper conficiendas, & non alias.

Item, quod possit signare supplicationes manibus duorum Referendariorum signatas de Beneficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem librarum Turonen. parvorum, seu totidem in alia moneta secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedet.

Item, quod possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas, de novis provisionibus, si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reservationem importans.

Item, quod possit ad Ordines suscipiendos arctatis prærogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc a jure statuta tempora, in quibus sic arctati successive ad ipsos ordines promoveantur.

Placet,

Placet, publicentur, & describantur L.

Lectæ & publicatæ fuerunt supradictæ Regulæ, Ordinationes & Constitutiones in Cancellaria Apostolica ab uno ex RR. PP. DD. majoris Præsidentiæ Abbreviatoribus Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, die vero 24. mensis Julii, Pontificatus prælibati SS. D. N. CLEMENTIS XII. Anno Primo.

Joseph Maria Mialcotius Procustos.

II. Gratiæ & Privilegia Conclavistis postremi Conclavis conceduntur.

Eadem Privilegia concessere singuli Romani Pontifices post Clementem VIII. Constit. Æquitati consentaneum &c. *Dat. anno 1592. Morem vero hujusmodi antiquiorem fuisse Antecessoribus ibidem fatetur Cherubinus.*

Dat. 16. Julii 1730. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

URBIS.

Motu proprio, &c.

Causa concessionis.

§. 1. NOs volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo Nos Divina favente clementia ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus uti familiares continui Commensales inservientes, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis & privilegiis pro cujusque meritis exornare, ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, seu subscripta per Venerabilem fratrem Nostrum Antonium Franciscum de Valemibus Archiepiscopum Theodosieo. nuncupatum Datarium Nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro stamparum ex pretio tot Officiorum Vacabilium ad Nos spectantium gratiose donavimus, in veros, indubitatos & non fictos familiares continuos Commensales Nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres præfatæ S. R. E. Cardinales singularim in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab iisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, etiam quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis, cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petiarit, veros Cives, & ad instar, & sine ulla prorsus differantia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, etiam Nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, itaut ipsum jus Civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transfear, creamus, constituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo bonore & insigniis decoramus, aliorumque familiarium & continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius Tinello comedentium & bibentium, ac Nostrorum, & Sedis præfatæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis & non fictis Familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis Nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, & reputari mandamus; eisque ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se Familiares, continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam Originarios nominare possint, nec propterea impetrationes, concessiones & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant. Sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deincepa in perpetuum omnibus & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & Roccbettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles, etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere Nobili, & Cive originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assequutionem quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri & gaudere, libere & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde acsi de vere Nobili genere, & ex utroque Parente Nobili Originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, Indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competant, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate & tenore similibus indulgemus.

Donat eis som aurea.

Ex iisdem L[illegible] in Familiares,

Clericos in Notarios,

Omnes in Comites S. Palatii,

Ac Nobiles areat.

Ac privilegiis iisdem frui concedit, quibus cæteri Palatini Comites, & Familiares fruuntur.

§. 2. Ac Conclavistas præfatos a solutione & exactione quarumcumque Decimarum, non tamen Decimarum, subsidiorum & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes impositarum & impositorum, & cujuscumque pedagii, & subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris, ordinarii, & extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque

Exemptio a solutione Decimarum, & impositionum &c.

Principum

Digitized by Google

Principum impoſitorum & imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra ; & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis & ſolutionis evenerit, liberamus & eximimus, liberoſque & exemptos fore & eſſe decernimus, diſtrictius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem S. R. E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis, ac quibuſcumque aliis Officialibus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, ac Executoribus Decimarum, præterquam Decimarum, Subſidiorum & onerum in ſubſidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hoſtes, ut præfertur, impoſitarum & impoſitorum ; necnon cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & aliorum, ut præfertur, impoſitorum onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis cujuſcumque Eccleſiaſticæ vel Sæcularis Dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumque uſu, poſſeſſione, vel quaſi directe vel indirecte quovis quæſito colore vel ingenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præſumant ; necnon eiſdem Conclaviſtis, quod bona quæcumque ad ipſos, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine, Sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, atque Hoſpitalium quorumcumque Regularium ; necnon Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quorumlibet per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore vel ingenio ſeu eorum induſtria, legitime tamen, & alias licite acquiſita & acquirenda, etiam in dicta Urbe, ejuſque diſtrictu, ac ubique exiſtentia, ſpoliis minime ſubjaceant.

Facultas teſtandi etiamſi Religioni alicui, aut Militiæ nomen dederint, ex tra Militia S. Joannis Hieroſolymitani.

§. 3. Sed Conclaviſtæ præfati etiamſi Religioni alicujus Militiæ (non tamen S. Joannis Hieroſolymitani) adſcripti, & in ea expreſſe profeſſi fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum de jure tamen capacium, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum propriam reſidentiam eos decedere contigerit, teſtari vel alias diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque ſuccedere libere & licite valeant, ſimili modo concedimus & indulgemus: Præcipientes & mandantes eiſdem præfatæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis, & quibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus & Sub-collectoribus, ac Militiarum (non tamen dicti Sancti Joannis Hieroſolymitani) prædictarum Receptoribus, Officialibus, aut Prioribus, & quibuſvis aliis perſonis tam Sæcularibus, quam Regularibus, etiam cujuſvis Militiæ, & cujuſvis gradus, ſtatus, ordinis, & præeminentiæ, etiamſi ſpeciali nota digni exiſtant, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclaviſtarum deſuper moleſtare audeant, ſeu præſumant ; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Teſtamenti & Codicillorum per ipſos Conclaviſtas de eorum bonis hujuſmodi faciendas, ſemper & perpetuo validas & efficaces fore.

Diſpenſatio circa delationem Habitus & Tonſuræ pro habentibus penſionē, vel penſiones 200. ducat. auri cujuſcumque generis illæ vel illæ ſint.

§. 4. Ac cum eiſdem Conclaviſtis etiam in Militia Sancti Joannis Hieroſolymitani, & in quavis alia Militia expreſſe profeſſis, quod ratione quarumcumque penſionum annuarum eis, & eorum cuilibet ſuper quorumvis Beneficiorum Eccleſiaſticorum, ac etiam Menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, Abbatialium, nec non Dignitatum quarumcumque, ac Monaſteriorum, etiam per ejuſdem S. R. E. Cardinales ad præſens obtentorum, & impoſterum quomodolibet obtinendorum, fructibus &c. ac etiam diſtributionibus quotidianis, non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera, pro quolibet eorum nunc & pro tempore reſervatarum & aſſignatarum, ac reſervandarum & aſſignandarum, habitum & tonſuram Clericalem geſtare, & in illis, dummodo alias ipſi habitum decentem & honeſtum, ac per Milites præfatos geſtari ſolitum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas Sententias, Cenſuras, nec etiam privationis ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pœnas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones uſque ad præfatam ſummam ducentorum ducatorum hujuſmodi aſcendentes, & reſervatas, & impoſterum reſervandas, ut præfertur, etiamſi matrimonium quoad Milites alicujus Militiæ, videlicet cum Militia compatibile, jam contraxerint, vel poſthac contrahere voluerint cum unica & virgine tantum, recipere, & quoad vixerint, & quilibet eorum reſpectivè vixerit, retinere libere & licite valeant, de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Facultas reſignandi penſiones ad ſummam 100. ducat.

§. 5. Et inſuper Conclaviſtis præfatis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, ſeu duarum inſignium Urbis Collegiatarum Eccleſiarum, aut perſonæ aliæ quæcumque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam, ad id per eos & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus &c. juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis certis & incertis quarumcumque Menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac etiam diſtributionibus quotidianis, etiam ratione ſervitii & mercedis, Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum) reſervatas ſeu reſervandas, ſeu fructus &c. hujuſmodi beneficiorum reſervatos ſeu reſervandos, etiamſi ſemel vel pluries tranſlatæ ſeu tranſlati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto vel in parte, ac in una ſeu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo caſſare & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus &c. hujuſmodi uſque ad ſummam præfatam centum ducatorum uni vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, vel etiam Clericali charactere tunc temporis nondum inſignitis, cum clauſula tamen ex tunc, prout poſtquam dicto charactere rite inſigniti fuerint, ſeu alias penſionum ſeu fructuum hujuſmodi capacibus per eoſdem Conclaviſtas & illorum ſingulos nominandos, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus & expectantibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis, eiſdem modo & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ ſeu reſervati erant, etiam abſque Beneficia hujuſmodi obtinentium conſenſu, integre perſolvendas, & per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reſervare, conſtituere, concedere & aſſignare poſſint, itaut præfati Tranſlatarii in quaſi poſſeſſione penſiones ſeu fructus &c. hujuſmodi exigendi, in qua ipſi Conclaviſtæ tempore tranſlationis per eos vigore præſentium faciendæ exiſtebant, in omnibus & per omnia ſubrogati

esse censeantur, concedimus & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus N stris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerir, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam & concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative & ampliative præfatis facultatibus præsentibus & præteritis privilegiis hac in re concessis uri, frui, & potiri possint. Decernenres novas reservationes, constitutiones, concessiones, assignationes, & rranslationes pensionum ac fructuum &c. hujusmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc, prout postquam facta fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsaque Beneficia, super quorum fructibus &c. aliisque hujusmodi reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis, seu alterius Militiæ.

§. 6. Necnon Conclavistis præfatis, qui Sancti Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius Militiæ Regularis, etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum Conventu absentes existant, dummodo tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in Conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint, quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quarumvis pensionum, & Commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant, perinde acsi in eadem Militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent, similiter indulgemus.

Legitimatio illegitimorum, & ad Ecclesiasti. a Beneficia habilitatio.

§. 7. Præterea eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilibus parentibus, & vilibus fæminis procreati existant, etiamsi alias legirimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam sive notam abstergimus & abolemus, ac legitimis naralibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis ac aliorum consanguinenrum seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato vel fideicommisso, seu alias de jure. valida dispositione, & præterquam in Bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis vel alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legara, libertates, restituendo realiter & cum effectu ac ad dignitates, honores & quæcumque alia officia sæcularia publica vel privata etiam assumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo Matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obstet impedimentum, ot Clericali Charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, si nondum ad illos promoti sint promoveri, ac postmodum Charactere, & Ordinibus hujusmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, & quæcumque, & qualiacumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus administrationes & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seo si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, ac Dignitates, non tamen Majores post Pontificalem in Cathedralibus, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si eis alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, similiter dispensamus.

Dispensatio a defectibus, qui in collationibus, vel acquisitione Beneficiorum, Pensionum &c. præter Simoniam incesserint.

§. 8. Ac omnes & quoscumque defectus, si qui forsan sint, in omnibus & quibuscumque provisionibus ac permutationibus Beneficiorum quorumcumque eorumdem Conclavistarum, tam ob multiplicitatem Titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, etiam irregularitatis; & similiter in expeditionibus literarum Apostolicarum super illis, quam alias ex quavis causa provenientes, quoad præteritum tantum; ac sine præjudicio juris alicui quæsiti, & dummodo non intercesserit simoniæ labes, nec aliqua lis desuper pendeat, sanamus: ac provisiones hujusmodi vigore præsentium in utroque Foro, perinde acsi novas provisiones hujusmodi obtinuissent, revalidamus, &. quatenus opus sit, omnibus & singulis Dignitatibus, & aliis cum cura & sine cura Beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis, etiam cujusvis Ordinis Regularibus, per eos respective obtentis; de novo etiam respective providemus: ac omnes & singulas pensiones eis & eorum singulis; super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum & nuncuparorum; etiam alicujus Ordinis Regularium, fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis respective reservatas, similiter de novo reservamus; ipsisque Conclavistis eorumque singulis quoscumque fructus &c. Ecclesiasticos occasione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum, ipsis & eorum cuilibet respective collatorum & reservatorum, tam ex antedictis quam ex aliis defectibus & occasionibus, etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, vel non susceptionis gradus Doctoratus indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus; ac cum eis super inhabilitate & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod Censuris hujusmodi ligati Missas & alia Divina Officia (dummodo tamen non in contemptum Clavium) celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint: quodque illa & præmissis eisdem non obstantibus, ad omnes, etiam Sacros & Presbyteratus Ordines alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum, promoveri, & in illis & in susceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare libere & licite valeant, dispensamus.

Condonatio fructuum Ecclesiasti. male vel indebite perceptorum.

Literæ Apostolicæ pro Beneficiis, Pensionibus &c. gratis eis dandæ.

§. 9. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis Commensalibus, eisdem Conclavistis & eorum cuilibet gratis dentur, concedantur & expediantur: ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur concedantur & expediantur, ac dati, concedi & expediri omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Validatio horum Pri-

§. 10. Ac eisdem Conclavistis & eorum cuilibet, ut alia similia vel dissimilia indulta

privile-

vilegiorum, ac cæterorum a Summis Pontificibus cuilibet illorum concessorum.

privilegia, facultates, & grarias, hactenus eis & eorum cuiliber per Nos & Romanos Pontifices prædecessores nostroa & Sedem præfatam concessa, in suo robore & firmitate cum præsentibus stare, ac illorum omnium & singulorum tenores, perinde acsi de verbo ad verbum inserri forent, præsenubus haberi volumus pro expressis, quam imposterum concedenda specialia vel generalia, quibus per præsentes ac præsentibus per illa minime in aliquo præjudicare intendimus; itaut quodcumque & qusliacumque fuetint, unum alteri derogare non censeantur, sed eos & eorum quemlibet illis simul ac cum præsentibus prædictis cumulative vel singulariter, prour eisdem Conclavistis & eorum cuilibet msgis expediens videbitur, frui & gaudere posse decernimus (dummodo tamen præsentibus non adversentur) similitee concedimus & indulgemus.

Exemptio ab insinuatione, seu a registrando in Camera.

§. 11. Postremò eosdem Conclavistas eorumque aliquem ad præsentem Motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur, conficiendas, in dicts Csmera insinusndum, aut admitti & registrari peteodum minime teneri; nec illum seu illas, etiamsi Motus proprius & literæ hujusmòdi infra legitimum tempus insinuatus admissus & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ admissæ seu registratæ non fuetint, propterea minus validum seu validas censeri; sed suos plenarios effectns sortiri debere, ac Motum proprium & literas hujusmodi & in eis contenta quæcumque, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent vel modersrentur, quæ a Nobis & dicta Sede pro tempore & ea quibusvis causis, eriam urgentissimis, etiam in favorem Fidei, ac Divini Cultus augmentum, etism Consistorialiter, vel alia quavis auctoritate hactenus vel imposterum emansverint, minime comprehensum & comprebenss esse; & quories illæ emanabunr, toties eum & eas in pristinum statum restiturum, repositum & plenstie reintegrstum, & restitutas, repositas & plenarie reintegratas, seu restituendum, reponendum & plenarie reintegrandum, & restituendss, reponendas & plenarie reintegrandas esse censeri.

Extensio horum Privilegiorum ac Procuratorem Conclavistarum.

§. 12. Et insuper cum dilectus filius Josephus Ferrettus Romanus literarum Apostolicârum Expeditor, tanquam dictorum Conclavistarom Procuratnr, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum speciallbus fsvoribus & gratiis prosequi, eidem Josepho, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis grariis; privilegiis & facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus; prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen qunad participationem decem millium scurorum auri hujusmodi per Nos, ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur, distributorum, seu distribuendorum) tanquam Conclavista frui & gaudere libere & licite possit & valeat, perinde ac Conclavi hujusmodi vere & realiter interfuisset: Constitutionibus; Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis cnntrariis nequaquam obstantibus, motu, scientia, & auctorirate similibua, de speciali gratia indulgemus; Sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet in quavis instantia aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, quidquid secus super his a quoqusm quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditio gratiola per viam secretam.

§. 13. Et insuper dilecto filio Nostro Petro Sancti Laurentii in Damaso nuncupati prædictæ S. R. E. Cardinali Otthobono nuncuparo, ejusdem S. R. E. Vice-Cancellario, & literarum Apostolicarum Summatori, ac dilectis filiis Cameræ Apostolicæ Ministris loco Secretariorum Apostolicorum suppressorum, Præsidenti Plumbi, aliisque Officislibus, ad quos literarum præfatarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili & ea certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, etism mandamus, ut præfatas literas super prædictis omnibus & singulis, tam conjunctim quam separatim pro singulis, quibus concessæ fueruot, ac seorsim & separatim, cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis, graris, etiam quoad compositionem in Dstaria Nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expedisnt, & expediri faciant.

§. 14. Insuper omnia & singula privilegis, grstias, & concessiones, eisdem Conclavistis & eorum cuilibet a diversis Summis Romanis Ponrificibus prædecessoribus Nostris hucusque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus ennfirmamus & approbsmus, ac de oovo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorum.

Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de præstando consensu in pensionibus, & fe. re. Pii PP. IV. de similibus & dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses præsentandis & registrandis; ac Pii V., Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac Nostris & Cancellariæ præfatæ Regulis, etiam in crastinum dictæ sssumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis & in dicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Universalibus, & Provincialibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac Ecclesiarum Monasterinrum Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ ac aliarum Civiratum Oppidorum & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitarè alia roboratis staturis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, & novis reformationibus, etism legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris Csnonibus, Privilegiis quoque, Indultis; & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & Personis ac locis quibuscumque in genere vel in specie, ac cum quibusvis derogstorisrum derogstoriis, aliisque efficscioribus, efficacissimis & insolitis clausulis; irritantibusque & aliis decretis, etiam vim contractus & staturi perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenirudine paribus, & consistnrialiter, ac aliàs in contrarium concessis, confirmatis, approbatis & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur & insererentur, iisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis hsbentes, illis aliàs in suo robore permansuris; hac vice dumtaxat specialiter & expresse motu pari derogamus: Cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Derogatio quoque Regularum Cancellariæ, Constitut. Apostolicarum &c.

Fiat Motu proprio L.

Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c., & quod obstantiæ etiam Beneficiales Conclavistarum, & ab eis subrogatæ hujusmodi, ac dispensationes, ac Indulta habeantur pro expressis, seu in toto vel parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito derogatione: & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, & stabilimentorum, usuum, naturarum, Constitutionum Synodalium, Statutorum, & Privilegiorum Populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., Sancti Benedicti, Sancti Augustini, & aliorum Ordinum & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis & Monasteriis, Civitatibus & locis & personis & dominiis temporalibus, sub quibuscumque verborum formis, & cum quibusvis efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas & alias personas, certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis: quorum tenores præsentibus pro plene sufficienter & latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit, exprimi possint, etiam cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis Ordinariis Collatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reservata, ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus aut certis expressis causis, quomodolibet concessis, latissime extendendis, itaut omnia tollantur: Et quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio & extra, Regula quacumque contraria non obstante: Et quod præmissorum omnium & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, & derogationum major & verior specificatio & expressio fieri possit in literis, si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœcesis, Patriæ, & cætera requisita exprimi & describi, seu pro expressis & descriptis haberi possint:

Extensio gratiarum hujusmodi favore Sacristæ, Magistri Cæremoniarum, & Secretarii S. C.

inter eos Sacrista & Magistri Cæremoniarum Cappellæ nostræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta & descripta adnotati & descripti (si alias ad pensiones & Beneficia hujusmodi habiles & capaces fuerint) comprehendantur & adnotentur, simul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur, expedien.

Transumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii nostri transumptis, impressis & sigillo ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & etiam subscriptis, eadem fides tam in Judicio quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio nostro Originali adhiberetur, si foret exhibitæ vel ostensæ, aut exhibitus vel ostensus foret.

Smi D. N. subscriptio.

F I A T L.

Datum Romæ apud S. Petrum decimo septimo Kal. Augusti Anno Primo.

Nihil, quia factum Principis.

Dominus Mantuanus.

Reg. lib. 1. Secretorum fol. 101.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reverendissimus D. Joannes Baptista Gamburucci Romanus, Archiepiscopus Amasenus, Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe Canonicus, & Apostolicarum Cæremoniarum Præfectus.

Reverendissimus D. Fr. Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis, Episcopus Porphirien., Basilicæ S. Joannis in Laterano de Urbe Canonicus, Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas, Protonotarius Apostolicus de numero Participantium Supranumerarius, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, ac Sacri Collegii Secretarius.

R. P. D. Ignatius Reali Romanus, utriusque Signaturæ Referendarius, ac ejusdem Basilicæ Canonicus.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. laudatæ Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Placidus Eustachius Ghezzius Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ Clericus Beneficiatus.

Nuntius Sperandio Presbyter Aquilanus præfatæ Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Franciscus Diversinus Presbyter Romanus.

Joannes Philippus Farnia Presbyter, e Civitate Plebis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Beneficiatus Coadjutor.

Joannes Lucca Subdiaconus Romanus ejusdem Basilicæ Clericus Beneficiatus: Magistri Cæremoniarum.

Abbas Marcellus Passari Presbyter Patritius Arianensis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucan. Joannes Giandotti Laicus Romanus: Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Jacobus Collex Clericus Leodien. Simon Ruggieri Presbyter Neapolitanæ Diœcesis. Angelus Antonius Matrioli Laicus Spoletanæ Diœcesis: Francisci Episcopi Portuen., Pignatelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis: Francisci Episcopi Ostiensis Barberini.

Abbas Martinus Xaverius Viscardi Presbyter Aretin. Diœcesis. Joannes Baptista Scarselli Sacræ Theologiæ Doctor Presbyter Bononien. Marcus Mittarelli Civis Bononien. Clericus Conjugatus: Jacobi Episcopi Albanen., Boncompagni.

Joannes Cæsar Pelucchius Clericus Romanus J. U. D. Propertius Galeotti Presbyter Nepesinus. Jacobus Cæsari Laicus Recanaten. Diœc., ac Dominicus Mandelli Clericus Conjugatus Romanus subrogatus præfato Galeotti, qui exivit e Conclavi infirmus: Petri Episcopi Sabinen., Otthoboni.

Bartholomæus Catenacci Eques Hierosolymitanus, Presbyter Amerinus. Canonicus Philippus Zuffi Presbyter Ferrarien. Joannes Baptista Angelici Clericus Cæsenaten. Thomæ Episcopi Prænestini, Ruffi: Ven. Fratrum Nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus: Josephi Renati Tit. S. Laurentii in Lucina, Imperialis.

Abbas Petrus Polidorus Presbyter Auxanen. Franciscus Bacci Laicus Urbevetanus: Annibalis Tituli Sancti Clementis, Albani.

Joseph Castellucci Presbyter Potentinus. Joseph Maria Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptista de Innocentibus Clericus Sabinen. Diœcesis: Ludovici Tit. S. Praxedis, Pici.

Antonius Leprotti Physicæ & Medicinæ Doctor, Laicus Murinen. Diœcesis. Joannes Andreas Stacchini Laicus Januen. Diœcesis. Antonius Maria Preti Presbyter Bononien. Joannis Antonii Tit. S. Petri in Vincula, De Via.

Maria-

Marianus Soccinus Clericus Senen. Abbas Angelus Ginannesky Presbyter Clusinæ Diœcesis: Antonii Felicis Tit. S. Balbinæ, Zondadarii.

Thomas de Ceccottis Clericus Reatinus, Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus: Petri Marcellini Tit. Sanctæ Mariæ Transtyberim, Corradini.

Michael Neel Presbyter Bajncen. Sacræ Facultatis Parisiensis Doctor, Socius Sorbonicus, & Abbas Commendatarius B. M. V. de Lungo Vado. Balthus Laurentius Barbiet Clericus Parisien. Abbas Commendatarius S. Joannis Baptistæ Monasterii Novi. Franciscus Soldini Laicus Florentinus: Armandi Gastonis Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio, de Rohan.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinus, Canonicus Insignis Collegiatæ S. Eustachii de Urbe. Carolus Gessi Laicus Urbinaten. Curtii Tituli Sancti Eustachii, Orighi.

Alexander Flavianus de Taulignan. Subdiaconus Carpentoraten. Joannes Hugo de Morgues de Saint Germain Presbyter Anicien. Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracen. Franciscus Bassius Laicus Camerinen. Melchioris Tituli S. Mariæ Angelorum de Thermis, de Polignac.

Abbas Antonius Sartoni Clericus, Patritius Ariminen. Cajetanus Bononi Laicus Comen. Benedicti Tituli SS. Duodecim Apostolorum, Odescalchi.

Georgius Udalricus Kellerman. Presbyter Bambergen. Sacræ Theologiæ Doctor. Bernardus Pirlò Laicus Mechlinien. Josephus Kramer Laicus Badensis: Damiani Hugonis Tit. S. Mariæ de Pace, Schonborn.

Abbas Guidus de Guerapin de Vaureal Presbyter Meldensis, Doctor Sorbonicus, Abbas Sanctæ Mariæ de Molesmeu, Magister Oratorii Regis Christianissimi. Georgius Lasarus Berger de Charancy Presbyter Æduus, Doctor Sorbonicus, Archidiaconus & Canonicus Melden. Franciscus Rivet Laicus Parisien. Henrici Tituli Sanctorum Quirici & Julitæ, de Bissy.

Jacobus Verdè Presbyter Albinganen. Diœcesis. Bernardinus Benedetti Clericus Conjugatus Spoletanus. Jo. Angiolini Laicus Alexandrinus: Innici Tit. S. Thomæ in Parione, Carraccioli.

Comes Joannes Fabius de Braschis, Juris Utriusque Doctor, Clericus Cæsenaten. Ludovicus Mosconi Clericus Conjugatus Perusinæ Diœcesis. Nicolai Tituli Sanctorum Nerei & Achillei, Spinulæ.

Abbas Cæsar Vicecomes de Aragonia, Presbyter ac Patritius Mediolanen. J. U. D. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarien. Sacræ Theologiæ Doctor, Præpositus S. Julii in Insula ejusdem S. Julii. Franciscus Montins Laicus Mediolanen. Giberti Tituli S. Alexii, Borromei.

Baro Georgius de Redegeltt Clericus e Dania. Petrus Silva Laicus Fulginas: Julii Tit. S. Chrysogoni, Alberoni.

Franciscus Polioni Presbyter Diœcesis Civitatis Castellanæ. Vincentius Sansoni Laicus Ariminen. Georgii Tituli S. Agnetis extra Mœnia, Spinulæ.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus, in Romana Curia Advocatus. Cajetanus Tesori Clericus Conjugatus Diœcesis Alatrinæ. Prosper Beretta Laicus Romanus: Cornelii Tit. S. Ceciliæ, Bentivoli.

Cosma Torretti Presbyter Senen. Diœcesis. Joannes Baptista Lucatti Clericus Conjugatus Senen. Ludovici Tit. Sanctæ Priscæ, Belluga.

Antonius Thomas Lazzaretti Presbyter Senen. Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Grosseranæ. Joannes Georgius Grau Laicus Hungarus: Michaelis Friderici Tituli S. Sabinæ, de Althan.

Abbas Joannes dell'Aquila Clericus Beneventanus. Abbas Franciscus Galante Presbyter Toletanæ Diœcesis, Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Montis Regalis. Hieronymus Ramonelli Laicus Gerunden. Diœcesis: Alvari Tit. S. Bartholomæi in Insula, Cienfuegos.

Angelus Pattumi Presbyter Senen. Franciscus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarotius Laicus Romanus: D. Bernardi Mariæ Tituli S. Bernardi ad Thermas, de Comitibus.

Abbas Faustos Cosatti Presbyter Senen. Dominicus Cencianus Laicus Florentinus: Joannis Baptistæ Tit. S. Matthæi in Merulana, de Alteriis.

Abbas Sanctes Lanucci Presbyter ex Oppido Mondavii Fanen. Diœcesis, J. U. D., & in Romanæ Sapientiæ Archigymnasio pub. Sac. Canonum & Legum Professor. Stephanus Felici Clericus Spoletan. Vincentii Tit. S. Honuphrii, Petra.

Abbas Carolus Guezzugli Clericus Camerinen. Diœcesis. Severinus Vagnarolus Presbyter Sancti Severini, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Prosperi Tituli Sancti Silvestri in Capite, Marefuschi.

Abbas Cæsar Maria Testa Presbyter Neapolitanus. Bernardus Liguori Presbyter Beneventanus. Antonius Garavina Laicus Faventin. Nicolai Tit. S. Mariæ in Domnica, Coscia.

Abbas Antonius Sambuco Presbyter Brixien. Joannes Antonius Ceccarinus Laicus Pisauren. D. Angeli Tituli Sancti Marci, Quirini.

Abbas Cornelius Ercolani Clericus Forolivien. Felix Molini Presbyter Romanus: Nicolai Mariæ Tituli Sanctorum Joannis & Pauli, Lercarii.

Abbas Joannes Jacobus ex Marchionibus Millo, Presbyter ac Patritius Casalen. Antonius Pace Laicus Forosempronien. Prosperi Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem, Lambertini.

Abbas Ægidius Isabelli Presbyter Potentinus, Michael Seraphini Laicus Bituntinus: Francisci Antonii Tituli Sancti Sixti, Finy.

Joannes Baptista Ruele Presbyter Tridentinæ Diœcesis. Franciscus Antonius Giovanelli Laicus Jerspurgen. S. R. I. Eques. Joseph Pigler Laicus Bavarus: Sigismundi Cardinalis de Kollonitz.

Leopoldus ex Baronibus Pilati, Clericus Viennen. in Austria, Canonicus Cathedralium Tridentin. & Jaurien., ac Præpositus Sancti Adalberti. Felix Lasena Caramici Clericus Conjugatus Romanus. Henricus Premsel Laicus Prussianus: Philippi Ludovici Cardinalis de Sinzendorf.

Joannes Pelagalli Clericus Firmanus. Jacobus Philippus Lazzari Laicus Bononien. Fr. Vincentii Ludovici Tituli S. Pancratii, Gotti.

Joannes Baptista Masi Presbyter Ravennaten. Dominicus Cappia Presbyter Aquilejen. D. Leandri Tituli Sancti Calixti, de Porzia.

Victorius de Martinis Clericus Pistoriensis, in Romana Curia Advocatus. Canonicus Bernardus Sitelli Presbyter Soranus: Petri Aloysii Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna, Carafa.

Abbas Franciscus Cotogni Clericus Neapolitanus. Ubertus Limburgo Laicus Leodien. Josephi Tit. Sanctæ Mariæ Transpontinæ, Accoramboni.

Abbas Joannes Sotii Presbyter Romanus. Ferdinandus Pasqualini Laicus Mantuanus: Camilli Tit. S. Stephani in Monte Cælio, Cybo.

Comes Cæsar Merendi Clericus Forolivien. Joannes Petrus Salvetti, Laicus Comen. Francisci Tituli S. Petri in Monte Aureo, Burghesii.

Comes Joannes Baptista Corderius, Clericus Montis Regalis Provinciæ Taurinen. Franciscus Spondonarius Laicus Alexandrin. ac Petrus Martini Laicus Nicien. subrogatus præfato Spondonario, qui exivit e Conclavi infirmus: Fr. Vincentii Tituli S. Mariæ in Via, Ferrerii.

Paulus Antonius Frescobaldi Clericus Florentinus, in Romana Curia Advocatus. Abbas Franciscus Taddei Clericus Urbeveten. Thomas Dardini Laicus Florentinus, ac Joannes Nicolaus Checconi Presbyter Florentinus J. U. D. subrogatus præfato Taddei, qui exivit e Conclavi infirmus: Alamani Cardinalis Salviati: Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Andreas Jannese Laicus Prænestinus. Aloysius Rossi Laicus Bononien. Laurentii S. Agathæ in Suburra, de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labusiera Laicus Romanus: Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium, Columna.

Darius Guicciardi Presbyter Comen. Diœcesis, Canonicus Insignis Collegiatæ Sancti Sirii J. U. D. Urbanus Bizzarri Clericus Romanus: Fabii SS. Viti & Modesti, Oliverii.

Abbas Thomas Barbucchelli Clericus Ravennaten. Philippus Cassi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Aquiro, de Marinis.

Abbas Franciscus Justiniani Clericus Januensis. Antonius Baldani Clericus Romanus, Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe: Alexandri S. Mariæ in Cosmedin, Albani.

Livius Guarinus Laicus Fornlivien. Philippus Rubbioli Laicus Romanus. Hieronymus Scalzi Laicus Romanus, ac Vincentius Raymundus Cappelletti Laicus Lucan. Diœcesis, subrogatus præfato Rubbioli, qui exivit e Conclavi infirmus: Alexandri S. Mariæ de Scala, Falconerii.

Abbas Dominicus Volpi Clericus Barensis. Nicolaus Passerini Laicus Auximanus. Dominicus Georgii Laicus Pisanus: Nicolai S. Mariæ ad Martyres, Judice.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Franciscus Maria Striseismonti Laicus Pistorien. Antonii S. Nicolai in Carcere Tulliano, Banchetii.

Abbas Michael Angelus Giacomelli Presbyter Pistorien. Nicolaus Pacini Presbyter Pistorien. Joseph Bazzi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Porticu, Collicola: Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

P. Gaspar Cerati Parmensis, Presbyter Congregationis Oratorii de Urbe.

Fr. Magister Fridericus Amadeus Lucanus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Subsacrista.

Vincentius Telonus Laicus Viterbiensis, Physicæ & Medicinæ Doctor, Custos Fontium & Aquarum Conclavis.

Joannes Baptista Lizzani Presbyter Romanus, Sacræ Theologiæ Doctor, cum præfato Rmo Archiepiscopo Amaseno Cæremoniarum Præfecto.

Joannes Franciscus Valentini Presbyter Verulanus, Pontificiæ Cappellæ Ceroferarius, cum dicto Rmo Episcopo Porphyriensi Sacrista.

Joseph ex Comitibus Livizzani Clericus Mutinen. cum prædicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Franciscus Fracassi Presbyter Romanus Sacri Collegii Pro-Ratiocinator cum eodem R. P. D. Rivera.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Alexander Pascoli Perusinus, Franciscus Soldati Romanus: Medici Physici.

Victorius Massinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus, Aromatarius. Jacobus Antonius Bassius Mantuanus. Patritius de Henricis Arpinas: ejus Auxiliatores. Nicolaus Maria Bassi Eugubin. Diœcesis, subrogatus prædicto de Henricis, qui exivit e Conclavi infirmus.

Joannes Dominicus Barili Romanus Clericus Conjugatus. Dominicus Arduini Urbinas. Jacobus Poleti Parmesan. Mattheus Diottallevi Urbinas: eorum Auxiliatores.

Albertus Peppoli, Faber Lignarius. Mattheus Mili, Faber Cæmentarius.

Franciscus Moisius a Morbegno Novocomen. Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Franciscus Contiliani. Franciscus Ridolphi. Joseph Bazzotti. Isidorus Guardi. Joannes Ferrini. Petrus Rossi. Petrus Valfre. Prosper Lippi. Philippus Mezzarota. Joseph Albonetti. Franciscus Fusi. Carolus Galli. Joannes Montanari. Joannes Pianeto. Joseph Cavillas. Joannes Moretti. Joannes Ranieri. Bernardinus Ponzani. Joseph Morgani. Thomas Melchiorre. Antonius Cannettoli. Joseph Majocchi. Paulus Bertoli. Dominicus Canobi. Joseph Paffi. Jacobus Lozzi. Joseph Marini. Joseph Giusti. Jacobus Ceccherini. Franciscus Maria Almerigi. Georgeus Remigius de Bernardo. Leonardus Galli. Sebastianus Fritelli. Alexius Dragoni. Simon Savellini. Carolus Pozzi. Gregorius Ulyssi. Thomas Raggi: Scopatores Conclavis.

III. Privilegia, Exemptiones, & Indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ Assumptionis S. R. E. Cardinalibus inservierunt.

Hæc quoque Privilegia a Summis Pontificibus recens creatis concedi solent.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. 16 Julii 1730 An. 1.

URBIS.

Exordium.

MOtu Proprio &c. Romanum decet Pontificem, divinarum ac humanarum rerum dispensatorum, summa dispositione illius, qui dat gratiam & largitur præmia, constitutum in terris, æqua lance illarum perpendere merita Personarum, quæ se Apostolicæ Sedi obsequentiores exhibuerunt, easque potioribus prosequi favoribus, ac majoribus decorare prærogativis, ut sciant, quam liberali benignæque Matri earum assiduas vigilias, & indefessos impenderint labores: ac in favoribus & prærogativis sic eis elargitis Matris venerentur liberalitatem.

Dapiferos hujusmodi familiares suos.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes dilectos filios, nostros dum Cardinalatus honore fungebamur, ac Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis & privilegiis pro cujuscumque meritis exornare: ac eosdem Dapiferos & eorum singulos Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum vel alterius pro ipsis, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos & non fictos Familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali

adscri-

adscribi desiderant, quousque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores, gradu, nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero Participantium, tenore præsentium recipimus: & tam illos quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites & Milites: ac tam illos quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles quoque Urbis & alicujus alterius ex Civitatibus temporali Dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives adinstar & nulla prorsus differentia inter eos & singulos alios veros originarios & antiquissimus, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis vel Civitatis:

Et ex iis, qui Clerici sint, Sedis Apostolicæ Notarios creat: Singulos vero S. Palatii Comites cum nonnullis Privilegiis.

§. 2. Itaut ipsum jus Civilitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo & honore & insigniis decoramus: aliorumque Familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium & bibentium, nostrorum & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis & non fictis Familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus & mandamus: eisque in quibuscumque impetrationibus ac concessionibus & literis tam gratiam quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se Familiares continuos Commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari; nec propterea impetrationes, concessiones & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deinceps & in perpetuum omnibus & quibuscumque prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quicumque ex utroque Parente vere Nobili, ac Cive Originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliis ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possint & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero Participantium præjudicio uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vero Nobili genere ex utroque Parente originario & antiquissimo Cive procreati forent: & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, usu, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

Jus Civilitatis concessum in hæredes transire declarat.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione & exactione Decimarum Ecclesiasticarum ubique locorum & ex quacumque quantumvis urgentissima & inexcogitabili causa & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & pro tempore imponendarum (non tamen Decimarum, Subsidiorum & Onerum impositorum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei Hostes) liberamus & eximimus, liberosque & exemptos fore & esse decernimus.

A solutione Decimarum eximit.

Exceptis decimis & subsidiis pro expeditionibus contra Heterodoxos.

§. 4. Necnon ipsis Dapiferis eorumque singulis quoscumque fructus & proventus Ecclesiasticos, tam occasione Pensionum annuatim ipsis vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus: ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris ligati Missas & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, alias tamen rite, promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos Ordinibus, & in Altaris Ministerio ministrare, etiam libere & licite valeant, dispensamus.

Proventus Ecclesiastico quavis occasione male perceptos eis remittit.

Ac super inhabilitatibus dispensat.

§. 5. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis Parentibus, ac vilibus Fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam sive notam abstergimus & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus; ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque (non tamen feudalibus & emphiteuticis aut Ecclesiasticis vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione) succedere, & illa donationis seu alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo & reintegrando realiter & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica vel privata etiam assumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo matrimonio procreati forent: ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac Clericali Caractere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros & Presbyteratus Ordines, si ad illud nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum Caractere & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque & qualitercumque cum cura & sine cura Beneficia

Illegitimo legitimis restituit natalibus.

Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationea, & officia etiam curata & electiva in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel eorum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & Præbendæ (non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eiſdem Cathedralibus poſt Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint) ſi ſibi aliàs canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in illis, recipere, & dummodo plures ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Expeditionem Literarum Apoſtolicarum pro iis gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, ac præſentes, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur; non tamen de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quam in favorem literarum Apoſtolicarum, ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout in noſtris Familiaribus & continuis Commenſalibus etiam gratis dantur ac conceduntur, ac dari & concedi debent, præcipimus & mandamus.

Facultatem concedit reſignandi penſiones uſque ad ſum. 100. ducat.

§. 7. Ac Dapiferis præfatis & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum aut aliarum inſignium Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ tam in Romana Curia quam extra eam, ad id per eos & eorum ſingulos eligendi ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones omnes eis eorumque ſingulis ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, certis & incertis, ac diſtributionibus quotidianis quarumcumque Menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, & Dignitatum, Canonicatuum & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum (non tamen per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales obtentorum, & impoſterum obtinendorum) cum cura & ſine cura ſecularium aut quorumcumque Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus & proventus, aliaque emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi reſervatas ſeu reſervatos, ac reſervandas ſeu reſervandos, etiamſi aliàs ſemel vel pluries tranſlata ſeu tranſlati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo, caſſare & extinguere, ac poſtquam caſſatæ & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi uſque ad ſummam prædictam uni vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, per eoſdem Dapiferos & eorum ſingulos nominandis, quotcumque, quæcumque & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus & expectantibus, alias tamen penſionum hujuſmodi capacibus, ſimiliter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo & forma, quibus eiſdem Dapiferis reſervatæ ſeu reſervati erant, etiam abſque Beneficia hujuſmodi obtinentium conſenſu, integre perſolvendas ſeu perſolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reſervare, conſtituere & aſſignare valeant: ipſique tranſlatarii in poſſeſſionem dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Dapiferi tempore tranſlationis per eos vigore præſentium faciendæ exiſtebant, in omnibus & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus & indulgemus, etiamſi ſimilem gratiam a Prædeceſſoribus Noſtris alias forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, cujus effectu cumulative eos gaudere & potiri volumus; decernentes ipſas tranſlationes, & novas reſervationes, conſtitutiones & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redditUum, proventuum, aliorumque hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque Beneficia, ſuper quarum fructibus, redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore.

Cum eis ſuper delatione habitus Clericalis diſpenſat.

§. 8. Ac eiſdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque Penſionum eis & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, (non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc & pro tempore reſervatarum & reſervandarum) habitum & tonſuram Clericales geſtare, & in illis, dummodo ipſi habitum decentem & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi ſeu compelli; minuſque aliquas ſententias aut cenſuras, etiam privationis ſeu ceſſationis ipſarum penſionum incurrere poſſint: ipſaſque penſiones ad præfatam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes & reſervatas, ut præfertur, etiamſi Matrimonium contraxerint cum unica tantum virgine, recipere & retinere.

Eorum bona a Spoliis exempta fore declarat.

§. 9. Poſtremo, quod Bona quæcumque ad dictos Dapiferos & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, & Dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet & quovis quæſito colore vel ingenio ſeu eorum induſtria, legitime tamen & licite acquiſita & acquirenda, etiam in Urbe ejuſque diſtrictu, & ubicumque exiſtentia, Spoliis minime ſubjaceant; ſed ipſi Dapiferi, etiamſi Religioni alicujus Militiæ, non tamen Sancti Joannis Hieroſolymitani, adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum, de jure tamen capacium, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, teſtari, & aliàs diſponere, eiſque ab inteſtato decedentibus eorum hæredes quicumque ſuccedere libere & licite valeant, ſimili modo concedimus & indulgemus: præcipientes & mandantes dilectis Filiis, nunc & pro tempore exiſtentibus S. R. E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ, ac quibuſcumque aliis Spoliorum hujuſmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum deſuper moleſtare audeant ſeu præſumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam teſtamenti & codicillorum per ipſos Dapiferos de eorum bonis hujuſmodi, ſervatis de jure ſervandis, faciendas, ſemper & perpetuo validas & efficaces fore: nec eoſdem Dapiferos eorumque aliquem ad literas ſuper præſentibus conficiendas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti & regiſtrari faciendum teneri; nec illas, etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ, admiſſæ ſeu regiſtratæ non fuerint, propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere, eaſdemque præſentes, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis limitationibus, revocationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, decretis, conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ Nobis & dicta Sede pro tempore & de quibuſvis cauſis etiam urgentiſſi-

mis etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus vel imposterum emanaverint, minime comprehendi; sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas & reintegratas esse & censeri; sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem harum, & quarumcumque literarum eorum favore gratis fieri mandat.

§. 10. Et insuper dilectis Filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, aliisque, ad quos earumdem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ & sub pœna indignationis nostræ, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas, super præmissis omnibus tam conjunctim quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu illorum Suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione & dilatione cessantibus, signent, expediant & expediri faciant.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum oumero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare: ac Regula nostra de præstando consensu in pensionibus: ac felicis recurd. Pii PP. IV. Prædecessoris Nostri de similibus vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis ac registrandis, ac ven. me. Sancti Pii PP. V. etiam Prædecessoris Nostri contra illegitimos: ac Pictavien. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis, editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus: & Monasteriorum, Ecclesiarum Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ præfatæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus tam Pontificiis quam Imperialibus, Regiis & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis, Superioribus & personis & locis quibuscumque in genere vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibus & aliis Decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter alias forsan in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innovatis, inter alia disponentibus, quod Beneficia Urbis, non nisi personis certis modo & forma qualificatis, & omnodis ex certis locis, ac trium Ordioum Militarium expresse professis conferri & commendari soleant; Quibus omnibus etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse, harum serie, motu pari derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio L.

Et cum absolutione a censuris ad effectum &c.; & in casibus Regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod Indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum major & verior specificatio & expressio fieri posset in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina & cognomina, Ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi & describi, seu pro expressis & descriptis haberi possint, juxta notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam, simul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur expedire & expedien. &c.

Transumptorum fides.

§. 12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis & sigillo & manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & subscriptis, eadem fides tam in judicio quam extra illud exhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Volumus præterea, quod sola presentatio Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

FIAT L.

Dat. die 16. Julii anno Domini 1730. Pontif. An. 1.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Decimo Septimo Kal. Augusti Anno Primo.

Reg. lib. 1. Sec. fol. 41.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur:

LAURENTIUS CORSINUS *nunc* CLEMENS XII. *Florentinus.*

Alexander Gregorius Marchio Capponus Romanus.

EPISCOPI V.

Franciscus Episcopus Portuensis Sacri Collegii Decanus Cardinalis Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus.

Abbas Joannes Baptista Zolla Patritius Brixien. Præpositus Cathedralis Brixiensis.

Franciscus Episcopus Ostiensis, & Veliternensis S. R. E. Cardinalis Barberinus, Romanus.

Pompejus Compagnoni Clericus Maceratensis.

Jacobus Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Boncompagnus Archiepiscopus Bononiensis.

Julius Gabriellius Romanus.

Petrus Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis Ottobonus S. R. E. Vice-Cancellarius, Venetus.

Joannes Carolus Marchio Molinari Mediolanensis. Abbas S. Mariæ de Claravalle, & Sancti Dominici de Garugate Mediolanensis.

Thomas Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Ruffus Episcopus Ferrarien., Neapolitanus.

Carolus Antonius Comes Longini Civitatis Castelli.

PRESBYTERI XL.

Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina S. R. Eccl. Cardinalis Imperialis, Januensis.

Dominicus Georgius Rhodiginus Abbas S. Maria de Sacco Longo.

Annibal Tituli S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius, Urbinas.

Comes Hieronymus Bonarelli de Columna Patritius Anconitanus.

Ludovicus Tituli S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Picus de Mirandula.

Comes Antonius Barberi Nobilis Vicentinus.

Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis de Via, Bononiensis.

Abbas Fabius Buccelli Montis Politianensis.

Antonius Felix Tituli S. Balbina S. R. E. Cardinalis Zondadarius, Senensis.

Pompeius Tomasi Nobilis Cortonensis, Eques & Commendator Ordinis Sancti Stephani PP.

Petrus Marcellinus Tituli Sancta Maria Transtyberim S. R. E. Cardinalis Corradinus, Setinus.

Comes Aloysius Hubertus Radicati de Cocconato.

Armandus Gasto Tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Rohan de Soubize Episcopus Argentinensis, Gallus.

Claudius de S. Simon Parisiensis Abbas S. Petri Gemmeticensis.

Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Card. Origus, Romanus.

Franciscus Maria Renzoli Nobilis Viterbien. Archipresbyter Cathedralis Viterbiensis.

Melchior Tituli Sancta Maria Angelorum ad Thermas S. R. E. Cardinalis de Polignac, Gallus.

Dionisius de Blond Gallus Abbas S. Romani de Blaja.

Benedictus Tituli Sanctorum XII. Apostolorum S. R. E. Cardinalis Odescalcus Mediolanensis Archiepiscopus, Mediolanensis.

Comes Joseph Maria Castelli Mediolanensis.

Damianus Hugo Tituli Sancta Maria de Pace S. R. E. Cardinalis de Schonborn Buchaim, Germanus, Episcopus Spirensis.

Philippus Ernestus de Bruggen ex liberis Nobilibus Curlandia.

Henricus Tituli SS. Chirici, & Julitta S. R. E. Card. de Thiard de Bissy Episcopus Meldensis, Gallus.

Gilbertus de Drée de la Serrée Burgundus.

Inicus Tituli S. Thoma in Parione S. R. E. Card. Caracciolus Episcopus Aversanus, Neapolitanus.

Abbas Franciscus Florelius Romanus.

Nicolaus Cajetanus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Card. Spinula, Januensis.

Comes Valentinus Canale Nobilis Interamnensis.

Gibertus Tituli S. Alexii S. R. E. Cardinalis Borromeus Episcopus Novariensis, Mediolanensis.

Abbas Camillus Rasponi Nobilis Ravennatensis.

Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Card. Alberonus, Placentinus.

Marchio Xaverius Mattencci Nobilis Firmanus.

Georgius Tituli S. Agnetis extra Mœnia S. R. E. Card. Spinula, Januensis.

Emanuel Callesa y Tapia Nobilis Burgensis, Canonicus Ecclesia Metropolitana Burgensis.

Cornelius Tituli S. Cecilia S. R. E. Card. Bentivolus, Ferrariensis.

Philippus Ascevolinus Romanus.

Ludovicus Tituli S. Prisca S. R. E. Card. Bellnga & Moncada, Hispanus.

Abbas Carolus Guido Forti Eques Ordinis S. Stephani PP. Pisciensis.

Michael Fridericus Tituli Sancta Sabina S. R. E. Card. de Althan. Episcopus Vaciensis, Germanus.

Abbas Adrianus Vincenti Mareri ex Comitibus de Ascrea Reatinus.

Alvarus Tituli Sancti Bartholomai in Insula S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Archiepiscopus Montis Regalis, Hispanus.

Joseph Saturnius Gonzales de Sepulveda y Pichinoti Nobilis Aragonensis Civitatis Casaraugustana.

D. Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas S. R. E. Card. de Comitibus, Romanus.

Joseph Isidorus Ferranti Clericus Æsinus.

Joannes Baptista Tit. S. Matthai S. R. E. Card. de Alteriis, Romanus.

Joannes Vitellius Marchio Vitelleschi Nob. Fulginatensis.

Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Card. Petra, Neapolitanus.

Comes Franciscus Maria Negroni Romanus.

Prosper Tituli Sancti Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Marefuscus, Maceratensis.

Comes Gabriel Simonettus Nobilis Auximanus & Anconitanus.

Nicolaus Tituli Sancta Maria in Domnica S. R. E. Card. Coscia Beneventanus Archiepiscopus, Beneventanus.

Angelus Antonius Abbas Puppius Romanus.

D. Angelus Maria Tit. S. Marci S. R. E. Cardinalis Quirinus Episcopus Brixiensis, Venetus.

Comes Marcus Torre Patritius Veronensis.

Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Cardinalis Lercarius, Januensis.

Claudius de S. Simon Parisiensis Eques S. Joannis Hierosolymitani.

Prosper Tituli S. Crucis in Jerusalem S. R. E. Card. Lambertinus Bononien. Episcopus Anconitanus.

Joseph Maria Pueti Abbas Sanctorum Stephani & Viti Patritius Argentinus J. U. D.

Franciscus Antonius Tit. S. Sixti S. R. E. Card. Finy, Minerbinensis.

Abbas Cosmus Bernardinus Patritius Lucensis.

Sigismundus Tituli . . . . . . S. R. E. Cardinalis de Kollonisz Archiepiscopus Viennensis in Austria Germanus.

Joseph Christianus Salliet Nobilis Suecus Sacra Theologia Doctor, & Canonicus.

Philippus Ludovicus Tituli . . . . S. R. E. Cardinalis de Sinzendorff Episcopus Jaurinensis, Germanus.

Antonius Raurador Nobilis Barchinonensis.

Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Cardinalis Gottè, Bononiensis.

Carolus Franciscus Mattei Romanus.

D. Leander Tituli Sancti Calixti S. R. E. Cardinalis Porzia Episcopus Bergomensis, de Friulo.

Abbas Hieronymus Comes Leoni Nobilis Cenetensis ex antiquis Dominis Rocca de Ferro.

Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Card. Caraffa, Neapolitanus.

Abbas Philippus de Amato Patritius Civitatis Amantea.

Joseph Tituli Sancta Maria Transpontina S. R. E. Card. Accorambonus Episcopus Imolensis, Spoletanus.

Michael de Aste Patritius Romanus Commendator Ordinis SS. Mauritii & Lazari Sabaudia.

Camillus Tituli Sancti Stephani in Monte Celio S. R. E. Cardinalis Cybo, de Massa Carraria.

Philip-

Philippus Marchio Vecchiarelli Nobilis Romanus.

Franciscus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Burghesius, Romanus.

Æneas Silvius Piccolominaeus e Dominis Ponone Patritius Senensis.

Frater Vincentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via S. R. E. Card. Ferrerius Episcopus Vercellensis, Niciensis.

Carolus Franciscus Comes de Villanova Taurinensis.

Alamanus Tituli .... S. R. E. Cardinalis Salviatus; Florentinus.

Chiappinus Vitelli Florentinus.

DIACONI IX.

Laurentius Tituli Sanctæ Agathæ in Subarra S. R. E. Cardinalis de Alteriis, Romanus.

Hieronymus Asdrubal Fagnani.

Carolus Tituli S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Card. Columna, Romanus.

Comes Bruttus Marcellus Porta Comensis.

Fabius Tit. SS. Viti & Modesti S. R. E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius, Pisaurensis.

Abbas Alexander Baviera Senogalliensis.

Carolus Tituli Sanctæ Mariæ in Aquiro S. R. E. Card. de Marinis, Januensis.

Guidobaldus Comes Juliani Bononiensis, Abbas S. Nicolai de Mantua.

Alexander Tituli Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus, Urbinas.

Abbas Franciscus Dominicus Clementi Romanus.

Alexander Tituli S. Mariæ in Scala S. R. E. Card. Falconerius, Romanus.

Oratius Falconerius Nobilis Romanus.

Nicolaus Tituli Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Cardinalis de Judice, Neapolitanus.

Antonius David Abbas Porro Nobilis Mediolanensis.

Antonius Tituli Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Cardinalis Baucherius, Pistariensis.

D. Michael Benedet & Luessia Nobilis Ofcea. J. U. D.

Carolus Tituli S. Mariæ in Portico S. R. E. Card. Collicola, Spoletanus.

Marchio Gaspar Orsinus de Cavaleriis Patritius Romanus.

IV. Confirmatio Decreti Congregationis Rituum pro Ordine Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum circa recitationem Officii B. M. V. sub titulo de Remedio.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 29. Julii 1730. P. An. 1.

Tenor Decreti S. Congreg. Rituum.

§. 1. EManavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Cum sub die 12. Julii 1727. Sacra Rituum Congregatio ad instantiam Patrum Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum indulserit, ut ab ipsis quotannis Dominica secunda Octobris recitari possit Officium Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Remedio cum antiphonis & lectionibus, ut in Festo S. Mariæ ad Nives, sumptis ex Breviario Romano lectionibus secundi Nocturni, cumque ratione concessionis prædicti Officii, tum approbationis *Lectionum* propriarum secundi Nocturni, quæ a Patribus Trinitariis prætendebarur, variæ contentiones & lites exortæ fuerint inter ipsos Trinitarios & Patres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, habitoque per Patrem Magistrum Fratrem Alexandrum Illomei prædicti Ordinis de Mercede Procuratorem Generalem ad eamdem Sac. Rituum Congregationem recursu, accedentibus etiam particularibus instantiis Patris Procuratoris Generalis Ordinis Prædicatorum, necnon Patris Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum; Emus & Rmus Dominus Card. Belluga in Ponentem, seu Relatorem deputatus infrascriptum Dubium inter Partes concordatum examinandum proposuit, videlicet -- An sit revocandum Decretum diei 12. Julii 1727. concedens Patribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Officium Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Remedio, uti Patronæ minus principalis in casu &c. Et Sacra eadem Congregatio, utraque parte tam in scriptis quam in voce informante audita, discussisque juribus hinc inde deductis, variisque circumstantiis consideratis, rescribendum censuit -- Affirmative die 21. Januarii 1730. factaque de his per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. relatione, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit; necnon PP. Trinitariis quoad prædictum Officium Beatæ Mariæ Virginis de Remedio perpetuum silentium imposuit die 23. ejusdem mensis, & anni 1730. N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Secretarius. Loco ✠ sigilli.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii Josephi Mezquia Procuratoris Generalis prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. — Procuratoris Ord. B. Mariæ Redempt. Capt. postulatio pro confirmatione hujusmodi Decreti

§. 3. Nos specialem ipsi Josepho gratiam facere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. — Quæ præmissis solitis absolutionibus &c. ei conceditur.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. — Validatio præsentium Literarum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 29. Julii 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

V.

Circa continnationem Visitatiouis Apostolicæ Ecclesiarum & Locorum Piorum Urbis.

Visitationem hujusmodi indixit Innoc. PP. XII. anno 1693. Constit. Agrum nniversalis Ecclesiæ &c. *Sequentes vero Pontifices Clemens XI. an. 1701. Innocentius XIII. anno 1721., ac Benedictus XIII. anno 1724. eam persequi suis Constitutionibus mandarunt.*

Dat. die 2. Augusti 1730. P. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Visitatio ab Innocen. XII. instituta.

§. 1. CUm fe. re. Innocentius Papa XII. prædecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastoralem Cleri Romani omniumque almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque Locorum & operum Visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiia inchoaverit, ac sibi in eo munere adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit & assumpserit, eisque qnosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui Visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concerneutia expedirent, ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Actuarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eisdem Cardinalibua, ac eorum & dictorum Prælatorum Congregationi, uecnon Officislibus & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & indulta concesserit & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur; & sicut accepimus, memorati quidem Cardinales Visitatores una eum Prælatis Coadjutoribus,

A Successoribus confirmata, & continuata.

etiam piæ mem. Clementis XI., Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum pariter Nostrorum jussu, Visitatiouem hujusmodi tam in eisdem Patriarchalibus quam in aliis Collegiatis; & fere omnibus Parochialibua Ecelesiia, ae in multis Monasteriis Regularium tam Virorum quam Mulierum, neenon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibua & aliis Locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitia & decretis, ubi opus fuerit, providerint;

Nondum tamen in integrum peracta.

§. 2. Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac Locis & operibua piis prædictis noudum sit peracta, sed multa negotia eam concerueutis adhuc pendeant indecisa; Hinc est, quod Nos pastorali studio eonsiderantes quantopere Visitatio hujusmodi ntilia & necessaria sit non modo ad tollendos abusus, sed

Quam necessaria ad tollendos, & præoccupandos abusus.

etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumcumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedieente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa coutinuetur & absolvatur, ae in ea, quæ ad Dei eultum & gloriam, animarumque salutem opportuua & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, imposterum quoque pie prudenterque statuantur:

Continuari præcipitur.

§. 3. Motu proprio & ex certa scientia & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Visitationem eontinuari absolvi: causasque indecisas in Congregstione prædicta pendentes, prout æquitatis atqne justitiæ ratio suaserit, terminari: Visitationes particularium Ecclesiarnm, ac Locorum & operum piorum jam inchoataa absolvi: necnon Ecclesias, ae Locâ & opera pia tam hücusque visitata, quæ iteratam Visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata, visitari: cæteraque omnia & singula Visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordiuari, ac executioni demandari debere, tenore præsentium decernimus & mandamus.

Singula privilegia Congregationem Visitationis componentibus confirmat, & renovat.

§. 4. Ac omnes & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibua & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibua, & singulis Officialibus & Ministris supradictis a memoratia Innocentio XII., Clemente XI., Iunoceutio XIII., ac Benedicto etiam XIII. prædecessoribus per fusa respective literas desuper emanatas, quovis modo respective concessa & attributa, per obitum eorumdem Prædecessorum minime eessasse, nec cessare, sed in suis robore & firmitate permanere, omnibus, & singulis prædictis respective adhuc competere & suffragari debere, decernimus pariter & declaramus; & quatenus opua sit facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogarivas, & indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus & Ministris prædictis in omnibua & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio XII., Clemente XI., Innocenrio XIII., ac Benedicto XIII. Prædecessoribus concessa & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione & potestatia plenitudine paribus denuo concedimua, tribuimus & impartimur.

Legalitas præsentium literarum.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, qnod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo iotaresse habeutes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque gradus, ordinis, præeminentiæ & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut aliàs specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia & privilegiata eausa, colore, prætextu & capite, etiam in eorpore juris clauso, etiam euormis, enormissimæ & totalis læsionis, nullo unqnam tempore de subreptionis vel obreptionia aut nullitatia vitio seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quautumvis magno & substantiali ac individuam expressionem reqnirente, defectu notari, impugnari, iovalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduei, seu in controversiam revocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & postetatia plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ae illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam &c. Causarum Palatii Apostolici Auditores; necnon ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eo-

rum

rum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Augusti 1730. Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

VI.

Confirmatio Indulti & usus celebrandi Missas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini pro Congregatione S. Antonii Viennen. ejusdem Ordinis.

Facultatem celebrandi Festa nonnullorum Sanctorum sui Ordinis Canonicis Regularibus Sancti Augustini Congregationis Lateranen. concessit Pius PP. V. anno 1570. *Constit.* Licet Ecclesia Dei &c.

Dat die 12. Aug. 1730. Pont. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procuratoris Generalis S. Antonii Viennen. postulatio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Depluvii Procurator Generalis Congregationis S. Antonii Viennen. Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini, quod ipsa Congregatio vigore Indulti ei aliàs a Sede Apostolica concessi, quod (ut asseritur) in viridi observantia existit, reperitur in possessione seu quasi possessione recitandi ac celebrandi Missas & Officia Sanctorum dicti Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini ad instar similis concessionis dudum a san. mem. Pio PP. V. prædecessore nostro per suas in simili forma Brevis die 18. Decembris 1570. expeditas literas, quarum initium est: Licet Ecclesia &c. Congregationi Lateranen. ejusdem Ordinis factæ, quæ subinde ad alias passim Ordinis prædicti Congregationes, & nominatim S. Salvatoris in Italia, Sanctæ Genovefæ in Gallia, ac Reformatam a B. Petro Fourier in Lotharingia, Apostolica auctoritate extensa seu ampliata fuit.

Concessio aliàs a Sancto Pio V. facta; de qua supra.

Eam confirmat etiam pro Congreg. Sancti Antonii Viennen.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Josephus, præmissa quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, memoratum Indultum ipsi Congregationi S. Antonii Viennen. a Sede præfata concessum, ac usum in ea vigentem recitandi & celebrandi Missas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini ad instar enarratæ concessionis ab eodem Pio Prædecessore dictæ Congregationi Lateranen. factæ, ac ad alias supradicti Ordinis Congregationes extensæ & ampliatæ, sicut præmittitur, auctoritate præfata tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Præsentium Literarum auctoritas.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas, firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis S. Antonii Viennen. ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Augusti 1730. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Aug. Tass. 16.

VII.

Confirmatio quorumdam Decretorum anno 1725. a SS. Domino Nostro uti ejusdem Ord. Protectore, & a Benedicto XIII. specialiter ad hoc Delegato, editorum pro bono Ordinis S. Francisci Provinciæ Romanæ, illiusque Fratrum regimine.

Alia nonnulla statuta edidit Benedictus XIII. anno 1724. *die* 16. *Novembris Constit.* Universalis Ecclesiæ &c.

Dat die 31. Aug. 1730. Pont. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

SS. D. Noster in minoribus cum esset. Tertii Ordinis S. Francisci Protector.

ALiàs dum Cardinalatus honore fungebamur, emanarunt a Nobis uti tunc Tertii Ordinis S. Francisci apud Sedem Apostolicam Protectore, & a fe. re. Benedicto XIII. Prædecessore Nostro ad hoc specialiter delegato, nonnulla Decreta pro salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum gubernio ac directione, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Series Decretorum ab eodem tunc temporis emanatorum.

§. 1. Laurentius Tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter Cardinalis Corsinus, Tertii Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector, & ad infrascripta per SS. D. N. Benedictum Divina providentia Papam XIII. specialiter delegatus. Visis supplicibus libellis P. Magistri Ludovici Patriarchæ SS. D. Nostro porrectis, rimatisque statutis generalibus Fratrum Tertii Ordinis anno 1549. compilatis, & per el. me.

Cardinalem Carpensem dicti Ordinis Protectorem approbatis, necnon Constitutionibus san. me. Urbani VIII. anno 1639. emanatis, ac Brevi sa. me. Innocentii XII. anni 1693., & pluries tam in voce quam in scriptis audito super tenore dictorum supplicum libellorum P. Procuratore Generali dicti Ordinis, utendo facultatibus desuper per eumdem SS. D. Nostrum nobis tributis & communicatis, per hunc infrascriptum modum decernimus, declaramus, & per capita separata sententiamus.

De electione Procuratoris Generalis Ordinis à Definitorio Generali, vel Capitulo intermedio.

§. 2. Et signanter quoad electionem Procuratoris Generalis Ordinis decernimus ac declaramus, imposterum faciendam esse juxta formam dicti Brevis sa. me. Innocentii XII., nimirum a Deffinitorio Generali tam Capituli Generalis quam Capituli Intermedii, ita tamen ut in electione servetur etiam dispositio Cap. 1. n. 23. Statutorum generalium anno 1549. emanatorum, in quo præcipitur, ne quisquam ultra triennium eodem fungatur officio, nisi uno nimirum anno ab eodem vacaverit; adeoque in futuris electionibus ille Religiosus, qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem Officium iterum eligi vel confirmari, nisi per annum vacaverit; non obstante Cap. 5. de Elect. Const. Urban., in quo permittitur P. Generali quod confirmare possit ultra triennium Procuratorem Generalem, quod plane Cap. 5. revocatum fuisse & esse per dictum Breve sa. me. Innocentii XII. decernimus & declaramus.

De hujusmodi officio ultra triennium non prorogando.

De Procuratore hujusmodi non eligendo ex Provincia ex qua sit Generalis Actualis, aut fuerit antecessor.

§. 3. Et ad effectum, ut in hujusmodi electione debitæ justitiæ distributivæ servetur ratio, præcipimus & mandamus, quod Procurator Generalis prædictus non solum eligi nequeat pro toto sexennio ex illa Provincia, ex qua sit Generalis actualis, prout disposuit prædictum Breve sa. me. Innocentii XII., sed neque in primo cujuslibet sexennii triennio eligi valeat ex illa Provincia, ex qua sit Generalis immediate Antecessor.

Prior, qui per tres annos officio Prioris functus fuerit, in Priorem, aut Præsidentem alicujus Conventus nonnisi transacto anno eligi possit. Præsidens vero, qui fuerit, nonnisi ad biennium eligi possit in Priorem.

§. 4. Ut autem d. Cap. 1. n. 23. Statutorum generalium servetur etiam quoad electionem Priorum, ad eliminandum abusum introductum eligendi Religiosum illum, qui tribus annis officium Prioris exercuit, in Præsidentem ejusdem vel alterius Conventus, decernimus & declaramus, quod Prior ille, qui per tres annos officio prædicto functus est, eligi non valeat neque in priorem neque in Præsidentem, nisi transacto anno, ille vero qui Præsidens fuit alicujus Conventus pro majori parte anni, non possit ad officium Prioris eligi nisi ad biennium, itaut tempus Præsidentatus prædicti supra annum in triennio computetur ad effectum vacationis.

Ad officia quæcumque nonnisi filii illius Provinciæ admittendi.

§. 5. Ad abolendum pariter alterum abusum, quo filii unius Provinciæ eliguntur in Priores, Deffinitores, & aliquando etiam in Provinciales alterius Provinciæ, decernimus, declaramus & sententiamus, quod in futurum quacumque prætensa consuetudine non obstante, quod ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejusdem Provinciæ tantum sub pœna nullitatis electionis: In casu vero deficientiæ Religiosorum in Provinciis parvis, servandum esse Cap. 5. de elect. Constitutionum Urbanarum, quo decernitur, quod in istis Provinciis parvis, si necessitas urgeat, Deffinitores & Discreti Provinciales admitti possint etiam ad alia officia Provinciæ.

Casus derogationis.

Provincialis Provinciæ Romanæ singulis annis vel pluries Cœnobium SS Cosmæ, & Damiani visitare teneatur.

§. 6. Declaramus insuper & decernimus, quod Provincialis Provinciæ Romanæ in executionem Cap. 4. Statutorum generalium ultra Visitationem Patris Generalis semel in anno vel sæpius pro rei necessitate possit & debeat auctoritate sua Provinciali visitare Cœnobium SS. Cosmæ & Damiani Urbis. Volumus tamen, quod per præsens Decretum nullum inferatur præjudicium prætensis juribus P. Generalis quoad pertinentiam dicti Cœnobii, quæ jura unicuique ex partibus salva esse decernimus.

Salvo tamen quocumque jure.

Quod visitatio alicujus Conventus extra Urbem Procuratori Generali committi non possit.

§. 7. Quamvis autem P. Generalis in casu quo fuerit aliis occupationibus detentus, curam Visitationis Provinciarum possit alteri demandare; attamen Visitationem alicujus Provinciæ vel Conventus extra Urbem Romanam P. Procuratori Generali committere non posse decernimus & declaramus, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium; ac ita imposterum servari præcipimus.

De electione Discreti Conventualis.

§. 8. Quo vero ad electionem Discreti Conventualis decernimus ac mandamus, ut in proximo futuro Capitulo Generali proponatur omnibus Vocalibus, num expediat demandare, quod imposterum P. Generalis pro tempore nequeat præesse & interesse hujusmodi electionibus, vel saltem remanere debeat in arbitrio vel voluntate Capitulorum Conventualium, tempus, quoad electionem Discreti devenire placeat, itaut P. Generalis inhibere non possit, ut electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suæ Visitationis; præfatoque Capitulo Generali committimus & demandamus, ut Decreta & remedia super his juxta sensum majoris partis Vocalium conficiat ac exhibeat

De compilatione omnium Decretorum a Capitulis Generalibus, vel aliis Capitulis editorum.

§. 9. Cui quidem Capitulo Generali, ut præfertur, proxime futuro pariter committimus & demandamus, quod examinare debeat & definire, an expediat devenire ad compilationem omnium Decretorum usque modo a Capitulis Generalibus & Congregationibus intermediis confectorum; & quatenus major pars in partem devenerit affirmativam, deputandos esse per dictum Capitulum unum vel plures Patres ad prædictam compilationem perficiendam intra determinatum tempus ab eodem Capitulo præfiniendum; Si vero compilationem prædictam non esse faciendam Capitulum decreverit, imprimendas esse Constitutiones Urbanas decernimus & mandamus, sumptibus omnium Provinciarum intra terminum trium mensium post expletum Capitulum Generale.

Pro Magistris admittendis in Definitorio Generali nihil innovandum.

§. 10. Verum circa reliqua exposita & prætensa per Patrem Ludovicum Patriarcham quantum ad Magistros admittendos in Definitorio Provinciali, & ad prætensa vota Magistrorum Provinciæ Romanæ in Capitulis Provincialibus, & Ex-Provincialium in Congregationibus intermediis, nihil innovandum, & respective servandas esse Constitutiones Urbanas, statuta generalia, & Breve Innocentii XII. decernimus & mandamus.

Quod in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ ex exteris solummodo Patris Generalis actualis votum decisivum & consultivum habere debeat.

§. 11. Attamen quia ex interessentia plurium Superiorum & Officialium Generalium in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ maximum ex multiplicitate extraneorum suffragiorum oritur eidem Provinciæ præjudicium, ex specialibus causis in hac Provincia concurrentibus, demandamus & præcipimus, quod, quibuscumque non obstantibus, in Capitulis & Congregationibus præfatæ Provinciæ Votum decisivum & consultivum habere possit & debeat dumtaxat P. Generalis actualis exclusis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuscumque Provinciæ sint, & qualitatis; & ita præcipimus, mandamus & respective declaramus non solum isto, sed omni &c. Datum ex nostris ædibus hac die 29. Martii 1725. L. Cardinalis Corsinus Protector & Delegatus Apostolicus -- Loco ✠ Sigilli.

Hujusmodi Decretorum confirmatio per SS. D.N.

§. 12. Cum autem sicut pro parte dilecti Filii Josephi Mariæ Ruccioli Fratris, expresse Professi, ac Ministri Provincialis Provinciæ Romanæ dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse, Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & fer-

Digitized by Google

ventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri plurimum desideret: Nos ipsius Josephi Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur, vim & efficaciam adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, qui desuper quomodolibet intervenisse dici, prætendi vel censeri possunt, amplissime supplemus & sanamus.

Præsentium literarum fides & observantia.

§. 13. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium contrariorum derogat.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 31. Augusti 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

VIII. Jubileum Universale ad implorandum Divinum Auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

Dat. die 9. Sept. 1730. Pont. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a præsenti universalis Ecclesiæ statu petitum.

Ubi primum supernæ Vocis humilitatem Nostram ad Beati Petri Cathedram regendam evocantis sonitus auribus nostris intonuit, timor & tremor venerunt super Nos, & contexerunt Nos tenebræ, meritoque ad Dominum cum Propheta exclamavimus: Audivi auditum tuum & timui: consideravi opera tua & expavi: cum non ignoremus & muneris magnitudinem & virium nostrarum imbecillitatem, animoque prospiceremus miseram temporum conditionem & undique circumstantes difficultates angustias ac pericula; & (quod Nos maxime angebat) Sancta Dei Ecclesia tot hæresibus & in Religione dissidiis lacera, multorumque filiorum suorum, a salutari Christi norma graviter deviantium vitiis fœda oculis nostris obversaretur, facta quasi vidua plorans in nocte, & lacrymæ ejus in Maxillis ejus; ut illud jure conqueri possemus: quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides Sanctuarii in capite omnium plateatum. Quæ in amaritudine animæ nostræ cogitantes; non aliter delatam Apostolicæ servitutis sarcinam, quam ut increbrescentis Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obsequeremur dolentes suscepimus. Cœlesti autem monito edocti, quod sicuti nemo de sua justitia præsumere, ita de Dei misericordia diffidere nemo debet, Patrem totius consolationis assidue deprecamur, ut qui tanti fuit Nobis honoris auctor, fore non dedignetur administrationis adjutor; ac ne sub oneris gravitate succumbamus, supponat manus suas; & virtutem largiatur, qui contulit dignitatem. Idipsum & vos, quibus pastoralem curam impendere cœpimus, & deinceps, quamdiu divinæ Bonitati placuerit, impensuri sumus, conjunctis Nobiscum precibus agatis.

Canic. Habacuc. — Jerem.

Adhortatio ad Christifideles, ut sanctis operibus S. S. suffragentur.

§. 1. Deposito itaque per veram pœnitentiam peccatorum pondere, precibus, jejuniis, aliisque pietatis operibus auxilium ex alto sinceris concordibusque suffragiis imploremus, ut a quo omne datum optimum, & omne donum perfectum descendit, det Nobis Spiritum Consilii & fortitudinis, quo commissum Nobis Dominicum Gregem feliciter regere, ac cum illo ad æternæ vitæ gloriam pervenire mereamur. Et quia præcipuæ pastorales muneris nostri partes sunt, omnibus Ecclesiis, quarum Nobis divinitus injuncta est sollicitudo, idoneos Præsules constituere, precemur æternum Pastorem, ut qui Vicariam suam in terris Potestatem humilitati Nostræ concedere dignatus est, tales Nobis tribuat, Ecclesiis universis Pastores præficere, qui & ipsi facti forma gregis populum curæ suæ creditum non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis prospere dirigant & Ecclesias sibi commissas uberius pietatis incrementis locupletent.

Quam necessarium idoneos Præsules omnibus Ecclesiis constituere.

§. 2. Antistites vero Catholici, in partem sollicitudinis nostræ vocati, in hoc sedulo incumbant, ut eos deligant Ordinis Ecclesiastici ministros, præsertim animarum Rectores, qui munia sua digne impleant, & vivos lapides in ædificium Cœlestis Jerusalem præparare adnitantur. Religiosi quoque & Sanctimoniales vota sua Domino in Sanctitate & Justitia reddant, ut suavis Christi odor de bona eorum conversatione fragrans Sanctam Matrem Ecclesiam recreat, ac omnes demum fideles, abjicientes opera tenebrarum, & induentes arma lucis, ita dirigant in conspectu Domini vias & gressus suos, ut Fidei, quam profitentur, finem & repromissionem, salutem scilicet animarum suarum, reportare valeant, jugiter memores, oportere Nos, quotquot & qualescumque tandem sumus, post emensum hujus mortalis ævi stadium, manifestari ante Tribunal Christi, ut referat unusquisque, prout gessit, sive bonum sive malum. Oremus unanimiter, ut Deus pacis, qui Reges in thronos collocat, dies nostros in sua pace disponat, ac Principum Christianorum Animos vinciat in vinculo charitatis, Turcarum aliorumque Infidelium vires & consilia conterat. A magno Patrefamilias supplices petamus, ut vineam suam,

Quodque ipsis incumbat minus selectos sibi ministros comparare.

quam plantavit, electam custodiat; Hæreticos & Schismaticos ad Catholicæ fidei veritatem Ecclesiæque unitatem reducat: populumque suum protegat, & ab iracundiæ suæ flagellis ac terroribus misericorditer liberet. Hæc vero ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu fiant, priscum ac laudabilem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum morem secuti, cælestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

[In]dictio prædicti Jubilæi.

§. 3. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni processioni, quam Dominica tertia currentis mensis Septembris ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, qnos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælaris quoque & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero & Populo benedicente Domino de more agemus, devote interfuerint; vel Sancti Joannis in Laterano Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias seu Basilicas, vel earum aliquam, intra spatium illius vel alterius proxime subsequentis hebdomadæ, saltem semel devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra effuderint; ac quarta & sexta feria & Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum

Conditiones requisitæ ad consecutionem hujusmodi Indulgentiarum.

in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac Pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggerit devotio, erogaverint.

Existentibus extra Urbem, quo pacto Indulgentias hasce assequi possint.

§. 4. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum vel eorum Vicariis seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios vel eorum Vicarios seu Officiales vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique ut supra, oraverint, ac quarta & sexta feriis ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam, Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam ut præmittitur; erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur.

Pro Navigantibus.

Navigantes vero & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali vel majori aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint & valeant.

Pro Regularibus in Claustris degentibus;

§. 5. Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in Carcere aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pænitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Cæterisque legitime impeditis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§. 6. Insuper omnibus & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis & aliis Ecclesiasticis sententiis & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De hujusmodi Jubilæo ubique publicando.

§. 7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam Animarum exercent; non tamen, qui per dictos Prædecessores a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communione quomodolibet separati fuerint, ut cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione vel impedimento per suas Ecclesias & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

De casibus reservatis.

§. 8. Non intendimus autem, per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate seu inhabilitate, quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ; neque pariter easdem præsentes iis, qui etiam eorum omnioe specialiter non expresso a communione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ut præfertur, segregati, seu a Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato vel Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias & Censuras incidisse declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus

facultas

facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Indulgeotiarum & Facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis eapreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant; necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum ſive Inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus & Inſtitutis illorumque perſonis, quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, eapreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia eaquiſita forma ad hoc ſervaoda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 10. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferti non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Septembris 1730. Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

IX.

Confirmatio Statutorum & Decretorum pro Congregatione Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, in Capitulo & Diffinitorio Generalibus dictæ Congregationis factorum.

Alia non abſimilia Statuta pro regimine Provinciarum hujuſce Congregationis, ac præcipue pro Congregatione Sancti Joachimi Polon. Confirmavit Benedictus XIII. Conſtit. Militantis Eccleſiæ &c. *num. CLIII. Conſtit. vero* Exponi Nobis &c. *num. CLXXI. Capitulo ac Diffinitorio Generalibus facultatem conceſſit Decreta & Statuta condendi pro regimine omnium Provinciarum ſuæ Congregationis; quæ hic a Sanctiſſimo Domino Noſtro confirmantur.*

Dat. die 11. Septemb. An. 1730. P. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quod authore Deo gerimus, ſolicitudo Nos urget, ut paternam Chriſtifidelium Altiſſimi obſequiis ſub arctioris vitæ regularis Inſtituto mancipatorum curam peculiari charitate gerentes ea, quæ pro felici proſperoque illorum regimine & gubernio provide conſtituta eſſe noſcuntur, quo firma ſemper atque ſtabilia permaneant, Apoſtolici muniminis præſidio roboremus.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias poſtquam fel. rec. Benedictus Papa XIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 4. Auguſti 1727. expeditas literas, quædam Decreta Definitorii Generalis ejuſdem Congregationis pro ſalubri Provinciæ Sancti Joachimi, non ita pridem in Regno Poloniæ inſtitutæ, potiſſimum edita approbaverat, ac per alias ſuas in pari forma Brevis literas die 26. Februarii 1728. poſtmodum emanatas Capitulo Generali Congregationis præfatæ tunc proxime celebrando, ac deinde eidem Definitorio Generali facultatem conceſſerat novas condendi leges ſeu conſtitutiones ad uniforme gubernium, in omnibus ipſius Congregationis Provinciis, tam eatenus intra & extra Hiſpaniarum Regna & dominio erectis, quam ubicumque imposterum erigendis, ſtabiliendum; necnon ad Capitulorum Generalium & Provincialium celebrationem ſpectantes, habendo tamen præ oculis decreta Definitorii Generalis pro dicta Provincia Sancti Joachimi, ſic, ut præmittitur, edita & approbata, quæ nihilominus explicare, extendere, moderari, & ad uniformitatem dicti Gubernii accommodare poſſent, itaut novæ leges ſeu conſtitutiones ſic condendæ ab hac Sancta Sede approbarentur, & alias, prout in binis memorati Benedicti prædeceſſoris literis, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, plenius continetur; Nuperum Capitulum ac ſucceſſive Deffinitorium generalia prædicta, facultati & literis præfatis inhærendo, diverſa ſtatuta ac nova Decreta pro uniformi omnium Provinciarum dicti Ordinis regimine ediderunt, & ad hanc Sanctam Sedem tranſmitti curarunt, ut noſtro & ejuſdem Sedis patrocinio munirentur.

Juxta facultatem Congregationi huic a Bened. XIII. (*de qua ſuperius*) conceſſam.

Edita Decreta pro univerſi Ordinis Provinciis.

§. 2. Nos vero eadem ſtatuta & nova decreta Venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitis diſcutienda commiſimus, qui audita deſuper dilecti filii noſtri Ludovici ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Bellugæ & Muncada nuncupati, ad ejuſmodi negotium examinandum a dictis Cardinalibus deputati, relatione, illa per eumdem Ludovicum Cardinalem corrigi, ac modificari mandarunt, prout re ipſa ab ipſo Ludovico Cardinale correcta, modificata, ac in unum volumen redacta fuerunt tenoris, qui ſequitur videlicet.

Confirmantur.

Statuta ac Decreta a Capitulo generali, ac generali Diffinitorio Ordinis Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ſtabilita ac ordinata pro uniformi gubernio omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hiſpaniarum Regna erectarum, quam ubicumque impoſterum erigendarum.

§. 3. Sanctiſſimus Dominus Noſter fel. rec. Benedictus XIII. per ſuas literas ſub forma Brevis eapeditas die 4. Auguſti anni 1727. auctoritate Apoſtolica approbavit & confirmavit omnia & ſingula decreta, quæ Diffinitorium generale Ordinis Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hiſpaniæ ſtatuerat pro bono regimine Provinciæ Sancti Joachimi auctoritate Apoſtolica in Regno Poloniæ erectæ, & per alias literas etiam in forma Brevis expeditas die 26. Februarii anni 1728. Sanctitas Sua benigne indulſit, & amplam facultatem conceſſit Capitulo generali tunc proxime eodem anno celebrando & poſt ipſius Capituli

Benedict. XIII. pro hujuſmodi Decretorum confectione conceſſiones.

celebrationem Diffinitorio generali tunc futuro & nunc exiſtenti, ad effectum ſtatuendi uniforme gubernium omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hiſpaniarum Regna erectarum, quam ubicumque in poſterum erigendarum, ac condendi & ſtatuendi novas leges & ordinationes non ſolum pro dicto uniformi regimine, ſed ſpectantes etiam ad Capitulorum generalium & provincialium celebrationem, habendo tamen præ oculis prædictas literas pro regimine Provinciæ Sancti Joachimi expeditas, quas ſimiliter conceſſit poſſe explicari, extendi, moderari, & accommodari ad prædictum regimen uniforme; ideoque prædictum Capitulum generale, proxime præteritum, & poſt ipſum ſubſequens, præſenſque Diffinitorium generale, ſupradictis facultatibus & conceſſionibus innitendo, ſequentia decreta, & ad uniforme omnium Provinciarum Ordinis ſtatuta ordinarunt & ſtatuerunt.

Quod Breve Bened. XIII. pro Provincia S. Joachimi in Provincias extendatur ad reliquas totius Ordinis Provincias.

§. 4. Primo, quod prædictum Breve pro bono regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & in eo gubernium illius Provinciæ Sanctiſſimo Domino Noſtro fel. rec. Benedicto XIII. confirmatum, extendatur ad omnes totius Religionis Provincias modo erectas, & impoſterum erigendas tenore ſequenti, quo Decreta illa explicata, extenſa, & accommodata ſunt vi facultatis Capitulo & Diffinitorio generali conceſſæ per literas ſupracitatas, & ultimo expeditas ab eodem Sanctiſſimo Domino: ſcilicet quod Capitulum Provinciale in ſingulis Ordinis Provinciis celebretur de triennio in triennium ſabbato, ſi fieri poſſit, ante quartam Dominicam poſt Paſcha, itaut in duabus Provinciis, vel in tribus, ſi creverit numerus Provinciarum cujuſcumque familiæ, celebretur anno præcedenti ad Capitulum generale; in alia aut aliis Provinciis anno poſt Capitulum generale, niſi juſta de cauſa Superior generalis ex familia aſſumptus aliquod Capitulum anteponat vel poſtponat, quod facere poterit per tres tantum menſes; tunc enim celebrabitur tempore & die deſignando ab ipſo Superiore generali, & ſemper extra Curias Principum in Domo ad arbitrium prædicti Superioris, conſulto tamen Diffinitorio Provinciali, deſtinanda.

De tempore celebrandi Capitula Provincialia.

Quod Diffinitores Provinciales juriſdictionem ſuam exercere poſſint poſt confirmationem Apoſtol. &c.

§. 5. Secundo, quod Diffinitores Provinciales, quos pro efformatione Provinciarum Diffinitorium generale vi prædictarum facultatum elegit, poſt Capitulum generale proxime præteritum, quatuor ſcilicet pro unaquaque Provincia, quique modo nullam juriſdictionem exercent ex defectu confirmationis Apoſtolicæ, immediate poſt confirmationem prædictæ Sedis Diffinitoria celebrare, aliaque ſui muneris facere poſſint.

Quod Vocales a Diffinitorio electi pro unaquaque Provincia vocem activam habeant in Capit. Provincialibus ſuarum Provinciarum.

§. 6. Tertio, quod cæteri Vocales ſimiliter electi a Diffinitorio generali juxta prædictam facultatem, ipſique Diffinitores Provinciales vocem activam habeant, & exercere poſſint in Capitulo Provinciali ſuæ reſpective Provinciæ, & reſpective in ſuo Diffinitorio ipſi Diffinitores, ſi ante primum Capitulum aliquo Diffinitorio competat electio.

De concurrentia Capituli Provincialis cum Generali.

§. 7. Quarto, quod ut futuris temporibus nullum Capitulum Provinciale concurrat ipſo die & anno cum Capitulo generali, ad quod concurrere debent Provinciales, omnia Capitula ſex Provinciarum, quæ prima & immediata erunt, celebrentur a ſabbato ante quartam Dominicam poſt Paſcha anni proxime venturi 1731., uſque ad Sabbatum quartam Dominicam poſt Paſcha anni immediate ſequentis 1732. tempore & diebus intra prædictum annum, deſignandis a Diffinitorio generali pro commodiore cujuſcumque Capituli celebratione.

De tempore celebrandi ſequentia Capitula Provincialia poſt primum Generale.

§. 8. Quinto, quod ſequentia Capitula Provincialia, quæ ſecunda erunt cujuſcumque Provinciæ, celebrentur ante & poſt Capitulum generale modo ſupradicto, itaut in Provinciis, in quibus hæc priora Capitula prius celebrata fuerint, ſecunda celebrentur Sabbato ante quartam Dominicam poſt Paſcha anni 1735., & in aliis in quibus poſterius hæc prima celebrata fuerint eodem Sabbato celebrentur anni 1736., ſic enim futuris temporibus de triennio in triennium ſine concurrentia Capituli generalis celebrabuntur.

De convocatione Gremialium ad Capitula Provincialia, & Literis convocatoriis.

§. 9. Sexto, quod ad Capitulum Provinciale Superior provincialis per ſuas literas convocet Gremiales juxta inſtructionem Superioris generalis, qui per ſex menſes ante Capitulum tenebitur illi notam facere deſignationem Domus, temporiſque & diei, ut ea omnia denunciet in literis convocatoriis eis, qui concurrere debent & poſſunt. De his autem convocatoriis idem intelligatur, quod dictum eſt circa Capitulum generale Ordinis, ut earum vi Gremiales reputentur vocati. At vero de illis Superior Provincialis certiorem faciat Præſidem Capituli illico ac in Domum Capitularem accedat Præſes.

De Præſide Capituli Provincialis.

§. 10. Septimo, quod in quotumque Capitulo Provinciali cujuſcumque familiæ, ſcilicet intra & extra Hiſpaniam, Præſes erit Superior generalis Ordinis, ſi adfuerit intra illam; ſi vero extra illam fuerit, Præſes erit, in altera familia Superior generalis illius, ſive ſit Commiſſarius ſive Vice-Commiſſarius ſit: In propria vero familia Superioris generalis Ordinis, ſi prædictus Superior generalis fuerit extra illam, Præſes erit ille, quem pro tempore ſuæ abſentiæ elegerit in Præſidem totius familiæ; Si autem ob juſtas cauſas, vel quia duo Capitula eodem anno concurrant in Provinciis longe inter ſe diſtantibus, Superior generalis, niſi magno labore ad aliquod Capitulum Provinciale concurrere nequeat, tunc & eo caſu poterit deſignare Præſidem pro Capitulo Provinciali, cujus præſidentiam pro ſe non ſelegerit; Cæterum ſemper tenebitur eligere Præſidem ea Provincia, intra quam celebrabitur Capitulum, & niſi inſtante Diffinitorio Provinciali concurrentibuſque omnibus ſuffragiis præter unum, deſignare non poterit, Præſidem ex altera ejuſdem familiæ Provincia aſſumptum.

De modo eligendi Præſidem Capitulorum Provincialium, quæ primum Generale præceſſerint.

§. 11. Octavo, quod in his primis Capitulis Provincialibus præcedentibus Capitulum generale, in quo Miniſtri generalis electio inciderit, cujuſcumque Capituli Provincialis Præſes ſit Miniſter generalis, vel Diffinitor generalis filius illius Provinciæ, vel quem ipſe Miniſter generalis ex eadem Provincia deſignet in Præſidem; quod intelligendum eſt intra & extra Hiſpaniam, & quatenus contingat fieri diviſionem Familiarum in futuris Capitulis generalibus cum confirmatione Sanctæ Sedis ad inſtar illius diviſionis, quæ habetur in Religione Sancti Franciſci, tunc præſidentia vel Præſidis deſignatio fiet a Commiſſario generali reſpectu Provinciarum illius Familiæ, quam Commiſſarius generalis gubernabit.

De iis qui ad Capitula Provincialia concurrere debent etiam ſub pœna utriuſque vocis.

§. 12. Nono, quod ad Capitulum Provinciale, niſi detenti fuerint infirmitate vel impedimento inevitabili, concurrere debent ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ in perpetuum Superior Provincialis, Diffinitores Provinciales, duo Miniſtri ſocii Redemptor Captivorum, & Procurator Provinciæ; itaut ſi in aliqua familia fuerit aliquis Procurator plurium Provinciarum in alicujus Principis communi Curia, hic ſuffragium habere debeat in Capitulo ſuæ Provinciæ, de qua aſſumptus fuerit; & in eo caſu licet ſit alius Procurator particularis ejuſdem Provinciæ, hic non

habeat

habeat suffragium. Deinde suffragium habere possunt, quiu cogantur adesse Capitulo, qui aliquando fuetiur Superiores genetales aut Diffinitores generales Ordinis, vel Familiæ ex ea Pruvincia essumpti, vel qui fuerint Provinciales illius; demum ad Capitulum, & extre Domum Capitularem sub prædicta pœna privationis accedere teuentur duo socii in defectum.

De præcedentiis.

§. 13. Decimo, quod in aula Capitulari & extru illam rempore Capituli sedeant, præcedant & præsideant Capitulares eo modo & forma, quibus dictum est de vocalibus Capituli generalis. Monemus autem Patres Diffinitores generales actuales, ut tempore hujusmodi Capituli extra Domum Capitularem in alio Conventu commorentur, nisi actuali infirmitate impediantur a prædicta Domo Capitulari ad elium Conveutum pergere, vel nisi aliquis ipsorum sit Præses Capituli.

Diffinitores Generales tempore Capituli Provincialis extra Domum Capitularem commorari debent.

De tempore, quo Capitulares Domũ Capitularem ingredi debent.

§. 14. Undecimo, quod Capitulares solum ingredi poterunt Domum Capitularem feria quinta immediate ante celebrarionem Capituli, exceptis illia, qui excipiuntur respectu Capituli generalis, & ademptis sociis secundis, qui nisi vocati, accedere non poterunt. Studentes autem, qui examinandi fuerint post electiones, accedere poterunt. De cætero autem circa præambula ante electiones similiter observanda sunt omnia, quæ statuta sunt circe Capitulum genetale in Constitutionibus Ordinis; eligibilitetis vero scrutinie pariter fiant, hoc nimirum modo: Eadem feria quinta Præses Capituli omnibus Gremialibus manifestet catalogum, a Diffinirorio provinciali ipsi traditum, omnium Religiosorum, qui intra Provinciam juxte nostras Constitutiones, inspectis graduatione & interstitiis, epti sint, ut ex illis fiat eligibilitetis scrutinium.

De modo faciendi scrutinia eligibilitatis.

§. 15. Duodecimo, quod feria sextu congregentur in aula Capitulari, ut ex aptis juxta catalogum illis creditum a Præside ad officium Provincialis, unusquisque gremialium in schedula una scribat nomine quinque eorum, quos juxta suam conscientiem selegerit inter omnes ad tale munus. Postea omnium schedulæ extrabantur ab urua aut vase destinato, & a Præside duobusque immediate Vocalibus secrete regulentur, itaut selectis illis, qui plures voces habuerint, juxta dicta de hoc scrutinio in Capitulo generali faciendo, eorum nomine scribantur ab uno trium, & facto juxta ibidem dicta scrutinio usque ed numerum quintum eligibilium, eligibiles declarentur & publicentur, ut Gremialibus omnibus constet ipsos eligibiles esse, ut ex illis suo tempore eligant in Provincielem illum, quem omnibus inspectis quisque judicet eligendum.

De modo eligendi Provincialem per Gremiales.

§. 16. Tertiodecimo, qund post hoc scrutinium fiat secundum ad Diffinitorum Provincialium selectionem; & quia inter Diffinitores nulla inæqualitas est officii, quisque Gremialium in sua schedula nominare debet octo ex eptis ad munus Diffinitoris, & scrutinium fieri deber octo ex illis, qui plures voces habeant, itaut solum nominentur proxime eligiles in Diffinitores octo ex omnibus aptis, or ex eis tempore suo eligant Vocales quatuor Diffinitores Provinciæ. Similiter tertium fiat scrutinium ad Ministrorum selectionem, & ad illud ex aptis, ut dictum est, unusquisque Vocalium in sua schedula scribat talem numerum Religiosorum aptorum, ut in medietate excedat numerum Domorum Provinciæ, pro quibus eligendi sunt Ministri: Hoc enim more fit inter Carmelitas Excalceatos: & facto scrutinio, regulatisque vocibus modo dicto, seligantur eligibiles in Ministros usque ad ministeriorum duplicatum numerum, ut ex his omnibus Ministri eligi possint, quiu Vocales teneantur eligere in Ministrum alicujus Domus uuum ex duobus determinate sumptis, sed valeant eligere, quem meluerint ex contentis in supradicto numero: Denique ad Sociorum omnium selectionem fiat scrutinium, sicuti ad seligibilitatem Diffinitorum.

De electione similiter Diffinitorum Provincialium per Gremiales.

§. 17. Quartodecimo, quod Præses Capituli manifestet Vocalibus graduationem Domorum a se factam præcise ad eligendos Ministros pro illis ut habetur in Clementinis Constitutionibus Nostris, & statim separentur Capitulares a Diffinitorio, quod solum deputare debet dictos Vocales ed legendas epistolas missas ad Capitulum juxta dicta de Capitulo generali.

De Domorum graduatione ad Ministros eligendos, a Capituli Præside facienda & publicanda.

§. 18. Quintodecimo, quod sequenti die sabbato, nempe factis omnibus, quæ fieri debent in Capitulo generali, congregentur in eula Capitulari, & facta a Præside exbortatione lingua omnibus communi fiant absolutio, electorum juramentum, electio Secretarii Capituli, Scrutatorum, Secretarii Scrutinii, & Pronunciatoris, eadem forme eisdemque factis juramentis, sicut dictum est de Capitulo generali in Constitutionibus Ordinis, & his omnibus finitis ad electiones procedant Vocales.

De juramento a Vocalibus præstando.

§. 19. Decimo-sexto, quod ante prandium fiar semper, & sola fiat electio Ministri Provincielis; qua facta, omnes Vocales præter Præsidem & Supetintem Provincialem, cujus officium expiret, pergant processionaliter in Ecclesiam cantantes Hymuum *Te Deum &c.* & ibi ab eo benedictionem accipiant eo modo & forme, quibus juxta nostres Constitutiones Clementinas fit in electione Ministri generalis. Vespere eutem congregetur Cepitulum, & si Provincialis electus præsens fuerit, sedeat immediate ad Præsidis sinistram; non tamen præsideat aliis Vocalibus, quamvis eos præcedar, nec officium exercear, usquequo finiatur Capitulum, nec si absens sit, illum Capitulum expectet, sed prosequatur, & fiant electiones quatuor Diffinitorum Provincialium, quorum præcedentia post confirmationem juxta Ordinem electionis regulanda erit.

De præliminaribus ad electionem Provincialis.

§. 20. Decimo septimo, quod sequentibus diebus, qui omnes pro celebratione Cepitoli ad summum eruur novem, fiant electiones Ministrorum Conventualium, secundum graduationem Domorum entea dictam, & post omnium Prælatorum electiones eligautur canonice duo Socii ex Ministris noviter electis, qui ad Capitulum Proviuciale futurum concurrere debeant, ut Socii primi. Præterea eligautur alii duo, qui fuerint aliquando Ministri, quamvis in eo Capitulo in Ministros non fiut electi, ut ad Capitulum futurum accedant vocati tanquem Socii secundi, quorum primus, deficiente aliquo gremiali, cui concurrere noo sit liberum, suffragium babeat pro eo, & secundus suffragium habeat, si deficiat altet, quique ambo in loco proximo extra Domum Capitularem manere debent tempore Capituli, ut præsto sint concurrere, si vocentur; non autem eligi poterit in Socium primum aut secundum, qui io eo Capitulo Socius fuerit, quamvis in eo eligatur in Ministrum.

De electione Ministrorum Conventualium, Vocalium pro futuro Capitulo Generali, &c.

§. 21. Decimo-octavo, quod in casu, quo post triuum scrutinium adhuc non fuerit electio canonica secuta, tunc omissis scrutiniis, eo ipso babeatur tanquam legitime electus vi hujus Constitutionis ille, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro elio aut aliis: Si vero pro duobus fuerit æqualis numerus suffregiorum major, quam pro eliis, tunc antiquior in professione reputabitur & habebitur tanquam legitime electus.

§. 22. Decimo-nono, quod si per mor-

tem, aut aliam quamvis causam Socius aliquis pro suo munere non possit accedere ad Capitulum, tunc Diffinitorium Provinciale tempore apto eligat Socium loco illius.

§. 23. Vigesimo, quod si aliquis Prælatus vel particularis Religiosus aliquid animadvertendum vel nota dignum habuerit, id credat Provinciali suo, vel alicui Socio ex primis suæ Provinciæ, ut ipse tradat destinatis a Diffinitorio Provinciali ad legendum epistolas.

Facultas Capitulis Provincialibus condendi novas Ordinationes ad regimen suæ Provinciæ.

§. 24. Vigesimo primo, quod factis canonice electionibus fiant omnia, ut habentur in Constitutionibus nostris Clementinis numero 16. fol. 168. usque ad verbum Captivorum; & postea addatur Capitulum Provinciale, quamvis non possit novas Constitutiones statuere, poterit ordinationes facere ad melius regimen suæ Provinciæ, dummodo nihilo sint contrariæ ordinationibus factis a Capitulis generalibus, vel generalibus Diffinitoriis.

De examine Studentium ad gradum Lectoris promovendorũ.

§. 25. Vigesimo secundo, quod Ordinationibus factis, extra Aulam Capitularem fiat examen Studentium, qui concurrere debent, ut ex illis eligantur Lectores juxta dicta de Capitulo generali.

Sex graviores Patres eligendi Provinciali a consiliis in causis examinandis.

§. 26. Vigesimo tertio, quod Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Provinciæ, quorum consilio & assensu Pater Provincialis, quando casus occurrerit, ejiciat ab Ordine aliquem instructo processu, & plene probatis causis expulsionis, servatisque Decretis Congregationum, & Summorum Pontificum; & præterea eligat ad eumdem effectum alios quatuor vel sex Patres subrogando ordine suæ electionis in defectum alicujus vel aliquorum ex sex prius electis.

§. 27. Vigesimo quarto, quod his factis legantur coram toto Capitulo decreta Sacræ Romanæ & generalis Inquisitionis; & Præses Capituli hortetur Gremiales ad strictam observantiam illorum.

§. 28. Vigesimo quinto, quod decretis lectis, Præses Capituli imponat præceptum, ut habetur in nostris Constitutionibus Clementinis numero 19. fol. 170., & si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Præsidem Capituli & Diffinitorium cum suo Provinciali spectet judicium; nullo autem invento, vel si inventum fuerit, judicio facto, Capitulum albis nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia, & Procuratorem Provinciæ pro ea: Quod si in aliqua Familia fuerit Curia communis plurium Provinciarum Ordinis & Provinciæ alternatim elegerint Procuratorem omnium illarum, Provincia illa, cui secundam dictam alternativam competit electio hujusmodi Procuratoris, prius eligat illum in suo Capitulo Provinciali, & postea eligat Procuratorem particularem ejusdem Provinciæ.

De electione Redemptoris Captivorum pro unaquaque Provincia; Et Procuratoris Provinciæ.

De confirmatione electionum.

§. 29. Vigesimo sexto, quod totum Capitulum confirmet electionem Patris Provincialis; Præsesque, necnon Provincialis, cujus officium expirat; ac Diffinitorium Provinciale confirmet omnes alias electiones.

De legendo Catalogo Mortuorum.

§. 30. Vigesimo septimo, quod his omnibus expeditis, Socius primus surgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui in illo triennio decesserunt in sua Provincia. Deinde si aliqui Religiosi petierint aliquod sublevamen propter ipsorum fractam valetudinem, aut aliam justam ac rationabilem causam, Capitulum tale sublevamen indulgeat quatuor vel quinque magis indigentibus: Ac demum surgat Secretarius Capituli, & legat electiones omnes, statuta, cæteraque omnia acta & disposita in ipso Capitulo, quæ cuncta & scribenda & subscribenda sunt, sicuti dicitur de Capitulo generali in Constitutionibus nostris num. 20. fol. 71. & statim dissolvatur Capitulum.

Levamine valetudinariis præstando:

Ac Capituli Decretis subscribendis.

De examinandis moribus Provincialis, & Diffinitorum Provincialium.

§. 31. Vigesimo octavo, quod postea immediate Præses Capituli imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra 24. horas coram ipso manifestent, quidquid notarunt circa mores, regimen, & observantiam durante triennio in Patre Provinciali præterito; necnon circa regimen, & suorum officiorum executionem in Diffinitoribus Provincialibus antecedentibus (Diffinitorum enim Visitatio circa mores in quacumque Visitatione Provinciæ facta supponitur, quia a Visitatore visitari debent etiam Diffinitores Provinciæ) Visitatione conclusa si aliquid dignum pœna vel reprehensione fuerit inventum, Præses ipse, si Superior sit, reos puniat vel reprehendat; Si autem non fuerit Superior, Visitationem mittat Superiori generali familiæ, ut ipse judicet reum aut reos.

Missa solemnis de Requiem pro Fratribus, ac Benefactoribus dicenda ultimo Capituli die.

§. 32. Vigesimo nono, quod die sequenti ultimoque Capituli Missa solemnis *de Requiem* pro Religiosis Nostris defunctis & Benefactoribus Nostris, concioque & solemne Responsorium habeatur, qua functione peracta, Capitulares fraterna charitate amplexentur, & in suos Conventus proficiscantur.

Facultas pro hac vice tantum reeligendi Diffinitores, Sociosque, quamvis ex defectu confirmationis Apostolicæ officium nondũ exercuerint.

§. 33. Trigesimo, quod pro hac unica prima vice Capitulum Provinciale cujuscumque Provinciæ possit reeligere & providere in eisdem officiis Diffinitorum Provincialium Sociorumque, prout melius expedire ipsi videatur, illos, qui ex defectu confirmationis Apostolicæ, quamvis electi fuerint, sua officia non exercuerint.

De suffragio Ministri Domus Capitularis.

§. 34. Trigesimo primo, quod in casu, quo Minister generalis designet in Præsidem Capituli Provincialis aliquem ex alio quovis titulo Vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali; & si ipse Minister fuerit Socius actualis, suffragium habeat Socius primus in defectum.

De Congregando super singula semestria Diffinitorio Generali.

§. 35. Trigesimo secundo, quod Diffinitorium Provinciale congregetur immediate post Capitulum Provinciale, & postea de semestre in semestre in Domo, quam designabit de una in aliam Congregationem, quodque congregetur etiam quoties Provinciali benevisum fuerit.

De facultatibus Diffinitorii Provincialis.

§. 36. Trigesimo tertio, quod Diffinitorium Provinciale consurgere debet ex Patre Provinciali uti Præsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habebunt, & insimul poterunt admittere renunciationes, eligere Diffinitores novosque Ministros, Redemptores & Procuratores suæ Provinciæ, quotiescumque vacaverint, eorum officia quocumque titulo vacent; poterunt etiam eligere Chronistam Provinciæ: necnon præbere consensum, ut libri typis mandentur, & cum informatione Patris Provincialis concedere juxta nostras Constitutiones Religiosis eas prævias licentias audiendi confessiones mulierum, cum quibus præsentari se debeant ordinariis locorum, ut ab eis approbationem obtineant: & facere ordinationes ad melius esse suæ Provinciæ: aliaque faciendi facultatem exercere, quæ per delegationem Diffinitorii generalis, vel per novas constitutiones ad universale regimen Ordinis spectantes, pertineant ad ipsum.

Præterea ad ipsum pertinet de consensu Superioris generalis seligere studentem Theologiæ, ut nominetur & sit collega nostri Collegii Romani.

§. 37. Trigesimo quarto, quod in casu discordiæ suffragiorum observetur in Diffinitorio, quod stabilitum est pro Capitulo.

Facultas quoque eligendi Provincialẽ quocumque titulo eo vacante officio.

§. 38. Trigesimo quinto, quod si Provincialis deficiat, & illius officium quocumque titulo vacet, Diffinitorium Provinciale (Præside designando vel potius designato, pro casu a Superiore generali) & Socii actuales novum

eligant

eligant Superiorem Provinciæ, qui Miniſter Provincialis nominetur, & illius officium ſolum duret uſque ad immediatum Capitulum Provinciale.

De loco Diffinitoribus Provincialibus competenti.

§. 39. Trigeſimo ſexto, quod Diffinitores Provinciales habitent in Conventibus ſuæ Provinciæ a Provincialibus deſignatis; nunquam tamen poterunt eſſe plures, quam duo in eodem Conventu vel Collegio, niſi per breve tempus; & ubicumque fuerint, ſedeant poſt Miniſtrum, niſi præſens fuerit Diffinitor generalis, qui eiſdem Diffinitoribus Provincialibus præſidere debet.

§. 40. Trigeſimo ſeptimo, quod ſi in Conventu non fuerit Miniſter, fuerit tamen Præſes deſignatus per Superiorem generalem, vel ejus Diffinitorium, ipſe Præſes omnes Diffinitores præcedere debet, ſicut Miniſter; neuter tamen præſidere eiſdem Diffinitoribus.

§. 41. Trigeſimo octavo, quod prædicti Diffinitores Provinciales nunquam ſe intromittant in regimine Domus, niſi abſentibus Miniſtro, Præſide jam dicto, & Vicario; tunc enim quamvis ibidem ſit aliquis Diffinitor generalis, Præſides erunt Domus Diffinitores Provinciales, ſed Diffinitorem generalem non præcedent, nec in actibus, quibus ipſe adfuerit illi præſidentiam habebunt.

Quibus ſubjecti eſſe debeant.

§. 42. Trigeſimo nono, quod ubicumque fuerint Diffinitores Provinciales, immediate ſubjiciantur Superiori Provinciæ ſeu Provinciali, non vero præcedant Miniſtrum Domus, nec Præſidem numero 37. dictum, niſi tempore actualis Diffinitorii Provincialis.

§. 43. Quadrageſimo, quod in aliis Domibus, in quibus Provincialis non fuerit, Diffinitores Provinciales licentiam & benedictionem accipiant a Diffinitore generali in eiſdem exiſtenti ad exeundum a Domo, & a Patre Miniſtro Socium petant, non tamen ipſi ſed Socii tantum benedictionem accipiant a Miniſtro, aut a Præſide per Superiorem generalem aut per Diffinitorium generale deſignato.

§. 44. Quadrageſimo primo, quod ſi Diffinitor generalis non fuerit Domi, ipſi Diffinitores Provinciales petant Patri Miniſtro licentiam ad exeundum e Domo, ab eodemque Miniſtro ſocium & benedictionem accipiant.

§. 45. Quadrageſimo ſecundo, quod liceat Diffinitoribus Provincialibus ſine alicujus etiam Superioris impedimento aut examine ſcribere, aut recipere Epiſtolas ad illos miſſas, & ſimiliter alloqui quaſcumque perſonas, dummodo obſervent Regulam & Conſtitutiones quoad loca & tempora.

De ſuffragiis.

§. 46. Quadrageſimo tertio, quod in faciendis Suffragiis pro Religioſis & Superioribus obſervetur regimen totius Religionis.

De filiationibus.

§. 47. Quadrageſimo quarto, quod ut poſſint obtinere officia Provinciæ, reputentur filii illius omnes in ea profeſſi, & etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem intra eamdem functi fuerunt aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi quos Superior generalis incorporaverit, juxta noſtras Conſtitutiones.

De electionibus in Capitulis Provincialibus factis a Generali non reiterandis.

§. 48. Quadrageſimo quinto, quod cum omnes electiones, quæ fieri debent in prædictis Capitulis Provincialibus, antea factæ fuerint in Capitulis generalibus, deinceps Capitulum generale nullam ex his electionibus faciat.

De Capitulo Generali Miniſtri Generalis electivo quolibet ſexennio faciendo.

§. 49. Quadrageſimo ſexto, quod cum inter Capitula generalia alia hucuſque fuerint intermedia, ſcilicet poſt triennium electionis Miniſtri generalis, & alia hujuſmodi Capitula fuerint electiva Miniſtri generalis, deinceps futuris temporibus univerſus Ordo, omneſque Provinciæ unice congregentur ad Capitulum generale electivum Miniſtri generalis, quod juxta noſtram regulam celebrari debet de ſexennio in ſexennium.

Pari modo Diffinitorum Generalium facienda electio.

§. 50. Quadrageſimo ſeptimo, quod in prædicto Capitulo generali ſimul cum Miniſtro generali eligantur Diffinitores generales Ordinis de ſexennio in ſexennium; & quod ut in futuris temporibus id ita fiat, præſentes Diffinitores generales Ordinis, qui in Capitulo generali Miniſtri generalis electivo electi fuerunt, unus videlicet de qualibet ex ſex Ordinis Provinciis, confirmentur & prorogentur uſque ad Capitulum generale Ordinis electivum Miniſtri generalis, ſicut Capitulum generale præcedens ſibi ſtatuit vi facultatis prædicti Brevis Apoſtolici ultimo expediti, ultimoque antea expreſſi.

§. 51. Hæc ſtatuta & determinata ſunt, quædam a Capitulo generali, alia vero a Diffinitorio generali poſt Capitulum, quod per annum integrum in diſcutiendis, & his determinandis ſtudio quotidiano, omnique meditatione incumbens, hæc proponenda Sanctiſſimo Domino pro tempore; & illorum confirmationem petendam decrevit, ordinando, imo & præcipiendo Procuratori generali pro tempore, ut quamprimum confirmanda procuret. In quorum fidem præſentes fieri juſſimus manu noſtra, & Secretarii noſtri Chirographo ſubſcriptas, ſigilloque noſtri Diffinitorii impreſſione munitas in hoc noſtro Matritenſi Conventu die 27. menſis Maji anno Domini 1730. Fr. Alexander a Conceptione Miniſter Generalis — Loco ✠ ſigilli — De mandato P. N. Miniſtri Generalis. Fr. Bernardinus a Conceptione Secretarius.

Confirmatio Statutorum hujuſmodi per SS. D. N.

§. 52. Quare prædictus Procurator generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut ſtatuta & decreta hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui rem univerſam mature per binas vices diſcuſſerunt, conſilio, ſtatuta & decreta præinſerta, ac omnia & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 53. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in con-

trarium

trarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 54. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

X.

Confirmatio Brevis Urbani VIII super subjectione Provinciæ Romanæ Ordinis Min. S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum pro tempore existentibus Ministro Generali, & in ejus absentia Procuratori & Commissario generali ejusdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 10. Octobris 1730. P. An. I.

Dudum a fe. re. Urbano PP. VIII. prædecessore Nostro ad favorem tunc existentium Ministri Generalis, & Procuratoris, ac Commissarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum emanarunt literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Breve Urbani VIII.

Exordium.

§. 1. URBANUS PP. VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Injuncti Nobis a Domino Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui spretis hujus sæculi vanitatibus divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis se manciparunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulo intendamus, per quæ prospero felicique eorum statui & directioni opportune consulatur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Provinciam Romanam Ministro generali, eoque absente Procuratori generali subjicit.

§. 2. Hinc est, quod Nos quo difficultates, quæ, ut accepimus, Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum aliquid molestiæ adferunt, e medio tollantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Ministrum Provincialem Provinciæ Romanæ dicti Ordinis, ipsamque Provinciam cum omnibus & singulis ejus Domibus, locisque Regularibus, & Conventibus, dilectis filiis modernis & pro tempore existentibus Ministro Generali, & Procuratori Generali ejusdem Ordinis, dum hic vices ipsius Ministri Generalis sustinet, Commissariusque Generalis appellatur & est, iis legibus eoque modo, quo cæteræ Provinciæ cæterique Ministri Provinciales Ordinis hujusmodi juxta ejus Constitutiones Apostolica authoritate confirmatas subjectæ & subjecti sunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium subjicimus, ac præsentibus nostris literis alias a nobis die 16. Martii anno 1626. emanatas minime obstare, nosque per secundo dictas literas auctoritate Commissarii generalis dicti Ordinis, cui Minister Provincialis Romanæ Provinciæ prædictæ, ipsaque Provincia more cæterarum Provinciarum, cæterorumque Ordinum parere debent, eo maxime tempore, quo dictus Minister generalis

Declaratio super hoc capite Literarum

transmarinas & ultramarinas Provincias invisit, invisitque, noluisse nec intendisse derogare declaramus.

rum alias ab eodem PP. emanatarum.

Provinciali, Officialibus, ac singulis Fratribus ejusdem Provinciæ subjectionem hujusmodi præcipit sub pœna privationis utriusque vocis &c.

§. 3. Mandantes propterea dilecto filio moderno & pro tempore existenti Ministro Provinciali, aliisque Officialibus & Fratribus dictæ Provinciæ Romanæ quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore existen. in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub suspensionis & irregularitatis, depositionisque ab eorum officiis & muneribus, perpetuæque privationis vocis activæ & passivæ ipso facto incurren., aliisque arbitrio dilecti filii nostri Antonii videlicet Sancti Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis Sancti Onuphrii nuncupati, nostri secundum carnem fratris germani, moderni, & pro tempore existentis Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris pœnis, ut Ministrum Generalem ac Procuratorem Generalem, dum vices ipsius Ministri Generalis sustinet, estque Commissarius generalis præfatorum, in suos Superiores recipiant & agnoscant, eorumque salubria monita & jussa suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, prædictis nostris literis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordini & Provinciæ, ac Ministro Provinciali, aliisque Fratribus prædictis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia & de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Maji 1639. Pontificatus nostri anno decimo sexto. M. A. Maraldus.

Dat. die 13. Maii An. Domini 1639. Pontif Urbani XVI.

Procuratoris Generalis pro hujusmodi concessionis confirmatione preces.

§. 5. Cum autem, sicut modernus Procurator & Commissarius Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse ad tollenda quæcumque impedimenta & dubia, quæ super præmissis oriri possent, præmissa, quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quæ eidem a SS. D. N. benigne indulgetur.

§. 6. Nos igitur ipsius Procuratoris & Commissarii Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas Urbani prædecessoris literas cum omni-

bus

bus & singulis in eis contentis & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum quandocumque spectabit, exacte & accurate observari præcipimus & mandamus.

Præsentium Literarum validatio.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et contrariorum quorumcumque derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, præinsertis literis, necnon omnibus & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in illis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Olivertius.

XI.

Confirmatio Constitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania.

Dat. die 11. Octob. 1730. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præsidentes, ea, quæ pro felici prosperoque Monasticorum Ordinum, in Ecclesia Dei pie sancteque institutorum, ac bonorum operum fructus assidue proferre satagentium, statu ac gubernio provide prudenterque constituta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christifideles, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, vota sua Altissimo in sanctitate & justitia reddere, populumque Christianum bono vitæ suæ exemplo fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Procuratoris postulatio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Reinoso Monachus expressè professus Ordinis Sancti Hieronymi in Hispania, Sacræ Theologiæ Magister, ac Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii de Escorial, nonnullorumque aliorum dicti Ordinis Monasteriorum in Romana Curia Procurator: quod diversæ Constitutiones ac leges, quas Extravagantes appellant, cum earum Prologo pro salubri ejusdem Ordinis illiusque Monasteriorum ac Monachorum regimine gubernio & progressu, de mandato Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, per dilectum filium Nostrum Vincentium Tituli Sancti Onuphrii ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Petra nuncupat. compilatæ, ac in unum Volumen redactæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet -

Incipiunt Constitutiones Monachorum Ordinis Sancti Patris Hieronymi Ecclesiæ Doctoris.

PROLOGUS.

§. 2. Ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, Patris & Filii & Spiritus Sancti, qui est unus in essentia, trinus in personis, Alpha & Omega, principium & finis omnium: & ad salutem universorum & singulorum modernorum futurorumque Ordinis Sancti Patris Hieronymi Monachorum, ac bonum statum & firmam dicti Ordinis conservationem. Infrascriptæ sunt Constitutiones & leges Extravagantes, quæ ab universis & singulis præfati Ordinis Monachis perpetuo, inviolabiliter & religiose observari debent: Ordinationibus & usibus quibuscumque quorumlibet Monasteriorum in contrarium penitus abrogatis. Ex hujusmodi tamen Constitutionibus & legibus Extravagantibus, aut ex quibuscumque aliis, quæ in posterum fuerint legitime ordinatæ & promulgatæ, etiamsi Monachi universi Ordinis, vel eorum aliqui ignorantia, negligentia, vel ex certa scientia, seu quavis alia causa ipsis non obtemperaverint, vel contravenerint in totum vel in parte, nullum peccatum mortale seu veniale, vel culpam aliquam, animam pertingentem, incurrant; sed tantummodo pœnæ corporali subjiciantur, si quæ propter præmissam inobservantiam vel contraventionem fuerit cuiquam imposita: nisi expresse in aliqua, vel aliquibus Constitutionibus & legibus Extravagantibus aliter caveatur.

Constitutiones Ordinis.

Quod inobservantes hasce Extravagantes nullum peccatum incurrant.

§. 3. Antequam vero singulæ exponantur Constitutiones & leges Extravagantes, plurimum ad posterorum eruditionem conferet, breviter explicasse Constitutionum ipsarum & legum Extravagantium nomen & originem; Deinde compilationum seriem, atque tandem hujusce modernæ sive postremæ compilationis causam, maturitatem, & auctoritatem.

§. 4. Quæ Constitutiones dicuntur, sunt antiquæ leges fundamentales, cum quibus Ordo Sancti P. Hieronymi a Gregorio XI. S. M. institutus, Deo bene juvante, adolevit, & prima rudimenta habuit. Quantæ igitur sint auctoritatis & venerationis, ipsa antiquitatis reverenda dignitas, quæ immota & firma in tot sæculorum revolutionibus stetit; primorum Patrum sapientia & prudentia, quæ in ipsis Constitutionibus & in singulis earum apicibus elucet; ac tutissimum Ordinis experimentum, suadet & comprobat. Hujusmodi primitivæ Constitutiones ordinari & disponi cœperunt anno a Nativitate Salvatoris Nostri 1415., quæ deinde in Capitulis Generalibus Ordinis, celebratis in Monasterio S. Bartholomæi de Lupiana, jugibus, laboribus & vigiliis discussæ & examinatæ, tandem anno decurrente 1434. in uno Codice promulgatæ fuerunt; quilibet Constitutionum Monachorum Ordinis Sanctissimi Patris Hieronymi nuncupabatur.

Quæ sint Constitutiones, earumque origo.

§. 5. Quoniam vero humanarum rerum singulares vicissitudines, & ea suis innumeri, nec prævideri, neque provideri universim possunt ab hominibus, quantavis sapientia & prudentia præditis; temporum successu necesse fuit, alias in Capitulis Generalibus perpetuas condere leges juxta methodum & formam præscriptam in antiqua Constitutione VIII., & Ordinis stylum & morem: quæ posteriores leges, ne divisæ dispersæque in foliis a Monachorum manu & memoria facile exciderent, in uno collectæ libro Constitutionum fuerunt insertæ, ut quisque faciliter nosceret, quo jure uti, quibusque legibus vivere in Ordine oporteret. Ab earum origine sub nomine

Constitut. Extravagantium histo ria, earumque nominis origo.

Extravagantium hæ posteriores leges nuncupari cæperunt eo, quia extra corpus antiquarum Constitutionum vagarentur: quod proinde nomen distinctionem ab antiquis ipsis Constitutionibus indicat; ninil vero legislativæ auctoritatis imminuit: Cum ipsæ Extravagantes leges sinr Ordinis perpetuæ & obligatoriæ. Harum Extravagantium Compilationes plures editæ fuerunt, sicuti necessitas & utilitas postulavit, vel ex earum numero, qui augebatur, vel ex ordinis sive dispositionis perfectiori methodo; nam in fine libri antiquarum Constitutionum quondam inserebantur, deinde in calce singularum Constitutionum juxta propriam materiam divisæ & applicatæ fuerunt. Prima igitur Extravagantium Compilatio ordinata & edita habetur in Capitulo Generali anni 1480. Secunda prodiit anno 1513. Terria supervenit anno 1582. Quarta accessit anno 1597. Quinta successit anno 1613. Sexta tandem in lucem venit anno 1716.

§. 6. Collatis Monachorum studiis in hac Compilatione anni 1716., non eadem omnium fuit opinio, neque idem judicium; cum tamen omnium eadem esset voluntas, idemque zelus erga Ordinis decorem & utilitatem. Etenim aliqua Religionis insignia Monasteria eorumque Monachi Compilationem anni 1613. propugnantia, hanc Compilationem 1716. impugnare cæperunt: alia vero non minus digna Monasteria, illorumque Monachi e converso pro eadem ultima Compilatione insurrexerunt adversus antiquam anni 1613. In hujusmodi opinionum non animorum dissentione & conflictu, Monasteria illa, Compilationem ultimam impugnantia, ad Tribunal Legationis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum processerunt; gravemque hujusmodi controversiam in Capitulo Generali anni 1716., cui præesse Nuncius Apostolicus debebat, examinari, resolvi, & omnino extingui suppliciter postularunt.

Demandato Nuncii Apost. in Hispan. facta compilatio Extravag.

§. 7. Apostolicus Nuncius, quo omnibus maturius & consultius provideret, in dicto Generali Capitulo, cui præfuit, quatuor Monachos ex qualibet parte, scientia, prudentia, Ordinisque Constitutionum & Legum cognitione pollentes, eodem assistente Generali Capitulo, deputavit & designavit, ipsis injungens, ut intra sex mensium spatium congregati utramque Compilationem mature examinarent, omniaque dubia & difficultates summo studio inter se conferrent, ut eorum relatione audita, omnibusque rationibus utrinque perpensis, ipse Nuncius Apostolicus, quid in Domino justum & expediens sibi videretur, resolvere & definire posset.

Ab eodem recepta Compilatio an. 1613.

§. 8. Collationibus inter se factis, Monachi deputati in contrarias iverunt sententias: quatuor antiquam anni 1613., quatuor modernam anni 1756. Compilationem propugnantes tam verbo quam scriptis coram eodem Nuncio Apostolico; qui tandem omnibus utrinque circumspectis, sub die 17. Octobris 1726. definitive pronunciavit, ut abrogata Compilatione anni 1716., observarentur in Ordine Leges, Constitutiones, & Extravagantes in Compilatione anni 1613., exceptis iis, quæ Sac. Concilio Tridentino decretis S. M. Clementis VIII., & aliis Constitutionibus Apostolicis, necnon resolutionibus Sacræ Congregationis forent contrariæ; præterea observaverunt decem & novem Capitula, nempe Extravagantes, quæ in Generali abrogatione aliarum reservatæ fuerunt in Capitulis Generalibus anni 1705. 1708. & 1711.: tandem servarentur aliæ omnes Extravagantes, quæ ab anno 1613. legitime & canonice in nostro Ordine editæ & promulgatæ fuerunt.

Appellatum hinc ad S. Sedem.

§. 9. Decreto Nuncii Apostolici Partes non acquieverunt, sed appellatione interposita ad Sanctam Sedem, controversia cum omnibus actis delata fuit ad Sacram Congregationem EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositam. Itaque in supremo eodem Tribunali diu inter Partes concertatum fuit; sed tandem informationibus tam voce quam scriptis auditis, pleneque discussis; Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Vincentio Tituli Sancti Onuphrii Cardinali Petra, sub die 7. Aprilis 1729. hæc fuit Eminentiss. & Reverendiss. Patrum resolutio -- *Dilata, & ad mentem Eminentissimi Ponentis; ac interim servetur Decretum Nuncii Apostolici.* Mens est, ut fiat nova Compilatio Constitutionum per Eminentissimum Ponentem juxta ipsius votum in sequenti modo expressum. In nova Compilatione ponantur Constitutiones omnes fundamentales, quæ non sint revocatæ, sive oppositæ Sac. Conc. Trid., Constitutionibus Apostolicis, & Resolutionibus Sac. Congregationis; Quæ vero sunt revocatæ, ita noviter suppleantur, quatenus revocatio sit in aliqua particula, seu parte, addendo vel minuendo emendetur; quatenus vero revocatio destruat integram Constitutionem, enunciative fiat mentio antiquarum legum in his tantum, quæ sunt decoris Ordinis, sive Monasteriorum; dispositive autem circa eandem materiam fiat Constitutio observanda: Apponantur Extravagantes, quæ continentur in Compilatione anni 1613. in suis locis, dummodo non sint revocatæ. Addantur Extravagantes post dictam Compilationem usque ad moderna tempora in locis opportunis, dummodo non sint revocatæ, ut supra: Adjungantur etiam in suis locis opportunis Capitula 19. publicata sub anno 1705., dummodo non sint contraria Sac. Conc. Trid., & Apostolicis Constitutionibus: Ex Capitulis, Privatis, Rotulis, Actis, aliisque, quæ habentur in annotationibus Compilationis 1613., & in ordinationibus compilationis anni 1716. sumantur aliquæ leges, quatenus necessariæ, sive plurimum utiles videantur pro recto gubernio Ordinis, in minori tamen numero possibili juxta arbitrium Eminentissimi Ponentis, & suis locis collocentur; reliquæ vero Annotationes, Rotuli, sive Ordinationes, ut supra, separentur a Codice Constitutionum, & quatenus Capitulum Generale expediens judicaverit, Typis imprimantur in Codice particulari, sub titulo eidem beneviso; cum expressa tamen declaratione in principio libri, quod in eodem contenta vim legis obligativam non habent, sed tantum instructivam & doctrinalem; dummodo tamen non sint contraria Sac. Conc. Trid., Sac. Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, resolutionibus Sac. Congregationis, & Legibus contentis in novissima hac Compilatione: Post factam vero novam Compilationem ipsa referatur in Sacra Congregatione.

Decretum Sac. Congreg. Episc. & Regular.

Nova facta Compilatio.

§. 10. Mandatis igitur Sac. Congregationis obsequendo, grande hujusmodi opus novæ Compilationis assumptum fuit ab prælaudato Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Petra; atque singulis fere apicibus antiquæ Compilationis anni 1613., alteriusque novæ anni 1716. jugi contentoque studio examinatis & discussis, duobus Monachis Hispanis, qui utrinque jura propugnaturi ad Urbem accesserant, pluries pleneque auditis, atque difficultatibus non paucis ad regulam juris & rationis examinatis; hæc novissima prodiit Compilatio Constitutionum & legum Extravagantium.

§. 11. In

Quid de Extravagantibus actum.

§. 11. In hac Compilatione, ut numeris omnibus consurgeret absolutissimum opus, consilium fuit, circa aliqnas præsertim Extravagantes, declinandi & respective declarandi in sensu vel in verbis impleaam obscuritatem, supervacuam similitudinem, molestam prolixitatem, appsrentem contrarietatem, paucis addiis vel respective sublatis. Ordo sive locatio Constitutionum, prout in antiquis Compilstionibus disponebatur, servatus fuit; Leges vero Extravagantes, ut potuit, juata, materias sub ipsis Constitutionibus contentas collocatæ fuerunt ex antiqno more. Et quidem antiquæ Constitutiones desumptæ fuetunt ex prima latina editione anni 1437., ut ex textu originsli Monachi sudirent vocem primorum Patrum, qua cum ipsis locuti sunt; Leges vero Eatravagantes ea actis idiomate Hispanico juxia latinam translationem, Partium consensu approbatam, expositæ fuerunt.

Nova Compilatio a dicta S. Congr. approbata.

§. 12. Hæc igitur novissima Compilstio, quæ ex privato studio ejusdem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Petra processit; deinde eodem teserente sedulo examinata & plene approbata fuit a Sacra Congregatione sub die 16. Decembris 1729. cum hoc sequenti Decreto -- Sac. Congregatio EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcopnrum & Regularium præposita. Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Vincentio Petra Tituli Ssncti Honuphrii, censuit & decrevit: Supplicandum Sanctissimo Domino Nostro pro expeditione literarum in fotma Brevis super approbatione Apostolica Compilationis Constitutionum Ordiois Sancti Hicronymi cum suo Prologo, factæ ab Eminentissimo & Reverendissimo Cardinali Petra Ponente de mandato Saeræ Congregationis; itaut Capitulum Generale ipsum Prologum, Constitutiones Extravagantes, aliaque contenta & disposita in eadem Compilatione, mature corrigere & derogare non valeat -- Cæterum ad omnem ambiguitatem tollendam, tam Constitutiones quam leges Extravagantes cum omnibus additionibus & correctionibus suis, sicuti in præsenti Compilatione, pro originalibus habeantur; etiamsi non concordent cum aliis Compilationibus vel actis Ordinis, ex quibus desumptæ fuerunt; proindeque ad perpetuam rei memoriam hæc ipsa Compilatio io Archivio Religionis reponatur & caute custodiatur -- Cæteræ autem omnes & singulæ Compilationes usque nunc factæ nullius imposterum sint auctoritatis legislativæ.

Omnes igitur præclari Ordinis S. P. Hieronymi Monachi enixe animum intendant ad observsntiam Constitutionum & Legum Eatravagantium, quæ in hujusmodi opere tam provide quam salubriter sunt compilatæ; ut per bona opera certam eorum vocationem faciant, atque Deo propitio, Ordo ipse, ne dum incolumis in Spiritualibus & Temporalibus servetur, sed in melius semper usque in finem Sæculorum procedar,

CONSTITUTIO I.

De electione Patris Generalis Nostri Ordinis, & ad quos dicta Electio pertineat.

§. 13. Antiqna statutum erat Constitutione, ut Prior pro tempore Monasterii Ssncti Battholomæi de Lupiana, Ordinis Nostri Prior, Major, Generalis, & Capnt totius Ordinis esset; ejusque Electio ad Monachos Capitulares prædicti Monasterii, & non ad aliquos alios, in solidum, & solummodo pertioetet; atque in eodem Monasterio continuo ipse Pater Generalis residentiam teneret, propterea qnod jam dictum Monasterium primum olim fuit, in quo Ordo initium habuit; exindeqne propagatus fuit, & quasi in medio aliorum Monasteriorum constitutum erat. Confirmstores autem Electionis prædictæ neqnaquam consentirent eligi in Priorem majorem Monasterii Sancti Bartholomæi, qni infra duos menses non posset in eodem Monasterio personsliter interesse, & suo uti officio; itaut aliter facta Electio statim per eos casstetur, & ad alterius Electionem procedererur.

Quoniam vero Procoratore Generali totius Ordinis, necnon Monasterio prædicto Sancti Bartholomæi de Lupiana anditis, ea Decretis a Sac. Congregatione EE. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, editis, & deinde confirmatis in forma specifica a Ven. Innocentio XI. cnm literis Apostolicis in forma Brevis, præ cæteris definitum & resolutum est: ut imposterum Electio Patris Generalis sit facienda a tota Religione, non vero a solo Monasterio Sancti Bartholomæi Lupianæ: quodque idem Monasterium possit tantum in Electione concurrere cum ejusdem Priore & Procuratore, sicut concurrunt cætera alia Ordinis Monasteria. Idem autem Prior Sancti Bartholomæi, a Vocalibus ejusdem Monasterii juxta Genersle Ordinis statutum eligendus, Definitor sit perpetuus com præcedentia supra cæteros alios, & vacante Generalatu Vicarius Generalis usque ad novsm P. Generalis Electiooem remaneat. Præterea, attenta renunciatione a prædicto Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex rationabilibus causis facta, & a Capitulo intermedio acceptata, etiam ex auctoritate Capituli Generalis Ordinis, super residentia Superiotis Generalis in eodem Monsterio Sancti Bartholomæi, imposterum idem Patet Generalis in Collegio Abulensi ejusdem Ordinis resideat, ubi nimirum a Capitulo Generali anno 1684. ejus residentia statuta fuit; prout latius in prædictis literis Apostolicis in forma Brevis continetur.

Quæ Generalis esse debeat residentia.

§. 14. Hioc veteri penitus abrogata Constitutione, perpetuis futuris temporibus exequi & observari inviolabiliter præcipimus & mandamus omnia & singula, quæ in dicto Brevi Apostolico disponuntut. Superior autem Generalis nostri Ordinis non eligator, nisi talis, de quo verisimiliter præsumatur, quod intra duos menses haberi poterit ejus in Monasterio suæ Residentiæ præsentia personalis ad residendum ibidem, & suo utendum Officio. Aliter vero facta electio statim cassetur, & ad electionem aliam procedatur.

Non eligendus Generalis, nisi qui duos menses in Monasterio suæ residentiæ commorari possit.

Electus vero canonice in Generalem nostri Ordinis, quicnmqne Prior vel Monachus ad acceptandum Officium Generalatus per Definitores possit compelli, de speciali tamen gratia libere ac irrevocabiliter cuilibet Priori Domus de Guadalupe, suorum immensitate arduorum negotiorum attenta, concedimus, quod si forte idem Prior in Generalem eligatur, ad acceptandum nullatenns compellatur,

Qui non cogendi ad acceptandam sui electionem.

Extravagans I.

§. 15. Obsequendo, ut par est Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regulatium negotiis præposita, editis, & deinde in fotma specifica confirmatis a san. mem. Innocentio XII. in literis Apostolicis in forma Brevis, statuimus & ordinamus, io casu vacationis Officii Patris Generalis dorante triennio, quod inter unum & alterum Capitulum Generale intercedere debet, pro Electione novi

Vacante Generalatu nondum elapso triennio, ad quem Pro-Generalis spectet electio.

Superioris Generalis Capitulum Generale hoc tempore intermedio non convocetur; sed solum sexdecim Monachi ex octo designatis Monasteriis dicti Ordinis, Prior nempe & Procurator cujuslibet eorum, dictum novum Superiorem Generalem, qui vacantis Generalatus Officii tempus, quod usque ad proximum secuturum Capitolum Generale superest, compleat, uti Vocales seu Electores, ad id specialiter deputati, eligant; quodque jus eligendi hujusmodi, rursus eveniente alia simili vacatione, ad alios sexdecim Monachos, Priores pariter & Procuratores respective aliorum octo Monasteriorum Nostri Ordinis spectet: itaut quandocumque similis vacatio contingat, ista alternatio inter Priores & Procuratores quadraginta octo Monasteriorum, quibus noster Ordo constat, per statas vices seu turnos, in hujusmodi Electione intermedia servetur, Turni autem ita perpetuo constituantur.

Turnus Primus.

S. Bartholomaeus de Lupiana.
S. Hieronymus Cordubae.
S. Catharina de Monte Curban.
S. Hieronymus Hispalia.
S. Maria de Prado Vallis Oleti.
S. Maria Murtae Barcinonae.
S. Hieronymus Matriti.
S. Maria della Esperanza.

Turnus Secundus.

S. Maria de Guadalupe.
S. Hieronymus Vallis Hebron.
S. Maria de la Estrella.
S. Michael Regum.
S. Hieronymus Granatae.
S. Maria Lucis.
S. Maria Victoriae Salmanticae.
S. Maria Pietatis de Benavente.

Turnus Tertius.

S. Laurentius Regius.
S. Hieronymus de Coralva.
S. Maria de Frex del Val.
S. Anna da Tendilla.
S. Engratia Caesaraugustae.
S. Maria Rosarii de Bornos.
S. Isidorus del Campo.
S. Maria de Valdebusto.

Turnus Quartus.

S. Maria de la Sisla.
S. Blasius de Villaviciosa.
S. Hieronymus de Yuste.
S. Maria de la Mutra Valentiae.
S. Maria del Parral Segobiae.
S. Maria Pietatis de Baza.
S. Maria Vallis de Ezya.
S. Hieronymus de Caravaca.

Turnus Quintus.

S. Hieronymus de Guisando.
S. Maria de la Mexorada.
S. Hieronymus de Espexa.
S. Hieronymus de Zamora.
S. Michael de Monte.
S. Antonius de Porta Coeli, Collegium Salmanticense.
S. Petrus de la Nora.

Turnus Sextus.

S. Catharina de Talabera.
S. Maria de Armedilla.
S. Joannes de Orrega.
S. Leonardus de Alba.
S. Maria Remediorum de Barrameda.
S. Michael Angelorum de Alpechin.
S. Maria Gratiarum de Carmona.
S. Hieronymus a Jesu Abulae.

§. 16. Pro hujusmodi vero Turnorum principio, & successiva serie ad regulam dirigenda: Primus Turnus incipiat a Capitulo Generali anni 1690. usque ad immediate sequens Generale Capitulum anni 1693., quo quidem tempore, cum forma Electionis intermediae alterata fuerit.; Secundus Turnus nequaquam ab ipso anno 1693. incipiat; sed quidem eodem triennio intermisso, a Capitulo Generali anni 1696., quo iterum reassumpta & confirmata eadem forma intermediae Electionis extitit, usque ad Generale Capitulum anni 1699.; deinceps vero a Tertio Turno de triennio in triennium successive ordine perpetuo Turni praedicti sequantur: absolutis vero omnibus sex Turnis, iterum incipiat primus, & succedant quolibet triennio, ut praefertur, sequentes ordine circulari. Quod si in triennio, quod pertinet ad aliquod ex praedictis sex Turnis, non succedat vacario Generalatus, & Capitulum Electionis intermediae, nihilominus tamen pro triennio immediato hujusmodi jus eligendi pertranseat ad Turnum sequentem. Quod si vero vacatio Generalatus duplex succedat in unico triennio, tunc in prima vacatione procedat Turnus juxta ordinem, in altera vero succedat sequens Turnus; itaut unicus Turnus duplicem electionem intermediam nunquam faciat in eodem triennio.

§. 17. Quoniam vero ex Generalium Capitulorum Decretis Monasterium S. Hieronymi de Caravaca, quod in quarto Turno comprehenditur, fuit redactum in Vicariam absolutam absque Priore, proindeque in eodem dicto Turno, deficiente Priore & Procuratore praedicti Monasterii, sexdecim vocales concurrere ad electionem non possunt, ut in Brevi Apostolico statuitur, sed tantum quatuordecim ex septem reliquis Monasteriis Vocales, duo nempe pro unoquoque, ut supra; obsequendo Decretis Sacrae Congregationis cum oraculo Sanctissimi Domini Nostri praecipimus & mandamus, quod in eodem quarto Turno electio intermedia fiat ex quatuordecim vocalibus septem Monasteriorum, donec & quousque idem Monasterium S. Hieronymi de Caravaca ad pristinum statum restituatur cum Priore.

Quid de Monasterio de Caravaca.

Extravagans II.

§. 18. Si contingat Vocales in electione Patris Generalis, tam in generali quam in dicto intermedio Capitulo celebranda, inter se dissidere, aut electionem minus canonicam fieri, Electio hujusmodi ad sex dumtaxat scrutinia reducatur, hac forma videlicet, ut fit in primo, secundo, tertio, quarto & quinto scrutiniis hujusmodi Electio Canonica secuta non fuerit, duo Monachi, qui plura quam caeteri suffragia sortiti erunt, eligantur, in quos Vocales in sexto scrutinio sua suffragia omnino dirigere teneantur. Quod si nec in hoc sexto & ultimo scrutinio ob paritatem suffragiorum Electio Canonica peracta fuerit; eorum duorum alter, qui prius ad habitum Regularem admissus fuerit, electus intelligi & declarari debet. Attamen si in quinto scrutinio suffragia in diversas personas collata fuerint, plurésque paria suffragia obtinuerint; tunc quoque duo, qui prius similiter quam caeteri ad habitum Regularem admissi fuerint, ex his eligantur. At si quis in hoc quinto superior, alii pares suffragiis extiterint; superiori suffragiis ex his, qui pares sunt, is pariter, qui priusquam caeteri ad habitum praedictum ad-

Quid agendum, cum Vocales in electionibus inter se dissidere contingat.

Inaequalitate suffragiorum praeferendus, qui sit antiquior in Ordine.

missus

missus fuerit, adjungatur: ut deinde in sexto scrutinio, primo quidem casu in duos ex iis, qui paria suffragia obtinuerunt; sicut præmittitur eligendos; Secundo vero in superiorem suffragiis, illique, ut præmissum est adjungendum, omnia electorum suffragia restringi & conferri debeant. Quæ pariter ab eadem Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium approbata, & successivo Brevi Apostolico prædicto confirmata sunt.

Extravagans III.

Generalatus officium post triennium expiret, quo absoluto idem reeligi non possit.

§. 19. P. Generalis per triennium tantum duret in officio a tempore ejusdem electionis, ejusque expiret officium, statim ac electi & nominati fuerint Definitores in Capitulo Generali. Præterea ordinamus, quod Generalis absolutus immediate & successive reeligi non possit, nisi post novennium vacationis ab eodem officio absoluto; etiamsi electus fuerit inter Capitulum & Capitulum, & quolibet brevi tempore Generalis fuerit: Quæ dispositiones ex auctoritate Apostolica firmitatem & robur habent.

Extravagans IV.

Duo successive Generales ex eodem Monasterio non eligendi.

§. 20. Non possit eligi in Generalem Monachus aliquis professus ejusdem Monasterii cujus erat professus Generalis immediate absolutus & vacans, nisi intercesserit novennium inter hujusmodi vacationem & dictam electionem: Quod etiam auctoritate Apostolica confirmatum est.

Extravagans V.

Assistentes in Scrutiniis, qui sint eligendi.

§. 21. In scrutinio ad regulanda suffragia electionis P. Generalis in Capitulo Generali simul cum PP. Definitoribus assistant tanquam scrutatores, singuli ex Visitatoribus Generalibus cujuscumque Territorii antiquiores habitu, & in horum absentia alter socius Convisitator. At vero in Capitulo intermedio duo scrutatores ex Vocalibus dicti Capituli eligantur, qui simul cum Patribus, privati Capituli Deputatis, scrutinio, & regulationi suffragiorum intersint, quorum antiquior electionem factam publicare debeat.

Extravagans VI.

Qui Præsides in Capitulis intermediis.

§. 22. Patres, privati Capituli Deputati, conveniant ad præsidendum simul per modum unius cum P. Vicario Generali Capitulis Generalibus intermediis cum jurisdictione Præsidum; absque tamen suffragio approbandi vel reprobandi, & quin ob dictum Præsidum titulum vocem activam habeant in dictis Capitulis.

Extravagans VII.

De electione Fratris absentis in Generalem.

§. 23. In casu, quo eligatur in dicto Capitulo intermedio Generalis professus Monasterii valde distantis, Electores non discedant a Monasterio Sancti Bartholomæi vel ejus circuitu, ultra sex leucarum distantiam: Donec compulsoria transmissa ad Electum citandum per Deputatos privati Capituli, habeatur notitia authentica, dictum Electum suum electioni præstitisse consensum. Qua habita, poterunt Electores ad propria Monasteria redire, ibidem dumtaxat permanentibus dd. privati Capituli Deputatis, ut ad debitum effectum electionem factam perducant, & obedientiam nomine totius Religionis noviter electo Generali præsentialiter præstent. Si tamen electus non acceptaverit, impotensve fuerit pro dicto officio Generalis exercendo, procedant dicti Electores ad novam electionem modo & forma debitis.

Extravagans VIII.

Prior S. Laurentii Regalis si fuerit electus, ad acceptandum compelli nequeat.

§. 24. De gratia speciali libere concedimus Priori pro tempore existenti Monasterii Sancti Laurentii Regalis, suarum magnitudine occupationum attenta, quod si fuerit electus in Generalem nostri Ordinis, ad acceptandum nullatenus compelli possit.

Extravagans IX.

De Vicario Generali.

§. 25. Adsit Vicarius Generalis, qui deficiente persona Patris Generalis per mortem, seu aliter, Ordini nostro præsideat; & hic Vicarius Generalis sit in posterum, non Vicarius (ut hactenus) sed Prior pro tempore existens Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana: quod decrevit & declaravit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium, & Apostolica auctoritate est confirmatum.

Extravagans X.

§. 26. Sac. Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita statuit & decrevit: quod si contingat Prioratum Monasterii Sancti Bartholomæi quomodolibet vacare, dum Prior ipsius Monasterii, vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet; tunc præsideat Ordini Deputatus Capituli privati, qui loco & sessione cæteros Deputatos præcedit, cum jurisdictione Vicarii Generalis, donec sit facta & confirmata electio Prioris Monasterii S. Bartholomæi, qui munus Vicarii Generalis exercere debet.

Extravagans XI.

De facultatibus Vicarii Generalis Sede Vacante.

§. 27. Pater Vicarius Generalis, Sede Vacante, habeat jurisdictionem & facultatem in negotiis ordinariis Ordinis: videlicet nominandi Confirmatores pro Electionibus, aliisque rebus executivis, ex quarum dilatione oriri potest aliquod damnum aut præjudicium; Et denique omnem facultatem Patris Generalis pro Religionis gubernio in negotiis, Sede Vacante, occurrentibus, eo modo, quo illam habet idem Pater Generalis: Excepto tamen, quod non possit dispensare in Constitutionibus, Mandatis, & Ordinationibus Capituli Generalis, nec contravenire mandatis aut præceptis factis a Patre Generali.

Extravagans XII.

§. 28. Si Pater Generalis mortuus fuerit, aliterve vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii; pro adeo brevi tempore Generalis non eligatur, sed Ordini præsideat Generalis Vicarius dictis tribus mensibus juxta formam & limitationes in immediata Extravaganti determinatas & statutas.

Extravagans XIII.

§. 29. P. Vicarius Generalis teneatur convocare & citare Monasteria illius Turni, ad quem spectat electio intermedia P. Generalis, quatenus concurrant ad Capitulum intermedium, electionemque novi Generalis in eo celebrandam infra duos menses a die vacationis Generalatus; ipso tamen Vicario Generali citatione hujusmodi omittente vel renuente, possit & debeat omnino fieri a PP. Deputatis Capituli privati, vel a quolibet illorum in solidum; Qui si fuerint etiam negligentes, fiat dicta convocatio a Priore, vel Vicario Monasterii Villæ Delitiosæ, ut ordinatur in Constitutione 70. Excepto tamen, si Generalatus vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii, quibus præsidere debet Ordini idem Pater Vicarius Generalis, juxta Extravagantem supra immediate positam.

Extravagans XIV.

§. 30. Eo ipso, quod aliquis Monachns acceptat Episcopatum, vacet Officium Generalatus, aut aliud quodcumque Officium, quod habeat in Ordine.

CONSTITUTIO II.

De tempore, quo durare debent Priores in eorum Officiis.

§. 31. In Officio suorum Prinratuum durent dumtaxat per triennium a tempora confirmationis suæ electionis computandum omnas Priores Monasteriorum nostri Ordinis juxta literas Apostolicas san. mam. Gregorii Papæ XI. nostri Ordinis Fundatoris; ita quod triennio cujuslibet Prioris transacto, ipso facto expiret ejus Officium, & fiat nova electio, prout Monachis illius Monasterii videbitur expedire, ordinationibus, statutis, seu consuetudinibus cujuscumque Monasterii nostri Ordinis, etiam juramento seu quacumque alia munitione etiam Apostolica vallatis, in contrarium editis, factis, vel servatis, non obstantibus quibuscumque.

Extravagans I.

Non reeligendus Prior immediate post transacti primum triennium.

§. 32. De cætero perpetuis futuris temporibus nullus Prior nostri Ordinis possit reeligi immediate in eodem Prioratu, quem terminat: quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Et idem intelligatur de Priorissis Monasteriorum Monialium nostri Ordinis.

Extravagans II.

§. 33. Priores Monasteriorum novorum, quæ non habent electionem, vacent in Capitulo Generali, & provideantur a Patre Generali & a Patribus Definitoribus per schedulas secretas datas a Secretario. Non ramen ipsi Priores immediate reeligi possint in eodem Prioratu. Quando vero vacaverint Prioratus Monasteriorum novorum inter Capitulum & Capitulum, provideantur a Patre Generali; Cæterum semper hujusmodi Prioratus conferantur Monachis prudentia & experientia præditis, qui honori & disciplinæ Ordinis Nostri, ut necesse est, in ipsis Monasteriis novis consulant.

Qui sint eligendi.

Extravagans III.

Monasterium de Caravaca sine Priore.

§. 34. Monasterium de Caravaca non habeat Priorem, nec vocem in Capitulo Generali; sed sit Vicaria absoluta.

Extravagans IV.

§. 35. Priores novarum Domorum, qui in Capitulo Generali eliguntur & providentur, durent in suis Prioratibus usque ad proxime futurum Capitulum Generala, in quo vacent: etiamsi propter mobilitatem Dominicæ tertiæ post Sanctissimum Pascha, in qua celebratur dictum Capitulum Generale, naturale triennium tunc finitum sit, sive adhuc tunc non expiraverir; sicut in Generalatus dignitate fieri solet: Quod auctoritate Apostolica est confirmatum, & observari mandatum.

CONSTITUTIO III.

Ubi, & quando celebrari debet nostrum Capitulum Generale.

Capitulum Generale cogendum ia

§. 36. Generale Capitulum Nostri Ordinis in dicto Monasterio Sancti Bartholomæi da triennio in triennium perpetuo celebretur, quod teneri incipiat in tertia Dominica post Festum Resurrectionis Dominicæ computanda. Ob aliquam taman legitimam & rationabilem causam, puta famem, bellum, pestem, vel aliam magnam manifestamque causam; possit alibi prædictum Generala Capitulum celebrari ad dispositionem Capituli Generalis, si eodem durante Capitulo, causa hujusmodi pateat, vel rationabiliter præsumatur. Sed si inter Capitulum & Capitulum aliqua de prædictis causis contigerit, vel verisimiliter timeatur, tunc Pater Generalis, & Personæ ad tenendum privatum Capitulum assignatæ, quas dictus Pater Generalis ad se ob hoc faciat congregari, prædictam possint facere Genaralis Capituli mutationem in aliud Monastarium ejusdem Ordinis ad illud per eos assignandum. Aut si forsan sibi melius videatur, dilatetur per eoa dictum Geoerale Capitulum ad annum sequentem, vel aliud triennium, prout negotiorum necessitas vel utilitas eos adduxerit ordinandum. Non tamen fiat talis dilatio, nisi consentiant quatuor ex his, qui concurrunt in ipso privato Capitulo. Cum vero hujusmodi mutatio seu dilatio facta fuerit, notificetur per eosdem dilatantes Prioribus & Conventibus nostri Ordinis tempore opportuno: Quæ Constitutio est approbata auctoritate Apostolica quantum ad locum celebrationis Capituli Generalis.

Monasterio S. Bartholomæi de Lupiana.

De dilatione hujusmodi Capituli.

Extravagans I.

Missa Spiritus Sancti celebranda in omnibus Monasterio & Collecta dicenda.

§. 37. In quolibet nostrorum Monasteriorum celebretur Missa Spiritus Sancti ipsa die, qua celebratur in Monasterio Sancti Bartholomæi pro electione Patris Generalis, & Patrum Definitorum; necnon pro negotiis Ordinis in dicto Capitulo ordinandis. Et durante Capitulo generali saltem fiat in Missa collecta & deprecatio post elevationem cum orationibus competentibus, nisi fuerit Festum duplex.

Extravagans II.

Officia durent usque ad novum Capitulum Generale.

§. 38. Tam dignitas & officium Patris Generalis, quam Priores novarum Domorum, Visitatores, cæteraque alia officia & munera, quæ in Capitulis Generalibus providentur, & eligi solent, durent in suis officiis usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, quantumcumque dictum Capitulum Generala ex causa pestis, famis, belli, vel similium, ut in hac Constitutione, prolongetur: Quod auctoritate Apostolica confirmatum, & observari mandatum fuit.

Extravagans III.

Quo tempore quis Vocalium e Monasterio exire debeat ad Capitulum Gener. accessurus.

§. 39. Priores & Procuratores Monasteriorum magis distantium a Monasterio S. Bartholomæi ad Capitulum Generale venturi a propriis Monasteriis non exeant ante tertium diem Paschæ Resurrectionis Dominicæ; ut reperiantur in suis Monasteriis pro Hebdomada majori & sanctissimo Paschate celebrandis: Propinquiores vero prælibato Monasterio ita moderate accipiant dies pro itinere necessarios, ut sine vagatione ad dictum Capitulum Generale accedant; nec euntes aut revertentes per Curiam Regiam transitum faciant sine licentia speciali Patris Generalis.

Extravagans IV.

§. 40. Si contingat Capitulum Generale in aliud tempus cum quatuor Deputatorum privati Capituli consensu prolongari ob causas in hac Constitutione expressas, si istæ, cujuslibet dictorum quatuor Deputatorum judicio,

cessave-

cessaverint tempore opportuno & sufficienti ad convocandum & congregandum Generale Capitulum, debeat & teneatur Pater Generalis ab ipsis, vel quolibet illorum requisitus, prolongatione facta non obstante, convocare & congregare dictum Generale Capitulum tempore designato in Constitutione celebrandum; Quod si renuerit vel omiserit, a dicti privari Capituli Deputatis possit & debeat convocari, ut tempore præscripto celebretur, ut in Constitutione disponitur.

Extravagans V.

§. 41. Si contingat Generalatum vacare, existente aliqua ex causis in hac Constitutione præscriptis ad dilatandum Capitulum Generale, aut eam ipsius vacationis tempore taliter accidere, quod duæ saltem ex tribus partibus Electorum pro Capitulo intermedio designatorum, eidem interesse debentium, citari & convocari, ad dictumque Capitulum vel per se, vel per suos Procuratores commode accedere nequeant; Pater Vicarius Generalis possit Capitulum privatum congregare, & dictum Capitulum intermedium cum quatuor illius Deputatorum consensu in aliud tempus prorogare valeat. Verum si duæ prædictæ Electorum partes ex tribus, personaliter vel per suos Procuratores commode ad dictum Capitulum accedere possint, prædicta causa non obstante, Capitulum intermedium omnino convocetur, & per Electores præsentes die præfixo ad electionem Patris Generalis debite procedatur.

Extravagans VI.

A quibus faciendæ sint expensæ Capituli Generalis.

§. 42. Expensæ necessariæ ad celebrandum Capitulum Generale subministrari debeant a Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex redditibus Præstimonii de Uttera, quod ad hunc effectum clar. memor. Cardinalis Ostiensis cum Brevi san. mem. Nicolai V. Ordini nostro aggregavit. Si autem ad hujusmodi expensas ministrandas d. Præstimonii reditus insufficientes fuerint, ab omnibus Ordinis Monasteriis pro rata suppleantur, computando expensam diuturnam cujuscumque Monachi Capitularis cum famulo & equitatu octo regales cum dimidio monetæ Castellæ, sicut decretum & mandatum est a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO IV.

De electione & officio Procuratoris Capituli Generalis.

§. 43. Singuli Priores Monasteriorum nostri Ordinis cum singulis Procuratoribus suorum Conventuum personaliter veniant ad Generale Capitulum celebrandum; hujusmodi autem Procuratorem quilibet Conventus de magis idoneis & discretioribus suæ Domus per viam scrutinii eligendo constituat: ita quod ille, qui plures numero, quam alius, voces habuerit, Procurator illius Monasterii habeatur, licet in eo major pars Capituli non concurrat. Quod si duo vel plures æquali numero voces habuerint, unius eorum per Priorem acceptetur electio, qui secundum suam conscientiam magis idoneus & discretior videatur. Idem autem Procurator socius sit Prioris ad Capitulum venientis; Alioquin nisi Priores a veniendo, & Conventus a mittendo Procuratores hujusmodi legitimo impedimento excusentur, vice illa in Generali Capitulo careant voce sua, nec alteri eam possint committere, & nihilominus ad ejusdem Capituli arbitrium puniantur. Si verò Prior aliquis infirmitate, seu alia justa causa, impediatur venire, causas hujusmodi per suas literas insinuet Capitulo Generali, suumque Procuratorem constituat, qui vicem suam teneat in ipso Capitulo. Similiter etiam Conventus non valens commode Procuratorem de suis Monachis destinare, Procuratorem deputet aliquem Ordinis Monachum. In nullo tamen casu ultra tres Personas, computato Priore, de una & eadem Domo ad Generale Capitulum licebit admittere; nec quisquam ibidem duas possit voces habere, etiamsi plurium Procurator existat; liceat autem sibi unam, quam maluerit prædictarum vocum eligere. Priores autem & Conventus legitime impediti, nisi Procuratores ad Capitulum miserint, ut præfertur, ad arbitrium ejusdem Capituli puniantur. Priores autem, & Procuratores hujusmodi ante Sabbatum, prædictam tertiam Dominicam post Pascha immediate præcedens, S. Bartholomæi Monasterium intrare non debent. Sane ad Capitulum Generale Procurator nullus admittatur, nisi professus & in Sacris Ordinibus constitutus; De cujus utique Procuratoris electione sive constitutione idem Conventus Generali Capitulo fidem faciat per suas patentes literas, nominibus aliquorum Monachorum de eligentibus roboratas, & conventuali sigillo munitas. In quibus quidem literis non est opus hujusmodi potestatem ad longum exprimere; sed sufficit constare Generali Capitulo, quod talis est Procurator talis Conventus ad idem Capitulum destinatus. Tenor quoque hujusmodi potestatis fiat in forma sequenti:

Non ultra tres personas de qualibet Domo liceat in Capitulo admittere.

Tenor mandati procuræ.

Noverint Universi, quod in Monasterio N. Diœcesis N. Ordinis Monachorum S. Hieronymi, die N. mense N. anno a Nativitate Domini &c. omnes & singuli Monachi ejusdem Monasterii professi in Sacris constituti constituimus & ordinamus nostrum certum & specialem Procuratorem Patrem N. Presbyterum ipsius Monasterii ad omnia & singula facienda, tractanda, consentienda, firmanda: seu dissentienda, sive revocanda, quæcumque fuerint exponenda, dicenda, tractanda, examinanda seu definienda in Capitulo Generali per Priores & Monachos ejusdem Ordinis, tenendo isto anno præsenti in Monasterio Sancti Bartholomæi dicti Ordinis, quæ Generalem statum seu utilitatem totius Ordinis tangant, seu concernere quomodolibet poterunt; etiam, quoties fuerit opportunum ad substituendum alium Procuratorem nostri Ordinis professum in Sacris constitutum ad omnia & singula supradicta; & quia prædicta vera sunt, rogavimus Monachos infrascriptos in Sacris constitutos, quatenus literas hujusmodi suis nominibus roborarent; quasque sigillo dicti Conventus fecimus sigillari.

Facultates Priorum, & Procuratorum in hujusmodi Capitulis.

§. 44. Præfati autem Priores & Procuratores nomine & vice suorum Monasteriorum potestatem habeant consentiendi, seu contradicendi quibuscumque in Generali Capitulo dicendis, tractandis, & agendis ad communem statum Ordinis pertinentibus. Nullatenus tamen iidem Procuratores habeant potestatem consentiendi, quod duratio Prioratuum quomodolibet ultra triennium protendatur; quin potius pro expresse prohibitis, immo pro veris contradictoribus habeantur, nisi super hoc eis in suis procuratoriis expressa & specialis fuerit attributa potestas sive facultas. Cæterum Procurator impeditus Generali Capitulo interesse, alium ad illud substituat loco sui, nisi substituendi potestas expresse sibi fuerit in Procuratorio denegata. Quovis etiam casu hi, qui non venient ad Generale Capitulum, per suas patentes literas statum suorum Monasteriorum tam spiritualem quam temporalem ipsi Capitulo intimare non differant; & Priores

Procuratoribus legitime impeditis alium sui loco substituere posse declaratur.

humiliter misericordiam, huc est, ab onere suorum Prioratuum absolutionem exposcant.

Extravagans I.

Monasteriis Monialium, quilibet locus denegatur.

§. 45. Priorissæ & Monasteria Monialium nostri Ordinis, etiam per Procuratores, voce careant in Capitulo Generali; per Procuratores tamen Monasteriorum Priorum, qui illarum curam habent, negotia, quæ in Capitulis Generalibus agere velint, transmittant.

Extravagans II.

Priores præsentes esse debent electioni Procuratoris Capituli, dandisque ei commissionibus.

§. 46. Priores non habent Votum in electione Procuratoris pro Capitulo Generali; Veruntamen sint præsentes ipsius electioni, ut in Constitutione disponitur; & post factam electionem, ipsi Priores pariter præsentes sint, & audiant commissiones, quas Vocales capitulariter dicto Procuratori imposuerint; quia si contrarium fiat, multa oriri possunt inconvenientia & controversiæ.

Extravagans III.

Pro Monasteriis, in quibus Prioratus vacaverit, nec Vicarius, nec ejus Procurator admittendus.

§. 47. Si in aliquo Monasterio vacaverit Prioratus tempore Capit. Generalis, Vicarius non possit venire, nec mittere alium Procuratorem ad Capitulum Generale, quam illum dumtaxat, quem elegerit Conventus. Idipsum in Capitulo intermedio servari debeat, si aliquod Monasterium Turni, ad quem spectat electio, Priore caruerit tempore ipsius celebrationis.

Extravagans IV.

Vicarius eligi nequeat in Procuratorem Cap. Gen.

§. 48. Vicarius non eligatur in Procuratorem Capituli Generalis.

Extravagans V.

Procuratores Conventuum, nonnisi mandata suorum Capitulorum afferre possint.

§. 49. Procuratores Conventuum, qui venient ad nostrum Capitulum Generale, non proponant nomine suorum Conventuum, quod a Personis particularibus fuerit eis injunctum, & commendatum; & quod a suis Conventibus illis fuerit commissum, afferant in scriptis subscriptum a majori parte dicti Capituli. Poterunt tamen portare Epistolas, & Memorialia Personarum particularium eis mandata & commissa ad Definitores, absque eo, quod necesse sit, ut a suis Prioribus signentur.

Extravagans VI.

Qui possint eligi Procuratores a Prioribus impeditis.

§. 50. Procuratores deputandi a Prioribus impeditis venire ad Gener. Capitulum, vicem & vocem ipsorum in eo habituri, ut in Constitutione disponitur, necessario constituantur, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, vel ex Monachis, qui Priores aut Visitatores Diffinitoresve Generales extiterint, & quorum Monasteria tres Personas & voces pro dicto Generali Capitulo prius deputatas non habeant.

Extravagans VII.

De Exgeneralibus, eorumque privilegiis.

§. 51. Omnes Patres Exgenerales possint personaliter interesse Capitulis tam Generalibus quam intermediis; in eisque votum activum & passivum habere, tam in electione Patris Generalis, quam in reliquis in dictis Capitulis faciendis: Dummodo quoad votum passivum subjecti sint legibus & Extravagantibus, quibus cæteri Monachi nunc subjiciuntur, & imposterum subjecti erunt. Cæterum vox dd. PP. Exgeneralium minime computetur in numero trium, quæ concurrere possunt ad Generale Capitulum ex hac Constitutione; sed præter duos aut tres Monachos, qui ad dicta Capitula Generalia, & intermedia respective concurrere possunt ex quolibet Monasterio; omnes etiam Exgenerales ejusdem Monasterii professi concurrant, & vocem habeant; dummodo personaliter dd. Capitulis interveniant; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum.

Extravagans VIII.

Priores, & Procuratores cujus expensis accedere debeant.

§. 52. Priores & Procuratores, ad Capit. tam Generalia quam intermedia convenientes, veniant & accedant sumptibus & expensis Monasteriorum illorum, quorum voces in dictis Capitulis habent: Patres vero Exgenerales expensis Monasteriorum suæ professionis.

Extravagans IX.

De Procuratoribus Vocalium Capituli intermedii, eorumque facultatibus.

§. 53. Vocales Capituli intermedii, sive Priores sive Procuratores existant, infirmitate seu alia justa de causa impediti, possint Procuratores constituere, suas vices & voces habituros in dicto Capitulo; prout hæc Constitutio disponit de Prioribus & Procuratoribus Capituli Generalis; dummodo causam prædictam per suas literas Capitulo prædicto notificent; Constituantur vero Procuratores Personæ habentes qualitates & conditiones requisitas per suprapositam Extravagantem: Nulliusque Monasterii ultra duas voces admittatur tertia in dicto Capitulo intermedio.

Extravagans X.

Conditiones requirendæ in eligendis in Procuratores Cap. Gen.

§. 54. Monachi eligendi in Procuratores Capituli Generalis Monasteriorum Professionis, & Collegiorum nostrorum, necessario habere debeant licentiam alicujus Ordinarii Diœcesani ad audiendas Confessiones, & etiam viginti annos completos ab Habitus receptione; nisi Lectores Theologiæ Scholasticæ fuerint, qui post decem annos completos ab Habitu recepto, ad habendam in Capitulo vocem requisitos, in tales Procuratores eligi poterunt. Eligendi vero in Procuratores Capituli Generalis novarum Domorum sint præcise vel ex Visitatoribus Generalibus actualibus, non tamen ejusdem Territorii, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, aut Regiæ Majestatis Prædicatoribus, vel ex Monachis, qui prius Priores vel Diffinitores, aut Visitatores Generales extiterint.

Extravagans XI.

Tempus electionis Procurat. Capit. Gener.

§. 55. Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis electionis juxta morem eligantur mensibus Novembris & Decembris immediatis ante dicti Capituli celebrationem; Ad quorum electiones Priores Monasteriorum eligentium omnes Vocales intra duodecim leucas a suis Monasteriis quomodolibet commorantes, die & hora electionis assignatis, citare debeant; & postquam factæ fuerint electiones, notificare teneantur P. Generali Procuratorem electum, diemque & horam suæ electionis.

Extravagans XII.

Vicarius Monasterii vacante Prioratu hacce in electione vocem non habeat.

Habeat vero si tantummodo Prior sit Abbas.

§. 56. Si contingat tempore electionis Procuratoris Capituli Generalis Prioratum alicujus nostrorum Monasteriorum quomodocumque vacare, illius Vicarius non habeat vocem in dicta electione; illam tamen debeat habere ad eligendum alterum ex duobus, inter quos sint æqualiter divisa Electorum suffragia. At vero non vacante Prioratu, sed absente Priore ab aliquo Monasterio tempore dictæ electionis, Vicarius ex commissione Prioris electionem prædictam celebrans, vocem suam habeat in illa; possitque pariter in æqualitate suffragiorum eligere alterum ex duobus, qui sint pares suffragiis. Quod idem in reliquis actibus

Capitu-

Capitularibus ex commissione Prioris absentia, a Vicariis nostrorum Monasteriorum celebratis, pariformiter observetur.

Extravagans XIII.

Procurator Capit. Gener. Collegii Salmant. ex Monachis Monasterii ejusdem eligendus.

§. 57. Ex concordia & concessione totius Ordinis Procurator Capituli Generalis Collegii Salmantini B. Mariæ de Guadalupe debeat eligi necessario ex Monachis professis ipsiua Monasterii de Guadalupe: nec dicti Procuratoris vox & Persona computari debeat inter tres Personas & vocea, singulis Monasteriis a Constitutione concessas, quas ultra d. Procuratoris vocem prædictum Monasterium insuper habere possit & valeat.

Extravagaas XIV.

A Generali vero prima die Capituli eligendi duo qui examinent mandata Procuratorum.

§. 58. P. Generalis prima die Capituli juxta stylum & morem, nominet unum ex Prioribus, alterumque ex Procuratoribus habilioribus & discretioribus, qui omnia mandata Procuratorum ad Capitulum venientium diligenter examinent, illorumque legitimitatem recognoscant, examenque & recognitionem hujusmodi, atque inde sequuta, legitimosque Vocales ad Capitulum concurrentes, in eoque vocem habentes, postea in prima sessione Capituli Generalis exacte & fideliter referant.

CONSTITUTIO V.

De Sede Priorum & Procuratorum in Capitulo Generali.

Procuratores Priorum cæteros Procuratores præcedant.

Excipitur Procurator Monast. de Guadalupe.

§. 59. Certam sessionem sive locum in Generali Capit. teneat quilibet Prior vel Monachus Procurator secundum antiquitatem fundationis Monasterii, cujus Prior vel Procurator existat. Volumus tamen, quod Procuratores Priorum cunctos Procuratores Conventuum in sessione præcedant. De gratia tamen speciali multis ex causis rationabilibus statuimus & concedimus, quod Monasterium Sanctæ Mariæ de Guadalupe nostri Ordinis Toletanæ Diœcesis in omnibus & per omnia prærogativas & libertates, vocem & locum in quibuscumque actibus in Ordine nostro habeat, ac si ante omnia Monasteria ipsum post Monasterium S. Bartholomæi fuisset immediate fundatum.

Extravagans I.

De officio & sessione Vicarii, & Hebdomadarii Sancti Bartholomæi.

§. 60. Vicarius S. Bartholomæi, & Hebdomadarius præcedant in Refectorio omnes Procuratores Capituli Generalis; atque absentibus Definitoribus sedeat Vicarius in mensa principali, & signum faciat cum campanula, in Choro vero Hebdomadarius sedeat in sede ad ipsum pertinente; Vicarius autem in diversis sedibus sedeat, attenta qualitate & præcedentia Prælatorum & Personarum ibi præsentium, faciatque signa de more consueto.

Extravagans II.

Cessio Prioris Monast. Sancti Laurentii.

§. 61. Volens nostra Religio gratiis & favoribus, a Rege Nostro Philippo Secundo acceptis, se gratam ostendere, concessit Regio Monasterio Sancti Laurentii a Majestate Sua fundato sedem & antiquitatem immediate post Monasteria Sancti Bartholomæi, & Beatæ Mariæ de Guadalupe; itaut Sedes Prioris Sancti Laurentii sit secunda in Choro ex parte Vicarii post Priorem Sancti Bartholomæi.

Extravagans III.

Præcedentia Prioris Sancti Bartholomæi super cæteros Priores.

§. 62. Ex Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium decreto, quod cum Apostolico Brevi est confirmatum, Prior Sancti Bartholomæi præcedat in omni loco omnibus Prioribus Ordinis nostri.

Extravagans IV.

Ordo servandus in sessionibus.

§. 63. In præcedentia & sessionibus Capituli Generalis servetur hic ordo, videlicet: Generalis immediate absolutus & vacans statim post Diffinitores omnibus præcedat in cunctis locis, quibus Ordo fuerit congregatus. Deinde immediate post illum Patres Ex-Generales ante omnes Priores secundum suam in Generalatu antiquitatem. Post Priores actuales, Priores absoluti Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii Regalis. Omnes Visitatores Generales secundum cujusque Territorii classem & antiquitatem; Subinde PP. Lectores Jubilati, quibus succedant Procuratores Priorum absentium, & immediate post illos Procurator & Secretarius Generalis ante omnes Monasteriorum Procuratores; prout hactenus de more servatum est.

CONSTITUTIO VI.

Quod Visitatores Generales eant ad Capitulum, & Speciales mittant informationem suam.

§. 64. Visitatores Generales triennii proxime præteriti veniant omnino ad sequens Capitulum Generale. Idem etiam de Visitatoribus particularibus fiat, si specialiter per Patrem Generalem fuerint evocati. Qui quidem omnes Visitatores permittantur interesse Capitulo Generali; nullam tamen vocem in eo habeant, nisi Priores vel Procuratores existant; licet possiat loqui quidquid sibi bene videbitur. Visitatores vero particulares, qui non venerint, Diffinitoribus per suas literas plenam suæ Visitationis informationem, quemadmodum Visitatores Generales facere debent præsertim quoad misericordias Priorum, & status, reparationemque Monasteriorum, mittere teneantur.

Extravagans I.

Scrutinium inter Priores & Procuratores prima Capituli die faciendum, ad removendas subornationes &c.

§. 65. Prima die, qua ingrediuntur Capitulares Monasterium S. Bartholomæi, Visitatores Generales Castellæ, unusque ex Deputatis Capituli privati a Patre Generali designandus, faciant scrutinium inter Priores & Procuratores, qui veniunt ad Capitulum, si forte interfuerint subornationes, dona, aut promissiones pro electione Definitorum, & futuri Generalis; & quos delinquentes invenerint, juxta nostras Constitutiones puniant & castigent.

Extravagans II.

§. 66. Eadem die Pater Generalis assignet duos ex Privati Capituli Deputatis, qui post meridiem visitent Visitatores Generales, & audiant querelas, siquæ contra illos proclamatæ, aut inventæ fuerint: Processus vero servetur, tradaturque Definitoribus futuris, ut determinent tantum, & declarent illos habiles aut inhabiles ad electionem Generalis; alia vero, si quæ fuerint, definienda serventur post electum & confirmatum futurum Generalem.

CONSTITUTIO VII.

De electione, & facultate Definitorum.

Prior S. Bartholomæi Definitor perpetuus.

§. 67. Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, successive confirmatis Brevi Apostolico, supra Constitutione prima enuntiato, obtemperantes declaramus: Priorem pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi Diffinitorem perpetuum cum præcedentia supra cæteros Priores;

Quamobrem in posterum, non octo, ut antiquitus, sed septem dumtaxat Personæ in Diffinitores Capituli Generalis, quarum trea tantum sint Priores, & quatuor Monachi ex Procuratoribus Monasteriorum in eodem Capitulo existentes, ab illis, qui in eodem Capitulo vocem habent, sine Personarum & Nationum acceptione ante omnia eligantur. De Monasterio autem Sancti Bartholomæi, ultra Priorem & Procuratorem ejusdem Monasterii, poterunt Electores, si velint, eligere Diffinitorem Monachum aliquem professum ipsius Monasterii; dummodo tamen sit Persona notabilis & discreta, in numero dictorum quatuor Monachorum Procuratorum computandum. Quæ quidem electio Diffinitorum fiat hoc modo: Assignentur & dentur in publico per majorem partem Capituli tres Scrutatores, qui prius vota sua, deinde singulorum omnium votum habentium secrete recipiant. Quibus receptis, & facta inter se collatione secreta solius numeri eligentium, Personas quoque eligentes nullatanus tempore aliquo declarando, unus ex eisdem scrutatoribus omnes electos in Diffinitores statim & publice in Generali Capitulo publicet: quorum illi sint Diffinitores, in quos plura eligentium vota, non totius Capituli, sed respectu partium minorum, concurrent. Si tamen in numero pari circa aliquos vota concurrerint Electorum, tunc ille Diffinitor existat, quem Scrutatores ipsi vel duo eorum in Diffinitorem, tamquam magis idoneum, declaraverint assumendum; super quo ipsorum conscientiam oneramus. Causa quoque rationabili nos movente, Nostris Monasteriis infra ditionem Serenissimi Domini Regis Aragonum constitutis de gratia speciali concedimus, quod ea aliquo eorumdem Monasteriorum unus Prior vel Monachus, qui respectu Priorum & Monachorum suæ propriæ Nationis in Diffinitores electorum plures, ut supra præmittitur, voces habuerit, in Diffinitorem quolibet Generali Capitulo aligatur; etiamsi in eum pauciores voces, quam in singulos Priores & Monachos Nationis Castellæ ad officium prædictum electos, concurrant. Hi autem septem Diffinitores (ut præfertur) electi cum Priore Sancti Bartholomæi, qui est de per se, & Pater Generalis una cum ipsis, habeant in negotiis particularibus omnimodam & plenam potestatem ordinandi, statuendi, diffiniendi omnia & singula, quæ secundum Deum, & nostri Ordinis observantiam utiliora esse viderint, in eodem Capitulo, ordinanda, statuenda, diffinienda. Ea vero, quæ per eos vel majorem partem ipsorum fuerint ordinata, statuta, vel diffinita, sine contradictione aliqua inter Personas, quas tangit negotium, inviolabiliter observentur. Nullatenus tamen possint Diffinitores absque consensu ejusdem Capituli Statuta, Constitutiones vel Ordinationes de novo facere, sive jam facta tollere vel mutare; nec aliquam dispensationem perpetuam contra hujusmodi statuta concedera. Cæterum prædicta Diffinitorum potestas, nisi in aliquibus casibus multum arduis, & causa magna, quæ per prius toti Generali Capitulo vel ipsius duabus partibus multum evidens & perutilis videatur, nullatenus possit tolli eisdem.

Modus electionis Diffinitorum faciendæ.

Definitorum facultates.

§. 68. Verum finito Generali Capitulo nullo modo prædicta potestate utantur, nisi in aliquibus casibus & certis diebus immediate Capitulum ipsum sequentibus potestas aliqua per idem Capitulum eisdem specialiter concedatur. Generali quoque durante Capitulo, Pater Generalis ampliorem potestatem non habeat, quam habet unus Diffinitorum, nisi in foro conscientiæ; possit tamen aliquid quasi interloquendum dicere in rebus modicis, in quibus nulla videbitur dubitatio. Præterea, dum publica tenebitur Capituli Generalis audientia, Pater Generalis, & Diffinitores, nullo alio inter eos sedente, contigui sedeant, observato inter eos ordina, qui servatur in sessione Capituli Generalis. Verum quidquid fuerit per Patrem Generalem & Diffinitores ordinandum, statuendum, vel definiendum, seu determinandum, ante per aliquem ad hoc designatum in publica audientia totius Generalis Capituli proponantur; nisi talia sint, quæ ibidem non deceat publicari. Quæ autem fuerint per eosdem ordinata, statuta, diffinita, seu determinata, ultima die Capituli in eadem audientia per Patrem Generalem seu per aliquem Diffinitorum, quem ipse assignaverit, perlegantur. Omnia vero, quæ in Capitulo Generali fuerint tractata, dicta, seu determinata, in secreto penitus teneantur, donec ipsum Capitulum sit finitum. Si tamen talia sint, quæ utilitas petit, seu honestas admonet, ut in notitiam multorum non veniant, nullatenus aliquibus temporibus revelentur. Qui autem contrarium fecerit, debite puniatur.

Generalis facultates durante Capitulo capient.

De publicatione Statutorum per Generalem, & Definitores.

Extravagans I.

§. 69. Non possint eligi in Diffinitores Capituli Generalis, neque Patres Capituli privati immediate præcedentis deputati, neque aliquis omnium Visitatorum Generalium suam Visitationem in dicto Generali Capitulo terminantium; qui similiter non poterunt eligi in Deputatos Capituli privati triennio suæ Visitationis. Nec deniqua ullus ex Diffinitoribus Capituli Generalis immediate præteriti; ut suorum munerum & officiorum possint residentia subjici, & rationem reddere. Quæ omnia a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium sunt approbata, & observari mandata.

Qui excludantur ab officio Definitorum.

Extravagans II.

§. 70. Ex Professis unius & ejusdem Monasterii non possit esse, nec aligi, nisi unus solummodo Diffinitor; neque Prior & Procurator unius Monasterii, quamvis diversorum Monasteriorum Professi, in Diffinitores simul eligi pariter valeant. Quoad Monasterium vero Sancti Bartholomæi remaneat in suo vigore & vi, Constitutionis dispositio: nempe quod ultra Priorem & Procuratorem eligi possit in Diffinitorem alter Monachus dicti Monasterii Sancti Bartholomæi, qui sit Persona notabilis & discreta, loco & numero unius Procuratorum in Diffinitores eligendorum; prout in ipsa Constitutione disponitur.

In quolibet Monasterio unus tantum Definitor eligi possit.

Extravagans III.

§. 71. Diffinitores Capituli Generalis non possint in eo eligi in Visitatores Generales, nec exeant a Diffinitorio provisi aliis officiis & muneribus præter illa, quibus gaudebant, quando Definitores electi fuerunt; poterunt tamen eligi in Deputatos Capituli privati. Hoc idem observetur in Capituli privati Deputatis, videlicet, ut de aliquo officio provideri non possint in eodem Capitulo.

Definitores Cap. Gener. alio novo officio eo in Cap. gaudere non possint.

Extravagans IV.

§. 72. Procuratores Definitores habeant votum in electione Priorum Domorum novarum, cum non possint exire a Definitorio aliis officiis provisi, sed dumtaxat cum eisdem, quibus ante electionem perfruebantur.

Extravagans V.

§. 73. In sequenti Sabbato post electum & confirmatum Patrem Generalem, totus Ordo celebret Missam solemnem Defunctorum pro Catholico Rege Philippo II. felicis memoriæ.

Missa pro Philippo II. celebranda.

Extra-

Extravagans VI.

Procurator S. Bartholomæi non necessario Definitor.

§. 74. Procurator Monasterii S. Bartholomæi non sit Diffinitor ex necessitate; sed poterit eligi, si Electoribus id convenire videbitur: sicut declaratum fuit a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

Extravagans VII.

De suffragiis, & Assistentibus electioni Definitorum.

§. 75. Ad regulanda suffragia Electionis Diffinitorum sint Scrutatores, & assistant simul cum Præside Capituli Pater Generalis immediate absolutus ac omnes & singuli Visitatores Generales; Aliquo vero vel aliquibus illorum deficientibus, subrogetur vel subrogentur Deputati Capituli privati secundum suorum Monasteriorum antiquitatem. Visitator antiquior Castellæ publicet & nominet Electos in Diffinitores, & in absentia illius Socius Convisitator, & in utriusque defectu, subsequens Visitator antiquior.

Extravagans VIII.

Conditiones requisitæ ad passivam Definitoris electionem.

§. 76. Eligendi in Diffinitores debeant ad minus extitisse vel Priores, vel Visitatores Generales, sive Lectores Jubilati, sive Prædicatores Regiæ Majestatis cum exercitio, vel Deputati privati Capituli.

CONSTITUTIO VIII.

Quæ ordinationes habebunt vim legis in nostro Ordine.

Ordinationes a duobus seqq. Capitulis confirmandæ.

§. 77. Tunc censeantur omnino firma quæcumque ordinationes vel statuta, in Generali Capitulo facta, cum a duobus proxime sequentibus Capitulis expresse revocata non fuerint; interim tamen plenarie observentur. Idem quoque censemus de quacumque dispensationa, ad relaxationem rigoris Ordinis pertinente, alicui Monasteriorum, seu Personæ Ordinis per Capitulum Generale concessa vel concedenda. Tamen libertates & prærogativæ Monasterio Sancti Bartholomæi, in primo Generali Capitulo concessæ, ita inviolabiliter serventur, prout commutatæ & elargitæ ipsi sunt ex Decretis Sacræ Congregationis, successivo Brevi Apostolico confirmatis.

Exceptis iis, quæ fieri pro Monast. Sancti Bartholomæi.

Extravagans I.

Ac omnino proponendæ.

§. 78. Ut omnis imposterum dubitatio in nostrarum legum creatione & observantia tollatur, Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, statuit & decrevit, quod perpetuis futuris temporibus Pater Generalis & Definitorium teneatur omnino proponere ordinationes vel statuta, quæcumque in nostro Generali Capitulo facta, in duobus aliis proxime sequentibus Capitulis Generalibus; Et nisi, sicut præcipitur, proposita fuerint, hujusmodi statuta & ordinationes vim obligativam amittant.

§. 79. Propositione facta, quæ revocata & reprobata fuerint cum majori parte suffragiorum per secretum scrutinium, prorsus extincta remaneant; quæ vero similiter approbata & confirmata fuerint in secundo immediate sequenti Capitulo Generali, sine ulla intermissione observentur; atque iterum proponantur in tertio proxime sequenti Capitulo Generali, in quo si ita pariter approbentur & confirmentur, omnino firma sint, & in legem Extravagantem transeant.

Si approbentur in tertio in legem Extravag. transeant:

§. 80. Si vero Capitulum Generale in secunda vel tertia propositione expediens judicaverit, aliqua statuta & ordinationes, in præcedentibus Capitulis facta, diuturniori tempore esse probanda, ut ad legem Extravagantem eleventur; sive censuerit, quod aliqua statuta vel ordinationes observentur absque eo, quod teneatur in proxime sequentibus Capitulis procedere ad formandam legem Extravagantem; tunc eadem statuta vel ordinationes innovare, seu de novo facere poterit; atque ita noviter facta vim obligativam tantum habeant usque ad proximum sequens Capitulum Generale: atque in actis Capitularibus describantur & publicentur. Nunquam vero in legem Extravagantem transeant, licet pluries fuerint similiter innovata, nisi ulterius approbentur & confirmentur in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra; Atque ita Sacra Congregatio perpetuo & inviolabiliter servari mandavit, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Si tamen in aliquo ex Capitulis secus non fuerit statutum

Extravagans II.

De Rotulis Capit. Gen.

§. 81. Firmam vim legis tantum habeat, quod disponitur & ordinatur in nostris Constitutionibus, Extravagantibus, & Ordinario: Rotuli vero Capituli Generalis & privati vim obligativam habeant & observentur, quousque publicetur in Monasteriis Rotulus Capituli Generalis proxime sequentis: Literæ vero Visitatorum Generalium usque ad Visitationem Generalem immediate sequentem observari debeant sub pœnis, in illis contentis.

Et Literis Visit. General.

Extravagans III.

§. 82. Declaratio nostri Ordinis legum pertineat ad N. Capitulum Generale, aut ad privatum, vel ad P. Generalem infra triennium inter Generale & Generale Capitulum, qui consuletur, si aliquod dubium occurrat, & interim declaratio Prioris observetur. Nullæ tamen declarationes vel interpretationes nostrarum Constitutionum & Extravagantium, a Capitulo Generali factæ, vim legis Extravagantis habeant & assumant, nisi in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra propositæ, & confirmatæ fuerint.

Extravagans IV.

§. 83. Patribus Generalibus absolutis exemptiones sequentes conceduntur.

Exemptiones PP. Generalium absolut.

Primo. In toto nostro Ordine quilibet Sacerdos duas celebret Missas pro singulis illorum ex hoc sæculo decedentibus; Qui vero Sacerdotes non fuerint, Missarum æquivalentiam, ut dicitur, nempe Vesperas cum Nocturno & Laudes Defunctorum dicere debeant.

Secundo. Liberi sint & exempti ab onere Missarum communitatis, & a quocumque alio officio, præterquam Prioris aut Deputati.

Tertio. Assistere Choro, nisi fuerint Priores, non teneantur.

Quarto. Ad Capitula Generalia & Intermedia possint personaliter convenire, in eisque vocem activam & passivam intervenientes habere.

Quinto. In omnibus locis præcedant quibuslibet Monachis & Prioribus Ordinis, excepto Priore, cui subsunt & Visitatoribus generalibus vel specialibus, Confirmatoribusque in actu visitationis, & confirmationis Monasteriorum, ubi resideant.

Sexto. Possint tam ad prandium, quam ad cœnam in communi Refectorio Conventus, vel in designato pro Infirmis comedere, vel ubi ipsis magis commodum fuerit; & in Refectorio communi in mensa principali sedeant, vel ubi ipsis magis commodum videatur.

Septimo.

Septimo. Ipsis designetur socius in necessariis ministraturus tam in cellis, quam extra Monasterium progredientibus.

Octavo. Eorum cella eodem modo ac cella Prioris sit privilegiata; & insuper ingredi possint in alias cellas cum omnibus associatis.

Nono. Si in propriis suæ Professionis Monasteriis commorentur, in communi Refectorio, sicut Persona Prioris tractari debeant; extra illud vero tam ad prandium quam ad cœnam extraordinarium ipsis tribuatur: Et insuper egressuris a Monasterio socius & mulæ pro ipsis parentur, ut decore & auctoritate debitis a Monasterio egrediantur.

Extravagans V.

Exemptiones Lectorum.

§. 84. Patribus Lectoribus actualiter legentibus, & Jubilatis exemptiones sequentes conceduntur.

Primo. Ad onus Missarum pro Communitate non teneantur.

Secundo. Ad nullum officium in tabellis communibus designentur.

Tertio. Gaudeant, & vocentur titulo Paternitatis.

Quarto. Eorum cellæ sint Jubilatæ, & ingredi possint in aliorum Monachorum cellas, horis silentii exceptis; præterea ipsis designetur socius pro assistentia in dictis cellis.

Quinto. Choro assistere non teneantur, nisi in Festis principalioribus, a Priore secundum consuetudinem Monasterii celebrandis; in quibus, primis & secundis Vesperis, Processioni & Missæ intervenire debeant. Ad Matutinum vero primis diebus tribus Natalis, Resurrectionis Domini, & Pentecostes, die Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Domini, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Sancti Patris nostri Hieronymi, omnium Sanctorum, Commemorationis Defunctorum, Patroni vel Titularis Monasterii aut Collegii, & in triduo majoris Hebdomadæ: Præterea Sabbatho Sancto ad Completorium, Vigilia Nativitatis Domini ad Primam, Dominica Pentecostes ad Tertiam, & in die Ascensionis ad Nonam accedant.

Sexto. Actuales Lectores legere non teneantur, nisi usque ad Pentecostem; imposterumque ab illo die pro ipsis legant substituti, qui poterunt esse Passantes.

Septimo. Postquam duodecim annos in lectura Philosophiæ & Theologiæ in nostris Collegiis compleverint, cæteris requisitis observantiæ Religionis & integritatis concurrentibus, Jubilati existant & declarentur; omnibusque supradictis exemptionibus perfruantur; dummodo tamen ex debito officiorum Ordinis, si quæ ipsi habeant, puta Prioris, Vicarii, aut aliorum, assistentiæ Chori & Communitatis non teneantur.

Extravagans VI.

Iisdem privilegiis fruantur Vicarii Generales.

§. 85. PP. Vicarii Generales, qui exercitè Ordini, Sede vacante, præfuerunt, iisdem gaudeant exemptionibus, quibus Lectores Jubilati; excepto tamen, quod Missas pro Communitate celebrare teneantur.

Extravagans VII.

Exemptiones pro iis qui quatuor ex his recensitis dignitatibus compleverint.

§. 86. Monachis, qui quatuor munera seu Dignitates obtinuerunt & compleverunt, serventur exemptiones sequentes; nimirum, quod non teneantur accedere ad Matutinum media nocte, nisi in Festis solemnioribus celebrandis a Priore; nec pariter ad aliquam Horam Canonicam diebus ferialibus & simplicibus per totum annum.

§. 87. Munera autem seu Dignitates ad has exemptiones lucrandas sunt: Prioratus Domus erectionis aut Collegii, vel hujus Rectoratus integre completus: Diffinitor Capituli Generalis: Visitator Generalis, qui in Regnis Castellæ duodecim ad minus Monasteria, in Beibiez Regnis decem, & in Aragoniæ sex exercite visitaverit: Secretarius Generalis: & Procurator Generalis.

Extravagans VIII.

Aliæ pro Monachis 30. annos Habitus habentibus.

§. 88. Monachis, triginta annos a receptione Habitus habentibus, servari debeant exemptiones in singulis Monasteriis consuetudine & praxi introductæ & observatæ; ad quas lucrandas Vicariis, Novitiorum Magistris, & Correctoribus cantus, ultra annos Habitus, superaddantur illi, quibus hæc officia obtinuerunt.

Extravagans IX.

Aliæ pro Prædicatoribus actual. Regis.

§. 89. Patribus Prædicatoribus Regiæ Majestatis, residentibus in Curia in Prædicationis hujusmodi exercitio, serventur sequentes exemptiones.

Primo. Teneantur Monasteria suæ Professionis Vestiarium ipsis tribuere, necnon alimenta juxta taxam in Capitulo Generali præscribendam.

Secundo. Habeant vocem in omnibus electionibus sui Monasterii; atque ad Prioris electionem, etiam extra viginti quinque leucas commorantes, citari debeant.

Tertio. Post quatuordecim annos in hujusmodi exercitio Prædicationis sint Jubilati cum his exemptionibus, nempe: non teneantur ad Chorum, nisi in Festivitatibus majoribus a Priore celebrandis: Ab onere Missarum Communitatis sint omnino liberi: Non legantur nec designentur ad aliquod officium in tabellis: & denique gaudeant titulo Paternitatis.

Prædicatores vero Regiæ Majestatis, qui in propriis Monasteriis residentes, singulis annis tres saltem sermones in Regia Basilica sive ad Suæ Majestatis Consilia, vel alibi prædicant in Curia, post dictos quatuordecim annos omnibus dictis exemptionibus gaudeant.

CONSTITUTIO IX.

De Misericordiis, quæ demandari debent in Capitulo Generali.

§. 90. Misericordiam sibi fieri, antequam ad alia in Generali Capitulo procedatur, Prior Sancti Bartholomæi flexis genibus coram Diffinitoribus in eodem Capitulo publice ac humili verbo petat. Cui primo sedens unus de Diffinitoribus dicat: Quæ est misericordia, quam petitis? Et tunc dictus Prior respondeat: Peto, ut absolvatis me ab onere hujus Prioratus, quem indignus guberno: quia ad illum regendum insufficientem me reputo. Cui respondeat Diffinitor: dante Domino deliberabit Ordo, utrum vestra petitio sit admittenda, vel ne; vobisque imposterum respondebit: Surgatis ergo, & ad vestrum locum redeatis. Per eumdem quoque modum successive faciant alii omnes & singuli Priores in eodem Capitulo consedentes, incipiendo a primo sedentibus, seriatim idpetendo; quibus Prior Sancti Bartholomæi sigillatim respondeat, prout sibi fuit responsum. Super hujusmodi autem misericordiis cum Prioribus, ut prædicitur, faciendis, videant Diffinitores, Generali durante Capitulo, cum grandi maturaque deliberatione, præhabitis, si sit opus, veris informationibus. Quas utique misericordias ultima die Capituli faciant, cum quibus viderint expedire, utilitate ac honestate Ordinis & Monasteriorum attentis potius, quam Personarum favore; super quo eorum conscientias oneramus. Itaque prædicta ultima die, an-

tequam

tequam aliquid aliud pronuncietur ibidem, cuilibet Priorum absolvendorum per unum de Diffinitoribus Ordine prædicto in scriptis respondeatur publice, sic dicendo: Citea misericordias per Priores petitas Ordo deliberavit & desfinivit modo, qui sequitur, videlicet: N. Priores talis Monasterii Ordo facit misericordiam, quam petiit; ipsosque absolvit a Prioratibus, quos habebant; & sic fiat de aliis Prioribus etiam absentibus quibuscumque, quibus misericordia hujusmodi fuerit facienda: Aliis autem, quibus non fiet misericordia, dicatur, quod suo, sicut ante, utantur officio. Præterea si Pater Generalis & Diffinitores super facienda absolutione alicujus Prioris se in partes æquales diviserint, petant a Generali Capitulo Personam aliquam sibi dari, quæ pro determinatione concordet parti, quam æstimat saniori ratione moveri. Hoc idem etiam observetur in quibuscumque aliis negotiis Generalis Capituli, in quibus similis occurret dissensio. Si autem hoc in Capitulo contingat privato, ipsi de Capitulo hujusmodi Personam sibi eligant, quæ similem (ut præfertur) una cum ipsis habeat potestatem. Præterea dum tractandum fuerit aliquid in speciali de aliquo Priore vel Monacho, aut de Domo, cujus est Prior vel Monachus, hoc tractetur & determinetur ipso, quem vel cujus Domus negotium tangit, absente. Qui vero remanserint, sint Judices in causa illius absentis, vel Domus ejus. Sane qui fuerint a Prioratibus absoluti seu privati, ad eosdem Prioratus illa vacatione nequeant eligi vel assumi.

Extravagans unica.

§. 91. Priores, quibus ex dispositione hujus Constitutionis facienda erit misericordia, & a Prioratibus absolvendi sunt, prius vocati, vel personaliter vel per suos Procuratores in Diffinitorio audiantur; illisque notificentur causæ & rationes ad suam absolutionem & misericordiam faciendam, Diffinitores moventes: Quibus si dicti Priores plene non satisfecerint, Patres Diffinitores ipsos hortentur, ut sponte renunrient, libereque cedant Prioratibus; & si secus fecerint ad misericordiam sine strepitu judiciali procedatur.

CONSTITUTIO X.

Quomodo eligi debeant Deputati Capituli privati, & de eorum facultate, & quomodo removeri poterunt.

Ad habendum Capit. privatum quatuor Professi a P. Generali, & Definitoribus assignandi.

§. 92. Ad tenendum Capitulum privatum, quoties illud intra triennium teneri oporteat, Pater Generalis & Definitores, sua præhabita deliberatione matura, assignent in ultima die quatuor Personas nostri Ordinis, Priores vel Monachos, aut mixtim ex utrisque, discretas, a Monasterio, in quo residet Pater Generalis, non multum remotas. Quod quidem Capitulum teneatur ad dispositionem Patris Generalis, pro negotiis videlicet, quæ sibi multum ardua videantur, aut quæ absque dispendio non patiuntur moram usque in futurum Capitulum Generale. Qui utique Assignati omnino veniant, cum per prædictum Patrem Generalem fuerint evocati. Si tamen vocati, seu eorum aliqui sint infirmi, aut alio justo impedimento detenti, causam hujusmodi prædicto Patri Generali notificent: quo casu ipse loco illius vel illorum, ut prædicitur, impeditorum, alium vel alios eligat, prout viderit expedire. Idem faciat si aliquis vel aliqui eorum vel omnes sint rebus humanis exempti, vel secundum judicium suum sint nimis in remotis locis occupati. Attendat tamen Pater Generalis, quod Visitatores seu Confirmatores generales vel speciales, aut Personas pro Capitulo privato, sive pro quibuslibet aliis negotiis assignatas a Generali Capitulo, non mutet ex eo, quia prædicti assignati mutaverint statum suum; utpote si ille, qui erat tempore Generalis Capituli Prior, postmodum non sit Prior, aut e contrario; sed oportebit, quod alia justa & rationabilis causa ad hujusmodi mutationem, si quam oporteat facere, eum moveat. Præteraa quæcumque fuerint ordinata seu definita per jam dictum privatum Capitulum, quoties, ut præmittitur, fuerit congregatum, firma & valida in toto nostro Ordine teneantur. Si quæ vero per idem privatum Capitulum fuerint minus bene ordinata seu definita, per sequens Generale Capitulum debite corrigantur.

Extravagans I.

Si vero per suffragia secreta.

§. 93. Deputati pro Capitulo privato eligantur per scrutinium & per schedulas secretas a Patre Generali, & octo Definitoribus, itaut electus quinque suffragia ex novem habere debeat.

Extravagans II.

Aliquem veri electorum P. Gener. removere non possit

§. 94. Pater Generalis non possit removere aliquem ex designatis pro Capitulo privato, sine consilio & consensu Visitatorum Generalium Regnorum Castellæ; super quo stricte eorum conscientiæ onerantur. Neque possit removere Visitatorem Generalem assignatum a Capitulo privato, sine consensu Capituli privati Deputatorum.

Extravagans III.

Nec Visitatores designatos a Capit. Gen.

§. 95. In posterum Pater Generalis non possit removere Visitatores assignatos a Capitulo Generali, sine consensu Capituli privati.

Extravagans IV.

Neque eorum aliquo defuncto successorem per se eligere.

§. 96. Si contingat, quod moriatur, aut impediatur aliquis ex Visitatoribus Generalibus, non possit Pater Generalis nominare, neque in ejus locum eligere Visitatorem sine consensu Capituli privati; nisi solum remaneant visitanda quatuor, quinque, aut sex Monasteria. Verum ne Visitatio incepta in aliquo Monasterio detineatur, si alter Visitatorum graviter ægrotaverit, vel mori contingat, Convisitator ex Monasteriis propinquioribus, socium debita requisita habentem, nominare possit pro Visitatione incepta perficienda & prosequenda in uno, vel duobus aliis Monasteriis. Si tamen infirmitas fuerit diuturna, aut Visitator obierit, statim Convisitator notificet Patri Generali, ut de Visitatore, ut supra, provideat,

Extravagans V.

Nemo inhabilitandus non auditus.

§. 97. Non celebretur Capitulum privatum post congregatum Capitulum Generale in Monasterio Sancti Bartholomæi, nisi urgente gravi & extrema necessitate; & tunc nullus inhabilitetur, quin prius vocetur & audiatur; alias inhabilitatio invalida sit, nullumque habeat effectum,

CONSTITUTIO XI.

De electione & facultate Visitatorum Generalium.

§. 98. Certas Personas in Generales Visitatores Personarum & Domorum nostri Ordinis, constitutas in Sacris, Deum timentes, discretas, & Sanctæ Religionis zelum habentes, Pater Generalis

Google

ralis & Diffinitores, diligenti deliberatione præhabita, in ultima die Capituli Generalis publice in eodem Capitulo nominent & assignent, qui Personas & Monasteria Ordinis eisdem assignata infra triennium visitent, in tertio videlicet anno suæ assignationis; quam utique visitationem faciant secundum formam traditam in quadam nostra Constitutione infrascripta. Cæterum nullus Visitator suum visitet Convisitatorem, sed possit tantum informationes recipere, &, quatenus opus sit, ad Patrem Generalem transmittere, ut provideat. Neque Visitator aliquis visitet Domum, cujus est professus, donec habet facultatem redeundi ad Domum suæ professionis; sed loco illorum, qui, ut præfertur, visitare non debent, assignentur prædicta ultima die & in eodem Capitulo alii Visitatores ad hujusmodi visitationem speciales; habeant autem omnimodam & plenariam potestatem emendandi & corrigendi negligentias & excessus tam Priorum quam Monachorum Ordinis nostri, post visitationem proxime præteritam contingentes. Si autem negligentiæ seu excessus correctione indigentes, qui ante hujusmodi visitationem præteritam contigerunt, Visitatores præteritos latuerunt, tunc Visitatores præsentes possunt & debent talia corrigere, &, prout expedit, emendare. Nullam tamen possunt facere constitutionem seu ordinationem de novo, quæ communem Ordinis statum concernat, nec Monachorum Domus visitare; nisi de Prioris, aut, Priore absente, Vicarii licentia confessiones recipiant, nec prætextu suæ potestatis aliquem a suo Prioratu, nisi de speciali licentia Capituli Generalis vel Patris Generalis, absolvant, nisi in casibus infrascriptis, videlicet: pro hæresi: pro simonia manifesta: pro carnali immunditia: pro dilapidatione bona Monasterii enormiter alienando: pro furto: homicidio: gravi sortilegio: solemni perjurio: pro conspiratione, hoc est cum aliquibus malitiosa concordia ad obviandum Ordinis disciplinæ, aut statutis Capituli Generalis: Si fuerit falsarius literarum Domini Papæ, aut Cardinalium aut Principum aut Episcoporum, vel Priorum nostri Ordinis: Si contra communia nostri Ordinis instituta gratias aut Privilegia impetraverit, vel retinuerit, vel uti præsumpserit. In quibus casibus, facta hujusmodi absolutione, electioni celebrandæ novi Prioris intersint, & ipsam confirment aut infirment. Nullatenus tamen ipsorum Visitatorum aliquis eligi poterit in hoc casu, nec alio quocumque modo vacaverit, nisi morte, vel triennii elapsu; nec dicti Visitatores recipere possint renuntiationem alicujus Prioratus absque speciali potestate Capituli Generalis vel Patris Generalis, sibi ad hoc specialiter concessa; nec ab ipsa Domo discedant, priusquam sit illi de Priore provisum. Sane si Persona electa, ab eodem Monasterio longe distet, & interim prædictos Visitatores ibidem moram trahere, foret nimis damnosum, suæque Visitationis impedimentum, tunc ipsi dent Confirmatores illius electionis non multum remotos, & illi cum fuerint vocati, teneantur ad illam Domum illico pervenire, & ea, quæ ad Confirmatorum pertinent Officium exequi; neque ab illa Domo animo non revertendi recedant, donec illi de Priore provideant. Quod si prædictis Visitatoribus melius & facilius videatur, quod ipsimet ad dictam Domum tempore congruo revertantur, tunc Confirmatores alios non assignent, sed ipsi hujusmodi electionis & confirmationis negotium modo debito exequantur. Ad hæc, quocumque casu viderint expedire, possint præfati Visitatores Priorem suspendere ab officio & administratione Prioratus ad tempus, vel usque ad Capitulum Generale, & hujusmodi absolutionem seu privationem, si quam fecerint, protinus Patri Generali in scriptis notificent, ut idem hujusmodi negotia sciat, &, si oporteat, provideat in eisdem. Præfatam quoque potestatem confirmandi vel infirmandi electiones habeant Generales Visitatores in Prioratibus Domorum suæ visitationis, quas tempore, quo in eisdem Domibus generalem suam Visitationem exercent, etiamsi alias, quam per privationem, vacare contigerit.

Visitatores Constitutionem pro toto Ordine facere nequeant.

Casus, quibus quis Prior per eos deponi potest.

Extravagans I.

§. 99. Officia, quæ providentur a Definitoribus, qualia sunt Visitatorum Generalium, Deputatorum Capituli privati, & Priorum novarum Domorum, conferantur per electionem cum scrutinio, & non per compromissum; Idemque servetur in privato Capitulo.

Officia, quæ providentur a Definitoribus per scrutinium conferenda.

Extravagans II.

§. 100. Mandatum commissionis traditæ Visitatoribus Generalibus sic subscriptum a Patre Generali & ab omnibus Definitoribus, remaneatque & conservetur apud Patrem Generalem, quousque, tempore visitationis adveniente, dictis Visitatoribus cum sigillis ab ipso consignetur.

Mandatum pro Visitatoribus a Generali, & Definitoribus subscribenda.

Extravagans III.

§. 101. Sex eligantur Visitatores Generales sub hac forma, nimirum: duo pro visitandis Monasteriis in Regnis Castellæ, & Legionis constitutis: duo alii pro existentibus in Provincia Bæticæ visitandis, simul cum Monasteriis Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sanctæ Catharinæ Talabricensis, & Sancti Hieronymi de Juste, prout hucusque practicatum fuit: & duo pro Monasteriis Regnorum Aragoniæ una cum Monasterio de la Nora, & Caravaca visitandis; quorum alter Monasteriorum dictorum Aragoniæ Regnorum Professus esse debeat.

Numerus Visitatorum.

Extravagans IV.

§. 102. Persona Patris Generalis a Visitatoribus Generalibus Castellæ generaliter visitetur interim, quo celebratur Capitulum Generale, & quidquid resultaverit ex dicta visitatione contra Personam Patris Generalis, consignetur Definitoribus, qui illud pronuncient in Definitione; Quod auctoritate Apostolica confirmatum est.

De visitatione personæ Patris Generalis.

Extravagans V.

§. 103. Pater Generalis Visitatoribus Generalibus aliquod Monasterium aut Monasteria suæ visitationis aut designationis non auferat; neque etiam in ipsis Monasteriis casum aut casus aliquos Visitatoribus limitet, nec Personam aut Personas ab eorum generali visitatione reservet.

Visitatorum in Visitatione exemptio a P. Generali.

Extravagans VI.

§. 104. Patres Visitatores Generales signa faciant consueta Monachis, sero venientibus ad Chorum, eorumque excusationes recipiant, licentiasque concedant inde egressuris; Idemque omnino fiat tarde ad Refectorium accedentibus; alta tamen signa faciant Priores. Quoad vero locum in Choro vel in Refectorio Priores semper præcedant Visitatoribus, atque ita ad gratias servetur.

Priores præcedant Visitatoribus.

Extra-

Extravagans VII.

Officium Visitationis vacet per acceptationem Prioratus.

§. 105. Ipso facto, quo Visitator Generalis acceptat aliquem Prioratum, absque alia renunciatione vacet officium Visitationis Generalis.

Extravagans VIII.

Visitatores non eligendi Priores nisi in proprio Professionis Monasterio.

§. 106. Visitatores Generales non possint eligi in Priores nec in Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis sui Territorii, nisi in proprio suæ Professionis.

Extravagans IX.

§. 107. Visitatores Generales, ne dum Monasteria suæ Professionis visitare non possint, ut Constitutio disponit, verum nec ea, ubi in triennio suæ Visitationis tamquam subditi aut superiores vixerint.

Extravagans X.

Qui possint eligi in Visitatores.

§. 108. Eligendi in Visitatores Generales debeant præsisse Diffinitores Generales, vel Capituli privati Deputati, aut Priores Monasteriorum electionis & Collegiorum, vel Lectores Jubilati, aut Prædicatores Regiæ Majestatis in exercitio, extitisse.

Extravagans XI.

§. 109. Visitatores Generales possint in sua visitatione quemcumque Priorem propter ejus diuturnam infirmitatem actualem vel habitualem, vitam communem sequi, actibusque Communitatis regulariter assistere impotentem, a suo Prioratu absolvere.

Extravagans XII.

Visitatio Generalis a P. Generali fieri non possit.

§. 110. Visitatio Generalis fieri non possit a Patre Generali, sed unice a Visitatoribus Generalibus in Capitulo Generali nominandis, ut in Constitutione disponitur, & hactenus observatum fuit; sicut Capitulum Generale 1696. resolvit ex commissione Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO XII.

De assistentia Patris Generalis in Monasteria Sancti Hieronymi a Jesu Abulensi.

P. Generalis non exeat a d. Monaster. ultra quinque leucas.

§. 111. Non exeat Pater Generalis extra Monasterium Sancti Hieronymi a Jesu de Abula, ubi est assignata ejus residentia a Religione, & confirmata a Ven. Innocentio XI. die 21. Novembris anno 1688., ad locum seu partes aliquas ultra quinque leucas ab eodem distantes; nec etiam intra easdem ad Villam aliquam accedat, nisi in casu multum necessario, in quo, si non iret, maximum damnum Religioni in Personis vel in rebus verisimiliter immineret. Quem utique Patrem Generalem hortamur in Domino, ne etiam infra dictas quinque leucas, extra dictum Monasterium, in quantum poterit commode, exire frequenter, ut in Monasterio pro expediendis negotiis Ordinis facilius valeat inveniri.

Extravagans I.

Nisi de consilio duorum saltem Deputatorum.

§. 112. Justa etiam causa interveniente, P. Generalis non exeat a Monasterio suæ Residentiæ ultra quinque leucas in Constitutione præscriptas, absque consilio Capituli privati Deputatorum, vel saltem duorum ex illis illuc ad id accedere debentium.

Extravagans II.

Ad ejus sustentationem quodlibet Ordin. Monast. concurrere debeat.

§. 113. Ad congruam sustentationem P. Generalis Monachorumque ejus assistentiæ designatorum concurrat Collegium Abulense secundum illius possibilitatem; Reliquum vero a cunctis Ordinis Monasteriis persolvi debeat proportionabiliter per æs & libram, juxta uniuscujusque redditus; prout a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium decretum fuit, & imposterum observari mandatum.

Extravagans III.

Archivium Ordinis in Monast. Abulensi existat, e quo sine Generalis licentia nihil possit extrahi.

§. 114. Archivium nostri Ordinis existat in dicto Collegio Abulensi, ubi residet Pater Generalis, duasque claves habeat, quarum unam Pater Generalis, & Generalatu vacante Prior vel Vicarius Præses dicti Monasterii; alteram Secretarius Generalis, eoque vacante vel absente, Secretarius secundus habeant; a dicto vero Archivio nullatenus possit extrahi aliquod Instrumentum, Bulla, Actorum Liber, Processus, seu quodlibet aliud in ipso archiviatum & custoditum, sine licentia in scriptis dicti Patris Generalis seu Vicarii Generalis, sede vacante, relictaque in eo cautione ab extrahente subscripta super restitutione Instrumenti ab ipso extracti. In dicto autem Archivio serventur omnes Processus criminosorum Monachorum, donec e vivis excessferint, licet delictum tantummodo sit semiplene probatum: post mortem vero Inquisitorum vel Condemnatorum, servetur consuetudo antiqua cremandi Processus omnes criminales respective.

CONSTITUTIO XIII.

De facultate Patris Generalis, & de remedio Monasterii, quod ab illo fuerit gravatum.

P. Generalis statuta a Capit. Gener. revocare non possit.

§. 115. Habeat Pater Generalis infra triennium, videlicet inter Capitulum & Capitulum Generale, plenariam & omnimodam potestatem, quam habet Capitulum Generale. Nec potestas hujusmodi alteri committatur; nisi in certo aut certis articulis ex aliqua rationabili causa & ad certum tempus, de consensu dicti P. Generalis omniumque Diffinitorum contingat aliter ordinari. Verumtamen statuta per Generale Capitulum facta idem P. Generalis revocare non possit, nec de novo aliqua facere, quæ factum Ordinis commune concernant. Caveat quoque, ne in dispensationibus, circa Constitutiones Ordinis faciendis potestatem sibi concessam excedat, nec eadem potestate ullatenus abutatur; immo Deum semper habendo præ oculis, favore, odio, & quolibet alio impedimento postpositis, sa viriliter & virtuose in omnibus exercendo, bonam honestatem & decentem nostræ Religionis observantiam semper & ubique ostendat; alioquin per Generale Capitulum veniet puniendus. Quod si aliqua Domus nostra per eum se sentit intolerabiliter pergravari, supplicet sibi, quod desistat a tali gravamine. Quod si renuerit, Domus, quæ damnum timet, significet hoc pro privato Capitulo deputatis: at illi a die requisitionis usque decem dies, expensis Domus vocantis, ad Monasterium, ubi residet P. Generalis, ad privatum Capitulum tenendum conveniant, &, si quod

Si quod ab eo gravetur Monast. cognoscendum a Deputat. pro Capitulo privato.

invenerint gravamen, removeant: Si autem gravamen tolerabile viderint, conquerentes ipsorum arbitrio castigentur. Est enim intentionis nostræ, quod parvum, aut mediocre incommodum propter bonum obedientiæ toleretur.

Extravagans I.

Generali facultas non sit Romam scribendi in rebus ad Ordinem pertinentibus sine consensu Capit. Gen.

§. 116. Pater Generalis non possit Romam scribere in rebus pertinentibus ad totum Ordinem sine consensu Capituli Generalis, aut privati. Et noster Ordo habeat Protectorem & Procuratorem in Curia Romana.

Insuper Monachi, qui necessitatem habuerint scribendi P. Generali, non dicant: Domine; nec: Domine Pater; Sed tam in litteris quam in nostris locutionibus dicatur & appelletur noster Pater Generalis, & non Generalis tantum; idemque observetur a Monachis cum suis Prioribus.

Extravagans II.

In rebus præjudicium Ordinis ferentibus quilibet Monachus Deputatis Capit. privati scribere possit.

§. 117. Si contingat (quod Deus avertat) Patrem Generalem facere aut tractare aliqua in præjudicium & damnum Ordinis, quicumque illius Monachus possit libere scribere Deputatis Capituli privati, aut cuilibet illorum, sumptibus Ordinis; sicut in rebus ad proprium Monasterium Sancti Bartholomæi pertinentibus quilibet Monachus illius poterat habere recursum ad Visitatores Generales, juxta nostras Constitutiones antiquas, quando Prior ejusdem Monasterii Sancti Bartholomæi erat simul Generalis totius Ordinis.

Extravagans III.

§. 118. Pater Generalis non possit ponere Præsidentes in Monasteriis Professionis, etiam vacantibus Prioratibus.

Extravagans IV.

Liber Secretariæ efformandus pro registr. Decr. dispensationibus &c.

§. 119. Formetur liber Secretariæ, in quo scribantur omnia decreta, dispensationes, causæ, & justificationes illarum, & Pater Secretarius Generalis teneatur dictum librum præsentare coram Patre Generali & Definitorio subsequenti, ut videatur rectitudo dictarum dispensationum; id ipsum observetur in sententiarum, tam a Paternitate sua quam a Visitatoribus vel Judicibus Ordinis legitime promulgatarum, dispensationibus ab ipso Patre Generali concessis.

Extravagans V.

P. Generalis neminem ab obedientia Priorum, & regulari observantia queat eximere.

§. 120. Pater Generalis nullum possit eximere Monachum ab obedientia immediate suorum Priorum, nec a præceptis & censuria, prout de jure & nostris Constitutionibus, ab ipsis, suis Monachis impositionia, vel in eis dispensare; sive in bis, quæ pertinent ad relaxationem regularis observantiæ, & Constitutionum Ordinis sine legitima & justa causa coram illo probanda, quæ constet de manifesto gravamine aut excessu Priorum; neque pariter valeat ad se avocare causas dictorum Monachorum, in prima Instantia a suis Prioribus de jure cognoscendas, nisi in gradu recursus, aut appellationia a diffinitiva, vel interlocutoria, vim diffinitivæ habente. In casu vero manifestæ omissionis & negligentiæ Priorum in causis inchoandis, prosequendis, & definiendis, cum delicta fuerint publica, dictus Pater Generalis Priorem vel Priorea de sua omissione & negligentia arguere debeat. Et quatenus opus sit, compellere possit, ut in dictis causis procedant, ipsis designato termino competenti ad illarum definitionem; intra quem si dicti Priores negligentes fuerint, possit ad se avocare causas prædictorum, de illis cognoscere, easque definite per se aut suos Visitatores, dictosque Priores de hujusmodi omissione & negligentia punire.

Extravagans VI.

Prioribus Monasteriorum regimen servandum: itque a P. Gener. non removendi.

§. 121. Pater Generalis liberum relinquat Prioribus regimen & gubernium suorum Monasteriorum, quod ad ipsos immediate spectat, reservato tamen in omnibus recursu ad eumdem Patrem Generalem, ut decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium pro Monasterio S. Bartholomæi. Neque Pater Generalis ponere & removere possit Officiales in Monasteriis (exceptis Officialibus in Domibus novis) Quoad vero remotionem, sine prævio ad illum recursu, & causæ cognitione, audita partibus, præcipere nequeat Prioribus, ut ab officiis removeant Vicarium, Magistrum Novitiorum, Lectores Scripturæ, Procuratores, Depositarios, aliosque Officiales, a dictis Prioribus simul cum suis Capitulis vel Deputatis electos & provisos; quatenus vero ipsi P. Generali, ut supra, constiterit, quod in aliquibus Monasteriis non fuerint debite & legitime Officiales prædicti electi, aut quod officia fuerint provisa de Personis indignis, aut malæ administrationis, tunc poterit cogere Priores, ut provisos removeant, & de Personis dignis provideant; & si Priores non obtemperaverint contra illos procedat cum remediis Facti vel Juris.

Extravagans VII.

P. Generali facultas denegatur aliquem dispensandi a poenitentiis impositis.

§. 122. Pater Generalis rigorose procedat in dispensandis mandatis, & pœnitentiis a Judicibus Ordinis impositis; ne nimia indulgentia, occasio iterandi culpas existat: quare si aliqua dispensatio ab ipso fuerit concedenda, prius a Judicibus informationem accipiat, ut per eam ex ipsis intelligat: An conveniat, vel non, talem dispensationem & misericordiam concedere? itaut dispensationes semper ab ipso fiant cum causæ cognitione.

Extravagans VIII.

Item & illegitimos ad officia suscipienda.

§. 123. Servato, ut par est, tenore Motus proprii Gregorii XIV. dictus Pater Generalis non possit dispensare cum illegitimis ad officia Prioris, Vicarii, aliarumque nostri Ordinis dignitatum, nisi cum generali vel privato Capitulo; Excepto tamen, si Capitulum Generale aliquas designaverit Personas, facultate ipsis concessa ad faciendum simul cum Patre Generali hujusmodi dispensationem, ut in dicto Motu proprio statuitur; Declarando insuper ad quamlibet dignitatem Vicarii, Prioris, Visitatoris, aut Diffinitoria, novam requiri gradatim dispensationem in dictis illegitimis.

Extravagans IX.

Et Monasteriorum impediendi electiones.

§. 124. Pater Generalis liberas omnino relinquat electiones nostrorum Monasteriorum, neque impediat a Vocalibus eligi quemlibet Monachum habentem conditiones & qualitates, a jure & nostris Constitutionibus requisitas.

CONSTI-

CONSTITUTIO XIV.

Quomodo Monachus poterit mutari ad aliud Monasterium.

Ad permutationes Monasteriorum, quæ conditiones requirantur.

§. 125. Mutare Monachum aliquem invitum ad locum alium, seu Monasterium aliud in perpetuum, nec Pater Generalis intra triennium, nec etiam Diffinitores in Generali Capitulo, neque Visitatores in sua Visitatione valebunt, nisi ejus demerita evidenter hujusmodi mutationem exposcant, super quo eorum conscientias oneramus. Verum tamen propter novi Monasterii fundationem, aut aliam rationabilem causam, possint dictus Pater Generalis inter triennium, aut Diffinitores in Generali Capitulo una cum dicto Generali, talem mutationem facere, dumtaxat usque ad sequens Capitulum generale; observato semper, ne sit mutatio Monacho, aut Domui, cujus est Professus, majus damnum, quam commodum Domui, ad quam mittitur, ex hujusmodi mutatione sequatur. Si autem Monachus aliquis voluerit a Patre Generali licentiam petere ad aliud nostri Ordinis Monasterium transeundi, illud suo prius Priori notificet; Qui quidem Prior informationem vel intentum suum Patri Generali transmittat; ipse autem Pater Generalis, tali informatione vel intento præhabito, ea causa legitima, quæ sibi videbitur, hujusmodi licentiam dare possit.

Extravagans I.

Monachi fugitivi ad nova Monast. non mittendi.

§. 126. Pater Generalis non mittat Monachos fugitivos, vel quibus imposita fuerit pœnitentia, ad Monasteria nova; & si missi fuerint, non habeant vocem in Capitulo.

Extravagans II.

§. 127. Monachi, qui ire ad alia Monasteria ex levitate procurant, disciplinæ Magistri subsint, neque exeant ab eo Monasterio, ad quod mittuntur, usque ad sequens Capitulum Generale, & servent silentium. Illi vero, qui ob suas culpas mittuntur ad talia Monasteria, ultra pœnas eis impositas servent silentium cum omnibus, illis exceptis, quos Prior designaverit.

Extravagans III.

Eadem fere ad num. 125.

§. 128. Pater Generalis justa causa interveniente, & præhabita informatione a Monachis Religionis zelo, motumque honestate optime commendatis, possit, prout ipsi magis expedire videbitur, transferre cum patentibus simplicibus Monachos de uno in aliud Monasterium; dummodo tamen, quoad vocem in electione Prioris Monasterii Professionis habendam, serventur statuta Ordinis cum Monachis sic translatis; Possit vero tam Monachus, quam illius Prior ante exequutionem dictæ simplicis patentis, Patri Generali repræsentare rationes seu causas legitimas, si quas habuerint, ut suspendatur exequutio; Quibus auditis decernat Pater Generalis, prout ipsi magis expedire videbitur, cui obedire omnino teneantur.

Extravagans IV.

De Monachis translatis.

§. 129. Monachi, ita translati de uno Monasterio ad aliud per simplicem patentem Patris Generalis, teneantur facere in scriptis coram Priore Monasterii inventarium omnium supellectilium, & mobilium, quæ secum transferunt; & pariter cum ad propria Monasteria redierint, omnium rerum & utensilium, quæ secum portant.

Extravagans V.

Expensisque ad translationem necessariis.

§. 130. Monacho translato de uno in aliud Monasterium cum debita licentia, ut ipsi inserviat in aliquo ministerio, teneatur dictum Monasterium omnes itineris expensas tam in transitu, quam in reditu ad proprium Monasterium, facere & persolvere, prout ex consuetudine generali Ordinis huc usque servatum fuit.

CONSTITUTIO XV.

Quando tenebitur Prior epistolas suorum Monachorum transmittere ad P. Generalem.

Literæ a Monachis Generali scriptæ Priori ostendendæ.

§. 131. Si proclamatorias literas, seu denunciatorias de Priore suo, vel Conventu, aut de aliquo, seu aliquibus singularibus Personis illius Domus, cujus est Professus, aliquis Monachorum velit mittere Patri Generali, Prior prædicti mittentis, hujusmodi literas, illius Monasterii expensis mittere teneatur, dum tamen mittens Monachus coram aliquibus dicat Priori suo in genere, quod super aliquibus, Visitationem seu aliquod remedium illi Domui utile exigentibus, Patri Generali conscribit, quod si differretur, non modicum damnum sive periculum posset contingere. Quod si Prior prædictus literas præfatas non miserit, ad Patris Generalis sive Visitatorum arbitrium puniatur. In aliis vero casibus Prior, hujusmodi Monachi literas mittere non tenetur. Si tamen absque Monasterii expensis scribere Patri Generali aliquis Monachus voluerit, dummodo suo Priori dicat in genere, quod Patri Generali conscribit, quamvis super quibus scribit, non declaret, scribendi habeat libertatem. In quo casu Priori suo literam clausam ostendat, ut ea ejus superscriptione Generali constet, ipso sciente, literam esse missam. Si contra fecerit, suo Priori litera remittatur, ut sibi pœnitentiam condignam imponat. Nullus etiam Prior, seu Monachus literas, quas Priores vel Monachi Patri Generali, aut quas alicui Priori vel Monacho Pater Generalis transmiserit, quovis modo aperiat, sive legat. Pater vero Generalis super contentis in hujusmodi literis, cum viderit expedire, incunctanter apponat remedium opportunum, & si oportuerit ad illam Domum personas aliquas destinare, illas mittere non retardet cum potestate plenaria super talibus negotiis providendi. Hæ autem Personæ sic missæ, vel Pater Generalis, si Monachos, qui eas vocari procurarunt, non justa causa fuisse motos repererint, graviter eos puniant, ut eorum exemplo alii similia non audeant attentare.

Extravagans I.

Literas aperientes, vel impedientes voce activa & passiva ad quadriennium privantur.

§. 132. Nullus Monachus aperiat, neque impediat malitiose, vel per quamcumque aliam viam epistolas missivas, aut expeditiones, quas transmiserit Pater Generalis, neque ad Patrem Generalem ab aliis transmissas, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi insuper vocis activæ & passivæ privatio durare debeat quadriennio; & si delinquens Prior fuerit, statim passiva, & post finitum Prioratum activa voce privetur usque ad finitum quadriennium.

Extravagans II.

Post ostensa Memorialia.

§. 133. Monachi scribentes epistolas, aut memorialia, quin illa ostendant suo Priori,

el literas nisi additum.

aut si post scripta & ostensa, aliqua addiderint, ut dicitur in nostra Regula, furti judicio condemnentur.

Extravagans III.

Non edendi libri a Monachis sine licentia Definitorii, vel Generalis.

§. 134. Nullus Monachus nostri Ordinis possit per se vel per alios edere, & typis mandare libros, sive aliud quodcumque opus, absque licentia in scriptis nostri Definitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum; quibus stricte injungitur, quod operis examen Personis gravibus & doctis nostri Ordinis committant, antequam dictam licentiam concedant; quæ simul cum censura & approbatione, & cum debitis licentiis ante impressionem necessario obtinendis, in principio operis imprimantur.

Extravagans IV.

Tituli cuique post absolutum officium dandi.

§. 135. Patri Generali atque Generalibus absolutis detur titulus Magistri, & Paternitatis Reverendissimæ; Patribus autem Prioribus actualibus & absolutis Regiorum Monasteriorum Sancti Bartholomæi de Lupiana, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii, Diffinitoribus Generalibus, & Deputatis Capituli privati, dum ea munera exercent, titulus Reverendissimæ etiam donetur.

Titulus vero Paternitatis Prioribus actualibus & absolutis Monasteriorum electionis, Lectoribus Jubilatis, & actualibus Visitatoribus, & Confirmatoribus in actu confirmationis, Secretario, & Procuratori Generali, Prioribus Domorum novarum, & Rectoribus Collegiorum, ac demum Vicariis actualibus Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Sanctæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii dell' Escurial, & Abbatiæ Parracensis, tantummodo concedatur.

CONSTITUTIO XVI.

Quando Prior debet habere consensum sui Capituli, & consilium cum Deputatis.

§. 136. In quibuscumque casibus consensus Capituli requiratur de jure, Prior cujuslibet Monasterii nostri Ordinis consensum hujusmodi habeat, puta in venditionibus, permutationibus, donationibus, seu per longa tempora arrendationibus, aut quibusvis aliis possessionum alienationibus quarumcumque, necnon & rerum mobilium preciosarum Monasteriorum, & aliis quibuslibet casibus in jure contentis. Verum si talia sint, in quibus non requiratur de jure consensus Capituli, si casus hujusmodi sint ardui, seu negotia grandia, tunc Prior consilium habeat cum Monachis constitutis in Sacris, ad talia negotia per sui Monasterii Capitulum sibi specialiter deputatis. Deputentur autem quinque ad plus & tres ad minus Monachi in Sacris constituti per viam scrutinii, modo quo Diffinitores in Generali Capitulo eliguntur, ad prædictum consilium Priori tribuendum, quoties fuerit opportunum. Postquam vero Deputati prædicti per Priorem requisiti in hujusmodi negotiis explicaverint, quod sibi videbitur, Prior faciat, quod sibi magis rationabile & proficuum videatur, omni omnino propria affectione atque personarum acceptione remota, exceptis tamen casibus, in quibus Prior tenetur sequi sui Capituli aut sibi Deputatorum consilium. Qui quidem casus in nostris aliis infrascriptis Constitutionibus continentur; alioquin Prior debite puniatur. Hoc autem præcipue semperque in nostro Ordine observetur, quod nullus consilium suum, judicium, seu sententiam, aut alterius, pertinaciter præsumat defendere, ne in loco consilii discordiæ oriantur. Cæterum in rebus consuetis & levibus petere consilium ab hujusmodi Deputatis nullam Priori necessitatem imponimus. Ne autem Prior circa temporalia pergravetur, sed spiritualibus frequentius devotiusque intendat, officia Domus commendet talibus personis, quæ fideliter & utiliter debita cum diligentia illa ministrent.

Deputandi per scrutinium saltem tres consulendi a Prioribus in particularibus casibus.

Extravagans I.

De consensu Prioris pro actuum validitate.

§. 137. Disponentibus nostris Constitutionibus, quod pro validitate alicujus actus debeant simul concurrere vota majoris partis Conventus & consensus Prioris, in his casibus, quia sunt duo consensus & capita distincta, etiamsi totus Conventus aut major pars illius actum velit, nisi Prior consentiat concurratque cum illis, talis actus est invalidus; Ita e converso, si Prior velit, nisi simul consentiat & concurrat major pars Conventus, sit pariter actus invalidus; veluti in electionibus Vicarii, Procuratoris, in receptione & professione Monachorum, & in alienationibus, & aliis similibus.

Extravagans II.

§. 138. Quando aliquis Monachus dixerit in Capitulo suo Prælato: quomodo vobis placuerit, vestraque erit voluntas; aliudve æquivalens, suum votum conformare intelligatur & judicetur sine aliquo dubio cum voto Prioris; ille autem, qui postea conquestus fuerit, aut murmuraverit, arbitrio dicti Prioris voce capitulari privetur; Et pariter privetur voce capitulari a suo Priore Monachus, qui revelaverit quæ capitulariter tractantur & aguntur inter Monachos Vocales Ordinis Sacri, si Prior eos hortatus fuerit, ut secretum servent.

Extravagans III.

Vicarius unus ex Deputatis in suo Monast.

§. 139. Vicarius sit unus ex Deputatis, qui debent esse in quocumque Monasterio, cum sit secunda Persona Monasterii, & absente Priore, ejusdem habeat auctoritatem.

Extravagans IV.

Requisita ad venditiones, & contractus faciendos.

§. 140. In omnibus nostri Ordinis Monasteriis serventur de jure servanda circa alienationem, donationem, permutationem, cambium, censum quorumcumque bonorum immobilium seu mobilium pretiosorum, eorum ultra triennium locationem, seu alium quemlibet alienationis contractum, & præcipue observentur requisita infrascripta: Quod talis venditio, donatio, census, cambium, vel quilibet alius alienationis contractus, cadat in manifestam & evidentem utilitatem Monasterii, informatione de illa præhabita: Quod proponatur deinde, & tractetur per tres vices in Capitulo Conventus, Capitulumque seu illius major pars, accedente simul Prioris consensu, in dicta alienatione seu contractu conveniat: Et quod tandem petatur & obtineatur licentia specialis a Patre Generali, informatione utilitatis, tractatibusque in Capitulo habitis ad illum in forma authentica transmissis, ac specifica facta mentione rei donandæ, mutuandæ vel alienandæ. Idem omnino in locatione bonorum immobilium ultra triennium servari debeat, sub pœnis a jure statutis.

Extravagans V.

Procurator & Depositarius

§. 141. Procurator temporalium, & Depositarius cujuslibet Monasterii in illius De-

putatos

rius Monast. in illius Deputatos eligi nequeant.

putatos nullatenus eligi possint; Priores vero absoluti suorum Monasteriorum, licet in Deputatos electi non fuerint, ad omnes actus consultivos cum Deputatis simul vocentur; non tamen ad eos, in quibus per nostra Statuta prædicti Deputati votum decisivum habent.

Extravagans VI.

Priores nisi gravi de causa ultra sex dies a suis Monast. non absint.

§. 142. Patres Priores ultra sex dies a propriis Monasteriis non exeant nec absint absque licentia in scriptis Patris Generalis, nisi magna necessitas, casusve gravis repente contigerit, quæ prædictam licentiam absque Monasterii detrimento expectare non permittat; Tunc vero Priores casum hujusmodi post illorum absentiam quamprimum dicto Patri Generali notificent; non tamen ad hoc teneantur in illis diebus & absentiis, quas pro visitandis Administrationibus, Granciis, aliisque Monasteriorum possessionibus, dicti Priores consumpserint.

CONSTITUTIO XVII.

Quod nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, nisi Sancti Bartholomæi; & quod Monachus electus in Priorem alterius Monasterii, in eo possit remanere perpetuo.

§. 143. Quicumque Monachus nostri Ordinis, qui per electionem assumptus fuerit, ut sit Prior cujuscumque alterius Monasterii, terminato suo officio possit semper permanere in Monasterio, in quo fuit Prior, aut redire ad Monasterium, a quo fuit assumptus. Verum si in Domo, in qua fuit Prior, elegerit perpetuo remanere, Priori ejusdem Monasterii infra mensem, post confirmationem novi Prioris computandum, suisque successoribus obedientiam repromittere teneatur; alioquin priori Monasterio remaneat obligatus. Cæterum nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, etsi fuerit electus, talis electio sit nullius roboris: Excepto tamen Monasterio Sancti Bartholomæi, in quo alter Prior nostri Ordinis eligi poterit, licet ad acceptandum compelli nequibit, nedum ob specialem prærogativam, quam olim obtinuit, ut Caput esset totius Ordinis, sed etiam ob prærogativas, quas adhuc retinet, ut sit Definitor perpetuus cum præcedentia, & Vicarius Generalis totius Ordinis in casu vacationis Generalatus.

Extravagans I.

§. 144. Quando aliquis Prior fuerit postulatus in Priorem Monasterii suæ professionis, Pater Generalis, si viderit adesse causas legitimas, ei poterit dare licentiam pro acceptanda postulatione. Et declaramus, quod in postulationibus intervenire debent duæ partes Electorum, prout in nostro Ordine practicatum fuit.

In Postulationibus duæ partes electorum debent concurrere.

Extravagans II.

§. 145. Prior absolutus nequeat manere in perpetuum in Monasterio, ubi explet Prioratum, in eoque iterum obedientiam repromittere, nisi præcedat consensus Prioris & Capituli, seu majoris partis dicti Monasterii, infra mensem ab hac Constitutione præscriptum; Quo præcedente, sine alia licentia P. Generalis, aut consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis, possit in Monasterio, ubi fuit Prior, perpetuo permanere, Priorique & successoribus ejus infra dictum mensem obedientiam repromittere.

Extravagans III.

§. 146. Pater Generalis possit nominare aliquos Priores actuales pro electione Monasterii, ubi residet Curia Regia, consideratis qualitatibus ad illum Prioratum requisitis; & similiter pro electione in aliis Monasteriis, quæ proxima sunt conspicuis Civitatibus, sicut etiam in Monasteriis propriæ Professionis, quatenus tamen hujusmodi indulgentiam ipsa Monasteria requisiverint; Rector vero Collegii Salamantini in Priorem Monasterii Beatæ Mariæ de Guadalupe de speciali Religionis concessione eligi valeat.

Extravagans IV.

§. 147. Priores novarum Domorum nequeant promoveri, seu eligi in Priores aliorum Monasteriorum, nisi in propriis suæ Professionis, vel in aliquo casu speciali & valde necessario, & tunc præcedere debeat licentia P. Generalis. Sic vero electus a Prioratu, quem obtinet, nullatenus vacet, donec fuerit confirmatus in Monasterio, ubi fuerit electus.

CONSTITUTIO XVIII.

Ad quem pertineat hæreditas illius, qui est electus in Priorem alterius Monasterii.

§. 148. Si Monachus unius Monasterii per electionem in Priorem alterius Monasterii assumatur, & eidem Priori manenti aliqua donatio, hæreditas, aut legatum deveniat, ad prius Monasterium pertinebit; nisi antequam ei talia obvenirent, vel in brevi obventura verisimiliter crederetur, idem Prior declarasset velle se, sui tempore Prioratus expleto, Monachus ejusdem Monasterii remanere; tunc enim ad secundum Monasterium pertinebunt, in quo casu, tempore sui Prioratus exacto, ibidem manere & profiteri cogetur. Si vero ad hujusmodi Prioratum non fuit per Monachorum electionem assumptus, ad primum Monasterium talis omnino hæreditas, legatum, sive donatio pertinebit.

CONSTITUTIO XIX.

De Officio Vicarii & Sub-Vicarii, ac de eorum auctoritate & facultate.

§. 149. Electio de Monacho aliquo in Vicarium vel Sub-Priorem in quolibet Monasteriorum nostri Ordinis fiat per Priorem & Monachos illius Monasterii in Sacris constitutos, seu eorum partem majorem, vota uniuscujusque eorum sigillatim & in secreto per aliquos de eisdem, ad hoc specialiter deputatos, per prius suscipiendo in scriptis, vel per viam compromissi, quomodo maluerint Electores. Qui postquam fuerit sic electus, eo ipso sit Vicarius, & in absentia Prioris a Monasterio habeat eamdem potestatem, quam Prior solet habere, illaque utatur libere, nisi in casibus, in quibus de jure Capituli consensus requiritur, in quibus quidem casibus nullam habeat potestatem, nisi casus illos aut eorum aliquos sibi specialiter Prior commiserit. Nec etiam prædictus Vicarius habeat aliquam potestatem in aliis casibus, quos ei Prior limitaverit, seu restrinxerit. Et si forte etiam Vicarium a Monasterio abesse contingat, tunc regat Conventum, & præfatam Vicarii exerceat potestatem is, qui per Priorem pro tali absentia fuerit vice Vicarii assignatus. Et si Vicarius in suo officio negligentias vel excessus commiserit, Prior illum poterit corrigere & punire. Officium quoque Vicarii duret quousque sit facta con-

Electio Vicarii a quibus, & quomodo facienda.

Vicarii hujusmodi facultates.

firmatio electionis proximi futuri Prioris. Si tamen Priori cum Deputatorum consensu, aut in Monasterio præsente Priore, soli Capitulo seu ejus parti majori, etiam renuente Priore, videbitur, quod Vicarii officium debeat ante prædictum tempus cessare, postquam hoc Monachi in Sacris constituti, seu eorum major pars, in suo congregati Capitulo declaraverint, ipso facto ejus expiret officium, & alius in Vicarium eligatur. Vacante tamen Prioratu vel suspenso Priore, nec Conventus Vicarium removere, nec ipse Vicarius officium valeat resignare. Vicarius autem in Choro, Capitulo, Refectorio, ac aliis quibuslibet locis præcedat omnes Monachos ad manum sinistram existentes Prioris.

Extravagans I.

Absente Priore a Monast. ab eo non exeat Vicarius.

§. 150. Absente Priore a quocumque nostris Monasteriis, non exeat Vicarius ab eo sine magna & evidenti necessitate; & si dicta necessitate instante exierit, serventur cum Sub-Vicario omnes illæ cærimoniæ & actus, qui cum Vicario observantur.

Extravagans II.

Quæ tunc temporis ejus sint facultates, quæ non.

§. 151. Vicarii, absentibus eorum Prioribus, non possint concedere licentias pro suscipiendis Ordinibus, nec licentias pro obtinenda facultate ab Ordinariis audiendi confessiones, nec faciant ea, nec dent licentias, quæ & quas verisimiliter credent eorum Priores non facturos, nec consueverunt nec voluerunt facere; sed curent conservare Monasteria eo modo & forma, quibus eorum Prælati ea relinquunt, pro eorum pace conservanda.

Extravagans III.

§. 152. Electio Vicarii debeat esse Canonica, & per majorem partem suffragiorum Capituli, cui consensus Prioris debeat etiam accedere & suffragari. Casu vero, quo major Capituli pars in eligendum in Vicarium non consentiat, aut Prior cum dicta majori parte Capituli in acceptanda electione non conveniat; factis decem scrutiniis, electio Vicarii ad Priorem devolvatur, qui in dicto casu Monachum, qui ei magis expedire videbitur, eligat in Vicarium.

Extravagans IV.

Alia requisita ad hoc, ut quis in Vicarium eligi possit.

§. 153. Monachi eligendi in Vicarios in decimo octavo anno completo ab Habitus receptione existere debeant, simulque ab Ordinario Diœcesano ad audiendas Confessiones licentiam obtineant.

Extravagans V.

A quibus deponi queat.

§. 154. Prior cum consensu majoris partis Deputatorum, aut Capitulum seu major illius pars, absque causæ cognitione, & quin teneantur illius rationem reddere, possint rationabilibus de causis Vicarium ab officio suo removere, ut in hac Constitutione ordinatur; Non tamen per hoc impediatur recursus, quem Vicarius ab officio remotus ad Patrem Generalem potest habere.

Extravagans VI.

Aliæ ejus facultates absente Priore.

§. 155. Absente Priore ab actibus Communitatis, Vicarius prostrare & elevare possit quemcumque Monachum, qui in illis aliquam gravem culpam committat; vel ipsi obedire renuat; aut irreverenter se gerat etiam cum aliis Monachis. Teneatur tamen Vicarius reddere Priori quamprimum de hujusmodi facto & ejus causa rationem.

CONSTITUTIO XX.

De modo, quem servare debent Monachi in egrediendo a Monasterio, & quando redeunt ad illud.

Licentia a Priore petenda per Monachos ante exitum a Monasterio.

§. 156. Extra Monasterii metas nullus Monachorum exeat sine Prioris licentia; & si eadem, qua exierit die, non sit ad Monasterium reversurus, benedictionem flexis genibus tam eundo quam redeundo a Priore petat, & reverenter accipiat.

Extravagans I.

§. 157. Nullus Prior, aut Vicarius, aut Præsidens vadat, aut aliquem Monachorum mittat ad Curiam, ad Cancellarias, nec Compostellam, nec Romam, nec ad aliam Peregrinationem, quin conscium faciat Patrem Generalem tam Monachi mittendi quam casus, super quo transmittendus est. Casu vero inopinato urgente, itaut periculum sit in mora, qui mittendus erit, de consilio Deputatorum mittatur.

Extravagans II.

Monachi non teneantur interesse publicis Processionibus.

§. 158. Monachi, aut Monasteria nostra conventualiter non concurrant ad Processiones, seu Rogativas publicas generales vel speciales in Civitatibus aut Villis, dictis nostris Monasteriis finitimis; Prioresque monemus, ex Indulto Apostolico Sancti Pii V. Monasteria nostra ad ipsis interessendum nullatenus posse cogi, aut compelli. Si vero propter communes necessitates aut calamitates celebrentur in dictis Civitatibus aut Villis, vel in toto Regno dictæ Processiones, aut Rogativæ; in nostris Monasteriis eas specialiter celebrari Priores faciant, & præcipiant, Indulti prædicti tenore omnino servato. Nec similiter nostri Monachi conventualiter interveniant Exequiis, Funeralibus, aut Festivitatibus extra nostra Monasteria; neque Monachi particulares callentes musicam ad Ecclesias extra Monasteria cum aliis musicis sæcularibus cantaturi a Prioribus mittantur.

Extravagans III.

De Benedictione accipienda ante exitum, & post reditum ad Monaster.

§. 159. Servetur omnino laudabilis Ordinis consuetudo, videlicet, quod Monachi egredientes a Monasterio vel ad illud revertentes, tam in egressu quam in reditu orationem facturi ad Ecclesiam accedant, priusquam a Prælato benedictionem accipiant. Quando vero nostri Monachi ad Villas aut Civitates, ubi Monasterium vel Hospitium nostri Ordinis existat, accedunt, in eis necessario hospitari debeant; nec in Domo genitorum, fratrum, aut consanguineorum, nisi de licentia in scriptis Patris Generalis, pernoctare possint. Si autem a dictis Civitatibus & Oppidis Monasterium per leucam distet, infra duos dies a Priore dicti Monasterii personaliter præsentato benedictionem accipiant, aliàs debite puniantur.

Extravagans IV.

De non vagando per Villas, Oppida &c.

§. 160. Quando nostri Monachi, secundum Monasteriorum consuetudines, recreationis causa in grancias vel campum egrediuntur, nullatenus ad Villas, Oppidave, aut Domos circumvicina absque Prioris expressa licentia divertant, minusque in illa ingrediantur; & qui contra fecerint arbitrio Prioris debite corrigantur. In campum vero exeuntes simul egrediantur, simul incedant, ad Monasteriumque juxta laudabilem consuetu-

dinem

tudinem simul revertantur; aliàs a Prioribus contrafacientes dicta recreatione priventur.

CONSTITUTIO XXI.

Quod non loquantur Monachi cùm Personis, quæ non sunt ex eorum Monasterio, sine licentia.

§. 161. Post primam salutationem non loquatur aliquis Monachorum sine speciali Prioris licentia cum quibusvis personis, quæ ejusdem Monasterii non sint Monachi. Si tamen inter eamdem domum habitant aliqui familiares ipsius Monasterii, poterit eis loqui breviter in necessariis, in quantum est opus negotio. Monachi tamen, qui eosdem familiares in curam specialem habuerint, poterunt eis super expedientibus rebus loqui liberius. Præterea nullus Monachorum det, mittat, vel recipiat literas, seu aliquid aliud prædictæ personæ, vel ab eis, aut ab aliquibus aliis, sine Prioris licentia.

Item nullus Prior vel Monachus loquatur cum aliquo Monacho alterius Monasterii, ad quod declinaverit, post primam salutationem absque Prioris ejusdem domus licentia. Quæ in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, propter Monachorum frequentationem ibidem concurrentium, præmaxime observentur.

CONSTITUTIO XXII.

De Scrutinio, quod facere debent Priores in cellis Monachorum.

Inquisitio in Cellis ter in anno a Priore facienda:

§. 162. Inquisitionem seu discussionem tam in cellis quam in dormitoriis & locis aliis, ubi Monachi existunt, seu dormiunt, quilibet Prior in suo Monasterio per se ipsum, vel per alium seu alios, in absentia Monachorum faciat ter in anno; & si quæ, per Priorem non concessa, fuerint reperta teneri, tollantur ab eis, & in manibus tradantur Prioris, qui de rebus ipsis disponat, prout viderit expedire, & Monachum in hoc culpabilem punire non differat.

Extravagans I.

Non ingrediendum in cellam alterius Priore inconsulto:

§. 163. Nullus Monachus, etiam hospes, ingredi possit in cellam alterius sine licentia sui Prælati; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum. In horis silentii nulla cella sit jubilata, nisi Prioris.

Extravagans II.

Mobilia profana in cellis non retinenda:

§. 164. Prohibetur Monachis nostri Ordinis habere in eorum cellis mobilia, quæ propter magnum valorem sapiant profanitatem. Si quæ autem hujusmodi Patres Priores aut Visitatores invenerint, ea ab ipsis auferantur, & in commune redigant, eisdem tantum permittendo ornatum, quod nostri status honestati sit consonum.

CONSTITUTIO XXIII.

Quomodo fieri debeat Officium Divinum.

Officium Divinum dicendum in Choro:

§. 165. Officium Divinum in quolibet nostro Monasterio dicatur vel cantetur per Monachos in Choro alta vel remissa voce, spatiose atque punctatim, occupatione sive necessitate qualibet non obstante.

Extravagans I.

In die Annunciat. cum organo.

§. 166. Die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis pulsentur organa, si celebretur ante Dominicam Passionis.

Extravagans II.

Oratio mentalis die quaelibet.

§. 167. In omnibus nostris Monasteriis oratio mentalis ante vel post Vesperas aut Completorium, juxta consuetudines Monasteriorum, per dimidiam horam quotidie habeatur. A Sabbato vero primo Quadragesimæ usque ad hebdomadam Sanctam exclusive præcipue dicta oratio mentalis in Choro non intermittatur, ad quam campana primo pulsetur per spatium psalmi de profundis, & secundo sex aut septem ictibus. Omnes autem Monachi legitime non impediti intervenire teneantur.

Extravagans III.

Non introducenda nova Officia.

§. 168. Non introducantur cantus neque nova Officia, quæ non habet Ordo, exceptis Officiis Sanctorum Titularium, quæ celebrantur in propriis Monasteriis. Præterea permittimus, quod in nostris Choris cantari possit cantus organi in Festis principalibus & solemnioribus de licentia Prælati, & non cum aliis Cantoribus sæcularibus. Credo vero cum organo nullatenus cantetur.

Extravagans IV.

§. 169. Omnes Religiosi portent candelas in processione Corporis Christi.

Extravagans V.

§. 170. Absentibus simul Priore & Vicario, præsit Sub-Vicarius tam in Refectorio quam in Choro, & ab eo petatur licentia inde exeundi: in Sub-Vicarii vero absentia a primo vel secundo Correctore: & illis etiam absentibus ab Hebdomadario.

Extravagans VI.

§. 171. Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis celebretur & fiat duplex majus.

Extravagans VII.

Horæ Canonicæ quibus horis dicendæ:

§. 172. In omnibus nostris Monasteriis, quolibet negotio aut necessitate non obstante, omnes Horæ canonicæ dicantur vel cantentur in Choro horis & temporibus in nostro Ordinario distributis & præscriptis, cum tali spatio & gravitate, quod in illis persolvendis octo adminus horæ quotidie impendantur; pluresque in festivitatibus solemnioribus juxta consuetudinem Monasteriorum expendantur. At vero in Domibus novis, quæ Professionis non sunt, etiam horæ Canonicæ quotidie dicantur in Choro per Priorem & Monachos ibidem residentes sub hac distributione, videlicet: Matutinum ad occasum Solis, & antea Vesperæ & Completorium: Prima, Tertia, Sexta, Nona, statim post ortum Solis. Idem prætereа in nostris Collegiis observetur sub hac forma, videlicet: Prima, Tertia, Sexta & Nona; quando juxta consuetudinem Oratio matutina debet haberi: Vesperæ vero & Completorium cum Matutino sequentis diei post Solis occasum.

Extravagans VIII.

De Litaniis B. Virginis.

§. 173. Omnibus Sabbatis cantentur post Completorium Litaniæ Beatissimæ Virginis Mariæ, ut in Sancta ejus Domo Lauretana, congregatis omnibus Monachis in Ecclesia aut in Choro secundum antiquam cujuslibet Monasterii consuetudinem; Ad quas & ad Antiphonam ejusdem Beatissimæ Virginis, qua terminatur quotidie Officium & Completorium, facto campanæ signo, omnes Monachi, etiam exempti, accedere & interesse teneantur.

Digitized by Google

Extravagans IX.

e Magistro Ceremoniarum.

§. 174. In omnibus nostris Monasteriis nominetur a Priore, prout hactenus, Monachus practicus & intelligens in Cœremoniarum Magistrum; cujus curæ incumbat eas docere, & zelare defectus, qui in earum praxi accidere possunt in Divinis Officiis, & tempore opportuno ita prævenire & cavere, ut nullus error aut defectus in Officio Divino, vel Missarum celebratione contingat.

CONSTITUTIO XXIV.

De Celebratione Missarum, Communione Monachorum, & quomodo sit solemnizaada Festivitas Patris Nostri Sancti Hieronymi.

Missa Conventualis die quolibet.

§. 175. Missa Conventualis cum nota una ad minus, in quantum bono modo fieri poterit, omni die in quolibet nostro Monasterio celebretur. Sacerdotes autem Missas celebrare frequentent, præcipue in diebus Dominicis & Festivis. Cæteri quoque Monachi certis diebus annuatim communicent, videlicet in prima Dominica de Adventu, die Nativitaris, Dominicæ Epiphaniæ, Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, prima Dominica, & tertia Quadragesimæ, Dominica de Passione, in die Cœnæ Domini, in qua etiam omnes Sacerdotes communicent, die Resurrectionis Dominicæ, Apostolorum Philippi & Jacobi, Dominicæ Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Nativitate Sancti Joannis Baptistæ, festo Sancti Jacobi Zæbedei, festivitate Assumptionis Beatissimæ Dei Genitricis Mariæ, Nativitate ejusdem, festo Patris nostri Beati Hieronymi mensis Septembris; cujus dies per Monachos & Donatos familiares & mercenarios nostri Ordinis ab omni servili opere colatur & observetur; die Sancti Lucæ Evangelistæ, qua quidem dia noster Ordo institutus & reformatus extitit & exemptus, festo omnium Sanctorum: In quibus diebus Priores debent, si commode poteruut, celebrare.

Communio Monachorū solemniorībus.

Dies Festus S. Hieronymi.

Extravagans I.

e Confessoribus.

§. 176. Hortantur omnes Monachi nostri Ordinis, quod sæpe confiteantur cum Priore; atque Prior curet, quod plures sint Confessarii deputati in Monasterio.

Extravagans II.

e Cultu S. Hieronymi.

§. 177. Quandocumque nominatur noster Pater Sanctus Hieronymus tam legendo quam loquendo, dicatur noster Pater Sanctus Hieronymus, & ejus transitus integer & completus legatur in Refectorio, donec terminetur.

Extravagans III.

De Missa Conventuali in Domibus novis.

§. 178. In Domibus novis & Collegiis cantetur Missa Conventualis omnibus Dominicis & diebus festivis; Si vero sufficiens numerus Monachorum non adsit, ut cantari possit cum notis; cum tono saltem cantetur.

Extravagans IV.

A Monachis qualibet die Dominica communicandum.

§. 179. Monachi, qui non fuerint Sacerdotes, & Fratres Laici Sacram Communionem recipiant omnibus diebus Dominicis, nisi in Hebdomada occurrat aliquod festum, in quo communicate debent juxta Constitutionem; quia tunc omittetur Communio Dominicæ eidem festo propinquioris.

Extravagans V.

Non vero Confessarium privatum qui eos a casibus reservatis absolvant, eligere sibi nequeant.

§. 180. Obsequendo, ut par est, Motui proprio San. mem. Clementis VIII. Monachi nostri Ordinis, non possint in virtute Bullæ Cruciatæ, nec alterius Privilegii, eligere Confessarios, qui illos a casibus reservatis per eorumdem Superiores absolvere valeant.

CONSTITUTIO XXV.

De tempore & locis silentii.

Tempus silentii.

§. 181. Silentium per nostros Monachos, debitis necessitate ac utilitate exceptis, summo studio observetur intra septa vel metas cujuslibet nostri Monasterii, locis & temporibus infrascriptis, videlicet: omni tempore post ultimum signum factum ad Completorium usque ad secundam pulsationem Primæ sequentis diei perfectam. Et a Resurrectione Domini usque ad festum Exaltationis Sanctæ Crucis statim post primam refectionem usque ad secundum signum factum ad Nonam; in diebus vero jejunii, usque ad signum surgeodi de dormitione diurna: In Claustro principali & etiam in Choro continue: In Refectorio tempore refectionis: In Dormitorio tempore dormitionis; In prædictis autem locis & temporibus ex causa rationabili breviter & submissa voce loqui licebit.

Quibus in locis.

Extravagans I.

Diebus festivis evitanda vagatio.

§. 182. Incumbant Præsidentes, ut in diebus festivis evitetur omnis vagatio & negotiatio, serveturque silentium inter Monachos.

Extravagans II.

Tempore pulsationis campanæ.

§. 183. A festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad Quinquagesimam non fiat campanæ signum ad dormiendum post Matutinum in nostris Monasteriis, nisi hora tertia jam pulsata; reliquo vero tempore statim post terminatum Matutinum; & nullus Monachus ante signum ad dormiendum accedat sine speciali licentia.

Extravagans III.

§. 184. Quamquam Monachi Choro assistant, horis tamen vacationis a Choro aliisque Communitatis actibus, sese exerceant & occupentur, in scribendo, aut in aliis exercitiis pro obedientia sibi injunctis vel injungendis.

CONSTITUTIO XXVI.

De Habitu Monachorum, & de eo, quem portare debent Donati, & de eorum obligationibus.

Forma Habitus Monachorum.

§. 185. Habitus noster & Vestes, juxta institutionem felic. record. Domini Gregorii Papæ XI. Institutoris nostri Ordinis, formæ ac pretii sint sequentis, videlicet: Tunicæ sint clausæ & amplæ de panno albo, vili & grosso, aut de illo panno, qui vulgariter dicitur *Calcil*, cum manicis moderate amplis & clausis, atque decentis longitudinis ita, quod cinctæ usque ad talos descendant, & terram non tangant. Mantellus & Scapulare sint de panno griseo seu burello, similiter grosso & vili, nullo præter nativum tincto colore. Sit quoque Mantellus parte anteriore fissus, & unico claudatur ejusdem panni botone. Licet Mantellus non sit de necessitate, sed de Habitus honestate, illum tamen deferre debebimus, cum in publicum procedimus. Scapularis autem longitudo brevior sit tunica per manum unam, & ejus Capuccium in amplo humeros non excedat, ac in longitudine per quatuor saltem digitos distet a zona Mantelli, etiam longitudo per quatuor digitos Tunicæ longitudini non æquetur, ita quod Tunica Mantello, & Mantellus Scapulari sit lon-

giot:

gior. Zona quoque sit de corio nigro latitudinis duorum digitorum, vel quasi, cum fibula ferrea vel ærea absque aliis laminulis vel clavelis. Calceamenta sint sotulares nigri, qui tribus adminus laqueis adstringantur. Vestes, quibus subtus induuntur ad carnem, non sint lineæ vel canabinæ, sed laneæ, femoralibus tamen exceptis; nec in lectis habeant linteamina de lino vel de canabo; poterunt tamen habere pulvinaria sive cervicalia de eisdem. Debilibus tamen seu infirmis ad arbitrium Prioris, quoties opus fuerit, poterunt linteamina seu indumenta canabinea vel linea ministrari. Idem habitus donetur Novitiis hoc superaddito, quod ad Scapularis latera juxta Zonam duæ de eorum panno ligaturæ suantur, *travas* vulgariter nuncupatæ, trium habentes amplitudinem digitorum.

Habitus Donatorum.

Donatis vero nostris donetur Tunica & Mantellus, & largum Capuccium de burello, cum cauda longitudinis palmi unius, vel aliæ vestes honestæ. Præfati quoque Donati dicant quotidie pro omnibus Horis quindecim Pater Noster cum Ave Maria; & die, qua in Donatos recipiuntur, obedientiam plene promittant. Idem etiam de Fœminis Donatis fiat præter vestes prædictas, dum tamen desuper induantur burello prædicto, cum honestate omnimoda conversantes. Et Donati & Donatæ nostri Ordinis per Priorem & Capituli majorem partem recipiantur, & non aliter.

Extravagans I.

Donati per annum probandi.

§. 186. Non recipiantur ad obedientiam Donati, quin prius per annum probentur. Si vero emisso voto obedientiæ reperti fuerint intractabiles, honestarique Monasteriorum nostrorum non convenientes, a Priore cum Deputatorum consensu possint expelli, voto facto non obstante.

Extravagans II.

§. 187. Donatis nostri Ordinis, quando recipiuntur, & antequam votum obedientiæ emittant, notificetur, quod nisi fuerint tales, quales disponit Extravagans, ejicientur ab Ordine, etiam post Professionem.

Extravagans III.

Ab eis solvendæ decimæ de propriis bonis.

§. 188. Donati, qui retinent propria bona, solvant decimas illorum, quia de personalibus non tenentur.

Extravagans IV.

Donatæ cum licentia Generalis recipiendæ.

§. 189. Non recipiantur Mulieres Donatæ in nostro Ordine sine licentia Patris Generalis.

Extravagans V.

Vestes laneæ, & modestæ.

§. 190. Omnes nostrorum Monachorum interiores vestes, caligis comprehensis, debeant esse laneæ ex panno albo vili, aut staminia, seu ex *cordellate*; & interiores thoraces (vulgo sayos) descendant ultra genua, juxta laudabilem Ordinis consuetudinem, quæ vestes, quotiescumque fiant, & Monachis distribuendæ sint, prius a Prioribus examinentur; nec Monachis permittantur, quæ cum aliqua profanitate, curiositate, aut usu sæculari fuerint factæ. Transgressores vero, qui aliter vestes facere vel gestare præsumpserint, pœna clausuræ sex mensium coerceantur.

Extravagans VI.

Lineis uti non permittendum.

§. 191. Caveant omnino Priores, ne suis Monachis licentiam concedant lineis utendi, femoralibus exceptis, nisi ob gravem & manifestam necessitatem, aut habitualem infirmitatem, Medicorum judicio declarandam, & non aliter. Monachis vero, qui absque dicta licentia lineis utuntur, pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponatur; si autem reinciderint, pœnæ Superiorum arbitrio aggraventur.

CONSTITUTIO XXVII.

De Culpis levibus.

§. 192. Levis culpa est, si quis ultimo signo ad Horas jam facto, non assistat in Choro: Si quis in Choro male legendo sive cantando, solus vel cum alio offendens, non statim se inclinans pectus suum manu percusserit, genuaque versus Altare flexerit; aut si cum aliis recitans vel cantans offenderit, & prædicta pœnitentiæ signa præter genuflexionem non fecerit: Si quis Divino non intentus Officio levitatem ostendat, vagis oculis perspiciendo, vel motum irreligiosum aliquem faciendo: Si quis in Ecclesia dormierit, vel alio quovis loco aliquid inquietudinis fecerit: Si tempore opportuno lectionem vel cantum non providerit: Si quis legerit, aut cantaverit aliud, quam communiter Monachi cantant vel legunt: Si in cameris privatis quisquam fuerit capite non operto: Si quis dissolute ridendo, sive dicta vel facta ludicra seu irrisoria dicendo, aut faciendo, alios ad risum provocaverit: Si vagos oculos per vias aut plateas, sive loca alia publica vel privata, hinc inde inhoneste duxerit: Si quis benedictionem non receperit a Priore, cum extra metas Monasterii, illa die non reversurus, exierit, aut quando ab extra ad Monasterium venerit: Si dormierit in Choro, dum Officium fit Divinum: Si statutis temporibus audiendæ lectioni non adsit: Si ornamenta Altaris vel Ecclesiæ negligenter tractaverit: Si libros aut aliqua, quæ sibi fuerint pro sui necessitate collata, tempore convenienti non reddiderit: Si liber in Conventu legendus alicujus negligentia ibidem defuerit: Si scutellam, aut quicquam aliud fregerit, seu perdiderit: Si cibum aut vinum effuderit, aut sine benedictiona sumpserit: Si ad mensam sedens communem, quicquam cibi seu potus gustaverit, antequam Lector legere incipiat, & fiat signum ad refectionis initium: Si per negligentiam quisquam in principio Capituli, communis refectionis vel collationis præsens non fuerit: Si quis cum juramento quicquam affirmaverit seu negaverit: Si verba vana vel inhonesta protulerit: Si quis in officiis domus sibi commissis negligens reperitur: Si quis silentium non servaverit: Si propter victum vel vestitum, aut rem aliam, murmuraverit. Propter culpas prædictas vel similes, committentibus illas, Prior ad arbitrium suum imponat pœnitentiam, sicut viderit expedire.

CONSTITUTIO XXVIII.

De Culpis gravibus.

§. 193. Gravis culpa est: Si Monachus cum Monacho, vel cum Sæculari in præsentia Sæcularium inhoneste contenderit: Si Monachus cum Monacho jurgia vel rixas quocunque loco habuerit: Si Monacho vel Sæculari inhonestum quid dixerit: Si quis deprehendatur scienter mendacium protulisse: Si quis Monacho præteritam culpam, pro qua satisfecit, improperaverit: Si quemquam increpaverit pro eo, quo de ipso increpante in Capitulo proclamaverit: Si in consuetudine duxerit non tenere silentium: Si in latrinis, seu privatis silentium non servaverit: Si culpam suam, vel alterius cum

superbia

superbia defenderit: Si quis inter Monachos discordias seminaverit: Si proclamando aliquem jurgium seu turbationem fecerit: Si contra aliquem comminatoria, seu opprobriosa vel irreligiosa verba protulerit: Si malitiose de suo Priore, aut de suis Monachis aliqua mala, quæ probare non possit, evomuerit: Si in fœminam oculos fixerit, & hoc in usum habuerit, aut cum ea solus in loco suspecto loquatur: Si sine causa & absque licentia jejunia per Ecclesiam vel Ordinem statuta solverit: Si quis ad aliquem locum missus, ante vel post terminum sibi assignatum, sine rationabili causa redierit. Pro hujusmodi culpis, & his similibus, veniam petens, & non proclamatus, unam in Capitulo substineat disciplinam, prout in proxima sequenti Constitutione describitur, ac uno die in pane & aqua jejunet. Denunciatis vero pœnitentia duplicetur, & ultra hoc imponat illi Prior psalmos & venias, sicut sibi expedire videbitur.

CONSTITUTIO XXIX.

De Culpis gravioribus.

§. 194. Gravior culpa est: Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem, aut verbis contumeliosis Priori suo per diem integram inobediens extiterit: vel si cum eo intus vel foris proterve persistens in sua duritia saltem per diem, non consentiens veritati, omni reverentia & paterno timore postpositis, quasi de pari contendere ausus fuerit: Si habito cum alio, vel aliis consilio, sive per conjurationem, aut malitiosam concordiam, se manifeste contra suum Priorem erexerit: Si peccatum mortale manifeste commiserit: Si in Ordine perseverando, sui ipsius exemptionem ab obedientia contra Priorem suum procuraverit: Si rem sibi collatam scienter celaverit. Qui culpam aliquam de prædictis voluntarius, vel accusatus de illa, se commisisse confessus fuerit, aut convictus, tot diebus, quot Priori visum fuerit, pœnitentiam substineat subsequentem, videlicet: Exuta superiori tunica, brachio & scapula denudatis, percutiatur cum virgis per manum Prioris in Capitulo vel Refectorio post benedictionem Mensæ in prima refectione cum psalmo, quem Prior voluerit, per eum & Monachos ad Choros dicendo. Pœnitentia quoque du ante prædicta, sit in Conventu ultimus in loco, ubicumque Conventus fuerit congregatus. Insuper in Refectorio cum aliis ad mensam non sedeat, sed in terra tam in prandio quam in cœna in medio Refectorii super tabulam nudam comedat; de pane grossiori pro cibo, & sola aqua pro potu ministretur eidem, nisi Prior sibi aliquid aliud misericorditer præcipiat dari. Quod autem de ejus cibo & potu superfuerit, non commisceatur cum his, quæ de mensis remanserint aliorum. Dum vero gratiæ post refectionem communem de mane aguntur, jaceat prostratus in terra tensus super faciem suam junctis manibus, ante portam Ecclesiæ seu Chori, donec Monachi ipsum pedibus tangendo, intrent & exeant super eum. Sæculares tamen hoc videre non debent, nisi delictum illis fuerit manifestum; tunc enim, si Prior viderit expedire, faciat Sæculares esse præsentes, ut qui fuerint de crimine scandalizati, per hujusmodi pœnitentiam ædificentur. Nullus insuper audeat ad talem pœnitentem accedere, nec sibi quidquam loqui sine Prioris licentia; sed ne in profundum desperationis deveniat, mittat ad eum Prior Monachum, seu Monachos aliquos discretos, qui illum ad pœnitentiam & satisfactionem moveant & inducant. Quod si humilitatem in eo viderint, & etiam alii de Conventu, supplices preces pro eo Priori porrigant, ut cum illo misericorditer se habere dignetur; Quas quidem preces Prior libenter acceptet, præfatam pœnitentiam, prout sibi videbitur expediens, moderando. Verum si forte ipsum in cordis duritia persistentem invenerint, iterum cum disciplinis modis præfatis per Priorem ad ejus arbitrium feriatur, aut per alium de Prioris speciali mandato, si Prior fuerit legitime impeditus. Præterea dum Monachus præfatam pœnitentiam continuaverit, non communicet, nec cum aliis osculum pacis accipiat, nec vocetur seu scribatur, ut in Ecclesia vel alibi aliquod officium faciat, nisi officia servitutis. Officio tamen Divino poterit interesse. Insuper non Habitum Professorum, sed Novitiorum tantummodo portet, quousque plene, prout expedit, ad Prioris arbitrium satisfecerit. Et si forsan talis Monachus Sacerdos Diaconus vel Subdiaconus fuerit, officiis hujusmodi non utatur, donec a Priore utendi eis licentia illi detur. Ultra prædictas etiam pœnas, si quis pravo consilio cum alio seu aliis habito, aut per conjurationem, seu malitiosam concordiam se manifeste contra suum Priorem (ut præfertur) erexerit, nullam vocem in Capitulo eo ipso habeat; donec Prior de consensu Capituli, illam misericorditer sibi restituat. Necnon qui permanendo in Ordine, exemptionem ab obedientia sui Prioris (ut præmittitur) sibi vel aliis procuraverit, præter pœnas jam dictas communio sibi Ordinis denegetur, & talis exemptio, quantum expediens fuerit, impugnetur; seu, ut revocetur, instetur. Cæterum ei, qui proclamatus, culpam aliquam de prædictis confessus prorinus fuerit, brevi; illi vero, qui non accusatus, ultro confitebitur, breviori; ei autem, qui de culpa convictus fuerit, longiori tempore supradicta pœnitentia imponatur.

Pœnitentia pro gravioribus culpis imponenda.

Extravagans I.

§. 195. Denegare alicui Monacho Ordinis participationem, ut in hac Constitutione præscribitur, ex antiqua consuetudine Ordinis in eo consistit: quod nec ad Chorum nec ad Refectorium nec ad Capitulum nec ad aliquod Officium vel Beneficium Ordinis admittatur, veluti si membrum Religionis non existat.

Quid sit Ordini non participare.

Extravagans II.

§. 196. Monachus, qui de aliquo falso crimine alium accusaverit, ultra pœnas crimini, de quo falso accusavit, debitas, alias sufferat, arbitrio Visitatorum imponendas.

Pœnæ contra accusantes de falso crimine.

Extravagans III.

§. 197. Caveant Monachi, ne cuicumque Personæ Sæculari, aut Ecclesiasticæ aut Regulari alterius Ordinis, directe vel indirecte, verbo aut scripto, per se aut per alios quomodolibet manifestare aut revelare præsumant culpas graves aut graviores nostrorum Monachorum; vel pœnitentias graves, pœnasque propter eas ipsis impositas, unde gravis infamia & manifestum dedecus nostro Ordini subsequi & imminere possit. Qui contrafecerint: Si fuerint Prælati, suspensionis ab officio per annum pœna mulctentur; Si subditi in Sacris constituti, vocis activæ & passivæ privatione, & clausura intra claustra per annum etiam puniantur; Si vero in Sacris non constituti, Habitum Novitiorum per annum similiter portent;

Monachorum crimina gravia, graviaque pœnitentiæ nemini revelandæ.

Sub statutis hic pœna.

Si au-

Si aurem fuerit ipſe reus, prædictæ pœnæ duplicatæ ipſi inſligantur.

Extravagans IV.

Contra Monachos famoſos libellos imprimentes &c.

§. 198. Nullua noſtri Ordinis Monachus per ſe vel per alios ſcribere, publicare, & multo minus imprimere, imprimive, aut publicari directe vel indirecte facete audeat libellos, ſcripta, aur memorialiu anonima, vel ſub nomine ſuppoſito & ficto, quæ in injuriam, dedecus aut infamiam noſtri Ordinis, ejus Regiminis, aut alicujus Monaſterii, vel Monachi, maximeque Prælatorum quomodolibet eedant vel cedere poſſint. Contrafacientes de bujuſmodi culpa convicti carceri per annum maucipentur, & gravioris culpæ pœna debita puniantur. Eis vero Monachis, ad quorum manus dicti libelli vel memorialiu pervenerint, diſtricte præcipimus, ne aliis ipſa communirent, ſed vel ſtatim diſcerpaut vel Prioribus tradant; alias graviter puniautur.

Extravagans V.

Vel ludis prophanis ludentes:

§. 199. Nullus Monachus intra ſepta cujuſlibet Monaſterii noſtri ludere poſſit, nec cum aliis Monachis nec cum ſæcularibus, ludis prophanis & ſæcularibus, maxime alearum & taxillorum, aliiſque *de Invito* nunrupatis, etiam cauſa recreationis, infirmitatis, aut ulio quovia prætextu, ſub pœna culpæ gravioris & proprietariorum pro qualibet vice imponenda. Eadem pœua puniatur, qui extra Monaſterium cum Sæcularibus pecuniam in magna quantitate, aut gravi ſcandalo ſubſequuto, publice & manifeſte quocumque ludo luſerit; Super qua pœna, niſi per Capitulum Generale, diſpenſari non poſſit.

Extravagans VI.

Aut ſpectaculis publicis aſſiſtentes.

§. 200. Sub pœna unius anni clauſuræ intra ſepta Monaſterii nullus Monachua noſtri Ordinis agitationi Taurorum in plateis & locis publicis intervenire vel aſſiſtere poſſit; ſed ſi contingat agitari in Civitatibus vel locis, ubi eum debita licentia noſtri Monachi exiſtant, hujuſmodi diebus, ſi commode fieri poſſit ad Monaſterium propinquius. ſi quod fuerit, propter bonum exemplum ſe conferre teneantur ſub eadem pœna.

Extravagans VII.

Comedias prophanas repræſentantes, permittentes, vel audientes.

§. 201. Sub pœna ſex menſium ſuſpenſionis ab officio Priores, Vicarii & Præſidentea nullatenus permittant, quod in Eccleſiis, Sacriſtiis vel Choris noſtrorum Monaſteriorum Comediæ prophanæ repræſententur; nec etiam permittant Monachos ſuorum Monaſteriorum Comedias in Theatris publicis repræſentatas ſcandaloſe videre & audire; Sed pœnia debitia in hoc delinquentes puniant & coerceant; ſuper quo eorum conſcientiæ valde onerantur.

Extravagans VIII.

Arma offenſiva retinentes, vel geſtantes.

§. 202. Nullus Monachus intra Monaſteria noſtri Ordinis habere poſſit ſclopoa, aliave armu offenſivu cujuſcumque generis, vel eadem ſecum ſcandaloſe portare itinerando, aut cum illis in Civitates ſeu Oppida ingredi etiam ſub motivo naturalis defenſionis, ſub pœna unius anni clauſuræ pro prima vice imponenda; & in caſu reincidentiæ privationis omnium officiorum, honoris, & adminiſtrationis. Monachi vero, quibus incumbit extra Monaſteria bonorum temporalium adminiſtratio, armu prædicta in ſuis adminiſtrationibus & Grantiis retinere & conſervare poterunt propter dictorum bonorum Monaſterii defenſionem, prædonumque incurſionem repellendam.

CONSTITUTIO XXX.

De Culpa graviſſima.

Quæ ſit culpa graviſſima.

§. 203. Graviſſima culpa eſt incorrigibilitas, ejus videlicet, qui non timet culpas committere, & poſt commiſſas ferre pœnas recuſat; contra quem in Regula noſtra dictum eſt: Si ipſe non abceſſerit, de veſtra ſocietate projiciatur, juxta dictum Apoſtoli præcipientis, talem hominem ut hæreticum evitari. Et quidem poſtquam talis fuerit tertio monitus, ut deſiſtat a crimine, ejuſque incorrigibilitas exriterit manifeſta, veluti peccans peccatum ad mortem, & quaſi qui viderur profeſſionem de ſui cordis viceribus abjeciſſe, compellendua eſt habitum profeſſionis dimittere; Quod utique fiat, ſi uſque ad illam expulſionis horam fuerit ſanæ mentis; nam ſi mentecaptus exiſtat, non decet nec expedit, ablato ſibi profeſſionis habitu occaſione prædicta, illum ſic de ſocietate projicere fraterna.

Extravagans I.

Priores Habitu Monachos expoliandi facultatem non habeant.

§. 204. In omnibus Monaſteriis noſtri Ordinis carceres exiſtant, in quibus puniri poſſint Monachi delinquentes; & nullua noſtri Ordinis Prior expoliare habitu poſſit Monachum, quantumvia graviſſimum ſit ejus delictum: ipſum vero carceratum retineat, uſque dum provideatur a Capitulo Generali, ſive a Patre Generali.

Extravagans II.

§. 205. Monachi, qui crimen aliquod jure civili corporali morte plectendum ſuæ Profeſſionis obliti perpetraverint, a Capitulo Generali aut privato, vel a Viſitatoribus Generalibus ad carcerem perpetuum condemnentur.

Extravagans III.

Monachorum judicium penes Generalem Ordinis.

§. 206. Ex indultis a Sancto Pio V. noſtro Ordini conceſſis Pater Generalis per ſe ipſum, ſeu ejus Miniſtros ſæculares, vel etiam dicti Ordinis Regulares, etiam Profeſſos Apoſtolica auctoritate punire & corrigere poterit Monachos quotumcumque criminum & delictorum reos, quantumvis gravia & enormia fuerint; Sed in caſibus, in quibus de jure communi pœna mortis locum habere poteſt & debet, eiſdem Monachis taliter delinquentibus carcerem perpetuum, vel ad tempus eadem Apoſtolica auctoritate dare & aſſignare, ac illos in carcere hujuſmodi detineri facere, aut illos ad triremes etiam perpetuo vel ad tempus condemnare, & relegare; prout etiam habitu expoliare poterit tam in Generali vel in privato Capitulo, quam ſi ſolus procedere velit inter Capitulum & Capitulum; dummodo tamen ad id Seniorum gravis & maturi conſilii in regimine expertorum accedat aſſenſus: ut latius in Brevibus Apoſtolicis deſuper expeditis continetur.

Extravagans IV.

De incorrigibilibus expellendis, & expulſionis modo.

§. 207. In ſententia Expulſionis a noſtra Religione omnino ſervetur Breve & Decretum fel. rec. Urbani VIII. omniaque, quæ in eo præſcripta ſunt, videlicet, quod nullua noſtri Ordinis Monachus profeſſus poſſit in poſterum habitu expoliari, ab eoque expelli, quin ſit vere incorrigibilis.

Incorrigibilis nullatenus judicetur Monachus, niſi concurrant omnia, quæ de jure requi-

runtur,

Digitized by Google

runtur, ut incorrigibilis præsumatur. Et prætetea probetur pœnitentiis & jejuniis per spatium sex mensium io carceribus Monasterii, sicut moderando Decreta Urbani VIII. disposuit Innocentius XII.

Si transacto dicto spatio temporia non resipiscat, induratusque perseveret in sua impœnitentia & incorrigibilitate, possit expelli a Religione tanquam membrum putridum; sed dumtaxat a P. Generali cum consilio & assensu sex Patrum Graviorum Religionis, in singulis Capitulis Generalibus ad id deputandorum & eligendorum; factoque primum & compilato processu, pleneque probatis causis expulsionis, juxta canonicas Sanctiones, stylum & Constitutiones Ordinis.

Expulsus maneat subjectus jurisdictioni & obedientiæ Ordinarii Diœcesani, incedatque in habitu clericali, donec ad Religionem revertatur. Itaque P. Generalis teneatur sententiam expulsionis Ordinario notificare in eodem exequutionis tempore.

Nulli ex prædictis expulsis literæ testimoniales expulsionis concedantur; Sed ad Sanctam Sedem Apostolicam remittantur, vel ipsos hortentur, quod in aliam Religionem ingrediantur.

Expulsi maneant suspensi ab exercitio Ordinum susceptorum toto tempore, quo extra Religionem vixerint: sublata Episcopis & Ordinariis locorum facultate moderandi vel relaxandi dictam suspensionem, licentiamque illis concedendi ad exercitium dictorum Ordinum.

Quæ omnia & singula sub pœnis privationis omnium officiorum, & vocis activæ & passivæ, inhabilitatisque perpetuæ ad illa & alia imposterum obtinenda, cum reservatione dictarum pœnarum Sedi Apostolicæ, prout io dicto Brevi, io posterum observari decernimus; & irritum ac inane & invalidum omne illud, quod contra prædicta fuerit factum, declaramus.

Stylus ergo & praxis in posterum observanda erit, quod Visitatores aut Judices in suis sententiis declarent Monachum delinquentem ob sua delicta habitu expoliandum esse, & a Religione expelleadum; atque sententiæ exequutionem remittant ad Patrem Generalem; qui viso & examinato processu, habitoque consilio & consensu dictorum sex Patrum a Capitulo Generali assignandorum confirmet vel infirmet sententiam, prout justum videbitur.

Extravagaas V.

Quibuscum de commissis gravibus culpis non fit dispensandum.

§. 208. Nec Pater Generalis nec Diffinitorium Capituli Generalia dispensare possint ad obtinenda aliqua officia electionis aut Magistri Novitiorum, Confessoris, aut Prædicatoris, Monachos, qui commiserint aliquod delictum ex infrascriptia, vel ipsis majus vel simile, videlicet: Peccatum carnale: Furtum de rebus Ecclesiæ vel Sacristiæ, aut triginta ducatorum ex aliis rebus Monasterii: Solemne perjurium: Falsum testimonium contra aliquem in Judicio;

Qui duabus vicibus fugitivus fuerit: Qui aliquem notabili aut enormi percussione vulneraverit: Qui Confessiones manifestaverit: Qui crimen Læsæ Majestatia commiserit, aut hujusmodi criminis fautor fuerit: Qui condemnatus fuerit a Sancto Inquisitionis Officio in rebua fidem concernentibus: Qui in aliqua electione pro se ipso votaverit. Quorum & similium dispensatio ad Capitulum Generale solummodo & insolidum pertineat. Quoad vero delicta sensualia & carnalia etiam post sententiam poterit P. Generalis dispensare, quando ipsi constiterit per relationem suorum Priorum aut Visitatorum, quod reua cum vita religiosa & exemplari per aliquot annos sit emendatus.

CONSTITUTIO XXXI.

Quando Prior in correctionibus sequi debet consilium Deputatorum, aut sui Capituli.

§. 209. Exequi possit quilibet Prior per se ipsum pœnas in dictis Constitutionibus de gravibus & gravioribus culpis taxatas, quaodo manifeste appareret in eas Monachum aliquem iocurrisse. Si tamen Monachus, cui hujusmodi culpa impingitur affirmat, illam gravem seu graviorem non esse, aut de hoc dubitatur per Monachos aliquos de Conventu, Prior consilium habeat super hoc cum Monachis sibi per suum Capitulum ad habenda consilia deputatis. Verum in judicando culpas graves & graviores, quæ in prælibatis Constitutionibus noo sunt expressæ, sequatur Prior consilium a Deputatis prædictis. Cæterum in imponenda seu remittenda, mutanda, laxanda vel gravanda pæna gravissimæ culpæ, Prior sequi consilium sui Capituli teneatur. Si tamen Priori videatur, qood pœnam culpæ gravis aut gravioria, in Constitutionibus suprascriptis taxatam, oporteat aggravari contra illum, de quo constet culpam hujusmodi incurrisse, ad hoc judicandum Deputatorum sequatur consilium.

CONSTITUTIO XXXII.

Quando poterit Prior per se ipsum dispensare in pœnitentiis.

§. 210. Dispensare in pœna culpæ gravis, & eam mutare, vel laxare, solus Prior possit, quandocumque sibi rationabile videatur; sed super culpa graviore consilium ad præmissa cum Deputatis debet habere. Oneramus etiam conscientias Prioris & Deputatorum, ut in pœnis hujusmodi judicandis, dispensandis, commutandis, laxandis, ac imponendis se discrete exhibeant, præ oculis solum Deum habentes; amore, odio, favore, timore & quolibet alio impedimento postpositis, quatenus justitia compleatur & fructus correctionis & emendationis accrescat. Potius tamen in præmissis pœnis ad misericordiam, quam ad crudelitatem intendant.

CONSTITUTIO XXXIII.

Quomodo imponi debeant pœnitentiæ culparum gravium & graviorum.

§. 211. Graviorum culparum pœnas coram omnibus in Capitulo Prior imponat, nisi in culpis occultis aliter sibi videatur cum Deputatorum consilio faciendum. Si vero culpa non occulta sit talis, quæ merito sit illico punienda, & videatur mora nociva, si spectatur culparum Capitulum, congreget statim Prior suum Capitulum pro judicanda & imponenda pœna hujusmodi gravioris culpæ. Verum pro gravi culpa poterit pœna extra Capitulum judicari, si Priori cum Deputatorum consilio videatur.

CONSTITUTIO XXXIV.

Quomodo se gerere debeat Prior in dando, aut commodando.

§. 212. Panem in grano, vinum, monetam, aut res alias quascumque magni valoris in eleemosinam, seu alias gratiose Prior non Facultates Prioris in rebus dandis, aut commodandis.

dooet,

donet, nisi quantum consideratis facultatibus Monasterii per eum & Monachos in Sacris constitutos fuerit prætaxatum, quod Prior solus, vel cum Deputarorum consilio dare possit. Poterit tamen de rebus Monasterii mutuare vel commodare, moderate tamen & sic discrete, videlicet: sub talibus pignoribus, aliisqoe idoneis cantionibus, in coovenienri custodia reponendis, id faciat, quod sine difficultate Monasterium mutuata sive cnmmodata recuperet. Si tamen res commodandæ, attentis Monasterii facultatibus, magni valoris extiterint, Depntatorom coosilium habere debebit.

Extravagans unita.

Monachis vero non liceat bona Monast. absq; licentia Prioris commodare.

§. 213. Nollus Monachus, administrationi bonorum temporalium nostrorum Monasteriorum præpositus, ea commodare vel in muruum dare possit absque expressa licentia Priorum; aliàs in pœnas, proprietariis debiras, juxta quantitatem rei commodatæ vel in mutuum datæ, incurrat.

CONSTITUTIO XXXV.

Quomodo debeat se habere Prior in operibus & in ædificiis.

Reparationes a Prioribus faciendæ.

Constructiones vero novæ non sine consensu Capituli.

§. 214. Reparanda necessario tam in Monasterio quam in ejus hæreditatibus, qnilibet Prior, prout viderir expedite, faciat reparari. Si tamen reparatio hujusmodi magnas requirat expensas, Monasterii facultatibus super hoc attentis, habear in hoc Deputatorum Consilium. Præterea si aliqua sint de novo ædificanda, quæ magnas expensas requirunt; non fiant sine coosensu Capituli.

Extravagans unita.

Pro Domibus novis Capituli Gener. requirenda approbatio.

§. 215. Priores novarum Domorum non possint in eis nova ædificia qnoquomodo construere, quin prius planta ad nostrum Capitulum Generale, vel ad Patrem Geoeralem infra Capitulum & Capitulum transmittatur: ut ædificii utilitas, convenientia, & expensæ ab illis examinentur, & sine ipsorum licentia & approbatiooe nullatenus executioni mandentur; quæ vero in Capitulo Generali vel a Patre Generali ordinata fuerint in constructione ædificiornm, omnino Priores observate teneantur.

CONSTITUTIO XXXVI.

De Electione & officio Procuratoris in temporalibus, & de ejus obligatione reddendi rationes.

Procurator a quibus eligendus.

§. 216. Eligatur seu assumatur in Procuratorem cujuslibet Monasterii per Priorem & Capitolum, seu ejus partem majorem, unus de Monachis Professis constitutus in Sacris, qui ad Prioris consilium & mandatum bona temporalia Monasterii recipiat, & fideliter administret. Si tamen videatur expediens, poterit unus de Fratribus Laicis in Procuratorem assumi. Quod si unns Procurator non sufficit, possunt modo prædicto duo aut plures constitui. Procurator autem seu Procnratores hujusmodi teneantur quater in anno Priori, & per eum ad huc assignatis, in præsentia claves arcæ tenentium, de administratis reddere rationem, & in una de istis quatuor vicibus sint deputati præsentes. Officium vero Procuratoris non de facili sibi tollatur, ea causa tamen legitima poterit illom Prior cum Depntatorum consilio & consensu, vel major & sanior pars Capituli, etiam nolente Priore, ab hujusmodi officio removere.

Quod sit ejus munus, quibusve rationem debeat reddere.

Extravagaas I.

Rationem quoque reddere teneantur, qui pecunias administrat.

§. 217. Quilibet Religiosus, habens officium dandi & recipiendi pecunias, aut administrandi fructus redituum, possessionum, & granciarum, aut Cappellaniarum, & Missarum, quæ celebrantur, teneantur reddere rationem & computa semel in anno, præsentibus Priore, Deputatis, Depositarus & Procuratoribus.

Extravagans II.

Libri proventuum, onerumque quolibet in Monasterio habendi.

§. 218. In quocumque nostrorum Monasteriorum babeatur liber, in quo scribantur omnes & singulæ possessiones, hæreditates, funda, & reditus Monasterii: a quonam & quibus conditionibus & oneribus donata sunt; simulque spiritualia Beneficia, quæ pro ipsis in Monasterio aguntur.

Extravagaas III.

Præsidentis, & Custodis in famulos auctoritas.

§. 219. Præsidens Procurator aut Custos absque scrupulo conscientiæ possint moderate & prudenter corrigere verbis vel facto pro eorum arbitrio famulos, servientes, & commensales intra Monasterium.

Extravagans IV.

Pœna contra deficientes in computis.

§. 220. Quilibet Monachus in reddendis rationibus & computis deficiens, atque debitor resultans, ipso facto voce activa & passiva privetur, & claosuræ intra Claustra pœnam substineat absque aliqua dispensatione, donec debitum solvat & satisfaciat. Si vero Communitas ob justas causas sibi bene visas dicto Monacho debitum ser. ser. condonet vel remittat; nihilominus tamen voce activa & passiva, ut prius, privatus remanear, donec & quousque per Capitulum Generale anr privatum, ac præhabita de casu informatione, ab hujusmodi privationis pœoa absolvatur -- *Supradicta Extravagans quarta inopinanter ab emanuense prætermissa, superadjuncta fuit sciente Eminentissimo Cardinale Petra Ponente, in quorum fidem &c.*

A. Archiepiscopus Petren. Secret.

Extravagans V.

De circumstantiis electionis procuratoris.

§. 221. In electione Procuratoris Temporalinm concurrere debeat consensus Prioris, & consensus Capituli, seu majoris illius partis. Si ramen casus discordiæ contingat, nempe vel quod major pars in Procuratore eligendo non concordet, vel Prior dictæ majori parti Capituli non assentiatur seu consentiat; decem scrutiniis, infra duos dies perficiendis, sine electione Procuratori transcursis, prædicta electio ad Priorem devolvatur; qui tunc Procuratorem eligat Monachum, qui sibi videbitur magis expedire,

Extravagaas VI.

Prioris auctoritas in Monachos temporalium administratoribus.

§. 222. Omnea Munachi, administrationi bonorum Temporalium a Prioribus præpositi, ad Priorum nutum sint amovibiles. Ar vero Procurator Temporalium amoveri non possir nisi ex causa legitima, vel a Priore cum consensu Deputatorum, aut majoris partis illorum, vel a majori parte Capituli, ut in hac Constitutione disponitur,

Extravagans VII.

Tabella Benefactorum quolibet in Monast. appendenda.

§. 223. In quolibet nostrorum Monasteriorum adsit in loco publico Tabella, in qua referantur Benefactores Monasterii, obligationesque Deum pro illis orandi; Necnon alia Tabella, in qua Benefactores totius nostri ordinis in communi pariter describantur.

CONSTITUTIO XXXVII.

Quod in quocumque ex nostris Monasteriis adsit Arca Communitatis cum duabus clavibus. De electione Capserii, & de Arca Depositorum, & Depositario.

A quibus duæ tenendæ claves.

§. 224. Arca Communitatis sub duplici clave in quolibet nostri Ordinis Monasterio teneatur, in qua moneta cujusvis materiæ, sive alia quæcumque, in auro, argento seu rebus pretiosis consistentia, reponantur. Quarum clavium unam Prior seu Monachus Deputatus ab eo, alteram teneat alius Monachus ad id per Capitulum assignatus. Poterit tamen, si velit, Capitulum duas claves habere, & pro eis tenendis duos de Monachis assignare.

Extravagans I.

Deposita non recipienda cum obligatione.

§. 225. In nostro Ordine non recipiantur deposita, nisi simpliciter absque aliqua cautione neque obligatione. Strictèque defendimus & prohibemus, quod nullus Prior nec Vicarius, neque aliquis alius in eorum absentia, audeat assumere aliquid ex tali Deposito sine Deponentium licentia & consensu; Qui vero contrarium fecerit, a nostris Visitatoribus Generalibus gravissime puniatur.

Extravagans II.

Monachorum pecunia in Arca Conventus servanda.

§. 226. Si in aliquo necessitatis casu, aut eventu, vel ad aliquam piam causam exhibet Monacho data fuerit pecunia, eam in Arca Conventus deponat, exindeque non extrahatur sine Prioris licentia. Et reprehendimus Monachos importunè inquietantes Priores suos pro eleemosinis, aut Missis, licentiisque frequentibus ad sua loca & terras eundi, causarum piarum quæsito colore vel prætextu. Insuper Monachi, qui transmittuntur de uno ad aliud Monasterium pecunias ex itinere superstites deponant in Arca Monasterii, ad quod accedunt, ut Monasterio, ad quod pertinent, consignentur.

Extravagans III.

Provisiones Ecclesiast. &c. sine Generalis licentia a Monachis non accipiendæ.

§. 227. Nullus Monachus procuret præstimonia, aut aliam provisionem Ecclesiasticam, neque acquirat reditus Regios, vulgo *Juros*, absque Patris Generalis licentia; quia si secus fiat, scandalum maximum oritur, malumque exemplum Sæcularibus donatur.

Extravagans IV.

Depositarius per priorem amovibilis.

§. 228. Prior est confirmator electionis Depositarii, seu claves Arcæ tenentis; quare secundum suam conscientiam potest acceptare vel non acceptare Depositarium, pro clavibus Arcæ tenendis a Capitulo electum. Si tamen vel major pars in eligendo non concordet & conveniat, vel Prior electionem dictæ majoris Partis non acceptet, decem scrutiniis biduo factis, devolvatur electio ad Priorem, qui in tali casu eligat in Depositarium, exclusis Vicario & Deputatis, Monachum, qui ipsi conveniens visus fuerit; Qui tamen, prout reliqui Officiales Bonorum Monasterii, semper ad ejus nutum maneat amovibilis.

Extravagans V.

Acce[illegible] administratoribus peculia continuò in Arca reponendæ.

§. 229. Monachi, quibus incumbit administratio temporalis Bonorum Monasteriorum, & exigentia redituum ad illa pertinentium, teneantur intra vigintiquatuor horas, ab eorum accessu ad Monasteria computandas, omnem pecuniam, quam secum adduxerint, in Arca Communitatis reponere & consignare; & insuper prohibemus Prioribus, Vicariis, Præsidentibus, & Depositariis, sub pœna suspensionis ab officio per sex menses, aliisque nostrorum Visitatorum arbitrio infligendis, pecuniam quovis titulo ad Monasteria pertinentem extra dictam Arcam Communitatis habere, seu in cellis vel officinis sub eorum potestate, quovis quæsito colore, ullatenus retinere. Si qua vero pecunia propter necessitates Monasterii in mutuum vel commodatum accipiatur, etiam in Arca Communitatis reponatur, & a Depositario claves Arcæ tenente registretur, atque in computatis generalibus illius ratio reddi omnino debeat.

Extravagans VI.

In quolibet Monasterio alia Arca servanda pro peculiis Monachorum sine Superioris licentia non extrahendis.

§. 230. In omnibus Monasteriis præter Arcam Communitatis, in qua Monasterii communis pecunia deponitur, alia etiam existat specialis pro Monachorum peculiis cum duabus etiam clavibus, quarum unam Prior, alteram Monachus ab ipso cum Deputatis vel cum suo Capitulo secundum consuetudinem Monasteriorum designandus, habeat; in qua teneantur singuli Monachi omnem pecuniam ipsis ad usum pro suis necessitatibus permissam, seu quomodolibet pertinentem, consignare & deponere; inque nullam quantitatem extrahere possint, nisi de Superioris licentia. Præterea nullus Monachus dictam pecuniam sibi ad usum concessam, excepta ea parva quantitate, cujus consumendæ licentiam a Superiore habeat, vel peculia aliorum Monachorum apud se retinere, vel aliis quibuscumque Personis custodiendam tradere audeat; sed in prædicta Arca peculiorum præcise deponi debeat, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ per triennium.

Extravagans VII.

A Monachis manufacta non vendenda.

§. 231. Nullus Monachus possit opera per se ipsum manufacta vendere; sed si quæ ab aliquo facta fuerint, Prioribus exhibeantur, ut eorum arbitrio de ipsis disponatur; Quod si Monachus opera ab ipso manufacta absque licentia Prioris vendiderit, pœna proprietarii juxta qualitatem culpæ debite puniatur.

CONSTITUTIO XXXVIII.

Quod non recipiantur plures Monachi, quam illi, qui sustentari possunt cum reditibus Monasterii.

Quod Monachis non liceat quæstuare.

§. 232. Non recipiantur Monachi in majori numero quam possint de Monasterii facultatibus commode sustentari, ne egestatis prætextu mendicantes vagari extra Monasterium compellantur, quod non est nostri Ordinis, immo potius Ordinum mendicantium. Insuper quatenus commode fieri poterit, observetur, quod Monachotum recipiendorum duæ partes ad minus Divino deputentur Officio; Alii vero ad Domus servitia tecipiantur in Fratres, laicos apud nos vulgariter nuncupatos. Alioquin receptores debite puniantur.

Extravagans I.

De successionibus in bonis, & hæreditatibus.

§. 233. Nullatenus possint acquiri bona, nec stabilia, nec mobilia, vel reditus per viam successionis aut hæreditatis ab intestato, quæ pertineat ad aliquem Religiosum in iis Monasteriis, in quibus viget consuetudo non succedendi ab intestato in hæreditatibus. In illis vero Monasteriis, in quibus consuetudo est succedendi ex persona Monachorum, non prohibentur hujusmodi jure successionis uti; semper tamen attendant ad bonum nostri Ordinis nomen, & cum religiosa consideratione ad qualitatem & possibilitatem illarum personarum, ex quibus provenit hæ-

reditas,

reditas, & ad paupertatem, necessitatem, & debita consanguineorum; & quatenus expediens judicaverint, in his casibus consilio majoris partis Capituli ab hoc jure succedendo poterunt laudabiliter abstinere; ut declaravit noster Ordo ex facultate S. M. Pauli III., & usu est confirmatum. Si vero aliquis Monachus, sive Monasterium fuerit institutum hæres, aut ipsi relictum aliquod legatum vel donatio tam in Testamento quam alio quocumque modo, Monasteria indistincte, & unumquodque illorum poterunt acceptare tales institutiones, legata, & donationes, & retinere talia bona, etiamsi sint bona stabilia & reditus.

Extravagans II.

Bona immobilia &c. non emenda, nisi pacta, & de P. Generalis licentia.

§. 234. Nullum nostrum Monasterium emere possit aliqua bona immobilia, reditus, jura, & alia similia absque licentia Patris Generalis, cui commendatur, ne hujusmodi licentiam faciliter concedat. Ut autem Monasteria in suis reditibus & possessionibus, ut par est, conserventur, illud Monasterium, quod a suis reditibus & possessionibus temporum calamitate defecerit, vel quolibet eventu propria bona perdiderit, compensari & integrari valeat de prædictis bonis & reditibus perditis, acquirendo alia bona & reditus tantæ saltem existimationis, quantæ erant bona & reditus, a quibus defecit. Illa vero Monasteria, quæ dotem & reditus sufficientes non habent, pro decenti & congrua sustentatione Monachorum ipsis designatorum, facultatem habeant acquirendi bona quæcumque mobilia vel immobilia, & reditus, quocumque jure aut titulo ad ipsa quomodolibet pertinentia, usque in quantitatem, illis a Capitulo Generali juxta numerum Monachorum taxatam vel taxandam.

Extravagans III.

Excipiuntur Monasteria Monialium.

§. 235. Sub dispositione præcedentium Extravagantium non comprehenduntur Monasteria nostrarum Monialium.

Extravagans IV.

Cappellaniæ vero accipiendæ.

§. 236. Nostra Monasteria possint acceptare, & accepent quascumque Cappellanias, quas Fideles pro eorum devotione voluerint instituere cum licentia Ordinis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum, cum quocumque numero Missarum, aut aliorum bonorum spiritualium, & retinere bona & reditus, ipsis pro omnibus supradictis donata vel relicta. Si vero pro supradictis eleemosina, aliquave dotatio desuper facta, aut facienda, in numerata pecunia Monasteriis data fuerit, cum tali pecunia ne dum possint, verum debeant & teneantur emere bona stabilia & reditus, illaque retinere & possidere: Ut a Sacra Congregatione Concilii decretum, & inviolabiliter observari mandatum fuit.

CONSTITUTIO XXXIX.

De Examine, quod fieri debet illorum, qui recipi debent pro Monachis, & de eo quod præcedere debet pro Professione.

§. 237. Recipiendus ad Habitum nostri Ordinis, antequam ad illum admittatur, diligenter examinetur per Priorem, si velit, aut per aliquos per eum ad id assignatos: utrum pro statu clericali an laicali sit aptus, & in eo statu, quo sibi visum fuerit, recipiatur. Et si fuerit receptus in Clericum, fiat ei rasura ejusdem quantitatis, quæ fieri consuevit constitutis in Sacris, etiamsi non extiterit ad Clericalem Tonsuram promotus; cujus coronæ capillorum longitudo quantitatem duorum in latitudine digitorum non excedat, nec auris summitatem attingat. Fratres autem pro laicali statu recepti coronam non deferant; & mandamus & ordinamus, quod non possit super hoc dispensari absque Capituli Generalis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum licentia speciali.

De Tonsura capillorum pro Clericis & Fratribus.

Extravagans I.

Quisque in a vocatione qua cum in Religionem ingressus est, maneat.

§. 238. Fratres in statu laicali recepti semper & perpetuo, absque aliqua dispensatione permaneant in ea vocatione & statu, in quo a Deo in Religionem vocati sunt; & cum sero ad Chorum accesserint, ponantur ad signum pœnitentiæ sicut Choristæ. Insuper Chorista, qui in Ordine Sacro constitui procuraverit, ipso facto graviter puniatur.

Extravagans II.

Religiosi alterius Ordinis non recipiendi.

§. 239. Non recipiantur ad nostrum Habitum Religiosi alterius Ordinis, sine licentia Patris Generalis, exceptis Canonicis Regularibus, aut Religiosi Ordinum Militarium.

Extravagans III.

Neophiti & recens conversi non recipiendi.

§. 240. Nullus possit recipi in Monachum, vel Fratrem laicum nostri Ordinis, qui ex Neophitis, seu noviter ad nostram Sanctam Fidem conversis, aut a Judæis intra quatuor gradum, ortum vel originem ducat, aut descendat, sub pœna excommunicationis majoris ipso facto incurrendæ tam ab eo, qui professus fuerit, scienter tegens hunc defectum, quam ab illis, qui scientes ipsum receperint; & ulterius sit nulla & invalida professio. Quod confirmatum est per Bullam Apostolicam.

Extravagans IV.

Nec oriundi a Mauris vel Saracenis.

§. 241. Sub eisdem pœnis non recipiantur in nostri Ordinis Monachos vel Fratres, qui descendunt, & originem ducunt a stirpe Maurorum & Saracenorum, usque ad dictum quartum gradum. Quod pariter est confirmatum per Bullam Apostolicam.

Extravagans V.

Examen pro recipiendis.

§. 242. Ex inviolabili praxi, & consuetudine antiquissima nostræ Religionis, quæ jam vim legis obtinuit, quandocumque aliquis in nostro Ordine recipi ad Habitum desiderat & petit, infrascripta omnino serventur:

Recipiendus ad Habitum a Priore cum Deputatis omni cura & diligentia de vocatione & intentione, quibus ad nostram Religionem accedit, prudenter examinetur; & in dicto examine discrete & caute spirituum, quo moveatur, & in Religione recipi petit, intelligere & detegere dictus Prior & Deputati solicite conentur.

Si bono spiritu perfectaque vocatione moveatur, iterum examinetur de ætate, nomine tam proprio quam Genitorum, Avorumque utriusque lineæ, de Patria, ubi vivunt aut quandoque vixerunt, de officiis, quæ exercent vel antea exercuerunt: si habeant reditus & facultates ad congruam & decentem vitæ sustentationem: si sint veteres Christiani mun-

mundi ab omni macula & infectione Judæorum, Saracenorum, recenterve converſorum, aut alterius cujuſcumque Sectæ reprobatæ: ſi ſint vel fuerint liberi aut ſervi: ſi recipiendus ſit natus ex matrimonio legitimo: ſi matrimonio ſit ligatus, illudve contrahere promiſerit, aut alterius Ordinis ſit Religioſus.

Si eſt major ſexdecim annorum, iterum examinetur: Si aliquod obtinuit officium vel munus publicæ ſeu particularis adminiſtrationis, cujus computa reddere teneatur? Si ære alieno & debitis gravetur, quæ ſuis facultatibus perſolvere omnino non poſſit? Si aliqua gravia & enormia delicta commiſerit, de quibus ab aliquo Judice ſit proceſſatus, vel proceſſari & damnari timeatur? Si ſanus ſit corpore, vel habeat aliquam infirmitatem actualem vel habitualem occultam, qua impediri poſſit a vita communi Monaſtica & Regulari, ejuſque aſperitatibus tolerandis.

Si hoc examine conſtiterit recipiendum habere aliquem defectum ex relatis in prædictis interrogationibus, omnino debeat a Priore, prudenter tamen & diſcrete, repelli; nec Conventui proponi ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, omnium Officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia impoſterum obtinenda; & ſi fuerit facta propoſitio, eaſdem pœnas incurrant ſcienter recipientes, juxta Conſtitutionem Sixti V. & moderatorias Gregorii XIV. & Clementis VIII., quæ pro recipiendis in qualiber Religione emanarunt, poſtquam prædicta omnia ex noſtra diuturna conſuetudine jam obſervabantur.

Sin vero recipiendus nullum ex his ſe habere defectum dixerit, reſponſa illius in Summario ſcribantur, moneaturque & certificetur ipſe recipiendus, quod ante profeſſionem de omnibus ſupradictis ſumi debet plenaria informatio, qua ſi conſtiterit, ipſum ſuis reſponſis veritatem celaſſe, prorſus a noſtra Religione debet expelli.

Si recipiendus fateatur, vel aliàs conſtet ex legitimo Matrimonio natum non eſſe, antequam recipiatur, omnino fieri debeat juxta tenorem Conſtitutionis Gregorii XIV. & anteriorem Praxim noſtri Ordinis informatio plenaria de vita, moribus, indole, ingenio, & virtute recipiendi; quibus defectus Natalium ſuppleri poſſit & valeat, ſpereturque fore valde proficuum utilemque Religioni. Quo caſu poterit ad noſtrum Habitum recipi, profiteri, Sacris Ordinibus initiari, voceque activa & paſſiva ſuo tempore gaudere; niſi forte illegitimus alicujus Religioſi fuerit filius, quo caſu dictus illegitimus nullatenus poſſit vivente Patre recipi in Religione eadem.

Cum autem recipiendus fuerit naturalis Villæ aut Oppidi per ſex leucas a Monaſterio, in quo recipi debet non diſtantis non proponatur Conventui abſque licentia Patris Generalis: qui ipſam non concedat niſi juſtis de cauſis quæ in utilitatem Monaſteriorum cedant; Niſi forte in aliquibus Monaſteriis adſit contraria conſuetudo, eos abſque dicta licentia recipiendi, quæ toleratur.

Præterea diligenter attendant Prior & Deputati, ne Genitores, Avi, vel Fratres recipiendi exerceant aut antea exercuerint officia aliqua, quæ in æſtimatione communi vilia, aut infamiam inducentia reputentur, videlicet: ſi ſint vel fuerint Hiſtriones, Gladiatores, ſeu cum Hominibus vel beſtiis Luctatores, Scænici vel Cithearedi in locis publicis ob lucrum, publici Luſores, Carnifices, Laniones, Tibicines, Bajuli, Caupones publici, olei, aceti, comeſtibiliumque venditores, Sutores, Lanifices, Calceatores, Coriarii, Hoſpitatores, Machinatores, Muliones, Filii publicarum Meretricum, & illarum Genitores, omneſque complices in earum lucro & exercitio, Uſurarii, Falſarii, Proditores, Latrones, Aſſaſſini, qui peccatum contra naturam commiſerint, aliaque ſimilia, quæ in opinione prudentium in Villis & Oppidis vilia & infamia reputantur; a quibus omnibus, niſi Fratres, Genitores, & Aſcendentes ad habitum recipiendi ſint prorſus liberi & immunes, non admittantur, & admiſſus Novitius expellatur; caute tamen & prudenter, ne ipſi infamia oriatur.

Caveant inſuper, quod ſimiliter rejiciantur, ſi in quocumque gradu, etiam remotiori conſtiterit deſcendere ex ſtirpe Maurorum, Judeorum, aut noviter converſorum ad noſtram Fidem vel in ea ſuſpectorum, ſeu illorum, qui publice pœnitentiari ſeu reconciliari quandoque fuerint a Sancto Officio Inquiſitionis, ſeu ab alio quocumque Judice publice etiam puniti fuerint pœna infamiam inducente; quia hujuſmodi ad Profeſſionem non poſſunt in noſtro Ordine admitti ſub pœnis Extravagantis III.

Poſtquam in prædicto ſine aliquo defectu repertus fuerit recipiendus, procedatur ad examen de ſufficientia in Grammatica & Latinitate, de voce, viſus integritate, & cantu firmo, per dd. Priorem & Deputatos ſimul cum Magiſtro Noviciorum & Correctore cantus; quorum omnium ſi eorum judicio omnino capax & idoneus non fuerit rejiciatur. Sin vero aliquam magnam habilitatem in noſtris Choris neceſſariam obtineat, ut puta, ſi Organiſta, muſicæ Compoſitor, vel alicujus inſtrumenti peritus extiterit, defectus latinitatis eorum arbitrio & prudentia ſuppleri poſſit & valeat.

De ſcrutinio, & ſuffragiis.

Peracto examine, approbatoque a Priore & Deputatis ſeu illorum majori parte, recipiendus proponatur Monaſterii Capitulo; in quo Examinatores prædicti, antequam ad ſuffragia procedatur, de ſufficientia, reliquiſque partibus & qualitatibus hujuſmodi recipiendi in examine expertis plene & fideliter informent. Dum fit hæc informatio, a Capitulo egrediantur conſanguinei recipiendi, & ejuſdem Patriæ naturales, ſi qui in Capitulo adfuerint, ad ſuffragandum tamen cum cæteris vocalibus, informatione peracta, reverſuri.

Poſtea procedatur ad receptionem per ſuffragia ſecreta, quæ debet eſſe canonica & a toto Capitulo, vel ſaltem a majori illius parte, & ſimul a Priore Novitius debet admitti, ut præſcribitur Extravaganti I. ad Conſtitut. XVI. Sin vero ſuffragia fuerint æqualia, votum Prioris non ſufficit, ut admittatur, ſed neceſſario expelli debeat ob defectum majoris partis Capituli. Huic vero & aliis hujuſmodi receptionibus cum Priore aſſiſtant, tamquam Scrutatores, Novitiorum Magiſter, & Vicarius, ſeu, abſente Vicario, alius ex Capituli ſenioribus.

De requirendis ad Profeſſionem.

Præterea dicta forma ſervata, currente Novitiatus & Probationis anno, aliis tribus vicibus (prout hactenus ex inviolabili noſtri Ordinis conſuetudine obſervatum fuit) Novitius Capitulo proponatur, ut ab ipſo recipiatur, videlicet: Prima poſt quatuor menſes ab Habitus receptione completos: ſecunda poſt octo: tertia denique poſt decem, prout Priori videbitur tempus requiri & ſufficere, ut ante expletum probationis annum fieri poſſit informatio plenaria de moribus & vita, ſtirpis & ſanguinis puritate Novitii, ſecundum noſtra ſtatuta & privilegia, & facta informatio examinari approbarique poſſit a Priore & Deputatis; ne aliter ultra annum

proba-

probationis expletum Professio Novitio protrahatur. Omnibus tribus dictis propositionibus Novitiorum Magister Capitulum informet secundum Deum & suam conscientiam, præhabitamque de Novitio experientiam, de indole, moribus, humilitate, aliisque qualitatibus Novitii; pariter egredientibus a Capitulo, dum fit hæc informatio, ut in prima præmissum est, Novitii consanguineis, & ejusdem patriæ naturalibus, & post illam completam ad suffragandum eum cæteris similiter revertentibus. Informatione peracta, recipiantur suffragia, & regulentur, ut supra, ita, quod ab omnibus Vocalibus, vel eorum majori parte, & simul a Priore, Novitius admitti debeat, ut supra in prima præmittitur; Sin vero a majori parte Capituli non admittatur, rejici Novitius omnino debeat, nec iterum Capitulo proponi possit.

Quo vero receptiones maturius & liberius fiant, teneantur Priores diem, quo singulæ Novitiorum propositiones fient, per suas literas notificare Vocalibus absentibus, qui commode illis assistere possint, si velint. Primæ vero & ultimæ hujusmodi propositionum dies omnibus Vocalibus intra sex leucas a Monasterio distantibus prius necessario notificent tempore opportuno, ut si velint, dictis receptionibus adsint, & cum reliquis suffragentur; & si notificatio hujusmodi fuerit omissa, receptio sit nulla, quatenus illi, qui notificati non fuerint, reclament. Præterea si aliqui Vocales infirmitate impediti, Capitulo singularum dictarum receptionum interesse non possint, prædicti Scrutatores cum buxula clausa ad id præventa ad recipienda eorum suffragia a Priore transmittantur; quibus reversis, dictorum Infirmorum vota cum reliquis in Capituli buxulis misceantur & incorporentur, antequam omnium fiat regulatio & scrutinium.

†De Informationibus antea perquirendis.

Tempore tandem opportuno, Novitioque jam ultimo, ut prædictum est, a Capitulo admisso, Prior cum Deputatorum consilio nominet, & mittat Monachum ejusdem Monasterii Professum, vel si valde distet a Monasterio patria Novitii, alterum ex professis Monasterii dictæ patriæ proximioris, prudentem, discretum, maturæ ætatis, atque peritum pro facienda plenaria informatione de moribus, & vita, sanguinis puritate, officiorumque vilium exemptione; quæ juxta Bullas Apostolicas tam communes quam speciales nostro Ordini concessas, Professionem cujuslibet Novitii præcedere debet, imposita pœna privationis vocis activæ & passivæ, omniumque officiorum, graduum, honorumque & dignitatum, quæ habuerint, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia imposterum obtinenda tam Prioribus quam Monachis, Novitium ad Professionem recipientibus, nisi dicta informatio præcedat.

Monachus iste sic nominandus nequeat esse consanguineus, affinis aut aliqualiter propinquus Novitii, nec ejusdem Patriæ oriundus, aut naturalis; sitque præterea liber ab omni suspicione & præsumptione puritatis sanguinis, aut cujusvis affectionis, amoris vel odii, amicitiæ vel inimicitiæ, tam cum Novitio quam cum suis Genitoribus & Consanguineis; omninoque teneatur in ejus executione servare formam in nostro Ordinario descriptam, sub pœna privationis omnium officiorum Ordinis, inhabilitatisque imposterum ad illa obtinenda.

Prior date debeat suum mandatum & commissionem ad faciendam prædictam informationem simul cum Regio Privilegio nostro Ordini concesso, ut Testes ad testificandum compelli possint; & insuper tradat notulam nominum & cognominum tam Novitii quam suorum Genitorum & Avorum, Villarumque, ubi vivunt vel vixerunt, & officiorum, quæ exercent vel exercuerunt, fideliter extractam ex responsis Novitii in summario notatis, dum examinatus est ad primam receptionem. Juret insuper dictus Monachus, antequam exeat a Monasterio coram Priore & Deputatis in verbo Sacerdotis, se dictam informationem recte & fideliter facturum secundum nostri Ordinis statuta & instructionem. Et cum redierit ad Monasterium ita a se factam informationem coram ipsis Priore & Deputatis similiter juret: vel secundum stylum & instructionem completa informatione ad pedes illius juramentum hujusmodi faciat & subscribat.

Caveat diligenter Monachus deputatus, quod in hujusmodi informatione facienda instructionem solitam & usu receptam ad unguem prorsus servet; & antequam ad publicam procedatur, fiat omnino secreta inter personas antianas, & integræ fidei, nulliusque suspicionis, ut in instructione præscribitur, omni adhibita cura & indagine pro comperienda veritate ab illis, sub sigillo secreti promissione. Si in hac informatione secreta aliquem defectum substantialem repererit, sive in Novitio sive in ejus Descendentibus, duorum Testium omni exceptione majorum juramento comprobatum, ratione cujus Novitius ad Professionem admitti non possit, ad informationem publicam nullatenus procedat; sed secreto ab Oppido vel Villa discedens, illum defectum Priori quamprimum notificet. Prior vero cum cautela possibili & secreto servato Novitium Habitu expoliari, & a Monasterio expelli prudenter curet, ne ejus Familia expulsione diffametur.

Sin vero nullus defectus in secreta informatione a dicto Monacho inventus fuerit, statim procedat ad publicam coram Judice & Notario fideli & legali, quam factam & peractam a Judice petat sibi originaliter consignari, juxta Regium Privilegium ad hoc specialiter Religioni concessum, ne aliquod damnum Testibus immineat, cujus timore a deponenda veritate retrahantur. Consignatam informationem in forma authentica vel secum adducat, vel Priori cum certo Nuntio statim ad Monasterium remittat, ubi a Priore & Deputatis diligenter examinetur, & quatenus de illius legitimitate constet, ab iisdem approbetur, subscribaturque ab omnibus, approbationis Decretum, & ante Professionem Novitii Prior Capitulo notificet, qualiter facta, examinata & approbata fuerit ejus informatio; postea in Archivio Conventus custodienda reponatur, ut in Constitutione Gregoriana ordinatur.

Postquam omnia prædicta fuerint absoluta, annusque probationis terminatus, Novitius ad Professionem solemnem, ut in nostro Ordinario Cap. 11. §. 4. sine dilatione admittatur; & ad majorem cautelam, prout hucusque inviolabiliter observatum fuit, in literis suæ Professionis a Novitio illam emittente fiat sequens Protestatio -- Ego Fr. N. N. attestor & profiteor, quod sum Christianus vetus ex omnibus quatuor lineis, & quod semper ac constiterit contrarium, & me habere aliquam maculam seu infectionem Judeorum, Maurorum, Saracenorum, seu quodvis aliud impedimentum contra Bullas Apostolicas Ordini Sancti Patris Nostri Hieronymi concessas, expelli volo a dicto Ordine, expoliarique illius Habitu, & quod hæc Professio a me facta invalida sit, & nullius effectus -- Subscribaturque a Novitio coram Testibus.

Protestatio facienda ante Professionem.

De Magistro Novitiorum

Insuper quilibet Prior cum Deputatorum consilio eligat in Magistrum Novitiorum Monachum prudentem, expertum, quindecim saltem annos a receptione Habitus habentem, quique de Religionis zelo, morum honestate, vita exemplari, spiritualiumque discretione sit optime commendatus, cujus directioni, correctioni & disciplinæ tam Novitii quam Professi usque ad expletos septem Habitus annos omnino subjiciant; Prioresque dicto Magistro omnem auctoritatem necessariam concedant & committant, ut ab omnibus sub disciplina ejus existentibus obediatur, veneretur & simul timeatur; eosque omnino instruere, educare, & in spiritualibus juxta statuta Ordinis dirigere possit.

Ejus Privilegia.

Nullus præterea Monachus, ad hujusmodi Magistri Novitiorum munus electus, sine legitima causa a Priore approbanda se excusare & eximere possit; & si aliquis sine dicta causa se excusaverit, & acceptare renuerit officium hujusmodi, ad Prioris arbitrium puniatur. Prædicto etiam Magistro nullum detur officium cum proprio munere incompossibile, quodque sive in Novitiatu sive in Choro sive in Refectorio a suo munere impedire aut divertere aliqualiter possit; nec ad aliud in Tabella deputetur communibus, quam ad hebdomadam, lectionem, pluvialemque pro Celebranti comitando; Totumque tempus, quo dicti Magistri munus exercuerit supra annos a receptione Habitus completos, ad lucrandam exemptionem triginta annorum ipsi pariter computetur.

Officium Magistri Novitiorum.

Caveat autem prædictus Magister, ut in educatione Novitiorum, & sub ejus disciplina existentium, illorumque correctionem, instructionem in nostro ordinario Cap. 11. præscriptam & laudabiles Monasteriorum consuetudines omnino servet. Attendat etiam, ne qui sunt in Novitiatu, ullum commercium, conversationem seu communicationem, nisi præcise in necessariis breviter expediendis, cum Monachis extra existentibus habeant; & si qui in hoc fuerint delinquentes, graviter puniat. Super quo maxime etiam invigilent Priores, Vicarii, & Præsidentes, Monachos extra Novitiatum, qui in prædictis defecerint tale commercium vel communicationem habentes, pariter corrigendo. Eorum nullus ad Novitiatum accedere vel ingredi valeat, nisi de Magistri vel Prioris licentia; Idemque observetur in communi dormitorio, ubi & quando Novitii dormiunt, seu in quolibet alio loco, ubi sub disciplina Magistri existentes fuerint congregati.

Curet proinde, ne in Novitiatu existentibus aliquod consignetur officium, in quantum commode fieri possit quod illis distractionis seu diversionis occasio sit, seu causa esse possit commercii & communicationis cum Monachis extra disciplinam existentibus; multoque minus cum Sæcularibus; & cum recreationis in Hortos vel in Campum sub disciplina ejus existentes egrediuntur, cum ipso Magistro, vel eo impedito, cum alio Monacho de Prioris licentia, simul procedant & permaneant; nec ullus Monachus extra disciplinam ipsis associetur.

Inviolabiliter præterea observet laudabilem diuturnam consuetudinem Ordinis, videlicet, quod singulis feriis sextis anni cum omnibus, qui sub ejus disciplina existant, faciat disciplinam in dormitorio communi sive in alio loco opportuno, ut alii etiam Monachi, si ex devotione velint, hujusmodi exercitio assistere valeant.

De Fratribus Laicis, eorumque numero.

Modo & forma prædictis Fratres Laici etiam ad Habitum & Professionem recipiantur, sub disciplina Magistri per septem annos existant, quibus in observantiis Ordinis & officiis servitutis, ob quæ recepti fuerint, a Magistro instruantur; prorsusque perseverent in statu suæ vocationis. In singulis vero Monasteriis in tali competenti numero admittantur, ut ab officiis servitutis, & temporalibus Monachi omnino liberi cum majori mentis tranquillitate divinis possint vacare.

Quod nec legere, nec Grammaticam possint ediscere.

Priores vero & Magistri maximopere caveant, ne aliquis Frater Laicus post receptionem Habitus legere, & multominus Grammaticam discat, nec illum aliquis Monachus sive Frater legere vel Grammaticam docere audeat; & qui secus fecerint, Novitiorum habitum per annum portent, nisi qui, ipsum docuerit Monachus, in Sacris constitutus existat; quo casu per dictum annum voce Capitulari privetur: In qua pœna nullus Prior dispensare possit.

De eorum officio.

Denique Fratres Laici singulis diebus post prandium & cœnam cum his, qui sub disciplina Magistri existunt, ad mensas Refectorii extergendas intervenire teneantur, donec viginti annos Habitus compleverint; Prioresque non permittant Sacerdotibus eos nimia reverentia & honore tractare; nec alio nomine vocari quam Fratrum: quod ipsum servetur cum aliis, qui Presbyteri non existant.

CONSTITUTIO XL.

De Tempore, quo durare debet Novitiatus, & dispositione bonorum Novitii.

Novitii non admittendi nisi post factam de bonis dispositionem.

§. 243. Nullus Novitius admittatur ad Professionem, nisi de rebus suis antea disponat juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini Cap. 16. sess. 25. de Regular. donando inter vivos Monasterio vel aliis Personis aut locis ad placitum, nihil sibi omnino reservans, ut spiritus ejus Christum sequatur liberius, a terrenis oneribus & eorum fiducia expeditus. Nec recipiatur cujusquam Professio ante annum probationis expletum.

Extravagans I.

De ætate requirenda in recipiendis.

§. 244. Non recipiantur ad Habitum illi, qui non habuerint decem & octo annos completos, quia in ætate minori non possunt cognoscere adeo perfecte statum, quem assumunt. Cum Personis tamen, quæ speciale meritum habent, poterit Prior cum suo Capitulo dispensare, ut ipsæ ad Habitum admittantur ante dictam ætatem; dummodo tamen Professio non recipiatur ante decimum sextum annum expletum, juxta Sacri Concilii Tridentini dispositionem Cap. 15. sess. 25. de Regul.

Extravagans II.

De tempore Novitiatus.

§. 245. Noviter Professi, saltem per septem annos ab Habitus receptione completos, sub disciplina Magistri Novitiorum subjecti perseverent, ut ex inviolabili praxi Ordinis in nostro Ordinario statuitur. Si autem in aliquibus Monasteriis vigeat consuetudo, ut longiori tempore Magistri disciplinæ subjiciantur, penitus observetur. Neque expleto dictu tempore a dicta disciplina liberentur, donec Priores de consilio suorum Magistrorum (absque tamen illorum aliqua hujusmodi liberationis prætensione) ipsis libertas concedatur. Si qui vero a dicta disciplina absolvi directe aut indirecte procuraverint, subjectio sub Magistro illis ipsomet facto ulterius prolongetur.

CONSTITUTIO XLI.

De Præcedentia & ordine sessionum inter Monachos.

§. 246. Præcedant Monachi in Sacris constituti in quibuscumque locis cæteros Monachos suos. Verumtamen inter prædictos constitutos in Sacris Ordo præcedendi minime observetur. Idem quoque inter cæteros Monachos Clericos & Laicos observetur.

Extravagans I.

Locus sessionis Correctoris.

§. 247. Quando Corrector Mensæ fuerit Hebdomadarius, in loco Correctoris sedeat, & aliunde corrigere aut emendare non valeat.

Extravagans II.

Sessiones cæterorum ab antiquitate habitus ordinandæ.

§. 248. Ubicumque Conventus se congregaverit, juxta antiquam Religionis nostræ consuetudinem Monachi sedeant & ordinentur secundum singulorum antiquitatem ab Habitu recepto: Ita tamen, ut Sacerdotes semper Diaconos, & isti Subdiaconos, licet Habitu antiquiores, præcedant: Subdiaconi Choristas: Choristæque Fratres Laicos: & Novitii sint omnium novissimi; Sin vero aliquis Monachus, postquam alii jam fuerint ordinati, adveniat, in loco, quem invenerit vacuum, constitui & sedere debeat.

Extravagans III.

Præcedentia Prioris, & Officialium.

§. 249. Priores absoluti Monasteriorum Professionis omnes alios Monachos præcedant, etiam antiquiores, qui Priores non extiterint, quos pariter præcedere debeant Secretarius & Procurator Generalis Ordinis actuales, quandocumque in nostris Monasteriis interveniant, non vero dictos Priores absolutos.

CONSTITUTIO XLII.

Quando Monachi habere debeant votum in eorum Capitulo.

Ad Actus Capitulares professi tantum eumdem admittendi.

§. 250. Ad Capitulares actus non recipiantur, nisi Monachi Professi in Sacris Ordinibus constituti.

Extravagans I.

Votum nonnisi in electionibus pro Monasteriis Professionis validum.

§. 251. Monachi propter eorum demerita transmissi ad alia Monasteria, necnon qui sunt Priores in Monasteriis, quæ non sunt eorum Professionis, quamvis sint intra viginti quinque leucas, non habeant vocem in electionibus Monasteriorum, ubi sunt professi; nec Monachus, qui est Vicarius Monasterii, cujus non est professus, habeat votum in electione Prioris illius. Votum tamen habebit in electione Prioris Monasterii suæ Professionis; & si fuerit intra viginti quinque leucas, etiam ad electionem citari debeat. Iidem Monachi, qui sunt in Monasteriis novis, habeant votum in electione Prioris sui proprii Monasterii, ad eamque citari debeant, si existant intra viginti quinque leucas, nisi forte fuerint pœnitentiati.

Extravagans II.

§. 252. Monachi, qui in aliis Monasteriis obedientiam perpetuam repromittunt, non habeant votum in Capitulo ante quatuor annos completos a die repromissæ obedientiæ: Exceptis Prioribus, qui terminato Prioratu remanent perpetuo in aliis Monasteriis, ubi Priores extiterunt, atque Monachis illis, qui in Domibus novis permansuri obedientiam perpetuam pariter repromittunt.

Extravagans III.

Vocem in Capitulo nemo habeat, nisi post decem annos Habitus.

§. 253. In posterum nullus Monachus habeat vocem in Capitulo, donec decem annos ab Habitu recepto compleverit, atque in Ordine Sacro constitutus extiterit. Collegiales tamen in Collegiis existentes, si sint in Sacris constituti, in dictis Collegiis votum habeant post sex annos ab Habitus receptione completos.

Extravagans IV.

Monachi extra Monaster. manentes neutra fruantur voce

§. 254. Monachi illi, qui habitu etiam retento, & cum legitima facultate assistunt eorum Genitoribus, aut alicui Episcopo, sive ex alia quacumque causa, Habitu retento, permanent extra Monasterium, non habeant votum activum neque passivum, etiamsi tempore electionis sint præsentes in proprio Monasterio.

Extravagans V.

Qui vocari debeant ad electionem Prioris sui Monast.

§. 255. Monachi, ultra viginti quinque leucas a propriis Monasteriis cum simplici patente Patris Generalis commorantes, nisi exiliati, aut legitime pœnitentiati existant, votum habeant, tamquam Vocales legitimi, in electione Prioris proprii Monasterii; Ad quam concurrendi atque accedendi licentia ipsis minime denegetur, neque ullatenus impediatur, habita vacationis notitia. Ad prædictam tamen electionem, citari non debeant, nisi Vocales intra viginti quinque leucas existentes; ut in Constitutione 70. ordinatur: Exceptis tamen PP. Secretario & Procuratore Generalibus, atque Monachis assistentiæ Patris Generalis, Prædicatoribus Regiæ Majestatis, Lectoribus & Passantibus, qui in qualibet distantia prorsus citari debent.

Extravagans VI.

Qui vero vocem habere nequeant in Capitulo.

§. 256. Monachi, propter eorum demerita & culpas ad carcerem, seu reclusionem in Cella horis vacativis, etiam in propriis Monasteriis per sententiam diffinitivam condemnati, nullam vocem in Capitulo habeant; & si ad actus Communitatis ex reclusione egrediantur. Monachi vero, inquisiti de aliquo crimine, atque dum compilatur processus; carcere custoditi, vocem activam in Capitulo habere debeant, donec illis auditis, causa diffinitive terminetur; nisi inquisitio fuerit de aliquo delicto facinoroso, vel culpa graviori publica & manifesta, seu alia, cui in nostris Constitutionibus & Extravagantibus privatio vocis Capitularis ipso facto fuerit imposita: quibus casibus omni voce Capituli prorsus careant.

Extravagans VII.

Monachi extra sua Monast. commorantes non habeant vocem nisi in electione Prioris.

§. 257. Monachi extra propria Monasteria in aliis commorantes, ad electionemque Prioris suorum Monasteriorum accedentes, peracta electione & confirmatione Prioris, redeant ad Monasteria, ubi prius morabantur, nec vocem habeant in aliorum officiorum electione, sicut jam diu in nostra Religione observatum fuit.

CONSTITUTIO XLIII.

Quod Fugitivi quærantur a suis Prioribus: de facultate illos deprehendendi, & de pœnis pro illis puniendis.

§. 258. Fugitivi Monachi per suos Priores, quam citius commode fieri poterit, petquirantur, & per censuram Ecclesiasticam, vel alias, prout expedire videbitur, ad propria Monasteria redire cogantur, ac eis juxta suorum qualitatem excessuum secundum Constitutiones nostras pœnitentia imponatur; nisi forsan per Generale Capitulum de aliquo Monacho in speciali fuerit aliter ordinatum. Ad hæc: fugitivos censemus quoslibet Monachos, qui sine suorum Prælatorum licentia ultra metas Monasterii, quas Monachi sine licentia hujusmodi exire non debent, cum voluntate fugiendi, seu aliquod maleficium committendi abscesserint: vel qui ad loca aliqua de suorum Priorum licentia missi, eainde sua auctoritata cum intentione ad Monasterium non revertendi, recesserint. Cæterum universis & singulis Prioribus, ac Monachis nostri Ordinis omnes & singulos fugitivos Professos, cujuscumque nostri sint Monasterii, capiendi, & ad Monasteria, quorum sunt Professi, reducendi, plenariam concedimus potestatem; vel saltem fugitivorum Prioribus, expensia illarum Domorum, quarum illi fugitivi capti, Professi extiterint, notificent de hujusmodi captione: quatenus ad reducendum eosdem captos ad sua Monasteria certos Nuncios mittant; Verum, si alias apparuerit, aut verisimiliter præsumatur, quod Monachi eum sui Prioris licentia a suo Monasterio discesserint, non procedatur via aliqua contra eos. Præterea omnes Ecclesiarum Prælatos, necnon & quascumque alias Personas, jurisdictionem aliquam Ecclesiasticam quomodolibet obtinentes, aut alias, quæ sequuntur, exercere valentes, quam affectuose possumus, deprecamur in Domino, quatenus ad instantiam seu requisitionem cujuscumque Prioris vel Monachi nostri Ordinis fugitivos hujusmodi capiant, seu capi faciant. & eos Monacho vel Priori requirenti captos tradant, seu illos ad loca vel Personas, quæ vel quas Monachus vel Prior requirentes eisdem capientibus explicaverit, expensis Monasteriorum, quorum Professi sunt, mittant, implorato atiam auxilio super prædictis brachii Sæcularis, quatenus opus sit. Etiam Prælatis & Personis supradictus jurisdictionem habentibus, vel alias præmissa exercere valeotibus, auctoritate Apostolica nostro Generali Capitulo concessa, qua fungimur in bac parte, ad universa & singula supradicta specialem potestatem atque licentiam impartimur. Præterea si ad Sacrum Ordinem quis, dum fuerit fugitivus, promotus extiterit, ad executionem bujusmodi Ordinis, aut ad aliquos actus Capitulares sine Capituli Generalis licentia nullatenus admittatur. Fugitivorum autem Monachorum pœna hæc erit: Fugitivus, qui intra quinque dies, a sui recessu numerandos, redierit, per quinque dies statim sequentes pœna gravioris culpæ cum disciplina in Refectorio tempore prandii post Benedictionem mensæ mulctetur, eisdem diebus in carcere retrudendus. Si autem post quinque dies, ante diem tamen quadragesimum redeat, ultra prædictam culpæ gravioris pœnam, decem diebus carceri mancipetur. Si vero post quadraginta, dum tamen ante annum reversus fuerit, præter jam dictam pœnam per dies xi. carcerali reclusioni subjaceat. In quorum singula sexta feria unam in capitulo culparum sustineat disciplinam; sed si post annum, quandocumque redierit, ultra præfatam pœnam carcerem semestri spatio substinebit; in quo singulis sextis feriis in pane & aqua abstineat, & disciplinam in capitulo culparum accipiat: necnon in actibus omnibus tanquam Novitius habeatur, donec per Priorem cum sui consensu Capituli in statum pristinum fuerit restitutus. Circa pœnas autem prædictas gravandi, illas præsertim contra illos, qui revertuntur inviti, & super eisdem dispensandi, præmaxime circa illos, qui voluntarie revertuntur, habeat Prior cum deputatorum consilio, prout eis rationabile visum fuerit, plenariam potestatem. Verum si quisque fuerit secundo fugitivus post debitam reconciliationem per Priorem & Capitulum cum ipso factam, ultra pœnas in bac Constitutione, ut præmittitur, designatas, sit semper ultimus omnium Monachorum sui status Clericalis vel Laicalis, quos tempore sui regressus in Monasterio suo repererit, nec ad Confessoris, Vicarii, seu Prioratus officia possit eligi vel assumi, nisi cum eo per Generale Capitulum, & tunc etiam post tres annos a finæ reconciliationis tempore computandos, super dictis officiis fuerit dispensatum. Præterea, si tertio fuerit fugitivus adhuc per suum Priorem & Capitulum, prout præmittitur, reconciliari valebit; Verumtamen præter pœnas supradictas, voce Capituli perpetuo sit privatus. Insuper ad prædicta Confessoris, Vicarii & Prioratus officia sit intelligibilis ipso facto. Quoad vocem autem Capituli obtinendam, poterit cum eo per Generale Capitulum faciliter dispensari. Cæterum si quarto fugitivus extiterit, ejus reconciliatio ad Generale Capitulum sulummodo pertinebit quoad habilitationem, quam tamen idem Capitulum non debet facere, nisi prius sui Prioris & Conventus bonam informationem babuerit super negotio hujusmodi fugitivi; & tunc Generale Capitulum prædictas pœnas, aut etiam alias, prout sibi videbitur, eidem fugitivo imponat, vel eumdem ad Monasterium suum remittat, illas passurum ibidem; quod decentius & expedientius extimatur. Poterit etiam Pater Generalis ipsum ad Ordinem recipere, pœnarum dispansatione Generali Capitulo reservata. Porro, qui ultra vicem quartam aufugerit, perpetuo & indispensabiliter pœnas inhabilitatis prædictas, & nihilominus pœnas alias, si quæ illi fuerint in perpetuum vel ad tempus impositæ, substinebit. Fugitivus pro prima vice a voce Capituli sit ipso facto suspensus; tamen possit eadem vox illi restitui per suum Priorem cum consensu Capituli: Pro secunda autem vice similiter sit suspensus a voce Capituli: quæ quidem non possit ei restitui, nisi per Patrem Generalem: Pro tertia vero vice sit quoque ab eadem voce Capituli suspensus, quæ non valeat sibi restitui nisi dumtaxat per Generale Capitulum.

Qui sint censendi fugitivi.

Et a quibus ad Monasteria reducendi.

Fugitivi si ad Sacros promoveantur Ordines, ad actus Capitulares non admittendi.

Fugitivorum pœnæ.

Extravagans I.

§. 259. Fugitivi, qui ad Monasterium residentiæ Patris Generalis accesserint, & cedierint, disciplinam in Refectorio statim sustineant & in terra panem cum aqua comedant, iterum tertio & amplius, prout culpa postulaverit: reliquas vero pœnas in eorum proprio Monasterio, vel in alio, ad quod fuerint transmissi, adimpleant & sustineant. Insuper fugitivus, qui quater ab Ordine discesserit, in carceribus per sex annos recludatur: inde tamen poterit illum Prior ad Chori & Refectorii assi-

Fugitivorum, qui ad Monast. residentiæ P. Generalis accesserint, pœna.

Pœna item fugitivorum quartum ab Ordine.

stentiam

ſtentiam extraheret; reliquo vero tempore iterum carceri mancipetur.

Extravagans II.

Priori facultas datur fugitivos comprehensos, vel redeuntes a censuris absolvendi.

§. 260. Quilibet Prior nostri Ordinis, aut Vicarius in Prioris absentia, quemcumque Monachum fugitivum ab illis comprehensum, seu quolibet modo ad suum Monasterium reversum & accedentem, ab excommunicationis censura, quam habitum derelinquens incurrit, & a quibusvis aliis censuris, si quas incurrerit, absolvere; eidemque per se aut per suos Confessarios omnia Sacramenta libere administrare possint & valeant.

Extravagans III.

Habitusque restituendi.

§. 261. Fugitivis, ad nostra Monasteria sine habitu redeuntibus aut venientibus, non possit habitus noster restitui, nisi a suo Priore vel a P. Generali.

Extravagans IV.

Pœna contra propria culpa Capitularem vocem amittentes.

§. 262. Quotiescumque Monachus in Sacris constitutus secundum nostrarum Constitutionum & Extravagantium dispositionem vocem Capitularem amittit, videlicet propter tractatus illicitos de electione habitos, & ob fugam; in his casibus Monacho delinquenti in Sacris non constituto auferatur Corona: Fratri vero Laico nexus ad utrumque Scapularis latus in pœnam annectantur, atque hujusmodi pœnæ eodem tempore durabunt, quo privatio vocis Capitularis Monacho in Sacris imposita durare debet.

Extravagans V.

Fugitivis tempus fugæ ad habitus antiquitatem & vocem non computandum.

§. 263. Inviolabiliter observetur consuetudo nostri Ordinis, videlicet, quod Monachis primo fugitivis non computetur in habitus antiquitate, neque ad vocem in Capitulo habendam, neque ad præcedentiam, neque ad aliquid aliud totum tempus, quo extra Ordinem fugitivi existant, in quo nullatenus dispensari possint. At vero semel & iterum fugitivi aut a nostra Religione expulsi, seu voluntarie licentia debita egressi, cum ad illam reversi fuerint, aliam antiquitatem non sortiantur, nisi a tempore, quo ad Monasterium revertuntur: itaut sint novissimi omnium Monachorum, quos tempore sui reditus in Monasterio invenerint. Præterea secundo fugitivi, nisi post duodecim annos a tempore sui regressus ad Monasterium completos, ordinari non possint, & si ordinati jam fuerint, ab exercitio Ordinum dicto tempore sint suspensi. Tertio vero fugitivi in perpetuum non ordinentur, vel ab exercitio Ordinum susceptorum perpetuo suspendantur. Sin vero fuerint Fratres Laici, pro secunda fuga duodecim annis; pro tertia vero perpetuo sub disciplina Magistri Novitiorum indispensabiliter existant.

Secundo fugitivi non nisi post 12. annos ordinandi.

Extravagans VI.

Pœnæ contra fugitivos res a Monasteriis asportantes.

§. 264. Monachi fugitivi, qui aliquid pretii aut valoris a Monasterio ablatum secum portaverint, seu fuga durante illud abstulerint a propriis Monasteriis, perpetuo a Capitulo Generali, si expediens videbitur, eliminari possint, atque in Monasteriis, ad quæ missi fuerint, pœna gravioris culpæ per annum indispensabiliter puniantur.

Extravagans VII.

Quinquies fugitivi incorrigibilium pœna puniendi.

§. 265. Monachi, qui habitu dimisso ultra quinque vices fugitivi fuerint, incorrigibilium pœna puniri debeant: Si vero fugitivi quicumque, antequam a Monasterii septis egressi fuerint, capiantur, in pœnas hujus Constitutionis fugitivis impositas non incurrant, Priorum tamen arbitrio puniri possint.

Extravagans VIII.

De fugitivis prætextu literarum Apostolicarum.

§. 266. Si, prætextu literarum Apostolicarum ab illo obtentarum, ad Villas vel Oppida Monasteriis circumvicinia aliquis Monachus nostri Ordinis fugitivus cum habitu nostræ vel alterius Religionis aut sæculari pervenerit, aut in illis vagari & manere quomodolibet præsumpserit; Priores, Vicarii sive Præsidentes, statim ad Ordinarium dictorum locorum accedant, & nostris Privilegiis utentes ab eo petant, ut fugitivo præcipiat, quod literas Apostolicas coram illo præsentet, præsentatasque examinari curent. Et si in examine legitimas ipse Ordinarius non invenerit, sibi ipsis curent fugitivum consignari. Consignatus vero carceri mancipetur, donec Pater Generalis de illo conscius provideat, quod ipsi magis expediens videatur. Sin autem literæ Apostolicæ legitimæ repertæ fuerint, a dicto Ordinario petant, ut dicto fugitivo præcipiat a circuitu nostrorum Monasteriorum, Villisque & Oppidis ipsis convicinis, recedere, sicut in Privilegiis nostræ Religionis disponitur.

CONSTITUTIO XLIV.

Quod spolietur habitu nostri Ordinis, qui non fuerit Monachus illius.

§. 267. Novitios fugitivos, & quascumque alias personas, quæ, nostri Ordinis non existentes, habitum nostrum portant, quilibet noster Prior vel Monachus, nostro habitu, quo indigne teguntur, expoliare vel expoliari facere possit.

CONSTITUTIO XLV.

De fundatione, unione & destitutione Monasteriorum nostri Ordinis.

Fundari nequeant, uniri, vel destitui Monasteria sine licentia Capit. Gen.

§. 268. Fundari Monasterium aliquod de novo non valeat per ullam personam nostri Ordinis absque Capituli Generalis vel Diffinitorum omnium licentia speciali, & mandato. Et tunc tale Monasterium sufficientem adminus pro Priore & duodecim Monachis debet habere dotem, quoniam in minori numero nequit Religio decenter & commode observari. Hanc fundandi licentiam P. Generalis una cum privato Capitulo intra triennium possint dare: Sed destitutionem & unionem quorumcumque Monasteriorum nostrorum solummodo Generali Capitulo reservamus.

Extravagans I.

Quæ requirantur a fundandas novas Domus.

§. 269. Cum valde expediat, quod Domus novæ quæ reditus sufficientes & commodam habitationem pro duodecim Monachis & Priore habent, in Monasteria formalia erigantur; Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Patrem Generalem & Capitulum Generale serio monet, ipsisque injungit, quod invigilent super dicta erectione, Visitatoribus Generalibus committant, ut de statu prædictarum novarum Domorum informationes capiant, erectionem promoveant; & quando requisita sufficientia concurrant, ipsum Capitulum Generale servatis servandis prædictam erectionem faciat; vel etiam, mediante unione unius cum altera novarum Domorum, prout sibi expedire videbitur, provideat; ad quem effectum reditus & proventus dictarum novarum Domorum extra easdem Domus in alias quascomque causas nuo distrahantur, exceptis taxis ordinariis vel extraordinariis, quæ universo Ordini legitime imponuntur.

Extra-

Extravagans II.

Non recipienda alia Monast. Monialium.

§. 270. Non recipiantur alia Monasteria Monialium, quia ita convenit pro custodia nostræ Sanctæ Religionis.

Extravagans III.

Priores jurisd[illegible] fuæ [illegible] propr[illegible] bas.

§. 271. Priores Monasteriorum propinquorum Monasteriis Monialium nostri Ordinis illarum curam habeant; eamdemque in eas jurisdictionem exerceant, quam habent in Monachos sui Conventus,

Extravagans IV.

In ea vero [illegible] ingre[illegible] gre[illegible]antur.

§. 272. Priores Monasteriorum nostrarum Monialium curam habentes, in ea non ingrediantur, nisi causa gravi aut urgenti necessitate moti, & ab illarum Confessario & duobus Monachis ex senioribus comitari, causaque vel necessitate sui ingressus peracta, statim a clausura exire debeant: Cum vero aliquam Monialem ad habitum vel Professionem recipiunt, hujusmodi receptionem vel professionem per cancellos aut communicatorium peragere teneantur. Nulli præterea personæ cujuscumque status, conditionis, aut sexus existat, licentiam ingrediendi in dicta Monasteria concedant: exceptis Medicis, aliisque necessariis Officialibus, juxta præscriptum in dictis Monialium Constitutionibus.

Extravagans V.

[illegible] de Mo[illegible] Do[illegible]

§. 273. Dotes, in ingressu & Professione Monialium receptæ, in communi deposito reponantur, & custodiantur sub tribus clavibus, quarum unam habeat, Prior cui Monasterii cura incumbit, alteram Priorissa, & tertiam Depositaria, nullaque quantitas dictæ pecuniæ inde extrahi possit, nisi ut investiatur in fundis immobilibus vel in censibus tutis & fructiferis. Si vero, propter gravem evidentemque Monasterii necessitatem, aliquam portionem extrahere & consumere necesse fuerit: nullatenus fieri possit, nisi servatis servandis de consensu Prioris & majoris partis Capituli dictarum Monialium, & præcedente licentia Patris Generalis, priusque data cautione reintegrationis pecuniæ extrahendæ, quam citius fieri possit.

Extravagans VI.

[illegible]ales [illegible] sub [illegible] Ma[illegible] ovi[illegible]

§. 274. Moniales nostri Ordinis tribus annis, incluso probationis anno, sub disciplina Magistræ Novitiarum indispensabiliter existant.

Extravagans VII.

Qu[illegible] de e[illegible]ndis, vel Monacandis.

§. 275. Nulla fœmina in Monasteriis nostrarum Monialium admittatur, sive ad habitum recipienda, sive in iisdem Monasteriis aliquandiu educanda, quin servatis servandis; & præcedat consensus Prioris & majoris partis Capituli earumdem Monialium, per suffragia secreta prorsus præstandus.

CONSTITUTIO XLVI.

Quod non ingrediantur Mulieres in nostra Monasteria.

§. 276. Nulla fœmina stare per magnum spatium ad januam cujuslibet Monasterii nostri, & multo minus intrare in Monasterium, nec intra ejus septa, permittatur. Toleramus tamen consuetudinem nonnullorum Monasteriorum, ubi fœminæ Ecclesiam seu Claustrum principale, dum fiunt Processiones, consueverunt intrare, & non aliter; & in hoc dispensare non possit P. Generalis.

CONSTITUTIO XLVII.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur.

§. 277. Non incedat Monachus equitans in via sæcularibus ornamentis, sed honestam deferat sellam stapedinis ligni, & habenis canapeis, quæ ad adæquandum ferreas habeant catenulas; sed si casus evenerit opportunus & utilis, in quo prædictum observari non poterit, Priori relinquitur, secum, & cum Monacho itinerante, dispensatio; & absente Priore ipse idem Monachus hoc exercere valebit; Super quod conscientias tam Priorum quam Monachorum oneramus.

Extravagans unica.

§. 278. Observetur consuetudo inviolabilis Ordinis, videlicet: ut nullus Monachus eat in Curiam Regiam, vel in Cancellarias sine licentia in scriptis Patris Generalis, & dumtaxat ad uegotia propria, vel ad sua Monasteria pertinentia; & Monachi ita euntes in Monasteriis residere teneantur, & assistere Missæ & Vesperis diebus Dominicis & Festis, & in principalioribus a Priore celebrandis, etiam Matutino. Pariter omnibus dictis diebus a Monasterio non exeant sine expressa licentia Prioris, quæ nullatenus concedatur, quando celebratur agitatio taurorum.

CONSTITUTIO XLVIII.

Quod nullus Monachus eat sine licentia ad Capitulum Generale, aut ad Patrem Generalem.

§. 279. Missus de uno Monasteriorum nostrorum ad aliud propter sua demerita, durante tempore pœnitentiæ sibi injunctæ, ad Capitulum Generale, aut intra triennium ad Patrem Generalem sine mittentis licentia venire nullatenus permittatur; tamen circa ejus negotium, si fuerit Patri Generali, aut Capitulo Generali propositum, intimetur eidem Monacho voluntas ejusdem Capituli, sive Patris Generalis. Si autem venerit, hujusmodi licentia non obtenta, graviter puniatur, necnon ad Monasterium, de quo discesserit, remittatur. Similiter etiam est graviter puniendus, & ad suum Monasterium remittendus quicumque Monachorum, qui sine debita licentia ad Capitulum Generale, seu intra triennium ad prædictum Patrem Generalem venire præsumpserit.

CONSTITUTIO XLIX.

Quis possit dare licentiam, ut transeat Monachus ad aliud Monasterium, aut ad alium Ordinem.

§. 280. Transeundi licentiam de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis, vel ad alium Ordinem strictiorem ob frugem vitæ melioris, cuicumque Monacho sui Conventus quilibet noster Prior cum sui consensu Capituli, causa rationabili apparente, possit conferre cum licentia Patris Generalis, & non aliter. Si vero justa causa Monachum hujusmodi licentiam petentem non moveat, ipsum suus Prior detineat, & a proposito suæ levitatis, illum debite puniendo, compescat.

Extravagans I.

§. 281. Juxta tenorem Apostolicorum Privilegiorum, nullus Religiosus Ordinis nostri Professus ad Minorum, & alium quemcumque Ordinem strictiorem, etiam Carthusianum, etsi bona intentione ductus, sub prætexta quorumcumque Privilegiorum dictis Ordinibus concessorum, & quarumcumque litera- Solus P. Generalis licentiam io scriptis dare possit transeundi ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

rum

rum Apostolicarum, quascumque clausulas, etiam derogatorias derogatoriarum in se continentium, nisi in literis ipsis expressus consensus Patris Generalis accesserit; & nisi de licentia ejusdem Patris Generalis, petita & obtenta, se transferri posse; alioquin tam recipientes quam recepti excommunicationis sententiam, a qua nisi a Romano Pontifice vel Patre Generali, præterquam in mortis articulo, absolvi non possunt, eo ipso incurrant. Monacho vero cum debita licentia ad alium Ordinem transeunti, posteaque ad nostrum revertenti (quod omnino spiritus & animi levitas videtur) imponantur pœnitentiæ, quæ Patri Generali videbuntur debitæ, habita informatione sui Prioris & Conventus; præterea ad omnia officia honorifica Ordinis inhabilis maneat; quod si illorum sit incapax, per annum clausuram servet. Qui autem Monachus post Professionem emissam in suo Ordine, ad nostrum redire voluerit, nullatenus recipiatur.

Quæ revertenti infligenda sit pœna.

Extravagans II.

Monachi licitè ad aliud transeuntes Monaster. sua supellectilia possit transferre.

§. 282. Monachus, qui cum justa causa, & debita licentia, in alio nostri Ordinis Monasterio iterum obedientiam promittit, possit ad usum retinere, & ad secundum Monasterium transportare libros, cæteraque supellectilia, quæ vel adduxit secum a sæculo, vel acquisivit in primo Monasterio: cui dominium & proprietas illorum omnino reservatur, & post dicti Monachi mortem restitui debent. Ut autem dicta restitutio fideliter & sine damno neutrius Monasterii fiat, Inventarium de omnibus, quæ de primo ad secundum Monasterium transfert, ante hujusmodi transitum conficiatur, & in utroque Monasterio illius copia conservetur.

Quomodo utriusq. Monasterii consulendum indemnitati.

Extravagans III.

Quo pacto cum revertentibus agendum.

§. 283. Si contingat aliquem Monachum exemptionem ab obedientia nostri Ordinis obtinere, & post illius usum ad Ordinem & suum Monasterium iterum redire, & in eo recipi velle, Pater Generalis nequeat eum admittere sine novo consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis. Sic autem receptus in dicto Monasterio, iterum Professionem renovet, aliaque antiquitate non gaudeat, quam a die sui regressus, & secundæ receptionis in dicto Monasterio, neque vocem Capitularem habeat nisi post decem annos completos, a dicta secunda receptione præcise computandos.

CONSTITUTIO L.

Sub cujus obedientia stare debeat Monachus, qui vadit ad aliud Monasterium ad tempus vel in perpetuum.

Transeuntes ad aliud Monaster., illius Priori semper subjecti.

§. 284. Quicumque de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis per quoscumque, mittendi potestatem habentes, qualibet ex causa missus, debet tempore, quo ibidem manserit, sub obedientia & correctione Prioris illius Monasterii, ad quod mittitur, permanere: exceptis casibus permittentem expressis. Verum si perpetuo missus fuerit, prædicto Priori suisque successoribus perpetuam obedientiam repromittat.

Extravagans I.

Matriti vero commorantes Priori S. Hieronymi.

§. 285. Prædicatores Regiæ Majestatis aliique Monachi nostri Ordinis, residentes Matriti cum Patente aut ordine Patris Generalis, etiam Ex-Generales, sint subjecti Priori Monasterii Sancti Hieronymi Matriti: & pariter Vicarii, Procuratores, seu Œconomi Monasteriorum Monialium, sint subjecti Patri Priori, cui subduntur Monasteria, quorum sunt Vicarii, aut Procuratores, seu Œconomi.

Extravagans II.

Quid de ve[s]titu, ejus[...]que impe[...]

§. 286. Monachis existentibus in Domibus novis, & Collegiis inclusis Prioribus & Lectoribus, quolibet mense octo regales monetæ Castellæ, pro vestiario solvantur; Monachi vero, aliis Monasteriis cum aliquo ministerio inservientes aut in illis aliter commorantes sive cum Patente sive in exilio, vel a dictis Monasteriis vestiantur, prout proprii filii, vel loco vestiarii dictos octo regales quolibet mense ipsis persolvi debeant; si tamen fuerint carceribus mancipati, aut ita impediti, ut vitam communem cum aliis sequi non valeant, propria Monasteria illi, in quo commorantur, quod a Diffinitorio Generali, vel a Patre Generali inter Capitulum & Capitulum, taxatum fuerit, solvere teneantur. Monachi denique in Monasteriis Regiæ Curiæ, aut Cancellariarum, negotiorum causa residentes, ipsis qualibet die persolvant juxta taxam dicti Diffinitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum.

CONSTITUTIO LI.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur, pro recipiendis Sacramentis.

§. 287. Quilibet Monachus nostri Ordinis, cum debita licentia per aliquod ipsius Ordinis Monasterium transiens, possit a Priore vel Vicario ipsius Monasterii, seu aliis Monachis ad audiendum Confessiones inibi deputatis, sive ab eo, qui ad hoc sibi fuerit specialiter designatus, etiamsi hujusmodi designatus ejusdem Monasterii Professus non fuerit, Ecclesiastica recipere Sacramenta. Itinerantes quoque Priores & Monachi Presbyteri, cum debita licentia incedentes, possint aliis Ordinis Monachis, ac sibi invicem ministrare Sacramenta Ecclesiastica. Presbyteris autem alterius Ordinis, aut Sæcularibus, Monachus absque speciali debitaque licentia confiteri non debet, nisi hujusmodi licentiam petere fuerit oblitus. Habens etiam hujusmodi licentiam, si Monachum Ordinis habeat, cui confiteatur, nequaquam confiteri valeat alterius Ordinis Religioso vel Sæculari.

CONSTITUTIO LII.

De examine, quod præcedere debet pro ordinandis Monachis. De electione, & obligationibus Collegialium.

§. 288. Non promoveatur ad Ordinem Sacrum aliquis Monachorum nostrorum, nisi aliqualiter Scripturas Sacras, quas legit, intelligat ad examinationem sui Prioris cum Deputatorum consilio; nec Monachi extra Monasteria Ordinis ad discendum mittantur: circa hoc tamen Pater Generalis poterit ex causa rationabili, prout sibi videbitur, dispensare.

Monachi pr[o] studiis ext[ra] Monast. Or[d.] non mitte[n]di.

Extravagans I.

Non Ord[i]nandi, ni[si] prævia Prio[ris] Informa[tione].

§. 289. Pater Generalis Monachis Monasteriorum nostri Ordinis ad recipiendos Ordines licentiam non concedat, quin prius habeat informationem a Priore & Deputatis Monasterii, cujus dictus Monachus est Professus, de causa, vel causis, quare ipsi ad Ordines suscipiendos licentiam non concedunt.

Extravagans II.

Nec an[te] quartum a[b] ingressu in Ordinem an[n]um.

§. 290. Monachi non promoveantur ad Sacros Ordines, donec quartum annum ab Habitu recepto compleverint; nisi aliter ex gravi causa Priori cum consilio Deputatorum videatur

facien-

faciendum ; ita tamen ad Ordines promoveantur, quod poſt primam Miſſam cantatam ſub diſciplina Magiſtri perſeverent, aliquo tempore in rebus ad tantum miniſterium neceſſanis inſtruendi. Quando vero pro Ordinibus ſuſcipiendis extra Monaſterium miſſi fuerint, cum Novitiorum Magiſtro, vel eo impedito cum altero Monacho gravi, a Priore deſignando, cui in itinere ſubſint, præciſe tranſmittantur.

Extravagans III.

In ſingulis Monaſter. Lectio S. Scripturæ, & caſuum conſcientiæ habenda.

§. 291. In ſingulis noſtris Monaſteriis lectio Sacræ Scripturæ, aut caſuum conſcientiæ juxta antiquam noſtri Ordinis conſuetudinem, præſcriptumque Sacroſancti Concilii Tridentini, habeatur, cui aſſiſtere debeant omnes Monachi non impediti, viginti annos a receptione Habitus completos non habentes : alias niſi interveniant, culpam in Refectorio vel Capitulo dicere teneantur ; ſtrictèque injungimus Prioribus & noſtris Viſitatoribus, quod lectionem hujuſmodi in Monaſteriis ſedulo teneri diligenter procurent, eamque omittentes vel negligentes Priores aut Lectores debite coerceant. Prior vero cum Deputatorum conſilio pro hac lectione tenenda Monachum habilem deſignet ; & qui ſaltem per tres annos in noſtris Collegiis Sacræ Theologiæ vacaverit, qui Lector Sacræ Scripturæ nominetur, & a Feſto Sancti Patris noſtri Hieronymi uſque ad natalium S. Joannis ſingulis diebus non impeditis legere teneatur, ipſique conceditur exemptio a Choro, exceptis diebus, quibus celebrat Prior, vacationibus, aliiſque functionibus juxta Monaſteriorum conſuetudines, & noſtras Conſtitutiones.

Extravagans IV.

De Collegialium electione.

§. 292. In noſtris Collegiis & electione Collegialium omnino ſerventur ſequentia, videlicet : Collegiales nullatenus eligantur aut mittantur per favorem, preces, aut ſupplicationem ſæcularium, ſed attentis dumtaxat ſufficientia, ingenio, & meritis Monachorum.

Qui non eligendi.

Non eligantur in Collegiales, qui quatuor annos ab habitu recepto non compleverint, in quo Pater Generalis abſque magna & urgenti neceſſitate non diſpenſet.

Pater Generalis nullum Monachum mittat ad Collegium in caſu, quo ejus conſanguinei Genitores aut propinqui expenſas, ſtudii tempore, in Collegio faciendas perſolvere velint, niſi præhabita informatione a Priore & Deputatis, ſi ſit habilis & ſufficiens, qualitatibuſque ad Collegium requiſitis ſit ornatus.

Monaſteria ſecundum uniuſcujuſque poſſibilitatem ad Collegia Monachos habiles eligere & mittere procurent ; alias P. Generalis, prout ſibi expediens viſum fuerit, ſuper hoc provideat.

...rius examinandi.

Statim ac Collegiales electi ad Collegium acceſſerint, ad diſpoſitionem & mandatum Patris Generalis examinentur, & niſi de eorum ſufficientia habilitate & virtute in examine conſtiterit, non recipiantur, ad ſuaque Monaſteria remittantur.

Toto ſtudiorum tempore Collegiales in Collegiis perſeverent, quin ex illis ad Paſſantiás in vacationibus egrediantur ; & pro victu totius anni Monaſteria propriæ Profeſſionis nonaginta ducatos monetæ Caſtellæ pro ſingulis Collegialibus Collegio ſolvere teneantur & inſuper Collegialibus veſtimenta & calceamenta neceſſaria ſubminiſtrare expenſaſque itinerum ſive ad ordines ſuſcipiendos ſive tranſitus de uno in aliud Collegium ipſis perſolvere debeant.

Si contingat Genitores vel Conſanguineos Collegialis expenſas tempore ſtudii factas vel faciendas Collegio perſolvere, Monaſterium cujus dictus Collegialis eſt Profeſſus quadraginta ducatos monetæ Caſtellæ ratione Paſſantiæ ipſi vel Collegio perſolvere & ſatisfacere teneatur, niſi aliter conventum fuerit.

Quolibet anno examini ſubjiciendi.

Collegiales ſingulis annis ab Examinatoribus in cujuslibet Collegii Conſtitutionibus deſignatis examinentur & approbentur exceptis actuantibus Univerſitatis Salamantinæ, & hæc examina a die ſequenti feſtum S. P. N. Hieronymi, uſque ad feſtum Sancti Lucæ fiant & compleantur : quique in illis inſufficientes & inhabiles reperti fuerint ſeu inquieti aut in moribus incompoſiti a dictis Examinatoribus non approbentur.

Pœnæ expulſorum.

Qui propter eorum demerita a Collegio expelluntur, eoque in examine privantur ſeu qui juſta cauſa vel neceſſitate non interveniente Collegium renuntiaverint ad eundemmet ſtatum in quo erant, quando ad Collegia miſſi ſunt revertantur & redigantur, itaut ſi tunc erant ſub diſciplina Magiſtri ad eandem redire debeant tempore Reſidentiæ in Collegiis minimè computato ut ab illa liberentur.

Novitiorum ſubdendi Magiſtro.

In quolibet Collegio deſignetur a Priore vel Rectore Novitiorum Magiſter ſub cujus diſciplina omnes Collegiales tam Philoſophi quam Theologi per ſex annos ab habitu recepto ſubeſſe debeant : Prædictus vero Magiſter Collegiales ita in actibus Religionis & mortificationis exerceat ; ut quatenus fieri poſſit obſervantia Regularis in Collegiis conſervetur.

In omnibus Scholis Ordinis legendum juxtà Doctrinam S. Thomæ.

In omnibus noſtris Collegiis & ſtudiis ex antiqua & inviolabili conſuetudine noſtri Ordinis tam in Philoſophia quam in Theologia Doctrinæ *Sancti Thomæ Aquinatis*, prout huc uſque laudabiliter actum fuit, impoſterum omnino doceatur & teneatur, neque Lectores defendere, ſubſcribere aut typis mandare Concluſiones, quæ dictæ Doctrinæ non ſint conformes aliquo modo audeant, alias a Patre Generali puniantur.

De tempore Lectionum.

In dictis Collegiis (excepto Collegio Sancti Laurentii Regalis) incipiat curſus & lectura a die immediate ſequenti feſtum Sancti Lucæ, terminetarque in immediate præcedenti Dominicam Pentecoſtes. Ab hac vero die uſque ad feſtum Sancti Laurentii quotidie feſtivis & feriatis diebus exceptis ab hora nona uſque ad decimam matutinam Collegiales ad invicem in argumentis & repetitione lectionum ſe exerceant, & a dicta hora decima uſque ad undecimam conferentiam habeant ; cui PP. Lectores Theologiæ quilibet in propria materia alternative præſidere teneantur ; Philoſophiæ vero Lectores ſimiliter cum ſuis unuſquiſque Diſcipulis. Sin vero ex aliqua juſta cauſa hujuſmodi exercitia de mane habere non poſſint, veſpere peragere teneantur hora aſſignanda a P. Lectore, qui præſidere tenetur.

Dies feriales, ſicut & vacationes ab exercitiis literariis, a die Sancti Laurentii uſque ad feſtum Sancti Lucæ, in Natali Domini, & Bacchanalibus juxta uniuſcujuſque Collegii Conſtitutiones, Collegialibus concedantur.

Curſus Philoſophicus quolibet conſumandus anno.

In noſtro Collegio Abulenſi legatur curſus artium, dumtaxat per triennium, & in ipſo exiſtant & conſerventur tres Philoſophiæ Lectores ; itaut ſingulis annis curſus philoſophicus incipiat & terminetur, atque Collegiales, qui curſum hujuſmodi triennalem peregerint, ad Collegium Salmantinum Theologiam audituri pertranſeant. Pariter Lector Theologiæ in Collegio Seguntino ſuperadditus conſervetur, in quo etiam unus exiſtat Monachus

Paſſans,

Digitized by Google

Paſſans, & duo ſint in Abulenſi Collegio, quibus duobus Lectoribus Monaſteria Profeſſionis de Veſtiario & neceſſariis providere teneantur.

Quomodo Cathedris, Lecturiſque, & quibus de Monachis providendum.

Ad Lecturas & Cathedras noſtrorum Collegiorum providendas hæc forma ſervetur, videlicet, per oppoſitiones provideantur, quæ præcedere debeant tam ad lecturam & cathedram artium, quam ad tranſitum ad lecturam & cathedram Theologiæ. Qui vero cathedram Theologiæ jam aſcenderint abſque ulteriori oppoſitione ſuperioribus gradatim provideantur & gaudeant.

Hujuſmodi oppoſitiones fieri debeant coram Patre Generali, quibus duo Lectores Theologiæ vel actuales vel Jubilati, ab eo deſignandi, aſſiſtant, qui Oppoſitoribus materiam ad lectionem de more præparare teneantur, hac forma nimirum: Ad lecturam Philoſophiæ, ex Logica, Phyſica, aut Metaphyſica: Ad lecturam vero Theologiæ, ex Magiſtro Sententiarum. Oppoſitionis Lectio per horam duret, & per alteram argumenteotur duo ex oppoſitoribus, quilibet per dimidiam horam. Sin vero Oppoſitores non adſint in competenti numero, P. Generalis pro ſui arbitrio argomenta provideat: Oppoſitionibuſque completis, digniores ad Cathedras eligi debeant.

De electione Actuantium in Collegio Salmantino.

Pro eligendis etiam Actuantibus in noſtro Collegio Salmantino ſervetur hic ordo, nempe: ut Patres Lectores proponant Rectori dicti Collegii tres aut quatuor Collegiales, ad actus Collegii tenendos habiliores & digniores, ex quibus Pater Rector neceſſario Actuantes eligere debeat: Pro actibus vero publicis in Univerſitate tenendis dictus Pater Rector & Lectores ad electionem ſingulorum Actuantium procedant per ſuffragia ſecreta; & qui majorem ſuffragiorum numerum obtineat, electus in Actuantem declaretur; Sin vero prædicti Electores in æquales partes dividantur, devolvatur electio ad Patrem Generalem, qui, attentis informationibus, ſecundum ejus conſcientiam habiliores & digniores eligat in Actuantes.

Exemptiones iis, qui ſtudii tempus expleverint, concedendæ.

Expleto tempore Studii & Collegii, Collegiales tam in propriis Monaſteriis quam in alienis eximantur a Laudibus, omnibuſque Horis Canonicis dicendis ante prandium, exceptis Miſſa & Veſperis Feſtivitatum majorum in Quadrageſima per tres annos ſequentes egreſſum a Collegio; intra quod tempus vel ſaltem infra annum immediate ſequentem, coram Ordinario Diœceſano ſe cum ſui Prioris licentia præſentare, & ad audiendas Confeſſiones ab eo licentiam obtinere teneantur; dicto vero tempore tranſacto, nulla alia gaudeant exemptione, niſi dierum octo, pro quolibet ſermone ab ipſis prædicando conceſſa.

Recentes a Collegiis & Studiis egreſſi non poſſint eligi in Priores, niſi completo ſexennio, nec in Vicarios, Procuratores temporalium, aut Magiſtros Novitiorum, niſi elapſo quatriennio: Nec in Procuratores Capituli Generalis, niſi tranſacto etiam triennio, poſtquam, completo Studio, a Collegio egreſſi fuerint. Caveat denique P. Generalis, ut ſine graviſſimis urgentibuſque cauſis ſuper his non diſpenſetur.

Extravagans V.

Collegialium electio a Priore per vota ſecreta facienda.

§. 293. Electio Collegialium fiat a Priore & Deputatis per vota deciſiva & ſecreta de Perſonis habilibus & benemeritis; & canonice concludatur per majorem ſaltem partem ſuffragiorum; quod ſi vota æqualia fuerint, Prior nominet unum ex antiquioribus Monachis Monaſterii, qui cum voto ſuo electionem faciat.

Extravagans VI.

Collegiales ſtudiorum tempore voto ſuis in Monaſt. careant.

§. 294. Collegiales, durante tempore ſuorum ſtudiorum in Collegiis, non habeant votum in ſuis Monaſteriis, etſi intra viginti quinque leucas commorentur; & ad majorem abundantiam votum renunciare debeant & teneantur, antequam ad Collegium proficiſcantur.

Extravagans VII.

Lectores, & Paſſantes poſt tres aut quatuor annos vacent.

§. 295. Lectores Philoſophiæ poſtquam legerint per tres aut quatuor annos juxta conſuetudinem Collegiorum, ipſo facto vacent a ſua lectura prout etiam Paſſantes. Ut vero tranſeat ad lecturam & Cathedram Theologiæ, faciant oppoſitiones, ut ſupra ordinatur.

Extravagans VIII.

§. 296. Collegiales noſtri Collegii Salmanticenſis per quatuor annos ſtudio Theologiæ vacent in dicto Collegio.

Extravagans IX.

Collegialibus prædicandi ubique non danda licentia niſi poſt tres annos ab egreſſu a Collegio.

§. 297. Collegialibus non dentur licentiæ prædicandi ubique, niſi tranſactis tribus annis, poſtquam exierint a Collegiis, id petentibus ſuis Conventibus, qui prius hoc decernent per ſuffragia ſecreta, & præcedente examine de ordine P. Generalis.

CONSTITUTIO LIII.

Quomodo & quando poterunt Monachi noſtri Ordinis prædicare, & audire Confeſſiones.

Monachi extra Eccl. Ordinis ſine Gener. licentia prædicare nequeant.

§. 298. Extra Monaſteria & Parochias Ordinis noſtri nullus Monachorum audeat abſque Capituli Generalis aut Patris Generalis licentia prædicare; nec detur talis licentia niſi illis, qui per Patrem Generalem, vel per Deputatos ab eo, aut a Generali Capitulo examinati fuerint diligenter. Et nihilominus cum tales velint prædicare, debent ad id ſuorum Priorum licentiam obtinere. Præterea Prior vel Monachus, qui Perſonarum extra noſtrum Ordinem cum legitima facultate Confeſſiones audierint, debent circa eas taliter ſe habere, quod Animarum ſalus & Dei ſervitium augeatur.

Extravagans I.

Et poſt habitam ab Ordinario licentiam.

§. 299. Noſtri Monachi ad prædicandum in Eccleſiis, quæ noſtri Ordinis non ſunt, ultra licentiam ſuorum Superiorum a Conſtitutione præſcriptam, juxta Sacroſancti Concilii Tridentini diſpoſitionem etiam Epiſcopi licentiam habere teneantur; ſine qua in prædictis Eccleſiis, quæ non ſunt noſtri Ordinis, nullatenus prædicare poſſint. Ad prædicandum vero in Eccleſiis noſtri Ordinis cum ſui Prioris licentia, perſonaliter ſe coram Epiſcopis præſentare, ab eiſque benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant.

Extravagans II.

Pro ſermone prædicando octo dierum exemptio.

§. 300. Pro quolibet ſermone prædicando ſingulis Prædicatoribus concedatur, prout hactenus fuit continua praxis noſtri Ordinis, exemptio-

exemptio a Choro per octo dies præcedentes. exceptis Festis, quibus ad Missam & Vesperas, & in solemnioribus celebrandis a Priore ad Matutinum accedere teneantur, nisi eadem die sint prædicaturi; necnon ad Processiones pro Defunctis, Antiphonam Beatæ Mariæ post Completorium, & Litaniam in Sabbatis.

Extravagans III.

De examine Confessariorum.

§. 301. Nullus Monachus possit audire Confessiones aliorum Monachorum nostri Ordinis absque licentia & facultate Prioris Monasterii, ubi residet, exercerique Confessio debet; etiamsi alterius Prioris licentiam ad audiendas Confessiones suorum Monachorum obtineat. Priusquam vero dicta licentia Monacho concedatur, examinetur diligenter per Priorem & Deputatos, seu per alios a Priore deputandos; & nisi post eorum approbationem tam in scientia quam in virtute & prudentia, ad hujusmodi ministerium requisitis, nullatenus concedatur; possitque dictum examen, quoties Priori visum fuerit, reiterari; & Monachis, qui idonei non reperiantur, licentia data suspendi, vel omnino auferri debeat: exceptis Prioribus absolutis, Visitatoribus, Diffinitoribus, Lectoribusque Theologiæ, qui prædicto examini pro obtinenda licentia, subjici non debeant, sed omnino idonei reputentur.

Extravagans IV.

Monachus præsentare se non debeat Episcopo nisi de consensu, & post examen sui Prioris.

§. 302. Nullus Monachus possit Confessiones sæcularium audire, nec per Bullam Sanctæ Cruciatæ ad eas audiendas eligi, quin prius de sui Prioris licentia Episcopo præsentatus, ab eo examinatus, vel aliàs idoneus judicatus, ad Confessiones audiendas in illius Diœcesi licentiam obtineat. Nullus præterea Monachus ad hujusmodi licentiam obtinendam Episcopo se præsentare audeat, quin prius per suum Priorem & Deputatos diligenter examinetur & approbetur, licentiamque in scriptis ad hujusmodi præsentationem a dicto Priore obtineat. Qui vero aliter coram Episcopo seu Ordinario se præsentare, ab eoque licentiam ad Confessiones audiendas obtinere præsumpserint, ejusdem licentiæ usus suspendatur, donec Pater Generalis ea uti concedat. Injungitur vero Visitatoribus Generalibus, quod prædictas licentias in Visitatione Generali videant & examinent, & quas subreptitie obtentas sine prævia Prioris licentia invenerint, rumpant & lacerent; Monachique, a quibus obtentæ fuerint, debite puniantur.

Extravagans V.

Monachi non gaudent privilegiis Cruciatæ pro casibus reservatis.

§. 303. Monachi nostri Ordinis non possint eligere virtute Bullæ Cruciatæ, aut alterius Privilegii, Confessarios, qui illos absolvant a casibus reservatis per suos Superiores; sed necessario & præcise uti debeant altero eorum, qui a dictis Superioribus ipsis fuerint ad id specialiter designati.

CONSTITUTIO LIV.

Quando haberi debet Capitulum culparum.

Qualibet VI. Feria Capit. culparum tenendum.

§. 304. Omnibus sextis Feriis per annum in quolibet Ordinis nostri Monasterio culparum Capitulum teneatur. Ex causa tamen, quæ Priori expediens videatur, poterit ad alium diem differri, aut totaliter dimitti.

Extravagans I.

§. 305. Priores culparum Capitulum, prout ipsis expediens videatur, habere possint, quamvis Visitatores Generales vel speciales in actu Visitationis suorum Monasteriorum existant; dum tamen suis Monachis pœnitentias coram dictis Visitatoribus adimplendas non imponant, quin dictis Visitatoribus ipsas prius notificent.

Extravagans II.

§. 306. Nullus Monachus in culparum Capitulo proclamare, aut zelare aliquid possit, nisi post quindecim aut viginti annos a receptione habitus completos, juxta Monasteriorum consuetudines. Si vero ante prædictum tempus completum ipsos premat conscientia de aliqua re gravi, Capitulo præcise revelanda & manifestanda, loquantur breviter flexis genibus, & non aliter.

CONSTITUTIO LV.

De pœnis impositis contra illos, qui obtinent gratiam aut favorem contra Statuta Ordinis.

§. 307. Gratiam aliquam seu rescriptum contra nostras Ordinationes seu Constitutiones nullus Prior vel Monachus seu Conventus nostri Ordinis, conjunctim vel divisim, a quocumque, sine licentia Generalis Capituli audeat impetrare; qui contra fecerit graviter puniatur. Insuper renunciare tali rescripto vel gratiæ teneatur; necnon eidem, donec renunciet, Ordinis communio denegetur. Et nihilominus ex parte Ordinis notificetur Domino, tale rescriptum vel gratiam concedenti, præjudicium, quod exinde nostro fit Ordini, ut super eo provideatur de remedio opportuno. Salva tamen in præmissis obedientia & reverentia debita Sanctæ Sedi, ejusque Apostolico Legato.

CONSTITUTIO LVI.

De pœnis contra illos, qui extrahunt negotia, & lites Ordinis extra illum.

§. 308. Quando scandalum, sive dissensiones, vel quælibet querelæ inter Monasteria vel Personas nostri Ordinis oriuntur, extra Ordinem nunquam exeant; sed intra Ordinem, & per Personas Ordinis discrete sopiantur secundum Ordinis unitatem; Qui contra hoc venire, & ad aliam audientiam citare vel appellare præsumpserit, eo ipso communio sibi Ordinis denegetur; donec humiliter satisfecerit ad arbitrium Patris Generalis, aut Capituli Generalis. Recursus tamen ad Sanctam Sedem, sive ad ejus Legatum non intelligimus in hac Constitutione prohiberi.

Particulares Monachorum querelæ extra Ordinem non ferendæ.

Extravagans I.

§. 309. Negotia & lites nostrorum Monasteriorum per sæculares Procuratores tractentur & agantur, in quantum melius fieri possit; quoniam causa & occasio magnæ distractionis existit, si secus factum fuerit.

Monasterior. negotia per Sæculares Procuratores tractanda.

Extravagans II.

§. 310. Monachi nostri Ordinis non admittant mandata Procuræ sæcularium pro administrationibus vel contractibus, aliisve negotiis, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ.

A Monachis vero mandata Procuræ Sæcularium non accipienda.

CONSTITUTIO LVII.

De pœnis impositis illis, qui appellant a Judicibus Ordinis.

§. 311. Firmiter inhibemus, ne quis Conventus, aut Persona nostri Ordinis ab ordi-

Digitized by Google

natione, sive mandato Generalis Capituli, vel privati, Patris Generalis, Confirmatorum electionum, Visitatorum, sive proprii Prioris, aut ejus Vicarii appellare præsumat; quia hoc posset in subversionem totius Ordinis redundare. Qui contrafecerit, si sit constitutus in Sacris, careat per annum voce Capituli, & per triennium ad nullum Ordinis officium possit assumi; a Divinis etiam Officiis, donec ad arbitrium ejus vel eorum, cujus seu quorum mandatum sprevit, humiliter satisfecerit, noverit se suspensum. Si autem Monachus in Monasterii Priorem electus, a præcepto Confirmatorum, ne electioni dissentiat, imo quod ei consentiat, appellare præsumpserit; possint Confirmatores, si viderint expedire, ipsum absolvere, & ad Prioratum habilitare, imposita sibi pro appellatione ad suum arbitrium pœnitentia salutari. Si Laicus, aut in minoribus Ordinibus constitutus, tribus diebus in qualibet hebdomada sit in pane & aqua in Refectorio sedens in terra, donec modo satisfecerit supradicto. Per duos insuper menses catena vinctus teneatur inclusus. Si sit Conventus vel Monasterium, Ecclesiastico interdicto subjaceat; donec ab appellatione cum effectu desistat; quo tamen casu poterunt inculpabiles extra Monasterium celebrare vel audire Divina. Si tamen alicujus Monasterii Conventus, aut major pars, a Confirmatoribus electionum, aut Visitatoribus, se nimium gravari querantur rationabiliter timent de futuro gravari, voluntque statim infra biduum super hoc scribere Patri Generali; hujusmodi Confirmatores sive Visitatores supersedeant in articulo, super quo querela proponitur, donec acceperint a dicto P. Generali responsum. Eodem modo Conventus Sancti Bartholomæi in casu Visitationis, ad Capitulum privatum poterit habere recursum; quatenus Visitatio successerit tempore, quo Prior ejusdem Conventus fuerit in officio Vicarii Generalis.

Extravagans I.

Quomodo Monachis permittatur appellatio.

§. 312. Declaramus licitam esse nostris Monachis appellationem; dummodo non sit a correctione & disciplina regulari, juxta Regulam & Constitutiones; fiatque gradatim forma a Summis Pontificibus præscripta, videlicet a Priore ad Patrem Generalem; & præterea declaramus, appellationem ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Apostolicum, in hac Constitutione nullatenus prohiberi.

Extravagans II.

Recursus ad P. Generalem faciendi.

§. 313. Non adsint Judices appellationum: sed omnes recursus fiant ad Patrem Generalem, ut Paternitas sua sententiam ferat cum consilio aliquorum Monachorum discretiorum, Graduatorum Religionis in casibus arduis.

CONSTITUTIO LVIII.

De pœnis contra illos, qui obtinent favorem a Personis potentibus pro obtinendis officiis in Ordine, & pro remissione pœnitentiarum.

§. 314. Qui pro Prioris electione, vel aliqua Monasterii ordinatione Potentes adeunt, & eorum auxilia implorant, a Domibus propriis eliminentur, nonnisi per Generale Capitulum reversuri. Ille vero, pro quo petitio facta fuit, si de ejus consensu emanaverit, in ipsa Domo per electionem aut provisionem ad Prioratum, vel illud officium, pro quo intervenerit petitio, nullatenus assumatur.

Extravagans unica.

§. 315. Nullus Monachus nostri Ordinis audeat procurare favorem, intercessionem aut auxilium a Personis potentibus, nec ab aliquibus aliis extra Ordinem directe vel indirecte, ut eligatur in Priorem, vel sibi remittantur pœnitentiæ impositæ ab Ordine, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ: quod postquam fuit dispositum ab Ordine, & confirmatum per Bullam Apostolicam. Et hujusmodi privatio vocis activæ & passivæ duret per quadriennium.

CONSTITUTIO LIX.

De pœnis contra illos, qui obtinent favores, aut minas in damnum Ordinis.

§. 316. Nullus Ordinis nostri Conventus, aut singularis Persona contra Priorem, Monachum, aut Monachos suæ vel alterius Domus, in derogationem ejusdem Ordinis, aut quodvis impedimentum alicujus nostræ Generalis Constitutionis, seu Ordinationis, seu mandati Generalis Capituli vel privati, Patris Generalis, Visitatorum Generalium vel specialium, vel eorum cujuslibet: vel ad impetrandum vel impediendum in Ordine nostro Prioratus, Vicariatus, vel aliud quodvis officium a Personis Ecclesiasticis vel Sæcularibus, quæ de Ordine nostro non existant; literas, preces, minas, defensionem, auxilium vel favorem per se vel per alium, quocumque quæsito colore audeat impetrare. Qui contravenerit, si sit Conventus, eo ipso Monasterium Ecclesiastico subjaceat interdicto: si sit singularis Persona, eo ipso facto excommunicationis: & si sit in Sacris, etiam ab Ordinibus & officiis suspensionis sententiam se noverit incurrisse; quorum absolutionem, dispensationem, & habilitationem nostris Generali sive privato Capitulis, vel Patri Generali in eorum absentia, reservamus. Si Persona, cui Monachus exponit negotium suum non est talis conditionis, de qua præsumatur evenire aliquod damnum vel molestiam Domui vel Ordini, aut aliis Personis ejusdem, in tali casu possit absolvi per Priorem cum consensu Deputatorum, vel majoris partis eorum. Prior autem in casu prædicto per Vicarium; Vicarius vero, absente Priore, per Confessorem a se electum cum prædictorum assensu, vel majoris partis eorum, absolvi possit. Absentibus autem Deputatis poterit Prior vel Vicarius ad prædicta aliquos de Discretioribus Domus assumere. Cum autem, ut diximus, Monasterium fuerit interdictum, poterunt hi, qui culpabiles non fuerint, extra Monasterium celebrare vel audire Divina.

CONSTITUTIO LX.

De jejuniis & abstinentiis Ordinis.

§. 317. Ultra jejunia per Ecclesiam statuta, celebretur jejunium in Ordine nostro temporibus infrascriptis, videlicet: In Adventu Domini: In secunda & tertia feria, post quinquagesimam immediate sequentibus: In omni sexta feria. Et si Nativitas Domini occurrat in sexta feria, ab esu carnium abstinere debemus: & in Litaniis ante Ascensionem secunda & quarta feria jejunamus; possumus autem in prædicta secunda feria secundum communem consuetudinem ova & lacticinia manducare. Quarta vero feria supradicta cibis quadragesimalibus reficiamur. Similiter in vigiliis Nativitatis & Purificationis Beatæ Virginis jejunamus. Possit tamen quilibet Prior circa hujusmodi abstinentias ea

Tempora jejunii.

Qui dispensandi, & a quo.

causa, quæ sibi rationabilis videatur, cum Personis debilibus vel infirmis suo arbitrio dispensare; Itinerantes autem, cum sibi visum fuerit expedire, ad horum jejuniorum observantiam non arctentur.

Extravagans I.

Alii jejunii dies.

§. 318. Vigilia nostri Patris S. Hieronymi jejunetur in Vigilia Sancti Michaelis Archangeli, nisi dictum festum S. Michaelis feria sexta occurrat.

Extravagans II.

§. 319. Juxta inviolabilem consuetudinem nostri Ordinis, feria sexta in Parasceve in pane & aqua jejunetur. Prætcrea vigilia Corporis Domini ob devotionem & magnitudinem tantæ Festivitatis inter jejunia nostri Ordinis computetur & observetur: Prout etiam vigilia Conceptionis Beatissimæ Virginis. Ex eadem etiam consuetudine quarta feria iisdem cibis, quibus Sabbato, & consuetudine Hispaniæ vesci possumus; & similiter die Natalis Domini, cum occurrit feria sexta.

Extravagans III.

§. 320. Monachi non comedant carnes feria quarta sine gravi necessitate, aut de licentia Prioris, quod strictissime monemus servari extra Monasteria ob bonom exemplum sæcularibus exhibendum.

CONSTITUTIO LXI.

Quod Sæculares non manducent in nostris Refectoriis.

§. 321. Ad comedendum in Refectorio cum nostris Monachis non recipiantur Sæculares Personæ, in quantum commode poterit observari. Ad hoc tamen Monasterium de Guadalupe non plus arctetur, quam arctari solebat.

Extravagans I.

§. 322. Non recipiatur aliquis Sæcularis intra Claustra ad dormiendum, neque ad comedendum, salvo tamen in Refectorio.

Extravagans II.

§. 323. Nullus Prior aut Vicarius, nec aliquis alius deducat ad recreationem in Grancis aliquem Sæcularem; nisi cum consilio Deputatorum ob aliquam causam valde justam videatur aliter esse faciendum.

CONSTITUTIO LXII.

De Anniversariis, quæ celebrari debent in quolibet anno.

§. 324. Pro cunctis Monachis nostris Defunctis una Missa *de Requiem* Conventualis cum vigilia trium lectionum in die præcedenti, in singulis nostris Monasteriis celebretur quolibet anno prima die post octavam Natalis Beati Patris nostri Hieronymi; eadem quoque prima die, vel quam cito commode poterunt, omnes Priores & Monachi Presbyteri celebrent singulas Missas *de Requiem*, cæteri autem Monachi Clerici dicant semel perfecte horas defunctorum, Fratres vero Laici dicant quilibet centies Pater Noster & Ave Maria cum Requiem æternam in fine cujuslibet Ave Maria. Si tamen Fratres Laici sciverint, sufficiet eis horas defunctorum dicere.

CONSTITUTIO LXIII.

De Officio, quod fieri debet pro Religiosis Defunctis.

§. 325. Officium autem Defunctorum Priorum & Monachorum nostri Ordinis in singulis nostris Monasteriis fiat modo sequenti, videlicet: die sui transitus & sepulturæ fiant Officium & recommendationes; ac singula alia, ut in nostro Romano Breviario continetur. Item die 7. 30. & fine anni statim post Vesperas diei præcedentis cantetur vigilia trium lectionum cum psalmis assignatis pro die sequenti, in quo quidem die illico post primam celebretur Conventualis Missa de Requiem. A die vero sepulturæ usque ad diem septimum inclusive tam post Conventualem Missam quam post Vesperas cantetur per Conventum unum Responsorium Defunctorum cum Orationibus competentibus, eundo cum Cruce & Aqua Benedicta super sepulchrum Defuncti, exceptis diebus festis colendis, in quibus post primas Vesperas & Missam non cantetur. In die autem 30., & in fine anni unum dumtaxat Responsorium post Missam cantetur cum Orationibus competentibus super ejus tumulum, ut præmittitur, exeundo. Cæterum Monachi Presbyteri dicant singulas Missas de Requiem in quolibet dictorum quatuor dierum. Dicant etiam infra prædictum annum alias quatuor Missas ad placitum cum competenti Collecta Defunctorum. Monachi autem Clerici, qui non sunt Presbyteri, singulis prædictis quatuor diebus dicant unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Prædictum etiam Nocturnum cum Vesperis & Laudibus dicant quater infra eumdem annum, quando sibi placuerit. Laici vero in die sepulturæ dicant quinquaginta Pater Noster; Item in qualibet die prædictorum, qua celebrabitur Missa Conventualis prædicta, viginti Pater Noster dicant. Item in singulis diebus vigiliarum suprascriptis dicant quindecim Pater Noster. Item loco cujuslibet dictarum octo Missarum per Monachos Presbyteros dicendarum dicant viginti Pater Noster. Præterea in fine cujuslibet Pater Noster omnium prædictorum dicant Ave Maria cum Requiem æternam. Sane omnia & singula supradicta singulis prædictis diebus, aut quam citius commodius poterunt, omnes & singuli Monachi dicant. Verumtamen si Fratres Laici sciverint, & voluerint potius horas Defunctorum, quam prædicta Pater Noster & Ave Maria dicere, dicant eas, quemadmodum Monachi Clerici, ut præmittitur, dicere illas debent. Cum vero aliquis Pater Generalis fuerit defunctus, in quolibet Monasterio nostri Ordinis dicatur pro eo vigilia trium lectionum & Missa Conventualis, & quilibet Presbyter celebret octo Missas. Monachi autem Clerici pro quolibet octo Missarum dicat unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Laici vero dicant pro vigilia Conventuali quindecies, & pro Missa Convantuali vicessies Pater Noster cum Ave Maria & Requiem æternam. Item pro quolibet Novitio vel Donato defuncto Ordinis nostri fiat ad dispositionem Prioris.

Extravagans I.

§. 326. In quolibet ex nostris Monasteriis assignetur locus specialis, in quo solum Religiosi, & nullæ aliæ Personæ sepeliantur. Sepultura pro Monachis tantum assignanda.

Extravagans II.

§. 327. Quando aliquis Prior, professus alterius Monasterii, durante suo Prioratu, mortuus fuerit, celebrentur pro eo Missæ & alia suffragia, quæ celebrantur pro Professis ejusdem Monasterii, cujus est Prior; per hoc tamen non amittat sui proprii Monasterii Missas & suffragia, sicuti mandat Constitutio. Qui de Priore obeunte, qui sit Monasterii alterius Professus.

Extravagans III.

Quid pro Monachis Hoſpitibus.

§. 328. Juxta uſum Ordinis Monachi Hoſpites in aliis Monaſteriis noſtri Ordinis extra propria degentes, celebrare teneantur unicam Miſſam pro ſingulis Monachis dictorum Monaſteriorum, qui e vita deceſſerint; a converſo pariter ſinguli Monachi dictorum Monaſteriorum, ubi Hoſpites commorantur, ſingulas Miſſas celebrare teneantur pro hujuſmodi Monachis Hoſpitibus, quando in dictis Monaſteriis e vita migraverint; Si vero non fuerint Sacerdotes ad Miſſæ æquivalentiam dicendam Monachi teneantur. Præterea in omnibus Monaſteriis dicantur omnes Miſſæ Confraternitatum, quas habent tam cum ſuis Monachis quam cum aliis Monaſteriis, pro Monachis præſentibus & abſentibus; itant Monachi abſentes ad nullam Miſſam celebrandam teneantur, ſed a Monaſteriis pro dictis abſentibus & impeditis ſuppleantur & celebrentur, juxta Monaſteriorum conſuetudines. Ne autem hujuſmodi ſuffragia detineantur, cum Monachus aliquis ex hac vita migraverit, Vicarius alterve Monachus de hoc curam gerens, juxta dictam conſuetudinem, intra tres dies Monaſteriis, Confraternitatem habentibus, per certum nuncium obitum dicti Monachi notificare teneatur.

In Monaſteriis ſupplenda Miſſarum onera abſentium per præſentes.

Extravagans IV.

A Monachis ante Viatici receptionem totalis rerum facienda abnegatio.

§. 329. Quilibet Monachus, Sanctiſſimum Viaticum in extremis recepturus, omnium eorum, quæ ad proprium uſum ſibi conceduntur, totalem prius faciat abnegationem jam diu in noſtro Ordine conſuetam, Clavibus Cellæ Priori, vel, eo abſente, Vicario conſignatis; Si vero, abſente Priore, Monachus e vita migraverit, Vicarius, niſi de licentia Prioris de his, quæ habuerit, nullatenus diſponere valeat. Ea vero ſecundum conſuetudinem ſingulorum Monaſteriorum diſtribuantur.

CONSTITUTIO LXIV.

Quod non acceptetur executio Teſtamenti ſine licentia.

§. 330. Quiſquam Prior, ſeu Monachus aliquis Ordinis noſtri nullatenus poſſit acceptare executionem aliquam cujuslibet Teſtamenti, vel ultimæ voluntatis abſque ſpeciali Generalis Capituli, aut Patris Generalis licentia. Quam quidem licentiam, ſi contingat eumdem Patrem Generalem importunitate petentium, ſeu alia ratione, alicui Priori vel Monacho concedere; nihilominus talis Prior vel Monachus executionem hujuſmodi non acceptet, niſi veriſimiliter crediderit, quod ex hujuſmodi acceptatione poterit obſequium Deo præſtare, bonumque dare exemplum fidelibus de ſe ipſo. Ipſe enim Pater Generalis ſimiliter executionem hujuſmodi non acceptet ſine ſpeciali licentia Generalis Capituli vel privati, ſeu alicujus de pro privato Capitulo aſſignatis; ſuper quo eorum conſcientias oneramus.

CONSTITUTIO LXV.

Quod non acceptetur Commiſſio, niſi fuerit Apoſtolica, neque arbitratio inter partes, ſine licentia.

§. 332. Aliquis Prior vel Monachus Ordinis noſtri Commiſſionem aliquam a quocumque Prælato vel Principe emanatam, excepto dumtaxat Domino Noſtro Papa, non valeat acceptare. Similiter nec Arbitria per compromiſſum vel alias ſine ſpeciali licentia Patris Generalis; niſi talia ſint, quæ faciliter & in brevi; atque ſine juris aliqua diſceptatione, valeant terminari. Illa præſertim valeat abſque licentia acceptare, quæ inter pauperes & miſerabiles Perſonas fora contigerit, nec ultra decem dies extra ſua Clauſtra propter hujuſmodi arbitria vel arbitrationes aliquatenus demoretur. Idem quoque Pater Generalis hujuſmodi Commiſſiones vel Arbitria non acceptet ſine ſpeciali licentia Generalis Capituli, vel alicujus de illis pro privato Capitulo aſſignatis; niſi in caſibus ſuperius exceptis.

CONSTITUTIO LXVI.

Cujus Sumptibus teneri & cuſtodiri debeant Monachi fugitivi.

§. 332. Quilibet Prior vel Conventus Ordinis noſtri, qui Monachos noſtros aliquos fugitivos ceperint, ſeu capi fecerint, eos detineant ſub diligenti cuſtodia in Monaſteriis ſuis, & quam cito potuerint, id notificent per certum nuntium eorum Prioribus, ſumptibus & expenſis Monaſteriorum, quorum fugitivi hujuſmodi ſunt profeſſi. Ipſi quoque Priores ſine aliqua dilatione mittant pro eis, & faciant illos captos ad Monaſteria ſua redire. Interim vero in eiſdem Monaſteriis, ubi ſunt carceri mancipati, ſub cuſtodia diligenti, ut præmittitur, teneantur, uſque dum mittant pro eis & ad propria Monaſteria reducantur. Expenſas quoque, quas iidem capientes fecerint in captione prædictorum, jam dicti Priores & Domus fugitivorum capientibus eiſdem una cum ſumptibus nunciorum ſolvere teneantur.

CONSTITUTIO LXVII.

De Pœna contra illos, qui dixerint verba injurioſa Miniſtris Ordinis.

§. 333. Nullus Monachus Ordinis noſtri in electione ſeu confirmatione cujuſcumque Prioratus cujuslibet Monaſterii contra Confirmatores ſeu Scrutatores electionis ejuſdem audeat verba comminatoria vel irreligioſa proferre, ut iidem Confirmatores vel Scrutatores poteſtatem ſibi commiſſam, aut officium minus libere valeant exercere. Qui contra fecerit, ipſo facto careat voce Capituli, donec per Generale Capitulum reſtituatur, & nihilominus ad Confirmatorum arbitrium puniatur. Eadem quoque pœna puniatur quilibet Scrutator vel Confirmator, qui in prædictis verbis contra quemlibet eligendum exceſſerit.

CONSTITUTIO LXVIII.

De forma Viſitationis Generalis noſtrarum Monaſteriorum.

Monaſteria quolibet trienio generaliter viſitanda.

§. 334. Ob ſtatum noſtri Ordinis in Sancta Religione ſalubriter conſervandum omnia noſtra Monaſteria ſemel infra quodlibet triennium generaliter volumus viſitari. Porro quia ex eo, quod viſitationes nec ſtudioſe fiunt, nec bene obſervantur, magna Ordinis diſſolutio ſequitur, Viſitatoribus diſtricte injungimus, ut in viſitationibus ſoliciti ſint & ſtudioſi, & formam ſibi de facienda viſitatione traditam nulla tranſgrediantur ea parte; alioquin prout culpa exegerit per Generale Capitulum legitime puniantur. Priore igitur & Monachis viſitandi Monaſterii ad cimbali ſignum in Capitulo congregatis, præmiſſa Oratione, quæ in forma ſeu Capitulo electionis inferius annotatur, unus Viſitatorum aliquam de obſervantia Religionis & de obedientia proprii Paſtoris atque reverentia, prout Dominus dederit, exhortationem proponat: lecta deinde præſenti forma

Quæ Viſitationi præmittenda.

viſitationis, ipſi Viſitatores Priori ac Monachis Dei ac Capituli Generalis auctoritate præcipiant, ut eorum ſinguli de Priore, & de ſe ipſis ad invicem, ac de ſtatu Domus, quicquid ſuper his, de quibus interrogati fuerint, accuſatione dignum vel emendatione cognoverint, ſincere ſibi notificent: nullatenus amore vel odio ſeu timore cujuſquam, aliave qualicumque occaſione, veritate ſuppreſſa; ne ſi ſecus egerint, cum grandi etiam ſuarum periculo animarum gravem incurrant Ordinis diſciplinam. Verumtamen in Conventu ſeu palam nulli crimen imponant, quod probari non poſſit; ne pœna, qua teneretur delatus, ſi convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem quoque Prior eorum ſua auctoritate eis præcipiat. Sciendum vero, quod cum fiunt viſitationes per Ordinem, in inquiſitione ſive probatione culparum præceptum obedientiæ pro juramento habetur. Poſſunt tamen Viſitatores, ſi eis videbitur, in gravibus caſibus pro revelanda certius & plenius veritate ſub pœna excommunicationis præcipere, ac etiam exigere juramentum. Præcipiant quoque ipſis, ne conventicula, congregationes, ſive confabulationes ſuper viſitationis facto faciant vel pertractent; ſe videlicet invicem inducendo; quod in ipſius viſitationis negotio falſum proferant, aut veritatem ſubticeant. Deinde carta proxime Viſitatorum præcedentium allata; & coram omnibus lecta, Prior & Monachi ad ea, quæ unicuique imminent facienda ſeccdant. Porro in viſitatione de Monachis, Clericis & Fratribus Converſis, per Monachos, Clericos & Fratres Converſos inquiſitio fiat. Poſſunt tamen Sæculares etiam, ſi ſint idonei, in teſtimonium recipi, ſi quid probatione indiget, & per noſtros probari non poteſt. At vero Viſitatores non facile credant omni ſpiritui, nec aliquem ex ſola ſuſpicione ſeu præſumptione condemnent. Summa vero cum diligentia in primis ſuper pactionibus vel promiſſionibus, quas Priores vel Monachi, viſitationem timentes, a Fratribus ſuis interdum extorquent, ſecreto ſingulos perſcrutentur; quas factas repererint, ſolvant; & Prior vel Monachus in tali culpa deprehenſus ad ipſorum arbitrium graviter puniatur. Attente quoque inquirant, ſi viſitatio proxime præterita bene fuerit obſervata, & quem culpabilem in non ſervando invenerint, ſive ſit Prælatus ſive ſubditus, gravi animadverſione caſtigent. Attente etiam & ſolicite, non obſtante aliqua benevolentia, quæ in ſubverſionem Ordinis aliquando exhibetur, diligentat de negligentia Priorum inquirant, videlicet: Si ſine Perſonarum acceptione puniunt negligentias & exceſſus: Si ſint carnales vel nimium Sæculares: Si dant exemplum ſubditis in frequentando Eccleſiam, in abſtinentiis, & aliis obſervantiis Ordinis: Si Statuta Capituli Generalis faciunt obſervari, per ipſos enim in Monaſteriis viget Ordo, vel deficit: Si extra Monaſteria ſolent frequenter exire: Si in regimine Domus tam in ſpiritualibus quam in temporalibus ſint ſolieiti & diſcreti; & ea, quæ correctione digna perpenderint in ſua ſcriptura ſecreta conſcribant.

De juramento.

De Teſtibus.

Quæ inquirenda.

Poſtea interrogent de pace Domus, videlicet, Prioris cum Monachis, & Monachorum ad invicem: Si pacem non eſſe invenerint, cum omni ſtudio cauſam inquirant, eaque cognita, qui fuerint in culpa legitime puniantur. Exinde ipſorum quilibet interrogetur, qualiter ſe Monachi in obſervantiis Ordinis habent, ſcilicet: In non habendo proprium: In continentia, & in proprii Paſtoris obedientia: In ejuſdem ſuaque ad invicem reverentia: In ſervando ſilentio horis & temporibus conſtitutis: In debitis abſtinentiis: In veniendo ad Eccleſiam: Si Presbyteri crebro celebrant: Si ſine murmure, quæ ſibi de Domo miniſtrantur, accipiunt, eis contenti: Si a petendo inordinatas licentias ſibi cavent: Si in mutuis colloquiis, aut cum Hoſpitibus ſeu Sæcularibus vel aliis Perſonis quibuslibet Religioni debitam cuſtodiunt honeſtatem. Demum ſi curioſitatem vitant: Si laudabiliter culpas in Capitulo vel alibi confitentur: Si in reprehenſione ſunt humiles, & in emendatione tractabiles, eſt ſolicite perquirendum. Pro temporalium quoque ſtatum cognoſcendo: An Domus gravata ſit debitis, & quantum; non tamen cui vel quibus ſpecialiter debeat; nec ſi quid quantumve in depoſitis habeat; aut a quibus depoſita ſuſceperit, eſt diligentius inquirendum. Si igitur Domus debitis inveniatur gravata, nulla cauſa rationabili apparente, quæ Priorem excuſet, in ipſum culpa redundet. Super omnibus præmiſſis ſigillatim a ſingulis Monachis, tam de Priore quam de ſe ipſis ad invicem, eſt cum omni ſtudio facienda inquiſitio. Sed & ſi quis Monachorum in Priore, vel in aliquo alio de Congregatione crimen, vel aliquid aliud, quod dignum ſit emendatione vel accuſatione, cognoverit, etiam non interrogatus illud Viſitatoribus inſinuare tenetur; non tamen in Conventu ſeu palam, niſi probari queat, & ſuper eo publica laboret infamia. Cæterum ea, quæ ſibi inſinuantur, nec probari poſſunt, diligentet a remotis inquirant, non nominata Perſona, ſed de vitio inquirendo; ſi forte, quod credebatur occultum, poſſit in publicum propalari; caute tamen, ut ex hujuſmodi inquiſitione non ſurgat infamia, ubi prius non erat; vel, ſi aliqua erat, minime augeatur, juxta illud, quod noſtra cavetur in Regula: Si poſſit forte ſecretius correctus non innoteſcere cæteris. Qua inquiſitione facta, ſi quid de Priore, vel de aliquo alio dicitur, quod emendatione aut pœna ſit dignum; interrogetur, qui dictus eſt reus, an ſit verum quod objicitur ei. Qui confeſſione ſua, vel, ſi negaverit, facta per teſtes inquiſitione convictus, arbitrio Viſitatorum ordinate vel emendetur vel puniatur. Nullus tamen, licet intractabilis ſeu perverſus inveniatur, nec poſt multas commonitiones ſibi factas ſe corrigens, extra Domum ſuam pro diſciplina mittatur, niſi prope ſuum Monaſterium capitales habeat inimicos; aut propter permanentiam ejus in ipſa Domo, grave ibi ſcandalum generetur, ſed ibidem taliter caſtigetur, quod alii perpetrare ſimilia pertimeſcant. Diſcordes tamen, & ad pacem redire nolentes, a ſuis Monaſteriis ſegregentur & dividantur ſub congrua diſciplina; nec Domus, ad quas mittentur, eos valeant recuſare. Cum igitur Viſitatores, quæ noverint notanda, præſcripſerint, & expedire viderint, aliqua eorum occultari debere; Monachis ipſorum factorum conſciis diſtricte monitis vel præceptis, juramento, excommunicationis ſententia, ſive corporalium impoſitione pœnarum injungant, ne illa alicui revelare præſumant. Scribant autem in ſuis ſcriptis ſecretis univerſa & ſingula, quæ per ſuam inquiſitionem correctione ac emendatione indigere perſpexerint. Quibus ita conſcriptis, illis, quos propria confeſſione, aut legitima probatione reatuum occultorum, culpabiles eſſe conſtiterit, ſigillatim & ſecrete vocatis, ac de ſuis negligentiis & exceſſibus ſpecialiter reprehenſis, debitam pœnitentiam & correctionem imponant. Poſt hæc, conſiderata diligenter carta Viſitatorum præcedentium, quidquid contentorum in ea repererint non fuiſſe, ut debuit, obſervatum, in ſua carta illic dimittenda una cum aliis, quæ ipſi de

Pœnæ Priorum.

De inquiſitione ſecreta.

novo

novo viderint emendanda, sive facienda conscribant, & præcedens litera deleatur. Et super omnia Visitatores diligenter attendant, quod in ipsa carta non scribant culpas, negligentias, vel excessus publicos vel occultos,

De culpis levibus.

graves aut leves, ullam Personam in singulari notando, præterquam illorum, qui reperti fuerint incorrigibiles de negligentiis vel excessibus non occultis, de quibus scandalum, turbatio, aut malum exemplum Monachis sit exortum. Possunt etiam in eadem carta in genere reprehendere culpas leves, non nominando Personas, quæ talia commiserunt; ut verbi gratia: Reprehendimus, quod aliqui frangunt silentium: aliqui non sequuntur Chorum, ut debent; quos monemus, ut de cœtero se emendent; & sic de similibus; & maxime negligentias & excessus in non servando nostri Ordinis consuetudines & statuta, quamvis non omnes in hoc deliquerint, debent modo præmisso in ipsa carta notare. Possunt tamen in ea Priorem de negligentiis & excessibus manifestis, præserrim si cedunt in sui regiminis damnum seu detrimentum, arguere: & de his, quibus circa suum regimen invigilare debet, in posterum exhortari. Scribant præterea in carta omnia illa, quæ ad conservationem communis status & regiminis Domus ejusdem, & Sacræ Religionis observantiam, pertinere cognoverint.

De gravibus.

Culpas vero graves, quas per aliquos commissas invenerint, poterunt, si expedire videbitur, in quadam alia litera secreta conscribere, notando in ea sigillatim Personas, quæ culpas hujusmodi commiserunt, & pœnitentias ipsis injunctas; ut sic sequentibus Visitatoribus constet facilius, an Monachi ipsi prius reperti culpabiles pœnitentias prædictas impleverint, & de hujusmodi sint in moribus emendati. Quam utique secretam cartam clausam & sigillatam Priori vel Vicario aut Sacristæ commendent; præceptum in ejus dorso scribentes, ne quis præter Visitatores sequentes literam ipsam audeat apetire vel legere; & quod per illum, cui custodienda committitur, Visitatoribus tradatur sequentibus. Demum post hæc Priore ac Monachis simul in Capitulo congregatis, ante omnia verbo tenus

De manifestis.

personas culpabiles in casibus seu culpis gravibus & manifestis nominatim in publico reprehendant, eis ad sui arbitrium pœnitentias imponendo. Hoc idem possint facere, si expedire viderint, in casibus seu culpis levibus, quas communiter de facili solent Monachi committere, etiamsi casus hujusmodi sint occulti. Insuper tam Priori quam Monachis, prout quemque illorum tanget negotium, districte præcipient, quatenus nullus unquam publice vel occulte, directe vel indirecte de quocumque alio, quem sciverit, aut præsumpserit aliquid contra eum in eadem Visitatione dixisse, vindictam assumat; humanitatem, seu consolationem in communi, solitam cœteris exhiberi, vel pro infirmitatibus debilitate sive languore debitam, subtrahendo: nec sibi unquam ob hoc verbis vel factis molestus existat; ex opposito enim facile sequeretur celatio veritatis, & remanerent excessus & negligentiæ impuniti: Statimque coram ipsis prædictam suam cartam publicam legant, seu legi faciant, suisque nominibus roborent, & aliquo sigillo noto communiant; & ipsam Priori vel Sacristæ tradant, primis sequentibus Visitatoribus exhibendam. Quæ quidem carta in omnium Monachorum præsentia bis in anno legatur, videlicet, Infra Octavas Nativitatis, & Dominicæ Resurrectionis.

De dimissione Visitationis.

Summopere vero Visitatores provideant, ut in Monasteriis visitatis pacem, salva Ordinis disciplina, pro suo posse relinquant; nec questiones, quas suo poterunt terminare judicio, Patri Generali, aut Capitulo Generali reservent. Deinde de Monachis valedicturi, quoniam in multiloquio non deest peccatum, totus Conventus dicat: *Confiteor Deo &c.*, & unus Visitatorum absolutionem faciat, & statim recedant. Si tamen post hæc aliqua forsan emendanda perspexerint, ante suum recessum illa corrigant & emendent.

Visitatorum facultates.

Adhuc sciendum, Visitatores, durante suæ visitationis tempore, triennio videlicet, in quo sunt Deputati, exercendam per se (quam aliis delegare non valent) habere in corrigendis excessibus, & reformandis, quæ reformatione indigent, plenam potestatem; qua potestate in suæ visitationis Domibus uti possunt, nedum cum eas semel infra dictum triennium visitant, sed etiam dum per aliquam earum, de aliquibus Domibus visitatis ad alias visitandas eundo, aut ad sua Monasteria revertendo, transierint; tunc enim Domos illas, quamvis visitatas, possunt intrare, & per Priorem, aut aliquem ipsius Domus Monachum requisiti, si expediens sibi videbitur, poterunt se super his, quæ in sua carta mandaverant, an debite observentur: ac etiam super his, quæ post suam visitationem contigerint, summarie, aut per cognitionem plenariam informare, atque ut expedit, providere. Possunt nihilominus uti hujusmodi potestate, triennio durante prædicto quandocumque per Priorem aut majorem partem Conventus alicujus monasterii super aliquibus negotiis, sive ante inceptam suam generalem Visitationem sive post eam finitam, fuerint evocati; quamvis in Monasteriis suarum habitationum resideant: dum tamen personaliter accedant ad Domum, ad quam, ut præmittitur, convocantur. Alioquin postquam Domum a se visitatam exierint, de ipsius visitatione, vel circa illam, se nullatenus intromittant. Poterunt tamen, quamquam absentes a Monasterio visitato, dubia, si qua super dispositis per eos in sua Visitatione occurrerint, declarare.

Expensæ Visitatoribus faciendæ a Monasteriis visitatis.

Expensas vero, quas Visitatores faciunt, a Monasteriis recipiant visitatis, earum scilicet omnia inter dicta Monasteria partiendo; ita, quod unumquodque Monasterium, secundum quod remotius fuerit, amplius in ratione conferat expensarum; nisi aliquorum Monasteriorum paupertas, & aliorum abundantia aliter suadeat, servata tamen modestia, disponendum. Quod utique intelligimus de illis expensis, quas pro victualibus suis, & servientium & jumentorum, ac pro calciamentorum & ferramentorum similiter reparatione, se fecisse in itinere dixerint, vel esse facturos; modestia tamen & honestate ubique servata. Possunt quoque, si velint, pro unoquoque jumento unum florenum de Aragonia in quolibet mense recipere, in recompensatione damni, quod sustinet Domus sua propter jumenti carentiam. Cœterum vestimenta, equitaturas, atque jumentorum stramenta non debent de sumptibus Visitationis habere, nisi contingat casu sine culpa Visitatorum aliquid ex vestibus, jumentis, vel rebus aliis, quas secum de Domibus suis adduxerant, ammissum esse, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii, quanti res erat ammissa, eodem pretio a dictis Monasteriis, ut præfertur, exacto, damnum passus servare se valebit indemnem.

Dona a Visitatoribus nec accipienda, nec exigenda.

Caveant autem ne ipsi aut servitores eorum munera, sive munuscula cujuscumque quantitatis aut pretii oblata recipiant, vel exigant non oblata per se interpositamve quacumque dissimulatione Personam: Spiritualia etiam Beneficia exigere non præsumant. Attendant quoque Visitatores, quod qualem cartam apertam in quacumque Domo visitata dimittunt, talem, quam cito commode poterunt, Patri

Digitized by Google

De Cartis Viſitationum, earumque uſu.

Generali expenſis Monaſterii viſitati tranſmittant. Cartas vero viſitationum, quas Pater Generalis receperit, ut præfertur, diligenter conſervet, ut ſi oportuerit Deffinitoribus Capituli Generalis illas oſtendat. Poſtquam vero alias novas cartas ſequentis viſitationis receperit, primas cartas præcedentis viſitationis diſcerpat, ita quod ultimæ tantum viſitationis cartas retineat. Rurſos Viſitatores ſcripturas ſecretas viſitationum ſuarum clauſas & ſigillatas in locis ſecretis atque ſecuris caute cuſtodiant, quas deferant ad Capitulum Generale, non utique ut Diffinitoribus ipſas oſtendant, ſed ut quam tum neceſſe fuerit, plenam eis faciant relationem de his, quæ ad faciendas miſericordias cum Prioribus, aut ad proviſiones ſive remedia Domorum aut Perſonarum ſuæ viſitationis tantummodo pertinebunt. Teneanturque nihilominus tam Pater Generalis quam Diffinitores ac Viſitatores præfati, ſub ſecreti ſigillo clauſa tenere perpetuo cuncta, quæ prætextu ſuarum diffinitionis, inquiſitionis, aut viſitationis agnoverint, quæ utilitas exigit, honeſtaſque ſuadet, aliis minime revelare.

Denique finito Generali Capitulo, teneantur iidem Viſitatores ſub obedientiæ præcepto, quo eos adſtringimus in hoc caſu, prædictas ſcripturas comburere, vel penitus reſecare; nec amplius ſuper his, quæ in ſua viſitatione fecerunt, a quoquam proclamari valeant, aut quomodolibet moleſtari.

Extravagans I.

Forma faciendæ Viſitationis.

§. 335. Monemus noſtros Viſitatores generales aut ſpeciales, quod in officio ſuæ viſitationis diſcrete ſe habeant hac forma, videlicet: quod diligenter animadvertant, ut quando aliquis Monachus de ſuo Priore aut de ſuo Fratre aliquid tale dixerit, quod correctionem fraternam ſervandam prærequirat, ab ipſis interrogetur: an id prius ſuo Priori charitative manifeſtaverit: Fratremque ſuum fraterna correctione emendatum monuerit? Si Frater ſuus taliter charitative monitus & correctus ſe emendare neglexerit, an illum Prælato corrigendum & puniendum denunciaverit? Et ſimiliter, an ſi talem culpam in altera viſitatione ſeu in Capitulo proclamavit aut accuſavit, illamque committens pœnitentiam debitam ſubierit? An etiam potuerit illam culpam in alia priori viſitatione dixiſſe aut proclamaſſe? Quibus interrogationibus, earumque reſponſis Viſitatores animadvertere poterunt, quo ſpiritu moveatur & ducatur talem culpam dicens & proclamans; & ſi prædictam correctionem fraternam debite ſervaverit. Eos vero, qui hanc correctionis fraternæ formam ſervandam omiſerint, Viſitatores prædicti debite puniant. Et notificamus dictis Viſitatoribus, quod niſi ita, ut prædicitur, ab illis ſervatum fuerit, per Generale Capitulum graviter plectentur. Id ipſum etiam omnino ſervetur a Prioribus in ſuorum ſubditorum culpis corrigendis & puniendis.

Extravagans II.

Ea quæ Viſitatorum facultatem excedunt.

§. 336. Noſtri Viſitatores Generales, etſi aliquos Officiales ab eorum officiis rationabilibus de cauſis in Monaſteriis, quæ viſitaverint amovere poſſint, eorum tamen proviſionem Prioribus dictorum Monaſteriorum liberam relinquant; neque aliqua ædificia in Monaſteriis ſuæ viſitationis de novo fieri præcipiant. Præterea caveant, ne multa mandata imponant, ex quibus plus ſequitur damni quam utilitatis. Quando vero inhabilitaverint, aut carceri mancipaverint, vel exulaverint aliquem Monachum, hujuſcemodi cauſam Patri Generali notificare non differant; ſimulque Prioribus Monaſteriorum, ad quæ tales Monachos tranſmittunt, ut ſciant, quomodo cum ipſis ſe gerere debeant.

Extravagans III.

§. 337. Viſitatores in ſuæ viſitationis Monaſteriis, nec ordinent nec mutent aliqua ad totum Conventum ſeu ſtatum ejus communem pertinentia, quin prius cum Priore & Deputatis ordinanda vel mutanda conſulant; & tali conſultatione præhabita, quod eis opportunius videbitur, facere & ordinare poſſint.

Extravagans IV.

§. 338. Viſitatores Monaſteriorum Aragoniæ ultra duos dies ſumptibus Monaſteriorum in Civitate Valentiæ aut Barchinonæ non permaneant vel detineantur, niſi propter infirmitatem; & inſuper Viſitatores particulares in Domo propria Monaſterii viſitandi vel viſitati Hoſpitio recipiantur & commorentur.

Extravagans V.

Nihil recipiendum ſub ſecreto, quod alicujus damno ſit.

§. 339. Nullos Religioſus recipiat aliquod ſub obligatione ſecreti, quod in damnum vel præjudicium ſui Prioris aut Communitatis, alteriuſve vergere poſſit. Sciant vero, & moneantur noſtri Monachi, quod hujuſmodi præjudicialia ſecreta omnino ſuo Prælato revelare tenentur; Alia vero ſecreta, quæ in Communitatis vel Prioris, proximive detrimentum & damnum non redundant, revelare nullatenus teneantur.

Extravagans VI.

§. 340. Noſtri Viſitatores non poſſint eligi in Priores Monaſteriorum, ubi privaverunt aliquem Priorem; prout nec eligi poſſunt Confirmatores in Monaſterio ſuæ confirmationis.

Extravagans VII.

Monachi voto non privandi.

§. 341. Non priventur voto Monachi, niſi in caſibus expreſſis in jure & noſtris Conſtitutionibus, aut in caſibus facinoroſis; & inſuper in illis, in quibus pœnitentia culpæ gravioris imponitur.

Extravagans VIII.

Viſitatio ab ornamentis Eccleſiæ incipienda.

§. 342. In poſterum obſervetur inviolabilis conſuetudo noſtri Ordinis, nimirum quod Patres Viſitatores Generales ſtatim poſt factam in quolibet Monaſterio præſentationem, Tabernaculum, ubi Venerabile & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Eccleſia ſervatur, Sanctos Oleos, Reliquias, reliquaque Eccleſiæ & Sacriſtiæ ornamenta & ſuppellectilia viſitare teneantur: Nec non Patronatus, Cappellanias, memorias, aliaque pia opera in Monaſteriis fundata viſitent; eorumque rationes & computa diligenter exigant & aſſumant; Monachoſque, circa illorum adminiſtrationes negligentes vel delinquentes inventos, rigoroſe puniant.

Extravagans IX.

Viſitatores in temporalibus Monaſter. ſe non immiſceant.

§. 343. Obſervetur pariter noſtri Ordinis praxis, nempe quod Patres Viſitatores Generales in Monaſteriis habentibus Juriſdictionem temporalem aut ſpiritualem in Subditos, aut Vaſſallos Sæculares, in eorum cauſis ſeu querelis audiendis nullatenus ſe im-

miſceant vel intromittant; ſed dumtaxat viſitationi Regulari dictorum Monaſteriorum & Monachorum ſuorum vacent & incumbant; dictaſque querelas ſeu gravamina, ſi quæ ad dictos Viſitatores adducta fuerint, Tribunalibus, ad quæ de jure pertinent, protſus relinquant.

Extravagans X.

§. 344. Quoad expenſas Viſitatorum Generalium ſervetur praxis & conſuetudo noſtri Ordinis; nempe quod ſingula Monaſteria illam quotam & quantitatem, quam in conſuetudine praxique habent, Viſitatoribus contribuant. Sin vero aliquæ expenſæ extraordinariæ a Viſitatoribus factæ fuerint, puta in longa infirmitate, ſive morte alicujus Jumenti, aliiſve ſimilibus, omnia Monaſteria ſuæ viſitationis ſolvere teneantur juxta diſtributionem, in Capitulo Generali ſequenti ſecundum ſingulorum poſſibilitatem inter illa faciendam.

Extravagans XI.

§. 345. Monentur Viſitatores Generales, quod in Monaſteriis eorum viſitationis tam ad prandium quam ad cœnam, atque ad alios Communitatis actus, quo melius poterunt & eorum officium permittat, accedant: Intra Clauſtra dormiant, ut ſilentii cuſtodiam zelent, & unus ſaltem illorum Matutino interveniat. Curent inſuper, ne extra Monaſteria diſcurrant, niſi ex rationabili cauſa, ut cito viſitatio expediatur; atque, ea completa, in Monaſteriis vel Granciis non ſe detineant, ne gravoſi ipſis Monaſteriis fiant.

CONSTITUTIO LXIX.

De modo Viſitationis ſpecialis.

§. 346. Eſt & alia ſpecies Viſitationis, quæ fit, quando pro neceſſitate aliqua poſt Generale Capitulum emergente, major pars alicujus Monaſterii Conventus, vel aliquis Monachus ejus, quia periculoſum ſibi videtur, aut nimis damnoſum uſque ad Capitulum Generale differre, quod gravat; duos de Ordine, quam ob cauſam eos petat inſinuans, a Patre Generali eidem Monaſterio poſtulat deſtinari. Qui quidem P. Generalis unam, aut duas Ordinis Perſonas idoneas, vel ſi ſibi commodius videatur, Viſitatores Generales per proxime præcedens Capitulum aſſignatos eis deſtinare non differat, ſua, prout expedire viderit, proviſuros ſolicitudine. Et idem poſſit facere dictus Pater Generalis ex ſuo proprio officio, ut viderit neceſſarium ſeu opportunum; etiamſi non petatur a Conventu, ſeu ab aliqua ejus Perſona; ſuper quo dictus Pater Generalis conſcientiam oneramus. Miſſi autem debent eo proficiſci neceſſe, niſi juſta cauſa impediantur, quam eidem Patri Generali notificent, qui alios ad id ipſorum loco aſſignet. Si vero hujuſmodi deſtinati abſque legitima excuſatione, quo jubentur, non iverint, ad ſæpe dicti Patris Generalis arbitrium puniantur. Pari quoque forma per eumdem Patrem Generalem puniri decernimus quoſcumque Priores, vel Monachos, qui ab ipſo pro negotiis, quæ Ordini, aut propriis Monaſteriis taliter vocatorum expedire judicaverit, accerſiti, ſive aliquo ire juſſi, ad ipſum venire, ſeu quo mittuntur ire neglexerint, niſi cauſa legitima, ut præmittitur, excuſentur. Hujuſmodi autem ſpeciales Viſitatores eam poteſtatem habeant, quæ Generalibus Viſitatoribus conceſſa eſt a Capitulo Generali; & eam in negotiis, ob quæ vocati ſunt, irrefragabiliter poterunt exercere: nulla tamen tranſgredientes ex parte formam quam Generalibus Viſitatoribus ſupra deſcripſimus eſſe tenendam. Cæterum ſi Conventus Sancti Bartholomæi, aut aliquis ejus Monachus de ſuo Priore, quando Vicarius Generalis Ordinis exiſtit, juſtam ſe credat habere querelam; poſſit ad ejuſdem Monaſterii Viſitatores eumdem habere recurſum, quem cætera Monaſteria Ordinis poſſunt ad Patrem Generalem habere; In quo caſu Viſitatores prædicti Monaſterii Sancti Bartholomæi, eum per Conventum, aut aliquem Monachum ejuſdem fuerint evocati, venire non differant; & in eo caſu provideant, ſicuti in cæteris ſuæ Viſitationis Domibus in caſu ſimili providerent. Quod ſi hujuſmodi Viſitatores facta inquiſitione repetiant (quod abſit) eumdem Priorem Vicarium Generalem Ordinis a Prioratus Officio fore merito abſolvendum, vocent illos, qui per Generale Capitulum fuerunt ad tenendum privatum Capitulum aſſignati, & illi abſolutionem illam facere poterunt, ſi viderint expedire. Rurſus, ſi aliqua Monaſteria noſtri Ordinis inter ſe contingat habere diſcordiam, Monaſterium, quod injuriam patitur, Patri Generali ſignificet, qui deſtinabit ei unum vel duos Diſcretos de Ordine, qui plane & ſine magna juris ſolemnitate diſcordiam terminabunt. Quod ſi aliquis vel aliqui Priorum aut Monachorum diſcordantium fuerint contumaces in non ſervando, quod fuerit diffinitum, ad ipſorum Deſtinatorum arbitrium animadverſione debita caſtigentur.

De Viſitationibus ſpecialibus Monaſt. S. Bartholomæi.

Extravagans unica.

§. 347. Declaramus diſpoſita in hac Conſtitutione §. *Cæterum* comprehendere etiam facultatem Capituli privati ſupra Perſonam Patris Generalis in ſimili caſu.

Facultas Capituli privati ſupra perſonam P. Generalis.

CONSTITUTIO LXX.

De Electionibus, & Confirmationibus.

§. 348. Quandocumque aliquem Prioratum noſtri Ordinis vacare contigerit, omnes Monachos illius Domus, cujus Prioratus vacaverit, conſtitutos in Sacris, qui tunc in ea præſentes extiterint, Vicarius ejuſdem Domus faciat capitulariter congregari, quibus obnixe commendet, quatenus devotiſſime Deum exorent, ut eis juxta ſuæ beneplacitum voluntatis de bono dignetur providere Paſtore. Ad electiones Priorum noſtrorum Perſonæ, quæ de noſtro Ordine non exiſtunt, nequaquam vocentur, & ſi Perſonæ hujuſmodi vacationis tempore in aliqua Domo noſtra, cujus Prioratus eſt vacans, præſentes exiſtant; non debemus cum eis habere conſilium, quas Perſonas, videlicet eligamus. Cæterum electiones fiant omnino infra dies 40. immediate a vacationis tempore computandos. Si qui vero in hoc negligentes vel inobedientes extiterint, legitimo impedimento ceſſante, in primo Generali Capitulo juxta ſuum demeritum punientur. Præterea priuſquam celebretur electio Conventus cujuſlibet Domus Regni Caſtellæ, vacationem hujuſmodi, quamcito poterit, Patri Generali notificet, petendo ab eo, ut duas ad vacantem Prioratum Perſonas diſcretas & ſufficientes tranſmittat, quæ ſuæ futuræ electioni præſentes interſint, illique Domui provideant de Priore; quod idem Pater Generalis executare non differat. Quæ quidem Perſonæ poſtquam ad illam Domum acceſſerint, illico Vicarium & Monachos ejuſdem Domus faciant congregari, literas dicti Patris Generalis, quibus poteſtatem ad hujuſmodi electionis, confirmationis negotium exequendum ſibi conceſſit, publice oſtendentes. Quos quidem Vicarium & Monachos ſtatim commoneant, quatenus talem Perſonam de eodem Conventu, aut de Ordine noſtro eli-

De modo faciendæ electionis Prioris.

Perſonæ quæ de Ordine non ſunt ad electionem nullo modo vocandæ.

Pro Monaſteriis Caſtellæ duæ perſonæ a Generali mittendæ.

Quod debeat eſſe illarum munus.

gant,

gant, quæ sit ætatis legitimæ, honestæ vitæ, ac scientiæ competentis; quique nedum eisdem eligentibus, imo & quibuslibet aliis esse valeat sanctæ conversationis exemplum. Nec ab eadem Domo recedant, donec sit electio facta, & canonice confirmata. Verum si a Dono, cujus est vacans Prioratus, longe dister Electus, & Confirmatores id viderint expedire, poterunt se per dies aliquot absentare; dùm tamen tempore opportuno ad confirmandam electionem hujusmodi revertantur. Ex Decreto autem Sac. Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum & Regularium præpositæ, cum Prioratus Monasterii Sancti Bartholomæi per lapsum triennii speretur vacare, quando Prior ipsius Monasterii vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet, tunc Prior existens, si autem alias contingat vacatio, tunc Vicarius ejusdem Monasterii, Assignatis ad privatum Capitulum faciendum, hujusmodi vacationem notificet; eosdemque Assignatos, ut ad providendum eidem Monasterio de futuro Priore veniant, convocare non tardet. Præfati quoque Assignati, sic vocati ad Monasterium prædictum accedant, electioni futuri sæpedicti Prioris, qui munus Vicarii Generalis exercere debet, intersint, & illam confirment vel infirment, sicuti expedire perspexerint; ita quod de eodem Monasterio non discedant, donec ibidem provideant de Priore. Quod si quatuor hujusmodi Assignatorum duo pro confirmatione, alii vero duo pro infirmatione steterint, in paritate suffragiorum Prior electus pro confirmato ipso jure habeatur. Si vero aliquis vel aliqui eorum fuerint impediti, vel rebus humanis exempti, ille vel illi, qui venerint, possit vel possint alios vel alium loco eorum vel ejus eligere. Quod si casu quocumque neminem eorum venire contingat, Prior Villæ diciosæ, aut eo absente, Vicarius cum sui Monasterii deputatis alios eorum loco possit eligere, & per suas literas convocare. Verum cum Prioratus prædicti Monasterii Sancti Bartholomæi, Generalatu non vacante, quomodolibet vacare contingat, tunc Monasterium prædictum ad Patrem Generalem, ut futuræ electionis Confirmatores designet, prout in cæteris nostri Ordinis Monasteriis disponitur, pari modo recurrat.

Quid de vacatione Monasterii Sancti Bartholomæi, vacante Generalatu.

Cæterum cum Prioratus alicujus Domus nostræ vacaverit, protinus Vicarius & Monachi in Sacris constituti verbo concorditerque assignent certum terminum competentem cum continuatione dierum sequentium ad electionem celebrandam futuri Prioris. Qui terminus sit ita competens, quod absentes, qui vocem habent in electionem, ultra 15. leucas ab ipso Monasterio non distantes citari, & venire commoda valeant, considerata Personarum & temporis qualitate.

In qualibet Prioratuum vacatione terminus ad novam Prioris electionem assignandus.

Dictos vero absentes congruo tempore de ipsa vacatione, ac ad celebrandam electionem termini præfixione, Vicarius & alii Electores præsentes per suas literas patentes certificent, atque citent, ut die horaque præfixis cum eis collectari conveniant; Certificantes illos, quod si non venerint, ipsorum absentia non obstante, ac eis ulterius non vocatis, etiamsi ad alium terminum fuerit electio prorogata, præsentes procedent ad electionem; & inde ad omnes actus consecutivos, quousque fit electio canonice confirmata. Habita vero relatione fide digna, qualiter hujusmodi literæ fuerint prædictis absentibus publicatæ & lectæ, dictoque termino transacto, & præsentibus Confirmatoribus supradictis, antequam ad tractandum de ipsa electione procedant, Missa solemnis de Spiritu Sancto conventualiter celebretur; in qua quidem Missa, & dum celebrator ipsa, omnes ac singuli præsentes Monachi Deum humiliter deprecentur, quatenus secundum magnam misericordiam suam sic eos dignetur illuminare, atque taliter concordare, quod talem sibi Pastorem eligant, qui in omnibus teneat viam Dei.

Absentes vocandi.

Præmittenda ad Capitulum electionis.

Prædicta itaque Missa, ut præmittitur, celebrata & in suo Capitulo vel alio decenti loco universis Monachis constitutis in Sacris capitulariter congregatis, ac præsentibus Confirmatoribus sæpedictis, unus Confirmatorum ante omnia incipiat Psalmum, *Ad te levavi*, quem omnes Monachi ad clavos perficiant, cum *Gloria Patri, Kyrie eleyson, Christe eleyson, Pater Noster*; deinde prædictus Confirmator dicat, *Et ne nos*: Monachi, *Sed libera.* ℣. *Salvos fac Servos.* ℟. *Deus meus.* ℣. *Mitte nobis Domine.* ℟. *Et de Sion.* ℣. *Nihil proficiat.* ℟. *Et filius Iniquitatis.* ℣. *Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Prætende Domine famulis tuis dexteram cœlestis auxilii: ut te toto corde perquirant; & quæ digne postulant, consequi mereantur, per Christum Dominum Nostrum.* Et illico unus de Confirmatoribus, si sibi placuerit, aut videtir expedire, faciat aliquam exhortationem salubrem, interserendo, quomodo electio fieri potest & debet, ut canonice celebretur, & in ejus celebratione ab Electoribus procedatur. Moxque iidem Confirmatores prædictos Electores hortentur in Domino; & etiam si oportuerit, eisdem auctoritate Capituli Generalis præcipiant, ut secundum Deum talem Personam eligant in Priorem, quæ juxta fragilitatem humanam, vita, scientia, & ætate apud omnes digna & idonea reputetur ad Prioratum hujusmodi gubernandum. Serventque omnino Electores de necessitate unam de formis infra in Constitutione sequenti notatis. Talem etiam Personam de se ipsis, aut de Ordine nostro in Priorem eligant, quæ sit Sacerdos, vel in brevi esse possit, & quæ jam in nostro Ordine per triennium ad minus professus extiterit.

Porro si Electores per viam scrutinii, sive per viam mixtam ex compromisso & scrutinio velint in electione procedere, volumus, quod in inquisitione votorum Confirmatores simul cum Scrutatoribus sint præsentes. Quod si iidem Confirmatores viderint, quod electio non debito modo procedit, possint ei libere contradicere, Electoribusque mandare, ut electione illa omissa aliam canonicam celebrent, sicut debent.

Confirmatorum facultates.

Celebrata vero electione canonice, mox ex parte Monachorum coram Confirmatoribus electo, si præsens fuerit, supplicetur, ut electioni prædictæ consentiat. Habito autem in Capitulo ad hoc congregato electi consensu, statim electos ad Chorum Monachis, *Te Deum Laudamus* alternatim cantantibus, solemniter pluviali indutus deducatur, & intronizetur in Sede Prioris. Quod si forsan electus renuat consentire, si quidem Domus ipsius professus extiterit, Confirmatores per aliquem vel aliquos Deputatos, eligentium nomine requisiti, possint, si expedire viderint per obedientiæ præceptum, aut excommunicationis sententiam, aut alia remedia opportuna electum compellere, ut suum præster electioni consensum: Si tamen electus alterius Monasterii sit Professus, possunt Confirmatores hujusmodi electo consentiendi & transeundi liberam tribuere facultatem, nisi talis electus in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, Professus existat vel resideat; quia tunc solus dictus Pater Generalis hujusmodi licentiam dare valet.

Quæ electionem subsequi debeant.

Porro habito electi consensu, & facta, si electus præsens fuerit, inthronizatione prædicta, confestim Confirmatores illis, qui hujusmodi electioni specialiter se opponent, & generaliter aliis quibuscumque, quos ipsum tangit negotium, aut qui sua putaverint interesse, per suas edicti literas

Terminus electioni se opponentibus dandus; & quo pacto.

persignena

persignent peremptorium terminum competentem ad comparendum cotam eis, & opponendum, si volent, contra electionis formam, aut Personas eligentium, vel Electi; monentes eos, quod si non comparuerint (ut præfertur) ad examinationem electionis, & confirmationem seu infirmationem, procedent, in quantum de jure poterunt & debebunt. Quæ utique literæ in præsentia Monachorum tam in Sacris constitutorum, quam etiam Laicorum ejusdem Monasterii prælegantur, & nihilominus in præsentia illorum, qui eidem electioni specialiter se opponunt: deinde in valvis Ecclesiæ seu Claustri ex parte ipsius Ecclesiæ affigantur; ibique affixæ permaneant temporis spatio, ad Confirmatorum arbitrium moderando. Sane termino taliter assignato decurso, si quidem contradictores speciales appareant, ipsos præfati Confirmatores audiant simpliciter & de plano, dilationes superfluas repellendo, & malignantium calumniis obviando; & omni casu, sive speciales oppositores compareant, sive non, electionis merita diligenter examinent, omni odio, favore, amore inordinato, seu quolibet alio justitiæ impedimento semotis: eamdemque confirment aut infirment, prout secundum Deum viderint faciendum. Summa vero cum diligentia Confirmatores attendant, ne electionem insufficientis Personæ ad Prioratum regendum quoquomodo confirment, super quo eorum conscientias oneramus. Et si forte viderint, quod ex culpa sive negligentia Electorum potestas eligendi ad Generale sit Capitulum devoluta, se de confirmando nullatenus intromittant; Sed ipsam devolutionem statim Generali Capitulo vel Patri Generali notificent; in quo casu Pater Generalis provideat illi Domui de competenti Priore, nisi de proximo immineat tenendum Capitulum Generale, quia tunc Capitulum providebit. Tunc autem ad Capitulum Generale seu Patrem Generalem potestas devolvitur eligendi, cum Electores aut eligunt scienter Indignum, aut infra tres menses a die vacationis non eligunt. Caveat autem quicumque Confirmatorum; ne aliquo modo directe vel indirecte ad illum se procuret eligi Prioratum, cujus electionis confirmator fuerit Deputatus: alioquin talis electio per suum Collegam aut Collegas omnino cassetur, & nihilominus Confirmator sic electus graviter puniatur. Præter hæc autem Pater Generalis, si viderit expedire, potest per se electiones Priorum nostri Ordinis confirmando perducere ad effectum, aut eas infirmare, sicut viderit expedire. Attendat tamen, quod in hujusmodi Ordinis statuta custodiat. Tandem quicquid de expensis solvendis & damnis resarciendis, ac donis seu beneficiis non petendis, supra in Capitulo visitationis Visitatoribus descripsimus esse tenendum, suo modo a Confirmatoribus volumus observari.

Quid de confirmatione.

Extravagans I.

Ante electionem secreta rerum ad elect. spectantium informatio a Confirmatoribus accipienda.

§. 349. Ut electiones fiant magis conformes voluntati Divinæ, nostri Confirmatores ante quamlibet electionem inquisitionem faciant secretam subornationum & concordationum, quæ aliquando in casu electionis intervenire solent; severeque puniant, quos delinquentes invenerint. Attamen Confirmatores aliorum delictorum, quæ electionem non concernunt, nullam cognitionem & informationem assumant. Præterea tam prædictorum Confirmatorum, quam Scrutatorum & Electorum conscientiæ valde onerantur, ut secretissime se habeant in toto negotio electionis.

Extravagans II.

Prior non discedat nisi post electionem novi Prioris.

§. 350. Quando aliquis Monachus fuerit assumptus in Priorem alterius Monasterii, in futura vacatione ejusdem ab illo non discedat usque ad confirmationem novi Prioris, ut iste possit ab illo informari de his, quæ pertinent ad regimen, amboque simul uniti cum Deputatis & Depositariis tam de novo electis, quam absolutis, relinquant propria manu subscriptum statum Monasterii. Postea vero dicto Priori absoluto detur socius; omniaque necessaria, ut ad suum Monasterium redire possit, provideantur; & nimium sunt reprehendendi, qui non bene tractant Prælatos, postquam terminaverint suum officium.

Extravagans III.

In electionibus Monast. quatuor personæ a Generali nominandæ.

§. 351. In electionibus Monasteriorum nominet Pater Generalis saltem quatuor Personas Ordinis extra Monasterium ad effectum faciendi electionem; sed hujusmodi nominatio non intelligatur coactiva, sed tantum directiva.

Extravagans IV.

Pro qualibet elect. decem tantummodo dies insumendi.

§. 352. Ut citius peragatur electionis negotium, & Monachi diu non distrahantur a Religiosa quiete, Sacra approbante Congregatione Episcoporum & Regularium negotiis præposita, quadraginta dies assignati pro electione restringantur, & reducti imposterum censeantur ad terminum & numerum præcisum decem duntaxat dierum a primo, quo fieri scrutinia incipiunt, computandorum: in quo termino decem dierum fieri debeat electio. Et si per quadraginta scrutinia, in dicto termino celebrata, Electores vel major eorum pars non concordaverint, vel electio canonica non successerit, ipso jure devoluta pertineat ad P. Generalem.

Extravagans V.

Requirenda ad hoc ut quis in Priorem eligi possit.

§. 353. Nullus Monachus possit eligi in Priorem Monasteriorum nostri Ordinis, nisi qui viginti annos ab habitus receptione compleverit, & qui præterea scientia necessaria & sufficienti ad subditorum & Monasteriorum regimen, & gubernium in utroque foro præditus existat. Eam autem sufficientem ad id scientiam judicari decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium negotiis præpositis, si Monachus ad ubique prædicandum a Patre Generali, & ad Confessiones audiendas ab Ordinario Diœcesano licentiam jam obtineat.

Extravagans VI.

Qui regularem cum aliis vitam sequi nequeunt in Priores eligi non possunt.

§. 354. Monachi, qui propter infirmitates sive actuales sive habituales a Matutino mediæ nocte dispensationem obtinent: & qui propter easdem vitam communem & regularem cum aliis sequi non possunt, in Priores Monasteriorum nullatenus eligi valeant. Sin vero postquam aliquis vel aliqui electi fuerint, diuturna aliqua infirmitate ab exequendis proprii officii muneribus diu impediantur, Prioratum prædictum renuntiare debeant; quod si renuerint, a Patre Generali vel a Visitatoribus Generalibus ad prædictam renunciationem compelli possint.

CON-

CONSTITUTIO LXXI.

De Electionis forma.

§. 355. Forma electinnis eanonice in antiquis Constitutionibus diserte tradebatur, videlicet: Per inspirationem, scrutinium, compromissum, & scrutinium cum compromisso mixtum. Sedulo autem, & prudenter áb antiquis Patribus in ipsis Constitutionibus animadvertebatur, formam electionis per Inspirationem, seu per Spiritum Sanctum, ob nostra peccata vix aut ne vix quidem absque periculo nullitatis succedere, providumque consilium esse nunquam ad praxim reducere: Formam Scrutinii ex pluribus substantialibus, quæ concurrere debent, esse plurimum difficilem, sed necessariam, uno Electorum illam volente, qun in casu alia forma teneri non potest: Formam Compromissi raro reduci posse ad usum, eum difficiliter omnes & singuli Capitulares in ipsa consentiant: Formam vero Compromissi cum Scrutinio mixti, ut cœteris faciliorem & tutiorem assumi posse utiliter.

Electiones per vota secreta facienda.

Quoniam vero ex Sacrosancti Concilii Tridentini Decreto districte præcipitur in electione Superiorum, aliorumque Officialium Regularium quorumcumque, quo omnia recte & sine ulla fraude fiant, per vota secreta procedi debere; itaut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, quibuscumque facultatibus in contrarium abrogatis; hinc hujusmodi Sacri Concilii dispositioni obtemperando, formis eligendi per communem Inspirationem & per Compromissum absolutum prorsus abrogatis & exclusis in nostris electionibus, vel forma Scrutinii secreti penitus observetur, vel, quatenus nemo Electorum contradicat, per formam Compromissi cum secreto Scrutinio mixto saltem procedatur. Ut autem secretum adeo a Sacro Concilio injunctum strictius servetur, atque omnes & singuli Electores, omni humano respectu postposito, secundum Deum & suam conscientiam sua suffragia conferant, nullatenus singuli explicent verbaliter, licet secrete, vota sua Scrutatoribus & Confirmatoribus electionis; sed unice, & dumtaxat per secretas schedulas omnes Capitulares suffragentur; aliter vero factæ electiones irritæ & nullius roboris ipso jure prorsus existant.

Hæc autem vota per schedulas secretas danda.

Forma in scrutiniis servanda.

Forma igitur secreti Scrutinii cum his requisitis celebrari deber. Primum: Peractis ad electionem præparatoriis, sicuti in præcedenti Constitutione disponitur, & in aula Capituli convocatis omnibus Capitularibus, qui vocem in electione habent, per omnes Electores aut eorum partem majorem eum schedulis secretis certi deputentur Scrutatores votorum, qui, ut magis convenit, sint tres & de ipsismet Electoribus. Secundum: Scrutatores electi Confirmatoribus juncti, & ab aliis separati, in loco opportuno Aulæ Capitularis congregentur; ita quod ab omnibus Electoribus videantur, sed ab eorum nemine audiantur: & ibidem prius sua, deinde singulorum vota Electorum sigillatim per schedulas secretas in Buxulam sive Urnam ad id paratam mittant, & respective recipiant. Tertium: Votum cujuslibet Electoris, ut præmittitur, in schedula secreta scriptum, non sit conditionatum, nec alternativum, neque incertum; sed prorsus certum & determinatum de certa Persona. V. G. -- *Nomino, & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N.* -- Caveant vero Electores, ne propria nomina subscribant, vel in eadem schedula quocumque modo manifesta faciant, ne electio sit nulla. Quartum: Postquam vota omnium & singulorum Electorum fuerint in Urna recepta, coram omnibus a prædictis Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus præsentibus numerentur; & quatenus unum vel plura vota comparative ad numerum Electorum desint vel exuberent, Scrutinium ab ipsis declaretur nullum, & ad aliud juxta formam prædictam procedatur. Quintum: Correspondentibus votis ad Electorum numerum, si duo vel plutes fuerint ad Prioratum nominati, fiat collatio a Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus, numeri dumtaxat ad numerum votorum; & si aliquis nominatorum majorem partem votorum respective ad totum Capitulum, nempe ad numerum omnium electorum non habuerit, Electio non est facta, & ad alterum procedi debet Scrutinium. Si vero aliquis nominatorum vota majoris partis Capituli, ut supra reportaverit, Electio est perfecta & absoluta. Sextum: Facta hujusmodi collatione, nisi manifeste apparuerit de insufficientia & inhabilitate nominari a majori parte Capituli, itaut debeat ejus electio infirmari; tunc antiquior tantum Scrutatorum, vel alter, cui a Capitulo data est hujusmodi potestas, necessario pronunciare debet electionem illius, in quem major pars Capituli consentit, sub his vel similibus verbis -- *Ego N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati, cum potestate mihi a dicto Capitulo data, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen* --. Septimum: Convenit tandem, quod electio in scriptis redigatur, ut perpetuis temporibus de ipsa constet, hoc modo: *In nomine Domini: Amen. Ego N. N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati &c.* ut supra. Sedulo igitur advertant Electores, ut in gravi electionis negotio procedant juxta prædictam formam secretam in Scrutinio, ne electio sit nulla.

Forma publicationis electionis.

Forma schedulæ.

De modo procedendi juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti.

Consentientibus autem omnibus Electoribus, ut in electione procedatur juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti; Ita procedendum est: Omnes Electores, sive eorum major pars secreto eligant non unam, sed duas vel tres, ut convenit, Personas de Capitulo, in quas electionem compromittunt, dantes illis plenariam potestatem recipiendi & scrutandi sigillatim & secreto vota eligentium singulorum; ita quod illum, in quem major pars Electorum concordaverit, eligere, & electum publicare omnino teneantur. Compromissarii igitur in hac forma Electionis loco scrutatorum sunt; & omnia adamussim servare debent in Scrutinio & Collatione votorum, quæ supra præscripta sunt de ipsis Scrutatoribus: neque alium eligere, & electum publicare possunt, nisi illum, in quem major pars totius Capituli consenserit, Quæ quidem electio, & ejus publicatio fieri debet per unum solum Compromissariorum vel antiquiorem, vel alterum, cui a Sociis Compromissariis specialiter hæc sit data facultas & potestas; Conveniteque, & debet fieri in scriptis hac forma, videlicet -- *Ego N. Compromissarius vice & nomine meo, & sociorum Compromissariorum meorum, virtute compromissi in me & Socios meos a toto Capitulo facti, & potestate mihi a dictis sociis Compromissariis ad id specialiter concessa, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen.* Differentia itaque inter formam simplicis Scrutinii, & formam Compromissi cum Scrutinio mixti, ea existit, quod in Electione per simplex Scrutinium electio ipsa a Scrutatore fit voce, & proprio nomine, &

totius

totius Capituli, juxta formam supra præmissam; In electione vero per Compromissum Scrutinio mixtum electio & publicatio fit nomine proprio, & Compromissariorum tantum, juxta formam immediate expressam.

Extravagans I.

De Secretario, vel Schedulario.

§. 356. In omnibus Electionibus tam Priorum quam aliorum Officiorum electivorum suffragetur per Schedulas secretas, ut disponitur in Constitutione. Secretarius vero, aut Schedularius sit ex Professis ejusdem Monasterii, qui non habent votum; eligaturque vocaliter a Conventu coram Confirmatoribus pro electione Prioris, & pro aliis officiis coram Priore & duobus Antianis, quorum alter sit Vicarius.

Extravagans II.

Quid in suffragiorum æquitate.

§. 357. Si contingat in electione Scrutatorum æqualiter dividi Electorum suffragia in diversas Personas, Confirmatores prædictæ electionis secundum suam conscientiam alterum aut duos eorum, qui pares suffragiis extiterint, Scrutatores eligant & nominent. Sin vero Confirmatores in eligendo aut eligendis hujusmodi inter se non conveniant, sed discordent, Ille vel illi declarentur electi, qui in loco & sessione cæteros Capitulares antecedant. In nullo tamen casu Vicarius Monasterii in Scrutatorem eligi possit.

Vicarius Monast. in Scrutatorem non eligendus.

CONSTITUTIO LXXII.

De pœnis illorum, qui tractant de Electionibus.

De electione Prioris tractantes a voce Capituli suspendendi.

§. 358. Monachi, qui inter se tractaverint de electione futura Prioris, antequam vacet Prioratus Officium, vel post, suspendantur a voce Capituli per Priorem, aut per Vicarium, vacante Prioratu, vel per Confirmatores ejusdem electionis. Si vero non fuerint Ordinis Sacri, injungatur eis, ut deferant tonsuram.

Extravagans I.

Ad quas restitui nequeant nisi post sex menses ab electione.

§. 359. Monachi privati vocibus Capitularibus non restituantur ad voces sex mensibus immediate præcedentibus electionem Priorum.

Extravagans II.

Quas in pœnas incurrere censeantur, qui de cæterorum officiorum tractant electionibus.

§. 360. Indebite tractans de electionibus quorumcumque Officiorum nostri Ordinis, scilicet Vicarii, Procuratoris temporalium, & Capituli Generalis, Deputatorum, aut Depositariorum, in pœnas hujus Constitutionis incurrat, quas omnino exequi Visitatores & Priores curent.

Extravagans III.

In subornationibus tres Testes sufficiant.

§. 361. In materia subornationum sufficiant tres Testes singulares ad privationem vocis, subornanti imponendam.

Extravagans IV.

Contra subornatores pœna.

§. 362. Monachus, qui subornaverit pactis vel promissionibus, donis, aut minis, sive alio quocumque modo illicito, publice vel secrete, per se vel per alium, pro Generalia, Definitorum, aut Priorum electionibus, privetur voce activa & passiva, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi vero privatio per quadriennium durare debeat; quod si delinquens fuerit Prior, statim ipso facto sit privatus voce passiva, sed activa a Prioratu terminato usque ad quadriennium; ut supra.

Extravagans V.

Declaratio hujus Constitutionis, ejusque Extravagantium.

§. 363. Nullus Monachus incurrat in pœnas hujus Constitutionis & Extravagantia, nisi per tractatus illicitos, & a jure prohibitos, electioni Prioris & Officiorum quomodolibet præcedentes, aut per licitos & consultivos habitos ante bimestre immediatum electioni Prioris, & ante biduum præcedens aliorum Officiorum electionem.

CONSTITUTIO LXXIII.

De tempore, quo legi debent nostræ Constitutiones.

Hæ Constitutiones bis in anno legendæ.

§. 364. Legantur omnes hæ nostræ Constitutiones & Ordinationes in singulis nostris Monasteriis in omnium Monachorum præsentia bis in anno, videlicet in mensibus Martii & Septembris. Decima nona autem Constitutio cum undecim statim sequentibus inclusive sex vicibus in anno: Semel videlicet in singulis duobus mensibus prælegantur.

Extravagans I.

Pari modo Extravagantes.

§. 365. Extravagantes legantur bis quolibet anno, quando leguntur Constitutiones. Et nostrum Ordinarium legatur semel quolibet anno in mense Septembris. Prior vero commendet uni Religioso curam zelandi Constitutiones & Extravagantes, ac Ordinarium, & omnia alia stabilita & mandata ab Ordine.

Extravagans II.

Rotulus quoque immediate elapsi Capituli Gen.

§. 366. Imposterum observetur continuata praxis Ordinis nostri, videlicet: ut Rotulus Capituli Generalis immediate elapsi tam communis toti Ordini, quam particularia respective cujuslibet Monasterii, bis in quolibet anno legatur coram omnibus Monachis: nempe infra octavas Natalis, & Resurrectionis Domini.

Hujusmodi Constitutiones confirmantur.

§. 367. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, supradictus Petrus præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ejusdem Petri votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes; eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Petri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem ejusdem Vincentii Cardinalis a Congregatione dictorum Cardinalium ad hoc negotium examinandum, & opus ejusmodi compilandum, ut præfertur, deputati, sibi factam audiverunt, consilio, Constitutiones ac Leges præinsertas cum illarum Prologo, & in eis disposita & contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 368. Cæ-

Capituloque Generali novas condendi Leges facultas adimitur.

§. 368. Cæterùm Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, ne Conſtitutiones ac Leges cum earum Prologo, aliave in ejuſmodi compilatione diſpoſita vel contenta, mutare, alterare, corrigere, eiſve derogare valeat ſeu præſumat, harum ſerie interdicimus; permittentes dumtaxat, quod ſi, & quando ex uſu & obſervantia comperiantur aliqua ex præmiſſis in praxim minus conducibilia ad bonum ſtatum dicti Ordinis, vel Reformatione indigere, tunc ille in tertio Capitulo Generali dicti Ordinis, ſuis loco & tempore celebrando, proponantur, atque cum voto ipſius Capituli Generalis, iterum referantur in prædicta Congregatione Cardinalium pro opportuna proviſione obtinenda; ſin autem nulla in dicto tertio Capitulo Generali facta fuerit propoſitio hujuſmodi, illa deinceps nullo modo fieri poſſit; ac interim & donec ab ipſa Congregatione Cardinalium fuerit aliter proviſum, omnia & ſingula in hac compilatione contenta omnino & adamuſſim ſerventur.

Literarum præſentium validatio.

§. 369. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis Apoſtolicæ Nuntios, alioſve quoslibet quacunque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum pro executione.

§. 370. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiſcopo Toletan., & dilectis filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ in Regnis Hiſpaniarum Nuntio, necnon Officiali ejuſdem Archiepiſcopi Toletan. nunc & pro tempore exiſtentibus per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum per ſe vel alium ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties illorum aliquis aut aliqui pro parte in præmiſſis intereſſe habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicantes, faciant auctoritate noſtra ipſas præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab illis, ad quos ſpectat & ſpectabit quovis modo in futurum, in omnibus & per omnia inconcuſſe & exacte, ut præfertur, obſervari, & executioni demandari; contradictores quoslibet & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 371. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis & Monaſteriorum prædictorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 372. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Octobris MDCCXXX. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Moderatio quarumdam literarum Benedicti XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia. XII.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 14. Octob. 1730. Pontif. I.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Circumſpecta Romani Pontificis providentia, Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt, quieti & proſperæ directioni jugiter invigilans, ea, quæ certis rationabilibus ex cauſis a Prædeceſſoribus ſuis conſtituta fuerunt, ſi qui inde exoriri deprehendit incommodi, interdum moderatur, ac immutat, ſicut æquitatis & juſtitiæ rationi conſentaneum eſſe in Domino arbitratur.

§. 1. Alias ſiquidem a piæ mem. Benedicto PP. XIII. Prædeceſſore Noſtro emanarunt pro univerſo Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci, de Obſervantia nuncupatorum, literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet — BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Univerſalis Eccleſiæ regimini &c. *cætera legere eſt in Tomo X. hujus editionis, & quidem pag. 236. Conſtitut. num. V., quæ brevitati conſulentes omittenda cenſuimus.* *Bened. XIII. PP. Literæ.*

Hujuſmodi Literæ a Benedicto PP. datæ, ut regulari diſciplinæ, ejuſque obſervantiæ provideret.

§. 2. Cum autem ex ipſo literarum præinſertarum tenore ſatis ſuperque conſtet, eumdem Benedictum Prædeceſſorem nihil aliud per literas hujuſmodi, ac in eis diſpoſita, intendiſſe, quam exactæ Regularis diſciplinæ in Ordine prædicto Obſervantiæ, felicique illius gubernio proſpicere; Verum ſicut experientia poſtmodum docuit, non modo exinde, & præſertim in ea parte, in qua dictæ literæ Statutis ſeu Conſtitutionibus generalibus pro utraque familia, Ciſmontana ſcilicet & Ultramontana ejuſdem Ordinis, editis adverſantur vel minime conſonant, optatus ille & laudabilis finis, quem idem Benedictus Prædeceſſor ſibi propoſuerat, nuſquam conſecutus fuerit; ſed majora quam antea prædicto Ordini obvenerint incommoda, atque perturbationes, quod non ſolum Nobis, qui dum Cardinalatus honore, dictique Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris munere fungebamur, non ſemel re ipſa perſpectum exploratumque fuit, at ipſimet quoque Benedicto Prædeceſſori cauſam & occaſionem præbuit, literas ſic a ſe conditas quandoque ex parte moderandi, necnon eis derogandi, nonnulliſque Fratribus Ordinis prædicti vota perpetua contra expreſſam earum diſpoſitionem concedendi.

Quem finem ſortiri cum non poſſent, idem Pontifex iis ſæpius derogavit.

Hinc ex Decr. Capit. Gen. an. 1729. ei ſupplicatum, ut eaſdem Literas juxta Ordinis Conſtitut. ſervari mandaret.

§. 3. Quamobrem in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis anno noviſſime elapſo 1729. in Civitate Mediolanen. celebrato poſt actas memorato Benedicto Prædeceſſori humiles gratias, quod inter cætera ſingularis ſuæ in dictum Ordinem beneficentiæ monumenta, regularem in eo diſciplinam per literas ſuas præinſertas egregie

juviſ-

juvisset, prodiit Decretum, quo pro parte præfati Capituli Generalis eidem Benedicto Prædecessori supplicabatur, quatenus enarratas literas juxta dicti Ordinis Constitutiones ab illius Fratribus servari vellet; Quæ tamen instantia ob secutum paulo post ipsius Benedicti Prædecessoris obitum coram illo deferri ac promoveri nequivit.

Quod a Sanctissimo D. N. statuitur.

§. 4. Hinc est, quod Nos Ordinis & Fratrum prædictorum, quos peculiari paternæ charitatis semper complexi fuimus, ac etiam num complectimur affectu, salubri regimini, ac religiosæ tranquillitati, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, dictique nuperi Capituli Generalis votis benigne in præmissis annuere volentes, motu, scientia, deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, ac in eis sancita, ordinata, & disposita quæcumque, ad formam Statutorum seu Constitutionum generalium ejusdem Ordinis quoad utramque illius familiam prædictam servari, harum serie præcipimus & mandamus ac respective moderamus & reducimus.

Præsentium Literarum observantia.

§. 5. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere, & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præinsertis Benedicti Prædecessoris literis, necnon omnibus & singulis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Earumque transumptis præstanda fides.

§. 6. Volumus quoque, ut harum literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri seu Commissarii Generalis dicti Ordinis, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii ejusdem Ministri seu Commissarii aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIII.

Declaratio quod Collegium de Ozzier Fratrum Missionariorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia in Regno Sardiniæ remaneat sub jurisdictione Superioris Generalis totius Ordinis &c.

Dat. die 16. Octob. 1730. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Seminarium hujusmodi a prima sui institutione Ministro Generali Ordinis immediate subjectum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardinus a Sanna Presbyter expresse professus Conventus Castri de Ozzier in Provincia Sardiniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac ejusdem Conventus in Curia Romana Procurator, quod erecto ante quadraginta annos dicto Conventu in Collegium sive Seminarium Missionum sub immediata subjectione, dispositione, & regimine tunc & pro tempore existentis Ministri Generalis Ordinis præfati cum facultate eligendi Guardianum, & recipiendi Novitios, ac cum Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus ad præscriptum quarumdam literarum fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri incipien. *Catholicæ Ecclesiæ &c.*

Decretum S. Congreg. de Propaganda Fide, singula Seminaria vel Conventus &c. nonnullis exceptis Ministro Provinciali subjiciens.

§. s. Novissime nempe die 6. Septembris 1728. prodiit a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei propositorum, Decretum subinde a ven. mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore etiam nostro per suas in simili forma Brevis literas confirmatum, per quod exceptis Collegiis seu Seminariis Fratrum Missionariorum hujusmodi tam erectis quam erigendis in Regnis Mexicano & Peruano, aliisque Indiarum Provinciis pro conversione Infidelium, ac demptis duobus in Regno Lusitaniæ existentibus, cætera, quæ in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici, erecta sunt, reducuntur sub obedientia & regimine Ministrorum Provincialium cum iisdem conditionibus præscriptis in alio Decreto Congregationis tunc quoque existentium ipsius S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum die 24. Januarii 1727. emanato, & per memoratum Benedictum Prædecessorem etiam approbato, & aliàs, prout in Decreto primodictæ Congregationis Cardinalium, ac Benedicti Prædecessoris literis prædictis, quorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Juxta aliud Decretum S. Congr. Episcop. & Regular.

Quibus de causis hocce Seminarium in hujusmodi Decretis non comprehendi videatur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet dictum Collegium Castri de Ozzier Provinciæ Sardiniæ in istiusmodi Decreto, ac literis comprehensum non videatur, quia ultra quod in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici situm non reperitur, rationum momenta, quæ causam præbuerunt enarratæ reductioni locum sibi non vindicant in Collegio prædicto, utpote in ejus regimine & gubernio Superiores Ordinis prædicti nullam experti sunt difficultatem, neque ulla inconvenientia enata fuerunt in detrimentum salutaris Instituti, quod illius Fratres profitentur, aut debitæ & promissæ obedientiæ aliquid vel minimum detractum seu imminutum extitit; quinimo cum ingenti regularis observantiæ incremento Collegium ac Fratres præfati uberrimos fructus in Sacris Missionibus quotannis obeundis, vitia extirpando, mores reformando, catechismum & Catholicæ Fidei rudimenta edocendo, peccatores ad pœnitentiam, diffidentes ad pacem & concordiam revocando, pietatem in Deum augendo, non sine magna Christifidelium universi Regni Sardiniæ ædificatione in vineæ Dominicæ cultura protulerunt, prout plures Venerabiles Fratres Episcopi, ac dilecti filii locorum Ordinarii ejusdem Regni contestantur.

Ejus Fratres de Religione optime meriti.

Procuratoria preces S. S. porrectæ pro hujusmodi obtinenda declaratione.

§. 4. Nihilominus dictus Bernardinus ad omnem dubitationis, ac quæstionis occasionem, quæ suboriri posset, submovendam, Collegium præfatum in primodictæ Congregationis Decreto, ac Benedicti Prædecessoris literis ejusmodi nequaquam comprehendi, sed sub dispositione priorum literarum Innocentii Prædecessoris remanere in omnibus & per omnia, non minus ac Regni Lusitaniæ, & alia Indiarum

Occidentalium Collegia, ficut præmittitur, excepta, per Nos declarari, & ad majorem cautelam, ac quatenus opus fit, illud iu priftinum, ac eum, in qun antequam hujufmodi Decretum, ac literæ Benedicti Prædeceſſoris emanarent, erar, ftatum reftitui & reinregrari fummopere defideret; quum æqui bonique ratio poftulet, ea, quæ ab initio provide conftituta fuerunt, ubi nihil poftmodum contigerit, quod coutrarium fuadeat, minime immutari; Nobis propterea humiliter fupplicari fecit, ut in præmiffis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoftolica dignaremur.

Quod Sanctiffimus D. N. de confilio ejufdem S. Congr. de Propag. Fide indulget; hocce Seminarium foli Miniftro Generali Ordini fubjectum declarans.

§. 5. Nos igitur ipfius Bernardini votis hac in re, quantum cum Domino poffumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque fpecialibus favoribus, & gratiis profequi volentes, & a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occafione vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftit, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum, harum ferie abfolventes & abfolutum fore cenfentes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noftrorum ejufdem S. R. E. Cardinalium, prædictis negotiis Propagandæ Fidei præpofitorum, qui relationem dilecti filii noftri Nicolai ipfius S. R. E. Cardinalis Spinulæ nuncupati fibi defuper factam audiverunt, remque mature perpenderunt, confilio, præfatum Collegium five Seminarium Caftri de Ozzier fub jurifdictione, obedientia & regimine Superioris Generalis Ordinis prædicti juxta formam literarum ipfius Innocentii Prædeceſſoris continuandum effe, auctoritate Apoftolica tenore præfentium ftatuimus & declaramus: falva tamen femper in præmiffis auctoritate primodictæ Congregationis Cardinalium.

Præfentium Literarum obfervantia.

§. 6. Decernentes, eafdem præfentes literas firmas, validas & efficaces exiftere, & fore, fuofque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac illis, ad quos fpectat & pro tempore fpectabit, pleniffime fuffragari, & ab eis refpective inviolabiliter obfervari; Sicque in præmiffis per quofcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obftantibus præmiffis, ac Conftitutionibus & Ordinationibus Apoftolicis; necnon, quatenus opus fit, Ordinis, Provinciæ, & Conventus hujufmodi, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoftolicis in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & fingulis, illorum tenores præfentibus pro plene & fufficienter expreffis, ac ad verbum infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat fpecialiter & expreffe derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris, die 16. Octobris 1730. Pontificatus Noftri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIV. Moderno, & pro tempore exiftentibus Aretinis Epifcopis, Pallii ufus, & Crucis prælatio perpetuo conceduntur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Dat. die 16. Octob. 1730. Pontif. I.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INfignes Ecclefias, quas beneficiis amplioribus divina clementia cumulavit, nec temporalis modo honoris titulis, fed religionis potiffimum & fanctitatis fplendore voluit eminere, par eft, ut Apoftolica etiam Romani Pontificis liberalitas ad facræ dignitatis incrementum præcipuis favoribus & privilegiis ornet & augeat.

Caufæ conceffionis.

§. 1. Cum itaque Ven. Frater Joannes Antonius modernus Epifcopus Aretinus, noftræ fecundum carnem Sororis filius, ex Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum, ob præclaras ejus virtutes ad Ecclefiæ Aretinæ regimen evocatus, & commiffæ fibi Sponfæ merita, prout providum decet fponfum, promovere cupiens, Nobis expofuerit, Ecclefiam Aretinam hujufmodi tam confpicuis facræ antiquitatis, illibatæque Religionis ornamentis, tantaque Diœcefis amplitudine, Cleri Populique & Vaffallorum frequentia celebrari, ut inter primarias Hetruriæ non immerito numeretur: Eam nimirum Nobis & Sedi Apoftolicæ immediate fubjectam, & fide incorrupta, perpetuoque communionis fœdere conjunctam, Beati Satyri primi ejufdem Ecclefiæ Aretinæ Antiftitis, fucceſſoris ejus Donati, aliorumque fex Sanctorum Epifcoporum meritis & virtutibus illuftrari: Martyres etiam cœlo dediffe complures, eorumque duo millia & fexcentos una die fuiffe pro Chrifto immolatos, quorum Reliquiis etiam nunc Cathedralis, aliæque Ecclefiæ locupletantur: Diœcefim quoque tam late undique patere atque diffundi, ut undecim finitimis Diœcefibus terminetur, ingentique animarum numero frequentari, in Parochias trecentas & fexaginta diftributo:

Ecclefiæ Aretinæ antiquitas, ac dignitas.

Diœcefis amplitudo.

Tum, præter Pagos & Vicos fupra centum, finu fuo complecti Oppida duodecim facris Ecclefiis confpicua, quarum nonnullæ infignes Collegiatæ funt, nitore & cultu præftantes; idque etiam poftquam ex ipfius Aretinæ Ecclefiæ Territorio quatuor Diœcefes detractæ, five difmembratæ funt, aliæque tres non exigua acceffione ex ejufdem Territorii partibus accreverunt: Ad ejufdem etiam Ecclefiæ fplendorem dignitatemque pertinere, quod e fua Diœcefi tres Romanos Pontifices prædeceſſores noftros, Pium II., Julium III., Marcellum itidem Secundum ad univerfalis Ecclefiæ regimen eduxerit: Inter celebres præterea Aretinos Epifcopos recenferi Theobaldum Fratrem Bonifacii, olim Marchionis Tufciæ Patris Comitiffæ Matildis, egregie de Romana Ecclefia, ac de Aretina etiam meritæ; in cujus Diœcefi tres peramplas, & ad noftra ufque tempora fuperftites ære fuo excitavit, opibufque inftruxit Ecclefias: Plures itidem magni nominis bo. me. S. R. E. Cardinales, dum vixerunt, Riarium, Ermellinum, Bonufcium nuncupatos, nec ita multo pridem ex noftra Gente Nereum Corfinum Patruum noftrum eidem Ecclefiæ laudabiliter præfuiffe: Suam denique Diœcefim gemino Sanctuario ob Beatorum Virorum feceffum longe celeberrimo mirifice infigniri, Montis videlicet Alverniæ, ubi Francifcus Ordinis Fratrum Minorum inftitutor facris Stigmatibus mira Dei gratia impreffus eft, necnon Camaldulenfium, in quo Romualdus aliquandiu vitam eremiticam duxit, & in quo etiam nunc Aretini Epifcopi ob lata fundia, jam pridem a fuis Antecefforibus liberaliter illi conceffa, præeminentias & jurapatronatus honorifica fervant & retinent: Quin etiam in ejufdem Diœcefis finu olim fuiffe conclufam &

Tres Romani Pontifices ei antea præfuere.

Nonnulli ejus Epifcopi celebriores.

Inter quos Nereus Corfinus Sanctiffimi D. N. Patruus.

In hac Diœcefi duo Sanctuaria.

Mons Alverniæ primum:

Ac Eremus S. Romualdi Camaldulenfium.

compre-

Aliaque nonnulla.

comprehenſam ſacram Acconæ Eremum, ubi Beatus Bernardus Ptolomeus fundamenta jecit Congregationis Olivetanæ, cujus Regulam Guido Epiſcopus Aretinus ex Apoſtolica facultate probavit, & cui candidum Habitum cum Religionis inſignibus impertivit: Ad hæc autem ſpiritualia ejuſdem Eccleſiæ decora accedere non obſcuras temporalis juris prærogativas, cum Epiſcopi Aretini pro tempore exiſtentes Comitatus Ceſæ Domini etiam in temporalibus exiſtant; ac olim Romani Imperii Cancellarii fuerint in Tuſcia, totiuſque ampliſſimæ Diœceſis temporale etiam dominium habuerint.

Epiſcoporum etiam in temporalibus prærogativæ.

§. 2. Quapropter memoratus Joannes Antonius Epiſcopus, tot tantiſque Eccleſiæ ſuæ Aretinæ meritis ſubnixus, plurimum cupiat, ut a Nobis per Apoſtolica munera noſtra, ut infra elargienda, tanto meritorum hujuſmodi decori claritas augeatur, & honor; Nos propterea ad eximias ejuſdem Eccleſiæ dotes animum noſtrum advertentes, conſiderantesque, quod Sedes Apoſtolica æqua munerum ſuorum diſpenſatrix nullas Eccleſias, etſi Primatiali vel Patriarchali aut Metropolitico minime decoratas titulo, multiplici tamen ſingularium prærogativarum cumulo, celebrique ſuorum, & ex eis nonnullorum, qui pro tempore fuerunt Beatorum Præſulum illuſtratas Sanctitate, metropoliticis in eorumdem ſuorum pro tempore exiſtentium Præſulum perſona decorare conſuevit inſignibus; proindeque Divinam gloriam in dicta Eccleſia Aretina amplificare, & Beatorum cultum, quorum ibi ſacra Corpora religioſiſſime aſſervantur, præſertim præfati Beati Donati, & Gregorii Papæ X. prædeceſſoris noſtri, quos præcipuos habet & colit Eccleſia illa Patronos, augere: necnon ipſius Ven. Fratris Joannis Antonii Epiſcopi votis obſecundare: eximioque amori, quo antedictus Cardinalis Nereus Patruus Noſter Eccleſiam ſuam Aretinam complectebatur, reſpondere: & noſtri pariter perenne aliquod monumentum extare volentes, ipſumque Joannem Antonium Epiſcopum a quibuſvis &c. cenſentes, necnon omnia & ſingula privilegia & indulta Apoſtolica, ſeu quavis alia auctoritate eidem Eccleſiæ Aretin., illiuſque Præſoli pro tempore exiſtenti, ſi quæ ſint quomodolibet conceſſa, præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eidem Joanni Antonio Epiſcopo & ſucceſſoribus ejus Aretin. Epiſcopis pro tempore exiſtentibus, ut ipſi impoſterum perpetuis futuris temporibus Pallio, Inſigni videlicet plenitudinis Pontificalis officii, ea eorum parte a Nobis & pro tempore exiſtente Romano Pontifice per eorum proprium nuncium ab eis deſtinandum cum ea, qua decet inſtantia, poſtulando, & de Corpore Beati Petri ſumendo, ſumptumque per unum & alterum Archiepiſcopos, ſeu Epiſcopos eis ſub forma a Nobis & Romano Pontifice pro tempore exiſten. aſſignanda, eodemque Pallio intra dictam Eccleſiam Aretinam diebus a Nobis, ut infra aſſignandis, uti; necnon Crucem in Diœceſi Aretina ferre ad inſtar Picinen. & Bambergenſis Epiſcoporum libere & licite poſſint & valeant, Apoſtolica auctoritate perpetuo ex gratiæ ſpeciali, quæ minime tranſeat in exemplum, concedimus, & indulgemus.

Sanctiſſimus D. N. omnia antiqua Privilegia huic confirmat Eccleſiæ.

Ejuſdem Epiſcopis Pallio inſigne, Crucis prælationemque concedens.

§. 3. Dies autem, quibus Pallio præfato uti poſſunt, hi ſunt, videlicet: Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Beatorum Stephani Protomartyris, & Joannis Evangeliſtæ, Circumciſionis, & Epiphaniæ Domini Feſti dies, Dominica Palmarum, Feria quinta majoris Hebdomadæ, Sabbatum Sanctum, Paſcha, Feria ſecunda poſt Paſcha, Aſcenſio Domini, Pentecoſtes, ac etiam tria vel quatuor Deiparæ Virginis, Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ, ac omnium Apoſtolorum, & commemorationis omnium Sanctorum, Dedicationis & Anniverſarii Conſecrationis, aliaque Eccleſiæ Aretin. præfatæ principalia Feſta, dies quoque quibus Clericorum ordinatio habetur.

Aſſignatio dierum ad hujuſmodi Pallii uſum.

§. 4. Ut autem ſignum a Nobis, ſicut præfertur, conceſſum & indultum, non diſcrepet aſſignato; ſed quod geritur exterius, interius ſervetur in mente, Joannem Antonium Epiſcopum & Succeſſores ſuos Aretinos Epiſcopos pro tempore exiſtentes præfatos monemus, & hortamur attente, quatenus humilitatem & juſtitiam dante Domino, qui dat præmia, & munera elargitur, ſervare ſtudeant, quæ earum ſervant & promoveat ſervatores; ac eamdem Eccleſiam Aretinam eorum Sponſam curent ſolicite, authore Domino, ſpiritualiter & temporaliter augumentare; Et ut conceſſione & Indulto præfatis pacificè frui valeant, quibuſvis Primatibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, uſu Pallii & Crucis prælatione præfatis ex Apoſtolicæ Sedis benignitate gaudentibus, diſtrictius inhibemus in virtute ſanctæ obedientiæ, ne Joannem Antonium, & Succeſſores ſuos Epiſcopos Aretin. pro tempore exiſtentes præfatos, quovis modo ſeu prætextu ſuper præmiſſis audeant quomodolibet moleſtare, ac uſum Pallii hujuſmodi, Cruciſque prælationem quoquo modo impedire præſumant. Præſentes quoque noſtras literas ullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod ad id intereſſe habentes ſeu habere prætendentes vocati, & cauſæ, propter quas eædem præſentes deſuper emanaverint, verificatæ non fuerint, notari, in jus vel controverſiam, ſeu aliàs revocari non poſſe; nec per ſubreptionem vel obreptionem, aut intentionis noſtræ hujuſmodi defectum, obtentas præſumi, & ob id viribus carere; minuſque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus quantumvis generalibus, ac fortiſſimis clauſulis, & decretis irritantibus roboratis, comprehendi; ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum, etiam ſub data per Joannem Antonium Epiſcopum & Succeſſores ſuos Aretin. Epiſcopos pro tempore exiſtentes præfatos eligenda, plenarie reſtitutas eſſe; ſi que & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi ac definiendi forma, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, motu ſimili decernimus & declaramus.

Epiſcopos Aretinæ Eccleſiæ, Gregemque cum ad hortatur.

Hujuſmodi literarum validatio etiam quoad obſervantiam.

§. 5. Quocirca dilectis filiis, noſtro & Sedis Apoſtolicæ Nuncio in Hetruria commoranti, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditori generali, motu pari per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Antonii Epiſcopi præfati ſeu Succeſſorum ſuorum Epiſcoporum Aretinorum pro tempore exiſtentium hujuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ſibique in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, omnibus, quos illæ concernunt, invio-

labiliter observari; non permittentes eos vel eorum aliquem super usu, Pallii & Crucis prælatione hujusmodi quomodolibet molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque, super iis habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam; si opus fuerit, ad hoc auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

Non obstantibus fe. re. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, quis vigore præsentium ad judicium non trahatur: ac aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis: &, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito: ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac quibusvis quarumcumque Primatialium, Patriarchalium, Archiepiscopalium, & Episcopalium Indulto, & concessione similibus respective, suffultarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio & scientia similibus, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Seu si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides Transumptorum.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ea ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Ac Privilegii hujusce servanda dignitas.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, declarationis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, septimo Kal. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XV.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

Similia Privilegia legenda sunt, ab Antecessoribus quoque Pontificibus suis concessa Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 25. Novemb. An. 1730. P. 1.

Venerabilibus Fratribus Sinibaldo de Auria Patracen. cubiculi nostri Præfecto: Carolo Majella Emessen. literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Secretario: ac Francisco Antonio de Valentibus Theodosien. Archiepiscopis, Datario: Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Secretarii nostri Præfecto: & Nicolao Albini Leucen. Episcopis, Eleemosynario Secreto: ac dilectis filiis Marcello Passari Arianen., Auditori: Paulo Folsi Forolivien., Pincernæ: Gregorio Aurelio Perusin. Jacobo Leoni Romano, Vestiario: Dominico Palazzi Mediolanen., Cajetano Lemer Romano, Gaspari Mecoa Pampilonen., Josepho Lavizzani Mutinen., Notarum Arcanarum Secretario: Francisco Landi Placentin. Provinciæ Bononien., Petro Ludovico Jacquet Leodien., Dominico Volpi Baren., Antonio Leprotti Mutinen. Medico Secreto, Cubiculariis intimis seu secretis: & Donato Mariæ Antinori Florentin. Fratri Militi Magnæ Crucis, ac Bajulivo Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitan.: Marchionibus, Alexandro Gregorio Capponi, Forerio Majori: Philippo Astalli, & Andreæ Maidalchini Romanis, itidem Cubiculariis secretis: Francisco Mariæ Spannochi Senen. Subdatario, Angelo Belli Camerinen., Architriclino: Petro Valerii, Romano, Laurentio Sbatti Sabinen., Cajetano Panicci Ugentin., Francisco Cajetano Diversini Romano, Joanni Barba Neapolitan., Thomæ Alexio de Rubeis Neritonen., & Venantio Philippo Piersanti Camerinen. Cappellanis Secretis: Cajetano Cardoni Romano, & Horatio Antonio Battari Veliternen., Clericis Secretis: & Josepho Mariæ Cardoni Lucen., Antonio Civile, Carolo Sciampagna, Joanni Giandotti, Petro Pozzi Romanis, & Joanni Orbicciani Lucen. cubiculi nostri Adjutoribus: necnon Donato Antonio Civitella Beneventan., Magistro Domus nostræ, & Antonio Durani Montisflasconen. respective Civitatum, vel Diœcesum, Clericis seu Presbyteris vel Laicis, Palatii nostri Apostolici, Ratiocinatori, familiaribus continuis commensalibus nostris: salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris & famæ amplioribus præconiis ac præclaris dignitatum titulis decorare & ornare; necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Familiares suos nonnullis exornat Privilegiis.

§. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis; necnon ad vitæ ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes; ac propterea easdem personas vestras pecu-

liaris

liaris favore gratiæ, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, voſque & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad veſtram vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vos & quemlibet veſtrum reſpective in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ mediate vel immediate ſubjectorum Cives cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis & conſuetis creamus & conſtituimus; ac in numerum & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus & conſcribimus; Vobiſque, etiamſi habitum & Rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec nunquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibux cæteri omnes Notarii noſtri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites & Nobiles, (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas, itaut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi ad gradus promovendi, Notarios ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis & Comitibus præfatis prætenſa, itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum & inane exiſtat, quidquid ſecus per vos aut quemlibet veſtrum reſpective attentari contigerit) necnon Cives originarii etiam in Dignitatum, Beneficiorum & Officiorum Eccleſiaſticorum & Sæcularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum, vacantium, aſſecutione & exercitio tam in Urbe quam in omnibus & ſingulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum & gentium, necnon Seſſionum, & Conventuum, utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum; non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter & æque principaliter, acſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri & gaudere, ac in omnibus & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis & ſcripturis publicis & privatis, deinceps nomine veſtro conficiendis, Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos; necnon Romanæ & aliarum Civitatum & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inſcribere & illis ſubſcribere valeatis: ac pro veris & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini; nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis ſubſcriptionibus ſubreptitium vel obreptitium aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur; necnon honoris cauſa inſignia Gentis noſtræ, ſive integre ſive cum veſtris reſpective compoſita, geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eos Sedis Apoſt. Notarios,

Lateranen. Comites, ac auratæ Militiæ Equites creat;

Et ad quæcumque Officia atque Beneficia conſequenda habiles declarat.

§. 2. Et inſuper vos, veſtraque Beneficia & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque & qualiacumque, illorum fructus, res & jura, ubicumque Locorum, Regnorum & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia & immobilia ac ſe moventia, necnon actiones & jura præſentia & futura cujuſcumque qualitatis, quantitatis & naturæ, ac cujuſvis etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus, hujuſmodi ſint vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro veſtris & familiarum veſtrarum uſibus emenda, ab omnibus & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus & contributionibus tam urbanis quam ruſticis, ordinariis & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mænium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus ſeu paſſus & vecturæ, etiam in aliud Territorium ſeu Provinciam terra, mari & flumine; necnon equorum mortuorum ſtabulariorum militum, Inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impoſitis; ita quod vos & quilibet veſtrum nihil omnino horum aut aliorum ſimilium ſubire teneamini; nec per Cameræ Apoſtolicæ aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium & tributorum hujuſmodi redemptores, conductores & exactores, quocumque privilegio, exemptione & facultate ſuffultos, alias quam ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

Eorum Beneficia a quibuſvis eximit oneribus.

§. 3. Ad hæc vobiſcum & cum quolibet veſtrum reſpective, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum aut aliarum etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum alias canonice conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut alias aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere; & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis, retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inſervientis, tantum in Beneficiis Eccleſiaſticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum parochianorum) per vos pro tempore reſpective obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, poſt Pontificalem majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini; nec per locorum Ordinarios aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis, inviti compelli poſſitis; omneſque & ſingulos nihilominus veſtrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto cum ea integritate

Super Beneficiorum pluralitate diſpenſat:

Ac reſidentia in eis:

(distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere & levare; ac interim vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxerit eligendum, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, (super quo Antistitis conscientiam oneramus) promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare; necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia obtinueritis, leges & jura civilia etiam publice in Scholis & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire; & si habiles & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promovere facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati & Procuratoris officio in causis Ecclesiasticis & Civilibus tantum exercere libere & licite possitis & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Nec non super receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinarium.

Eisdem privilegium eligendi sibi Confessariũ elargitur, cui peramplas S. Sua concedit facultates.

§. 4. Liceat quoque vobis & cuilibet vestrum, aliquem idoneum & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostoli a auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter vel generaliter reservata existat: & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus: homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii vel favoris ad id præstationibus: jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis Horarum canonicarum, aliorumque divinorum Officiorum): & denique ab omnibus & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita & mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus, semel in anno confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Pensionum translationẽ ad sum. 300. ducat. ab eis fieri quocumque tempore, ac quibusvis que personis concedit.

§. 5. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, ad id per vos respective coram Notario & testibus fide dignis eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium seu Capitularium ac Episcopalium & Archiepiscopalium ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Sæcularium, & quorumvis Ordinum & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta vobis nunc & pro tempore assignata & reservata, ac assignanda & reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul vel successive, in toto vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo cassare & extinguere; ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam & quantitatem prædictam, uni vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, Clericis, seu Clericali caractere insigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & forma, quibus vobis assignatæ & reservatæ, seu assignata & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas vel illa alias cassari & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis; ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata & de novo assignata fuerint usque ad summam & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere & assignare valeant, auctoritate & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Necnon facultatem testandi de fructibus Beneficiorum.

§. 6. Necnon etiam vobis, ut de omnibus & singulis Domibus, Prædiis, Possessionibus, Terris & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura, Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus & dispensationibus Apostolicis in Titulum, Commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis; ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & pro-

ventibus,

ventubus, vobis reservatorum & assigoatorum, ac reservandarum & assignaodatum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum: nec non emulumentorum quorumcumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs qoomodolibet spectautibus & pertioentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibos annuis, necnon vestra & cujuslibet vestrum industria & labore quomodolibet & undecumque, licite tamen acquisitis & acquirendis, ac alias etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione vel causa seu contemplatione ad vos perventis & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibua, gemmis, aliisque pretiosioribos rebus consistant, tam in dicta Curia quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existenribus, (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorom & supellectilium non venirent, sed specialibus indigereot vocabulis, præsentibus, acsi specifice & sigillatim exprimerentur & denominarentur, pro sufficienter expressis ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibos, & proventibos, & pensionibus debitis & debendis, (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deincepa edi contigerit, super fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibulvis aliis similibus vel dissimilibus facultanbus habitis & habendis, tam pro decentibus & honestis impeosis funrbribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum & affiniom, ac quorumcumque locorum piorum favorem & usum, ac alias pro arbitrio & voluntate vestris & cujuslibet vestrum absolutis, testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis & titulis, scriptura etiam minus solenni coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta vel subscripta, & alias in omnibus & per omnia prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia & in mortis articulo, etiam nulla facta menoone præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis & intendatis, semel atque iterum aut pluries disponere, statuere & ordinare, itaut quidquid statutum, gestum aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & servari debeat; ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere, libere & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam & liberam concedimus facoltatem.

Nonnulla eorum Consanguineorum, vel his deficientibus familiarium favore statuit, si illos ab intestato obire contingat.

§. 7. Et insuper statuimus & ordinamus, vobisque indulgemus, qood si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia vel extra eam, tam continua quam interpolata inibi cujuslibet vestruio respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis & valoria existentia, etiam ex prædictis & alias undecumqoe provenientia, ad Cameram Apostolicam seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre devenoiant; & illis deficientibus, inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione vel intentiooe vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seo executores omnino exequi & adimplere, illique se conformare in omnibus & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia, forsan a vobis etiam nulla, vel minos sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta, eum omnibos inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra, pro dicta summa sex millium ducarorum approbamus & confirmamus, omnesque & singulos juris & facti, ac solemnitatum omissarum & omittendarum, necnon substantiales, aliosqoe defectus quoscumque, si qui intervenerint aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint vel fuerint, quod specialis, specifica & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis: ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus & Subcollectoribus, cæterisque cujoscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necoon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe vel indirecte quovis quæsito colore vel ingenio molestare aodeant quoquomodo, vel perturbare.

Extensio concessionis hujusmodi ad peculiares casus.

§. 8. Ac decernentes, prædicta omnia & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere & in specie faciendarum cum inde secutis & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias & Beneficia, personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obteota, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa oon residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis re. me. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri contra qooscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kal. Decembris, Pontificatus sui anno Qointo, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibos, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscumque causis quantumcumque maximis urgentibus, & inexcogitabilibos, etiam in favorem Fidei, & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nonc, & pro tempore factis & editis, minime comprehendi; sed semper ab illis excepta, & qooties emanatæ fuerint,

Digitized by Google

roties in priſtinum & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub poſteriori data, etiam cum derogationibus & clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis, per vos eligenda apponendis, & latiſſimæ ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque & efficacia fore; necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios & omnes effectus, quos de jure, ſtylo, conſuetudine, aut aliàs quomodocumque ſortiri poterunt, ac vim veri legitimi jurati ſtipulati validi & efficacis contractus inter vos ex una, & ac Nos & Cameram prædictam ex altera, partibus habere; nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam ſtatus & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles vel diſſimiles gratias vobis conceſſas & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus & per omnia, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendam, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium a Nobis vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe; & ſic in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes & Clericos, in quavis cauſa & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputat ſpeciales Literarum harum Executores.

§. 9. Quo circa Ven. Fratribus noſtris Oſtien., & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui & gaudere; non permittentes, vos per quoſcumque quavis auctoritate fulgentes contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari vel perturbari: Contradictores quoſlibet & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravan. invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariis quibuſcumque ſpecialiter derogans.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris etiam noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur: necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus: ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & impoſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato: ac re. me. Alexandri Papæ VI. pariter prædeceſſoris noſtri, tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente; necnon ejuſdem Bonifacii Papæ VIII. per quam conceſſiones, fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis, fieri prohibentur: ac Pii Papæ IV. prædeceſſoris etiam noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis & regiſtrandis; ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrari facere teneamini: ac ſimilis re. Urbani Papæ VIII. pariter prædeceſſoris noſtri de penſionibus aliàs translatis iterum non transferendis: ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus; necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus tam Urbis quam aliarum Civitatum & Locorum, quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum; necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis; etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet conceſſis utendo, vos per vos vel procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos impoſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictis; ac illorum Communitatibus, & Univerſitatibus, aliiſque perſonis etiam particularibus; necnon Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores Noſtros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, ac de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum Statuti & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu & ſcientia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis; etiamſi in eis ac ſtatutis & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſſe

vel

Digitized by Google

vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur; quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos, obtineri non possint; & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus, Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint; quodque stabilimentis & privilegiis prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatoriis efficaciores & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, necnon alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri & Conventus prædictorum; & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem seu contributionem cogere & compellere possint seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere & in specie ad effectum præsentium sufficienter & expresse derogamus, & derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

De Fidei professione, & Fidelitatis juramento per eosdem emittendis Familiares ante creationem in Sedis Ap. Notarios.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta, perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem Fidei juxta articulos, pridem a Sede prædicta propositos, expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini.

Fides Transumptorum &c.

§. 12. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extra; quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1730. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XVI.

Creatio XXV. Puerorum honorariorum in Comites Palatinos, & Auratæ Militiæ Equites occasione solemnis equitationis a Vaticano ad Lateranum &c.

Dilecto Filio Equiti Gaspari Patti.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Exordium.

Dilecte fili salutem &c. Ex Romani Pontificis beneficentia provenire dignum est, ut qui erga illum devotionis & obsequii signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus & gratiis decorentur.

Creatio hujusmodi ex d. causa.

Cum itaque nuper in solemni equitatione, qua Nos insigni S. R. E. Cardinalium, Antistitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu, pompa celebri, & multorum Adolescentulorum nobilium seu puerorum honorariorium ad latus nostrum adstantium corona stipati, lectica e Palatio nostro Vaticano ad Ecclesiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris est, processimus, Tu unus ex Adolescentulis seu Pueris honorariis hujusmodi extiteris: Nos propterea, ut aliquod paterni nostri affectus in familia tua extet munimentum, te peculiari benevolentiæ nostræ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia ac mera liberalitate nostris, te Auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranen. & Palatii Apostolici Comitem, auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus & creamus, teque aliorum Equitum & Comitum hujusmodi numero & consortio favorabiliter aggregamus, tibique ut Torquem aureum, ac ensem, & aurata calcaria gestare, necnon omnibus & singulis privilegiis, gratiis & indultis, exemptionibus & prærogativis, quibus alii Equites & Comites hujusmodi de jure usu & consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) uti, frui & gaudere libere & licite valeas, earumdem tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Cum collatione Privilegiorum, quibus cæteri Palatini Comites fruuntur.

In contrarium non obstantibus &c.

Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decembris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

Similis pro singulis aliis Pueris honorariis juxta notulam inferius positam. Dat. ut in præcedenti.

F. Card. Oliverius.

Nomina xxv. Puerorum.

Nominati dall' Eminentissimo Camerlengo.

Sig. Cavalier Gasparo Patti.
Sig. Conte Cesare Panimolla.
Sig. Baron Giovanni Puget.
Sig. Marchese Adriano Canale.
Sig. Cristoforo Fonseca.

Dall' Eccellentissimo Primo Conservatore.

Sig. Marchese Innocenzo del Busalo.
Sig. Marchese Nicola del Busalo.
Sig. Marchese Curzio Muti.
Sig. Marchese Mario Muti.
Sig. Conte Alessandro Orsini.

Dall'

Dall' Eccellentissimo Secondo Conservatore.

Sig. Conte Cesare Alsani.
Sig. Francesco della Vetere.
Sig. Alessandro Bnnechi.
Sig. Conte Alessandro Ferretti.
Sig. Marchese Giuseppe Nunez.

Dall' Eccellentissimo Terzo Conservatore.

Sig. Marchese Giuseppe Maccarani.
Sig. Marchese Nicolo Giugni.
Sig. Cavalier Silvio Vicentini.
Sig. Giovanni Carlo Cittadini.
Sig. Matchese Emerico Bolognini.

Dal Signore Priore de Caporioni.

Sig. Baron Pompeo Scarlatti.
Sig. Antonio Amadei.
Sig. Cnnte Francesco Mei.
Sig. Angelo Fagnani.
Sig. Gaetano Corettini.

XVII. Leges publicæ Scientiarum Academiæ Cervariæ, in Catalonia a Philippo V. Rege Catholico institutæ, auctoritate Apostolica confirmantur, concessis Academiæ hujusmodi nonnullis Privilegiis.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Studiorum Universitates quantum Religioni stabiliendæ, propagandæ, & vindicandæ conferant.

IMperscrutabilis Divinorum Judiciorum altitudo statim atque humilitatem nostram ad sublime Apostolicæ Dignitatis culmen, nullo licet meritorum nostrorum suffragio evexit, inter multiplices, & quæ nobis occurretunr Apostolatus Universi curas ad propagandas consovendasque studiorum generalium Universitates, per quas spiritualibus Evangelicæ Disciplinæ armis invisibiles militantis Ecclesiæ hostes triumphali certamine profligantur, peculiari solicitudinis studio mentis nostræ aciem jure optimo convertimus. Hinc ubi operosa Christianorum Principum, præsertim charissimi in Christo filii nostri Philippi V. Hispaniarum Regis Catholici, divinam rem in eorum Regnis non solum valido temporalium armorum, verum etiam cælesti Sacrarum literarum clypeo tueri satagentium, Religio, si quas Universitates hujusmodi ab eorumdem Principum lucupleti manu, ad majorem Dei gloriam, eorum Regiæ largitatis laudem, & Populorum suorum ornamentum noviter erectas, & approbationis aliisque Apostolicæ nostræ liberalitatis insignibus nobis exhibet decorandas, hilari paterni nostri amoris amplexu eas excipimus, & illustria erigentium charismata laudantes, eaque æmulantes in Domino æquo animo, & provida manu omnia desuper impartimur, quæ felici ipsarum Universitatum successui, & perenni suorum fundatorum monumento conspicimus in eadem Domino salubriter expedire.

Academia Cervariæ a Sereniss. Philippo V. Hispan. Rege erecta, privilegiis munita, ac saluberrimis firmata statutis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, charissimus in Christo filius noster Philippus hoc nomine V. Hispaniarum Rex Catholicus, cupiens, prout vere Catholicum decet Regem, ut in singulis Regnis & Principatibus Regiæ suæ Ditioni subjectis, non solum temporalis, verum etiam spiritualis res, ad Divini nominis gloriam, & ecclesiasticæ disciplinæ augmentum efflorescat in dies; & attendens quantum ad id utilitatis afferre soleant approbatæ studiorum generalium Universitates, unam studii generalis hujusmodi Universitatem in conspicuo, & sibi pergrato oppido Civitate nuncupato CERVARIÆ Celsonen. Diœces., quod nobilissima ameuitate cœli, & soli ubertate supra collem, qui cognomine fluvio alluitur, ad umbilicum fere Provinciæ Catalauniæ positum existit, maximis quibusque non disparem, & inter omnes Universitates hujusmodi Europæ in ejus ædificii magnitudine æmulam pro adolescentibus, præsertim ex Principatu Catalauniæ oriundis, & ad eam pro inibi juris Canonici, Theologiæ, aliarumque ecclesiasticarum scientiarum, & ingenuarum artium studiis incumbere cupientibus, cum congruo Lectorum, Magistrorum, Præceptorum & Doctorum, Jus ac Theologiam, necnon scientias & artes præfatas legentium & docentium, illuc introductorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum eidem Universitati inservientium numero, propriis regiis ejusdem Philippi Regis sumptibus erexerit & fundaverit; eamque sic erectam & fundatam pro illius, necnon Juvenum, ac Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum inibi inservientium præfatorum congrua manutentione & sustentatione redditibus Regiis dotaverit, ac etiam ditare voluerit, variisque privilegiis, immunitatibus, gratiis, & exemptionibus ex ejus Regia liberalitate perpetuo donaverit, & ad ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur erectæ, fundatæ & dotatæ, illiusque personarum, rerum, & Bonorum Spiritualium & temporalium curam, regimen, & administrationem, ac Juvenum præfatorum pro tempore recipiendorum & admittendorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, studiorum directionem, aliaque ad providum ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, gubernium spectantia quomodolibet & pertinentia, infrascripta Statuta desuper edi curaverit tenoris sequentis, videlicet.

Constitutiones Academiæ Cervariensis.

TITULUS PRIMUS,

De Audientia Scholastici.

§. 2. Ut Academia Cervariensis disciplinarum omnium laude florescat, & diligentius exculta, nova semper pietatis ac literarum incrementa suscipiat; neve, quasi anarchiæ genus, turbulenter feratur; sed certo & in perpetuum valituro jure gobernetur, Scholasticus sive Cancellarius, qui universam Academiæ Præfecturam obtinet, tanquam Pater præ omnibus solertius invigilet, ut Universitatis hujus Statuta & Sanctiones, quorum tutela ejus fidei & solicitudini concredita est, & super quæ conscientia ejus graviter oneratur, omnino tam a Doctoribus quam a Discipulis accurate serventur. Interim sedulo etiam provideat & curam gerat, ut Scholares singuli vita & moribus specimen virtutis & probitatis exhibeant, & studio, quo par est, in literarias exercitationes incumbant, ac si quos desides & flagitiosos, sive ludo aut luxui deditos, & aliorum impietate & bonis artibus progressui officientes compererit, auctoritate sua opportune in eos animadvertere non desistat: Contra quos, si sic oportere censuerit, summarie & de plano procedet.

De Vicario Scholastici ejusque officio.

Poterit vero Scholasticos sive Cancellarius idoneum suæ jurisdictionis Vicarium constituere, qui Clericus quidem sit, non tamen conjugatus, qui nec in Academia Cathedram obtineat,

nec a Civitate Cervariæ sit oriundus, aut ibidem antea per juge decennium commoratus (quod tamen in Vice-Scholastico deputando non tenebitur observare) quique pro Tribunali jus cuique reddat, & causas tam civiles quam criminales attente discutiat. Præterea una cum Apparitoribus & Bidellis scholas crebro circumeat: Scholares suis etiam in hospitiis, modo ne Professorum convictores sint aut commensales, diu noctuque cum oportuerit invisat: Cui mox ingressuro inquilini domorum januas adaperire debeant.: Qui otiosos insuper & male feriatos per plateas & compita intempestive oberrantes cogat in ædes proprias se recipere, ut ubique pacate utiliter & honeste Academicorum vita transigatur.

De modo procedendi in causis civilibus Scholarium.

In causis civilibus Scholarium summarie procedatur; In iis præcipue, quæ modicam summam non excedunt, videlicet mille regalium. Cum vero res ea fuerit, quæ plenariam cognitionem desideret, ut litigantium commodo laborum & impensarum ratio habeatur, quam brevius fieri potest examinanda & definienda erit. Regula autem & norma judicialiter procedendi sit juxta Audientiam Ecclesiasticam Illerdensem.

Ne quid Academia detrimenti capiat, Curia Sæcularis, ab Scholastico ejusve Judice requisita, opem & auxilium, dummodo pro exercenda sive tuenda jurisdictione desideraverint, ipsis impertiri debeat, expensis tamen Academiæ, si ob id ab Urbe longius proficisci contigerit.

De causis criminalibus.

Judex Academicus (in criminalibus præsertim) soli Notario, examen Testium non committat. Si tamen id cogente aliquando necessitate fecerit, personam integram ipsi conjungat; nec ullum pignus ratione debiti civilis ab Scholaribus auferri, aut eorum libros venundari patiatur, nisi adversus eos, quos prope diem de fuga suspectos esse constiterit.

Apparitor Cancellarii mandatum pignoris capiendi non nisi Tabellione præsente exequatur, nec nisi confecto Inventario, juxta quod res hujusmodi hastæ publicæ subjiciantur; neque interim pignora ipse, sed fidus sequester ab Scholastico vel Judice designandus detineat. Scholarium arcas & armaria quovis quæsito prætextu aperire non audeat, nisi Scholastici vel ejus Judicis facultate de scripto ostenderit. Si secus fecerit, prima vice quinquaginta regalibus hospitali adjudicandis mulctetur; secunda in annum ab officio a Scholastico suspendatur.

Officiales omnes a Cancellario destinandi Academiæ foro non gaudeant, quin prius habuerint deputationis ejusdem legitimum documentum, & jurato caverint pecunias a nemine, ultra quod jura sanxerint, accepturos; Quas si aliquando, tametsi sui muneris obeundi obtentu, fraudulenter extorserint, pœna quadrupli coerceantur hospitalis compendio assignanda.

De Visitatione Scholarum quolibet mense per Judicem facienda.

Judex unoquoque mense singula docentium invisat Gymnasia; atque ut commodius suo muneri satisfaciat, aliquis Professorum pro diversitate facultatum eumdem sociabit. Quod etiam, cum opus visum fuerit, Cancellarius ipse præstabit, ut ita in docendis & addiscendis bonarum artium disciplinis majora sint tum Præceptorum tum Discipulorum incitamenta; quos non spes tantum præmiorum alliciat, sed metus quoque pœnarum absterreat, dum tantam a Scholarcha super hisce rebus diligentiam & vigilantiam noverint adhiberi.

Nunquam Judex permittat Pauperes per scholas stipem cogere, sed ad valvas tantum Academiæ subsistere.

Cancellarius per se intersit præcipuis Academiæ functionibus, ut rite & de more peragantur; idque tantum per Vice-Scholasticum a se constituendum præstare possit, si justa de causa e Civitate Cervariæ adfuturus sit, aut si adfuerit, valetudine impediatur.

Titulus II.

De Concilio Academiæ.

De loco cogendi Concilium.

§. 3. Concilium sive Definitorum, sive plenum, non alio cogi possit, quam in locum Academiæ ad id peculiariter destinatum; nec quin pridie omnes Concilio interfuturi & laturi suffragia ab altero Bidello per schedam Scholastici unam ligatam, & rem, quæ in eodem Concilio discutienda sit, continentem, convocentur; nisi secus fieri pro negotiorum qualitate aliquando expediat. Quod si plerique accedere subdole renuerint, vel sub pœna præstiti, vel alio congruenti juris remedio adigantur.

Locorum assignatio professionibus in Aula Conciliari.

In Aula Conciliari sint duæ mensæ, altera ante Scholasticum, supra quam campanula & Statuta Academiæ collocentur; e regione altera, in qua Secretarius habeat binos codices, alterum ad Decreta Academica, alterum ad mandata describenda: Theologi & utriusque Juris Professores promiscue inter se, servato tamen antiquitatis ordine, assideant: Deinde Medici: ac demum postremis subsellis Philosophi; atque ita pariter inter singulos ex singulis harum classium juxta gradus antiquitatem sessio disponatur, præterquam in propugnatione Thesium, ubi antiquior in ea facultate principem locum obtinebit. Caveat omnino Scholasticus, ne in dicendis sententiis ordo prævertatur, neve convicia, offensiones aut jurgia suboriantur.

Bidellus per se, vel si legitime impediatur, per personam idoneam, postquam singulos Concilio accessuros, exhibita præfata scheda, de re agitanda certiores fecerit, eam postmodum sub pœna unius regalis Secretario tradat, qui statim Concilio assidentibus, eamdem recitet, & transcribat in codicem pro exordio resolutionis Conciliaris mox capiendæ: Quod si præstare neglexerit, duorum regalium mulctam sustinebit.

De numero ad hujusmodi habenda Concilia requisito.

Definitorum Concilium (in quo præsertim de rebus ad annuos Academiæ redditus spectantibus, & Officialium renunciatione agi debet) legitime haberi non possit, nisi tredecim Doctores aut Magistri adfuerint ex Definitorum classe, Concilium vero plenum (in quo de ceteris ad Academiam pertinentibus deliberandum est) viceno Doctorum aut Magistrorum numero, præter Scholasticum constabit.

De suffragiis.

In utroque autem, vel viva voce vel per secretum Scrutinium, si res ita postulet, aut ita fieri Suffragatorum quilibet desideraverit, Doctorum aut Magistrorum suffragia excipiantur.

Si omnes quasi per instinctum & afflatum in eamdem ire velint sententiam, sat erit, Scholasticum palam sciscitari, num quis dissentiat, ut ejus quoque suffragium in acta referatur. Dum vero palam voce feruntur suffragia, suum postremus pronunciet Scholasticus, ne libertati vocalium officiat: mille merapetinos, si secus faxit, ad compendium Hospitalis persolvat.

Si res in Concilio discutienda secreto indigeat, ne quod sancitum decretumve fuerit, quibus par non est, innotescat, Scholasticus cunctos silentii Sacramento obligabit.

Semel decreta nec rescindenda, nec iterum proponenda.

Quæ semel rite per Concilium decreta fuerint, non rescindantur, nec rursus proponantur, nisi tres ex quatuor Concilii partibus rationabiliter id expedire censuerint; nec Scholasticus ipse, quin exequantur, aut impedire aut retardare possit; mulctam alioquin sex mille merapetinorum pro singulis vicibus incursurus.

Hospitali applicandam; & nihil demum, ultra quod præscriptum est in scheda, in ullo cœtu agitetur.

De absentium suffragiis.

Nemo (tametsi jus suffragii cæteroquin habeat, vel sit ipse Cancellarius) illi Concilio intersit, in quo de re ad ejus damnum aut commodum manifesto & præcipue pertinente agi debeat; nec absens, quamvis legitime impeditus, suffragium suum uni ex eligentibus demandare possit.

Si quem vero ex iis, qui adsunt, impetrata prius a Cancellario venia, cœtu abire contigerit, dummodo rem, de qua in concilio agitur, probe intellexerit, fas erit illi propriam sententiam Secretario aperire, & ferendi suffragii vicem demandare, ut inter cætera præsentium suffragia recenseatur.

Fores Aulæ Conciliaris Magister silentii circumsistat, ut præsto sit ad campanulæ sonitum Cancellarii vocantis imperio.

De electionibus officiorum.

In rebus gratiosis a Concilio definiendis per albos nigrosve calculos Scrutinium peragatur, illis concessam, his vero negatam gratiam indicantibus. Electio officiorum, distributis per Secretarium tesserulis, & a singulis a Cancellario ad infimi subsellii Doctores in loculos immissis, rite peragatur; mox per Secretarium palam & aperte colligendis & promulgandis: atque is demum habeatur electus, in quem pars Concilii major consenserit. Cæterum si in Scrutinio ita in plures dispertiri suffragia contigerit, ut ad nullum debitus eorumdem numerus perveniat; rursus ineunda erit electio inter eos dumtaxat, in quos major pars suffragiis annuerit.

Conciliis omnibus Cancellarius ipse intersit; ejus tamen locum & vicem, si absens fuerit, Ecclesiasticus antiquior subeat. Si quando res occurrerit digna conciliari consultatione, & convocationis schedulam Scholasticus exhibere detrectaverit, Professores omnes proprietarios apud Antiquiorem convenire licebit; & dummodo e tribus duæ partes consentiant, duo ex ipsis una cum Academiæ Secretario schedam requirent a Cancellario; quam si non impetrent, antiquior Ecclesiasticus schedulam Academico ritu signabit, & Concilio mox cogendo præsidebit.

De peragendis a Secretario.

Secretarius in librum quotannis ad id paratum referat perspicue & diligenter, quæcumque a Concilio fuerint decreta; patique sedulitate singulorum describat suffragia, nulliusque roboris & momenti censeantur ea, quæ in Conciliari codice rite non fuerint consignata. Si vero contigerit, attestationem conciliaris decreti exhiberi oportere, sat erit affirmare, in id majorem Concilii partem consensisse, quin sigillatim fiat suffragiorum recensio. Petenti etiam proprii suffragii, quod in Concilio tulit, attestationem, eam Secretarius ad Cancellarii jussum præstabit.

Quæ contra Constitut. in Conciliis decerni contigerit, irrita declaranda.

Si in Concilio, sive Definitorum, sive pleno, adversus ipsas Academiæ Constitutiones aliquid decernatur, sit ipso jure irritum & inane; Quod proinde in ipso palam consessu Secretarius pronunciabit, ut Syndicus, qui propterea singulis Conciliis interesse tenebitur, Suffragatores obtestetur, ne velint Constitutionibus refragari. Quod si minime impetretur, a Scholastico rogabit, ut irrita Concilii acta declaret. Quod si Secretarius & Syndicus ipse, aut aliquem veriti, aut alio quovis respectu satisfacere muneri suo neglexerint, quilibet e Concilio poterit hoc munus obire: Syndicus vero & Secretarius & officio & salario illius anni priventur.

Ubi Concilium aut juxta Constitutiones aut extra ordinem negotium aliquod Doctoribus vel Magistris conficiendum injunxerit, illud suscipere, & diligenter obire ad præscriptum Concilii obligentur; nec ipsis recusatio, quam major Concilii pars non probaverit, suffragetur.

Salarium Academiæ causa absentibus dandum.

Profecturis autem procul ab Academia intra vel extra Provinciam ejusdem Academiæ causa, sive perpetuam sive temporalem Cathedram obtineant, præterquamquod ex privilegio præsentes censeantur, competens salarium attribuatur, tria videlicet regalia argentea octo juliorum proprietariis extra Cataloniæ Principatum, duo vero cæteris professoribus. Si intra Provinciam, duo regalia proprietariis, cæteris sesqui Regale. In hujusmodi vero personarum electione & causæ statum & personæ industriam singuli, suffragia laturi, accurate perpendant pro majori Academiæ bono.

Nulli præterea demandetur commissio ad eum locum, in quo propria negotia habuerit; neque lectionum tempore Professor proprietarius eligatur, nisi pro utilitate & rei momento ita censuerint duæ ex tribus Concilii partibus.

Tempus tamen absentiæ præfigendum.

Concilium autem Commissario tempus præfigat negotio transigendo, quod aliqua de causa prorogari poterit. Cæterum si ad Regiam Matritensem sit decernenda legatio, tam licentia quam termini præfixio, ejusdemque prorogatio ad Supremum Regium Concilium pertinebunt omnino.

De negotiis in Civitate obeundis.

Pro negotiis intra Civitatem obeundis explicandisve, præsertim extraordinariis, procuratio alicui a Concilio demandetur. Secretarius postridie mandatum in scriptis tradat Commissariis, qui si id oscitanter præstiterint, vel intra terminum a Concilio præfixum illa non confecerint, negotiorum ejusmodi procuratio ab ipsis ad alios transferatur. Præterea ipse Secretarius diebus, quibus cogi solet Concilium, relegat, quæ data sint mandata ex ipso mandatorum Codice, quem ea propter paratum habeat. Scholasticus vero pro suo jure quibusve negotiis transigendis adesse poterit.

In negotiorum pluralitate peculiares habendi consessus.

Si plura sint Academiæ negotia, quam ut ordinariis, quæ cogi solent, Conciliis explicari possint, liceat semel in hebdomada Proprietarium Theologiæ Professorem, & duos pariter juris utriusque Proprietarios, Secretario & Syndico præsentibus, convenire, qui mature de re habito Consilio, quod æquum justumque fuerit, decernant; ne si diutius ea de re Concilii sententia expectanda foret, negotiorum opportunitatibus, & Academiæ commodis detrimentum afferatur.

In rebus aliarum facultatum Doctores tangentibus decernendis, horum prius requirenda Sententia.

Cum sæpe contingat, negotia hujusmodi in deliberationem cadere, quæ ita peculiariter ad aliarum facultatum Doctores pertineant, ut cæteri non satis commode illa cognoscere & explicare possint, ea de re Concilium nihil ante decernat, quam illius facultatis Professores, consultatione super articulo proposito maturius habita, audiantur.

De suffragiis, decretisque scribendis.

Ne Secretarius in transcribendis suffragiis, Conciliique decretis, querimoniis (ut contingere facile est) sit obnoxius; Scholasticus & Doctor antiquior diligenter inspiciant, num singula fideliter in acta relata sint, quibus deinde subscribat Antiquior, & infra Secretarius, absoluto statim Conventu antequam Conciliarem Aulam egrediantur. Si vero prolixiori calamo seu scriptione res egeat, id ipsum postridie præstari poterit. Quoties hoc prætermiserit Secretarius, quingentis marapetinis mulctabitur, ærario Academiæ inferendis.

Quæ sine Supremi Consilii Regii approbatione fieri nequeant.

Nulli unquam Commissario poterit delegare Concilium, ut ad Thesaurarium Academiæ solvendi mandatum decernat, aut expediat: nec ipse Scholasticus mandata hujusmodi ad eumdem Thesaurarium per se decernere; alioquin irrita sint omnino & inania; nec eorum ratio uspiam habeatur, nisi toto approbasse Concilio per Secretarium & Ratiocinatores

subscri-

ſubſcripta fuerint. Nulla pariter ſive Scholaſtico ſive Concilio ſit facultas vel ſalarium creandi vel vetus augendi. Si vero res ita ſuadeat, & duæ ex tribus Coocilii partibus conſentiant, utrumque licebit; non tamen prius quam Supremi Regii Conſilii & conſenſus & approbatio acceſſerit. Si ſecus fiat, dependant in mulctam ſinguli Suffragatores duo regalia octo juliorum, quæ Bibliothecæ Univerſitatis aſſignentur.

Pro ſtipe eroganda Definitores in Concilio quantitatem ſex regalium octo juliorum non excedant, in qoo tamen omnino ſupplicum indigentiæ, & Academiæ ſtatus ratio habeatur.

Caveat omnino Concilium ab impenſis injuſtis decernendis, alioquio de ſuo Academiæ damna compenſare ſinguli tenebuntur.

TITULUS III.

De Definitoribus.

§. 4. Cathedras perpetuas obtinentes ipſo jure Definitores habeantur, necnon & Profeſſorea Emeriti ſeu Jubilati.

Quæ Cathedræ perpetuæ ſint.

Cathedræ vero perpetuæ ſunt: nimirum ſeptem; Sacræ Theologiæ primaria, & Veſpertina; Decretalium, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini: Primaria, & Veſpertina Pandectarum, Primaria, & Veſpertina Codicis, Primaria & Veſpertina Medicinæ, Prognoſticorum, Philoſophiæ Moralis, Matheſeos, Rhetorices.

Profeſſores proprietarii ex hiſce antiquiores octo, totidem ex Doctoribus ſeu Magiſtris, temporales Cathedras Regentibus, Definitores, & Scholaſticus, duos eligere debeant, & ejuſmodi electio ita pariter ab octo aliis Proprietariis deinceps ſingulis bienniis repetatur; nunquam vero eoſdem rurſus eligere liceat, niſi poſt aliud biennium, cui tamen ſanctioni derogari poterit, ubi id ſuaſerit optime merita de rebus geſtis induſtria perſonæ, & tres ex quatuor Concilii partibus conſenſerint.

Biennalis hæc electio fiat poſtera die ad Feſtum Sancti Lucæ, nec quidquam aliud eo Coocilio agi poſſit.

Concilium Definitorum, qood pro rerum opportunitate Scholaſticus convocari mandaverit, ratum & legitimum non æſtimetur, in quo major pars ex Doctoribus ſeu Magiſtris, qui ſunt ipſo jure Definitores, non interfuerit.

TITULUS IV.

De Conſiliariis.

Quæ requirantur ad hoc ut quis in Conſiliarium eligi poſſit.

§. 5. Quatuor Conſiliarii ab Scholaſtico renunciati eligantur, vita, moribus, ingenio probatiſſimi, qui ſaltem per annum Academiæ albo fuerint inſcripti, nulliuſque Doctoris ſive alterius famulatui ſint addicti. Primus pro Regnis Caſtellæ, Legionis, & Navarræ: Secundus pro Regnis Aragoniæ, & Valentiæ: Tertius pro Cataloniæ Principatu: Quartus pro exteris, qui Cervariam Studiorum cauſa confluxerint; Uniuſcujuſque vero claſſis cura ad unumquemque ex præfatis Conſiliariis pertinebit.

Conſiliarii officium poſt annum expiret.

Conſiliariorum officium poſt anni lapſum expiret; & penes eoſdem ſit jus, impoſterum ſingulis annis, Judice tamen Academiæ & Tabellione præſentibus, ſibi Succeſſores idoneos, ex Regnis deſignatis oriundos, præſato ordine eligendi. In hujuſmodi autem electionibus convivia, compotationes & alia luxus incitamenta Scholaſticus omnino vetabit.

Conſiliarii munere ſemel functus, non niſi poſt triennium, rurſus eligatur. Si vero durante officio ab Academia abfuturus ſit, idoneum Proconſiliarium ſufficiet, eaque de re Judicem certiorem faciat. Si intra annum redierit, quod reliquum eſt temporis, per ſe explebit. Proconſiliarius autem anno proxime ſequenti eligi non poterit in Conſiliarium, tametſi exiguo tempore Proconſiliarii munus exercuerit.

Quod ſit illorum officium.

Conſiliarii, quibus etiam jus ferendi ſuffragium in Concilio pleno conceditur, poſtquam electi fuerint, de ſervandis Academiæ Conſtitutionibus & Statutis ad ſuum officium pertinentibus palam jurejurando ſe obſtringant; curentque inſuper diligentius, quæ inter Scholares ſibi commiſſos emendatione digna deprehenderint, ad Academiæ Judicem incunctanter deferre; eumque ex officio, quoties noctu compita aut ædes Scholarium inviſerit, ſociare debebunt. Quod tamen nec crebro, nec ſine magna cauſa Conſiliariis Judex injunget. Illos vero nunquam per ſe dumtaxat hoc munus obire patiatur, ne inconſulta nimis ceteroquin Juventus temere in pericula conjiciatur.

TITULUS V.

De Profeſſoribus Grammaticæ Latinæ, & Græca.

Norma Scholarum S. J. ſervanda.

§. 6. Diſcipuli omnes in quatuor Claſſes diſtributi, latinam linguam gradatim a primo ad quartum annum a Grammaticæ Præceptoribus doceantur; qui ſedulo incumbant, ne quid in his primoribus literarum exercitationibus, & teneriori ſcientiarum tyrocinio, quod utile viſum fuerit, prætermittant; atque ut in docendo non præpoſterus ordo, ſed certa regula adhibeatur, norma Scholarum Societatis Jeſu ad amuſſim ſervanda præfigitur.

Plerique ex hiſce felicioris & præſtantioris ingenii, linguæ etiam Græcæ rudimentis imbuantur, qui cæteris ejuſdem claſſis Condiſcipulis, literas dumtaxat latinas excolentibus, conſeſſu in Academiæ functionibus præcedant.

Qui ſint Auditores admittendi.

Eos dumtaxat Auditores admitti liceat, qui primis literarum elementis, recte legendi ſcilicet, ſcribendique regulis ſint edocti, & Chriſtianæ Fidei rudimentis congruenter inſtructi.

Perſona deputanda, quæ ſtrepitus eo ponat, ac de Magiſ. Grammaticæ inquirat.

Diffinitorum Concilium perſonam aliquam idoneam deputabit, cujus munus ſit, Pueros nondum ſcholas ingreſſos ſæpe in veſtibulo jurgiis perſtrepentes componere, & diligentius inquirere, an Magiſtri Grammatices ex præſcripto Academiæ doceant, ſervatis rite temporum intervallis; mulctam alioquin ſubituri, ut reliqui Academiæ profeſſores. Quidquid vero mulctæ nomine deberi contigerit, ex anni ſalario detrahatur Societatis Jeſu Rectori perſolvendo.

Curſus Studii Grammaticæ quatuor annis abſolvendus quo diſponi debeat ordine.

Primo anno Magiſter Auditores ſuos diligenter edoceat ex arte Nebriſenſi declinationum conjugationumque Regulas, iiſque congruam exercitationem ſubjungat; Græca vero Grammatica imbuendis, legendi rationem præſcribat, & vim diviſionemque Græcanicarum literarum, mox articulorum declinationes, & pleraſque, alias præſertim faciliores, demonſtret uſque ad eas, quas Græci contractas appellant.

Anno ſecundo crebriori præludio Diſcipulos, in re ſuperioris anniverſatos, ad nominum genera, verborumque præterita ſolerter addiſcenda promoveat; & regulas ipſas, quas memoriter callere debent, frequenter conſtruere jubeat. Græcæ autem linguæ ſtudioſis declinationes contractas, eteroclita, pronomina, & primas barytonorom verborum conjugationes, qua par ſit, perſpicuitate explicabit.

Tam primo autem quam altero anno Magistri Auditores suos utilioribus tam latinæ quam Græcæ linguæ exercitamentis frequenter acuant, & diligenter informent.

Anno tertio universam Nebrisensem artem, quæ Orationis partes amplectitur, diligenter Præceptor persequatur, atque perficiat, mnx Torrellæ Syntaxim aggressurus. Selectiores autem vel Tullii vel Sancti Hieronymi Epistnlas quotidiana exercitatione tractandas interpretabitur, monebitque identidem, qua ratione eas, quas didiscerint regulas, tamquam in Archetypo Discipuli facilius deprehendant. Absolvat quoqoe pro Græcis Conjugaonnes Barytones. Insuper explanet verba circumflexa, & desinentia in *ut*, addita quoque alicujus Græci Scriptoris prælectione, & constructione, ut facilius Præceptorum usum, quæ sibi tradita sunt, Discipuli addiscant.

Quarto denique anno majori Auditorum utilitari & profectui omnibus numeris expletam latine Syntaxeos seriem exponat; Qui crebris præludant declamationibus; Oratores quoque & Historicos probatæ latinitatis præ manibus babeant continenter. Extemporales etiam lucubrationes ter saltem in hebdomadam Magistrn præscribente contexant: quæ pariter, ut ad Orthographiæ Regulas exacte sint, sedulo curandam erit. Usus autem latino sermone colloquendi sit inter Discipulos & Præceptores in ipsis Gymnasiis assiduus. Non dispari studio Græcæ etiam linguæ studiosi auctores aliquos percurrant diligentius, in quibus Græcanici Sermonis structuram animadvertant; & varias, quas insigniores præsertim scriptis suis dialectos inseruerint, Doricam scilicet, Æolicam, Ionicam, & Atticam, Magistro facem præscrente, deprehendant. Pensum aliquod, veluti preces, quæ usu sunt in Ecclesia exercitationis gratia Græco donent Idiomare, aut easdem paraphrastice in latinum vertant, & Luciani Dialogos, vel Sanctorum Chrysostomi, & Basilii fragmenta quædam, ad libitum Præceptoris.

Libri semel præscripti non immutandi.

Libri semel ad docendam tam latinam quam Græcam linguam præscripti non immutentur, quod etiam in illis servabitur, qui ad bumaniorum literarum disciplinam pertinent.

De horis Studii, ac vacationibus.

In his quatuor Grammaticæ classibus per annum ultra canicularium dierum intervalla, quæ permittuntur, docendi munus intermittere nnn liceat; reliquo tamen æstivo tempore erit statas docendi horas decurtari, aut cessationem pomeridianam jubere poterit Cancellarios. In quavis bebdomada, si festus præter Dominicum, non occurrat, die Jovis a Lectionibus vacent. Singulis vero lectionum diebus binas ante, totidemque cum dimidia post meridiem, horas docendo, citius aut serius ad Scholastici nutum pro anni tempore inchoandas.

Examen promovendorum ad superiorem Classem.

Ut Grammatices studiosi a prima ad alteram, & deinceps classem digne ascendant, quod bis vel ter in singulos annos fieri debet, coram Professoribus, altero Sacræ Theologiæ, altero Juris Canonici annivcrsaria in studiorum instauratiooe ab Academico Consilio destinandis, examen habeatur, cui pariter Rector Societaris Jesu Collegii Cervariensis intersit, qui jurejurando se obstringant, munus hoc juxta Academiæ sanctiones, & conscientiæ normam expleturos, & diligenter exquirant e re nata Alumnorum progressum, num videlicet possint utiliter ad superiorem classem promoveri.

Qui inhabilis compertus fuerit, in eadem classe detineatur, non ante progressurus, qoam satis examinatoribus se profecisse probaverit. Quod si per biennium non profecerit (nisi in causa fuissent vel absentia vel affecta valetudo) & a morum disciplina deflexerit, a scholis expellatur, atque hujusmodi censora præsente Magistro fiat, ad cujus classem cooptandi sunt Scholares.

Qui Grammaticam alibi didiscerit; & ad hanc Academiam accedat, unam sive alteram classem aggressurus, eisdem quoque circa examen legibos teneatur; quibus Græcæ etiam linguæ studiosi subjaceant, qui si ob desidiam non excellant, ad alteram classem non admittantur; si ob rudem indolem, ad latinos redeant, eorum jure censendi. E tribus præfatis Examinatoribus, duorum suffragia jus faciant, & eisdem quoties hanc præstabunt Academiæ operam, unum regale octo juliorum ex publico ærario persolvatur.

Ante ingressum in Gymnasia Missæ interesse debent Auditores.

Omnes Grammaticæ, Latinæ, & Græcæ linguæ, & humaninrum quoque literarum cultores, priusquam Gymnasia mane ingrediantur, Augusto Missæ Sacrificio, quod in Academiæ Sacello stato tempore peragetur, quotidie intersint, ubi duo saltem ex Præceptoribus præsto esse debeant, qui Puerorum animos ad pietatis normam componant, & in officio Religionis contineant.

Postrema hebdom. die Doctr. Christianam edocendi.

Postrema quoque hebdomadis die Pueros, palæstra pomeridiana functos, singuli Præceptores in ipso Gymnasio Doctrinam Christianam diligenter erudiant, eorum animos optimis lactantes morum institutis, & sensu pietatis.

Ac prima mensis Dominica Sacramento Altaris reficiendi.

Prima singulorum mensium Dominica die omnes Grammaticæ, & literarum humaniorum Alumni Sacramento Pœnitentiæ rite expiati in ipso Academiæ Sacello ad Sacrum Eucharistiæ Mysterium, quo decet, fervore animi accedant. Altera autem Dominica Philosophiæ, & Astronomiæ studiosi: Tertia Medicinæ: Quarta demum Juris utriusque & Theologiæ Auditores; Hanc enim laudabilem consuetudinem ab omnibus Academiæ Scholaribus omnino observari statuitur.

Scholæ Grammatices quater in anno a Scholarcha invisendæ.

Scbolarcha, seu ipsius jussu Academiæ Judex, comitante literarum humaniorum Professore, crebro invisat, quater saltem quotaonis Grammaticorum Gymnasia, & solerter inquirat, num Constitutiones, & Statuta Academiæ, quæ ad studiorum regimen spectant, retineantur, sua auctoritate, si quid contra Sanctiones irrepserit, emendaturus.

TITULUS VI.

De literarum humaniorum, seu Poetices, & Rhetorices Professore.

A Grammat. studio ad humaniores literas per examen promovendi.

§. 7. Ad humaniores literas gradum facere Scholaribus non concedatur, quin prævio examine perspicue constiterit, eos latinam Grammaticam hic vel alibi probe didicisse: Ut vero majori cum utilitate & progressu earumdem literarom curricolum aggrediaotur, norma ipsa examinis in Grammatica mox præscripta rorsus præfigitur, idemque feriarum, & lectionis tempus, & ordo, dempta solum semihorula pomeridiana.

Methodus servanda.

Mane igitur præcepta Rhetoricæ ex aliquo probaro Auctore doceantur, adhibita ad selectas M. T. Ciceronis orationes quotidiana interpretatione, in quibus Discipuli tropos, figuras, & reliqua artis ornamenta, ad imitationem sedulo animadvertant; pomeridiano autem tempore syllabarum quantitas, ac universa Poeseos suppellex ad Virgilii opus exacta enucleetur.

Unoqooque Sabbato antemeridianæ lectioni ex libris Epigrammatum Martialis aliqoid adjungatur, & ex lyricis Horatii post meridiem.

A prima autem die Jonii ad decimam quintam Julii, Cæsaris Commentaria, aut Qointus Curtius, aut Valerius Maximus, Cicerone

præter-

prætermisso, expliceotur. Pro Virgilio, Ovidius in libris Fastorum, aut Tristium, vel Claudianus, sive Horatii Ars Poetica.

Omnibus quoque lectionum diebus præter Sabbatum, Discipuli pensum aliquod soluta oratione ante meridiem, metricisve adstrictum numeris post meridiem, domi conficiant, Scholam adlaturi; eaque plerumque Magister, errata adnotando, recitabit, ut sic Auditores de optimo scribendi genere, & sermonis nitore, & proprietate promoveantur.

Insuper ex hujusmodi pensis ita castigatis, quod emendatius Magistro videbitur, Sabbato, absolutis pomeridianis lectionibus, memoriter Alumnus in Gymnasio palam enunciabit, illuc convenientibus Grammaticæ, & humaniorum literarum cultoribus.

Tyronibus ad hæc nondum idoneis, vel narrationem aliquam Magister dictabit, quam ex tempore latine reddent, eamdemque postridie cultiori sermone contexerit, vel ipsis proponet fragmentum aliquod Ciceronis, aut Virgilii; quod versione alia latina pro suo quisque ingenio & facultate illustrabit.

Humaniorum literarum Professor, quotannis post dimidium mensis Julii optimos quosque, & præstantioris ingenii Alumnos legitime delectos, atque ordine paratos in ipsum Academiæ Theatrum publice producet, ut quantum in Oratoria & Poetica facultate profecerint, re ipsa ex tempore patefaciant; atque ut ombratilem hanc ingeniorum inter se velitationem candidati Juvenes alacrius aggrediantur, in hujusmodi literarii certaminis præmium insigniorum Oratorum & Poetarum libri iis, qui diligentiores comperti fuerint ad omnium incitamentum proponentur. Hunc autem actum diri nere, & de victoribus judicium præferre ad eos pertinebit, qui pro Grammaticis ad superiores Classes promovendis examinatores fuerunt.

Ut autem humaniores literæ, quæ diuturno squallore absoleverant, in hac Cervariensi Academia revirescant, duo publici Professores singulis Sabbatis, vel quibus liberis diebus, universa diligentius perscrutentur; & quæ digna animadversione deprehenderint, ad Scholasticum deferent.

Ad Grammaticæ & Rhetorices Cathedras a Provinciali S. J. ex propria Societate destinandi.

Ad omnes Grammaticæ, & humaniorum literarum Cathedras Societatis Jesu Provincialis Professores ex propria Societate, eosque eruditione, virtute, prudentia eximios ad libitum destinabit. Quod si quem forte ex his minus idoneum esse contigerit, Scholasticus de re Provincialem admonebit, qui si opportune huic rei prospicere neglexerit, Scholasticus ipse Regium Consilium adibit.

TITULUS VII.

De Matheseos Professore.

§. 8. Utiliores pleræque Mathematicæ partes breviori, & magis perspicua, quam fieri poterit, methodo biennio tradantur.

Anno videlicet primo Geometrica, Perspectiva, Arithmetica, & Agrimensura, Euclidis itidem, & Astronomia cum Almageste, seu Arta magna Ptolomei, ac deinceps cum Christophoro Clavio. Anno secundo Gnomicæ, Cosmographia, Astrolabium, Radius Astronomicus, Lectio autem ineunda postremo tempore pomeridiano ad sesquihoræ spatium; & Cathedra hæc vacationes, seu ferias habeat, ut reliquæ perpetuæ.

Instrumenta Mathematica Academ. impensis comparanda.

Academiæ impensis Instrumenta Mathematica, quæ necessaria visa fuerint, loco ad id comparato, palam exhibeantur, ut oculis subjecta fidelius, quæ auribus exceperint studiosi, ipso etiam Præceptore docente, certius & exploratius assequantur.

Si Milites, Equites, Doctores, similesque Viri, qui aliis facultatibus operam non dent, Matheseos disciplinam velint addiscere, teneatur Professor iis erudiendis horam ante meridiem quotidie impendere; hujusmodi vero Discipuli Sanctionibus circa vestes Academicas constitutis non obligentur.

Hanc Cathedram obtinere non possit, nisi qui per biennium Auditor in Acad. fuerit.

Hanc Cathedram non valeat obtinere, qui in eadem per biennium Auditor non fuerit; neque ad examen admitti, nisi adeo excellat, ut ex tribus duæ partes Concilii suffragentur. Quod si nemo oppositioni Cathedræ subscripserit, elapso mense Cancellarius Magistrum idoneum, sive sæcularem sive regularem exquiret, & Regio Consilio proponet.

Qui per biennium Mathematicas artes in hac Cervariensi Academia sedulo excoluerit, & velit Militiæ nomen dare, impensi laboris, & habilitatis testimonium ab Academia receptum Regiis Secretariis exhibeat: quod sibi prodesse poterit ad aliquod militiæ munus obtinendum.

TITULUS VIII.

De Artium, & Philosophiæ moralis Professoribus.

Ad Philosophiæ studium non admittendi latinæ linguæ ignari.

§. 9. Qui se ad Philosophiæ studium conferre cupiet, non prius Albo seu Matriculæ inscribatur, quam eosdem probe latinam linguam tenere legitimo documento constiterit.

Probatio hujusmodi a singulis Grammaticæ Professoribus examinetur, qui quotannis jurato spondeant sese munus injunctum juste & fideliter obituros; in eodicem referant Probatorum nomina, & pro singulis ex ærario Academiæ duo regalia argentea Examinatori persolvantur; nec aliquod ab examinatis eo nomine recipiatur.

Si vero contigerit, Scholarem aliquem ægre repulsam ferre, rursus poterit examinis causa Rhetorices Professorem adire, qui juratus pariter, quod æquum justumque sibi visum fuerit, hac de re pronunciabit.

Quo tempore legendæ Summulæ.

Non liceat, nisi post diem decimam quintam mensis Augusti, & obtenta a Cancellario venia, Summulas etiam privatim legere, quarum Lectorem Scholaribus conceditur sibi ad libitum deligere.

Singulis annis bini Artium Professores pro Sententia Thomistarum, pro Jesuitarum, unoque legentes.

Singulis annis duo Artium Professores, alter pro Sententia Thomistarum, pro Jesuitarum alter, & unoquoque triennio unus pro Sententia Scoti, Philosophiæ cursum instituent, qui supervacaneis quæstionibus resecatis optima quæque, & utilia maxime deligentes, Auditores suos edocebunt. Anno primo Logicen, sive Dialecticam: Secundo Methaphisicoru n libros: Tertio Phisicorum Aristotelis; Unde etiam rite quæstiones ad materiam pertinentes elicient, & succincte ac nervose discutient, non omissis peculiaribus tractatibus de Anima, de Ortu & Interitu, de Cœlo & Mundo, & de Meteoris.

Tempora lectionum Philosophiæ Moralis.

Philosophiæ moralis Prælector eodem triennio publice ab hora quarta pomeridiana ad quintam, Ethicam, Politicam, & Economicam ad Nicomachum dilucide & breviter explicabit. Ceteræ vero lectiones a Festo Sancti Lucæ ad Festum Dominicæ Resurrectionis ante meridiem ab hora octava ad decimam habeantur, post meridiem a tertia ad quintam; reliquo, quod superest, tempore ante meridiem ab hora septima ad nonam, post meridiem a tertia ad quintam. Hujusmodi temporum distributio & mensura in lectionibus ineundis æque servabitur in ceteris Facultatibus.

Horarum distributio.

Tempus sibi ad legendum quotidie præscriptum Professores ita disperient, ut Primam horam dictandis exponendisve lectionibus impendant: Secundam pro exercitationibus, in quibus scripta & exposita plenius discutiantur: Semihorula vero tam ante quam pomeridianas lectiones præeunte Scholares omnes, facto inter se pariter oppositarum Sententiarum Sectatores congressu, lectionem memoriter recitent, & argumenta hinc inde sibi vicissim objecta diluant. Huic

præludio solicite Professores intersint, ut nodos disputationum solvant.

[Di]sputatio... qualibet e...dæ [heb]domada.

Omnes hujusmodi Professores singulis Sabbatis a Festo S. Lucæ ad Quadragesimam ante meridiem ab hora nona ad undecimam, a Quadragesima vero ad anni lectivi finem, post meridiem ab hora quarta ad sextam, Thesim aliquam per Discipulum pro suggestu defendendam, alternatim proponant; ut incipiat Philosophiæ moralis Professor, & reliqui deinceps ordine prosequantur.

Hujusmodi autem Thesibus quatuor saltem oppositæ sententiæ Scholares argumentum pro se quisquam objiciant, ejusve difficultatem Doctores ipsi, seu Magistri augeant, & exácuant unumquodque argumentum per semihoralæ spatium duret, & Præsidenti quatuor regalia dentur, duo vero singulis argumenta proponentibus Magistris.

Hæc perutilis disputationum & controversiarum inter Discipulos exercitatio ab omnibus aliis Professoribus Medicinæ, necnon Theologiæ, in Academia retinebitur: In jure tamen civili & canonico ab iis tantum, qui temporales Cathedras obtinebunt.

Theses ejusmodi, sicuti & reliquas disputationes in carta manuscriptas gratis tribuendas Bidellus a Professore accipiat; & postquam ad Judicem subscribendas attulerit, pridie foribus Gymnasii majoris Artium affigat; neque eas prælo dari, exceptis iis, quæ in octava Conceptionis propugnantur, nec serico unquam uti licebit, etiamsi Theses typis mandari concedatur. Die vero propugnandarum Thesium tempora lectionibus præstituta tantisper diminuantur.

Tempore lectionum nequaquam liceat extraordinarias Theses defendere, nisi venia a Cancellario impetrata.

TITULUS IX.

De Medicinæ Professoribus.

...d Medici... studium ...ittendi latina lin... ...i prius ...minandi.

§. 10. Quoniam non ascensum, sed ruinam quærere videtur is, qui transiliendis gradibus neglecto ordine, ad superiora nititur, cum sit rudis inferiorum, cavetur, ne Scholares ante ad Medicinæ scientiam admittantur, quam circa latinam linguam a Rhetorices Professore examinati sint & approbati, & Artium Baccalaureatum in hac vel alia Universitate consecuti.

...ursus Me... ...inæ qua... ...r com... ...ndus an...

Cursus Medicinæ quadriennio definiatur, ita tamen, ut tres priores annos Candidati theoricis dumtaxat præceptis, quartum autem praxi etiam incumbant, se Doctori alicui, ægris medenti, adjungentes; hanc quinto pariter anno prosequantur vel Cervariæ vel in Civitate Barchinonensi, Tarraconensi, Gerundensi, Ilerdensi, Dertusensi, aut Vicensi. Obligentur præterea ejusdem, apud quem se exercuerint, Doctoris afferre testimonium coram Urbis Prætore suscipiendum. Quarto tamen anno exacto poterunt Baccalaureatu insigniri; sed diploma gradus, nisi quintum praxis annum expleverint, non tradatur.

Medicinæ Professores, statis horis ante vel post meridiem singulis quibusque annis utiliores universæ Medicinæ tractatus, suum quisque propriæ Cathedræ congruentem, publice doceant, & diligenter explicent.

Chirurgiæ Professor, quæ ad hanc partem pertinent, triennio absolvat.

Tam Medicinæ quam Chirurgiæ Professores tractatus ordinem mox præscribendo distribuant, videlicet:

...ethodus ...e in cur... servanda.

Primarius Medicinæ Anno primo Commentaria in tres primos libros Galeni de Morbo & Symptomate: Anno secundo de Elementis & humoribus: Anno tertio de Temperamentis: Anno quarto de Facultatibus. Vespertinus Anno primo de causis Symptomatum in tres posteriores Galeni libros de Morbo & Symptomate: Anno secundo Commentaria in tres libros primos Galeni de Morbo & Symptomate: Anno tertio Commentaria in duos libros Galeni de differentiis Febrium: Anno quarto de Pulsibus, & Urinis. Prognosticorum Anno primo de Curatione febris malignæ, & ejus Symptomate: Secundo de Curatione febrium: Tertio Commentaria in tres priores libros Galeni de morbo & symptomate: Quarto de Curatione effectuum. Methodi Anno primo de Sanguinis missione, & purgatione: Secundo de Methodo medendi: Tertio de morbis Mulierum & Puerorum: Quarto in tres libros priores Galeni de Morbo & Symptomate. Simplicium Anno primo de simplicium Medicamentorum facultatibus, & medicamentorum Compositione, & reliquum, quod pro cæteris annis ipsi præscribetur. Anatomes Anno primo de Ossibus, & Musculis: Secundo de Cavitate animali & Nervis: Tertio de Cavitate vitali & Arteriis: Quarto, quod ipsi assignabitur. Chirurgiæ Anno primo de Tumoribus: Secundo de Ulceribus: Tertio de Vulneribus & operationibus Chirurgicis; quos tractatus latino sermone conficiat, nec ipsi præterea per se nec per alium Tonstrinam facere licebit.

Lectionum tempus.

Harum porro lectionum tempus ita singulis præfiniendum erit, ut videlicet: Primarius ab hora octava ad nonam: Prognosticorum a nona ad decimam: Anatomes a decima ad undecimam ante meridianas. Vespertinus a secunda ad tertiam: Methodi a tertia ad quartam: Chirurgiæ a quarta ad quintam pomeridianas: Simplicium hora sibi præscribenda.

Theses singula proponendæ hebdomada.

Omnes autem ejusmodi Professores opportuna cujuslibet hebdomadis die, qua vacet a lectionibus, Thesim aliquam pro suggestu per Discipulum defendendam proponent, in qua eadem ratio & forma Superiori titulo indicta retinenda erit.

Singulis autem quibusque Kalendis Maji in Artis Medicæ majus Gymnasium una cum Secretario, ut omnia per eumdem in acta referantur, convenient; ubi mature inter se deliberabunt, num fortasse novum aliquem sequiori anno tractatum eorum vice, qui præsentibus Sanctionibus præscribuntur, pro Auditorum utilitate proponere expediat.

Hi omnes Academiæ Nosocomium gratis invisere, & Scholaribus, si qui ægri fuerint, mederi debebunt.

De Anatomicis sectionibus.

Professor Anatomes quotannis in loco Academiæ impensis sibi apte comparato, sex quidem universales, duodecim vero particulares Anatomicas dissectiones sub Scholarium oculis exhibebit; in quibus situm, naturam, usum, & partium corporis officium publice ostendet, docebit & tradet: videlicet particulariter tres oculorum, tres cordis, tres pulmorum, tres laringium, quæ in Bovum aut Arietum dissectione fieri poterunt. Universaliter autem Primam, in qua sigillatim ostendat omnes exteriores & interiores abdominis partes, & thoracis cum dissectione capitis, et inde demonstret quidquid cerebrum continet, ac nervos, qui ab eodem descendunt: Secundam, in qua non dispari cura partes omnes patefaciat ad regionem abdominis, thoracis, capitis, & ad genitalia pertinentes: Tertiam in venis, & arteriis perspicue demonstrabit distensionem omnium ramorum venæ portæ, ramificationum quoque venæ cavæ in partes inferiores & superiores, itidemque cæterarum venarum ramus tam in brachiis quam in cruribus; & demum arteriarum ramificationem: Quartam, in qua musculos pectoris, cervicis, capitis, brachii, & cruris diligenter ostendet: Quintam, in qua singula ossa apta explicatione indicabit, idque exhibito scheletro, ut in eo facilius atque commodius ossium humani

corporis

corporis invicem cohærentium universa compactio ob oculos ponatur: Sextam, in qua, equis viventis dissectione facta, cordis motum, usumque nervorum recurrentium, & vocem formantium, palam explanabit; hisque subdet pectoris & abdominis partium explicationem; & aliquando etiam plantis & herbis dissectis, earumdem naturam demonstrabit.

In loco dissectionum ultra scheletrum pro consueta partium demonstratione, statua insuper collocabitur, figuram hominis affabre repræsentans, circa quam Chirurgiæ Professor fasciis ad id paratis semel in hebdomadam Auditores suos rationem obligandi vulnera edoceat. Omnibus Anatomicis dissectionibus, Chirurgiæ non solum, sed etiam Medicinæ cultores intersint.

Præter Civitatis Cervariæ ex eorum cadaveribus, qui in Nosocomio moriuntur, Professori Anatomes tradi jubeat, quæ ad usum dissectionum exposcet: Pro singulis dissectionibus particularibus, quas juxta Sanctiones Professor Anatomes fecerit, binæ monetæ Catalonicæ libræ ex ærario Academiæ pendantur, & quatuor pro singulis universalibus.

Illud quoque curæ sit hujusmodi Professori, tractatus ad suam Cathedram pertinentes ita secernere & ordinare, ut quæcumque ad reliquos Medicinæ & Chirurgiæ Magistros peculiariter spectant, suis non interferat.

TITULUS X.

De Juris Canonici, & Civilis Professoribus.

Ad jura non admitten[di] nisi præm[issa] Logic[a] ... [illegible]

§. 11. Nullus ad Juris Civilis, aut Canonici studium admittatur, qui in latinitatis examine probatus non fuerit, & ex Philosophia Dialecticam saltem, seu Logicen non didicerit in hac Cervariensi Universitate, vel alibi.

Cathedras perpetuas in Jure Canonico obtinentes, scilicet Primariam, Vespertinam, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini; & temporales Sexti, & Clementinarum, ita lectiones sibi in quadriennium præfixas digerant, ut majori semper discentium utilitati & progressui consulant. Si vero secus fecerint, pœnas condignas incurrant.

Methodus studii Jurium.

Hujusmodi vero Titulos suis tractatibus inscribent: videlicet anno primo Professor primarius de Judiciis, aut Foro competenti: Vespertinus de Officio & potestate Judicis delegati: Decreti Gratiani de Principiis Juris Canonici ad primas distinctiones Decreti: Sexti vero, & Clementinarum Titulos, qui præscribentur.

Anno secundo primarius de Causa possessionis & proprietatis: Vespertinus de Jurejurando: Decreti super aliqua ex causis ejusdem Decreti Sexti, & Clementinarum, ut præscribetur.

Anno tertio Primarius de Præbendis, & Dignitatibus: Vespertinus de Rescriptis, aut Divortiis: Decreti de Pœnitentia: Sexti, & Clementinarum, ut supra.

Anno quarto Primarius de Simonia: Vespertinus de Usuris: Decreti de Consecratione: Sexti, & Clementinarum, ut supra.

De studio Concilii Tridentini.

Professor Tridentini methodum ad seriem Sessionum ejusdem Concilii retinebit, earumdem Sessionum prorogationes leviter attingens; ceteras vero Sessiones, quæ bipartitas de Dogmatica, & de Reformatione Sanctiones continent, fusius atque solertius explanabit, & biennio concludet. A mente Sac. Concilii nunquam recedat, eamque juxta Constitutiones Apostolicas, & Sacræ ejusdem Concilii Congregationis generalia Decreta interpretetur. Hanc Cathedram assecutus, Concilii explanationem ab ea parte prosequatur, ad quam Antecessor devenerat.

Qui temporales Decretalium Cathedras moderantur, libros quinque ipsarum Decretalium viva voce & continua oratione, tempore & forma ab Academia præscriptis, accurata ac perspicua methodo triennio interpretentur.

In ejusmodi autem explicatione non singulas Decretales singillatim persequantur, sed methodice Titulos ad instar Paratitiorum Andreæ Vallensis, Cironii, aut alterius probati Auctoris.

Methodus studii Juris civilis.

Jurium Civilium Professores, Primarius nempe & Vespertinus, Pandectarum Primarius, & Vespertinus Codicis; necnon temporales Cathedras Digesti Veteris, & Voluminis obtinentes, ad quadriennium præscriptos pariter Academiæ Sanctionibus Commentarios distribuent, & Auditoribus explicabunt.

Anno videlicet primo, Primarius Pandectarum ad Titulum de Liberis, & Posthumis: Vespertinus Pandectarum de Acquirenda possessione. Primarius Codicis de Locato, & Conducto: Vespertinus Codicis ad Senatus Consultum Trebellianum: Voluminis de Jure Fisci: Digesti veteris Tit. qui præscribetur.

Anno secundo Primarius Pandectarum de Vulgari & Pupillari substitutionibus: Vespertinus Pandectarum de Rebus Creditis. Primarius Codicis de Contrahenda stipulatione: Vespertinus Codicis, Qui testamenta facere possunt: Voluminis de Excusationibus munerum: Digesti veteris, ut sopra.

Anno tertio, Primarius Pandectarum de Acquirenda, vel omittenda hæreditate: Vespertinus Pandectarum de Usucapionibus. Primarius Codicis de In integrum restitutionibus: Vespertinus Codicis ad Legem Falcidiam: Voluminis de Pascuis publicis, & privatis: Digesti veteris, ut supra.

Anno quarto, Primarius Pandectarum de Inofficioso testamento: Vespertinus Pandectarum de Appellationibus. Primarius Codicis de Accusationibus: Vespertinus Codicis de mortis causa Donationibus: Voluminis de Studiis liberalium artium, sive de jure Academico: Digesti veteris, ut supra.

Qui temporales Institutionum Justiniani Cathedras regunt, Institutiones easdem ad singulos Textus seu Paragraphos triennio suis Auditoribus interpretentur, ut prima juris elementa facili & simplici via, mox felicius & utilius addiscant: In quo tempus etiam & forma ab Academia præfinita, nec lente nec remisse, sed naviter & studiose serventur.

Omnes utriusque juris Professores, sive perpetui sive temporales, in primum quadriennium Tractatus suos, & Commentarios, quos in singulos annos de scripto Scholaribus tradere debent, ex albo desument, seu Edicto Academico. In alterum vero ad arbitratum suum, dummodo singulis Cathedris respondeant, deligere poterunt; nec intra illud octo annorum spatium eumdem Tractatum reponant. Ejusmodi Tractatuum delectus habeatur ineunte Majo coram Cancellario in singulos alterius quadriennii annos juxta normam, quæ Theologis præscripta est.

Cuivis in utroque jure Professori liceat Tractatum, a se quotannis ceterum in edendum, ad proximum, vel ulteriorem etiam annum protrahere, si id ubertas utilitasque materiæ postulaverit: Et e contra plures quoque eodem anno Tractatus proferre, si ita breviter eorumdem materia circumscribi & absolvi possit.

Partitio h[...] rarum.

Professores Canonum in contexendis tractatibus quidquid in Sexto, Clementinis, Extravagantibus, Concilio Tridentino, & posterioribus Pontificiis Constitutionibus ex jure antiquo derogatum, correctumque diligenter animadvertant. Pari studio id ipsum præstent Professores Juris Civilis, ut collatione Legum Romanarum cum nostris facta, quid olim, quidve hodie in foro & praxi obtineat, Auditores funditus hauriant, & luculentius perspiciant.

Digitized by Google

Professores Primarii Canonum, Pandectarum, & Codicis hora noua antemeridiana ad decimam lectiones suas tradent; earumdem classium Vespertini hora secunda pomeridiana ad tertiam: Professores Decreti, & Concilii hora decima antemeridiana ad undecimam: Sexti, & Clementinarum Professores hora, quæ ipsis præfigerur: Professot Voluminis tertia pomeridiaua ad quartam: Professot Digesti veteris hora, ut supra statuenda.

Regentes Decretalium singulis lectionibus suis præsint ad sesquihoræ spatium alternis, ab hora secunda ad quintam post meridiem: In tertiam vero sesquihoræ partem viva voce, & continua oratione lectiones propositas explicabunt: Hora, quæ superest, ad Thesim ex visceribus rei, a Præceprore expositæ eductam, enixe disputandam & discutiendam tota impendatur. Unus ex Auditoribus Propugnatorem agat: tres argumenta adjiciant: Professor nodos controversiarum dissolvet & extricabit. Hujusmodi quotidianis exercitationibus Discipuli omnes alternatim vacent. Eadem omnino methodus, & temporis partitio Institutionum Civilium Regentibus adamussim servanda præscribitur; ita tamen, ut omnes incipiant post septimam & botam dimidiam ante meridianam.

Tam Proptietarii, quam Regentes Professores, quæ hactenus censita sunt prn Jure Canonico, & Civili docendo, & addiscendo, diligentissime servent; & provideant, ut a Discipulis observentur; horumque maxime habeatur ratio in cursus literarii probatione, quam nullateuus concedant Auditoribus, qui lectionibus singulis, ut statutis Academiæ præfinitur, non interfuerint. In hoc autem, severitate potius omnium acuant diligentiam, quam indulgentia uegligentium foveant desidiam.

Theses proponendæ.

Regentes Decretalium, & Institutionum Civilium quibusque Dominicis diebus temporis lectivi pro suggestu Discipulum alternis producant, qui Thesim ex libro, quem eo anno interpretaotur decerpendam, hyeme ab hora octava ad decimam, vere a septima ad nonam antemeridianas propugnet.

Adversus illam tam in Canonicis Thesibus, quam in Civilibus, proponant argumenta quatuor Studiosi ex quatuor Jurisprudentiæ classibus: videlicet Primum Studiosus quartæ classis: Secundum tertiæ: Tertium secundæ: Quartum primæ Argumenta proposita suscipiant, & vim difficultatis adaugeant, Primi Proptieratius Canonum vel juris Civilis, Secundi Regens Canonum vel juris Civilis, Tertii Baccalaureus juris Canonici vel Civilis.

Neque Scholaris censeatur cursum annuum legitime peregisse, qui semel Thesim aliquam eo anno non defenderit. Hujusmodi Theses in carta sint manuscripta.

Utriusque Juris proprietariis liceat, etiam tempore lectionum, Theses minores carta tamen non serico impressas, e superiori loco propugnate. Hoc etiam licebir Regentibus absque eo tamen, quod Theses Dominicis diebus præscriptas prætermittant. Cum in propugnatione Thesium mincrum Proprietarius Patroonm agit, & argumenta Scholares objiciunt, argumentorum vires tantum Proprietarii vel Doctores adaugeant. Juris Canonici Professores Theses Civiles propugnare poterunt, & Canonicas Jurisprudentiæ civilis Interpretes.

TITULUS XI.

De Theologiæ Professoribus.

§. 12. Inter Theologiæ Auditores nomen suum profiteri nemo valeat, quin Philosophiæ triennale curriculum, aut in hac Cervariensi aut in alia Universitate exegerit; idque constet, ac testatum sit sub Academiæ sigillo, in qua se studuisse affirmat.

Theologiæ Professores singulis annis sub primordia mensis Maji coram Scholastico, & Academiæ Scriba pro lectionibus mox suscipiendis eos Tractatus potissimum ad interpretationem Magistri Sententiarum mature deligant, quos Auditoribus utiliores fore censuerint.

Is vero ordo in hoc delectu servetur, ut primi sint ex gradus antiquitate tres Primarii sententiæ Sancti Thomæ, Scoti, & Doctoris Suarez; deinde eodem ordine Vespertini, tum Sacrorum Bibliorum, & moralis Theologiæ Professores; quæ diligentet in acta referet Secretarius in libris ad bæc destinatis.

Delectos vero Tractatus ita conficiant (resecatis omnino inutilibus quæstionibus) ut pleraque eorumdem Theoremata non tantum ratione fulciant, quam Sacrorum Bibliorum, Sanctorum Patrum, & Conciliorum auctoritatibus, tanquam solidioris veritatis fundamento, sustenteot, præsertim adversus Hæreseon Septentrionalium, ac Jansenii, & Quesnelli Sectatores.

Tractatus insuper ejusmodi ita quotaonis discernant, ut nunquam duo, diversæ licet scholæ, Professores eumdem prælegant; nec ullus, nisi quadriennium effluxerit, valcat iterare.

Scoti Cathedræ Præfectus præcipue caveat, ne in conficiendis ad prælectiones suas Tractatibus, a mente ejusdem Doctoris deflectat.

Sacrorum Bibliorum Professot & Interpres per idem quadriennium congruentes ex Veteri vel Novo Testamento Commenrarios, vel decerptos ex Sacris Bibliis tractatus pro commodiori eorumdem interpretatione Scholaribus dictabit, quæstiones Theologiæ, ut vocant, scholasticæ, ranquam a suo scopo alienas non intermiscens. Qui insuper & Hebræam linguam vel ex Grammatica Bellarmini, vel alterius probati Auctoris, docebit, ut Bibliorum sensus arcanos facilius deprehendant; & ex iisdem fontibus quæcumque ad illius linguæ regulas, & sermonis proprietatem pertineant, explicabit.

Theologiæ mnralis Professor identidem potiores de Morali doctrina tractatus edet, & Audientibus explanabit.

Singuli Theologiæ Professores, tum in publicis Gymnasiis, tum in privatis ædibus, si opportuoe visum fuerit, ita suns comparent Auditores, ut ex iisdem Tractatibus, quos consuetis prælectionibus exceperint, crebras dissertationes conficere usu addiscant.

Tres Primarii ab hora nona ad decimam: Thenlogiæ vero moralis Professot a decima ad undecimam aote meridiem lectioues producant: Vespertini a secunda ad tertiam: tertia vero ad quartam pomeridianas Bibliorom Interpres. Singulis hebdomadis Theses in Theologiæ facultate propugnentur, ut Artium & Medicinæ Professoribus præsciptum est.

TITULUS XII.

De Oppositione ad Cathedras.

§. 13. Quotiescumque Cathedram aliquam ex qualibet causa vacare contigerit, continuo Scholasticus edicta vacationis in scholis affigi, & per quindecim dies publicari mandet; quibus elapsis, si Cathedra fuerit Proprietatis seu perpetua; post triduum; post unam vero diem, si fuerit temporalis, jubeat ab Academiæ Scriba competitores admitti.

Nec interim negligat Substitutum idoneum, & gradu congruenti insignitum, Cathedræ vacanti sufficere, de consilio Professorum, ad quos illa noscitur pertinere.

Substituti munus hujusmodi gratuito exerceant, tam in casu vacationis, quam, si id fieri propter legitimum Professoris impedimentum, contingat; idemque in substitutionibus Mini-

ſtrorum, quæ valetudinis cauſa fient, omnino ſerverun. Salarium vero, dum vacat Carhedra, in Acalemiæ compendiom cedar.

Qui ad oppoſitionem hujuſmodi admitti nequeant.

Competitores omnes, antequam Oppoſitioni Cathedræ vacanis ſubſcribant, vel Licenriæ gradum adeptos eſſe oportebit, ſi Carhedra ſit perpetua, aut Baccalaureatum, ſi ſuerit temporalis; dummodo inſupet curriculum ſtudiorum emenſi ſuerint, quod reqnirritur ad Licentiam.

Gradus autem hujuſmodi oniuſcujoſqoe Cathedræ facultati ſinguli reſpondeant, veluri gradus Juris Canonici pro Cathedris Canonum, Civilis pro Civilibos, Theologiæ pro ejuſdem Cathedris. Verontamen ad reliqua Juris urriuſque munia exercenda prædicti gradus promiſcue cenſeantur, quos neceſſe erit, vel in bac Cervarienſi Academia eſſe ſuſceptos, vel in eamdem legitime cooptatos.

Competitores ſinguli, qoi Oppoſitioni ſubſcripſerint, ſi poſtmodum neque valetudine neque alia quavis cauſa legitima præpediti, ſtato tempore lege deſtiterint, a Cathedris ptimo vacaruris arceantur. Juſta ve o de cauſa impeditis poterit ad modicum rempus Scholaſticus indulgere; quod ramen octo dierum ſpatium non excedat.

De prævio eorum examine.

Lectiones præviæ ad obtinendas Cathedras diebus ranrum profeſtis in ipſo Academiæ Theatro, vel ſi opportunius viſum fuerit, in Gymnaſio, ante vel poſt meridiem a Candidatis habeantur, eo tamen ordine, ut poſtremo recitent gradu anriquiores. Scholaſticus in propriis ædibus præſente Academiæ Secretario & duobus Doctoribus antiquioribus, ſingula ſingulis Comperitoribus, ad legendum capita aſſignet ex libro, qui remora omni fraude, forte ſerri cuſpide ipſis inſpectantibus tripartito aperiatur, facta eiſdem optione, quod voluerint, eligendi; & pro hujuſmodi lectione contexenda, quæ in horæ ſpatium conrinua oratione producenda erit, integer naruralis dies ſingulis concedatur.

Quilibet, poſtquam lectinnem abſolverit, ſententiam ſuam adverſus duos ex competitorihus, a Cancellario deſignandos, per ſemihorulæ ſpatium propugnabit; utriuſque tamen Juris Profeſſores hac lege non reneantur.

Si remporali Cathedra vacante, nullus intra rempos legitimum oppoſitioni ſubſcripſerit, Profeſſor, qui eamdem ohtinebar, munus ſuum ad alterum uſque vacationis tempus proſequetur, qoin peritiæ ſuæ novum periculum facere obligetur.

Præmittenda ad poſſeſſionem Cathedræ capicodam.

Omnibus, quæ ad Cathedrarum oppoſitionem pertinent, rite peractis, ſingulorum Competitorum tituli & merita, ab Academiæ Scriba lireris authentice conſignata, Scholaſtici ipſius opera ad Supremum Regis Conſilium deferantur. Cathedram vero adeptis, non ante, poſſeſſionem inire liceat, quam jura ſive ſtipendia, quæ ad Academiam ſpectant, exſolverint, ſcilicet: Proprietarii quadraginra libras monetæ Cataloniæ: Regentes autem viginti; Ex quibus quadraginta Regalia Secretario, quinque ſingulis Bidellis, totidemque Cæremoniarum Magiſtro atrribuantur, reliqua ſumma in ærarium inferatur. Fidei quoque profeſſionem emirtant: Cancellario ejuſve Judici jurejurando obedientiam ſpondeant: ſeque in eadem verba Academiæ Sanctiones & mandata ſervaturos, ſuumque munus ſolerter expleturos obſtringant. Neque antequam hæc præſtiterint, ſalario fruantur.

Cathedra exempræ.

Cathedræ artis Grammaticæ (ad qoas obtinendas nullus gradus requirirur) necnon Humaniorum literarum, Philoſopbiæ, Theologiæ, & Sacrorum Bibliorum, quæ conceſſione Regia Profeſſoribus ex Ordine Sancti Dominici, Sancti Franciſci de Aſſiſio, ac Societatis Jeſu in perperuum addicta ſunt, conſuetis ad Cathedras perendas Academiæ Sanctionibus non ſubjacebunt. Quoties autem ad eas primo aſſumuorur, Cathedris Grammaticæ ac Humanioram literarum exceptis, prælectionem publice faciant, doctrinæ ſuæ ſpecimen præbituri.

Catbedræ prædictæ Regularibus deſtinatæ Regio diplomare die 15. Aprilis anno 1724. diſtributæ ſunt, ut infra: Primatia Theologiæ Cathedra Divi Thomæ Doctoris Angelici; & una Artium ex tribus Academiæ pro ejuſdem Sententia, Ordini Sancti Dominici: Primaria Theologiæ Joannis Duns Scoti Doctoris ſubtilis, & una Artium pro ejuſdem Sententia, Seraphico Ordini: Primaria Theologiæ Doctoris Suarez cum una pariter Artium ex tribus Academiæ pro ejuſdem Doctoris Sententia, Societati Jeſu.

Provinciales Sancti Dominici & Societatis Jeſu Lectores ex propria familia ad præfatas Cathedras Regi proponant, & eos undequaque eruditos, poliuoti doctrina ornatos, & magiſteriis apud propria Collegia cum laude perfunctos. Si gradu convenienti præditi non fuerinr, vel illum in Academia ſuſcipiant, vel io eamdem, ſi alibi ſuſcepetint, cooprentur.

Quoniam vero vel Generalis Sancti Franciſci vel ejuſdem Commiſſarius jugiter in Hiſpania reſident, alterurer pro tempore eamdem omnino curam & vigilantiam in proponendis ad eaſdem Cathedras ſui Ordinis Magiſtris per ſe adhibear; quibus gradus, ſi quihus indigeant, gratis conferantur, cum & ipſi gratis id præſtent, eorum vero Carhedræ ſalarium Syndicus Ordinis accipier, ut inde omne id, quod Regularis Profeſſor indigear, expendarur; reliquum eleemoſynæ titulo eidem Ordini aſſignetur.

Prædicarorum, & Seraphici Inſtituti Regulares ad reliquas Cathedras aſpirare non valeant. Auditores aurem ſæculares, qui Scoti mentem ſecuri fuerint, ad petendas Philoſophiæ & Theologiæ Cathedras tam pro S. Thomæ quam pro ſententia Suarez admitti poterunt.

TITULUS XIII.

De Gymnaſiorum diſtributione, & optione.

§. 14. Gymnaſis, ſeu Scholæ ita ſingulis Academiæ Profeſſoribus diſtribuantur, ut fiat in Claſſes patritio, Grammaticæ, Philoſophiæ, Theologiæ, Medicinæ, & Juris utriuſque juxta aptiorem loci opportunitatem, conceſſo anriquioribus cujuslibet Claſſis Profeſſoribus oprionis jure; ita ramen, ut ea de re Scholaſticus cerrior fiat, qui demum dubia, & controverſias, ſi quæ oboriantur, prout ſuaſerit æqoitas & otilitas, arbitrio ſuo judicare poterit.

TITULUS XIV.

De modo, forma, & temporibus Lectionum.

§. 15. Profeſſores Grammaticæ, Humaniorum lirerarum, Philoſophiæ, Aſtronomiæ, & qui remporales Cathedras Decreralium, & Inſtitutionum in otroque Jure obrinent, viva voce, & conrinua oratione, materias, ſinguli ad ſuas Cathedras ſpectantes, explicabunt. Adeo vero exactam ſibi præfiniri remporis rationem habebunt, ut ſingula omnino, quæ de ejuſdem diſtributione Academiæ Sanctionibus præſcripta ſunr, ſine fraude conſervent.

Artium Profeſſores, tametſi poſtremum curſus annum attigerint, ad finem uſque menſis Junii, ut cæteri, ſuas lectiones producant.

In Catbedris perperuis Medicinæ, utriuſque Juris, & Theologiæ integrum horæ ſpatium, itaut nullus prætextus impedire vel interpellare valeat, lectionibus ſuis Profeſſores impendanr; Cujus poſtremam partem, quæ quartam non excedat, explicatione eorum, quæ ſcripta Scholares exceperint, viva voce, & perpetua oratione concludant.

Seduli

Sedulo curent præterea, ut omnes omnino Scholares ab initio ad finem plenas & integras lectiones audiant; nec eas certo tempore inchoandas retardent, dum plerique scholam adventuri moras nectunt; sed ita statutis Magistri adhærebunt, ut nec citius nec serius, quam par est, aut ingredi aut egredi palestram Discipulos patiantur.

Academiæ Judex, qui crebro Gymnasia invisere debebit, omnino caveat, ne lectionum tempora, ordo, & ratio, Scholarium tumultibus, rixis, clamoribus perturbentur; sed singulos in officio contineat, sæpiusque admoneat, & demum in refractarios, ut æquitas tulerit, animadvertat. Eos autem nunquam impunes abire sinet, quos tanta impudentia fuisse noverit, ut ad scholas, otiandi potius aut rixandi causa, quam disputandi & discendi studio, catervatim confluant, vel Professoribus ac Magistris præsertim docentibus negotium facessere non vereantur.

Pœnæ contra lectiones nulla justa causa omittentes.

Si Scholares omnes a primordio lectionum, scilicet a Festo Sancti Lucæ de mense Octobris, usque ad Natalem Domini, quatuor integras lectiones omiserint sine causa, eos Academiæ Judex, ut res ipsa postulat, acriter objurgabit. Si rursus tale aliquid commiserint per dies octo, propriis in ædibus in custodia detineantur. Quod si ter idem ausi fuerint, studiorum cursus hujusmodi, omissionibus intermediis, irritus omnino censeatur.

Præterea, si qui etiam neque ex valetudine neque alia justa de causa per aliquod spatium temporis, veluti in mensem integrum, sponte lectiones non audiverint, in cursuum probatione rejiciantur. Proinde ipsi Professores jurato spondeant, se in hisce probationibus, posthabitis omnibus privatis studiis, ad conscientiæ normam, & Academiæ præscripta cuncta moderaturos. Quod si aliquando in ancipiti hærerent, rem Scholastici judicio dirimendam proponent, qui etiam, ne nimia indulgentia & facilitate Scholarium desidiæ & negligentiæ ansam præbeat, intra æquitatis & justitiæ limites jus suum exercebit.

Lectionum temporibus nemo unquam Officialis docentes ex Cathedra Professores interpellet, neque eos ad Academiæ Concilium evocandi causa, vel ad alium Academiæ functionem, neque pro feriis denunciandis, vel alio prætextu. Duos insuper uno eodemque tempore literarios actus, ejusdem præsertim facultatis, celebrare non liceat. Universa autem lectionum, thesium, disputationum genera, & quidquid ad doctrinam in quavis scientia tradendam vel excolendam pertineat, tum a Præceptoribus tum a Scholaribus latine pertractanda esse statuimus. Si vero res hujusmodi sit, quæ aliquando vernaculum sermonem desideret, Castellano utantur, nec a præscripta docendi norma recedant.

Singuli omnium facultatum Professores in contexendis Tractatibus, ad propriam Cathedram pertinentibus, dabunt sedulam operam, ut nihil ab instituto suo alienum, nihil inutile suis Auditoribus proponant; ne singula singulis temere permisceant, & servandum in disciplinis tradendis ordinem cum discentium jactura pervertant. Hæc autem Cancellarius adamussim servari curabit, vitia, si quæ irrepserint, prout jus fasque fuerit, emendaturus.

TITULUS XV.

De absentia Professorum.

Pœnæ contra Professores eodem modo a lectionibus cessantes.

§. 16. Professor, qui per triginta dies continuos, computatis etiam non profestis in id temporis incidentibus, dummodo non sint ex principalibus, quæ tum æstivo tempore tum solemnibus Natalis, & Dominicæ Resurrectionis conceduntur, vel intermissos, sine causa a lectionibus cessaverit, & absuerit, ipso facto Cathedra & Magisterio abdicetur. Scholasticus vero & Concilium, sufficiens tempus impeditis, aut rationabili de causa absfuturis impertiatur; non tamen Cathedra destituatur; sed interim absentis vices & locum Substitutus Professor subeat.

Concessionis tempus nulli excedere liceat, ac proinde Bidellus Punctator, eo elapso, Judicem præsente Secretario adeat, ut eo admonito, quid præterea consilii capiendum sit, a Cancellario & Concilio decernatur.

Acad. Officialibus sine licentia scholastici abesse non liceat.

Academiæ Officiales citra Scholastici veniam abesse non possint, quibus tamen, etiam justa de causa, ultra octiduum lectionum tempore non concedatur, nec ultra mensem tempore feriato. Quod si non impetrata venia absfuerint, mulcta afficiantur; ac etiam duplo, si revocati redire cunctentur; mox etiam officio abdicentur, si moras ulterius nectere ausi fuerint.

TITULUS XVI.

De Repetitionibus Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

Repetitiones quo faciendæ tempore.

§. 17. A festo Dominicæ Resurrectionis ad finem usque cursus literarii, diebus feriatis occurrentibus, omnes Academiæ Professores, qui Cathedras perpetuas moderantur, in majori Universitatis Theatro repetitionem anniversariam, pridie in Gymnasio repetentes publicandam, ex materia, quam unusquisque publice tractat, erutam, in horæ spatium ex præscripto Academico habere teneantur. In eos, qui id prætermiserint, mulctam decem ducatorum Cancellarius irrogabit, quæ Bibliothecæ compendio assignetur.

Series repetitionum.

Theologi hujusmodi repetitiones ineant, nimirum Primarii tres Professores, hac ratione, ut antiquior præferatur: Similiter Vespertini: Sacrorum deinceps Bibliorum Professor, & moralis Theologiæ: Præterea Canonistæ, servato Cathedrarum ordine: mox Juristæ, Medici, Matheseos & Philosophiæ moralis. Literarum vero humaniorum Præceptor, qui ad ejusmodi receptionem non obligatur, orationem pro studiorum instauratione coram Academiæ cætu in festo Sancti Lucæ in semihoram habebit.

Repetentium Comitatus.

Bidelli, & Cæremoniarum Magister, Professores repetentes, ad Domos proprias euntes & redeuntes, ut moris est, in functionibus publicis comitentur. Quod si non præstiterint, ducati dimidium singuli persolvant ad Bibliothecæ compendium. Professoribus repetitiones suas Typis mandatas edere concedatur, quas etiam in Bibliothecam licebit inferre.

TITULUS XVII.

De Tractatibus, seu Materiis Professorum Bibliothecæ inserendis.

§. 18. Lucubrationes, quas pro Magisterii munere Professores de scripto per totum annum Scholaribus proponunt, ab iisdem nomine & anno, sua manu subscriptas, Scholastico, præsente Universitatis Scriba, qui rem in acta referat, die prima mensis Julii exhibeantur, ut in scriniis ipsius Academiæ serventur. Si quis vero ex Professoribus id facere recusaverit, mulctam decem ducatorum subeat, Bibliothecæ compendiis assignandam.

Hoc item præstabunt omnes Proprietarii, excepto Rhetorices Professore. Regentes præterea Sexti, & Clementinarum, Digesti veteris, & Voluminis, Methodi, Simplicium, Anatomes, & Chirurgiæ; Septem vero Professores Artium exacto triennio, sicuti qui Tractatum, seu materiam ultra annum, ut per statuta licet, extenderint, eam non nisi absolutam afferant, quod & Cancellario innotescere, & Secretarius in acta referre debeat.

Cancellarius curam gerat, ut Tractatus ejusmodi Bibliothecæ quamcito inferantur, in iisque

custodien-

custodiendis ordo, ratio, & quidquid pro reliquis Bibliothecæ libris statutum est, omnino servetur.

TITULUS XVIII.

De Salario Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

§. 19. Professores, qui Cathedram perpetuam sint adepti, infra semestre Doctoratus lauream consequi debeant, atque interim Cathedræ salarium ipsis non persolvatur. Quod si hujusmodi tempus elabi patiantur, & gradum, ut præscribitur, suscipere neglexerint, ipsa quoque Cathedra priventur.

Si intra sex menses gradu nondum suscepto, aut e vita excesserint, aut Cathedram alias deseruerint, eorum salarium in Academici Ærarii compendium cedat.

Si contigerit, aliquem ex hujusmodi Professoribus, dimidio tamen cursu jam peracto, e vita migrare, ipsi salarium totius anni exolvatur; quemadmodum & Professoribus ob vicennale curriculum emeritis. Iis vero, qui, vel promoti fuerint, vel aliis de causis Cathedra se abdicaverint, ad diem dumtaxat, quo legere per se cessaverint, pro rata salarium dependatur.

TITULUS XIX.

De Professoribus emeritis.

Qui Lectores emeriti.

§. 20. Qui viginti annos continuos aut intermissos, aliquam Cathedram ex perpetuis, necnon partim Theologiæ, partim etiam Philosophiæ moralis legitime & laudabiliter juxta sanctiones Academiæ in eadem rexerit, honore Professoris Emeriti decoretur, & salario, quoad vixerit, ut lectores cæteri perfruatur.

Salarium iis continuandum.

Hanc vacationem Professoris emeriti, vulgo Jubilationem, cæteri lectores Cathedrarum temporalium assequi non possint; neque ille, qui in regenda perpetua vel incuriæ nomine plus cæteris notatus & mulctatus sit, vel suum munus per substitutum obierit, nisi impeditus aut absens Academiæ causa fuisset.

Qui Jubilationem assequi nequeant.

Quicumque vicennali cursu peracto Emeriti vacatione cupit honestari, id coram Concilio Definitorum petat. Concilium vero statim Ratiocinatoribus negotium dabit, ut præsente Secretario diligenter exquirant, num Professor vicennale curriculum juxta Academiæ sanctiones rite confecerit; cumque Concilium hoc legitime constare intellexerit, vacationem decernat.

Emeriti vacatio a Concilio petenda.

Hujusmodi autem vacationis concedendæ solemnis mos erit, ut in Theatrum majus singuli Academiæ Doctores conveniant, & inaugurati Professoris laudes Collega ejusdem facultatis oratione, ex tempore palam habita, exornet.

Professor obtenta vacatione sacchari sex libras singulis Ratiocinatoribus distribuet, Secretario aureum, sive duplam, & duplæ dimidium Bidello majori erogabit.

Magisterii vacationem adeptus poterit, si ita placuerit, diutius eidem Cathedræ præesse, & salario integro frui, dum probe in omnibus muneri satisfaciat: Juris vel canonici vel civilis Professor vacationem consecutus, quoad ipse vixerit, una cum liberis nobilitate, quam vocant Hidalguia, perfruatur.

Emeriti Jurium Professores nobiles cum liberis declarantur.

TITULUS XX.

De Salario Professoris Emeriti, & eorum, qui ex hac vacatione Cathedras adipiscuntur.

§. 21. Qui Cathedram Professoris Emeriti obtinuerit, hoc superstite, salarium prioris Cathedræ, quam regebat, tantum percipiat: Item, qui secundam, & gradatim reliquas ejusdem classis Cathedras assequatur. Qui vero postremus fuerit, integrum salarium accipiat, cujus tamen tertia pars ex salario Professoris Emeriti deducatur. In Cathedris vero Theologiæ moralis, Philosophiæ moralis, Rhetoricorum, & Astronomiæ, & in iis, quæ Regularibus destinantur, Professoris Emeriti Cathedram adepto integrum exolvatur salarium, videlicet duæ partes ex Universitatis reditibus, altera vero ex salario dicti Professoris.

TITULUS XXI.

De Cathedrarum temporalium Curriculo.

§. 22. Septem cathedræ Artium & Chirurgiæ, tres Institutionum civilium, & tres Decretalium, triennio terminentur. Methodi vero Simplicium & Anatomes, Digesti veteris, Voluminis, Sexti, & Clementinarum, quadriennio. Lapsis igitur triennio vel quadriennio, statim vacantes Edicto publicentur juxta Academiæ sanctiones. Quod si cathedræ Artium vacaverint triennio nondum exacto, qui suffectus fuerit, eas tantummodo tempore, quod superest, obtineat.

Non perinde vero fiat in plerisque aliis; nam expleto tempore, quod prædecessoris curriculo deest, novum atque integrum, & sanctionibus Academiæ præfinitum docendi cursum Successores instituent.

In Grammaticæ Cathedris, quod pro eisdem peculiariter statutum est, observetur.

TITULUS XXII.

De Scholaribus albo inscribendis, & Cursuum probatione.

§. 23. Scholares omnes a Grammatica ad Theologiam, Academiæ albo seu matriculæ inscribantur; quod accurate præstabit Secretarius singulas seorsim describens facultates, & in qualibet singulorum nomina, & patriam, una cum die, mense, & anno; alioquin nec Foro gaudeant, nec privilegiis Academiæ, nec ratus eorum Cursus, nisi a die, qua Matriculæ inscripti fuerint, censeatur: Idque fiat infra dies quindecim post festum Sancti Lucæ, ut integro studiorum curriculo: vel infra quindecim post Natalem Domini, ut dimidiato satisfaciant; alioquin tempus a die Matriculæ dumtaxat æstimandum suffragetur. Matriculæ autem pro una scientia alteri accommodari non possit, adeout Civilis candidati cum expleto anno secundo Juris civilis Canonicum simul aggrediuntur, peculiari etiam Matricula Canonistarum indigeant. Matriculæ defectum supplere Cancellarius non valebit, nec hujusmodi lege Scholares solvere, neque ab altera facultate ad alteram transferre; & si quid hujusmodi contigerit, irritum censeatur, nisi id Tabellionis errore factum fuisset. Quod vero ad Fori privilegium attinet, ultra triennium non porrigatur, a postrema Matricula computandum.

De Matriculæ necessitate, distinctione quoad diversos Cursus &c.

A Baccalaureis, & in aliqua dignitate constitutis, pro matricula octo denarios Catalanos Secretarius exigat, a cæteris quarumcumque facultatum Scholaribus sex, a Grammaticis quatuor, a Professorum vero filiis nihil eo nomine accipiatur. Si Secretarius Matriculæ diem fraudulenter in actis aut postposuisse aut prætulisse compertus fuerit, citra spem veniæ privetur officio.

Quid pro Matricula dandum Secretario.

In Cursuum testimoniis peculiarem & distinctam cujuslibet Matriculæ, ante ab unoque susceptæ, mentionem faciat: Quod si prætermiserit, quadraginta regalibus prima vice, & imposterum octoginta, Bibliothecæ assignandis, mulctetur.

Si ex Matricula, testimonio Cursus inserta constiterit, Scholarem integre cursum non perfecisse, ad gradus examen non admittatur, nisi proxime sequenti anno, quod cursui deest, expleverit. Quod si ad tertiam anni lectivi partem sine causa a lectionibus abfuerit, ipsius cursus plane irritus judicetur. Hujusmodi supplementum cuilibet, qui rursum intermiserit, permittatur; Verum si hoc ex valetudine contigerit, cursus legitime inceptus pro confecto habebitur.

Omnes

Juramentum ab Officialibus & Professoribus quot annis præstandum.

Omnes præterea Universitatis Ministri seu Officiales, qui ab Academia quemadmodum Professores salarium accipiunt, singulis annis ad festum Sancti Lucæ de mense Octobris Matriculæ inscribantur; quo die omnes pariter, qui in præsenti Academia Cathedras perpetuas vel temporales regunt, post emissam fidei professionem jurare obedientiam Scholastico ejusve Judici debeant; necnon se, omnes & singulas, quæ ad eos spectent, Academiæ sanctiones servaturos, & quidquid sibi, quod æquum justumque sit, Universitatis nomine injunctum fuerit, executuros.

De judicio Cursuum Scholarium.

Singulis annis post octavam Corporis Christi omnium Scholarium cursus, num rati num irriti censendi sint, diligenti examine, Academiæ Judici & Tabellione præsentibus, probentur.

Quid Judices debeant ad hoc examinare.

Omnes jurejurando promittant ad juris & conscientiæ regulas, & juxta Academiæ Sanctiones sententiam dicturos, & illud præcipue animadvertant, num Scholares singuli in singulas hebdomadas pro suggestu Theses defenderint, ac omnibus, ad quas obligantur, lectionibus interfuerint: videlicet, tam illis, quæ dictantur, quam quæ viva Magistri voce excipiuntur, ut in Cathedris Decretalium, & Institutionum Civilium.

Probationes Cursuum a Theologis initium capiant; mox ad utriusque Juris Professores: deinde ad Medicos, & Artium Sectores gradum facient.

Hujusmodi probationibus quilibet Scholaris per se ipse intersit, nisi aut valetudinis, aut alia justâ absentiæ causâ impediatur; quam tamen Cancellarius cognoscat, ut eam non nisi urgente necessitate admittat. Cursus eodem anno, quo perfectus est, probetur: Non nisi exacto anno probatio valeat, nec in proxime sequentem annum differri possit.

Pro Cursus probatione Artium cultores quatuor denarios Catalanos persolvant Secretario: Cæteri sex: Professorum filii gratis probentur.

Quod improbati cursus a nemine comprobari possint.

Improbatos & irritos Cursus nec ipse Cancellarius comprobare, nec privilegio aliquo confirmare possit, nisi manifesta injuria gravatos comperierit.

Cursus vero alibi peracti ab Academia possint admitti.

Cursus licet in alia, quam in hac Cervariensi Academia peracti, admitti poterunt, dummodo legitime, & Academico more confectos fuisse constiterit. Quod tamen, inscio Scholastico, Academiæ Secretario non licebit. Idemque obtinebit pro Collegiis, Seminariis, vel Regularibus domibus Cataloniæ, ubi Artes & Theologia legitime doceantur. Caveat tamen Cancellarius, ne sub hoc obtentu non legitimi Cursus subrepant.

TITULUS XXIII.

De Regula ab Scholaribus, dum vacant Studiis, observanda.

Qua conditione Cursus legitimus, & completus censendus sit.

§. 24. Cujuscumque facultatis Auditores cursum in quavis scientia legitimum peregisse non censeantur, nisi in Philosophia per triennium, in Medicina vero, Jurisprudentia, & Theologia quadriennium diligenter statis horis tam ante quam post meridiem lectionibus tam ordinariis quam extraordinariis, necnon Thesibus propugnandis, & quibuslibet aliis consuetis literariis actibus interfuerint, prout singulis Academiæ leges præscribunt.

A quolibet Auditore semel in anno defendenda aliqua Thesis.

Omnes Philosophiæ, Medicinæ, Jurisprudentiæ, & Theologiæ Auditores quotannis semel Thesim aliquam in propria facultate ex iis, quæ ad singulas hebdomadas ex suggestu proponi solent, sub Magistri præsidio defendere parati sint, & ad ejusdem nutum defendant, nisi legitime impediantur.

Diligenter vero Scholasticus inquirat, an id ipsi præstiterint, præsertim cum pro Baccalaureatus examine veniam ab eodem Scholares petierint.

Tempus post Baccalaureatum cæteris vacandi studiis.

Curriculo ad Baccalaureatum legitime peracto, Philosophiæ, Medicinæ, & Theologiæ Studiosi in annum; in biennium vero utriusque Juris ad Academiæ placitum suæ unusquisque facultati diligenter incumbat, priusquam ipsis pro Licentiæ gradu examen subire concedatur.

Grammaticæ Latinæ & Græcæ, Humaniorum literarum, & Matheseos Candidati annorum rationem & numerum eisdem Academiæ Sanctionibus præscriptos observent. Artium quoque cultores Summulis, Logicæ, Metaphysicæ, Physicæ triennio dent operam, ut pariter Academicis legibus statuitur.

Medicinæ Auditores Anno Primo lectionibus Cathedrarum primariæ, Prognosticorum, & Anatomes horis antemeridianis intersint; post meridiem vero lectionibus Cathedræ Vespertinæ, & Methodi: Anno Secundo primariæ Prognosticorum & Anatomes ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem: Anno Tertio Primariæ & Anatomes ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem; Anno Quarto Primariæ Prognosticorum & Anatomes ante meridiem; Vespertinæ & Chirurgiæ post meridiem. Lectiones quoque simplicium, ut ipsis injungitur, non omittant.

Jurisprudentiæ Studiosi audiant Anno Primo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo statuitur: Itidem Cathedræ Pandectarum Primariæ intersint: Mox accedant ad lectiones extraordinarias Institutionum primi & secundi libri; post meridiem Vespertinam Juris Canonici Cathedram adeant, tum in privatis exercitationibus sint frequentes: Anno Secundo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo Cathedram Primariam Canonum, & lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti audiant; post meridiem Pandectarum Cathedram Vespertinam, & in exercitationibus privatis intersint: Anno Tertio ante meridiem Institutiones Civiles, ut titulo X. Cathedram Codicis primariam, & lectiones extraordinarias libri primi & secundi Institutionum Civilium; post meridiem Cathedram Vespertinam Codicis, & easdem privatas exercitationes obeant: Anno Quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Decreti; post meridiem Cathedram Voluminis, & privatis pariter exercitationibus vacent. Cathedras Digesti veteris etiam audiant, ut ipsis præscribetur.

Qui Juri Canonico student, exacto prius in Jurisprudentia Civili biennio, id est anno tertio, audiant ante meridiem Institutiones civiles, ut titulo X., insuper & lectiones extraordinarias Institutionum civilium libri primi & secundi, & Cathedram Decreti; post meridiem audiant lectiones Decretalium, ut eodem titulo X.: Anno quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Concilii Tridentini; post meridiem Decretales, ut præfato titulo. Audiant quoque Cathedras Sexti, & Clementinarum horis sibi assignandis.

Porro Præceptores sedulo curabunt, ut Juris utriusque Studiosi quæcumque hac super re ipsis injuncta & præcepta fuerint, diligentissime præstent. In hoc idem non disparem diligentiam Cancellarius adhibebit, qui lectionum extraordinariarum distributionem ad Institutiones civiles antemeridianis horis explicandas, prout ipse utilius censuerit, temperabit.

Juris civilis Studiosi, si Juris hujusmodi quadriennio annuum Juris Canonici cursum adjunxerint, Juris utriusque Baccalaureatum consequi poterunt; idque vicissim pro Canonistis valeat.

Theologi in quadriennium tam ad Primariam quam ad Vespertinam ejusdem, quam sequuntur, sententiæ Cathedras assidui esse teneantur. Scotistæ autem ad Primariam propriæ sententiæ, & ad Vespertinam Doctoris Suarez. Verum omnes pariter Anno primo Philosophiæ morali, secundo, tertio, & quarto Cathedræ Sacrorum Bibliorum, & Theologiæ morali operam dabunt.

Scholaribus a Grammatica ad Theologiam nonnisi semel liceat exactum anni curriculum in eadem facultate repetere, nisi ob affectam valetudinem secus facere cogantur.

Ad Licentiæ gradum promovendi novum sui periculum facere teneantur.

Qui legitime Cursum ad Baccalaureatum peregerit, ut postmodum ad Licentiæ gradum promoveatur, iterum se exercere, & novum, ut in quavis facultate præscribitur, sui periculum facere obligetur.

TITULUS XXIV.

De Chirurgiæ Studiosis.

Chirurgiæ Auditores per examen admittendi.

§. 25. Ad Chirurgiæ studium se conferre volentes, congruenter in latino sermone, & Philosophia versati sint; qua de re, ut in Academia moris est, non aliter, quam prævio examine & approbatione admittantur. Præcipuos hujus artis Tractatus a Prælectore triennio excipient de Scripto. Quadriennium insuper experimentis Chirurgicis diligenter impendent in hac vel alia Civitate, in qua sit Collegium Chirurgorum, donec Magisterii honorem assequantur: quem non ante obtinebunt, quam lectionem ex Guidonis Tractatu de Vulneribus, Ulceribus, & Tumoribus forte ducendam in semihoræ spatium habeant, & in tres continuas horas a Medicinæ & Chirurgiæ Professoribus examinentur & approbentur; nec non stipendia, quæ jure, & ex Academiæ præscripto pendi solent, persolvant: triginta videlicet libras monetæ Catalanæ, ex quibus viginti quatuor distribuantur inter Examinatores & Cancellarium, cui tamen duplex portio debetur; reliquum inter Secretarium & Ministros.

Qua' conditione Magisterium iis conferendum.

Quæ eorum sint Privilegia.

Gradum ejusmodi consequutus pro toto Cataloniæ Principatu Chirurgiæ Magister censeatur, nec aliam sive Archiatri sive Collegii probationem aut licentiam desideret.

Qui Chirurgiæ triennium in hac Universitate legitime confecerit, ad Magisterium vel ex Collegio Barchinonensi, vel ex Archiatro obtinendum, dimidium solum persolvat distributionum, quas cæteri dependere obligantur. Eo prætetea peculiari beneficio & privilegio gaudeat, ut pro suo jure in quavis Principatus parte Chirurgiam facere possit. Collegium vero Barchinonense nulli Magisterium demandare valeat, qui testimonium Academiæ Secretarii non exhibuerit, quo legitime constet, triennale curriculum rite & ex Academiæ Sanctionibus peregisse.

Chirurgiæ Studiosi uti veste Academica non astringantur, dummodo decenter alioquin incedant.

TITULUS XXV.

De stipendiis, sive pecuniæ distributionibus, ad gradus suscipiendos persolvendis.

Gradum aliquem suscepturi ad examen non admittendi nisi post datam statutam pecuniam.

§. 26. Qui gradum Baccalaureatus, Licentiæ, Doctoratus, sive Magisterii in qualibet facultate suscepturus sit, consuetam in hac Universitate apud Academiæ Secretarium pecuniæ summam deponat; alioquin eum nequaquam ad examen Cancellarius admittat. Ejusmodi vero pecunia partim in Academiæ compendium cedet, partim in Scholastieum, Doctores, & Ministros, qui hujusmodi actis ex officio interfuerint, distribuetur:

Quæ vero pro quolibet

Videlicet: Pro Baccalaureatu cujuscumque facultatis sex libræ monetæ Cataloniæ, ex quibus duodecim regalia Cancellario, sex Examinatoribus singulis, tria Bidellis singulis, unum singulis Apparitoribus, duo Cæremoniarum Magistro, decem Secretario, decem ærario Academiæ attribuantur.

Pro Licentiæ gradu in Jure canonico vel civili, octoginta libræ solvantur, quarum dimidia summa tribuatur ærario; ex altera vero Cancellario sex libræ: Patrono quatuor: tres singulis Examinatoribus: Secretario quatuor: Bidellis tres: una singulis Apparitoribus: una Cæremoniarum Magistro.

Pro Doctoratu in Jure canonico vel civili libræ centum & viginti quatuor; ex quibus quadraginta quatuor ærarium sibi vindicet, ex reliquis octoginta Cancellarius duodecim, sex Patronus, singuli Juris canonici vel civilis Doctores tres, cæteri aliarum facultatum Doctores vel Magistri, singuli singulas, Secretarius sex, singulas singuli Bidelli, singuli Apparitores singulas, unam Magister Cæremoniarum.

Pro Licentiæ gradu in Theologia, & Medicina libras sexaginta, ex quibus triginta sex ærario. Ex reliquis viginti quatuor Cancellario quatuor; Patrono duæ: singulæ singulis Examinatoribus: Secretario duæ: Bidellis, Apparitoribus, & Cæremoniarum Magistro singulæ dependantor.

Pro Doctoratu in Theologia, & Medicina nonaginta quatuor libræ; ex quibus triginta quatuor ærario; ex reliquis sexaginta Cancellario octo: Patrono quatuor: duæ Medicinæ Doctoribus: Septem regalia cæteris Doctoribus, seu Magistris: singulis Bidellis sesqui libræ: singulis Apparitoribus singulæ: libra una Magistro Cæremoniarum.

Pro Licentiæ gradu in Artibus quinquaginta libræ; ex quibus triginta ærario; ex viginti reliquis Cancellario tres: Patrono duæ: singulis Examinatoribus singulæ: Secretario duæ: Bidellis quatuordecim regalia: duodecim Apparitoribus: sex Magistro Cæremoniarum.

Pro Magisterio in Artibus quinquaginta quatuor libræ; ex quibus viginti quatuor ærario, ex reliquis triginta Cancellario duæ: una Patrono: singulæ singulis Artium Magistris: cæteris Doctoribus septem solidi: Secretario duæ libræ: singulis Bidellis quinque regalia: singulis Apparitoribus quinque: & quinque Magistro Cæremoniarum.

Si quid ex pecuniarum summis ad distribuendas propinas assignatis supersit, in ærarium inferatur; si quid vero defuerit, ex eodem depromere liceat.

Ex summis, sive portionibus pecuniarum quæ pro licentiis Canonum, Legum, Theologiæ, Medicinæ, & Artium, Academiæ ærario solvuntur, poterit pro arbitrio Cancellarii decerpi & erogari, quidquid pro impensis, ex more Academico fieri solitis, in licentiæ functionibus opus fuerit: videlicet triginta sex libræ in Licentiis utriusque Juris: Viginti quinque libræ in Licentiis Theologiæ, & Medicinæ: Viginti libræ in Licentiis Artium: ac demum pro Doctoratus seu Magisterii solemniis in quavis facultate duodecim libræ, quæ pro singulorum Doctoratuum, seu Magisteriorum collatione ex summa pariter ad Ærarium pertinente deducentur. Hæc autem impensa augeri non possit, tametsi plores eodem tempore Doctoratum seu Magisterium suscipiant.

Si quis Baccalaureatum, aut Licentiæ honorem petens, ab Examinatoribus repulsam patiatur, vel quia præfinitum legendi tempus non expleverit, vel quia dignum pro gradu suscipiendo peritiæ specimen non exhibuerit, pecunia ad id deposita non secus, ac si gradus confer-

conferretur, diſtribuenda erir. Candidato autem hujuſmodi rurſus examinando vel annum vel breviua etiam, ſi ita æquum videbitur, temporis ſpatium ſtatuetur, addiro tamen onere conſuetas iterum impenſas ſaciendi; quod ſi in alrero examine defecerit, deinceps non admittatur.

In Anniverſario Conceptionis B. Mariæ Virginis Theſes propugnantibus Baccalaureatus gratis dandus.

Scholaribus, qui in Anniverſario & ſolemni Octiduo juxta laudabilem præſentis Univerſitatis conſuetudinem, Conceptioni B. Virginis Mariæ conſecrato, Theſes literias pro Academia propugnaverint, Baccalaureatus gratia, non tamen abſque examine, conferatur.

Prætor Cervariæ, aut quicumque alius Magiſtratus, nocturnis horis, quibus in Academia pro Licentiis examen haberi ſolet, Doctorum ſeu Magiſtrorum famulos venientes & abeuntes nec impediat, nec remoretur.

Ceremoniæ in gradibus conferendis obſervandæ.

Dum in Academia Doctoratus & Magiſteria ſolemniter conferuntur, Doctores ſeu Magiſtri, ſuæ quiſque facultatis inſignibus exornatus, huic celebritati interſint, ad quam ab ædibus Cancellarium deducent, quem a ſiniſtris comirabitur Candidatus ſola ornatua Epomide ſeu Almutio, a dextris autem Patronus; rurſumque omnes, collatione gradus peracta, ab Academia ad eaſdem Cancellarii ædes rite & de more progredientur, ita tamen, ut Patronus, & recens Laurea inſignitus locum, unuſquiſque proprio gradui deſtinatum, obtineat.

TITULUS XXVI.

De Examine ad Gradus promovendorum.

Ad gradus promovendi ſe curſus rite confeciſſe probare tenentur.

§. 27. Cum par æquumque ſit, ut qui ad Academicos gradus adſpirant, ingenium pariter omni ſolertia excolere, & doctrina cumulare ſatagant, jure optimo ſtatuitur, ut Sholares omnes, qui pro quovis gradu ad examen vocandi fuerint, legitimis antea documentis Scholaſtico oſtendant & probent, ſe curſus ex præſcripto Academico conſtituros, vel in hac ipſa Univerſirate vel alia, rite confeciſſe, atque ita, ut tempus præſtitutum, & legitime computatum ſingulis gradibus reſpondeat;

Videlicet pro Artium Baccalaureatus tres ejuſdem facultatis integros curſus confeciſſe oporter; tamen, ut nullum præfatis curſibus, vel Medicinæ, vel Theologiæ ſimul impendere liceat: Pro Medicina, poſt adeptum Artium Baccalaureatum, quadriennium: Pro utroque Jure, præter confectum Dialecticæ curriculum, quadriennium pariter juxta Sanctiones Academiæ: Pro Theologia quadriennium etiam abſolviſſe, ac inſuper acquiſiviſſe in Artibus Baccalaurearum, vel ſaltem peregiſſe ad eumdem obtinendum legitimos curſus.

Examen quod eſſe debeat.

Qui Baccalaureatum in quacumque facultate obtinere velit, prælectionem ex tempore in ſemihoræ ſpatium habere debeat. Poſtmodum vero tres Doctores ſeu Magiſtri, vel perpetuam vel temporalem ejuſdem facultatis Cathedram obtinentes, quibus dumtaxat in omni gradu jus examinandi tribuitur, ejuſdem in illa Arte peritiam variis hinc inde quæſitis ad horam integram experimento ſeveriori ſcrutentur & explorent.

Hoc antem tempus, ut etiam in Licentiæ gradibus, nec ipſe Cancellarius contrahere, potius vero ut ad ſeſquihoram porrigatur, mandare poſſit. Candidatus rametſi quavis dignitate excellat, vel ſit filius Magnatis Hiſpaniæ, ſtans & derecto capite ab antiquiori Doctore Baccalaurearum petat, nec ipſum tunc Bidelli comirentur.

Cancellarius poſt Feſtum Sancti Lucæ tres antiquiores ex unaquaque facultate Doctores, & ſingulis deinceps annis eodem ordine reliquos, deſtinabit, qui in eum annum ad Baccalaureatum promovendus rite examinent. Hi vero caveant, ne colluſorie cum Candidatis agant, eoſque de proponendis examinis punctis, & argumentorum ſolutionibus ex compoſito præmoneant, aut ſuffragium ſuum de eorumdem approbatione illis pateſaciant. Proinde jurato ſpondeant, injunctum ſibi munus, qua par eſt diligentia, ad Academiæ præſcriptum tam pro Baccalaureatu, quam pro Licentiæ gradu, obituros; ſeque nullatenus commiſſuros, ut examinis ſeveritas labefactetur. Hujuſmodi examina Secretarius in acta referet Codice ad id parato; quod ſi præſtare neglexerit, decem ducata in Hoſpitalis compendium dependet.

Juramentum ab Examinatoribus præſtandum.

De Suffragiis approbationis, vel improbationis.

Suffragia approbationis & reprobationis per teſſerulas ſeu globulos literulis A & R ſignatos in Urnam cautim ab Examinatoribus conjicientur, ſervato inter ſe antiquitatis ordine. Patronus autem in licentiis primum in ferendis ſuffragiis locum obtinebit, quæ Secretarius excipiat, & mox palam proferet, ut omnibus innoteſcant. Publicato ſemel Scrutinio, fas non ſit, ſuffragia rurſum accipere; neque etiam ſub obtentu, quod aliquis imprudenter vel A pro R, vel R pro A, in Urnam injeciſſet.

Juramentum ab admiſſis præſtandum.

Candidati rite examinati, priuſquam Baccalaureatus honore decorentur, quod etiam in Licentiis & Magiſteriis obtinebit, fidei, ut moris eſt, profeſſione præmiſſa, in verba ex Academiæ formula præſcripta jurabunt, ſe Immaculatam B. V. hujus Academiæ Patronæ Conceptionem, & Conſtitutionem Unigenitus ſan. me. Clementis XI. ſtrenue propugnaturos. Privilegia inſuper, prærogativas, & juriſdictionem præſentis Univerſitatis nunquam a ſe oppugnatum iri; & non ſolum ejuſmodi gradum in alia Academia non ſuſcepturos, ſed neque ſubituros examen.

Ad Baccalaureatus Medicinæ, Juris utriuſque, & Theologiæ examen Cancellarius aptum & certum temporis ſpatium præſcribet, a Pentecoſte ad Feſtum Sancti Joannis de menſe Junii. Tres Examinatores, poſtquam uniuſcujuſque facultatis candidatos rite probarint, ſeorſim præterea illos diligentiori examine explorent, ac præmiſſo de juſtitia & æquitate retinenda jurejurando, inter ſingulos juxta eorumdem majus vel minus meritum & peritiam prælationis ordinem conſtituent. Secretarius rem in acta referet, & quem cuique obtigerit prælationis locum, in Baccalaureatus diplomate adſcribet, ſimulque Candidatorum numerum recenſebit; quod ſi vel hoc prætermiſerit, vel prælationis ſeriem & ordinem inverterit, officio privetur.

Porro ſinguli poſt primum deinceps Baccalaurei præter ſtipendia jam præſcripta pro ſingulis quibuſque gradibus, quibus a primo Baccalaureo diſtant, bina inſuper regalia pendent: Videlicet ſecundus in ordine regalia duo: Tertius quatuor: Quartus ſex, & ſic deinceps. In publicis Academiæ functionibus unicuique juxta Prælationis ordinem ipſis conſtitutum locus aut gradus, ſive in inceſſu ſive in ſeſſionibus, aut dignior, aut inferior aſſignabitur.

Qua conditione Licentia in artibus danda.

Ad Licentiam in Artibus obtinendam Candidatus Philoſophiæ Morali in Anno dare operam, atque ita ſe in illis ipſis artibus, quas triennio addiſcit, exercere debebit, ut bis Theſibus propugnandis præſit, extraordinarias lectiones per tres menſes habeat, & interpretationem ex tempore inter Competitores ad Cathedram Artium vacantem inſtituat.

Qua Medicinæ.

Ad Licentiam Medicinæ annus quintus experimentis practicis diligenter impenſus exigitur, ut Academiæ Sanctiones præſcribunt.

Qua Juris utriuſque.

Ad Juris utriuſque Licentiam biennio Candidatus exercitationi, quam vulgò *Paſſantiam* dicunt, vacaſſe oportebit, exacto prius legitime

qua-

quadriennio: ad Baccalaureatus Juris civilis cultores explicent Anno primo Institutionum Justiniani Libros primum & secundum: tertium & quartum Anno secundo. Thesibus præterea ex materia Civili pro arbitrio deligenda pro suggestu defendendis unoquoque anno præsideant, quibus Juris utriusque Professores intersint. Argumenta Scholares proponant, quorum primum quidem confirmabit & corroborabit Licentiatus, reliqua Baccalaurei. Juris Canonici Studiosi Institutiones Justiniani, ut Juristis præscribitur, explicabunt, & non secus propugnandis Thesibus præerunt, quæ tamen ex controversiis Canonum depromantur. Decretales etiam Libri quinti Anno primo audient.

Ita pariter Juris utriusque Candidati in Academiæ Gymnasiis super hisque Institutionibus, quæ biennio explicantur, se exerceant, easque dumtaxat vacationes habeant, quæ a Cancellario solemnibus præsertim diebus indicuntur. Commentationes autem hujusmodi in privatis quoque ædibus haberi poterunt, prout Cancellario visum fuerit, qui pro sua prudentia & arbitrio aptiorem & utiliorem harum Juris exercitationum distributionem, ordinem, & formam dispensabit.

Qua Theologiæ.

Ad Licentiam Theologiæ consequendam, emenso prius legitime quadriennio, singuli Candidati ex Tractatibus, quos a Professoribus exceperint, binos publice Tyronibus in annum exponant, & decerpta ex illis Themata pro suggestu propugnanda suscipiant.

Qua demum in singula facultate.

Ad obtinendum cujuslibet Licentiæ gradum prælectio in horam integram instituatur. Mox per tres horas argumenta a tribus Doctoribus seu Magistris recentioribus contra expositam doctrinam proposita Licentiandus refutabit. Quo demum peracto, Doctores, qui saltem quinque præter Patronum pro hujusmodi examine interesse debent, antiquitatis ordine inter ipsos servato, in duas continuas horas, quas maluerint difficultates ad universam ejus, qui laureandus est, facultatem pertinentes, objicient, quas ipse statim dissolvet atque explanabit.

Præter argumenta a tribus Magistris junioribus proponenda, alius deinceps ab illis Doctor quartum instruat, quod tamen horæ quadrantem non excedat; propositæ vero difficultati ipsemet arguens, non autem Candidatus, satisfaciat.

In Artium Examine qui Professores locum habeant.

In Artium examine earumdem Professores, necnon Philosophiæ Moralis, Matheseos, & Rhetorices tantummodo locum habeant. In Medicina ejusdem facultatis Professores, & Chirurgiæ, dummodo Magisterium in Artibus jam obtinuerit; quod etiam in utroque Jure & Theologia servabitur; adeout Examinatoris nunquam fungi possit, qui simul Cathedram & Doctoratum non obtineat.

Examinatorum numerus Academiæ Sanctionibus præscriptus in hujusmodi unoquoque examine observetur. Cæterum si contigerit non constare numerum ex Professoribus, vel quod absint, vel quia Doctoratu aut Magisterio insigniti non sint, adsciscatur Doctor seu Magister antiquior ex iis, qui Cathedrarum oppositiones, substitutiones, aliasque literarias Academiæ exercitationes frequentare solent.

Cancellarius, præterquam necessitate urgente, neminem ex iis Professoribus, qui ad Licentiæ examen, seu probationem convenerunt, e Sacello egredi, nisi post absolutum examen, patiatur. Occlusæ Januæ Claves junior Doctor asservabit. Ad lectionem, argumenta, & quæstiones rite instituendas & peragendas Cancellarius, ut moris est, certi temporis intervalla constituet, & pro singulis dispensabit; nunquam vero patiatur, Licentiæ Scrutinium in horas antemeridianas & pomeridianas dividi, sed totum Scrutinium post meridiem celebrabitur, citius

vel serius pro temporum varietate, ut Cancell
tio placuerit inchoandum.

Postridie ejus diei, quo Licentiæ examen h
bitum fuerit, Primarii facultatis illius Professor
vacationem antemeridianam a lectionibus h
beant.

Si post Licentiæ Scrutinium paria inter se ta
approbationis quam reprobationis Doctoru
suffragia fuisse contigerit, Cancellarius parti, qu
videbitur æquior, adhærebit; sique Cancellari
suffragiis approbationis accesserit, id Secretari
in acta referet, ac in ipso gradus diplomate
quod Candidato traditur, innuere etiam,
exprimere debebit.

Quotiescumque Licentiæ Doctoratus seu M
gisterii Scrutinium sive examen primo quinq
tempore habendum erit, Cancellarius sex di
ante indici & publicari mandet, ut quisq
suum prælationis ordine locum obtinere possi
nec unquam eodem die duplex pro Licentia h
beatur examen.

Qui in hac Universitate Licentiam consecut
fuerit, jurato spondeat, nequaquam se ejusde
facultatis Doctoratum seu Magisterium in al
Regni Aragoniæ Universitate suscepturum.

Tam in Licentiæ quam in Doctoratus & M
gisterii insignibus recipiendis Patronum agat D
ctor antiquior. In Licentiis vero & Magist
tiis Regularium antiquior ex ipsa familia D
ctor vel Magister eligi poterit a Regulari Ca
didato.

In Licentiis Patroni dumtaxat munus eri
argumenta & quæstiones Candidato proposit
dilucidare, & si quando oportuerit, eisde
per se respondere.

Textus seu puncta, ad prælectionem as
gnanda, qualitati gradus suscipiendi respondea
scilicet in Artibus ex Logica Aristotelis ad Ba
calaureatum, ex Physicis ad Licentiam, in M
dicina ex Hyppocratis Aphorismis, ad utru
que gradum. In Jure Civili ex Institutionib
Justiniani ad Baccalaureatum: ex Pandectis
Licentiam. In Jure Canonico ex Decretalib
ad Baccalaureatum: ex Decreto Gratiani ad L
centiam. Pro Theologia ex Magistro Sente
tiarum ad utrumque gradum. Ut autem fra
omnino absit, Tituli seu Capita sorte ducant
coram Scholastico una cum Tabellione, qui re
actis consignet, & tribus recentioribus Ma
stris, si examen fuerit pro Licentia, cum du
bus vero, si pro Baccalaureato.

Laureandus, præsertim in Licentia, ex t
partita sortitione Titulum vel caput eligat, un
Doctores Textum ad prælectionem designer
Tempus vero pro illa contexenda viginti qu
tuor horarum in minori gradu, & triginta sex
majori assignetur.

Candidati intra horam a tempore conditi
nis, punctum, ex quo lectionem conficere d
bebunt, singulis Examinatoribus præsentandu
curent.

In Doctoratus seu Magisterii collatione, pr
ter consuetum de more Academico celebrita
apparatum, Laureandus, ex subjecta quisq
propriæ facultatis materia, orationem in ho
quadrantem instituet. Philosophus videlicet
Ethicis Aristotelis, Medicus ex Aphorismis H
pocratis, Jurista ex tribus posterioribus libris J
stiniani Codicis, Canonista ex Decreto Gratia
Theologus ex Sacris Bibliis.

Dum Magisteria seu Doctoratus solemni ri
in Academia conferuntur, qui duplici Magis
rio seu Doctoratu est præditus, cujus maluer
facultatis cœtui se adjungere poterit. Si ve
Cathedram obtinuerit, se inter Professores f
cultatis ejusdem Cathedræ pro Doctoratu vel M
gisterio in ea conferendo exhibebit; Qu
non dispari jure in reliquis Academiæ functi
nibus servandum erit. Distributiones vero

volgo propinæ, ipsi conferantur ex qualitate gradus, quem ea occasione præferet. Nemo, quamvis Cathedram Proprietatis obtineat, nisi idem Doctorali seu Magistrali Laurea insignitus sit, hujusmodi functionibus interesse possit.

TITULUS XXVII.

De Repetitionibus Licentiandorum.

§. 28. Cum compertum sit, neminem Magisterii honore merito decorari posse, nisi convenienti temporis intervallo præclare se in illa ipsa disciplina exercuerit, quam profiteri debet, & satis luculenta industriæ suæ argumenta præbuerit, hoc legitime sancitur, ut videlicet;

Quid præstandum a Baccalaureis ant. Licentiæ examen.

Omnes Baccalaurei, cujuscumque facultatis fuerint, antequam ad examen Licentiæ recipiantur, lectionem in horam integram instituant, & palam enuncient super aliquo propriæ facultatis Textu, qui sibi opportunior & gratior visus fuerit, ad doctrinæ suæ specimen exhibendum. Huic solemni prælusio intersint Patronus, & plerique facultatis Doctores seu Magistri, qui Baccalaureum a propriis ædibus ad Academiam comitentur, præeuntibus ex more Bidellia & Cæremoniarum Magistro, qui muneri rite in omnibus satisfaciat. Prælectione vero peracta, duo ex Baccalaureis pro ingenii viribus in semihoralæ spatium argumenta instruant, quæ ab ipso Candidato erudita interpretatione, quæ tamen quadrantem horæ non excedat, illustranda erunt. Mox Humaniorum Literarum Alumnus accurante Præceptore, pro re nata coronidem in Academiæ laudes imponet.

Candidatus repetitionem aggressurus, prius veniam a Cancellario impetrabit, qui diem horamque reliquis etiam Academiæ functionibus opportunam præstituet.

Hujusmodi repetitionis tempus quatuor dies ante in Gymnasio una cum Theoremate propugnando publicetur, illamque insuper Candidatus ipse octo ante dies Patrono approbandum subjiciet.

Nemini liceat repetitionem ante promulgare, quam distributiones, vulgo propinas, pro licentiæ Scrutinio, simulque quadraginta quinque Regalia saltem intra quindecim a repetitione dies penes Academiæ Secretarium deposuerit, nisi vel ægritudine vel justo alio, quod Cancellarius noverit, impedimento retardatus; ex illis vero decem sibi vindicet ærarium, decem Patronus accipiat, sex Professor Rhetorices, duo singuli Baccalaurei argumenta proponentes, tria Bidellus minor, totidemque Cæremoniarum Magister, septem Bidellus major, qui repetitionis Gymnasium ex Academiæ suppellectili, ut moris est exornabit, adeout aliunde quæsitam superinducere non liceat; Sicuti nec sumptus ultra hic præscriptos augere, quod diligenter in omnibus Academiæ functionibus caveat Cancellarius; si secus fiat, repetitio irrita & inanis censeatur.

TITULUS XXVIII.

De Gradibus in Academiam cooptandis.

Gradus in aliis Academiis suscepti non cooptandi nisi prævio examine.

§. 29. Gradus in aliis Academiis rite suscepti, nisi prævio examine, & persoluta dimidia stipendiorum parte, quæ persolvi consuevit, in hanc Cervariensem aggregari, seu cooptari non possint. Hæc autem stipendiorum portio inter eosdem distribuetur, inter quos in collationibus graduum integre distribuitur.

Baccalaureatus alibi susceptus in hanc Universitatem non coopretur, nisi præter examen modo præscriptum, illum insuper certo collatum, ac rot cursus a Candidato rite confectos esse, quot in hac Cervariensi Academia requiruntur, legitimis documentis ostendatur.

Si quis autem non modo Baccalaureatum, sed & licentiam in alia Universitate assecutus, huic aggregari velit, non ad ipsos quidem Baccalaureatus, verum ad Licentiæ dumtaxat obligetur examen. Quod etiam pro obtinendo insuper Doctoratu ipsi suffragetur.

Laudatis hic Universitatibus exceptis.

Quod si legitimo documento constiterit, hujusmodi gradus in Academia Salmantina, Complutensi, Vallisoletana, & Oscensi susceptos esse, tum ab examine tum ab hac solutione immunes erunt, prætetquam a decem Regalibus, quæ pro hujusmodi cooptationis testimonio Secretario persolvuntur.

Qui Rhetoricæ, sive Matheseos in hac Universitate Cathedram obtinuerunt, & Magisterium in Artibus alibi etiam, quam in Academia Salmanticensi, Complutensi, Vallisoletana, aut Oscensi consecuti fuissent, gradus illius incorporationem sine examine consequi poterunt; Stipendia tamen non secus, ac si examen intercessisset, iis, ad quos pertineat, distribuenda persolvent.

Quid præstandum in cooptandis Doctoratibus.

In Doctoratibus cooptandis ea tantum fit celebritas, ut Doctores seu Magistri in locum Academiæ consuetum conveniant, & novus Collega palam ab omnibus rite admittatur, cui sessio in hac Universitate concessa intelligatur a die non suscepti, sed cooptati gradus.

Qui nec gradum in hac Universitate receperint, nec alibi susceptum in eamdem legitime cooptarint, ad regendas Cathedras, & plerasque Academicas functiones, ut in Statutis præscribitur, pro munere obeundas non admittantur.

TITULUS XXIX.

De Doctorum, seu Magistrorum consessu, & præcedentia.

§. 30. In quovis Doctorum seu Magistrorum congressu ita sessionis ordo digeratur, ut inter Theologos & Jurisconsultos, qui promiscue assidere debent, gradu antiquior præferatur: quos deinceps Medici excipiant: & postremo loco Philosophi, prout in titulo secundo sancitum est. Hic ordo pro omnium graduum & Professionum classe etiam inter Scholares, cum occasio tulerit, observabitur.

Cum singularum facultatum peculiares congressus habentur, antiquior ex Doctoribus, qui convenerunt, dummodo sit Professor ordinarius, primum in subselliis; si vero alienæ facultatis Doctores interfuerint, proximum ab eo locum obtineant.

Cum Cancellarius Aulam ingreditur, ut assertionibus publicis, aliisque actibus pro munere intersit, Candidatus paulisper subsistat, brevem narrationem eorum, quæ tunc tractantur, atterat, veniamque orbana, ut moris est, salutatione ab eodem petat. Hunc vero honorem tam ipse quam arguentes Cancellario tantum, præterea nemini, exhibeant.

TITULUS XXX.

De loco Exteris in Academia concedendo.

§. 31. In publicis & solemnibus Doctorum seu Magistrorum Conventibus, nemini liceat, excepto Conservatore, inter Doctores eisdem assidere. In cæteris vero plerisque functionibus poterunt ad Scholastici arbitratum exteri Doctores admitti, ac Viri etia n præclari, aut in aliqua dignitate constituti; ut & Prætor Cervariæ, quibus post antiquiorem locus assignetur.

Cum Cervariæ Civitas Academicis actibus interterit, post antiquiorem Prætor assidebit, a quo deinceps decuriones; ideaque obtineat, si quando Civitatis Commissarios ad Academiæ Conventum rite & solemniter congregatum, verba facere oportebit.

Cum

Cum Cancellarius, & Doctores seu Magistri de more convenientes propugnationi Thesium interfunt, idem sessionis ordo inter eosdem servetur, ac in pablicis Conventus Academici functionibus; neque Facultas præcedet, sed antiquior Concilii Doctor, ut moris est, principem locum obtinebit.

In literaria Palestra exercitatiooibus, aut Thesibus pro suggestu defendendis locus, ut Statuta præscribuut, exteria Doctoribus a Cancellario assignetur. Verum si Doctor aliquis Salmanticensis fuerit, hospitis quidem sede recipiatur, primo tamen arguendi honore donetur.

TITULUS XXXI.

De Academiæ Conservatore.

Ex Cervariæ Magistratu Procer Academiæ Conservator eligendus. Quod ejus sit munus, locus, Privilegia.

§. 32. Cervariæ Civitati unum e sui Magistratus Proceribus eligere conceditur, qui Academiæ Conservatoris titulo & munere decoretur, eoque nomine, foro & privilegiis Academiæ ubivis locorum gaudeat. Inter Doctores post antiquiorem, locum obtineat, & distributionum in solemnibus Academiæ functionibus fieri solitis particeps sit. Quoties autem ejusmodi renunciatio fiet, Civitas ipsa certiorem ea de re faciat Academiæ Prorectorem.

Conservator solemnioribus Academiæ functionibus publice interesse debebit; sique Matriti, vel alio principi loco commorari contigerit, ubi legatione Professor aliquis Academiæ nomine perfungatur, se illi socium adjunget.

TITULUS XXXII.

De eligendis Academiæ Officialibus.

Academiæ Officiales a Definitorum Concilio eligendi.

§. 33. Definitorum Concilium eos eligat Academiæ Officiales, quos ad obeunda proprii Ministerii munera magis idoneos censuerit, & Academiæ Protectorem, electionis hujusmodi certiorem faciat.

Rite electus poterit quidem justa de causa, quæ etiam ad Protectorem Academiæ deferatur, ab officio suspendi, non tamen removeri sine legitima & judiciali notione. Hæc autem ad Officiales audientiæ Scholastici, quos solus renunciat Cancellarius, non pertinent.

Si vacet officium ipsius anni decursu propter Possessoris obitum, aut remotionem ex delicto, sive ob quamlibet aliam causam, Concilio legitime coacto fiat electio; atque interim, si res ita exegerit, aliquem sufficiat Cancellarius.

Cum quis ejusmodi delictum aut scelus patraverit, aut vel in ordinariam privationis officii pœnam ipso jure inciderit, sive per sententiam Judicis juxta Academias Sanctiones, vel ex juris communis dispositione puniendus sit, tota causæ cognitio ad Cancellarium spectet.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli a Rege nominandi.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli, qui quoad vixerint, officium in Academia retinebunt, a Rege in præsentiarum nominandi sunt, cui Concilium Definitorum, Protectoris Academiæ opera, personas idoneas, per ternas, ut, aiunt, proponet.

Juramentum ab electoribus præstandum.

Magistri & Doctores, ad Concilium pro electione accedentes, jurent se, remota omni fraude, nihil in hujusmodi electionibus præ oculis habituros, nisi justitiam & æquitatem, nec quod dederint, suffragium indicaturos.

Nullus autem eligi possit, qui alicui ex Professoribus intra quartum cognationis gradum conjunctus sit.

Officiales singuli, priusquam munus aggrediantur, emissa fidei Professione, obedientiam Cancellario, ejusque Judici jurari spondeant, atque omni fide & integritate officio satisfacturos; quod quamdiu præstare neglexerint, tamdiu salario carebunt.

TITULUS XXXIII.

De Officiorum incompatibilitate.

§. 34. Ut Cervariensis hujus Academiæ utilitati & splendori consulatur, duo officia vel salaria neminem aut consequi aut percipere posse statuitur; nec qui Civitatis Ministerio fungatur, ad Academiæ munera deligi, nisi Eligentibus constet, utrique posse probe & fideliter satisfacere.

TITULUS XXXIV.

De Academiæ Secretario.

§. 35. Academiæ Secretarius, qui nullibi præterea hujusmodi officio fungi poterit, sedulam rebus omnibus curam impendat, ac munus suum accurate ac solerter impleat, nihilque eorum, quæ pro Academiæ bono ejus fidei commissa sunt, negligat, aut parvi pendat.

Libros omnes seu Codices ad officium suum spectantes diligenter referat, digerat, & obsignet, ut singula suis locis apte disposita, nihilque in regestis Academiæ præposterum aut inconcinnum reperiatur.

Collationibus graduum Baccalaureatus intersit, quas (Codice ad id peculiariter destinato) actis ipse consignet, ab antiquiore Examinatore subscriptas; si hæc in alienum Codicem retulerit, quatuor regalibus Hospitali assignandis mulctetur. Singulos insuper Codices pro unaquaque facultate paratos habeat ad cursuum probationes. Hos autem alibi exactos per se ipse non admittat, quin Cancellarius ea de re consulatur, ut Titulo XXII. præscribitur. Si secus fecerit, octo regalium mulctam subeat.

Qua par est, cura & assiduitate Archivum Universitatis custodiat, & Diplomata, Instrumenta authentica, idque genus alia, quæ penes Academiam sunt, sive in Archivo, sive in Secretaria diligenter asservet. Horum omnium conficiat repertorium, & singula, cum occasio tulerit, sarcta tecta exhibere teneatur; idemque de cætera Universitatis supellectili, ipsi vel aliis concredita, definitur.

Duabus Archivum clavibus obseretur, quarum altera sit penes Secretarium, altera penes juniorem Ratiocinatorem proprietarium; nec usquam aperiatur, nisi simul conveniant Archivista & Secretarius.

Illuc asservandæ inserantur Bullæ Pontificiæ, Diplomata Regia, Constitutiones Academiæ, & id genus documenta alia. Horum autem exemplaria ex Archetypis authentice transcripta in Secretariæ Scriniis ad opportuniorem usum collocentur; necnon quotannis libri omnes, in quibus decreta Academica, Matriculæ, visitationes, & Decreta Regia continentur.

Si oportuerit documentum aliquod ex Archivo edoci seu efferri, notula ibidem, ejusmodi eductionem indicans, reponenda erit. Curabit tamen Scholasticus, ut quod deductum, exportatumve fuerit, ocius in Archivum referatur.

Quolibet semestri Archivi Visitator deputandus.

Singulis quoque semestribus Archivi Visitatorem Academia deputabit, qui sedulo inquirat, num, quæ de eodem sancita sunt, legitime impleantur; & si quod animadversione dignum compererit, Scholastico indicabit, ut pro rei opportunitate utilius remedium incommodo afferatur.

Mania Secretarii.

Secretarius in repertorium, quod universæ supellectilis sive mobilium Academiæ conficiet, si quid etiam ejusmodi præterea Academia comparaverit, referre debeat; aliàs Cancellarius nec pretii solvendi mandatum decernat, nec illud subscribat; ejusque sit solicite curare, ut hæc a Secretario juxta normam hic præscriptam observentur.

Literas ex Academiei Concilii decreto conscribendas, non nisi diligenter inspectas, Secretarius subsignabit, quas si decreto Coneiliari dissentientes comperiet, Caocellarium illieo admonebit, ut ad mentem Coneilii, quod scriptum est, conformari imperet, quod etiam in consultationibus aut relationibus ab Academia faciendis præstandum erit.

Laureatis intra biduum vel citius, si mox discessuri sint, Diploma gradus tradet: Baccalaureis quidem minori obsignatum Academiæ sigillo: majori verò eum appenso Plumbo ex serieis funiculis, facultatis stemmati concoloribus, Licentiatis & Doctoribus, seu Magistris.

In titulis prætcrea sive privilegiis cujuscumque gradus, comparatis rite suffragiis, Laureati approbationem consuetis formulis exprimere debeat, videlicet: An nemine discrepante: an majori parte consentiente, Scrutinium seu probatio peracta fuerit. Quod si prætermiserit, prima vice viginti libras, altera quadraginta subsidio Hospitalis persolvet; tertia vero res hujusmodi ad Academiæ Protectorem deferenda erit.

Si Laureatus Diploma gradus deperdat, illud rursum edere Secretarius teneatur, & septem dumtaxat regalia hujusce laboris nomine exiget.

Præscriptam quoque regulam, sive rationarium stipendiorum, quæ ipsi officii nomine debentur, palam & præsto habeat, ut quantum solvi oporteat, omnibus innotescat.

Stipendia in omni Scriptararum genere Secretaria assignata.

§. 36. Pro Matricula, quod Titulo XXII. præscribitur.

Pro incorporando unius vel plurium cursuum Testimonio, Regalia duo.

Pro Testimonio Matriculæ uniuscujusque anni, Regale unum.

Pro Testimonio uniuscujusque cursus in qualibet faculrate, sesqui-Regale.

Prn Testimonio uniuscujusque lecturæ propugnationis thesium, aut præsidentiæ, & substitutionis Cathedræ, Regalia duo.

Pro singulis Titulis impressis, quos subscriptione munierit, Regalis dimidium.

Pro testimonio possessionis Cathedræ, Regalia quatuor.

Pro Testimonio gradus Baccalaurei, Lieentiati, Doctoris, aut incorporationis in qualibet facultate, Regalia quatuor.

Pro Testimonio praxis biennalis Medieinæ, Regalia octo.

Pro Testimonio alicujus concessionis, aut privilegii Universitatis, Regalia triginta, vel plus minusve, ratione laboris impendendi.

Pro Testimoniu alicujus Statuti Academiæ, Regalia quatuor.

Pro reliquis autem scripturis, quæ in hisce Constitutionibus memorantur, quod ubique præscribitur, persolvetur. Pro illis vero, pro quibus, quia vel raro vel extra ordinem tradi continget, eerta regula definiri non potest, veluti pro Testimonii, vel Decreti Cnncilii Academici, vel partis ejusdem aut brevioris aut prolixioris, sive rationem redditarum, & id genus similium, stipendium ejusmodi Secretarius exiget, quod, ratione habita laboris impensi, æquum & justum ad conscientiæ normam æstimabit. Sique aliquis pro hisce rebus nimio se eogi dispendio putabit, Cancellarium adeat, ad cujus cognitionem & fidem pertinebit providere, ut exigendi modum Secretarius non excedat.

TITULUS XXXV.

De Oecoaomo, seu redditaum Academia Administratore.

§. 37. Definitorum Concilium, idoneum bonorum Academiæ Administratorem creabit, qui eadem sarta tecta conservare diligenter euret, ac redditus, proventus, & fructus ad eamdem pertinentes sedulo ac fideliter colligere debeat. Cautionem tamen fidejussoriam ab eodem postulabit, nec nisi diligenti inquisitione comprobaram admittat. Deinde vero tanquam legitimus Oeconomus exigendi munua ipse suscipiat, dabitque operam, nihil incuria sua pereat, nihil inexactum supersit, quod etiam legitimis documentis ostendere teneatur. Accepti quoque tabulas in promptu habeant Ratiocinatores, ut quantum in bonis sit Academiæ, aut cesserit in Ærarium, constet.

Oeconomus a Definitoribus seligendus: a quo fidejussoriam cautionem accipiant.

Illius officii partes.

Administrator quotannis suæ administrationis rationem reddat, ac si quid de exactis Academiæ redditibus apud eum supererit, intra dies octo in Academiæ compendium deponat; quod si cunctetur, in eum executive procedatur. Pars etiam pro rata dierum dilatæ solutionis in ejusdem salatio deducatur in mulctam, & si quo efficaciori remedio opus sit, illud Academia mature adhibere non prætermittat. Rationibus demum subductis accepti & expensi, tabulæ Protectori exhibeantur.

Legitime solvisse Administratot non censeatur, nisi pet schedam a Secretario, Scholastieo, & duobus Ratiocinatoribus, ab Academia destinatis, subscriptam.

Solutiones Administratoris irritæ nisi prius subsignentur.

Statis temporibus juxta Sanctiones Academiæ, annua Prusessoribus, & Ministris salaria persolvat; qua in re normam sequatur omnino sibi a Ratiocinatoribus præscribendam, & a Secretario subsignandam, in cujus calce singuli Professores & Ministri acceptilationem adscribent.

Inter cæteras vero conditiones & pactiones, ad quas obligetur, illa præcipua sit, ut debitam & convenientem pecuniam Nosocomio, & Academiæ Sacello sive anticipet, sive ad certam diem repræsentet.

Oeconomo in publicis Academiæ functionibus, quibus Ministros interesse moris est, proximus a Secretario locus destinetur.

TITULUS XXXVI.

De Syndica.

§. 38. In primo Concilio, quod a Festo Sancti Lucæ convocabitur, Syndieus ad certum tempus pro rei opportunitate præfiniendum, eligatur, qui Professor quidem in Academia non sit, Doctoratus tamen Lauream in Jure Civili obtinuerit. Hic vero in primis legitimam præstare cautionem omnino teneatur; & illud sui præcipui muneris esse noverit, ut Universitatis Constitutiones, & Statuta sarta tecta serventur, nec unquam contra eadem vel a Diffinitorum vel a Concilio pleno aliquid decernatur, ut Titulo secundo præscribitur.

Quis & quando eligendus Syndicus.

Cavere etiam, & satagere debebit, ne quid ex consuetis Academiæ redditibus vel minimum detrahatur; atque debitores, si ita oportuerit, stimulare & compellere, ne eulpabili ipsius cunctatione pendendæ pecuniæ summa augescat, & postmodum solvendo non sint; quod si fiat, ipse de suo Academiæ damna compensare teneatur. Lites proinde omnes & controversias apud competentes Judices terminandas quamprimum, & expediendas curabit, sique ea propter ab Urbe proficisci ipsi necesse sit, regalia quindecim singulis diebus attribuantur. Quod si non legitime impeditus proficisci dettactaverit, Academia Syndici ipsius impensis hujusmodi negotia personæ alicui idoneæ demandabit.

Quod sit illius munus.

Præterea mulctas Hospitali, Orario, vel Bibliotheeæ assignatas, in Codicem seu librum referat, quas exigat diligenter; ideoque sæpius, quot quot indictæ sint, a Seholastici Notario

percunctentur, qui easdem pariter io Codice descriptas habeat, ut Syndico manifestet.

Scholastici Alguasilius nullom ante edocat e carcere, cui mulcta aut ad Hospitalis aut ad Bibliothecæ compendium fuerit indicta, quin prius, quod debeat, persolverit, ac per Syndici apoeam legitime de solutione constiterit. Quod si secus fecerit, mulctam eamdem Alguasilius incurrat. Qui ne forte præsentis Sanctionis ignoratione se excuset, cum eumdem Scholasticus officio præficiet, hac de re certiorem fieri mandavit.

Exactas mulctas in locum ad id destinatum post triduum deponere Syndicus præsente Secretario teneatur, dupli pœnam, si id præstare neglexerit, subiturus.

Mulctæ ex Academiæ Sanctionibus irrogatæ, prout in ipsis præscribitur, attribuantur. Ubi vero, cui attribuendæ sint, non constiterit, in tres partes distribuentur: quarum una Judici: Delatori altera: tertia vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hospitali Academiæ adjudicetur.

Si Judicis aut Delatoris partes desiderentur in solidum, vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hospitali adscribantur.

TITULUS XXXVII.

De Bidellis, & Bibliotheca.

A Bidellis munus per se explendum.

§. 39. Duo Bidelli prævio diligenti examine destinentur, quorum alter seu major Gymnasiis, alter seu minor Bibliothecæ vigilem curam impendat, & suum quisque munus per se non per substitutum exerceat, nisi valetudo interpellet, aut Cancellarii venia accesserit.

Ad hæc officia nullus Doctor eligendus.

Ejusmodi officia nullus Doctor aut Magister obtinere possit; Si vero ipsi, qui obtinent, vel ad Doctoratum vel ad Magisterium promoveri voluerint, hujusmodi munere se abdicabunt.

Majoris Bidelli munus.

Bidellos major tam ante quam post meridiem quamdiu Professores Academiæ lectionibus & aliis literariis exercitationibus vacant, in ipsa Universitate continenter adsit, & diligenter observet, num eamdem rationem, formam, & tempus, ab Academia sancitum & ordinatum, in docendo Professores adimpleant.

Ut vero perspicue & fideliter hæc exequatur, librom privatim apud se habeat tot libellis lectivorom dierum compactum, quot sint Professores. In singulis singulorum nomina, cathedram, tempus, & quidquid præterea opus sit, distinctim referat, & digerat, ibidemque quotidianos singulorum defectus, vel dimidii horæ quadrantis, describat, ut inde postmodum tanquam ex Autographo, addito tamen ipsius Bidelli juramento, mulctarum pro rata salarii persolvendi ratio ineatur.

Quotannis Tabellas lectivorum dierum Academiæ sumptibus typis impressas a Typographo accipiet, & singulis Professoribus distribuet.

Bidellos vel in ipsis Academiæ ædibus habitet, vel prope Academiam, ut facilius suo muneri & promptius satisfaciat; si valetudine impediatur, Bidellus minor ejus vicem suppleat, cui proinde mulctarum liber seu codex commendetur, ne tanti momenti res memoriæ tantum concredatur.

Minoris Bidelli, seu Bibliothecarii partes.

Bidellus minor aperiendis & claudendis opportuno tempore Gymnasiis præerit, quæ munda, & sarta tecta curabit; & quoties res flagitaverit, Præfectum Fabricæ ea de re admonebit. Bibliothecæ insuper custodiendæ onus suscipiat, confecto prius Inventario, & data legitima cautione; quam si præstare renuerit, officium alteri deferatur.

Singulis profestis diebus ad lectionum horas ante & pomeridianas in Bibliotheca præsto aderit, ut quicumque seu ex Professoribus, seu Scholaribus eo convenerit, quos libuerit libros evolvere possit. Quoties vero hæc prætermiserit, nisi legitime fuerit impeditus, Cancellarius eumdem duobus regalibus in ipsius Bibliotheca compendium mulctabit.

Libros a Bibliotheca nonquam exportari au extrahi, Bidellus patiatur, ad quod etiam i præstanda cautione obligabitur. Si secus fece rit, ad Protectorem Academiæ res deferatur qui de hac re admonitus, quid facto opus sit præcipiat.

Cancellarios adscitis Magistro Theologiæ Juris utriusque Doctore, Professore Rhetorices, & Medicinæ vel Artium Doctore, au Magistro, qui primo post Festum Sancti Luca Concilio deligendi erunt, Bibliothecam quotan nis inviset; atque omnes solerter inquirant e ejus Inventario, num quid ex libris desit, & an propriorum vice alieni repositi sint, vel sin guli suis locis ante dispositi, & quidquid præ terea ad Bibliothecæ utilitatem noverint perti nere. Singulis Visitatoribus Regalia quatuor Cancellario octo pendantur qui curet omnin ejusmodi anniversariam Bibliothecæ inquisitio nem stato tempore renovari.

Deffinitorum Concilium Professorem, vel per petuam vel temporalem Cathedram obtinentem Bibliothecæ Præfectum ad nutum destinabit, qu Bibliothecam crebro adire, & solicite curar debeat, ut muneri suo Bidellus satisfaciat, u Librorum usus omnibus expedite pateat, & qu hac de re constituta sunt, omnino retineantur Visitationi anniversariæ ipse quoque Bibliotheca rius intererit; necnon stipendium, quod cæteri penditur, percipiet, præter tres libras eiden in singulos annos attributas.

Singulis annis usque ad vigesimum Academi libris coemendis centom libras, deinceps ver unoquoque anno viginti libras expendet. Ut au tem, qui comparandi sunt libri, singulis Un versitatis facultatibus congruenter respondeant Cancellarius singulos uniuscujusque facultat Doctores seu Magistros hac de re consulere de bebit.

TITULUS XXXVIII.

De Cæremoniarum Magistro.

§. 40. Concilium Definitorum, accurato Com petitorum examine præmisso, eum eligat M gistrum Cæremoniarum, qui non illiberali op ficio, nec Civitatis, aut alterius personæ fam latui sit addictus, sed qui Academiæ mores ritus, consuetudines apprime noverit, & sole ter percalluerit; ut probe per se ipse, non p Substitutum, nisi quando legitime impediatur officium suum adimplere possit.

In omnibus præterea publicis Academiæ Fu ctionibus, sive literariis, sive quibuscumque adesse teneatur, virgam manu gestans aure Universitatis stemmate insignitam, ut singul ipsius ductu rite & de more peragantur; Ne i consessibus Academiæ præstiturus sessionis ord confundatur, neve in conferendi Doctorat solemniis, aut ejusmodi aliis, ullus ex Docto ribus seu Magistris, nisi Doctorali sive Magistra veste intersit, neque inter Doctores extranei a mittantur, exceptis Hispaniæ Magnatibus, Procetibus.

In consuetis Academiæ celebritatibus, quib singillatim Doctores intersunt, veluti cum ad v cantes Cathedras publicæ lectiones habentur e tempore, Doctores eosdem a Theatri janua a subsellia usque comitetur, qui pariter una cu Magistro silentii eodem obsequio Cancellarius prosequetur, quotiescumque ille ad Academico hujusmodi actus præsentia sua accesserit.

Si quando Personam aliquam Regia Dignitat præcellentem Cervariam adventare contigerit

tota Academia eodem Ordine, quo in Doctoratuum solemnitatibus incedit, debitam illis honoris & officii reverentiam exhibeat.

Academia ad invisendas Personas in excellenti aliqua Dignitate constitutas certos ex Professoribus Commissarios allegabit: videlicet ad Magnates Hispaniæ quatuot: duos veru ad Præfectos Militiæ Generales aut Regios Senatores, vel ad alios, quos eodem honoris officio dignos censuerit.

Ad Eminentissimos S. R. E. Cardinales octo: ad Archiepiscopos sex: ad Episcopos quatuor: duos ad Præfectos Generales Regularium Ordinum.

Cancellarius in Concilio Academico Professores allegandos deligat, quos duo Bidelli, Cæremoniarum Magister, & reliqui Academiæ Officiales, ut moris est, comitentur.

TITULUS XXXIX.

De Magistro silentii.

Quid a silentii Magistro sit præstandum.

§. 41. Magister silentii singulis Academiæ profestis diebus ab initio Lectionum, vestibula, & atria Gymnasiorum circumeat, rixantes Schulares deterreat, & in officiu contineat, & vociferantes, qui Legentibus obstrepunt, compooat aut coerceat, ut res Literaria, qua par est, tranquillitate pertractetur; quod si quis eidem munenti & imperanti resistere ausus fuerit, ab Academiæ Judice puniendus erit. Reliquis etiam solemnioribus Academiæ actibus idem intererit, ut quoties & ubicumque oportuerit, ministerio suo fungatur.

Si quæ sui sunt muneris non accurate præstiterit, ea de re Cæremoniarum Magister Cancellarium admoneat, qui illius incuriam cognoscet, & in eumdem animadvertet. Porro autem quemadmodum hic a Definitorum Concilio eligendus erit, ita ejusdem Concilii placito ab officio remuveri poterit.

TITULUS XL.

De Horologii Academiæ Custode.

Quid a Custode Horologii.

§. 42. Minister idoneus ad Horologii custodiam a Definitorum Concilio constituatur, qui illud diluculo & post meridiem diebus singulis invisat, ut paribus intervallis horas indicet, & ad campanæ sonitum designet, cujus regulam sibi proponant Professores, ut præfinitum ab Academia docendi tempus legirime metiantur.

Horologii Custos campanam pulset pro solemniis in Academiæ Sacello celebrandis. Sedem locumque, ubi illud situm est sartum tectum curet, & quoties opus fuerit, ea de re Fabricæ Præfectum admoneat. Si muneri suo satis non fecerit, Fabricæ Præfectus ad Definitorum Concilium deferat.

TITULUS XLI.

De Scholarum Scopatorio.

§. 43. Definitorum Concilium aliquem destinandum curet, qui mundandis & verrendis Scholis incumbat, quod quidem semel in bebdomadam præstabit tempore lectivo, semel vero in mensem tempore feriato, ne situ fœda aut obsoleta sordescant; quique etiam tam ante quam post meridiem ante lectionum tempus Gymnasis & Cathedras circumspiciat, ne quod offendiculum mox lecturos moretur aut præpediat. Si negligenter munus suum agat, Bidellus alter rem Cancellario denunciet, qui pro incuris mulctam irrugabit.

TITULUS XLII.

De Academico Sacello.

§. 44. Ex quatuor Cappellaniis Academiæ Sacelli, quartam, quæ major est, Presbytero ad arbitratum suum Rex destinabit; Ad tres autem reliquas obtinendas idonei Presbyteri ab Universitatis Concilio ex ipsis, si fieri possit, Academiæ Scholaribus deligantur, quibus ex ejusdem Universitatis redditibus congruens annuum salarium attribuatur; videlicet, centum quinquaginta libræ Cappellano majori, reliquis tribus centum libræ singulis; nec poterunt nisi ex causa legirime remuveri.

Ad majorem Cappellaniam Sacelli Academici Presbyter a Rege, ad cæteras cæteri ab Univers. Concilio destinandi.

Alter ex Cappellanis Sacrarii Æditus constituatur, qui cautione prælita, & addito de iis, quæ ad officium suum pertinent rite peragendis juramento, Vasa Sacra, Vestes, & reliquam Sacrarii Supellectilem Inventario descriptam, par sit, decentia & munditia curandam & custodiendam suscipiat, & singula, quæ Missis celebrandis necessaria sunt, præparet ac disponat. Huic etiam ex Academiæ proventibus congrua merces assignabitur, triginta nimirum libræ die Natali Domini, totidemque die Natali Sancti Joannis Baptistæ.

De Sacrarii Æditus, ejus officio, & mercede.

Cærei ad Sacelli solemnia necessarii ex Academiæ censu, non Sacristæ impensis, comparentur. Hi vero sumptus ad Protectoris Academiæ voluntatem faciendi & moderandi erunt, fietque solutio per mandatum ab ordinario Sacelli Visitatore subscribendum.

De Cæreis, eorumq; impensis.

Sacrista Clericum præficiet, qui Missis celebrandis ministret, & Sacrario inserviat, cui, præter vestem ministerio congruentem cum superpelliceo, quinquaginta regalia in Natali Domini, totidemque in festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ erogentur.

Presbyteri Cappellanias præfatas obtinentes quotidie Missas in Academiæ Sacello celebrare teneantur, horis pro majori opportunitate Professorum & Scholarium a Cancellario præfigendis.

Missæ quotidie celebrandæ.

Missæ applicentur pro Rege ejusque in Regno Successoribus, pro Academiæ Benefactoribus, ejusdemque incremento, & in saniori doctrina, omnibus rejectis erroribus, firmitate; reservata intentione ipsis Presbyteris duobus tantum ad libitum diebus in singulas hebdomadas. In eo tamen Missarum numero computentur illæ, quas in Professorum & Doctorum funere celebrari sancitum est.

Pro quibus applicandæ.

Justa Anniversaria Serenissimo Hispaniarum Regi Philippo V. Cervariensis hujus Universitatis Parenti & Fundatori præclarissimo, maxima, ut par est, celebritate perpetuo imposterum in Academiæ Sacello persolvantur.

Anniversaria pro Rege Philippo V.

Cappellani solemnibus, quæ in Sacello Academiæ celebrantur, quibuscumque Festis intersint: videlicet, in die Sancti Lucæ: in commemoratione Anniversaria pro Academicis defunctis: in solemni octava Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ: in Festo Corporis Christi: & aliis pro tempore indicendis; atque illis proinde ultra Salarium annuum quinquaginta regalia in Natali Domini, & totidem in Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ dependantur.

Cappellanorum onera.

Tabella ad Sacristiam affixa tam Cappellanos, quam Sacristam & Clericos, quid & quo tempore pro munere præstare debeant, descripto palam admonebit.

Antiquior Theologiæ Professor singulis mensibus Academiæ Sacellum invisat, solerter inquisiturus, num Cappellani & Sacrista, quod suum est, accurate perficiant; eaque de re, si opus fuerit, Cancellarium admoneat, qui una cum Theologo Visitatore, & utriusque Juris Professore perpetuo semel quotannis Sacellum adeat, universaque & singula, quæ illud spectant, diligentiori examine perquirat.

Antiquior Theologiæ Professor Sacelli Ordinarius Visitator.

Magistro Theologiæ, Visitatori ordinario, in Festo Nativitatis Domini gallinæ duodecim attribuentur.

TITU-

TITULUS XLIII.

De Primicerio.

A quibus creandus Primicerius.

§. 45. Definitorum Concilium, quod post Festum Sancti Lucæ convocabitur, Sacris aute in Academiæ Sacello de implorando Divini Spiritus numine rite peractis, primum ex Theologorum Collegio, tum reliquis deinceps annis Juristarum, Medicorum, Philosophorum, Primicerium creabit, qui secundus a Cancellario solemnibus, quæ in ipso Academiæ Sacello celebrantur, Festis præsit; atque provideat, ut accurate & juxta ritum Universitatis peragantur, quique pecuniæ ea de causa expendendæ rationem habeat, quæ præsentibus distribui solet: duo nempe Regalia singulis Doctoribus, singula singulis Ministris, Primicerio, & Cancellario quatuor, dummodo præsentes fuerint: dispertiendam curet, ut nihil inde detrimenti Ærarium Academiæ patiatur.

Si res ejusmodi emerserit in negotiis a Primicerio transigendis, quam ipse Academiæ consultatione dignam censeat, a Cancellario Definitorum Concilium (in quo etiam post Cancellarium sedem habeat) congregari exposcat, ut, quod ratio suggesserit, decernatur.

Solvendi mandata pro expensis ad solemnia faciendis, præterquam ab aliis, ut cautum fuit, a Primicerio etiam subscribantur. Quod si aliter ea ab Oeconomo in reddendis rationibus exhibita fuerint, tanquam illegitima apud Ratiocinatores reprobentur.

TITULUS XLIV.

De Festo Conceptionis B. M. V., & ejus solemni ogdoade.

Quo tempore hujusmodi celebranda Festivitas.

§. 46. Quotannis tempore, Ascensionis Domini & Pentecostes celebritatem intercurrente, vel post octavam Corporis Christi, si ita pro ratione temporis opportunum videatur, tota Academia Festum Conceptionis Beatissimæ Virginis, Universitatis hujus Tutelaris & Titularis, Sacro octo dierum curriculo Academicis plausibus concelebrabit.

Octo illis diebus Theses proponendæ.

Academiæ Concilium a primordio mensis Januarii quatuor Professores, binos videlicet pro Sacris functionibus, binos autem pro Academicis accurate dirigendis, destinabit: singulis autem octavæ diebus omnium scientiarum Academiæ Professores, octo Alumnis ex Academiæ præscripto, qui præcipuum ingenii specimen prætulerint, ad generales Theses pro suggestu propugnandas omni cura & studio delectis, Patroni assideant: Ex Alumnis autem egeni & pauperes præferantur.

Orationes in laudem Conceptionis M. V. legendæ.

Singulis diebus, priusquam hujusmodi Theses propugnentur, orationes in laudem Immaculati Conceptus Virginis Matris Mariæ a Grammaticæ vel humaniorum literarum cultoribus publice habeantur, ab ipsis vel Grammaticæ vel humaniorum literarum Professoribus elucubrandæ, ex quibus tres latino, quarta Hispano carmine, tres aliæ rursus soluta oratione, & postremo una Græco idiomate.

Quo ordine proponendæ Theses.

Theses in hoc solemni octo dierum spatio Propugnandæ, ex Theologia, Jure Canonico, Jure Civili, Medicina, & Artibus seligantur. Professores ex ordine præsidebunt: Videlicet pro artibus, septem ipsarum Artium Professores, ac Philosophiæ moralis, & Matheseos Prælector: Pro Medicina, sex Medicinæ & Chirurgiæ Professores: Pro Jure Civili, Primarii Pandectarum, & Codicis, & Vespertini Digesti veteris, & Voluminis: Pro Jure Canonico, Primarius & Vespertinus Decretalium, Decreti, Concilii Tridentini, Sexti, & Clementinarum: Pro Theologia ejusdem facultatis Professores. Singulis Octavæ diebus hic ordo servandus erit: nimirum tribus prioribus diebus tres Theologiæ Professores, videlicet primus ex Schola Sancti Thomæ, secundus ex Doctrina Scoti, tertius ex Sententia Doctoris Suarez; Sed tertio quoque anno loco Professoris Theologiæ ex Doctrina Scoti, Professor Artium ejusdem Sententiæ uno ex tribus octavæ postremis diebus, substituatur: Die quarta unus ex Juris Canonici Professoribus: Die quinta ex Juris Civilis: Die sexta unus ex Medicinæ vel Chirurgiæ Professoribus: septima & octava die, vel duo Artium Professores, vel moralis Philosophiæ Professor cum altero Artium. Secundo vero quoque anno cedentibus alternatim Professoribus, altero Artium Sententiæ Sancti Thomæ, altero vero Suarez, alterutrius locum Matheseos Professor obtinebit.

Adversus harum Thesium Propugnatores ii dumtaxat, qui Doctorali seu Magistrali laurea decorati fuerint, argumenta proponent. Verumtamen in utroque Jure postremus arguendi locus temporalibus etiam Professoribus, Doctoratum licet non adeptis, concedi poterit.

Pensiones singulis solvendæ.

Singuli Patroni Regalia viginti: Sex autem argumenta proponentes: Regalia iidem viginti Grammaticæ, & Rhetoricæ Professores accipient: Alumnis autem, qui Panegyrim recitaverint, gratis cursuum probationes, & Matriculæ pro toto studiorum curriculo concedantur.

TITULUS XLV.

De Funere Academicorum.

§. 47. Singulis Professoribus vita defunctis in Sacello Universitatis Sacris solemnibus, Professorum & Doctorum interventu, justa persolvantur, & Missæ insuper viginti quatuor pro uniuscujusque Anima celebrentur. Cancellarii vero funus Parentali etiam oratione, ab oratoriæ Artis Præceptore, cui consuetum honorarium munus attribuetur, elucubranda & enuncianda decorabitur, & omnibus, quæ in Academia moris sunt, supremis officiis. Pro quibuslibet aliis Doctoribus seu Magistris, quos vita functos constiterit, duodecim in eodem Sacello Missæ applicentur.

TITULUS XLVI.

De Nosocomio, sive Hospitali Universitatis.

De Nosocomii Presbytero ejusque officio.

§. 48. Hospitalis regimini Presbyter idoneus ab Academiæ Concilio præficiatur, cui ex Inventario committatur universæ Supellectilis cura, quique sedulo animadvertere debeat, ut Scholares infirmi non aliter, quam Sanctionibus cautum est, recipiantur; ut nimirum testimonium matriculæ & paupertatis exhibeant, eosdemque contagione non laborare Primarius Medicinæ Professor attestetur. Post diem naturalem receptos Sacramentali pœnitentia expiandos curet; Morbo autem ingravescente sui muneris erit, nihil, quod in supremo illo discrimine Christiana Institutio præcipit, ad animarum salutem negligere.

Singulorum nomina, patriam, diemque receptionis in Codicem ad id paratum referat, ibidemque describat, quidquid in veste, vel alia quavis re secum attulerint, ut ipsis pristinam valetudinem adeptis restituatur. Quod si obierint, de re hujusmodi ad Cancellarii placitum, nisi prius id ægroti constituerint, disponatur.

Medico & Chirurgo Infirmos visitantibus Presbyter Hospitalis Præfectus intersit; itidemque, cum cibus ipsis ministratur.

Ex annuo Academiæ censu, centum quinquaginta librarum stipendium ipsi assignabitur; & quidquid præterea pro ægrotis salubrius alendis, curandis, & sustentandis opus fuerit, suppeditetur.

De Præfecto, & Visitatore.

Præterea Concilium Academicum quotannis post Festum Sancti Lucæ perpetuum eligat Professorem, qui crebro, aut semel saltem in hebdomadam, Academiæ Nosocomium inviset, ut quæ ad ejusdem regimen ipsius Universitatis legibus comparata sunt, diligentius exequantur. Ipse verò Scholasticus singulis annis cum duobus Medicinæ Professoribus eodem accedat, ut Præfecto pariter & Visitatore præsentibus universa singillatim discutiat, & sedulo exploret.

Præfectus & Visitator personam idoneam, aut duas, si urgeat necessitas, ad Hospitalia ministerium constituant, quæ reficiendis ægrotis cibos præparet, cæteraque hujusmodi munera diligenter adimpleat, a qua Presbyter in dies singulos de expensis rationem repetat, quam ipse in singulas hebdomadas Visitatori reddat, quem etiam præcipue de extraordinariis & non modicis impensis consulret.

De Hospitalis Suppellectili.

Hospitale octo saltem ægrotis commode alendis & sustentandis paratam habeat Suppellectilem, vel etiam duodecim si ita ab Academiæ Consilio decernatur.

Visitatori Hospitalis ordinario in Festo Natalis Domini viginti quatuor gallinæ tribuantur.

TITULUS XLVII.

De Domibus canducendis, & Convictorum regimine.

Domus locandæ per æstimatores a Scholastico eligendos.

§. 49. Qui Studiorum causa ad hanc Cervariensem Academiam adveniunt, Domos Oppidanorum conducere, vel privatis pactionibus, vel certa pensionis lege cum locatoribus convenire non possint, sed res omnino per æstimatores ad id peculiariter destinatos transigatur.

Scholasticus igitur quotannis opportuno tempore duos eligat honestos, & integritate conspicuos Viros ex hac Civitate non oriundos, qui non alicujus gratia, non privato studio vel odio, aut proprii emolumenti cupiditate impulsi, sed justitiæ dumtaxat, & conscientiæ, ac veritatis sibi normam proponentes, domorum situm, magnitudinem, qualitatem rite ac fideliter inspiciant, & de hujusmodi locationibus judicium suum pronuncient, ac per Notarium in acta referendum curent. Quod si discordes in judicio vel æstimatione fuerint, iis adjungatur Rector Collegii Societatis Jesu, vel Guardianus Cappuccinorum, ut hoc moderamine adhibito majoris partis judicium observetur. Si vero vel Locator, vel ejus nomine alius quispiam præter æstimationem modo præscriptam majus aliquod pretium a Conductoribus accepisse deprehendatur quadruplum in usum Hospitalis Academiæ persolvet. Iidem si Conductores damnum aliquod, vitium, aut jacturam ædibus intulerint, præstari ab illis omnino curent æstimatores.

Sine Cancellarii consensu Scholares hospitio non recipiendi.

Nemo sine Cancellarii venia Scholares suas in ædes hospitio excipiat; quod tamen Professoribus Sacerdotibus, omnibusque licebit, qui Scholares intra quartum cognationis gradum sibi conjunctos accipere velint.

Si Academici, & ii, qui foro Academiæ non gaudent, in earumdem ædium conductione concurrant, Academici præferantur.

Singulis quoque annis de mense Augusti iidem Æstimatores coram Cancellario stipendium vel menstruum vel annuum a Scholaribus, qui in privatis Oppidanorum ædibus hospitantur, & victitant, persolvendum judicabunt; hoc vero circumstantiis omnibus rite inspectis & observatis pro diversa Studentium conditione diversimode constituent: Primæ videlicet, secundæ, & tertiæ classis, & ineunte mense Septembris ejusmodi taxa publicanda erit. Quod si Æstimatorum opiniones discrepant, eas dirimet sua sententia Cancellarius.

Æstimatoribus, & Notario quotannis viginti libræ ex Ærario dependantur.

De Baccalaureis Convictores alentibus.

Si quis Academiæ Baccalaureus viginti quinque annorum major, vita, moribus, honestate, ex duorum propriæ facultatis Professorum testimonio probatus, desideret, juxta Collegii consuetudinem & normam, domum suam ad suscipiendos & alendos Convictores instruere & comparare, veniam in scriptis a Cancellario impetrabit; quod fieri poterit a Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ ad totum usque mensem Augusti. Utque securius morum honestati, studiorum progressui, & pietati Convictorum consulatur, quod ea de re Academiæ legibus sancitum est, se omnino servaturum obstringet. Quoniam vero plurimum conducit ad morum disciplinam, ut Scholares non solum publico, sed etiam privato regimine contineantur, assidue apud eumdem Tutorem cibum sument & pernoctabunt, atque ejusdem auctoritati in omnibus subjacebunt.

Baccalaureo plures quam duodecim Convictores non liceat admittere, eosque non diversarum facultatum, sed vel utriusque Juris, vel Theologiæ, sive Medicinæ, aut Artium Studiosos, vel Germanos & ejusdem Familiæ; nec Famula uti, nisi veniam de scripto a Cancellario ejusve Judice impetrarit.

Pro stipendiis etiam a Convictoribus in mensem aut annum Baccalaureo tutori persolvendis Æstimatores a Cancellario destinati taxam conficient.

Baccalaureis Convictores educantibus quid dandum præstita tamen cautione.

Universitatis Oeconomus de mandato Cancellarii per Secretarium subsignato singulis Baccalaureis, qui facultatem de scripto alendi & educandi Convictores obtinuerint, quinquaginta libras pro annona comparanda, impertietur; cautione tamen ab eisdem accepta, se æqualem summam ad præstituta tempora in Ærarium reposituros: videlicet viginti quinque libras ad Natalem Domini, & reliquas viginti quinque libras ad Festum Sancti Joannis de mense Junii.

Cancellarius ejusdemque Judex Convictorum ædes invisent, & solicite incumbent, ut legitime, quod sancitum est, observetur; ac præcipue, ut infra præscriptarum regularum norma ad unguem servanda custodiatur.

Regulæ servandæ a Baccalaureis, ejusque Convictoribus.

I. Baccalaureus singulorum Convictorum, quos receperit hospitio Nomina, Patriam, Parentes, aut ipsorum Curatores in Codicem describat.

II. Convictor initum semel in Baccalaurei ædibus hospitium, nonnisi post confectum annum, relinquet, dummodo causa hujusmodi non intercedat, quam Cancellarius justam comprobarit.

III. Convictores consuetis horis communi mensæ una cum Baccalaureo, valetudine non impedito, accumbent.

IV. Baccalaureo Convictorum tutelam & regimen deferere non liceat, nisi duos ante menses hac de re Cancellarium admonuerit, veniamque ab eo petierit; qui, si æquum visum fuerit, petitioni huic indulgebit.

V. Idem nunquam ab hac Civitate sine Cancellarii venia proficiscatur.

VI. A die S. Lucæ usque ad diem primum mensis Martii post horam sextam vespertinam Baccalaureus januam ædium principalem obserari mandabit; Exinde vero usque ad idem S. Lucæ Festum hora nona. Janua semel occlusa per totam illam noctem nunquam reserabitur, nisi repentina & inopinata alicujus ægroti necessitas aliter cogat, vel aliquis ex Convictorum Cognatis ad Cervariæ Civitatem noctu superveniat.

Convictoribus noctu ab ædibus

Legem hic præscriptam semel in mense post prandium vel cœnam Convictoribus prælegere

Bac-

Digitized by Google

sbeſſe nullimode concedendum.

Baccalaureus teneatur. Baccalaureus nonniſi ex rationabili cauſa, de qua ſibi conſtet, aliquem ex Convictoribus noctu ab ædibus abeſſe patiatur. Si quis vero per tres noctes abfuerit, hac de re Cancellarium certiorem faciat, qui cauſis abſentiæ cognitis, & rigoroſe diſcuſſis, Convictori, prout jus faſque fuerit, vel ignoſcet, vel in eumdem animadvertet. Quod ſi Baccalaureus id neglexerit, prima vice decem libras, ſecunda viginti Hoſpitali applicandas in mulctam dependet.

Diligenter idem Baccalaureus obſervet, num conſuetis horis Convictores ſtudio impendant, ſimulque eos admoneat, ut frequenter & accurate lectionibus Academicis interſint. Nunquam alea aut talis ludere patiatur; ſemel tamen in Hebdomadam, ac diebus Feſtis tempore, ad literarium penſum non deſtinato, alumnos convenienti ludo exerceri permittet.

Suſpectæque fœminæ a vicinia removendæ.

Fœminas, præſertim ſuſpectas, ab ædibus, ubi Alumni habitant, procul arceat; Si quid vero horum prætermiſerit, a Cancellario, prout æquum viſum fuerit, punietur.

TITULUS XLVIII.

De Academia Domicilio, & ejuſdem octoginta Convictoribus.

§. 50. Ædes ad latera frontiſpicii Academiæ conſtitutas, alteras Cancellarius, alteras Judex inhabitet. Quæ a tergo ædificii ſunt, alteras Algoaſilius Scholaſtici & Magiſter ſilentii, alteras Bidelli occupent.

Edioot Domicilii pars Gymnaſiis Academiæ ſuperimpoſita, reſervato ad Noſocomii uſum opportuniori loco, pro octoginta Scholaribus, ipſius Univerſitatis impenſis & cura alendis atque educandis, conſtituetur.

Convictores quibus ex locis aſſumendi.

Hi porro ex toto Cataloniæ Principatu eligendi & aſſumendi erunt: Decem videlicet ex Archiepiſcopatu Tarraconenſi, cui Archipresbyteratus Ageren., & quodvis aliud nullius Diœceſis Territorium, pro hujus dumtaxat Sanctionis effectu, annexum cenſeatur: totidemque ex ſingulis aliis Epiſcopatibus: ex denis vero pro quibuſque Philoſophiæ, Medicinæ, Juris Civilis, Sacrorum Canonum, & Theologiæ Studiis bini aſſumantur.

Ad quos illorum ſpectet nominatio.

Archiepiſcopus Tarraconenſis, Epiſcopi Barchinonenſis, Gerundenſis, Ilerdenſis, Dertuſenſis, Urgellenſis, Vicenſis, & Cælſonenſis, aut, Sede vacante, Capitulorum Vicarii Generales decem Scholares nominent, ex ſua quiſque Diœceſi oriundos, legitimis & honeſtis Parentibus natos, optimis moribus & indole præditos, quos ſuis literis Scholaſtico Academiæ commendabunt, ut in Academiæ Domicilium recipiantur; quo recepti & cooptati, tenue quoddam ſubſidium perſolvant, ſcilicet viginti libras ad Feſtum Sancti Lucæ, & totidem ad Feſtum Dominicæ Reſurrectionis, ut ſumptus, quos pro iis alendis & ſuſtentandis Academia facit, aliqua ſaltem ex parte releventur.

A Cancellario vivendi norma illis danda.

Cancellarius de conſilio Profeſſorum Primarias Cathedras in Academia regentium, inſtituti rationem, vivendi normam, modum, & formam, Convictoribus præſcribet, quorum regimini aliquis ex Profeſſoribus, qui Clericus ſit non conjugatus, præficietur.

Tempus Convictus.

Hujuſmodi Convictores ſpatium temporis præfinitum habeant, quandiu Academiæ hoſpitio & convictu uti poſſint: Artium videlicet Cultores in triennium vel in quadriennium, addito nimirum pro eorum libito quarto Philoſophiæ Moralis anno, vulgo de Paſſantia, & ad totum deinceps facultatis, quam elegerint, conficiendum curſum, ac etiam ad Licentiæ Gradum obtinendum: Medici in quadriennium dumtaxat: Juris utriuſque Cultores in ſexennium: Theologi in quinquennium.

Si Artium Studioſus, poſt confectum Dialecticæ curſum, ad Juriſprudentiam ſe conferat, aut poſt Artium triennium, vel Theologiam, vel Medicinam aggrediatur totum quadriennium pro Artibus ſibi conceſſum confeciſſe cenſebitur, adeo ut pro alia facultate addiſcenda diutius, quam præſcribitur, eo prætextu morari non poſſit.

Altero e Collegio decedente alter ſuccedat.

Quotieſcumque aliquis, qui pro Artium ſtudio inter Convictores adſcriptus ſit, e Collegio egreſſus fuerit, alius item pro eadem facultate in ejus locum ſuccedet. Quod & in cæteris facultatibus perpetuo ſervandum erit, ſive quis totum tempus ſibi attributum expleverit, ſive dimidiatum aut interciſum reliquerit.

Cancellarius, cum Convictoris locus vacaverit, Præſulem, ad quem pertineat, conſcium reddat, ut ſucceſſorem ad annum mox ſecuturum præmittat.

Si quis in anni ſpatium ex quavis cauſa a Convictu abſuerit, ipſius locus a ſucceſſore occupetur.

Qui expellendi.

Qui ad Studium, ut par eſt, non incubuerit, aut mores ſuos, ut hos decet Convictores, ad honeſtatis regulas, & Academiæ præſcripta non conformarit, citra ſpem veniæ expellatur; quod Cancellarius, prout ſua fides & conſcientia ſuaſerit, rigoroſe præſtabit.

Convictores ſecundum facultates diſtribuendi.

Convictores non ſecundum Diœceſes, ſed ſecundum diverſas facultates, quibus operam dabunt in diverſas claſſes diſtribuantur: videlicet, Artium, Medicinæ, Juris Canonici, Juris Civilis, & Theologiæ, ex quarum claſſium ſingulis ille, qui cæteris præcellet, earumdem Decanus a Cancellario conſtituatur.

Ædium diviſio.

Profeſſori, Collegii Præfecto, & facultatum Decanis melior & opportunior ædium pars præ cæteris Convictoribus ad incolendum aſſignabitur.

Convictores ejuſmodi Academica veſte, qua Scholares cæteri, induantur: Inſuper vero Academiæ Stemma ex ſerico contextum veſti ad pectus affixum geſtabunt.

Ex Convictoribus octo ſeligendi ad defendenda Theſes in Octava Conceptionis B. V.

Alternis annis ex octoginta Academiæ Convictoribus octo ſeligantur, qui in ſolemni puriſſimæ Conceptionis B. V. Mariæ Octava Theſes publice defendant, & in pleriſque aliis Academicis actibus & functionibus inter omnes Univerſitatis Alumnos primas teneant.

TITULUS XLIX.

De Præfecto, ſive Oeconomo Fabricæ Academiæ.

A Concilio Definitorum ſeligendus Oeconomus.

§. 51. Concilium Definitorum, quod poſt Feſtum Sancti Lucæ cogetur, unum ex Profeſſoribus Cathedras perpetuas obtinentibus conſtituet, qui, quotieſcumque oportuerit, per Bidellos admonitus, quidquid in Academiæ ſive Gymnaſiis ſive ædibus reficiendum, reparandum reſtituendumve fuerit, quam primum opportune perfici curabit. Opifices autem ab eodem Concilio ad hujuſmodi Miniſterium deſtinatos adhibebit, quibus nullum ſalarium præter mercedem laboris impenſi aſſignandum erit.

Mandata ſolvendi a Præfecto Fabricæ ſubſcribenda.

Præfectus Fabricæ calcem, ligna, & quodlibet cæmenti genus (etiam ſub hoc obtentu, ne videlicet ſita pereant) citra Definitorum conſenſum, & legitimam præſtitam cautionem, nec commodare nec mutuo dare poſſit; ac etiam Definitores adire teneatur, ſi expenſæ immodicæ fieri debeant. Mandata ſolvendi, quæ ad fabricæ Præfecturam ſpectent, ut rata ſint, & legitima, præter obſignationes conſuetas & præſcriptas, ab ipſo Præfecto ſubſcribantur.

Ab eodem Præfecto coram Definitoribus ſingulis annis reddenda ratio.

In Concilio Definitorum ante feſtum Sancti Lucæ Præfectus Fabricæ ſui muneris rationem reddet; ſique eiſdem Definitoribus Præfecturæ tempus prorogari utile atque opportunum viſum fuerit, proxime cogendo Concilio in eadem Præfectura confirmabitur.

Fabricæ Præfecto perdices duodecim, & totidem gallinæ in Natali Domini attribuentur.

TITULUS L.

De Veste, & honestate Academicorum.

Scholaribus vestium luxus.

§. 51. Scholares omnes Talari veste vel nigra aut subfusca, nunquam serica aut pretiosa, decenter induantur; nec luxum aut fastum præseferant, sed modeste, ut Academicos decet, ubique se gerant. Mulieres aut inhonestas aut utcumque suspectas nec apud se retineant nec invisant. Prætor autem Cervariæ, si quam impudentem & manifestam deprehenderit, statim a toto suæ Jurisdictionis Territorio exterminabit, idque ad solius Cancellarii requirentis informationem præstare teneatur; Scholaribus nec interdiu nec noctu arma gestare, aut apud se habere liceat.

Et Armorum delatio interdicenda.

Quæ ab eis fugienda.

Hinc cauponas, & popinas non adeant, nec crapulæ ac commessationibus assuescant, & ab injuriis & contumeliis inferendis, libellis famosis edendis, unde vel persona derisui seu ludibrio exponatur, vel alicujus existimatio aut fama lædi possit, omnino abstineant, super quibus vigilem omnino curam operamque Cancellarius impendat, ut in omnibus futura hujusmodi damna, qua par est diligentia provideat, & caveat. Injurias autem, & contumelias, si forte (quod absit) illatæ fuerint, debitis pœnis coerceat.

Qui Doctoratus Lauream non obtinuerit, Doctoralem vestem adhibere non possit, neque usus ensis, hujus Academiæ gradu decoratis concessus, vel ad artium Magistros, vel ad cujuscumque facultatis Licentiatos extendatur. Scholaribus vero cujuscumque conditionis aut gradus ensem gestare omnino interdictum sit.

Scholaribus usus ensis omnino interdicendus.

Nullatenus Scholaribus Judici sæculari noctu se se comites addere licebit; quod si unquam commiserint, ab Academia ejicientur. Iidem nunquam per plateas & compita larvati incedent: Prima vice decem diebus in Carcere detineantur: Secunda viginti: Tertia ab Urbe expellantur. Cervariæ Prætor larvarum usum nunquam permittat; nec ipse, aut Cancellarius scenicos actus, aut histrionicos, præsertim a festo Sancti Lucæ ad festum Sancti Joannis de mense Junii. Scholaribus non liceat infantes de Baptismo suscipere, nec thedas, currus, sellas gestatorias, lecticas habere, aut equos alere, sed pedibus iter faciant, quoties ad Academiam ire pergunt. Si secus fecerint, decem librarum mulctam subeant.

De Ludis Scholaribus permittendis.

Per plateas & compita Civitatis a ludis etiam licitis cavebunt Scholares, alioquin per sex dies in carcere detinendi erunt. Festis tamen diebus extra muros, aut alio convenienti loco, se ludo animi causa oblectare poterunt, dummodo ultra regalis dimidium non deponant; ab aleis vero & talis perpetuo abstineant.

Scholaris poterit condictione repetere, quidquid pro ludo præter octo regalia exsolverit, quod si solutio facta non fuerit, creditori actio denegetur.

Nullus Cervariæ Oppidanus aut Incola domum suam pro ludo palam exercendo comparatam exhibeat, mille alioquin regalium mulctam subiturus Academiæ Bibliothecæ assignandam.

Scholarium contractus irriti.

Scholaris, qui vel sit filiusfamilias, vel suo adhuc Curatori subjaceat, vel subjacere possit, tametsi viginti quinque annorum major fuerit; si quid per se vel per alium aut emerit aut mutuo acceperit, irritum & inane censeatur, atque Judicii limine creditor repellatur, nisi contractui ineundo Judicis Academici notio & authoritas intercesserit.

Infamia notati non admittendi.

Cancellarius ejusque Judex nunquam scholis interesse patiantur juris aut facti infamia notatos, sed eos expellant, & ex albo etiam Academiæ expugnent.

Professores vero omnes ita se gerant vita, moribus, incessu, gravitate, virtute, cæterisque animi dotibus, ut ex iis Alumni velut ex uno fonte non tam doctrinæ præcepta, quam probitatis documenta audiant.

TITULUS LI.

De Privilegiis Academicorum.

§. 53. Hujus Academiæ Doctores, Magistri, Licentiati, Baccalaurei, Scholares, Officiarii eisdem gaudeant Regiis privilegiis, honoribus, prærogativis, gratiis, Immunitatibus, quibus in Academia Salmantina, Complutensi, Vallisoletana, & Oscensi hujusmodi personarum classes perfruuntur, & gaudent. Quibus præterea quamdiu in Academia vel doctrinæ vel ministerii causa versantur, quemadmodum Ecclesiastici Cervariæ, & ipsi a vectigalibus, quæ Cives Magistratui, aut Civitati Cervariensi persolvunt, immunes erunt. Verumtamen circa vinum, oleum, cæteraque ad victum & annonam pertinentia, emenda, eadem lege, qua cæteri, obligentur; dummodo in hisce eodem etiam, quo Ecclesiastici, jure censeantur.

Academici a vectigalibus non secus ac cæteri Ecclesiastici immunes.

TITULUS LII.

De Redditibus Academiæ, Ratiociniis, & Administrationis forma.

§. 54. Omnes redditus, & proventus, bona, census, resque frugiferæ, quæ vel in præsentiarum possidet, vel imposterum Academia possidebit, ordine digesta, in Codicem ad id paratum distincte referantur, ex quo vel locandarum rerum, vel rationum subducendarum regula sit in promptu.

Redditus omnes &c. in Codicem referendi.

Ex redditu autem, qui ære alieno, & oneribus dissolutis annuatim supersit, res stabiles & frugiferæ comparentur. Bona stabilia præsertim alienare Academia proprio jure nequaquam possit. In Concilio Definitorum, quod post festum Sancti Lucæ convocabitur, Doctores quatuor sive Magistri eligantur, ex quibus duo saltem Professores sint, qui perpetuam Cathedram obtineant, duo vero in Canonico vel Civili jure Doctores, quorum officium in biennium duret, ita tamen, ut binis remotis, bini rursus in singulos annos assumantur. Hi vero Doctores seu Magistri quotannis mense Septembris coram Scholastico, Academiæ Scriba interveniente, exhibitam ab Oeconomo, seu Administratore accepti rationem cognoscent, & ponderabunt. Scholasticus, Scriba, & præfati quatuor Ratiocinatores summa sedulitate tanti momenti rem pertractabunt, ne propter eorum negligentiam aliquid Academiæ detrimentum patiatur.

Quatuor eligendi Ratiocinatores ad cognoscendam exhibitam ab Oeconomo rationem.

Inter Cancellarium, Ratiocinatores & Secretarium, absoluto ratiocinio, centum libræ ex æquis partibus distribuantur; duplex tamen portio Cancellario tradatur.

Præmium Ratiocinatorum Cancellarii, & Secretarii.

Academiæ Secretarius alternis mensibus, quidquid in Academiæ compendium vel ex collatione graduum, vel ex Cathedrarum adeptione, aut aliis id genus juribus ad eamdem pertinentibus collegerit, apud eosdem profiteri, & de singulis rationem reddere teneatur.

Secretarius illis rationem reddere debet.

Syndicus pariter senis quibusque mensibus hoc idem de mulctis seu pœnis pecuniariis, sive a Scholastico ejusve Judice, sive per Statuta inflictis a se, vel exactis, aut ex officio exigendis, præstabit. Præterea post redditas ab Oeconomo rationes, quidquid ex redditibus exigendum superfit, prout sui muneris est, quamocius exigere non prætermittat.

Syndicus quoque senis quibusque mensibus.

TITU-

TITULUS LIII.

De Academica Typographia.

De Typographiæ Præsidentibus.

§. 55. Alternis annis Definitorum Concilium duos eligat Professores, alterum perpetuum, temporalem alterum, quibus Typographiæ procurandæ onus & cura incumbat, quique diligenter attendant num Typographus, qui vel Universitatis nomine, vel conductionis titulo excudendi munus susceperit, suo muneri probe satisfaciat: accepti & expensi tabulas digerant: & ab eodem Typographo rationes repetant, ut quidquid exigendorum reliqui fiat, quamprimum exigatur: ac census denique ex præli usu profecti apud Oeconomum, seu redditum Administratorem deponantur.

Solvendi mandata, pro impensis ad Typographiam curandam vel instruendam faciendis, præter subscriptiones Academico jure sancitas, a duobus Commissariis subscribantur. Quod item in redditu ex ipsa Typographia percipiendo, & in ærarium inferendo servetur. In Natali Domini singulis Typographiæ Commissariis perdices duodecim tribuantur.

Typographi Privilegia.

Typographos, dum hanc Academiæ officinam rexerit, foro & privilegiis Academicorum perfruatur.

TITULUS LIV.

De Salario Professorum, Cathedras perpetuas obtinentium.

§. 56. Ex tribus primariis Theologiæ Cathedris in annuum salarium accipiant singulæ biscentum libras 200. Lib.

Vespertinæ Carhedræ Theologiæ singulæ 150. Lib.
Cathedra Sac. Bibliorum 150. Lib.
Cathedræ Theologiæ Moralis 150. Lib.
Cathedræ Philosophiæ Moralis 150. Lib.
Cathedræ Primariæ Juris Canonici, & Civilis, singulæ 450. Lib.
Cathedræ Vespertinæ Juris Caoonici, & Civilis, singulæ 400. Lib.
Cathedra Decreti 350. Lib.
Cathedra Conc. Trid. 300. Lib.
Cathedra Primaria Medicinæ 380. Lib.
Cathedra Vespertina Medicinæ 300. Lib.
Cathedra Prognosticorum 200. Lib.
Cathedra Matheseos 200. Lib.
Cathedra Rhetorices 200. Lib.

Cum in solvendo, pro rata salariorum, tam Professnrum quam Officialium pars aliqua ex hisce, mulctarum nomine deducenda erit, annus Academicus secundum dies utiles, non continuus computetur.

TITULUS LV.

De Salario Professorum, Cathedras Temporales obtinentium.

§. 57. Temporales Cathedræ Decretalium, Sexti, Clementinarum, necnon Institutionum Civilium, & Digesti Veteris singulæ 200. Lib.
Cathedra Methodi 180. Lib.
Cathedra Simplicium 200. Lib.
Cathedra Chirurgiæ 200. Lib.
Septem Cathedræ Artium singulæ 150. Lib.

TITULUS LVI.

De Salario Professorum Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

Salaria Professoribus linguæ Latinæ, & Græcæ debita Rectori Collegii Sancti Bernardi S. J. persolvenda.

§. 58. Cathedræ Grammaticæ Latinæ, & Græcæ singulæ centum libras, quas Cervariæ Civitas Rectori Societatis Jesu Collegii Sancti Bernardi ejusdem Civitatis, prout in eorumdem Instituto de more cautum est, persolvet: Centum videlicet libras mense Septembri: centum vero mense Decembri: centum mense Martio: & centum mense Junio. Quotannis autem mense Augusto solutionem hanc, Secretario & Oeconomo inspectantibus, legitimis documentis Cancellario probabit, idque Secretarius, ut reliqua Professorum salaria, in Codicem transcribet.

Cancellarius insuper curet solutiones hujusmodi statis temporibus adimpleri, perinde ac in cæteris Professorum salariis.

TITULUS LVII.

De Salario Officialium Academiæ.

§. 59. Secretarius 120. Lib.

Oeconomi Salarium a Definitoribus assignandum.

Œconomus vero salarium, quod ipsi Definitorum Concilium, consulto Academiæ Protectore, assignabit; nec semel statutum augeri poterit, nisi aliter temporum circumstantiæ suaserint, & ejusdem Protectoris placitum accedat.

Syndicus 80. Lib.
Magister Cœremoniarum 100. Lib.
Bidellus Major 110. Lib.
Bidellus Minor 100. Lib.
Magister Silentii 70. Lib.
Bidellus Scholarum Grammatices 60. Lib.
Custos seu Rector Horologii Academiæ 40. Lib.
Scholarum Verruus, qui vulgo Scopator 40. Lib.

TITULUS LVIII.

De Salario Officialium Audientiæ Scholastici.

§. 60. Judex 250. Lib.
Norarius 50. Lib.
Aguafilius 100. Lib.
Fiscalis 50. Lib.
Cursor 20. Lib.
Custos seu Janitor Carceris 30. Lib.

Omnia ejusmodi salaria ex redditu Academiæ, eodemque Professoribus & Ministris tempore persolvantur.

TITULUS LIX.

De Feriis.

§. 61. *October* habet dies feriatos

18. Sancti Lucæ Evangelistæ. Hac die fit solemnis studiorum instauratio. Professores Academiæ juxta Concilium Tridentinum Juramento se obstringunt, & proxima die Lectiones instituunt.
28 Simonis, & Judæ Apostolorum.

November.

1 Festum omnium Sanctorum.
2 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
25 Catharinæ Virg. & Mart.
30 Andreæ Apostoli.

December.

6 Nicolai Episcopi & Confessoris.
7 Ambrosii Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
8 Conceptio B. M. V.
13 Luciæ Virg. & Mart.
19 Natalis dies Fundatoris Academiæ, quo etiam prima ejusdem jacta sunt fundamenta.
21. Thomæ Apostoli.
25. Nativitas D. N. Jesu Christi. Reliqui qui supersunt dies sunt feriati.

Januarius.

1 Circumcifio Domini.
6 Epiphaniæ Domini.
7 Raymundi de Pennafort Confefforis.
17 Antonii Abbatis.
20 Fabiani, & Sebaftiani Martyrum.
25 Converfio S. Pauli Apoftoli.

Februarius.

2 Purificatio B. M. V.
3 Blafii Epifcopi & Confefforis.
24 Mathiæ Apoftoli.
Feria fecunda & tertia poft Dominicam Quinquagefimæ, & feria quarta Cinerum Lectiones vacant.

Martius.

1 Angelorum Cuftodum.
7 Thomæ de Aquino Confefforis, & Ecclefiæ Doctoris.
12 Gregorii Papæ & Confefforis, & Ecclefiæ Doctoris.
19 Jofeph Sponfi B. M. V.
20 Joachim Confefforis.
21 Benedicti Abbatis.
25 Annuntiationis B. M. V.
A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis vacant Lectiones.

Aprilis.

23 Georgii Martyris.
25 Marci Evangeliftæ.

Majus.

1 Philippi, & Jacobi Apoftolorum.
3 Inventio S. Crucis.
8 Apparitio S. Michaelis Archangeli.
In Afcenfione Domini, Dominica Pentecoftes, feria fecunda & tertia fequentibus, & in Fefto Corporis Chrifti, Lectiones vacant.

Junius.

11 Barnabæ Apoftoli.
13 Antonii de Padua Confefforis.
24 Nativitatis S. Joannis Baptiftæ.
29 Petri, & Pauli Apoftolorum.
Hinc ad Feftum Sancti Lucæ Artium, Mathefeos, Medicinæ, utriufque Juris, ac Theologiæ Lectiones vacant.

Julius.

2 Vifitationis B. M. V.
14 Bonaventuræ Epifcopi & Confefforis & Ecclefiæ Doctoris.
Ab hac die ufque ad Feftum Affumptionis Beatæ Mariæ Virginis Grammaticæ, & Humaniorum literarum vacant Lectiones.

Augustus.

16 Rocchi Confefforis.
20 Bernardi Abbatis.
24 Bartholomæi Apoftoli.
28 Auguftini Epifcopi & Confefforis, & Ecclefiæ Doctoris.

September.

8 Nativitatis B. M. V.
21 Matthæi Apoftoli.
29 Dedicationis Sancti Michaelis Archangeli.
30 Hieronymi Patroni, & Confefforis, & Ecclefiæ Doctoris.
Omnibus hebdomadis, quibus præter Dominicam Feftum aliud non occurret, feria quinta vacant lectiones: Item & diebus fingulis, quibus in Catalonia, & Civitate Cervariæ Feftum de præcepto colitur.

Dies intercifi, quibus videlicet Lectiones pomeridianæ vacant.

§. 62. Pervigilium Afcenfionis Domini.
Pervigilium Pentecoftes.
Pridie folemnitatis Corporis Chrifti.
Pervigilium S. Joannis Baptiftæ.
Pervigilium Nativitatis Domini.
Cæteri, qui fuperfunt anni dies, funt lectivi.

Quicumque Profeffor dimidium temporis, ad lectionem præfiniti, per incuriam omiferit, mulctam fubeat pro tota lectione: Pro dimidia vero tantum, fi aliquam ejufdem temporis partem dimidia inferiorem non legerit. *Mulctæ a Profefforibus Lectiones omittentibus perfolvendæ.*

Mulctæ pariter, ob negligentiam Profefforum infligendæ, fecundum dies utiles, ut fupradicto titulo LIV. fancitum eft, non vero continuos computentur.

L. Card. Picus. Loco ✠ figilli.
L. Card. Belluga. Loco ✠ figilli.

§. 63. Cum autem, ficut etiam accepimus ex Univerfitatis a præfato Philippo Rege, ficut præfertur, erectæ, & fundatæ, aliifque præmiffis præfatis, idem Philippus Rex firmam fpem, fiduciamque habeat in illo, qui bonæ menti occurrit, quod Univerfitas ab eo fic, ut præfertur, erecta & fundata hujufmodi, gratia adjuvante Domini, qui pie cœptis affiduum fuæ benedictionis præbet incrementum, felici temporum fucceffu celebre, & innumerum proborum virorum ad procurandos militanti Ecclefiæ triumphos evafura fit, propugnaculum: Proptereaque, ut illa firmior fubfiftat, & in dies gratior in confpectu ejufdem Domini appareat, idem Philippus Rex erectionem & fundationem Univerfitatis præfatæ, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ; necnon Statuta defuper, ut præfertur, edita, benigno Apoftolicæ noftræ approbationis & confirmationis robore communiri, eidemque Univerfitati ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac Scholaribus, necnon Lectoribus, Magiftris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliifque Miniftris in ea nunc & pro tempore exiftentibus præfatis, omnia & fingula infrafcripta a nobis, ut infra, concedi, indulgeri, elargiri, ac ftatui, plurimum cupiat. *Pro parte Regis Catholici porrectæ SS. D. N. preces pro confirmatione Academiæ hujufmodi ejufque ftatutorum obtinenda.*

§. 64. Nos, qui ad Chriftianorum Principum Religionem in iis, quæ ad animorum eruditionem elevandam per eorum Regiam largitatem ftudia promovere non definunt, adjutricem noftræ quoque liberalitatis dexteram, ut præfertur, protendimus, eamque, quantum in Domino poffumus, confovemus; Proptereaque laudabilibus, & Regia quidem charitate dignis, dicti Philippi Regis votis annuere, ac Univerfitatem ab eo, ut præfertur, erectam & fundatam hujufmodi, ut illa per Apoftolicæ quoque liberalitatis opem nunc, & perpetuis inde futuris temporibus felici fucceffui, & a præfato Philippo Rege concupitæ coalefcat ftabilitati, fpecialibus favoribus & gratiis profequi volentes, ac Scholafticum, Scholares, Lectores, Magiftros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliofque Miniftros Univerfitatis ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, eorumque fingulares perfonas a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occafione vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatæ exiftunt, ad effectum præfentium tantum confequendum, harum ferie abfolventes & abfolutas fore cenfentes; necnon denominationes, nuncupationes, fituationes, ftatum, & qualitates, Univerfitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujufmodi, illiufque erectionis & fundationis præ- *Eam cum bonis omnibus, ac privilegiis, immunitati, ftatutis &c. confirmat.*

fatarum

fatarum tenores, ac bonorum ei applicatorum & appropriatorum quantitates, ac omnia & singula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates, quibus illa a præfaro Philippo Rege, ut præfertur, donata extitit & existit de præsenti, pro expressis habentes, de Ven. fratrum nostrorum Ludovici Pico, & Ludovici Belluga & Moncada respective nuncupatorum S. R. E. Cardinalium consilio, quibus a fel. rec. Benedicto Papa XIII. Prædecessore Nostro omnia & singula præmissa, ac infrascripta ab eis examinanda, commissa fuerunt, quæque sic commissa, & per eos examinata, concedenda, fancirum fuit: Motu præprio & ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque liberalitate nostris erectinnem & fundationem Universitatis studii generalis in præfato Oppido, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi cum omnibus & singulis inde secutis, & ab eodem Philippo Rege pro bono ejusdem Universitatis ab eo, ur præfertur, erectæ & fundaræ hujusmodi, ac Scholarium, & Præceptorum, Magistrorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc, & pro tempore existentium præfatorum regimine, gubernio, directione, ac morum & disciplinæ laudabili cultu desuper quomodolibet provide dispositis, statutis & decretis; necnon bonorum omnium & singulorum a præfaro Philippo Rege eidem Universitati ab eo, ur præfertur, erectæ & fundatæ, applicarorum & appropriatorum, applicationem & apptopriationem, omniaque & singula privilegia, grarias, exemptiones, & immunitates a præfato Philippo Rege eidem Universitati, ab eo, ut præferrur, erectæ & fundaræ, Regia ejus auctoritate quomodolibet, ut præferrur, concessa & elargita, necnon omnia & singula præinserta Statuta desuper edita præfata, eorumque plenum & integrum tenorem de verbo ad verbum, nullo eorum verbo penitus omisso, pœnasque in eis contentasquascumque, in contrafacientes quomodolibet inflictas, Apostolica auctoritare perpetuo confirmamus & approbamus, eisque & eorum quibuslibet Apostolicæ perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris quam facti, & solemnitatum, aliosque quantumvis substantiales defectus, si qui in eorum omnibus & singulis præfatis, & eorum quolibet quomodolibet intervenerint, supplemus; præinsertaque, ac desuper edita Statuta præfata per Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, Scholares, Lectores, Præceptores, Magistros, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros & personas in ea nunc, & pro tempore existentes præfatos, ac quoscumque alios, ad quos nunc quomodolibet spectar & pertinet, & pro tempore spectabit & pertinebit, sub pœnis eis desuper inflictis, perinde acsi a nobis emanassent, firmiter & inviolabiliter observari debere, Apostolica auctoritate præfata perpetuo decernimus & statuimos.

Cæteras in Principatu Catalaunen. Universitates abstrahens, earum bona Academiæ Cervarien. applicat.

§. 65. Et attendentes, quod in Principatu præfato, una videlicet in Tarraconen., ac alia in Ilerden., ac alia in Vicen., & alia in Gerunden., ac reliqua Studiorum generalium hujusmodi Universitates in Barchinonen. respective Civitatibus, vel Diœcesibus erectæ & fundatæ, necnon unum sub Sanctissimæ Conceptionis B. Mariæ Virginis, ac alterum Sedi Apostolicæ immediate subjectum, Studiorum hujusmodi Collegia sub Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis respective invocationibus seu titulis in præfata Ilerden. Civitate a nonnullis Christifidelibus pro certis alumnis, & quoad secundo dictum Collegium juxta illius fundationem debite qualificaris, utriusque Juris studio vacare cupientibus, & quoad Collegium secundo dictum, ad illud ad nominationem certarum personarum de eorumdem Alumnorum, ut præfertur, qualificatorum personis faciendam introducendis, pie pariter erecta & fundata reperiuntur.

§. 66. Nos ad erigenda ejusdem Philippi Regis erga Universiratis, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, felicem & ab ipso Philippo Rege laudabiliter concupitum successum, vota, ut plures huc illuc emanantes scientiarum rivuli in unum aggregati, copiosum earumdem scientarum illas sitientibus exhibeant fontem, Tarraconen., Ilerden., Vicen., Gerunden., & Barchinonen. Universitates præfatas, & earum quamliber, abstrahentes, eas sic a nobis abstractas, una cum omnibus & singulis illarum & cujuslibet earum respective bonis, juribus, actionibus, proprietatibus, rebus, bibliothecis, libris, scamnis, Sedibus, aliisque utensilibus quibuscumque, ad earum quamlibet quomodolibet respective spectanribus & pertinentibus, dictæ Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbatæ; ita quod ex omnibus & singulis Universitatibus a nobis, ut præfertur, abstractis, & ut infra uniendis, una dumtaxat Studii generalis Universitas in Principatu præfato constituatur, & existat, liceatque infrascripto Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, etiam ur præfertur, approbatæ hujusmodi, Scholastico nunc & pro tempore existenti, veram, realem, corporalem, & actualem omnium & singulorum respective bonorum, rerum, proprietatum, jurium & actionum ad Universitates a Nobis, ut præfertur, abstractas hujusmodi, & earum quamlibet respective spectantium & pertinentium, necnon Bibliothecarum, Librorum, scamnorum, sedium, aliorumque utensilium, in eis & earum quulibet respective existentium præfatorum, possessione propria auctoritate ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbatæ nomine libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, necnon omnes & singulos respective omnium & singulorum bonorum, rerum, proprietatum, jurium, & actionum præfatorum respective fructus, redditus, & proventus in quacumque re consistentes, & undecumque provenientes, percipere, exigere, levare, locare, dislocare, eosque, supportatis tamen prius & adimpletis omnibus & singulis bonorum hujusmodi oneribus, si quæ super illis imposita sint, ab eisdem Universitatibus a Nobis, ut præfertur, abstractis, & ab earum qualibet adimpleri debitis, ad quorum omnium adimplementum & supportationem Universitatem, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbatam hujusmodi, espresse teneri, & obligatam esse volumus; necnon Bibliothecas, Libros, scamna, sedes, aliaque omnia & singula utensilia præfata in Scholarium, ac Lectorum, Magistrorum, & Præceptorum, Doctorum & Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc & pro tempore existentium præfatorum manutentionem, usus, utilitatem, & commodum, cujusvis licentia desuper minime requisita, convertere, motu, scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine præfatis, perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Quorum possessionem a Scholastico Acad. nomine capiendam concedit.

Ei subjicit Collegia duo Ilerdensia etiam re-

§. 67. Necnon unum & alterum Collegia præfata, cum pariter omnibus & singulis illorum respective bonis, rebus, proprietatibus, illorumque

nuente Episcopo.

fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut fructibus, redditibus, proventibus, juribus, privilegiis, gratiis, indultis, & statutis, quæ omnia & singula, necnon activum nominantium, & passivum nominandarum personarum respective jus, & uni & alteri Collegiis hujusmodi respective incumbentia onera, quæ per unum & alterum Collegia præfata, ut prius adimpleri respective debeant, firma & illæsa remaneant ad Universitatem, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam hujusmodi; licet Ven. Frater modernus Episcopus Ilerdensis secundo dictum Collegium, ut infra transferri renuat, illiusque bonorum fructus, qui fere omnes ex ejusdem Sedis liberalitate proveniunt, Seminario puerorum Ecclesiastico Ilerdensi applicare prætendat, & seu jam fructus, redditus, & proventus hujusmodi eidem Seminario ordinaria ejus auctoritate, nulliter tamen, & de facto applicaverit & appropriaverit, & quatenus, ut præfertur applicati & appropriati fuerint, ad hoc, ut Universitas a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, una dumtaxat fæcunda Studiorum & doctissimorum Virorum nutrix existat, & mater, applicationem & appropriationem hujusmodi a præfato Episcopo Ilerdensi, uti nulliter & indebite factas, annullantes & amoventes, Apostolica auctoritate, motuque & scientia præfatis similiter, perpetuo transferimus, eidemque Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ subjicimus, & subjecta esse volumus.

Privilegia omnia Universitatis Salamanticen. eidem confirmat.

§. 68. Ac eidem Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, illiusque Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in ea nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi omnibus & quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, præeminentiis, prærogativis, antelationibus, & honoribus tam Apostolica, Imperiali, Regia, aut Ducali, auctoritatibus, quam aliàs quomodolibet pro tempore concessis, & quibus omnes & singulæ Studiorum generalium hujusmodi, *& præsertim Salamantiæ*. Universitates, illarumque respective Scholastici, Scholares, Præceptores, Magistri, Lectores, Doctores, Bidelli, aliæque personæ in eis & earum qualibet existentes, quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, in omnibus & per omnia, & omnino quoad omnia; dummodo tamen illa sint in usu, nec revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate concedimus, & indulgemus.

§. 69. Ac insuper Scholastico Universitatis præfatæ a dicto Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, nunc & pro tempore existenti præfato, ut ipse personas ipsas, quas in ipsa Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata, vel etiam alibi in quavis alia Studii generalis Universitate per debitum tempus studuisse, ac scientia & moribus idoneos esse repererit, ad præfatas Jurium, Artium, ac Theologiæ facultates, ac Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturæ, Doctoratusque & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennen., ac aliàs juxta præfatæ Universitatis Salamantin. consuetudines, & præfata ipsius a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ Universitatis præinserta statuta hujusmodi promovere, & eorumdem graduum respective insignia ad eosdem gradus sic respective promotis exhibere, & ad dictos gradus sic per illum promoti, postea publice & privatim, etiam in omnibus aliis Studiorum generalium Universitatibus facultates ipsas interpretari, & alios docere, & de eis disputare, actusque gradui seu gradibus hujusmodi convenientes, exercere, ac omnibus pariter privilegiis, prærogativis, gratiis, favoribus, & indultis, quibus alii in aliis Universitatibus hujusmodi juxta illarum Constitutiones & mores ad gradus præfatos promoti de jure, usu, stylo, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poterunt in futurum in omnibus & per omnia perinde, acsi in aliis Universitatibus hujusmodi gradus ipsos juxta illarum consuetudines & mores vere suscepissent, etiam uti, frui, potiri & gaudere, etiam libere & licite possint & valeant, licentiam tribuimus, & facultatem.

Præceptores, cæterosque Academ. hujus Officiales a residentia in Beneficiis Ecclesiast. dispensat, quoscumque fructus præter quotidianas distributiones ab eis percipi concedens.

§. 70. Necnon Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi & eorum quilibet nunc & perpetuis inde futuris temporibus in Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, in quacumque facultate licita & honesta, per octo menses continuos, vel interpolatim legendo, aut aliàs literarum Studiis hujusmodi, Studio insistendo, omnium & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos & eorum quemlibet in quibusvis Ecclesiis, sive locis obtentorum fructus, redditus, & proventus, etiamsi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Personatus, administrationes & officia, etiam electiva in Cathedralibus, Metropolitanis & Collegiatis Ecclesiis, & Dignitates ipsæ in Cathedralibus & Metropolitanis post Pontificales majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, cum omnimoda & ea, qua si in Ecclesiis sive locis hujusmodi personaliter residerent, integritate perciperent, exceptis dumtaxat distributionibus quotidianis, libere percipere, exigere, levare, locare, dislocare, arrendare, ac in eorum usus & utilitatem convertere, & invitos, donec tamen & quousque in ipsa Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbata, Cathedras moderando, aut studiis vacando moram fecerint, ad residentiam apud easdem Ecclesias ratione Beneficiorum præfatorum per eos, ut præfertur, obtentorum faciendam, a quoquam minime compelli possint.

Eis præcepto Paschali in Cappella Academ. satisfacere indulget.

§. 71. Et ad excitandum, non solum per temporalia, verum etiam per spiritualia privilegia, iter ad earumdem Scientiarum appetitum, eisdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque Ministris nunc & pro tempore existentibus præfatis & eorum cuilibet, ut ipsi in eorum Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ &

præfer-

præfertur, approbatæ hujusmodi, Cappella, seu Oratorio annuo præcepto Paschali satisfacere; cum hoc tamen, quod singulis annis omnium & singulorum Scholastici, Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum præfarorum, qui in Cappella seu Oratorio hujusmodi Præcepto præfato satisfecerint, notula a Scholastico nunc & pro tempore existente præfato, seu ab alio, ad id ab eodem Scholastico deputato, subscripta, unicuique uniuscujusque Parrochialis Ecclesiæ, in cujus Parrochialis Ecclesiæ limitibus Parrochialibus Scholares, Lectores, Magistri, Præceptores, Doctores, Bidelli, aliique Ministri præfati, & eorum quilibet respective extiterint, respective Rectori exhibeatur, similiter libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate, etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

In easque statutis diebus vere pœnitentibus, ac S. Eucharistiæ Sacramen sumentibus plenariam elargitur Indulgentiam.

§. 72. Ac prætcrea omnibus & singolis in Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fuodata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus præfatis, qui singulis per præinserta statuta hujusmodi statutis diebus, vere pænitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti in Cappella, seu Oratorio hujusmodi pias ad Deum pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, hæreticorum & infidelium conversione, Principum Christianorum pace & concordia, ac Romani Pontificis pro tempore existentia salute, preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam & remissionem, eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

In ejus Typographia Conclusiones imprimi concedit.

§. 73. Necnon, ut io dictæ Universitatis a præfaro Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Typographia omnes & singulæ Conclusiones io ea proponendæ & definiendæ, necnon privilegia ei concessa, ac præinserra statuta edita, & pro bono ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ; ac Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorom, Bidellorum, aliorumque Ministrorum hujusmodi regimine pro tempore edenda decreta, absque ullo alio, quam illius Scholastici nunc & pro tempore existentis permissu, edi & prælo dari possint, licentiam impartimur.

Scholastico totalem Academiæ jurisdictionem, regimen &c. delegat, eumque Judicem in causis ad eam spectantibus constituit.

§. 74. Porro, ut salubri & felici Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi regimini consulamus, illius Scholasticum nunc & pro tempore existentem præfatum, in ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ Cancellarium & Rectorem, penes quem universa ipsius Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi cura, regimen, administratio, ac jurisdictio tam civilis quam criminalis, & tam gubernativa, quam Oeconomica, uti verum & legitimum illius Præsulem, Patrem, & Judicem privative quoad quoscumque alios, plene resideat; ita quod liceat Scholastico nunc & pro tempore existenti præfato omnia & singula ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ot præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, bona & jura in ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, utilitatem & conservationem, necnon augmentum, administrare & defendere, & seu administrari & defendi facere, necnon Studia, Scholas, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros inibi pro tempore existentes, dirigere, visitare, corrigere & punire, necnon quascumque lites & causas tam civiles quam criminales, dictam Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, uc præfertur, approbatam, tangentes, etiam inter Scholares, Lectores, Magistros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros præfatos, & eorum quemlibet, ac alias ex una & altera partibus nunc introductas & pendentes, & pro tempore quomodolibet introducendas & movendas in futurum judicare, definire, fineque debito terminare, & sententias desuper latas & ferendas, etiam per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, uti vero, legitimo & competente Judice exequi; necnon præinserta, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbata statuta præfata, sub pœnis in contrafacientes & rebelles statutis & inflictis, inviolabiliter observari facere, eaque interpretari; & si rerum & temporum ratio id suaserit, moderari, aliaque de novo, dummodo tamen illa præfati Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibus Apostolicis, ac Sacris Canonibus præfatis non adversentur, condere, conditaque similiter, ut præfertur, observari facere; necnon dicere & gerere omnia & singula alia, quæ provido ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur approbatæ, regimini, illiusque tranquillo statui pro tempore expedire dignoscuntur, Apostolica auctoritate, motu, scientia & potestatis plenitudine præfatis pariter perpetuo constituimus & deputamus.

Canonicatus nonnullarum Eccles. illius Professoribus conferendos applicat, ac decernit.

§. 75. Cæterum Nos, ut cupientes absconditum in agro literarum studii, acquirere scientiæ Thesaurum, qui suos non solum provehit possessores, & illustrat; verum etiam Domum Dei insignit, & decorat, habiliori ejusdem Thesauri ad eorum cupiditatis satietatem, divini servitii decorem, spirituale animarum subsidium, afficiantur amore, unum & unam ex Tarraconensi, ac unum & unam ex Barchinonensi, ac unum & unam ex Ilerdensi, ac unum & unam ex Gerundensi, ac unum & unam ex Vicensi, ac unum & unam ex Urgellensi, ac unum & unam ex Derthusensi, ac unum & unam respective Canonicatum & Præbendam ex Celsonensi respective Ecclesiarum, & earum cujuslibet respective Canonicatibus & Præbendis, illum & illam videlicet ex eisdem respective Canonicatibus & Præbendis, qui & quæ primum per cessum etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu privationem, aut quamvis aliam dimissionem vel amissionem, illos & illas respective obtinentis, seu respective obtinentium, aut alias quovis modo, etiam in quibuscumque mensibus Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, Sedique præfatæ per quascumque Constitutiones Apostolicas, vel nostras & Cancellariæ Apostolicæ regulas editas vel edendas, aut alias quomodolibet reservatis, aut Ordinariis Collatoribus, etiam per Constitutiones & regulas easdem, seu literas alternativarum, aut alia privilegia & indulta, etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, dictæque Sedis Nunciis concessa, competentibus respective, vacare contigerit, unicuique ex Clericis, seu Presbyteris Professoribus Academiæ, seu proprietatis, sive regentiæ Cathedram, in Universitate præfata

a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & suodata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata, obrinentibus, ab Academia, videlicer Collegio Definitorum, vulgo uuncupato, Claustro de *Deputados* -- Universitatis a præfato Philippo Rege, ot præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, cessantibus iamen reservationibus & affectionibus Apostolicis nominandis seu præsentandis, & a pro tempore existente Cancellario piæfato, non tamen in Vacationibus Sedı Apostolicæ præfatæ reservatis, instituendis, & cum hoc tameo, qood ipsi, qui pro tempore de Canonicatibus & Præbeodis, ui infra per nos affectis, provisi fuerinr, post eorumdem respective Canonicatuom & Præbendarum ab eis adeptam possessionem ad personalem residentiam apud eorum respective Ecclesias ratione eorumdem tespective Canonicanum & Præbendarum faciendam, se confetre omnino teneantur, auctoritate ac moto paribus perpetuo afficimus, & ex nunc affectos esse volumus; dictosque Canonicatus & Præbendas, sic affectos & affectas, quoties illos & illas imposterum pariter per cessum, etiam ex causa permutationis, seu decessum aut privationem, vel quamvis aliam dimissionem, aut amissionem, illos & illas pro tempore respective obtinentium, vel alias quovis modo, etiamsi ex illo quævis generalis reservatio, etiam in eorpnre juris clausa resultet, etiam apud Sedem præsatam, etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium Beneficiorum ecclesiasticorum collatio, provisio, & quævis alia dispositio Nobis, & dictæ Sedi etiam per Constitutiones & regulas easdem reservata exiiterit, seu Ordinariis Collatoribus etiam per Constitutiones & Regulas præsatas, vcl alternativarum literas, aut alia privilegia & indulta hactenus concessa & imposterum concedenda, compecentibus, quocumque tempore ex illos & illas pro rempore obtinentium respective personis vacare contigerit, etiamsi illi & illæ alias dispositioni Apostolicæ quomndolibei reservati & reservatæ, seu quacomque affectione, etiam ratione cujuscumque familiaritatis, etiam nostræ, affecti & affectæ extiterint, Clericis seu Presbyteris Professoribus Academiæ, seu Proprietatis sive Regentiæ Cathedram in Universitate præfata a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata obtinentibus præsatis, omnino conferri debere; aliaquin præsentationes, institutiones, collationesque quascumque aliis, quam Professoribus præfatis pro tempore factas, nullas & invalidas nulliusque roboris vel momenti fore & esse, nullique jus aut coloratum titulum possidendi tribui posse.

Præsentium Literarum super hoc validatio. §. 76. Easdem præsentes nullo onquam tempore ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanaruot, coram locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, vel alibi examinatæ, verificatæ & jostificatæ; ac etiamsi Ordinarii, Capitula præfata, seu alii, ad id quomodolibet interesse habentes, vocati non fuerint, neque illis consenseriot, aot alio quocumque prætextu de intentioois nostræ; vel alio quovis defectu, norari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduei, in jus vel controversiam revocari, aut adversus illas qoodcomque juris, facti vel gratiæ, aut Oris aperitionis remediom, impetrari posse; oec eas sub qoibusvis onionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, separationum, dismembratioonm, applicatioonm, appropriationum, translationom, affectioonm, etiam effectum soom non sortitarum; aliorumque similium vel dissimiliom gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, seu alios Romanos Pontifices soccessores nostros, aur Sedem eamdem, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisqoe efficacioribus & insolitis clausulis; necnon irritantibus & aliis decretis, pro tempore factis præfatis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, & data specialis, specifica, expressa, & individua mentio fiat, comprehendi; sed tanqoam ad fidei Catholicæ, & Divini Cultus favorem, ac publicam otilitatem, & salutem concessas, semper validas & efficaces esse & fore, suosqoe pleoarios & integros effectus sortiri & obtinere debere, ac quoties illæ emanabunt, toties io pristinum, & eum, in quo autea qoomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie teintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Scholasticum, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros præfatæ Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præseotes etiam, ut præfertur, approbatæ, nunc & pro tempore existentes præfatos, ac alios, qoos eædem præsenres concernent, quandocumque eligeoda, concessas esse.

§. 77. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate, judicari, definiri & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Deputatio Protectorum. §. 78. Quo circa Ven. Fratribus nostris Archiepiscopo Tarracooensi, & Episcopo Gerundensi, ac dilecto filio Scholastico Universitatis a præfato Philippo Rege, ot præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ot præfertur, approbatæ præfatæ, nunc & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum quilibet per se vel alium seu alios, etiamsi sint extra loca, in quibus deputati sunt Conservatores & Judices, ipsis Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Doctoribus, Magistris, Lectoribus, Scholaribus, Bidellis, aliisque Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujusmodi Ministris & personis efficacis defensionis præsidio assisteotes, non permittant, eos super libertatibus, privilegiis, indultis, & bonis, rebus, ac juribus, ad ipsas communiter vel divisim spectantibus, a quibusvis iodebite molestari, vel eis gravamina, damoa, sive injurias irrogari; aut privilegia, concessiones & indulta hujusmodi infringi vel impugoari quoqoo modo futuris Uoiversitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ot præfertor, approbatæ præfatæ, Doctoribos, Lectorihos, Magistis, Scholaribos, Bidellis, aliisque Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujusmodi Ministris & personis, cum ab eis, vel ipsorum aliquo, aut eorum Procoratoribus, super his reqoisiti fuerint de prædictis & aliis personis quibuslibet super assignatione, translatione dictorum Collegiorum, a Nobis ad Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fuodatam,

tam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, illurumque respective bonorum, ac rerum, & jurium præfatorum, & aliorum eis nunc concessorum, & pro tempore concedendorum observatione; necnon de quibuslibet molestiis, injuriis, atque damnis, cæterisque tam realibus quam personalibus actionibus præsentibus & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, summarie, simpliciter & de plano, ac sine strepitu & figura Judicis; in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, Justitiæ complementum, occupatores seu detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores, necnon contradictores quoslibet & rebelles cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, quandocumque & quotiescumque expediens fuerit, auctoritate Apostolica per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Cum hoc tamen, quod in casu controversiarum cum Episcopis, si ad censuras deveniendum sit, facta tecta esse debeat, & in praxi retineatur dispositio Textus in Capitulo: *Quia Pontificali: de Offic. Judic. Deleg. in 6.* alias, ejusdem Textus forma non observata, censuræ ipsæ nullæ sint eo ipso: quodque in omni processura, quæ extra Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, fieri contigerit, antequam ad cujuscumque mandati executionem procedatur, id Ordinario loci notificetur, quodque demum omnia & singula, quæ a Sacris Canonibus ac Constitutionibus Apostolicis, & a Concilio Tridentino præfato quoad hujusmodi Conservatorum facultates statuta sunt, observentur.

Derogatio contrariorum.

§. 79. Non obstantibus tam fe. re. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris Nostri, quibus cavetur, ne aliquis extra Civitatem suam vel Diœcesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur: seu ne Judices & Conservatores, a Sede præfata deputati, extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere; sive alii vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine Diœcesis eorumdem trahere præsumant; ac de duabus dietis in Concilio generali, dummodo ultra quatuor dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur: seu quod de aliis, quam de manifestis injuriis, ac de violentiis, & aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pænis, in eas, si secus egerint, & in id procurantes, adjectis, Conservatores se nullatenus intromittant: quam aliis quibuscomque Constitutionibus a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris tam de Judicibus delegatis & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis, editis, quæ jurisdictioni a Nobis, ut præfertur, tradita, aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet possent in hac parte obstare: aliisque Apostolicis, etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiarum præfatarum, & Universitatum, ac Collegiorum, ut præfertur, unitarum & translatorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, respective statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, respective eis & earum ac eorum cuilibet, ac eisdem Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiis, illarumque respective Præsulibus nunc & pro tempore existentibus: necnon earum cujuslibet Capitulis, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis: necnon irritantibus, aliisque decretis præfatis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu etiam motu pari, etiam Consistorialiter in genere vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus in nostris literis habenda sit mentio specialis, earum tenores eisdem nostris præsentibus, perinde acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, pro expressis habentes, illis alias eorumque singulis in suo robore permansuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis Apostolica auctoritate specialiter & expresse, latissime ac plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, & earum personis, locis, & ordinibus, ac propriis nominibus mentionem.

Declaratio, quod per Canonicatus sic designatos, & conferendos Datariæ Apostolicæ suis in juribus præjudicium non afferatur.

§. 80. Volumus autem, quod tam in mensibus Sedi præfatæ reservatis, quam aliis reservationibus & affectionibus Apostolicis pro tempore occurrentibus, ad Canonicatus & Præbendas a Nobis per præsentes, ut præfertur, affectos & affectas, hujusmodi nominati, eorumdem Canonicatuum & Præbendarum provisionem a Sede Apostolica præfata impetrare; ac solita jura, Datariæ & Cancellariæ Apostolicis debita, ut antea, solvere omnino teneantur; alias præsentes nostræ literæ quoad effectionem hujusmodi nullæ sint eo ipso.

Fides Transumptorum.

§. 81. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique adhibeatur fides, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 82. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrarum confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, statuti, abstractionis, voluntatis, unionis, annexionis, incorporationis, translationis, subjectionis, concessionis, indulti, licentiæ, tributionis, constitutionis, deputationis, affectionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, Pridie Nonas Decembris, Pontificatus nostri anno Primo.

XVIII

Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum facultas datur constituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres vero in Grandioribus.

Benedictus XIII. Constitut. dat. 3. Octobr. 1727. Clericis Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio valerent incumbere, eis Prædicationis munus interdixit, ademta etiam Superioribus facultate Patentes hujusmodi concedendi Literas.

[illegible] 14 [illegible] I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. ALias pro parte dilecti filii Adolphi a S. Georgio, tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupat. fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod Ven. Servus Dei dictæ Congregationis Institutor prævidens, quam grave damnum Scholarum Piarom hujusmodi exercitio Concionnes, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra prædictæ Congregationis Ecclesias habendæ, allaturæ fuissent, in suis Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis tertia part. Cap. VII. de Concionatoribus cavebatur expresse in hæc verba -- Nemo publice prædicabit, nisi a Generali vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus nonnisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu -- & in eadem expositione subjuncta, tametsi successu temporis extra easdem Ecclesias a variis Capitulis Generalibus declararum fuisset, esse penes Præpositom Generalem concedere facultatem concinnandi; ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim prævio malo occurreretur; adjectæ fuissent, nihilominus experientia magistra dictus Adolphus edoctus, per conciones hujusmodi ministerio earumdem Scholarum tristissimam eversionem imminere, & quod verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra domos memoratæ Congregationis commorantes, scholis addici nequibant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiebant; idem Benedictus Prædecessor ea, quæ per præinsertam Constitutionum particulam disposita erant, in posterum firmiter atque inviolabiliter servari, ac ullo modo convelli vel labefactari possent, providere, ac ejusdem Adolpho votis hac in re favorabiliter annuere volens, præinsertam particulam ex Constitutionibus ipsius Congregationis excerptam auctoritate Apostolica perpetuo confirmavit & approbavit: illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecit: ac omnia & singula per eam disposita inconcusse observari mandavit, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposiro Generali supradictæ Congregarionis facultatem super præmissis dispensandi dicta auctoritate ademit: & alias, prout in ejusdem Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 3. Octobris 1727. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Cap. Con[illegible]

[illegible] dam[illegible] [illegible] Con[illegible] [illegible]tudo in Congregatione.

Quid a Benedict XIII. [illegible] has per re[illegible] supra ex[illegible].

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis hujusmodi, Nobis nuper exponi fecit, communis sententia in ea semper fuerit, quod in supradicta Congregatione Religiosi ministerio prædicationis, etiam Adventus & Quadragesimæ tempore, existerent, quemadmodum nonnullis retro abhinc annis in more habuit, ut ex sequentibus Capitulorum Generalium ipsius Congregationis decretis manifeste colligitur, quæ in vim ejusmodi Constitutionum facultatem habent illas mutandi, cum ex sex vocalium partibus, quinque illarum variationi consensum præstent. Primo autem decreto in Capitulo Generali anno 1686. celebrato, ubi nonnulli Religiosi an[illegible]ani, graduque decorati, observantiæ amantissimi, qui per plures annos dictum Servum Dei Fundatorem agnoverant ac tractaverant, & de illius sancta mente bene instructi erant super Constitutionum hujusmodi puncto circa concionatores, decretum & declaratum fuit omnium soffragiis, esse penes Generalem tribuere facultatem concionandi, etiam tempore Adventus & Quadragesimæ extra Ecclesias memoratæ Congregationis: ac in alio Capitulo Generali anni 1718. leguntur hæc sequentia verba, videlicet: Censuerunt Patres Capitulares suffragiis secretis triginta duobus ex triginta tribus, quod nemo ex nostris a P. Generali dispensetur pro concionibus extra nostras Ecclesias habendis quotidie tempore Adventus & Quadragesimæ, nisi ii, qui non solum scientiarum cursum laudabiliter expleverint, sed etiam in Rethoricæ studiis non mediocriter versati fuerint, & insuper scholas ipsas per octo annos diligenter exercuerint. Antequam vero tale munus publice, ut supra, subeant concionandi, teneantor in principali domo Provinciæ in publico Refectorio vel Ecclesia nostra plures conciones suas Provincialis arbitrio recitare. Attento itaque hoc decreto nonnulli ex prædictis Religiosis tempote Generalatus ipsius Adolphi ad eum recursum habuerunt pro consecutione literarum patentiom super facultate concionandi, adducendo, sese octo annorum Scholarum majorum cursum absolvisse; sed quia Institutum, quum omnium instantiis satisfieri vellet, præjudicatum, & ita numerus Magistrorum pro Scholis necessariis diminutus remanebat; & ex alia parte prædictus Adolpus cum a vi commendationum, quæ sibi fiebant, se eximere minime valeret, ejusmodi licentias concedere renuebat; eaque de causa rigorosa earumdem Constitutionum observantia per prædictas Benedicti Prædecessoris literas demandata, eidemque Adolpho facultas super præmissis adempta fuit. Quare dictus modernus Præpositus Generalis, ne Instituto prædicto ullo modo præjudicium afferatur, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

N[illegible] [illegible]um [illegible] [illegible] pro [illegible] Patres Concionatoris [illegible] dandi &c.

Quare a Benedicto his derogatum Decretis.

§. 3. Nos igitur ipsum modernum Præpositum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum eidem Præposito Generali duos Concionatores in qualibet, tres vero in Provinciis grandiotibus, deputare liceat, dummodo tamen concurrant requisita demandata in Capitulo Generali dicti anni 1718. Cum restrictione tamen, quod idem, & pro tempore existens Præpositus Generalis, Concionatores legitime electos ad exercitium Scholarum hujusmodi juxta formam Statuti constituere posse, quatenus necessitas urgeat; auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & mandamus.

SS. D. Nostri Sententia.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 5. Non obstantibus prædictis Benedicti Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis, aliisve

Obstantium derogatio.

quibusvis

quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alias roboratis statutis, & consnetudiuibus, privilegiis qnoque, indultis, & literis Apostolicis in coutrarium præmissorum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibns & singulis illorum tenores præsentibua pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibnscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Decembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Decembris Tass. 16.

XIX. Extensio Indulgentiæ perpetuæ iu diebns Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli pro Ecclesiis Monialium Angelicarum nnncupat. Congregationis Sancti Pauli, Ordinis Sancti Augustini &c. Barnabitarum Mediolanen. Civitatis.

Hujusmodi Indulgentiam Ecclesiis hujusce Congregationis concessit Innocent. XI. anno 1677. die 2. Decembris Constitut. XXIII in Tom. XI. pag. 219. . Cælestium munerum &c. *eamque ad Monialium ejusdem Instituti Ecclesias extendit Successor Innocentius XII. anno 1697. die 14. Decembris, quæ iu nostro Bullario non reperitur.*

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 22. Dec. 1730. Pont. An. I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

COmmissi Nobis cælitus Apostolatus officii ratio exigit, ut paternam sacrarum Virginnm, quæ, oblitæ Popnlnm suum & domnm Patris sui, Divinis obsequiis se se sub suavi Religionis jugo devoverunt, curam gerentes, illarum religiosæ quieti, & felici progressui, qnantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Indulgentia hujusmodi ab Innocen. XI. concessa.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XI. Prædecessor Noster omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis Sancti Pauli decollati, Barnabitarum nuncuparorum, tam eatenus erectis quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Conversinnis & Commemorationis ejusdem Sancti Pauli Apostoli festis diebus a primis vesperis nsque ad occasum solis dierum hujusmodi aunis singulis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concurdia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem perpetuis futuris temporibus misericorditer in Domino concessit.

Ab Innocentio XII. ad Moniales quoque extensa.

§. 2. Ac subinde rec. mem. Innocentius PP. XII. Prædecessor etiam Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis dictæ Congregationis, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam & remissionem a memorato Innocentio XI. Prædecessore concessam, ut præfertur, ad omnes & singulas Ecclesias Monialium ejusdem Congregationis similiter tam erectas quam imposterum erigendas, & ubicumque locorum existentes, in perpetuum extendit & amplisvit, & alias pront in ipsorum Innocentii XI. die 11. Decembris 1677. & Innocentii XII. Prædecessotis literis desuper in simili forma Brevis die 14. pariter Decembris 1697. respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienrer expressis, ac de verbo ad verbum insertis, haberi volumus, uberius continetur.

A. S. Indulgentiarum Congreg. decretum antea sub hac extensione hoc Monasterium non comprehendi.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus postquam Ecclesia sub titulo ejusdem Sancti Pauli Monasterii Monialium Angelicarum nuncupararum Congregationis ipsius Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. vigore enarratarum Innocentii XII. Prædecessotis literarum plenaria Indulgentia, & peccatorum remissione, sic per eum extensa, spatio plnrium annorum pacifice potita & gavisa fuerat, novissime motum fuisset dubinm ab aliquot ex dictis Monialibus: Num ejusmodi extensio Ecclesiam præfati eorum Monasterii comprehenderet; quod postmodum propositum in Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalinm, Indnlgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, per unius dumtaxar voti sive suffragii præponderantiam negative resolutum fuit cum subsecura approbatione piæ mem. Benedicti XIII. Prædecessoris quoque nostri, qui causam amplius non propoui mandavit; cumque negativa resolutione, aliisque præmissis non obstantibus, adhnc locus esse dnbium prædictum ulterius discutiendi, seu ad novam trutinam revocandi: ex hac vero lite seu controversia, non modica animorum dissidia ac perturbationes iu Monasterium prædictum invecta fuerint, quæ non modo de præsenti adhuc ibidem vigent, sed si eamdem litem seu controversiam diutina agitari ac perdurare contingeret, progressu temporis facile augeri & ingravescere possent.

Ei itaque SS. D. N. benigne indulgetur cum omnimoda extensione &c.

§. 4. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra, qua animarnm saluti & tranquillitati prospicere tenemur, solicitudine; necnon sincero, quo easdem Moniales Angelicas prosequimur paternæ charitatis affectu, quamcumqne ab eis occasionem dissentionum, quæ Divino Cultui summopere perniciosæ forent, ipsisque Monialibus ad apicem perfectionis, ad quam per emissornm ab eis votorum semitam contendere debent, assequendam, impedimento essent, prorsus submovere volentes; præviaque matura deliberatione nostra, litem ac controversiam prædictam, cujus statum & merita, aliaque etiam necessario exprimenda, præsentibus quoque pro plene & sufficienter expressis ac specificatis haberi volumus, a supradicta Congregatione Cardinalium, aliisque Tribunalibus quibuscumque ad Nos harnm serie avocantes, ac penitus & omnino extinguentes, Indulgentiam & peccatorum remissionem in diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli ad Ecclesias Monialium dictæ Congregationis, ab ipso Innocentio XII. Prædecessore, sicut præmittitur, extensam, ac desuper expeditas ejus literas prædictas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac, quatenus opus sit, Indulgenriam & peccatorum remissionem, ac Innocentii XII. Prædecessoris literas præfatas, tam ad dictam Ecclesiam Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. Monialium, Angelicarum nuncupatarum, Congregationis ejusdem Sancti Pauli Ordinis Sancti Augustini, qnam ad alias omnes & singulas Ecclesias hactenus erectas & deinceps erigendas, & ubicumque existentes, Monialinm Angelicarum hujusmodi, quæ de præsenti vivunt, ac deinceps vivent sub Regula ipsius Sancti Augustini, ac servant ac servabunt Constitutiones particulares jussu Sancti Caroli Borromæi compilatas, ex seu super Constitutionibns dictorum Clericorum Regularium pro Congregatione Monialium Angelicarum Sancti Panli sub hoc expresso ritulo seu denominatione ab eodem S. Carolo approbatas, ac successive a bon. mem. Federico, dum viveret, S. R. E. præfatæ Cardinali Bortomæo nnncupato; hujus Sanctæ Sedis anctoritate confirmatas; itaut omnes & singuli utrinsque sexus Christifideles, qui vere similiter pœnitentes & confessi, ac Sacra Com-

munione refecti, aliquam ex Ecclesiis Monialium Angelicarum præfatarum eisdem diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli a primis Vesperis usque ad occasum solis annis singulis devote visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint, eamdem plenariam Indulgentiam & remissionem consequantur, auctoritate & tenore præfatis perpetuo pariter extendimus & ampliamus; seu eisdem fidelibus, diebus supra expressis, præmissa in dictis Ecclesiis Monialium Angelicarum peragentibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem in perpetuum itidem de novo concedimus.

Literarum [...]rum ro[...]r.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstan[...]um deroga[...]o.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Decembris 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XX.

Confirmatio Brevis Leonis X. quo Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ in Notarios Sedis Apostolicæ creantur.

[...]tat die 2. [...]nuar. 1731. [...]ontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

[E]xordium.

APostolatus officium, quod Divinæ Sapientiæ altitudo humilitati Nostræ, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, committere dignata est, salubriter exequi, adspirante superni favoris aura, jugiter satagentes, ea, quæ ex Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, & hujus Sanctæ Sedis benignitate ad insignium Metropolitanarum Ecclesiarum dignitatem tuendam, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium honorem augendum processerunt, confirmationis Nostræ patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus, prout temporum & locorum ratio postulat, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Leo X Florentinæ Ecclesiæ Canonicos, Notarios Sedis Apostolicæ creavit, finc[...] cæterorum Notariorum privilegia elargiendo.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Leo Papa X. prædecessor Noster Metropolitanæ Ecclesiæ Florentiæ, in qua per multos annos, cum in minoribus constitutus esset, Canonicatum & Præbendam obtinuerat, illiusque Capituli & Canonicorum decori ac splendori providere volens, statuit, quod perpetuis futuris temporibus Archidiaconus, & alii in dicta Ecclesia Dignitates habentes, ac Canonici pro tempore existentes, sui & Apostolicæ Sedis Notarii forent & esse censerentur, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu, per ejusdem Sedis Notarios de numero participan. gestari solito, ubi, & quoties eis placuisset, uti possent: Habitumque, Rocchettum & Cappam hujusmodi in Choro Ecclesiæ præfatæ, quando divinis Officiis, ac Processionibus & Funeribus interessent, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse eatenus consueverant, cum illis similiter placeret, deferre & gestare valerent: ac insuper indulsit, Dignitates, Canonicatus, & Præbendas pro tempore inibi obtinentibus, ac eorum cuilibet, ut omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri sui, dictæque Sedis Notarii, etiam de numero participan. hujusmodi gaudebant, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participan. præjudicio, itidem gaudere: ipsis vero Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ prædictæ dumtaxat, ut Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices Ordinarios creare, & quoscumque natalium defectum patientes legitimare, respective possent & valerent: necnon Sacerdotibus, in dicta Ecclesia pariter pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro auditorum consolatione expedire videretur, in præfata Ecclesia tantum celebrandi, licentiam concessit: & alias, prout uberius continetur in ejusdem Leonis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet.

Concessit quoque ut in Ecclesia hujusmodi Missæ celebrari possint per horam ante diluculum, & usque ad mediam horam post meridiem.

Tenor Privilegii Leonis X.

§. 2. Dilectis filiis Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ Florentin. LEO PAPA X. *Dilecti filii, salutem & Apostolicam Benedictionem.* In supremo militantis Ecclesiæ Solio Divina dispositione locati, ad Ecclesiarum omnium potissime Metropolitanarum insignium statum, salubriter & prospere dirigendum paterno & solicito studio intendentes, prout ex debito pastoralis officii obligamur, illarum profectibus libenter intendimus, & his, quæ pro incremento Divini cultus in illis profutura cognoscimus, ut in eis majestas Altissimi jugiter collaudetur, quantum cum Deo possumus favorem benignum impartimur. Sane cum ad Ecclesiam vestram Florentinam, quæ jam mille annis effluxis sub invocatione Sanctæ Reparatæ fundata, & Cathedralis a centum & quinquaginta annis citra in Metropolitanam sub invocatione Beatæ Mariæ de Flore erecta, illiusque Fabrica opere murorum magno ac sumptuoso inchoata, & per fe. re. Eugenium Papam IV. prædecessorem Nostrum propriis manibus consecrata fuit, & in qua quinque Dignitates, & triginta septem Canonicatus, totidemque Præbendæ, quorum major pars de jurepatronatus laicorum, videlicet dilectorum Consulum Artis Lanæ Civitatis Florentinæ, & aliorum Civium dictæ Civitatis existunt per nobiliores & locupletiores dictæ Civitatis Cives obtineri soliti, ac quinquaginta & ultra perpetuæ Cappellaniæ, seu simplicia Beneficia instituta esse noscuntur, & in qua Nos quoque per multos annos, dum in minoribus essemus, Canonici fuimus, antequam elucescat dies usque ad Vesperas confluat Christifidelium multitudo ad ibi Missas & alia Divina Officia audiendum in numero copioso, & si Missæ inibi per horam ante diem usque ad Vesperas celebrari possent, eorumdem fidelium devotio & concursus cum spirituali consolatione augeretur, ac pro salute animarum, aliorumque tam vivorum quam defunctorum preces ad Deum copiosius effunderentur, aliaque multiplicia bona agerentur; & si præterea statueretur, quod de cætero, filii Archidiacone, tu, & alii inibi Dignitatem pro tempore obtinentes, & Canonici

Digitized by Google

ejusdem pro tempore existentes, Apostolicæ Sedis Notarii effetis, & habitum, per dictæ Sedis Notarios de numero participanoum gestati solitum, in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis præsentes estis & Funeralibus & Processionibus, aliisque publicis actibus, io quibus hactenus Cottis linteis & Almutiis consnevistis uti, omnino teneremini; ex hoc profecto dicta Ecclesia suorum membrorum nobiliori & digniori vestitu amicta, & circumdata varietate, se longe pulchriorem, & magis decoram Gloriosissimæ Dei Genitrici, coi est specialiter dedicata, procul dubio exhiberet. Et volentes propterea desuper opportune providere, dilecti quoque filii Nostri Julii Sanctæ Mariæ in Dominica Diaconi Cardinalis de Medicis Nostri secundum carnem fratris Patruelis, qui Florenonæ Ecclesiæ ex dispensationa & concessione Apostolica præesse dignoscitur, respectu Nos inducente, Motu proprio, non ad vestram, aut alicujus vestrum, aut aliorum pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus vos, fili Archidiacone, & alii in dicta Ecclesia pro tempore Dignitates obtinentes, ac illius Canonici pro tempore existentes, Nostri & dictæ Sedis Notarii sitis & esse censeamini, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu hujusmodi, ubi & quoties vobis placuerit, uti libere possitis; illumque & Rocchettum & Cappam hujusmodi in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis, & Processionibus, ac Funeralibus interfueritis, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse hactenus consuevistis, cum vobis placuerit, deferre & gestare valeatis; necnon vobis & cuilibet vestrum, Dignitates ac Canonicatus & Præbendas pro tempore inibi obtinentes, omnibus & singulis bonoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri Nostri & dictæ Sedis Notarii, etiam de dicto participantium numero existentes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem de numero participantium existentium Notariorum hujusmodi præjudicio, uti, potiri, & gaudere; quodque vos, filii Archidiacone & Capitulum, dumtaxat Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices ordinarios, qui idonei, & sufficientis literaturæ fuerint, recepto prius ab eis de Notariatus & Tabellionatus ac Judicaturæ hujusmodi officiis fideliter exercendis juxta formam præsentibus annotatam solito juramento, creare, & de officiis ipsis per pennam & calamare investire: & naturales spurios, manseres incestuosos, bastardos, & ex quocumque illicito & damnato coito procreatos, pro tempore præsentes & absentes, vivis sive mortuis eorum parentibus, ad natales legitimos & primæva naturæ jura restituere & reintegrare; & cum eis, solvendo ab ipsis omnem genituræ maculam, quod in quibuscumque parentum, agnatorum, ac aliorum bonis tam ex testamento quam ab intestato, absque tamen ab intestato succedere debentium præjudicio, succedere: & ad quævis honores, dignitates, & officia publica & privata recipi & admitti, illaque gerere & exercere, & parentum signis & armis absque ulla differentia uti, & de illorum familia nominari possint, dispensare libere & licite valeatis, indulgemus, plenamque ad præmissa etiam concedimus facultatem. Sacerdotibus vero in dicta Ecclesia pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro Auditorum consolatione expedire videbitur, in præfata Ecclesia dumtaxat celebrandi, eisdem auctoritate & tenore licentiam elargimur. Non obstan. de certo Apostolicæ Sedis Notariorum numero, cui etiamsi ad illum deventum non sit, per hoc aliàs non intendimus derogare, & aliis Apostolicis, ac in Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & ordinationibus, & dictæ Ecclesiæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod dicti Tabelliones creandi præstabunt, hæc est ~ Ego N. ab hac hora in antea fidelis ero Beatis Apostolis Petro & Paulo, & S. R. E. ac Domino meo D. Leoni Papæ X. suisque Successoribus canonice intranoibus, & non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione: consilium, quod mihi per se vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter, nemini pandam; Si vero ad mei notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum illud pro posse impediam; & si hoc impedire non possem, procurabo bona fide contra omnes homines id ad notitiam præfati Domini Nostri Papæ perferri: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate vel Terra, de qua oriundus sum, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, retinendum, & recuperandum: contra omnes homines Tabellionatus officium fideliter exercebo: contractus, in quibus exigitur consensus partium, fideliter faciam nil addendo vel minuendo, nisi de consensu partium, quod substantiam contractus immutet. Si vero ad conficiendum aliquod instrumentum unius solius partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam: de aliquo contractu, in quo sciam intervenire vim vel fraudem, instrumentum non conficiam: Contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus super eo conficere publicum instrumentum, salvo meo justo & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Datum Florentiæ sub Annulo Piscatoris die 8. Januarii 1516. Pontificatus Nostri Anno Tertio. Ja. Sadoletus.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Capituli & Canonicorum prædictæ Ecclesiæ Florentin. Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa Apostolici muniminis Nostri præsidio roborari plurimum desiderent, Nos, qui memoratam Ecclesiam Florentin. antiquitatis laude multiplicibusque aliis nominibus conspicuam, illiusque Capitulum & Canonicos sincero & præcipuo semper complexi fuimus, ac etiamnum complectimur paternæ charitatis affectu, dictorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, & ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Leonis Prædecessoris literas, ac in eis contenta (citra tamen exemptionem a Jurisdictione Ordinarii, A SS. D. confirmatu

faculta-

facultatem Notarios & Judices creandi, ac legitimandi, & absque eo, quod Capitulum & Canonici prædicti aliquod emolumentum a Camera & Palatio Nostris Apostolicis, vel quarumvis literarum Apostolicarum expeditionem gratis, ullo unquam tempore prætendere possint) auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Firmitas præsentium Literarum cum derogatione quorumcumque contrariorum.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis Leonis prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Cæterum non intendimus per præsentes supradictas, Juspatronatus in aliquo approbare, neque ullam Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum hujusmodi, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ per dictæ Ecclesiæ Florentin. Canonicos, & inibi Dignitates hujusmodi obtinentes pro tempore possideri, seu in quibus, vel ad quæ jus haberi contigerit, reservationem sive affectionem Nostræ, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum, ac Sedi præfatæ collationi & dispositioni inducere.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXI.

Confirmatur concessio a Leone X. anno 1515. facta Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia & contentiosa libere & licite conficere possit: quod officium in Urbe restituitur.

Leo PP. X. ut ex subjecta Constitutione Sanctissimi Domini Nostri, aliaque ejusdem Leonis PP. dat. 1519. in Bullar. num. XXXIII. constat, Consuli Nationis Florentinæ facultatem Mercatorum Nationis in Urbe causas cognoscendi, Notariumque sibi, ac Cancellarium eligendi tribuit: Innocentius vero XII. Constit. Ad Radicitus *dat. ann. 1692. 31. Augusti particularia omnia Tribunalia suppressit.*

Dat. die 4. Januar. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Consul, aliique Nationis Florentinæ in Alma Urbe nostra degentes, quod fel. rec. Leo Papa X. Prædecessor Noster per quasdam suas die 12. Junii 1515. Pontificatus sui anno Tertio expeditas literas, inter alia privilegia dictæ Nationi Florentinæ de Urbe per eum concessa, facultatem tribuit illius Consuli, pro tempore existenti, jus dicendi in causis vertentibus inter Mercatores & Nationales Florentinos hujusmodi, & ad hunc effectum deputandi Cancellarium, qui esse debere publicus Notarius Matriculatus, sive descriptus in Archivio Romanæ Curiæ, facta eidem Notario potestate, nedum conficiendi acta, contractus & stipulationes pro Mercatoribus & Nationalibus præfatis, verum etiam cætera omnia peragendi, quæ ad publici Notarii ejusmodi Officium spectabant, & aliàs, prout in supradictis Leonis Prædecessoris literis uberius continetur.

Privilegium a Leone X. concessum Consuli Nationis Florentinæ.

Quo data Cancellario hujusce Nationis facultas conficiendi ea omnia, quæ cæteri Urbis Notarii conficiunt.

§. 2. Et exinde usque ad annum 1692., quo rec. mem. Innocentius Papa XII. Prædecessor etiam Noster, dicti Consulis Florentini, aliaque particularia Urbis præfata Tribunalia suppressit, illorumque jurisdictionem abolevit; Notarius & Cancellarius præfatus itidem pro tempore existens non modo omnia acta & contractus inter dictos Mercatores Nationales perficere, sed qua Urbis Notarius testamenta, donationes, aliosque contractus pro quibuscumque personis cujusvis Nationis existen. stipulari consuevit; ac propterea comparebat coram omnibus Judicibus ordinariis aliorum Tribunalium dictæ Urbis pro interpositione decretorum in contractibus minorum & mulierum: per ejus acta citabantur coram Judicibus præfatis interesse habentes in eisdem contractibus: adibantur hæreditates cum Edictis Citatoriis; deputabantur Tutores: reproducebantur interpellationes & disdictæ, ut vocant: fiebant descriptiones & inventaria cum similibus interpellationibus: & alii actus judiciales, sicuti ex longa serie ejusmodi actuum statim a dicto anno 1515. incipientium, qui in officio ipsius consulatus asservantur, constare dicitur.

Hæc vero concessio ab Innocen. XII. suppressa in suppressione Tribunalium particular.

Ante hujusmodi suppressionem per hunc Notarium omnia judicialia acta pro cujuscumque generis personis fiebant.

§. 3. Licetque post suppressionem particularium Tribunalium ab Innocentio Prædecessore factam, ut præmittitur, jurisdictio ejusdem Consulis sublata fuerit; Salvum tamen ac præservatum remansit illius, nonnullorumque aliorum similium Notariorum officium, donec aliter provideretur; quin tamen ulla hactenus desuper capta sit provisio seu resolutio, itaut prædictus Notarius & Cancellarius, quoties postmodum eum agere contingit, ministerio alicujus Judicis ad acta Judicialia exequenda ratione testamentorum aut contractuum pro personis tam præfatæ Florentinæ quam alterius cujuslibet Nationis, sive occasione mandatorum de immittendo in possessionem, delendo vincula, transferendo & resignando loca montium, & officia vacabilia consignando & describendo, aut propter inhibitiones dotales, decreta absolutoria, monitoria, citationes pro interpositione decretorum hujusmodi, edicta ad adeundas hæreditates, disdictas, deputationes Curatorum ad lites, & id genus alia, illa auctoritate diversorum Judicum, ac ut plurimum Locumtenentis in Civilibus, & Auditoris Gubernatoris Urbis præfatæ, ac primi & secundi Collateralium Curiæ Capitolinæ, perfici & expediri curavit; quæ omnia comperta fuerunt dilecto filio nostro Vincentio S.R.E. Presbytero Cardinali Petra nuncupato, qui tanquam Visitator officiorum Notariorum seu Tabellionum Urbis prædictæ a piæ mem. Benedicto XIII. Prædecessore quoque nostro constitutus, illud Consulatus Florentini perinde ac alia perlustravit.

Per Innocentii PP. dictam Constit. non læsum hujus Notarii officium.

§. 4. Unde idem Benedictus Prædecessor animum advertens ad præmissa, & ad suppressionem Tribunalium particularium, necnon præservationem officii Notarii Consulatus hujusmodi, ac desuper capiendæ, nec eatenus captæ provisionis; quodque Notarius dicti Consulatus pergebat non solum Testamenta, ac publica Instrumenta rogare, sed acta quoque Judicialia

A Ben. XIII. statutum super validitate hujusmodi actorum examen, nominatisque commissum Judicibus.

con-

conficete coram aliquo ex sibi benevisis Judicibus, ejusdem Urbis per diversa illius Tribunalia vagando, quemadmodum ipsi Vincentio Cardinali in Visitatione hujusmodi officii innotuerat: simulque considerans hanc Judicum variationem arbitrio ipsius Notarii, seu partium, minime convenire, in sua successive anno 1728, super reformatione Tribunalium Urbis præfatæ edita Constitutione omnino opportunum judicavit, ut cognosceretur, an ista facultas conficiendi acta Judicialia persistere seu remanere deberet exercenda per dictum Notarium, & in quibus causis, & inter quas personas; & quatenus id ei competeret, coram quo peculiari Judice id permitti valeret; & demum quonam modo consuli posset rationibus ejusdem Notarii: deputavitque Congregationem particularem, quæ constabat tunc extantibus, Auditore suo Decano, Auditore Rotæ Romanæ, Vicesgerente Vicarii Urbis, Primo Locumtenente itidem in Civilibus Auditoris generalis Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Auditore Signaturæ Justitiæ, Commissario generali ejusdem Cameræ, necnon primo Collaterali præfatæ Curiæ Capitolinæ; qui auditis Notariis Tribunalium Urbis, prædicta omnia præfata discuterent, ac recognoscerent, quidque super præmissis in futurum servandum foret, eidem Benedicto Prædecessori cum eorum voto referrent, ut ipse, quod hac in re expediens esset, decernere valeret, idque infra sex menses a die promulgationis dictæ Constitutionis fieri voluit, quo termino elapso idem Notarius omnino abstineret a conficiendis actibus Judicialibus coram quocumque Judice sub pœna centum scutorum monetæ, & nullitatis actorum hujusmodi, & aliàs, prout in enarrata Constitutione plenius etiam continetur.

Quo non completo dato ad tempus facultas omnia similia acta conficiendi.

§. 5. Porro expirato termino sex mensium sic assignatorum intra quem dicta Congregatio particularis haberi nequiverat, Consul aliique præfati Nationis Florentinæ, ne prædictus Notarius suspensus remaneret a confectione actorum Judicialium, petierunt a memorato Benedicto Prædecessore prorogationem ejusdem termini ad tempus ei benevisum, remissaque per eum Instantia hujusmodi Auditori suo prædicto, is plures prorogationes concessit, citatis Seniore Causarum Cameræ Apostolicæ ac Capitolinæ Curiarum præfatarum Notariis; sicque continuatum fuit usque ad nostram assumptionem ad Apostolatus officium, postquam ab Auditore nostro novam prorogationem quinque aliorum mensium obtinuerunt.

Reintegratio, & confirmatio hujusce Notariatus per SS. D. N. cum omnibus facultatibus &c. ac Deputatio Judicis, quo coram omnia Judicialia acta confici debeant.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, difficile admodum sit cogere Congregationem particularem prædictam, tot viris, ratione munerum sibi incumbentium multiplicibus negotiis continuo occupatis, atque distractis, compositam; per Notarios vero Tribunalium Urbis præfatæ jure controverti, ac in dubium revocari nequeat facultas Notarii dicti Consulatus perficiendi qualibet acta judicialia indiscriminatim in quavis causa, & pro quibuscumque personis, ut pote quia lex ipsius Leonis Prædecessoris hanc facultatem illi diserte tribuit, eique suffragetur observantia ex anno 1515. initium desumens, nec usquam interrupta, quandoquidem per dua sæcula & ultra non uti Cancellarius Consulatus Florentini præfati, sed qua publicus Urbis Notarius acta hujusmodi judicialia gessit independenter a jurisdictione ipsius Consulis, & uti talis plurium annorum spatio diversis S. R. E. præfatæ Cardinalibus, ac præsertim Sacri eorumdem Cardinalium Collegii Decanis, in causis & negotiis eorum Monasteriorum, aut Ecclesiarum, ac præcipue Ostien. & Veliternen., ac Nobis ipsis, dum Cardinalatus honore fungebamur, quamdiu Ecclesiæ Tusculanæ præfuimus, in rebus eamdem Ecclesiam spectantibus inserviit: Cumque non minus certa sit reservatio providendi officio dicti Notarii in suppressione Tribunalium particularium, sicut præmittitur, facta, exponentes prædicti tametsi præfata Congregatio particularis deputata reperiatur, eidem Notario assignari plurimum desiderent aliquem ex dictis Judicibus Ordinariis Urbis, coram quo omnia acta judicialia & contentiosa conficere valeat: quandoquidem inde ipsi Notario providebitur juxta reservationem hujusmodi, tolleturque libertas vagandi & conveniendi Judices ad sui libitum; sicque dirimentur ac constabilientur, quæ in dicta Congregatione particulari discutienda erant: Nos eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne, annuere: necnon indemnitati ac rectæ administrationi officii Notarii hujusmodi prospicere volentes, ipsorumque exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolven. & absolutas fore censentes, ac præfatorum Leonis, Innocentii, ac Benedicti Prædecessorum literarum, Constitutionum, & dispositionum tenores, & alia quæcumque etiam specificam & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & specificatis habentes: Supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno ac pro tempore existenti Notario & Cancellario dicti Consulatus Florentini, ut ipse (salva ac firma remanente suppressione & abolitione Tribunalis ejusdem Consulatus ac jurisdictionis illius Consulis) omnia & quæcumque acta judicialia sive contentiosa deinceps quoque perpetuis futuris temporibus conficere libere, licite & valide possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus; atque Almæ Urbis præfatæ Gubernatorem, seu ejus in Civilibus Locumtenentem, nunc pariter & pro tempore existentem, coram quo ejusmodi acta Judicialia sive contentiosa facere & exequi valeat ac debeat, auctoritate & tenore præfatis constituimus & deputamus.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 7. Decernentes ipsas præsentes literas etiam ex eo quod supradicti Notarii & alii quicumque in præmissis jus seu interesse habentes vel habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quovis defectu notari, argui vel impugnari nullatenus posse; sed semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac dicto Notario & Cancellario aliisque, ad quos spectat & quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cum contrariorum, ac Instantium derogatione.

§. 8. Non obstantibus omnibus & singulis præmissis: necnon, quatenus opus sit, nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo: necnon recolendæ mem. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri de gratiis

qualecumque interesse Cameræ Apnstolicæ concernen. in dicta Camera intra certum inibi præseriptum tempus præsentandis & registrandis, itaut præsentes in ea præsentari & registrari nullo unquam tempore necesse sit: aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis & Tribunalium præfatorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confitmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis: enrumque refnrmationibus, & novis additionibus, stylis, usihus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apnstolicis in enntrarium præmissorum quomodolibet enn.essis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derngatinne de illis, eorumque tntis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illnrum omnium & singulorum tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & fnrma in illis tradita observata exprimerentur & insererentur, præsentibos pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansutis, ad præmissorum effectum hae viee dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annuln Piscatoris die 4 Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXII. Constitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius Constitutionis sao. me. Pauli PP. IV. anno 1555. editæ, decernitur, Decanatum S. R E. Cardinalium Collegii ipso jute deserendum esse Cardinali antiquiori Episcopo, qui tempore vacationis ipsius Decanatus in Romana Curia præsens, vel ex causa publica, ac Romani Pontificis destinatione dumtaxat, nnn tamen ratione residentiæ apud aliam Ecclesiam sibi cnmmissam, a dicta Curia absens fuerit; aliaque insuper statuuntur & ordinantur tam circa ejusmodi Decanatum quam eirca sex Episcopatus Suburbicarios, eisdem Catdinalibus assignari solitos pro titulo sui Cardinalatus.

Dat. die 10. Januar. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

PAstorale officinm, quo Dominici Gregis regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nulln licet meritorum nostroium suffragio, præsidemos, exigit, ut inter gravissimas multiplicesque Apostolicæ servituris curas, quibus assidue premimur, ad ea, quæ Sacrum Venerabiliom Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Colleginm, Sedis B. Petri & univetsæ Ecclesiæ Senatum amplissimum spectant, tite ac recte constituenda atque ordioanda, peculiari studio advigilemus.

Paulus IV. Decanat. antiquiori Cardinali Episcopo Romæ commoranti adjudicavit.

§. 1. Dodum siquidem fel. rec. Paulus PP. IV. Prædecessor Noster, provide considerans, eosdem S. R. E. Cardinales io partem Apostolicæ solicitudinis vocari, ut pro tempore existenti Romano Pontifici in ipsius universalis Ecclesiæ administrarione assistant, isque eorum coosilio agenda disponat, ac partem præcipuam Sacri Corporis, & membra ipsius Romani Pontificis existere: simulque attendens, dicti Collegii Cardinalium Decanum singulari negotiorum hujus Sanctæ Sedis notitia ac peritia, quæ absque diutina eootiouaque io Romana Curia residentia via haberi potest, præditum esse oportere: habita super his cum tunc existentibus ejusdem S.R.E. Cardinalibus in Coosistnrio suo secrero, matura deliberatione de illorum consilio, & unanimi assensu saneivit, quod Decanatus prædicti Sacri Collegii de cætero perpetuis futuris temporibus non oisi ad Episcnpum Cardinalem autiqoiorem in Curia præsentem, aut ex eausa publiea absentem, & estra Coriam per Romanum Pontificem destinatum, devenire posset, & aliàs, prout in Constitutione ipsius Pauli Prædecessoris, anno Incarnationis Dominicæ 1555. undecimo Kalendas Septembris Ponnficatus sui annn primo edira, uberius continetur.

Clemens PP. XI. declaravit Cardinalibus ad Decanatum obtinendum minime suffragari, residentiam in Episcopatibus vel Archiepiscopatibus non suburbicariis.

§. 2. Cumque postmodum subnrtum fuisset dubium: An juxta sensum istius Constitutionis Decanatus ejusmodi deserri deberet Episeopis Cardinalibus promotione antiquinribus, qni occutrente dicti Decanatus vaeatione ab ipsa quidem Curia abessent, sed apud Metropnlitanas seu Cathedrales Ecclesias residerent, quarum regimen & administrationem una eum aliqua ex sex Cathedralibus Ecelesiis Suburbicariis, quæ Cardinalibus antiquioribus pro titolo sui Catdinalatus assignati coosueverunt, ex concessiooe Apostolica retinerentur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædecessor etiam ooster hujus quæstionis, quam dirimi volebat, discussionem commisit septem ejusdem Curiæ Prælatis doctrina, prudenna & integritate præstantibus, qui, re universa accuratissime, ut par erat, espensa, unanimiter censuerunt, minime suffragari ipsis Episcnpis Cardioalibus antiquioribus ad hujusmodi Decanatum obtinendum eorum a Romana Curia absentiam ea causa suæ residentiæ apud Metropnlitanas sen Cathedrales Ecclesias, quibus ex Apostolica dispensarione præetant: Quam quidem sententiam idem Clemens Prædecessnr non mndo probavit, ae perpetuis itidem futuris temporibus inconcusse observari maodavit; sed insuper in suo qunque Consistorio Secreto die 3. mensis Martii MDCCXXI. habito palam recitari, & inter acta Consistorialia reserri, atque eustodiri jussit.

Contraria declarationi huic Bened. XIII. Constitutio.

§. 3. Qnamquam veto piæ mem. Benedictus Papa XIII. Prædecessor pariter noster per quasdam suas sub plumbo anno item Incarnationis Dominicæ 1724. septimo Idus Septembris Pontificatus sui anno primo, absentiam a Curia præfata Episcopis Cardinalibus antiquioribus, dummodo apud Metropolitanas seu Cathedrales Ecclesias, quas in administratiooem obtinent, personaliter resideant, in assecutione ejusdem Decanatus nullatenus obesse; sed Decanatom hujusmodi, ipso jure deserri prædictis Episcopis Cardinalibus antiquioribus abseotibus, & apud dictas Metropolitanas seu Cathedrales Ecclesias actu residentibus, statuere tuoc opportunum duxerit, prout in ejus literis præfatis, quarum perinde, ac supradictæ Pauli Prædecessoris Constitutionis tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum iosertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quibus de causis motus sit SS. D. Nost. Pauli IV. Constit. confirmare?

§. 4. Nos tamen ad gravissima, quibus memorata Pauli Prædecessoris sanctio niti dignoscitur, rationum momenta, nostræ dirigentes considerationis intuitum, aliisque justis & rationabilibus eaosis animum nostrum moventibus, adducti, post deliberationem, quam super præmissis cum plutibus ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. prædictæ Cardinalibus habuimus diligentem, de eorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex eetta scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua valitura Constitutione illam Pauli Prædecessoris confirmaotes ac innovantes, decernimus & mandamus, ut deinceps quotiescumque Decanatus prædictus quomodolibet vacaverir, ipso jure io

Declar. Decanatum hujusmodi ipso

eumdem

Digitized by Google

jure deferendum eſſe Cardinali antiquiori tempore vacationis in Curia præſenti, vel ex publica cauſa, & Rom. Pontif. deſtinatione dumtaxat abſenti.

eumdem Decanatum ſuccedat Epiſcopus Cardinalis antiquior, qui tempore illius vacationis in dicta Curia præſens ſit, vel qui ea cauſa publica, & Romani Pontificis deſtinanone dumtaaat, non tamen ratione, ſeu ex cauſa reſidentiæ in Metropolitana ſeu Cathedrali Eccleſia, cujus regimen & admioiſtrationem ea Indulto Apoſtolico retineat, ab eadem Curia tunc temporis abſens reperiatur.

Declaratio, quod antiquitas non ſit intelligenda de tempore aſſumptionis ad Cardinal., ſed de anterioritate in ordine Epiſcopali.

§. 5. Quod vero atrinet ad alteram controverſiam, aliàs circa ipſum Decanatum excitatam: Num ſcilicet in ejus aſſecutione Cardinalis anterior in ordine Epiſcopali, ſed poſterior in Cardinalatu, præferendus eſſet Cardinali poſteriori in ordine Epiſcopali, ſed anteriori in Cardinalatu? Declarationem a Benedicto Prædeceſſore in literis ſuis præfatis deſuper editam teoore præſentium approbantes, pro majuri illius firmitate ac poriori caurela iterum ſtatuimus, antiquitatem intet Epiſcopos Cardinales in dicta Curia præſentes non eſſe metieudam ſive diicendam a tempore ſuæ promutionis ad Cardinalatus honorem, ſed a tempore eorum ingreſſus in ordinem Epiſcopalem, itaut Decanatus ejuſdem Sacri Collegii ad antiquiorem in ordine Epiſcopali, tametſi poſteriorem in Cardinalatu, pervenire debeat, & qui prius alicui ex dictis ſea Eccleſiis Suburbicariis præfectus fuerit, præferatur in aſſecutione Decanatus hujuſmodi alteri, qui ante ipſum ad Cardinalatus Dignitatem promotus fuiſſet.

Quod admitti non debeat optio Eccleſiæ Suburbicariæ, niſi fiat a Card. præſenti in Curia, vel dd. dumtaxat de cauſis abſenti.

§. 6. Ad hæc ſancimus, atque declaramus, non niſi a Cardinalibus, qui fuerint in præfata Curia præſentes rempore ipſo vacationis alicujus ea dictis ſex Cathedralibus Eccleſiis Suburbicariis, pro otulo Cardinalatus aſſignari ſolitis, vel ab eadem Curia abſentes ſimilirer ex cauſa publica, & deſtinarione Romani Pontificis tantum, non tameu ex cauſa reſidentiæ apud aliam ſibi commiſſam Eccleſiam, ut præfertur, optari poſſe Cathedralem Eccleſiam Suburbicariam ſic vacantem; nec Cardinales ab ipſa Curia abſeotes, præterquam in ſolo caſu ſuperius eapreſſo, ad opuionem ejuſmodi, etiam per Prncurarorem ex eodem Collegio ſpecialiter deputatum, admittendos fore; revocantes proinde & caſſantes, irritaque prorſus & inania decerneotes quælibet Indulta optandi Eccleſias Suburbicarias præfatas in abſentia, ac per Procuratorem, ea alia quscumque cauſa, etiam reſidentiæ apud alteram Eccleſiam a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris hactenus forſan conceſſa, quæ tamen nondum ſint executioni demandata. Licetque Nobis perſuaſum ſit Succeſſores Noſtros, ejuſmodi Indulta, quæ oon modico eiſdem Suburbicariis Eccleſiis, earumque Diœceſibus inſerre poſſent detrimentum, minime eſſe conceſſuros, ſicuri Nos ipſi ab eorum conceſſione omnino abſtinere intendimus, nihilominus ſi quæ contra hanc noſtram diſpoſirionem quandocumque & qualitercumque tribui contigerit, illa ſubtepritie obtenta cenſeri debere, nalliqne propterea, perinde ac ſi non emanaſſent, ſuffragari poſſe, itidem ſtatuimus.

In caſu evenientis vacationis alicujus ex Suburbicariis Eccleſiis, quo tempore quis Cardinalis Epiſcopus Romæ reperiatur ex legitima cauſa, in illam optare poſſit, nihil ſtatuit.

§. 7. Porro ſi quando evenerit Cardinales, Patriarchali, Primatiali, Archiepiſcopali, vel Cathedrali Eccleſiæ præfectos, in dicta Curia ex legitima cauſa, aut Sedis Apoſtolicæ licentia præſentes tum reperiri, cum factus fuerit locus vacattoni alicujus ea ſex Eccleſiis Suburbicariis hujuſmodi, noſtræ, ac Romani Pontificis pro tempore exiſteotis, partes erunt animum ſedulo advertere & deliberare, dum abſolvenrur a vinculo, quo priori Eccleſiæ tenentur ad effectum optandi & aſſequendi Eccleſiam vacantem ex dictis Suburbicariis, utrum expediat eis concedere, adminiſtrationis ſeu alio nomine, retentionem alterius Eccleſiæ, cui antea præerant: ac in primis, utrum ambæ ſint invicem adeo propinquæ, ut Paſtoralem curam utrique commode impendere, ſuumque miniſterium recte implere valeant. Cæterum nod poſſumus nnn ſummopere eos commendare, qui, ut omnem curam & ſtudium ſuum in utilitatem Eccleſiæ jam ſibi commiſſæ conferre pergant, nec de vigilanria ei debita quicquam detrabatur, ultro ab ejuſmodi oprione abſtinent, quemadmodum ſuperioribus temporibus plures Cardinales, memores ſaluberrimi illius Tridentinorum Parrum moniti (valde nimirum felicem illum eſſe cenſendum, cui unam Eccleſiam bene ac fructuoſe, & cum animarum ſibi commiſſarum ſalute, regere contigerit) ſumma cum laude fecerunt.

Statuitur, Cardinalib. a Presbyterali ad Epiſcopalem ordinem aſcendentibus, ſemel tantum ab una ad aliam Eccleſiam tranſire liceat.

§. 8. Præterea conſiderantes, Cardinalibus veteri more facultarem competere optandi aliam ex ſea Suburbicariis Eccleſiis, quoties vacaverit, dimiſſa priore, quæ ſibi in titulum aſſignata fuerar; id vero ſi frequenter fiat, ſpirituale incommodum aſſerre poſſe Gregibus, quorum Paſtores ita crebro mutentur, volumus, ut inpoſterum Cardinales, qui ab ordine Presbyterorum ad illum Epiſcopatum aſcendentes, unam ex prædictis Eccleſiis Suburbicariis obrinuerint, deinceps ad aliam, priore dimiſſa, ac Romano Pontifice approbante, ſemel tantum tranſire poſſint: Salva tamen illis ſemper atque illæſa facultate optandi, prævia dimiſſione prioris, Eccleſiam Oſtieu., quæ peculiaribus gaudet prærogativis, ac præſertim illa, quod Cardinalis, qui ei præeſt, Pontificem Maaimum ſolemni ritu, Pallio etiam adhibito, conſecrare ſoleat.

S. R. E. Cardinales quos vis S. mini aſſiſtentes Pontifici, [illegible] ſe, niſi legitime fuerint impediti, [illegible]rum quoque Eccleſiarum Viſitationem inire teneantur, & relationem Pontif. exhibe[re].

§. 9. Demum, etſi minine dubitemus, quin Venerabiles Fratres noſtri ipſius S. R. E. Cardinales, Epiſcopi ſex Cathedralium Eccleſiarum præfatarum, omnibus incumbentis ſibi muneris partibus cumulata hactenus ſatisfecerint, idemque poſthac de eis, necnon aliis, qui ejuſmodi Eccleſiis præficientur, Nobis merito polliceamur; pro noſtra tamen Paſtorali ſolicitudine, quæ nunquam in hoc nimia eſſe poteſt, ad eorum memoriam revocandum duximus, teneri ipſos, etiamſi in dicta Curia, ut Romano aſſiſtant Pontifici, commorentur, Eccleſias & Diœceſes ſuas ad præſcriptum Sacrnrum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini, viſitare per ſe ipſos, aut ſi legitime impediti fuerint, per ſuum Vicarium in Spiritualibus Generalem, aliumve probum, & ad id idoneum virum Eccleſiaſticum; necnon relationem ſtatus eorumdem Eccleſiarum & Diœceſum, quibus præſunt, ipſi Pontifici, juxta Conſtitutionem ſimilis mem. Sixti PP. V. Prædeceſſoris quoque noſtri, quæ incipit, *Romanus Pontifex &c.* exhibere, ac cætera, quæ ad Epiſcopale officium pertinent, diligenter præſtare. Qua ſane in re maxime decet, eos pro ſublimi, quem in Eccleſia Dei tenent, honoris & Dignitatis gradu, aliis omnibus Antiſtibus exemplo, quod ii ſequentur, prælucere.

Harum Literarum firmitas, & obſervantia.

§. 10. Decernentes pariter ipſas præſentes literas, & in eis diſpoſita quæcumque, etiam ea eo, quod ejuſdem S. R. E. Cardinales in præmiſſis jus vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati ſeu auditi fuerint, ſive ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aliove quolibet etiam formali & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam vocari, vel adverſus illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, ſeu impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus

concesso vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvari posse; sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari, & illis respective plenissime suffragari. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sacrum Collegium, & quosvis alios quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & præsertim Benedicti Prædecessoris literis, aliisque quibusvis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis etiam Consistorialibus, ac nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis: etiam, quatenus opus sit illa, de jure quæsito non tollendo: & alia, quod Cardinales in Constitutionibus & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum seu majoris partis eorum Consilio editæ fuerint: necnon decretis Consistorialibus, dictique Sacri Collegii, aliisve etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, facultatibus, indultis, & literis Apostolicis eisdem Collegio & Cardinalibus sub quibusvis verborum tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & alias quomodolibet & ex quavis causa, etiam hic forsan necessario exprimenda, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, confirmatis, approbatis, ac pluries & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis; eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus quoque, & earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Januarii 1731. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXIII.

Immunitates & exemptiones, quibuscumque & quomodocumque, etiam Ordinibus Regularibus, Societatis Jesu, Ordinis Prædicatorum, & Eremitarum S. Augustini, nuper concessæ in damnum Cameræ Apostolicæ, revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo & congruo stabiliuntur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Dat. die 13. Januar. An. 1731. Pont. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum Pontificem, videlicet Servum illum, quem constituit Dominus super familiam suam, non solum spiritualium, sed etiam temporalium ejusdem familiæ indemnitati consulere decet, ut sublatis exemptionibus, indigentiæ injuriosis, paterna vigeat charitas, quæ parum æquam filiorum prædilectionem ignorans, singulis onus imponat, quod vires substinere valeant; ac tribuat, quod eorumdem merita exigunt; Quapropter innovans ea, quæ olim ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis pro temporum qualitate sancita fuerunt, alia decernit & statuit, quæ subinde pro diversa rerum, temporum ac personarum conditione, conspicit in Domino salubriter expedire.

Quam gravi damno usque adeo fuerit Statui Ecclesiastico & Communitatibus tanta exemptionum multiplicitas.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, per quasdam immunitates & exemptiones a vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede Apostolica, illiusque forsan de latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus & Ministris, ad importunas supplicantium preces, per viam *Motus proprii*, sive aliàs quomodolibet concessa reperiantur, Cameræ prædictæ, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in gravissimis, quibus propter magnos sumptus, antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam redditnum & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Nostri, ac præcipue pauperiores, in quos ejus, quod cæteris, iisque, ut plurimum locupletioribus per immunitates & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno efficiantur.

Revocatio, & annullatio omnium hujusm. exemptionum.

§. 2. Hinc Nos, Cameræ, Communitatum, & Universitatum, Subditorumque Nostrorum indemnitati & levamini, quantum cum Domino possumus, æque principaliter consulere cupientes, ac fe. re. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis X. Alexandri VIII. Innocentii XII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes: necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub Plumbo, ac in forma Brevis sub annulo Piscatoris, cedularum *Motus proprii*, & Chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum & subscripturarum desuper quomodolibet editarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione digna, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, respective habentes: *Motu proprio*, non ad cujusdam Nobis super hoc oblatæ petitionis

instan-

instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione, omnes & quascumque exemptiones ac immunitates a solutione subsidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, Taxarum Equorum, Tallearum, Censuum, Archivii, Fogliettæ, Triremium utensilium, Dohanarum quarumcumque Urbis, Taxæ Portus Anconæ, Quatrenorum, Tractarum, Pedagiorum, Vectigalium, Collectarum, Macinatus tam Urbis quam universi Status tertii julii superadditi, literarum Portus, & quarumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, solitorum & insolitorum, Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, Universitates, directe vel indirecte pro eorumdem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro Viis ac Pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis & usibus quibuscumque, tam Cameræ quam Communitatum & Universitatum prædictarum, seu aliàs indicta & imposita, ac exigi solita sunt: necnon ab obligatione recipiendi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Baroncellos, & Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eamdem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis & Cameræ prædictarum Officiales & Ministros, quacumque auctoritate & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque, etiam speciali nota & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes. Quibusvis Communitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis ditionis temporalis prædictæ S. R. E. ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuatiis, Dominis locorum, Familiis Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, & conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quavis dignitate, etiam Ecclesiastica, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis ejusdem S. R. E. possiden., etiam qui nihil ratione Castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ, seu alias, persolvunt, & tam Incolis quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum Colonis & Laboratoribus, Factoribus, Ministris, & Famulis, etiam in recompensam laborum, damnorum, expensarum, vel meritorum, sive illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili aut urgentissima, specialiter exprimenda caosa, sub quibuscumque verborum formis & expressionibus, etiamsi in Appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolica confirmatis, permissum & cautum sit, eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam concistorialiter, alias quomodocumque & qualitercumque in genere vel in specie ad vitam vel ad tempus sive in perpetuum concessas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas & approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam, Judicis auctoritate secuta, quæcumque, necnon quascumque literas, etiam Apostolicas sub Plumbo, vel in prædicta forma Brevis *Motus proprii*, Cedulas, Chirographa, & Scripturas hujusmodi, ex nunc perpetuo revocamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuamus: & revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, abolita, annullata, viribusque & effectu vacua esse: nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio etiam summarissimo contra Nostrarum præsentium tenorem & dispositionem, suffragari posse; Sed prædictos omnes exemptos ad omnium & singulorum onerum prædictorum solutionem & supportationem pro rata, eos tangente, imposterum realiter & cum effectu teneri in omnibus & per omnia, perinde ac si hujusmodi exemptiones & immunitates eis & eorum cuilibet nullatenus concessa fuissent: nec literæ, ac cedulæ, *Motus proprii*, Chirographa, & Scripturæ hujusmodi nunquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & ordinamus.

Revocatio ad terminos juris exemptionum Ordinibus Religiosis concessarum.

§. 3. Præterea omnia & quæcumque privilegia & indulta, personis tam sæcularibus quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus, etiam Ordinis Prædicatorum super similibus immunitatibus & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites juris communis, pro usu proprio personarum Ecclesiasticarum, illorumque victu & vestibus tantum, habito respectu ad numerum personarum, motu, scientia, deliberatione, & tenore paribus reducimus.

Ac etiam Ordinibus Mendicantium, & præcipue editarum super hoc a Bened. XIII. Constitutionum.

§. 4. Similia pariter & alia quæcumque privilegia, indulta, ac Apostolicæ Constitutiones, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros hactenus editæ, & præcipue per re. me. Benedictum PP. XIII., pariter Prædecessorem Nostrum, favore Regularium Mendicantium, bona stabilia tam in particulari quam in communi possidentium, & pecuniarum usum retinentium, ad eum statum, in quo Regulares ipsi ante Constitutiones ipsas, & præsertim Prædicatorum ante unam, quæ incipit, *Pretiosus*, sub datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo, ad eorumdem, necnon Eremitarum S. Augustini Ordinum respective Fratres, ante alteram, quæ incipit, *Libenter*, sub datum eodem Anno Incarnationis Dominicæ 1727. Kalendis Januarii, ad eorumdem Eremitarum respective favorem, ab eodem Benedicto respective editas Constitutiones, reperiebantur, reducimus, & reponimus; Necnon quamdam subinde inter ejusdem Ordinis Prædicatorum Fratres prædictos, & Cameram Apostolicam desuper vigore cujusdam Cedulæ *Motus proprii*, ejusdem Benedicti ipsius manu sub die 10. mensis Decembris Anni Domini 1728. signatæ, initam concordiam, perinde ac si illa nunquam inita fuisset, de medio tollimus, illamque penitus & omnino abrogamus. Ea vero Indulta, Constitutiones Apostolicas, cæteraque concessa per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, Regularibus Mendicantibus, altissimam paupertatem vere profitentibus, nullaque Bona stabilia, ac pecuniarum usum, nec in particulari nec in communi retinentibus, in eodem statu exemptionum, quibus antea gaudebant, juxta eosdem terminos juris communis servari volumus, atque mandamus.

Exemptiones quoque Collegiis Urbis concessas pro solo vestitu & victu suffragari statuit.

§. 5. Illa vero, quæ nonnullis Collegiis in Alma Urbe Nostra existentibus per dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu, sive alios quoscumque ministrari consuetis, similiter a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, & quibus ipsi hactenus gavisi sunt, quoad victum & vestitum dumtaxat, non autem, ut vulgo dicitur a *Fundaco*, & *Magazzeno*, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus & decernimus.

§. 6. Ac demum similia privilegia & indulta

Irritatio Indultorum omnium Nepotibus Decessorum Roman. Pontific. concessorum.

Nepotibus & aliis Consanguineis vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium, ac illis respective concessa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata & abolita esse ac censeri debere volumus & statuimus; declarantes, illa nemini eorumdem Nepotum, sive Consanguineorum, vel Affinium, a die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis, suffragari posse & debere, seu potuisse ac debuisse.

Sub hac Constitut. non comprehendi exemptiones Ecclesiasticis de jure competentes; Vel a Camera Apost. Appaltator. concessas.

§. 7. Per præmissa autem non intendimus revocari exemptiones & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis tam sæcularibus quam Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ Nostræ, ab ipsa Camera, vel ab aliis illius nomine in appaltuum & locationum Instrumentis, & illorum ratione, ex contractu, tituloque vere oneroso concessas.

Prout etiam vi contractus, vel ex onerosa causa obtentas, in Camera tamen examinandas.

§. 8. Insuper a revocationibus & aliis suprædictis excipimus, & exemptas esse volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibusvis Universitatibus & Personis datas & concessas in vim contractus ex causa vere onerosa, videlicet congrue & effectualis pecuniarum solutionis, & non aliàs, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis, quas etiam causas onerosas non nisi legitimas & licitas ac honestas, prout de jure, approbare intendimus; Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali, verificare, & in ipsa Camera examinari & admitti facere teneantur; etiamsi concessiones eorumdem immunitatum & exemptionum, ac literæ, Cedulæ *Motus proprii*, Chirographa, & alia Scripturæ desuper emanatæ, & emanata, aliàs in Camera prædicta admissæ & admissa, ac in illa, ejusque libris registratæ & registrata fuerint, & sint; quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro vere onerosis & legitimis, ut præfertur, aliàs in eadem Camera verificatæ & approbatæ, ac prævia judiciali discussione non sint legitime habitæ: Quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eosdem obtinentes teneri volumus. Interim vero quamdiu non fuerint verificatæ, minime suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Neque Privilegia S. R. E. Cardinalibus, Cameræ Apostol. Clericis, aliisque Cameralibus, Prælatis Domesticis Curiæ Rom Officialibus, & Familiaribus S.S. concessa.

§. 9. Præterea Nostræ intentionis non est, sub hujusmodi revocationibus, aliisque supradictis comprehendere immunitates & exemptiones, eisdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt & sedent, concedi seu admitti solitas; Nec illas, quibus Prælati & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati Domestici, Cubicularii Secreti, ac Secretarii & Familiares & continui Commensales Nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & in Rotulo descripti, gaudent, & gaudere consueverunt, durante vita ejusdem Romani Pontificis, eorumque servitio; Neque illas ob numerum duodecim filiorum, a Prædecessoribus Nostris, & aliis supra expressis, concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis piæ me. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri, quæ incipit: *Licet fe. re. Paulus*, cujus tenore his præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exacte & adamussim juxta illius seriem & tenorem ac dispositionem in omnibus & per omnia servari debere volumus: & aliarum Constitutionum Apostolicarum super hujusmodi exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum & pro tempore & personis, ac eo modo & forma, quibus de jure communi illis competunt, & alias juxta ipsius juris communis, ac prædictarum & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus; neque aliter, quam ut præfertur, sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus & decernimus.

De ceteris quibuscumque exemptionibus ab Officialibus Cameræ non admittendis.

§. 10. Ceterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & ceteris Agentibus, Ministris Cameræ prædictæ, ac Communitatum & Universitatum prædictarum, earumdem serie præsentium districte inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem, immunitates & exemptiones, nisi ut præfertur, exceptas, ac eas quas ex causa vere onerosa concessas, in Camera prædicta, ut præfertur admitti contigerit, ullatenus admittant; sique secus fecerint, id nemini eorum in suis computis seu rationibus per eamdem Cameram admitti volumus, sed eorum damno id cessurum esse declaramus.

Avocatio, ac omnimoda suppressio litium causa hujusl. exemptionum motarum.

§. 11. Postremo lites quaslibet occasione Privilegiorum & Indultorum, necnon immunitatum & exemptionum hujusmodi, quomodolibet motas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium & singularum statum & merita, nominaque & cognomina Judicum & Collitigantium quorumvis, & speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, eisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, a quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earum serie præsentium avocamus; illasque penitus & omnino perpetuo supprimimus & extinguimus, ac pro suppressis & extinctis haberi volumus & declaramus, ac partibus perpetuum super his silentium imponimus.

Præsentium Literarum firmitas remota quavis facultate agendi, judicandi &c. occasione, prætextu &c.

§. 12. Decernentes easdem præsentes, ac omnia & singula in illis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo, interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati & audiri, seu causæ, propter quas illæ emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint: aut ex alia quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clausa, etiam enormis, enormissima, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno & substantiali ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, & invalidari, restringi, retractari, in jus vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso, quempiam in Judicio vel extra illud, uti, seu se juvare posse; neque easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi aut comprehensas censeri; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac sub quacumque posteriori data, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere & fore: suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: ac omnibus, ad quos

spectat,

ſpectat, & quomodocomque ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliàs in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & extraordinarios, ac Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſvis earumdem Sedis & Cameræ Officiales & Miniſtros, ac alios quoſcumque, quavis auctoritate & poteſtate fungentes, nunc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri & interpretari debere: ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Earumdem obſervantia.

§. 13. Quo circa dilectis filiis, Noſtro, ac prædictæ S. R. E. Camerario, ſeu Procamerario, necnon Vicecamerario, Theſaurario, ac Clericis Præſidentibus, Commiſſario, & aliis dictæ Cameræ Officialibus, ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta præcipimus & mandamus, ut eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, in omnibus & ſingulis firmiter & inviolabiliter obſervent, & faciant ab aliis obſervari; contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, omni & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Obſtantium derogatio: addita nonnullarum exemptionum ſpeciali mentione.

§. 14. Non obſtantibus prædictarum litium pendentia, necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim ad Judicium, earumdem vigore præſentium, non trahatur: necnon una ad Ordinis Prædicatorum, ac altera prædicti Benedicti Prædeceſſoris ad Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, reſpective, favorem Ordinis, Conſtitutionibus prædictis: necnon Concordia cum prædicta Camera Noſtra, deſuper, ut præfertur, celebrata, cæteriſque gratiis & exemptionibus favore quarumcumque perſonarum a ſolutione onerum Cameralium, & aliorum quorumcumque, ſive temporaliter & ad vitam per eumdem Benedictum Prædeceſſorem quomodolibet indultis, etiam per Chirographa & Cedulas *Motus proprii* quomodolibet conceſſis, aliiſque omnibus & ſingulis præmiſſis; necnon Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac, quatenus opus ſit, prædicti Pii Prædeceſſoris de gratiis, qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera præſentandis & regiſtrandis, itaut præſentes in ea præſentari, aut regiſtrari nunquam neceſſe ſit: aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, vel Provincialibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & aliorum dicti Status tam mediate quam immediate ſubjectorum Locorum, Statutis, etiam confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, confirmationibus, Chirographis, Cedulis *Motuum propriorum*, & aliis ſcripturis & literis, etiam Apoſtolicis Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, aliiſque Officialibus prædictis, ac quibuſvis aliis, etiam Communitatibus, Univerſitatibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, aliiſque piis, & non piis Locis, etiam ſpeciali nota & mentione dignis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate paribus, ac etiam Conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio & conſenſu, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore & cautela firmati, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, editis, factis, & pluries ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod nullo unquam tempore ſub ſimilium vel diſſimilium facultatum, licentiarum, conceſſionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcumque contrariis diſpoſitionibus, pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conceſſa ſunt, eligenda, reſtituta, repoſita, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa ſint & eſſe cenſeantur: necnon pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime & pleniſſime derogamus, & derogatum eſſe etiam volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Per præſentes autem non intendimus omnibus & ſingulis aliis privilegiis, indultis, & conceſſionibus ab eodem Benedicto Prædeceſſore Prædicatorum, & Eremitarum Sancti Auguſtini, Ordinibus prædictis, & eorum cuilibet, reſpective conceſſis, ac in una ad unius, & altera ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris Conſtitutionibus prædictis, ad alterius Ordinum prædictorum reſpective favorem, ut præfertur, editis, quomodolibet contentis & expreſſis, in aliquo præjudicare.

§. 15. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate decernimus, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Paginæ hujuſce integritas ſervanda &c.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ revocationis, abrogationis, abolitionis, ſtatuti, ordinationis, reductionis, repoſitionis, exceptionis, declarationis, inhibitionis, litium ſuppreſſionis, & extinctionis, ſilentii impoſitionis, decreti, præcepti, mandati, derogationis, intentionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo, Idibus Januarii, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

Viſa

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

XXIV.

Vicario, & Officialibus Generalibus Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Excalceatorum nuucupat. indulgetur, ut poſt vacationem novemdecim, aut viginti circiter menſium ab eorum officiis ad alia eligi poſſint.

Dat. die 18. Januar. Anno Dom. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſtulatio Procuratoris Cong. Galliarum hujuſce Ordinis: Scilicet ex obſervantia certi illorum Capit. Conſtitut. Officiales Generales ſæpe per quadriennium ineligibiles fieri.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Timotheus a Sancto Franciſco Saleſio, Procurator generalis Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Excalceatorum nuncupatorum, quod juxta ſeſſ. 10. cap. 2. tertiæ partis Conſtitutionum dictæ Congregationis illius Vicarius generalis, abſoluto ſuo officio, omneſque Officiales generales, qui per dua Capitula immediate ſubſequentia & completa ad aliquod officium, cui competit votum, promoti fuerint, per biennium ineligibiles remanere debeant: ac inſuper quod juxta ſeſſ. 1. cap. 3. ejuſdem tertiæ partis Capitulum generale prædictæ Congregationis de triennio in triennium feria ſexta ante Feſtum Sancti Michaelis Archangeli celebrari ſolet: necnon juxta ſeſſ. 1. cap. 11. ejuſmodi tertiæ partis ſingulæ Provinciæ ſingulis bienniis feria ſexta ante Dominicam tertiam poſt Feſtum Reſurrectionis Dominicæ Capitulum generale celebrare conſueverunt; unde fit, ut, eodem Capitulo generali quatuor circiter menſibus poſt Capituli generalis celebrationem ſæpius adveniente, iidem Vicarius generalis, & alii Officiales generales in prædicto Capitulo abſoluti juxta primum ſeſſ. ſupradictum in Capitulo Provinciali poſt viginti circites menſes ſubſequenti ineligibiles ſint, & conſequenter per quatuor ferè annos ad omnia officia Provincialia inhabiles remanentes: quod ſane bono Provinciarum non mediocriter nocet; ſic enim Provinciæ hujuſmodi auxiliis virorum, quos zelus & experientia in rebus Religionis verſatiſſimos fecerunt, privantur: ſic quandoque minus digni ad officia elevantur: & denique bonum ſpirituale ſive temporale earumdem Provinciarum deperit.

Conceſſio de qua in Summ.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Timotheus Procurator generalis, ut impoſterum Vicarius generalis, ac omnes Officiales generales abſoluti, in Capitulo generali ſubſequente Capitulum Provinciale quatuor circiter menſibus in Capitulo Provinciali proxime futuro eligibiles ſint, itaut ipſis novemdecim aut viginti circiter menſibus vacaſſe ſufficiat, per Nos ſtatui & ordinari plurimum deſideret. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Timotheum Procuratorem generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ejuſdem Timothei Procuratoris generalis precibus auctoritate Apoſtolica tenore præſentium benigne indulgemus.

Harum literarum robur.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Januarii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXV.

Votantibus Signaturæ Juſtitiæ conceditur uſus Mantelli Magni, & Pilei Pontificalis cum illorum ornamentis in ſolemnibus equitationibus &c.

Eiſdem Votantibus Galeri redimiculum, *vulgò* Cordone, *Violacei coloris conceſſit Benedictus XIII. Conſt.* Romani Pontificis &c. *die* 12. *Julii* 1727.

Dat. die 25. Januarii Anno 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ Nobis divinitus diſpenſationis ratio poſtulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus Noſtris & Apoſtolicæ Sedis miniſteriis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu proſequentes, gratias & privilegia eis in præmium, laborum ſuorum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris prudenti liberalitate conceſſa; uberiori benignitate ampliamus, ſicut eorum meritis convenire arbitramur.

Uſus Cordonis violacei Votantibus Signaturæ conceſſus a Bened. XIII.

§. 1. Alias ſiquidem Benedictus XIII. Prædeceſſor Noſter tunc & pro tempore exiſtentibus Signaturæ noſtræ Juſtitiæ, tunc ſuæ, Votantibus, ut ipſi Galeri redimiculum, Cordone vulgariter nuncupat. coloris Violacei quibuſvis functionibus & actibus publicis ac privatis ubique deferre & geſtare libere & licite poſſent & valerent, conceſſit & indulſit, & alias prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris deſuper in ſimili forma Brevia die 12. Julii 1727. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo ac inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Eiſdem Mantello Magno, cæteriſque ſuprad. uti conceditur.

§. 2. Nunc autem Nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Votantium Signaturæ Juſtitiæ hujuſmodi merita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, ac benigne perpendentes, quantum ex eorum Tribunali ſeu Collegio Romanæ Curiæ decoris, quantumve ex ſedulo illorum labore Eccleſiæ Catholicæ proveniat utilitatis; eoſque proinde, ac illorum Succeſſores, ut eo alacrius fidem, operam, induſtriamque, atque ſedulitatem in hujus Sanctæ Sedis

obſequium

obsequium adhibere studeant, amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Votantium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia & mera liberalitate Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictis modernis & pro tempore existentibus Votantibus Signaturæ Justitiæ hujusmodi usum Mantelli Magni, *Mantellone* vulgariter nuncupato, ac Pilei Pontificalis, ac eorumdem ornamentorum, quibus Cappellani Nostri, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cameræ Apostolicæ Clerici Præsidentes in solemnibus equitationibus utuntur & fruuntur, tenore præsentium concedimus pariter & indulgemus.

Hujusce concessionis firmitas.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quod spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXVI.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. super dismembratione quorumdam Conventuum a Provincia Terræ Laboris Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo, ac erectione Provinciæ Neapolitan.

Dat. die 27. Januarii Anno 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis officii munere illis, quæ pro felici Religiosorum Virorum directione & tranquillitate provide prudenterque ab hac Sancta Sede constituta esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, libenter, cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis Nostri præsidium adjungimus.

Causæ erectionis Provinciæ Neapolitanæ a Bened. PP. XIII. factæ.

§. 1. Alias siquidem fe. re. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster ad sedanda gravia animorum dissidia, quæ inter Religiosos Conventus Carmeli Majoris nuncupati Civitatis Neapolitan. Provinciæ Terræ Laboris Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, ac reliquos Fratres Provinciæ hujusmodi intercedebant, eumdem Conventum Carmeli Majoris cum decem ejus Grangiis, necnon quinque alios Conventus a prædicta Provincia dismembravit, illosque in novam ipsius Ordinis Provinciam Neapolitanam denominandam erexit, facta tunc existenti Procuratori Generali dicti Ordinis potestate novæ Provinciæ sic erectæ incorporandi alium Conventum, Montis Sancti itidem nuncupatum, Civitatis & Ordinis præfatorum, qui dudum Acephalus, ac independens reperiebatur; statuitque, ut electio Prioris Provincialis, cæterorumque Superiorum & Officialium ejusdem novæ Provinciæ ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis, Apostolica auctoritate confirmatarum, quamprimum fieret, & alias, prout uberius continetur in ipsius Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet: BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Inter gravissimas Apostolicæ servitutis curas &c.

Cætera legere est in Constitutione LVI. in Tom. XIII. pag. 165.

Ad petiti… nem Fratru… Provinciæ ejusdem.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Fratrum supradictæ Provinciæ Terræ Laboris Nobis nuper expositum fuit, præfatæ Benedicti Prædecessoris literæ ante quinquennium executioni demandatæ fuerint, ex eo vero tempore dicta Provincia summa quiete & pace religiosa, benedicente Domino, fruatur, non sine modico in ea regularis disciplinæ incremento; ac interim bina ibidem Capitula Provincialia sine ulla vel minima perturbatione celebrata fuerint, ac propterea ipsi Exponentes præmissa pro majori eorum robore & subsistentia, exactioreque observantia, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, cum omnibus & singulis in eis contentis, eadem auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Literæ Be… dicti PP. c… firmantur.

Addita B… vis hujusc… validitate, observant…

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cum cont… riorum de… gatione.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVI…

Confirmatur Resolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ac Breve confirmationis Benedicti Papæ XIII. circa nonnulla humilitatis officia per ejusdem Ordinis Donatos exercenda, cum derogatione cujusdam decreti ab Auditore ejusdem

Digitized by Google

Papæ super hoc ediri: additaque declaratione, quod ab eisdem obeundis officiis cæteri Ordinis Fratres exempti non intelligantur.

Laudatas Benedicti XIII. literas datas die 22. Junii 1728.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 8. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpositus ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod tametsi in eodem Ordine Donati, sive Conversi, pari obedientiæ voto & vinculo, ac Clerici seu Chorales adstricti sint, licetque Constitutionibus ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatis part. 1. cap. 14., ubi agitur de vita communi, caveatur expresse, ut in tabella officiorum humilia quæque etiam Superioribus injungantur, ne quid vel ad charitatem vel ad humilitatem desideretur; necnon in Rubrica dicti Ordinis itidem part. 1. cap. 5. §. 11. de modo scribendi ejusmodi tabellam officiorum diserte statuatur, partes Superioris esse eamdem tabellam quolibet die Sabbati conscribere, ipsaque officia cunctis prudenter distribuere: adjecto tamen, quod quamvis ad officia omnia, maxime humiliationi deservientia, omnes etiam Prælati designandi sint, ministeria tamen, quæ ad Chorum & Altare pertinent, iis tantummodo committantur, qui sciant & possint illa debite explere; nihilominus cum anno 1726. Diffinitorium Provinciale Provinciæ Venetiarum Ordinis prædicti demandasset, ut Fratres Donati illius Provinciæ certis festivis ac feriatis anni diebus primæ mensæ in Refectorio inservire tenerentur, reservata Superioribus localibus auctoritate, debitam sibi obedientiam a dictis Fratribus Donatis, ubi alias eorum opera utendum judicarent, exigendi: utque in domo Novitiatui deputata, & alibi ubicumque Fratres Donati Novitii reperirentur, in communi tabella officiorum ejusmodi, deservitores primæ mensæ, tersores seu lotores scutellarum, & ad munera humilitatis, ut vocant, destinarentur; pro parte Fratrum Donatorum Provinciæ præfatæ lis & causa adversus Superiores ejusdem Provinciæ super hac ordinatione Definitorii Provincialis, ac gravamine sibi exinde, ut prætendebant, irrogato, mota fuit coram Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, quæ die 6. Augusti 1727. jussit desuper exquiri votum Capituli Generalis tunc proxime celebrandi Ordinis præfati, ac interim dictos Fratres Donatos teneri supplere officia humilitatis hujusmodi prudenti Superiorum localium arbitrio; verum iisdem Fratribus Donatis tali decreto provisionali minime acquiescentibus, causaque die 5. mensis Septembris subsequentis repropofita, ipsa Congregatio Cardinalium perstitit in decretis: mandavitque votum dicti Capituli Generalis exquirendum, ad formam instructionis confectæ per S. R. E. præfatæ Cardinalem, qui ad ejusmodi causam eidem Congregationi Cardinalium referendam deputatus fuerat; unde cum in præmissorum executionem die 28. mensis Aprilis 1728. in Capitulo Generali dicti Ordinis tunc celebrato propositum fuisset illius Vocalibus ibidem una congregatis: An ex vi suarum legum censerent teneri Fratres Donatos exercere munera humilitatis tersoris scutellarum, & servitoris primæ mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi chorales, etiam Sacerdotes; a quinquaginta ex quinquaginta septem Vocalibus hujusmodi, affirmative & per secreta suffragia responsum fuit; ac postmodum fel. record. Benedictus Papa XIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis die 22. Junii ejusdem anni 1728. expeditas literas enarratam Capituli Generalis resolutionem, toto illius tenore inserto, confirmavit: dictisque Fratribus Donatis perpetuum super hac quæstione silentium imposuit, nec amplius audiendos decrevit. Porro hisce Benedicti Prædecessoris literis, quoad earum substantiam per ipsos Fratres Donatos acceptatis, humiles eidem Benedicto Prædecessori preces exhiberi curarunt, quibus etsi nihil aliud petiissent, quam ut declarare vellet non comprehendere in ejusmodi literis illos Fratres Donatos, quibus aliquod ex sequentibus officiis, nimirum Vestiarii, Ministri cellæ vinariæ, Præpositi rei rusticæ, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Subsacristæ, & Janitoris assignatum foret, prodiit tamen die 3. Septembris præfati anni 1728. a tunc existente Auditore memorati Benedicti Prædecessoris decretum, quo declaratur, dictas literas non comprehendere Fratres Donatos non solum præfata, sed & alia in ipso decreto expressa, ac etiam illis similia officia exercentes; & insuper illos non teneri, nec obligatos esse gerere munera prædicta tersoris scutellarum, & servitoris primæ mensæ, & alias prout in dicto decreto, cujus perinde, ac præfatarum Benedicti Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Ex Ordinis Constitut. humilia quæque officia Superioribus quoque injungenda:

Chori tamen, Altarisque servitium peritis tantummodo committendum.

Decret. Definitorii Provinciæ Venetiæ an. 1726. de dictis humilitatis officiis Donatis imponendis.

Donatorum recursus tamquam a gravamine.

Cognita causa a Congr. Episc. & Regularium.

Votumque Gen. Capituli exquisitum.

Ac responsum, Donatos ad hujusmodi obeunda officia teneri:

Quod a Bened. XIII. confirmatis;

Impositumque iisdem super hoc silentium.

Per ejusdem Pontificis Auditorem excepti ii, quibus aliquod munus foret assignatum.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, declaratio a dicto Auditore Benedicti Prædecessoris sic edita, nimis vaga & ampla dignoscatur, tam quia plures complectitur Officiales, quam per ipsosmet Fratres Donatos petitum fuerat, latumque præbet aditum alios quoque addendi prætextu similium officiorum: tum quia eisdem Officialibus absolute & indefinite absque limitatione temporis exemptionem tribuit, tametsi plura ex dictis officiis nonnisi interpolatam ac minime continuam operam exposcant, nec impediant, quo minus illa gerentes munera humilitatis subire valeant; quibus etiam accedit, quod si istiusmodi declaratio, utpote quæ juxta suum verum sensum omnes Fratres Donatos a dictis muneribus exemptos reddit, cum eorum singulos aliquo in suis Conventibus officio fungi oporteat, locum sibi vindicaret, non modicæ turbæ, ac confusio inveherentur in alias quoque dicti Ordinis Provincias, ubi hoc exemplo exacta supradictarum Constitutionum circa hujusmodi munera humilitatis vigens observantia immutari vellet; ipsi Præpositus & Procurator Generales opportunum in præmissis remedium, quo universi Ordinis prædicti paci & tranquillitati prospiciatur, dictarumque Constitutionum dispositio quoad præfata munera humilitatis in omnibus illius Provinciis æqualiter servetur, a Nobis adhiberi summopere desiderent; Nos eorumdem Præpositi & Procuratoris Generalium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, resolutionem supradicti Capituli Generalis, expeditasque super illius confirmatione Benedicti Prædecessoris literas præfatas cum omnibus & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decre-

Hæc vero exceptio nimium vaga cum esset;

Capituli Generalis laudata resolutio,

Ac Benedicti PP. Literæ confirmantur;

tum

Cum irrita tione dicti Decreti Auditoris Benedicti XIII.

tum vero per Auditorem ejusdem Benedicti Prædecessoris editum, sicut præmittitur, revocamus, ac e medio tollimus. Declarantes tamen resolutionem Capituli Generalis, & literas præfatas ita juxta dicti Ordinis Constitutiones accipiendas, atque intelligendas fore, ut omnibus ipsius Ordinis Fratribus communes sint, ac esse censeantur, & tam Chorales cujusvis status, gradus, & conditionis existant, quam Donatos complectantur, atque munere humilitatis exerceri debeant ab iis, quos a suis Superioribus, quacumque pro tempore occurrente necessitate vel occasione, ad illa gerenda deputati, vel in tabella, per Superiorem secundum Rubricam Ordinis prædicti fieri solita, describi contigerit: Ipsisque propterea Superioribus, ac Subprioribus harum serie præcipimus, ut in demandandis ejusmodi muneribus humilitatis, & in conficienda tabella præfata, pari discretione & charitate erga Fratres Donatos utantur, qua utuntur in Clericos seu Chorales: & sicuti his dicta munera injungere, eosve in tabella describere non consueverunt, quando aliis laboriosis ac extraordinariis occupationibus destinentur, ita quoque agant cum Donatis, qui id genus occupationes, sive ratione proprii officii sive alterius negotii, aut ministerii sibi commissi subire debuerunt: volentes & statuentes, quod quemadmodum obligatio omnes tenet, ac æque Clericis quam Donatis imposita reperitur, æqua quoque sit & servetur inter omnes discretionis ratio sine differentia inter Clericos & Donatos hujusmodi.

Et cum declaratione, quod ad eadem obeunda officia singuli Ordinis Fratres teneantur.

Præsentium Literarum firmitas:

Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, ac eis respective suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Ac obstan. quorumcumque derogatio.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis Ordinis & Provinciarum ejusmodi, illorumque Domorum & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda Fides.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 8. Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVII

Christi Fidelibus Sæcularibus ac Regularibus Hispaniarum conceditur recitatio Officii & Missæ S. Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die Martii An. Dom. 17 Pontif. I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordi

EXigit Apostolicæ servitutis ministerium, quod imbecillitati nostræ committere voluit divina Dignatio, ut pia sublimiorum Principum Orthodoxæ Fidei tuendæ & propagandæ zelo, aliisque multiplicibus in Ecclesia Dei meritis conspicuorum, vota, quibus Beatorum Martyrum, Cælestis Hierusalem Civium, immarcescibili Gloriæ Corona redimitorum, veneratio in terris promovetur, ad exauditionis gratiam paterna charitate admittamus.

Philippi I panarum gis preces D. N. po ctæ.

§. 1. Itaque piis charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici precibus, nobis super hoc humiliter porrectis, favorabiliter annuere cupientes de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus propositorum Consilio, ut in omnibus Regnis & Dominiis ipsi Philippo subjectis singulis annis Officium diei Festi Sancti Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni tantum, dummodo reliqua sumantur de communi sub ritu duplici minori, servatis tamen Rubricis, ab omnibus Christi fidelibus Sæcularibus & Regularibus utriusque sexus recitari, & Missa respective celebrari possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Recitatio ficii S. An lini conc

Cum obs tium dero tione.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides e sumptoru

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Martii 1731. Pontificatus Nostri Anno primo.

F. Card. Oliverius.

XXI

Literæ Processus Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XII. publicatæ die Cœnæ Domini anno 1731.

CLEMENS EPISCOPUS

Dat. die Martii A Dom. 1 Pontif. I.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia & sollicitudo &c.

Cætera consulto omittuntur cum pluries repetita habeantur in præcedentibus Tomis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, 11. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. A. Arch. Theod. Datarius.
F. Card. Oliverius.
Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus,
N. Stivanus.
Loco ✠ Plumbi.
Registrata in Secretaria Brevium.

Con-

XXX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hospitalarii S. Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere possint, aut Provinciæ Assistentes eligi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, decretum tenoris, qui sequitur videlicet. Supplicante Generali Ordinis Hospitalarii Sancti Hippoliti Mexici Sacræ Congregationi Episcoporum & Regularium pro facultate habendi in suis Hospitalibus duos Sacerdotes sui Ordinis, non obstantibus &c., & annuente ipsa Sacra Congregatione pro gratia, additis quibusdam conditionibus, & præcipue, quod Sacerdotes prædicti regulares eligi non possint ad Prælaturas Religionis: excepto tamen, quod possint esse Discreti Conventuum, Magistri Noviriorum, ac Provinciæ Assistentes; iterum Orator ipse dedit preces pro deletione prædictæ exceptionis ab enunciato Decreto.

§. 1. Sacra idcirco eadem Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, re mature discussa, Referente Eminentissimo Cardinale Belluga Ponente, benigne rescripsit -- Promoti ad Sacros Ordines non possint habere aliquam Prælaturam in Religione, nisi cum Apostolica dispensatione juxta decretum Sacræ Congregationis sub die 30. Septembris, 1729., quod iterum confirmatur: sed tantum esse possint Discreti Conventuum, & Magistri Noviriorum; non vero Provinciæ Assistentes. Romæ die 15. Martii 1731. Card. Franciscus Barberinus Præfectus. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius -- Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis ejusdem Ordinis nobis subinde expositum fuit, ipse decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis &c. excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congreg. Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXI.

Constitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a *Scholis piis* nuncupat. facultas asseritur tradendi prima rudimenta literarum, disciplinasque liberales Latinas & Græcas, atque etiam majores Scientias, adolescentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus, ac Regulares Domos, prævio dumtaxat Ordinariorum consensu.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 1. Maji Anno 1731. Pont. I.

Procemium.

NObis, quibus a Christo Domino totius Ecclesiæ cura commissa est, proba & recta institutio juventutis in sanctæ Religionis præceptis, honestisque artibus, teneros adolescentium animos imbuens, cordi esse debet; unde ad summi Dei gloriam plurima & maxima bona in Ecclesiam, totamque Rempublicam Christianam, provenire noscuntur. Quare si pios & doctos Viros, in laudando hujusmodi officio laborantes, peculiari charitate complectimur, eos gratiis Apostolicis foveri & ornari satagentes, nos id agere putamus, quod muneri Nostro, Deoque Omnipotenti, cujus honorem præ oculis habemus, maxime convenit.

Causæ editæ hujusce Constitutionis.

§. 1. Quum ergo Nobis innotuerit, varias, interque se discrepantes opiniones, ac voces de proprio officio, præcipuoque Instituto Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, in modo & ratione instituendi adolescentes, illorum curæ commissos, eosdemque in Scholas recipiendi, percrebuisse: deque statutis a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro eidem Congregationi Apostolica auctoritate confirmatis, ac de compluribus aliorum Romanorum Pontificum tam sub Plumbo quam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis pro dicta Congregatione editis Apostolicis literis, præcipue vero piæ memoriæ Pauli V. jam dicti Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., ac utriusque Clementis IX. & X. non una sententia audiretur; Nos quascumque controversias & dissentiones, ex hac discrepantis opinionum, dictorumque statutorum, ac literarum vario sensu ortas, & fortasse orituras, pro Nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes: & benevolentiam, qua eosdem Clericos Regulares ob assiduos labores & studia, quæ in proximi bonum & utilitatem impendunt, semper prosecuti fuimus, amplius demonstrare cupientes, nuper Motu proprio, ex certa Scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus fratribus Nostris, Prospero Matefuschio, eorumdem Clericorum Regularium Pro-

A SS. D. N. deputata Congregatio.

tectore

tectore, Leandro de Poraia, & Petro Aloysio Carafa Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad rem hanc matoro consilio examinaodam jussu Nostro delectis, particularem Congregatiooem instituimus, eui Venerabilem fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem Nostrum, Secretarium assignavimus.

Per quam inquireretur.

§. a. Huic aotem Congregatiooi, præviis facultatibus necessariis instructæ, commisimus & mandavimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis quam sub Plumbo, eosdem Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis & stàtutis mature perpensis, edocti io subsequentia Capira sedulo inquirerent.

An hisce Clericis Grammat., ac Majores Scientias tradere liceat.
An Divites, Nobilesque pueros admittere;
Seminaria, & Collegia in curam habere,
Et Regulares Domos absq; aliorum Regularũ coosensu condere possint.

Primo: An prædictia Clericis Regolaribus io *s*uis publicis Scholis præter scribendi, legendi, & computandi regulas, atque etiam Grammaticen., Scientias Majores tradere liceat.

Secundo: An Ipsi ad easdem suas Scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possint.

Tertio: Ao in suam curam, & regimen Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictos habere itidem possint.

Quarto quæsitom est: An Privilegium Apnstolicum eis coocedendum, ut Regulares Domos sine aliorum Regularium consensu condere possinr, ubi tamen eis pro numero, a Constitutionibos Apostolicis præfixo, Religiosis alendis sufficientes reditus citra mendicandi & quæstuandi necessitatem aliàs suppetant.

Ad singula Capita responsum affirmative.

§. 3. Itaque hujusmodi Congregatio Particularis die XIII. Aprilis proxime præterlti habita, dictorum Clericorum Regularium statuta, cæterisque Romanorum Pontificum io forma Brevis, & sub Plumbo, varias ob causas olim confectis Apostolicis literis, quemadmodom præcepetamus, diligenter inspectis & pouderatis, nemine discrepante in hanc sententiam uno ore devenit, quam prædictus Auditor Noster Archiepiscopus Nazianzenus die inseqoenti Nobis exposuit.

Ad *primum*, Clericos Regulares pauperes Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, Grammaticæ, & Compotorum regulas tradere Adolescentulis ad formam Constitutionum Ordiois sui: Licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad Scholas minores serventur.

Ad *secundum*, Eosdem Clericos Regulares teneri admittere pueros Pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad *tertium*, posse ad formam Capitulorum generalium.

Ad *quartum* pro graria Privilegii eis concedendi respoosum est, ad forma n scilicet indulti felicis recordationis Prædecessoris Nostri Clementis PP. IX. Fiatribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Mnnte Carmelo concessi die 6. Octobris anoi 1668.

§. 4. Quare nos prædictos Clericos Regulares specialibus favoribos & gratiis prosequi volentes, illosque, & eorum quemlibet, a quibusvis excommonicationis, suspensionis, & interdicti, aliisve ecclesiasticia sententiis, censuris, & pœnis, tam a jure quam ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, & ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supradictorum statutorum, & Pauli V. Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., & utriusqoe Clementis IX. & X. antecessorum Nostrorum Pontificum Romanorum tam sub Plumbo quam in forma Brevis editas Literas, eosdem Clericos Regulares quomodolibet respicientes, & quæcumque in Capitolis Generalibus decreta ab eis condita, illorumqoe omnium & singulo-
rum tenores, etiam veriores, ac datas, præsen
tibus pro plene & sufficienter expressis habentes
quascumque contentiones, discordias, & lites
si qoæ forsan quomodolibet ubivis locorum su
per hujusmodi statutorum & literarum Apostoli
carum interpretatione, & vero sensu, contr
eosdem Clericos Regulares exortæ essent, & co
ram quibuscumque Judicibus introductæ, & in
decisæ pendentes haberentur, aur imposterun
oriri unquam possent, ad Nos & Sedem Apo
tolicam avocantes, ac penitus supprimentes &
extinguentes: ac super eis perpetuum silen
tium imponentes, Motu proprio, ex cert
scientia, & deliberatione Nostra, deque Apo
tolicæ Potestatis pleoitudine, de consilio me
moratæ Congregationis Particularis, Decret
superiua expressa & ennunciara, ut deincep
semper, ac perpetuo vigeant, & obique loco
rum ab iisdem Clericis Regularibus, illorumqu
Præposito, & Procuratore Generalibus, ca
terisque Superioribus, & personis quibuscum
que observentur, Apostolica aoctoritate confi
mamus & approbamus; illisque Nostræ firm
tatis robur adjicimus, & quatenus opus fi
quæ in supradictis decretis contioentur, ta
scilicet quoad Majorum Scientiarum traditio
nem, quam quoad admissionem Nobilium
ac Divitom Puerorum ad eorum Scholas
quam denique quoad curam & regimen Co
legiorum, Seminariorum, & Convictuum, c
novo coocedimus, & omni meliori modo
Suprema ac Apostolica Potestate Nostra impe
timur, omnes & singulos ram juris quam f
cti, & circumstantiarum defectus, si qui in e
quomodolibet intervenissent, plene supplente

§. 5. Ne vero in posterum quisquam obiv
locorum & geutium contra præmissa nov
controversias & dissentiones excitare, eisden
que Clericis Regularibus de his molestiam al
quam inserre aodeat, quæ a dicta Congreg
tione particulari explicata sunt, & a Nobis a
probata, ac de novo concessa, decretisque pr
dictis continentur, statutorum & literaru
Apostolicarum ram sub Plumbo quam in forn
Brevia hujusmodi, esse verum, germanum, si
cerum & indubium sensum; idque omne
quibuscumque etiam speciali nota dignis,
vigore Constitutionum Apostolicarum, nostr
rumque, & Cancellariæ Apostolicæ Regolarur
specialiter & individue exprimendis, etiam Sa
ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardioalibus, locoru
Ordinariis, & qoorumvis Ordinum, etiam Me
dicantium & Militarium; necuon etiam Co
gregationem quorumcumque aliorum Cleric
rum Regularium, etiam Societaris Jesu,
cujusvis alterius Regularis Instituti personis R
gularibus, omnino servandum esse, neque e
dem Statutis & Literis Apostolicis, soperios e
pressis, ullam aliam interpretationem tribui p
se; neque eisdem Clericis Regularibus Mat
Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, ex suis s
tutis, literisque Apostolicis, iisdem concessi
præferrim Pauli V. incipientibus: *Ad ea:* Scie
tias Majores profiteri uoquam interdictum,
vetitum fuisse; immo etiam in suis public
Scholis easdem Scientias Majores adolescentib
cojuscumque Ordinis & Conditionis tradere
perlegere licuisse & licere, Apostolica auctorit
re nostra decernimus & declaramus.

§. 6. Demum iisdem Clericis Regolarib
pauperibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* d
nominantur, illorumque Præposito Generali
& Superioribus quocumque nomine nuncupat
concedimus, ut ubique locorum, in suo tam
singulari districtu, Domos & Conventus regul
res juxta Concilii Tridentini decreta, pro pu
ris cujuscumqoe Ordinis & Conditionis, in q
busvis liberalibus disciplinis Latinis & Græci
& Scientiis, etiam Majoribus, a se instituendi

Collegia, Seminaria, & Convictus ex ſola licentia Ordinariorum, nulloque aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis, etiam Mendicantium, & cujuſcumque Congtegationis Clericorum Regularium, etiam Societaris Jeſu, requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigete. libere & licite poſſint & valeant, etiam non ſervata diſtantia, quæ ab anteceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ad centum & quadraginta cannas, ſive aliud plns minus accuratum ſpatium ab unn ad aliud Religioſorum hominum Cænobium ſeu Conventum, ſervanda præſcribitur; dummodo tamen reditus ad alendum Religioſorum numerum, eis in Cnnſtitutionibus Apoſtolicis præſcriptum citra neceſſitatem mendicandi & quæſtuandi, ut præfertur ſufficientes eis ſuppetant, dicta auctoritate noſtrâ præſentium tenore licentiam & facultatem perpetuo imperrimur.

Præſentium literarum firmitas, perpetuaque ac inviolabilis obſervantia.

§. 7. Volumus autem has literas noſtras, & in eis contenta quæcumque, ſemper & perpetuo validas & efficaces eſſe & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; atque ab omnibus & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc pertiner, & impoſterum pertioebit, firmiter & inviolabiliter obſervari debere; nullove unquam tempore ex quocumque capite vel cauſa, quantumvis legitima & juridica, etiam ex en, quod cujuſcumque Ordinis Mendicantium, alteriuſve Regulatis Inſtituti, etiam individuam & expteſſam mentionem requirentis, Superiores, vel alii quicumque, in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex cauſa, vigore privilegiorum eis & eorum euilibet ab Apoſtnlica Sede conceſſorum, jus vel intereſſe habentes, aut ſe habere prætendentes, illis non conſenſerint, neque ad id vocati, citati, nec auditi unquam fuerint: & cauſæ, propter quas hæ noſtræ Literæ prodierint, adductæ, forſan comprobatæ & verificatæ non eſſent, de ſubreptionis vel obreptionis, aut oullitatis, vel invalidiıatis vitio, ſive intentionia noſtræ, aut quolibet alio, quantumvis ſubſtantiali inexcogitato, ac ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirente, defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controverſiam vocari, vel ad viam & terminos juris, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aliodve juria, facti, vel gratiæ quodcumque remedium impetrari, ſive etiam motu ſimili conceſſo & impetrato, uti vel juvari poſſint. Neque eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificatiooibus, derogationihus, aliiſve contrariis diſpoſitiombus, per Nns etiam, ac ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices: etiam motu pati, ſive etiam Conſiſtorialirer, ac ſub qnibuſvis tenoribus & formis, clauſulis & decreiis, etiamſi de iiſdem præſentibus literis, earumque omni tenore ac data, ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis & conceſſis, ac faciendis & concedendis, comprehendi. decernimus; ſed ſemper eas excipi, & quotieſcumque prndierint, in priſtinum ac validiſſimum, inque eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutæ, repoſitæ, & plenarie reintegratæ cenſeantur, ac de novo ſub quacumque etiam poſterinri data per dictos Clericos Regulares Matris Dei, qui a *Scholis Piis* denominantur, quandocumque eligenda, eas conceſſas eſſe & fore cenſeri volumus; ſicque, & non alias, in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcumqoe Judices ordinarios & delegatoa, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legaros, Vicelegatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, poteſtare, prærogativa, honore, & privilegio fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facoltate & auctoritate, judicari, definiri, & interptetari debere, præcipimus; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obſtantium derogatio.

§. 8. Non obſtantibus noſtris, & Cancellariæ noſtræ Regulis de jure quæſito non tollendo, deque gratiis non concedendis *ad inſtar*; necnon piæ memoriæ Clementis IV. Xiſti IV. Julii II. & Clementia VIII. incipientibus: *Quoniam ad Inſtitutum*; ac dicti Gregorii, iocipientibus: *Quum alias*, atque Urbani prædicti, incipientibus: *Romanus Pontifex*, aliorumque anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, & quavis firmitare alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus & privilegiis, quibus cavetor expreſſe, ne aliæ Domus Regulares ſeu Monaſteria, Regularibus Fratrum Mendicantium Domibus, Cænobiis, Conventibus, & Monaſteriia adjacentia, niſi ad centum & quadraginta cannas, ſuæ aliud plus minus accuratum ſpatium, ſundari & erigi poſſint; nec pro hujuſmodi fundationibus, & erectionibus, locotum Ordinarii in Civitatibus & locis, ſuæ Ordinariæ Juriſdictionis ſubjectis, niſi vncatis & auditis aliorum, io iiſdem Civitatibus & locis exiſtentium Conventuum Prioribus, & Procuratoribus, & aliis intereſſe habentibus, & cauſa cognita, ſervatis ſervandis, prius conſtiterit in iiſdem Civitatibus & locis novos Conventus erigendos, ſine ullo aliorum detrimento, commode ſuſtentari poſſe, licentiam impertiantur; licet etiam in contrarium præmiſſorum exiſterent indulta & literæ Apoſtnlicæ eorumdem Mendicantium, & cujuſvis Congregationis Clericorum Regularium, alteriuſve Regularis Inſtitnti, etiam ſpecialiter & individue exprimendi, quæ pluries conceſſæ, approbatæ, & innovatæ eſſent; necnon ejuſdem Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, etiam confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis prædictis & conſuetudinibus.

§. 9. Qnibns omnihns & ſingulis, quamvis pro eorum ſufficienti derngatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis. ſpecifica, expreſſa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importaotes, menrio, aut quævis expreſſio facienda, ſive aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſer, illorum tennres his noſtris pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habenres, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe, motu, ſcientia, & deliberatione, & poteſtatis plenitudine, ad præmiſſorum effectum dumtaxat, pleniſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariia quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptia ſive exemplis, etiam typis impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitotæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, quæ a *Scholis Piis* denominantur, Præpoſiti Generalis munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ iiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, adhiberetur.

Solitæ concluſiones.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmarionis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, decreti, declarationis, conceſſionis, impartitionis, derogationis, & voluntatia infringere vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc atteotare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum

Darum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primò.

A. Datarius.

P. Card. Olivetius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus;
Lucas Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

XXXII. Benedicti XIII. literæ infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ Ordinis Prædicatorum Priori Provinciali subjiciebantur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciæ ejusdem Conventus studiorum causa transeundi.

Innocentius XII. Constitut. dat. die 14. Junii 1695. Congregationem hanc erige s, eam Magistro Generali immediate subjectam voluit meliors disciplinæ servandæ caus, ac omnimodam Fratribus ademit facultatem ad alios transeundi Conventus, prout infra.

Dat. die 2. Maji Anno Dom 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem salubrem directionem ac felicem progressum ex injuncto sibi Apostolicæ servitutis munere jugiter intendens, ea, quæ certis rationabilibus ex causis desuper a Prædecessoribus suis statuta comperit, ipsa subinde experientia suadente, ac majoribus de causis interdum immutat & revocat: aliasque in eis officii sui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis, in Domino expedire arbitramur.

Innocent. XII. erectas a se S. Sabinæ in Lombardia ac S. Marci Rom. Provincias ab omni Priorum Provincialium jurisdictione eaemit:

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster regularem disciplinam in Provinciis Lombardiæ & Romana Ordinis Fratrum Prædicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, adspirante superni favoris auxilio, provecta, Ecclesiam Domini uberioribus in dies bonorum operum fructibus lætificaret, Apostolica benignitate excolere cupiens, de tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari ejusmodi deputatorum consilio, per suas in simili forma Brevis die 14. mensis Junii 1695. expeditas literas, diversos in eisdem literis expressos Conventus otriusque Provinciæ prædictæ, illorumque Fratres & personas cum omnibus & singulis eorum juribus, membris, & pertinentiis universis ab omni & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiæ & Romanæ hujusmodi tam in spiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit, & plenarie liberavit: Ipsosque Conventus in duas novas prædicti Ordinis Congregationes, unam scilicet Sanctæ Sabinæ Lombardiæ, & alteram Sancti Marci Romanæ respective Provinciarum nuncupandas; quæ pro tempore quoque existenti Magistro Generali dicti Ordinis immediate subjacere deberent, itidem perpetuo erexit & instituit; in quibus quidem Conventibus, ad istas Congregationes sic erectas & institutas tunc spectantibus, & qui deinceps spectarent, Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuissent, præscriptum vitam instituere & componere, atque illa, quæ communem

vitam, victum, & vestitum concernerent, ju
ta Concil. Trid. & rec. mem Clementis PP. VII
Prædecessoris itidem nostri decretorum tenore
fideliter & inviolabiliter observare omnino ten
rentur: utrique vero Congregationi præfatæ d
idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus
Conventibus illius Congregationis, cui is pra
ficiendus foret, qui illam adjuvante Domin
prospere dirigere valeret, quique in Conventibu
ejusmodi saltem per septennium exactæ regular
observantiæ specimen dedisset, &, quantum fie
posset, alicui ex illis præfuisset, ab ipso Magistr
Generali de biennio in biennium provideretur
isque eamdem prorsus jurisdictionem & auctor
tatem haberet in Conventus, & Fratres su
Congregationis, quam secundum Apostolicas
ac dicti Ordinis Constitutiones habent Priore
Provinciales in suis respective Provinciis: vetu
que, ne Fratribus Congregationum prædictaru
facultas transeundi ad alios extra illos Convent
facile concederetur, & aliàs, prout uberius co
tinetur in ejusdem Innocentii Prædecessoris lit
ris, quæ plenariæ executioni successive dema
datæ, & exacte observatæ fuerunt per spatiu
triginta & octo annorum, inde effluxorum, i
utraque Congregatione præfata, quemadmodu
in illa Sancti Marci etiam num accurate servat
tur: ex eo autem tempore satis omnibus n
tum perspectumque est, quantum antiqua r
gularis disciplina, quoad ea potissime, qu
communem Religiosorum vitam ab omni v
specie proprietatis plane alienam attinent, i
utraque Congregatione hujusmodi cum non m
nori universi Ordinis prædicti decore, qua
fidelium ædificatione, susceperit incrementi
firmamenti. Postmodum vero piæ mem. Ben
dictus PP. XIII. etiam Prædecessor Noster, q
dictam Provinciam Lombardiæ, utpote in e
rumdem Fratrum Prædicatorum Ordini, du
in minoribus constiturus esset, nomen ded
rat, ac Religionis moribus & institutis imbut
& enutritus fuerat, grata memoria, anim
que prosequebatur, regularem observantiam i
præfata Congregatione Sanctæ Sabinæ flore
quidem agnoscens, sed per novam illam reg
minis formam ab ipso Innocentio Prædecesso
inductam, potius intra ejusdem Congregati
nis fines conclusam, quam ad totius Provinci
Lombardiæ prætensæ utilitatem amplificatam fu
se reputans, ipsam Regularem observantia
ad universam Provinciam hujusmodi dilatan
desiderio, Conventus dictæ Congregationis Sa
ctæ Sabinæ, eorumque Fratres denuo suppos
jurisdictioni, curæ, & potestati Prioris Provi
cialis Provinciæ Lombardiæ, ac si præfatæ I
nocentii Prædecessoris literæ editæ non fuisse
& sicuti dicta Provincia Lombardiæ in plur
Regiones, quas Quartaria appellant, parti
reperitur, ac singulis Religionibus Vicari
præficitur, qui absente Priore Provinciali su
jectis sibi Conventibus advigilet, prospicia
que; ita novam in eadem Provincia Regi
nem erigi mandavit, Sanctæ Sabinæ nomen r
tenturam, in qua Conventus ipsius Congreg
tionis Sanctæ Sabinæ comprehenderentur, e
que a dicto Priore Provinciali Vicarius præp
neretur, variasque præscripsit Regulas, qu
propagationi ejusdem observantiæ in tota Pr
vincia hujusmodi accommodatas fore censuit
& inter alias, quod ubi in dicta nova Regi
ne Sanctæ Sabinæ abundaret numerus Religios
rum studentium, ii in alios Provinciæ præd
ctæ Conventus literarum studiis destinatos p
eumdem Priorem Provincialem mitti valerent
dummodo in hisce Conventibus vigeret obse
vantia, per Congregationem disciplinæ Reg
lari præpositam approbata: quodque Fratr
ipsius novæ Regionis in Priores, Lectores
Concionatores & Magistros Noviriorum in al

Digitized by Google

ejusdem Provinciæ Conventibus extra illam Regionem eligi, & ad alia ibidem munia assumi possent, ratius hoc modo priscæ Regularis observantiæ spiritum ac cultum facilius per totam Provinciam diffusum & auctum iri; & alias, prout in ipsius Benedicti Prædecessoris literis in pari quoque forma Brevis die 5. Junii 1726. desuper emanatis, quorum perinde & priorum Innocentii Prædecessoris literarum hujusmodi tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Qu[illegible]ie de[illegible] nec tum [illegible]ctio [illegible]ngr. hu[illegible] [illegible] ipsi[illegible] anerte [illegible]ht Prio[illegible] n Provin[illegible] [illegible] gnata.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, pius ac laudabilis finis, quem unum & eumdem uterque laudatus Prædecessor sibi propositum fixumque habuerunt, exactissimam nimirum disciplinam Regularem in dicta Provincia Lombardiæ confovendi & propagandi, melius cumulatiusque obtineri valeat ex iis, quæ per memoratum Innocentium Prædecessorem disposita fuerunt nedum quia illa ejusdem disciplinæ augmentum in utraque Congregatione præfata egregie juvisse, longa experientia edocuit; verum etiam, quia cum Superior commissi sibi Gregis forma esse debeat, unde subditi normam vivendi sumant, id sane sperari potest, si dicta Congregatio Sanctæ Sabtoæ a Vicario suo Generali, qui arctius illius Institutum professus fuerit, prout antehac fiebat, gubernetur; secus vero si regatur per prædictum Priorem Provincialem, qui mitius Institutum sequitur, adeoque Religiosis ipsius Regionis Sanctæ Sabinæ assiduo severioris vitæ exemplo non valebit prælucere; præterquam quod magis ad progressum disciplinæ conferre dignoscitur difficultas in permittendo Fratribus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ egressum ex ipsa Congregatione ad formam literarum Innocentii, quam facultas in illis Benedicti Prædecessorum præfatorum eisdem Fratribus attributa, libere transeundi ad alios dictæ Provinciæ Conventus pro exercendis ibidem Priorum, Lectorum, & aliis officiis, ubi illi, Reformatorum munere non fungentes, a Religiosis exigere, nec tenere poterunt, ut strictiorem, quam profitentur, observantiam quoad vitam communem, abstinentiam ab esu carnium, jejunia, silentium, & id genus alia amplectantur, quinimo inde eveniret, quod Fratres dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, proprias sui Instituti obligationes in alienis Conventibus adimplere non valentes, ab illo sensim sine aliorum utilitate ac profectu desciscerent, sicque cum totius Provinciæ detrimento antiquus disciplinæ cultorum numerus potius imminueretur, quam augeretur: Quibus etiam accedit, quod enarrata Innocentii Prædecessoris dispositio, illiusque executio magis conformis consentaneaque videatur menti præfatæ Congregationis, præpositæ eidem disciplinæ Regulari, utpote quæ ad illam instaurandam, nullam aptiorem opportunioremque rationem ac methodum invenire potuit, quam destinando aliquot Conventus in singulis Provinciis Religiosorum Ordinum, in quibus Regulæ puritas, ac vita communis exacte retinerentur & servarentur; ac unde Religiosi ad alios Conventus, ubi talis disciplina noo vigeret, transire non possent; sicuti ex decretis per ejusmodi Congregationem, alias super hac re editis, apparet.

Ac præfer[illegible] [illegible] fi [illegible] [illegible] liberum ad alios [illegible]ovinciæ [illegible]ventus [illegible]nsire.

Benedicti [illegible] Literæ [illegible]vocantur.

Hinc est, quod Nos præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, illiusque Conventuum ac Fratrum felici prosperoque statui & regimini, religiosæque paci & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, dictosque Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, præmissis aliisque justis ac rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, ac motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictas Benedicti literas cum omnibus & singulis in eis contentis, harum serie revocamus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuamus, illas vero Innocentii Prædecessorum, ac in eis pariter contenta quæcumque, prout eamdem Congregationem Sanctæ Sabinæ concernunt, confirmamus, approbamus, ac innovamus, atque eis inviolabilis & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus; necnon illa ad omnes & singulos Conventus, quos dicta Regio Sanctæ Sabinæ de præsenti complectitur & obtinet, & si quos alios ab ipsa Congregatione S. Sabinæ in futurum obtineri contigerit, extendimus & ampliamus.

Innocentianæ confirmantur, pristinoque robori restituuntur.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis & dignitatis existant; aliive quilibet, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis ooo consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, oeque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ & justificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis legitima, juridica & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam io corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam seu terminos juris vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aot impetrato, seu etiam motu, scientia & potestatis plenitudine partibus concesso vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seo se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, io omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari & adimpleri; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Statuta in hisce Sanctissimi D. N. Literis perpetuo observari præcipitur.

§. 4. Noo obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in eisdem Innocentii Prædecessoris literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis qoibuscumque.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, &

Fides Transumptorum.

sigillo

figillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum babeatur, quæ ipsis præsentibus baberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIII. Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Suæ.

Huic similes sunt Constitut. a Prædecessoribus Pontificibus editæ, ad suæ Cappellæ Cappellanos ornandos privilegiis.

Dat. die 18. Maji 1731. Pont. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Franciscus Velli Prænestin. Basilicæ S. Petri de Urbe Clericus beneficiatus, Philippus Vinciguerra Romanus Secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Angeli in Foro Piscium etiam de Urbe Canonicus, Joannes Decius Soran., Dominicus Antonius Carlucci Perusin., Franciscus Feliciani pariter Romanus, Franciscus Xaverius Brunetti Senogallien. Civitatis, vel Diœcesis, Presbyteri, moderni Cappellæ Nostræ Pontificiæ Cappellani, familiares Nostri, Nobis & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis, juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales. Hinc est, quod Nos volentes illas specialibus favoribus & gratiis &c.

Quæ sequuntur lege in laudatis Constitutionibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIV. Confirmatur Decretum Magni Magistri, & Consilii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quo nonnulla statuuntur ad abusus tollendos in exmutitione Commendarum ejusdem Ordinis, earumque concessione.

Dat. die 18. Maji 1731. Pont. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. MIlitantis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsidentes, illa, quæ pro felici, & prospera Dignitatum, & Munerum ecclesiasticorum quorumcumque, & præsertim Ordinum Militarium, egregiam Reipublicæ Christianæ operam navantium, provisione, ac præcavendis litibus & controversiis, quæ suboriri possent, provide prudenterque declarata & decreta fuisse noscuntur, ut firma atque illibata permaneant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causæ editi Decreti a Consilio Hospitalis &c. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magister, & Consilium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod ipsi ad tollendos abusus, qui introducti fuerant in provisionibus Dignitatum & Præceptoriarum seu Commendarum dicti Hospitalis, de quibus aliqui statim post smutitionem, quæ aliud non est, quam pura nominatio, sibi jus esse disponendi, seu novam smu-
titionem petendi in casu obitus seu cessionis
aut resignationis nominatorum, existimabant
etiamsi jus stabile in illis minime acquisivissent
adeoque ob defectum eorumdem nominatoru
ante collationem, seu adjudicationem Dignit
tum & Præceptoriarum seu Commendarum h
jusmodi, sic smutitarum, uti vacantes cons
derari nequirent, novissime declarationem
decretum, nemine discrepante, ediderunt, t
noris sequentis videlicet -- Fr. Dominus Antoni
Manuel de Vilhena &c. Magister &c. Notu
facimus & attestamur, qualiter infrascriptu
Decretum extractum fuit ex libro Conciliorum
in Cancellaria Nostra conservat., cujus tenc
&c. -- Die 15. mensis Martii 1730. *ab Inca
natione* -- Eminentissimus & Reverendissimus I
Magnus Magister, & Ven. Consilium justis c
causis moti, ac menti statutorum, & ordin
rionum Capitularium inhærentes, cum suffr
giorum scrutinio, nemine discrepante, decl
raverunt & decreverunt, ut quotiescumque i
Venerandis Linguis, vel Prioratibus ad exm
titionem alicujus Dignitatis vel Commendæ
favore Fratris Antiani capacis ob concurre
tium pluralitatem deventum fuit, ad nova
Dignitatis seu Commendæ hujusmodi exmut
tionem nullo quæsito colore, ingenio, v
causa procedi nequeat: Nec aliqui ad illius r
signationem ab Eminentia Sua admitti valeat
quin potius alteri ex concurrentibus per V
nerandum Concilium adjudicata extiterit; & sul
inde per illius cessum vel decessum, sive pr
vationem vacaverit; tunc enim, adepto scil
cet certo titulo, novam veramque vacatione
induci, ac novæ exmutitioni locum esse dix
runt, sicque, & non aliter servari mandav
runt. -- Et quia ita se habet veritas &c. Datu
Melitæ in Conventu nostro die 15. mensis Mart
1730. Reg. in Cancellaria &c. Bajulivus Fr
ter Emanuel Pinto Vice-Cancellarius -- Loco
sigilli magistralis --.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositi
subjungebat, dicti Exponentes, declaratione
& decretum prædicta, quamvis æquissima, a
insimul etiam valida, & inviolabilia, utpot
stabilimentis & ordinationibus Capitularibu
conformia sint, nihilominus illa ad majore
cautelam, vim & securitatem ad ejusmodi abu
sus eradicandos Apostolicæ confirmationis No
stræ robore communiri summopere desiderent
Nos Magnum Magistrum, & Consilium præ
dictos specialibus favoribus & gratiis prosequ
volentes, & eorum singulares personas a qui
busvis excommunicationis, suspensionis, & in
terdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censu
ris, & pœnis a jure vel ab homine quavis oc
casione vel causa latis, si quibus quomodolibe
innodatæ existunt, ad effectum præsentiun
duntaxat consequendum, harum serie absol
ventes, & absolutas fore censentes, supplica
tionibus eorum nomine Nobis super hoc hu
militer porrectis inclinati, declarationem & de
cretum Magni Magistri, & Consilii prædicto
rum, facta ut præfertur, cum omnibus & sin
gulis in eis expressis, auctoritate Apostolica te
nore præsentium confirmamus & approbamus
illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur
adjicimus, ac omnes & singulos juris & fact
defectus, si qui desuper quomodolibet interve
nerint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas
semper firmas, validas, & efficaces existere &
fore, suosque plenarios & integros effectus
sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat,
& pro tempore spectabit, in omnibus & per
omnia plenissime suffragari, & ab eis respective
inviolabiliter observari; sicque in præmissis per
quoscumque Judices ordinarios & delegatos
etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores

ac Magnum Magistrum, & Consilium, aliaque Tribunalia quæcumque Hospitalis prædicti, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon dictorum Hospitalis Linguarum, & Prioratuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium, Procuratori Provinciæ Sancti Saturnini Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, concedens Institutionem Collegii Missionariorum ejusdem Ordinis in Conventu Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Ussellen. Diœcesis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Per Provincialem hujus Provinciæ postulata Collegii institutionis confirmatio.

NUper pro parte dilecti filii Bonaventuræ a Mirabili, Ministri Provincialis Provinciæ Sancti Saturnini in Sardinia Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis exposito, quod ipse ea unanimi totius Diffinitorii ejusdem Provinciæ consensu, Conventum Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Ussellen. Diœcesis signandum decreverat, ut juxta indulta Apostolica, & normam a fe. re. Innocentio Papa XI. prædecessore Nostro præscriptam, Collegium Missionariorum Fratrum dictæ Provinciæ inibi institueretur, magnum inde sperans animarum fructum & emolumentum; ideoque tam suo, quam commissæ sibi Provinciæ nomine Nobis supplicato, ut Collegium hujusmodi institutionem permittere, ac desuper beneplacitum Nostrum concedere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos supplicem libellum, Nobis super præmissis porrectum, infrascriptæ Congregationi Cardinalium remisimus;

Supplex Libellus S. Congregat. Episc. & Regul. remissus.

Ipsa vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplices preces benigne remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, ac re undique matore discussa, referente Eminentissimo Cardinali Belluga Ponente, benigne decrevit pro gratia, servatis tamen dispositis in Brevibus Ven. Innocentii XI. super fundatione Collegiorum Missionum, & fa. me. Benedicti XIII. incipien. *Nuper pro parte &c.* die 6. Septembris 1728., & Decreto ipsius Sacræ Congregationis diei 24. Januarii 1727. Romæ die 6. Aprilis 1735. I. A. Card. Davia. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius. Loco ✠ sigilli.

Congregationis Decretum.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Bonaventura Minister Provincialis Nobis denuo exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret, Nos ipsum Bonaventuram Ministrum Provincialem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Confirmatur.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Excalceatorum nuncupatorum super separatione & dismembratione decem Conventuum a Provincia Romana, illorumque erectione in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, cum omnibus privilegiis &c. ac creatione novi officii Secretarii Diffinitorii, & Capituli Generalis. XXXVI.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus modernus Procurator Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, Discalceatorum nuncupatorum, quod in proximo præterito Capitulo Generali in hac alma Urbe Nostra sub præsidentia dilecti filii Nostri Josephi Renati S. R. E. Presbyteri Cardinalis Imperiali nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, celebrato, a Diffinitorio Generali ipsius Congregationis ob justas & graves ratio-

nes

Digitized by Google

nes ad instantiam Prinris Prnvincialis Provinciæ Romanæ, ejusque Definitorii Provincialis, ab hac Provincia decem Conventus in Ducatu Ferratien., Piceno, & in Civitate Adriæ positi, qui cum aliis decem in Urbe prædicta, Tuscia, Umbria, & Latio respective sitis, eamdem Provinciam Romanam constituebant, sejuncti & separati, & in unam novam Provinciam Congregationis hujusmodi Ferrariæ & Piceni nuncupandam, quæ omnibus gratiis, facultatibus, & privilegiis, aliis Provinciis prædictæ Congregationis compeentibus, frui & gaudere debeat, erecti fuerunt; & insuper in eodem Definitorio Generali decretum fuit, quod imposterum præter octo Officiales Generales memoratæ Congregationis unus novus Officialis Generalis addatur, qui sit Secretarius Definitorii, & Capituli Generalis, assumendus pro hac prima vice a dicta nova Provincia Ferrariæ & Piceni, & subinde successive ab aliis Provinciis: reservato desuper in omnibus Nostro, & hujus S. Sedis beneplacito; & alias, prout plenius continetur in ipsius Definitorii Generalis decreto, tenoris qui sequitur videlicet -- Ad humillimas preces Patris Provincialis, ejusque Definitorii Provinciæ Romanæ, petentium ex viginti Conventibus hinc inde dispersis, multumque ad invicem distantibus, quibus ad præsens integratur dicta Provincia Romana, pro feliciori ejusdem regimine, Conventuum minori dispendio, Religiosorumque quiete, aliisque urgentibus caussis, disjunctis ac dismembratis decem Conventibus, siis in Ducatu Fertariensi, Piceno, & Civitate Adriæ, aliam institui novam Provinciam, nuncupandam Ferrariæ & Piceni, separatam a dicta Provincia Romana, remanenda ex aliis decem Conventibus, nempe duobus Romanis, tribus in Tuscia, duobus in Umbria, necnon Circuli S. Gregorii, & Frusiuonis: Supet quibus PP. Definitorii Generalis, mature perpensis adductis rationibus, & consideratis considerandis, Ad majorem Dei gloriam decreverunt, ut infra, reservato tamen super omnibus & singulis beneplacito Apostolico, videlicet: Quod deinceps Conventus Sancti Josephi Ferrariæ, SS. Augustini & Mauri Comacli, S. Joannis Bondeni, S. Laurentii Aquævivæ, S. Mariæ Misericordiarum Firmi, Sancti Angeli Custodis Asculi, S. Joseph Maceratæ, S. Nicolai Laureti, S. Augustini Oppidi S. Martini, & Sancti Spiritus Adriæ sint separati, sicut de facto separant & dismembrant a decem Conventibus supra indicatis Provinciæ Romanæ; Et præfati decem Conventus nominatim expressi in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Adriæ erigantur, sicut de facto erigunt, in novam Provinciæ nuncupandam Ferrariæ & Piceni, dismembratam & separatam a prædicta Provincia Romana cum omnibus gratiis, privilegiis, & facultatibus, aliis respective Provinciis competentibus: & præcipue, ut regatur a suo particulari Provinciali contradistincto a Provinciæ Romanæ, eligendo postquam Sanctissimus dignabitur præfatam dismembrationem & institutionem novæ Provinciæ auctoritate Apostolica approbare & confirmare, a Diffinitorio Generali una cum quatuor Definitoribus Provincialibus, septimo Vocali, & Secretario pro hac prima vice duraturis usque ad primum Capitulum Provinciale; Imposterum vero a Capitulo Provinciali, vel Definitorio Provinciali respective. Cui Provinciali pro tempore Ferrariæ & Piceni, competat jus congregandi Capitulum Provinciale in aliquo Conventu suæ Provinciæ, a Definitorio Provinciali deputando: necnon Definitorium Provinciale convocate: ad Capitulum Genetale cum duobus discretis Generalibus, in Capitulo Provinciali electis, suffragaturus accedere: aliaque omnia peragendi, quæ aliis Provincialibus competunt. Cæterum PP. Definitorii volunt & declarant, Provinciam

Per Diffinitorium Generale decem Conventus a Provin. Rom. sejuncti:

Novaque Ferrariæ & Piceni Provincia constituta.

Novumque Secret. Definitorii, & Capituli Generalis creatum officium.

Decret. Diffinitorii Gen.

Conventus novam Provinciam constituentes.

Romanam licet segregatam a præfatis dece
Conventibus, remanere cum suis privilegiis,
tibus, & pertinentiis, sine ullo præjudicio,
si supradicta separatio facta non fuisset. Et
pro bono pacis & justitiæ in electione Offici
rum Generalium æquitas servetur, reserva
pariter beneplacito Apostolico, PP. Definit
rii Generalis decernunt, ut in futurum præ
octo Officiales Generales Congregationis,
delicet Vicarium Generalem, Procuratorem G
neralem, quatuor Diffinitores Generales,
duos Visitatores Generales, alter Officialis G
neralis novus superaddatur, qui sit Secretari
Diffinitorii, & Capituli Generalis, cum vo
in Capitulo Generali, & loco præcedentiæ a
te Secretarium Generalem, & Socium Vic
rii Generalis, seu Socii Vicarii Generalis;
tamen, ut in hac prima electione assumat
ex Provincia noviter erecta Ferrariæ & Pic
ni, & deinceps ex aliis ad præscriptum Tu
renovandi cum inclusione memoratæ novæ Pr
vinciæ: Declarantes tamen, Officiales præse
tes, Priores scilicet, Superiores, & cæter
Officiales ad præsens existentes in Conven
bus, sæpedictæ novæ Provinciæ assignatis,
que ad primum Capitulum Provinciale p
biennium celebrandum in eorum respective C
ficiis permanere: Tribuentes plenam facul
tem prædicto Definitorio Generali annuali c
lebrando, cætera disponendi & stabiliendi, q
in Domino judicaverint expedire, ad quam
ber confusionem removendam, tam in assi
nandis Religiosis sive Sacerdotibus sive Cleri
sive Conversis pro utraque Provincia sufficie
tibus, quam in aliis quibuscumque, quæ
stabilimentum & quietem earumdem profice
possint; Quod totum fuit per vota secreta, n
mine discrepante, approbatum: Fr. Joseph M
ria a S. Paula Vic. Generalis: Fr. Eustachius
S. Martino Secretarius Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem exposit
subjungebat, prædictus Procurator Genera
præmissa, quo firmius subsistant, & servent
exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ p
trocinio communiri plurimum desideret; N
ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re
quantum cum Domino possumus, favorabi
ter annuentes, eumque specialibus favoribus
gratiis prosequi volentes, & a quibusvis e
communicationis, suspensionis, & interdicti
aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & po
nis, a jure vel ab homine quavis occasio
vel causa latis, si quibus quomodolibet inn
datus existit, ad effectum præsentium dumt
xat consequendum, harum serie absolventes
absolutum fore censentes, supplicationibus ej
nomine Nobis super hoc humiliter porrectis i
clinati, separationem & dismembrationem pr
dictorum decem Conventuum a Provincia R
mana, & erectionem in novam Provincia
Ferrariæ & Piceni nuncupandam, a prædict
Capitulo Generali factas, ut præfertur, exp
ditumque desuper illius decretum præinsertu
cum omnibus & singulis in eis contentis, a
ctoritate Apostolica tenore præsentium conf
mamus & approbamus, illisque inviolabil
Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac om
nes & singulos juris & facti defectus, si q
desuper quomodolibet intervenerint, suppl
mus: Præterea primo proximo Definitorio G
nerali, in Conventu Jesus Mariæ de eadem U
be habendo, pro hac prima vice Priorem Pr
vincialem novæ Provinciæ Ferrariæ & Piceni h
jusmodi eligendi, seu præsentem Provincialem
Provinciæ Romanæ, ejusque Secretarium Pr
vincialem natione Ferrarienses transferendi
necnon quatuor Definitores Provinciales,
septimum vocalem Definitorii Provincialis p
riter eligendi, aliasque dispositiones & ordin

tiones utiles & necessarias pro stabilienda dictæ novæ Provinciæ quiete, faciendi, plenam & amplam facultatem auctoritate & tenore prædictis concedimus & impartimur;

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ Romanæ ac Congregationis & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVII. Confirmatur quædam Constitutio circa publicum Archivum Regiminis Bononien. cum declaratione, quod Ecclesiastici Sæculares & Regulares, ac singuli totius Legationis Notarii, sub eadem comprehendantur.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 23. Maji 1731. Pontif. I.

Ad futuram rei memoriam.

Constit. pro bon. Archivi directione a Card de Abdua editam.

Alias pro parte dilectorum filiorum Virorum Reformatorum status libertatis Civitatis nostræ Bononien. fel. rec. Benedicto XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod cum dudum bon. mem. Ferdinandus, dum viveret, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Abdua, in Civitate & Comitatu Nostris Bononien. Sedis Apostolicæ tunc temporis de Latere Legatus, ad tollendos multiplices abusus, qui in publicum ejusdem Civitatis Archivum irrepserant, novam pro bona ipsius Archivi directione edidisset constitutionem, illi hac in re assentientibus exponentibus prædictis, qui, ut Constitutio hujusmodi omnes & singulas personas, Legationi Bononien. subjectas, arctius ligaret, a rec. mem. Clemente Papa XI. Prædecessore Nostro postulaverant, quatenus illam Apostolicæ confirmationis præsidio roborare dignaretur; verum, quia tali confirmationi se se opposuerat Collegium Tabellionum seu Notariorum publicorum dictæ Civitatis, qui sua privilegia & prærogativas exinde lædi causabantur, memoratus Clemens Prædecessor Congregationem particularem trium dilectorum etiam filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ut eamdem Constitutionem illiusque tenorem examinarent, ac jura Collegii eorumdem Tabellionum audirent, deputasset; dictique Prælati post negotium mature discussum censuissent, ac ipsi Clementi Prædecessori retulissent, Constitutionem prædictam approbari posse cum certis tamen declarationibus & modificationibus, quæ utpote, ejusdem Constitutionis destructivæ, dictis Exponentibus haud acceptæ probatæque fuerant: interimque enarrati abusus magis in dies invalescerent, propterea quod præfata Constitutio minime observaretur; Ven. Fr. noster Thomas Episcopus Prænestin. dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ruffus nuncupatus, dum Legati hujusmodi munere in eisdem Civitate & Comitatu Bononien. fungebatur, Constitutionem prædictam ita reformare, moderari, ac temperari studuerat, ut Collegio eorumdem Tabellionum quæcumque quærendi & reclamandi occasio tolleretur, prout re ipsa præstiterat, Constitutionem prædictam subinde approbante, atque per publicum Instrumentum acceptante Collegio dictorum Tabellionum: & in eadem expositione subjuncto, quod, cessante tunc quacumque oppositione & contradictione, supradicti Exponentes Constitutionem hujusmodi Apostolicæ confirmationis robore muniri desiderabant: Ipse Benedictus Prædecessor, supplicationibus eorumdem Exponentium, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, per suas in simili forma Brevis die 26. Januarii 1729. expeditas literas prædictam Constitutionem a præfatis Ferdinando editam, & Thoma Episcopo, Cardinalibus & Legatis, reformatam, toto illius tenore in eisdem suis literis inserto, auctoritate Apostolica approbavit & confirmavit, & alias, prout in dictis Benedicti Prædecessoris literis uberius continetur.

Impugnante Tabellionum Collegio.

Clemens XI. particularis Congr. commisit examini:

Respondit que Congregatio, approbari posse Constitutionem cum nonnullis modificationibus.

Eamdem itaque modificatam.

Bened. XIII. confirmavit.

§. 1. Cum autem, sicut iidem Viri Reformatores nobis nuper exponi fecerunt, per Clerum Sæcularem & Regularem prædictæ Legationis, ac Notarios Curiæ Archiepiscopalis Bononien. varia postmodum circa eorum in ejusmodi Constitutione comprehensionem promota fuissent dubia; dicti vero Exponentes, ut hoc novum impedimentum, quod præfatæ Constitutionis executioni objiciebatur, amoverent, denuo recursum habuerint ad eumdem Benedictum Prædecessorem, a quo ipsi Congregationi particulari Prælatorum committi obtinuerunt, ut citatis prius Clero ejusmodi aliisque oppositoribus, cognoscerent: Num illi sub dicta Constitutione, Apostolica auctoritate, sicut præmittitur, confirmata, comprehenderentur, nec ne? Et quia prædicti Prælati, durante reliquo tempore Pontificatus ejusdem Benedicti Prædecessoris, insimul convenire nequiverant, hujus quæstionis examen per Nos quoque remitti impetrarint dictæ Congregationi Prælatorum, qui post rem accurate discussam animi sui desuper sententiam novissime protulerunt, cupiantque Exponentes prædicti Constitutionem hujusmodi, quam bono publico imprimis necessariam ac utilem arbitrantur, plenariæ tandem executioni demandatum iri: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratæ Congregationis particularis Prælatorum, qui partes tam verbo quam scriptis plene & diligenter audiverunt, consilio prædictam Constitutionem, ut præfertur,

Ortæ postmodum super ejus observantia dubia.

Idem Pontifex Congregationi commisit examinanda.

Sed nondum expensa iterum SS. D. N. examini subjecti:

Declaratio, quod sub dicta Constitu-

confirmatam,

rione Ecclesiastici quicumque, & Notarii comprehendantur.

confirmatam, Ecclesiasticns ram Sæculares quam Regulares dictæ Legationis Bononien., & quoscumque Notarios, etiam Curiæ Archiepiscopalis comprehendere, eadem auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; ita tamen, ut ad normam resolutionis die 31. Julii 1711. a dicta Congregatione particulari Prælatorum captæ, ubi agitur de personis Ecclesiasticis, ipsi Constitutioni contravenientibus, firma semper remanente nullitate præscripta in ejusmodi Constitutione in casu defectus Archiviationis, Ven. Frater modernus, ac pro tempore existens, Archiepiscopus Bononien. procedat ad alias pœnas, inflictas in prædicta Constitutinne, cum hoc, quod applicatio pœnarum fiat semper favore Archivii præfati, prout in eadem Constitutione demandatur, excepta tamen jurisdictione Commissarii in ipsa Constitutiooe statuta, in qua idem Archiepiscopus se ingerere non possit.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes quoque, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos & quoscumque alios, qualibet præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, & Institutorum, ac quibuslibet aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ac exemptionibus & immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, quibusvis generaliter vel specialiter concessis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 23. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVIII. Patribus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum Recollectorum, qui saltem per biennium Hispanicam vel Lusitanicam vel Indicam Provincias Vicarii Provincialis munere fungentes gubernarint, conceditur Provinciæ Patres appellari: iisdemque, quibus isti gaudent, frui prærogativis ac præeminentiis.

Quæ hac super re statuerat Urbanus VIII. anno 1633. die 3. Decembris, legere est ex ipso harum Literarum contextu.

Dat. die 29. Maji 1731. Pont. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expostulatio Procuratoris Generalis, seu facti series.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Dufflos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum
& Recollectorum, quod in Provinciis Excalce-
torum dicti Ordinis ad Hispaniam, Lusitaniam
& Indicas Nationes pertinentibus, ii, qui Vic
rii Provincialis munere functi sunt, titulo & pr
eminentiis Patrum Provinciæ minime gaudent
idcoque fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecess
Noster per quasdam suas desuper in simili form
Brevis die 3. Decembris 1633. expeditas literas
quarum initium: *Religiosos viros &c.* nullum i
prædictis Provinciis præeminentiis hujusmodi, ni
qui Minister Provincialis fuerit, frui & gaudere de
claravit; & antea idem Urbanus Prædecessor pe
alias pariter suas literas in simili forma Brevis, di
11. Augusti 1625. emanatas, quæ incipiunt: *Cr*
ditum humilitatis &c. facultatem liberam Superic
ribus Generalibus concessit, ut in casu vacation
Ministeriatus Provincialis in primo anno sui offici
vel iterum convocarent Capitulum pro election
novi Ministri, qui triennium absolveret, vel pr
Deputatos Vocales Vicarium Provincialem eli
curarent, qui pariter per residuum triennii cu
omnibus facultatibus & oneribus Ministri Provir
cialis, solo nomine deficiente, gubernarent,
hæc secundo dictæ Urbani Prædecessoris literæ a
evitandas expensas necessario faciendas, si intr
annum duo Capitula Provincialia celebrarentur
jam regulariter servantur; & alias, prout in bin
ejusdem Urbani Prædecessoris literis, quarum te
nores præsentibus pro plene & sufficienter expre
sis, ac de verbo ad verbum insertis haberi vol
mus, uberius dicitur contineri. Quare prædic
Vicarii Generales revera onus Ministeriatus po
tant non secus, ac si essent Ministri aliquando pe
biennium, quinimo & per fere triennium, ut re
cens in Provincia Sancti Gabrielis, & in illa San
cti Josephi ejusdem Ordinis accidisse memoratur
decedente in prima Ministro Provinciali infr
mensem, & in secunda, Provinciis, infra semestr
ab electione respective, quin præmium ob solu
nominis defectum reportent.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio sul
jungebat, dictus Gildardus, considerans co
gruum esse, ut qui pares sunt onere, pares si
& honore, nomine etiam dictarum Provincia
rum, prædictas Urbani Prædecessoris literas, u
eis non obstantibus, illi tantum Vicarii Provir
ciales, qui ultra biennium Provinciam guberna
runt, vel imposterum gubernaverint, titulo &
præeminentiis Patrum Provinciæ, post eos ve
ro, qui Ministri Provinciales ante vel post e
rum Vicariatum fuerint, gaudere debeant pe
Nos moderari, & concedi summopere deside
ret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit
ut in præmissis opportune providere, & ut in
fra indulgere de benignitate Apostolica digna
remur. Nos igitur dicti Gildardi votis hac i
re, quantum cum Domino possumus, benign
annuere volentes, eumque a quibusvis excon
municationis, suspensionis, & interdicti, ali
que ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœni
a jure vel ab homine quavis occasione vel cau
sa latis, si quibus quomodolibet innodatus ex
stit, ad effectum præsentium dumtaxat conse
quendum, harum serie absolventes & absol
tum fore censentes, hujusmodi supplication
bus inclinati, de venerabilium Fratrum nostro
rum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consu
tationibus Episcoporum & Regularium præpos
torum, qui referente dilecto filio nostro Ludo
vico ejusdem S. R. E. Cardinale Belluga nuncu
pat. rem undique mature discusserunt, cons
lio, ut Patres, qui saltem per biennium Pro
vinciam uti Vicarii Provinciales gubernarunt
completo officio vocentur, & Patres Provinci
sint, cum prærogativis, quibus isti gaudeot
auctoritate Apostolica tenore præsentium dece
oimus & statuimus: salva tamen semper in pra
missis auctoritate Congregationis eorumdem Ca
dinalium.

§. 2. D

Cautulæ.

§. 2. Decernentes pariter, ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciarum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIX. Ducatus Parmæ & Placentiæ cum utili Dominio ad Sedem Apostolicam cum omnibus juribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur, quatenus ex Henrichetta, ejusdem Ducatus Ducissa, masculina proles non nascatur: vel nata, deficere contingat &c.

Dat. die 20. [illegible] 1731. anno I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ducatus Par[illegible] ulnum [illegible]

CUm bon. mem. Antonius Farnesius, ultimus, dum viveret, Parmæ & Placentiæ Dux, nulla relicta prole masculina, sed dilecta in Christo filia Nobili Muliere Henrichetta Estensi conjuge sua, Parmæ & Placentiæ Ducissa vidua, utero, sicut accepimus, gerente, ab humanis non ita pridem decesserit; incertum autem sit, an ipsa Henrichetta Ducissa virilis sexus prolem, quæ in ejusmodi Ducatu Parmæ & Placentiæ, juxta legem Investituræ de eo, Domui Farnesiæ in Feudum masculinum a fel. rec. Paulo Papa III. Prædecessore Nostro, & Sede Apostolica concessæ, succedere valeat, in lucem sit editura, Nos ejusdem Sedis juribus ac rationibus pro commissa Nobis cælitus Apostolici ministerii sollicitudine in omnem eventum mature salubriterque prospicere volentes: tametsi, ut omnibus notum ac perspectum est, probe sciamus, quod si proles mascula non nascatur, vel nata postmodum deficiat, præfatus Ducatus Parmæ & Placentiæ cum omnibus ejus Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, & dependentiis universis, de quibus dicti Antonius Dux & Domus Farnesia ab ipso Paulo III., aliisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & hac Sancta Sede, investiti fuerunt, seu illos & illa a Sede prædicta in feudum masculinum hujusmodi tenuerunt & habuerunt, ad eamdem Sedem & Cameram Apostolicam, tum ex forma supradictæ Investituræ seu aliarum Apostolicarum concessionum de eis factarum, tum vigore Constitutionum Sancti Pii V. quarto Kalendas Aprilis anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Pontificatus sui anno secundo, aliorumque itidem Prædecessorum Nostrorum successive editarum, eo ipso revertatur & revertantur, ac devolvatur & devolvantur, utileque eorum dominium cum directo consolidetur, etiam absque alia ulteriore pro parte dictæ Sedis acceptatione, declaratione, ac possessionis apprehensione, prout dispositum in præfatis Constitutionibus, ad quas in omnibus & per omnia relationem habeti volumus: Nihilominus pro potiori cautela, juraque juribus addendo, ac memoratis Constitutionibus inhærendo, si, & quando prolem masculinam ejusmodi non nasci, vel natam postmodum deficere contingat, prædictum Ducatum Parmæ & Placentiæ cum Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, ac dependentiis præfatis, ex nunc prout ex tunc ad eamdem Sedem Apostolicam reversum & reversa, devolutum & devoluta, ac utile eorum Dominium cum directo consolidatum esse auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & declaramus, ac reversionem, devolutionem, utilisque cum directo Dominio consolidationem ejusmodi acceptamus; Mandantes propterea ex nunc pariter, prout ex tunc, omnibus & singulis dicti Ducatus Parmæ & Placentiæ Communitatibus, Universitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Magistratibus, Capitaneis, Castellanis, cæterisque Officialibus, ac universis tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus & Regularibus personis cujuscumque Dignitatis, etiam Episcopalis, ac status, ordinis, & conditionis existentibus, & quavis auctoritate, potestate, aut munere fungentibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque a jure & Apostolicis Constitutionibus inflictis pœnis, ipso facto per transgressores incurrendis, ut eo casu eveniente, neminem alium, quam Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, ac Sedem præfatam, in suum, ac dicti Ducatus Parmæ & Placentiæ verum legitimum ac absolutum Dominium agnoscant, agnoscereve audeant vel præsumant: Nobisque dumtaxat, seu eidem Pontifici pro tempore existenti, ac Sedi Apostolicæ, uti fideles decet subditos, nec cuiquam alteri, pateant & obediant; nullatenus attentis omnibus iis, quæ nulliter, injuste, ac de facto in contrarium hactenus attentata fuerunt, & forsan in posterum per quemcumque quomodolibet attentari possent. Quocirca dilecto filio Nostro Georgio Spinulæ Tituli Sanctæ Agnetis S. R. E. Presbytero Cardinali Sanctæ Agnetis nuncupato, moderno, seu pro tempore existenti in Civitate & Comitatu Bononien. Nostro, & dictæ Sedis de Latere Legato, ultra facultates, ipsi Georgio Cardinali, quoad eumdem Ducatum per Nos alias concessas, quas firmas & salvas esse volumus, & ad pro tempore existentem Legatum hujusmodi tenore præsentium extendimus, harum serie auctoritate præfata committimus atque injungimus, quatenus ipse in eventum hujusmodi, insistendo pro jurium Apostolicorum tuitione ac conservatione eatenus in dicto Ducatu gestis, per se vel per dilectum filium Magistrum Jacobum Oddum Nostrum itidem, & ipsius sedis Notarium Protonotarium nuncupatum de numero participantium, ac in eodem Parmæ & Placentiæ Ducatu Commissarium, seu alium vel alios ab eis deputandum vel deputandos, pro uberiori similiter cautela, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, cæterorumque præfatorum, Nostro, seu Romani Pontificis pro tempore

Ipso jure ad Sedem Apostolicam devolutus, quatenus ex ultimi Ducis Vidua mascula proles non nascatur.

Pro potiori cautela adjecta hujusmodi conditione acceptatur.

Mandatur Ducatus ejusdem Vassallis, ut eo eveniente casu neminem præter Sedem Apost. in Dominum agnoscant &c.

Commissio Bononien. Legato de possessione capienda.

pore

pore existenris, Sedis, & Cameræ Apostolicæ; ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ nomine absque mora apptehendat, & apprehensam retinear: & quoslibet actus possessorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, aliisque prædictis quamcumque jurisdictionem civilem, criminalem, & mixram exerceat; Nos enim eidem Georgio Cardinali, seu pro tempore existeoti Legato, præmissa, ac alia omnia & singulx, quæ eà occasiooe quòquomodo necessaria & opporiuna fore duxerit, etiamsi talia forent, quæ specialem, sperificam & expressam requirerent mentionem, faciendi, gerendi, & exequendi, ac in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, Incis, & aliis præfatis, ultra illas jam concessas & extensas, nt præfertur, omnibus quoque & singulis facultatibus, gratiis, & indultis, qoæ in aliis Starus Ecclesiastici Provinciis, seu ditionibus, existentibus dictæ Sedis de Laiere Legatis competunt, ac quibus ipsi Legari potiuntur, uteodi, plenam liberam ac omnimodam auctoriratem & potestatem imprrtimur; Reservantes cæteroquio Nobis, & eidem Sedi, ea deinceps circa prædictum Parmæ & Placentiæ Ducatum statuere, qoæ adhibita prius cum Venerabilibus Fratribus Nostris ipsios Sanctæ Romaoæ Ecclesiæ Cardinalibus desuper deliberatione matura, Sedis præfatæ rationes statuenda postulaverint.

Clausulæ. §. 1. Non obstantibus rec. mem, Pii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri de gratiis qualecumque ioteresse, dictæ Cameræ concernentibus, intra certum tunr expressum tempus in eadem Camera præsentandis, ac registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibos, Provincialibusque Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consoetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissotom quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ar de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum har vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus antem, nt earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XL. Moderato Mandaro Benedicti XIII. super Cantu Gregoriann, quo Fratres totius Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum, & Recollectorum illius vigore uti deberent, Fratribus Provinriæ Hispaniarum, & Indiarum Cantu simplici uti conceditur, dummodo io tota Provinria unifotmis sit Cantus.

Dat. die 12. Julii 1731. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Dufflos, Proruraior Generalis Ordinis Fratrum Mioorum Sancti Francisci Excalreatorum, & Recollectotum nuncupat. Familiæ Ultramootanæ, quod alias, nempe anno 1727. postquam tunc existens Minister Generalis dicti Ordinis per suas Encicliras ad universum Ordinem directas de consilio se. re. Benedicti XIII. Prædecessoris Nostri ordinaverat, nt Fratres in omnibus Conventibus & Provinciis totius Ordinis, etiam Fratrnm Discalceatorum, Cantu Gregoriano in Divino Officio & Missa Conventuali uterentur; subinde idem Benedictus Prædecessor suo Rescripto, per Secretariam Status tunc expedito, Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Civirate Mediolanen. tunc proximo celebrando mandavit, ut prædictum Cantum sub gtavibus pœnis intimaret & præciperet, in cujus quidem debitam obedientiam Capitolum generale prædictom, die 4. Junii 1729. celebratum, facta prædicti Apostolici Mandati mentione, id ipsom sub privationis vocis activæ & passivæ pœna, a Guardianis cootrafacientibus incurrenda, præcepit. Verum Provinciæ Hispaniarum & Indiarum dicti Ordinis a S. Petro de Alcantata institutæ, ab eo eum cæteris rigidissimis statutis modum canendi humilem & simplicem a musicis notis omnino alienum acceperunt, qui modus canendi humiliter & devote in Statutis earumdem Provinciarum Apostolica auctoritate factis & confirmatis præcipitur, & tum in honorem prædicti Sancti Petri, tum quia eorumdem Discalreatotum strictiori Instituto est conformis, magnamque semper devotiooem in populo excitavit, & per duo ac amplius integra sæcula io dictis Provinciis servatus fuit.

Bened. XI prædictis F tribus Car Gregor. u mandavit.

Provincia Hispan. & Indiarum a S. Petro d Alcantara modum ca nendi hum lem accep re;

Quem pe duo sæcula servaverun

Causæ di pensationi §. 1. Cum autem, sirut eadem expositio subjungebat, Religiosi in novo Cantu Gregoriano hujusmodi oon levia incommoda & difficultates experiantur ob defectum peritotum, qui aliis præcepta musicæ tradant, ejusque libri pro servitio Chori, & aliorum ad id necessariorum, non nisi magnis expensis comparari possint: ac etiam quia grave nimis sit filiis, institutum tam mirabilis Sancti tanto tempore observatum immutare; Nobis propterea dictus Gildardus tam suo quam plurium ex dictis Provinciis nomine humiliter supplicari fecit, nt de opportuno remedio in præmissis opportone providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Gildardum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiastiris sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutnm fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Mandatum, a memorato Benedicto Prædecessore Capitulo Generali super Cantu Gregotiano in Officio Divino & Missa Conventnali factum, & ab eodem Capitulo sub gravibus pœnis Guardianis Conventuum Provinciarum hujusmodi ordinatum & intimatum, ur præfertur, pro his tantum Provinciis, in quibus totius Definitorii Provincialis consensus accesserit, & in quibus præteritis temporibus fuerit usus, Cantu simplici & non Gregoriano canendi: ita tamen, nt in unaquaque Provincia uniformis sit Cantus in tota Provinria, auctoritate Apostolica tenore præsentinm moderamur.

Moderatio Mandati.

Clausulæ. §. 2. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sieque in præmissis

per

per quoscumqae Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & insne, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum Fides.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Mjorem sub Annulo Piscatoris die 12. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XLI. Dismembratur Oppidum Divionen. a Diœcesi Lingonen., & Civitatis titulo decoratur, ejusque Ecclesia, S. Stephano dicata, Cathedralis constituitur.

Dat. Anno 1731. Pontif. I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUper specula militantis Ecclesiæ, eo disponente Domino, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, nullis nostris licet suffragantibus meritis, constituti, ad Universas Orbis Ecclesias aciem nostræ meditationis, vigilis more Pastoris, intendimus; quidve locorum Insignium felici statui & decori, quid illorum incolarum, & ad illa confluentium animarum saluti congruat, contemplari frequenter reflectimus; ac in locis ipsis, prout eorum necessitas postulat, & salus exigit animarum, sublimiumque Regum de Orthodoxa Religione optime meritorum vota exposcunt, novas Episcopales Sedes, Ecclesiasque pro excellenti Sedis Apostolicæ præeminentia plantamus; ut per novas plantationes hujusmodi, etiam nova Populorum adhæsio eidem militanti Ecclesiæ accrescat, Fideique Catholicæ professio inibi validius efflorescat: eademque loca dignoribus titulis illustrentur, & condignis favoribus attollantur, illorumque Incolæ & personæ honorabilium Præsulum assistentia, regimine, & doctrina suffulci, proficiant sempet in fidem cum Divini Cultus propagatione, & quod in temporalibus sint adepti, non careant in spiritualibus incremento.

Causæ dismembrationis. Referuntur Divionensis Oppidi decora tum Sacra tum prophana.

§. 1. Sane, cum sicut ex insinuatione charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorom & Navarræ Regis Christianissimi, Nobis nuper facta, accepimus; Oppidum Civitas nuncupatum Divionense Lingonen. Diœcesis satis celebre, & olim ordinaris, Regum prius, & deinde Burgundiæ Ducum Sedes, hodie vero totius Burgundiæ caput, valde insigne existat, & principem inter Gallicas Provincias locum teneat; in eo enim tertio unoquoque anno generalia aguntur Provinciæ Comitia, præter Magistratus suos, eorumque Judicum curas, quarum altera Balliviatus, altera Præsidialis dicitur, præter Tribunum capitalem ad ferendas adversus vagos & facinorosos sententias institutum, & Ærarii Regii, & rationum Regiarum, & monetalium, & aquarum saltuumque, & vectigalium rerum aulas, & qui honos duodecim præcipuarum in Regno Civitatum est supremum amplissimumque Senatum, & in quo Oppido triginta Civium millia recensentur, ultra advenarum multitudinem, quos sua desideria vel litium negotia, aut studia undequaque advocant. Ad loca vero Sacra, quod attinet paucæ apud Gallos Urbes esse noscantur, quæ nobiliora & ornatiora de Religiosis diversorum Ordinum utriusque sexus, & frequentibus familiis cenobia contineant, inter quæ illud Sancti Benigni, cui admirationem non moles sua, licet admiranda, sed tot Sanctorum, qui inibi requiescunt, corpora conciliant: Carthusianorum, ubi marmorea sepulchra visuntur præclara & immensa Domus: splendidum Societatis Jesu Collegium, ubi ad Theologiam usque studia percurruntur, duo, ubi tyrones ad res Sacras instituntur, Seminaria: amplum Hospitium pro educandis pueris, nutriendis senibus, curandis ægrotis, suscipiendis peregrinis consecratum: & Fesules Monasterium Fontanis juxta Oppidum prædictum Divionis in honorem S. Bernardi tam bene de Christiana Republica deque Sede Apostolica meriti, qui ibi natus est, mirifice extructum: dictumque Oppidum in septem Parochias distribuitur, quarum unaquæque suam ædem habet, aliqua elegantia conspicuam: inibique Cappella Regia nuncupata, eidem Sedi immediate subjecta, existit, quæ cum tot titulis, tot privilegiis gaudeat, hæc omnia vilia habet præsanctissima, & pretiosissima Hostia, quæ tanto Civium, & Peregrinorum concursu colitur, Philippo olim Duci a re. me. Eugenio Papa IV. Prædecessore Nostro dono data: necnon tres Collegiatæ Ecclesiæ, quarum primaria & antiquissima Sancti Stephani, a Sancto Benigno Burgundiæ Apostolo quarto jam sæculo condita, quæ deinde priscorum Burgundiæ, & postea Galliæ Regum liberalitate crevisse dignoscitur, structura insignis; Nuper enim restaurata, vel denuo potius ædificata, nulli ex majoribus Templis aut majestate aut ornamentis cedit, intus Altari, Romanum in morem composito, sumptuosis Cellis opere intestino, & sculptili foris cutri sua, & porta principe, & ipsa, quam respicit, Arca commendatur, singulari dignitate; primi enim Martyris nomine insignita Divionensium Ecclesiarum Mater, multisque ibi asservantur Reliquiis, & Sancti præsertim Medardi Corpore, Venerabilis pro secunda sui Territorii Ecclesia ab Episcopis Lingonen. habita est, cui Abbates præfuerunt ad Episcopos ipsos tam proximi, ut in Divionis, vicinorumque locorum pene multorum Pontificia hactenus exercuerint jura, & etiam ex quo religiosæ disciplinæ Ordines Sancti Augustini Canonicorum Regularium vinculis gravissimas ob causas a pie me. Paulo Papa V., etiam Prædecessore Nostro, liberati sunt, Pastorale & Crucem, & Infulam gesserint; & inter illos multi fuere, & suo genere & suis meritis illustres, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, e quibus Carolus Borbonicus Antonii Navarræ Regis frater, & Henrici IV. Galliarum Regis patruus: quatuor aliæ itidem dignitates, Decanus videlicet, Cantor, Præpositus, & Thesaurarius, ac duodecim Canonici reperiuntur, divina Officia laudabiliter peragentes; his Musicorum Chorus & Clerici non pauci auxilio sunt: vestes, supellectiles, reliquaque omnia, quæ principes Ecclesias deceant, non desunt, & cum Ecclesia conjungitur splendida Domus commoda, mirumque in modum

S. Stephani Ecclesia, ejusque splendor ac dignitas.

Oppidi hujus distantia a Diœcef. Episcopo.

ſpatioſa prò Antiſtitis habitatione; Inter has vero innumeras tam dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Stephani, quam Oppidi Divionenſis hujuſmodi dotes, ea reperiatur amplitudo diſtantia videlicet duodecim leucarum, quadraginta circiter milliaria Italica conſtituen. a Civitate Lingonen. per vias iſpidas, & loca hyemali tempore glacie, & nivibus conſita, per quæ ad Sacros Ordines promovendi ad Epiſcopatum Lingonen. ire compelluntur, in quarum moleſtiam & ii incidunt, qui edictis Regis obtemperantes, in tabulas publicas quidvis referri velint, vel leve aliquod alicujus legis laxamentum ab Epiſcopo obtinere, ſæpe vigentibus negotiis, vel qui, ob lites hoc iter ſuſcipere adſtricti, dum itur, rediturque, quot ærumnas, quot inde incommoda patiantur, haud facile eſt dictis referre.

§. 2. Quibus malis Nos pro noſtro Paſtorali officio occurrere cupientes, ac provide conſiderantes Diœceſim Lingonen. tam in longitudine quam in latitudine ampliſſimam, regionemque Divionenſem Populorum & Incolarum copia valde repletam, a Civitate Lingonen. eſſe adeo remotam, ut unicus Paſtor tantam animarum multitudinem ea, qua par eſt, diligentia regere minime poſſit, attentis potiſſimum precibus ejuſdem Ludovici Regis, qui, ſuorum Subditorum ſaluti & indemnitati intentus, ſolum Dei cultum Sanctæque Matris Eccleſiæ exaltationem præ oculis habens, aptiſſimum eſſe remedium duxit, regionem Divionenſem prædictam ab eadem Diœceſi Lingonen. ſeparare, & diſmembrare, dictumque Oppidum Divionen. in Civitatem, ac Collegiatam Eccleſiam Sancti Stephani hujuſmodi in Cathedralem, ibique Sedem Epiſcopalem erigere & collocare, præficiendo ei novum Epiſcopum, qui tum verbo tum exemplo boni operis ejuſdem Regionis Incolas & Populos fructuoſe regere & gubernare non deſinat.

Ludovici XV. Regis preces.

§. 3. His igitur, aliiſque de cauſis, animum Noſtrum moventibus, re prius in Congregatione Venerabilium fratrum Noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, rebus Conſiſtorialibus præpoſitæ, pluries mature diſcuſſa, piis ejuſdem Ludovici Regis, cujus præclara in Catholicam Fidem, & Sedem Apoſtolicam, merita in dies augeri conſpicimus, deſideriis annuere volentes, ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac Ven. etiam Fratrum Noſtrorum prædictæ S. R. E. Cardinalium conſilio & aſſenſu, dictum Oppidum Divion., necnon diſtrictum & territoria integre Archidiaconatus Divionen. per Ven. fratrem Noſtrum Epiſcopum Eduen. a Ven. etiam Fratre Noſtro Archiepiſcopo Lugdunen. ad hoc negotium terminandum ab eadem Sede Apoſtolica in Commiſſarium electo, Subdelegatum aſſignatam delineatam cum omnibus ſuis confinibus & terminis, quæ in latitudinem & longitudinem per ſeptuaginta quinque milliaria Italica ſe extendunt, & intra quæ ducentum & nonaginta Parochiæ, centum & triginta fidelium millia complectentes, numerantur, ab Ordinaria juriſdictione dicti Epiſcopi Lingonen., illis tamen ſexaginta Parochialibus Eccleſiis, quas prædictus Epiſcopus Lingonen. in actu ſui conſenſus ſuper hoc ſibi expreſſe reſervavit dumtaxat exceptis, quæ ſub ejuſdem Epiſcopi Lingonen. juriſdictione & ſuperioritate remanere debeant; de ejus expreſſo conſenſu, Apoſtolica auctoritate ſeparamus, diſmembramus, ſegregamus, & dividimus; illudque, ac ejus Clerum, necnon dilectum filium Archidiaconum Divionen. Archidiaconatuſque titulum & dignitatem, de ejuſdem moderni Archidiaconi conſenſu, ab Eccleſia Lingonen. ad infraſcriptam Cathedralem Eccleſiam Sancti Stephani Divionen., itaut deinceps infraſcripta Diœceſis

Quæ Divionenſis Eccleſiæ eſſe debeat Diœceſis.

Oppidum Divionenſe a tota Lingonen. Diœceſi ſegregatur.

Et Eccleſis S. Stephani

Divionen., ea auctoritate polleat, iis honoı
bus, & privilegiis gaudeat, ea munia obeaı
eaſque Eccleſias, prædictis tamen dicto Epı
copo Lingonen., ut præfertur, reſervatis, ſim
liter dumtaxat exceptis iis, quæ additis, quı
olim dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Stepha
Abbas pro tempore exiſtens adminiſtrabat, pe
luſtrare & viſitare poſſit & valeat, prout du
in prædicta Eccleſia Lingonen. ſuam habeb
Sedem, perluſtrare & viſitare ſolebat & deb
bat, dicta Apoſtolica auctoritate transferimus
ipſique locum in ejuſdem infraſcriptæ Cathedr
lis Eccleſiæ Capitulo poſt illius Decanum aſ
gnamus, omniaque & ſingula facultates, ho
nores, jura, & privilegia, quibus ſinguli d
gnitates in eadem infraſcripta Cathedrali Eccl
ſia obtinentes, ſive conjunctim inter ſe, ſiv
erga illius Canonicos, fruuntur, potiuntur
& gaudent, quæcumque ea ſint, quaſi unı
ex illis eſſet, & olim fuiſſet, eidem commı
nia eſſe decernimus: & a moderni & pr
tempore exiſtentis Epiſcopi Lingonen. ſuperic
ritate, juriſdictione, poteſtate, ſubjectione
viſitatione, & correctione, ac quibuſvis ali
juribus Epiſcopalibus prorſus & omnino exim
mus & liberamus: ac Oppidum prædictum C
vitatis, illiuſque Incolas, Civium nomine a
titulo & honore decoramus, illudque in Civ
tatem Divionenſem nuncupan., ac prædictaı
Collegiatam Sancti Stephani in Cathedralem Ec
cleſiam ſub invocatione ejuſdem Sancti Stephaı
erigimus, pro uno Epiſcopo Divionenſi nunc
pando, qui illi præeſt.

§. 4. Necnon Epiſcopalem Juriſdictionem
auctoritatem, & poteſtatem, omniaque alı
& ſingula, quæ ordinis, juriſdictionis, & cı
juſvis alterius muneris Epiſcopalis ſunt, & a
illa, ac Synodi Diœceſanæ convocationem & ce
lebrationem ſpectant & pertinent, exercere
necnon quæ alii Epiſcopi in ſuis Eccleſiis, C
vitatibus, & Diœceſibus de jure, uſu, conſue
tudine, aut aliàs quomodolibet facere, & quı
bus uti ſolent & poſſunt, pariformiter & æqu
principaliter, ac abſque ulla prorſus differen
tia, in ſuis Eccleſia, Civitate & Diœceſi Dı
vionenſi, etiam facere, gerere, & exercere
ac uti, frui, potiri & gaudere libere & licit
poſſit & debeat: ac pro tempore exiſtenti Aı
chiepiſcopo Lugdunen. jure Metropolitico, prou
ante ſeparationem & diſmembrationem ſuberat
ſubjaceat, cum Menſa, Sede, aliiſque Inſignı
bus Epiſcopalibus; necnon præeminentiis, ho
noribus, privilegiis, immunitatibus, gratii
ſpiritualibus & temporalibus, perſonalibus, rea
libus, & mixtis, quibus ceteræ Cathedrale
ſimiliter & pariformiter utuntur, potiuntur
& gaudent, ac uti, frui, potiri & gauder
poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum
de conſilio & poteſtatis plenitudine ſimilibu
erigimus & inſtituimus.

§. 5. Ac eidem ſic erectæ & inſtitutæ Ec
cleſiæ Divionenſi, ipſum Oppidum ſic in Civi
tatem erectum pro Civitate; necnon diſtrictu
& Territoria Archidiaconatus Divionen., ipſum
que Archidiaconatum hujuſmodi, ut ſupra a
Diœceſi Lingonen. ſeparata, pro Diœceſi; nec
non Eccleſias pro Clero, & perſonas Sæculares
pro Populo, de conſilio, poteſtate & auctori
tate paribus etiam perpetuo concedimus, attri
buimus & aſſignamus.

§. 6. Civitatemque, Clerum, & Populum
hujuſmodi Epiſcopo Divionen. quoad Epiſcopa
lem, & Archiepiſcopo Lugdunen. pro tempo
re exiſten., quoad Metropoliticam Ordinatio
nem, Juriſdictionem, & Superioritatem, de ſimi
libus conſilio & plenitudine ſubjicimus.

§. 7. Et inſuper Abbatia Sæcularis dictæ Col
legiatæ Eccleſiæ S. Stephani in Cathedralem, ut
ſupra erectæ, dignitatis inibi principalis exiſtentis,

necnon Monasterii Sancti Petri Bessuensis Ord. Sancti Benedicti Congregationis Sancti Mauri, dictæ Lingonen. Diœces., ad quæ, Abbatiam videlicet, ac Monasterium hujusmodi, dum pro tempore vacant jus nominandi vigore concordatorum dudum inter Sedem Apostolicam & cla. me. Franciscum Primum, olim eorumdem Francorum Regem, super nominatione personarum, certis inibi expressis modis qualificatarum ad Ecclesias & Monasteria Regni Franciæ privilegio eligendi non suffulta pro tempore vacan. promovendarum per Regem Franciæ pro tempore existen. facien. initorum ad dictum Ludovicum Regem spectat & pertinet, quæque bon. mem. Franciscus de Clermont Episcopus, dum viveret Lingonen. Abbatiam videlicet in titulum, Monasterium vero hujusmodi in Commendam, in quam illud ex concessione Apostolica ad vitam obtineri consuevit, ad ejus vitam respective obtinebat, Commenda hujusmodi per obitum dicti Francisci Episcopi, Abbatiæ ac Monasterii hujusmodi, etiam dum viveret, Abbatis seu & perpetui Commendatarii, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, cessante adhuc eo, quo ante Commendam ipsam quoad Monasterium hujusmodi vacabant, modo vacantium titulos collativos Abbatiæ ac Monasterii hujusmodi, ac in Monasterio & Abbatia prædictis nomina & denominationes Abbatum usque ad illa nominandi de ejusdem Ludovici Regis consensu, Apostolica auctoritate prædicta, etiam perpetuo supprimimus & extinguimus, ac Mensas Abbatiales Abbatiæ Sancti Stephani, ac Monasterii Sancti Petri Bassuensis hujusmodi, quarum fructus, Abbatiæ videlicet ad septingentos, Monasterii vero prædictorum ad quadringentos florenos auri in libris Cameræ taxati reperiuntur, in, & ex quibus Abbatiæ videlicet quatuor millia, Monasterii vero hujusmodi duodecim millia librarum Turronen., detractis omnibus respective onerihus, annuatim percipi poterunt, Mensa tamen Conventuali, a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis separata & disjuncta, firma, intacta & illæsa remanente, pariter supprimimus & extinguimus; ac dictarum Mensarum Abbatialium, ut præfertur, vacantium fructus, redditus, & proventus cujusvis quantitatis, qualitatis, naturæ, & speciei existant, prævia Abbatia Sancti Stephani & Monasterii Sancti Petri Bessuensis hujusmodi titulorum collativorum perpetua suppressione & extinctione, pro dote & Mensa Episcopali Ecclesiæ Divionen. simili auctoritate perpetuo unimus, annectimus, applicamus, & appropriamus, ac ad dictam Ecclesiam Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur erectam, etiam perpetuo transferimus, eique incorporamus.

[illegible]

§. 8. Demum tam Decanatum, quam Cantoriam, Præposituram, & Thesaurariam; necnon duodecim Canonicatus, totidemque Præbendas in dicta Ecclesia Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur, erecta, respective obtinentes, Capitulum cum Mensa Capitulari sigillo & arca communibus, aliisque insignibus capitularibus constituant, & apud dictam Ecclesiam Divionensem residere, stallumque in Choro, ac vocem in Capitulo ipsius; necnon in actibus ac functionibus Ecclesiasticis intra & extra illam ubilibet, juxta eorum respective antianitatem receptionis dumtaxat, absque ulla alia cujusvis gradus seu qualitatis distinctione, & in ipsa Ecclesia singulis diebus horas Canonicas tam diurnas quam nocturnas, & Missas, servata Ecclesiastica disciplina, uniformiter celebrare & decantare, illisque interesse, ac aliis dictæ Ecclesiæ Divionen. in illis laudabiliter inservire, cæteraque onera injuncta, & pro tempore injungenda, subire & exercere, ac adimplere respective debeant & teneantur, ac tam in Choro, quam Capitulo, processionibus, & aliis actibus & functionibus, habitus, de jure gestari solitos, etiam deferre & gestare libere & licite possint & valeant.

Novo Divionen. Episcopo subjicitur, cui Beneficiorum collatio, etiam illorum, quæ pro p[...] sunt expressæ nuper Abbatiæ Bessuen., conceditur.

§. 9. Præterea Nos omnimodam jurisdictionem, superioritatem, & auctoritatem in Capitulum, Dignitates, Canonicos, Ministros & Officiales dictæ Ecclesiæ a superioritate & jurisdictione Episcopi Lingonen. exemptos & liberatos, pro tempore existenti Episcopo, & eidem Ecclesiæ Divionen. concedimus & attribuimus; eidemque jus, auctoritatem, & potestatem, quæcumque & qualiacumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica quomodolibet nuncupata & qualificata, in Cathedrali, & aliis Ecclesiis Civitatis Divionen., necnon in tota sua Diœces. Divionen. consistentia, & tam intra quam extra illam ea, quæ a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis dependere dignoscuntur, iisdem modo & forma, quibus eorum collatio ad Abbates Commendatarios pro tempore existentes ejusdem Monasterii Sancti Petri Bessuensis spectabat, occurrentibus quovis modo illorum vacationibus, personis idoneis, dummodo tamen Beneficia hujusmodi super concordatis prædictis non comprehendantur; pleno jure conferendi, & de illis etiam providen. concedimus & impartimur.

De Actibus Capitularibus.

§. 10. Insuper etiam Episcopo, Dignitatibus, Capitulo, & Canonicis prædictis, ut pro dote Ecclesiæ Divionen., ac illius Mensæ Capitularis, Sacristiæ, & fabricæ, eorumque rerum & booorum, tam spiritualium quam temporalium, prospero & felici statu, regimine, guberrio, & directione, ac onerum illis pro tempore incumbentium supportatione, Missarum, horarum Canonicarum, Divinorumque tam diurnorum, quam nocturnorum Officiorum, processionum, funeralium, Anniversariorum, & aliorum prædictorum celebratione, ac Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis pro tempore providendorum receptione, admissione, residentia personali, distributionum, etiam quotidianarum, & emolumentorum quorumcumque divisione, reparatinne, & administratione, pœnarum per absentes, & divinis suis loco & tempore non assistentes, seu onera & ministeria eis incumbentia subire negligentes, incurrendarum impositione, singulorum præsentias & absentias notandi, cæremoniis & functionibus in Cathedrali Ecclesia, Choro, Capituln, processionibus, & aliis actibus, servatis servandis, & Ministris dictæ Ecclesiæ Divionensis necessariis, deputandis & amovendis, salariis & stipendiis eorumque cuilibet assignandis, & quibusvis aliis rebus in præmissis & circa ea quomodolibet necessariis & opportunis, quæcumque Statuta, Ordinationes, Capitula, & Decreta, licita tamen & honesta, & Sacris Canonibus, præsertim vero Concilii Tridentini decretis, Constitutionibus Apostolicis, non contraria, condendi & edendi, ac condita & edita pro temporum & rerum varietate & qualitate mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, interpretandi, & in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro condendi & edendi, & per eos, ad quos pro tempore spectabit, sub pœnis in contravenientes statuendis, observari faciendi, plenam liberam & omnimodam facultatem etiam concedimus & impartimur.

Privilegia.

§. 11. Necnon Episcopo, ut præfertur, Dignitates in prædicta Ecclesia Divionen. obtinentibus, ac Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, aliisque Capituli, & Ecclesiæ hujus-

modi

modi personis & Ministris pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, favoribus, & gratiis, quibus alii prædictarum Ecclesiarum Dignitates obtinentes, Capitula, & Canonici, aliæque Civitates & Diœcef., ac eorum Cleri, Incolæ, habitatores, eorumque res & bona fruuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam quoad habitus delationem, ut præfertur, uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possint & valeant, concedimus & indulgemus.

Episcopi nominatio Franciæ Regibus asseritur.

§. 12. Ac eidem Ludovico, ejusque successoribus Franciæ Regibus, attenta suppressione & extinctione prædictarum Mensarum Abbatialium, & eorum fructuum pro dote d. Episcopatus Divionen. unione Mensæ Episcopali Divionen. prædictæ de consensu dicti Ludovici Regis, ut supra factis, jus nominan. ad dictam Ecclesiam Divionen. quandocumque & quotiescumque illa Pastoris solatio destituta fuerit, etiam ab hac primæva erectione, juxta formam & dispositionem concordatorum prædictorum, etiam perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

Clausulæ.

§. 13. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis, vel alibi, verificatæ ac approbatæ, ac quicumque in præmissis interesse haben. seu habere prætenden. ad id vocati, citati & auditi non fuerint, & præmissis non consenserint; aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumque aliud gratiæ, justitiæ, vel facti remedium impetrari, vel sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ Regulas, quandocumque etiam in crastinum assumptionis successorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Summi Apostolatus apicem, vel aliàs quandocumque editas, vel sub quibusvis formis emanatas, & imposterum edendas & emanandas, nullatenus comprehendi; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existen. Episcopum & Dignitates, Capitulum, & Canonicos Divionen. hujusmodi eligenda, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas: semperque validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; necnon Episcopo, Dignitaribus, Capitulo & Canonicis Divionen. hujusmodi pro tempore existentes perpetuo suffragari.

§. 14. Sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, ac honore & præeminentia fulgentes; sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiniri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§. 15. Non obstantibus nostris; & Cancellariæ Apostolicæ prædictæ Regulis de gratiis & Indulgentiis ad instar non concedendis, ac de exprimendo vero annuo valore; necnon de jure quæsito non tollendo, ac de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, & Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohiben., ac quibusvis Apostolicis, necnon i Synodalibus, Provincialibus, Generalibus Co ciliis editis vel edendis specialibus vel gener libus Constitutionibus & Ordinationibus, . Monasterii Sancti Petri Bessuensis, & Ordin præfatorum, etiam juramento, confirmatio Apostolica, vel quavis firmitate alia robor tis statutis, & consuetudinibus, privilegiis qu que, indultis, & literis Apostolicis quibusv Superioribus & personis sub quibusvis tenorib & formis, ac cum quibusvis etiam derogat riarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, eff cacissimis & insolitis clausulis, irritantibusqu & aliis decretis: etiam motu proprio & ex ce ta scientia, ac de Apostolicæ potestatis pler tudine præfata: etiam consistorialiter de fim consilio, aut aliàs quomodolibet etiam pluri & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & i novatis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis e rumque totis tenoribus specialis, specifica, e pressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem impo rantes, mentio, seu quævis alia expressio h beo. aut aliqua alia exquisita forma ad h servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de ve bo ad verbum, nihil penitus omisso, & form in illis tradita observata, inserti forent, pr sentibus pro plene & sufficienter expressis h bentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter & expresse jux decretum Congregationis rebus Consistorialib præpositæ, harum serie derogamus contrari quibuscumque.

§. 16. Præterea quoad jus præcedentiæ dil ctorum etiam filiorum Monachorum Sancti B nigni ejusdem Ordinis Sancti Benedicti prædic Congregationis Sancti Mauri, post dilectos militer filios Capitulum dictæ Ecclesiæ Sanc Stephani, in Cathedralem, ut præfertur, et ctæ, ullum præjodicium iisdem inferre non i rendimus, ac etiam per præsentes declaramus.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum lice hanc paginam Nostræ separationis, dismembr brationis, segregationis, divisionis, exemptio nis, liberationis, decorationis, erectionis, i stitutionis, concessionis, attributionis, assign tionis, subjectionis, suppressionis, extinctionis unionis, annexionis, applicationis, approbatio nis, translationis, incorporationis, impertitio nis, indulti, reservationis, decreti, derogatio nis, intentionis, & declarationis infringere, v ei ausu temerario contraire. Si quis autem hc attentare præsumpserit, indignationem Omnip tentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apost lorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo rem Anno Incarnationis Dominicæ millesim septingentesimo trigesimo primo Pontificatus No stri Anno Primo.

Nonnulla statuuntur pro recta Studiorum metho do in Collegiis Fratrum Minorum Sancti Fran cisci Conventualium nuncupat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ex injuncto Nobis divinitus Pastoralis solici tudinis munere, sacrarum, bonarumque li terarum studia, præsertim inter Christi fideles divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addi ctos, opportunis rationibus fovemus & promovemus; ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, sicut ad Omnipotentis De gloriam, Religionis decus & incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

Digitized by Google

Causæ hujusce Constitutionis.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Minister Generalis, & Assistentes Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupat. Nobis nuper exponi fecerunt, ut in eodem Ordine studiorum progressus, & bonum regimen stabiliatur, & Fratres ipsius Ordinis congruis honorum præmiis ad illa amplectenda atque prosequenda alacriores & ferventiores reddantur, ipsi Vincentius Minister Generalis, & Assistentes opportune a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderent; Nos eorumdem Vincentii Ministri Generalis, & Assistentium votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut nemo, sive Collegialis, aut in Sacra Theologia Magister lecturæ cursum inchoare possit, nisi prius a prædicto, & pro tempore existenti Ministro Generali, prævio tamen rigoroso examine per se ipsum, vel, si aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, seu alios ab ipso seligendos, reperiatur idoneus, itaut quilibet se novo examini sistens doctrinæ suæ specimen ac documentum præbeat, & Religio in dies conspicuis Lectoribus florescat.

Quod nemo Lecturæ cursum inchoare possit, nisi prævio rigoroso examine.

Quod tempore Capit. Generalis Lectiones non intermittantur.

§. 2. Præterea lectiones etiam tempore Capitoli Generalis nequaquam intermitti, sed usque ad Festum S. Bonaventuræ, quemadmodum in omnibus aliis temporibus servari solet, prosequi debeant:

Nullus ex Student. tempore Quadragesimali Prædicationibus incumbat.

§. 3. Nullus ex Studentibus, sive sit Baccalaureus Collegialis, ac Seminariorum Lector, & Conventus Baccalaureus, tempore Quadragesimali, quamvis id per Constitutiones Urbanas ejusdem Ordinis in Cap. V. reg. tit. IV. num. XVI. permissum sit, Verbum Dei prædicare valeat.

Eoque tempore semper aliquis Regens, vel Lector remaneat lectiones daturus.

§. 4. Quodque, ut in Studiis generalibus, etiam tempore Quadragesimali hujusmodi, semper lectiones, & solita exercitia scholastica continuentur, remaneat unus Regens, aut Lector Theologiæ Moralis, qui docendo & tradendo easdem materias, prout illi docere & tradere tenerentur, Regentium vices suppleat: alternatim permittendo quandoque uni, quandoque alteri, & aliquando etiam prædicto Lectori ejusdem Moralis Theologiæ, ut ad prædicandum se transferre possit, & aliquando pariter in aliqua particulari necessitate, relinquendo eidem prædicto, & pro tempore existenti Ministro Generali facultatem dispensandi pro ejus arbitrio & conscientia, cum conditione tamen, ut duo menses, decurrendi in Verbi Dei prædicatione, computari nequeant tempori præfixo pro consequendo gradu & dignitate Paternitatis Provinciæ:

Collegiales præcedentiam Patribus de Domo cedant.

§. 5. Utque Collegiales prædicti Ordinis pro Conventuum quiete, & Dei servitio, ubique & in omni casu, præterquam in actibus Studiorum, Patribus de Domo nuncupatis, non aliter acsi essent simplices Baccalaurei, præcedentiam cedant, dicta auctoritate harum serie statuimus & ordinamus.

Præsentium Literarum firmitas, & observantia.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 7. Non obstantibus prædictis Urbani, ac quibusvis aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Decretis Capitulorum Generalium a Sede Apostolica confirmatis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Ministri Generalis Ordinis hujusmodi subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel Procuratoris Generalis Ordinis prædicti munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

XLIII.

Tres Assistentes Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ, in Conventu SS. Duodecim Apostolorum de Urbe eorumdem Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupat. eligendi constituuntur pro negotiis illarum Provinciarum explendis.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 21. Julii Anno 1731. Pont. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ Solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Clementiæ abundantiam constituti, ad ea, quæ religiosorum Virorum Cœtibus, in Ecclesia Dei pie sancteque Institutis, uberesque bonorum operum fructus, Illo, a quo bona cuncta procedunt, donante, proferre jugiter satagentibus, ut recte salubriterque in via mandatorum Domini dirigantur, conducibilia fore sperantes, libenter intendimus; & Pastoralis officii Nostri partes propensa charitate desuper interponimus, sicut, rerum temporum & personarum qualitate mature perpensa, salubriter in Domino arbitramur.

Ex Constit. in Conventu SS. Duodecim Apost. de Urbe moribus probatiores collocandi.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Minister Generalis, & Assistentes Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, per Constitutiones Urbanas dicti Ordinis in Cap. 6. reg. tit. 6. expresse statuatur, ut in Conventu SS. Duodecim Apostolorum de Urbe ex quibuscumque tam ultra quam citra Montes Provinciis Patres & Fratres, qui vitæ integritate, morum compositione, ac sapientia inter cæteros conspicui sint, collocentur, ipsi Exponentes pro bono ejusdem Ordinis, & Provinciarum hujusmodi tres novos Assistentes generales institui, ac propterea opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderant.

Tres Assistentes, ex Germania unus, alter ex Gallia, tertius ex Polonia conceduntur eligendi.

§. 2. Nos eorumdem Vincentii Ministri Generalis, & primodictorum Assistentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, eosque, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis

Digitized by Google

occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, ut de cætero unus Assistens Generalis ex Germania, ab una ex Germaniæ juxta ordinem, quo prædictæ Provinciæ in Constitutionibus Urbanis descriptæ reperiuntur: similiter alter ex Galliæ: & tertius ex Poloniæ respective Provincia, eligantur, ita quod quælibet Provincia per turnum de sexennio in sexennium tres Patres constitutos in gradu Definitorum perpetuorum, per exactum lecturarum cursum acquisito, nominare debeat, ex quibus prædictus & pro tempore existens Minister Generalis, quem magis idoneum judicaverit, eligere teneatur.

Qui singulis Definitorum Gen. Privilegiis pertruantur.

§. 3. Quodque isti novi Assistentes sic electi omnibus privilegiis & prærogativis Definitorum Generalium fruantur & gaudeant, ac omnes alios, qui non sint Definitores Generales præcedere debeant, servata inter ipsos juxta ordinem propriæ antianitatis præcedentia; respectu vero duorum Ordinariorum Assistentium, Socii scilicet, & Secretarii dicti Ordinis, una cum omnibus prærogativis & juribus, quæ sive ex Constitutionibus, sive ex consuetudine proveniunt, semper & omnino eisdem reservata censeantur.

P. vero Generalem comitari debeant, quoties ad aliquam ex dictis Provinciis pergit eam visitaturus.

§. 4. Quodque insuper idem, & pro tempore existens Minister Generalis ad visitationem alicujus ex prædictis Provinciis ultra montes existen. profecturus, præter duos ordinarios Assistentes Socium & Secretarium, etiam Assistentem Nationalem assumere debeat.

De alimentis illis præstandis, ac Missarum oneribus per eos adimplendis.

§. 5. Et denique, quod prædictis tribus Assistentibus, eorumque Laicis seu Conversis, dum Romæ morantur, Conventus SS. Duodecim Apostolorum de Urbe alimenta & vestiarium suppeditare teneatur, perinde acsi essent Patres Domus, ita tamen, ut administrationi prædicti Conventus, neque aliis rebus & negotiis, præterquam illis, quæ ad proprias respective Provincias, quorum Assistentes erunt, pertinent, se immiscere nequeant; iidemque tres Assistentes Missas pro adimplendis oneribus ipsius Conventus applicare: & singulæ Nationes seu Provinciæ cuilibet eorum respective Assistenti, quidquid pro illorum honestiori & magis commoda substentatione congruum judicaverint, residuos & reliquos sumptus contribuere debeant.

De habitatione ipsis assignanda.

§. 6. Quia tamen juxta quasdam literas fe. re. Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 7. Martii 1674. expeditas, quarum totum tenorem pro inserto & expresso haberi volumus, numerus denarius Patrum in memorato Conventu dumtaxat præfixus reperitur; ideo ne augmento prædictorum trium Assistentium habitatio angusta & incommoda aliis reddatur, numerum denarium Patrum hujusmodi ad septem, ita quod secuta vacatione primorum trium locorum, servato inter ipsos Assistentes hoc ordine, scilicet primum locum, quem vacare contigerit, Assistens Germaniæ, secundum Assistens Galliæ, & tertium Assistens Poloniæ obtineant; qui vero actu in supradicto Conventu Patres supranumerarii pro primo loco vacaturo reperiuntur, tunc locum habere debeant, postquam prædicti tres Assistentes admissi fuerint, auctoritate & tenore prædictis reducimus, ac eisdem nunc & pro tempore existentibus Ministro Generali, & Assistentibus Ordinariis Generalibus super quacumque difficultate, quæ in horum omnium executione exoriri posset, deliberandi facultatem harum serie concedimus.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac dicti Clementis Prædecessoris super numero denario Fratrum supradicti Conventus, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Provinciarum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscomque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLIV.

Conceduntur consueta Privilegia nonnullis Sanctissimi D. N. Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 25 Julii 1731. Pontif. II.

Venerabilibus Fratribus Lazaro Pallavicino Thebarum, Cubiculi Nostri Præfecto: Antonio Xaverio de Gentilibus Petren. Archiepiscopis, Datario: ac Thomæ Cervioni Episcopo Porphyrien., olim Archiepiscopo Lucan., Sacrarii Nostri Præfecto: & dilecto filio Paulo Antonio de Frescobaldi Florentin., Cubiculario Secreto: Familiaribus continuis commensalibus Nostris, salutem & Apostolicam benedictionem.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia &c.

Cætera legi possunt pag. 90. in Constitutione num. XV. huic omnino simili.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 25. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo statuitur, ut in Domibus Religiosis Provinciæ S. Gregorii in Insulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum servetur Clausura &c.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 2. Augusti 1731. Pontif. II.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

Nuper pro parte dilecti filii Josephi a Santanella Congregationis Missionis, & Procuratoris Provinciæ Sancti Gregorii in Insulis Philippinis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium, nomine dilecti etiam filii moderni Ministri Provincialis

dictæ Provinciæ, exposito, quod eadem Provincia, licet plusquam sexaginta religiosis Domibus constet; sacrasque Missiones in Sinarum Regnis sedulo conservet, trecentorum tamen Fratrum Presbyterorum numerum non excedebat, nec omnino excedere valebat; cum illius conservatio unice penderet a Fratribus dicti Ordinis, qui zelo Dei & lucri animarum ducti ex Hispania de Superiorum suorum licentia, ac Catholicorum Regum sumptibus, in partes illas remotissimas trajiciunt; indeque fiebat, quod tametsi Domus religiosæ prædictæ haberent amplas Ecclesias, & curam animarum, necnon conversionis Infidelium, qui in iis regionibus, præsertim montanis & locis sylvestribus, adhuc supersunt, & capaces forent sustentandi integram Fratrum familiam; nihilominus ob deficientiam Religiosorum nonnisi quatuor aut quinque, imo quandoque tres, duo, aut etiam unus dumtaxat dictorum Fratrum, quoties nimirum Missionarii Hispani adventum suum diutius remorantur, vel in mari pereunt, uti non semel accidit, in unaquaque ex domibus Religiosis hujusmodi residebant, exceptis dumtaxat domibus Manilensi, ubi integra, & de Dilao, ubi media familia haberi solent; Fratres verò Provinciæ prædictæ jam inde ab illius institutione ac primordio semper voluerant ac procuraverant, ut in omnibus prædictis Domibus regularis observantia, & alia vitam regularem concernentia, quantum pro numero Fratrum in illis degentium, aliisque rerum circumstantiis fieri posset, custodirentur & retinerentur, non secus ac si essent Conventus formales: Et in eadem expositione subjuncto, quod cum aliquibus in dubium revocaretur, an prædicta regularis Clausura in iisdem Domibus observanda foret: ipsæque Domus privilegiis Conventuum gaudere deberent, idem Josephus pro majori bono dictæ Provinciæ, ac meliori inibi religiosæ disciplinæ conservatione, singulas Domos prædictas, quamvis nonnisi supra expressus Fratrum in eis numerus habeatur, privilegiis Conventuum Ordinis prædicti gaudere, & Clausura regulari hujusmodi, cæterisque oneribus, quæ sufferre possunt, subjacere, concedi ac decerni summopere desiderabat, emanavit a memorata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster Papa supplices preces remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, referente Eminentissimo Domino Cardinali Belluga Ponente, statuit & decrevit, in Domibus religiosis Patrum Minorum Discalceatorum Sancti Petri de Alcantara Provinciæ Philippinarum S. Gregorii, servandam esse Clausuram, utque gaudeant Privilegiis Conventuum sine præjudicio tamen jurium Episcoporum, Parochorum, & aliorum Regularium, atque Constitutionum Apostolicarum, & particularium Discalceatorum: & quoad accessum Religiosorum præfatarum Domorum ad Capitula Provincialia nihil innovetur, sed solitus & antiquus illius Provinciæ modus servetur, sub pœna nullitatis actorum ac demum in primodictis Insulis Philippinis erigere non possint Patres Excalceati novas Provincias, nisi cum consensu Capituli Generalis. Romæ 20. Julii 1731. Card. Barberinus. A. Archiepiscopus Petren.

Dubium Sac. Congr. propositum. *Decretum.*

Confirmatur. §. 1. Cum autem, sicut d. Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse, Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ. §. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLVI.

Mandatum quoddam Episcopi Montis-Pessulan cui titulus -- *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de son Chapitre &c.* -- irritatur, damnatur: addita prohibitione, quominus legi seu retineri possit.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 27. Augusti 1731. Pontif. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Episc. Monti-Pessulan. animus erga Sedem Apostolicam.

Quamvis jamdiu in animæ nostræ amaritudine intellexerimus, Carolum Joachimum Episcopum Montis-Pessulan., animo, sanæ doctrinæ, ac ecclesiasticæ unitati infensissimo, manifeste refragari Constitutioni re. me. Clementis PP. XI. Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1713, sexto Idus Septembris promulgatæ, imò posthabitis, planeque contemptis auctoritate & judicio Apostolicis tam ejusdem Clementis Prædecessoris, quam illius Successorum fe. re. Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter Nostrorum, qui plura ipsius Caroli Joachimi Episcopi scripta, quibus eamdem Constitutionem Apostolicam multifarias incessere ac impetere nitebatur, condigne perstrinxere censura, novis identidem actis, ac scriptis in publicum sparsis, pertinacis suæ inobedientiæ & erroris, in quo misere versatur, luculenta nimis dedisse testimonia: quæ quidem omnia & singula nobiscum reputantes graviter in corde Nostro improbavimus; Distulimus tamen adversus ea pro pastoralis officii Nostri

solicitudine aliquod palam statuere, ea spe fiduciaque detenti, ut agnita tandem a dicto Carolo Joachimo Episcopo veritate, fractaqua animi sui obstinatione, adspirante Domino, possemus, uti Nobis summopere in votis erat, resipiscentem paternæ dilectionis affectu complecti, & cum eo charitatis vinculis rursus conjungi. Verum spem, & patientiam Nostram frustraram elusamque comperimus, quemque anxie expectabamus ad unitarem & veritatem reversurum, magis in pertinacia & errore obduratum experti sumus. Nobis siquidem nuper innotuit,

Constitutio *Unigenitus* a Capitolo recepta.

quod cum non ita pridem dilecti filii Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ Cathedralis Ecclesiæ Montis-Pessulan., Deo corda eorum tangente, in unitatis ac obedientiæ spiritu simul congregati, publico solemnique actu memoratam Constitutionem Apostolicam pure & simpliciter recepissent, ac sese illi submisissent; tantum abfuit, ut dictus Carolus Joachimus Episcopus id probaret, suaque accessione ratum haberet, ut edito contra Mandato eumdem actum, ac si Episcopalis Jurisdictionis & obedientiæ sibi debitæ læsivus esset, proscribere, nullumque declarare: ac insuper, ne quisquam suorum Subditurum se inconsulto prædi-

Hoc vero ab Episcopo reprobatum suo quodam Mandato:

ctam Constitutionem Apostolicam deinceps reciperet, prohibere incredibili ausu præsumpserit, nesciens oves non teneri sequi Pastorem, dum eas ad prærupta deducere, vel pascua venenata ipsis exhibere molitur. Quapropter, ne lenitas ac longanimitas nostra, cui hucusque pacis studio indulsimus, ab æterno ac supremo Judice redarguatur, Apostolici Ministerii Nostri partes adimplere volentes, auditis desuper nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, pluriumque in Sacra Theologia Magistrorum, qui rem mature ac diligenter discusserunt, sententiis, de eorumdem Cardinalium consilio, præfatum Caroli Joachimi Episcopi Montis-Pessulan., mandatum, cui titulus est -- *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chapitre &c.* -- penitus &

Quod irritatur;

omnino nullum, ac irritum, nulliusque protsus roboris & momenti esse, ac perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus; Actum vero, quo Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ dictæ Cathedralis Ecclesiæ sese memoratæ Constitutioni Apostolicæ submiserunt, ut præfertur, ab eodem Carolo Joachimo Episcopo invalide & inique reprobatum fuisse decernimus. Ad hæc, licet exploratum sit reliqua omnia acta & scripta per ipsum Carolum Joachimum Episcopum, vel ejus nomine adversus prædictam Constitutionem Apostolicam, ac ejus receptionem, præstitamque illi a fidelibus obedientiam, aut aliàs contra Pontificias sanctiones, novissime edita ac evulgata Apostolici itidem censuram judicii promereri,

Hujusmodi Irritationis causæ.

eaque notanda ac perstringenda esse; Nihilominus reservantes Nobis illorum singula damnare, ac debita censura percellere, prò nunc supradictum Mandatum tanquam falsum, temerarium, erroneum, Apostolicis Constitutionibus, Sanctæque Sedi injuriosum, & ad schisma & hæresim tendens, imo aperte Schismaticum, eadem auctoritate harum serie damnamus & reprobamus, ac legi seu retineri prohibemus, illiusque impressionem, descriptionem, lectionem,

A quoquam legi, vel retineri interdicitur:

retentionem, & usum omnibus Christifidelibus, etiam specifica & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes, ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam præterquam a Nobis & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus. Volentes, & auctoritate præfata præcipientes, ut quicumque Mandatum hujusmodi penes se habuerint, illud statim ac præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere atque consignare teneantur; hi vero sibi sic traditum illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Hujusmodi irritationis ac prohibitionis publicatio.

§. 1. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & pari auctoritate decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis, in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus Nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur: & sic publicatæ omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ & intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Augusti 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLVII

Confirmantur literæ Urbani Papæ VIII. ac successorum, quibus singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Dei verbum prædicantibus, ut saltem bis in anno Populo Sacrorum locorum Hierusalem necessitates exponant, præcipitur.

CLEMENS PAPA XII.

Dat die 1. Sept. 1731. Pontif. II.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

SAlvatoris & Domini Nostri Jesu Christi, qui pro humani generis Redemptione se exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue Pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti & tam salubris misterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & Locis circumviciniis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur. Cum itaque aliàs fel. rec. Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro, exposito,

Status Locorum Terræ Sanctæ.

quod Ecclesiæ, & alia Loca Pia in Civitate Hierusalem, & aliis Locis Terræ Sanctæ existentia, fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eis Locis conservatione contracto, admodum

Urbani PP. Decretum

gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædecessor Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis; necnon omnibus & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis Sacris Concionibus, quam in actionibus & functionibus publicis, necessitates eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi & commendari curarent, & facerent, & aliàs, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Bre-

vis die tertia Februarii 1634. expeditis, quarum tenorem pro expresso haberi volumus, uberius continetur; & sicut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Lectoris Jubilati, Ex-Secretarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, & in Romana Curia Commissarii, & Procuratoris Generalis Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipse, quo præfatæ Urbani Prædecessoris literæ, quæ a rec. mem. Innocentio X., Clemente X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., & Benedicto XIII. Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, confirmatæ fuerunt, exactius observentur, illas per Nos etiam confirmari & innovari desideret; Nos eorumdem Sacrorum Monumentorum conservationi & manutentioni consulere volentes, præfatas Urbani Prædecessoris literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus pariter & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status Ecclesiarum suarum, quando visitabunt limina Apostolorum, facienda, referant, se præfatis Urbani Prædecessoris, & præsentibus nostris literis, paruisse: contrariis non obstantibus quibuscumque.

[margin: ... Successoribus confirmatum iteratur.]

Volumus insuper, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

[margin: ... Transumptorum.]

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

XLVIII.

Nonnulla declarantur ac statuuntur pro regimine Nationis Germano-Belgicæ, annexarumque Provinciarum Ord. Fr. Minor. Sancti Francisci Reg. Observ., nonnullis præterea sublatis, quæ in Benedicti XIII. Constitut. *Flagitantium preces &c.* leguntur.

[margin: Dat. die 14. Sept. Anno 1731. Pontif. II.]

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

[margin: Exordium.]

Apostolici Regiminis cura Nos monet, ut præcipuam de Religiosis Viris, assiduos labores pro æterna animarum salute procuranda suscipientibus, solicitudinem habeamus, ne ipsi ab exercitio bonorum operum per animorum dissensiones amoveantur: Quare, si adhibita diligenti consideratione ea, quæ etiam a Decessoribus nostris prodierunt, eorum tranquillitati aliqua ex parte obesse deprehendimus, moderari non dubitamus: aliaque insuper concedimus, quæ in Domino conspicimus convenire.

[margin: Causæ editæ Bened. XIII. Constitut.]

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Benedictus PP. XIII. Prædecessor noster, animadvertens, quod dilecti filii Fratres Ordinis Sancti Francisci Regularis Observantiæ, Nationis Germano-Belgicæ, passim in tota Germania, Flandria, Hollandia, Anglia, Scotia, & Hibernia existentes, ac Conventus, & Hospitia in hæreticorum regionibus retinentes, magno numero Sacris Missionibus dant operam, propereaque eorumdem hæreticorum infestationibus frequenter obnoxii, in omnibus, & ad unguem Statutis universi Ordinis prædicti in diversis generalibus Comitiis ejusdem Ordinis conditis, & in commune bonum ipsius Ordinis peractis, ac apud omnes Nationes & Provincias receptis, sese conformare a longo tempore impediebantur; ideoque nonnulla alia peculiaria, ac pro moribus & consuetudinibus dictæ Nationis commodiora Statuta canonice confecta, ac per Ministrum Generalem totius Ordinis anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, & rursus per unum Romæ anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, & postremo per alterum Toleti anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, habita, Capitula Generalia dicti Ordinis, favore Fratrum Provinciarum Germaniæ, & Belgii, eisque annexarum solemniter confirmata & approbata, Apostolica authoritate perpetuo & amplissime confirmavit & approbavit; illaque a tunc existentibus, & deinde futuris Fratribus, omnium, quæ tunc Nationem Germano-Belgicam constituebant, aliarumque Provinciarum, quæ deinceps eidem Nationi canonice aggregari contingeret, firmiter & inviolabiliter observanda & adimplenda, etiam perpetuo præcepit & mandavit.

§. 2. Et insuper, ut Provinciæ sæpedictæ Nationis, a Præsule beneviso directæ, perpetua tranquillitate fruerentur, Commissario Generali, Ministris Provincialibus, Custodibus, & Vocalibus dictæ Nationis Germano-Belgicæ pro tempore existentibus, ut ipsi in suis Congregationibus Nationalibus, vel Capitulis Generalibus Ord. congregati, ex tunc in posterum quatuor ex suis Vocalibus, nempe duos ex Germaniæ, & reliquos duos ex Belgii Provinciis, pro munere sui Commissarii Generalis seligere & nominare, illosque pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis, qui ex eis unum, & nonnisi servata alternativa inter Germanos & Belgas, facultatibus consuetis, & Commissariis Generalibus Nationalibus, juxta Statuta Nationalia concedendis, illi collatis, in Commissarium Generalem Nationis Germano Belgicæ instituere omnino deberet, præsentare: dictumque Commissarium Generalem sæpedictæ Nationis, ut præfertur, institutum sui officii, expleto triennio, ad aliud triennium dumtaxat, si eidem Ministro Generali confirmare ita visum fuisset, libere & licite possent & valerent: sicut & ipse Minister Generalis alium Commissarium ex integro, & absque ulla præsentatione instituere, si forte ob bella vel alia impedimenta Vocales præfatæ Nationis congregari nequirent pro quatuor prædictorum Patrum, ut ipsi aiunt, præsentatione, atque occurrente obitu ejusdem Commissarii Generalis dictæ Nationis, vel eo in Provincialem Ministrum suæ nativæ Provinciæ electo, durante ipsius munere, statim antiquior Pater ex Provincia defuncti Commissarii in Vice-Commissarium Generalem, qui sigilla retinere, & munia omnia Vice-Commissarii Generalis, donec novus Commissarius Generalis, ut præfertur, electus, & ut supra institueretur, exercere valeret: & tandem, ut quicumque laudabiliter per triennium munus Commissarii Generalis dictæ Nationis sustinuisset, Pater, ut vocant, ejusdem Nationis reputaretur & censeretur, & uti talis Privilegiis concessis plene frueretur, dicta auctoritate etiam perpetuo concessit & indulsit: Demum unius & ejusdem Ordinis indivisi, sub unico & eodem capite, eademque Regula, Domino Famulantium unitati etiam exteriori, quantum in Domino poterat, providere, & propterea quascumque dissensiones & discrepationes exteriores, quæ ipse Benedictus Prædecessor non modicum damnum ejusdem interiori unitati, & fraternæ charitati afferre solere putabat, prorsus amovere cupiens, omnes & singulos Fratres d. Ordinis præfatæ Germano-Belgicæ Nationis, denominatione Recolle-

[margin: Provinciæ huic concessus beneficium Commiss. Generalis.]

[margin: Ac Vice-Commiss. Generalis.]

[margin: Huicque Commissario concessa Privilegia.]

[margin: Toti vero Provinciæ jus-]

ctorum,

ſam, ut rejecto Recollectorum nomine, Caputio acuminato &c. cæteriſque a Fratrum Minorum more diſcordibus, Fratrum Regularis Obſervan. nuncupationem, & Habitum ſumerent.

ctorum, & Caputio acuminato, ac Mautellorum ligameutis ligneis ſive eburneis, aut aliàs ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordibus, quibus antea utebantur, rejectis, ea tunc in poſterum perpetuis futuris temporibus, ſervatis tamen iu reliquis dictis Siatutis Nationalibus, iu denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus d. Ordinis ſeſe omnino conſormare præcepit; & non amplius Recollectos, ſed Fratres Ord. Sancti Franciſci Regularis Obſervantiæ huncupari, & uti tales ab univerſo Ordine abſque alia denominatione cenſeri debere: Itaut, ſi Fratres dictæ Natioois denominationem Recollecturum, & Caputium acuminatum, ac Mantellorum ligamenta lignea ſive eburnea rejicere, ac Fratrum Regularis Obſervantiæ uuucupationem, & babitum, ab univerſo Ordine geſtari ſolitum, aſſumere detrectareut, illi ſtatim & ipſo ſacto, & abſque Judicis miniſterio, fruitione literarum per Benedictum Prædeceſſorem tunc editarum privati, illæque prorſus abrogatæ cenſeri deberent, authoritate præſata ſimiliter perpetuo voluit, ſtatuit & declaravit: & pro firmiori ſuæ voluntatis robore, deuominationem Recollectorum, & uſum Caputii acuminati, & ligamentorum Mantellorum ligneorum, ſive eburneorum, aut aliàs ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordium, hujuſmodi Motu proprio, deque Apoſtolieæ poteſtatis plenitudine perpetuo ſuppreſſit & abrogavit: ac alias, prout in eiſdem literis Benedicti Prædeceſſoris incipientibus -- *Flagitantium Preces &c.* -- ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo nono, Kalendis Februarii, Pontificatus ſui anno ſexto, eapeditis, pleuius & uberius continetur.

Quod cum perturbationem iis in Provinciis adduxerit.

§. 3. Cum autem, ſicut accepimus, literæ Benedicti Prædeceſſoris ea in parte, qua, ut præfertur, dictis Fratribus præſatæ Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum, denominationem Recollecturum, & uſum Caputii acuminati, & ligamentorum ligneorum ſive eburneorum præſatorum, rejicere, & Fratrum Regularis Obſervantiæ uuncupationem, & habitum, ab univerſo Ordine geſtari ſolitum, ſumere præcipiebatur, utiliratem illam, quam memoratus Benedictus futuram ſibi propoſuerat, non attulerint; ſed potius e converſo nou modicam perturbationem in præſatis Provinciis, & præcipue in partibus Hollandiæ, aliiſque plerumque hæreticorum regionibus, ubi mos denominationis, & uſus habitus hujuſmodi inolevit, induxerint. & iu poſterum inducere poſſint; propterea Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, d. Ordinis Protectoris munus per plures annos ſuſtinuimus, & ad S. R. E. Regimen, Deo ſavente, evecti, illud minime dimittendum putavimus, ejuſdem Ordinis, quem peculiari dilectione proſequimur, curam præcipuam habere, & interiorem ab univerſo Ordine animorum unionem, quæ etiam neglectis aliquibus exterioribus ſignis ſoveri poteſt, necnon eorumdem Fratrum dictæ Nationis, ita ut ipſi, ut antea, conſuetis Exercitiis, & Miſſionibus in hæreticorum regionibus incumbere valeant, tranquillitatem ſervare, ac aliàs in præmiſſis opportune providere cupientes: necnon Commiſſarium Generalem, Miniſtros Provinciales, & Cuſtodes dictæ Nationis ſpecialibus ſavoribus, & gratiis proſequi volentes, eoſque & eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium conſequendum tantum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, dictarumque literarum Benedicti Prædeceſſoris noſtri tenores, etiam veriores, pro plene & ſufficienter inſe tis & expreſſis babentes, Motu proprio, & certa ſcientia Noſtris, deque Apoſtolicæ pot ſtatis plenitudine, literas ejuſdem Benedicti Pr deceſſoris in ea parte tantum, qua dictis Fr tribus ejuſdem Germano-Belgicæ, illique ann xarum Provinciarum, denominationem Recc lectorum, & Caputium acuminatum, & Ma tellorum ligamenta lignea ſive eburnea, aut ali ab uuiverſo more Fratrum Minorum de Obſe vantia diſcordia, rejicere: atque in denom natione, & habitus delatione cæteris Fratribi dicti Ordinis ſeſe omnino conſormare, & no amplius Recollectos nuucupari præcipitur: ei demque Fratribus denominationem & ligamer ta hujuſmodi detrectantibus, literarum huju modi, & ſtatim & ipſo ſacto, & abſque Jud cis miniſterio, fruitionis privatio, illarumqu abrogatio, ut præfertur, ſtatuitur: & denom natio, & Caputium acuminatum, ac ligamer ta præſata, ut præfertur, ſupprimuntur: Apc ſtolica authoritate præſata perpetuo revocamus reſcindimus & abrogamus. Eoſdem Fratres N: tionis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Prc vinciarum adverſus denominationis, ac habitu delationis hujuſmodi ſuppreſſionem, per dictur Benedictum Prædeceſſorem Motu ejus proprio ut præfertur, ſactam: ac privationem & frui tionem earumdem literarum in eventum, i quem Fratres ejuſdem Nationis denominatio nem Recollectorum, & Caputii acuminati, a ligamentorum hujuſmodi uſum rejicere detre ctaviſſent, per dictum Benedictum Prædeceſſo rem, ut præſertur, inflictam & incurſam, i priſtinum, & in eum, in quo ante præmiſſ erant, ſtatum: Itaut, velut ſi denominationis ac delationis habitus hujuſmodi abrogatio mi nime ſacta, ac privationis fruitionis præſatæ in curſus unquam inflictus fuiſſet; Recollectorun denominatione, atque Caputio acuminato, a ligamentis ligneis ſive eburneis, ut prius, abſ que incurſu cujuſvis pœnæ, uti libere & licit poſſint & valeant, authoritate præſata motu ſi mili reſtituimus, reponimus, & plenarie rein tegramus.

§. 4. Ac ad tollendum quamcumque ambi guitatem, & contentionem, quæ ſuper electio ne Commiſſarii Generalis tempore procedenti exoriri poſſent; Nos quotieſcumque in poſte rum Miniſter Generalis dicti Ordinis, facultat ſibi, ut præſertur, reſervata utens, aliquem Commiſſarium Generalem dictæ Nationis, ſu muneris eapleto trienuio, ad aliud trienniun confirmaverit, per confirmationem hujuſmodi alternativa inter Germanos & Belgas in vim di ctarum literarum ſervanda, nullatenus conſum pta & ſublata cenſeatur; ſed illa firma & il læſa ſubſiſtat, ita quod ſive Germanus ſive Bel ga in Commiſſarii munere præfato inſtituatur ad quem inſtitutio ante confirmationem ſpecta viſſet, videlicet, ſi Commiſſarius Generalis ex Germanis confirmari contigerit poſt conſummptam confirmationem hujuſmodi, unus ex duobus nominatis Belgis in munere Commiſſarii Generalis inſtitui, & ita e converſo, ſavore Germanorum peragi omnino debeat: Quodque inſuper Commiſſarii Generales pro tempore, qui munere Commiſſariatus hujuſmodi per triennium laudabiliter, ut præſertur, functi fuerint, deinceps Patres Nationis præſatæ, ac uniuſcujuſque Provinciæ babeantur, & apud Nationem eamdem, & quamliber etiam reſpective Provinciam, habita ratione ad gradum & antianitatem cujuslibet, etiam in Nationis præſatæ, & cujuſlibet Provinciæ Comitiis, ſeu Congregationibus, vel Definitoriis reſpective Nationalibus, Privilegio Paternitatis omnino gaudeant, Apoſtolica authoritate præfata ſimiliter perpetuo decernimus & declaramus.

§. 5. De-

Digitized by Google

In cæteris articulis laudatæ Benedicti Literæ confirmantur.

§. 5. Demum literas præfatas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in omnibus & singolis, in quibus præsentibus minime adversantur, earumque tenores, & in eis contentâ quæcumque, anthoritate præfata etiam perpetno confirmamns & approbamos, illisqne perpetuæ & inviolabilis Apostnlicæ firmitatis róbur adjteimus, omnesque & singulos tam juris quam facti, & solemnitatum, de jure, usu, stylo, eonsuetudine, ant aliàs qnomodolibet requisitarum, & quosvis alios, quantnmvis substantiales, defectus, si qni desuper qnomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

Ac perpetuo observari præcipitur quocumque prætextu remoto.

§. 6. Ac literas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in eis tamen, quæ præsentibus minime adversantur, ac in eis literis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse, snosque pleusrios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere: & a Commissrio Generali, Ministris Provincialibus, Custodibus, cæterisque Fratribus sæpedictæ Nationis Germano-Belgicæ; aliisque quibuscnmque, etiam Ministro, & Curiæ Commissario Generalibus, nune & pro tempore existenribus, aliisque Officialibus dicti Ordinis, & quibuseumqne, ad quos nunc quomodolibet pertinet, & in posterum pertinebit; firmiter & inviolabiliter observari debere, & nullo nnquam tempore ex quocumque capite vel causa quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, qnod Commissarius Generalis, Ministri Provinciales, & Custodes dictæ Nationis, necnon Minister, & Curiæ Commissarius Genersles, & Officiales dicti Ordinis, ac quicumque alii in præmissis interesse habentes, atque illi etiam, qoi ex literis prædictis jus sibi forsan acquisitum esse putarent his Nostris non consenserint, neque ad boc citati, vocati, & auditi unquam fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes prodierint, adductæ, comprobatæ, & verificatæ uon fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vel invaliditatis vitio, sive intentionis nostræ, aut quocnmque alio quantumvis substantiali, ac specificam & individuam expressiouem requirente defectu, notati, impugnsri, invalidari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, vel adversus eas restitutionis in integrum, aliodve juris, fscti, vel gratiæ remedium impetrari: sive etism motu simili concesso, vel impetrato uti vel juvati unquam posse: Neque easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, snspensionibus, limitationibus, modifieationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositiomibus, etiam per Nos, aut Successores nostros Romanos Pontifices, motu etiam pari, & cum qnibusvis clausulis, & decretis faciendis, comprehendi; sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam sub qnacumqne posteriori data per Commissarium Generalem, Ministros Provinciales, & Custodes, cæterosqne Fratres sæpedictæ Nationis pro tempore existentes, quandocumqne eligenda, concessas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: sicqne, & non aliter per quoscnmqne Judices ordinarios seu delegatos, quavis authoritate fungentes, etiam Causarum Palarii Apostolici Auditores, ac S. R. E. dicti Ordinis Protectorem, aliosqne Cardinales respective pro tempore existentes, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ præfatæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate, judieati, definiri & interpretari debere: & quidqnid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter eontigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Clausulæ.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac dicti Benedicti Prædecessoris in favorem ejnsdem Ordinis concessa, quæ incipit -- *Universalis Ecclesiæ* -- aliisque etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, & Generalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus consuetudinibus, & Ordinâtionibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam in Capitulis Generalibus conditis, etiam juramento, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Nationi præfatæ, illorumque Superioribus, & personis in contrarinm præmissorum qnomodolibet etiam pluties concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specislis & expressa; ac de verbo ad verbum mentio seu quævis alia expressio facienda, ad hoe servanda foret, eorum tenores eisdem præsentibus pro plene expressis habeotes, illis aliter in suo robore permansuris, latissime ac plenissime, ac specialiter & expresse, hac vice dumtaxat derogamus, cæterisqne contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem earumdem præsentinm literarum transumptis, etiam impressis, mann alicujus Notarii publici, vel Agentis ejusdem Nationis subseriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, aot ejusdem Commissarii Nstionalis, munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, qnæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ & ostensæ.

§ 9. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam Nostræ absolutionis, revocationis, rescissionis, abrogstionis, restitntionis, repositionis, reintegrationis, declarationis, confirmationis, approbationis, decreti, derugationis, & volnntatis infringere, vel ei ausu temerario eontraire. Si quis autem hoe attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ae Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit ineursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo, decimo octavo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarins.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiepiscopus Ancyrantus.
Lucas Martinettus.

XLIX.

Approbantur Constitutiones pro Seminariis Ecclesiasticorum in Regno Aragoniæ erectis, & alibi erigendis, sub DD. Episcoporum jurisdictione, ad illorum instructionem, qui in muneribus Apostolicis sint exercendi, & Ecclesiasticæ Disciplinæ incrementum.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 6. Nov. 1731. Pontif. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Militantis Eeclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præsidentes, pia virorum in sortem Domini vocatorum, ac propriæ alienæque salnti laudabiliter incumbentium instituta, quo uberiores in dies bonorum operum fructus adspirante superni favoris auxilio proferre valeant, paterno affectu libenter

prosequi-

prosequimur; & illis, quæ pro felici eorum directione provide prudenterque constituta ac ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

Institutio Seminariorum de quibus in Rubrica.

§. 1. Nuper siquidem pro parte Venerabilium Fratrum Nostrorum, Archiepiscopi Cæsaraugustani, ac Episcoporum Barbastren., Tirasonen., Albaracinen., & Terulen., Nobis expositum fuit, quod aliàs videlicet ingruentibus in Hispaniarum Regnis non sine ingenti Christifidelium in spiritualibus ac temporalibus damno, & præsertim disciplinæ Ecclesiasticæ detrimento, novissimis bellorum moribus, pravisque exinde in omni fere personarum genere sensim pullulantibus moribus, dilectus filius Franciscus Ferrer, ac quinque alii Presbyteri sæculares, divino nomine ducti, hisce malis ac incommodis occurrere, & priscæ disciplinæ Ecclesiasticæ instaurationi, spiritualibusque animarum eorumdem fidelium necessitatibus aliqua opportuna ratione prospicere cupientes, in B. M. Virginis de la Bella nuncupat. Civitatis Barbastren. sanctuarium insimul convenerunt, ibique Divino implorato præsidio post maturam considerationem, ac cum consilio & approbatione tunc existentis Episcopi Barbastren., aliorumque infrascriptorum Diœcesum Ordinariorum licentia & consensu, ad majorem Dei gloriam, animarumque ejusmodi salutem, & Ecclesiasticæ Disciplinæ præfatæ instaurationem, unum in Barbastren., aliud in Tirasonen., duo in Cæsaraugustan. alterum in Albaracinen., unum in Terulen., ac demum alia in aliis Diœcesibus Seminaria pro nonnullis Presbyteris, seu Clericis sæcularibus, Operariis nuncupatis, nullo voto adstrictis, sed solo charitatis vinculo conjunctis; qui sub obedientia pro tempore existentis ipsorum Seminariorum Superioris Præsidis nuncupati, ibidem vivere debeant, Ordinaria auctoritate fundari & erigi curarunt, ac pro bono dictorum Seminariorum regimine quædam

Statuta illis data.

Statuta, Constitutiones, & Regulas ab iisdem Ordinariis subinde approbata, in omnibus, & singulis Seminariis hujusmodi jam fundatis & erectis, ac deinceps fundandis & erigendis, exacte servanda condiderunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

Illorum institutionis scopus.

§. 2. Horum Seminariorum finis est gloria Divina, Domini Nostri Jesu Christi imitatio, & non modo proprium profectum, sed Ecclesiasticorum juvamen & perfectionem, ac proximorum omnium salutem procurare. Proprium profectum oratione, mortificatione, mundi despectu, & Christi Domini in omnibus suis virtutibus imitatione: Ecclesiasticorum juvamen & perfectionem, in Ecclesiasticis etiam & Sacerdoribus instituendis, qui dedicari Apostolicis ministeriis desiderent, & in spiritualibus exercitiis nedum Ordinandis, verum etiam Parochis, & quibusvis Ecclesiasticis ministrandis: Proximorum salutem in eorum confessionibus audiendis, in concionibus, exhortationibus, & frequentibus missionibus habendis. Pro quibus omnibus bene rectoque ordine observandis sequentes Regulæ, ex vita ipsius Christi Domini expressæ, sub cujus magisterio vivunt, & quem imitari profitentur hujusmodi Seminariorum Operarii, perpetuo custodiendæ traduntur.

Seminaria hæc sub Ordinariorum Obedientia.

§. 3. Christus Dominus, quum in oratione pernoctasset, vocavit Discipulos, & elegit duodecim ex ipsis, quos Apostolos nominavit, amoris vinculo ac lege eos congregando sub visibili capite, quod fuit Christus, & post eum Sanctus Petrus ejus Vicarius. Ad ipsius imitationem hæc ordinantur Seminaria ex Sacerdotibus & Ecclesiasticis nullo voto, sed solo charitatis vinculo copulatis, sub obedientia Episcoporum, in quorum Diœcesibus Seminaria erecta sint, adhuc & sui immedi
Præsidis.

§. 4. In S. Matthiæ electione totum int
venit Apostolicum collegium, sic in electio
Præsidis uniuscujusque Seminarii Sacerdotes o
nes, qui per biennium in eo fuerint comm
rari, & permanenter in eodem vivant, co
currere debeant, & de eorum numero suu
Præsidem per suffragia secreta eligant, qui trie
nii spatio Seminarium regat, & gubernet. E
gendus etiam erit ab iisdem Vice-Præses, q
in Præsidis absentia vices ejusdem gerat, &
iste defecerit, præeat, tamquam Superior, a
tiquior Seminarii Sacerdos -- Necnon Procur
tor, qui sedulo, sed sine solicitudine, nece
saria opportuno provideat tempore, ordineq
distribuat, nihil absque Præsidis nutu mutua
do, nec dando, & quotannis integram Co
gregationi rationem de omnibus reddendo
quam si præfati DD. Episcopi petierint, ip
continuo danda sit -- Secretarius, qui Semina
resolutiones in libro ad hoc conficiendo note
epistolas, aliaque gravia Seminarii negocia sc
bat -- Director Seminaristarum, qui in ipsoru
conferentiis, & exercitiis præsideat, curamq
habeat -- Director Sacrarii, qui Seminaristarun
domesticorumque juvamine curet, ut quæcun
que ad Ecclesiam, Altaria, & Paramenta pe
tineant, honesta, purissima, tectoque ordine di
posita sint, & collocata -- Director cæremoni
rum & cantus, qui Seminaristas, & alios i
cantu, sacrisque Ritibus instruat -- Director T
ronum, qui Clericos & laicos ad probatione
admissos dirigat, & in omnibus eorum voc
tioni congruentibus erudiat -- Directores Exe
citiorum & Missionum, qui extra Seminariu
præsideant cæteris Operariis, tamquam Sup
riores -- Correctot, qui juxta charitatis lege
errantes corripiat -- Minister Infirmorum, q
omnem curam de ipsis habeat, ac de necess
riis prompte & charitative provideat, atque s
latium omne in corporalibus & spiritualibus i
sis præstet. Et ut omnia supradicta recto dirigant
ordine, ac debitum sortiantur effectum, omn
bus in spectantibus ad cujuscumque munia t
nebuntur Præsidem consulere, & illi penit
obedire.

§. 5. Ad eosdem Sacerdotes pertinebit n
dum admissio Sacerdotum, seu Ecclesiastice
rum, qui in Seminario tamquam Operarii pe
sistere desiderent, verum eorum, qui ad tem
pus in eo erudiri velint, atque etiam admissi
Fratrum laicorum, qui ad temporalia ministe
ria dedicari possint. Quæ omnia tam offici
proxime descripta, quam Sacerdotum seu Ec
clesiasticorum admissiones, approbari omnino
D. Episcopo, in cujus Diœcesi Seminarium si
debeant. Et pariter, si forte contingat, ut al
quem a Seminario expelli conveniat; itant nul
la a Seminario expulsio fieri valeat, nisi con
sulto prius D. Episcopo, eoque approbant
Nullusque a Seminario expelli possit, nisi gra
vibus de causis, incorrigibilitate nimirum, au
scandaloso crimine. Nemo vero ob ægritudi
nem, etsi ineptus ad munia Seminarii efficia
tur, poterit unquam excludi.

§. 6. Operariorum admissioni Christi Domi
ni sectando exemplum fervidæ sunt oratione
præmittendæ. Itaque eorum, qui permanente
in Seminariis vivere quærent, vocationis, vir
tutum, scientiæ, talenti, indolis, zeli saluti
animarum, solicita fiet indagatio. Ut autem
hæ qualitates in admittendis necessariæ meliu
cognoscantur, valde conveniens erit, ut eoru
electio, si fieri potest, fit ex his, qui vel i
Seminario sint educati, aut in Missionibus cu
Operariis versari fuerint. Præfatis ergo prædi
ri qualitatibus, & Ordine Sacro initiati, seu a
eum proxime dispositi, ad unius anni probatio

ncm

Digitized by Google

nem, & ſi in Seminario vel Operariorum comitatu non ſe exercuerint, duorum annorum, cum majori parte Sacerdotum ſuffragantium, & Epiſcopi approbatiune admittendi ſunt. Quo tempore reſpective finito, calculis albia & nigris ad electionem vel reprobatinnem devenietur; iſque in Seminarium ceoſebitur admiſſus, cui calculorum alborum major numerus ſufftagabitur, & D. Epiſcopi approbatio: quod ſi rot albi quot nigri reperiantur, admiſſio uſqoe ad majorem probationem differatur. Qui autem in aliquo Seminario non perſeveraverit, in nullum aliud admittatur, niſi hoc fiat de communi utriuſque Seminarii, a quo, & ad quod, conſenſu, quando ob aliquam rationabilem cauſam conveoire exiſtimetur: cooſulto tamen & approbanre D. Epiſcopo. Admiſſio autem eorum Sacerdotum, ſeu Eccleſiaſticorum, qui pto ſui ipſorum inſtructiòne in Seminario degere ad tempus deſiderant, vel in domibus ſuis viventes in miniſteriis inſtituti Operarios adjuvare, & in iis ſeſe exercere velint, eodem modo per majorem partem Sacerdotum ſuffragantium fieri debeat, quando prudenti judicio, attentis eorum qualitatibus, ſcientia, & moribus, profuturi exiſtimentur.

In Seminarium per ſecretum admittendi ſcrutinium.

§. 7. Electio omnium officiorum erit ad triennium; quo tranſacto, in ipſis vel in aliis, prout opportunius judiceiur, eſt repeteoda. Nullus tamen honorifica munia ambire præſumat (quod ſi quis aliter fecerit, inhabilis maneat) neque ſub humilitatis ſpecie recuſare contendat, ſed aliorum ſeſe ſubjiciens judicio onus humiliter acceptet, non tamquam dominaturus, ſed ut charitate, manſuetudine, vigilantia, cæteriſque virtutibus, aliis præeat, & omnia ſui muneris fortiter ſuaviterque diſponat & dirigat, & omnium vita dirigi per ſequentes Regulas debeat.

De Officialium electione

De iis, quæ pertinent ad communem Seminariorum obſervaatiam.

§. 8. Quom orationi & miniſterio vetbi Jeſus & Apoſtoli inſtantes fuerint, ſcriptumque ſit -- *Domus mea Domus orationis vocabitur* -- Operarii illud omnino implete contendent -- *oportet ſemper orare, & non deficere* --, tum affectuoſam Dei præſentiam in ipſis & in aliia promovendo, tum mentali otationi per duaa horàs in loco deſtinando congregati vacando, hyemali tempore tam mane quam veſpere a quinta uſque ad ſextam horam: æſtate autem a quarra & dimidia uſque ad quintam & dimidiam mane, & a quinta uſque ad ſextam veſpere. Oratio quidem matutina finietur cum litaniis majoribus, additis otationibus pro Papa, pro Epiſcopis, & Congregationibus, pto Rege, & pro aliis neceſſitatibus occurrentibua, ad Præſidis libitum recitandis. Veſpertina vero cum litaniis, antiphona, verſu, & oratione B. M. Virginis. Miſſionum autem tèmpore unius ſaltem horæ ſpatio, quum magis oppottunum videbitur, orationi vacabunt, ejuſque uſum Clericis omnibus efficaciter ſuadebunr, & ipſi ſicut Operarii alios orationem in concionibus edocebunt, & ad illius exercitium hortabuntur: qoam etiam in qua libet Parochia tum publice, tom in privatis domibua inrroduei, augeri, & conſervàri curabunt, ut ſic hæc Seminaria vere Domus orationis ab omnibus geutibus vocari queant.

Matth. XXI. 3.
Luc. XVIII. 1.
De Oratione mentali.

§. 9. Cum vocali oratione mentalia ſemper conjungatur, ne de nobis illud verificetur: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe eſt a me.* Itaque in Roſario B. M. Virginis (quod in Sacello hora congrua veſpertina recirandum quotidie erit cum litaniis) ejuſdem myſteria conſideranda ſunt, propriæ neceſſitates B. Virgini exponendæ, & magua cum fiducia remedium ab ea petendum. Similiter in Divino Officio, ſtaturis horia ab unoquoque perſolvendo, attentio ad verum ſenſum, ſeu àliquod Chriſti myſterinm, vel ad aliquam aliam veritatem, ſaluri animæ proficuam, ſtudioſe adhibenda eſt, omnia ad Deum præſentem referendo, & ſemper curando, ut exterior reverenria interiotem comitetur. Pſalmi paulatim atque cum pauſa unoquuque in verſiculo perſolvendi erunr, ac tam mentalis oratio quam vocalis flexis genibus (niſi aliqua inciderit corporis imbecillitas) implenda: præſens ſemper in omnibus illud habendo. *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter.*

Matth. XV. 8.
Jer. XLVIII. 10.
De Vocali.
Jerem. ibid.

§. 10. Ad exemplum Jeſu Chriſti Domini noſtri, cujus opera, verba, & cogitationes, divina cum voluntate conformia ſemper fuere, omnes in Seminariis commorantes ſuæ conſcientiæ examioi generali & particulari ante prandium & cœnam in loco deſtinando quotidie convenient: & ſingillatim unuſquiſque ante quodlibet opus diligenter exquiret, num ex charitate naſcatur, & ejos finis ſit gloria Divina. Opere vero completo, defectus, eorumque radices penitus evellere curabunt.

De examine conſcientiæ bis die qualibet faciendo.

§. 11. Chriſti Domini, qui Nazarethi Synagogam intrans, *ſurrexit legere*, exemplum ſectantes, omnes hora ſecunda veſpertina per duos quadtantes ſpirituali incumbant lectioni, & aliquod novi Teſtamenti ſemper perlegant caput, ut ita mens illuſtretur, voluntaa moveatur, atque in animo, quidquid ad noſtrum aliorumque ſpiritualem profectum Dominus donaverit, inſigatur. Spiritualis etiam lectio qualibet in comeſtione eſt habenda, ut quum aliter corpus, anima quoque reficiatur, cui debita adhibeatur attentio.

Luc. IV. 18.
De Lectione ſpirituali.

§. 12. Chriſti Domini ſilentium adhuc Pilato magnam attulit admirationem. Illum imitando, idem ſilentium perpetuo in Seminario obſervabitur, (tempore recteationis dumtaxat excepto, tribus videlicet quadrantibus poſt prandium, duobuſque poſt cœnam, ubi omnes convenient) extra id tempus, nonniſi de ſpeciali aut generali Præſidentis licentia in loco, ad id præfinito, neceſſitate, charitate, aut urbanitate inſtante, & quidem voce leni ſermones conſerentur: quæ quidem circumſtantiæ, ut quis alienum ingrediatur cubiculum, quantum fieri poſſit, obſerventur.

De Silentio.

§. 13. Quum Chriſtus Dominus extra tempua ſuæ prædicationis, & quando charitatis officia aliter non poſtulabant, ſolitudinem ſemper quæſierit; Operarii, quando alicui ex ſuis miniſteriia non incumbant, hanc ſolitudinem omnino curare debeant. Et ut commodius reguletur animi collectio, ſtricta in Seminario ſervabitur clauſura, itaut nemo abſque expreſſa Præſidis licentia de domo egrediatur, neque ſine neceſſitate aliqua aut utilitate e cubiculo ſuo diſcedat, & de hoc veniam prius a Domino Jeſu humiliter deprecando. In ſenſuum vero, potentiarumque recollectione peculiarem ubique curam omnes habeant, diſcretionis tamen, modeſtiæ, chriſtianæque urbanitatis regulas in omnibus cuſtodiendo.

De Solitudine, & clauſura ſervanda.

§. 14. Chriſti Domini, qui in cœna feria quinta, & ſequenti in Ara Crucis, atque frequenter ſe obtulit Æterno Patri, quoad vixit, exemplum ſequendo, omnes Seminarii Sacerdotes exacta præparatione, reverentia, devotione, & Eccleſiæ rituum impletione, dum legitime impediti non fuerint, hora, cuique a Præſide præſcripta, Sacrum quotidie celebrarunt, dimidiæ horæ tempua in celebratione impendendo, tantumdemque temporis in gratiarum actione ſemper inſument, niſi pœnitentium multitudo, aliave juſta cauſa gratiarum actionem breviare cogat. Sacrum vero peragentes, ad Euchariſtiam ſumendam paratis eam ſemper miniſtrabunt.

De Miſſa quotidie a Sacerdotibus celebranda.

§. 15. Ad

De Ritibus adamussim servandis:

§. 15. Ad majorem autem sacrorum Rituum observantiam, Ritus atteate quolibet mense relegant, aliique altorum Sacrificiis inserviant, & de defectibus, quos notaverint, ipsos discrete admoneant; sed ut majori eom puritate & gratia ad tautom accedant Sacramentum, charitatis fervorem quotidie in se ipsis acrorate studeant promovere, & unaquaque hebdomada nr minimum rer, & singulis diebus, si commode fieri porest, sacramentaliter confiteantur, & frequenter cum Confessario, a Præsule ad id specialiter deputato, Laici semel in bebdomada utroque Sacramento reficientur.

DequeSacramentali Confessione.

§. 16. Jesu Christi vita continua mortificatio semper fuit: ad cujus imitationem omnes in Seminario degentes summam curam, in se interne & externe mortificando, ponere continuo debere sciant. Itaque quoad externam mortificationem omnibus ferijs sextis & Sabbatis totius anni (feria autem sexta majoris hebdomadæ pane & aqua contenti) jejunabunt: Qualibet feria quarta & sexta, totoque Adventua & Quadragesimæ tempore, feria etiam secunda, post Rosarium in Sacello rongregati, carnem flagellis macerabunt, nisi aliquibus in solemnitatibus, aut alia justa de causa id in aliud Præses commutaverit: de consilio tamen proprii Directoris, congruum erit, alias pro cujusque viribus mortificationes exercere.

De Jejuniis cæterisq; pe ribus mortificationis.

§. 17. Tempore vero Missionum Operariorum Directores ministeriorum fatigationes cum ipsorum viribus appendent: & si incompatibiles, aut valde difficiles prædictas mortificationes in se vel in alus esse repererint, eas, aut aliquam ex iis dispensare cum debito consilio valebunt, ut ita Operarii vires, quas in dispensatis mortificationibus impendere debebant, in proximlorum salutem avidius insumere valeant.

Hæc vero dispensari posse tempore Missionum.

§. 18. Quoad interiorem mortificationem nostrarum omnium passionum, sensuum, potentiarumque frenatio, summopere est servanda, eorum operationes & delectationes, nedum illicitas & periculosas, verum etiam & inutiles depellendo, atque rationi, & divinæ voluntati totaliter subjiciendo. Quam necessaria nobis, qui Jesum imitari contendimus, sit ista mortificatio, ipse expressit, dicens: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me;* Et Apostolus, dum air: *Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.*

De interiori mortificatione.

Luc. IX. 23.

2. Corinth. IV 10.

§. 19. Jesu, qui cum Doctoribus in Templo, & cum Discipulis sæpe disseruit, exemplum sectando, Operarii primo cujusque hebdomadæ feriato die ab hora secunda & dimidia post meridiem usque ad tertiam & duos quadrantes super materia, octo ante dies assignata a Præside, tum de morali tum de mystica Theologia conferentias habebunt, ad quas omnes Sacerdotes & Ecclesiastici, tam qui ad tempus in Seminariis pro eorum instructione commorantur, qoam qui, in domibus suis viventes, pro eadem instructione Seminaria frequentant, intervenire possint; in omnibus tamen modestia intentioque pura servetur, non disputandi livore, sed scopum veritatis inveniendi, ut verior uniformiorque imbibatur doctrinà tam moralis, in Confessionibus audiendis sine relaxatione observanda, quam mystica, in animarum directione omnino secura tenenda. Singulis pariter in hebdomadis feria sexta ab eadem hora secuoda cum dimidia usque ad tertiam soli Operarii congregabuntur, ut inter se de iis omnibus conferant, quæ remedio indigere existiment, ut provideatur, quidquid ad Seminarii regimen utilius appareat, & ad Constirutionum rigidiorem observantiam, humilitatemque in omnibus fovendam; quod ut utilius obtineri possit, licitum unicuique sit, & præcipue Correctori supra destinato, summa cum modestia, discretione, & claritate aperire in genere lapsus, quos remedio indigere agnoverint. Et Præses circa omnia, quæ tractata fuerint & exposita, suam brevem hortationem faciet, ut quæ decreta fuerint, accurate serventur. Præfectusque Corrector memor sit sui officii, ut debita cum charitate, discretione, & modestia, tempore opportuno secreto de defectibus, quos observaverit, fratres suos moneat.

De Conferentiis spiritualibus.

Cæterisque Seminarii utilitatem respicientibus.

§. 20. Christi Domini, qui talari semper tunica incedebat indutus, in itineribus & cubiculis talarem semper deferant vestem, nihil sericum habentem, sed omni ex parte honestam, & Ecclesiæ statutis, & sæcularibus Sacerdotibus moderatius viventibus, prorsus conformem. Fratres vero laici breviori utantur indumento.

§. 21. Christum Dominum, qui exemplum temperantiæ semper fuit, quoad fieri possit, imitando, omnes in Seminario viventes temperantiam accurate custodient, ac potum tamquam medelam suo tempore sument, solita qualitate & quantitate contenti, octo videlicet unciarum arietinæ carnis pondo, cum suilla & oleribus juxta temporum varietatem pro meridiana comestione, & sex pro nocturna horis debitis, pro temporum diversitate assignandis. Diebus autem jejuniorum tria calida in prandium fercula ministrentur, & in hoc aliquid addere seu commutare aliqua de causa, cujusdam puta solemnitatis, aut necessitatis, Præses valebit: habituali autem ægritodine laborantes, ni imbecillitas obsuerit, jejunii custodiant formam, & vespertinam, ut jejunantes sumant refectiunculam; in quantitate tamen, ciborumque condimento omnino servetur æqualitas. Quamlibet ante comestionem fiat mensæ benedictio, & postea gratiarum actio; confestimque, B. M. Virginis Canticum alternatim dicentes, Ecclesiam perant, in qua genuflexi Antiphonam *Salve Regina* cum versu & oratione Virginis recitantes gratiarum actioni finem imponent, & ad locum recreationis se conferent. Cum infirmis autem Minister, ad eorum assistentiam supra destinatus, tamquam mater cum filiis se gerar, curam ita de illis habendo, ut oedum nihil ex necessariis illis desir, verum etiam nec quidquam quod ad eorum solatium proficere possit.

§. 22. Christus Dominus, qui Cœli & Terræ habebat imperium, pauperrimam nihilominus vitam duxit; Quem operarii imitando spiritus paupertatem summa procurabunt diligentia; & licet rerum dominium non amittant, ab administratione tamen quantum possint, abstineant; quam Seminarium nunquàm in se recipiat, nec aliud inquirat, quam illud, quod juxta statutum domus existimatum fuerit, unumquemque contribuere posse. Itaque eam plene suis Procuratoribus committere debebant, & reditus ita distribuere, & expendere curent, ut ex ipsis Ecclesiastici omnes sumere exemplum possint.

§. 23. Jesus Christus Dominus Noster non tantum perfectissime illibatam servavit puritatem, sed ita in omnibus se gessit, ut neque inimicos ejus, qui tot illi falso calumnias imposuere, minimam in eo notam legantur exprobasse. Quem imitatione prosequendo in Seminario commorantes dum ministeria sua exercebunt in quibus proximorum saluti incumbere debent, quidquid puritatem obumbrare possit, accurate fugere studebunt; & insuper mulierum quantumvis honestarum consortia vitabunt: sensus & potentias ab hujusmodi objectis enixe cohibebunt: otium tot

Digitized by Google

liter fugient: cibi potusque, maxime vini, temperantiam perfecte custodient: ac denique a Domino castitatem enixe deprecabuntur.

1. Philip. II. 7. De Obedientia.

§. 24. Jesus, *factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis*, hujus magnæ virtutis nobis reliquit exemplum, quod omnes his in Seminariis degentes adeo imirari curabunt, ut in omnibus, quantumvis difficilioribus rebus, voluntatis promptitudine, judiciique subjectione suis Superioribus, esum in ipsis considerando, magna ubique obediant alacritate.

Romano Pontif. & Conciliorum Decretis.

§. 25. Et primo Pontifici Maximo, universalis Ecclesiæ Pastori, strictissimam profitebuntur obedientiam, & observantiam Apostolicarum Constitutionum & Conciliarium Decretorum, & signanter eorum, quæ a Sacro Concilio Tridentino edita fuerunt ad morum, & Ecclesiasticorum Disciplinæ reformationem. Quæ omnia solerter scire, promovere, & observare curabunt.

Episcopis, Præsidi, Directori &c. præstanda.

§. 26. DD. Episcopis Diœcesum, in quibus Seminaria erecta sint uti propriis Prælatis & Superioribus reverenter in omnibus obedient; mox Præsidi Seminarii, eoque absente ejusdem Vicesgerenti, quibus cum gaudio & perseverantia omnes pariter subjicientur. Iis DD. Episcopis, quorum in Territoriis Operarii laboraverint, in spectantibus ad illorum ovium salutem sicut subditi obsequentur; & unusquisque Directori deputato pro ministeriis, in quibus exercetur, pariter obsecundabit; ac tandem quisque in attinentibus ad suæ animæ profectum, suo penitus Directori, quem habere omnes debent, obediet.

De Mansuetudine.

Matth. II. 29.

§. 27. Præterquam quod tota Jesu Christi vita, passio, & mors, humilitatis & mansuetudinis est viva & efficax exhortatio, ipse propriis verbis nos docet dicens: *Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde.* Quibus monentes in his Seminariis obtemperando, has suis in cordibus transcribere virtutes solicite studebunt, ut requiem animabus suis inveniant: in injuriis, persecutionibus, contumeliis gaudere semper curabunt, ut sic veri Christi imitatores efficiantur, illud semper memoria tenentes: *Sed & gloriamur in tribulationibus.*

De amore erga Proximos curaque eos ad bonam frugem reducendi.

§. 28. Jesus Christus, ab Incarnatione Divinam intuens, totisque viribus diligens Bonitatem, Divinum propagare honorem decrevit, arcana suæ Divinitatis, atque Humanitatis verbo & exemplo hominibus ostendens, ipsisque infinitos gratiæ thesauros lucrifaciens, instituensque Sacramenta, ut homines ea bene dispositi recipientes, vitam habeant, & abundantius habeant. Hujus charitatis præclaro exemplo illuminati ac moti Seminariorum Alumni, a se ipsis, rebusque omnibus imperfectam affectionem arcentes, viribus omnibus appretiative & intensive Dominum Deum ob infinitam ejus bonitatem toto prosequentur amore, zeloque Divini amoris & gloriæ accensi, eum in proximos pro viribus propagare studebunt; tum sicut Christus dilexit nos, eos diligendo: tum ad perfectam eorum reformationem, utque omnes convertantur & vivant, verbo & exemplo iis persuadendo: tum ut eamdem vitam frequenti ac digna Sacramentorum receptione augeant, & perpetuo conservent: atque ut etiam uberrima & copiosa auxilia a Domino ad hunc finem enixe deprecentur, eos exhortando: tum demum in Seminariis, exercitiis, & ministeriis ita se exercendo, ut omnibus prodesse possint, & ad omnes se extendant, summam in eo curam semper adhibendo, ut omnia a charitate proficiscantur, & cuncta fiant pro Dei gloria, illud in cordibus suis jugiter repetendo: *Soli Deo honor & gloria*; Et illud; *Non nobis Domine, sed nomini tuo da gloriam.*

1. Timoth. I. 17.

De mutua charitate.

§. 29. Ut autem Operariorum charitas præemineat, eorumque actiones dirigat, iidemque accendere valeant ignem, quem Christus venit in terram mittere, hoc sese implere, sicut & Sancti Apostoli; curabunt, id a Deo suppliciter & lacrymosè implorando, necnon profunda veneratione, ardentique affectu considerando mutuum & infinitum amorem, quo Tres Divinæ Personæ sese invicem diligunt, pariterque eum amorem, cujus divitias non dedignatæ sunt in homines effundere, ut tot ac tanta beneficia in eos collata testantur; Quod facientes Operarii, profecto optime cognoscent, qua charitate, quibusve mediis, etsi asperrimis, sese in victimam pro proximorum salute tradere debeant; Idque ut in se & in proximis consequantur, devotionem erga Deiparam Virginem Mariam, sub cujus protectione vivimus, nedum in cordibus suis, tamquam certissimum medium ad hoc & omnia bona consequenda, firmam perpetuo habebunt; verum etiam eam in proximorum omnium corde inserere semper curabunt.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

§. 30. Quod si omnes exteros sic diligere debemus, & ut se mutuo diligant, tantam curam adhibere; quid de mutuo inter Operarios amore dicendum erit, verba hunc exprimentia non suppetunt. Id tantum proferre liceat, quod omnes ita cor paratum habere debent, ut si aliquis infirmatur, cæteri infirmentur; adeout dicere unusquisque valeat: *Optabam ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis. Non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate. In hoc cognoscimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere.*

Roman. IX. 3.

De Virtutibus Moralibus.

§. 31. Omnes virtutes morales eminebant in Christo Jesu: Quare cum hujusmodi Seminariorum scopus sit ejus imitatio, omnes in iis commorantes magnopere satagant, illas discere a Divino Magistro: illas in cordibus suis altissime defigere: illas opportune & utiliter exercere: illas demum perficere & custodire tanquam pretiosas margaritas; ut omnibus virtutibus suffulti & vestiti Operarii benigne aspiciantur a Christo Jesu, eoque adjuvante, in proximis verbo & exemplo easdem facilius inserere possint.

De iis, quæ pertinent ad Ecclesiasticorum Instructionem.

§. 32. Jesus ad Divinam Gloriam propagandam, mundumque convertendum & reformandum, quos Sacerdotio, atque Evangelicæ prædicationi destinavit, ad suam scholam admisit, eos trinni annorum spatio doctrina & exemplo illuminans, atque orationis, virtutum & mysteriorum, ad animarum salutem spectantium, praxim efficaciter iisdem ostendens. Cœleste hoc exemplum sequens Seminarium, nedum Ecclesiasticos perpetuo in eo commorantes, sed etiam Sacerdotes & Ecclesiasticos ejus Diœcesis, in qua situm erit, & si locus adsit, aliarum etiam Diœcesum, qui, de D. Episcopi licentia & approbatione, de iis omnibus instrui in ipso velint, quæ in eodem exercentur; si ornati existimentur qualitatibus illis, de quibus supra omnino amplectetur, ac solertem habebit curam, ut in singulis ministeriis mox exprimendis omnes instituantur.

De Directoris officio.

§. 33. Itaque eorum Directori debita incumbet cura nedum de ipsorum profectu spirituali, verum etiam de eorum instructione in iis omnibus ministeriis, Sacerdotum omnium adeo propriis, ut in eis se omnes exercere deberent. Quo ad eorum profectum curabunt, ut

iidem

iidem quolibet die intersint mentali orationi per horam integram mane, & per tantumdem temporis vespere: Sacræ etiam & spirituali lectioni per dimidiam horam: insuper Missæ celebrandæ vel audiendæ, ac B. M. V. Officio parvo (nisi ad majus teneantur) & ejusdem Rosario: necnon duplici conscientiæ examini. Quoad eorum instructionem Director parem habebit curam, ut tribus diebus in hebdomada, mane una hora cum dimidia, conferentias de materiis moralibus, eas dirigendo, inter se habeant, quas fieri debeant declaratione unius ex propositionibus ab Ecclesia damnatis: itemque conferentias de materiis Misticis duobus diebus vespere per horam, easque concludent declaratione unius capitis Concilii Tridentini. Poterantque etiam conferentiis de morali & mistica doctrina, tenendis singulis secundis feriis ab Operariis Seminarii, assistere, quibus exercitiis non parum in utraque doctrina instruentur: una etiam die cujuslibet hebdomadæ in cantu & cæremoniis per suum ad id destinatum Directorem exercitabuntur.

De Exercitiis spiritualibus diebus festis complendis.

§. 34. Festis autem diebus recensitæ conferentiæ, atque Officii parvi loco, Divinum Officium omnes in unum collecti persolvent, & Conventuali Missæ modulantes assistent: Pœnitentiæ, & juxta Directoris consilium, Eucharistiæ Sacramenta, nisi in Sacerdotali gradu sint constituti, recipient & ex ipsis, qui ab eorum Directore fuerit assignatus, Christianam in Ecclesia doctrinam explicabit, ad quam simul cum concione, a Directore habenda, & aliquando ab aliquo ex ipsis Sacerdotibus, per duos aut tres quadrantes facienda, omnes attente assistere debebunt: jejunia, flagellationes, & silentium, sicut Operarii Seminarii servabunt.

§. 35. Quæ dicta sunt de iis, qui ad tempus in Seminario convinventes instrui desiderant, observari pariter debebunt ab iis, qui foris in domibus suis viventes admissi sint, ut instrui similiter possint, & proportione servata ab iis, qui jam bene instructi sint, & juvare Operarios in muneribus suis velint. At in fine cujuslibet anni (quod est tempus, quo in Seminario mansionem facere primi solent) de vocatione, progressu, indole, & talento uniuscujusque Seminaristæ D. Episcopo fidelis ratio, si ab eo vel ab ipsis petatur, reddenda erit. Et ut prædicta omnia debitum sortiantur effectum, magnopere curabitur, ut Seminaristarum Director & Confessarius sint virtute, scientiis, zelo, & experientia insignes.

De Seminaristarum moribus reddenda Episcopo quotannis ratio.

Seminaria ad instructionem acceptanda.

§. 36. Christus Jesus, qui adultorum educationi adeo invigilavit, parvulorum immemor non fuit, immo eos ad se venire impediri ægre ferens: *Sinite*, inquit, *parvulos venire ad me*, *& ne prohibueritis eos*. Hoc igitur exemplar sectando, sicut & id quod de Seminariis a Sac. Tridentino Concilio stabilitum habemus, si accidat, ut aliquod puerorum Seminaristarum Ecclesiasticum Collegium pro ejus cura, instructione, & eruditione his nostris Seminariis commendetur, illud ordinante Domino Episcopo admittere non recusetur, ut ita omnibus viis exempla sequentes Magistri nostri Jesu, animarum saluti, & Christianæ disciplinæ, itemque Ecclesiasticæ incremento modis omnibus curemus incumbere.

Matth. XIX. 14.

De Exercitiis spiritualibus peragendis.

§. 37. Jesus Christus, antequam incoaret suam prædicationem, in desertum se contulit, ibique quadraginta diebus immoratus fuit; adhucque prædicationis tempore frequenter cum Discipulis suis petere solebat solitaria loca; ipsique Discipuli ad Spiritum Sanctum recipiendum, & ad fructuosiorem prædicationem decem diebus in cœnaculo manserunt. Hæc exemplaria sequentes Operarii ad exercitia spiritualia decem dierum ut minimum spatio semel quotannis, & unius diei singulis mensibus fe[...] recipiant.

§. 38. Spiritualia etiam decem dierum exe[...]citia Seminaristis, de quibus supra, Opera[...] annuatim ministrabunt, postquam ii Seminariu[...] ingressi erunt, & similiter Ordinandis ante si[...]gula Ordinum collationis tempora (in quib[...] qui ad majores Ordines assumendi sunt in c[...]temoniis etiam horis commodis excitabuntu[...] itemque Sacerdotibus tam sine cura quam cu[...] cura animarum, tempore a Domino Episco[...] assignando; necnon iis Ecclesiasticis, quos [...] Episcopus per particulares epistolas remitte[...] itaut omnes Diœcesis Sacerdotes quolibet trie[...]nio semel saltem spiritualibus intersint exer[...]tiis, prout D. Episcopus disposuerit, juxta o[...]dinem & distributionem ab eo faciendam, e[...]rum, qui anno quolibet exercitari debean[...] Ac demum cuilibet cujuscumque status pers[...]næ extraordinaria poscenti exercitia, etiam p[...] opportunitate ministrabuntur, & omnes i[...]struentur, ut suis in domibus singulis mensib[...] unam diem eisdem dedicent exercitiis.

§. 39. In præfatis exercitiis ministrandis [...] ex Operariis exercitabuntur, qui ad id spec[...]liter a Domino Episcopo deputati fuerint [...] iis, qui a Præside tanquam aptiores ei prop[...]nentur. Hi octodecim habebunt conciones p[...] unam horam, binas singulis diebus, quar[...] octo, quia ad instructionem præcipue tendun[...] nuncupantur conferentiæ, sed omnes decem [...] octo ad Status Ecclesiastici munia, reformati[...]nem, animarum suarum directionem, ac J[...] Christi imitationem spectabunt.

§. 40. Spiritualibus exercitiis vacantes ad g[...]neralem præparentur confessionem, & inter[...] a Missæ celebratione, si Sacerdotes sint, s[...] abstineant, conveniens erit. Orationi per d[...] saltem horas, lectione præcedente (in iis n[...]nime computanda) quarum altera mane, [...]tera vero vespere, uniti assistent: lectioni s[...]rituali per tempus ipsis assignandum vacabun[...] & Divinum Officium, ac Rosarium B. M. [...] cum Litaniis in Ecclesia mediocri voce reci[...]bunt: duplici conscientiæ examino quotidie [...]duo exercebuntur: Silentium totis decem d[...]bus servabunt, & ad Dei præsentiam maxi[...] attendent: nonnullis præterea diebus modera[...] fient mortificationes, quæ omnia cum bo[...]rum distributione jam sunt ordinata.

De iis, quæ pertinent ad proximorum omnium Salutem.

§. 41. Jesus Christus iter faciebat per C[...]vitates & Castella, prædicans, & evangeliza[...] Regnum Dei, & Duodecim cum illo. H[...] vestigia sequentes Operarii, de D. Episcopi [...]centia aliquot Sacerdotes ex iis, qui in Sem[...]nario fuerint educati, vel actu educentur, a[...] alios aptos, si oportuerit, secum ducentes omnes populos, Castella, solitariasque dom[...] Diœcesis in Missionibus peragrabunt. Qui pa[...]vis in Oppidis bini manebunt, in majorib[...] omnes associabuntur; & ex vicinis locis, [...] opus fuerit, aptiores convocabunt Confess[...]rios, ut ita omnes sani & infirmi majori cu[...] libertate, & animi solatio, generalem confessi[...] nem explere valeant.

§. 42. Christianam doctrinam suis in his Mi[...]ssionibus quotidie explicabunt: Fidei Mysteria Sacramenta, Missæ Sacrificium, Decalogi, [...] Sanctæ Ecclesiæ præcepta, ac modum Act[...] Fidei, Spei, & Charitatis eliciendi, dilucide d[...]clarabunt; & ea præcipue, quæ ad salutem su[...] necessaria necessitate medii, multoties brev[...]ter iterabunt: singulis item diebus Apostol[...]ca simplicitate, & facili methodo populis pr[...]dicabunt, quæ Christus Dominus prædicaba[...]

ut peccatnres ad pœnitentiam moveret, ac vitam ipsius, ejusque passionem & mortem in concionibus non semel inculcabunt, ac meditationem horum Mysteriorum doctrinæque Evangelicæ praxim enixe persuadebunt: Obligationesque parentum erga filios circa eorum educationem, & filiorum erga parentes quoad illorum obedientiam, frequenter declarabunt: atque omnia cætera, quæ movere ad pœnitentiam ac mutationem vitæ possunt, in suis concionibus, exemplis, & similitudinibus ignito spiritu insinuabunt.

[...]andaque [...] cum [...]

§. 43. Et quia de eo ab ipso Christo Domino satis edocti sumus, quod maxime offenditur ex neglecto in suis Templis Divini Numinis cultu, ut ostendit, quando de Templo ementes & vendentes ejecit; quum nostris temporibus experiamur, quot irreverentiis multo majoribus Ecclesiæ, ubi ipsummet Christum Dominum præsentem habemus, afficiantur: Operarii unum diem in qualibet Missione assignabunt ad ponderandum, quantum Deus ex hoc læditur, & mala, quæ populis inde obveniunt, & quanto majora timere jure debent, nisi emendentur.

[...] X. 22.

De modo [...]

§. 44. Et quoniam præcipuus Missionum fructus in perseverantia consistit, dicente Domino: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit*: Missionem suam concludent ad hanc perseverantiam fideles exhortando, quam ut consequi a Deo possint, frequentiam Sacramentorum, Deiparæ Virginis devotionem, S. Joseph, S. Michaelis Archangeli, Angeli Custodis, & aliorum Sanctorum, & etiam Animarum purgantium, tanquam tutissimum medium ad eam consequendam, efficaciter persuadebunt; necnon quotidianam Missæ Sacrificio assistentiam debita cum devotione. Alias etiam regulas quotidie observandas illis ministrabunt: Pro Indulgentiis enim consequendis, illis etiam, quas ignorant, & quæ operibus, seu orationibus, in quibus se exercent, sunt adnexæ, ne ipsas ex ignorantia vel negligentia amittant, populis persuadebunt, ut mane saltem singulis diebus generalem intentionem concipiant eas omnes lucrandi, quamquam ignotæ illis sint; & etiam opera, quibus annexæ sunt, applicandi juxta intentionem Romanorum Pontificum, vel Episcoporum, qui eas concesserunt, quam intentionem si quotidie repetant, eas consequentur: Similiter ne pauperes perdant, ut communiter accidit, meritum laborum suorum, tam eorum, quos ratione paupertatis, vel alio ex titulo, seu occasione patiuntur, quam eorum, quos pro alimentis quærendis in terræ cultura, in officiis & exercitiis continuo sustinent, illos de eo instruent, ut singulis diebus multoties, vel saltem mane, ea omnia cum cunctis suis operibus Deo pro ejus amore & gloria, & pro satisfactione suorum peccatorum offerant: Idemque consilium dare fidelibus omnibus in cunctis sermonibus non prætermittant, illud Apostoli repetendo: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*; & illud: *Omnia vestra in charitate fiant*.

Corinth. X.

II. 14.

[...]c audiendis [...]menta[...] Confessionibus &c.

§. 45. Ab ortu diei usque ad meridiem (dempto tempore, ad Missæ Sacrificium, & quatuor minorum horarum divini Officii recitationem necessario) Sacramentales pro viribus confessiones excipient, pœnitentes veluti Dei imagines, Jesu Christi sanguine redemptos, resipiscentes, & ad generalem confessionem, peccatorumque radices aperiendas leniter & charitative disponent, & juvabunt, & præter satisfactorias pœnitentias, pro pœnitentium captu, & necessitate, medicinales etiam adhibebunt; & in oratione mentali eos, quos paratos invenerint, etiam instruent, maximeque eam omnibus commendabunt; & debitum modum vocalis exercendæ, ne fructum ejus perdant, edocebunt: unicuique pro suo captu & statu recte in posterum vivendi formam tradent: an in Christiana Doctrina sint bene instructi pro qualitate confitentium semper explorabunt, & ob ejus imperitiam aliamve causam in dispositis absolutionem different.

§. 46. Populorum discordias conciliare, litesque componere, vel ad arbitros Judices reducere sedulo studebunt; at ex Operariis nemo fiat litium arbiter, Christi verborum memor: *Quis me constituit Judicem inter vos*? Præterea Scholam Christi, nempe Congregationem (ex qua uberes fructus ab iis colliguntur, qui eam frequentant) in populosis locis, ubi nondum fundata fuerit, fundari curabunt: & Parochis persuadebunt, ut qualiber in Parochia Rosarium B. M. V. recitandum stabiliant, & si fieri possit pro qualitate locorum, oratio mentalis per horæ dimidium fiat. Si quæ autem sint Parochiæ, in quibus doctrinæ Christianæ, & S. Evangelii declarationem juxta Sac. Conc. Trident. decreta omitti forte invenerint, charitative & discrete Parochum admoneant, ut tanti muneris non sit immemor. Rectores quoque, & Primarios populorum accurate, sed summa cum discretione & dexteritate, hortabuntur, ut scandalis ab origine extinguendis invigilent, bonisque operibus stabilitis perficiendis ipsimet populo præire studeant.

Luc. XII. 14.

De aliis piis operibus.

§. 47. Operarii unoquoque in Oppido tanto temporis spatio consistent, quantum ad oppidanorum instructionem, confessiones audiendas, & omnia necessaria explenda necessarium esse cognoverint: & Communione generali peracta, semotaque omni visitatione, præterquam infirmorum, aliò se conferent. Nihil temporale præter necessarium ad communem frugalemque victum, etiamsi sponte oblatum, accipient; nec precibus acquiescentes ultra necessarium tempus in Oppido commorentur, memores Christum simili occasione respondisse: *Aliis civitatibus oportet me evangelizare Regnum Dei, quia ideo missus sum*.

De mora in Oppidis.

Luc. IV. 43.

§. 48. Jesus Christus Judæam & ejus finitima primum lustravit verbo & exemplo; sed quum ejus charitas ad omnes extenderetur, dixit Apostolis: *Euntes in Mundum universum, prædicate Evangelium omni Creaturæ*. Quare ii Mundum peragrantes fundaverunt Ecclesias, suosque in illis Rectores constituerunt, quorum adjutorio regiones fæcundari, & in viam salutis æternæ dirigi melius possent. Sacris igitur his vestigiis inhærentes Operarii primum fæcundare studebunt exercitiis, Missionibus, Clericorumque formatione & directione propriam Diœcesim & Territoria finitima; sed sine eorum præjudicio de D. Episcopi licentia alias quoque Diœceses, præsertim si a DD. Episcopis sint vocati, perlustrabunt, spiritualia decem dierum exercitia ministrando omnibus Sacerdotibus cum cura & sine cura animarum in qualibet regione aliquo in Conventu, seu Sacello, vel in alio ipsius Territorii loco, ab ipsis DD. Episcopis assignando, ad quem suos convocaverint Sacerdotes: finitisque decem Exercitiorum diebus, in loco, ab eisdem describendo, Missionem incipient, & prosequentur, nisi ab eadem incipi DD. Episcopis melius visum fuerit, servatis semper omnibus, quæ supra dicta sunt, ut ita transeant de regione in regionem.

De Exercitiis, & Missionibus etiam in aliis Diœcesibus.

Matth. XVI. 15.

§. 49. Ut autem omnia supradicta magis propagentur, si nova Seminaria stabiliantur, per quæ Dei gloria, Disciplina Ecclesiastica, & animarum profectus amplificetur, id apprime animadvertetur juvante Domino, ut in unumquodque Seminarium competens Operariorum numerus admittatur. Itaque de D. Episcopi licentia ad

De novis Fundationibus.

novas

novar Seminariorum fundationes, si ab aliis DD. Episcopis requirantur, tot mittendi erunt, quot fuerint necessarii, dummodo in proprio Seminario sufficiens Operariorum numerus remaneat; quum ratio, charitas, zelusque animarum exigant, ut Seminaria omnia, quamvis inter se quoad gubernium separata, sibi invicem auxilientur, quò possint ad Diœceses omnes extendi. Fundatores autem, ad novum Seminarium transeuntes, hujus Regulas, & munia ad praxim redigere curabunt; & exinde quandocumque necessitas postulaverit, vel opportunitas sese obtulerit, vel proprii Superioris præceptum accesserit, ad suum Seminarium tamquam ad propriam domum redeant, necesse erit.

Alia munia per Operarios obeunda.

§. 50. Ut autem plura in unum colligantur, Operariorum muneris erit, ad omnia suæ vocationi consentanea, a D. Episcopo ordinanda, charitatem extendere; cujusmodi sunt: Clericos correctione indigentes ad Seminarium missos benigne & fraterne suscipere ac dirigere: ad subveniendum alicujus Populi seu familiæ necessitati speciali solerter accurrere: tempore visitationis Diœcesis D. Episcopum sociare, vel ei præire docendo, prædicando, & confessiones audiendo.

Quod hæ Constitutiones obligent citrà ullum peccatum.

§. 51. Cæterum, tametsi in his Constitutionibus totum dictorum Seminariorum institutum, ejusque declaratio & observantia concludatur, eaque omnia a Seminaris omnibus sub iisdem regulis fundatis summopere optetur adimpleri; tamen quia multa in iis continentur, quæ non omnia in omnibus æque fieri poterunt, præsertim in principio alicujus fundationis, quando tot non adsunt Operarii, quot sunt necessarii ad ea penitus exequenda: & quia etiam nonnulla in iis continentur, quæ initio ardua videri possunt; idcirco adimendi causa animi anxietates, ac peccandi pericula, declaratur, quod hæ constitutiones obligant citra ullum peccatum. Præses vero maximam adhibeat curam, ut quæcumque per Operarios, qui in Seminario sunt, exerceri possunt, adamussim observentur; qui etiam tenetur contravenientes corrigere, & contumaces ad Seminarium deferre.

§. 52. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, experientia docuerit, præfata Statuta, Constitutiones, & Regulas, ad promovendum Divinam gloriam, Christi imitationem, disciplinamque Ecclesiasticam hujusmodi, & spiritualem animarum progressum maxime juvare; eaque ratione ab Episcopis, in quorum Diœcesibus supradicta Seminaria instituta repetiuntur, approbata jam fuerint, ut præfertur; quia vero salubri eorumdem Seminariorum directioni, & in eis pro tempore degentium paci & tranquillitati, necnon præmissorum firmiori subsistentiæ, & exactiori observantiæ plurimum conferre posset, si illa Apostolicæ confirmationis nostræ munimine roborarentur, ac ab omnibus & singulis in eisdem Seminariis tam fundatis & erectis, quam deinceps fundandis & erigendis, nunc & pro tempore degentibus, inviolabiliter observari debere, per Nos decerneretur; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes; & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti Filii Nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga nuncupari, ad hoc negotium examinandum ab eisdem Cardinalibus deputati, votum perpenderunt, consilio, præinserta Statuta, Constitutiones, & Regulas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 53. Decernentes, easdem præsentes literas, ac præinserta Statuta, Constitutiones, & Regulas semper firma, valida, & efficacia existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 54. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 55. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Novembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Olivetio
L. Arch. Thebarum.

Tres Eremi Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. pro tempore existentium Provinciæ Romanæ Provincialium jurisdictioni subjiciuntur, etiam quoad Visitationem per eosdem Provinciales in dictis Eremis annis singulis peragendam.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod ipse occasione, qua per sexennium munere Prioris Generalis dicti Ordinis perfunctus est, & adhuc de præsenti fungitur, longæva experientia comperiit, nihil esse utilius, ac magis proficuum ad promovendam observantiam disciplinæ

disciplinam Regularem, quam si Superiores erga subditorum Regularium mores, eorumque vitæ rationem, ac in ordine ad instruendam utiliter rectam œconomiam rerum familiarium, ac bonorum administrationem assiduam adhibeant diligentiam, Domusque Regulares frequenter visitent, juxta præscriptum Constitutionom ipsius Ordinis, per quas sub Cap. 32. de Visitationibus expresse demandatur pro tempore existentibus Prinribus Generalibus, ut una vice saltem in sexennio eorum regiminis singulos totius Ordinis Conventus: Prioribus vero Provincialibus quolibet anno singulos Conventus earum respective Provinciarum visitare debeant; a qua quidem salubri sanctione licet non eximantur etiam Eremitæ ejusdem Ordinis, qui de illius corpore existunt, imo eidem obnoxii esse noscantur, ex qun in eorum peculiaribus Statutis sub Cap. 58. demptis in illis specialiter ordinatis, expresse præcipitur, ut reliquæ omnes ejusmodi Ordinis Constitutiones inviolabiliter observentur: excepta tamen Eremo Montis Senarii, quæ adinstar aliorum Conventuum quolibet anno a Priore Provinciali Etruriæ, & quolibet sexennio a Priore Generali hactenus visitari consuevit; in aliis vero tribus Eremis visitatio nunquam peracta fuit, in quibus proinde minus forsitan viget observantia, œconomicumque guberuium utilius constabiliri posset.

Ex Constit ... Eremitarum ... Visitatio- ... a Priore Generali ... in sexennio, ... gulis an ... a Priore Provincial ... faciendam.

... in tribus ... in Eremis ... Ordinis ejus- ... peracta ... nondum ...

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Petrus Maria Generalis dictam visitationem in prædictis tribus Eremis, scilicet Eremo Sancti Georgii in Lunigiana a prædicto Priore Provinciali Etruriæ, & in Eremis Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ, ac Sancti Bonaventuræ Monrerani a Priore Provinciali Provinciæ Romanæ faciendam eodem prorsus modo, qui in Eremo Montis Senarii, etiam in judicando, servari soler, inducere summopere desiderer; idque propria authoritate statuere minime audeat, quamvis in vim prædictarum Constitutionum ea se uti posse existimet, veritus, ne prætextu inobservantiæ & contrariæ consuetudinis Eremitæ prædictorum Locorum visitationi, & jurisdictioni sese subjicere renuant; Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Petrum Mariam Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps tres Eremi prædictæ, scilicet Sancti Georgii in Lunigiana Etruriæ, & Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ ac Sancti Bonaventuræ Monterani, pro tempore existentium Romanæ Provinciæ respective Priornm Provincialium jurisdictioni subjici, & ab eisdem singulis annis visitari omnino debeant; itaut iidem Provinciales eamdem habeant & exerceant jurisdictionem, etiam in judicando, quam haber & exercer prædictus Provincialis in Eremo Montis Senarii hujusmodi, auctoritate Apostnlica tenore præsentium decernimus & mandamus.

(Quæ sint ... Eremi ... de ... tribus quæ. ... to.)

Priori Pro- vinciali Prov. ... subji- ciuntur, a quo singulis annis debeant visitari.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes pariter, præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scieuter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutinnibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Eremitarum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenorea præsenribus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoria die 14. Januarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LI.

Nonnullæ Ordinationes pro restituendo antiquo cultu in Monasterio Sac. Specus prope Sublacum Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti.

Præter quamplurima Privilegia Monasterio huic a Summis Pontificibus concessa, quæ referre longum una esset, atque inutile Innoc XI. anno 1676. Nov. 17. statuit ad Abbatem Commendatarium Sublacen. pertinere approbare Confessarios pro E. Sacri Specus: Clemens autem XI. anno 1701. 22. Novemb. ad eum peregrinantibus plenariam Indulgentiam concessit.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 7. Febr. 1732. Pont. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN Suprema Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quæ Sanctorum in Cœlis regnantium cultus in terris promoveatur, ac in dies augeatur, juxta creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium libenter intendimus, & piis Christifidelium, præsertim divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, id exoptantium, votis favorabiliter annuimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Præsidis Generalis, ac totius Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti, Nobis expositum fuit, quod statim ac ex hac mortali vita ad immarcescibilem gloriam feliciter transiit Divus Benedictus, Parens & Author tam præclari ac antiquissimi Monastici Ordinis, qui a suo nomine Benedictinus dicitur, unde, ut notum est, prodierunt tot Pontifices Maximi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Episcopi, aliique vitæ sanctimonia, singulari pietate, ac doctrina incliti Viri, qui Ecclesiam Catholicam mirifice illustrarunt, Orthodoxamque Religionem multipliciter propagarunt, magno in honore ac veneratione a Christifidelibus haberi cæpit Sacer Specus, ubi idem Sanctus Benedictus in aspero Monte sub præcipiti rupe prope Sublacum plures annos solitarius delituit, ac prima Ordinis a se Instituti fundamenta jecit. Unde in eo loco extructum fuit Monasterium Monachorum dicti Ordinis sub denominatione

Sacri Specus Sublacensis decora.

Sacri

Monasterii hujus historia.

Sacri Specus, ac Congregarionis Specuensis, in quod exemplo gestorum ab ipso Sancto Benedicto, dum inter homines versabatur, duodecim Monachi cucullati cum eis inservientibua primum introducti sunt; licetque subinde ejusmodi Monasterium ob bella, incendia, barbarorum incursiones, aliasque ingruentes calamitates funditus eversum, ac tametsi multoties instauratum, ac vicissim dirutum fuisset, nihilominus illo rursus ædificaio Anno MCC. Romanus, tunc temporis Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ Sublacen. ejusdem Ordinis, mandavit, ut in dicto Monasterio Sacri Specua continuo resideret unus Præpositus sive Prior Claustralis cum suis Monachis juxia præscriptum Regulæ ipsius Sancti Benedicti, iisque per Monasterium Sanctæ Scholasticæ, non longe inde dissitum; necessaria alimenta subministrarentur, ac ægroti deferrentur, illic curandi. Sed quia successu temporis dicti duodecim Monachi forsan sustentari nequibanr, quondam Landus, prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ itidem Abbas, jussu recolendæ memoriæ Gregorii Papæ IX. Prædecessoris Nostri, qui devotionis causa Sacrum Specum inviserat, ordinavit, sex ibidem Monachos jugiter Deo famulari debere, quibus diversas possessiones pro eorum subsistentia concessir; Sexque Monachi hujusmodi in præfato Monasterio Sacri Specus resederunt usque ad Annum MCCCXX. cum tunc Bartholomæus Abbas videns concursum hospitum peregrinorum, aliorumque piorum fidelium, qui Sacrum eum Locum assidue visitatum ibant, vestigiis, ac Regulæ ejusdem Sancti Benedicti insistendo, denno decrevit, ut in prædicto Monasterio Sacri Specus duodecim Monachi sub regimine hujus Priora Claustralis degerent, pro quorum alimonia, ultra varia bona jam a suis Antecessoribus donata, annuos ipsius Monasterii reditus adauxit.

Privilegia ei collata, & a Roman. Pontificibus confirmata.

Idipsum quoque disposuerunt felicis recordationis Alexander IV., & Gregorius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri, qui ratas habuerunt omnes donationes dicto Monasterio Sacri Specus antea factas: mandantes, quod ibi semper forer unus Prior cum duodecim Monachis, ac duobus Oblatis seu Conversis, quodque Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ, qui præfati Monasterii Sacri Specus Superior remanebat, sumptus pania & vini tam iis, quam hospitibus advenientibus dietim suppeditaret. Quæ omnia sic ordinata postmodum Anno MCCCLXXV. similis recordationis Gregorius XI. Prædecessor quoque Noster Apostolica auctoritate approbavit & confirmavit. Increbrescente autem exiode fervore Monachorum, qui certatim Sacrum Specum inhabitare cupiebant, usque ab Anno MCCCLXXI. Franciscua Abbas supradicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, pio eorum desiderio satisfacere volens, quasdam in locia eidem Sacro Specui vicinis construxit Ædes ad instar Heremorum, quas incolebant Monachi, qui solitudinem & arctiorem vitam ducere avebant; itaut cum paris memoriæ Pius Papa II. Prædecessor etiam Noster Anno MCCCCLXI. ad Sacrum Specum devenisset, viginti Monachos ibi degentes, ut plurimum senes, viribua tamen valentes ac vegetos, etsi austeriorem vivendi rationem retinerent, non sine peculiari animi sui oblectatione, ac speciali ædificatione invenerit.

Eremi ibidem constructæ.

Quæ quidem laudabilis disciplina a tempore piæ memoriæ Gregorii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri in dicto Monasterio Sacri Specus duravit usque ad Annum MDXIV. quo idem Monasterium Sanctæ Scholasticæ ipsi Congregationi Cassinensi aggregatum fuit; abinde vero, vel istius Monasterii Abbatum incuria, vel quia illud commendari cæpit, antiquus ille mos ac cultus tantopere commendatus, ac tot decretis Pontificiis munitus, sensim exolevit; dictum-
que Monasterium Sacri Specus prope desertu
jacuit, utpote in quo diu unicus, ac novi
me duo Monachi dumtaxat aderant, quam
populi, ac præsertim peregrinorum non deest
frequentia, donec felicis itidem recordatior
Clemens Papa XI. Prædecessor Noster pro s
in Deum pietate, & erga Sacrum Locum, que
pluries ante suam assumptionem ad Summi Ap
stolatus apicem personaliter visitaverat, dev
tione, omnibus & singulis Christifidelibus
Ecclesiam ejusdem Sacri Specus peregrinantibu
vereque pœnitentibus, & confessis, ac Sac
Communione refectis, illam visitantibus, pl
nariam omnium peccatorum suorum Indulge
tiam & remissionem, semel in anno per unu
quemque lucrifaciendam, concessit; ac succes
vè ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ attribu
fuit duobus Monachis ibidem commorantib
facultas absolvendi dictos fideles a peccatis, ce
suris, & pœnis reservatis, qua Pœnitentiarii B
silicæ Sancti Petri de Urbe, & Sacræ Dom
Lauretanæ ex concessione Apostolica potiuntu
unde factum est, ut populi devotio ac conc
sus in eum Locum nova in dies susciperent i
crementa. Porro dilectus filius modernus A
bas Regularis prædicti Monasterii Sanctæ Sch
lasticæ, loco vetustæ, quæ difficilis, ac præru
ta erat, novam faciliorem viam aperuit, q
fideles eumdem Sacrum Specum ascendere p
sint; adeout ad instaurandum totaliter opu
universo Ordini Sancti Benedicti optatissimun
nihil aliud nunc superest, quam augere num
rum Monachorum, qui inibi residentes Divi
Officia ad tramites Regulæ dicti Ordinis cel
brare, Spiritualibusque peregrinorum, aliorur
que adventantium, necessitatibus subvenire v
leant, quod duo soli Monachi ibi de præsen
existentes præstare nequeunt, minusque pris
nam venerationem, qua Sacer ille Locus tot r
tro sæculis eximie floruit, restituere possunt.

§. 1. Cum autem, sicut eadem exposit
subjungebat, bonæ memoriæ Ægidius Colu
na, dum vixit, Monachus expresse profess
dicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, ac Patria
cha Hierosolymitanus, ipsi Monasterio Sacri Sp
cus assignaverit quoddam Capitale octo milliu
scutorum monetæ, in tot annuis perpetuia
redimibilibus Censibus investiendum, ut in
alerentur quatuor alii Monachi præter illos duo
qui a præfato Monasterio Sanctæ Scholasticæ d
putari consueverunt, cum uno Priore regin
nis; ita quod idem Monasterium Sanctæ Sch
lasticæ, illiusque Abbas semper retinerent sup
rioritatem in ipso Monasterio Sacri Specus, quo
que hoc Monasterium alterius Sanctæ Schola
cæ membrum, ac pertinentia perpetuo fore
& prædicta Congregatio Cassinensis in futuru
duos Priores, unum scilicet pro quolibet ex
ctis Monasteriis deputare deberet; licetque Æ
dii Patriarchæ dispositio effectum suum sorti
non fuerit, nihilominus Venerabilis Frater N
colaus Maria Tedeschi Archiepiscopus Appam
rum, Monachus aliàs expresse professus præd
ctæ Congregationis Cassinensis, insigni libera
tate non ita pridem applicaverit eidem Mon
sterio Sacri Specus aliud Capitale conspicuu
quatuordecim millium scutorum paris moneta
in tot similibus Censibus ei a præfata Congr
gatione Cassinen. debitis consistens, ex quib
annuus fructus trecentorum sexaginta scutoru
dictæ monetæ retrahitur ea lege, ut in eju
modi Monasterio quatuor alii Monachi ult
duos supradictos, necnon alius Conversus se
Oblatus præter binos, qui a præfato Monast
rio Sanctæ Scholasticæ jam ibidem sustenta
tur, & unus Famulus cum alia Mula alere
tur: Ac insuper dilectus Filius Josephus M
ria Perrucci, Abbas Titularis Congregationis pr
dictæ, in commodum & utilitatem Sacristi

ejusdem Monasterii Sacri Specus cedere, ac pervenire intendat post sui obitum, duo Oliveta, totidemque Domos, quæ Tybure possidet: ac quædam argenta, quæ habet, provenientia ex sua Familia, & donatione sibi a quondam Canonico Pettucci Fratre suo Germano facta, ad effectum de illis disponendi in usus pios, ultra centum scuta similia, quæ sunt in pecunia numerata, in emptionem Censuum hujusmodi, vel bonorum stabilium eroganda, juxta declarationem per ipsum Josephum Mariam desuper confectam, quæ penes dilectum etiam Filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis extat, in Archivio ejusdem Congregationis, quod in Collegio S. Calixti de Urbe habetur, asservandam; cupiantque propterea dicti Exponentes, ex præmissis statui præfati Monasterii Sacri Specus opportune a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri.

§. 2. Nos piis eorumdem Exponentium votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares eorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: necnon Nicolai Mariæ Archiepiscopi dispositionis, & Josephi Mariæ declarationis enarratorum tenores, & alia quæcumque, etiam specialem ac individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter specificatis ac insertis habentes, supplicationibus dictorum Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Monasterium Sanctæ Scholasticæ præter & ultra duos Monachos cucullatos, duosque Oblatos seu Conversos, ac unum Famulum cum Equo, seu Mula, quos ad usum Monasterii Sacri Specus ad præsens sustentat, duos alios Monachos ejusmodi in ipso Monasterio Sacri Specus retineat: ita quod in posterum quatuor Monachos cucullatos, duos Oblatos seu Conversos, Famulum cum equo vel mula propriis sumptibus alere, ac continuo retinere teneatur; qui quatuor Monachi cum aliis itidem quatuor ex bonis per memoratum Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis, ut præfatur, numerum constituent octo Monachorum, e quibus unus sit Prior a dicta Congregatione Cassinen. semper eligendus, qui tamen Cellerarium per Superiores, ut moris est, approbandum, pro administratione proventuum ejusdem Monasterii Sacri Specus deputare valeat; Prior vero, ac omnes Monachi, ac universa Familia hujusmodi Abbatis dicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ pro tempore existenti in omnibus & per omnia subsint; atque idem Monasterium Sacri Specus membrum ac pertinentia ipsius Monasterii Sanctæ Scholasticæ sicuti prius remaneat, dictumque Sanctæ Scholasticæ Monasterium pro sustentatione præfatorum quatuor Monachorum, Conversorum, & Famuli cum equo sive mula, summam quingentorum quadraginta quinque scutorum monetæ itidem Romanæ quotannis in duabus solutionibus æqualibus contribuere teneatur, ultra expensas pro manutentione ac reparatione tectorum, & ædificiorum dicti Monasterii Sacri Specus faciendas, cum facultate tamen in diminutionem ac excomputationem præfatæ summæ annuæ sic contribuendæ, subministrandi totum panem, vinum, & oleum necessaria pro alimonia Monachorum, Conversorum, & aliarum personarum; quæ in eodem Monasterio Sacri Specus pro tempore degent; idque ut facilius ejusmodi contributionem facere ac ferre possit. Ad hæc declarationem, a prædicto Josepho Maria, sicut præmittitur, editam, harum serie approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: mandantes proinde, ut Oliveta, Domus, Census, vel Bona stabilia, & argenta supradicta, post illius decessum uniantur, ac incorporentur reditibus ejusdem Monasterii Sacri Specus in beneficium ac utilitatem illius Sacristiæ juxta ipsius Josephi Mariæ voluntatem ac declarationem. Præterea, ut felici prosperoque dicti Monasterii Sacri Specus regimini ac gubernio, spiritualique consolationi & necessitatibus illuc accedentium prospectum ac consultum sit, ea, quæ sequuntur, statuenda, ordinanda, & decernenda duximus.

Monast. Sacri Specus directioni Procur. Gener. Cassinen. subjaceat.

I. Videlicet, quod Monasterium Sacri Specus subjaceat curæ & directioni Procuratoris Generalis pro tempore existentis Congregationis Cassinensis, eisdem modo & forma, quibus subjacent Collegium & Collegiales Urbis ipsius Congregationis, qui tametsi constituti in Monasterio Sancti Pauli prope & extra mœnia Urbis præfatæ totali illius Abbatis pro tempore jurisdictioni subjecti sint, nihilominus quoad destinationem, morationem, ac recursus Collegialium cuncta diriguntur a dicto Abbate simul cum eodem Procuratore Generali; itaut in futurum in assignandis, retinendis, mutandis, ac regendis Priore, Monachis, ac Oblatis, seu Conversis Monasterii Sacri Specus jus ac omnimoda directio ad Abbatem Monasterii Sanctæ Scholasticæ una cum ipso Procuratore Generali perpetuo pertineant.

Monachis viatica dare non tenetur.

II. Ne Monasterium Sacri Specus crebris Monachorum mutationibus, aut viaticis gravetur, neque idem Monasterium, neque illud Sanctæ Scholasticæ ulla viatica Monachis, e Monasterio Sacri Specus discedentibus, præbere teneantur.

Prior & Cellerarius quibus rationē reddere debeant.

III. Prior & Cellerarius Monasterii Sacri Specus rationes accepti & impensi Decanis, singulis mensibus, Abbati vero Monasterii Sanctæ Scholasticæ, semel quolibet anno, ad formam Statutorum Congregationis Cassinensis reddere debeant. IV. Prior Monasterii Sacri Specus Cellerarium nominare, & Capitulo Generali juxta morem Congregationis Cassinensis præsentare possit.

De Ægrotis curandis.

V. Monachi, ac Oblati seu Conversi, in Monasterio Sacri Specus degentes, ubi ægrotaverint, ibidem curari valeant; Priorque eis de Medico, Chirurgo, ac pharmacis necessariis provideat; sed si pro majori commoditate, utque melius curentur, in Monasterium Sanctæ Scholasticæ transferri maluerint, Abbas illos recipiat, adnotando omnes expensas pro eorum curatione factas, quæ ex annua contributione ab eodem Monasterio, ut supradictum est, præstanda, subducantur.

De audiendis Confessionibus, & Confessariorum facultatibus.

VI. Quatuor e præfatis octo Monachis, quando major Populi frequentia, & duo saltem, quando minor fuerit concursus, hebdomatim per turnum in Confessionali Sede remaneant ad excipiendas Confessiones Peregrinorum, aliorumque Fidelium illuc confluentium, adeout omnes octo Monachi ad hoc obligati sint, alternis ac divisis inter eos hebdomadis, quarum distributio a Priore pendeat; & quò dicti Peregrini ac Fideles a peccatis, pœnis, & censuris reservatis absolvi possint, ipsis Monachis (ad audiendas Confessiones cæteroquin legitime approbatis) easdem facultates quoad absolutionem hujusmodi impartimur, quibus gaudent Pœnitentiarii dictarum Basilicæ Sancti Petri, & Sanctæ

De numero Monachorū ibidem alendorum.

De Priore.

Monast. hoc Monasterii S. Scholasticæ membrum.

Domus Lauretanæ, quæque duobus Monachis in eodem Monasterio Sacri Specus ad præsens demorantibus ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliàs, ut præfatur, attributæ fuerunt. VII. Quatuor, aut respective sex Monachi diebus, quibus deficiente Populi concursu ab obligatione remanendi in Confessionali Sede liberi repetientur, quotidie Choro intersint, divinaque peragant Officia, quemadmodum servatur in Monasterio Sanctæ Scholasticæ. VIII. Monachi Choro interessentes incedant processionaliter ad Sacrum Specum, canentes Hymnum: *Laudibus Cives*, cum Antiphona & Oratione Sancti Benedicti; postquam recitaverint primam Horam mane, & Completorium Vespere, sicuti fit in Monte Alverniæ a Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, in laudem ac memoriam ejusdem Sancti Francisci eorum Institutoris: deinde cantent Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Psalmo: *De profundis &c.*, & Oratione, quamdiu prædictus Nicolaus Maria Archiepiscopus vixerit, *Fidelium Deus omnium conditor &c.* ipso autem vita functo, altera: *Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes*, in ipsius Animæ suffragium; Unusquisque insuper ex quatuor Monachis, qui ex bonis per eumdem Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis alentur, duas qualibet hebdomada Missas ad Altare Sancti Gregorii, in supradicta Ecclesia situm, secundum suam intentionem celebret. IX. Prima tamen deputatio Prioris, qui eodem tempore de novo talis creandus erit, ac Monachorum in Monasterium Sacri Specus collocandorum, facienda sit a memorato Præside Congregationis Cassinensis cum consilio ipsius Procuratoris Generalis; firmis de cætero superius dispositis, quoad successivam eorum deputationem ac mutationem, quæ ad Abbatem Monasterii Sanctæ Scholasticæ, & Procuratorem Generalem hujusmodi pertineat, excepto Priore, utpote juxta usum & statuta dictæ Congregationis Cassinensis eligendo.

De Choro.

De legatis piis.

Prima deputatio Monachorum in Monaster. a Præside Congreg. facienda.

Clausulæ. §. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac omnibus & singulis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto Filio Nostro Petro Marcellino ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Corradino nuncupato, moderno, ac pro tempore existenti dictæ Congregationis Cassinensis apud Sedem Apostolicam Protectori, auctoritate & tenore præfatis committimus & mandamus, ut præsentes nostras Literas, ac in eis disposita & contenta quæcumque, executioni demandari, ac omnino observari curet & faciat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Congregationis, ac Monasteriorum prædictorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LII.

Revocantur diversæ Facultates, a Romanis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel rescripta, concessæ.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 12. Febr. 1732. Pontif. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, gregis Dominici curæ, sibi divinitus commissæ, more sedulí Pastoris jugiter advigilans, nonnulla, quæ a Prædecessoribus suis concessa noscuntur, justis interdum suadentibus causis, quibus præsertim Ecclesiasticæ disciplinæ conservationi, animarum Christifidelium saluti, ac recto rerum ordini consulitur, pro Apostolici muneris sui sollicitudine moderatur, revocat, & immutat, sicuti omnibus debitæ considerationis trutina perpensis conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Itaque de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula infrascripta indulta, facultates, & gratias, quæ tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, vivæ eorum vocis oraculo, vel per rescripta propriis illorum, aut de eorum mandato cujusvis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalis, alteriusve ipsorum Prædecessorum, vel Sedis Apostolicæ Officialis & Ministri, manu signata, quibuscumque utriusque sexus personis Sæcularibus & Regularibus cujuslibet status, gradus, conditionis, præeminentiæ, ac dignitatis sive Ecclesiasticæ, sive temporalis existentibus, etiamsi de iis specialis ac individua mentio, & expressio necessario facienda foret; Communitatibus quoque, Universitatibus, Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Conventibus, & Monasteriis cujusvis Ordinis, Congregationis, Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Instituti, & Societatis, etiam Jesu, tam Mendicantium quam non Mendicantium, exemptorum & non exemptorum, ac quovis tandem privilegio suffultorum, nullis prorsus exceptis, quandocumque & qualitercumque concessa fuerunt, tenore præsentium revocamus,

Revocatio Indultorum.

vocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, & annullamus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuamus: ac revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, & annullata, viribusque & effectu vacua esse, ac perpetuo fore, neque de cætero cuiquam suffragari posse, vel debere, decernimus & declaramus,

Quæ sint indulta.

§. 2. Indulta autem, Facultates, & Gratiæ hujusmodi sunt, quæ sequuntur; videlicet:

Audiendi Confessiones inconsulto Ordinario.

I. Excipiendi Confessiones sive Sæcularium sive Regularium etiam Monialium, aut aliarum quarumvis personarum, in Conventibus, Monasteriis, seu Conservatoriis degentium, absque expressa Ordinariorum ac Superiorum illorum, ad quos pertinet, facultate; necnon eligendi sibi Confessarium, ab iis respective non approbatum.

Absolvendi a casibus reservatis.

II. Absolvendi quoscumque sive Sæculares sive Regulares utriusque sexus a peccatis, pœnis, & censuris, in literis die Cœnæ Domini quotannis legi & publicari consuetis, vel aliàs Sedi Apostolicæ, Locorumve Ordinariis, aut Superioribus Regularibus quoquomodo reservatis: prout quoque eligendi Confessarium etiam ex legitime ad audiendas Confessiones approbatis, qui a peccatis, pœnis, ac censuris sic reservatis absolvat.

Eximendi a Denunciationibus.

III. Eximendi seu absolvendi quemlibet ab obligatione denunciandi in casibus, quibus denunciatio juxta præscriptum Constitutionum Apostolicarum, seu aliàs, fieri debet.

Utendi facultatibus specialibus.

IV. Utendi quibuscumque facultatibus, etiam generaliter concessis, quoad aliterc umque dictæ Sedi vel etiam ipsi Romano Pontifici reservata: sive per eos Majori, vel minoribus Pœnitentiariis attributis, durante Jubilæo, vel Missionum, Exercitiorum Spiritualium, Quadragesimæ, Adventus, aut alio quovis anni tempore; sicuti etiam utendi facultatibus, quæ ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliquando impertiri solent.

Relaxandi juramenta.

V. Relaxandi juramenta quælibet, etiamsi de nullo cujusquam agatur damno seu præjudicio.

Dispensandi Vota.

VI. Dispensandi sive commutandi Vota quæcumque, licet simplicia dumtaxat, ac juramento minime confirmata.

Dispensandi super irregularitate:

VII. Dispensandi cum quibusvis personis Sæcularibus pariter vel Regularibus super qualibet irregularitate, & inhabilitate quomodocumque ex delicto, vel defectu, etiam prorsus occultis, proveniente, tam pro exercendis susceptis, quam pro suscipiendis quibusvis Ordinibus, ac retinendis & assequendis quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis.

Vel impedimentis ad Matrimonium.

VIII. Dispensandi super quocumque impedimento, quantumvis occulto, Matrimonium dirimente, sive agatur de Matrimonio contrahendo, sive de convalidando jam contracto.

Convalidandi titulos Beneficiorum.

IX. Convalidandi titulos Beneficiorum Ecclesiasticorum simoniace, vel ex alio quovis capite invalide obtentorum: ac condonandi fructus qualitercumque indebite perceptos: aut componendi super iisdem fructibus.

Celebrandi Missam in portatili &c.

X. Celebrandi Missam, itineris, aliave occasione, in quocumque loco super Altari portatili, sive extra tempus ab Ecclesia definitum: vel non servandi omnia & singula ab ipsa Ecclesia præcepta & ordinata circa celebrationem Missæ, & administrationem Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

Dispensandi a recitatione Officii.

XI. Officium divinum absque legitima causa non recitandi, illudve commutandi in alias preces, vel opera pia, sive recitandi unum Officium pro alio, aut extra tempus ab Ecclesia statutum: vel super præmissis cum aliis dispensandi.

XII. Indulta quæcumque, a Regularibus utriusque itidem sexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentia, aut Regulari observantiæ, Apostolicis Constitutionibus, proprii que Ordinis seu Instituti Statutis contraria vel adversantia.

XIII. Facultas Regularibus alloquendi Moniales, etiam consanguineas, aliasque personas intra Clausuram degentes, absque peculiari Superiorum, ad quos quomodocumque spectat, licentia.

XIV. Indulta, Facultates & Gratias mox relata, eorumve aliqua in toto vel in parte, indefinite vel ad tempus, & in casu particulari, seu alio quovis modo aliis communicandi.

§. 3. Quæ quidem omnia & singula, etiamsi sub quibuslibet aliis quantumvis amplis verborum formis & tenoribus concessa, & impetrata fuerint, quoad utrumque forum, ac generaliter, sive res sit de casu occulto, sive de publico, revocata & abrogata esse, ac intelligi & censeri debere, statuimus.

Pœnæ contra eisdem utentes Indultis.

§. 4. Districte propterea prohibemus, ne quisquam deinceps indultis, facultatibus, & gratiis, sic per Nos revocatis & abrogatis, ullatenus uti audeat seu præsumat, sub pœna excommunicationis, ac privationis Officiorum, Dignitatum, & quorumvis Beneficiorum obtentorum, vocis activæ & passivæ; necnon inhabilitatis ad audiendas confessiones, & ad Officia, Dignitates, & Beneficia hujusmodi in futurum obtinenda, ipso facto absque ulla alia declaratione per transgressores respective incurrenda; a qua nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam quoad excommunicationem præfatam in mortis articulo constituti, absolutionis, dispensationis, seu rehabilitationis beneficium valeant obtinere.

§. 5. Noverint insuper Pœnitentes, & alii Fideles, absolutiones, dispensationes, relaxationes, commutationes, convalidationes, compositiones, & alia ejusmodi, si quæ inposterum contra hanc nostram prohibitionem obtinuerint, nulla fore, nulliusque roboris ac momenti.

Quæ Indulta valida censeri debeant.

§. 6. Cæterum per præsentes non intendimus revocare supradicta indulta, facultates, gratias, quæ per quasvis literas Apostolicas, etiam in simili forma Brevis expeditas, vel rescriptas, a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalium, aut Romanæ Curiæ Prælatorum, aliisve Almæ Urbis Congregationibus edita, & ab eisdem Prædecessoribus approbata; necnon per dictum Officium Pœnitentiariæ Apostolicæ quandocumque concessa fuerint, seu emanaverint: quæ salva ac firma remanere volumus.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari vel impetrari nullatenus posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, quarumlibet Eccleſiarum, Ordinum, Congregationum, Militiarum etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Inſtitutorum, Societatum, etiam Jeſu, Communitatum, Univerſitatum, Capitulorum, Collegiorum, Confraternitatum, Conventuum, & Monaſteriorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis.

§. 9. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur & infererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe, ac pleniſſime & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Conſtitutionis hujuſce publicatio.

§. 10. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla, ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & Aciei Campi Floræ de Urbe præfata, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas & affixas omnes & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim & perſonaliter intimatæ fuiſſent; Utque ipſarum literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 12. Februarii 1732. Pontificatus noſtri anno Secundo;

F. Card. Oliverius.

LIII.

Jubilæum pro Chriſtifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Inſularum adjacentium, Divinam opem implorantibus in præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 29. Febr. 1732. Pontif. An. II.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Proœmium.

E Sublimi Principis Apoſtolorum Sede, in qua poſuit Nos Spiritus Sanctus regere Eccleſiam Dei, veluti e ſpecula, mentis noſtræ aciem quaquaverſum intendentibus, triſtior in dies, ſemperque luctuoſior ſeſe Nobis offert Chriſtianæ Reipublicæ facies; ubique enim terror: ubique malorum impendentium formido: undique percutimur: undique amaritudinibus replemur. Viſitavit profecto Nos Dominus, ſicut impetus aquarum multarum inundantium & emiſſarum ſuper Terram: potavit Nos vino compunctionis: aſcendit fumus in ira Dei, & ignis a facie ejus exarſit: commota eſt, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata ſunt, & commota ſunt, quoniam iratus eſt eis. Quæ nobiſcum animo reputantes, ſi unquam, certe nunc onetoſam eutarum Pontificiarum molem experimur, gravemque Domini manum ſentimus; unde crebra ex imo corde ſuſpiria, ac uberes ex oculis lachrymas fundere cogimur; nec prætermittimus opportunum ab eo, qui altiſſimum poſuit refugium ſuum, adverſus tot mala remedium quærere, eumque aſſidue deprecari, ne obliviſcatur miſereri Deus, aut, contineat in ira ſua miſericordias ſuas; ſed longe efficacius promptiuſque id aſſequi, ac exaudiri ſperamus, ſi ad privatas noſtras publicæ quoque Fidelium preces ac obſecrationes adjungantur; potens poſt enim Oratio Eccleſiæ ſupplicantis ad Dominum, qui pius eſt, & miſericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Hoc itaque acceptabili Quadrageſimæ tempore, quod ſicut Nos ad impenſius orandum, ita Dei clementiam ad liberalius indulgendum invitat, adeamus cum fiducia ad Thronum gratiæ; ac ne exprobari Nobis audiamus Propheticum illud: *Percuſſiſti eos, & non doluerunt: attriviſti eos, & renuerunt accipere diſciplinam*; ſcindamus corda noſtra, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, cœleſtem iracundiam placare, auctiſque per jejuniorum labores, ac eleemoſynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in præſentibus Eccleſiæ ac Reipublicæ urgentiſſimis neceſſitatibus imploremus, ut benigniſſimus Dominus & Deus noſter, cordium contritorum holocauſta in odorem ſuavitatis accipiens, brachio ſuo excelſo, quo dominatur poteſtati maris, & motum fluctuum ejus mitigat, oſtendat potentiam ſuam, exortas ſedet tempeſtates, ſtatuat procellas in auram, ac nos, noſtraſque curas, ac ſpem, quam in ejus ineffabili bonitate repoſuimus, optatæ cumulet lætitia tranquillitatis. Hæc autem ut ferventiori ſpiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex priſco Romanæ Eccleſiæ omnium Matris & Magiſtræ more, cœleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe noſtra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejuſdem Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra decurſum proximæ, quæ erit prima Quadrageſimæ, vel immediate ſubſequentis hebdomadæ, uſque ad Dominicam ſequentem incluſive, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra, Deum oraverint: ac quarta, & ſexta feria, ac

Jerem. V. 3

Quæ requirantur ad Indulgentiarum hujus acquiſitionem in Urbe;

Sabbato

Sabbarn alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggerer devotio, erogaverint:

In univerſa Italia, & Inſulis adjacentibus.

Cæteris vero in univerſa Italia, & Inſulis illi adjacentibus, degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra, oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, paritérque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & elargimur.

Pro Navigantibus, iter agentibus, & in Clauſtris degentibus.

Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in Clauſtris perpetuo degentibus,

Cæteriſque legitime impeditis.

necnon aliis quibuſcumque tam Laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Inſuper præfatis omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus tam Laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus & Regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, tam in Urbe quam in univerſa Italia, & inſulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Preſbyterum

De Confeſſario eligendo:

Confeſſarium tam Sæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, a jure vel ab homine quavis cauſa latis ſeu inflictis:

Ejuſque facultatibus.

necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis, contentis, & aliàs per quaſcunque noſtras, aut Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ & hac vice tantùm abſolvere & liberare valeant; & inſuper vota quæcumque (Religionis & caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

De Indulgentiæ hujuſmodi publicatione.

Quaproptèr tenore præſentium in virtute Sanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis Civitatum, & Diœceſum, Oppidorum, & Terrarum, & Locorum Italiæ, & Inſularum ei adjacentium hujuſmodi, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora, retardatione vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent & publicari faciant, Eccleſiamque ſeu Eccleſias viſitandas deſignent. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate ſeu inhabilitate quoquo modo contracta, diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ; neque etiam eaſdem præſentes iis, quæ a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati,

Caſus, qui reſervantur.

ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias & cenſuras incidiſſe, declarati vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Clauſulæ.

§. 1. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim, quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Indulgentiarum & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant: necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 2. Ut autem præſentes noſtræ literæ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Februarii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

Conceſſio

LIV.

Concessio Indulgentiæ, sicut in anno Jubilæi, pro degentibus in Regno Hiberniæ, Deoque precantibus pro Regni ejusdem spiritualibus necessitatibus.

Dat. die 15. Martii 1732. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Rei Catholicæ in Regno Hiberniæ pericula.

INter gravissimas Pastoralis Officii nostri curas, quibus assidue urgemur, illa animum nostrum acrius vehementiusque angit solicitudo, quam de afflictis ac summe turbatis in Regno Hiberniæ Catholicorum rebus, quinimmo de ipsa Catholica Fide extremum ibidem in discrimen adducta, corde jugiter versamus. Hinc a Patre misericordiarum supplici devotaque humilitate postulare minime negleximus, ut tam graviter vexatos in illis partibus veræ Religionis cultores: inter præsentium ærumnarum sensum, & metum futurarum misere gementes, optata tranquillitate consolari, eisque interea imperterritam in avita Fide, cujus Hiberna Natio tenacissima semper fuit, constantiam elargiri dignetur. Idipsum ut & Fideles ejusdem Regni, quos calamitates hujusmodi propius tangunt, deposita per veram pœnitentiam sarcina peccatorum, auctisque per eleemosynas, atque jejunia viribus orationis, flagrantissimo cordis affectu faciant, eos omnes & singulos paterne adhortandos & monendos, eorumque pietatem erogatis Ecclesiæ thesauris, quorum dispensationem Nobis credidit Deus, incitandam atque fovendam esse censuimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit; Universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus, in prædicto Hiberniæ Regno, aliisque omnibus & singulis illius Provinciis, degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas; vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios seu Officiales, vel alios, ut præmittitur, faciendæ, decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pro præmissis necessitatibus devote Deum oraverint: ac quarta, & sexta feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, & peccata sua confessi in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur: Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel Majore aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, easque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Insuper omnibus & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiast., Sæcolar., vel Regularibus cujusvis Ordinis, Congreg., & Instituti, in memoratis Regno & Provinciis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ & hac vice tantum absolvere & liberare valeant. Et insuper vota quæcumque (Religionis & castitatis exceptis) in alia pia & salutaris opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Indulgentiarum concessio ea præstantibus, quæ hic statuuntur.

Pro Navigantibus, iter agentibus, in Claustris degentibus, ac legitime impeditis.

Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis: ac quibuscumque Ordinariis Locorum, in præfatis Regno & Provinciis existentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut, cum præsentium literarum transumpta aut exempla etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ: neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti seu aliàs in sententias & censuras incidisse, declarari vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

§. 1. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum; sive Institutorum Regularium, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitat

Digitized by Google

alia roboraris ftatuiis, & confuendinibus, privilegiis quoque, indulris, & liteŕis Apoftolicis, eifdem Ordinibus, Congregatinnibus, & Inftitutis, illorúmque perfonis quomodolibet conceffis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & fingulis, etiamfi de illis eorumque totis tenoribus fpecialis, fpecifica, expreffa, & individua, non autem per claufulas generales idem importanies, mentio, feu qoævis alia expreffio habenda, aut aliqua alia exquifita forma ad hoc fervanda foret, illorum tenores præfentibus pro fufficienter eapreffis, ac formam in eis rraditam pro fervata habentes, hac vice fpecialiter nominatim & expreffe ad effectum præmifforum derogamus, cæterifque cootrariis quibufcumque.

§. 2. Ut autem præfentes noftræ, quæ ad fingula loca deferri non poffunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præfentium tranfumptis vel exemplis, etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ muniris, ubique Locorum & Gentium eadem prorfus fides habeatur, quæ haberetur ipfis præfentibus, fi forent exhibitæ vel oftenfæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die 15. Martii 1732. Pontificatus Noftri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LV. Literæ nonnullæ Apoftolicæ, Ordioibos Regularibus & Mendicantibus a piæ mc. Benedicto XIII. conceffæ, prævia moderatione, ad terminos Juris communis, Coocilii Tridentini, & Conftiturionum Apoftolicarum teducuntur.

[...]t die 30. [...] 1732. [...]tif. II.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, quem cœleftis Pater familias Vineæ fuæ cuftodiendæ præpofuir, diu nocuque Operarios, impigre in ea laborantes, circumfpicit, congruam immo amplam mercedem eis largiturus, ut Vinea, probis Agricolis hoc pacto ad eam alacrius excolendam incumbentibus, uberiori proventu fructificare poffit.

[...]r conceffio[...] Bene[...] Præde[...] mul[...] exortæ li[...].

§. 1. Sane felicis recordationis Prædeceffor Nofter Benedictus Papa XIII. ftrenuas Ordinum Regularium & Mendicantium cohortes, hanc Domini Vineam atque agrum Ecclefiæ, indefinenter colere confpicatus, ac paterno erga eos animo effectus, quo etiam Nos ipfi utique afficimur, plura eis privilegia conceffit, ratus ea pari voluntate univerfim excipienda; quod tamen fecus eveniffe, Nos ad Supremi Sacerdorii apicem, difponente Domino, evecti, ægre intellcaimus; inde oimirum præter omnem expectationem noftram variis litibus & controverfiis exortis, ac nifi opportune occurratur, fortaffe impofterom exorituris. Quare nonnullis ea hujufmodi literis & Conftiturionibus Apoftolicis mature perpenfis, ad fedandos rumores propterea excitatos, mutuamque & vere chriftianam inter Epifcopos & Regulares familias, ac etiam Sæculares Ordines & Sodalitates, publicafque Univerfitates, benevolentiam & pacem ubique in Ecclefia fervandam, de confilio oonnullorum ea Venerabilibus Fratribus Noftræ Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalibus in hanc fententiam devenimus, ut fubfequentibus Literis & Conftitutionibus Apoftolicis, eodem Pontifice Benedicto Sedente, vulgatis, moderationem aliqoam auctoritate Noftra adhibendam effe decerneremus. Literæ vero

A nonnullis [...] R. E. Cardinalibus [...] N. D. [...] hujufmodi conceffio[...] moderatur.

ipfæ, & Conftiturionés, Ordinibus Regularibus pridem conceffæ, hæ funt.

Quæ fint Conftitutiones, de quibus quæftio.

Editæ 4. Idus Decembris Anno Domini 1725., quæ incipiunt: *Paterna.*

Aliæ 19. Kal. Junias Anni 1726., quæ incipiunt: *Ratio Apoftolici minifterii.*

Aliæ 3. Nonas Julias ejufdem Anni, qoæ incipiunr: *Singularis devotio.*

Aliæ 8. Augufti ejufdem Anni, quæ incipiuot: *Exponi Nobis nuper fecerunt.*

Aliæ Kal. Septembris ejufdem Anni, quæ incipiunr: *Vitæ, & morum integritas.*

Aliæ Kalendis Januarii Anni 1727., qoæ incipiuot: *Libenter.*

Aliæ 5. Nonas Martias ejufdem Anni, quæ incipiunr: *Loca Sancta.*

Aliæ Kal. Aprilis ejufdem Anni, quæ incipiunt: *Ex qua Sedes.*

Aliæ 3. Nonas Aprilis ejufdem Anni, quæ incipionr: *Summe decet.*

Aliæ 7. Kal. Junias ejufdem Anni, quæ incipionr: *Pretiofus*, unà cum declarationibus fub die 28. Septembris 1728. ab eodem Pontifice factis fuper qoibufdam dubiis circa intelligentiam rerum in ipfa Conftitutione contentarum eaortis.

Aliæ 21. Martii Anni 1729., quæ incipiunr: *Exponi Nobis fecit.*

Aliæ demum 7. Kal. Aprilis ejofdem Anni 1729., quæ iocipiunt: *In Sede.*

Quibus rationibus motus fit Prædeceffor Benedictus hafce emittendi Conftitutiones.

§. 2. Quamvis autem hæc omnia & fingula ex ejufdem re. me. Benedicti pia & laudabili erga Regularium familias voluntate profecta fuerint, qoos ipfe ob eorum zelum de falute animarum, religionis fervorem, doctrinam, & regularis difciplinæ obfervantiam, magna ac vere paterna dilectiooe profequebatur, Nofque ipfi æque profequimor, conceffa, extenfa, decreta, confirmata, & declarata fuerint; Nos tamen, qui poft varias altercationes & difficultates de iifdem Literis & Conftitutioonibus excitatas, optatam Sanctæ Dei Ecclefiæ tranquillitatem præ oculis habemus, volentes, ut univerfis dominici gregis Paftoribus, ac præfertim Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepifcopis, & Epifcopis, in partem folicitudinis Noftræ vocatis, liberum jurium fuorum, quæ Summi Dei gloriam, & animarum falutem refpiciunt, in illorum Diœcefibus exercitium fervetur: quæque illud quomodocomque impedire & lædere fortaffe poffunt, pro virili noftra penitus amovere cupientes, quemadmodum aliàs Romani Pontifices Anteceffores Noftri fæpius egerunt; Nos quoque ad præfervandum iifdem Patriarchis, Archiepifcopis, & Epifcopis, ac quibufcumque aliis Ordinibus, ac cœtibus Ecclefiafticis & Sæcularibus, fuorum jurium exercitium & poffeffionem, amovendamque quarumcumque diffentionum & litium occafionem, ex conceffa Nobis divinitus Apoftolicæ poreftatis plenitudine, eorumdem Anteceflorum Noftrorum Pontificom Romanorum veftigiis inhærentes, ftatuimus & decernimus, de omnibus & fingulis prædictis Literis & Conftitotionibos, quæ ab eodem Anteceffore Noftro Benedicto prodieruot: necnon de omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, indultis, exemptionibus, facultatibus, & declarationibus io iifdem contentis, eam deinceps decifionem ac judicium, etiam in foro confcientiæ, habendum, quod five ex Jure communi, five ea Concilio Tridentino, five ea Decretis & Conftitutionibus Apoftolicis, five aliàs legitime habebatur, antequam eædem literæ & declarationes ab eodem Benedicto conceffæ fuiffent, perinde fcilicet ac fi illæ non emanaffent; ad qoam difpofitionem, ejufque priftinum ftatum ac terminum, omnia fuperius enonciata, omnino reducimus, & reducta effe volomus, itaut impofterum fupradicti Ordines Regulares earumdem Literarum & Conftitutionum ofu,

Epifcopalem vero jurifdictionem cum frangant.

Ad terminos juris reducuntur, quafi emanatæ non fuerint.

commodo,

commodo, & effectu penitus carere debere intelligantur.

Et quæ contra vigore acta fuer. irritantur, si huic adverse tur reductioni.

§. 3. Hine ad præmissorum effectum pro nullis & infectis haberi volumus omnia Decreta irritantia, prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcumque in Literis & Constitutionibus prædictis quomodolibet apposita, atque alia eorumdem occasione facta, huic reductioni, decreto, & voluntati Nostræ quomodocumque adversantia, quibuscumque ea essent concepta formulis, ac præservationibus, declarationibus, modificationibus, restrictionibus, explicationibus, derogatoriarum derogatoriis, aliisque validissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, præsertim quod semper in data cuicumque Constitutioni illarum revocatoriæ, imposterum edendæ, posteriores censeantur; etiam motu proprio, & potestatis pari plenitudine, ac ex certa scientia, etiam consistorialiter, etiam pro conservatione status Regularis, etiam in vim contractus & stipulationis inter Sedem Apostolicam & Ordines prædictos initæ, quam ad hujusmodi effectum rescindimus, & ex nunc rescissam, nulliusque roboris & momenti esse volumus, & decernimus.

Lites vero hinc exortas, & adhuc pendentes eodem modo decidendas decernitur.

§. 4. Ideoque omnes dissentiones, altercationes, & lites coram quibuscumque Judicibus ordinariis, extraordinariis, & commissariis, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, necnon quacumque eorumdem Cardinalium Congregatione, prædictarum Literarum & Constitutionum occasione jam motas, nedum decisas aut finitas, vel etiam, quæ jam decisæ essent, si modo tractum habeant successivum, easque rursus imposterum excitari contingat, juxta Juris communis, Concilii Tridentini, Decretorum & Constitutionum Apostolicarum, ac præsentem hanc Nostram dispositionem, nec aliter, decidendas esse præcipimus.

Futura vero dubia, & difficultates ad Apost. Sedem deferenda.

§. 5. Futura vero dubia & difficultates, ubicumque & quandocumque oriantur, ad Nos & Sedem Apostolicam, ad quam Pontificiarum Constitutionum, atque ecclesiasticarum Sanctionum interpretatio pertinet, referenda esse decernimus.

Clausulæ.

§. 6. Itaque omnia & singula hactenus memorata: necnon præsentes, etiam ex eo, quod causæ, ob quas emanaverint, comprobatæ, expressæ, & verificatæ, aut in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque eisdem consenserint: vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, sive alio quovis defectu, notari, & impugnari, argui, infringi, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse; sed eas, ac omnia & singula in eis contenta, semper & perpetuo valida, firma, & efficacia esse & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, omnino statuimus; sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, quavis auctoritate & facultate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri, & interpretari debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaratum esse volumus.

§. 7. Non obstantibus præmissis; necnon Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon omnibus & singulis prædicti Benedicti decessoris, ac declarationibus super dubiis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon omnium & singulorum Ordinum prædictorum, ac eorum cuilibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, literisque Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis; cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium & singulorum tenores iisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque quomodolibet contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut eædem præsentes in Valvis Basilicarum Sancti Joannis in Laterano, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campiflore, ut moris est, affixæ, quoscumque illæ respiciunt, arctent & afficiant, perinde ac si unicuique coram & personaliter intimatæ fuissent, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostri statuti, decreti, voluntatis, moderationis, & reductionis infringere, vel ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, 3. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

Confirmantur Regulæ & Constitutiones Congregationis Montis Libani Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis S. Antonii Abbatis. LVI.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 31 Martii 1732. Pont. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolatus officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis altitudo humi-

litati Nostræ, meritis licet & viribus longè impari, committere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, Monasticos Ordines ac Cœtus, in Ecclesia Dei pie sancteque institutos, ac prisca celeberrimaque sanctitatis & religiositatis laude fulgentes, in salutari eorum vivendi norma, regularique observantia consovere atque conservare omni studio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici prosperoque illorum regimine & gubernio provide prudenterque facta ac ordinata esse noscuntur, ut serventur exactius, & perenni soliditate persistant, Apostolici muniminis patrocinio libenter, cum a Nobis petitur, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis piorumque Operum incrementum, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Institutum horum Monachorum a Clemente XI. in Urbem avocatum.

§. 1. Aliàs siquidem fe. re. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster antiquissimum Monachorum Orientalium Institutum a Divo Antonio Abbate fundatum, ac ab ejus Discipulis in Ægypto, Syria, aliisque Orientis regionibus propagatum, summo semper in honore a Sanctis Patribus, Generalibusque Conciliis habitum, ac perpetuis laudibus celebratum, prope Ecclesiam Sanctorum Petri & Marcellini de Urbe, evocatis ad hoc e Syria ejusdem Instituti Monachis Syris Maronitis, stabiliendum curavit; & quia Monastici illius Ordinis diversa sunt apud ipsos Maronitas Cœnobia, nec una eademque in omnibus viget gubernii ratio, utpote quorum aliqua

Ejus historia.

a se invicem non pendent, sed unumquodque Monasterium a proprio ita regitur Abbate, ut nulla inter ejusmodi Abbates mutua connexio aliquave subjectio intercedat: alia vero in Congregationem redacta, ac sub directione unius Abbatis Generalis, qui tamquam Caput præest omnibus ipsius Congregationis Monasteriis, inferiores etiam Abbates habentibus, constitutæ reperiuntur; duplexque in Syria dictorum Monachorum extat Congregatio: altera antiquior ac frequentior, quæ in Monasterio Sancti Elisæi initium sumpsit, ac Montis Libani dicitur: altera recentior, & ad prioris imitationem formata, quæ a Cœnobio, ubi cœpit, Sancti Isaiæ

Monachi Syri Montis Libani in Ecclesia SS. Petri, & Marcellini constituti.

nomen trahit, Venerabiles Fratres S. R. E. Cardinales, negotiis Propagandæ Fidei præpositi, probe considerantes ac perspicientes, in Monasterio apud eamdem Ecclesiam SS. Petri & Marcellini subinde extructo vix haberi posse Monachos idoneos & sufficientes ex Cœnobiis Syriæ, quæ privato ac singulari jure reguntur, decreverunt, illos ex dicta Congregatione Montis Libani accersendos fore, quippe qui strictiorem profitentes observantiam, ea Chori, studiorum, literarum, sacrarumque Missionum munia, quæ a memorato Clemente Prædecessore præscripta fuerunt, præ cæteris exactius adimplere possunt.

Petita Regularum a tota Congregatione observandarum confirmatio.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Michael Edenensis, Abbas Generalis ejusdem Congregationis Montis Libani, Nobis nuper exponi fecit, tametsi Congregatio & Ordo hujusmodi suas habeant Regulas & Constitutiones, per Orientis Monasteria sanctissime custoditas, neque unquam a Sede Apostolica improbatas, quinimo peculiari studio commendatas; nihilominus, ut majori firmitate fulciantur, & a calumniis atque obtrectationibus sæpe adversus eas confictis ac sparsis vindicentur: utque aliæ Nationes, quæ per Orientem sive a Fide Catholica sive a disciplina Monastica desciverunt, exemplum ac normam vivendi exinde sumere valeant, Capitulum Generale prædictæ Congregationis Montis Libani ipsum Michaelem Abbatem Generalem ad Romanam Curiam destinaverit atque ablegaverit, ut totius dictæ Congregationis nomine, Regularum & Constitutionum ejusdem Congregationis approbationem & confirmationem ab hac S. Sede impetrare procuraret; Nos Regulas & Constitutiones prædictas Nobis exhibitas, quæ ex arabico idiomate in latinum diligenter versæ fuerunt, dilectis filiis Nostris Nicolao Spinolæ, eorumdem Monachorum Congregationis Montis Libani apud Nos & Sedem prædictam Protectori, ac Vincentio ipsius S. R. E. Cardinalibus Petra nuncupatis, Congregationis supradictorum Venerabilium Fratrum Nostrorum, negotiis Propagandæ Fidei præpositorum Præfecto, expendendas commisimus, qui mandatis Nostris prompto obsequio morem gerentes, illas mature diligenterque examinarunt, cumque nihil in eis repererint, quod Orthodoxæ Fidei, bonis moribus, pietati, exactæque Instituti Monastici observantiæ adversetur, Regulas ac Constitutiones præfatas unanimiter probarunt atque laudarunt, easque in unum volumen redigi curarunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

Illarum examen duobus S.R.E. Card. demandatum.

Constitutiones Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis Sancti Antonii Abbatis Congregationis Montis Libani.

PARS PRIMA.

CAP. I.

De Obedientia.

1. Debet Monachus Abbatem suum Christi loco citra omnem disceptationem habere;

2. Eidemque in omnibus, peccato excepto, obedire;

3. Et illum honore & amore tum interno tum externo prosequi;

4. Nihilque eo inconsulto statuere;

5. Neque de illius circa Fratres regimine subtiliter investigare:

6. Omnem propriam conversationem, seu bonam seu minus rectam, illi plane patefacere:

7. Nullas expositiones sive tractatus habere aut scribere, neque concionari aut docere, nisi ipso consulto atque annuente;

8. Nec epistolam mittere aut accipere, quam illi non antea exhibuerit;

9. Nec illo inconsulto depositum aut pignus suscipere;

10. Neque mutuum quidpiam dare aut accipere, neque eleemosynam erogare aut petere, nisi illo annuente: servatis tamen juris solemnitatibus, & accepta a legitimo Superiore facultate.

CAP. II.

De Castitate.

1. Monachum oportet omnes sensus suos diligentissime cohibere;

2. Atque a Fœminarum etiam sibi affinium colloquio & consuetudine abstinere:

3. Omnes item omnino Fœminas ab ingressu sui Monasterii prohibere:

4. Neque cum puero simul habitare. Si quos tamen docere contigerit, extra Monasterii claustra docendi erunt.

5. Omnes denique occasiones Castitati noxias amputare atque amovere.

CAP. III.

De Paupertate.

1. Monachum convenit nihil omnino proprium possidere;

2. Neque aliquid omnino sibi quasi proprium usurpare;

3. Neque suo cordi aut corpori jungere quidpiam ex bonis parentum aut consanguineorum; necessitate autem cogente, sibi id præstari intelligat, non consanguinitatis jure, sed non secus atque cæteris externis.

CAP. IV.

De Humilitate.

1. Monachum decet primatum nusquàm appetere, sed contra aliis ubique cedere, atque novissimum locum tenere;

2. Omnes actus & mores suos externos ad abjectionem & humilitatem componere, & Fratribus ubique deferre;

3. Fratrem item prævenire verbo: Parce mihi, si rei, quæ agitur, natura istud exigat.

CAP. V.

De Fraterna Charitate.

1. Monachum oportet quamdiligentissimè ea omnia procurare, quæ ad communem concordiam & pacem cum reliquis Fratribus conducere intellexerit.

2. Debet itaque reverentiam, urbanitatem, comitatemque verbo & opere exhibere Fratribus, non modo superioribus, sed etiam æqualibus, atque inferioribus, & præcipue illis, qui sibi ista præstare detrectant.

3. Caveat item accuratissimè, ne quempiam condemnet aut vituperet, neve sibi verbum gestusve excidat, ex quo audientibus mæstitia aut suspicio quævis oriatur.

4. Satagat præterea, cor habere mundum a quavis appetitione superioris sortis, ne inde livor & invidia subrepat, vitium maximè detestandum, & charitati exitiale.

CAP. VI.

De Patientia.

1. Monachus debet verbo & opere se ad patientiam comparare perfectæ mortificationis studio.

2. Suborta autem tentatione, æstu iracundiæ agitari perturbarive se non sinat; sed longanimitate & silentio omnem sedare perturbationem studeat.

3. Tentationibus, atque difficultatibus pressus, ubique Deo gratias agere assuescat.

CAP. VII.

De Habitu Monachorum.

1. Monachus debet Habitum nigrum habere.

2. Superiorem vestem laneam, interiorem vero lineam, aut bombicinam adhibeat.

3. Zona nigra stricta se cingat; Tyrones vero fune ex pilis caprarum contexta.

4. Zonam non solvat, nec monasticum Cucullum deponat, aut aliam vestem, cubiturus, nisi quæ Zonæ subesse non solet.

5. In habitu, calceamentis; lecto, & stragulis paupertas servetur.

CAP. VIII.

De Mora in Cella.

1. Monachus sine causa Cellam deserere non debet;

2. Neque secum in illa habitare quempiam permittere;

3. Neque Fratris Cellam citra ipsius annutum ingredi.

4. Si quempiam ad eum venire contigerit, illo in Cella præsente Janua pateat, neque occludatur, donec ille abierit.

5. Monachi Cella ita clausa maneat, ut communi, qua reliquæ Fratrum Cellæ, clave reserari valeat.

6. Cellæ munditiem & ordinem curet.

CAP. IX.

De Iter agentibus.

1. Monachus non debet sine Socio extra Claustra abire; Quapropter ante suum e Monasterio egressum comitem ab Abbate petat.

2. Nullum iter suscipiat, nisi de licentia Abbatis.

3. De Monasterio non exeat, nisi tempore ab Abbate constituto.

4. Sine literis Abbatis sui de altero in alterum Monasterium non pergat.

5. Quodcumque Monasterium intraverit, ejus loci Abbati usque ad suum inde discessum omnino pareat.

6. Neve equo aut quovis jumento, nisi Abbate annuente, utatur.

7. Sique fieri potest, jumento contentus esto.

CAP. X.

De Mensa.

1. Mensa Monachi cibo obvio & parabili instruatur.

2. Bis in die dumtaxat cibum sumere, prandium scilicet & cœnam, contentus sit; si quid amplius sumere necesse fuerit, Abbatem consulat.

3. Carnibus abstineat, nec illis nisi ægritudinis causa, vesci fas esto, idque de licentia Abbatis.

4. Hominem sæcularem ad mensam intra Monasterii Claustra non adhibeat.

5. Ad mensam sine Abbatis licentia non sedeat supra Seniorem.

6. Mensæ assidens neminem salutet.

7. Post refectionem fas esto tantisper animum relaxare vel in solitario secessu, vel unà cum Fratribus.

CAP. XI.

De opere manuum.

1. Monachum oportet operi seu mentali seu corporali vacare, præsertim si firma corporis valetudine utitur.

2. Opus autem Fratribus utile esto.

3. Illud vero, nisi de licentia Abbatis, non capiat; Sique res ipsa postulat, etiam officinæ, in qua est operaturus, Præfectum consulat, ejusque annutum petat.

CAP. XII.

De Silentio.

1. Monachus debet Silentium discrete observare;

2. Idque tribus præcipue temporibus: a Completorio nimirum ad Tertiam diei sequentis: præterea in Ecclesia, atque ad mensam; Et si quid dicendum fuerit, submissa voce dicatur.

CAP. XIII.

De Oratione mentali.

1. Monachus mane & vespere Orationi mentali ad semihoram vel horam vacabit; idque fiat vel post absolutas Vocales preces, vel ante, ad Abbatis nutum.

2. Oraturus, vel cum aliis Fratribus in Ecclesia conveniat, vel solus in Cella maneat.

3. Hujusmodi autem orandi genus non suscipiant, qui laboriosis ministeriis addicuntur, nisi de licentia Abbatis.

CAP. XIV.

De Oratione vocali.

1. Monachus Septem Orandi tempora observet juxta Monasterii consuetudinem: Primum, vespertinum Officium sub occasum: Deinde, Completorium ante cubitum: Tertiò, Officium mediæ noctis sub horam propriam: Quarto Officium matutinum simul cum hora tertia: Postremo, Officium Sextæ simul, & Nonæ.

2. Annectendæ sunt Completorio Litaniæ Deiparæ, quibus succedit conscientiæ examen ad octavam horæ, quod etiam mane fieri debet post Tertiam.

3. Feria quarta & sexta singuli in Cellas suas secedant sub vesperam post conscientiæ examen: & Psalmum quinquagesimum manibus in Crucis figuram extensis recitent quinquies.

4. Pœnitentiales genuflexiones, quas *Metanœas* vocamus, ad Laudes singuli peragant.

CAP. XV.

De Confessione Sacramentali.

1. Monachus peccata sua Sacerdoti ad confessiones excipiendas constituto confiteri debet. Si autem alteri Sacerdoti, Abbatem consulat:

2. Idque semel quavis hebdomada saltem præstet.

3. Sub ingressum in Religionem generali Confessione peccata sua apud Sacerdotem ab Ordinario approbatum deponat; nec recipiatur, nisi exhibita attestatione, quod confessionem Sacramentalem emiserit.

CAP. XVI.

De Sanctorum Mysteriorum Communione.

1. Monachus debet opere & desiderio perpetuo paratum se præbere ad perceptionem Sanctorum Sacramentorum:

2. Eorumque communionem frequentare, eaque suscipere diebus Dominicis, & Festis de præcepto.

3. Si qua in eadem hebdomada plura concurrant Festa, propter Sacramenti reverentiam juxta Abbatis consilium in quibusdam a Communione abstineat.

4. Monachus vero Sacerdos Sacrum non omittat unquam, nisi causa ab Abbate probata.

CAP. XVII.

De Modestia.

1. Monachus e Cella egressurus proprium habitum induat, neque sine eo a quopiam se conspici permittat;

2. Memineritque inclinare Caput Abbatibus, & Sacerdotibus Senioribus, circumstantiis loci atque temporis id exigentibus, juxta traditionem & ordinem atque morem Fratrum.

3. Fratri manum omnino non admoveat, nisi salutationis causa peregre abeunti, aut de longinquo redeunti, & in causa ægritudinis necessitate cogente.

4. Abiturus, aut Cellam subiturus, aut fores patefacturus, aut clausurus aut pulsaturus modestiæ atque silentii memor esto.

5. Charitatem hilaritatemque cum timore Dei conjunctam in familiari cum Fratribus colloquio præseferat.

6. In summa intelligat, in omnibus dictis factisque suis sibi modestiæ gravitatisque leges esse servandas.

CAP. XVIII.

De Ægrotis.

1. Monachus Deo gratias agere debet in statu ægritudinis magis, quam in statu valetudinis, sciens se ad proprium profectum a Domino visitari.

2. Inconsulto Abbate corpus affligere aut vexare non debet.

3. Ægritudinem præsentiens Abbatem moneat.

4. Pharmaca & remedia Abbate inconsulto non adhibeat.

PARS SECUNDA.

CAP. I.

De Novitiis.

1. Liceat Abbati in suo Monasterio Novitios suscipere, atque etiam expellere, de consilio Congregationis Monachorum.

Novitiorum probatio: 2. Novitius non probetur, nisi in Monasterio, in quo plures Monachi degunt, qui & monasticam Regulam observant, & statutis temporibus Canonicas preces, cæterosque ecclesiasticos Ritus peragunt.

Habitatio: 3. Habitent Novitii in loco à cæteris separato; & curabit Abbas Generalis, ut pro Novitiatu designetur Monasterium determinatum, & in eo in iis separatus.

Tempus Tirocinii. 4. Novitiatus ad biennium producatur, neque quispiam ante expletum hoc spatium ad Habitum admittatur, nisi ex causa a Congregatione Hegumenorum probata: idque non ante expletum annum. Si vero Novitius expleto biennio ad hoc minus idoneus reperiatur, omnino dimittendus est.

Aetas admittendorum: 5. Novitius ante expletum ætatis annum sextumdecimum non suscipiatur; neque major sit quadragesimo quinto. Pertinet autem ad Congregationem Hegumenorum in hoc casu, si aliunde noverit, illum Ordini profuturum, sive in defectu ætatis sive in excessu dispensare, modo non sit minor annis quatuordecim.

Conditiones. 6. Novitium Primò oportet esse christianis Parentibus natum, atque orthodoxum. Quare si ipse, aut alteruter ejusdem Parentum, Christianus non est, aut Christianam Fidem negavit, vel Neophytus ad illam accessit, aut a Catholica Fide ad sectam hæreticorum transiit, absque licentia Congregationis Generalis a nemine suscipiatur. Qui vero hæreticis aut schismaticis parentibus natus est, ab Abbate Monasterii suscipiendus non est, nisi de licentia Abbatis Generalis.

Secundò, si excommunicatus, interdictus, suspensusve ab exercitio sui Ordinis fuerit, ante absolutionem atque benedictionem proprii Episcopi non recipiatur.

Tertiò, non recipiatur Novitius publice suspectus, vel delatus de criminibus spectantibus ad negotium Fidei orthodoxæ, vel de homicidio, aut enormi in re turpi delicto; neque notorie infamis, nisi certa sinceræ pœnitentiæ signa antea ostenderit, & obtinuerit absolutionem aut dispensationem a legitimo Superiore, prout de jure.

Quartò, nec recipiatur alieno ære obstrictus, neque reddendis de administratione re alienæ rationibus obnoxius, neque Judicis sententia exilio mulctatus, nisi Creditoribus, & Magistratibus satisfecerit.

Quintò, nec conjugio ligatus, nisi de consensu conjugis, & facta coram Episcopo separatione.

Sextò, nec in ecclesiastica Dignitate constitutus, cui cura animarum annexa sit, nisi in manu sui Prælati illam abdicaverit.

Septimò, nec nothus, neque alio vitio laborans, irregularitatem inducente, & processum ad Sacros Ordines impediente, nisi obtenta ab habente facultatem absolutione seu dispensatione.

Octavò, nec æger corpore, nec morbo cuivis obnoxius, nec infanus, aut mentis minus compos sui; Sed corpore sanus & integer sit, & interno externove vitio careat, quo ab Ordinibus suscipiendis, aut exhibendo Fratribus ministerio impediatur.

Nonò, nec qui in alio Monasterio aut Ordine professionem emisit, nisi petita a proprio Prælato venia, & nostra generali Congregatione annuente. Monachi vero, qui sua nobis Monasteria Superiorum permissu tradiderint, si Congregationem nostram optaverint, ad annum dumtaxat sunt probandi; quo peracto, rogatis Congregationis Monachorum de more suffragiis, ad professionem admittantur, locum vero post Monachos, quos invenerunt, obtineant. Qui vero Novitius in alio Monasterio aut Ordine fuerit, non recipiatur, nisi de licentia Abbatis Generalis.

7. Abbas Monasterii, antequam Novitium admittat,

mittat, exploret circa omnia prædicta, & examen fiat in Congregatione Monachorum. Si Abbas Novitium post præmissum examen admiserit, deinde vitium in eo deprehenderit, aut impedimentum quodliber, continuo illum e Monasterio dimittat. Si vero prædictum examen neglexerit, ab Abbate Generali graviter erit puniendus. Qui autem Novitium susceperit, sciens impedimentum aliquod ex prædictis obstare, ex gradu suo excidat, qui id ausus fuerit, sine mora; nec ad ullum deinceps in Religione gradum idoneus dignusve censeatur ipse, & omnes Monachi, qui in Congregatione unà cum illo interfuerint ad triennium: quo expleto a Congregatione Hegumenorum restitutionem obtineant. Novitius vero, eum in modum receptus; si nec dum professionem emiserit, Monasterio expellatur; sin autem professus fuerit, res ad Congregationem Hegumenorum devoluta censeatur, quæ cum Reverendissimo Domino Patriarcha, aut legitimo Superiore, causam definiet.

Pœnæ contra non admittendos recipientes.

De Examine.

8. Debet insuper Abbas de Novitii ætate, indole, scientia, valetudine, causa vocationis ad statum religiosum, & cæteris hujusmodi, cognoscere; idque fiat in Congregatione Monachorum.

Cæterisque per mittendis.

9. Postquam ergo Abbas cum Monachorum Congregatione admissionem Novitii probavit, tum vero locum a Fratribus separatum illi assignabit, ibique ad octo saltem dies citra habitus mutationem maneat; atque interea Regulas Ordinis, statuta, & consuetudines examinet. Et primùm quidem Novitius generalem peccatorum Confessionem apud Sacerdotem ad excipiendas sæcularium confessiones ab Episcopo approbatum obeat, atque Sacram Communionem percipiat. Postea, convocatis Monachis, sive Matutino sive Vespertino tempore Abbas Novitium induat Tyronum Habitu juxta Ritum Syriacum.

Admissionis dies notanda.

10. In quolibet Monasterio habeatur liber, in quo Abbas describat nomen Novitii, cognomen, patriam, diem, mensem, & annum, quo Habitum Novitii suscepit. Similiter in codice adnotetur dies, in quo professus est, monasticum Habitum suscipiendo. Et prædictus liber in Archivio Monasterii reponatur.

11. Tyrocinii annus supputandus erit a die, quo Habitum Novitii induerit. Et prior tempore potior sit in gradu. At Sacerdos eum, qui Sacerdos non est, præcedit, & Diaconus non Diaconum.

Nihil ab admittendis recipiendum.

12. Non liceat Abbati, neque aliis, exigere aut accipere a Novitiis quidquam pro ipsorum receptione ad probationem; sed nec pretium vestis, ad probationem necessariæ. Si vero Novitius sponte quidpiam Monasterio obtulerit, id porro palam & in publico conventu fiat, cedatque in communem Monasterii usum.

Novitiorum vestes servandæ usque ad diem professionis.

13. Novitiorum vestes resque omnes certo in loco reponantur, postquam in codicem singula relata fuerint, ipso Novitio præsente unà cum Fratribus. Nec ulli liceat, inconsulto domino, quidpiam ex illis sibi usurpare, aut Monasterio applicare. Sed nec ipse Novitius de rebus suis disponere valeat, probatione durante, aut aliter eorum usum cedere absque Abbatis consensu. Si Novitius ad sæculum redierit, res suas auferre non prohibetur; illas tamen repetere non poterit, quas sponte, & expresse Monasterio donaverit, aut si professio secuta fuerit.

14. Novitius ante professionem quovis etiam brevissimo temporis spatio potest de rebus & bonis suis pro arbitrio disponere: Post factam vero professionem nullum illi remanet in ea dominium: nec item Abbati; sed illud ad Ordinem statim transire censetur.

15. Currente probationis tempore, ter de Novitio Fratrum suffragia rogentur: & Primum quidem expleto Tyrocinii anno: Iterum vero post decimum octavum mensem: Postremo post vigesimum quartum; hoc est elapso probationis biennio. Si in postrema Congregatione fuerit approbatus, Habitum suscipiat, quamvis in geminis prioribus Congregationibus reprobatus fuisset; & e contrario, si in tertia reprobatus fuerit, dimittatur, nec priorum duarum Congregationum ulla ratio habenda erit. Qui per annum dumtaxat, ut supra, probatur, de eo Monachorum suffragia rogentur post sextum, nonum, & duodecimum mensem. Qui per annum cum dimidio, post duodecimum, decimum quintum, & decimum octavum mensem.

Dum tempore probationis [illegible] [illegible] [illegible] ne roganda.

16. Suffragiis Monachorum approbatus censetur, qui vel unum pro receptione supra medietatem suffragium habet. Si vero suffragia fuerint paria pro receptione & pro reprobatione, iterum rogentur: Sique adhuc paria fuerint, reprobatus censeatur.

[illegible] tempore [illegible] [illegible] ejiciendus.

17. Si forte Novitius Tyrocinii tempore in grave crimen publicum & manifestum prolapsus fuerit, re prius cum Congregatione Monachorum communicata, Abbas illum sine mora ejiciat; ita tamen, ut ejus famæ apud sæculares, quoad fieri poterit, consulatur.

18. Novitius postquam ad suscipiendum Habitum in tertia Congregatione approbatus fuerit, Abbas illi Habitus susceptionem ad triduum differat; quo intervallo jubeat, eumdem de statu suo deliberare: utrum scilicet illi placeat vota emittere, aut contra ad sæculum redire. Si evoluto triduo Novitius statuerit religiosam professionem emittere, & Monachus fieri, ad Ecclesiam adducatur, Fratrum cœtu deducente, atque coram Abbate ad Altaris latus assidente genua flectat, duobus saltem Monachis professis præsentibus; Et Abbas de ipsius proposito ac mente illum interroget: Sique habitum petierit, induatur juxta Ritum Syriacum, postquam pronunciaverit hanc votorum formulam.

Forma Jur[illegible] me[illegible] ante susce[illegible] H bitus emi tendi.

Ego N. N. promitto ac voveo Deo omnipotenti, & Reverendissimo Abbati Generali N. N. ejusque successoribus, Obedientiam, Castitatem, & Paupertatem voluntariam usque ad mortem, juxta Regulam & Constitutiones Congregationis nostræ Monasticæ. Item promitto ac voveo, me nullam Dignitatem quæsiturum sive in nostra Congregatione sive extra, nec ambiturum per me ipsum, nec per alios procuraturum, neque subdole aucupaturum, neque etiam acceptaturum, nisi ad id me coegerit imperium Superioris mei, cui teneor obedire.

19. Si Novitius ordinem deseruerit, atque ad sæculum fuerit reversus, seu sponte sua, seu Congregationis Monachorum suffragio dimissus, non erit iterum recipiendus, nisi annuente Congregatione Hegumenorum; Sique horum permissu receptus, sponte sua, aut a Congregatione Monachorum dimissus fuerit, numquam deinceps recipiatur. Qui vero post primam discessionem receptus fuerit, probationis ejus anni a die reditus supputentur, nec prioris tyrocinii ulla ratio habeatur.

20. Si Novitius a proposito resilierit, & ad sæculum fuerit reversus, atque ibi ad Sacros Ordines eumdem promoveri contigerit, sine Congregationis Generalis permissu recipiendus non est.

Ante emittendam Professionem Abbatis Generalis consensus requirenda.

21. Nec Abbas nec Congregatio Monachorum suffragia ferre potest pro admissione Novitii ad professionem absque Abbatis Generalis consensu vel expresso vel tacito, quem ille sine legitima causa negare non debet; & nisi expresse & nominatim negaverit, dare consensum censendus est.

22. Cum tempus probationis Novitius expleverit, & professus fuerit, Abbas ad Generalem Abbatem de eodem referat.

vitii ad ...um Ec... ...sticum ...inem ad... ...endi.

23. Non permittenda est Novitio promotio ad ullum Ordinem Ecclesiasticum, neque Abbati liceat eumdem ad Sacram Ordinarionem offerre. Qui Novitium ad Sacros Ordines provehi concesserit, a gradu suo excidat, & Novitius ad Habirus susceptionem inhabilis censeatur.

24. Novitius cum Monachis professis suffragium non ferat: neque de rebus ad Ordinem spectantibus interrogetur; neque ullam Dignitatem in Ordine habeat, dum probatur; sed ministetiis tantum Monasterii addici potest. Probationis quoque tempore Novitius a Monasterio, in quo ad Tyrocinium admissus fuerit, ad aliud Monasterium non transferatur sine justa causa, nec sine consilio Congregationis Monasterii, nbi moratur, & Congregationis Monasterii, quo transferendus est, & ex permissione Abbatis Generalis. Sic autem translatus, cum tempus probationis expleverit, pro ejus admissione eorum Monachorum suffragia rogentur, ubi moratur.

25. Novitins habitum gerat ab habitu Monachorum professorum diversum; nec ante professionem habitum illorum induat.

...e frequen... Sacra... ...riorum.

26. Sacramenra Pœnitentiæ & Encharistiæ Novitius quavis hebdomada semel saltem frequentet; neque a Divinorum Mysteriorum participatione prohibendus est sine consilio Patris Spiritualis, ab Abbate eidem assignati. Er si quidem Sacerdos fuerit, a Sacra Oblatione quotidie peragenda suspendendus non est, nisi ex causa, & consulto Abbate.

27. Si eouringat Novitium Clericum Missæ inservire cum altero superioris gradus & loci, sive Professus ille sit, sive Novitius, Epitrachelion, hoc est Clericalem Srolam non induar, nisi Clericus ille, qui loco graduque superior est, illud pariter induerir.

De silentio.

28. Novitium decet, silentium tenere præsentibus Abbate arque Magistro, neque loqni nisi interpellatur, ant ex justa legitimaque causa: neque cum Sæculari, nisi Abbate & Magistro annuentibus, & alio Monacho præsente.

De reveren... ...a Seniori... ...ns.

29. Novitius Mensæ non assideat, nisi jussus ab Abbate, aut a Seniore inter Fratres; Si contingat ipso sedente præterire Abbatem aut Sacerdotem, statim assurgat, & junctis in crucis modum supra pectus manibus submissa cervice, oculisque in terram defixis, perstet, donec ille pertransierit. Pari submissione reverenriaque se gerat, Abbate aut alio Sacerdote ipsum alloquente; nec, nisi jussus, assideat.

30. Novitins ab Abbate aut a Magistro reprehensus, statim in genua procidat, tacitusque audiat arguentem; nec, nisi jussus, pro se verba faciat, aut sibi objecta refellat: nec nisi illo jubents assurgat.

CAP. II.

De Magistro Novitiorum.

1. Magister Novitiorum intelligat, rem esse magni momenti sibi commissam; quandoquidem ex prima Novitiorum institutione pendet majori ex parte eorumdem profectus, & spes nostri Ordinis. Curet igitur, ut in dies per studium propriæ perfectionis instrumentum aptius ad eos juvandos reddatur.

2. Amabilem se præster, & vitæ integritate, ac discretione ita se gerat, ut omnes Novitii ad ipsum in suis tentationibus confidenter confugiant, eique res suas libere aperiant, & ab eo consolationem & auxilium in omnibus sperent.

3. In Domo probarionis, Monasterio conjuncta, vel in Monasterio ipso (nam locum Novitiorum separatum esse magis expediret), Refectorium quidem sit commune, sed Mensa aliqua Novitiis designerur post omnes Professos.

4. Magister Novitiorum privaras tantum pœnitentias suis Novitiis imponere poterit, publicas vero nonnisi consulto Abbate.

Facultates Magistri Novitiorum.

5. Habeat hic idem Magister Novitiorum potestatem ordinariam a Prælatis absolvendi a casibus reservatis Novitios snos; nisi Abbati hæc facultas aliqua de causa restringenda videretur, vel alteri concedenda: Sed statutis anni temporibus, saltem bis in anno, extra ordinem Confessarius Novitiis offerendus est.

6. Magistrum Novitiorum versatum esse oportet in lectione librorum spiritualium, ut deceptiones, quæ in spirinali vita accidunt, intelligat; Novitiis vero eos tantum legendos trader, quos ad eorum profectum conducere judicabir, quique sint orthodoxi, & ab Ecclesia Catholica non reprobati. Semihoræ verò spario eosdem docebit Orationem mentalem & vocalem, Doctrinam Christianam, & Regulas atque Statuta nostri Ordinis, præsertim qua ratione accedere debeanr ad Sacramenta Confessionis & Eucharistiæ, & quomodo horis Canonicis, & Sacræ Liturgiæ interesse eos conveniat; qui autem literas nesciunt, illos statutas preces recitare docebit.

7. Abbatis est, unum ex Sacerdotibus Monasterii, qui sit præ cæteris morum probitate & doctrina commendatus, Magistrum Novitiorum designare. Hunc autem, si negligentem in Novitiis instituendis, aur minus prudentem in eis corrigendis deprehenderit, pro qualitate culpæ puniar; idque coram Professis, non coram Novitiis fiat. Eum vero ab officio removere non poterit, nisi Congregatione Monachorum consulta.

CAP. III.

De Professis.

Monachi non nisi post emissam Professionem ad statum Clericorum vel Laicorum admittendi.

1. Postquam Novitius professionem emisit, aliquamdiu, Abbaris arbitrio, sive in ministerio Fratrum, sive in studiis literarum exerceatur, ut appareat, an ad Clericorum ordinem promovendus sit, an vero in Laicorum cætu manere debeat; nemo enim in nostra Congregatione ante Novitiarum ad statum Clericorum, sive Laicorum deputatur, sed omnes indifferenter ad quemcumque statum admittuntur; & solum post peractam professionem, postque edira idoneitatis suæ signa, ab Abbare, consulta Monachorum Congregatione, ad clericatum, sive ad statum laicorum designantur. Hac tamen in re conscientia ipsius Abbaris oneratur, ut nimirum & rationem idoneitatis uninsensusque habeat, & Monasterii necessitatibus de conveniente numero Sacerdotum, Clericorum, & Laicorum consulat.

2. Antequam vero Professus ad statum aliquem determinetur, semper maneat sub custodia & cura Vicarii Abbatis, & quantum fieri potest, nullum commercium habeat, vel cum Novitiis, vel cum aliis Monachis, nisi cum paribus & æqualibus suis, aut cum iis, qui in eodem ministerio, aut studiis iisdem versantur.

3. Quamquam autem quis ab Abbate ad statum Clericorum deputatus sit, & Ordinem etiam aliquem Ecclesiasticum acceperit; intelligat tamen ad ulteriorem gradum sibi aditum nequaquam patere, nisi illum bonis moribus, & comparata ex studiis scientia promeruerit. Abbatis igitur, & Congregationis Monachorum arbitrio relinquitur; ut ipsum ab ulteriore Ordine accipiendo ad tempus, vel etiam perpetuo, arceant; idque potissimum de Ordinibus infra Diaconatum intelligendum est; nam qui servatis

servandis

ſervandis ad Diaconatum promotus eſt, is a Sacerdotio accipiendo, otſi urgentiſſima de cauſa, nequaquam removeatur.

4. Pari ratione, qui diu in miniſterio Laicorum deſerviit, ſi idoneus poſtea repertus fuerit, poteſt ab Abbate & Monachorum Congregatione ad Ordines etiam majores prumoveri; dummodo tamen, poſtquam ab Abbate ad miniſterium laicale addictus eſt, nec literas didicerit, nec libros legerit, niſi ipſo conſulto.

C A P. IV.

De Clericis Studentibus, & Magiſtris.

1. Nemo ad Ordinem eccleſiaſticum promoveatur, niſi ætate a Sacris Conciliis præſcripra, aut diſpenſatione a legitimo Superiore obtenta, & de licentia Congregationis Monachorum, atque Abbatia, qui ordinandum cum literis teſtimonialibus ad Epiſcopum loci, aut ad Reverendiſſimum D. Patriarcham mittere debet, tenoria ſequentia.

Revereodiſſime & Religioſiſſime Domine N. Epiſcope Civitatis N., aut Beatiſſime Patriarcha Noſter Domine N.

Tenor Teſtimonialium pro Promovendis.

Nos Abbas. & Monachi Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani Monaſterii N. teſtamur reverendum P. N. Monachum prnfeſſum noſtri Ordinis in legitima ætate conſtitutum, vel diſpenſationem ætatis hic annexam habentem, & ſufficienti doctrina boniſque moribus præditum, nulloque impedimento irretitum, dignum eſſe, qui Ordinem N. a Reverendiſſima Dominatione tuá, vel a Beatitudine tua, accipiat. Quamobrem has ei Literas patentes dedimus, ſigillo Monaſterii noſtri munitas, & ſubſcriptione noſtri Abbatis firmatas, die N. menſe N. anno N. Loco ✠ ſigilli -- N. Abbas Monaſterii N.

2. In libro Monaſterii adnotabitur oomen Ordinati, & Epiſcopi Ordinantis, & dies, menſia, & annus.

Nemo ordinandus inconſulto Abbate.

3. Si quis ex Profeſſis permiſerit, ſe ordinari abſque licentia Abbatis & Congregationia Monachorum, negotium ejus ad Abbatem Generalem deſeratur, qui illum ab exercitio Ordinis ſuſpendat, aliiſque pœnis plectat, ſalva indulgentia, quam ei Reverendiſſimus D. Patriarcha conceſſerit.

4. In quolibet Monaſterio Clericis ab Abbate Magiſter deputetur, qui eos doceat; & ipſi literas diligenter exco'ant, quarum ope Choro deſervire valeant, & Sacerdotii onera digne ferre, ejuſque munera pro dignitate exequi.

In qualibet Provincia deſignandum Monaſterium ad excolenda ſtudia.

5. In qualibet Provincia, ſi fieri poteſt, unum ex Monaſteriis frequentioribus ab Abbate Generali ad excolenda ſtudia deſignetur, in quo prærer Magiſtrum Grammaticæ ſint etiam alii duo Magiſtri, alter Dialecticæ & Philoſophiæ, & alter Theologiæ; vel ſaltem unus Magiſter poſt peractum Grammaticæ Dialecticæ & Philoſophiæ curriculum, Sacram Theologiam exponat, & Dogmaticam præſertim, atque Moralem, juxta methodum ab eodem Abbate Generali præſcribendam. Præterea conſtituatur Præfectus Studiorum, cujus cura eſſe debet, ut tum a Scholaribus tum ab horum Magiſtris ſtatutus ordo & regula Studiorum ſervetur; idemque præerit omnibus actibus literariis, & examinationibua Scholarium. Etſi autem Abbatem Generalem ſpectat, tam Præfectum Studiorum, quam Magiſtros prædictos deputare; in mortis tamen, aut infirmitatis alicujus eorum caſu Congregatio Monachorum unà cum Abbate illius Monaſterii alium in ejus locum ſubrogare poterit, donec Abbas Generalis conſulatur, cujus erit ſpatium etiam annorum aſſignare, quo Grammaticæ, Philoſophiæ, & Sacræ Theol giæ Studium perficiatur: diſtributionem qu que temporis tam matutini quam pomeridi ni, & vacationes per hebdomadas, & a num; ita tamen, ut neque horarum Can nicarum, & Sacræ Liturgiæ tempora, àliaq Monaſtica exercitia, a communi Regula Conſtitutionibus præſcripta, perturbentur; n que vires Studentium aut Magiſtrorum oppr mantur.

6. Quolibet menſe Diſputatio publica fiat & bis in anno examen. Diebus autem Dom nicis habeantur collationes vel de Sacra Scri tura, vel de caſibus conſcientiæ, aut contr verſiis in Oriente vigentibus adverſus ſchiſmat cos, hæreticos, & infideles juxta directione Præfecti Studiorum.

7. Præter Syriacam & Arabicam linguam quaa neceſſario callere debent, curabunt etia diſcere Hebraicam, Græcam, & Latinam, Sacras Scripturas, & Patres, Doctoreſque l gere, atque interpretari valeant.

8. Omnia ad Studium neceſſaria ſubſidia Abbate Studentibus procurentur. Studentes v ro curent: Primo, ut animi puritatem, rectam in Studiis intentionem habeant: Secu do, ut fervor Studiorum non extinguat aut m nuat amorem ſolidarum virtutum: Tertio, iis facultatibus operam dent, eoſque audia Magiſtros, quos Abbas deſtinabit: Quarto, horas Studio, tam communi quam privato a tributas, diligenter obſervent: Quinto, ut Magiſtros Studiorum cauſa convenire debent horam certam ab Abbate deſtinatam habeant extra quam illorum Cellas ſine peculiari facu tate non adeant.

9. In noſtra Congregatione nullus grad aut prærogativa Magiſtris, aliiſve debetur, ſe ſolum Abbati Generali. Hegumenis, & Ab hatibus Provinciatum, atque Monaſteriorum donec in ea dignitate fuerint, poſtea Sace dotibus profeſſis juxta tempus profeſſionis deinde Clericis item Profeſſis, ac poſtrem Laicis. Abbas tamen Generalis curabit, pr laborum & meritorum ratione tam Magiſtr quam alios quoſcumque Sacerdotes Monach remunerari eos, vel Monaſteriis præficiendo vel ab oneribus, quæ junioribus imponi ſolen eximendo.

10. Nemo ex Monachis librum aliquem, a tractatum, aut orationem, ſive concione ſcribat, niſi conſulto Abbate, qui opua p ſe legat, aut alicui ex Magiſtris legendum co mittat. Illud autem in publicum prodire, a typis imprimi non licebit, niſi prius ab Abba Generali, & Epiſcopo, aut Reverendiſſim Domino Patriarcha probatum fuerit.

C A P. V.

De Sacerdotibus.

1. Quæ de Diſciplina religioſa & Inſtitut noſtro ſervanda omnibus propoſita ſunt, Sacerdotes pro ratione ſui gradus ſibi præcipu dicta exiſtiment, & obſervent.

2. Divinum Officium nitantur attente, devo te, & opportuno tempore recitare, & ad Ch rum cum cæteris convenire ſtatutis horis; ceri monias ſacræ Liturgiæ, aliarumque eccleſiaſtic rum Functionum accurate diſcant & obſervent ſintque hac in re uniformes, Patriarchalem bi Eccleſiam tamquam normam proponentes Cantus etiam eccleſiaſticos calleant. Sic demu in Liturgia, diviniſque Officiis celebrandis pr nunciationem, cantum, & quamcumque alia exteriorem actionem moderentur, ut non mi nus aliorum ædificationi, quam propriæ devo tioni ſerviant.

3. Curæ

Animarum cura non accipienda.

3. Curam animarum nemo ex nostris suscipiat : neque in iis, quæ Parochorum aut Episcoporum juris sunt, se immisceat. Si quando autem ab Episcopo aut Reverendissimo Domino Patriarcha jussus fuerit Abbas Monasterii, ut ipse vel aliquis Monachorum in Monasterio aut in vicinis sive remotis locis Populum doceat, vel Confessiones audiat, aut alia quæcumque Sacramenta administret, ab eo facultatem in scriptis habere curet.

De audiendis Secularium Confessionibus.

4. Nemo ad Confessiones nostrorum audiendas accedat, nisi ab Abbate deputatus, qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus habeat. Sæcularium vero confessiones nemo audiat, nisi obtenta Episcopi licentia. Perspectos autem unusquisque habeat casus reservatos tum Reverendissimo Domino Patriarchæ & Episcopo, tum Abbati Generali.

5. In casibus conscientiæ, iisque præsertim, qui ad censuras, restitutiones, & casus reservatos pertinent, se se diligenter exerceant, earumque rerum compendia, & brevem interrogandi methodum, & contra singulorum peccatorum species remedia salutaria, ex sacris præsertim Canonibus comparare studeant, collationesque de prædictis inter se diebus festis habeant.

6. Confessarii ita audiant Pœnitentes, ut mutuum aspectum fugiant. Quod si locus non erit hujusmodi, ut tabola Confessarium a Pœnitente dividat, manu interposita inter faciem propriam, & Pœnitentem, qui ad latus genua flectere debet, id præstabit. In audiendis vero fœminarum confessionibus, severos potius, quam familiares se exhibeant, ita tamen, ut paterna quædam & spiritualis gravitas in eis eluceat. Nemini autem petere aut accipere quidquam liceat, sive ab iis, quorum Confessiones audiverit, sive ab aliis, quod in pauperes distribuat, vel alteri satisfactionis nomine restituat, inscio & inconsulto Abbate.

De ministrando infirmis.

7. Qui vocantur ad eos juvandos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore ad salutem animarum usui esse possint. Caveant autem nequem sermonem de loco sepulturæ in cœmeterio Monasterii eligendo, aut de hæreditate, vel eleemosyna Monachis relinquenda infirmo injiciant.

8. Nemo ex nostris ad ullam Archipresbyteri, Periodeutæ, aut Chorepiscopi dignitatem se promoveri sinat; sed sacro Presbyteratus Ordine contenti sint omnes, etiam Abbates. Si vero Reverendissimus Dominus Patriarcha voluerit, Abbates eam benedictionem recipere poterunt.

CAP. VI.

De Monachis Laicis.

1. Intelligant omnes, primarium vocationis Monasticæ finem esse inservire Divinæ Majestati, & propriam salutem procurare, illudque ministerium obire, quod ex obedientia sibi commissum fuerit. Contenti ergo sint statu Laicali, ad quem ipsos Abbas & Monachorum Congregatio destinaverit; & in præscripto sibi ministerio sic vitam omnem exigant, ut sibi persuadeant se in ea re obsequium præstare Creatori, ob cujus amorem schema monasticum induerunt.

De precibus a Laicis dicendis.

2. Qui Syriace legere & canere norunt, divina Officia in Choro statis horis cum cæteris persolvant. Qui vero Arabice tantum, Horas diurnas & nocturnas ad usum Laicorum compositas legant. Qui autem legere nesciunt, certum precum vel psalmorum numerum, ab Abbate sibi præscriptum, ad singulas horas memoriter recitare discant. Qua in re ministerii uniuscujusque ratio habebitur; ac præsertim eorum, qui in laboriosis exercitationibus occupantur, quique qui vel prima luce Monasterio ad opus egrediuntur, vel usque ad vesperam regredi nequeunt; his enim horarum loco certas precationes Abbas constituet privatim recitandas; omnes tamen, qui legitima causa impediti non sunt, quotidie divinæ Liturgiæ intersint.

3. Postquam sui officii ministeriis satisfecerint, si quid vacui temporis superfuerit, id totum in alias exercitationes spirituales, aut corporales impendant; ejusque rei causa Abbatem adibunt, ut ipsius voluntatem exquirant.

4. Curent peculiari studio erga omnes Clericos, & præcipue in sacris Ordinibus existentes, respectum humilitatemque exhibere: idque multo magis erga sacerdotalem Ordinem; sciantque, quod etiamsi professi sint, in sacris tamen Functionibus cedere debent Clericis, etiam Novitiis, ecclesiastico habitu indutis.

Laici ad omnes dignitates præterquam Abbatiales eligibiles.

5. Quia tamen PP. nostri statu Laicali, vel minoribus Ordinibus, aut Diaconatu tantum contenti, Deo serviisse, Fratribusque præfuisse noscuntur; ideo Monachos Laicos vel Clericos aut Diaconos scientia sufficienti præditos, & regimini idoneos, non omnino ab officiis, etiam insignibus, excludimus, sed posse eos tam ab Abbate Generali & Congregatione Hegumenorum, quam ab Abbate & Congregatione Monachorum, atque etiam a Congregatione Generali, eligi in Hegumenos, Oeconomos, Procuratores, & Consultores, & ad alias similes Dignitates promoveri, declaramus: hac tamen salva conditione, ut nunquam in Abbatem Generalem, aut Abbatem Provinciæ, sive Monasterii, qui Sacerdotes esse debent, eligantur. Qui autem eo, quem diximus, modo electus fuerit Hegumenus, intelligat sibi primum post Sacerdotes locum convenire extra Congregationes; in Congregationibus vero post Hegumenos Sacerdotes, & ante omnes alios, etiam Sacerdotes.

6. Caveant Monachi Laici, nequid sibi capiant, aut aliis dent, commodent, mittant, aut quidquam hujusmodi faciant absque expressa licentia Abbatis, aut ejus, qui ope i præest.

7. Librum nullum retinere aut legere iis licebit, sine Abbatis licentia, cujus prudentiæ erit, eos illis legendos assignare, qui magis ad spiritualem ipsorum profectum expedire videbuntur.

CAP. VII.

De Ordine domestico, & de Honestate extra Monasterium servanda.

De horarum distributione.

1. In unoquoque Monasterio distributio horarum in tabella describatur, & in loco patente ponatur, in qua secundum anni tempora diligenter notentur horæ Chori, id est Vesperarum, Completorii, Nocturni, Matutini cum Tertia, & Sexta, atque Nona: Item horæ Liturgiarum privatarum & solemnium: Item horæ prandii & cœnæ: Denique hora operis manuum sive ministeriorum, aut studii, & hora, qua Fratres cubitum eunt, usque ad signum, quo excitantur.

Vicarii munia.

2. Ab Abbate constituatur Monachus, sive Vicarius, sive alius quicumque, cujus officium erit, tempore, orationi & reliquis exercitiis assignato, observare, num omnes iis vacent: Item observare omnia, quæ ad honestatem & decentiam externam pertinent, Ecclesiam & Monasterium in locis publicis perlustrando; & si quid inconveniens deprehenderit, ad Abbatem referat.

In Refectorio semper servandum Silentium.

3. Ad mensam habeatur lectio; Silentium autem nunquam ab Abbate dispensetur. Si quem vero externum Ecclesiasticum aut Sæcularem contigerit ad Monasterium divertere, ipse Abbas solus, vel adhibito aliquo alio Monacho, pro illius Viri dignitate poterit simul cum illo cibum sumere: idque, si fieri poterit, extra Refectorium: alioquin vel ante vel postquam Monachi in Refectorio cibum sumpserint.

4. Cum

De H[illegible], & Hospitibus.

4. Cum Monachus de Monasterio exire non debeat nisi socio adhibito, quem sibi Abbas assignaverit, advertat Abbas, ne socios graves sint aut molestı, neque nimis familiares aut suspecti.

5. Nisi necessitas coegerit, (quæ tamen ab Abbate erit cognoscenda & probanda) Monachi ad ministeria, sive ad studium intra Monasterium addicti, de Monasterio egredi non permittantur, nisi bis in hebdomada, & cum interpolatione dierum, peractisque prius ministeriis necessariis; idque ita ab Abbate per turnum distribuatur, ut & disciplina Regularis in Monasterio nihil detrimenti capiat, & omnibus per hebdomadam Monachis facultas exeundi e Monasterio æqualiter detur. Diebus autem Dominicis, & Festis majoribus nemo possit veniam exeundi obtinere, nisi celebratis prius Divinis Officiis, aut eo dumtaxat temporis spatio, quod a Divinis Officiis vacuum est.

6. E Monasterio egressi, honestatem & modestiam incessu, manibus, colloquio, oculis exhibeant: loca remotiora, & Ecclesias minus frequentes adeant: personas, vias, ædes, officinas suspectas aut infames devitent: cum sæcularibus non tantum familiaritatis habeant, ut vel secreta Monasterii iis revelent, vel ex frequenti eorum conversatione Monastica disciplina relaxentur: multoque magis a fœminarum colloquio abstineant, neque eas invisant, aut ad illas scribant, nisi in magna necessitate aut cum spe magni profectus spiritualis, & consulto expresse Abbate.

Contra ambientes.

7. Non permittat Abbas, ut Monachi manuscula offerant Magistratibus, aut eorum aulas frequentent, aut amicitias quocumque modo ambiant; præsertim si deprehenderit eos hac via ad ecclesiasticam Dignitatem vel in Religione gradum prorepere. Si quem vero hujus ambitus reum invenerit, graviter puniat, & ad Abbatem Generalem deferat. Idem de Abbate dicendum, si præter consuetas & necessarias Magnarum visitationes, munerumque oblationes, vel quid novum introducere tentaverit, vel ipse Magnatum amicitias plus æquo captare deprehensus fuerit.

CAP. VIII.

De Fundatione Monasteriorum, & receptione Hospitum, deque vitanda Monachorum vagatione.

Monasteria non recipienda sine expresso Episcopi, & Patriarchæ consensu.

1. Nullum Monasterium, nisi accedente consensu & benedictione Episcopi, & Reverendissimi Domini Patriarchæ, & de licentia Abbatis Generalis, atque Hegumenorum, nobis a Fundatoribus aut Patronis oblatum accipere debemus, vel de novo fundare possumus. Quisquis vero Abbas sive propria, sive Congregationis etiam Monachorum auctoritate id fecerit, pœnæ gravioris culpæ subjaceat in Religione, si licentia tantum Abbatis Generalis & Hegumenorum defuerit; & puniatur etiam ab Episcopo, & a Reverendissimo Domino Patriarcha, si absque horum consensu id factum fuerit: omnesque Monachi, Abbati consentientes, eidem pœnæ subjaceant; & actus Monastici ibidem facti, ut Novitiorum admissio, ac professio, irriti & inanes declarantur.

2. Illud vero solum Monasterium fundare vel accipere, ut supra, nobis licet, in quo monastica disciplina observari possit, & sufficiens Monachorum numerus ali: idque vel ex annuis redditibus Monasterio legatis, vel ex terræ fundo, de quo ex labore manuum vivere possint.

Introitus in Monasteria mulieribus interdicendus.

3. Omne Monasterium, quod Monachi nostræ Congregationis inhabitant, honesta clausura muniatur. Sic autem fit clausum, ut mulieribus cujuscumque dignitatis aut ordinis nulla ratione pateat.

4. Extra ipsius Monasterii Clausuram, vel in loco intra Monasterium ad id destinato, Hospitium erigatur, in quo Hospites ad nos divertentes accipi possint: Et mulieres quidem in loco valde remoto ac prorsus separato a viris & a Monasterio. Neque Abbas, neque Congregatio Monachorum potest alicui, vel Ecclesiastico vel Sæculari Cellam in ipso Monasterio vel ad breve tempus assignare, nisi in Hospitio locus omnino defuerit, aut personæ accipiendæ minime conveniat, ut cum Episcopus aut Reverendissimus Dominus Patriarcha ad nos divertit.

De ære alieno non accipiendo, Monasterii rebus non alienandis &c.

5. Nulli Abbati aut Oeconomo licebit, Monasterium ære aheno gravare absque inevitabili necessitate; nec vendere aut commutare vel quovis modo alienare possessiones, fundos aut annuos census, Monasterio donatos aut acquisitos, sub pœna depositionis ab officio, & inhabilitationis tam Abbatis, quam Oeconomi, & Monachorum, si assensum ad hoc præbuerint, nisi obtenta prius facultate ab iis, ad quos spectat, & consensu Abbatis Generalis.

D[illegible] bo[illegible] ru[illegible] ment. &[illegible]

6. Pecuniæ exactæ de reditibus Monasterii, aut a Benefactoribus Monasterio donatæ, non retineantur in manu cujusquam, sed in arca statim reponantur sub duplici clave, quarum una sit penes Abbatem, altera penes Oeconomum. Item Instrumenta fundorum Monasterii, vel rerum donatarum, aut Testamentorum clausulæ, aut alia quæcumque documenta, ad res temporales Monasterii spectantia, in publica forma redacta, in Arca vel in Archivio communi reponantur sub duplici clave, ut supra.

Res Monachis q[illegible] obvenientes Monasterio applicantur.

7. Quæcumque Monacho Professo donantur, sive ex hæreditate proveniunt, tam mobilia, quam immobilia, omnia Monasterio statim & sine dilatione applicentur; usus tamen aliquarum rerum, ut librorum, ei concedi poterit ex licentia Abbatis: ita tamen, ut ex eo usu paupertas religiosa non lædatur, neque murmuratio aut æmulatio in cæteris Fratribus oriatur.

8. Inventarium bonorum tam mobilium quam immobilium in omnibus Monasteriis, fideliter & accurate descriptum, in Archivio conservetur, & unum illius exemplar ad Abbatem Generalem mittatur. Item habeatur Inventarium onerum sive obligationum erga Fundatores & Benefactores tam vivos quam defunctos, quibus Abbas satisfieri diligenter curet.

De translatione Monachorum.

9. Monasteria nostra ita sint invicem conjuncta, ut Monachi possint, Abbatis Generalis arbitrio, ex uno in alterum libere transferri, & ubicumque is voluerit, ad tempus vel perpetuo collocari. Ejus tamen prudentiæ erit, ut non temere Monachos sic transferat, sed habita ratione necessitatis Monachorum & Monasteriorum, & consultis prius, si fieri poterit, aut expedire judicaverit, Abbatibus, qui debent ipsum de statu suorum Monachorum ac Monasteriorum certiorem facere. Bona vero mobilia aut immobilia unius Monasterii ad alterum nequaquam transferantur; maxime si a fundatoribus ea fuerint certo loco assignata; Sed quæ Monachorum labore, vel ex hæreditate Consanguineorum, aut donatione Amicorum, cujusquam eorum facta, ad Monasteria redditus accesserint, iis poterit Abbas Generalis necessitatibus Monasteriorum indigentium prudenter subvenire: sic tamen, ut Abbas occasionem inde non arripiant Monasteria sua negligenter administrandi.

10. Si Abbas experimento compererit, quemquam suorum Monachorum vel cœli inclemen tiam ferre non posse, vel alia quacumque de causa Communitati expedire, ut inde discedat, & ad aliud Monasterium proficiscatur; de consilio Congregationis Monachorum Abbatem Generalem admoneat, qui illum pro sua prudentia ad aliud Monasterium migrare jubebit. Si vero in longinqua regione fuerint, itaut Abbas

Generalis consuli tempore opportuno nequiverit, tonc Abbas de consensu Congregarionis Monachorum mittere poterit Monachum cum literis ad Abbarem Generalem, qui illum in quodcumque voluerit Monasterium transferet. Sive autem ob infirmitatem, sive ob pravos mores dimissus fuerit Monachus, omnia, quæ ad iter necessaria erunt, magna charitatis significatione subministrentur ab eo Monasterio, unde dimittitur. Si vero in commodum & otilitatem alterius Monasterii mittitur, illius sumpribus & expensis mitterur. Caveant tamen frequentes Monachorum translationes, ne Monasteriis oneri sint, nec illas sine necessitare fieri permittant.

Nullus in Monasteria recipiendus nisi scriptam Abbatis licentiam proferat.

11. Quemadmodum nulli Monachorum licet decedere de Monasterio, in quo per Abbatem Generalem collocatus est, ita nulli Abbatum fas erit, advenientem Monachum recipere, nisi licentia proprii Abbatis, aut Abbatis Generalis in scriptis obtenta; alioquin, tam qui recipit, quam qui recipitur, pœnam Monachorum vagorum subeant arbitrio Abbatis Generalis. Si quis vero Monachus a proprio Abbate, vel a Fratribus ejus Monasterii, in quo versatur, se injuriam aut persecutionem pati affirmaverit, volueritque Abbatem Generalem adire; non idcirco ei licebit, inconsulto eodem Abbate Generali, aut saltem Abbate & Congregatione Monachorum sui Monasterii annuente, e Monasterio proficisci; sed debet ad ipsum Abbatem Generalem scribere, & licentiam ab illo primum obtinere: aliàs ab eodem Abbate Generali tamquam vagus puniatur.

De non vagando extra propriam Provinciam.

12. Nullus, etiamsi Abbas fuerit, possit ire extra suam Provinciam quocumque titulo vel prætextu, neque ad parentes, consanguineos, vel affines: neque ullam peregrinationem, etiam sacram, suscipere, absque speciali licentia Abbatis Generalis: neque ex uno Monasterio ad aliud se transferre, etiam pro rebus proprii Monasterii, absque consensu Congregationis Monachorum; nisi Monasterium, ad quod se confert, adeo vicinum sit, ut uno die ire ad illud, & redire ad proprium Monasterium valeat. Si quis Abbas huic Constitutioni contravenerit, ab Abbate Generali puniatur. Cæteri verò Monachi non Abbates, qui sine licentia Abbatum suorum de uno Monasterio in aliud pergunt, vel peregrinationem suscipiunt, in Monasterio includantur arbitrio Abbatis, qui jejunium insuper illis ad tempus præscribat.

De non quæstuando.

13. Nulli tam Monachorum quam Abbatum licebit ostiatim, aut per Pagos, sive per Ecclesias mendicare. Si tamen aliqua necessitas urgens suaserit aliquid petendum ab aliqua persona, id fiat religiose & modeste per Monachos ab Abbate designatos. Si vero per Pagos vel Civitates propter gravem Monasterii necessitatem mendicandum fuerit, id non fiat, nisi ex licentia ab Episcopo, & Reverendissimo Domino Patriarca in scriptis habenda.

CAP. IX.

De subjectione erga Prælatos.

1. Cum noster Ordo in medio Nationum hæreticarum & infidelium versetur, atque ab universalis Ecclesiæ Capite, marium terrarumque spatiis disjunctus sit, diligentissime curent Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Monasteriorum atque Provinciarum, eorumque Vicarii, ne aut ex locorum distantia, aut proximarum gentium consuetudine charitas atque devotio Monachorum erga Sanctam Petri Apostolorum Principis Cathedram & Romanos Pontifices, quoquo modo refrigescat; quin sedulo satagant, ut omnes Monachi intelligant, obedientiam & obsequium erga Sedem Apostolicam Romanam esse velut nostræ Religionis fundamentum & characterem, quo a cæteris Orientis nationibus Syri Maronitæ se discerni voluerunt. Pretiosissimum itaque hoc Majorum nostrorum depositum custodire summopere nitantur & omni ope contendant, ut tum verbo, tum opere tales se esse palam & publice fateantur, quales eos esse oportet, qui officii sui, & beneficiorum ab Ecclesia Romana acceptorum haudquaquam immemores sunt. Et quoniam Divino mandato jubemur, proximi etiam nostri salutem curare, diligentissime studeant, antiquorum nostrorum Patrum, ac præsertim Monachorum S. Maronis, qui pro Catholica Religione strenue decertarunt, vestigiis inhærendo, occasiones captare ad Orthodoxæ Fidei propagationem, & ad profectum Nationum ab Ecclesia Catholica dissidentium, inter quas versantur; neve earumdem desperent aut negligant conversionem, sed cum omni charitate & patientia, Divino adjutorio freti, procurare illam opportune importune, arguendo, increpando, obsecrando nitantur.

De subjectione Rom. Pontifici:

Patriarchæ Antiocheno.

2. Honorent quoque post Summos Romanos Pontifices matrem suam Antiochenam Ecclesiam, & Reverendissimum Dominum Patriarcham, toti Nationi, Ordinique nostro ab eadem Romana Ecclesia præpositum: cui, tamquam Patri, peculiari affectu & devotione addicti sint, ejusque Decretis & Constitutionibus omnibus, quæ Fidei Catholicæ, aut Romanis Pontificibus non adversantur, pareant & obtemperent. Nomen quoque ejus post Romanum Pontificem tam in Sacra Liturgia quam in divinis Officiis de more commemorent. In rebus dubiis & gravibus, quæ Ordinem nostrum concernunt, illum consulant. Antequam Congregatio Generalis fiat, ejus benedictio ab Abbate Generali petatur; postquam facta est, electi Abbas Generalis & Hegumenii ipsum adeant, benedictionem accepturi. Si opera nostra in rebus ecclesiasticis aut temporalibus, ad Sedem Patriarchalem Antiochenam spectantibus, uti voluerit, paratos se exhibeant. Nullum cum ipso aut reliquis Prælatis dissidium habeat; neque in rebus, ad ejus, sive Prælatorum auctoritatem pertinentibus, se immisceant, sed meminerint, se illius & Prælatorum, in quorum Diœcesibus versantur, obsequentissimos filios esse. Si quis huic Regulæ quoquo modo contravenisse compertus fuerit, severissime puniatur.

Et Episcopo loci.

3. Post Reverendissimum Dominum Patriarcham Episcopo loci debitum honorem & obsequium deferant, ejus quoque nomen in sacris Diptychis recitantes. Sacramenta exteris non administrent, neque conciones ad illos habeant, aut catecheses faciant, aut ullum Ministerium sacrum publicum obeant ad populum, sine expressa ejus licentia.

4. Episcopos, Chorepiscopos, Archipresbyteros, & Parochos, omnesque tam Reverendissimi Domini Patriarchæ, quam Episcopi Ordinarii ecclesiasticos Ministros, quo par est, honore prosequantur. In eorum Officiis sese ne immisceant, neve sacram ullam functionem cum sæcularibus, vel erga sæculares exerceant, nisi jussu Episcopi, & beneplacito Parochorum, curam animarum perpetuam Monachi ne gerant, neque etiam ad tempus in Civitatibus sine licentia Reverendissimi Domini Patriarchæ & Episcopi Ordinarii: in pagis vero, ac præsertim in locis Monasterio contiguis, possunt, si Episcopus voluerit, ad tempus supplere absentiam vel defectum Parochorum, Sacramenta necessaria administrando, concionando, & catecheses faciendo.

5. Quomodo autem Monachi cum Principibus & Potestatibus sæculi se gerere debeant monet Apostolus, inquiens: *Omnis anima potestati-*

bus

bus sublimioribus subdita sit, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam, nec tantum bonis & modestis, sed etiam discolis. Reddere autem jubemur omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem. Si quis igitur Principum sæcularium contigerit ad nostra Monasteria divertere, maxime si fidelis fuerit, omni honore illum prosequantur.

De non implicando se in negotiis Magnatum.

In negotiia tamen Magnatum nequaquam se ingerent: nemo enim militans Deo, implicat se negotiis sæcularibus: neque eorum aulas frequentent, aut amicitias ambiant; multoque minus eorum opera aut patrocinio adversus ecclesiasticas Potestates utantur. Si quid vero cum illis circa bona temporalia Monasteriorum agendum aut transigendum erit, id ab Abbate, aut Oeconomo sic fiat, ut religiosæ humilitatis nunquam obliviscatur. Curent denique, quantum fieri poterit, ut Monasteriorum fundi possessionesque a tributis & vectigalibus immunes sint.

CAP. X.

De iis, quæ observari debent in exigenda ab Abbatibus, & reddenda a Monachis ratione conscientiæ.

1. Cum hujus Regulæ finis sit spirituale auxilium Monachorum, Abbas summopere caveat, ne vitio suo eadem Fratribus gravis & intoleranda fiat, atque ab ejus observatione paulatim avertantur cum magno suarum animarum, atque Ordinis detrimento. In hoc proinde casu, se patrem exhibeat, adeout Monachus ad ipsum cum filiali fiducia recurrere assuescat.

De secreto servando in rebus conscientiam respicientibus.

2. Non est cogendus Monachus, ut conscientiam suam Abbati aperiat in iis rebus, de quibus confessus est, aut confiteri debet apud Sacerdotem. Omnia autem, quæ Abbati in hac materia revelantur, intelligat ea sibi sub secreto naturali dicta; quod tamen de iis dumtaxat intelligendum est, quæ quis de se ipso, suisque defectibus, aut tentationibus Abbati aperit; quæ enim de aliis Monachis denunciat, ea sub secretum non cadunt, nisi quoad personam denunciantis.

3. Hoc secretum Abbas cautissime servet, nec faciat quidquam ex notitia inde habita quoad res denunciantis, nisi expressam ab eodem habuerit facultatem. Si quis vero hujus secreti fidem quovis modo fregisse convictus fuerit, denuncietur Abbati Generali, qui delinquentem severe puniet. Hinc Abbas vel Præfectus rerum spiritualium satagat, ut Fratres intelligant pœnas impositas fractioni prædicti sigilli, ut inde metum omnem deponant, & ad usum hujus praxis promptiores reddantur.

4. In domesticis exhortationibus ab Abbate inculcetur tam sanctus & laudabilis mos, a sanctis Patribus nostris inductus, & Alumnis suis maxime commendatus. Item ejus necessitas & utilitas non solum ad privatum, sed etiam ad commune bonum spirituale ostendatur.

De aperienda Abbati conscientia.

5. Unusquisque igitur magna cum humilitate sub sigillo secreti naturalis, aut quacumque ratione ei placuerit, totam animam suam Abbati manifestam faciat, aperiendo defectus suos, eos præsertim quibus magis gravatur. Quos vero in Fratribus suis deprehenderit defectus, eidem Abbati revelet, ut congruum remedium aptare possit.

6. Capita autem, quibus conscientiæ propriæ ratio reddenda erit, hæc fere sunt, ex quibus cum ea retulerit, quæ ad plenam sui manifestationem dicenda putaverit, petat ab Abbate, ut se ipsum interrogando juvet ac suppleat. Si quid esse judicet, quod ad majorem ipsius Monachi profectum opportunum esse videatur.

Primò, An vivat contentus juxta suam vocationem: & quomodo se habeat circa vota substantialia Religionis.

De quibus rebus reddenda ratio.

Secundò, An sentiat aliquas animi perturbationes, tentationes molestas, & de facilitate seu difficultate & modo eis resistendi: & ad quos affectus vel peccata sit magis propensus & incitatus; Et quomodo observet, quæ ex Constitutionibus & Regulis tum communibus, tum officii sui ad ipsum pertinent.

Tertiò. Quomodo rebus spiritualibus sit affectus: quarum virtutum studio præcipue intentus: quantum temporis orationi tribuat, & tum vocali an potius mentali juvetur: Num in exercitio rerum spiritualium consolationem habeat, an vero contra, desolationem & vagationem mentis patiatur: De fructu, quem ex sacra Communione, Confessione, & aliis exercitiis spiritualibus percipiat: De mortificationibus, pœnitentiis, & aliis, quæ faciunt ad spiritus profectum; & in specie de præparatione ad injurias, & alia molesta æquo animo ferenda.

Quartò, De Fratribus, & quomodo ex eorum conversatione proficiat in Domino: & an alicui sit plus familiaris quam aliis: An aversionem animi sentiat ab aliquo, & an offensus sit in aliquo a quopiam: & quomodo sit affectus erga omnes.

Quintò, Num post ultimam rationem conscientiæ, quam reddidit, majorem aut minorem fructum fecerit.

7. Quod Monachus cum Abbate, idem præstare debet Abbas cum aliquo ex Monachis circa rationem conscientiæ propriæ reddendam.

CAP. XI.

De Renovatione Votorum.

Quotannis renovanda vota.

1. Ut firmius Monastica disciplina retineatur, Monachi nostri in die Festo Sancti Patris Antonii die 17. mensis Januarii vota solemnia quolibet anno renovent, hoc modo:

2. In Congregatione Monachorum una hebdomada ante festum Sancti Patris nostri Antonii Abbas moneat omnes Religiosos de futura votorum renovatione, ut unusquisque se præparet ad Confessionem sacramentalem in pervigilio Festi, vel ipso die faciendam: ubi Communione Fratrum ac Liturgia absoluta, congregentur omnes in locum a sæcularibus separatum, in quo Abbas faciat brevem adhortationem de votis mox renovandis: deinde cantatis Litaniis Beatæ Virginis Mariæ, & recitatis secreto Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, ipse Abbas flexis genibus coram Altari legat clara voce sequentem formulam;

Formula, ac cæremoniæ in votorum renovatione.

Ego NN. renovo meam professionem Monasticam, & promitto Deo omnipotenti, Beatissimæ Virgini Mariæ, Sancto Patri nostro Antonio, & Reverendissimo meo Abbati Generali N.N. ejusque successoribus, obedientiam, paupertatem, & castitatem usque ad mortem juxta Regulam & Constitutiones nostras. Item promitto, me nullam Dignitatem, sive in Ordine nostro Monastico sive extra, ambiturum, vel postulaturum per me ipsum aut per alios, seu acceptaturum, nisi jussu Superiorum.

Si sit Abbas Generalis, omittat ea verba, *& Reverendissimo meo Abbati Generali, ejusque successoribus*; & loco eorum dicat, *& Reverendissimo Abbati Generali pro tempore existenti.*

Tum surgens Abbas ad latus dexterum Altaris sedeat: Mox alii Monachi juxta antiquitatem suam in professione eamdem formam renovationis Votorum ex chartula, sive libro in manibus Abbatis existente, genuflexi ante ipsum Abbatem proferant. Quibus finitis, surgat Abbas & omnibus aliis genuflexis, faciat Absolutionem, dicens:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & condonet peccata vestra, & perducat vos ad vitam æternam.

Respondent. Amen.

Abbas: Benedicat vos nmnipoteos Deus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Respondent. Amen.

CAP. XII.

De Monachis infirmis & decedentibus.

Infirmi primo die confiteri debent.

1. Com Monachus graviter ægrotare cæperit, statim confiteatur Abbati, vel Confessario ab eodem deputato, & Sacra Communinne reficiatur, servata ad hoc hora magis conveniente, antequam cibom capiat, nisi infirmitas nimium urgeret. Nec ultra unum a gravi infirmitate diem confessio differri poterit, & si fieri pntest, etiam Communio. Et statim præsentibus dunbus vel tribus Monachis debet infirmus Abbati vel Oeconomo revelare bona omnia, quotum osum habuit, nec in Inventario descripta suot; alioquin, si mnnitus ab Abbate, omnia, quæ supra dicta sunt, facere detrectaverit, atque illum mori contigerit, Ecclesiastica sepultura privetur, & suffragiis divinis. Si vero temporalium bonotum administrationem habuerit, postquam cœperit gravirer ægrotare, & maxime si nulla sit spes salotis, Abbas cum duobus aut tribus testibus Monachis omnia illius repositoria visitet, & faciat debitom inventarium. Sique necessitas postulaverit, ejus ministerium alteri tradat, donec infirmus convalescat vel moriatur. Idem de Abbare infirmo dicendum, sive Abbas Monasterii sit, sive Hegumenus, sive etiam Abbas Generalis. Quæcumque autem in cella Monachi post ejus obitum reperta fuerint, Monasterio applicentur.

Ac bona sua omnia Abbati revelare.

De Infirmorum cura.

2. Diligens cura infirmorum habeatur, eisque secundum infirmitatis indigentiam, & secundum Medicorum consilium provideatur de omnibus necessariis. Et aliquis Religiosus, ac pios Monachus non aliunde occopatus, eis specialiter assignetur, qui sciat, possit & debeat ministrare. Cumque Horas canonicas gravati morbo per se ipsos recitare non possint, tunc, si sustinere possunt, dicantur coram eis ab aliquo.

3. In quolibet Monasterio, ubi commode fieri poterit, segregetur locus pro infirmis, etiam eum Oratorio, ubi singulis diebus Missa celebretur, si quis sit infirmus, qui eam audire possit.

4. Item in Ecclesia Monasterii decenter & honeste conservetor Sacrosancta Eucharistia pro Monachis & Familiaribus nostris, in casu necessitatis eis porrigenda.

5. Item Oleo benedicto infirmum ungat Abbas vel ejus Vicarius juxta Ritum Sacræ Lampadis sive Extremæ Unctionis. Et habeantur in quolibet Monasterio libri Rituales tam pro Eucharistiæ administratione, qoam pro Extrema Unctione, & pro commeodatione Animæ, & Exequiis.

6. Nullos Monachorum permittatur uti scientia Medicinæ tam pro Monachis, quam pro Sæcularibus, nisi in dicta scientia sit sufficienter instructus, & dispensationem a legitimis Superioribus habeat: idque sine periculo & scandalo, & sine mercede, sed ex sola charitate faciat.

Pro Defunctis exequiæ, & Orationes.

7. Abbas Monasterii obitum cujusque Monachi in suo Monasterio decedentis sine dilatione Abbati Generali & Abbatibus cæterorum Monasteriorum denonciet per epistolam encyclicam, ut pro mortuo fiant suffragia: nempe in Monasterio, in quo Mnnachus obierit, fiant exeqoiæ more solito, & Missa solemnis, & unusquisque Sacerdos dicat tres Missas, & quilibet non Sacerdos ter psalterium Orationom Dominicarum & Salutationum Angelicarum: item dicatur pro eo Missa solemnis in die quadragesimo obitus & in Anniversario. In reliquis vero Monasteriis una Missa dicatur a quolibet Sacerdote, & unom psalterium Orationum Dominicarum & Salutationum Angelicarum a nnn Sacerdote. Pro Abbate vero Generali, & unoquoque ex quatuor Hegumenis, idem fiat in toto Ordine, quod fit in Monasterio, in quo Monachus moritur: idque intelligendum est de illis etiam, qui aliquando munere Abbatis Generalis, & Hegumenorum functi sunt, etiamsi tales non fuerint, cum mortui sint. Hunc autem Missarum & orationum numerum, quem supra expressimus, augere vel diminuere poterit Congregatio Generalis pro majori vel minori Monachorum numero.

Exequiæ pro Rom. Pontif. Patriarcha, & Episcopo.

8. Audita morte Summi Romani Pontificis, vel Reverendissimi Domini Patriarchæ nostri, fiant exequiæ solemnes in singulis Monasteriis, & unusquisque Sacerdos dicat unam Missam, & non Sacerdos centum quinquaginta Pater Noster & Ave Maria, quod est integrum Psalterium precom. Idem fiat pro Episcopo in Monasteriis, quæ in ejus Diœcesi sunt, & pro Benefactoribus insignibus in Monasterio, cui benefecerunt.

9. In omnibus Cœmeteriis nostris Monachi a sæcularibus semoti sepeliantur in habitu, quem gessere, sive Professorum vel Novitiorum.

Anniversaria.

10. Bis in anno fiat commemoratio pro omnibus Monachis defunctis nostri Ordinis: Bis quoque pro parentibus, affinibus, & amicis Monachorum, & pro omnibus, qui in Cœmeteriis nostri Ordinis sepulti sunt: Et bis pro Benefactoribus, & pro illis, qui literas Fraternitatis Ordinis nostri habuerunt; Semel scilicet mense Novembri, & semel ante initium jejunii Quadragesimalis. In utraque commemoratione dicatur in unoquoque Monasterio Missa solemnis, & quilibet Sacerdos dicat unam Missam, & non Sacerdos Psalterium precum.

CAP. XIII.

De Eremitis & Inclusis.

Vitam eremiticam ducere cuique Professo conceditur.

1. Quoniam Patres nostri non modo Cœnobiticam vitam, sed etiam Eremiticam coluere, nobisque tradidere; ideo vestigiis eorum inhærentes, decernimus, fas esse unicuique Monacho professo, post exactum tamen a Professione monastica quinquennium, & petita prius, obtentaque ab Abbate licentia, in Cellam a communi aliorum Monachorum consortio semotam, Claustro tamen munitam, secedere ad tempus vel in perpetuum, prout ipsi Abbati & Congregationi Monachorum visum fuerit; ubi orationi & spiritualibus exercitationibus vacet, & si firmo corpore fuerit, agellus ei colendus tradatur, vel illud manuum opus exerceat, quod utile fuerit & conveniens. Probet autem Abbas spiritum Monachi, antequam illi dictam licentiam concedat, ne quid diabolicæ fraudis in hujusmodi secessu subrepat.

2. Minus quam duo non sint apud Monasterium Eremitæ, atque in duabus Cellis separatis: neque plus quam tres in totidem Cellis. Quod si Monasterium frequens sit, & voluerint plures quam tres Monachi vitam Eremiticam colere, tunc bini Eremitæ separatim ab aliis in sua quisque Cella manebunt; Et alter alteri Eremita ministrabit in rebus spiritualibus & temporalibus, eadem omnino ratione, qoæ a Regula & Constitutionibus præscribitur Cœnobitis erga socios; Idque, si ambo vel unus eorum Sacerdos fuerit; Nam sacram Liturgiam & Sacramenta Confessionis & Communionis eodem modo

in Ora-

Digitized by Google

in Oratorio privato frequentabunt, quo frequentantor a Monachis in Ecclesia Monasterii. Si vero ambo non Sacerdotes fuerint, id præstare debebunt in Ecclesia Monasterii, ad quam pro rebus spiritualibus convenient certis boris, certisque diebua, tum ad Cellas suas abibunt. In festo autem Paschatis Resurrectionis, & in Festo Nativitatis Domini, debent omnes Eremitæ tam Sacerdotes quam non Sacerdotes ad Ecclesiam Monasterii accedere, ibique divinum Officium cum Monachis celebrare, & Missam dicere vel audire: tum, sivo luerint, poterunt in communi Refectorio cibum sumere; alioquin peractis divinis Officiis & salutaro Abbate, in Cellas suas pergent.

3. Curet Abbas Monasterii, quæ circa illoa aguntur, perspecta habere; & invigilet, ne prætextu Eremiticæ vitæ otio se dent, aut aliud faciant, quam quod hujusmodi institotum postular. Assignet præterea unum ex Monasterio, qui temporibus suis victum, potum, vestirum, & omnia necessaria inclusis, sive Eremitis subministrer.

4. Semal in anno per decem aut octo dies tenentur Monachi omnes in Cellas suas a communi aliorum consortio secedere, & spiritualibus exercitationibus vacare: Idqoe sive ante Nativitatem Domini sive aote Dominicam Palmarum. Provideat autem Abbas, ut secessus hojusmodi inter Monachoa sic distribuatur, ot nollum vitæ commuoi aut necessariis Monasterii ministeriis detrimentum inferatur.

CAP. XIV.

De Monialibus.

Monialium cura penès Abbatem Generalem.

1. Monialium curam Ordo noster non suscipiat, nisi de consensu Reverendissimi Domini Patriarchæ & Episcopi Diœcesani in scriptis habendo; Eoque habito, regimen earum ad Abbatem Generalem immediate pertinebit, qui illarum post Reverendissimum Dominum Patriarcham & Episcopum Visitator Ordinarius erit, & Gubernator, & Director: & ad eum spectabit eis providere de Patribus Spiritualibua seu Confessariis tam Ordinariis quam Extraordiriis: & ipse etiam poterit earum confessiones per se ipsum audire, si voluerit, & Visitatorem aliquem ex Monachia nostræ Congregationis substituere, si impeditus fuerit.

2. Si plura fuerint Monialium Monasteria, nullam ab invicem dependentiam habebunt, nec unius Abbatissa alteri præesse poterit, sed unumquodque a soa Abbatissa administrabitur, & omnibus Abbatissis præerit Abbas Generalis, ut modo dictum est. Poterunt tamen Monialea ex uno Monasterio in aliud ob urgentem necessitatem transferri, modo adsit consensus duarum saltem partium Monialium, ad quas transfertur, & Episcopi illius loci.

3. Nulla Virgo, a parentibus aut aliis coacta vel seducta, recipiatur in Monasterio: nullaque Habitu Monialium induatur absqoe licentia Abbatis Generalis, & nisi ex consensu seu suffragiia plusquam medietatis Monialium. Habeat autem eas omnes respective conditiones, quæ in Novitiis Monachis juxta Constitotiones nostras requiruntur. Sitque sexdecim annis nata, cum Novitiatum incipit, neque annom ætatis quadragesimum quintum excedat. Profiteri autem non poterit ante completum biennium Novitiatus. Si qua vero Novitia in ætate legitima constitura probationis anno nondum expleto ob infirmitatem ab hoc sæculo migratura, pro consolatione animæ suæ ad Habitum Professarum admitti desideraverit, coram Abbatissa & Monialibus ab Abbate Generali, vel ex ejus commissione ab aliquo Sacerdote Monacho admitti poterit ad probationem faciendam.

4. Non multiplicentur Novitiæ vel Moni les ultra numerum earum, quæ ex rediiib propriis Monasterii vel ex consueris eleemosy commode possint sustentari. Nihil vero pro rom receptione in Novitiatu vel Professione Monasterio exigatur, excepto vestitu Novit rum. Et quando vestiendæ erunt Habitu No tiarum vel Habitu Professarum, id fiat in Ecc sia Monasterii coram Abbatissa & Monialibus manibus Abbatis Generalis, prævio conse Episcopi, vel in manibus ipsius Episcopi, nito prius Abbate Generali.

5. Velum consecrationia nulli Monialium tur, nisi ab Episcopo, idque Virginibus quid anno ætatis quadragesimo. Viduis vero an sexagesimo; nec nisi expletis saltem quinque nis post emissam Professionem. Sic autem vel reliquis non velatis, excepta Abbatissa, præ dant, & veli forma distinguantur.

6. In electione Abbatissæ omniumque O cialium, Moniales Professæ, quæ duos integ post Professionem annos in Monasterio egeru suffragia ferant coram Abbate Generali, ejus Substituto, & coram eo, cui de jure co petit. Et quoad ætatem eligendæ serve dispositio juris Canonici: eaque debet e quæ annos saltem quinque post emissam P fessionem in Monasterio laudabiliter vixe Reliquæ vero Officiales post exactam a Pro sione biennium omnium officiorum capa sunt.

7. Nulla Abbatissa vel Officialis ultra tri nium in eadem dignitate vel officio manere teſt aut confirmari, nisi a dignitate vel offi per integrum triennium vacaverit, nisi nece tas ad petendam dispensationem a Reverend mo Domino Patriarcha coegerit: Nullaque M nialis succedere poterit in eodem officio al Sorori germanæ: neque in electionibus Offic lium præter duas Sorores, tertia vel quarta s fragium habere potest.

8. Moniales omnes vitam communem serve omni vitio proprietatis penitus ablato. Cu proinde Abbatissa, ut omnibus de necessario ctu, vestitu, cæterisque æqualiter & sine u distinctione provideatur.

9. Quoad orationem vocalem & mentale & Sacramenta Confessionis & Communioni & quoad Missam audiendam, rationem re dendæ conscientiæ, silentium, lectionem mensam, & cæteras regulas sive Constitution omnia observentur a Monialibus, quæ Mo chis præscripta sunt: Debeant enim in Cho temporibus suis horas Canonicas cantare, A batissa seu Vicaria præsidente: Orationi me tali per semihoram in die vacare: Peccata Sacerdoti designato semel quavis hebdoma confiteri: Eucharistiam diebus Dominicis Festis suscipere: Missam quotidie audire: F ria sexta & quarta post vespertinum Officiu in Cellam suam secedentes, manibus in Cr cis figuram extensis, Psalmum *Miserere* qui quies recitare: Non tamen Abbatissæ, sed S cerdoti Confessario rationem conscientiæ s reddere; idque satis erit, si semel in hebd mada fiat: Silentium in Ecclesia, in Mens & a Completorio ad Tertiam horam diei quentis diligenter observare: In commu mensa lectionem libri spiritualis recitar Omnes denique Regulas & Constitutiones o servare, quæ earum sexui & statui non rep gnant.

10. Operi quoque manuum assuescant, qu nimirum Monasterio & Sororibus utile sit: Of cia autem pro Monialium viribus Abbatissa Sorores in electione Officialium sic distribuant, quæ nimium laboriosa sunt, ter vel quater in an

mutare possint & debeant; alioquin Abbas Generalis, si quæ oriantur contentiones vel murmurationes inter Sorores de gravaminibus officiorum, auctoritate sua providere poterit, omniaque officia præter Abbatissæ solius dignitatem mutare; Abbatissam autem neque Sorores omnes, neque Abbas Generalis ante expletum triennium deponere poterit absque Episcopi aut Reverendissimi Domini Patriarchæ licentia.

De Confessario.

11. Confessarius Monialium eligatur ab Abbate Generali, qui sit Sacerdos gravis, bonæ famæ, & provectæ ætatis; nec audeat ingredi earum Monasterium, nisi urgente necessitate & ob gravem alicujus infirmitatem, & nunquam solus, sed cum socio, viro probo & maturæ ætatis, qui ab ejus latere non recedat, itaut semper alter ab altero videatur; nec ingrediatur, nisi cum stola super habitum Monasticum, nec aliquam Monialem visitet aut alloquatur; Sed ab Abbatissa vel ejus Vicaria unà cum duabus aliis Monialibus ducatur cum socio ad Cellam ejus, quæ peccata sua confiteri, vel Sacramenta Eucharistiæ & Extremæ Unctionis recipere debet. Reliqua Sacramenta a proprio Confessario recipiant in Ecclesia Monasterii; curandumque, ut inducatur receptus mos, ubi nec dum inductus est, ut nimirum Moniales ex parente ad hunc duntaxat finem fenestella communicent, quæ peracta Communione claudenda erit, clavisque ab Abbatissa custodienda. Confiteantur autem per interpositas crates; Horas vero Canonicas ex Choro decantent cratibus munito.

12. Curabit Abbas Generalis, ut quovis triennio Confessarius Ordinarius mutetur, & alter in ejus locum succedat. Quolibet autem anno ipsis Monialibus extraordinarius Confessarius quater exhibeatur, qui omnium confessiones audire possit.

13. Nisi in Monasterio sint, quæ alias Moniales legere, scribere & Horas canonicas cantare, docere possint; ipse Confessarius, extra ostium Monasterii sedens, id præstare poterit, quatuor saltem Monialibus præsentibus.

Quibus decursis, ut de Monast. egrediantur permittendum.

14. Et si curandum sit, ut Moniales extra septa Monasterii nunquam egrediantur, quia tamen id ubique commode obtineri non potest, curent saltem, ut ad possessiones Monasterio contiguas, ad quas pro necessitatibus Monasterii exire coguntur, nisi binæ, ternæ, aut quaternæ non procedant; nec ullum virum quovis prætextu ibi versari, vagari, aut illuc transire permittant; Idque Abbas Generalis, & Confessarius ab ipso deputatus, qui in loco a Monialibus prorsus separato, & aliquantulum remoto, domicilium cum socio habebit, apud Episcopum & Reverendissimum Dominum Patriarcham diligenter provideat. Si quid vero in dictis possessionibus, aut etiam intra Monasterium faciendum erit, quod operarum ministerium requirat, id præsente Confessario cum socio, & remotis Monialibus, fiat. Ad visitandas autem vicinas Sæcularium vel Monachorum Ecclesias, vel quaslibet Ecclesiasticas aut sæculares Personas e Monasterio exire nullatenus permittantur, nisi parentes fuerint, vel affines usque ad tertium gradum, quos graviter decumbere contigerit; ad illos enim, si in vicinia habitent, accedere poterunt, modo tamen sint ternæ vel quaternæ, nec ibi prandeant aut cœnent aut pernoctent.

De Visitatione.

15. Semel in anno per se ipsum, vel per substitutum Sacerdotem Monachum, Abbas Generalis visitet Monasterium Monialium, & inquirat de observantia Monastica, deque cæteris, quæ ad Moniales Monasteriumque spectant. Caveat tamen, quoad fieri poterit, ingressum Monasterii, idque nisi urgente causa non ficta; sique fecerit, unum vel duos socios secum testes adhibeat.

16. Nullus ex Monachis, etiamsi Hegumenus vel Abbas fuerit, præter eos, qui ab Abbate Generali ad regimen spirituale Monialium deputati sunt, poterit ad Monasterium earum accedere: vel Missam in earum Ecclesia audire aut celebrare: vel illas alloqui: aut ad eas scribere: sive literas & munera ab iis accipere, sub pœna gravis culpæ; neque Moniales possunt ad quemquam Monachum, præter Abbatem Generalem & Confessarium actualem, literas scribere: aut ad colloquium admittere. Quæcumque in hoc deliquisse deprehensæ fuerint, severe puniantur.

PARS TERTIA.

CAP. I.

De Communi Regula Abbatum & Superiorum.

c. Cum Abbatum, eorumque omnium, qui ad regimen aliquod in nostro Ordine assumuntur, officium sit, commune totius Ordinis bonum procurare, nec vires eorum ad tantum onus ferendum sufficere certum sit; in primis Divinam opem ipsi implorare non desinant, idque potissimum facient cum necessitas occurrerit. Deinde noverint, se ad laborem & solicitudinem magis, quam ad honorem assumptos esse, memerintque se exemplo bonorum operum debere Fratribus præire. Communes itaque regulas ipsi accurate servent, & particularia in cibo, indumentis, & aliarum rerum usu, quantum fieri potest, devitent.

1. Calleant rationes officii sui, & ex frequenti Constitutionum tam privatarum suarum, quam communium, aliorumque Officialium sibi subjectorum, lectione intelligant, non temere & pro suo arbitrio rem sibi agendam esse, sed ex præscripto Regulæ, Constitutionum, & receptarum consuetudinum regendum Ordinem fratresque gubernandos. Quare receptos mores, & a superioribus vel decessoribus suis approbatos, servent, ac servari faciant; nec mutare vel abrogare valeant, inconsulta superiore potestate; ipsi vero nullos, nisi Superiore approbante, introducant.

3. Caveant, ne familiaritate atque indulgentia cum quibusdam alios offendant, aut occasionem offensionis quoquo modo in hac parte præbeant; Neque alienum ab aliquo animum ostendant, sed erga omnes æqualiter & sine personarum acceptione se gerant.

4. Dent operam, ut omnibus Fratribus cum omni solicitudine invigilent, eosdemque ab iis, quæ nocere possint, domi & foris defendant, tum præveniendo, tum etiam, si quid mali acciderit, remedium adhibendo, itaut in omnibus honori & famæ tum Fratrum singulorum, tum Ordinis totius, consulatur.

5. Efficiant, ut secum, vel cum aliis a se deputatis, de propria conscientia statis temporibus Fratres tractatum habeant; nec spiritualium collationum consuetudinem negligant, sed crebro & magna cum charitatis significatione alloquantur subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantum, sed multo etiam magis animæ, paterno affectu prospiciant. Quem vero intelligent gravi aliqua tentatione pulsari, ejus peculiarem curam non solum per se, sed etiam, si necesse fuerit, per alios, gerant; caveantque, ne remedium differendo difficiliorem morbi curationem faciant.

6. Quamvis in virtute obedientiæ jubere possint, nonnisi rarissime & ex gravi urgente causa id faciant.

7. In correctionibus & pœnitentiis injungendis caveant iracundiæ aut alterius pravæ affectionis

speciem; sed personarum dispositionem considerent, ædificationis universalis & particularis illarum rationem habentes. Nisi autem prudentia, rebus particularibus adhibenda, aliud dictaverit, in correctionibus procedendum erit hoc ordine, ut qui peccant: Primò in charitate & dulcedine admoneantur: Secundò in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio & robur injiciatur: Tertiò amori ea, quæ timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. De publicis vero defectibus publica debet esse pœnitentia.

8. Sic regimini aliorum tum spirituali tum etiam temporali incumbant, ut nihil de virtutum exercitationibus, propriæque salutis cura, remittant. Omnia igitur, quæ ad religiosam perfectionem spectant, Monachisque erga Abbates & Superiores exercenda præcipiuntur, ut puta reddendæ conscientiæ ratio, recessus a communi aliorum consortio per aliquot dies spiritualium meditationum causa, & cætera hujusmodi; ea ab ipsis Abbatibus & Superioribus facienda intelliguntur.

CAP. II.

De Regimine, & de Ordine atque Præeminentia Abbatum.

1. Cum dudum, Dei favente gratia, ex plurium Monasteriorum Ordinis Sancti P. N. Antonii unione Congregatio nostra in Domino coaluerit, cumque in omni bene constituto hominum Cœtu, necesse sit, esse aliquem vel etiam plures, qui boni universalis curam gerant; præter eos, qui certis Provinciis & particularibus Monasteriis præsunt, eligendus est Abbas Generalis, qui hunc sibi finem constituat, ut universa Congregatio Monachorum bene gubernetur, conservetur, & augeatur.

2. Quare potestas Abbatis Generalis summa erit, & ad omnes & per omnia pro sacrorum Canonum dispositione, nostrarumque Constitutionum præscripto, extendatur.

Abbas Gen ad triennium instituendus. 3. Is porro ad triennium instituendus est, quo expleto, nisi a Congregatione Generali ad alterum triennium confirmetur, officium continuo dimittat.

Eligendi quatuor Hegumeni. 4. In subsidium vero regiminis, Generali Abbati in eam, quam diximus, amplitudinem commissi, eligendi erunt in Congregatione Generali quatuor Hegumeni, quorum officium pariter ad triennium durabit, nisi ab eadem Congregatione Generali ad alterum triennium confirmentur.

Abbates Monasteriorum. 5. Singulis autem Provinciis, & Monasteriis, Abbates præficiantur, quorum potestas etiam expleto, ut supra, triennio cessabit.

Quolibet triennio Generalis cogenda Congregatio. 6. Quamobrem quolibet triennio Congregatio Generalis cogenda est, ad quam vocandi ab Abbate Generali erunt, præter quatuor Hegumenos supramemoratos, omnium Provinciarum, & Monasteriorum Abbates, atque Officiales majores, & quotquot officio Generalis, Hegumeni, & Abbatis defuncti sunt, modo non fuerint ob aliquos defectus depositi.

7. Hujus Generalis Congregationis potestas in Ordine nostro suprema est, Generalemque Abbatem & Hegumenos confirmare, atque etiam, si opus fuerit, deponere potest.

8. Congregatio Hegumenorum singulis saltem semestribus ab Abbate Generali & quatuor Hegumenis habeatur, ejusque potestas omnes & omnia contineat, salvis tamen Generalis Congregationis Decretis.

9. Quolibet anno Congregatio Provinciæ ab Abbate ejusdem Provinciæ, & reliquis Abbatibus Monasteriorum subjectorum, ejusque potestas in Provincia summa est, salvis Decretis Abbatis Generalis, & Congregationum supramemoratarum.

10. Quolibet saltem mense Congregatio Monachorum ab Abbate Monasterii, & Sacerdotibus professis, quos Abbas Generalis ei Consultores assignaverit, fiat, ejusque potestas in Monasterio summa est, salvis Decretis Congregationum antedictarum, iisque omnibus, quæ Abbas Generalis, vel Abbas Provinciæ ordinaverint.

11. Præeminentia Abbatis Generalis excedit omnes aliorum Officialium gradus, itaut cæteris omnibus & loco & ordine præcedat. Post hunc quatuor Hegumeni pro sua quisque electionis prioritate, si Presbyteri omnes sint, vel dignitate, si quis eorum Presbyter, & alius non Presbyter sit, primum in consessibus, & suffragiis ferendis locum tenent: Secundum Hegumenos vero Abbates Provinciarum, deinde Abbates Monasteriorum juxta uniuscujusque Monasterii dignitatem: Tum ii, qui officio Abbatum vel Hegumenorum defuncti sunt, eodem ordine, ut supra: Demum Monachi professi, servata inter eos Sacerdotii dignitate, & Professionis prioritate.

12. Si quando autem contigerit, ut eligatur Vicarius Abbatum, aut Hegumenorum, is locum illius tenebit, cujus vicariam potestatem gerit, ut puta Vicarius Abbatis Generalis primum locum ante omnes Hegumenos; & sic de Vicario Hegumenorum, & Abbatum Provinciarum, atque Monasteriorum. Reliquorum vero officiorum, ut Secretarii Congregationum antedictarum, Socii Abbatum, vel Hegumenorum, Procuratoris Generalis, aut Provinciæ, sive Monasterii & reliquorum, non alia ratio habebitur, quam prioritatis Sacerdotii & Professionis.

CAP. III.

De Abbate Generali.

1. Abbas Generalis cum totius Ordinis curam habere debeat, a toto Ordine in Congregatione Generali eligendus erit. Is autem ex eorum numero esse debet, qui diu in Ordine, & laudabiliter vixisse perspecti sunt; cui proinde nec desit eximia probitas, nec amor erga Ordinem, nec idonea doctrina, nec ad sustinendum tantum onus animi corporisque firmitas: qui demum nullum ex iis impedimentis habeat, quæ infra Cap. de electionibus recensentur. Abbas Generalis a toto Ordine eligendus

2. Cum vero canonice electus, & fuerit in sua dignitate legitime confirmatus, omnimodam potestatem habet in Ordine nostro ad normam Regulæ & Constitutionum. Ad ejus itaque auctoritatem pertinet: Primò, Præesse toti Ordini, Hegumenis, Abbatibus, & Monachis omnibus, nisi quando in eadem Congregatione Generali de ipsius causa pertractandum sit, ut infra de depositionibus Abbatum dicetur: Quæ sit ejus Auctoritas.

Secundò, in omni Congregatione, etiam Generali, suffragium Abbatis Generalis habet prærogativam prælationis & præcedentiæ, ubi suffragia fuerint paria.

Tertiò, Per se, vel per alium, potest præsidere omnibus Congregationibus: visitare omnia Monasteria: & quemlibet Monachum de Provincia ad Provinciam, vel de Monasterio ad Monasterium transferre, exceptis Hegumenis & Abbatibus, omnibusque Officialibus, qui in Congregatione Generali, aut Hegumenorum, instituti sunt, quos ab uno loco in alium transferre non poterit, inconsulta Congregatione Hegumenorum.

Quartò, Per se, vel per Abbates Provinciæ, aut Monasteriorum, ad Habitum recipere potest, qui ad institutum idonei videbuntur: potest etiam eosdem dimittere, si facta probatione minus idonei reperti fuerint.

Quintò, Ab omnibus Abbatibus sive Provinciarum sive Monasteriorum, eorumque Vicariis aut

aut Procuratoribus, cæterisque Officialibus potest rationes exigere, sibi, vel aliis reddendas, de commisso illis officio, aut regimine tum spirituali tum temporali.

Sextò, Audire potest, ac decidere causas omnium Abbatum aut Monachorum, ad se appellantium a gravamine Superiorum vel æqualium vel inferiorum.

Septimò, Consulta Congregatione Hegumenorum, recipere potest ad Ordinem omnes Monachos fugitivos sive apostatas, & tam cum illis quam cum aliis Monachis, qui contra Regulam sive Constitutiones quocumque modo peccaverint, misericorditer dispensare super pœnitentiis, sive partem pœnitentiæ sive totam etiam remittendo, prout ad eorum salutem conducere in Domino judicaverit; Potest etiam pœnitentias, quæ ad satisfactionem quorumcumque defectuum convenire videbuntur, injungere, habita ratione personarum & aliarum circumstantiarum, quarum consideratio ejus charitati, cum prudentia conjunctæ, committitur, ita ut rectitudinem & severitatem cum benignitate & consuetudine misceat, eo modo se gerendo, ut etiam qui corripiuntur, hoc ipsum agnoscere faterique compellantur.

Octavò, Potest locum & vocem his, qui amiserunt, restituere; & inhabiles habilitare ad officia & gradus, nisi commiserint tales culpas, aut defectus tales haberent, quorum dispensatio per Constitutiones Congregationi Generali & Hegumenorum, aut per sacros Canones Episcopo vel Reverendissimo Domino Patriarchæ, reservetur.

Nonò, Potest Congregationem Generalem, etiam ante præscriptum tempus, convocare ex causa rationabili; vel post exactum terminum differre in aliud tempus usque ad biennium vel triennium, consultis tamen Hegumenis, & habita facultate a Reverendissimo Domino Patriarcha. Idem dicendum de Congregatione Hegumenorum, quam ipse solus convocare potest, quoties de rebus agendum est, illius auctoritatem exigentibus.

Facultas constituendi Procuratorem. Decimò, potest constituere & destituere, quando videbitur sibi expedire, Procuratorem apud Sedem Apostolicam Romanam, & alterum apud Sedem Antiochenam, qui causas Ordinis nostri nomine ipsius Abbatis Generalis pertractet.

De Vic. Gen. electione, & officio. Undecimò, potest etiam & debet Vicarium suum Generalem nominare & eligere, qui ipsius e vivis erepti vel legitime impediti vices gerat, tum in regimine totius Ordinis, tum in Congregatione Hegumenorum, aut etiam Generali, usque ad novi Abbatis electionem: Is autem Vicarius semper debet esse primus ex quatuor Hegumenis; Cumque contigerit, Abbatem Generalem, ut supra, e vivis decedere aut legitime impediri, tunc Hegumenis ipsis fas esto, quintum Hegumenum eligendi, qui locum quarti tenebit, eum primus, ut dictum est, tamquam Abbatis Generalis Vicarius habendus sit.

Facult. Abb. Gen., circa res Monasteriorum: Duodecimò, penes Abbatem Generalem est omnis facultas agendi quosvis contractus emptionis aut venditionis quorumlibet bonorum temporalium tam mobilium quam immobilium omnium Monasteriorum in eorumdem utilitatem & bonum. Item, nova si offerantur Monasteria, acceptare ex consilio Hegumenorum & consenso Episcopi, ac Reverendissimi Domini Patriarchæ. Alienare autem, aut omnino dissolvere Monasteria non poterit, sed tantum ad tempus suspendere, constituto prius Oeconomo, idque de consensu Congregationis Hegumenorum. De iis vero, quæ Ordini nostro relinquuntur, si Dominus certum Monasterium aut determinatum pium opus non designaverit, poterit Abbas Generalis disponere, prout expedire ad communem Ordinis utilitatem judicaverit.

Constitut. interpretandi, dispensandi ab earum observantia: Decimotertiò, sicut ad Abbatem Generalem pertinet, ut Ordinis Constitutiones ubique servandas curet, ita ad eumdem spectat, non modo easdem Constitutiones interpretari, quando dubium aliquod occurrerit, sed etiam, ubi opus est, in iis, quæ acciduot, ex justa & legitima causa cum aliquibus dispensare, Regulæ finem intuendo, qui alius non est quam majus Dei obsequium, & illorum, qui hoc Institutum susceperunt, utilitas & profectus. Non est autem censendum eum dispensare, nisi expressam Constitutionum mentionem faciat, in quibus dispensat. Non potest tamen Constitutiones in Congregatione Generali jam approbatas omnino abrogare aut irritare.

Absolvendi Monachos a censuris: Decimoquartò, sicut potest Abbas Generalis nostri Ordinis Monachos ex legitima causa vinculis censurarum ligare, ita plenam facultatem habet eosdem absolvendi ab omnibus censuris, contractis post ingressum Religionis, dummodo casus non sint reservati Episcopo aut Reverendissimo Domino Patriarchæ, quorum notam apud se descriptam habebit, ut sciat limites suæ potestatis tam quoad absolutionem a censuris, quam quoad dispensationem in Irregularitate.

Reservandi sibi casus: Decimoquintò, potest casus aliquos in toto Ordine sibi, & Abbatibus Provinciarum aut Monasteriorum reservare, a quibus deputati ad audiendas Monachorum confessiones, nisi habita ab ipso aut Abbatibus licentia, absolvere nequeant. Illos tamen debet, in nota expressos, & in Congregatione Hegumenorum approbatos, Monachis significare.

Officia, muniaque distribuendi: Decimosextò, cum Abbas Generalis talenta hominibus nostri Ordinis donata cognoscere debeat, officia Magistrorum, Prædicatorum, Confessariorum, & alia hujusmodi per se distribuere potest, aut Abbatibus Provinciarum sive Monasteriorum distribuenda committere. Ad hunc autem finem curet, per Abbates Provinciarum & Monasteriorum certior reddi de statu omnium Monachorum bis saltem in anno: item de numero & qualitatibus Monachorum. Et si vero aliis inferioribus Abbatibus suam facultatem communicet, poterit tamen approbare vel rescindere, quod illi fecerint; Et in omnibus, quod videbitur constituere, & semper ei obedientiam ac reverentiam ab omnibus præstari oportebit.

Denique potest Abbas Generalis omnia & singula in toto Ordine facere, quæ Abbates Provinciarum & Manasteriorum in suis Provinciis & Monasteriis: Et insuper omnia illa, quæ ei per Constitutiones reservantur.

Quid per eumdem præstandum. 3. Ut officio suo Abbas Generalis rite fungatur, debet: Primò, statim atque electus sit, literas ad omnia Monasteria mittere, quibus Monachos ad Regulæ Constitutionumque observationem sedulo cohortetur.

Secundò, semel quolibet anno Monasteria omnia, saltem viciniora per se ipsum, remotiora vero per se vel per Vicarium visitet, adjuncto ei uno ex Monachis maxime idoneis, acceptoque prius ab illis juramento de servanda justitia & secreto Visitationis, quam postea subscriptione propria firmatam, sigilloque munitam, ad se transmittant, vel personaliter accedentes exhibeant.

Tertiò, habeat apud se omnia documenta, quæ ad Ordinem spectant. Catalogum itidem omnium Monasteriorum cum suis reditibus & oneribus, & alterum personarum omnium, quæ in quovis Monasterio versantur, ubi eorum nomina & qualitates scribantur, itaut omnia perspecta habeat, tuteque providere possit, quæ ad Gloriam Divinam pertinere judicaverit.

Quartò,

Quartò, rescribere quidem ad Abbatem, qui ordo tenendus sit in singulis negotiis, rebusque dubiis in quovis Monasterio, ad Abbatem Generalem spectat: Sed executionem ordinariis Officialibus demandabit. Intelligat itaque rebus universalibus sibi vacandum esse, quas solus ipse obire potest, ita tamen, ut de gravioribus particularibus certior fieri curet. Non solum autem ad res particulares, ut dictum est, Ministris opus habet, sed etiam ad universales; Quamobrem Hegumenos frequenter consulat, eorumque Congregationem in rebus magni momenti semper convocet. In eo verò Monasterio, in quo resides, curabit habere apud se viros graves, & Instituti peritos, quibuscum conferre de rebus occurrentibus possit.

Quintò, a Congregatione Generali eligendum erit Monasterium, in quo Abbatis Generalis & Hegumenorum ordinaria sit residentia. Ab illo autem, nisi ex legitima causa, abesse non poterit, nec residentiam in aliud Monasterium transferre, inconsulta Congregatione Hegumenorum. Nullius vero Monasterii ordinarium regimen per se ipsum exercebit Abbas Generalis; sed si contigerit ipsum in aliquo Monasterio moram trahere, quod Abbate Ordinario destitutum sit, illud per substitutum Vicarium regere poterit usque ad novi Abbatis electionem, in Congregatione Hegumenorum vel Generali faciendam. Et sicut ipse non debet Abbates ordinarios a regimine Monasteriorum impedire, aut in illo se immiscere; ita Abbates ordinarii debent reverentiam & obedientiam Generali Abbati in suis Monasteriis commoranti exhibere, nihilque ipso inconsulto agere.

Sextò, ab omni fastu & pompa abstineat tam intra Monasterii septa, quam extra; nec præter unum aut duos socios secum habeat, cum e Monasterio egreditur, nisi aliud necessitas suadeat.

Septimò, Monachos in suis gravaminibus ad se recurrentes benigne excipiat & patienter audiat. Caveat tamen, ne inde ansam accipiant Superiores contemnendi; sed potius curam omnem adhibeat, ut subditi Superioribus amorem ac reverentiam exhibeant.

Octavò, si contingat aliquid a Summo Pontifice, sive a Reverendissimo Patriarcha decerni circa Monachos nostros, curet illud diligenter promulgari & observari. Utriusque etiam favorem & protectionem Ordini nostro conciliari studeat; Quod idem præstet cum Episcopis locorum ordinariis, atque Magistratibus laicis, in quorum ditione Monasteria nostra sita sunt.

C A P. IV.

De Hegumenis.

1. Hegumeni quatuor in Congregatione Generali eligendi sunt, qui Abbatem Generalem in gubernatione totius Ordinis adjuvent. Ad Hegumenorum vero auctoritatem pertinet: Primo, ut in omni Congregatione & extra Congregationem primum locum post Abbatem Generalem teneant.

Hegumenorum quod sit officium.

Secundò, in omnibus negotiis decidendis ad suam, & ad Generalem Congregationem devolutis, sententiam definitivam post Abbatem Generalem ferunt.

Tertiò, unà cum Abbate Generali omnes Abbates, tum Provinciarum tum Monasteriorum constituunt; &, si opus fuerit, destituunt, vel loco Abbatum defunctorum alios substituunt; Idem dicendum, si quis Hegumenorum obierit; possunt enim ejus loco alium eligere cum Abbate Generali.

Quartò, cum eodem Abbate Generali, a eo e vivis erepto, vel legitime impedito, se possunt quintum Hegumenum eligere, qui le cum quarti teneat in eo casu, quo primus Hegumenus, tamquam Vicarius, Abbate Genera legitime impedito aut defuncto, toti Ordi præesse debebit usque ad novi Abbatis Generalis electionem; quam, si expedire visum fuerit possunt etiam differre, donec triennium expletur, quo generalis Congregatio convocand erit. Sic etiam possunt Vicarium Hegumen deputare, si contigerit illum ex legitima caus ab officii sui executione impediri.

Quintò, possunt Generalem Congregationer convocare, quando Abbas Generalis in ec casus inciderit, ob quos de ejus publica reprehensione, aut ab officii suspensione aut etiar depositione agendum esset: modo tamen cor veniant suffragia trium aliorum Abbatum, quo in tali casu convocare debent, & tunc suffragi majora prævalebunt.

Sextò, omnia & singula facere possunt, qu ipsis per Constitutiones reservantur.

Curare debent Hegumeni, ut cum Abbat Generali perfectam concordiam & obedientiar servent: Idque tum factis tum verbis ostendant auctoritatem ipsius apud omnes non solum cor servando, sed omnibus etiam, quibus poterunt modis augendo. Ipsi vero inter se in senter tiis ferendis consentiant, alterque alterum hc note præveniant. Si autem contigerit, aliquer eorum in Congregatione singularis esse senter tiæ, nemo ab illo ullam aversionem habea vel ostendat. Quæ vero in Congregatione pro posita aut dicta sunt, nemo illorum revelet aut aliis indicet, sub pœna ad libitum Congregationis Hegumenorum. Quæ demum definien tur, ea per Secretarium descripta, sigillisqu Abbatis Generalis & uniuscujusque Hegumenorum, manusque eorum subscriptione firmata cum opus esse judicaverint, promulgabuntur Exemplar autem eodem modo firmatum & subscriptum in Archivio Ordinis conservabitur.

Ordinaria Hegumenorum residentia, quandocumque fieri potest, unà cum Abbate Generali erit in Monasterio per Congregationem generalem deputando, a quo inconsulta Congregatione Hegumenorum, nemo illorum poteri abesse; neque ordinarium alicujus Monasteri regimen exercere. Quod si contigerit quempiam eorum ex legitima causa, in eadem Hegumenorum Congregatione probanda, ad Monasterii regimen sive visitationem deputari, i quo officio ultra sex menses versari debeat, tun Vicarius ei ab eadem Hegumenorum Congregatione substituendus erit, qui vices ipsius, & auctoritatem gerat, ut scilicet numerus quatuo Hegumenorum, Abbati Generali Assistentium nunquam minuatur.

C A P. V.

De Abbate Provincia.

1. Abbas Provinciæ in Congregatione Hegumenorum eligatur ab Abbate Generali, & i quatuor Hegumenis, cujus auctoritas terminis suæ Provinciæ includitur. Provinciæ autem, earumque Abbatum residentia in Congregatione generali designetur. Ejusdem Congregationis arbitrio erit hujusmodi Abbates instituere, ub necessarii sunt; vel destituere, ubi illos supervacaneos esse judicaverit.

2. Singulis annis debet Monasteria Provinciæ suæ visitare per se ipsum, vel, si impedimentum legitimum occurrerit, per Vicarium, ut supra de Abbate Generali dictum est. Et visitationis decreta, sigillo suo, manusque subscriptione firmata, ad Abbatem Generalem transmittere.

3. Bis quolibet anno ad eumdem Abbatem Generalem scribat de statu Monasteriorum suæ Provinciæ, deque numero & qualitate Monachorum.

4. Non potest esse Abbas ordinarius illius Monasterii, neque debet ingerere se in regimine immediato illius Monasterii, ubi residet; sed illud liberum & absolutum proprio Abbati relinquere, qui tamen in omnibus primum locum Abbati Provinciæ deferat, nihilque magni momenti eo inconsulto suscipiat, & præcipienti pareat.

Quæ sint ejus facultates, & quibus terminis circumscriptæ.

5. Potest Monachos de uno Monasterio in aliud ejusdem suæ Provinciæ ex causa rationabili, prout in Domino expedire judicaverit, pro residentia mittere vel transferre, etiam sine consensu Abbatis utriusque Monasterii, ita tamen, ut de hac Monachorum missione vel translatione literas patentes suo sigillo, manusque subscriptione munitas, conficiat. Non potest autem Monachos sibi subjectos ad Monasteria diversæ Provinciæ pro residentia mittere vel transferre, nisi de consensu Abbatis Generalis. Sed pro negotiis, aut necessitatibus Provinciæ suæ, vel alicujus Monasterii sibi subjecti, potest Monachos de sua Provincia ad aliam mittere cum literis testimonialibus, in quibus causam significet, tempusque reversionis limitet.

6. Monachos Provinciæ suæ neque suspendere neque excommunicare potest, aut casum aliquem sibi in confessione reservare sine Abbatis Generalis licentia; sed eos regere & judicare debet ex præscripto Regulæ & Constitutionum, in quibus dispensare nequit, eodem Abbate Generali inconsulto.

CAP. VI.

De Abbate Monasterii.

1. Abbas Monasterii eligitur in Congregatione Hegumenorum ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, a quibus etiam non expleto triennio ob legitimam causam ab officio suspendi aut deponi poterit.

2. Antequam officio suo fungatur, literas præfecturæ ostendat Monachis, easque in publico loco legi faciat. Et, si Abbas Provinciæ in eodem Monasterio versetur, illi eas præsentet, vel earum exemplar sigillo Monasterii munitum ad illum mittat, si absens fuerit. Postquam vero literæ Congregationis Hegumenorum lectæ fuerint, Monachi omnes coram eo genuflectant, ejusque tamquam Abbatis benedictionem poscant. Ipse vero a prædecessore suo, vel Vicario ejus Monasterii, sigillum, & inventaria rerum omnium recipiat, præsente Monasterii Congregatione, & in Cellam Abbati destinatam secedat.

Abbatis Monasterii munus.

3. Domestica ministeria statim distribuat, Officiales eligens vel confirmans, quos in Domino idoneos judicaverit (exceptis quibusdam, quorum electio ad Abbatem Generalem pertinet), & suas cuique regulas tradens. Ac primo Vicarium suum constituat: deinde Oeconomum seu Procuratorem Monasterii: Mox alios Officiales juxta indigentiam & consuetudinem Cænobii; Eosque identidem visitet, & prout in Domino visum fuerit convenire, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat: Quod de reliquis Officialibus intelligendum est, præter Vicarium & Oeconomum; hos enim removere nequit, nisi ex consilio Congregationis Monachorum. Quia vero officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, non facile mutari debebunt: Et in hoc mutationis Officialium negotio vitium inconstantiæ omnino vitandum est.

4. Non potest Monachos de Monasterio, cui præest, in aliud transferre; sed, si necesse fuerit, consulat prius Abbatem Provinciæ, aut Abbatem Generalem. Pro negotiis vero Monasterii sui potest Monachum ad aliud Monasterium mittere cum literis testimonialibus Congregationis Monachorum, in quibus causam significet, & tempus reversionis definiat. Item non potest Monachos Monasterii sui suspendere vel excommunicare, vel casum aliquem in confessione sibi reservare, inconsulto Abbate generali.

5. Semel saltem in anno visitet possessiones & bona Monasterii: Et quolibet mense ab Oeconomo rationem accepti & expensi præsente Vicario exigat, ut totius Monasterii administrationis ratio ipsi constet, quam reddere debet unoquoque anno, semel quidem Abbati Generali, bis autem Abbati Provinciæ. Ut vero nihil ex bonis Monasterii depereat, debet infra sex menses suæ præfecturæ conficere Inventarium authenticum omnium rerum, quæ ad illud Cænobium pertinent, tam mobilium quam immobilium: Ejusque inventarii duo describantur exempla, quorum alterum maneat in Archivio Monasterii sub duabus clavibus, in quo etiam reponantur omnes scripturæ ad idem Monasterium spectantes; alterum transmittatur ad Abbatem Provinciæ, vel ad Abbatem Generalem. Dictæ autem claves sint altera penes ipsum Abbatem aut ejus Vicarium, & altera apud Oeconomum. Sub iisdem clavibus reponantur reditus Monasterii, ita ut inde ne possit extrahi, & nihil magni momenti expendi sine Abbatis, seu Vicarii, & Oeconomi notitia.

6. Præter Congregationem Monachorum, quæ saltem unoquoque mense fieri debet, alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat (nisi pro re nata aliquid extraordinariè consultandum esset) deque occurrentibus negotiis cum illis agat; & quamquam iis auditis, penes ipsum sit de singulis statuendi facultas, Consultores tamen benigne audiat, & præcipue eum, cui Monitoris officium commissum est.

7. Præcepta, Edicta, & literas Superiorum diligenter legat & exequatur. Habeatque librum, in quo scribantur visitationes Monasterii ab Abbate Generali, aut Provinciæ factæ, & ordinationes illorum alicujus momenti: legat etiam eas, quas Prædecessor suus adnotaverit; distinguat tamen perpetuas ab iis, quæ a tempus datæ fuerunt. Institutum, quod in regimine Monasterii tenere debet, cognoscat tum ex lectione Regularum tam communium quam sui officii, & aliorum, qui sub ejus cura sunt, tum ex observatione consuetudinum receptarum, & executione ordinationum Superiorum, ac demum in rebus dubiis ex recursu ad Superiores.

8. Sit solicitus, ne Vicarius, Oeconomus, & reliqui Officiales suo desint officio. Item curet, ut ordo, pax, unio, & conformitas servetur a Monachis in Cella, in Choro, in Refectorio, & ubicomque locorum. Quare per se ipsum vel per Vicarium visitet Chorum, Officinas, & Monachorum Cellas; Portam Monasterii claudi faciat hora competenti, clavesque sibi vel Vicario tradi: Discursus, & vagationes Monachorum, & maxime juniorum, compescat: Jurgia & contentiones inter eos ortas componat: nec permittat in Monasterio esse arma, vel instrumenta musica, aut libros vanos.

9. Ordinarias tantum pœnitentias delinquentibus imponere debet, quæ in Constitutionibus præscriptæ sunt. Delegare autem poterit Vicario, ut eas ipse præscribat, vel legi in Refectorio præcipiat.

10. In iis, quæ ad victum, vestitum, habitationem, & alia necessaria pertinent, curet, ut quamvis sit, in quo virtus & sui abnegatio probetur; non desit tamen, quo sustentetur natura, habita

ratione

ratione personarum secundum Deum. Ægrotorum habeatur cura magna tam in victus ratione quam in cæteris. Hospites tum sæculares tum Religiosi benigne suscipiantur & pertractentur. Si cui particulari quidpiam, ad potum vel cibum pertinens ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiatur & dispensetur.

11. Depositum pecuniæ nullum prorsus admittat, aliarum vero rerum nonnisi cautissime; dummodo sine magna offensione id denegari non possit.

12. Lites fugiendæ, nec ullam inconsulto Abbate Generali aut Provinciæ, vel si absentes fuerint, & urgeat necessitas, inconsulta Monachorum Congregatione intentet: aut intentata, respondeat.

13. Si faciendæ sint expensæ extraordinariæ, vel fabrica magni momenti, vel Monasterium ære alieno gravandum est, habita prius Monachorum Congregatione, eorumque potiori parte annuente, rem ad Abbatem Generalem deferat.

14. Etsi proprium Abbatis officium est Monasterium sibi commissum diligenter gubernare, neque is propter aliud quidpiam huic muneri deesse debet; si quando tamen per officii sui occupationem licebit, concionari, & confessiones audire poterit.

15. Tam Abbas quam omnes alii Sacerdotes aliquando intra annum officium vel officia eorum, qui Monasterio inserviunt, ad tempus aliquod obibunt ad exercitium religiosæ humilitatis & mortificationis.

CAP. VII.

De Vicario.

1. Vicarius eligitur ab Abbate Monasterii, ejusque officium tandiu durat, quandiu officium Abbatis; nec ab eo removeri debet, nisi de consensu Congregationis Monachorum. Ejus autem locus sit primus post Abbatem, & post eos, qui Abbatis Generalis vel Hegumanorum officio functi sunt.

2. Munus præcipuum Vicarii est, Abbatem juvare in iis, quæ in genere vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi aut mutandi aut quidquam faciendi, nisi ex ejusdem præscripto, facultatem habebit.

3. Absente Abbate omnia facere poterit, quæ ipse Abbas secundum Regulam, Constitutiones, & consuetudines approbatas sui Monasterii. Si vero aliquid extraordinarium acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Abbas expectari nequeat, id expedire poterit Vicarius, auditis Consultoribus, statimque redeunti Abbati referat. Præsenti vero Abbate, ea tantum jurisdictione utetur, quæ sibi fuerit commissa.

4. Officiales visitet, quoties opus fuerit, observando, quomodo suum quisque officium exequatur. Frequenter etiam adeat Cellas, & alia loca Monasterii, ut Domus munda sit, & omnia ubique decenter suis locis composita, ac præsertim in iis, quæ ab externis videri solent. Noctibus singulis Portas Monasterii videat, an bene clausæ sint, & Cellas Monachorum visitet, ne quis extra cubiculum vagetur. Observet etiam crebro, num aliquid desit ex necessariis, aut abundet Monachis. Eorumque curam potissimum habeat, qui in corporis cura minorem de se ipsis solicitudinem gerunt; rationemque de rebus omnibus Monasterii, quas viderit, aut execurus fuerit, Abbati, quoties opus fuerit, reddat & referat. Redigatque in memoriam, quæ necessaria Monasterio judicabit, ut de emendis rebus ad victum & vestitum necessariis, & Fratrum nimio aut exiguo labore, de sanitate & similibus.

5. Horis omnibus Divinis nocturnis & diurnis, atque Sacræ Liturgiæ, personaliter intersit, & observet, an omnes adsint, & an die statuto ad Confessionem & Communionem accedant, aut Missam celebrent. Item notet, an constitutis horis in Refectorio conveniant, aut e Monasterio egrediantur, sive ad illud regrediantur, an e lecto surgant, aut cubitum eant. Defectus denique omnes, si quos in Monasterio animadverterit, vel aliunde intellexerit, & quæcumque alia ad bonam gubernationem sibi occurrerint, Abbati referat.

6. Singulis hebdomadis disponat officia Monasterii, tabulasque conficiat Ministrorum Chori & Ecclesiæ, horasque Missarum inter Sacerdotes distribuat; quam quidem tabulam, ab Abbate approbatam, in loco patenti exponat, aut in Refectorio legendam curet. Ipse vero sibi hebdomadam tam in Choro quam in Missis canendis, sicut & reliquis Fratribus, tribuat.

CAP. VIII.

De Oeconomo, seu Procuratore Monasterii.

1. Oeconomus sive Procurator ab Abbate Monasterii constituitur: Ejusque officium est, res temporales Monasterii curare & administrare, omniaque tempestive providere, quibus Monachi indigent.

2. In primis igitur nosse debet bona omnia Monasterii tam mobilia quam immobilia, Agros, Vineas, Prata, Oliveta, Greges ovium, & his similia: Quorum inventarium penes se habebit, quæque sæpe cum socio visitare debebit, ne quid detrimenti ea ipsius negligentia capiant.

3. Proventus quoscumque Monasterii, & eleemosynas, quas ipsum Abbas exigere jubebit, exigat & recipiat. Syngraphas vero solutionis, quando opus fuerit, ipse dabit subscriptas ab Abbate, aut a se ex illius commissione. Utque id facilius assequatur, proventus omnes & tempora, quibus colligendi sunt, in peculiari libro scribat; Et seorsim etiam quascumque res aut pecunias ex fructibus Monasterii perceperit, addito, a quibus, & quando eæ provenerint: Eleemosynæ autem alio in libro scribantur.

4. Singulis mensibus dati & accepti rationem Abbati reddat: debitaque & credita Monasterii indicabit, quo ipse statum Monasterii prorsus intelligat: nunquam vero Oeconomus debita contrahat sine expressa Abbatis licentia. Vicissim singulis mensibus exigat rationem ab Officialibus Villarum, Prædiorum, Pecorum, & similium.

5. Pecunia, undecumque ea provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio Abbatis in arca reponatur ad id designata. Hujus Abbas clavem unam, & ipse Oeconomus alteram diversam custodiat. In eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus, quæ infertur, quam ejus, quæ effertur. Si quando autem cogente aliqua necessitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominus accepti & expensi summa in eodem libro statim scribatur. Quotiescumque vero ex arca pecuniam accipiet, ejus summam, & diem in libro suarum rationum adscribat; in alia vero libri parte expensi ratio constet.

6. Diligenti cura asservabit in Archivio, ad hoc designato, Instrumenta originalia, quibus constat de jure eorum, quæ a Monasterio possidentur: Chirographa, Syngraphas, Inventaria, & alia hujusmodi: Et Archivii quidem clavem unam ipse habeat, Abbas vero alteram diversam.

7. Advertat, num ea, quæ a Monasterio possidentur, reparatione indigeant, ut ad Abbatem referat. Si quid autem vendendum videretur, eodem inconsulto ne faciat.

8. Curet,

8. Curet, ut res omnes, præcipue diu duraturæ, tempestive & quamopportune emantur, ne has nonperinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare. Caveat etiam, ne, dum nimium pecuniæ parcit, non bonas aut insalubres res emat. Videat autem, num ea, quæ empta sunt, illæsa conserventur; atque animadvertens aliqua non, ut oportet, conservari aut expendi, Abbatem aut Vicarium admoneat.

9. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit, a quo singulis diebus expensarum exigat rationem ex Codice; summam vero in librum suum ipse referet. Emptor vero, quid empturus sit, ab Abbate seu ejus Vicario intelliget: resque emptas Cellerario tradat, sive in Callario reponendas, sive Coquo committendas.

10. Cum extraneis contra decentiam status monastici negotiari non præsumat.

11. Curet, ut sæculares tam in Monasterio quam in prædiis ejus servientes, honeste & christiane vivant: Cogat omnes in diebus Festis & Dominicis, Sacræ Liturgiæ & Divinis Officiis intersint, & in Festis solemnioribus sacramenta Confessionis & Communionis frequentet: Mercedem itidem debitam suo tempore iis persolvat: Querelas eorum libenter audiat, casus vero nunquam sine Abbate judicet; neque eos insolitis pœnis & oneribus aggravet, neque plus uni quam alteri eorum faveat. Quando vero aliquis eorum dimittendus sit, id faciat cum omni charitate, & cum plena ejus satisfactione quo ad debitum stipendium.

12. Ita demum Oeconomus rerum temporalium solicitudinem gerat, ut a Monasticæ vitæ perfectione animum non relaxet. Quare orationem, jejunium, cæterasque religiosi Instituti disciplinas, quoad fieri poterit, non secus atque reliqui Monachi colere debebit; Sæculares vero, quibuscum conversatur, verbo & exemplo ædificare studeat.

13. Sicut ad Abbates Monasteriorum pertinet, res temporales sibi commissas per Oeconomos curare: Ita poterit Abbas Generalis, si id expedire cognoverit, constituere Oeconomum Generalem, qui illum in conservandis bonis temporalibus totius Ordinis opportune adjuvet.

CAP. IX.

De Consultoribus.

1. Abbas suos habeat Consultores tres saltem Monachos senes, & in Religiosa perfectione exercitatos, quorum consilio & relatione adjutus melius & facilius gubernare possit.

2. Qui huic muneri deputabuntur, sint amatores boni communis, illudque in omnibus consultationibus præ oculis habeant.

3. Cum Abbas illis auditis aliquid statuerit, judicium suum illius judicio submittent. Neque extra consultationem, aut quid statutum fuerit, sibi displicere: aut se in alia fuisse sententia, significabunt; sed laudent potius Abbatis consilium apud alios, atque tueantur. Quod si ob rei gravitatem ad Abbatem Generalem id esse deferendum judicarent, re mature considerata, & oratione præmissa, faciant.

4. Si quid tamen in mentem venerit, quod ad commune bonum, vel alicujus personæ particularis utilitatem pertineat, poterunt id Abbati proponere.

5. Si quid circa victum, vestitum, labores, & occupationes Monachorum, aut circa gubernationem Abbatis, moderandum, augendum vel mutandum censerent, illum præmissa oratione admonendum curent: quod per Admonitorem faciant.

6. Si quis cum eis de difficultate aliqua sua aut perturbatione agat, ita cum suis monitis & consilio juvare studeant, ut semper, quantum possint, existimationem Abbatis tueantur.

7. Ita suum munus exequantur, ut nullam gubernationis partem sibi assumant: atque ea submissione se gerant, ut cæteris obedientiæ exemplum præbeant.

8. Singuli Consultores bis in anno ad Abbatem Generalem, aut Provinciæ, de statu Monasterii, & si quid esset corrigendum aut mutandum, eidem exponant; atque hæ literæ, a Seniore inter eos obsignatæ, mittantur.

9. In Monasteriis frequentioribus poterit unus ex Consultoribus designari ab ipso Abbate, qui Admonitoris nomen habebit: Ejusque officium erit, admonere Abbatem de iis, quæ Consultores ei dicenda judicaverint. De aliis vero, quæ sive ipsi in mentem venerint, sive ab aliis Monachis suggerentur, non facile eum admonebit; sed de iis dumtaxat, quæ non levis momenti post orationem esse censuerit, sive ad officium Abbatis pertinebunt; Et quorum Abbatem admonuerit, meminerit, ea tacitus apud se servare.

CAP. X.

De Prædicatoribus.

1. Eligantur ab Abbate Generali, vel ab Abbate Provinciæ, in singulis Monasteriis duo saltem graves, & docti Monachi, qui admittendos ad Prædicationem Verbi Dei, vel ad audiendas confessiones, etiam ipsorum Monachorum, ac Magistros publicos, & promovendos ad quoscumque Ordines, diligenter simul examinent, antequam probentur, & ad hujusmodi ministeria vel Ordines admittantur.

2. Qui ad Prædicationis officium admissi sunt, debent primo Sacram Scripturam semper præ manibus habere, legere, &, quoad fieri poterit, quotidie aliquid memoriæ mandare. Legant etiam expositiones Patrum in utrumque Testamentum, Vitas Sanctorum, Historiam Ecclesiasticam, opera ascetica Patrum, conciones, homilias doctorum Virorum, & alia similia, quibus evolvendis residuum temporis, quod ab Officio Divino, aliisque spiritualibus & corporalibus exercitiis remanserit, impendant. Deinde nunquam sine præparatione concionem faciant, sed illam prius scripturæ commendent, & sedulo memoriæ tradant.

3. Extra Monasterium nemini Monachorum fas erit concionari, aut docere, aut confessiones audire, sine expressa Episcopi Ordinarii licentia. Cum vero ad aliquod Oppidum vocati fuerint, dabunt operam, ut primo Episcopi, Chorepiscopi aut Parochi benevolentiam sibi comparent, deinde caveant discursum per domos, sed in ædes alicujus pii & exemplaris Ecclesiastici se recipiant, ibique paupertatem religiosam in cibo, potu, & cæteris omnibus servent, modestiæ & gravitati conjunctam.

4. Media autem spiritualia, quibus juxta nostrum Institutum, & Abbatis beneplacitum uti poterunt, hæc fere sunt: Ministerium Verbi Dei in prædicationibus, privatisque exhortationibus & colloquiis: Sacramentorum Confessionis & Eucharistiæ administratio: Exercitiorum Spiritualium traditio: Dissidentium reconciliatio: Casuum Conscientiæ & sacrorum Rituum ad Ecclesiasticos privata explicatio: Christianæ Doctrinæ ad Pueros, aliosque rudes publica declaratio.

CAP. XI.

De Præfecto Rerum Spiritualium.

1. In omnibus Monasteriis designandus erit Præfectus rerum Spiritualium, cujus munus sit, confessiones Monachorum excipere, eorumque profectum in spiritu promovere.

2. Cogni-

2. Cognitionem itaque Instituti habeat, & zelum boni progressus Fratrum, quem procurare debet verbo & exemplo. Amabilem præterea se eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant, confidenterque sua omnia detegant, & ab eo consolationem & aoxilium sperent in Domino.

3. Instruat Monachos privatim secundum uniuscujusque captum, præsertim, ut puram intentionem divini servitii habeant, & familiaritatem eum Deo in spiritualibus devotiouis exercitiis.

4. Petat, quem procedendi modum in oratione habeant: & an contra suos defectus examen particulare observent: & an contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant: & in solidis virtutibus acquirendis, præsertim obedientia, amore Dei & proximi, quibus utantur mediis: & de pœnitentiis & aliis pietatis exercitationibus.

5. Versatum eum oportet esse in lectione librorum spiritualium, & unieuique decernat tempus & modum cum fructu eos legendi.

6. Peculiarem curam habeat consolandi afflictos, & repidos exhortandi, remedia pro cujusque necessitate adhibendo, qualia sunt frequentius Confessionis & Eucharistiæ Sacramenta obire: plus temporis orationi impendere: plus aliquid pœnitentiæ assumere: libros aliquos spirituales legere, & similia. Præcipuam vero curam adhibeat circa Monachos Laicos, novos præsertim & infirmiores, ut quieti sint, & forte Marthæ contenti; dirigatque eos, ubi opus fuerit. Præter eos vero, quos satis instructos Abbas judicaverit, eum unoquoque agere de his ultra mensem non differat. Sæpe vero consideret, quem fructum bonorum operum ex oratione & meditatione, & ex reliquis rebus spiritualibus colligant, ut in dies magis in Domino proficiant.

7. In his omnibus videat, ne ordo unicuique præscriptus impediatur, nisi cum Abbas aliter judicaverit.

8. Curam habeat Novitiorum, si qui in Monasterio fuerint, nisi ab Abbate aliunde prospectum sit: Et erga eos observare studeat, quæ juxta regulas Magistri Novitiorum observati commode poterunt.

9. Confessiones Monachorum audiet: Et si Abbas judicaverit, eidem alium vel alios adjungere poterit; non autem plures quam quatuor, & quidem in frequentioribus Monasteriis tantùm.

CAP. XII.

De Præfectu Ecclesiæ.

1. Præfectus Ecclesiæ ab Abbate constituitur, cujus officium est res Ecclesiæ & Chori custodire & curare, ut Divina Officia suo tempore decenter ac debite fiant.

2. In primis habebit Inventarium rerum omniùm ad Ecclesiam & Chorum spectantium, tam in libris quam in sacris Vestibus & Vasis, aliisque, cujus Inventarii duo exempla erunt, alterum penes ipsum, alterum in Archivio Monasterii, in quo scripturæ & instrumenta asservantur. Et quando novus Ecclesiæ Præfectus instituitur, coram Abbate & Œconomo rationem rerum omnium juxta inventarium exiget a Prædecessore.

3. Librum etiam habeat dati & accepti pro Ecclesiæ expensis, ut rationem Abbati unoquoque mense reddere possit.

4. Eleemosynas quocumque modo obvenientes, & pecunias pro manutentione Ecclesiæ collectas, apud Œconomum deponat, ut in arca reponantur, cujus clavem unam habeat Abbas, alteram ipse Œconomus. Quæ vero pro Missis celebrandis oblatæ fuerint, diligenter describat in tabella Sacristiæ, ut Missæ dicantur secundum intentionem Benefactorum: & notetur in libro, quo die, & a quo Sacerdote earumdem oneri fuerit satisfactum.

5. Satagat, ut necessaria ad divinum cultum non desint, ut Altaria sint munda & bene præparata, atque ut vasa sacra, ornamenta, libri, & cætera omnia in suis locis apte reponantur & conserventur. Panni omnes linei semper mundi serventur, & separatim corporalia & purificatoria laventur. Sæpe etiam res pretiosiores visitet, ne aut lædantur aut amittantur: Templi, paramentorum, librorum, instaurationes curet, sicut ab Abbate fuerit præscriptum. Nihil vero eorum extrahere e Monasterio, aut cuipiam alteri Ecclesiæ vel Monasterio, etiam nostræ Congregationis, commodare poterit sine Congregationis Monachorum licentia.

6. Det operam, ut nullo modo lumen desit ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, neque interdiu neque noctu, ubi illud asservari contigerit. Oleum Sanctum, ut oportet, asservatum, singulis annis renovandum curet: Et Sanctorum Reliquias in Vasculo, ad id deputato, decenter custodiat. Si quando autem devotionis causa ostendendæ erunt, duo cerei accendantur.

7. Curet, ut hostiæ mundæ sint, & in vase decenti repositæ: Item vinum, quod ad Sacrificium paratur, sit bonum & merum, eoque ipso die haustum: Similiter & aqua & ampullæ sint mundæ, & thuribula identidem a fuligine extergat.

8. Qualibet hebdomada Catalogum conficiat, quo dies Festi ac jejuniorum proximæ hebdomadæ describantur, & horæ Missarum inter Sacerdotes distribuantur: Vices quoque Hebdomadariorum Ministrorumque tam in Divinis Officiis quam in Missa solemni celebranda notentur. Eum porro Catalogum, ab Abbate seu ejus Vicario approbatum, in loco patenti affigat, aut in Refectorio recitandum curet in prandio sabbati. Det autem operam, ne plura simul Sacra inchoentur, sed commode omnia suis spatiis distinguantur: Curamque gerat Missarum perpetuatum, quæ pro Benefactoribus annuatim celebrandæ sunt, easque referat in tabellam, quæ appendenda erit in Sacristia; ubi & in alia tabella notari debent Casus Superioribus reservati: Et Indulgentiæ, si quæ sint concessæ.

9. Ante Missas & Psalmodiam Chori, signa ipse pulsabit: Quod etiam faciet, cum primum quis ex Fratribus vita functus fuerit, ut omnes ejus animam commendent: Lumina tam in Choro quam in Dormitorio Fratrum accendet.

10. Per se vel per alium, ab Abbate designatum, promovendos ad Sacerdotium instrui curet, & videat, an omnes observent statutas cœremonias. Si quem defectum animadverterit, ad Abbatem referat, vel ipse emendet. Notet etiam qualibet die nomina Sacerdotum celebrantium, ut id Abbati aut Vicario referat.

11. Externos Sacerdotes ad Sacrum faciendum non admittat, nisi intelligat, eos a legitimis Superioribus habere facultatem: cujus testes Ordinarii literas cum ii exhibuerint, humanissime illos excipiet, & distinctis etiam pro uniuscujusque dignitate paramentis indui curet. Sæculares quoque ad Ecclesiam nostram adventantes benigne tractet.

12. Habeat sibi subjectum æditunm Monachum, maxime in frequentioribus Monasteriis, cui vices suas in rebus minoris momenti committet, dum ipse in gravioribus occupatur.

CAP. XIII.

De Præfecto Bibliothecæ.

1. In majoribus Monasteriis designandus erit Monachus Sacerdos, qui librorum curam habeat.

2. Omnium

2. Omnium itaque librorum Monasterii Catalogum describat; utque libri unius Monasterii ab aliis distinguantur, in primo cujusvis libri folio hæc verba notet: *Hic liber est Monasterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani.*

3. Nullum librum ex Bibliotheca cuipiam Monachorum dabit sine Abbatis licentia, neque externo cuiquam sine licentia Congregationis Monachorum; & advertat, ne quis librum, etiam cum licentia, se inscio accipiat. Fratres autem, quibus librum aliquem tradet, propria manu scribant in Codice, quo die & quem librum acceperint; Cumque illum restituerint, notam deleant, aut e regione restitutio ejus notetur. Quod si externis librum ex licentia, ut supra, dederit, ipse Bibliothecarius in Codice notabit diem, personam, & tempus, quo liber sit restituendus.

4. Monachos ad Bibliothecam non admittat sine licentia; multo minus externos.

5. Abbatem moneat, si quos libros pro Monasterio necesse sit comparare. Nullum autem librum donare, vendere, alienare, vel oppignorare poterit sine expressa Congregationis Monachorum licentia.

6. Curet, ut Bibliotheca munda sit, & composita, quam semel in hebdomada verret, & ex libris pulverem excutiet. Caveat etiam, ne libri humiditate aut alia re lædantur.

7. Semel in anno librorum rationem dabit Abbati juxta Inventarium Bibliothecæ: Quod & præstabit cum alter in ejus locum succedet.

CAP. XIV.

De Socio, & Sigillo Abbatis Generalis, Hegumenorum, & Abbatis Provinciæ, atque Cœnobiarchæ.

1. Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Provinciæ, ac Monasterii, deligant sibi ex Monachis professis Socium, qui Secretarii munus geret, ipsosque in literis scribendis adjuvet, exeuntesque e Monasterio comitetur.

2. Unusquisque ex dictis Abbatibus & Hegumenis sigillum proprium habeat, quod in Cella sua diligenter custodiat eum Imagine, si fieri potest, Sancti Patris Antonii Magni, aut emblemate Montis Libani, & cum inscriptione officii, quo unusquisque fungitur: videlicet Sigillum Abbatis Generalis Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum primi, vel secundi, vel tertii, vel quarti Hegumeni Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum Provinciæ N. Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum Monasterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani. Idque duplex sit, alterum majus, cujus usus erit in rebus magni momenti, & alterum minus, quo in rebus communibus utentur.

3. Nullus Monachus literas suas alio Sigillo firmabit, quam Abbatis Monasterii.

4. Ad officium Socii & Secretarii electus, quæcumque audierit, legerit, aut scripserit, debet profundo silentio celare: nec nisi urgente necessitate a communibus Monasterii officiis vacare.

CAP. XV.

De Infirmario.

1. In singulis Monasteriis constituendus erit Infirmarius, vir pius & patiens, qui curam habebit Infirmorum; quorum ægritudo simul atque ei indicata fuerit, si consuerit rem esse alicujus momenti Abbatem aut Vicarium admoneat.

2. Studeat, ut quæ ægrotanti danda sint, ea & opportune emantur, & bona sint, & bene præparata ministrentur.

3. Curet, ut Ægrotorum cubicula sint valde munda, & lecti concinne sternantur.

4. Ægrotum consolari & exhilarare studeat verbis spiritualibus & lætis. Habeat etiam libros, quorum lectione Ægroti recreari & juvari in spiritu possint.

5. Quæcumque Ægrotantium usui necessaria esse judicabit, habere curet, & in loco convenienti custodire.

6. A Medico præscripta exacte servet. Dies ægrotationis, & horam febris advertat, tum ut Medicum & Superiorem admoneat, tum ut cibum tempestive præbeat.

7. Si morbus sit contagiosus, supellex separari debet, ne cuiquam noceat.

8. Convalescentes e lecto surgere non permittat, priusquam id Medicus concesserit.

9. Patientiæ & charitatis erga Ægrotos meminerit; Quare curabit, ne debita ministeria Ægrotis desint.

10. Morbo ingravescente, Abbatem moneat, ut Ægrotus antequam judicii usu privetur, omnia Sacramenta accipiat. Quod si Ægrotus diu, licet sine periculo, decumbat, curet, ut octavo quoque die communicet, nisi aliqua ratio, judicio Abbatis, impediat.

11. Instante mortis articulo, sive proximo periculo, Abbatem admoneat, ut orationibus omnium Fratrum valde peculiaribus Infirmum juvari faciat; atque eo magis, quo morti propinquiorem viderit, & ut morienti quo plures poterunt ex Fratribus adsint, qui convenientibus illi articulo auxiliis morientem juvent. Et cum primum vita functus fuerit, Præfectum Ecclesiæ seu æditum admoneat, ut consuetum signum pulset.

12. Provideat, ut mortuorum Fratrum corpora ad sepulturam præparentur, & ut spatio unius diei naturalis decenter super terram teneantur.

13. Non Infirmis tantum prosit, ut dictum est, sed sanorum etiam curam gerat in iis, quæ ad sanitatem conservandam spectant. Quare ejus munus est observare, num quis ex nimia fatigatione corporis aut spiritus plus æquo laboret, vel alia de causa morbi periculo se exponat; Et si in cibis, aere, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium vel alicujus saluti obesse possit, Abbatem admoneat.

CAP. XVI.

De Janitore.

1. Monasterium perpetuo sit clausum, clavisque in porta ne relinquatur; ac propterea Janitor ab Abbate constituatur Monachus mansuetus, humilis, patiens & sedulus, qui Januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Monachorum aperiat, nisi Socium, & exeundi licentiam obtinuerit. Nullus autem e Monasterio egrediatur, nisi cum Socio, licentiaque petita ac impetrata, & benedictione accepta ab Abbate seu ejus Vicario, aut in horum absentia ab antiquiore ex professis.

2. Vocantibus, & Monasterii Januam pulsantibus, cito adsit, & respondeat: Non tamen prius Portam aperiat, quam per fenestram videat qualitatem personæ advenientis: Quod si ejus conditionis fuerit, ut paucis verbis expediatur, quin Porta aperiatur, id faciat cum omni humanitate. Si vero fuerit persona gravis aut religiosa, Portam aperiat, interroget quid velit, ad locum honestum ad id destinatum intromittat, & sine mora significet Abbati.

3. Neminem Monachorum sine facultate Abbatis ad Januam vocet; nec, nisi urgente necessitate, Janitor licentiam pro illo vocando ab Abbate petat, aut Abbas illam det, cum tempus est

Divini

Divini Officii in Choro, Prandii, Cœnæ, Silentii, aut Congregationis. Nec facile idem Abbas licentiam dabit introducendi sæculares in claustra Monasterii, & multo minus in Dormitorium Fratrum, nisi sint magni Viri aut Prælati.

4. Monasterii Portas ante noctem claudat Janitor. Exinde vero eas nullius causa aperiat inconsulto Abbate; & antequam cubitum eat, claves eidem tradens, si quis foris maneat, illi renunciabit. Abbas vero aut Vicarius quandoque de nocte eas observent.

5. Literas omnes & Schedulas, & quæcumque alia Domesticis mittuntur, Abbati reddat, ut ea videat: & ad eos, ad quos diriguntur, si velit, transmittat. Caveat etiam, ne alicujus Domestici literas, aut quid simile, externis det injussu Abbatis.

6. Nihil custodiendum a quopiam externo recipiat, Abbate inconsulto.

7. Si pauperes ad Januam eleemosynæ causa accedere contingat, cum iisdem benigne se habeat, & sedulo quærat, quid eis erogari possit juxta Abbatis arbitrium.

8. Mulieres, si quando ad ostium accedant, paucis verbis dimittat: Aut si pluribus opus esse videretur, in Ecclesiam, si extra Monasterii Claustrum sit, ad Æditum eas mittat, ubi ipsis responderi poterit: aut Æditum, seu Abbatem vocet, ut earum negotia expediant, prout res postulaverit.

9. Si quis eleemosynam ad Januam dabit, eam Oeconomo statim tradet.

10. Loca Portæ vicina munda servet, &, ut juxta Januam omnes submissa voce loquantur, curet.

11. Ut Janitor ad Portam solicitus assistere possit, primo post persolutas Matutinas horas, Sacrificio intersit. Cum autem cibum sumit, aut in aliquo ministerio intra vel extra Monasterium occupatur, alius ab Abbate seu Vicario ad custodiam Portæ destinetur.

CAP. XVII.

De Custode Vestium.

1. Servare debet omnem supellectilem sive lineam sive laneam, & quidquid ad indumenta, &, ubi opus fuerit, etiam ad calceamenta attinet; quæ diligenti cura, ut res Pauperum Christi, custodiet in loco ad id designato.

2. Inventarium rerum, quas ipse custodit, si alicujus momenti sint, in libro habeat: Et seorsim scribat, quæ de novo fiant, ut Abbati sui muneris rationem reddere queat.

3. Vestes ordine dispositas servet; ne corrumpantur, videat; & resarciendas etiam curet. Quas vero non amplius usui Fratrum futuras judicabit, eas Abbati ostendat, ut ille de iis statuat.

4. Quæ singuli Novitii ad Monasteria attulerint, ea alicubi separatim asservet, donec professionem emittant.

5. Singulis mensibus Cellas visitabit, ut ex Abbatis arbitrio, si quid eis desit suppleri possit. Si quid etiam superfluum invenerit, vestes duplices, instrumenta itineris, & similia, in Vestiaria officina custodiantur.

6. Inspiciat etiam, quinam vestibus indigeant, ut Abbati referat: Eo verò inconsulto nihil cuipiam dabit.

7. Linei panni lotori, sive externus ille sit, sive domesticus, scripto numero dentur, & accipiantur.

8. Tunicæ singulorum, quæ staturæ induentium convenire debent, signis particularibus internoscantur, ne eas permisceri contingat.

9. Sabbati vespere linea munda per omnes Cellas distribuat: Dominica vero die mane ex eisdem Cellis immunda colligat; Et an omnia, quæ dederat, recipiat, animadvertat.

CAP. XVIII.

De Cellerario.

1. Custodiendis in Monasterii Cellario Victualibus ab Abbate Cellerarius deputetur, vir sobrius, & non prodigus; Idemque curam habeat omnium eorum, quæ ad cibum & potum spectant, singula in locis suis reposita & clausa servans.

2. In rebus distribuendis jussum Abbatis sequatur; Et quamvis communiter æqualitatem inter omnes servare debet, habeat tamen infirmorum, convalescentium, eorumque, qui laboriosiora opera exercent, rationem, prout ei fuerit ab Abbate præscriptum, sine cujus arbitrio neque jentaculum neque aliud quidpiam ulli concedet.

3. Antequam penitus absumantur victualia, quæ in Monasterio reconduntur, Abbatem admoneat, ut tempestive per Oeconomum providere possit.

4. Curet munditiem tam Cellarii quam Refectorii; eorumque omnium, quæ ejus usibus serviunt, utque mensæ rebus necessariis paratæ sint, cum refectionis signum dabitur.

5. Catalogum habeat rerum, quæ ad Cellarium & ad Refectorium pertinent: Alterum etiam eorum, quæ per hebdomadas aut menses debebit Fratribus ministrare tam in cibo quam in potu: Tertium denique eorum, qui mensæ ministraturi sunt.

6. Quæ ex mensa supersunt, colliget, atque coquo tradet, qui illa conservabit memor paupertatis, ut & domesticis & externis pauperibus usui esse possint juxta præscriptum Abbatis.

CAP. XIX.

De Coquo.

1. In iis omnibus, quæ ad suum munus pertinent, munditiem servet ipse, & ab aliis servandam curet: detque operam, ut omnia recte & opportune parentur, ea præsertim, quæ ad ægrotos pertinent.

2. Semihora, aut saltem quarta horæ parte, antequam in mensa sit sedendum, præparati omnes cibi esse debent.

3. Circa qualitatem & quantitatem, ordinem ab Abbate præscriptum sequatur.

4. Coquere, aut aliud quidpiam pro aliquo particulari parare, Infirmario tantum excepto, neminem sinat; neque ipse faciet sine Abbatis facultate.

5. Scriptum in codice habeat Catalogum rerum, quarum est usus in coquina, quas ipse servare debet.

6. Diligentiam in rebus, quas consumit, adhibebit, ne quid non necessarium insumatur contra paupertatem religiosam.

7. Si quem adjutorem haberet, satagat, ut cum verbo & exemplo ædificet, præsertim Novitios.

CAP. XX.

De Hebdomadario Chori & Mensæ.

1. Præfectus Ecclesiæ singulis hebdomadis duos Catalogos faciet, quorum primo per turnum Sacerdotum notetur Hebdomadarius Chori, altero per turnum Monachorum omnium, qui legere norunt, notetur Hebdomadarius Mensæ.

2. Officium Hebdomadarii Chori est, Divinum Officium & Missam cantaré. Officium autem Hebdomadarii Mensæ est libros ad mensam legere: Ab utroque officio eximitur Abbas Monasterii.

3. Hebdomadarios Chori primus ingrediatur Chorum, & ultimus inde exeat; Cuicique, ne in Officio Divino tam in Choro quam ad Altare errores aliquos admittat, sed antea prævideat omnia officia, orationes, lectiones, & his similia; nec memoriæ suæ confidat, sed omnia ex codice, quoad fieri poterit, recitet. In dextera Chori parte Abbas ejusque Vicarius præsidebit, in sinistra Hebdomadarius, qui præsente Abbate neque officium inchoabit, neque absolutionem dicet, eo autem absente totum officium inchoabit & terminabit, etiam præsente Abbatis Vicario.

4. Hebdomadarius mensæ libros pro lectione ante mensam apertos habeat; & quando leget, attendat, in quo emendetur ab Abbate aut Vicario: & emendatus, assurgat eum humiliate, & repetat, prout emendatus fuerit. Ad signum Abbatis aut Vicarii finiet lectionem. Libri autem, qui legentur sunt: Sacra Scriptura, Vitæ Sanctorum, Historia Ecclesiastica, & opera ascetica, quæ ab Abbate assignari debent, servato ordine, ut primum legantur aliquot versiculi ex Scriptura, deinde succedat lectio ex Vitis Sanctorum, aut ex Historia Ecclesiastica, & concludatur lectione alicujus tractatus ascetici.

PARS QUARTA.

CAP. I.

De Congregatione Generali.

1. Congregatio Generalis de triennio in triennium celebretur, nisi forte ob aliquam urgentem necessitatem esset anticipandum tempus, aut prorogandum ex decreto Congregationis Hegumenorum, quod debet opportune toti Ordini significari. Casus autem, ob quos Congregatio Generalis prorogari vel anticipari potest, sunt: Primò, mors Abbatis Generalis, aut ejus ad altiorem dignitatem promotio, aut quando de ejusdem depositione, suspensione, vel publica reprehensione agendum sit, ut dictum est supra parte 3. cap 4. num. 2. Deinde publica rerum regionumque perturbatio ob pestem vel bellum, aut propter persecutionem infidelium, vel hæreticorum, & schismaticorum, aut commune totius Ordinis, vel principalium potiorumque Monasteriorum necessitatem, quæ judicio Congregationis Hegumenorum urgens visa fuerit; in quo nihilominus casu significandum id erit Abbatibus Monasteriorum.

Mortuo Abbate ad Hegumenos spectat Congregat. Generalis indictio.

2. Penes Abbatem Generalem est Congregationem indicere, eique præsidere usque ad successoris electionem. Si vero ipse mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipsius causa consultandum sit; tunc ad Hegumenos spectabit illam indicere, eique præsidere usque ad novi Abbatis Generalis electionem, aut veteris probatam innocentiam: servata semper Vicarii Generalis inter Hegumenos præeminentia, ut dictum est alibi. Vivente tamen Abbate generali, etiam quando de ipsius causa agendum est, in literis, in quibus ab Hegumenis Congregatio indicetur, nomen ejusdem Abbatis præponatur nominibus Hegumenorum.

De indictione Congreg. Gener.

3. Duobus saltem mensibus ante diem, quo celebranda erit Congregatio, indicatur per encyclias epistolas, ab Abbate generali & Hegumenis subscriptas, & ad omnia nostri Ordinis Monasteria missas. Si quod vero Monasterium longius distet, tot mensibus ante indicenda erit, quot sufficere videbuntur judicio Hegumenorum. Dies autem, Congregationi celebrandæ destinari solita, est Decima Novembris, qua Ordinis nostri Congregatio instituta fuit.

Qui sint vocandi ad Congregat.

4. Ad Congregationem generalem vocandi erunt, eique interesse, & in ea vocem habere poterunt, præter Abbatem Generalem & quatuor Hegumenos eorumque Vicarios, (si qui antea electi fuerant) Abbates omnes tam Provinciarum quam Monasteriorum, & cum unoquoque Abbate Socius a Congregatione Monachorum illius Monasterii electus: Quotquot præterea officio Abbatis Generalis vel Hegumenorum functi sunt, modo non fuerint ob defectus aliquos depositi: Iis autem unumquodque Monasterium de necessario viatico providebit tam in eundo quam in redeundo: ob quem finem a primoribus tum Ecclesiasticis tum Sæcularibus illius Provinciæ, Abbates eleemosynam colligant, & eam secum deferant.

Legitime impediti alium sua vice mittant.

5. Si quis Abbas, vel officio Abbatis Generalis aut Hegumeni defunctus, ob legitimum impedimentum, a Congregatione Monachorum probandum, per se ipsum adesse nequiverit, mittat Monachum idoneum, qui vices suas in Congregatione Generali suppleat, habeatque locum in Congregatione tamquam absentis Procurator. Qui verò propter contumaciam vel inanes causas adesse neglexerit, cognita & declarata ejus causa in Congregatione generali, excommunicetur, & Monachi ab ejus obedientia absolvantur. Socii autem Abbatum, qui in Congregatione Monachorum electi fuerint, neminem possunt sibi substituere, nec suæ electioni renunciare.

Qui vocem in Congregation. habere nequeant.

6. Nemo in Congregatione generali vocem habeat, nisi sex annos in Ordine compleverit, inchoando ab annis probationis, & nisi triginta annos ætatis saltem inchoatos habeat. Item nemo in Monasterium, ad celebrandam Congregationem destinatum, intret, nisi tribus diebus, antequam inchoanda sit Congregatio: Exceptis iis, qui ex longinqua regione per mare veniunt. Qui ad Congregationem venerint sine licentia, per totum tempus, quo Congregatio durabit, detineantur in loco pœnitentiæ: Congregatione autem terminata decernat de eis Congregatio Hegumenorum. Si quis vero querelas habeat ad Congregationem deferendas, mittat eas eum Abbate vel ejus Socio, propria manu subscriptas.

Quæ ab Abbatibus afferenda sint.

7. Unusquisque Abbas ad Congregationem veniens, aut Vicarium suum mittens, debet afferre secum, aut cum Vicario mittere: I. Sigillum Monasterii: II. Catalogum, in quo describtus sit numerus Monachorum vivorum, & quot defuncti sunt post ultimam Congregationem, & quot recepti: III. Rationem dati & accepti toto regiminis sui tempore. Socius vero Abbatis debet secum afferre: I. Literas Monachorum de sua deputatione: II. Querelas eorumdem, si quæ erunt.

De Oeconomo Congregat. Gen.

8. Abbas Generalis, vel, eo absente, Hegumeni, opportuno tempore provideant de rebus ad celebrandam Congregationem necessariis. Quare I. Abbatem Monasterii, in quo Congregatio celebranda est, vel eo absente Monachum alium constituant, qui Oeconomi Congregationis Generalis nomen gerat; curetque, ut locus Congregationi opportunus præparetur, utque adsint victualia, lecti, & quæcumque ad receptionem Monachorum hospitum necessaria sunt. II. Deputent duos saltem Confessarios cum facultatibus opportunis, necnon unum Scribam Congregationis, qui suffragia notabit, & literas ad Congregationem directas coram omnibus leget: Unum præterea Æedituum, qui curam habebit sacelli, ubi Congregatio fiet, & unum Janitorem, qui portas Congregationis observabit. Hi vero omnes, præter Abbatem supradictum, idest, Confessarii, Scriba, Æditnus & Janitor, debent esse ex eorum numero, qui suffragia non habent in

Cæterisque Ministris.

Congre-

Congregatione. Reliqua autem Cænobii ministeria tam in Ecclesia quam in Choro & Refectorio per ejusdem Cœnobii Monachos diligenter obeantur, ne Congregationis prætextu quidquam ex regulari disciplina omittatur.

De suffragiorum Cognitoribus.

9. Cum dies assignata advenerit, non obstante cujuscumque absentia, Congregatio incipiatur. Cognitores autem suffragiorum sunt: I. Abbas Generalis: II. Quatuor Hegumeni: III. Duo ex Monachis Congregationis a communitate Vocalium electi, in quorum tamen electione neque Abbas generalis, neque Hegumeni vocem habebunt.

De tempore durationis Congr. Gen.

10. Congregatio Generalis per septem dies durabit. Singulis autem diebus post cantata Divina Officia, & celebratam sacram Liturgiam, scrutinium fiet, cui præmittitur sermo pareneticus ab Abbate Generali, aut alio quopiam ad conventum Monachorum per semihoram.

Quid eo agendum sit tempore.

11. In primo triduo, Ordinis statum examinent; seduloque explorent, si quid supplendum aut resecandum sit; Singulisque permittitur, quodcumque apud se statuerint, suggerere Abbati generali, aut Hegumenis, qui Monachorum suggestiones in commentarium relatas coram Congregatione recitabunt. Interim Hegumeni jussu Abbatis generalis a Monasteriorum Abbatibus statum & rationes exigant singulorum Monasteriorum: easque, in Tabularium totius Ordinis referendas, eidem Generali Abbati exhibeant. Quarta die proceditur ad electionem Abbatis generalis & Hegumenorum, ut infra; Si autem non ob electionem Superiorum, sed ob aliam causam coacta fuerit Congregatio, de illa tractabitur. Tribus postremis diebus Monachorum causæ finiantur, eorumque postulatis satisfiat: & si quid contra Regulam, Constitutiones, vel consuetudines Ordinis peccatum est, corrigatur.

12. Septimo die, postquam Congregatio terminata est, dato signo a Generali Abbate, aperiatur porta, itaut etiam non vocales adesse possint, & audire. Tum a Scriba Congregationis legatur: I. Tabula novorum Officialium, a tota Congregatione sive ab Abbate Generali & Hegumenis electorum: necnon Monachorum ad Monasteria, quæ idem Abbas generalis designaverit, mittendorum. II. Constitutiones, si quæ fuerint a Congregatione sancitæ. III. Recitentur nomina Monachorum omnium ab ultima Congregatione defunctorum, ut pro iis omnibus una Missa solemnis celebretur. IV. Recenseantur etiam nomina insigniorum Benefactorum, simulque omnes moneantur, ut pro iis Sacerdotes quidem unam Missam celebrent, Laici vero dicant quinquaginta Pater noster & Ave Maria. V. Abbas generalis faciat absolutionem generalem: & sic Congregationem dimittat.

13. Dimissa Congregatione Generali, una cum Hegumenis faciat Congregationem Hegumenorum; & primo quidem eligantur Abbates Provinciarum, & Monasteriorum, singulisque Patentes literæ tradantur, ut ad officia sua abeant.

14. Forma literarum Congregationis Monachorum, cum mittunt ad Congregationem Generalem unà cum Abbate Monasterii, seu Provinciæ, Socium ab ipsis electum.

Reverendissimi PP. Notum facimus vobis, Congregationem nostram, habitam in Monasterio N. die N. mense N. anno N. communi consilio elegisse Reverendissimum Patrem N., ut nomine totius Monasterii vel Provinciæ, una cum nostro Abbate ad Congregationem Generalem accedat. Quo circa tradimus ei potestatem agendi pro Nobis in Congregatione Generali omnia & singula, quæ facere possemus, si præsentes essemus, ratum gratumque habituri, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monasterio N. anno N. mense N. Sigillum ✠ Monasterii. Et subscribent omnes juxta ordinem suum.

15. Forma literarum Abbatis Provinciæ vel Monasterii, cum mittit Vicarium vel Procuratorem ad Congregationem Generalem.

Reverendissimi Patres. Notum facio vobis, me, ob causam N. impeditum, elegisse Reverendum Patrem N., ut tamquam meus Vicarius & Procurator ad Congregationem generalem accedat, eique sigillum & rationes officii mei tradidisse; necnon facultatem in Congregatione generali omnia & singula agendi, quæ ego facere possem, si præsens essem: ratum gratumque habiturus, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monasterio N. anno N. mense N. die N. Sigillum ✠ Officii N. Abbas Provinciæ vel Monasterii N.

CAP. II.

De Electione Abbatis Generalis, & Hegumenorum.

1. Ante electionem legantur Constitutiones de requisitis eligendorum, deque eorum officio.

Requisita quis in Ab. Gen. aut Hegumenum eligi queat.

2. Nemo potest in Abbatem Generalem aut Hegumenum eligi, nisi compleverit annum ætatis trigesimum: & annum in nostro Ordine, octavum quidem Abbas generalis, sextum vero Hegumenus.

Forma electionis.

3. Electio nullo modo fiat per absentium, sed præsentium dumtaxat suffragia; eaque secreta sint, non publicatis eligentium nominibus.

4. In loco pro electione deputato Æedituus Aram maximam, ubi Venerabile Eucharistiæ Sacramentum in Ciborio conditum prostabit, solemniori, quam in primo triduo Congregationis, ritu instruat. Super Altari ante Ciborium alta Crux collocetur, sex hinc inde accensis candelis. A dextris Crucis Evangeliorum Codex pretioso velo coopertus: A sinistris vero Imago, sive Reliquiæ Sancti Patris nostri Antonii, & Codex Regulæ cum Constitutionibus: Infra Altare ad latus dexterum ponatur mensa, juxta quam assidebit Scriba seu Secretarius, qui, data servandi secreti fide, solus ex Patribus non vocalibus in Congregationem introducetur: Super mensam vas seu arcula collocetur, in quam ab Electoribus Schedulæ mittendæ erunt: Sic autem fabricetur, ut demissæ e superiori orificio Schedulæ dilabi aut extrahi nequeant, donec functione peracta, legitime a Cognitoribus suffragiorum referetur: Alterum præterea vas intra cancellos Altaris præparetur aqua oppletum, in quod Schedulæ prædictæ statim projiciantur.

5. Habeatur sermo pareneticus ad Electores per semihoram de eligendo digniori Abbate Generali, dignioribusque Hegumenis: deque votorum renovatione præmittenda ab omnibus.

6. Absoluta parænesi, Abbas Generalis, & quatuor Hegumeni hinc inde ad dexteram lævamque ipsius, ante partem mediam in genua procidunt: & pone hos Provinciarum Monasteriorumque Abbates: deinde reliqui Monachi secundum antiquitatem propriæ professionis: postremo Scriba seu Secretarius, & Æedituus, & ad portam Janitor.

7. Sequatur Votorum renovatio, Abbate generali & Hegumenis præeuntibus, deinde reliquis simul prosequentibus de verbo ad verbum & cum pausa, ut supra Part. 2. Cap. 11.

8. Abbas Generalis absoluta Votorum renovatione, Beatissimæ Virginis Mariæ Litanias cum cantu inchoabit: quibus finitis, Fratres admoneat, ut præmisso contritionis actu intentionem pariter rectam habere studeant, simulque omnes

dominicam orationem recitent, & Sanctissimæ Trinitatis opem, necnon Deiparæ, & Sancti Antonii intercessionem implorent. Mox assurgit ipse, & Fratribus in genua adhuc provolutis generalem absolutionem pronunciat: Post universi e Templo egressi, ad ferenda suffragia accedant, si alibi electio facienda est; Si verò in eodem Templo, Æditua foras egresso, porta clauditur, quam Janitor ab exteriori parte observabit.

De resignatione officiorum.

9. Antequam ad novi Abbatis Generalis electionem procedatur, debet is, cujus officium expirat, sigillum & officium in manibus Hegumenorum resignare ac deponere, in hæc verba:

Reverendi Patres; In manibus vestris resigno ac depono officium Abbatis generalis, quod mihi indigno Congregatio generalis commisit; simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Hoc idem facere debet unusquisque Hegumenus coram electo Abbate generali, cum ad successoris sui electionem procedendum est, dicens:

Reverendissime Pater; In manibus vestris resigno ac depono officium Hegumeni, quod mihi indigno commissum est, simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Facta tamen resignatione, in suo loco & ordine tamdiu stabit, donec successor declaretur.

Si per obitum, aut promotionem Abbatis generalis, aut aliquod legitimum ejus impedimentum, electus fuerit Vicarius generalis, hic etiam ante electionem novi Abbatis generalis resignabit officium in hæc verba:

Rev. Patres; In manibus vestris resigno & depono officium Vicarii Generalis, quod mihi indigno commissum est &c. Idem dicendum de Vicario Hegumeni.

Suffragiorum ordo.

10. Suffragiorum ordo est: Primus Abbas generalis, ad mensam accedens, suum suffragium in schedula scribat, nomine tantum electi expresso, hoc modo: Eligo Reverendum Patrem N. in Abbatem generalem nostri Ordinis. Tum schedulam propriis manibus complicet, atque in præparatam arcam injiciat. Sequantur ordinatim singuli Hegumeni: postea Abbates Provinciarum & Monasteriorum, postremo reliqui Patres Vocales, habita semper ratione antiquitatis professionis.

Si quis Patrum indigeat opera scribæ, hic suggestum ab illo nomen scribat in schedula, eamque plicatam ipsi reddat, in prædictam arcam ab eodem propria manu statim demittendam.

11. Post lata suffragia in locum suum unusquisque regrediatur; loca autem extra cancellos Altaris disposita erunt. Tum vero Abbas generalis solus cum quatuor Hegumenis, & duobus, a Patrum cœtu ad cognoscenda suffragia electis. Sanctuarium ingressus, schedulas ex arca extrahat, mox numeret; & si Patrum numerum superent, aut minime æquent, electio non constabit, nec aperiendæ erunt schedulæ, sed continuo in vas aqua oppletum immittantur, & nova electio fiat. Si verò suffragiorum numerus bene constet, tunc Abbas generalis singulas schedulas coram Hegumenis, & duobus suffragiorum Cognitoribus aperiat, nomenque electi altiori voce pronunciet, ut Monachi in Templo stantes audiant, & illud a Secretario in charta notetur.

De Scrutinio.

12. Si pars suffragiorum supra dimidium Vocalium major convenire in electione reperiatur, ea censetur facta; Sin autem in duas personas suffragia dividantur, his a ferendo suffragio exclusis, iteretur scrutinium. Si rursus æqualis pro utroque suffragiorum numerus constiterit, præferendus prior tempore professionis; Sin autem professionis tempore æquales fuerint, ætas attendenda, & senior juniori præeligatur.

13. Si vero suffragia in diversas personas distrahantur, itaut in neminem major Congregationis pars conveniat, secundo ac tertio scrutinium repetatur. Quod si etiam tunc nemo habeat majorem suffragiorum partem, contingat autem duos vel tres habere plura suffragia, ita ut singuli quartam saltem partem suffragiorum obtineant, per Abbatem generalem promulgentur his verbis.

Reverendus Pater NN. & Rev. Pater NN. habent plura suffragia, quam reliqui;

Ex his igitur potestis unum eligere in Abbatem generalem totius Ordinis.

Tum illis, qui nominati sunt, exclusis, Vocales reliqui ad electionem modo supradicto procedant, unum ex nominatis eligentes, in quem major pars suffragiorum convenerit.

Publicatio Electi.

14. Finito Scrutinio, electus Abbas Generalis promulgetur a suo Prædecessore, vel si ipse in officio confirmatus fuerit, a primo Hegumenorum, his verbis:

Reverendi Patres: Facta suffragiorum collatione, invenimus, majorem partem Congregationis nostræ convenire in electione Rev. Patris NN. Ideo nomine totius Congregationis nostræ, & potestate per vos omnes mihi concessa, pronuncio & declaro Rev. Patrem NN. electum fuisse, & esse nostrum omnium totiusque Ordinis Nostri Abbatem Generalem.

15. Facta electionis proclamatione, primus Hegumenus, aut dignior inter Vocales, intonat Psalmum xix reliquis alternatim prosequentibus: Exaudiat te Dominus in die tribulationis: Protegat te nomen Dei Jacob &c.

De sequentibus electionem.

Interea Hegumeni ducunt Electum ad sedem, ad cornu sinistrum Altaris paratam, qui osculatur primum Altare, deinde sedet. Tum a digniori traditur ei Liber Regulæ & Constitutionum, ac sigillum officii: qui, retinens sigillum, tradit uni ex Vocalibus, ut legat Caput III. Partis III., quod est de præeminentia & officio Abbatis Generalis. Interim Fratres singuli juxta ordinem suum, ad eum accedentes, genibus flexis manus ejus osculantur. Ipse vero tamdiu in loco suo sedebit, donec Hegumeni quatuor eligantur: nec e sede sua recedit, nisi cum suffragium proprium scripturus est, & in arcam missurus, & suffragia Monachorum, ut supra, cogniturus, electumque proclamaturus: quo statim proclamato ad sedem suam redibit.

16. Si Electus absens fuerit, postquam proclamata est illius electio, cantatur Psalmus xix. ut supra; Quo finito, statim proceditur ad electionem Hegumenorum, quorum primus vices Abbatis generalis geret, donec Abbas ipse Generalis aderit. Quod si adesse possit, antequam Congregatio generalis absolvatur, tunc enthronismus ejus modo supradicto fiat.

Electi officium nequeant recusare.

17. Neque Abbati generali, neque Hegumenis fas est electionem suam recusare, aut officium abdicare. Si vero contigerit eos, ex legitima causa ab officii executione impediri, in Congregatione Hegumenorum potest Vicarius eis substitui, ut dictum est Part. 3. Cap. 4.

De electione Hegumenorum.

18. Absoluta Abbatis generalis electione, continuo ad electionem quatuor Hegumenorum juxta prædictum ordinem procedent, etiamsi electus Generalis absens fuerit.

Primum Hegumenus in manibus Abbatis generalis, vel, eo absente, in manibus dignioris ex Vocalibus, resignet sigillum & officium, ut supra; Mox suffragia feruntur, & si duo vel tres plura suffragia habere reperiuntur, itaut quartam saltem partem singuli obtineant, Abbas generalis, recens electus, vel, eo absente, dignior ex Vocalibus (exclusis iis, qui nominantur) dicat ad cœtum Monachorum:

RR. PP. NN. & NN. habent plura suffragia, quam reliqui; Ex his igitur potestis eligere unum in Hegumenum.

Finito

Finito scrutinio, electus Hegumenus promulgatur ab Abbate generali, aut eo absente, a digniori ex Vocalibus, in hæc verba:

Reverendi Patres; Facta suffragiorum collatione, invenimus majorem partem Congregationis nostræ convenire in electione Rev. Patris N. Ideo nomine totius Congregationis nostræ, & potestate a vobis mihi concessa, pronuncio & declaro Rev. Patrem N. electum fuisse, & esse Hegumenum.

Addat in fine primum, secundum, tertium, vel quartum, juxta uniuscujusque Hegumeni locum.

Hegumenus electus Abbati Generali genuflectat, ejusque manum deosculatus, ad dexteram ipsius vel sinistram juxta ordinem suum stabit. Abbas vero generalis illum ad osculum admittet, eique sigillum officii tradet. Tum Fratres juxta ordinem suum, facta prius Altari, deinde Abbati Generali & Hegumenis antea electis, aut in officio confirmatis, reverentia, coram Hegumeno recens electo genuflectentes, manum ejus osculantur. Hegumeni vero antea, ut supra, electi, collegam suum post ipsos electum ad pacis osculum admittant. Si Hegumenus Sacerdos non fuerit, sola pacis apprecatione, omissa genuflexione, honorabitur.

19. Penes Congregationem generalem est, Abbatem generalem confirmare, vel novum eligere: Hegumenorum pariter potestatem prorogare aut abrogare, sive quosdam confirmare, & alios de novo eligere. Nam, omnes simul eodemque tempore mutare, minus expedire videtur: ut nimirum novus Hegumenus a veterano rudimenta novi officii capiat. Si vero attentis circumstantiis, secus agendum Electoribus in Domino visum fuerit, ad omnium etiam Hegumenorum depositionem tuto procedent.

20. Secretarius Congregationis tam Generalis Abbatis quam Hegumenorum electionem in Acta referat, quæ, subscriptionibus omnium Vocalium firmata, in Archivio asserventur.

Absoluta quatuor Hegumenorum electione, Divinæ Majestati gratiæ agendæ sunt. Quo circa Abbas generalis cum Hegumenis & omnibus Patribus Vocalibus ante portam mediam Altaris procidat in genua, primus ipse, deinde quatuor Hegumeni, mox reliqui juxta ordinem suum. Tum incipiat Psalmum 148. reliquis hunc & duos sequentes Psalmos alternatim canentibus.

Laudate Dominum de Cœlis: laudate eum in excelsis &c.

Quibus finitis, assurgens Abbas Generalis, stansque in porta media, conversus ad Altare Fratribus genuflexis, sequentem Precationem recitabit:

Gratias agimus tibi Deus noster, Trinitas Sanctissima, Pater, & Fili, & Spiritus Sancte; Quoniam, sicut ad tuum nos peculiarem famulatum assumpsisti, atque in sanctis Tabernaculis tuis collocasti, fratresque in spiritu conjunctos effecisti, & constituisti in Monte Sion, qui est religiosus status, ponens pacem fines suos, mutoque circumdatus obedientiæ castitatis & voluntariæ paupertatis, quo spectaculum seremus Angelis & hominibus: ita hodie Gratia tua innovasti vinculum, quo jungimur dilectioni tuæ, nosque in hierarchias & choros in similitudinem Angelorum distinxisti ad officia ministerii tui in Paradiso domus tuæ, quem plantasti nobis, & in quo nos collocasti, ut ex eodem fructus vitæ perfectæ colligeres, nosque illum operaremur, beneplacitum tuum perficientes, & divinæ Voluntati tuæ obsequentes; & nunc Domine Deus tuere nos, & custodi vineam istam, quam plantasti dextera tua, & domum tuam ædifica, quam virtute tua fundasti: quia nisi tu Domine ædificaveris Domum, frustra vigilant, qui custodiunt eam. Da Domine assistricem sedium tuarum Sapientiam iis, quos ad ministerium Domus tuæ elegisti. Benefac nobis, & corda nostra sanctifica, mentesque nostras in obsequio confirma: intercedentibus Sancta Dei Genitrice Virgine Maria, & Beatissimo Patre nostro Sancto Antonio Magno, & omnibus Sanctis.

Fratres: Amen.

Deinde Abbas Generalis, facta Altari reverentia, ad eos adhuc genuflexos conversus, faciet absolutionem generalem in hac verba:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & tribuat vobis absolutionem & remissionem omnium peccatorum vestrorum in Nomine ✠ Patris & ✠ Filii & ✠ Spiritus Sancti.

Fratres: Amen. Et surgant, ejusque manum ordinatim osculantur: & ad suas singuli Cellas secedunt.

CAP. III.

De Congregatione Hegumenorum, & electione Abbatum Provinciæ, vel Monasterii.

1. Congregatio Hegumenorum de semestri in semestrem ab Abbate generali, & quatuor Hegumenis celebretur, & quoties de rebus agendum est aut valde urgentibus, aut potestatem ejusdem Congregationis exigentibus. *Tempus Congregar. Hegumenorum:*

2. Penes Abbatem Generalem est, illam indicere, eique præsidere. Si vero ipse mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipsius causa & reatu consultandum sit, tunc ad omnes simul Hegumenos spectabit illam indicere, & prior in Ordine præsidebit, tamquam Vicarius Abbatis Generalis, ut supra dictum est. *A quo in dicenda:*

3. Per septem dies ea durabit, singulis autem diebus, præmissa Oratione Dominica, & Litaniis Beatissimæ Virginis coram Altari ab Æditui parato, Janitore portam observante, & Secretario ad mensam assidente, necnon duobus Monachis suffragiorum cognitoribus, suffragia ferent, ut supra dictum est de Congregatione generali. Porro Secretarius, Æditŭus, Janitor, & duo Suffragiorum Cognitores, ab Abbate generali & Hegumenis præeligendi sunt. Antequam vero prima Congregatio inchoetur, sermo parætneticus fiat ab idoneo Monacho, quem Abbas Generalis designaverit. *Quoto tempore durare debeat.*

4. Si post Congregationem Generalem eligendi sint Abbates Provinciarum, & Monasteriorum: primo Congregationis die, sedentibus in ordine suo Abbate generali & Hegumenis, accedunt Abbates, quorum officium expirat, vel eorum Vicarii, unus post alium, & genuflexi sigillum & officium in manibus Abbatis Generalis & Hegumenorum resignant & deponunt, in hæc verba: *De electio ne Abb. Provinc. & Monasterio.*

Reverendissimi PP. In manibus vestris resigno & depono officium Abbatis Provinciæ N. vel Monasterii N. quod mihi indigno commissum fuit, simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Si Vicarius fuerit, aut Procurator, dicat:

Reverendissimi Patres; Nomine ac vice R. Patris N. in manibus vestris resigno & depono officium Abbatis Provinciæ N., vel Monasterii N. quod ipsi commissum fuit, simulque veniam peto de omnibus culpis, ab ipso in eodem officio commissis.

Facta resignatione, unusquisque extra Congregationem recedet; & clauso ostio, legat Secretarius coram Abbate Generali & Hegumenis excessus vel defectus, si quos dicti Abbates in suo officio commiserint; oblatas adversus eos Subditorum Monachorum accusationes, & similia, quæ in ultimo triduo Congregationis Generalis examinata sunt, & in Acta relata, ut

Cap. 1. hujus partis num. 11. dictum est. Mox Generalis & Hegumeni de iis deliberent; & si quid in Regulam, Constitutiones, consuetudines, vel Monachos peccasse deprchensi fuerint, vocentur sigillatim, introducantur ad Congregationem, ibique reprehendantur, & digna malefactis pœnitentia mulctentur; aliàs omnes simul introducantur, & genuflexi benedicantur ab Abbate generali, & absolvantur, iis verbis:

Deus misereatur vestri &c. ut Cap. superiori circa finem.

Tum extra Congregationem dimittantur, & Abbas generalis cum Hegumenis per suffragia secreta eligat Abbates Provinciarum & Monasteriorum eodem modo, quo supra de electione Generalis & Hegumenorum dictum est.

Suffragium in schedula scribatur sic: Eligo Rev. Patrem N. in Abbatem Provinciæ N. vel Monasterii N.

De extrahendis suffragiis. Extrahuntur autem suffragia a duobus Monachis eorum cognitoribus, & scribuntur in carta a Secretario; Et unus ex illis duobus, professione antiquior, nomen electi altiori voce pronunciat, ut Generalis & Hegumeni audiant: & qui plura suffragia habuerit, ille Abbas erit, quem proinde Generalis proclamabit in hæc verba:

Nomine Congregationis nostræ pronuncio & declaro Rev. Patrem N. Abbatem Provinciæ, vel Monasterii N.

Finito scrutinio omnes electi Abbates, qui in eo Monasterio præsentes fuerint, vocantur a Congregatione; & cum introducti fuerint, genua flectunt coram Abbate Generali & Hegumenis, manumque eorum deosculantur, & invicem ab his ad osculum pacis admittuntur. Abbas autem Generalis tradat unicuique eorum sigillum officii sui, deinde omnibus præter Hegumenos genuflexis impertitur benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus Pater ✠ & Filius ✠ & Spiritus ✠ Sanctus.

Fratres: Amen; Et procedunt unusquisque ad Cellam suam.

Abbas Generalis & Hegumeni tradunt singulis patentes literas tenoris sequentis:

Venerabilibus Fratribus Ordinis S. Patris nostri Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciæ N. vel Monasterii N. salutem in Domino, & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, Congregationem Hegumenorum, habitam die N. mense N. anno N. communi consilio elegisse Reverendum Patrem N. in Abbatem vestrum proprium & peculiarem, qui carne & spiritu vos gubernet juxta nostras consuetudines, Constitutiones & Regulam. Quo circa mandamus vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut eidem secundum nostræ Libaniticæ Congregationis Regulam pareatis, eumque Abbatem seu Patrem nostrum appelletis, ipsique veluti legitimo Præposito vestro debitam obedientiam, honorem, atque reverentiam exhibeatis. Si quis illi subesse noluerit, noverit se suorum votorum transgressorem fore. Benedictio sit super obedientes. Datum in Monasterio N. die N. mense N. anno N. Congregatio Hegumenorum. Sigillum ✠ Generalis & Hegumenorum.

Cum dictæ literæ ad Monasterium venerint, unus ex Fratribus, reliquis audientibus, in Ecclesia vel in Refectorio Abbate electo præsente, illas legat: finitaque lectione, continuo Abbati electo vel confirmato omnes genuflectant; Abbas vero iis benedicat, dicens: Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater, & Filius ✠, & Spiritus Sanctus.

Et respondent: Amen; Et surgunt, ejusque manum osculantur. Abbas suæ electionis patentes literas apud se custodiat: cumque statuto tempore exauctoratus vel confirmatus fuerit, Abbati generali illas restituet. Secretarius autem Monasterii eas de verbo ad verbum describat, & in Archivio reponat. Sequentibus sex diebus in Congregatione Hegumenorum de rebus, ad universum Ordinem spectantibus, agetur.

5. Si vero Congregatio Hegumenorum non post Congregationem generalem, sed præstitutis temporibus suis fiat, primo die de gravioribus negotiis agendum erit, postmodum reliqua definiantur.

6 Terminata Congregatione, describi curent a Secretario Acta omnia, electiones Officialium, & Constitutiones, si quæ factæ fuerint, sigilloque, & propria Generalis atque Hegumenorum subscriptione firmentur, & in Archivio reponantur. Quæ vero Monachis significanda sunt, ea per encyclicas literas, a Generali & Hegumenis subscriptas, significentur. Exemplum autem literarum omnium, quæ nomine Congregationis hujus mittentur, a Secretario ejusdem Congregationis descriptum maneat in libro Registrorum, qui in Congregatione generali tradatur novo Abbati Generali & novis Hegumenis, in Archivio reponendus.

CAP. IV.

De Congregatione Provinciæ, & Monasteriorum.

1. Congregatio Provinciæ unoquoque anno per triduum celebretur ab Abbate Provinciæ, & Abbatibus Monasteriorum subjectorum: Congregatio vero Monasteriorum sit quolibet mense per unum diem ab Abbate Monasterii & Monachis omnibus professis. Primam autem indicet Abbas Provinciæ, alteram Abbas Monasterii; & illa quidem uno saltem mense ante constitutum diem significari debebit, hæc vero tribus ante diebus. Congr. Provinciæ quolibet anno cogenda.

2. Quo mense facienda erit Congregatio Provinciæ, præmittenda est opportuno tempore Congregatio uniuscujusque Monasterii, ut in promptu habeat Abbas, si quid ad eam Congregationem referendum sit. Similiter quo anno celebrabitur Congregatio generalis, opportune præmittatur Congregatio Provinciæ.

3. Congregationi Provinciæ præter Abbates Monasteriorum, intererit Socius Abbatis uniuscujusque Monasterii a Congregatione Monachorum eligendus. Ejus autem Electio fieri debet tribus saltem diebus, antequam ad Congregationem Provinciæ procedatur, ut sufficiens tempus habeat ad sumendum informationem de statu Monasterii, deque querelis, & causis Monachorum. Idem dicendum de Socio Abbatum ad Congregationem generalem discessum. Omnia autem, quæ Socius Congregationi Generali vel Provinciali, nomine Monachorum præsentabit, debent esse sub sigillo Monasterii clausa, & ab iis subscripta. Qui debeant interesse.

4. In utraque Congregatione idem ordo servetur, de quo supra in Congregatione Hegumenorum dictum est num. 5. & 6. Secretarius autem, Æditaus, & Janitor ab Abbate eligantur; duo vero suffragiorum Cognitores a Monachis, ad Congregationem convocatis.

5. Agendum porro erit: Primo de rebus spiritualibus ad profectum Monachorum spectantibus, inquirendumque in mores uniuscujusque, si quid contra Regulam, Constitutiones, & consuetudines peccetur: Secundo de regimine Superiorum & subjectorum obedientia: Tertio de temporalibus Monasteriorum rebus. De quibus agendum rebus.

6. Abbate ad Congregationem generalem eunte, aut Vicarium mittente, adhuc celebretur Congregatio Monachorum de mense in mensem,

cui

cui ipse Abbas vel ejus Vicarius præerit. Non tamen celebrari poterit Congregatio Provinciæ, nisi de anno in annum, & ipso Abbate præsente.

7. Si Abbas Monasterii decesserit, Vicarius mortem ejus tam Abbati Provinciæ quam Abbati Generali statim significabit; & interim Monasterium administrabit usque ad novi Abbatis electionem, & adventum. Quod si Vicarius in illo Monasterio non fuerit, tunc antiquior professione Vicarius erit, & inter æquales professione antiquior ætate præferatur, & Sacerdos non Sacerdoti. Mortuo autem Abbate Provinciæ, Abbas illius Monasterii, in quo residere solet, ad Abbatem Generalem literas scribat. Nemo tamen in ejus officio se immiscebit, donec Abbas Generalis in Congregatione Hegumenorum de Successore aut Vicario decreverit.

CAP. V.

De Congregatione Hebdomadali.

1. In qualibet hebdomada per omnia Monasteria feria sexta, aut alia die non impedita, debet fieri Congregatio omnium Monachorum.

2. Sedentibus omnibus, & Noviciis, si qui erunt, stantibus, Abbas seu Vicarius aliquid ex libris spiritualibus legit, vel legi faciat ad Monachos.

3. Deinde (Novitii foras dimissis) idem Abbas seu Vicarius faciat brevem exhortationem contra defectus in Monasterio occurrentes, nullam tamen personam nominando.

4. Absoluta exhortatione, Abbas stans, reliquis genuflexis, dicat:

Deus misereatur nostri, & dimittat debita nostra, & tribuat nobis absolutionem & veniam omnium peccatorum nostrorum, In Nomine Patris, & ✠ Filii, & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et surgunt, ejusque manum deosculantur, & ad suas unusquisque Cellas abeunt.

CAP. VI.

De Electione in communi.

Quibus non committenda officia.

1. Ab Electione tam activa quam passiva in quolibet officio Ordinis nostri, donec cum eo fuerit dispensatum, specialiter arcetur omnis excommunicatus, suspensus, interdictus, irregularis, non professus, & qui non subest nostræ Congregationi, etiamsi fuerit Monachus professus Ordinis S. Patris nostri Antonii: Item, qui ab Ordine nostro apostataverit, & qui ab illo ad alium Ordinem, etiam cum licentia Superiorum, transivit, nec postea ad nostrum redit: Item, qui habet impedimentum naturale, ut fatuus, delirus, lunaticus: Item, qui est notorie infamis ob publicum delictum, ut est homicidium, fornicatio, furtum, perjurium, ebrietas: Item subornator, qui prece, pretio, minis, vel quocumque alio modo induxerit eos, qui in Electione vocem activam habent, ut se ipsum vel Monachum aliquem determinatum eligant, singulatim eum nominando: Item, qui per se ipsum vel alium procurat sibi dignitatem aliquam extra Ordinem: Item, qui publice & scandalose Romano Pontifici, aut Patriarchæ vel Ordinario loci detraxerit, aut eorum canonicas sanctiones contempserit. Denique, qui Monachum notorie indignum sciens & prudens aliquando elegerit.

In impedimentis a quibus petenda dispensatio.

2. In iis impedimentis, quæ ex Jure canonico proveniunt, dispensatio petenda est a legitimo Superiore; qualis est Sanctissimus Romanus Pontifex, Reverendissimus Dominus Patriarcha, & Ordinarius loci Episcopus, respective. In aliis vero, quæ ex nostris Constitutionibus inducuntur, Abbas Generalis dispensare poterit, vel eo absente Congregatio Generalis.

3. Nemo eliget, aut eligere poterit in Abbatem Generalem, aut Hegumenum, sive in Abbatem Provinciæ, aut Monasterii, nisi trigin[ta] annos saltem inchoatos ætatis habeat; & nisi [quinque] annos in Congregatione nostra compleverit, i[n]cludendo annos probationis.

4. In Congregationibus Hegumenorum Pr[o]vinciæ & Monasterii ii tantum vocem activa[m] habent, quorum mentio ibi fit. Vocem ve[ro] passivam in Congregatione generali & Hegum[e]norum habere possunt omnes Monachi profes[si]. In Congregatione vero Provinciæ & Monasteri[o]rum ii tantum Monachi, qui sunt illius Provi[n]ciæ & Monasterii.

5. Nemo potest habere plures voces activa[s] etiamsi habeat plura in Ordine officia; sed unu[s]quisque unam tantum vocem habeat.

6. Omnis Electio fiat per suffragia secreta.

7. Ante Electionem legantur Constitution[es] de officio eligendorum, & de electione.

8. Si suffragia fuerint æqualia, aut in dive[r]sas personas ita distrahantur, ut in nullum m[a]jor pars conveniat, id fiat, quod supra Cap. II. 12. & 13. dictum est.

CAP. VII.

De Visitatione.

1. Abbas Generalis semel saltem in trienn[io] visitet omnia Monasteria Ordinis: & Abb[as] Provinciæ semel quolibet anno Monasteria si[bi] subjecta, ut dictum est Part. 3. Cap. 3. num. & Cap. 5. n. 2.

2. Si legitime fuerint impediti, substitu[ant] Vicarium Visitatorem, cui tempus & auctorit[a]tem per suas literas definiant, eique Socium [&] Secretarium adjungent. Nulli autem Vicar[io] Visitatori credatur, nisi literas suæ delegation[is] antea exhibuerit coram Monachis, in Congr[e]gatione convocatis in eo Monasterio, quod v[i]sitandum erit; eam vero Monachorum Congr[e]gationem Abbas convocabit statim, atque ei e[x]hibitæ fuerint literæ Abbatis Generalis, aut H[e]gumenorum, aut Abbatis Provinciæ. Si aute[m] Abbas fuerit absens, aut obedire noluerit, tu[m] ipse Vicarius Visitator eam convocabit.

Forma literarum Vicarii Visitatoris.

Venerabilibus Fratribus Ord. nis S. P. N. Ant[o]nii, Congregationis de Monte Libano, Provi[n]ciæ N., vel Monasterii N. salutem in Domi[no] & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, nos elegi[sse] Rev. Patrem N in Vicarium nostrum, eique v[i]ces nostras commisisse, ut visitet vos & vestru[m] Monasterium in temporalibus & spiritualibu[s] & inquirat in omnia, ad vos dictumque Mon[a]sterium spectantia, juxta nostras consuetudine[s] Constitutiones, & Regulam, cum facultate d[e]cernendi, quæ decernenda esse, urgens ne[ces]sitas compulerit, alia vero ad nos deferendi. Nun tamen alium in locum suum substituend[i] nec Visitationem in quolibet Monasterio ult[ra] triduum prorogandi. Quocirca mandamus v[o]bis in virtute sanctæ obedientiæ, ut Reverendiss[i]mum Patrem N. tamquam Vicarium Visitatore[m] a nobis deputatum recipiatis, eique debitam r[e]verentiam & obedientiam juxta commissum i[p]si officium exhibeatis. Si quis illi contradicere a[u]sus fuerit, noverit, se suorum votorum tran[s]gressorem fore. Benedictio sit super obediente[s]. Datum in Monasterio N. die N. mense N anno N.

Abbas Generalis, vel Hegumeni, vel Abb. Provinciæ N. Loco ✠ sigilli.

3. Lectis in Congregatione literis, statim om[nes] nes genuflectent, excepto Vicario Visitatore deinde surgentes deducent illum in Ecclesiam a dextris Abbatis Monasterii procedentem.

Si Abbas Generalis, aut Abbas Provinciæ personaliter ad visitandum Monasterium venire[t]

convoca

convocata ab Abbate loci Monachorum Congregatione, significabit breviter, ut præparent se ad reddendam rationem, quam sequenti die exigere incipiet: Deinde procedet unà cum Abbate Monasterii & Monachis ad Ecclesiam, ut supra.

Qua methodo facienda Visitatio.

4. Ante Aram maximam omnibus ordinatim genuflexis, Abbas, seu Vicarius Visitator, item genuflexus, ad portam mediam orabit aliquantulum: deinde intonabit Psalmum 148. *Laudate Dominum de Cœlis &c.* quem unà cum duobus sequentibus Psalmis Monachi alternatim canent: & dicto *Gloria Patri*, surgit Abbas seu Vicarius Visitator, & facta ad Altare reverentia, conversus ad Monachos genuflexos facit absolutionem, dicens:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & tribuat vobis absolutionem & veniam omnium peccatorum vestrorum. In Nomine Patris + & Filii + & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et surgunt, ejusque manum ordinatim osculantur; & abeunt in Cellas suas.

5. Visitator primum locum tenebit cum Socio suo, qui Secretarii munus geret, etiam ante Abbatem Monasterii. Cum autem officio suo functus fuerit, ipse & Socius locum juxta dignitatem suam, vel antiquitatem professionis habebit.

6. Primo Visitationis die, cantatis Divinis Officiis, ac terminata per Abbatem loci, aut ejus Vicarium, Sacra Liturgia, antequam detur a Celebrante benedictio, omnibus Monachis ordinatim genuflexis, Visitator diligenter visitabit totam Ecclesiam: ac primum Aram maximam, ubi repositum est Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum: deinde reliqua, si quæ erunt, Altaria; an omnia munda sint, & decenter ornata & composita; qua Visitatione absoluta, reversus ad portam mediam, & facta Altari reverentia, dat benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater + & Filius + & Spiritus + Sanctus.

Fratres: Amen.

Visitator prosequitur hanc admonitionem: Auctoritate Dei, totiusque Ordinis nostri, præcipio vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut cum unusquisque vestrum de omnibus & singulis personis ac rebus, ad hoc Monasterium spectantibus, interrogatus fuerit, debeat secundum conscientiam pure & veraciter revelare, seclusa omni odio, favore & affectu: nec ullus vestrum extra Monasterium discedere præsumat sine expressa nostra licentia.

Tum surgunt Fratres, & vadant in Cellas suas. Visitator, deposita stola, in Sacristiam vadit cum Socio, Abbate Monasterii, & Præfecto Ecclesiæ seu Sacrista; eamque diligenter visitat, considerando, an munda & composita sint vasa Sacra, vestes, libri, & omnia utensilia.

Deinde procedit Visitator cum Socio, & Abbate loci ad Cellam ipsius Abbatis, qui: Primò offert Visitatori scripta nomina & officia singulorum Monachorum, & personarum, etiam sæcularium, qui Monasterio inserviunt: Secundò, librum Regulæ & Constitutionum Ordinis: Tertiò, librum secretorum, quæ alii Visitatores ei Monasterio reliquerunt; Quartò, libros proventuum & expensarum Monasterii & Ecclesiæ. Quibus peractis Visitator ad Cellam sibi destinatam, per ipsum Abbatem loci, aut Monachum ab eo designatum, advocabit singulos Monachos, & inquisitionem inchoabit a Junioribus, & definet in ipsum Abbatem, qui de singulis ipsi reddet rationem. Quæ autem a singulis Monachis referuntur, per Socium & Secretarium Visitationis in charta notabuntur, in quorum fine unusquisque nomen suum subscribat, vel, si scribere nescierit, ipse Secretarius ejus nomen subscribat de ipsius mandato.

7. Postridie Visitator cum Secretario lustrabit: Primò, Cellas omnium Fratrum: Secundò, alias Monasterii mansiones, ut Scholam, Bibliothecam, Hospitium, Infirmariam, Vestiariam, Cellarium, Coquinam, & Refectorium, præsentibus Abbate loci, eoque Monacho, qui Cellæ illius curam habebit.

8. Tertiò, & postremo die, convocata totius Monasterii Congregatione in locum ad id paratum, Visitator brevem adhortationem faciet ad procurandam Regulæ & Constitutionum observantiam, & legi faciat per Secretarium monita relicta Monasterio: moneatque omnes & singulos, ut se ad pœnitentiam negligentiarum faciendam disponant: Tum, genuflexis omnibus coram Visitatore, culpas suas dicant ordinatim, incipiendo ab Abbate loci usque ad Juniorem Monachum, & veniam petant a Visitatore, qui singulis cum discretione & charitate pœnam injungat salutarem; mox faciat absolutionem dicens:

Deus misereatur vestri &c. ut supra nu. 4. atque ita cum osculo pacis dimittat Congregationem.

9. Si ipse Generalis, aut Abbas Provinciæ, Visitationem facit, utatur auctoritate sua in correctione Abbatis & Monachorum.

Vicarii Visitatoris, quæ sint facultates.

Si vero fuerit Vicarius, ad substituentem omnia referat; Non tamen Abbatem loci deponere, aut ab officio suspendere poterit, nisi specialem facultatem habuerit a Congregatione Hegumenorum. Quod si necessitas requirat, ut Monachum de illo Monasterio in aliud transferat, id auctoritate suâ facere poterit, si Generalis fuerit, aut Abbas Provinciæ.

Si vero delegatus fuerit, consentiente Abbate loci, in quo est, & Abbate Monasterii, ad quod transferendus est Monachus, id faciet; illis autem dissentientibus rem ad Delegantem referet.

10. Hæc fere sunt, de quibus Visitator inquirere debet:

De quibus Visitator debeat inquirere.

An singuli debitam Abbati obedientiam exhibeant;

An Abbas officio suo erga omnes æqualiter utatur;

An inter omnes & singulos pax & concordia servetur;

An sit aliquis proprietarius in Monasterio, vel scandalosus, ebriosus, otiosus, assuetus jurare, vel turpia loqui, notatus de suspecta familiaritate intra vel extra Monasterium, cum scandalo alium non alloquens, rixosus, contumeliosus;

An ab omnibus observetur Regula & Constitutiones quoad Divinum Officium, Confessionem, Communionem, Orationem mentalem, Jejunium, Refectorium, Silentium, aliaque Communitatis officia, & quomodo ritus & cœremoniæ Ecclesiasticæ observentur;

An aliquid desit, vel superfluum sit in victu, potu, vestitu: & quomodo tractentur ab Abbate tam Monachi sani quam infirmi, & hospites;

Quomodo Monachi Juniores instruantur: & qui sint mores sæcularium, qui sunt in Monasterio cœnobii.

11. Acta omnia a Secretario excepta, sigilloque munita, in Archivium Ordinis inserat; & si Vicarius sive Delegatus fuerit, ad Abbatem Generalem, vel Provinciæ referat.

12. Omnem operam adhibeat, ut pacem & concordiam in Monasterio relinquat.

PARS QUINTA.

CAP. I.

De Processu judiciali.

Cum Monachorum causæ a Superioribus eorum judicandæ sint, communis ordo judiciorum servetur.

1. Judex Secretarium præsentem habeat, ab ipso

aut

tur a majori Superiore eligendum, qui examini adsit, & dicta examinandorum excipiat, & sententiam scribat.

2. Judicium introducendum erit vel per accusationem, vel per denunciationem, vel per diffamationem.

In omnibus Judiciis examinandæ accusatoris qualitates.

Si per accusationem Processus inchoetur, certus esse debet accusator, & capita accusationis porrectæ sua manu subscribat. Ante omnia autem examinandus accusator: an sit integræ famæ: an moveatur aliquo odio, aut alio pravo affectu: an quæ proponit, habeant aliqua adminicula vel indicia veritatis, puta, quia accusatus aliàs in eodem genere peccati deliquerit, aut alio modo ejus fama & existimatio laboret. Hæc autem exactius observanda sunt, quando accusatio procedit contra Abbates; Isti enim falsis delationibus & querelis maxime obnoxii sunt; & rursus cum regiminis columina sint, non facile neque ex levibus delationibus in periculum existimationis & famæ vocandi sunt.

Si per denunciationem procedatur, denunciator similiter certus sit, & subscribere se debet denunciationis capitibus, sicut accusator; etsi ipse non teneatur processum prosequi, & objectæ probare.

Si autem per diffamationem procedatur, examinandum primo, an fama aut diffamatio a probis & honestis viris ortum habeat; eaque diffamatio non semel, sed sæpius ad aures Superiorum pervenerit.

De Testium examine.

3. Post accusationem seu denunciationem seu diffamationem, Judex ad Testium examinationem deveniat, a quibus exhibito de veritate dicenda juramento, vel facto iis de veritate dicenda in virtute Sanctæ Obedientiæ præcepto: Primò, si sint extranei, generaliter interrogabit super eorum qualitatibus: Deinde super prædictis capitibus accusationis; annotetque diem, mensem, ac annum, quo singuli Testes fuerint examinati, & quæcumque deposuerint: Demum curabit, ut iidem Testes manu propria subscribant suas depositiones; &, si ipsi literas ignorant apponant sua manu figuram Crucis, & alius ex ipsorum mandato subscribat eorumdem nomina, annotando se illorum jussu subscripsisse.

4. His peractis, Judex accusatum seu denunciatum vel diffamatum citabit, eumque examinabit super prædictis, non semel, sed bis vel ter, cum intervallo tamen, ut si contradictoria dixerit, possit ex sua confessione redargui; Et, si opus fuerit, ad reum convincendum, eumque ad veritatem dicendam inducendum, poterunt coram eo produci Testes, qui ipsum convincant.

Reo communicandæ Testium depositiones.

5. Finito examine, dandum erit ipsi reo exemplar depositionum Testium examinatorum sine eorum nominibus cum termino competenti ad faciendas suas defensiones; &, si delicta sibi objecta non diluat, eaque sint probata sufficienter vel per rei confessionem, aut per Testes reus fuerit convictus, poterit prævia citatione ad sententiam deveniri, & reus in pœna, ejus delicto debita, condemnari. Si vero diluerit legitime, erit absolvendus aut declarandus innocens. Si autem de ejus innocentia non plene constiterit, debet absolvi nihilominus, apposita clausula, ex hactenus deductis, quia innocentia Rei non fuit plene probata.

6. Si Abbas Generalis aut Hegumeni, vel Abbas Provinciæ, commiserint alicui, ut causam examinet, & judicium ferat; is debet: Primò terminos facultatis suæ non excedere, sed intra eos se continere; nimirum si examen tantummodo ipsi commissum fuerit, non debet sententiam ferre: Secundò, confectum ut supra processum judicialem, propriaque manu subscriptum, & sigillo Monasterii signatum, transmittat ad Superiorem.

7. Monachi omnes curare debent: Primò, ut delinquentem charitative moneant juxta sanctum Evangelium, antequam accusetur vel denuncietur: Secundò, ut quantum fieri potest, evitent formam judicii, multoque magis exceptiones, quæ dari solent, vel possunt contra solemnitatem juris in processu facto, & sententia lata; Nam Institutum Monasticum, quod assumpsere, docet eos, non contendere judicio, sed propriæ voluntati renunciare, pœnitentiam agere, & pro Domino pati.

8. Non debet in re levi, vel ex mera suspicione fieri accusatio aut denunciatio; sed in delicto gravi & certo vel quasi certo. Item ab accusatione excluduntur ebriosi, detractores, iracundi, aut similibus vitiis laborantes, qui prius frequenter moniti, emendati non fuerint: Et qui voce activa & passiva privati sunt, iidem non debent a Judice ad testimonium admitti, bene tamen ad informationem. Quando vero ex processu constiterit innocentia accusati, debet a Judice accusator in pœna talionis condemnari.

Voce activa & passiva privati in Testes non admittendi.

9. Si delictum, de quo quis accusatur aut denunciatur vel inquiratur, non fuerit publicum, curare debet Judex, ne illud evulget; sed secretum servet, quantum fieri potest.

10. Qui pœnitentiam sponte facere recusaverit, compelli poterit per censuras. Quod si istas proterve spreverit, acriora remedia adhibeantur; semper tamen habito respectu circumstantiæ loci, temporis, & personæ.

CAP. II.

De Culpis & Pœnis.

Cum Constitutiones nostri Ordinis non obligent ad culpam, nisi propter contemptum & scandalum; sed solum obligent ad pœnam transgressoribus infligendam, idem dicendum nunc est de pœnis, quæ ad correptionem culparum imponuntur.

Lenitas Superioribus adhibenda.

1. In primis Superiores intelligant, sibi cum Fratribus agendum in spiritu lenitatis; nec, nisi causa attente perspecta, ad acriora remedia esse progrediendum. Quare plerumque præmittenda erit admonitio charitativa seu per se seu per alios; ita ut subditus doceatur emendationem delictorum a Superiore quæri, non delinquentium ruinam.

2. Intelligant pariter subditi, eadem pia animi præparatione sibi suscipienda esse ista charitatis remedia, cum qua a Superiore illa applicari justum est credere: cum magno scilicet desiderio proprii profectus & emendationis; Neque dandum locum Diabolo, suggerenti futiles querelas adversus Superiores; aut secum ipsis, aut, quod omnino cavendum est, cum aliis, præsertim externis, etiamsi contingat pœnitentias injungi insontibus ex falsa, ut aliquando accidere necesse est, delatione & errore.

3. Præterea Superiores frequenter recogitent, se de suis subditis rationem Deo reddituros; Ac proinde diligenter serioque caveant, ne ex propria indulgentia & remissione regularis disciplina laxetur: Dum nimirum subditi, impunitatem sibi ex Superioris connivencia pollicentes, quodlibet audere paulatim assuescant. Quamobrem caute circumspecteque attendant, ne quis contra Constitutiones abusus quovis prætextu inducatur; Noverintque ex parvis transgressionibus magnam quandoque ruinam disciplinæ regulari imminere; Idque si ipsorum vitio contingat, gravissimæ ipsos noxæ reos fore.

4. In pœnis injungendis Superiores hæc præcipue observent:

Primum, ut aucta gravitate culpæ ex gravitate circumstantiarum, pœna pariter augeatur. Et in iis quidem Monasteriis, in quibus est frequen-

tior Monachorum numerus, ad mensam communem ex schedula, a Superiore vel ejus Vicario scribenda, legatur culpa & pœna, indicato etiam nomine delinquentis ad communem ædificationem; nisi forte ipse reus eodem in loco ex sua devotione velit se ipsum simili modo accusare. Quod etiam Superior, cum id expedire in Domino judicaverit, injungere poterit.

Secundum, ut pœna gravior & gravissima non, nisi cum maturiori consilio Patrum Seniorum, ab Abbate infligatur; eaque in scriptis, & postquam de culpa constiterit per confessionem rei, vel per competentia testimonia; &, si id rei gravitas exposcat, Abbatis etiam Generalis sententia rogetur.

Tertium, ut Fratribus provectæ ætatis quoad aliquas pœnas, ætati minime convenientes, Abbas ita dispenset, ut alias simul magis congruentes injungat. In graviori vero & gravissima culpa taxatam in Constitutionibus pœnam nullatenus mutet, nisi causa commutandi sit legitime probata coram Abbate Generali.

Quartum, ut Abbas, dum alicujus culpam redarguit, aut pœnam ei injungit, caveat summopere, ne id ex ira aut odio aut vehementi animi perturbatione faciat; multoque minus, ne injuriosis verbis, aut contumeliis, sive imprecationibus reum excipiat. Quod si id fecerit, a Seniore Monasterii moneatur semel, bis, & tertio. Sique emendatus non fuerit, ad Abbatem Generalem deferatur, qui ei debitam culpæ pœnam omnino injungat.

De contumacibus. 5. Si quis ex Fratribus injunctam sibi pœnitentiam ex protervia, aut alia animi perturbatione subire detrectaverit, in Cella includi reum jubeat Abbas; & postea mittat ad eum Seniores Patres, qui illum moneant ad pœnitentiam, & inducant ad obedientiam, quam si fecerit, bene erit; si autem adhuc in contumacia perseveraverit, triduo illum includi in Cella jubebit, & pane tantum & aqua vesci. Idque, eum culpa, ob quam pœna injungitur, non sit gravior aut gravissima; Nam in eo casu augenda erit pœnitentia juxta qualitatem delicti, quemadmodum infra dicetur Cap. 14. num. 1.

6. Cum culpæ aliæ sint leves, aliæ graves, graviores & gravissimæ; debet Abbas pœnitentias juxta culparum qualitatem injungere, ut infra præscribitur. Pœnas vero commutare, & pro gravibus leves injungere, aut vice versa pro levibus graves imponere, non poterit, sine consilio & Congregatione Monachorum. Quæ autem hic taxatæ non sunt pœnæ, cum consilio eorumdem Monachorum in Domino taxabit.

CAP. III.

De levi Culpa & Pœna.

Levium Culparum non est numerus; Ex his autem, quæ hic apponuntur, de cæteris judicari pronum erit.

Culpa levis, quæ sit. Levis culpa est: Primo, si quis ad inchoationem Officii, vel Congregationis, vel Collationis spiritualis non adfuerit.

2. Si quis aliquid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur.

3. Si quis quidpiam utensilium ex desidia fregerit, aut perdiderit, vel cibi potusve aliquid effuderit.

4. Si quis communi Refectioni non interfuerit.

5. Si quis constitutis horis Silentium fregerit.

6. Si quis pro victu, aut vestimentis, vel alia re murmuraverit.

7. Si quis eorum, qui communibus officiis deputati sunt, munus suum in re aliqua neglexerit.

8. Si quis potum vel cibum sine licentia sumpserit.

9. Si officio in tabula assignato defuerit.

10. Si quis in cæremoniis Missæ, Divinorumque Officiorum, minus decenter se gesserit, aut aliquid omiserit, vel de suo addiderit.

11. Si quis oculos vagos ad vanitatem direxerit.

12. Si quis strepitum in Cella vel Monasterio aut Ecclesia, sonitumque fecerit. Quicumque in præfatos & similes defectus inciderit, & de illis proclamatus fuerit, vel ipse se sponte proclamaverit, vel aliunde hoc ipsum constiterit: Abbas injungat peccanti unum Psalmum, vel aliquot orationes Dominicas, vel Psalmos, seu genuflexiones in Refectorio aut in Ecclesia juxta modum, quo excessit, & qualitatem Personæ. Quæ pœna injungenda.

CAP. IV.

De gravi Culpa, & Pœna.

Gravem Culpam censemus: Primo, si quis Frater cum Fratre, vel externo, intus vel foris rixas habuerit. Si quis Fratri vel Sæculari contumeliam dixerit, vel minas & maledicta in eosdem protulerit.

Quæ sint culpæ graves. 2. Si quis inter Fratres discordiam, dicta onius alteri referendo, vel alio modo seminaverit.

3. Si quis jurare, mentiri, turpia vel scurrilia dicere, ad risum alios ineptis garritionibus provocare, silentium frangere cum offensione præsertim fraterna, in consuetudinem duxerit.

4. Si quis cum fœminis aut pueris colloquendo, attentis circumstantiis loci, temporis, & personarum, suspicionem aliquam vitii ingesserit, aut ingerere potuisse jure præsumptus fuerit.

5. Si quis dormierit sine Tunica & Cucullo.

6. Si quis exiverit sine Socio assignato, aut illum mutaverit, aut extra Monasterium reliquerit, vel solus sine licentia iverit; vel hora, qua in Monasterium redire debet, non redierit.

7. Si quis ex Cella egrediatur, & per Monasterium vagetur tempore dormitionis.

8. Si quis medicinam sumpserit, aut sanguinis minutionem fecerit, sine licentia.

9. Si quis culpam præteritam Fratri, pro qua satisfecit, improperaverit.

10. Si quis jejunium ab Ordine præscriptum fregerit.

11. Si quis Missam, Confessionem, Communionem, aut Officium Divinum in Choro sine licentia omiserit.

Pro supradictis, & similibus culpis injungantur jejunium, & strictum silentium per aliquod tempus: Genuflexiones & prostrationes tempore refectionis communis, aut in Ecclesia: Psalmi etiam & Orationes aliquot Dominicæ secundum discretionem Abbatis. Et quæ pœnæ injungendæ.

CAP. V.

De graviori Culpa, & Pœna.

Gravior Culpa est: Primo, si quis jejunia Ecclesiæ violaverit. Quæ culpæ graviores.

2. Si quis peccatum mortale manifeste commiserit contra præcepta Dei vel Ecclesiæ, prætet casus infra recensendos, cum de gravissima Culpa sermo erit.

3. Si quis sciens & volens sententiam excommunicationis aut suspensionis incurrerit a jure vel ab homine latam, tam a Prælato Ecclesiastico quam a Superiore Religioso: exceptis item casibus, in quibus ob gravissimam Culpam excommunicatio vel suspensio infligitur.

4. Si quis sciens se esse excommunicatum, aut suspensum, ut supra, celebraverit, vel in suis Ordinibus ministraverit.

5. Si quis calumniam in Fratres struxerit, sive in judicio, sive privatim.

6. Si quis per fas aut nefas procuraverit, ut ipse

vel

vel alter eximatur a potestate Superioris tam Monasterii quam Provinciæ, aut Abbatis Generalis.

7. Si quis per contumaciam vel manifestam rebellionem inobediens suo Superiori fuerit, vel cum eo intus aut foris contenderit.

8. Si quis secreta Congregationum, Generalia, Hegumenorum, Provinciæ, & Monasteriorum, aliis Monachis sive Professis sive Novitiis, vel etiam externis, temere revelaverit.

9. Si quis Decretis Congregationum antedictarum sese opposuerit, aut Superiori præcipienti aliquid in virtute sanctæ Obedientiæ contradixerit.

10. Si quis Prælato Ecclesiastico aut Principi sæculari in eis, quæ ad illos spectant, inobediens & contumax extiterit.

Et quæ pro illis infligendæ pœnæ.

Pro hujusmodi & similibus Culpis injungantur jejunia: Item assignetur ultimus locus: Prostratio ante fores Templi vel Refectorii vel Chori, dum fratres intrant: Sejunctio aut sequestratio a Fratribus, itaut nullus Fratrum audeat se illi conjungere, vel aliquod ei mittere, nec vocetur ad aliquod officium in Ecclesia vel in Choro: Mensa ponetur eidem sequestrata, ne cum aliis commisceatur: Demum privatio vocis activæ & passivæ in stricta forma ad aliquot annos injungatur. Ex prædictis autem pœnis Superior cum consilio Seniorum Patrum plura vel pauciora, longius vel brevius, juxta culpam Pœnitenti imponat.

Cap. VI.

De gravissima Culpa & Pœna.

Quæ culpa gravissima:

Gravissima Culpa est: Primo, si quis hæresim aut schisma contra unam Sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam secutus fuerit, aut a Fide Christiana defecerit.

2. Si ab Ordine nostro post professionem apostataverit, dimisso vel retento Habitu.

3. Si quis proprietarius fuerit in pecunia, libris, vestibus, aut re alia magni momenti, tam recipiendo, quam dando vel alienando.

4. Si quis graviter Fratrem, vel extraneum quemcumque percusserit, & leviter etiam Superiorem, idque irato animo.

5. Si quis sigillum Confessionis fregerit.

6. Si quis literas nomine Abbatis Generalis, Hegumenorum, Abbatis Provinciæ vel Monasterii, aut Monachi alicujus, vel Monachorum confixerit, sive eas sigillo officii, aut dignitatis, vel Personæ firmaverit, sive non: Item qui literas ad Abbatem Generalem, aut Hegumenos directas, interceperit aut aperuerit & legerit.

7. Si quis veneficium, incantationem, sortilegium, necromantiam, aut quamcumque aliam Diaboli invocationem exercuerit.

8. Si quis publicum scandalum, vel infamiam gravem Ordini fecerit per manifestum lapsum carnis cujuscumque speciei sit.

9. Si quis maligne conspirationem in Superiorem suum machinatus fuerit.

10. Si quis machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis attentaverit.

11. Si quis a Superiorum sententia ad Tribunalia sæcularia appellare aut confugere ausus fuerit. Quod si ab Abbate gravari se prætenderit, ad Abbatem Generalem, aut Congregationem Hegumenorum, vel ad Congregationem Generalem recurrat. Et si adhuc ab his prætenderit se gravari, recurrere poterit ad Patriarcham, aut Romanum Pontificem.

12. Si quis Ordinem aliquem Ecclesiasticum sine Superiorum licentia ab Episcopo acceperit, aut sine licentia Episcopi Ordinarii ausus fuerit ad Sæculares concionari, eorum confessiones audire, a casibus Ordinario reservatis sciens & volens illos absolvere, aut Sacramenta Baptismi, Extremæ Unctionis, vel Matrimonii administrare: uno verbo, ministeria Parochi obire.

Et quibus purganda pœnis.

Pro talibus criminibus, cum consilio Patrum Seniorum, præter pœnas gravioris culpæ, reus privetur cucullo & corona, & in cellam tamquam in carcerem detrudatur, ab omnium Fratrum consortio sejunctus ad aliquos menses. Ne tamen hujusmodi pœnitens propter impatientiam suam in desperationem præceps ruat, mittat ad eum quandoque Superior Patres seniores, qui illum blandis verbis commoneant ad pœnitentiam, & provocent ad patientiam: Foveant per consolationem, & inducant ad emendationem. Recogitet autem Abbas, qualem Deo sit ipse redditurus rationem, si forte sua impatienna & imprudenti severitate Fratrem perdat, pro quo Christus mortuus est; Memineritque, Sanctum Patrem nostrum Antonium solicitum fuisse dicere: Fratrem, in aquas lapsum, erigendum esse, non ad naufragium impellendum.

Cap. VII.

De Culpis & Pœnis Superiorum.

1. Quæcumque de levi, gravi, graviori, & gravissima culpa & pœna dicta sunt, ea de Superioribus respective intelligantur; Itaut delinquentem Abbatem Monasterii Abbas Generalis puniat: hunc Congregatio Generalis: Idque intelligendum de pœnis suspensionis ab officio, depositionis & privationis vocis, loci, & Coronæ, de quibus infra sermo erit.

Levis Abbatis culpa:

2. Levis Culpa Abbatis est, si Cellas Monachorum & officinas per se vel per Vicarium visitare neglexerit: Si ad Divinum Officium, & ad communem refectionem sine causa aliquoties non venerit: Si e Monasterio sine necessitate exierit: Si cæremonias ecclesiasticas minus decenter exercuerit: Si quid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur: Si in cibo, potu, & vestimentis Fratres cum indebita parsimonia tractaverit: Si erga aliquem Fratrem plus favoris vel asperitatis exhibuerit: Si quid poculentorum vel esculentorum, in te tamen parvi momenti, extraneis dederit sine causa legitima. Pro hujusmodi defectibus ab Abbate majore corripiatur, & Psalmi, vel aliquot orationes Dominicæ, seu genuflexiones ei injungantur.

Gravis:

Gravis Culpa est: Si Fratri, vel externo verba injuriosa dixerit, maledicta & imprecationes pronunciaverit: Si discordias inter Fratres seminaverit: Si jurare, mentiri, turpia vel scurrilia dicere, frequenter deprehensus fuerit: Si Sæcularium domos sine necessitate frequentaverit: Si cum Fœminis aut Pueris colloquendo, attentis circumstantiis, suspicionem aliquam vitii ingesserit: Si dormierit sine Tunica & Cucullo: Si medicinam sine licentia Medici sumpserit: Si culpam præteritam, pro qua satisfactum sit, alicui exprobaverit: Si sine Socio extra Monasterium iverit: Si jejunium ab Ordine præscriptum fregerit: Si Missam, Divinum Officium in Choro sine causa omiserit: Si absque eorum culpa Officiales ab officiis maligne removerit. Pro hujusmodi Culpis injungatur jejunium per aliquot dies, item Psalmi aliquot, & orationes Dominicæ, & genuflexiones.

Gravior:

Gravior Culpa est: Si peccatum mortale manifeste commiserit contra præceptum Dei vel Ecclesiæ, præter casus infra recensendos, cum de gravissima culpa sermo erit: Si sciens & volens sententiam excommunicationis aut suspensionis incurrerit: Si, sciens se esse excommunicatum vel suspensum, celebraverit, vel in suis

Ordinibus miniſtraverit: Si rationem dati & accepti in libro deſcribere neglexerit: Si quem Novitium admiſerit non prævio examine: Si nomina Noviriorum & Profeſſorum non deſcripſerit: Si Abbati Generali, aut Abbati Provinciæ, de ſtatu ſui Monaſterii aut Provinciæ non ſcripſerit, ut ſupra ſuo loco dictum eſt: Si Monachum de ſuo Monaſterio in aliud ſine cauſa & ſine Congregatione Monachorum miſerit: Si calumniam in Fratres ſtruxerit: Si procuraverit, ut ipſe vel alter eximatur a poteſtate Superioris, aut in officio confirmetur: Si per contumaciam vel manifeſtam rebellionem inobediens Superiori fuerit, vel cum eo contenderit: Si ſecreta Congregationum revelaverit: Si Decretis Congregationum, vel Abbatis Generalis, ſeſe oppoſuerit: Si Superiori præcipienti aliquid in virtute Sanctæ Obedientiæ non obedierit: Si quid parvi momenti in virtute Sanctæ Obedientiæ Fratribus præcipere conſueverit: Si Prælato Eccleſiaſtico, aut Principi ſæculari in eis, quæ ad illos ſpectant, contradicere culpabiliter ac temere præſumpſerit: Si Fratribus, propriæ conſcientiæ rationem juxta morem reddentibus, ſecretum non ſervaverit. Pro ſimilibus culpis injungatur jejunium per plures dies; Item Pſalmi plures, & orationes Dominicæ, & genuflexiones: Aut demum ab officio ſuſpendatur vel removeatur, ex conſilio Congregationis Hegumenorum.

Graviſſima culpa eſt: Si hæreticus aut ſchiſmaticus fuerit, aut a Chriſtiana Religione defecerit: Si ab Ordine noſtro apoſtataverit: Si graviter Fratrem vel extraneum percuſſerit, & leviter etiam Superiorem: Si abſque Superioris licentia fabricam magni momenti præceperit: Si munus a Fratre acceperit, ut ei officium aliquod committat: Si bona mobilia aut immobilia Monaſterii ſine Congregatione Monachorum, aut Abbatis Generalis, aut eorum, ad quos ſpectat, licentia alienaverit: Si Monachum propria auctoritate e Monaſterio ejecerit ſine licentia Abbatis Generalis: Si ſciens & volens Novitium, impedimentum aliquod habentem, admiſerit, nec facultatem habuerit, vel a legitimo Superiore obtinuerit: Si ſigillum Confeſſionis fregerit: Si literas nomine Abbatis Generalis, vel Hegumenorum, vel Congregationis Generalis confinxerit, aut nomine Monachorum: Si literas ad Superiores directas interceperit, vel aperuerit & legerit: Si veneficium, incantationem, ſortilegium, necromantiam, aut alias hujuſmodi diabolicas artes exercuerit: Si legitime convictus fuerit, peccatum carnis admiſiſſe: Si conſpirationem in Abbatem Generalem molitus fuerit: Si machinationes & ſchiſmata ad deſtructionem vel diviſionem Ordinis attentaverit: Si a Superiorum ſententia ad Tribunal Sæcularium appellaverit: Si ſine licentia Abbatis Generalis ordinem aliquem Eccleſiaſticum acceperit, aut ſine licentia Epiſcopi Ordinarii auſus fuerit concionari ad Sæculares, eorum Confeſſiones audire, aut reliqua facere, quæ facultatem Ordinarii requirunt. Pro talibus criminibus ex conſilio Congregationis Hegumenorum, præter pœnas gravioris culpæ, reus in Cellam ad aliquot menſes tamquam in carcerem detrudatur. Præterea voce activa & paſſiva per quinquennium privetur. Si vero apoſtata fuerit, vel homicida, aut proprietarius, eam pœnam ſubeat, quæ infra deſcribetur. Eamdem apoſtatarum pœnam luent, qui a Sancta Catholica Fide ad hæreſim, vel ſchiſma, vel infidelium ſectam defecerint.

CAP. VIII.

De Percuſſoribus.

Pœnæ contra Percuſſores.

1. Si quis Fratrum vel Abbatum animo irato percuſſionem alicui comminatus fuerit, pœnam gravioris culpæ per hebdomadam ſuſtinere cogatur: Si vero aliquem Fratrem, aut extraneum manu percuſſerit, eamdem pœnam luat per quindecim dies, niſi gravis læſio fuerit: Si vero percuſſerit ligno, aut lapide, vel alia re ſine gravi læſione, per menſem eidem graviori pœnæ ſubjaceat.

2. Propter gravem autem læſionem Fratris vel extranei, ſive manu ſive quacumque alia re percuſſio fuerit, vel levem etiam læſionem Superiori factam, percuſſor pœnam graviſſimæ culpæ per duos menſes ſuſtineat, & utraque voce per triennium careat, a ſolo Abbate Generali abſolvendus.

3. Si vulnus lethale inferatur, mors tamen non ſequatur, eamdem pœnam graviſſimæ culpæ per ſex menſes abſque ulla diſpenſatione ſuſtineat, & per quinquennium voce careat: Si autem (quod Deus avertat) uſque ad homicidium aliquis prolaberetur, talis omnino ſine ulla diſpenſatione puniatur pœnis graviſſimæ culpæ per decennium, & utraque voce perpetuo careat.

4. Tantum vero prædictis pœnis addatur, quantum Abbati de conſilio Patrum Seniorum viſum fuerit expedire, attenta qualitate Perſonæ percutientis, percuſſæ, percuſſionis, & ſcandali magnitudine.

5. Frequentans hoc vitium etiam levi percuſſione, ad nullum officium eligibilis cenſeatur.

6. Percuſſores Superiorum, præter expreſſas pœnas, voce utraque perpetuo careant cum ſuis complicibus & fautoribus.

CAP. IX.

De Proprietariis.

Contra Proprietarios.

1. Qui cibum, potum, aut alia parvi momenti ſine licentia Superioris receperit, prima vice charitative moneatur a Superiore: Pro ſecunda gravius reprehendatur: Deinceps vero pœna graviori puniatur pro arbitrio Abbatis.

2. Si pecuniam, aut aliquam rem magni momenti ſine licentia a quocumque habuerit, vel alienaverit, non debet a Confeſſario abſolvi, niſi prius ipſe pœnitens illud Superiori præſentaverit, aut alienatum, ſi poſſibile fuerit, recuperaverit. Deinde, ſi peccatum proprietatis publicum fuerit, aut a Superiore per indicia vel teſtes deprehenſum, proprietarius præter privationem vocis activæ & paſſivæ, per menſem gravioris culpæ pœnam luat, quæ augeri & minui poterit juxta qualitatem delicti & quantitatem materiæ. Debet autem a Congregatione Generali determinari quantitas materiæ ſufficientis ad culpam gravem proprietatis, ut dicatur res magni momenti, quæ recipitur, vel alienatur, & propter quam incurritur in caſum reſervatum & in pœnam graviorem; atque eadem notificari.

3. Si poſt mortem proprietarius quis inventus fuerit ſive Subditus ſive Abbas, nec in infirmitate peccatum ſuum confeſſus fuerit, deque eo doluerit; Sacrificium aut aliquod Officium pro ipſius anima non fiet, & ſepultura eccleſiaſtica privetur; Idque cum conſilio Patrum ſeniorum, niſi forſan ex tali pœna ſcandalum ſæcularibus generaretur.

4. Surripientes aliquid tam ex Monaſterio quam ex Cella Fratrum, & ab externis; præter infamiam, duplicata pœna proprietariorum puniantur.

5. Qui

5. Qui non relevat pecunias, aut bona mobilia seu immobilia, acquisita a se, vel ab aliis Fratribus, inter proprietarios recensetur, & pœna proprietariorum plectetur. Eamdem culpam & pœnam incurret Abbas, qui Bona Monasterii in loco abscondito ponit, sine duorum saltem Fratrum notitia.

CAP. X.

De Apostatis.

Contra Apostatas.

1. Monachus quicumque, si post professionem Habitum sponte dimiserit, aut retento Habitu, sed inconsulto Superiore Monasterium deseruerit, cum magna charitate & prudentia a Superiore requiratur, qui proinde per se vel per alios omnem operam impendat, ut ovem errantem ad ovile quamprimum reducat. Redeuntem cum omni charitate & paterni amoris significatione recipiat. Et antequam ad pœnas pœnitenti injungendas procedat, eumdem doceat per se vel per aliquem ex Patribus senioribus, non eas imponi ad ipsius pœnitentis destructionem, sed ad ædificationem & salutem. Cum autem ad suscipiendam correptionem illius animum bene præparatum fuisse compererit, sequentes pœnitentias eidem injungat cum consilio Patrum seniorum.

Quomodo recipiendi.

Primo, ad prælationem per quinquennium inhabilis fiat, & voce tum activa tum passiva privetur, & primo anno ultimum locum teneat: Et per mensem integrum corona & cucullo privetur, si Habitum dimisisset; Secus, si eum retinuisset. Si vero Laicus aut Clericus, in Minoribus Ordinibus constitutus esset, per quinquennium novissimus sedeat, & voce activa & passiva privetur, perque mensem cucollo privetur, si Habitum dimisisset.

Secundo, per aliquos menses in Cellam includatur, & jejunet in pane & aqua.

Tertio, per unam hebdomadam postquam e Cella egressus, & ad consortium Fratrum admissus fuerit, sequestratum locum habeat in Ecclesia, in Choro, & in Mensa.

2. Si secundo vel tertio apostataverit, pœnæ suprapositæ ei multiplicentur ex consilio Patrum seniorum; quod si cum scandalo, relicto Ordine, inhoneste vixerit, aut diutius extra Ordinem permanserit, pœna illi augeatur juxta qualitatem scandali, delictorum, & moræ diuturnitatem; de quo vero non constat, quod Habitum dimiserit, aut ex Ordine fugerit, sed tantum vagus intra vel extra Provinciam, prætextu adeundi Superiorem, in Habitu circumierit, is pœnas gravioris culpæ sustineat juxta moram vagationis, & qualitatem delictorum; ita tamen, ut Superior prudenter prospiciat, quid attento præsenti statu pœnitentis in Domino expediat, adhibito etiam seniorum Patrum consilio; ne remedia, quæ in salutem Infirmorum Fratrum excogitata sunt, in eorum ruinam & exitium vertantur.

3. Apostata ab Ordine Monastico vel fugitivus, sive Monachus fuerit sive Abbas, a nullo absolvi potest, nec in Monasterium recipi, præterquam ab Abbate Generali: Ad quem proinde remittendus erit Reus, vel saltem scribendum. Cum autem Abbas Generalis facultatem suam Abbati Monasterii commiserit, tunc, convocata Monachorum Congregatione, genuflexus Reus humiliter culpam suam dicat: Et Abbas intonat Psalmum 51. *Miserere mei Deus*, quem Fratres alternatim prosequuntur: Dictoque *Gloria Patri*, Abbas illum absolvit, dicens:

Deus misereatur tui, & dimittat debita tua: & ego auctoritate ipsius, & Reverendissimi Patris nostri Abbatis Generalis, absolvo te a vinculo excommunicationis, in quam propter apostasiam vel fugam ex Ordine incurristi, & restituo te communioni & unioni Fidelium, & participationi Sanctorum Ecclesiæ Sacramentorum. In Nomine ✠ Patris & Filii & Spiritus Sancti. Amen.

Sed si fuerit Abbas Generalis, dicat. Deus misereatur tui, & dimittat debita tua, & ego auctoritate ipsius absolvo te, &c.

Tunc injungat ei pœnitentiam, ut supra.

4. Tempus apostasiæ vel fugæ non computatur Monacho inter annos Monachatus.

5. Idem dicendum est de apostasia a Fide Christiana vel Catholica ad hæresim, schisma, aut infidelium sectam, quod dictum est de apostasia a Professione Monastica. Ab eo tamen casu absolvi nequit, nisi ab Ordinario competente.

CAP. XI.

De Excommunicatione.

Solus Abbas Generalis potest pœnam excommunicationis infligere Monachis; Id tamen raro admodum fiat, & ex urgentissima necessitate: Et primo quidem ex consilio & deliberatione Congregationis Hegumenorum: Secundo, ob unam ex culpis gravissimis, quæ supra Cap. 6. & 7. recensentur: Tertio, post factum canonice processum, & præmissa trina monitione canonica cum certis intervallis, utpote unius vel plurium dierum, aut etiam horarum, si periculum sit in mora: Quarto, affigenda erit Sententia excommunicationis Cellæ ejus, qui excommunicatur, aut legenda in Congregatione Monachorum, sive excommunicatus præsens sive absens fuerit: Quinto, vulgandum erit ejus nomen omnibus illius Monasterii & Provinciæ Monachis, ut ab omnibus devitetur. A quo, quibus de causis & quomodo infligenda excommunicatio.

Sententia vero excommunicationis concipietur in hunc modum:

Ego N. Abbas Generalis, habita Hegumenorum N. N. N. N. Congregatione, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio, Auctoritate Dei omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Et exigente contumacia Fratris N. N. ob tale delictum (quod debet omnino exprimi) ipsum excommunico, & pro excommunicato haberi declaro: Et tandiu ipsum vitandum denuncio, donec adimpleverit, quod mandatur.

Si Abbas Monasterii vel Visitator ex commissione Abbatis Generalis sententiam excommunicationis pronunciet, dicat:

Ego N. Abbas Monasterii N. vel Visitator Monasterii aut Provinciæ N. specialiter ab Abbate Generali & Hegumenis deputatus, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio &c.

Cum erit absolvendus, utatur Abbas formula, quæ supra descripta est Cap. 10.

Omnis excommunicatus quacumque excommunicatione, sive a Canone sive ab homine, tam a Prælato Ecclesiastico quam ab Abbate Generali, non ingrediatur Ecclesiam vel Chorum: neque ad communem cum Fratribus mensam admittatur: neque officio ullo, aut dignitate fungatur in Monasterio: neque vocem activam aut passivam habeat in Electionibus; Quinimo, quandiu sic steterit, ab omnibus evitetur, donec resipiscat, & a legitimo Superiore absolvatur, postquam id, quod præceptum est, adimpleverit.

CAP. XII.

De Privatione vocis, loci, Cuculli & Coronæ.

1. Qui privatur voce passiva, per hoc redditur inhabilis ad majora officia in nostro Ordine; minora tamen potest exercere, ut sunt Infirmarii, Janitoris, Coqui, & similia. Privatus autem voce activa non potest suffragium ferre in aliqua Explicatio hujusmodi Privationum.

electione, aut Congregatione: neque potest fieri accusator aut testis adversus Fratrem. Potest tamen assumi secreto pro aliqua informatione rei necessariæ. Privatus voce omnimoda nullum Fratrem poterit alloqui, nisi prius a Superiore licentia petita pro aliqua re necessaria.

2. Nullus Abbas audeat Fratrem privare voce, nisi in casibus suprapositis; idque adhibito consilio & consensu Patrum Seniorum.

3. Privatus loco ultimum locum occupet in Choro, Ecclesia, & Refectorio: Sacerdos quidem inter Sacerdotes, Diaconus inter Diaconos, & sic deinceps.

4. Qui pœna erit majori dignus, quam sit privatio loci aut vocis, propter suam proterviam, & gravissimam culpam, poterit Cucullo & Corona privari, & ad obsequia infima in Monasterio destinari, ut dictum est supra Cap. 5. 6. 7. 8. & 10.

CAP. XIII.

De Suspensione & Depositione ab officio.

De Suspensione. 1. Abbas qui suspenditur ab officio, per hoc inhabilis redditur ad illud exercendum, & insuper utraque voce carebit. Si vero proterve officium exercuerit, procedi debet ad depositionem; & inhabilis redditur per quinquennium ad omne officium, & utraque voce carebit.

De Depositione. 2. Qui deponitur ab officio, per hoc privatur non solum eo officio, quod statim alteri committi debet, sed etiam voce activa & passiva per annum carebit.

Hegumenus a solo Abbate Generali. Abbas Gen. a tota Congr. deponi potest. 3. Solus Abbas Generalis cum Congregatione Hegumenorum suspendere potest, aut deponere Hegumenum, & Abbatem Provinciæ, ac Monasterii. Abbatem vero Generalem suspendere ac deponere non potest, nisi Congregatio Generalis.

4. Qui, præter Abbatem Generalem, Hegumenos, & Abbates Provinciæ vel Monasteriorum, ab officio suspenduntur vel deponuntur, non idcirco voce privabuntur, nisi in culpam graviorem & gravissimam incidissent.

5. Nemo ex Abbatibus suspendi aut deponi debet, nisi ob culpam, de qua supra.

Præmittenda ad Abbatem Gener. suspendendum. 6. Si acciderit aliquod ex peccatis (avertat id Deus) quæ sufficiunt ad Abbatem Generalem ab officio suspendendum vel privandum; simul atque per testimonia sufficientia, vel ipsius confessionem, aut facti notorietatem constiterit, quatuor Hegumeni unà congregati, rem, donec veritas elucescat, secretam tenentes, Congregationem Generalem Abbatum Provinciarum & Monasteriorum, literis omnium subscriptione signatis, convocabunt, ut dictum est supra Parte 3. Cap. 4. num. 2.

Si vero res divulgata & manifesta esset, non expectata Hegumenorum convocatione Abbates locorum & Provinciarum alii alios vocando convenient. Et primum audiantur accusatores, deinde reus; nisi res notoria esset. Reo foras dimisso, primus Hegumenorum cum antiquiore Abbate, & cum Secretario, ad hanc causam electo, de toto negotio scrutinium faciet. Et primo quæretur: An constet de peccato, quod objicitur: Secundò, An hujusmodi sit, ut propter illud ab officio suspendi aut deponi debeat; Et idem suffragia promulget, quæ, ut sufficiant, duas tertias partes excedent; Et tunc statim de alio eligendo agatur: Et, si fieri potest, non prius inde egrediantur, quam electionem perfecerint. In qua re duo animadvertenda sunt: Primum, ut si defectus ad suspensionem aut depositionem sufficientes non deprehenderentur; aliis de rebus agatur, propter quas convocata Congregatio videatur, & quod ad Abbatem Generalem attinet, dissimuletur, imo vero nullo tempore divulgari debet; Et si Abbates convocantur, præmonendi sunt de secreto: Secundum, si constitutum fuerit, illum, ab officio suspendere aut deponere, tunc etiam cum eodem Abbate Generali secreto agendum est, ut ipsemet se officio abdicet; ut, eum hoc promulgatum fuerit, peccatum, & officii propter peccatum privatio occultetur.

Si autem defectus non fuerit ejusmodi, ut privandus officio suo sit, sed tantum corrigendus videretur, Quinque eligentur, quibus cura injungatur considerandi, quæ correctio ei conveniat; Et ipse omnino obedire Congregationi Generali teneatur.

Crimina, ob quæ Abbas Gener. suspendi, vel deponi ab officio potest. Crimina, ob quæ Abbas Generalis suspendi vel deponi ab officio potest, sunt hæc: Si hæreticus fuerit, aut schismaticus, aut a Christi Fide ad sectam infidelium defecerit: Si ab Ordine nostro apostataverit: Si graviter Fratrem vel extraneum percusserit, aut homicidium commiserit: Si fabricam magni momenti præceperit, aut bona Religionis alienaverit, aut novum Monasterium acceperit vel fundaverit, aut vetus deseri jusserit, inconsulta Congregatione Hegumenorum: Si Novitium contra Constitutiones Ordinis receperit habentem impedimenta, a quibus ipse dispensandi non habet facultatem: Si Sigillum Confessionis fregerit: Si literas, ad Congregationem Generalem, vel Hegumenorum, directas, interceperit & occultaverit, aut aperuerit legeritque: Si veneficium, sortilegium, & quid simile exercuerit: Si peccatum carnis admiserit: Si munera a Fratre acceperit, ut ei officium aliquod daret: Si muneribus, dolo, vi, aut arte qualibet officium sibi ipsi, aut aliis, dari aut confirmari procuraverit: Si machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis fecerit: Si a sententia Congregationis Generalis aut Hegumenorum ad Tribunal Secularium appellaverit vel confugerit: Si Romano Pontifici aut Patriarchæ contumaciter rebellis fuerit; aut Fratres impulerit, ut eis rebelles sint, & inobedientes: Si sine licentia Ordinarii ea Sacramenta administraverit, quæ expressam licentiam requirunt.

Si verò infirmo corpore & adversa valetudine fuerit, itaut regimini vacare non possit, non debet deponi; sed ei a Congregatione Hegumenorum Vicarius substituatur, donec compleat regiminis triennium compleatur.

7. Si quis Hegumenorum in unum ex supra enumeratis criminibus inciderit, debet ab Abbate Generali, & reliquis Hegumenis deponi.

CAP. XIV.

De Pœna Ejectionis ex Ordine.

Quæ præmittenda, antequam quis ex Ordine ejiciatur. 1. Qui unum vel plures ex gravioribus vel gravissimis Criminibus a Cap. 5. ad Cap. 13. supra descriptis, commiserit, sæpeque monitus non resipuerit: & qui pœnitentiam pro illis non acceptaverit, sex mensium spatio in jejunio probetur, & ad tres menses ab omnium consortio segregetur. Idque præter privationem vocis activæ & passivæ, aut etiam loci, Coronæ, & Cuculli, quam subire debebit juxta qualitatem culpæ gravioris aut gravissimæ.

Si vero unum ex infrascriptis gravissimis Criminibus commiserit, atque semel, iterum ac tertio admonitus & correctus, ad idem crimen redierit, post tertiam admonitionem, ne alios contagione pestifera perdat, ejici tandem poterit, servatis servandis; non aliter tamen, quam ab Abbate Generali de consilio & assensu quatuor Hegumenorum: Deque ejus ejectione certior fiat Reverendissimus Dominus Patriarcha ab eodem Abbate Generali.

2. Ejectus, extra Ordinem degens, sit perpetuo suspensus ab executione Ordinum.

3. Quia

3. Quia vero sumus in medio Nationis pravæ, ne forte ejectus ad hæreticos, vel infideles accedat, debebit Abbas Generalis rem antea cum Patriarcha tractare, hominemque in manus ejus consignare, ut pro sua prudentia & arbitrio de eo disponat.

Ob quæ crimina ejici Monachus potest.

4. Crimina, ob quæ Monachus ex Ordine ejici potest, postquam admonitus & correctus, non resipuerit, idest ter ea commiserit, terque de iis non resipuerit, quamvis ter admonitus & correctus, sunt hæc: Si a Sancta Catholica Ecclesia ad hæreticos, schismaticos, vel infideles defecerit; Si ab Ordine nostro apostataverit; Si Fratrem, vel extraneum graviter percusserit aut occiderit: Si fornicatus fuerit: Si rem magni momenti furatus fuerit a Monasterio, vel a Sæcularibus: Si sciens & volens Cellam, Monasterium, Templum, aut quid simile incenderit: Si sigillum Confessionis fregerit: Si veneficia, incantationes, & cætera hujusmodi exercuerit: Si in Judicio perjurus fuerit: Si ab obedientia Romani Pontificis, aut Patriarchæ, proterve rebellaverit: Si sine licentia Ordinarii sciens & volens ea Sacramenta administraverit, quæ expressam licentiam requirunt: Si machinationes, & schismata fecerit ad destructionem vel divisionem Ordinis: Si a sententia Abbatis Generalis aut Congregationis Generalis, vel Hegumenorum, ad infideles procuraverit: Si ad infideles confugerit, ut procurent sibi vel alius aliquod officium vel dignitatem in Ordine aut extra Ordinem.

Penes Congregationem Hegumenorum erit judicare, pœnamque ejectionis infligere, etiam ei Monacho, qui non in idem ex supra dictis Criminibus ter inciderit, sed tria diversa, vel plura ex iis, Crimina commisit.

Omnia verò in charitate facienda.

5. Atque hoc loco rursus Superiores admoneantur, ne sua socordia, aut vitiosa severitate, Fratres suos ad hunc miserabilem saltum de Monasterio ad sæculum, de sæculo in infernum, adigant; sed cum vix ullum ingenium sit adeo pertinax & ferox, quod aspirante Dei gratia mansuetudine & lenitate Superiorum vinci, tractuque temporis ad bonam frugem revocari non possit: ut Superiores ad hoc extremum remedium devenire non cogantur, discant ab Apostolo, omnia sua in charitate esse facienda. Charitas autem patiens est: benigna est: Charitas non æmulatur: non agit perperam: non inflatur: non est ambitiosa: non quærit, quæ sua sunt: non irritatur: non cogitat malum: non gaudet super iniquitate, sed congaudet veritati. Quamobrem antequam ad ejectionis pœnam progrediantur, præmittenda erunt omnia alia remedia, a Sanctis Patribus præscripta; adeout, si fieri potest, communi omnium, & privatæ singulorum Fratrum ædificationi & saluti prospiciatur.

CAP. ULTIMUM.

Monita Generalia pro observatione Constitutionum.

Particulares Constitutiones fieri possunt, sub quibus faciendæ.

1. Ut defectibus in Ordinem sensim irrepentibus occurratur, & religiosa perfectio conservetur, vel etiam augeatur, possunt aliquæ novæ Constitutiones pro toto Ordine præsentibus addi, quæ eamdem vim ac robur habeant: sive nonnullæ ex iis mutari vel abrogari; Dummodo Regula, quæ in prioris Partis Capitibus duodeviginti continetur, intacta maneat; idque non aliter fiat, nisi in Congregatione generali. Insuper pro bono particularium Monasteriorum possunt ab Abbate Generali, aut a Congregatione Hegumenorum, vel a Visitatoribus, a Generali vel Hegumenorum Congregatione deputatis, aliquæ particulares Constitutiones fieri, quæ tamen generalibus hisce Constitutionibus expresse non versentur; sed iis, quantum fieri potest, accomodentur.

Explicatio Regularum ad solum Abbatem pertinet.

2. Explicatio Constitutionum & Regulæ pertinet ad solum Abbatem Generalem cum consilio Hegumenorum: Isque erit genuinus earum sensus, in quem major pars Congregationis Hegumenorum consenserit.

3. Omnes Abbates tenebuntur habere in quolibet Monasterio duo saltem exemplaria Regulæ & Constitutionum tam generalium quam particularium, si quæ sunt proprii Monasterii; illasque in publica Mensa aut Congregatione faciant legi Fratribus, sub pœna suspensionis ab officio, quolibet mense, die determinanda per Congregationem generalem. Idque intelligitur de prima, secunda, & quinta Parte. Nam tertia & quarta Pars Constitutionum legi debent semel in anno, die item per Congregationem Generalem determinanda.

4. Et quia per vigilantiam aut socordiam Superiorum ut plurimum profectus aut defectus Monachorum in Ordine constant; idcirco omnes superiores in Domino moneantur, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro Grege sibi commisso. Ac propterea omni studio invigilent, ut quæ ex disciplina S. Patris nostri Antonii, & ex Regulis Sanctorum Patrum nostrorum Pachomii & Basilii aliorumque Sanctorum, in hoc Codice collecta sunt; quæque maxime circa vota Ordinis, Chorum, Orationem mentalem, Jejunium, aliaque spiritualia exercitia præscribuntur, omnia & singula adamussim observentur: Intelligantque super hisce veluti fundamentis totius monastici Instituti ædificium construendum & amplandum esse.

Ut vero omnia ordinate peragantur, Monachos quisque officii sui regulas seu constitutiones, in Tabula vel Codice scriptas, apud se habeat, easque diligenter perlegat, & observare satagat.

Ad laudem & gloriam Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & ad honorem Sanctissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, & S. Patris nostri Antonii, omniumque Sanctorum. Amen.

§. 3. Quare præfatus Michael Abbas Generalis Nobis humiliter supplicari fecit ut Regulas & Constitutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis præsidio communiri de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Michaelis Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, istiusmodi supplicationibus inclinati, omnes & singulas Regulas ac Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumlibet, in similibus etiam de necessitate observandarum, aliosve quoslibet, etiam formales & substantiales defectus, si qui in præmissis principaliter vel accessorie, aut alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, penitus & omnino supplemus.

Singulæ prædictæ Constitutiones confirmantur.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas, ac Regulas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quos-

Semperque firmas fore ac observatum iri decernitur.

qucumque Judices ordinarios, & delegatos, etin Causarum Palatii Apostolici Auditores, a S. . E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatis, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quslibet, quacumque præeminentia & potestate funentes & functuros, sublata eis & entom cuilibe quavis aliter judicandi & interprerandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; ac, qoatenus opus sir, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliisvequibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robotatis statutis & consuetudinibus, ptivilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Congregatiooi & Odini prædictis, illorumque Superioribus, Monachis, & personis sub quibuscumque verbotum tenorihus & foimis, ac cum quibusvis etiam derogatoiarum detogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis & decretis in genere vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries coufirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti detogatinne, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua & exptessa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hnc setvanda foret, teoores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insererentur, & exptimetentur, iisdem præsentibus, pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, ut Regulæ & Constitutiones hujusmodi latine & arabice unà cum præsentibus literis typis supradictæ Congregationis Cardinalium imprimantur, earumque præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic imptessis, mano alicujus Nntarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, qua haheretur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ,

Datum Romæ apud Sanctam Matiam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Martii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Olivetius.

LVII.

Confirmatur fundatio Congregationis Presbyterorum Sæcularium, sive Collegii sub titulo Sacræ Familiæ Jesu Christi Civitatis Neapolitan. Juvenum Sioensium atque Indorum, instruendotum ad prædicandum Evangelium io Patria.

Dat. die 7 Aprilis 1732. Pont. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Caroli Imperatoris per Legatum SS. D. N. porrectæ preces pro obtinenda hujusmodi confirmatione.

NUper pro parte charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, ac Romanorum Regis in Imperatorem electi, exposuit nobis dilectus filius noster Alvarus S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos nuncupatus, Metropolitanæ Ecclesiæ Montis Regalis in Sicilia ex concessione & dispensatione Apostolica Præsul, quod non ita pridem consilio ac persuasu Nostro fundata fuit extra muros Civitatis Neapolitan. una pia Congregatio Presbyterorum Sæcularium seu Collegium sub titulo *Sacræ Familiæ Jesu Christi*, cujus præcipuum Institutum est educatio Alumnorum Sinensium & Indorum, qui ex iis regionibus advenient pro addiscendis Catholicæ Fidei præceptis, amplectendo statu Presbyterali, ac sese parandis ad prædicandum in eorum Patria Christi Evangelium; in quo tamen Collegio etiam admitti possint omnes alii ex qoacumque parte Europæ existentes, qui propriis suis sumptibus ibidem sustentari voluerint, ut instituantur, & habiles reddantur ad Sacrum Presbyteratus ordinem suscipiendum, & Sacras Missiones obeundas: Quæ quidem fundatio, regulis ac regimini, quæ servantur in Ecclesiis, Domibus, & Congregationibus Presbyterorum itidem sæcularium Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum dictæ Civitatis Neapolitan. conformari, & pro tempore existentis Archiepiscopi Neapolitan. jurisdictioni in omnibus subjecta remanere debeat, iisdem prorsus modo & forma, quibus præfatæ duæ Congregationes Oratorii Sancti Philippi Nerii ac Piorum Operariorum subsunt, reservata ipsi Carolo Regi dicti Collegii Regia protectione quoad bona illius temporalia tam nunc acquisita, quam imposterum acquirenda. Ut autem prædictis Alumnis Sinensibus & Indis modus se se sustentandi suppetat, ac opus hujusmodi ad optatum finem perducatur, de consensu ejusdem Caroli Regis stabilita fuit Dos Collegii præfati pro alimonia dictorum Alumnorum Sinensium & Indorum dumtaxat in annua summa octingentorum ducatorum monetæ Regni Neapolis, retrahenda ex una trecentorum super Tropien., altera ducentorum super Cassanen. Cathedralium, & reliqua annuis pensionibus trecentorum ducatorum paris monetæ super Metropolitana Rheginen. Ecclesiarum fructibus, redditibus, & proventibus, a Nobis per literas sub Plumbo propediem expediendas perpetuo imponendis, ac reservandis: ita tamen, quod si ista fundatio minime perficeretur, vel progressu temporis deficeret, aut a suo Instituto deviaret, adeo ut supradicta Congregatio Presbyterorum Sacræ Familiæ Alumnos Sinenses & Indos ad finem destinatum educare nollet, tunc pensiones præfatæ, ac onus seu obligatio illas persolvendi omnino cessare debeant; quodque Congregatio pro tempore similiter existentium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, rebus Propagandæ Fidei Præpositorum quovis colore vel causa nunquam manus apponere valeat fundis seu capitalibus ipsius fundationis præsentibus ac futuris, annuisque eorum redditibus, neque prætendere super dicta fundatione superioritatem aliquam, vel directionem, sed ejusmodi Congregationi Cardinalium solummodo competat, ac reservatum sit jus & facultas examinandi, approbandi, & reprobandi Alumnos Presbyteros Collegii præfati tam Europæos, quam Sinenses, Indos, & cujusvis alterius Nationis, postquam Romam pervenerint, qui Evangelii prædicandi causa in Indias, Sinas, ac Regna adjacentia, aliasque partes infidelium proficisci vellent, hancque suam vocationem ac voluntatem libere, & absque ullo præcedente juramento, explicaverint Superiori dicti Collegii, cujus partes erunt cum suis Consultoribus, per pluralitatem suffragiorum Presbyterorum Vocalium supradictæ Congregationis Sacræ Familiæ legitime electis, eorum vocationem & voluntatem hujusmodi explorandi, ac deinde nomina eorum, quos ad Evangelicæ prædicationis munus exercendum aptos repererit, eidem Congregationi Cardinalium transmittendi

Quodnam sit institutum:

Et quibus conceditur accessus.

Quibus subjecta regulis esse debeat Congregatio.

Quæ dos,

Quod jus super eadem competat Sacræ Congregat. de Propaganda Fide.

tendi adhoc, ut dicti Cardinales illos omnes, vel eorum aliquos accersere, & quos habiles & idoneos judicaverint, sacris Missionibus apud infideles, servatis etiam solemnitatibus in similibus servari solitis, destinare possint. Cæterum ad eumdem Superiorem cum suis Consultoribus spectare debebit examen omnium, in dictum Collegium recipi petentium, illorumque admissio vel exclusio, prout cum pluralitate votorum dictorum Consultorum utilitati præfati Collegii magis in Domino expedire censuerit.

Confirmatur institutio, de qua in Rubrica.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, memoratus Carolus Rex præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos piis ipsius Caroli Regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne annuere cupientes, dictumque Alvarum Cardinalem, & Præsulem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, supplicationibus ejusdem Caroli Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fundationem præfatæ Congregationis Presbyterorum Sæcularium, seu Collegii Sacræ Familiæ Jesu Christi, sicut præmittitur, factam, dummodo idem Collegium remaneat subjectum Ordinario in omnibus & per omnia, quemadmodum in toto Regno Neapolis sunt Ordinario subjectæ Domus & Ecclesiæ, atque personæ Congregationum Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum, & sub protectione Regia solum quoad bona temporalia acquisita & acquirenda, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LVIII

De Consilio Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium confirmantur Statuta & Privilegia, auctoritate san. mem. Benedicti XIII. edita a Magistro Generali Ordinis Prædicatorum pro Cathedra Sancti Thomæ Aquinatis, per Sacerdotes Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli, ad commendationem doctrinæ SS. PP. Augustini & Thomæ, in Universitate Mutinen. pridem erecta.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 7. Aprilis 1732. Pontif. II.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex petitio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Dominicus de Agnanis, Frater expresse Professus Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magister, ac Bibliothecæ Casanatensis Bibliothecarius, necnon Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Indici Librorum prohibitorum & expurgandorum præpositæ, Consultor, quod cum jam aliàs tempus electionis ac institutionis primi Professoris Theologi in Cathedra S. Thomæ Aquinatis, per dilectos filios Presbyteros Sæculares Congregationis sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis & Sancti Caroli Civitatis Mutinen. in illius Universitate Studii Generalis addita, erecta, dictoque Ordini per publicum instrumentum die XIII. Novembris MDCCXXVIII. confectum donata, immineret: neque celebratio Capituli Generalis ipsius Ordinis instaret, a quo auctoritate ordinaria certa quæpiam Privilegia, in opportunum stimulum condecensque præmium ob insignes singulares labores a Professore illo, eosque aliàs omnino gratis subeundos, eidem pro tempore existenti concedenda, firmari possent; ipse Joannes Dominicus fel. rec. Benedicto Papæ XIII. Prædecessori Nostro libellum precarium porrigens, rescriptum ipsius manu exaratum, obtinuit, quo moderno Magistro Generali Ordinis hujusmodi benigne commissa & impertita fuit opportuna facultas, ut quibuscumque minime obstantibus, Privilegia illa concederet, ac Statuta conderet, quibus Professor ipse frui, ac potiri, regique respective posset & deberet: Ipse vero Magister Generalis in vim facultatis sibi ad id a præfato Benedicto Prædecessore attributæ, & auctoritate etiam sua, Privilegia & Statuta, favente ac dirigente in omnibus eumdem Joannem Dominicum dilecto filio nostro Vincentio Ludovico S. R. E. præfatæ Cardinali Gotto nuncupato, edidit; eademque postmodum obsequenter acceptata, ac a Provincia utriusque Lombardiæ præfati Ordinis in Dieta, auctoritate etiam Apostolica in Conventu ad Sanctam Sabinam de Urbe IX. Martii MDCCXXX. coacta, publicata fuerunt, & ad eorum tenorem dilectus pariter filius Hyacinthus Baronio, Sacræ Theologiæ Magister, qui inclinante jam biennio Cathedram ipsam condigne moderatur, in primum illum Professorem electus & institutus fuit, & aliàs, prout continetur in iisdem Privilegiis & Statutis, tenoris qui sequitur, videlicet:

§. 1. Nos Fr. Thomas Ripoll, S. T. P. ac totius Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, ac Servus. Cum celeberrimi Domini Sacerdotes insignis Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli Mutinæ, præpositi Universitati ejusdem Civitatis, utique cum ingenti cordis nostri lætitia, in commendationem tutissimæ doctrinæ SS. PP. Augustini & Thomæ, atque in grati co- Cathedræ finis.

rum animi perenne monumentum erga Sanctissimum Dominum Nostrum Dominum Benedictum Papam XIII. Ordinis nostri Filium, Protectorem, & Patrem, qui suppliciter petente P. M. Fr. Joanne Dominico de Agnania, eidem Universitati Lauream in Sacra Theologia conferendi facultatem benigne confirmavit; &, quatenus opus esset, de novo fecit ac concessit, Apostolico Rescripto suo sub die XX. Decemb. anni MDCCXXVII. tumque Apostolicis etiam literis in forma Brevis, ad Rectorem ejusdem datis XXIII. Junii MDCCXXVIII., novam perpetuamque erexerint in laudata Universitate Theologicam Cathedram, Sancti Thomæ Aquinatis nuncupandam, eamque liberaliter in perpetuum nostro donaverint Ordini, abdicata a se potestate, eaque in perpetuum quoque translata in Filios nostri Conventus Mutinen. Provinciæ utriusque Lombardiæ, eligendi pro eadem Cathedra Professorem, tempore, ratione, ac modo, quibus iidem maluerint: ipsique vicissim Filii Conventus, solummodo, & merito quidem, attendentes propagationem Doctrinæ dictorum Sanctorum in Ecclesiæ commodum, proximorum salutem, ac salubrem eruditionem, & Ordinis nostri decus, renunciaverint cuicumque honorario pro Professore prædicto; sicut in Instrumento, sub die XIII. Novembris MDCCXXVIII. prædicti desuper confecto, latius continetur; Inde, ut ab eximiis illis Sacerdotibus collatum Ordini nostro juge beneficium a Nobis congrua excipiatur, atque juxta Sanctissimi Domini Nostri mentem supremam, & prædictorum Dominorum præclarum desiderium, Cathedra S. Thomæ certis decoretur Privilegiis, ipsique futuris temporibus vere idonei Professores præficiantur, qui graves labores, ad eam Cathedram, ad instar aliarum præfatæ Universitatis regendam, utique necessarios, temporali licet emolumento destituti, condigne perferant, ac liberius, Viro Religioso dignum, consequentes præmium; Facultate a prælaudato Sanctissimo PP. Nostro Benedicto XIII. per Chirographum suum sub die XXVII. Januarii proxime præteriti de Apostolica dignatione, ad alias humillimas supradicti Patris Magistri Agnani preces, Sanctitati Suæ oblatas, Nobis facta; necnon respective etiam officii nostri auctoritate, ac præsentium tenore: I. Districte præcipimus, quatenus Filii prædicti Conventus Mutinen. pro tempore, solum Deum, ac Religionis splendorem habentes præ oculis (juxta laudabile supradictorum præsentium filiorum propositum) illum eligant in Professorem, quem perspecta morum honestas, ac firmissima adhæsio Doctrinæ S. Thomæ, in exercitio præcedentium Lecturarum probata, spectabilem sæculo & in Religione, ac Schola S. Thomæ & nostra commendabilem reddant, quo decori simul & quieti sui ipsorum Conventus etiam consulatur. Ut vero bonum commune Provinciæ, Ordinis, ac etiam Ecclesiæ, particulari ejusdem Conventus condigne præferant, neque sine ingenti necessitate permittant, in ea Universitate S. Thomæ Cathedram silere, mandamus, quatenus ubi idoneus desit Conventus filius, quem semper præferendum esse declaramus & volumus, Professorem, dictis ac dicendis dotibus omnino instructum, ex duobus aliis status Mutinen. Conventibus, Regiensi nimirum ac Corrigien. in primis, tum vero etiam in hisce deficiente idoneo Lectore, & non aliter, ex alio ejusdem Provinciæ Conventu assumant. Cæterum, quia judicium de eligendi doctrina ad eos potissimum noscitur pertinere, qui propter habitas in Schola S. Thomæ exercitationes, in ea præstantiores censendi sunt, quoties saltem major pars filiorum Conventus Graduatorum in eodem Conventu actu non existant, Graduatorum absentium Votum per epistolas filii in Conventu existentes requirere, expectare, atque tamquam si illi electioni interessent, numerare teneantur; & idem servari volumus, deficientibus filiis Graduatis, in ordine ad filios actu legentes Theologiam, & his similiter deficientibus, respective ad Lectores actuales Philosophiæ. Et dicta quidem omnia & singula sub pœna nullitatis electionis serventur, & in Actu electionis ejusdem, ad Magistrum Ordinis, ut mox dicetur, mittendo, exprimantur: atque in Libro ad hoc instructo describantur. II. Electionem semel rite factam ad Nos & Successores nostros, sive ad Vicarios Generales Ordinis pro tempore, Fratres prædicti mittant, pro confirmatione, & Literarum Patentium, pro lectione publice habenda requisitarum, expeditione. Confirmationem quippe, & concessionem prædictas, quemadmodum & irritationem ejusdem Electionis, si de persona minus digna, aut contra alia a Nobis præscripta quandoque fiat, Nobis & Successoribus prædictis, privative quoad alios quoscumque, justis de causis reservamus juxta Sanctissimi laudatum Rescriptum; Salva tamen auctoritate Ordinaria tum Capituli Provincialis, cum etiam P. Provincialis, maxime in sancta Visitatione, ac insuper Visitatorum ejusdem Conventus, ad Professorem ipsum, adhuc a Nobis & Successoribus prædictis confirmatum & datum, suspendendum: ac etiam a Cathedra & Conventu prædictis removendum, quoties ipsum minus laudabiliter vivendo aut docendo, muneri suo deesse, comperirent. III. Electio ipsa semper fiat ad annos determinatos, itaut experimento comprobari possit, an Professor semel constitutus, docendi gratia, sed in primis conversationis ac morum meritis exigentibus, sit in eodem munere confirmandus: atque etiam, ut pateat locus præcedentis superius expositæ: Sicque primo anni ipsi non excedant tempus ad Magisterium simplex; deinde vero ad alia, successive a Nobis firmanda infra, requisitum. Ne autem Cathedram Professore destitui, sicque sæculares, D. Thomæ doctrinæ amatores, opportuno Magistro carere contingat, poterit Professor quilibet, adhuc absoluto sibi per electionem & in Patentibus præfixo tempore, in lectione pergere, donec vel ipse confirmetur, vel Successor præsens fuerit. Quoties vero Professor ipse, decurrente vel instante tempore pro scholasticis exercitiis in Universitate habendis, quacumque de causa in Lectione ipsa pergere non possit; quemadmodum etiam si mori vel amoveri ipsum contingat: ne Discipuli prædicti ob recursum ad Magistrum Ordinis pro novo Professore firmando, atque hujusce ad Universitatem ipsam accessum, cum ipsorum detrimento diutius Præceptore destituantur, Filii Conventus de consensu expresso P. Provincialis, si expeditus sit ad eum accessus, vel Vicarii Provinciæ, vel saltem Patrum a Consiliis Conventus ipsius, pro interim de substituto provideant, qui pro tempore substitutionis suæ privilegiis, aliis Lectoribus Provinciæ legitime competentibus, fruatur. IV. In nova electione filii Conventus eum præferant, qui semel ad id muneris assumptus fuerit, si muneri suo antea plene satisfecisse compererint; nisi in concursu Fratris extranei occurrat filius Conventus Mutinen. tum Regien. aut Corrigiensis, ut supra, opportunis qualitatibus instructus; quem in usu prædictæ Cathedræ præferendum jam diximus. V. Cum ætatis maturitas, ac diuturnior in docendo exercitatio plurimum conferant ad erudiendam cum proventu & æstimatione juventutem,

Marginal notes (left): Erectio. — Donatio Ordini. — Labores. — Statuta. — Professor qualis esse debeat. — A quibus eligendus.

Marginal notes (right): Confirmandus a Magistro Ordinis. — Amoveri potest ab aliis. — Eligatur ad annos præscriptos. — Quomodo supplendum, donec novus Prof. [illegible] sit præsens. — Quisnam præferendus? — Ætatis, & exercitationis requisita.

oullua

nullus eligatur in Profeſſorem Cathedræ præfatæ, qui ſaltem per ſex annos cum eximia laude antea non legerit; &, quoad fieri poterit, is eligatur, qui Lectionem Primariam Theologiæ, vel pro Primaria ab Ordinis Magiſtro approbatam, ad aliquem annum ac etiam ad triennium perfecerit.

Privilegia ſub certi oneris conditione Profeſſori conceſſa:

VI. Attendentes labores ſingulares Cathedræ Ordinis noſtri, quos ſæpedictus Profeſſor, & quidem ſine ullo temporali emolumento, (cui aliàs obeſſe nolumus & declaramus; ſi quando forte ex Conventu, vel aliunde eidem futuris temporibus propter inſignes labores ipſos aliquid obveniat) atque adeò ſine exemplo, in ea Univerſitate ſubire debet, ac perferre; Decernimus & mandamus, quatenus Profeſſor, qui omnia & ſingula præſcripta per leges & conſuetudines, pro dictandis & explicandis Lectionibus, pro conferentiis & concluſionibus tam privatis quam publicis, nec non pro cæteris quibuſcumque in præfata Univerſitate juxta ipſius Kalendarium & ſtilum exercitationibus habendis, laudabiliter, ut ſupra & infra, perfecerit, itaut ſolo infirmitatis actualis, vel urgentis tantummodo ad paucos dies gravis neceſſitatis, per Magiſtrum Ordinis, Capitulum Provinciale, aut etiam per P. Provincialem Provinciæ prædictæ ſubinde recognoſcendæ, obtentu, & non alio quocumque prætextu, vel ipſis vel ipſorum aliquibus eximatur; non ſolum de victu, veſtitu, ac medicinalibus, quemadmodum cæteri

Auctoritate alias ordinaria:

Fratres in eodem Conventu aliàs aſſignari, provideatur; ſed etiam gaudeat omnibus & ſingulis privilegiis & exemptionibus, quibus Lectores in Collegio ejuſdem Conventus legitime potiuntur, aut potiri conſueverunt; ac inſuper reſpective inſignibus aliis privilegiis, infra auctoritate Apoſtolica per nos decernendis. Qui vero realiter & cum effectu, abſolute, vel etiam ad aliquod tempus, pro prædictis ſcholaſticis functionibus in eadem Univerſitate determinatum, etiam ob præciſam diſcipulorum carentiam, eadem non perfecerit, abſolute ſimiliter, vel ad idem tempus, nullo penitus ex dictis, multo magis ex dicendis privilegiis, gaudeat; ſed per Priorem, niſi aliunde ſit canonice exemptus, ad diurnam & nocturnam ſequelam Chori, atque ad alia Religionis exercitia, tamquam vere unus ex Patribus ſimplicibus Conventus, cogi poſſit ac debeat.

Auctoritate Apoſtolica.

VII. Qui modo prædicto datus fuerit in Profeſſorem, atque poſt expletam Lectionem primariam, vel a Magiſtro Ordinis pro tempore pro primaria approbatam, ſive ad minus poſt exactum integrum in legendo novennium, per alios quatuor annos legerit condigne ſecundum prædictas leges & conſuetudines, & atteſtationem a Rectoribus Univerſitatis, atque a tribus ſaltem Patribus ex gravioribus dicti Conventus ſubſcriptam, de vere realiter ac laudabiliter cum Diſcipulorum proventu, & ædificatione proximorum, peracto, vel propediem complendo illo quadriennio, Capitulo Provinciali exhibuerit, poſſit ac debeat ad Magiſterium ſimplex ab eodem Capitulo poſtulari, quemadmodum & ad Magiſterium Studentium in Studio Generali Bononien. exercendum; niſi aliàs antea ſuis exigentibus meritis ad hoc poſterius fuiſſet poſtulatus.

In Ordine ad Magiſterium Simplex:

Idem vero, proportione quoad annos ſervata, fiat pro eo, qui per plures quam per novem annos legerit, prinſquam ad Cathedram illam aſſumatur.

Magiſterium Studentium;

VIII. Qui poſt Quindennium, ex Decretis Apoſtolicis aliàs requiſitum, vel poſt prædictum tempus, pro Cathedra S. Thomæ ex Sanctiſſimi conceſſione ſufficiens; ad Lauream prædicti Magiſterii ſimplicis a Magiſtro Ordinis, ad eam promotus, vel ab ea ſuſcipienda diſpenſatus, necnon a Provincia ad Magiſterium Studentium poſtulatus, a filiis ſupradictus electus, & a Nobis vel Succeſſoribus noſtris, ut ſupra, datus fuerit, vel confirmatus in Profeſſorem, & per biennium Cathedram moderatus fuerit, atque atteſtationes de biennio completo vel proxime complendo, Capitulo Provinciali exhibuerit, ſervatis omnibus & ſingulis nuper dictis, a Capitulo ipſo Provinciali in Regentem vel Baccalaureum, prout ſibi ſpectatis meritis convenientius videbitur, perinde acſi vere, realiter, & non per æquipollens, Magiſterium prædictum Studentium Bononiæ complevisſet, poſtulari ſimiliter poſſit, ac debeat.

Et ad Magiſterium S cum loco, voce.

IX. Ubi denique aliquis electus & datus, ſive confirmatus fuerit, ut prædictum eſt, in Profeſſorem, poſtquam biennium præmiſſum, vel etiam Magiſterium Studentium Bononiæ, cum poſtulatione antedicta ad Regentatum vel Baccalaureatum, perfecerit: & per aliud Quadriennium in Cathedra S. Thomæ præſtiterit ſupradicta omnia, modo pariter dicto, atque Atteſtationes præfatas de eo peracto vel proxime complendo, ad Capitulum Provinciale detulerit, in Magiſtrum Provinciæ cum loco & voce a Capitulo ipſo acceptari poſſit ac debeat in omnibus & per omnia, ac ſi Regentatum ipſum aut Baccalaureatum in Studio Generali Bononienſi realiter & cum effectu abſolviſſet.

Aliud Privilegium auc Magiſtri O conceſſum.

X. Ne vero contingat, prædictas a Nobis Poſtulationes ad Magiſterium Studentium, Baccalaureatum, vel Regentatum, Profeſſori ex eo denegari a Provincia, quod per Nos & Succeſſores prædictos, numerus poſtulandorum præfigatur; concedimus de gratia ſpeciali pro futuris perpetuo temporibus, quatenus quotieſcumque poſtulandus occurrat ad aliquem prædictorum Graduum aliquis ex futuris Profeſſoribus, numerus ille pro tempore præfixus pro Profeſſore ipſo augeatur; ut idem non tamquam ſupranumerarius, ſed intra numerum ipſum, & quidem modo, loco, & ordine, quos ejuſdem merita reſpective ad alios poſtulandos exigent, re ipſa poſtuletur.

Præſervat facultatum Magiſtro C dinis.

Reſervamus tamen Nobis facultatem, ad ea addenda, quæ ad ſupradictorum firmiorem executionem aut clariorem expoſitionem, opportuna a Nobis cenſeri poterunt; Quemadmodum ex ſupradicto Chirographo Sanctiſſimo Nobis & Succeſſoribus Noſtris prædictis reſervamus facultatem, ut ſi quandoque contingat, per Capitulum Provinciale impediri, quo minus Profeſſor aliquis, ſupradicta habens requiſita, merita, & opera, poſtulationibus ac gratiis præmiſſis fruatur, ipſum auctoritate Apoſtolica in eorum poſſeſſione ponendi & conſervandi. Non obſtantibus quoad omnia & ſingula hactenus dicta Statutis Ordinis, Provinciæ prædictæ Legibus, aut Privilegiis: Brevibus quoque Innocentianis, ſive Decretis Apoſtolicis de Quindennio integro pro Magiſterio ſimplici requiſito, de æquipollentia tollenda, deque aliis quibuslibet, cæteriſque quibuſcumque non obſtantibus, quæ idem Sanctiſſimus voluit non obſtare; & quibus auctoritate Nobis ab eodem Sanctiſſimo benigne commiſſa per præſentes derogamus, & derogatum eſſe declaramus. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum Romæ in Conventu noſtro Sanctæ Mariæ ſupra Minervam die XVIII. Februarii MDCCXXX. Fr. Thomas Ripoll, Magiſter Ordinis. Loco ✠ Sigilli. Regiſt. fol. LIX. Fr. Dominicus Ponſi, Magiſter, Ex-Provincialis, & Socius.

Supplicis petitionis continuatio.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joannes Dominicus, ut tam dictus Hyacinthus quam ſucceſſores Profeſſores, & quicumque alii, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, Privilegiorum regularium, ac utique gravium Statutorum hujuſmodi executionem firmius lætiuſque promoveant;

Confirmatio Apostolica, cum opportuna præservatione.

opportune in præmissis a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri, sommopere desideret; Nos ipsum Joannem Dominicum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisqoe ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jore vel ab homine quavis occasione vel caosa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultatinnibus Episcnporum & Regularium præpositorum, consilio, omnia & singula præinserta Privilegia & Statuta, a memorato Thoma Magistro Generali edita, ut præfertur, auctoritate Apostnlica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque Apnstolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omoes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Ipsaque Privilegia & Statuta perpetuo observari, auctoritate & tenore præfatis mandamus; Necnon in iisdem dicto Thomæ Magistro Generali facultatem addendi, quæ pro illorum pleniori executione vel declaratione, opportuna censeri contingat, præservantes, ratam, firmamque habemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritum faciens.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 16. Aprilis 1732. Pontificatus nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Particularis, a Sanctissimo Domino Nostro deputatæ soper observantia Constitutionom Egidianæ & Carpensis; & exhibitiooe & Archiviatione instrumentorum pro Communitatibus & Universitatibus Proviociæ Marchiæ.

Dat. die 30. Aprilis 1732. Pont. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper a particulari Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, a Nobis deputata super observatione Constitutionum Ægidianæ & Carpensis in Provincia nostra Marchiæ, emanavit decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Decreti tenor.

§. 1. In Congregatione particolari a Sanctissimo Domino Nostro Clemente XII. deputata RR. PP. DD. Merlini, Guglielmi, & Mei infrascripti, super observantia Constitutionum Ægidianæ & Carpensis in Provincia Marchiæ, habita die 5. Junii 1731. resolutum fuit: Constitutiones Ægidianam. & Carpensem servandas esse juxta modum; Modus est, quod idem Notarius stipulans absque ulla mercede, præter illam consuetam stipulationis sive rogiti, teneatur exhibere infra terminum dierum quindecim a die stipulationis Notario illius Judicis, a contrahentibus eligendi, coram quo fieri debet insinuatio, eamdem copiam publicam juxta Bullam Sixtinam archiviandam, unà cum instrumento originali, ad hoc ut prædictus Notarius Judicis insinuationis, ad instantiam unius vel alterius ex contrahentibus, sive de eorum mandato, more solito illud insinuet, fidemque insinuationis faciat tam in margine dicti instrumenti originalis, quam copiæ archiviandæ: reservata tamen facultate contrahentibus prædictos Notarios stipolantes eogendi ad præfatam exhibitionem instrumenti originalis, & copiæ archiviandæ infra dictum terminum dierum quindecim. -- Factaque per me die subsequenti sexta ejusdem mensis Junii relatione Sanctitati Suæ de prædicta resolutione, Sanctissimus illam approbavit. *N. Archiepiscopus Nazian. Auditor.*

Confirmatur.

§. 2. Cum aotem, sicut dilecti filii Communitates, & Universitates, & Homines dictæ Provinciæ Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel caosa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium denuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectiva inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictarum Communitatum & Universitatum Proviociæ hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, &

innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hic vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Olivetius.

LX.

Confirmatur Decretum, ab Abbate & Officialibus Congregationis Ecclesiasticæ, sub Invocatione S. Petri in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Mexican. canonice erectæ editum, ne mulieribus in eorum Collegium, Hospitale, Domus, & habitationes pateat aditus.

Dat. die 20. Maj 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas & Officiales Congregationis Ecclesiasticæ, sub invocatione S. Petri in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Civitatis Mexican. in Indiis, canonice (ut asseritur) erectæ, quod ipsi cum approbatione venerabilis Fratris moderni Archiepiscopi Mexican. Decretum ediderunt, ut mulieres cujuscumque status & conditionis, etiam in casu infirmitatis, eorumdem exponentium Collegium, Hospitale, Domum, & quamlibet aliam dictæ Congregationis habitationem ingredi nequirent, itaut decreto hujusmodi sub quovis prætextu nec a quolibet Ordinario, neque ab Abbate, aliisque Officialibus, nunc & pro tempore existentibus prædictæ Congregationis Ecclesiasticæ, derogari unquam possit.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi exponentes, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos ipsos exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, qui unum dilecti filii Nostri Ludovici ejusdem S. R. E. Cardinalis Belluga nuncupati, ad ejusmodi negotium examinandum a prædicta Congregatione Cardinalium deputati, attenderunt, consilio, supraenunciatum Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Decreti, de quo in Rubrica.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum observantia.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictæ Congregationis Ecclesiasticæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Maji 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXI.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium quo confirmatur resolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, ut Officialium electio in unaquaque Domo per Præfectum, & quatuor Definitores Generales fiat.

Dat. die 27 Maji 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex Libellus.

NUper pro parte dilectorum filiorum Vocalium Capituli Generalis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod in Constitutionibus ejusdem Ordinis a fe. re. Innocentio PP. XI. Prædecessore Nostro confirmatis, statuebatur, electiones Præfecti, Vice Præfecti, quatuor Discretorum, & Majorum Infirmariorum, ac Procuratorum cujuscumque Domus & Hospitalis, spectare ad Religiosos Domus & Hospitalis hujusmodi, ad formam earumdem Constitutionum votum habentes: Verum quia experientia quadraginta & ultra annorum compertum erat, quamplura inconvenientia in præjudicium etiam regularis observantiæ orta fuisse ac in dies oriri ex prædicto modo faciendi dictas electiones, ideo in eodem Capitulo Generali in Civitate Mexican. mense Februario anno 1730. ad occurrendum hujusmodi absurdis & inconvenientibus, per pluralitatem suffragiorum resolutum fuerat, quod jus eligendi dictos Præfectum, Vice-Præfectum, Discretos, Majores Infirmarios, & Procuratores cujuscumque Domus, pertinere deberet ad Præfectum Generalem, & quatuor Definitores Generales una cum Secretario Generali, & Præfecto Domus, ubi fieri contingat hujusmodi electiones, necnon cum duobus aliis Religiosis, qui munus vel Generalis vel Assistentis Generalis vel Vice-Generalis vel Præfecti alicujus Domus obierint: his omnibus deficientibus cum Religiosis magis antianis, quos reperiri contingat in Domo, in qua fieri debeant electiones prædictæ, & ad eas procedendum esset

Per Constitutiones Ordinis electiones Officialium Religiosis cujusque Domus concedi.

Ex Decreto verò postremi Capituli Generalis Præfecto Generali & Definitoribus Generalibus committitur.

per

Hujusmodi vere electiones quolibet faciendas triennio.

per scrutinium & vota secreta, ita tamen, ut ex novis suffragiis, ut supra, adhibendis, quinque pro electione cannnica sufficiant: Et in eadem expositione subjuncto, quod in prædicto Capitulo Generali saneitum fuerat, quod ejusmodi electiones fieri debeant de triennio in trienâium, absque eo quod protogari possint, nec quod ullus in Præfectum ejusdem Domus reeligi queat, ita quod si triennium expiraverit, & non potuerit ob absentiam Patris Generalis procedi ad prædictas electiones seu alteram ex illis, tunc Vice-Genetalis eum suis Assistentibus eligat per scrutinium ut supra Præsideotem illius Domus seu Domorum, quæ Præfecto indigetent, donec perveniant literæ parentes Electi vel Electorum in Præfectum seu Præfectos. Et hoc ipsum servandum sit in casu obitus vel renunciationis dictorum Electorum; & in àbsenria Patris Generalis possit Vice-Generàlia admittere tales renunciationes, in juncto tamen eidem onere certiorandi dictum Præfectum Generalem, ut servata forma superiua expressa possit ad electiones devenire, ut fusius habebatur ex particula resolutionis captæ in eodem Capitulo generali; Ac proinde pro parte Vocalium memorati Capiruli generalis eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut prævia derogatione Constitutionum Ordinis in dicto Capitulo IX. §. XVI. prædictam resolutionem confirmaret, adhoc ut executioni demandari possit; Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet.

Pro his omnibus peti confirmationem.

Decret. Congregat. hæc approbans.

§. 1. Sacra Congiegatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, ad quam Sanctissimus Dñus Noster PP. CLEMENS XII. libellum remisit, attento suffragio Eminentissimi Cardinalis Pico, Ordinis Bethlemitarum apud S. Sedem Protectoris, ac re undique mature discussa, referenre pro Eminentissimo Cardinali Belluga, Ponente, absente, Eminentissimo Cardinali Barberini, benigne rescripsit -- Prævia derogatione Cap. 9. §. 16. Constitutionum in ea parte, qua disponitur, electiones Præfectorum, Vice-Præfectorum, quatuor Discretorum, majoris Infitmarii, ac Prncuratoris faciendas esse a singulis Communitatibus Conventuum, imposterum illas esse faciendas a Generali, quatuor Assistentibus, Secretario Generali, Præfecto Domus, ubi fit electio, & duobus Religiosis, qui fuerint vel Generales, aut Assistentes Generales, aut Vice-Generales, aut Præfecti, &, illis non existentibus, a religiosis Viris magis antianis ejusdem Domus: & electio intelligatur facta in personam ejus, qui habuerit majorem numernm suffragiorum: Quod electiones fiant de triennio in triennium absque facultate eas prorogandi: & si dum spirat triennium, ob absentiam Generalis non pervenisset provisio ab eodem capra, tunc Vice-Generalis cum suis Assistentibus eligat Præsidentem illius Domus, ubi erat facienda electio, qui eam gubernet pro interim: Quod erit observandum in casu obitus aut renunciationis Electorum ante triennium: Et quod ob absentiam Generalis valeat Vice Generalis admittere renunciationes Electorum, cum obligatione tamen de iis certiorandi Patrem Generalem, ad hoc ut possit dare opportunas providentias pro electione Successorum. Romæ die 2. Maji 1732. Cardinalis Franciscus Barberinus. Loco ✠ sigilli. I. Archiepiscopus Cot. Secretarius.

I: Confirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut prædicti Vocales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos ipsos Vocales specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulates personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiia, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censenres, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum Auctoritate Apostolica tenore præsenrium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obrinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatns, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinarionibus Apostolicis, necnon dicti Otdinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficieuter expressis ae ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuria, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & exptesse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Maji 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Olivetius.

LXII.

Declaratio, quod Provinciæ Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe Tettii Ordinis Sancti Franeisei, comprehendantur in Brevi Sanctissimi Domioi Nostri circa vias Crucis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 10. Julii 1732. Pontif. An. II.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs Nos supplicationibus dilecti filii Bernardi Montetde, Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nomine Nobis humilitet porrectis inclinati, decrevimus, ac indulsimus, ut loca pia, via Crucis seu Calvarii nuncupata, ad instar Stationum Montis Calvarii, in Ecelesiis ac locis piis Ministro Generali pro tempore existenti dicti Ordinis non subjectis, nec ab eo dependen. per Fratres Ordinis præfati tunc erecta & imposterum erigenda, eisdem indulgentiis ac privilegiis fruerentur & gauderent, quibus fruebantur & gaudebant erecta in Ecclesiis & locis Ordinis prædicti: ita tamen, ut quoad deinceps erigenda modus & forma servarentur, quibus ejusmodi erectiones in Ecclesiis & locis dicti Ordinis eatenus fieri consueverant,

raut,

Digitized by Google

rant, & accederet licentia Ordinarii loci, ac consensus Parochi, & Superioris Ecclesiæ & loci pii, ubi de eis erigendis agi contingeret, & aliàs, prout uberius continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. CLEMENS PP. XII. *Ad futuram rei memoriam.* Exposuit Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Monrerde, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, tam suo, quam dilecti etiam filii moderni Ministri Generalis dicti Ordinis nomine, quod, cùm antiqua vigeret ac etiamnum vigeat in Ordine hujusmodi consuetudo erigendi & instituendi per illius Fratres, in vim facultatis sibi aliàs a Sede Apostolica concessa, pia loca, via Crucis seu Calvarii nuncupata, ad instar Stationum Montis Calvarii, nedum in ejusdem Ordinis, sed etiam in aliis Ecclesiis ac locis, ab eo minime dependentibus; isque mos in universis Regnis Hispaniarum, ac plurimis Italiæ regionibus semper antehac retentus fuerit, & adhuc de præsenti servetur: Licetque dudum fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster ad preces tunc in humanis agentis Francisci Diaz, dum viveret, Commissarii Generalis pro ultramontana Familia dicti Ordinis, præfata loca pia viæ Crucis seu Calvarii sub quibusdam rec. mem. Innocentii PP. XI. Prædecessoris quoque nostri literis in simili forma Brevis die 5. Septembris 1686. super confirmatione diversarum Indulgentiarum & Privilegiorum ipsius Ordinis editis, comprehendi, ac proinde frui & gaudere posse Indulgentiis & Privilegiis in literis hujusmodi concessis & expressis, declarasset per suas itidem in forma Brevis die 5. Decembris 1696. desuper expeditas Literas, idque absque limitatione ac restrictione dictorum locorum viæ Crucis seu Calvarii ad Ecclesias & loca Ordinis præfati factum fuisset; Nihilominus aliqui existimantes facultatem, illa erigendi & instituendi ad Ecclesias & loca Ordinis prædicti: Indulgentias vero & Privilegia ejusmodi ad personas, obedientiæ ac directioni pro tempore existentis Ministri Generalis ejusdem Ordinis subjectas, respective limitata & restricta esse, a piæ mem. Benedicto PP. XIII. etiam Prædecessore Nostro, Indulgentias & privilegia præfata ad quoscumque utriusque sexus Christifideles, dicto Ministro Generali non subjectos, qui tamen ejusmodi loca pia Crucis seu Calvarii penes Fratres supradicti Ordinis, privative quoad alios quoslibet, visitarent, ibique memoriam Dominicæ Passionis devote recolerent, aliaque injuncta opera peragerent, extendi & ampliari obtinuerunt, prout in ipsius Benedicti Prædecessoris Literis sub plumbo, anno Incarnationis millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martii, Pontificatus sui anno Tertio, emanatis, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Bernardus non minus ratione sui officii Procuratoris Generalis hujusmodi, quam de expresso mandato dicti moderni Ministri Generalis, ad enatam occasione præmissorum confusionem tollendam, remque in statum pristinum restituendam, prædicta loca pia viæ Crucis seu Calvarii per eosdem Fratres, etiam in Ecclesiis & locis, quæ non sint dicti Ordinis, erecta & erigenda, eisdem Indulgentiis & Privilegiis gaudere per Nos declarari summopere desideret, quemadmodum ab ipso Benedicto Prædecessore, postquam Literæ suæ præfatæ prodierant, ad supplicationem dilectæ in Christo filiæ Nobilis Mulieris Violantis a Bavaria Principissa Etruriæ Viduæ, Fratribus Recessus Sancti Francisci ad Montem Florentinum, & Conventus de Ambrosiana nuncupat. dicti Ordinis in vim cujusdam rescripti die 10. Novembris 1729. ejus jussu editi, concessum fuisse memoratur; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Bernardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes: necnon utriusque Innocentii, & Benedicti Prædecessorum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & specificatis, habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod prædicta loca pia viæ Crucis seu Calvarii, in Ecclesiis, Oratoriis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis itidem piis locis, ipsi Ministro Generali non subjectis, nec ab eo dependentibus, per Fratres dicti Ordinis nunc erecta, & in posterum erigenda in Ecclesiis & locis Ordinis præfati, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & declaramus; ac, quatenus opus sit, de novo concedimus & indulgemus; ita tamen, ut quoad illa sic deinceps erigenda modus & forma serventur, quibus ejusmodi erectiones in Ecclesiis & locis Ordinis prædicti hactenus fieri consueverunt, & accedat licentia Ordinarii loci, ac consensus Parochi, & Superiorum Ecclesiæ, Monasterii, Hospitalis, & loci pii, ubi de eis pro tempore erigendi agi contigerit.

§. 3. Decernentes pariter, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quàvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, & aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1731. Pontificatus nostri anno Primo. F. Card. Oliverius.

§. 6. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Provinciarum Galliæ Fratrum Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci, ac Guardiani Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum nuncupat. de Urbe ipsius Tertii Ordinis, Nobis nuper expositum fuit, tametsi Fratres Tertii Ordinis hujusmodi, utpote supradicto Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ejusque jurisdictioni subjecti, pro certo habeant, se in literis nostris præinsertis comprehensos esse, quia tamen expressa ac individua eorum in dictis literis mentio facta non fuit, vereantur, ne hoc prætextu aliqua forsan sibi desuper moveatur difficultas, aut impediantur, quominus earum-

dem

dem literarum commodo & effectu pacifice potiri valeant: Nobis propterea exponentes præfari humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratres Tertii Ordinis Provinciarum Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe in præinsertis literis nostris ad omnes effectus inibi expressos comprehendi, easdem literas Fratribus prædictis in omnibus & per omnia plenissime suffragari debere perinde, ac si de ipsis Fratribus individua mentio in eis facta fuisset, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus quoque, & declaramus.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXIII. Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium super divisione Provinciæ Austriæ Inferioris Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum in duas Provincias Austriæ Inferioris unam, alteram vero Silesiæ & Moraviæ.

Dat. die 10. Junii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex Libellus Congregationi datus pro obtinenda separatione.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Austriæ Inferioris Ordinis Minorum S. Francisci, Conventualium nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod cum eadem Provincia Conventibus in dicta Austria, ac Silesia, & Moravia constans reperiretur, consideratum fuerat pro majori quiete, tam necessaria Regulari vitæ, illam separatione de præsenti indigere; cum experientia compertum sit, quod inter Austriacos ex una, & Silesios ac Moravos ex altera partibus mutua tranquillitas, nisi Provinciam hujusmodi separando, conciliari nequiverat; Ideoque prædictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut denuo eamdem Provinciam separaret, formando unam ex septem Conventibus, & duarum Residentiarum in Silesia & Moravia consistentibus, & relinquendo solam Provinciam Austriæ Inferioris infra & supra Anasum flumen, quæ novem Conventibus, & unico Monialium Monasterio, quarum cura quatuor Religiosis hujus Provinciæ committitur, constabit; & hac ratione, duarumque Provinciarum distinctione formanda, querimoniæ, quæ inter utriusque nationis Religiosos exortæ sunt, cessabont; ac pro ejusmodi destinatione Provinciarum charissimus in Christo filius noster Carolus Hispaniarum Catholicus, & Romanorum Rex in Imperatorem electus, mentem suam super præmissis declaraverat, quemadmodum ex relatione ad eosdem Cardinales transmissa a Venerabili Fratre Dominico Archiepiscopo Ephesin. ad eumdem Carolum Regem, & Imperatorem electum, Nostro & Apostolicæ Sedis Nuncio, qui in faciem loci hujus divisionis necessitatem agnovit, constare dicebatur: Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione P. Ministri Generalis Ordinis, benigne rescripsit pro approbatione, sive pro gratia divisionis Provinciæ juxta modum: Nempe quod divisio fiat eorum tantummodo Conventuum, qui de præsenti constituunt Provinciam Austriacam, assignatis illis, qui sunt infra & supra Anasum Austriacis, & remanentibus cæteris, coi videlicet Moravis & Silesitis pro altera Provincia erigenda. Divisio vero hujusmodi facienda tenore præsentium committitur P. Generali cum omnibus opportunis & necessariis facultatibus, & signanter convocandi in utraque Provincia distincta Capitula, in quibus eligi debebunt Superiores tam custodiales quam locales, juxta Constitutiones Ordinis: firmaris tamen prius, & ante electionem Superiorum assignatis Conventibus, & divisis in Custodias; necnon destinandi Conventus pro studiis tam Philosophicis quam Theologicis, & Moralibus; quinimo pro unico Noviciatu in unaquaque Provincia, & Professoriis, juxta necessitatem. Romæ die 23. Maii 1732. Cardinalis Barbarinus. F. Archiepiscopus Cos. Secretarius. Loco ✠ Sigilli. S. Congregationis Decretum.

§. 2. Cum autem, sicut prædicti Fratres Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium. Confirmatur.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac dictis Exponentibus, & ab illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ, ac Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene

& sufficien-

& fuffieienter expreffis, ac ad verbum infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat fpecialiter & expreffe derogamus, cæterifque contrariis quibufeumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Anoolo Pifcatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Noftri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LXIV.

Confirmatur Decretum Definitorii, & Vncalium Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francifci de Obfervantia, Reformatorum nuncupatorum, fuper acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & diftribotione officiorum inter Fratres Nationis Hungaricæ, Germanicæ, Slavonicæ.

Dat. die 16. junii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expofitio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Fulvius a Bononia, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francifci de Obfervantia, Reformatorum nuncupatorum, quod cum aliàs Venerabilis Fratèr Matthæus Archiepifcopus Panormitan., qui tunc temporis Miniftri Generalis dicti Ordinis munere fungebatur, per quafdam fuas Patentes literas die 11. Martii 1727. emanatas, in Provincia Hungariæ eorumdem Fratrum Reformatorum tripartitam alternativam in omnibus electionibus, officiorum diftributionibus, inter Fratres totidem Nationum, nempe Hungaricæ, Germanicæ, & Slavonicæ, Noviriorum, veftitionibus, Conventuum partitionibus, aliifque difpofitionibos, quæ diftributivam juftitiam inter nationes hujufmodi inducere & fovere valeant, perpetuis futuris temporibus adamuffim fervandam effe fanxiffet; idque etiam a fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædeceffore Noftro per quafdam fuas Literas die 4. Aprilis ejufdem anni expeditas confirmaffet: Verum nonnullis Fratribus contradicentibus, aliifque annuentibus, literæ prædictæ executioni demandaræ fuerint, ideo ut diffentione animorum penitus evolfa ad concordiam omnes partes reducerentur, de fpeciali mandato Superioris Generalis ejufdem, & ad inftantiam partium coram Commiffario Vifitatore Generali, tum omnes Religiofi emeriti Provinciæ, qui præfertim Prælaturarum officium gefferant, tum actuales Minifter Provincialis, oecnoo Cuftos, atque Definitores unà cum Exdefinitore Generali, infimul congregati, matura præmiffa confultatione, prædictis Benedicti Prædeceffotis literis earumdem literarum Patentium confirmatoriis unanimiter die 7. Martii 1730. affenfum præftiterunt: fponte ac libere id ipfum acceptarunt: futuris quoque temporibus inviolabiliter obfervare fpopooderunt: perpetoumque filentium demaodarunt, & aliàs, prout oberius continetur in decreto acceptationis hujufmodi defuper facto, tenoris, qui fequitur, videlicet:

Fr. Sigifmuodus Kerpio, Ordinis Minorum Strictioris Obfervantiæ S. P. N. Francifci Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, & Cuftos actualis, ac Almæ itidem Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Commiffarius Vifitator Geoeralis.

Omnibus & fingulis hujus Almæ Provinciæ dilectiffimis Patribus & Fratribus falutem & fanctam pacem.

Decretum de quo in Rubrica.

§. 1. Quemadmodum Seraphici Spiritos amorem Dei, ita & corporis noftri membra dilectionem proximi fignificant, edocentque: *Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent; ita multi unum corpus fumus in Chrifto, finguli autem alter alterius membra.* Ad Rom. 12. v. 4. Quapropter ficut membrum unum ab altero feparari quammaxime reformidat, pari modo & nos omnem divifionem, omnem diffenfionem, omnem charitatis læfionem vehementiffimè timeamus, neceffe eft; foliciti femper fervare unitatem fpiritus, & fraternæ Charitatis. Caput noftrum Chriftus eft, & nos membra ejus, Chriftum non diligit, qui ejus membra negligit. *Tanta in humani corporis membris ineft copula, tantus amor, tamque infeparabilis & infuperabilis dilectionis unitas, ut unum fine alio non valeat gaudere.* Lætitia in his communis eft, pœna æqualis, ita quod uni tribuitur, cætera fe recepiffe gratulentur, ait Laurentius Juftinianus de Ligno vitæ. Ita etiam Chrifto fit, quod corpori Chrifti irrogatur, dicente illo: *Amen dico vobis, quamdiu feciftis uni ex Fratribus meis minimis, mihi feciftis*; Matth. 25. v. 40. & ad Saulum: *Saule, Saule, quid me perfequeris?* Act. 9. v. 4. Bene hic advertit Auguftinus, Tract. 28. in Joann. quod Saulus non Chriftum, fed membra, hoc eft fideles ejus fit perfecutus; *Noluit tamen dicere Sanctos meos, Servos meos, poftremo honorabilius, Fratres meos, fed me, hoc eft membra mea, quibus ego fum Caput.* Dignum eft, ut nos membra fequamur, quo Caput noftrum præierit; præivit Chriftus, & præcepit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, ficut dilexi vos.* Joann. 13. Dilexit nos Chriftus dulciter abfque amaritudine, fed ex benevola affectione, bonum nobis volens, fovens, favens, & faciens: Dilexit nos efficaciter abfque fictione, fed opere, & veritate, omnibus benefaciendo, docendo univerfos; fic ergo & nos diligamus invicem, Fratres enim fumus: *Ecce quam bonum & quam jucundum, habitare Fratres in unum.* Pfal. 132. Nihil æque oblectat animum quam hæc fraterna charitas; nullum habet laborem, ingentem vero voluptatem. Ablata unione, corpus corruat neceffe eft: & extincta charitate diffolvitur omnis Religio. Contra verò, quemadmodum corpus noftrum per unionem partium fuarum bene difpofitarum, fibique invicem fuccurrentium, fubfiftit; fic fimiliter Congregatio religiofa firmatur & formatur in fuo effe corporis moralis, fi fingula membra strictam unionem habeant, fibique invicem per vinculum mutuæ charitatis firmiter cohæreant. O ter quaterve beatam Religionem, cujus membra fraternæ dilectionis fpiritu compaginantur. Eugenius PP. IV. in literis datis ad Fratrem Albertum de Sarciano, tunc Vicarium Generalem, Seraphico noftro Ordini fequens præclarum dedit elogium: *Ordo tuus, inquit, in Seraphicæ Charitatis ardore in principio fundatus, tamquam fæcundus plantationum hortulus uberrimos hucufque protulit fructus.* Dum enim plantati ex prima Beati Francifci vite palmites in Religione, honeftate, fanctimonia, in primis ipfa charitate exculti fuerunt, in tantum eft ea plantatio propagata, ut, per univerfum orbem diffufa, maximis Sacrarum literarum veritatibus, humilitatis & patientiæ divitiis abundans, populos repleat, faginetque divini eloquii pabulo, &, pulfis ignorantiæ tenebris, fanctæ converfationis amore defiderioque inebriet. Et Orbis Terrarum in cujus fingulas pene particulas penetraftis, illa ipfa quam in vobis viderit, fenferit, adoraverit, ardeat charitate, faciatque exemplum a veftra vita fumptum; & quod vobis maximum, & in intentione primarium effe debet, animas veftras vel ea ratione falvas faciatis, qui proximas inde curabitis lucri facere. Hæc Pontifex.

§. 2. In cujus argumentatione hoc mihi notare

ſas eſt, quod, ſicut ſperavit exemplum fraternæ charitatis profuturum aliis ad ædificationem, & vobis ad ſalutem, ita exemplum diſcordiæ futurum ſit mundo in ſcandalum, & vobis ipſis in damnationem ſempiternam; inde profectò lacrymæ, inde dolor ſenſibilis ſauciavit animam, dum ingreſſus hanc almam Provinciam audivi, & experimento proprio didici, miras fore, & augere in dies animorum ſciſſiones, diſcordias, & contentiones, Fratribus in diverſos ſenſus abeuntibus; quibuſdam nempe laudantibus & obedienter acceptantibus, aliis vero ſub prætextu enormis læſionis, & gravis illatæ injuriæ, multifarie multiſque modis & mediis impugnantibus decretum Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis a Sanctiſſimo Domino Noſtro PP. Benedicto XIII. in forma Brevis confirmatum, ac ante triennium in Conventu Sopronienſi publicatum, vi cujus tripartita electio, & officiorum diſtributio ſub diverſis pœnis futuris temporibus obſervanda præcipitur. Quia vero hæc animarum diſſenſio, & Sacris Canonibus, Ordiniſque Conſtitutionibus vetita oppoſitis, præter puſillorum ſcandalum, & ſæculi admirationem, magnum almæ Provinciæ, majuſque in futurum minatur detrimentum; Officii mei ratio exigebat, opportunum tanto malo adferre remedium. Quapropter in hunc finem ad partium inſtantiam, & de ſpeciali facultate Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis, Superioris noſtri longe colendiſſimi, convocavi ad Metropolitanum Poſſonienſem Divæ Virginis Annunciatæ Conventum Patres A. RR. Miniſtrum Provincialem, totumque Venerabile Definitorium, & admodum Rev. P. Ordinis Exdiffinitorem Generalem, cæteroſque emeritos Provinciæ Patres olim Miniſteriatu functos, & præmiſſa privata cum iiſdem conſultatione, & animorum compoſitione, tandem ſeptima Martii ad Cellam meæ reſidentiæ omnes congregavi, ac habita priùs ad eos de pace & fraterna charitate adhortatione, ſinguli prævia fraterna deprecatione ex laudabili publici boni ac Provinciæ tranquillitatis zelo omnes offenſas atque quaſcumque injurias directe aut indirecte illatas ſibi mutuo ſincere condonarunt, ac deſuper ſponte & libere conſenſerunt, & acceptarunt Conſtitutionem Sanctiſſimi Domini Noſtri PP. Benedicti XIII. incipien. *Exponi Nobis &c.* ſub datum Beneventi 4. Aprilis 1727., & decreta Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis de tripartita electione in Provinciam introducta, & futuris ſemper temporibus inviolate obſervare ſpoponderunt.

§. 3. Porro pro perpetua pace, & animorum concordia, tanto fortius & firmius ſtabilienda, ſtatuit Venerabile Diffinitorium, & AA. RR. Ordinis reſpective, & Provinciæ Patres Emeriti, ut in cauſa acceptatæ vel recuſatæ hucuſque Apoſtolicæ Conſtitutionis, tripartitam electionem præcipientis, perpetuum omnibus ſilentium imponatur, ita ut nullo unquam tempore quis gloriari aut conqueri audeat, ſe in cauſa viciſſe aut ſuccubuiſſe: pariter, ne quis jactare audeat aut gloriari, ſe ex ſua natione habere Superiorem, minus in ſuo patrocinio ſeſe fundare, cum Superior omnium ſubjectarum ſibi nationum æqualem curam & paternam ſolicitudinem gerere, omneſque pari ſinceritate, & amoris exhibitione proſequi teneatur, quod Fratribus Laicis peculiariter ſimul & nervoſe a Superioribus inculcandum, atque a ſuis Confeſſariis efficaciter ſæpius ſuggerendum erit. Si quis vero in præmiſſis contravenerit, illi indilate de ſolo Patrum Diſcretorum Conventus conſilio ad domum diſciplinæ includantur, inibi per triduum in pane & aqua jejunaturi; quibus pœnis etiam ſubjiciantur Socii, ſi has publicæ paci pernicioſas tranſgreſſiones non revelaverint. Superiores vero locales, ſtatutas haſce pœnas non infligentes, ipſo facto ab officio ſuſpendantur, aut gravius etiam arbitrio Venerabilis Diffinitorii puniantur. In cujus rei fidem majuſque robur propria manu ſubſcripſerunt, & majus Provinciæ ſigillum appoſuerunt.

Ita eſt Fr. Matthias Thum, Provinciæ Diffinitor, Slavus.

Fr. Luduvicus Purman, Provinciæ Diffinitor, Hung.

Fr. Gaſpar Szente, Provinciæ Cuſtos, Hung.

Fr. Bernardus Ramocſahazii, Provinciæ Pater, Hung.

Ita eſt Fr. Joannes Capoſtranus Sebach, Germanus Miniſter.

Fr. Carparus Nukeries, P. Diffinitor, Croata.

Fr. Joſephus Boiger, P. Diffinitor, Germ.

Fr. Antonius Poſomp, Provinciæ P. Hung.

Fr. Andreas Pordamp, Hungariæ Provinciæ Pater, & Exdiffinitor Generalis.

Loco ✠ Sigilli Magni.

§. 4. Quoniam vero in votis habes, ut & cæteri Patres & Fratres præclaro hoc exemplo commoti ſibi invicem cohæreant, ſingulos verbis D. Pauli Apoſtoli ad Coloſſ. 3. paterne exhortor: *Super omnia autem charitatem habere, quod eſt vinculum perfectionis, & pax Chriſti exultet in cordibus veſtris, in quo & vocati eſtis in uno corpore.* Sicut anima non vivificat niſi conjuncta membra, ita nec Spiritus Sanctus Religioſos per diſcordias & ſciſſuras ſeparatos. Meminerint itaque ſerio dilectiſſimi Patres & Fratres, quod ubi charitas eſt, ibi Deus ſit. Dei provide eritis, ſi unum fueritis, ſit in vobis proinde unio intellectus & judicii, ut idem cum Superioribus & majoribus veſtris ſapiatis, ſit unio affectionis & dilectionis, ut confratres veſtros tamquam omnes genuit nos hujus Provinciæ Filios, non carnaliter, ſed ſpiritualibus per Deum, ſecundum Deum, & in Deo diligatis, ac omnes particulares amicitias, quas maledicta olim a S. Patriarcha noſtro Franciſco nationalitas dictaret, penitus abſcindatis; Sit tandem unio voluntatum & cordium, ut unanimes idem & ſpontanee acceptetis, & promte ſubſcribatis, quod ſicut pro communi hujus almæ Provinciæ bono deſiderio ita omnibus ex animo benedico: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum in noſtro Poſſonienſi dictæ Virginis Annunciatæ die 7. Martii 1730. Fr. Sigiſmundus Skerpin Commiſſarius Viſitator Generalis: Et poſtmodum cum prædicta Provincia Mariana ex tercentis ſeptuaginta octo Sacerdotibus & Clericis componatur, & ſinguli a ſupradicto Viſitatore Generali interrogati, memorati Benedicti Prædeceſſoris literis, uno excepto, videlicet dilecto filio Provinciali, omnes Vocales, nemine prorſus diſcrepante non modo prædictas literas iterum habentes, capitulariter acceptarunt, verum etiam concorditer ſtatuerunt tripartitam alternativam in eis contentam pariter extendendam eſſe ad ſubrogationes & ſubſtitutiones perpetuis futuris temporibus ſub nullitatis pœna omnino ſervandam, & aliàs prout etiam continetur in decreto Capitulari tenoris ſequentis, nempe: Ad ſtabiliendam in hac alma Beatiſſimæ Virginis Mariæ Hungariæ Provincia perpetuam pacem & tranquillitatem, Nos infraſcripti in Capitulo Provinciali Poſſonii legitimi congregati Vocales uno ore & corde acceptamus, atque ut veros & obedientes S. R. E, & Sancti Patris noſtri Franciſci Filios decet, perpetuis futuris temporibus obſervari deſideramus & volumus Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti XIII. ſan. mem. vi cujus bipartita electio, & officiorum diſtributio

præci-

præcipitur. Quia vero in prædicto Pontificio Brevi in virture Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, in hac Mariana Provincia observati, & executioni demandari præcipitur, expressum non est, utrum præfata alternativa servanda sit non solum in electionibus, sed etiam in subrogationibus & substitutionibus, ea propter negotium istud adamussim expendens Venerabile Definitorium, & totum Provinciæ Capitulum, in Conventu Posoniensi congregatum, unanimi omnium nationum consensu determinavit, quod suprafacta alternativa intelligi, sumi, & perpetuis futuris temporibus observari debeat, non solum in Electionibus Capitularibus, sed etiam in quibuscumque subrogationibus & substitutionibus; ita quidem, ut si intra Capitulare Triennium contingat eligendum esse Vicarium, vel Commissarium Provincialem, aut Prominiſtrum, vel Custodem, talis eligatur ex ea natione, ex qua fuit ille, loco cujus iste subrogandus vel substituendus manet. Haoc autem præsentem & ultimam determinationem Capitularem Venerabile Definitorium, & totum Provinciæ Capitulum in perpetuum observari ac manuteneri mandat, & a modo secus futuras Electiones, subrogationes, aut substitutiones pro nullis, & irritis haberi statuit & præcepit. Desiderat quoque hanc Provinciæ determinationem circa subrogationes aut substitutiones a Reverendissimo Patre Vice-Commissario Generali, aut, si opus fuerit, etiam a Sacra Congregatione confirmandam. Desuper duo instrumenta confecta & conscripta sunt, unum Romam mittendum, alterum in Archivio Provinciæ servandum, quibus omnes & singuli de corpore Capituli subscripserunt in Conventu nostro Posoniensi Beatissimæ Virginis Annunciatæ die 23. Junii 1730.

Subscriptiones Vocalium.

Fr. Hieronymus Lukasil Guardianus Posonien.

Fr. Bernardus Innerk Guardianus Soproo.

Fr. Blasius Miattan Guardianus S. Catharinæ.

Fr. Franciscus Xelutnix Guardianus Nitrien.

Fr. Arsenius Kossler Guardianus Ersekvivak.

Fr. Henricus Klikovies Guardianus Neemerh.

Fr. Gabriel Gajan Guardianus Malauken.

Fr. Severious Podheadgyai Guardianus S. Antonii.

Fr. Florianus Ozolii Guardianus Jantioen.

Fr. Athanasius Weninger Guardianus Kissmastonien.

Fr. Benignus Kasfai Guardianus Sabarien.

Fr. Michael Gomboss Guardianus Papen.

Fr. Zacharias Pussai Guardianus Comaron.

Fr. Sehastianus Hoini Guardianus Strigon.

Fr. Antonius Szumjogr Guardianus Pestien.

Fr. Leo Oiehorski Guardianus Sancti Ladislai.

Fr. Hiacinthus Klanihons Præsidens Strigon.

Fr. Christopborus Schiesci Præsidens Alben.

Fr. Crescentius Paur Guardianus S. Montis Calvarii.

Fr. Matthias Fsum Præsidens Kessthelien., & Provinciæ immediatus Exdefinitor.

Fr. Joseph Boyger Præsidens Badensis, & immediatus Exdefinitor.

Fr. Carparus Szente Præsidens Resptim. & immediatus Ex-Custos.

Fr. Ægidius Hiss Guard. Sumeghiens., & Definitor actualis.

Fr. Marianus Vyfallchs Ex Guardianus Aodocsien., & Definitor actualis.

Fr. Gasparus Vuketits Provinciæ immediatus Exdefinitor.

Fr. Petrus Heineg Provinciæ Definitor actualis.

Fr. Demetrius Heim Ex-Guardianus Praten. Provinciæ Difinitor, & Secretarius.

Fr. Sebastianus Pankl Provinciæ Custos.

Fr. Antonius Posonii Provinciæ Pr.

Fr. Bernardinus Kirnhki Pr.

Fr. Capistranus Ebeck Exminister Provincialis.

Fr. Andreas Pordani Exdefinitor gratis iterato, & Minister Provincialis actualis.

Loco ✠ Sigilli.

Sequuntur nomina aliorum Vocalium.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint, & serventur exactius illa, quæ Apostolici muniminis præsidio roborantur; Nobis propterea dictus Fulvius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Fulvium Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, decretum acceptationis alternativæ tripartitæ, hujusmodi præinsertum, tam a Definitorio, quam a Vocalibus Capituli Provincialis prædictæ Provinciæ in vim supradictarum literarum factum, & deinde ad subrogationes, & substitutiones extensum, ut præfertur, cum omnibus & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariter confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. — Apostolica confirmatione roboratur.

§. 6. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. — Clausula.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXV.

Erigitur Confraternitas, seu Congregatio nuncupat. Perpetuæ Adorationis Sanctissimi Sacramenti, in Ecclesia Collegiata Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 5. Julii 1732. Pont. An. II

Exordium.

PAstoris æterni, qui pro gregis salute in ara Crucis immolari voluit, vices quamquam

immeriti, gerentes in Terris, pia Christifidelium vota, Divini Cultus incrementum, & ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ut per operum piorum exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Supplex Libellus.

§. 1. Cum itaque, sicut nonnulli Christifideles Almæ Urbis Nostræ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro sua erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pietate ac devotione, utque alios fideles ad augumentum Divini Cultus, & venerationis, eidem Augustissimo Sacramento debitæ, accendant, in Sæculari & Collegiata Ecclesia Sanctæ Mariæ ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupat. Urbis præfatæ, unam eorumdem utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem, seu Congregationem, sub titulo Perpetuæ Adorationis ejusdem Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ per Nos erigi summopere desiderent;

Confraternitas erigitur.

§. 2. Nos piis dd. fidelium desideriis hujusmodi benigne annuere, animarumque saluti paterna charitate prospicere cupientes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, in Sæculari, & Collegiata Ecclesia prædicta, unam utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem, seu Congregationem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis sub titulo præfato sine alicujus præjudicio, & dummodo dilecti filii nostri in eadem Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis expressus ad hoc accedat assensus, Apostolica authoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus;

Privilegia, quæ ei conceduntur.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis, seu Congregationis, pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere: Divina Officia in sua Cappella vel Oratorio recitare: ac pro negotiis ipsius Confraternitatis, seu Congregationis, se congregare: ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta, pro salubri eorum & dictæ Confraternitatis seu Congregationis regimine & directione necessaria & opportuna, licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus Apostolicis non contraria, per memoratum Vicarium examinanda & approbanda, facere & edere: illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia simili examinatione & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare: & insuper omnia & singula legata relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia & immobilia, per quoscumque Christifideles dictæ Confraternitati seu Congregationi per viam testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore elargienda & relinquenda, recipere, illaque per eorum Officiales & Deputatos regere, gubernare, & administrare, ac in ipsius Confraternitatis seu Congregationis, & eorum piorum operum usus convertere, libere similiter & licite valeant; ita tamen, ut de receptis & administratis per eos eidem Vicario juxta decreta Conc. Trident. hujusmodi rationem reddere teneantur, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Indulgentiæ conceduntur pro Confratribus & Sororibus.

§. 4. Insuper, ut præfati Confratres in piorum operum exercitio confoveantur, ac magis ad illa imposterum exercenda, necnon alii Christifideles ad dictam Confraternitatem seu Congregationem de cætero ingrediendum peramplius invitentur, eademque Confraternitas seu Congregatio majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem seu Congregationem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, Ecclesiam seu Oratorium ipsius Confraternitatis seu Congregationis devote visitaverint, plenariam: necnon ejusmodi Confraternitati seu Congregationi nunc & pro tempore adscriptis Confratribus & Consororibus, vere itidem pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui semel in anno saltem per horam, sibi a Superiore, vel alio per dictam Confraternitatem seu Congregationem ad id Deputato præscribendam, in honorem ejusdem Sanctissimi Sacramenti, in ipsius Confraternitatis seu Congregationis, aliave Ecclesia vel Oratorio, ubi illud asservatur, sive interdiu sive noctu devote oraverint, idemque Sanctissimum Sacramentum adoraverint, similiter plenariam; ac dictis Confratribus & Consororibus, pariter pœnitentibus, & confessis, sacraque Communione refectis, qui præfatæ Confraternitatis seu Congregationis, aliamve Ecclesiam vel Oratorium, ubi Sanctissimum Sacramentum hujusmodi itidem asservatur, die festo Visitationis B. MARIÆ VIRGINIS a primis Vesperis usque ad occasum solis Festi ejusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam; atque eisdem Confratribus & Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus, corde devotè invocaverint, plenariam quoque omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus & elargimur. Præterea dictis Confratribus & Consororibus, sicut præmittitur, pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, ipsius Confraternitatis seu Congregationis, aliamve Ecclesiam vel Oratorium ejusmodi, feria quinta in Cœna Domini, atque in festo Corporis Christi, & per totam illius octavam, devote, ut supra, visitantibus, & orantibus, quo die præfatorum id egerint, septem annos & totidem quadragenas; Quoties vero in aliqua Ecclesia vel Oratorio idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum adoraverint: Missis & aliis Divinis Officiis ibidem pro tempore celebrandis interfuerint: pauperes Hospitio susceperint: vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint: sicuti etiam qui corpora defunctorum tam Confratrum & Consororum, quam aliorum ad sepulturam associaverint: aut quascumque processiones de licentia ipsius Vicarii faciendas, idemque Sanctissimum Sacramentum tam in processionibus, quam cum ad infirmos, aut aliàs ubicumque & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint: vel, si impediti, campanæ ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint: aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum & Consororum hujusmodi recitaverint: aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint: & ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad salutem sunt, docuerint: aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exercitio sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis, pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Inhibitione hæc Confraternitas alteri aggregetur.

§. 5. Volumus autem, quod si dicta Confraternitas seu Congregatio alicui Confraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias & remissiones præfatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Datum

Datum Romæ apud Sinctam Mariam Majorem sob aonulo Piscatoris die 5. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Olivetius.

LXVI. Sequitur Erectio ejusdem Congregationis & Confratetnitatia in Archiconfraternitatem.

Dat. die 9. Julii 1732. Pont. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Confratres Confraternitatis seu Congregationis sub denominatione seu titulo: *Perpetuæ adorationis Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti*, in Sæculari & Collegiata Ecclesia S. Mariæ ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupara, Almæ Urbis Nostræ existentis, qood Nos per alias nostras io simili forma Brevis novissime expeditas literas eamdem Confraternitarem seu Congregarionem sub denominatione præfata auctnritate Apostolica perpetuo ereximus & instituimus, ac illi sic erectæ ejusque Confratribus & Consororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, sub certis modo & forma tunc expressis, itidem perpetuo concessimus, & aliàs, prout in eisdem literis Nostris uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio sobjungebat, dicti Exponentes, Confraternitatem seu Coogregationem hujusmodi Archiconfraternitatis tirolo decorari, plurimum desiderent; Nobis propterea homiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, &, ot infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremnr. Nos igitur iplos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorom singulares personas a quibusvis excommunicationis, sospensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentinm dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Confraternitatem seu Congregatiooem prædictam in Archiconfraternitarem cum omnibus & singulis prærogativis, juribos, bonoribus, & præeminentiis solitis & consuetis, anctoritate præfata tenore præsentium sine cujusque præjudicio perpetuò pariter erigimos & instiruimus; ac ipsius Archiconfraternitatis sic erectæ Officialibus & Confratribos præsentibus & futuris, ut ipsi alias quascumque Confraternitates seu Congregationes ejusdem Instituti extra Urbem prædictam ubicumque locorum existentes eidem Archiconfraternitati (servata tamen forma tam Constitutionis fe. re. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, qoam Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ die 6. Martii 1606., & die 10. Aprilis 1720. desuper respective editorum) aggregare, illisque omnes & singulas Indulgentias, & peccatotum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ipsi Confraternitati seu Congregationi, sic in Archiconfraternitatem erectæ, a Nobis concessas, communicare libere & licite possint & valeant, auctoritate, & tenore præsentis concedimus & indulgemus.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obrinere; ac illis, ad qnos spectat, & pro tempore quandocumqne spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab cis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, supradictæ Confraternitatis seu Congregationis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscomqne.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anoo Secundo.

F. Card. Oliverius.

Bona Ecclesiastica in Ditione Augusto II. Poloniæ Regi, nti Saxoniæ Duci subjecta, consistentia, ab hæreticia occupata, eisdem, ad Catholicæ Ecclesiæ unionem vel jam reversis, vel in posterum redituris, remissa declarantur. LXVII.

Dat. die 9. Julii 1732. Pont. Ao. II.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

SEdes Apostolica, pia Mater, probe agnosceos, assidueque recogitans, potissimam curam, & solicitudinem suam in Fidei Catholicæ, sine qua impossibile est placere Deo, unitate ac integritate retinenda, & animarum, pretioso Christi Domini Sanguine redemptarum, æterna salute procuranda, sitam esse, nihil prætermittit, ac intentatum relinquit, quod ad eamdem fidem, ubi illæsa viget, sartam tectam tuendam, obi vero collapsa est, restituendam, ipsasque Fidelium animas io viam salutis dirigendas judicat pertinere; ac propterea ab Orthodoxa Religione, rectaque via deviis & errantibus filiis, quos nunquam obliviscitur, nedum maternum sinum jugiter aperit, sed etiam iter sternit planum, per quod sublatis quibusvis impedimentis ad Christi ovile, atque ad cor facilius redire valeant, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Causæ edendæ h. jusce Constitutionis.

§. 1. Cum itaque Nos, qui militantis Ecclesiæ, ac universi Dominici Gregis regimen in Beatissimo Petro Apostolorum Principe divinitus accepimus, ac iis Christiani Orbis Provinciis Pastoralis vigilantiæ Nostræ studium præcipue impendere debemus, quæ opem & operam Nostram magis exposcere videantur, peculiarem usque ab ipsius Pontificatus Nostri primordiis paternæ considerationis Nostræ intuitum direxerimus ad Ducatum Saxoniæ; ubi scilicet hæresis postremis hisce temporibus originem & incrementum sumpsisse dignoscitur, ac pro cujus reductione ad priscam & Catholicam Fidem plures ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris præclara cum eorum nominis laude strenue mul-

tamque elaborarunt: diuque Nobiſcum animo reputantes, unde factum ſit, quod tot eorumdem Prædeceſſorum labores, ac collata in eum finem egregia ſtudia nedum optatus fructus conſequuta fuerint, neque impleta ampla illa ſpes, quam Sancta Dei Eccleſia collocaverat in reverſione ad ejus gremium chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Auguſti Poloniæ Regis Illuſtris, ipſius Saxoniæ Ducis, ac Sacri Romani Imperii Principis Electoris, tum dilectiſſimi in Chriſto pariter filii noſtri Friderici Auguſti Regii Poloniæ, & Electoralis Saxoniæ Principis, nati ſui, qua ſibi pollicebatur futurum, ut reliqui inclytæ Stirpis Saxoniæ Principes, ac populi ipſius Ducatus, monſtratam ab iis viam feliciter inirent, ac ſicuti Saxonicam Domum in hæreſi amplectenda & fovenda olim ſequuti fuerant errantem, ita ſequerentur reſipiſcentem, re accurate perpenſa merito dubitaverimus id exinde præſertim provenire, quod plerique ægre adduci valeant ad dimittendum & relinquendum bona Eccleſiaſtica, quæ præteritorum temporum injuria ac confuſione, dum hæreſis in eo Ducatu omnia miſceret, occupata ab illis detinentur, utpote qui ſine iis bonis vitæ humanæ ſubſidiis vel commoditatibus, quibus aſſueti ſunt, exuerentur; eorumque filii & familiæ neceſſaria ſubſtentatione, cui aliunde ſubvenire nequirent, carere cogerentur, & ad duram paupertatem redigerentur.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos, quos conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam, ut tamquam fidelis ſervus & prudens Chriſti patrimonium adminiſtraremus, reductionem Ducatus prædicti ad Catholicæ & Univerſalis Eccleſiæ unionem, totque animarum ſalutem nullis terrenarum rerum reſpectibus impediri aut retardari debere exiſtimantes; ac proinde, quæ Gentem Saxonem a veræ Religionis propoſito, amittendarum facultatum metu, incurrendæque miſeræ egeſtatis horrore retrahere poſſent, ſubmovere volentes: Nobiſque perſuadentes, opus reductionis hujuſmodi eo majores progreſſus habiturum fore, quo amplior uberiorque in bonis eccleſiaſticis remittendis Noſtra & hujus Sanctæ Sedis perſpecta fuerit benignitas & indulgentia; poſt maturam, quam cum aliquot ex venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus deſuper habuimus, deliberationem: nonnullorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum veſtigiis: necnon menti felicis re. Clementis Papæ XI. Prædeceſſoris itidem noſtri, Nobis apprime notæ, inſiſtentes, de eorumdem Venerabilium Fratrum Noſtrorum conſilio & aſſenſu, ac etiam motu proprio & ex certa ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula bona Eccleſiaſtica cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & valoris in Ducatu Saxoniæ, aliiſque Ditionibus, memorato Auguſto Regi, uti Saxoniæ Duci ſubjectis, conſiſtentia, præteritorum temporum confuſione occupata, ſicut præmittitur, modernis eorum poſſeſſoribus, ſeu detentoribus cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, & præeminentiæ fuerint, qui ad Catholicæ Eccleſiæ unitatem jam redierunt, vel impoſterum redierint, eorumque Succeſſoribus quibuſcumque Catholicis, & in ſinceritate Orthodoxæ Fidei perſeverantibus, unà cum fructibus perceptis, harum ſerie de ſpeciali dono gratiæ plenarie remittimus, condonamus, cedimus, & relaxamus; dictiſque poſſeſſoribus ſeu detentoribus, eorumque ſucceſſoribus, ut ipſi de bonis præfatis tamquam ſuis propriis tam inter vivos, quam ex cauſa mortis, aut aliàs quomodolibet, diſponere poſſint, plenam & liberam tenore præſentium tribuimus facultatem & poteſtatem; neque illos pro parte Sedis Apoſtolicæ, Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum piorum, aut perſonarum Eccleſiaſticarum, ad quas & quæ bona prædicta olim pertinebant, aut aliorum quorumvis in eis ſeu ad ea jus vel intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium, ratione & occaſione præmiſſorum deſuper moleſtari, inquietari, aut perturbari poſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſtatuimus, decernimus, & declaramus.

Conſtitutio, qua in Ru-... [margin note, partly illegible]

§. 3. Non obſtantibus de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis; necnon recolendæ memoriæ Symmachi, quæ incipit: *Non licet*; ac Pauli Secundi Prædeceſſorum quoque Noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus; ac quarumcumque Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum Piorum fundationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium ſpecialis, ac ſpecifica derogatio.

§. 4. Cæterum ſperamus eoſdem, Auguſtum Regem, & Fridericum Principem, Ducatu præfato ad verum Dei cultum ac Orthodoxam Fidem, favente ac benedicente Domino, redacto, pro eorum ſingulari in Deum ipſum pietate, Eccleſiarum prædicti Ducatus rationes & commoda ſemper curæ & cordi habituros, &, quantum in eis erit, promoturos.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides Tranſumptorum.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ remiſſionis, condonationis, ceſſionis, decreti, ſtatuti, ac declarationis, infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Harum literarum firmitas.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſecundo, ſeptimo idus Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Signum Sanctiſſimi D.N.

†
† *Ego Franciſcus, Epiſcopus Oſtien. Cardinalis Barberinus.*

S.R.E. Cardinalium ſubſcriptiones.

† *Ego*

† *Ego Petrus, Episcopus Tusculanus, Cardinalis Ottobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius.*

†

† *Ego Annibal, Episcopus Sabinensis, Cardinalis Albanus Tit. S. Clementis, S. R. E. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus, Episcopus Albanensis, Cardinalis Picus.*

† *Ego I. R. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter, Cardinalis Imperiali.*

†

† *Ego F. A. Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondadari.*

† *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†

†

†

† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus.*

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula.*

†

†

† *Ego Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus.*

†

† *Ego Georgius Tituli Sancti Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula, Sancti Agnetis nuncupatus.*

† *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus.*

†

† *Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ S. R. E. Cardinalis Belluga.*

†

†

†

† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

†

†

†

† *Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis de Alteriis, Sancti Matthæi nuncupat.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*

†

†

†

† *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari.*

†

†

†

†

†

†

† *Ego Frater Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Gotti, Ordinis Prædicatorum.*

† *Ego D. L. Tituli Sancti Calixti S. R. E. Presbyter Card. Porzia.*

† *Ego Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Caraffa.*

†

†

† *Ego Franciscus Tituli Sancti Sylvestri in Capite Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Burghesius.*

†

† *Ego A. Tituli S. Mariæ de Ara-Cæli S. R. E. Card. Salviati.*

†

†

† *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Card. Bichius.*

†

†

† *Ego Antonius Tituli Sancti Stephani in Monte Cælio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Gentili.*

† *Ego Fr. I. A. Tituli Sancti Martini ad Montes, S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius.*

† *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego C. S. Agnetis Diaconus Cardinalis Columna.*

† *Ego F. SS. Viti & Modesti S. R. E. Diaconus Cardinalis Oliverius.*

†

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander S. Mariæ de Schala S. R. E. Diaconus Card. Falconerius.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Diaconus Cardinalis Judice.*

† *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Bancherius.*

† *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corsinus.*

† *Ego B. SS. Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruspoli.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Olivetius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

Hospitale Sancti Lazari, extra muros Placentiæ positum, supprimitur, erigiturque in Collegium sub eodem titulo. LXVIII

CLEMENS EPISCOPUS

Dat. die 1 Julii 1732. Pontif. II.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

CLericalem vitam eligentibus, sanctisque Ecclesiæ regulis & doctrinis a primo ætatis flore imbuendis opem, ac strenuam manum admovere cogitantibus, Apostolicum adesse præsidium maxime convenit; ne ullus adversitatis incursus futuros Dei ministros a proposito revocet, neve unquam in eorum animis, quod adsit robur sacræ Institutionis, infringat.

Hoc Hospitale Julio Card. Alberono in administrationem concessum.

§. 1. Itaque Hospitale pauperum Sancti Lazari prope & extra mœnia civitatis Placentiæ Provinciæ Bononiensis, quod dudum certo tunc expresso modo Administratore seu Rectore carens, Nos dilecto filio nostro Julio Tituli Sancti Chrysogoni Presbytero Cardinali, Alberono nuncupato, per eum quoad vixerit juxta Constitutionem fel. rec. Clementis Papæ V. Prædecessoris Nostri, in Concilio Viennensi editam, tenendum, regendum, & administrandum, Apostolica auctoritate commisimus; in quo olim pauperes leprosi ex christiana charitate recepti curabantur: cessante verò postmodum lepræ morbo, nec per Italiam amplius grassante, cum a dicti Hospitalis Rectoribus & Administratoribus loco leprosorum pauperes senes invalidi, ac etiam juvenes utriusque sexus ibidem admitterentur, licet Hospitale prædictum

per plures annos non modicum utilitatis pauperibus Diœcesis Placentinæ Provinciæ prædictæ attulerit, & nihilominus tractu temporis ex diversitate in eo commorantium non levia incommoda prodierint, dictusque Julius Cardinalis, qui ex prædicta Civitate Placentina natales accepit, porrectis Nobis humilibus precibus Hospitale prædictum in meliorem & longe utiliorem statum ad Dei gloriam, publicumque Ecclesiæ bonum, ex redditibus dicti Hospitalis, ac etiam ære suo convertere proposuerit, pro sua pietate & rerum gerendarum prudentia pristinam in Ecclesiæ Ministris disciplinam & mores pro dignitate reparare atque instaurare cupiens, in eodem Hospitali Collegium pro Clericis sæcularibus universæ Diœcesis prædictæ, ante illorum ad sacros Ordines promotionem spiritualia exercitia peracturis: etiam pro aliis Clericis pariter sæcularibus, qui studiis suis nondum completis ex Seminario Diœcesano dimissi fuerint: ac pro aliis Alumnis seu Convictoribus tam dicti Seminarii, quam totius Diœcesis studiis perinde ecclesiasticis, sacrisque Ritibus imbuendis, ut infra, per Nos erigi & institui plurimum desideret;

Quid huic in causa fuerit, ut illud converteret in Collegium.

§. 2. Nos ejusdem Julii Cardinalis laudabile propositum, piumque desiderium, plurimum in Domino commendantes, ac Clericis prædictis specialem gratiam facere volentes, dictique Hospitalis fundationem & institutionem, etiamsi illæ Apostolica auctoritate confectæ fuissent, necnon Hospitalis prædicti statuta, Apostolicæ Sedis auctoritate etiam pluries confirmata & approbata, ac pias ultimas voluntates quascumque quorumcumque pie testantium, & donationes & largitiones Christifidelium in dicti Hospitalis bonum quandocumque & cum quibusvis oneribus & obligationibus factas, etiam per quemvis contractum nominatum vel innominatum, ac speciem transactionis habentem, præsentibus pro plene & sufficienter ac de verbo ad verbum expressis habentes, illarumque omnium & singularum dispositionibus, contractibus, transactionibus, conventionibus, quantumvis validis & efficacibus, & pias publicasque causas respicientibus, ac valide etiam inter pie Testantes ac Christifideles, & Hospitale hujusmodi initi contractus vim habentibus, & quomodolibet stipulatis, derogantes Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Nostris, omnes & singulas personas, quæ nunc in eodem Hospitali reperiuntur, assignata prius cuilibet earum annua præstatione ad eorum, & cuilibet illorum naturalem vitam duratura, ac de sex mensibus in sex menses anticipate persolvenda, centum quinquaginta librarum monetæ Placentinæ: necnon Ministros prædicti Hospitalis, retentis tamen ex eis illis, quos dictus Julius Cardinalis Collegio, ut infra erigendo, inservire idoneos putaverit: & quoad dilectum filium nunc existentem Hospitalis hujusmodi Rectorem, curam animarum annexam habentem, ipse donec & quousque de aliquo perpetuo beneficio Ecclesiastico, ad sui congruam sustentationem sufficienti, provisus, aut ei pensio annua perpetua sufficiens, Apostolica auctoritate reservata, seu congrua alimentaria arbitrio Venerabilis Fratris Episcopi Placentin. sive ejus Vicarii in Spiritualibus generalis, taxanda, assignata fuerit, ab Hospitali prædicto amoveri non possit, Apostolica auctoritate perpetuo amovemus. Dictum vero Hospitale, & omnia ac singula ejus onera, ac pia opera in vim cujuscumque etiam testamentariæ dispositionis ex causa mortis confectæ, & in executionem ultimarum piarum voluntatum, necnon commune & publicum bonum, ac commodum respicientia, aut aliàs omnino adimplenda, etiam vigore cujusvis contractus, consensu dicti Julii Cardinalis nobis præstito, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus & extinguimus.

Hospitale supprimitur cum derogationibus &c.

§. 3. Eadem auctoritate, ac motu pari, similiter perpetuò in Hospitali sic suppresso & extincto erigentes atque instituentes Collegium sub denominatione ac titulo ejusdem S. Lazari, per d. Julium Cardinalem ejusque successores perpetuò regendum & gubernandum, etiam per Ministros & Officiales, sibi suisque successoribus benevisos, ac unum Rectorem sæcularem Presbyterum, ad ipsius Julii Cardinalis & ejus successorum nutum semper & quandocumque amovibilem, deputandum, etiam ad curam animarum Parochianorum Ecclesiæ prædicti Sancti Lazari jamdudum dicto Hospitali suppresso unitam, de gremio tamen post deputationem primi Rectoris Collegii erigendi ad instar nominationum, quæ a Regularibus pro assumendis Presbyteris ad animarum curam in eorum Ecclesiis Parochialibus fieri solent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum exercendam approbandi, prædicta cautione quoad jam existentem Rectorem Curatum salva & illæsa remanente: ad hoc, ut in Collegio erigendo recipi valeant Clerici sæculares universæ Diœcesis prædictæ, ad sacros Ordines promovendi, ut ipsi in illo Spiritualia exercitia antequam ad quemlibet ex sacris Ordinibus promoveantur, rite peragere valeant: quique ad Collegium, ut infra erigendum cum approbatione Episcopi seu Vicarii prædictorum admitti debeant: quique pro suis alimentis, durantibus exercitiis prædictis, ab eis suscipiendis congruam ac debitam præstationem juxta temporum opportunitatem solvere teneantur; alii vero Clerici ex Seminarii Placentini Alumnis & Convictoribus studia Sacrarum literarum ac Theologiæ theoreticæ & practicæ prosequantur, venerandosque Ritus ecclesiasticos, sacras Cæremonias, & cantum Gregorianum sub Præceptoribus, qui sint Presbyteri sæculares in sacra Pagina, ac Verbo Dei scripto & tradito probe eruditi, perdiscant; & ipsi Clerici, hoc pacto imbuendi, ex Alumnis pro tempore existentibus dicti Seminarii, præ aliis quibuscumque selecti, gratis admittantur; atque ex Convictoribus ibidem existentibus assumendi eadem prælatione pariter frui debeant, ac sub justo annuo stipendio recipiantur: hac tamen conditione, ne Alumni & Convictores prædicti sine prævia approbatione Episcopi seu Vicarii hujusmodi in prædictum Collegium erigendum admitti possint; utque sub regimine Presbyterorum sæcularium, a dicto Julio Cardinali ejusque successoribus eligendorum & deputandorum, vivere teneantur.

Hospitali suppresso Collegium constituitur.

Jus d. Cardinali, ejusque successoribus super eo competens.

Qui sint in Collegium recipiendi.

Alumnorum Privilegia.

§. 4. Collegio autem sic erecto & instituto pro illius, ac Clericorum in eo retinendorum, necnon Rectoris, prælectorum Magistrorum, aliorumque loci Ministrorum substentatione omnia & singula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hospitale suppressum, Rectoremque Curatum respective antea quomodolibet spectantia, tamen ab omnibus & quibuscumque oneribus & obligationibus quorumcumque piorum operum adimplendorum a pie Testantibus, aliisque Christifidelibus prædictis causa mortis, aut in actu donationum, quæ dicuntur fieri inter vivos, quomodolibet injunctis, penitus & omnino eximentes & liberantes; illorumque omnium & singulorum fructus, reditus, & proventus, qui antea in Hospitalis suppressi usum impendebantur, quique, ut accepimus, octodecim millium librarum monetæ Placentinæ valorem annuum non excedunt, prædicto Julio Cardinali,

Redditum assignatio.

nali, sive ejus Procuratori deputando, ut bonorum, rerum, & proprietatum hujusmodi veram, realem & actualem possessionem nomine dicti Collegii apprehendere, & apprehensam retinere possit, Dioecesani loci vel cujusvis alterius facultate minime in his requisita, eadem auctoritate, perpetuò applicamus & appropriamus.

Hujusce Decreti firmitas, & observantia.

§. 4. Amotionem vero, suppressionem, extinctionem, erectionem, institutionem, applicationem, & appropriationem prædictas necnon easdem præsentes literas semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse; & ab omnibus, ad quos spectat, observari debere; nec illas ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio sive intentionis nostræ aut quopiam alio quantumvis substantiali defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, sufficienter adductæ, examinatæ, verificatæ, & approbatæ; & quicumque in præmissis & circa ea interesse quomodolibet habentes, ad id vocati & auditi non fuerint, nec iisdem præmissis consensum suum præstiterint, notari, impugnari, retardari, invalidari, suspendi, annullari, aut ad viam & terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris aut gratiæ remedium impetrari unquam posse, nec illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas, semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere. Sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, diffiniri, & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantium derogatio.

§. 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, ac de gratiis non concedendis ad instar, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, suppressiones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, dictique Hospitalis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, ut præfertur, suppresso, illiusque Rectori & Superioribus, aliàs in contrarium præmissorum etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis; necnon ejusdem Hospitalis fundatione & institutione, ac piis ultimis voluntatibus prædictis, & quibuscumque contrariis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio servanda foret, eorum tenores his eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime ac specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Jura Card. Alberoni & successorum ejus Successoribus asseruntur.

§. 6. Volumus autem, ut dictus Julius Cardinalis, ejusque successores prædicti, perceptione omnium & singulorum fructuum, reddituum, & proventuum, hucusque per eumdem Julium Cardinalem percipi solitorum, ac juribus, & præeminentiis universis, quibus ipse Julius Cardinalis hactenus gavisus fuit, necnon plena & omnimoda jurisdictione super Collegio, ut præfertur, erecto, frui & gaudere libere & licite possint & valeant.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ amotionis, suppressionis, extinctionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, decreti, derogationis, & voluntatis, infringere; vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, tertio Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Olivetius.

LXIX.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. quo statuitur, ne quis Monachus Ordinis Carthusien. gratias vel officia, inconsultis ejusdem Ordinis Superioribus, ab Apostolica Sede possit impetrare.

Hanc Benedicti XIII. PP. Constitut. legere est in præcedenti Vol. num. LXX. pag. 168.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 31. Jul. 1732. Pont. Anno III.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, statu conservando, & firmiter stabiliendo pie provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Bened. XIII. Decretum.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro pro parte dilecti filii Vincentii Dinelli Procuratoris Generalis Ordinis Carthusien. exposito, quod aliqui ipsius Ordinis Monachi, ambitionis spiritu ducti, officia dicti Ordinis ab hac Sancta Sede per importuna preces impetrare non erubescebant, cum maximo regularis disciplinæ detrimento, ac propterea eidem Benedicto Prædecessori pro parte dicti Vincentii Procuratoris Generalis supplicato, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur; idem Benedictus Prædecessor incommodis, quibus ea de causa Ordo prædictus afficiebatur, obviam ire volens, hujusmodi supplicationibus inclinatus, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam, absque speciali sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existentis ejusdem Ordinis licentia & consensu, quoquo modo impetrare posset, auderet, vel præsu-

præsumeret, Apostolica auctoritate statuit & ordinavit, & aliàs, prout in memorati Benedicti Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die 20. Augusti 1715. expeditis, uberius continetur.

A SS. D. N. confirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Vincentius Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, ipse præmissa, quò firmius subsistant, & inviolabilius serventur, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos, specialem ipsi Vincentio Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Benedicti Prædecessoris literas, omniaque & singula in iis contenta, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in iisdem Benedicti Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXX.

Decretum, ut in Capitulo Generali Provinciæ Januen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia duo Vocales pro singulis Custodiis eligantur.

Dat. die 21. Augusti 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii, Minister Provincialis, Custos, & Definitores Provinciæ Jannen. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum dicta Provincia in tres Custodias, nimirum Januensem, Orientalem, & Occidentalem, divisa reperiatur, jamque inde ab anno 1672. pro parte tunc existentium Fratrum ejusdem Provinciæ fel. rec. Clementi PP. X. Prædecessori Nostro supplicatum fuisset, ut ad tollenda dissidia; quæ tempore celebrationis Capituli Provincialis dictæ Provinciæ non sine fidelium scandalo inter ejusmodi Custodias oriri consueverant, alternativam inter eas electionem Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Provinciæ prædictæ demandare vellet, quemadmodum in altera Provincia Jannen. Fratrum ejusdem Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum per quasdam rec. mem. Urbani PP. VIII. Prædecessoris quoque nostri in simili forma Brevis die 29. Maji 1643. expeditas literas præscripta & ordinata fuerat; ac idem Clemens Prædecessor instantiam ejusmodi tunc pariter existentis prædicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Cardinalis Protectoris arbitrio remisisset, ipse Cardinalis Protector decretum edidit, per quod sub certis modo & forma in eo expressis concessit, ut petita alternativa electio imposterum servari posset, quatenus primodictæ Provinciæ consensus in tunc proximo Capitulo Provinciali desuper accederet, & aliàs, prout in decreto prædicto, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Alternativa in his Custodiis Officialium electio alias statuta.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, decretum hujusmodi hactenus executioni demandatum minime fuerit, ac interea dissidia prædicta in Capitulo Provinciali perduraverint; ipsi exponentes pro publica tranquillitate suæ Provinciæ dictam alternativam Electionem inibi stabiliri summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audito per Nos super præmissis Voto Congregationis Generalis dicti Ordinis, quod deinceps in Capitulo Provinciali primodictæ Provinciæ duo Vocales Definitorii Provincialis eligantur, & sint ex singulis tribus Custodiis præfatis: ex una scilicet Minister Provincialis, & Definitor: ex altera Custos, & Definitor: & ex reliqua duo Definitores alternis vicibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus; itaut ejusmodi alternativa Electio quoad Ministrum Provincialem & Custodem prædictos incipere debeat ab iis Custodiis, quæ in duobus Capitulis Provincialibus proxime celebratis, dictos Ministrum Provincialem & Custodem respective non habuerunt.

Pro eadem obtinenda supplicatum mox Sanctissimo D. N.

Quo pacto a S. S. provisum.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscaroris die 31. Augusti 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXI.

Mandatum super observatione Brevis Clementis XI. circa bipartitam divisionem officiorum prn Monachis Regnorum Galleciæ, & Legionis Provinciarum de Campos, Congregationis Hispaniarum Ordinis Cistercien.

Dat. die 5. Sept. 1732. Pont. Anno III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere in iis, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, dirimendarum in Monasticis Congregarionibus, pie sanctèque in Ecclesia Dei institutis, exortarum litium, religiosæque concordiæ studio provide constituta sunt, ut firma semper, atque illibata persistant, jugiterque serventur, pastoralis officii nostri partes, cum a Nobis petitur, libenter interponimus.

Facti series.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Regnorum Galleciæ, & Legionis, ac Provinciarum de Campos, Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cistercien., quod cum inter eos ex una, & dilectos pariter filios Monachos Regni Toletan., aliarumque Provinciarum adjacentium ejusdem Congregationis, multiplices gravissimæque controversiæ vigerent, diuque agitatæ fuissent, demum fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster, ejusmodi controversias e medio tollere, ac paci & tranquillitati ipsius Congregationis prospicere volens, per quasdam suas in simili forma Brevis die 3. Octobris 1710. expeditas literas, demandavit, eamdem Congregationem in duas partes dividi: quarum unam Gallæci, & oriundi ex Provinciis de Campos in Terris finitimis Regni Legionis: alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & locis Montaneis Burgensibus, constituerent; modumque & formam præscripsit, quibus conferenda, ac distribuenda essent officia Capitularia dictæ Congregationis, aliasque saluberrimas, edidit ordinationes pro felici Congregationis præfatæ directione ac gubernio; injungendo, ut præmissa sic a se statuta observari deberent in quatuor Capitulis Generalibus tunc proxime celebrandis, quibus peractis perdurare deberent, si dissensiones in dicta Congregatione cessassent: sin minus, ad se seu Romanum Pontificem pro tempore existentem recursus pro nova provisione habendus foret, & aliàs, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Provincia divisa a Clemente XI.

Clem. PP. Literæ.

§. 2. CLEMENS PP. XI. *Ad futuram rei memoriam.* (a) Sacrosancti Apostolatus officium superni dispositione consilii Nobis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, impositum, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, exorta inter Religiosos Viros, quos vota sua Altissimo in sanctitate & justitia, paceque fraterna reddere decet, animorum dissidia opportunis rationibus dirimere, illisque, ne rursus quandocumque excirari valeant, ansam mature præcidere studemus, sicuti prudenti deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei Gloriam, & animarum salutem arbitramur in Domino expedire.

Clem. IX. expositæ Provinciarum hujusmodi controversiæ.

§. 3. Dudum siquidem, cum pet tunc in humanis agentem Dionysium Montilla, Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cistereiensis, exortis gravibus controversiis inter Monachos ejusdem Congregationis, recursus ad fel. rec. Clementem PP. IX. Prædecessorem nostrum habitus fuisset; ipse Clemens Prædecessor causam controversiarum hujusmodi ad quamdam Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum, super reformatione dicti Ordinis specialiter deputatam, remisit, cui cum idem Dionysius quædam gravamina per quosdam Monachos Manchenos & Alcarrenos, novos Castellanos nuncupatos, Monachis aliarum nationum illata exposuisset, dicta Congregatio Particularis tunc existenti Episcopo Vallisoletano commisit, ut Capitulo Generali dictæ Congregationis tunc proxime celebrando præsideret, & partes dissidentes concordare, ortasque differentias extinguere, satageret; ipse vero Episcopus, commissionem hujusmodi executus, Capitulo Generali interfuit; sed cum pro reconciliandis partibus, & discordiis tollendis sedulam operam navasset, nihil ad effectum perducere valuit, ex eo, quia nulla discordantium pars suis prætensionibus cedere voluit, & sic, absoluto Capitulo, præfatus Episcopus re infecta discedere coactus fuit.

Particularis Congr. examini demandatæ.

Concordia posthac inter Monachos inita.

§. 4. Porro, transacto anno a Capituli hujusmodi celebratione, tunc pariter existentes Generalis Reformator, & sex Definitores quamdam transactionem seu concordiam formaverunt, eamque quoodam Hyacintho de Albengozar, Monacho dictæ eorum Congregationis tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratori Generali, ut illius confirmationem a Sede Apostolica obtinere curaret, transmiserunt: Cumque subinde præfata concordia per quasdam ejusdem Clementis Prædecessoris literas, die 14. Octobris 1669. in simili forma Brevis expeditas, confirmata fuisset, rec. mem. Clemens PP. X. itidem Prædecessor Noster circa præfatas Clementis IX. Prædecessoris literas per alias binas suas die 14. Februarii, & die 24. Decembris 1671. in eadem forma Brevis expeditas literas, diversas edidit declarationes & ordinationes super æqualitate, in Abbatiis, aliisque officiis inter Monachos ex locis citra & ultra Montes, Castellam Veterem a nova separantes, sitis respective oriundos servanda; nonnullaque statuit de Abbatibus immediate non reeligendis, illorumque Electionibus non amplius per Monachos Conventuales, sed in Definitorio per Generalem Reformatorem & Definitores, & sex Electores certa forma eligendis, præterquam in casu mortis, renunciationis, vel privationis, & aliàs, prout in præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, uberius continetur. Sed quia memorata transactio seu concordia ad producendam pacem & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum insufficiens recognita fuerat, imo potius experientia compertum extiterat, ex ea discordias, contentiones, & persecutiones in dicta Congregatione emanasse; ideoque dilecti filii Monachi Regni Galleciæ, & de Campos, atque Terrarum Regno Legionis finitimarum, desiderantes, ut zizania, fructus bonorum operum suffocantia, tandem eradicarentur: & pax,

A Clem. X. confirmata adjectis postea statutis &c.

Quam vana evaserit dicta Concordia.

(a) Hasce Clementis PP. Literas, quamvis legi possint Tom. VIII. hujus Editionis pag. 74. ubi citantur Constitutiones ab eodem Pontifice pro hoc Ordine latæ, referre hic putavi, ut Lectorum commodo inservirem, totam rei hujusce seriem ob oculos eis objiciens.

pax, atque mutua charitas suæ Religioni restitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyra, & Dionysium Ximene, Monachos expresse Professos ejusdem Congregarionis, in eorum Procuratores constituerunt, illosque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejusmodi malis remedium a Sede Apostolica obtinerent, miserunt; Cum iidem Paulus, & Dionysius Procurntores anno 1700. rec. mem. Innocentio PP. XII. Prædecessori pariter nostro supplicem libellum super præmissis porrexissent, idem Innocentius Prædecessor eorum causam Congregarioni tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcopotum & Regularium præpositæ, commisit; ipsa vero Cardinalium Congregatio die 20. Aprilis ulrimo dicti anni, cognito supradictarum literarum impedimento, rescripsit, ut ad Nos pro aperitione oris recurrerent.

Hinc Innocentio XII.

Postmodum Clementi XI. supplicatum.

§. 5. Nos autem, ut in negorio hujusmodi, quod grave satis videbatur, debira maturitate procederemus, dilecto filio nostro Francisco S. R. E. Cardinali Acquavivæ nuncupato, tunc in Hispaniarum Regnis nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio, scripsimus, ut super in dicto libello expositis suam Nobis transmitteret relationem; ipse vero Franciscus Cardinalis tunc Nuncius audiris Partibus, & eorum Procuratoribus in Oppido Matriti existentibus, præsertim dilecto filio Christophoro Ossorio Exgenerali, præmemoratorum Pauli & Dionysii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratori Generali dictæ Congregationis ex altera, partibus die 23. Aprilis 1702. relationem suam super statu Religionis unà cum punctis seu articulis, coram ipso inter dictas parres concordatis, ad nos transmisit; ex quibus satis apparebat, exposita ab eisdem Paulo & Dionysio Procuratoribus maximum habere fundamentum. Unde subinde, nempe die 28. Novembris hujus anni, præfara causa in Signatura nostra Grariæ, coram Nobis habita, proposita, & contradicente pro parte Monachorum Castellæ Novæ, Rivogiæ, Asturianorum, & Montanearum Burgensium, dilecto pariter filio Joanne Guerrero Monacho ejusdem Congregationis, qui per mandara procuræ per eum exhibita ad præfatam Curiam ab illis eorum Procurator missus fuerat, de ejusdem Signaturæ voto rescripsimus, pro aperitione oris arbitrio ejusdem Congregationis Cardinalium.

Requisitæ Informationes.

Causa proposita in Signatura Gratiæ.

§. 6. Cumque ista Cardinalium Congregatio in suis decretis super dicto arbitrio emanatis variasset, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apostolici, suffragantibus omnibus ejusdem Auditurii Cappellanis nostris, & Auditoribus, procederet; qui, rationibus a dictis Paulo & Dionysio adductis moti, die 19. Novembris 1703. suum votum unà cum decisione pro aperitione oris, atque arbitrio publicarunt: & subinde nempe die 23. Septembris 1704. eadem causa in eadem Signatura Gratiæ coram Nobis habita denuo proposita, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipsa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem bipartitæ, stabilitæ per transactionem seu concordiam a præfatis Generali & Definitoribus Generalibus confectam, & in prædictis Clementis IX. Prædecessoris literis insertam, cum voto eorumdem Auditorum, suffragantibus pariter omnibus, similiter procederet. Dicti vero Cappellani, & Auditores die 12. Januarii 1705. demonstrantes pluribus rationibus, dictam bipartitam seu concordiam, imo transactionem, esse nullam, injustam, inæqualem & enormiter læsivam; die 4. Februarii ejusdem anni aliam decisionem & votum, in quo literas compulsoriales a prædicto Joanne, Monachorum Castellæ Novæ, eisque adhærentium Procuratore, petitas negarunt, ediderunt. Postmodum autem, cum dicta bipartita nulla & injusta declarata fuisset, memorati Paulus & Dionysius Procuratores in eadem Signarura Gratiæ die 22. Septembris 1705. coram Nobis pariter habita, institerunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipsa pro novo temperamento stabiliendo cum voto eorumdem Auditorum & Cappellanorum nostrorum procederet. Votum tamen prædictæ Signaturæ fuit, ut præfata causa Congregationi particulari, a Nobis deputandæ, committeretur. Proposita autem prædicta causa die 4. Februarii 1707. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, per Nos specialiter deputata, nun sine scissura votorum rescriptum fuit: Nobis supplicandum esse pro expeditione aliarum literarum Apostolicarum in simili forma Brevis cum sanatione nullitatum bipartitæ, aliorumque defectuum, si qui essent, reducendo vota Capitularia ad æqualitatem, etiam mediante subrogarione proximiorum in defectum Graduarorum. Verum, quia defectus sanandi, detecti & publicati in decisionibus memoratorum Auditorum Cappellanorum nostrorum, enormem læsionem & injustitiam, quorum sanatio præcipue post tam longam litem, rationi & æquitati parum consona videbatur, ostendebant; Idcirco prædicti Paulus & Dinnysius Procuratores, super dicta resolutione Congregationis parricularis a nobis iterum audiri impetrarunt. Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die 26. Junii dicti anni 1707. respondit: *In Decisis juxta modum*: Modus autem fuit, ut bipartita etiam quoad tres Præsidentias servaretur; Quodque in tribus proximis Capitulia ex illa medietate, ad Monachos nationis de Puertos *a cà* nuncupar. spectan. Monachis Campesinis conferrentur septem Abbatiæ, ex quibus quatuor essent Matrices; Gallæcis autem sex, ex quibus tres pariter essent Matrices: & ulterius inter ipsos quolibet triennio una Præsidentia alternaretur, quibus officia Capitularia, necnon voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictæ medietatis conferrerur dictis Monachis Gallæcis, & Campesinis, facta inter eos æquali distributione, & data dictis Monachis Campesinis prælatione in casu numeri inæqualis; ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiæ, quam officia hujusmodi variarentur. Reliquæ vero Abbatiæ, Præsidentiæ, officia Capitularia, & voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos *a cà* nuncupat. distribuerentur; Ita tamen, ut quoad Abbatias Monachi Asturiani, Rioxani, & Moutanenses sex tantum habetent; Officium vero Generalatus in secundo proximo Capitulo Monacho Gallæco, vel Campesino conferretur.

Rescriptum.

Concordia suprad. nulla, læsiva &c. cognita.

Congr. Particularis ad hoc deputata.

Votum.

§. 7. Porro cum hæc resolutio, quæ aliqualiter læsionem temperat, eisdem Monachis Campesinis & Gallæcis gravamen minime tollat, nec auferat, imo potius prædominium factionis adversæ confirmet; iidem Paulus & Dionysius Procuratores, contradicente exadverso eodem Joanne, præfatorum Monachorum Castellæ Novæ, Rivogiæ, Asturiæ, & Montanearum Procuratore, denuo reclamarunt. Unde proposita iterum causa in eadem Signatura Gratiæ die 14. Maii 1709. coram Nobis itidem habita, Ponente dilecto pariter filio Magistro Annibale Albano, in utraque Signatura nostra Referendario, nostro secundum carnem ex Fratre germano Nepote, porrecta fuit commissio pro avocatione ad

Causa in Signatura Gratiæ reproposita.

Nos

Nos dictæ causæ a dicta Congregatione particulari Cardinalium: factaque propterea tam super meritis causæ, quaio super ultimo posteriori decreto, ejusdem Congregationis particularis Cardinalium edito, matura consideratione: Decretum hujusmodi, ultimo loco emanatum, præfatis Monachis Gallæcis & Campesinis læsivum, & ad sedandas factiones, pacemque in eorum Religione stabiliendam insufficiens judicatum fuit; ac proinde emaoavit ab eadem Signatura rescriptum: Pro avocatione ejusdem causæ ad Nos: & quod daretur resolutio in Camera. Hinc est, quod Nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmissis, quantum cum Domino possumus, benigne consulere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem causam, ac lites, & controversias quascumque, inter Partes antedictas quomodolibet & in quacumque instantia tam in Sacro Palatii Apostolici Auditorio, quam in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium & singulorum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & exactissime specificatis haberi volumus, in statu & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, a præfatia, & aliis quibusvis Tribunalibus, & Judicibus ad Nos harum serie avocamus; illasque omnes & singulas supprimimus, perimimus, extinguimus, & abolemus, ac perpetuum desuper utrique Parti silentium imponimus, osque occludimus. Præterea earumdem tenore præsentium statuimus & ordinamus: Primò, quod in quatuor primis proximis Capitulis, Congregatio Cisterciensium Hispaniæ, quæ consistit in quadraginta duobus Monasteriis, nempe: decem & septem in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis: tresdecim in Regno Gallæciæ: sex in Castella Nova, & præcise in Regno Toleti: tribus in Astutiis, & duobus in Provincia Rioxæ: & uno in Montaneis Burgensibus, in duas partes dividatur; Unam nempe faciant Gallæci, & oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis; Alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & Montaneis Burgensibus: Secundò, quod inter Monachos Gallæcos ex una, & Campesinos & Terris adjacentibus Regni Legionis ex altera partibus, fiat subdivisio in duas partes: animadverso, quod censeatur & reputetur oriundus ex prædictis Terris ita divisis & subdivisis ille, qui in aliqua ex illis natus est tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis, domicilium permanens in prædictis Terris habebat: Tertiò, quod omnia officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra quam extra Capitulum Generale distribuantur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris ut supra divisis, itaut tot officia Capitularia habeant Religiosi oriundi ex Terris Castellæ Novæ, Asturiæ, Rioxæ, & Montanearum Burgensium, quot Religiosi oriundi ex Regno Gallæciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis: alternando inter has duas partes sic divisas officium dispar, quatenus adsit, subdividendo pariter medietatem præfatorum officiorum, tangentem Monachos Gallæcos & Campesinos, in duas partes æquales, quarum una in omnibus & singulo triennio conferatur Religiosis oriundis ex Gallæcia, & altera Religiosis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus, alternando inter has duas partes Monachorum sic divisas officium dispar: Quartò, quod officia Capitularia, quæ eliguntur in singulo Capitulo Generali, & sunt sexdecim, nempe sex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Visitatores Generales, duo Suppletores Visitatorum, unus Promotor Fiscalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales: in quarum Una ponantur tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Promotor Fiscalis; in Alia vero tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli; & inter has duas partes divisas alternetur Secretarius Capituli, & Promotor Fiscalis: ex his vero duabus partibus Unam habeant Monachi ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis de Burgos: Aliam habeant Monachi ex Gallæcia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis; alternando inter dictas duas Partes Generalatum de triennio in triennium, quod officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monacho Gallæco vel Campesino, sicque de triennio in triennium alternetur: Quinto, quod hæc pars, tangens Monachos ex Gallæcia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis, subdividatur inter Gallæcos ex una, & Campesinos & circumvicinos Regni Legionis, ex alia partibus; ita tamen, ut ex Una parte ponantur duo Definitores, & unus Procurator Fiscalis ad formam alternativæ primæ divisionis: ex Alia unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Visitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes subdivisas inter has Nationes quolibet Capitulo, & sic officium Generalis Reformatoris; itaut, quando Generalis Reformator debeat eligi ex Regno Gallæciæ & Provinciis de Campos, pro una vice eligatur oriundus ex Regno Gallæciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos & Terris circumvicinis Regni Legionis: Sexto, quod triginta octo Abbatiæ, quæ sunt in Religione (exclusa Palatiolensi, cujus Abbas semper est Generalis Reformator) distinguantur in tres classes, quarum Prima sit Collegiorum, quæ sunt sex: Secunda sit Abbatiarum, quæ nuncupantur Matrices seu Monasteria, in quibus recipiuntur educanturque Novitii, & sunt viginti: Tertia Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, & sunt duodecim; quæ omnia per suas classes, ut supra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monasteria Matricia, & sex Monasteria non Matricia: Septimò, quod prædictæ triginta octo Abbatiæ ex unaquaque ex classibus designatis dividantur pro æquali, & Una pars, nempe decem & novem, conferantur Monachis oriundis ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: Alia vero Monachis oriundis ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis: Octavò, quod decem & novem ex prædictis Abbatiis, conferendis dictis Monachis Gallæcis, Campesinis, & Terris circumvicinis memorati Regni Legionis, subdividantur in duas partes æquales, ponendo in unaquaque tot Abbatias cujuscumque classis pro qualibet parte; & una pars sic subdivisa conferatur Gallæcis, altera vero Campesinis, & oriundis ex Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis; Impar vero Monasteriorum inter ipsos alternetur: Nono, quod ex tribus Præsidentiis una conferatur singulo triennio Castellanis Novis, Asturianis, Rivogianis; & Montanensibus: altera Gallæcis, Campesinis, & circumvicinis ejusdem Regni Legionis: tertia vero alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Genera-

Avocatio Causæ ad SS.

Papæ Decreta.

Divisio Congreg. Hispaniæ in duas.

Alia subdivisio:

Officiorum distributio.

Divisio Abbatiarum.

De Præsidentiis &c.

lem non habet in triennio, conferatur; illa vero, rangens Campesinos & Gallæcos, inter ipsos alternetur: Decimò, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; alius autem ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; ita tamen, ut si una vice fuerit, electus Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis eligatur: Undecimo, quod duodecim Magistri, & quatuor Prædicatores Jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo Generali, dividantur in duas partes æquales, scilicet sex Magistri, & duo Prædicatores pro qualibet parte; & unam partem habeant Monachi oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: aliam vero partem habeant Monachi oriundi ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis; Hæc vero secunda medietas subdividatur æqualiter inter Gallæcos, & Campesinos, nempe tres Magistri Jubilati & unus Prædicator Jubilatus pro Gallæcia, & alii tres Magistri & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod si aliqua ex supradictis partibus divisis & subdivisis non habeat Magistrum Jubilatum, vel Prædicatorem Jubilatum per lecturam seu prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem subrogandi proximiorem in exercitio lecturæ vel prædicationis: Duodecimò, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum Capitulum & Generalis Reformator provide attendant, ut eligantur Monachi ex omni natione juxta divisionem & subdivisionem, ut etiam inter ipsos post jubilationem & assecutionem Cathedrarum præfixa æqualitas servetur: Decimotertiò, quod si intra triennium, facta jam electione in Capitulo Generali, quacumque ex causa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam seu quodcumque Officium ex supradictis, in locum sic vacantem promoveri debeat, & subrogari ab iis, ad quos spectat, Monachus oriundus ex illa parte, ut supra divisa & subdivisa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem promotionem, renunciationem, aut privationem, officium vacare contigerit, qui sic subrogatus exercere valeat munus suum dumtaxat ad tempus, quod supererat decedenti, renuncianti, privato, vel promoto,

In reliquis Ordinis Constitut. servandæ.

§. 8. Volumus autem, quod in reliquis omnibus, præsentibus nostris Ordinationibus non repugnantibus, serventur Constitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Constitutiones Apostolicæ; utque hic modus observandi bipartitam inseratur inter Constitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & unà cum illis legatur temporibus legi solitis in Monasteriis dictæ Congregationis, & in omnibus Capitulis generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus observantia omnium prædictorum, antequam procedatur ad electiones; quod si forte aliquis jurare & observare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa & passiva pro eadem vice careat, sicque lis extincta remaneat.

De harum Literarum observantia,

§. 9. Præterea mandamus, ut hæ provisiones nostræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis servari debeant, iisque completis perseverent, si dissentiones cessaverint; sin minus ad Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, recursus pro nova provisione fieri debeat.

Ac firmitate.

§. 10. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Quocirca Ven. Fratri Episcopo Asturicen., vel eo absente seu impedito, Ven. etiam Fratri Episcopo Calaguritano, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties, pro parte interesse habentium, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, illos, & eorum quemlibet, præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo & effectu, pacifice frui & gaudere; non permittentes, illos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, & inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Obstantium derogatio.

§. 12. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, aliisque omnibus, & singulis præmissis, &, quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis; necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur: aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 13. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo. F. Card. Oliverius.

Quem effectum hujusmodi Clem. XI. Literæ sortitæ fuerunt.

§. 14. Ac licet pro parte dictorum Monachorum Regni Toleti, & Provinciarum adjacentium executio præinsertarum literarum aliquandiu impedita, sive retardata fuisset, subinde tamen plenarium effectum suum sortitæ sunt tam in Capitulo Generali ejusdem Congregationis, quod anno 1717. celebratum fuit, quam in aliis tribus subse-

quenti-

Digitized by Google

queotibus Capitulis ejusmodi, in qoibus electiones ad Abbatias, Generalatuio, aliaque officia dictæ Congregatioois factæ, cæteraque transacta fuerunt ea quiete, & animorum concordia, ut Monachi, ex utraque parte simul legitime congregati, semel atque iterum deliberaverint, & per secreta suffragia deereverint, bipartitam divisionem, aliasque ordinatioues, in dictis Clemenns Prædecessoris literis eontentas, perpetuò retinendas ac servandas fore & esse, totidemque vicibus plenum Diffinitorium præfatæ Congregationis per geminos alios solemnes & publicos actus Procuratorem deputaverit pro impetrandi ab hac S. Sede literarum prædictarum confirmatione & extensione in perpetuum: ingenue satendo, rationem & normam regiminis in iis stabiliram eidem Congregationi apprime congruere, dum ita omni æquitate Prælaturæ ac munera distribuantur; & exiode, sicuti experientia edocuerat, eessaverant omnes factiones, quæ antea in dicta Congregatione dominabantur, atque præpollebant; ac tam perniciosa dissidia in eam invexerant, Religiosaque tandem pax & tranquillitas eisdem Congregationi & Monachis reddita fuerat. Verum postmodum prædicti Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, mutato consilio, ae causari dissentiones in ipsa Congregatione nedum omoino extinctas, adeoque locum esse novæ provisioni a Sede Apostolica capiendæ juxta dispositionem earumdem Clementis prædecessoris literarum, coram tune existente Auditore re. me. Benedicti PP. XIII. prædecessoris etiam nnstri, citationem cum inserta Commissione directa Congregationi particulari ab ipso Benedicto Prædecessore deputanda expediri curarunt, cui tamen dicti Exponentes sese opposuerunt, ac eidem Beoedicto Prædecessori interim exposito, quod noo solum præinsertæ Clementis Prædecessoris literæ pacifice observatæ fuerant, sed insuper io Regno Gallesiæ, & Provinciis de Campos plusquam duæ ex tribus partibus Monasteriorum seu Conveotuum præfatæ Congregationis reperiebantur, emanarunt die 20. Decembris 1728. a dicto Benedicto prædecessore quædam literæ, quibus duæ ex tribus partibus Abbatiarum, Officiorum, ac Suffragiorum Capitularium ejusdem Congregatioois Exponentibus prædictis adjudicabantur relicta eorum reliqua tertia parte præfatis Monachis Regni Toletao. ac Provinciarum adjacentium, & aliàs, prout io ejusmodi literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ae ioserto haberi volumus, latiùs dicitur contineri.

Aliæ Benedicti XIII. Literæ.

§. 15. Com autem, sicut eadem expositio subjungebat, suspensa executione harum literarum Benedicti Prædecessoria, occasioue quinti ac novissimi Capituli Generalis dictæ Congregationis, quæstio inter Partes excitata fuisset super modo procedendi in eodem Capitulo Generali, allegantibus Monachis Regni Toleran. & Provinciarum adjacenrium, Capitulum illud celebrandum esse eum plena vororum seu suffragiorum libertate ahsque ullo alio recursu ad Sedem Apostolicam; tametsi in supradictis Clementis Prædeeessoris expresse in casu discordiæ demandatus fuerat: contra vero Exponentibus præfatis ejusmodi literas Clementis Prædecessoria observandas esse asserentibus, & si secus fieret, de nullitate Capituli Generalis dicentibus, atque ad dictam Sedem Apostolicam provocantibus; Cumque nihilominus Capitolum hujosmodi die 5. Maji 1730. nulliter habitum fuisset, ac successivæ ambæ Partes Sedem prædictam adiissent, a qua Monachi Regni Toletan. & Provinciatum adjacentium, Capitulum sic celebratum confirmari, necnon deiocepa vototum seo suffragiorum libertatem concedi postularunt: ac vicissim dicti Exponeotes, Capitulum præfatum nullum declarati, ac præinsertas Clemenris Prædecessoris literas posthae quoque observari petierunt; Nos hane controversiam Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Eclesiæ Cardinaliom, negotiis & consultatiooibus Episcoporum & Regularium præpositoruio, cognoscendam remisimus, ubi inter alia dubia inter easdem Partes concordata, & a dicta Congregatione Cardinalium resoluta, illo quoque proposito ac disputato: *An, & quomodo esset providendum in futurum in casu &c.* Memorata Congregatio Cardinalium die 16. mensis Maji proxime præteriti, re undique perpensa, ac prævio maturo examine discussa, referente Ven. Fratre Nostro Francisco Episcopo Ostien. & Veliternen. ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Barberino nuncupato, tescripsit: Nnbis consulendum, ut Clementis prædecessoris literas præfatas perpetoo servari mandaremus.

Quid actum in anteriori Capitulo Generali.

§. 16. Quare dicti Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ot statoi ejusdem Congregationis Monachorum opportone in præmissis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremor. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hae in re, quantoio cum Domino possumus, favorabiliter annoere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senteotiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si qoibus qoomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentiom dumtaxat coosequendum, harom serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplieationibus inclinari, de eorumdeio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui die 18. mensis Julii mox elapsi, reproposita Causa cum dubio: *An esset standum, vel recedendum a decisis quoad perpetuitatem literarum Clementis Prædecessoris?* in Decretis die 16. Maji perstiterunt, consilio, præinsertas Clementis Prædecessoris literas enarratas, Benedicti Prædecessoris literis, quas, quatenus opus sit, per præsentes revocamus, minime obstantibus, perpetuò servari in futurum, auctoritate Apostolica harum serie præcipimus & mandamos; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuntios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facoltate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoqoam quavis auctoritate scienter vel ignoranter cootigerit attentari, decernimus.

Clementis Literas servari præcipitur.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in literis suis hujusmodi concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscomque.

Obstantium derogatio.

§. 18. Volumus autem, ut ipsarum præseotium literarum transumptis, seu exemplis, etiaio impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem

sub Annulo Piscatoris die 5. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXII. Confirmantur nonnulla Statuta pro meliori regimine Provinciæ Granaten. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Dat. die 10. Sept. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Sok, Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod juxta mentem hujus S. Sedis, ac resolutionem novissimi Capituli Generalis ejusdem Ordinis in Civitate Mediolanen. anno 1729. celebrati in Capitulo Provinciali Provinciæ Granaten. dicti Ordinis habito die 20. Maji 1730., communi consensu Vocalium, nemine que discrepante, inter alia statutum fuit, ut omnes Conventus Provinciæ præfatæ, nullo excepto, nonnisi Cantu Gregoriano uterentur in divinis Officiis, & Missæ Sacrificiis solemniter celebrandis, duoque erigerentur, aut destinarentur Conventus ipsius Provinciæ, in quibus Religiosi Studentes post emensum fructuose triennium studii Theologiæ Moralis Practicæ, sicuti jam ab eadem Sede in Regnis Hispaniarum dispositum, & a Ven. Fratre Archiepiscopo Panormitan. tunc temporis Ministro Generali prædicti Ordinis die 19. Februarii 1727. palam indictum fuerat; sicque, & non aliter iidem Studentes in Provinciali, vel intermedio Capitulo dictæ Provinciæ, prævio accurato examine, verbi Dei Prædicatores, & Sæcularium Confessarii institui valerent; In unoquoque verò e præfatis duobus Conventibus, hujusmodi studiis destinatis, constitui nequiret nisi unus Lector, qui antea per aliquot annos Theologiam Scholasticam publice ac laudabiliter legisset, vel saltem integrum Philosophiæ cursum perfecisset; Ac Lectores ejusmodi pro tempore existentes, qui literarias exercitationes præscriptas adimplerent, frui deberent privilegiis & exemptionibus, quibus ipsius Theologiæ Scholasticæ Lectores gaudent, non secus, ac si eandem Theologiam Scholasticam toto tempore ad id definito legissent. Præterea in Congregatione seu Capitulo Provinciali intermedio supradictæ Provinciæ in Civitate Granaten. die 24. mensis Novembris proxime præteriti peracto, omnium itidem Vocalium consensu & suffragio ordinatum fuit, ut unus ejusdem Provinciæ Conventus in Seminarium sive Professorium institueretur ac deputaretur, quo Clerici dictæ Provinciæ immediate post emissam ab eis regularem professionem irremissibiliter mitterentur, ibique per unum saltem annum permanerent, linguæ latinæ, & cantui Gregoriano præfato operam navaturi; & interim omnia, quæ durante anno probationis observaverant in Clausura, tum privatim cum publicis in communitate exercitiis vacando, eodem modo facere tenerentur; utque Magister Alumnorum dicti Seminarii seu Professorii, qui rite illos docuisset, privilegiis quoque & exemptionibus Magistris Novitiorum Ordinis prædicti attributis potiretur.

Decreta nonnulla pro bono Provinciæ regimine.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa ad majorem Dei Gloriam, ac doctrinæ, & regularis disciplinæ in Ordine præfato incrementum tendere dignoscantur, Nobis propterea ipse Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut illa Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communire, perpetuæque eorum observantiæ providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem venerabilis Fratris Nostri Episcopi Ostien. & Veliternen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalis Barberini nuncupati sibi super præmissis factam, necnon dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, enunciata statuta & ordinationes auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Auctoritate Apostolica confirmantur.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, præfatorum Ordinis ac Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Confirmantur Statuta nonnulla super distributione Officiorum Provinciæ Terræ Laboris Ordinis Fratrum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum. LXXIII.

Dat. die, annoque eod.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum nostrum solicitat, ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, quieti & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupat. quod ad sedandas graves molestias, imo scandalosas controversias in Provincia Fratrum Reformatorum dicti Ordinis Terræ Laboris in Regno Neapolis inter Fratres Neapolitanos, adhærentes, & exteros, super distributione officiorum, quæ in tres partes ab aliquibus, & ab aliis in duas partes dividi prætenduntur, vigentes, post maturam considerationem, auditamque super præmissis Fratrum graviorum & peritorum ejusdem Reformationis sententiam, ad occurrendum ejusmodi inordinationibus expedire existimat: Statuta. Primò, ut Natio Neapolitana deinceps non solum Civitatem Neapolitanam, sed totam illius Diœcesim complectatur; & semel Provincialatum, incipiendo a proxime futuro Capitulo Provinciali, ac semper duo vota in Definitorio habeat: Secundò, quod omnes alii Religiosi extra dictam Diœcesim, suppresso nomine adhærentium, unum corpus exterorum constituant; & per duas vices continuas Provincialatum hujusmodi, & quatuor vota sive suffragia in Definitorio, attento quod duas ex tribus partibus ejusdem Provinciæ componunt, habere debeant: Tertiò, ut Custodis officium etiam per turnum bis ad exteros, & semel ad Neapolitanos pertineat; ex sexdecim vero Conventibus, quibus dicta Provincia de præsenti constat, decem prædictis exteris, quinque Neapolitanis, & reliquus dispositioni Ministri Provincialis pro tempore existentis attribuantur, ita tamen, ut Conventus Neapolitani pariter per suum turnum respective provideantur.

§. 2. Quare dictus Josephus Maria Commissarius Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Josephi Mariæ Commissarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut in posterum supranarrata dispositio fideliter observetur, servata tamen semper canonicæ electionis forma, tenore præsentium statuimus & ordinamus; Confirmantur. Mandantes propterea, & distincte præcipientes Superiori Generali pro tempore existenti Ordinis hujusmodi, ut prædictam dispositionem executioni demander, & ab iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari faciat, sub excommunicationis, privationis officiorum, ac vocis activæ & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra prædictam dispositionem fieri contigerit, adversus contrafacientes infligendis pœnis; Clausulæ. Ac decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXIV.

Confirmantur omnia & singula Privilegia & Exemptiones, a Romanis Pontificibus concessa Officialibus Bombardariis seu Libratoribus Tormentorum, eorumque Auxiliatoribus in Arce S. Angeli de Urbe.

Dat. die 15. Sept. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Bombardariorum. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Bombardarii seu Libratores Tormentarii, & Arcis nostræ Sancti Angeli de Urbe Auxiliatores, quod ipsi per Chirographum manu Nostra subscriptum, & dilecto filio Magistro Carolo Mariæ Sacripante Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurario Generali, dictæque Arcis Præfecto seu Castellano, directum omnia Privilegia & Exemptiones, eis concessa ac competentia: necnon plures etiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a Nobis, dum in minoribus constituti eramus, ac Thesaurarii Generalis dictæ Cameræ munere fungebamur, per sententiam anno MDCCV. latam, aliasque resolutiones ejusdem Cameræ, respective approbatas, & quibus iidem exponentes ratione servitii, quod prædictæ Arci præstant, fruuntur, confirmari obtinuerunt, & aliàs, prout in dicto Chirographo uberius continetur tenoris, qui sequitur, videlicet:

Monsignor Carlo Maria Sacripante Nostro Tesoriere Generale, Castellano della Nostra Fortezza di Castel Sant' Angelo.

Chirographum Thesaurario Generali datum. §. 1. Avendo gli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti della detta nostra Fortezza di Castel Sant' Angelo di questa Città di Roma fatto rappresentare, che sebbene la loro Compagnia in compenso non meno del peso, a cui soggiace, del mantenimento a proprie spese della Cappella di Santa Barbara loro Protettrice esistente nella Chiesa della Traspontina, dove hanno la propria sepoltura, fanno ogni giorno celebrare la Santa Messa, ed ogni anno con nobile apparato e pompa la Festa, e la processione della solenne Festività

del Corpus Domini, chè del continuo fervizio, quali sono tenuti prestare in tutto l'anno a detta nostra Fortezza senza veruno stipendio; rispetto però a detti Ajutanti abbino da più Pontefici Nostri Predecessori ottenuti in diversi tempi varj Privilegj, confermatigli ancora dalla fel. mem. di Clemente X. con suo Chirografo del xv. Ottobre MDCLXX., & in ultimo luogo da Benedetto XIII. di simil. mem. con altro suo Chirografo del dì xx. Settembre MDCCXXVIII., e che tra gli altri Privilegj loro conceduti vi sia particolarmente quello di dover esser essenti dal peso di prender la Patente, di pagare le Tasse, e da altro qualunque officio e peso delle loro Università, Consolati, ed Arti; ed ancorche dalla Congregazione particolare deputata l'anno MDCLXXXXIII. dalla fel. mem. di Innocenzo XII. fosse loro preservata la detta Esenzione, restrittivamente però al numero di soli ducento, compresi ancora i Giubilati, e purche fussero delle quattro Arti, cioè de' Muratori, Falegnami, Ferrari, e Scarpellini, e non di altre, nientedimeno, essendosi doppo coll'esperienza riconosciuto non esser in modo veruno praticabile di poter avere dalle dette sole quattro Arti il numero di duecento persone atte ed idonee per il suddetto esercizio, e molto meno altro maggiore di ducento quaranta, che almeno indispensabilmente è necessario per il servizio di detta Nostra Fortezza; che però, essendo nell'anno MDCCI. ricorsi alla fel. mem. di Clemente XI. altro Nostro Predecessore, fossero con benigno rescritto aggraziati del godimento de i sudetti Privilegj, benchè fossero di altre Arti diverse delle quattro suddette; e che siccome non mancarono anche doppo alcune delle Università delle medesime Arti, e particolarmente quella de' Ferrari, e l'altra de' Calzolari, di pretendere anche giudizialmente d'impugnare la predetta esenzione; promossane però giudiziale istanza nell'anno MDCCI. avanti di Noi, di quel tempo Tesoriere Generale, n'emanasse contemporaneamente contro le dette due Università sentenza favorevole a i detti Ajutanti e Bombardieri, in cui furono questi dichiarati liberi ed esenti in virtù di detti loro Privilegj, da quali si fiano tasse, pene, & altri qualsisiano officj e pesi particolari, provenienti da Statuti delle loro Università; e che quantunque, doppo passata in giudicato la detta sentenza, fiano state tanto dal Reverendissimo Cardinale Corradini, quanto dal fu Cardinal Marefoschi mentre erano Uditori di detto Nostro Predecessore Clemente XI. rigettate le istanze, in diversi tempi promosse in nome particolarmente delle Università de' Fruttaroli, e delle altre de' Sellari e Cappellari contro i detti Bombardieri ed Ajutanti per lo pagamento delle suddette tasse: ed a favore di questi decretata ed ordinata l'osservanza de i detti loro Privilegj, e della detta sentenza; e che in ultimo luogo ancora, e nel dì 12. del passato mese di Settembre sia stata dal nostro Monsignor Uditore rigettata somigliante istanza fatta dalla Università de' Carrettieri; e non ostante ancora che le dette Università, quali nel detto anno MDCCII. avevano come sopra patito l'accennata contraria sentenza, ne ottenessero poi nell'anno MDCCXXIV. la Commissione al Tribunale della piena Camera *in gradu restitutionis in integrum*: e che propostasi per tre volte la Causa a relazione di Monsignor Maggi Ponente della medesima, sopra il dubio -- *An constet de re judicata, seu potius de Causis restitutionis in integrum* -- riconosciutasi dal medesimo Tribunale la chiara e manifesta giustizia della detta sentenza, rescrivesse -- *Constare de re judicata* -- Con tutto ciò, avendo essi Oratori coll'esperienza riconosciuto, e tuttavia sempre più riconoscendo, che non ostante i Privilegj conceduti alla loro Compagnia, e più volte da' Sommi Pontefici Nostri Predecessori confermati, la sentenza, ed altri Giudicati per l'osservanza de' medesimi in diversi tempi riportati, ogni nuovo Console delle loro respettive Arti vuol tentare colle liti di controvertergli l'Esenzioni e Privilegj suddetti con grave dispendio della detta loro Compagnia di Santa Barbara, ed in pregiudizio ancora del continuo servizio, che sono tenuti prestare nella detta nostra Fortezza di Castel Sant'Angelo; che però per esimersi dalle molestie, che potessero in qualunque tempo venirgli sopra di ciò inferite dalli Consoli ed Officiali delle dette loro respettive Arti, ci hanno fatto supplicare, affinche ci degnassimo di confermargli l'Esenzioni e Privilegj suddetti; e Noi ben'informati di tutto l'esposto da essi Oratori, volendo però consolarli, come appresso, nella loro domanda; Quindi è, che avendo nel presente nostro Chirografo per espresso e di parola in parola per inserto l'intiero tenore de i Privilegj, alla detta Compagnia de' Bombardieri, Ajutanti, ed altri Officiali di detta nostra Fortezza di Castel Sant'Angelo conceduti, & in diversi tempi confermati da più Sommi Pontefici Nostri Predecessori, e specialmente da Clemente X., e Benedetto XIII. della sopracennata sentenza, risoluzioni del detto Tribunale della piena Camera, e degli altri giudicati, come sopra, emanati, delle ragioni e motivi, dedotti tanto per parte di essi Supplicanti, quanto delle Università delle Arti suddette, ed ogni altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi; di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà Pontificia, approviamo, e pienamente in tutto e per tutto confermiamo i Privilegj ed Esenzioni, come sopra, conceduti, e più volte anche confermati da' detti Pontefici Nostri Predecessori, e canonizati colle sovraccennate Sentenze, Risoluzioni della piena Camera, & altri Giudicati, e così legittimamente competenti alla predetta Compagnia di Santa Barbara; alla quale vogliamo, che siano perpetuamente osservati, come si prescrive nella detta sentenza, risoluzioni, & altri gindicati sopraenunciati; Nè possano in avvenire i medesimi Supplicanti contra la forma della sentenza, risoluzioni, e giudicati suddetti, essere in veron modo da i Consoli ed altri Officiali delle loro respettive Arti, molestati ed impediti nel libero e pacifico godimento dell'Esenzioni e Privilegj sudetti; Per il qual'effetto commettiamo a Voi, e Monsignori Tesorieri, e Castellani di detta Fortezza, vostri Successori, che in virtù di questo nostro Chirografo facciate, e facciano ora, ed in ogni futuro tempo, osservare ed eseguire agli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti predetti l'Esenzioni e Privilegj, come sopra competenti alla detta loro Compagnia; dandovi Noi intorno a ciò tutte le facoltà in qualsivoglia modo necessarie ed opportune, oltre quelle, che come Tesoriere e Castellano suddetto di già vi competono; ed anche di reassumere ed avocare a Voi, e a detti vostri Successori tutte e qualsisiano cause da qualsivoglia Giudice e Tribunale, quanto si voglia privilegiato, tanto mosse, quanto da moversi contro li detti Supplicanti, contro la forma delli detti loro Privilegj ed Esenzioni, e dipendenti da' medesimi; e quelle, privativamente quanto ad ogni altro Giudice, conoscere, decidere, e terminare sommariamente senza strepito e figura di Giudizio, & sola facti veritate inspecta: rimossa ogni e qualunque appellazio-

ne e

ne e ricorso, essendo cosi mente e volontà nostra precisa. Volendo e decretando, ehe il presente nostro Chirografo, benche non ammesso, nè registrato in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. Nostro Prædecessore *De Registrandis*, vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, essecuzione, e vigore con la nostra semplice sottoscrizione; nè gli si possa mai opporre di surrezione, orrezione, nè di aicun' altro viaio o difetto della nostra volontà ed intenzione; e cbe mai sotto tali altri pretesti pussa essere impugnato, moderato, e molto menò rivocato; e ehe cosi, e non altrimenti, debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudiee e Tribunale, anche Collegiato della stessa nostra piena Camera, e da qualsisiano Congregazioni, benche composte di Reverendissimi Cardinali, e da questi anche Legati a Latere, Reverendissimo Cardinal Camerlengo, Monsignori Tesorieri, e da qualunque altro; togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà & autorità di giudicare, definire, ed inrerpretare diversamente; dichiarando Noi d' adesso preventivamente nulln, irrito, ed invalido tutto ciò, che scientemente o ignorantemente si facesse o si rentasse di fare in contrario; ancorehè non vi siano stati chiamati, citati, nè sentiti li Consoli, Officiali, ed Uomini di qualsisia Università ed Arti, e loro Difensori, ed ogni altro che vi avesse, o pretendesse di avervi interesse, quanto si voglia privilegiato e privilegiatissimo: non ostante la Bolla del detto Pio IV. *de Registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, li Statuti delle dette Università, oblighi, rasse, pene, & altro in essi prescritto, anche eonfermati specialmente da questa Santa Sede, e qualsisiano altre Costituaioni ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, e, quanto alle eose premesse, le facoltà e privilegj, conceduti e competenti a qualsivoglia Giudice e Tribunale, Leggi, Statuti, anche di qnesta nostra Citià di Roma, sue riforme, nsi, stili, e consuerudini, ed ngni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contratio: alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserro, e sopplendo Noi con la pienezza della Nostra Suprema Potestà ad ogni vitio e difetto quantunque sostanziale e formale, cbe potesse intervenirvi, questa volta sola per l' effetto premesso ampiamente deroghiamo. Dato dal nostro Palazzo Apostolico Quirinale, questo di 21. Agosto MDCCXXXII.

CLEMENS PP. XII.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Esponentes, quò lites, quas dilecti pariter filii Consules propriarum Artinm cum variis & injustis prætensionibus in dies sibi intentare non cessant, evitare, majorique, qua par est, diligentia & attentione solitis studiis, a prædictis litigiis interruptis, qnibus cum maximo eorum dispendio, & temporis jactura obnoxii snnt, operam dare valeant, præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio eommnniri summopere desiderenr; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibus-

Roboratur.

vis excommunicationis, suspensionia, & inter dicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus qnomodolibet innodatæ existunt, ad effectnm præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absoluras fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc hnmiliter porrectis inclinati, Chirographum prædinsertum, omniaque & singula in illo contenta & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ fitmitaris vim, robur, & efficaciam adjungimos, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qni desuper quomodolibet intervenerint, snpplemus & sanamus.

Præsentiu Literarum firmitas.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma, valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices nrdinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Ecclesiæ Camerarinm, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ prædictæ Præsidentes Clericos, Thesaurarlnm, & Commissarium Generales, cæterosque Officiales & Ministros nunc, & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuiliber quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritare, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctorirate scienrer vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantiu derogatio.

§. 4. Non obstanribus fel. recor. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ Apostolicæ concernen. in eadem Camera intra certum tunc expressum tempns Registrandis, Itaur præsentes literas ibidem præsentari & registrari nunquam necesse sir, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, eonfirmatis, & innovatis: ae omnibus & singulis illia, qnæ in Chirographo præinserto concessa sunt non obstare. Quibus omnibus & singulis, illorum renores præsentibus pro plene & sufficienter exptessis, ae de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Darum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXV.

Setva Dei Catherina de Ricciis, Monialis expresè professa Ordinis Sancti Dominici, Beatæ nomine appellari, ae eum radiis pingi &c. conceditnr.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 1 Octob. 173 Pont. An. II

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium

IN Apostolicæ Dignitatis fastigio, nullis licet meritorum nostrorum suffragiis, per ineffabilem divinæ bunitatis abundantiam constituti, ad ea, per quæ saerarum Virginum, cum cœlesti Sponso in beata æternitate regnantinm, in quibus utpote vasculis imbecillioribus opns dexteræ Eacelsi mirabilius apparuit, ac ranquam pretiosis monilibus multipliciter gaudet atque refulget Ecclesiæ Matris gloriosa fæcunditas, cultus & veneratio in terris promoveatur, libenter intendimus, sicur pia Christifidelium, præsertim catholicorum Principum, vota postulant, & ad omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque Ecclesiæ decus & præsidium, ac ædificationem fidelium & animarum salutem, eognoscimus, in Domino espedire.

Proceſſus ſuper Vitæ Sanctitate &c. Congr. examini datus.

§. 1. Cum itaque accurate diſcuſſis atque perpenſis per Congregationem Ven. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, ſacris Ritibus præpoſitorum, proceſſibus de Sedis Apoſtolicæ licentia confectis ſuper Vitæ Sanctitate, & Virtutibus in gradu heroico, quibus Serva Dei Catherina de Ricciis, Mnnialis expreſſe profeſſa Ordinis Sancti Dominici, claruiſſe, necnon Miraculis, quæ ad ejus interceſſionem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur; Congregatio præſata coram Nobis conſtituta, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis, unanimiter cenſuerit, ad ejuſdem Servæ Dei Beatificationem, quandocumque Nobis videretur, tuto procedi poſſe; Hinc eſt, quod Nos piis atque enixis dilecti filii Nobilis Viri Joannis Gaſtonis, Etruriæ ſibi ſubjectæ Magni Ducis, ac totius Ordinis Sancti Dominici, necnon dilectarum in Chriſto filiarum Monialium Monaſterii Sancti Vincentii Civitatis Praten. in quo prædicta Serva Dei regularem profeſſionem emiſit, atque in Domino obdormivit, ſupplicationibus, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut eadem Serva Dei Catherina de Ricciis impoſterum Beatæ nomine nnncupetur, ejuſque Corpus & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur: Imagines quoque radiis ſeu ſplendoribus exornentur: Ac de ea ſub ritu duplici recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Virgine non Martyre ſingulis annis juxta Rubricas Breviarii & Miſſalis Romani die 12. Februarii. Porro recitationem Officii, ac Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis tantum infraſcriptis: nempe in Civitate Florentin. ubi dicta Serva Dei ortum habuit: in præfata Civitate Praten. ubi diem clauſit extremum: ac in univerſo Ordine Sancti Dominici tam Fratrum quam Monialium, cujus Habitum geſſit; &, quantum ad Miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, &, quoad Indias, a die, quo eædem præſentes literæ illuc pervenerint inchoando, in Eccleſiis Civitatum Florentin. ac Praten. & Ordinis prædictorum, Solemnia Beatificationis ejuſdem cum Officio & Miſſa ſub ritu duplici majori, die ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint ejuſmodi Solemnia, pro qua re diem 23. menſis Novembris proxime venturi aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem.

B. Catharina Fidelium venerationi exponenda conceditur.

Officii & Miſſæ celebratio, quibus in locis, & temporibus.

Obſtantium derogatio.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de & ſuper non Cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii ſupradictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ſeu pro Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Octobris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXVI.

Conſtitutio, diverſas continens ordinationes pro bona directione Conclavis, ac rerum Sede Apoſtolica vacante agendarum.

Dat. die 5. Octob. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolatus Officium, quod inſcrutabilis divinæ Sapientiæ atque Clementiæ altitudo humilitati noſtræ, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, committere dignata eſt, poſtulat, ut non præſentia tantum ſpectantes, ſed futura quoque proſpicientes, in iis etiam, quæ poſt reſolutionis noſtræ diem, conſummatumque a Nobis mortalis hujus peregrinationis curſum eventura ſunt, per opportunas, Deique gloriæ, ac Eccleſiæ utilitati conſentaneas, leges dirigendis atque ordinandis, Paſtoralis ſollicitudinis noſtræ partes interponamus, ſicut, omnibus diutinæ conſiderationis trutina perpenſis, in Domino expedire arbitramur.

Pontifices, qui Conſtit. pro canonica Papæ electione ediderunt.

§. 1. Sane plurimi Prædeceſſores Noſtri, & præſertim recol. mem. Symmachus, Nicolaus II., Alexander III., Gregorius X., Clemens V., Clemens VI., Julius II., Paulus IV., Pius IV., Gregorius XV., ac Urbanus VIII. probe intelligentes, quanti ponderis & momenti ſit ad Dominici gregis ac Catholicæ Eccleſiæ providum regimen Electio Romani Pontificis, qui Domini & Salvatoris Noſtri Jeſu Chriſti in terris Vicarius, Beatique Petri Succeſſor, ac omnium Fidelium Pater & Paſtor exiſtit; nec unius membri ſed totius corporis ſalutem agi, animo reputantes, cum de Capite conſulitur, multas diverſis temporibus etiam in Conciliis generalibus ſaluberrimas ediderunt Conſtitutiones; quibus omni cupiditati, ambitioni, ſimoniacæ, alterive cuivis pravitati, turpitudini, deformitati, ac diſſidiis ab ejuſmodi Electione præcluſo aditu, ſumma prudentia, parique conſilio providerunt, ut hoc tam ſanctum, tamque grave opus pie ac rite perageretur; & in eo non caro & ſanguis aut aliquis humanus affectus locum ullum ſibi vendicaret, ſed Spiritus Sancti gratia cuncta dirigerentur ac gubernarentur; ſicque ad Chriſti hæreditatis, quam pretioſo Sanguine ſuo quæſivit, curam & adminiſtrationem gerendam, nonniſi qui vocatus foret a Deo tamquam Aaron aſſumeretur: Veluti quoque de ancipiti, ac Romanæ & Univerſali Eccleſiæ periculoſo tempore, quo illa viſibili ſuo Capite ac Paſtore viduata remanet, anxie ſoliciti dicti Prædeceſſores, ne eadem Eccleſia multiplicibus longæ vacationis exponeretur incommodis, haud prætermiſerunt, ea opportune ſtatuere, quæ ad maturandum ipſius Electionis felicem exitum conducere videbantur; ac decernere, quæ interea agenda & ſervanda eſſent, & alias, prout in præfatis Conſtitutionibus, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Cauſæ edendæ hujus Conſtitutionis.

§. 2. Quia tamen ſæpe contingit, ut legum vel maxime ſalutarium, ſi non crebro excitetur, ſenſim ex animis hominum effluat memoria: experientiaque edocet, nonnulla ex iis, quæ Sede Apoſtolica Vacante præſcripta fuerunt, aut uſus invexit, pro temporum varietate, juxta quam humana etiam conſilia multoties variare oportet, immutanda ac ſupplenda eſſe, ut recto in primis rerum tam difficili tempore agendarum ordini, juſtitiæ adminiſtrationi, atque Ærarii Pontificii indemnitati cumulatius proſpectum cautumque ſit; quemadmodum Noſmetipſi, qui in minoribus conſtituti majorem ætatis partem in Romana Curia egimus, ac dum

Cardi-

Cardinalatus honore ſungebamur, Comitiis ad Romanum Pontificem eligendum ter interfuimus, ſatis perſpeximus, ac plures ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, eximia pietate ac circumſpectione præditi, Nobis etiam innuere atque ſignificare non omiſerunt.

§. 3. Hinc eſt, quod Nos pro Apoſtolici muneris, Nobis divinitus commiſſi, ratione, habita prius ſuper præmiſſis cum memoratis, nonnulliſque aliis ipſius S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de illorum conſilio, ac etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, ea, quæ ſequuntur, ſtatuenda, decernenda, & ordinanda duximus.

Prædeceſſorum Pont. Conſtit. confirmantur.

§. 4. Primum igitur enarratas Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, ac omnia & ſingula in eis contenta & diſpoſita, quæ præſentibus tamen literis non adverſantur, harum ſerie confirmamus, approbamus & innovamus, ac inconcuſſe & inviolabiliter obſervari præcipimus & mandamus.

Adhortatio ad S. R. E. Cardinales, ut ſolum Deum, & Eccl. ſuæ utilitatem in eligendo Pontifice reſpiciant.

§. 5. Cæterum, tametſi opus non eſſe in Domino confidimus, urgente Nos tamen Paſtoralis Officii debito, ac præcipuo, quo tenemur, boni publici deſiderio, Cardinales nunc & pro tempore exiſtentes per viſcera miſericordiæ ejuſdem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & per effuſionem ſui pretioſi Sanguinis enixe rogamus, hortamur, obſecramus, & monemus, ut tunc potiſſime, dum ſcilicet de creando Romano Pontifice agitur, ſerio perpendant rei, quam gerunt, gravitatem, miniſterii, quod per eos tractatur, magnitudinem, ac perſonæ, quam in Eccleſia Dei ſuſtinent, dignitatem; ſeduloque recogitent, ſe in renunciando Supremo ipſius Eccleſiæ Rectore divinæ mentis interpretes conſtitutos, nudaque omnia & aperta eſſe in oculis ejus, cui ſolemnis & arctiſſimi Juriſjurandi religione fidem ſuam promiſſuri & obligaturi ſunt; neque aliud eſſe forſan poſſe in omni eorum vita factum, de quo tam arduum atque difficile eis futurum ſit, rationem reddere æterno juſtoque Judici, ſempiterna vel præmia vel ſupplicia decreturo. Itaque etiam ſub Divini interminatione judicii eiſdem Cardinalibus præcipimus itidem & mandamus, ut in ſuffragiis ferendis, ac aliis omnibus & ſingulis Electionem quomodolibet concernentibus, ſolum Deum præ oculis habentes; & non ſua, ſed quæ Chriſti ſunt, quærentes, religioſe, ſincere & libere, humanis quibuſque artibus, factionibus, partium ſtudiis, omnique demum carnis affectu, ac privatis commodis & deſideriis remotis, atque Principum Sæcularium interceſſionibus, cæteriſque mundanis reſpectibus, ac etiam grati animi, & cujuſvis alterius neceſſitudinis titulo minime attentis, & poſtpoſitis, ſe ſe gerant ad eligendum eum, quem Univerſali Eccleſiæ fructuoſe utiliterque gubernandæ idoneum ſecundum Deum judicaverint; ac memores ſupradictarum Conſtitutionum, pœnarumque in eis contentarum, ne quidquam facere, admittere, aut attendere, quod ab hoc propoſito alienum ſit, vel per quod Electio retardetur, aut libertati ſuffragandi quoquo modo officiatur, per ſe vel alium, directe aut indirecte, quovis colore, prætextu vel ingenio audeant ſeu præſumant.

Cardinalium auctoritas Sede Vacante.

§. 6. Porro ab eiſdem Prædeceſſoribus provide conſtitutum eſt, ut, Apoſtolicæ Sedis Vacatione durante, Collegium Cardinalium in iis quæ ad Pontificem Maximum, dum viveret, pertinebant, nullam omnino poteſtatem aut juriſdictionem habeat: neque gratiam neque juſtitiam faciendi, aut factam per Pontificem defunctum executioni demandandi, ſed omnia futuro Pontifici reſerventur: neque de Ditione temporali S. R. E. vel de pecuniis Cameræ aut Datariæ Apoſtolicæ etiam pro ſolutione debitorum ante obitum Pontificis quomodolibet contractorum, aut aliàs ex quavis cauſa (certis quibuſdam caſibus expreſſis dumtaxat exceptis) quidquam diſponere: nec ad proprium commodum aliquid percipere: nec æs alienum contrahere poſſit. Nos præmiſſa approbantes, ſub pœnis per dictas Conſtitutiones indictis inſuper ſtatuimus & declaramus, quod idem Collegium Cardinalium, mandata de ſolvendis pecuniis hujuſmodi (prærerquam in prædictis caſibus exceptis, ac aliis infra exprimendis) favore cujuſvis perſonæ, tam in Conclavi quam extra illud exiſtentis, etiam titulo remunerationis, præmii, laboris, ac etiam ſupplementi mercedis, expedire & relaxare; itaut tam Cardinales, qui contra præmiſſa aliquid attentaverint, quam Camerarius, Theſaurarius, Depoſitarius, & alii Officiales, qui eis in talibus obtemperaverint, de ſuo proprio Cameræ Apoſtolicæ plenarie ſatisfacere, & pecunias erogatas reſtituere, & quævis damna reſarcire a futuro Pontifice cogantur; Nec etiam ejuſmodi titulo licentiam extrahendi frumenta e Statu Eccleſiaſtico concedere, niſi ubi extractio ex cauſa vere oneroſa competat, & tunc, dummodo quantitatem debitam non excedat, ac tempus, quo extractio permitti ſolet, advenerit; Neque cuiquam immunitatem ſeu exemptionem ab officio vel ſervitio ei incumbente, vulgo Jubilationem nuncupatam, tribuere; Nec ullos reos & delinquentes abſolvere, vel per liberi commeatus tabulas, quas Salvum Conductum appellant, etiam ad tempus aſſecurare, niſi qui leviora delicta Sede ipſa Vacante commiſerint, minuſque Exilium, aliamve quamcumque pœnam etiam pecuniariam illis remittere, condonare, vel moderari valeat. Si quid vero contra præſentem prohibitionem factum ſit, quilibet, ac etiam Officialis, qui id exequi coactus fuerit, rem denunciare teneatur futuro Pontifici, ut poſſit ad geſtorum revocationem procedere, & in tranſgreſſores ad præſcriptum hujus noſtræ, ac Prædeceſſorum Conſtitutionum, animadvertere. Teneatur quoque Theſaurarius Generalis ſub pœna privationis ſui Officii exhibere novo Pontifici intra menſem, ab ejus Electione numerandum, computa ſeu rationes accuratas & diſtinctas omnium expenſarum Sede Vacante factarum cum ſpecifica expreſſione ſingularum ſummarum, cauſarum, ac perſonarum, quibus pecuniæ perſolutæ fuerint, adhoc ut ipſe Pontifex aliquot Cardinales ſibi beneviſos, qui tamen non ſint tribus numero pauciores, deputet ad examinandum ea computa ſive rationes, ac diſpiciendum, ſibique referendum, an aliquid inutiliter, ſive plus æquo impenſum, aut aliàs præſenti, vel Prædeceſſorum Conſtitutionibus, aut Chirographis, infra etiam nominandis, aliqua ex parte hac in re contraventum fuerit.

Quod Mandata de ſolvendis pecuniis ex. non poſſint.

Licentias frumenti extrahendi.

Jubilationes concedere.

Reos abſolvere.

Quod Theſaurarius computa expenſarum Sede Vac. factarum novo Pontifici exhibere.

De Congreg. Generalibus, & Particularibus.

§. 7. Cumque tempore Sedis Vacantis duplex habeatur Cardinalium Congregatio, altera nempe Generalis, ſive totius Collegii, & altera particularis conſtans tribus Cardinalibus antiquioribus, uno ſcilicet ex quoque Ordine cum Camerario, quorum Officium tertia die poſt Conclavis ingreſſum omnino expirat, in eorumque locum tres alii ſequentes in Ordine quolibet tertio die unà cum eodem Camerario ſuccedunt; Volumus, ut in dicta Congregatione particulari ſive ante, ſive poſt cœpta Comitia, levioris dumtaxat momenti, ac in dies ſeu paſſim occurrentia negotia expediantur; Si quid vero gravioris momenti ac indaginis fuerit, id omne ad Congregationem Generalem, ſeu Collegium Cardinalium deferatur; Ac ulterius quæ in una Congregatione particulari

decreta,

decreta, resoluta, vel denegata fuerint, in alia revocari, mutari, aut concedi nequeant; sed id faciendi jus habeat ipsa tantum Congregatio Generalis per pluralitatem suffragiorum.

De confirmandis Officialibus Curiæ Romanæ, totius Ditionis.

§. 8. Usum autem multo jam abhinc tempore vigentem proponendi in prima Congregatione Generali confirmationem Gubernatoris Almæ Urbis, deinceps quoque retineri mandamus. Et quod attinet ad cæteros Sedis Apostolicæ, Curiæ Romanæ, ac Ditionis Ecclesiasticæ Officiales & Ministros cujuscumque qualitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, illos omnes in secunda Congregatione pariter Generali, eodem contextu, ac unico urnæ sive bussulæ, ut vocant, gyro juxta morem antiquum simul & semel confirmari permittimus, aliàs pro confirmatis haberi volumus. Si tamen aliquis ex dictis Officialibus & Ministris adeo graviter in munere suo deliquisse aut defecisse, seu male versatus fuisse credatur, ut plane indignus reputetur, qui in muneris sui exercitio relinquatur, Statuimus, quod Cardinales in Ordine Priores, rem totam, ac probationes, quæ adversus talem Officialem seu Ministrum uppetunt, distincte ac ordine exponant in una Congregatione Generali, adhoc ut singuli Cardinales earum subsistentiam atque relevantiam recognoscere possint: ac post tres exinde dies in alia Congregatione item Generali proponi & agitari debeat, num dictus Officialis seu Minister confirmandus, vel a sui muneris exercitio suspendendus veniat usque ad Electionem futuri Pontificis? illudque obtineat, ac firmum sit, quod resolutum fuerit majori parte suffragiorum secretorum: & si decreta est suspensio, plures ad munus, de quo agetur, exercendum in primis habiles & idonei a Cardinalibus proponantur, & ex iis, qui præ cæteris aptior visus fuerit, in locum Officialis seu Ministri suspensi subrogetur per pluralitatem similiter suffragiorum, donec eligatur Pontifex.

De Edictis Pro-Legatis nomine, ac Stemmate Legatorum imprimendis.

§. 9. Quoniam vero exemplo ab humanis Pontifice Cardinales Legati in Provinciis Status Ecclesiastici protinus ad Comitia invitantur, injuncto eis, interim suæ Legationis administrationem tradere pro-Legatis, quibus mandatur, ut eam Sacri Collegii nomine suscipiant, populorum securitati provideant, ac sedulo curent, ne tumultus excitentur; Ad quamcumque dissensionis & controversiæ, quæ inter Cardinales Legatos, eorumque pro-Legatos facile enasci possent, occasionem submovendam, decernimus, ut Edicta, quæ in Provinciis præfatis, Sede Apostolica vacante, & Cardinalibus Legatis absentibus, evulgari contigerit, ab ipsis pro-Legatis cum propria subscriptione, apposito tamen eisdem Edictis nomine, & quæ typis imprimentur, etiam Stemmate gentilitio, Cardinalium Legatorum absentium, libere publicentur. Cardinales autem Legati, quamdiu a Legatione abfuerint, ac Sedis Vacatio duraverit, nulli subalterno in Legatione Ministro seu Officiali, aut cuivis alteri quicquam, inscijs pro-Legatis imperent, minusque executioni demandari faciant.

Tres Cardinales eligendi, qui præsint Clausuræ &c. Conclavis.

§. 10. Præterea tres imposterum Cardinales ex eis, qui Comitiis aliàs interfuerint, a Collegio eligendos, præfici Clausuræ, ac curam Conclavis habere & gerere, statuimus, qui disposita a Prædecessoribus circa Clausuram ac curam hujusmodi omni sedulitate & diligentia exequantur: Cellas Cardinalium bis qualibet hebdomada, aliaque ipsius Conclavis loca crebro visitent: illius munditiæ præsint: ac solerter perquirant, ne in ejusdem Conclavis muris, fenestris, laquearibus, vel pavimentis vetita foramina fiant, vel fenestræ aperiantur aut amplientur, unde cum exteris colloquendi sive communicandi copia & facultas detur: ac si quæ foramina facta, aut fenestras sic apertas & ampliatas deprehenderint, statim occludi & obturari, in pristinumque statum restitui curent: prohibeant quoque arma seu stemmata gentilitia cujusvis Cardinalis quocumque Officio fungentis alio quam propriæ suæ Cellæ imponi, appendi, & depingi: & si illa repererint in quacumque alia parte Conclavis consistentia, statim amoveri ac deleri faciant: Cellas porro Cardinalium absentium, sive mobilibus instructas & ornatas, sive non, Cardinales in Conclavi existentes nusquam occupent, sed ad dictos tres Cardinales, Clausuræ & curæ Conclavis præpositos, pertineat earumdem Cellarum usum & commodum Cardinalibus, qui Cellas suas vicinas habent, congrua inter eos servata proportione destinare, donec prædicti Cardinales absentes advenerint: Ipsorum autem trium Cardinalium munus istiusmodi toto tempore Comitiorum durare volumus, eisque quamcumque necessariam, amplamque in præmissis & circa ea potestatem harum serie tribuimus.

Scrutinia renunciari, aut recipi prohibetur.

§. 11. Scrutinia etiam, quæ pro Electione Pontificis bis in die a Cardinalibus fiunt, sive manuscripta sive impressa fuerint, e Conclavi ad eos, qui foris sunt, mitti ac renunciari, & ab eis recipi, proferri, aut evulgari, omnino prohibemus, sub pœnis adversus mittentes e Conclavi, ac exinde respective recipientes literas, scripta, nuncios, notas, aut signa, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, a dictis Prædecessoribus expresse sancitis, eo ipso per transgressores incurrendis.

Frugalitas & temperantia in victu servanda.

§. 12. Atque menti Prædecessorum pariter insistentes, eisdem Cardinalibus præcipimus, ut frugalitatem & temperantiam in victu observent, procul ab omni luxu & pompa, atque etiam, in deferendis ad Conclave cibariis, lautioris cultus ostentatione.

Præfigitur numerus sex Magistrorum Cœremoniarum.

§. 13. Ne Magistrorum Cœremoniarum, qui in Comitiis adhibentur, nimium excrescat numerus, in futurum non plures quam sex ad summum, duo scilicet participantes, & totidem non participantes nuncupati, ac reliqui duo antiquiores ex supranumerariis in Conclave admittantur.

De numero servientium Conclavi.

§. 14. In eorumdem quoque Prædecessorum Constitutionibus inter alia habetur, quod Sacrista cum uno Clerico Coadjutore in officio Sacristiæ, ac unus Collegii Secretarius tantum Conclave ingrediantur: adsintque unus Faber Lignarius, & unus Cœmentarius: item octo aut decem Servientes publicæ utilitati & commoditati omnium, veluti pro lignis portandis, pro verrendo Conclavi, & similibus necessariis ministrandis, qui a Collegio Cardinalium, non tamen ex familia alicujus Cardinalis, per fabas secretas eligantur, ita tamen, ut is obtineat, qui plura vota tulerit, & illis salaria de publico persolvantur. Nos eidem Sacristæ, ultra Clericum hujusmodi, ac Subsacristam, alterum, qui eidem Sacristiæ, & Missis celebrandis deserviat seu assistat: Magistris Cœremoniarum, qui in Conclave ut supra admittentur, unum famulum, non quidem pro eorum singulis, sed pro omnibus sic admittendis: Secretario autem Collegii duos Adjutores, qui eum assiduo, quo tunc maxime oneratur, labore levare possint, ac unum quoque famulum, qui tamen per Cardinales deputatos approbari debeant, in Conclave ducere & habere permittimus. Cumque octo, decemve publice Servientes prædictos necessariis in Conclavi ministrandis haud satis esse, compertum sit, indeque factum, ut eorum numerus in præteritis Comitiis auctus fuerit; imposterum trigintaquinque (dictis tamen duobus famulis pro Magistris Cœremoniarum, ac Secretario Collegii in eo numero comprehensis) & non plures Servientes ejusmodi a Collegio Cardinalium eligantur; qui, sicuti de illis octo aut decem a Prædecessoribus dispositum

est, non sint ex familia alicujus Cardinalis; minime attenta aut suffragante quacumque contraria consuetudine aut declaratione, etiam pluries ab eodem Collegio Cardinalium edita. Quo autem ad Fabros Lignarium, & Cœmentarium, nullus recipiatur, qui revera artes illas non calleat, publiceque profiteatur ac exerceat; nec Collegium ullam potestatem habeat dispensandi circa dictas qualitates, aliaque præmissa.

De electione Vice-Camerarii, & Pro-Pœnitentiarii Majoris.

§. 15. Per obitum Pontificis, nec Camerarii, nec Pœnitentiarii Majoris officia cessare a dictis Prædecessoribus cautum quoque reperitur; verum, quia contingere potest alterius, sicut in novissimis accidit Comitiis, ac etiam utriusque Officii hujusmodi vacatio ante novi Pontificis creationem, formam propterea tunc observandam stabilire volentes, decernimus, ut si, & quando id evenerit, Congregatio Generalis triduo post secutam vacationem alterutrius ex præfatis Officiis habeatur, ac vota seu suffragia Cardinalium, post absolutum Scrutinium simul congregatorum, pro deputatione illius, qui Camerarii, vel Pœnitentiarii Majoris vices suppleat usque ad Electionem novi Pontificis, exquirantur, denturque per schedulas secretas & impressas, a Magistris Cœremoniarum etiam ab infirmis Cardinalibus colligendas, ac coram tribus Cardinalibus eo tempore in Ordine Prioribus, præsentibus eisdem Cœremoniarum Magistris atque Collegii Secretario, aperiendas; isque deputatus habeatur, in quem major pars votorum seu suffragiorum præfatorum convenerit; ac sic Deputato facultatea omnes, quas ipse Camerarius, vel Pœnitentiarius Major exercere poterat, quamdiu Sedes vacaverit, attribuimus.

Pœnitentiarii præd. facultas ampliatur.

§. 16. Ad hæc cum juxta Statuta dictorum Prædecessorum idem Pœnitentiarius Major, & ejus Officiales ea tantum tempore Sedis Vacantis facere & expedire valeant ad forum conscientiæ dumtaxat pertinentia, quæ poterant vivente Pontifice exercere, & in reliquis munus eorum conquiescat, itaut a quibuscumque Matrimonialibus, & aliis dispensationibus, ac absolutionibus, & declarationibus, necnon quibusvis aliis expeditionibus, forum fori mixtim vel separatim quomodolibet respicientibus, omnino abstinere debeant; aliquæ vero sint Censuræ Ecclesiasticæ, a quibus iis innodati, præterquam in mortis articolo constituti, nonnisi ab ipso Romano Pontifice pro tempore existente absolvi queunt, adempta nominatim Pœnitentiario Majori id faciendi potestate; atque multoties accidat, ut talibus Censuris irretiti vere pœnitentes, & errata sua sincero animo detestantes, absolutionis beneficium Sede Vacante enixius implorent; Quò disciplinæ Ecclesiasticæ conservationi, simulque animarum fidelium, quos Dei misericordia ad pœnitentiam vocaverit, saluti consultum sit, eidem Pœnitentiario Majori, vel ei, qui in illius locum suffectus fuerit, ut præfertur, facultatem tribuimus, ab his etiam Censuris Sede Vacante fideles prædictos, re tamen prius in Signatura ipsius officii Pœnitentiariæ Apostolicæ examinata, servatisque aliis servandis, absolvendi, ad tempus scilicet & cum reincidentia in dictas Censuras; itaut qui fuerint absoluti, ad novum Pontificem intra terminum, pro distantia locorum definiendum, recurrere, & ab eo plenariæ absolutionis beneficium petere & obtinere teneantur; nec Pœnitentiario Majori, seu in illius locum suffecto, præfixum terminum post Pontificis Electionem ampliare vel propagare liceat.

Vicesgerentis Vicarii Urbis hoc decedente facultates.

§. 17. Et si Vicarium Pontificis in Alma Urbe ejusque Districtu in Spiritualibus Generalem, Sede Vacante, e vivis quoque decedere contigerit, ne Animæ Christifidelium Urbis ac Districtus præfatorum aliquod inde accipiant in ipsis Spiritualibus detrimentum, tunc existenti Vicesgerenti dicti Vicarii, quamdiu Sedes vacaverit, omnes & singulas facultates, auctoritatem, & potestatem, quæ eidem Vicario pro exercitio officii Vicariatus quomodolibet competebant, quasque Pontifex ipse occurrente vacatione Vicariatus, Sede plena, Vicesgerenti prædicto quandoque per aliquod tempus, donec scilicet Successorem Vicarium deputaverit, attribuere solet, tenore præsentium concedimus ac impartimur.

De providendo ingruentibus Ecclesiarum necessitatibus.

§. 18. Inferiorum quoque Ecclesiarum, præsertim Sedi Apostolicæ immediate subjectarum, necessitatibus, quæ Sede Vacante occurrunt, aliqua ratione subvenire cupientes, cum non rarò per Catholicos præcipue Antistites, & Locorum Ordinarios, aliosve Christifideles, instantibus aut ingruentibus illo tempore dictis inferioribus Ecclesiis, vel aliàs rei Ecclesiasticæ incommodis, opportunum promptumque a Collegio Cardinalium requiratur remedium, quod Pontifex, si adesset, ferre minime prætermitteret; Volumus, ut si res talis sit, quæ in aliud tempus differri valeat, futuro Pontifici omnino reservetur; sin autem nullam admittat moram, tunc eidem Collegio concedimus, ut committere possit negotium Præfecto, & aliquot aliis Cardinalibus ejus Congregationis, ad quam Pontifex illud examinandum verisimiliter remisisset; qui negotio accurate discusso ea desuper decernant, per modum tamen provisionis, donec nimirum eligatur Pontifex, quæ juxta datam sibi a Domino prudentiam juribus & rationibus ecclesiasticis custodiendis ac tuendis apta & consentanea censuerint.

Auditori Signat. Justitiæ facultas datur eas prosequendi Causas, quæ pendebant coram Auditore Papæ.

§. 19. Et quia, Sede Vacante, ejus, qui munus Auditoris defuncti Pontificis obibat, plane expirat jurisdictio, indeque plurium Causarum forensium Audientia, ac Justitiæ cursus non sine ingenti identidem litigantium jactura impediuntur; pro tempore existenti Auditori Signaturæ Justitiæ, cujus dum Cardinalatus dignitate fulgebamus, Præfecturam gessimus, earumdem tenore præsentium committimus & mandamus, dantes ei ad hoc facultates necessarias & opportunas, ut citationes & recursus, qui coram Auditore Pontificis defuncti tunc pendere reperiantur, prout juris fuerit, expediat.

Confirmatur Chirographum Alexandri VIII. super expensis Conclavis.

§. 20. Cameræ Apostolicæ dispendiis, quantum fieri potest, obviare præterea cupientes, Chirographum fel. rec. Alexandri Papæ VIII. Prædecessoris etiam Nostri, super moderatione expensarum Sede Vacante, ac ratione Conclavis faciendarum die XXIX. Novembris MDCXC. editum, etiamsi antehac executioni usquequaque demandatum non fuerit, in omnibus & per omnia, quæ præsentibus itidem, ac Chirographo per Nos etiam, ut infra, edendo, non adversantur, servari præcipimus.

Officium Gubernatoris Conclavis, ac Civitatis Leoninæ supprimitur.

§. 21. Insuper justis & rationabilibus causis Nobis notis, animumque nostrum moventibus, adducti, Officium Gubernatoris Conclavis, ac utriusque Burgi seu Civitatis Leoninæ, cum ejusdem Officii titulo, denominatione, essentia, ac juribus, privilegiis, facultatibus, jurisdictione, stipendiis, honoribusque, & oneribus universis ei annexis, ipsorum tenore præsentium perpetuo supprimimus, tollimus, extinguimus, & abolemus: ac suppressum, sublatum, extinctum, & abolitum esse, & perpetuo fore, declaramus. Gubernium vero dicti Burgi seu Civitatis Leoninæ tempore Sedis Vacantis per Almæ Urbis Gubernatorem in futurum administrari & exerceri sancimus eildem prorsus modo & forma, quibus per eum vivente Pontifice administratur & exercetur. Gubernium autem Conclavis unà cum Cohorte Militum, sumptibus Cameræ Apostolicæ alenda, quam ipsius Conclavis Gubernator habere consueverat, cæterisque juribus, privilegiis, facultatibus,

Gubernium Civitatis Leoninæ Gubernatori Urbis;

Conclavis ejusque Cohortis Militum demandatur Præfecto Palatii Apost.

jurisdi-

jurisdictione, (non tamen in utroque Burgo seu Civitate Leonina hujusmodi) honoribus & oneribus, qui & quæ dicto Gubernatori Conclavis qoomodocumque competebant ac iocumbebant respective, aut competere & incumbere poterant, Præfecto Palatii Appostolici pro tempore existenti, Sede Vacante, similiter in perpetuum demandamus & committimus, idque præter & ultra facultates ac jurisdictionem in eodem Palatio, seu aliter, illi concessas per quasdam piæ memoriæ Benedicti Papæ XIII. Prædecessoris etiam Nostri, in forma Brevis literas, quas Sede Vacante durare ac vigere statuimus, &, quatenus opus fit, ad id tempus extendimus & ampliamus; Mandantes propterea per Cameram Apostolicam dicto Præfecto Palatii Apostolici in singulos menses, quibus Sedes vacaverit, subministrari mille scuta monetæ Romanæ, unde cibos ac frugalem mensam Prælatis Conclavi assistentibus parare ac præbere valeat; ad quem effectum linteis ac supellectilibus etiam argenteis Palatii prædicti ad usum hospitum seu exterorum, vulgariter *della Foresteria* destinatis; necnoo opera & ministerio Officialium Palatii præfati, quorum munera per obitum Pontificis minime cessant, uti possit. Ad eumdem quoque Præfectum Palatii spectare volumus curam asservandi ac custodiendi Pontificios Annulos, illamque supellectilem argenteam, quæ pro futuro Pontifice concinnari & aptari debent.

Cui 1000. scuta in singulos menses assignantur.

§. 22. Officium item Custodis Fontium, qui in Conclave demandantur, utpote supervacaneum, perpetuo supprimimus, extinguimus, & abolemus, memorati Gregorii XV. aliorumque Prædecessorum contrariis dispositionibus amplissime derogantes.

Extinguitur quoque Officium Custodis Fontium.

§. 23. Cumque rec. etiam mem. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster, dum venalitem Officiorum Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoris, ac ejusdem Cameræ Thesaurarii Generalium, atque duodecim Præsidentium Clericorum, & unius Præsidis, sustulit, omnia & singula emolumenta tam ordinaria quam extraordinaria, jura, bona, obventiones, jocalia, regalia, & alios quoslibet proventus certos & incertos, quæ Sede plena vel vacante in compensationem pretii persoluti eisdem Officialibus debebantur & solvebantur, penitus cessare decreverit; ac tam illa quam subinde universa, quæ Cardinalis Camerarius similiter Sede plena aut vacante percipere consueverat, exceptis dumtaxat provenientibus ex Sigillo Officii Camerariatus, quæ scilicet ipsi Camerario reservata, ac quibusdam aliis, quæ publicæ Aromatariæ seu Medicamentorum Officinæ, pro Pauperibus in Urbe institotæ, assignata fuerunt, ipsi Cameræ Apostolicæ generaliter ac perpetuo reuniverit, applicaverit, & incorporaverit, prout constat ex binis ejusdem Innocentii Prædecessoris desuper sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ MDCXCII. decimo Kal. Novemb., & Anno MDCXCVIII. quarto Idus Augusti expeditis literis, quarum tenores præsentibus pariter pro plene & sufficienter expressis & insertis haberi volumus; Proinde Nos perpetuam reunionem, applicationem, & incorporationem ejusmodi, dictasque Innocentii Prædecessoris literas similiter confirmantes, ac, quatenus opus sit, innovantes: necnon quamcumque consuetudinem, usum, interpretationem, gratiam, declarationem, aut concessionem in contrarium quomodolibet subsecutam emolumenta præfata tempore Sedis Vacantis respicientem, revocantes & abrogantes, Prohibemus, ne de cætero prædicti Auditor, Thesaurarius, Præsidentes Clerici, & Præses, ac Cardinalis Camerarius, nunc & pro tempore itidem existentes, quicquam ex emolumentis, aliisque præmissis quibuscumque, sic reunitis, applicatis, & incorporatis, Sede Vacante, attingant, exigant, aut percipiant; translato vicissim in eamdem Cameram onere eorum sumptuum, quos dictus Cardinalis Camerarius ratione emolumentorum præfaturum, dum ab eo percipiebantur, tempore Sedis Vacantis sustinebat.

Confirmantur literæ Innocentii XII. de non solvendis Camerario, Thesaurario, Clericis Cameræ &c. ullis emolumentis.

§. 24. Chirographum insuper pro reformandis potissimum quibusdam minus necessariis aut superfluis, aliisque ordinandis expensis, quæ Sede Vacante non minus per dictam Cameram Apostolicam, quam per Cameram Capitolinam, seu ejus nomine, fieri noscuntur, nonnullisque aliis rebus eo tempore salubriter dirigendis, propediem edere decrevimus, quod eamdem vim, robur, & efficaciam, ac præsentes, habere volumus.

Chirographo mox edendo robur idem adjicitur.

§. 25. Neque tamen, dum animum ad levamen Ærarii Pontificii adjicimus, Christi pauperum ac egenorum obliviscimur, probe scientes eo maxime tempore, cum de creandu Pontifice agitur, divinam opem per assiduas preces, aliaque Christianæ pietatis & charitatis opera impensius expetendam, ac promereri satagendum esse; ideoque sicuti magnopere commendamus, ita quoque retineri volumus laudabilem morem in tribus postremis Comitiis observatum, ut nimirum defuncti Pontificis Eleemosynarius id muneris exercere pergat cum debita Collegio Cardinalium subjectione, & ab eo dependentia, donec ac quousque novus Pontifex eligatur; utque eadem pecuniæ quantitas in subventionem dictorum pauperum & egenorum Sede Vacante per ipsum Eleemosynarium dispensetur ac erogetur, quæ vivente Pontifice distribui solet, ad quem effectum consueta mandata a tribus Cardinalibus in Ordine Prioribus seu Deputatis expediantur.

De Eleemosynis in pauperes erogandis.

§. 26. Postremo districte præcipiendo mandamus omnibus & singulis Cardinalibus præsentibus, ac quandocumque futuris, ne contra hanc nostram Constitutionem, & in ea præscripta atque contenta, quicquam disponere, ordinare, statuere, facere, tractare, moliri, vel attentare, eave in aliquo corrigere, alterare, seu mutare præsumant quovis prætextu, causa, vel exquisito colore.

De stricta Literarum harum observantia.

§. 27. Utque hujusmodi nostra Constitutio inviolabilius servetur, tres Cardinales, qui supra memoratam Congregationem particularem pro tempore constituunt, ac Ordinum Capita communiter appellantur, & cum iis Cardinalis Camerarius, eamdem Constitutionem in omnibus & per omnia, prout etiam disposita a dictis Prædecessoribus, huic nostræ Constitutioni non repugnantia, exacte observari procurent & faciant; super quo per eos ipsumque Camerarium rationem futuro Pontifici reddi debere statuimus & mandamus.

§. 28. Decernentes pariter, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod ejusdem S. R. E. Cardinales, eorumque Collegium, & alii quilibet, in præmissis jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati sive audiri fuerint, vel ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clausa, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium, aliove quolibet etiam formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, vel adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato,

Clausulæ.

quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; Sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac iis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter quoque observari; Sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, ac eorum Collegium, & quosvis alios quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 29. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, quodque Cardinales in Constitutionibus & Regulis pro tempore edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio emanaverint, ipsiusque Pii IV. Prædecessoris de gratiis, dictæ Cameræ Apostolicæ interesse quomodolibet concernentibus, in eadem Camera intra certum tempus præsentandis & registrandis; itaut præsentes literas ibidem præsentari aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, necnon Decretis Consistorialibus, dictique Collegii, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel qualibet firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Collegio & Cardinalibus, ac cuilibet eorum, aliisve sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet & ex quavis causa, etiam hic forsan necessariò exprimenda, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, ac pluries & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis.

§. 30. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter & expresse, ac plenissime & amplissime derogamus, ac derogatum esse volumus & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes Literæ Quinterno Cancellariæ adscribendæ &c.

§. 31. Volumus quoque, & Apostolica auctoritate decernimus, has nostras literas in Libellum redigi, aliisque Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, quæ in prima Congregatione generali post decessum Pontificis, & deinde in Conclavi leguntur, adjungi, ac unà cum eis legi, necnon juramentum a Cardinalibus de eisdem nostris Literis observandis, emitti, prout quoque illas simul cum dictis Constitutionibus Quinterno Cancellariæ Apostolicæ adscribi, atque ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, dictæque Cancellariæ, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, publicari: Volentes etiam, quod ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 32. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrorum confirmationis, approbationis, admonitionis, hortationis, mandatorum, præceptorum, decretorum, staturorum, ordinationum, suppressionis, extinctionis, abolitionis, prohibitionis, voluntatis, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo trigesimo secundo, Quarto Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

S. R. E. Cardinalium subscriptiones.

† *Ego Petrus, Episcopus Tusculanus, Cardinalis Ottobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Ludovicus, Episcopus Albanensis, Cardinalis Picus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego I. R. Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter, Cardinalis Imperialis promitto, voveo, & juro.*

† *Ego I. A. Cardinalis Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter de Via promitto, voveo, & juro.*

† *Ego A F Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondadari promitto, voveo, & juro.*

† *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

†

†

† *Ego Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus promitto, voveo & juro.*

†

† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ S. R. E. Cardinalis Belluga promitto, voveo, & juro.*

†

†

†

† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Angelus Maria Tit. S. Marci S. R. E. Presbyter Cardinalis Quirinus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego F. A. Tit. S. Sixti Presbyter Card. Finus promitto, voveo, & juro.*

†

†

†

†

† *Ego Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Gotti, Ordinis Prædicatorum promitto, voveo, & juro.*

† *Ego D. L. Tituli Sancti Calixti S. R. E. Presbyter Card. Porzia promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Cardinalis Caraffa promitto, voveo, & juro.*

†

†

† *Ego Franciscus Tituli Sancti Sylvestri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Burghesius promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego A. Tituli Sanctæ Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Card. Salviati promitto, voveo, & juro.*

†

†

†

† *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Card. Bichius promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Joseph Tituli S. Thomæ in Parione Presbyter Cardinalis Firrao promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Antonius Xaverius Tituli S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Presbyter Cardinalis Gentili promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Fr. I. A. Tituli Sancti Martini ad Montes, S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius promitto, voveo, & juro.*

† *Ego T. Tit. SS. Quirici, & Julitæ Cardinalis de Aquaviva promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

† *Ego C. S. Agatæ Diaconus Cardinalis Columna promitto, voveo, & juro.*

† *Ego F. SS. Viti & Modesti S. R. E. Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliveriis promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Alexander S. Mariæ de Schala S. R. E. Diaconus Card. Falconerius promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Diaconus Cardinalis Judice promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Diaconus Cardinalis Bancherius, promitto, voveo & juro.*

† *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corsinus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego B. SS. Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruspolus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Agapitus S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Mosca promitto, voveo, & juro.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA De Curia.

I. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

Sequitur Chirographum.

Reverendissimi Cardinali Capi d'Ordini, e Camerlengo di Santa Chiesa.

Avendo Noi con speciale nostra Bolla, spedita sotto il dì 4. di Ottobre prossimo passato, provisto al buon regolamento del Conclave, e ad altre cose concernenti la Sede Vacante, ed in essa riservatoci di stabilire sopra ciò con susseguente nostro Chirografo altre provisioni, le quali quantunque non abbiamo stimato opportuno inserire ed esprimere nella medesima Bolla, vogliamo nondimeno, che abbiano l'istesso forza e vigore, come se in essa di parola in parola fossero inserte e registrate; Quindi è, che col presente nostro Chirografo, nel quale abbiamo per espresso e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle Bolle, Costituzioni, ed altre Disposizioni, concernenti specialmente il regolamento del Conclave e della Sede Vacante: li Privilegi, Facoltà, ed Indulti concessi da' Nostri Predecessori a qualunque Persona, quantosivoglia graduata e privilegiata, benche decorata della dignità Cardinalizia, ed ogni altra cosa quantosivoglia necessaria di esprimersi; Di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema ed Assoluta Potestà stabiliamo, prefigiamo, ed ordiniamo le seguenti provisioni, e dichiarazioni, cioè:

I. Avendo Noi in detta nostra precedente Bolla espressamente proibito al Segro Collegio de' Reverendissimi Cardinali, ed alla Congregazione de' Capi d'Ordini, ogni e qualunque spedizione di mandati straordinarj a favore di qualsivoglia Persona a titolo di rimunerazione, premio, fatica, supplemento di mercedi, e ricognizioni,

perciò,

percio, afine che quelli, i quali attoalmente fervono oecessariamente in Conclave, e che folevaoo avere fimili premj o fuffidj ftraordinarj, da Noi aboliti, abbiano un congruo affegnamento, confermando primieramente le provifioni di fcudi cento il mefe affegnati alli due Medici, e di altri fcudi cento il mefe al Chirurgo, ed altre provifioni o affegnamenti fiffimente fommioiftrati fin'ora a diverfi altri Mioiftri, o Perfooe, Vogliamn in oltre, che

Al Segretario del Sagro Collegio fi paghino parimente fcudi cento il mefe col pefo di dover fomminiftrare il vitto alli due Ajutanti, che gli abbiamo permeffo con detta noftra Bolla di condurre io Conclave, alli qnali vogliamo in oltre, che fi paghino fcudi dieci il mefe per ciafcheduno, in ricompenfa delle non ordinarie fatiche, alle quali foccombono.

Alli Maeftri di Cerimonie non partecipanti, ch' entraranno in Conclave, affegoiamo, e vogliamo, che fi paghino fcudi venticinque il mefe per ciafcuno: ed alli Maeftri di Cerimonie fopranumerarj, quando a teoore di detta noftra Bolla ne vengano ammeffi due o uno di loro in Conclave, altri fcudi venti il mefe fimilmente per ciafcuno, proibendo di nuovo efpreffamente, che nè a titolo del pefo di fonare il campanello, nè per qualonque altro motivo, poffa fpenderfi a loro favore alcun' altro maodato: Dichiarando però, che, qnando fi trovino, come prefentemente fono, tre Maeftri di Cerimonie non partecipanti, s'intenda, che il terzo de' medefimi debba preferirfi per effer introdotto in Conclave a qualunque degli altri Maeftri di Cerimonie fopranumerarj, de' quali in tal cafo non fi poffa introdurre al più che un folo, acciocche non eccedano mai il prefiffo numero di fei:

Al Confeffore del Conclave affegniamo, e vogliamo, che fi paghino fcudi trenta il mefe, & altri fimili fcudi trenta il mefe al fotto-Sagrifta:

Alla Perfona, che s'introdurrà con il Sagrifta per fervire le Meffe, affegniamo fcudi fei il mefe.

Occortendo il cafo, che il primo Maeftro di Cerimonie fia decorato del carattere Vefcovile, come accade prefentemente, vogliamo, che al medefimo fia permeffo di condurre in Conclave un Sacerdote, che gli affifta, conforme fuole praticarfi con il Sagrifta, e che a ciafcuno di effi loro Affiftenti fi paghino fcudi dieci il mefe.

Incarichiamo poi, ed ordiniamo efpreffamente al fuddetto primo Maeftro di Cerimonie, che ufi uoa particolare attenzione, acciocche le Ruote dalla parte interiore del Conclave fiano chiufe a i tempi debiti, e che le chiavi vengano da lui medefimo cuftodite: nè reftino, maffime in tempo di notte, io mano altrui. Vogliamo in oltre, che fia incombenza de i tre Reverendiffimi Cardinali deftinati a tenore della noftra Coftituzione alla fopraintendenza della Claufura e entra del Conclave, d'invigilare parimente all'efatta offervanza di queffa difpofizione, vifitando di tempo io tempo le medefime Ruote.

II. Vogliamo, ed ordiniamo, che alli trentacinque Scopatori fi debbano dare due ftramazzi con capezzale, doe lenzuoli, & uoa coperta, quando entrano in Conclave, e che in fine del primo mefe debbaoo loro darfi doe altri lenzuoli, oltre de' quali per qualunque durazione quantofivoglia luoga della Sede Vacante non poffano effi pretendere alcun'altra cofa, nè per il fervizio del letto, nè per qualunque altro titolo; per lo che proibiamo efpreffamente ed individualmente, il concedere loro, conf rme è ftato praticato negli ultimi Conclavi, li camini, ed ogni altra ricognizione di ferri, legni, ftigli, cementi, e cofe fimili, le quali tutte vogliamo, che rimanghino a beneficio della noftra Camera, e che detti Scopatori debbano reftare contenti de' falarj a loro affegnati, e delle ricognizioni, che fogliono ricevere da' Reverendiff. Cardinali.

III. Vogliamo, ed ordiniamo, che li Reverendiffimi Cardinali deputati alla ftruttura del Conclave debbano far chiudere coo muri ftabili le porte, fcale, e fcalette del noftro Palazzo Vaticano, le quali corrifpondono nel medefimo Conclave, ed invigilare, che oon fi chiudano inoltimente cammini, fineftre, porticelle, ed altri luoghi da quelle parti, dalle quali non può averfi alcuna corrifpondenza tra li Conclavifti e gli Eftranei.

IV. A fioe di togliere l' abufo, che venga a bello ftudio riempito il magazzeno delle legna, corrifpondente in Conclave, quando fi ftima verifimilmeote effere proffima l'Elezione del nuovo Papa, vogliamo perciò ed ordiniamo, che qualunque volta occorra di riempirlo io tutto il tempo della Sede Vacante, debba fempre prenderfene la licenza dalla Congregazione de' Reverendiffimi Cardinali Capi d' Ordini: Dichiaraodo in oltre, che qualuoque quantita di legna, la quale rimanga inconfuota in tempo di detta Elezione, debba quefta intieramente rifetvarfi a beneficio del noftro Palazzo Apoftolico, ed a tal' effetto debbaoo i Prefetti pro tempore di detto Palazzo avere il pefo e cura di farfene render conto da chi ne hà la cuftodia, fubito terminato il Conclave.

V. Vogliamo, che le due Compagnie delle noftre Guardie di Fanteria, le quali fogliooo acquartierarfi io Borgo nel tempo della Sede Vacante, fi debbano acquartierare una dalla parte di Borgo Pio, e l'altra dalla parte della Chiefa di S. Spirito: e che oel Corpo di Guardia di quefta ultima fi cuftodifca di notte la chiave di un raftello, che Noi ordiniamo, debba farfi in avvenire io tempo di Sede Vacante per chiudere l' apertura verfo fiume vicino a detta Chiefa ed Ofpedale di San Spirito, ove corrifponde il paffo della barchetta.

VI. Ordiniamo in oltre efpreffamente a tutti li Corpi di Guardia e loro Ufficiali, che debbano lafciar paffare liberamente di giorno e di notte gli Effecutori del Governo e del Governatore di quefta noftra Città, il quale dovrà continuare ad effercitare la fua Giurifdizione anche io detto Borgo, per avere Noi eftinta, foppreffa & abolita la carica del Governatore del Conclave, e la Giurifdizione, che ivi effercitava. Nel cafo però, che detti Effecutori paffino di notte, vogliamo, che il loro Caporale debba moftrare alla Guardia quel contrafegno, o indicare quel nome, di cui converranno iofieme il Governatore di Roma ed il Commiffario dell'Armi.

VII. Effendo dalle Coftituzioni d'Innocenzo XII., confermate e rinovate in detta noftra Bolla, ftati tolti al Cardinal Camerlengo, all'Uditore Generale della noftra Camera, Teforiere parimente Generale, alli dodici Chierici e Prefidente di detta Camera, tutti e qualfivoglia emolumenti si ordinarj come eftraordinarj, anche a titolo di Regaglie e Giocali, dichiariamo, che tra quefti s'intendano comprefi, e tolti, ficcome Noi comprendiamo, e togliamo, e vogliamo, che s'intendano comprefi, e tolti, anche li panoi lugubri, e qualunque altra cofa di qualfifia fpecie, fotto qualfivoglia titolo e denomioazione, che fi pagava in tempo di Sede Vacante dalla Camera Apoftolica, Camera Capitolina, e Palazzo Apoftolico.

VIII. Di più efpreffamente ordiniamo e vogliamo, che a oiuo' altro Miniftro Camerale fi fomminiftri nel tempo della Sede Vacante veruno di quegli emolumenti, che altre volte in detto tempo diftribuivanfi loro fotto nome e titolo di regaglie, regali, e panni lugubri; Ed io oltre proibiamo, che a chiuoque fi fia dalla Camera Apoftolica, e della Capitolina, o fia a nome dell'una o dell'al-

dell'altra, si diano panni lugubri, corucci, e veli, o l'equivalente in danaro; dichiarando, che in questa disposizione sono comprese ancora tutte & singole Persone, alle quali venivano accordati dal Chirografo di Alessandro VIII. segnato li 29. Novembre 1690. a cui in questa parte espressamente deroghiamo. Non intendiamo però, che in questa ordinazione siano compresi quegli emolumenti, che sotto anche un tal titolo sono soliti a pagarsi a coloro, che godono qualche Vacabile o altro Ufficio acquistato titolo oneroso collo aborso effettivo di danaro, alli quali vogliamo, che si paghino, come prima facevasi; e per giuste particolari ragioni, che muovono l'animo nostro, eccettuiamo ancora da questa generale ordinazione la partita di scudi 563. solita distribuirsi a Monsignor Sagrista, Cantori, ed altri della nostra Cappella Pontificia.

IX. E siccome avanti le tre prossime passate Sedi Vacanti, attesoche cessavano e l'Ufficio di Elemosiniere, e quell'Elemosine, che da lui distribuivansi in tempo di Sede piena, pareva molto conveniente l'assegnamento che davasi a ciascheduno de i Caporioni per distribuirlo in tante porzioni di scudi cinque l'una a povere Famiglie ne' loro Rioni, e l'altro ad ogni Conservatore per lo stesso effetto, conforme si è anche praticato nelle dette ultime tre Sedi Vacanti; Così avendo Noi colla nostra Costituzione stabilmente provisto al maggiore sollievo dell' indigenza de' Poveri col far continuare la carica di Elemosiniere, per le mani del quale debbano distribuirsi l'elemosine in tutta la stessa considerabile quantità, che sogliono somministrarsi vivente il Pontefice, ed a cui potranno ricorrere le povere Famiglie per quelle particolari contingenze ancora, per le quali da principio fu introdotta la suddetta distribuzione, che doveva farsi da i Conservatori e Caporioni, proibiamo, che in avvenire si diano a i suddetti Conservatori e Caporioni i mentovati denari.

X. Avendo oltre questo fatta seria riflessione a quanto distribuivasi nel più volte mentovato tempo della Sede Vacante al Senatore, Conservatori, Priori de' Caporioni, ed altri Ufficiali del Popolo Romano, ogni dieci giorni anticipatamente a titolo di paga, il che importava ciascheduna volta scudi 1055. ed avendo dall'un canto maturamente considerati i motivi, per tali quali erano queste paghe assegnate, e che sono presentemente in gran parte cessate; nè volendo dall' altro intieramente levare loro questo emolumento, anche in riguardo di qualche maggiore fatica ed attenzione, che devono in detto tempo usare, ordiniamo, che in avvenire le suddette paghe si riducano e riformino per la metà; Eccettuando però i tredici Caporioni, a i quali in vece delli venticinque scudi, che a ciascheduno di loro si davano ogni dieci giorni, vogliamo, che si paghino scudi diecisette: ed il Comandante delle Ripe, e lo Scrittore del Popolo Romano, alli quali e per la maggiore spesa in tal tempo, e per la natura de' loro Uffici, ordiniamo, che si continui il solito assegnamento: Siccome parimente si dovrà continuare al Conservatore, che assiste alla Ruota in riguardo del maggiore dispendio ed incommodo, che soffre nella permanente dimora a San Pietro per tutto il tempo del Conclave; dovendo però cominciare questo assegnamento maggiore degli altri dal giorno solamente, che principiarà la suddetta assistenza.

XI. Rispetto poscia alla Soldatesca del Popolo Romano, che in tal tempo soleva arrolarsi in numero di 300. persone, compresi gli Ufficiali subalterni, ordiniamo, che la medesima in avvenire sia composta del Colonello, Alfiere, due Sergenti, nove Caporali, due Tamburini, un Foriere, un Cancelliere, e soli ducento sedici Soldati effettivi; espressamente proibendo l'abuso introdotto delle Piazze morte, e l'altro gravissimo tal volta succeduto, che le persone arrollate non godano della intiera paga, potendo nascere da ciò moltissimi disordini io pregiudizio ed inquietitudine delle povere Famiglie ed Artisti; E specialmente incarichiamo il Commissario dell' Armi, Collaterale, ed altri, che assistono al pagamento delle medesime Soldatesche, d'invigilare, acciocchè non succedano in avvenire questi inconvenienti; ed il suddetto Commissario dell'Armi dovrà subito fare arrestare quei Soldati, che comparissero in vece delle Piazze morte, e molto più quelli, che venissero scoperti di servire con qualche condizione di rilasciare ad altri o tutto o parte dello stipendio, che loro si paga; Ed in oltre dovrà dar parte a i Reverendissimi Capi d'Ordini di ogni particolarità, e complici della scoperta contravenzione, acciocche da i medesimi vengano ordinati i più severi proporzionati castighi contro coloro, che avranno delinquito. E volendo estinguere ogni vestigio e nome di Piazze morte, ordiniamo, che a quelli Ufficiali, a i quali erano legittimamente assegnate, si dia a proporzione qualche compenso in danaro, purchè tra tutti non ecceda l'equivalente della paga di nove Soldati.

XII. Essendo in oltre cessati quei motivi, per li quali anticamente pareva necessario in tempo di Sede Vacante di eleggere diversi Ufficiali, principalmente per le custodie delle Porte, ed altri luoghi di Roma, e sue vicinanze, in maniera tale, che presentemente nel suddetto tempo o le Persone elette in verun conto esercitano i supposti Uffici, o parte degli assegnamenti destinati a questo titolo si impiegano ad altri effetti; Quindi è, che estinguiamo, supprimiamo, ed aboliamo, e vogliamo, che si abbiano per estinti, soppressi, ed aboliti tutti quegli Uffici ed Ufficiali del Popolo Romano, che altre volte si eleggevano dal Cardinal Camerlengo pro tempore in tempo di Sede Vacante; ne vogliamo, che si paghi più cosa alcuna a chiunque si sia nè dalla Camera Apostolica, nè dalla Camera Capitolina a titolo di panni, danari, o altri assegnamenti, che distribuivansi a conto de i suddetti Uffici, eccettuando unicamente da questa generale Ordinazione gli assegnamenti di quei tali, che godono qualche Vacabile, o altro Ufficio acquistato titulo oneroso collo sborso effettivo di danaro, e quegli delli Conclavisti de' Reverendissimi Cardinali, che di fatto entreranno in Conclave: Volendo però, che negli Ordini de i pagamenti rispetto a i primi si esprima, che si da tal somma in vece di quel tanto, che distribuivasi loro a titolo degli Uffici, come sopra soppressi: e rispetto a i secondi, che vengono loro somministrati per la spesa delle Zimarre, che sogliono portare in Conclave.

XIII. A fine poscia di prevenire le istanze degli stessi Conclavisti per qualche altro ajuto in congiuntura di dovere colla mutazione della Stagione rinovare le suddette Zimarre, espressamente ordiniamo, che tali istanze non si ammettano in veruna maniera dal Sagro Collegio, che nel primo giorno di Novembre, o nel primo di Luglio, e doppo che siano passati due mesi almeno di Conclave; sperando però nella Divina assistenza, e nella pietà de i Reverendissimi Cardinali, che impediranno i gravissimi pregiudizj della Chiesa colla pronta Elezione di un nuovo Pontefice. Venendo poi il tempo ed il caso di ammettere la mentovata istanza, saranno somministrati scudi 30. per ogni Cella di Cardinale, che si trovarà in Conclave.

XIV. Di più vogliamo ed ordiniamo, che doppo terminata la Sede Vacante, e seguita l'Elezione del Pontefice, si debbano omninamente con tutta

la

la maggiore esattezza rivedere i Conti al Commissario, Proveditore del Conclave, ed a tutti gli altri Ministri, che si saranno ingeriti, ed averanno avuta parte nelle spese concernenti il medesimo, riconoscendosi le robbe comprate, la loro qualità, e prezzi, affinche la nostra Camera non venga defraudata; e di questa revisione ne faccia susseguentemente la relazione al Pontefice eletto, secondo viene prescritto in detta nostra Bolla.

XV. Ed affinche sia inviolabilmente osservato tutto ciò, che viene da Noi disposto nel presente Chirografo, siccome nella nostra Costituzione è stato da Noi prescritto, così presentemente ripetiamo e vogliamo, che chiunque contro l'espresso tenore del medesimo ordinarà, o darà esecuzione a qualche pagamento da farsi dalla Camera Apostolica, dalla Capitolina, o dal Palazzo Apostolico, a titolo di quanto è stato da Noi di sopra proibito, estinto, abolito, e soppresso, sia tenuto del proprio a risarcire i danni inferiti con tali indebiti pagamenti.

XVI. Vogliamo ed ordiniamo in oltre, che succedendo in Conclave la morte di qualche Cardinale, li Conclavisti del medesimo si debbano subito fare uscire a tenore delle Costituzioni de' nostri Predecessori; e non possano esser pigliati al servizio da verun' altro Cardinale nel medesimo Conclave.

XVII. Perchè alcune variazioni e dichiarazioni, da Noi stabilite ed ingionte in detta nostra precedente Costituzione, richieggono, che si proveda a quello, che dovrà farsi nel tempo de i Novendiali, vogliamo perciò ed ordiniamo, che il solito Foglio, il quale s' imprime per regola alle Congregazioni de i Reverendissimi Cardinali, contenga quanto siegue, cioè:

Che nella prima Congregazione generale, la quale si aduna nella Camera de' Paramenti, si leggano dal Segretario del Sagro Collegio le Costituzioni de' Sommi Pontefici Gregorio X. che incomincia: *Ubi periculum* al §. *Caeterum*, di Giulio II. *de Simoniaca Electione*, di Pio IV. Gregorio XV. *de Electione*, e di Urbano VIII. confermatoria del Rito dell'Elezione stabilito dal detto Gregorio, aggiungendovi ancora la detta nostra Costituzione, le quali tutte vengano nell'istesso tempo giurate dalli Reverendissimi Cardinali.

Che si franga l' Anello Piscatorio; Che li Presidenti del Piombo consegnino l'impressorio del Piombo delle Bolle, che parimente verrà infratto; Che il Datario o sotto Datario consegni la Cassa delle Suppliche, ed il Segretario de' Brevi, o il suo Sostituto, quella de' Brevi; Che si proceda poi alla conferma, ovvero elezione del Governatore di Roma, e si deputino due Persone erudite, l' una per fare l'Orazione in lode del defonto Pontefice, e l' altra sopra l' elezione del nuovo; Che si deputino parimente alcuni Cardinali, i quali sopraintendano alla struttura del Conclave; il che terminato, si accompagni poi il Cadavere del morto Papa alla Basilica Vaticana.

Che nella seconda Congregazione, da tenersi nella Sagrestia di San Pietro, si debbano a tenore di detta nostra Bolla, alla quale intieramente ci riferiamo, confermare con un solo giro di Bussola tutti gli Ufficiali di Roma, e dello Stato Ecclesiastico; Che vengano ammessi li Conservatori di Roma; E che li Cardinali deputati riferiscano la situazione da loro stabilita per la struttura del Conclave.

Che nella terza Congregazione venga eletto con voti segreti il Confessore, e doppo l' occaso del Sole si dia sepoltura al Cadavere del morto Pontefice, standovi presenti li Cardinali dal medesimo creati.

Che nella quarta Congregazione si eleggano due Medici, ed il Chirurgo.

Che nella quinta Congregazione si eleggano parimente lo Speziale, e due Barbieri con due Coadiutori.

Che nella sesta Congregazione dall' ultimo Cardinale Diacono vengano estratte le Celle; e che li Maestri di Ceremonie non participanti esibiscano i loro Brevi facoltativi di entrare in Conclave, purche fra tutti non eccedano il numero di sei, a tenore di quanto in detta nostra Bolla è stato prescritto.

Che nella settima Congregazione si propongano le istanze per avere il terzo Conclavista da i Cardinali presenti in Roma, riservando quella de i Cardinali assenti al tempo del loro arrivo; e che si eleggano gli Scopatori per servizio e mondezza del Conclave, a tenore di detta nostra Costituzione.

Che nell' ottava Congregazione si eleggano due Cardinali, da' quali debbano approvarsi li Conclavisti; e che a i medesimi dello stesso giorno debbano tanto li Cardinali, quanto ogni altro, che avrà l'ingresso in Conclave, trasmettere in un foglio da loro sottoscritto, li nomi e cognomi, grado, e patria di quelli, che intendono di seco condurre in Conclave: Avvertendo, che rispetto a i Cardinali esattamente si osservino le Bolle Apostoliche, le quali trà le altre cose dispongono, che i Conclavisti debbano esser persone, che siano state almeno un' anno al loro servizio.

Che nella nona Congregazione si deputino per suffragj segreti tre Cardinali, i quali debbano per tutto il tempo della Sede Vacante soprainrendere ed invigilare alla clausura, e cura del Conclave, ed altresì alla mondezza del medesimo, il tutto a tenore di detta nostra Costituzione; Portaranno per tanto seco i Cardinali una Schedola, nella quale siano scritti li Nomi di quei Cardinali, che stimaranno più opportuni per una tale incombenza, le quali Schedole verranno aperte in publico, e rimaranno eletti quei Cardinali, che avranno maggior numero di Voti, quantunque non eccedano la metà.

Che nella decima Congregazione li Cardinali non costituiti in Ordine Sagro, siano tenuti di esibire i loro Brevi per aver la voce nella Elezione; E che vengano deputati il Muratore, ed il Falegname per servizio del Conclave, i quali dovranno avere li requisiti espressi in detta nostra Bolla, avendo riguardo di preferire secondo il solito quei soggetti, che dal Cardinal Camerlengo saranno stati deputati per la struttura del Conclave.

Che poi nel giorno seguente, cantata la Messa dello Spirito Santo, e recitata l' Orazione *de Eligendo*, li Cardinali entrino processionalmente nel Conclave, e vengano loro lette le antiche Costituzioni unitamente con l' altra, da Noi come sopra promulgata, le quali dovranno da essi secondo il solito giurarsi; Doppo di che, il Cardinal Decano farà loro una Esortazione per la sollecita Elezione di un buon Pastore alla Chiesa Universale.

Quali provisioni e dichiarazioni, da Noi, come sopra, stabilite, e ciascuna di esse singolarmente, vogliamo, che si debbano sempre ed in perpetuo onninamente, pienamente, ed esattamente osservare, adempire, ed eseguire; che non si possano mai in alcun futuro tempo, sotto qualunque pretesto e causa, benche incognita ed inopinata, da veruna Persona impugnare, da quelle in tutto o in parte riclamare, o in qualsisia modo controvertere o ritardare la di loro inviolabile esecuzione; e per tal' effetto ordiniamo a voi Reverendissimi Cardinali Capi di Ordini, e Camerlengo pro tempore, che dobbiate a suo tempo invigilare per il loro totale adempimento, con darne gli ordini opportuni, ed in caso di bisogno, publicarne qualunque Editto,

delegandovene Noi sopra ciò tutte le opportune facoltà; e farete tutt'altro, che per l'esecutione di tutte le cose premesse stimarete in qualunque modo essere necessario, per esser così mente e volontà nostra precisa ed espressa. Volendo e decretando, che al presente nostro Chirografo, il quale ordiniamo, che immediaramente venga registrato in Camera, e ne' suoi Libri, a tenore della Bolla di Pio IV. *de Registrandis*, non si possa mai opporre di surrezione, orrezione, nè di alcuno altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione; nè che mai sotto tali o altri qualunque pretesti quantunque validi, validissimi, legitimi, e sostanziali, benche chiusi nel corpo della Legge, anche di jus quesito, e pregiudizio del Terzo, possa essere impugnato, moderato, o rivocato, ridotto ad viam juris, o concedersi verso di esso l'aperizione Oris, o altro qualunque rimedio di ragione o di fatto, di Grazia o di Giustizia, o concesso per Moto proprio, e con pienezza di Podestà, giovare ad alcuna Persona, o in qualunque modo impedire la perpetua ed inviolabile essecuzione di quanto è stato da Noi, come sopra, ordinato e stabilito; e che così, e non altrimente, debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi sì da Voi, che da qualunque Giudice e Tribunale, benche Collegiale, Commissario e Delegato, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati à Latere, Camerlengo di S. Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà e giurisdizione di definire ed interpretare diversamente; dichiarando Noi fin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tuttociò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità scientemente o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare contru la forma e disposizione del presente nostro Chirografo; quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, benche non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quei, che in qualunque modo vi avessero o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostanti la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quaesito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni ed Ordinazioni Apostoliche, Brevi, Chirografi, anche per nuove permissioni e concessioni, ed altri qualunque indulti nostri e de' nostri Predecessori, concernenti specialmente il Conclave, e Sede Vacante, nelle parti però repugnanti a queste nostre provisioni e dichiarazioni, le facoltà e privilegj in essi concessi, anche a i Cardinali, e Sagro Collegio, ed a qualunque altra Persona quantosivoglia privilegiata, e privilegiatissima, che per comprenderla vi si ricereasse di farne una espressa ed individua menzione, benche muniti di Decreti irritanti, ed altre forme, e clausole, anche derogatorie delle derogatorie più effrenate, insolite, ed inusitate, che avessero di espressa specificazione, e che si dovessero registrare di parola in parola; Decreti Concistoriali e Camerali, Leggi Civili e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, consuetudini anche immemorabili, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto e registrato, e supplendo Noi con la pienezza della nostra Podestà Pontificia ad ogni vizio e difetto quantunque sostanziale e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena e total'essecuzione ad effetto di quanto si esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente ed espressamente deroghiamo, anche con pienezza di derogatoria delle derogatorie.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 24. Decembre 1732.

CLEMENS PP. XII.

LXXVII.

Erectio ac Dotatio Collegii Ritus Græci in Oppido Ullani Bisignanen. Dioecesis pro Pueris & Adolescentibus dicti Ritus ex Epiro descendentibus.

Dat. die 11. Octob. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter multiplices onerosi Nobis ex alto commissi Pastoralis officii solicitudines illa potissimum mentem animumque excitat nostrum, per quam Ecclesiastica Italo-Albanorum Juventus, quæ procul a Turcarum tyrannide ad maternum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ se contulit sinum, & in ejusdem fidelis adolescit amplexu, per rectos sacræ disciplinæ tramites dirigatur, ut sic directa pretiosos absconditosque in agro Dominico bonorum morum sacrarum Literarum, & divinarum rerum inveniat Thesauros illos, qui eam, aliosque per eam æterna beatitudine locupletent, eisque sic locupletatis provide Sacrorum Conciliorum id enixe exoptantium decreta debitum sortiantur implementum.

Caus. hujusce erectionis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, in Terris Regni Siciliæ citra Pharum, & præsertim Calabriæ, quamplura Ritus Græci loca reperiantur, quorum Juventus, etsi probis moribus, sacrisque literis addiscendis ad latinorum Seminaria Puerorum ecclesiasticorum inibi existentia admittantur, nihilominus ob Ritus & Idiomatis diversitatem ab hujusmodi admissione eidem Juventuti ea non proveniat utilitas, quæ ejusdem Ritus cultui opportuna esse dignoscitur; unde quamplures errores abususque, ac multa eidem Ritui in spiritualibus dissona oriuntur; Nos honæ, exactæque, ac a nonnullis Romanis Pontificibus, & præsertim a fe. re. Clemente Papa XI. Prædecessoribus Nostris, optatæ Juventutis prædictæ educationi, reique spiritualis debito cultui consulere volentes, atque attendentes nullum aptius remedium a Nobis adhiberi posse, quam si, prout Collegiorum Nationalium alibi erectorum experientia docet, in oppido Ullani Bisignanen. Dioeces., quæ fere tota a familiis dicti Ritus colitur, unum Collegium hujusce Ritus erigatur, in quo Pueri & Adolescentes ex Epiro, in qua Regni prædicti Terris citra Pharum ex honestis parentibus, legitimoque matrimonio orti alantur, & Græcis literis, liberalibus disciplinis, ac scientiis, sacra præsertim Theologia, ecclesiasticis præterea Ritibus, a Viris probatæ fidei & doctrinæ, Ritosque memorati peritis sedulo instituantur, ut postquam in hujusmodi studiis profecerint, non solum spiritualibus suæ Nationis necessitatibus, verum etiam Missionibus Orientalibus operam suam locare valeant, & sic divina favente gratia recta Sacramentorum, necnon divinorum Officiorum administratio sperari possit sic, ut sana & integra fidei prædicatio & doctrina in Orientis partibus aliquando restituatur. Hinc Nos ut tam pium ac necessarium opus ad omnipotentis Dei gloriam, & Sanctæ Fidei Catholicæ exaltationem, & Juventutis bonam exactamque educationem debite perficiamus, Motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine a Monasterio Abbatia nuncupato Sancti Benedicti de Ullano, ejusdem Sancti Benedicti, seu alterius

Ordinis, dicti Oppidi ejusdemque Diœcesis, quod dilectus filius noster Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Presbyter Cardinalis Caraffa nuncupatus, in Commendam ad sui vitam ex concessione & dispensatione Apostolicis ad præsens obtinet: Palatium Abbatiale dicti Monasterii cum omnibus & singulis ejus mansionibus, ædibus, ædificiis, officinis, aliisque membris, uod eum omnibus & singulis Domunculis, eidem Palatio annexis: necnon Ecclesiam ejusdem Sancti Benedicti eidem Palatio propinquam, & in qua animarum cura Parochianorum dicti Monasterii, quæ illius Abbati perpetuo Commendatario pro tempore existenti subest, & per unum Presbyterum idoneum ab eodem Abbate perpetuo Commendatario nominandum, & ab Ordinario loci approbandum, exercetur; ac perpetuam sine Cura Cappellaniam in dicta Ecclesia, coi per alterum Presbyterum ejusdem Ritus ab eodem Abbate perpetuo Commendatario deputato deservitur, quique Missam singulis Festis diebus inibi celebrare tenetur, eique ab eodem Abbate eleemosyna pro celebratione cujuslibet Missæ hujusmodi duo Caroleni monetæ dicti Regni persolvuntur, Apostolica auctoritate, de consensu præfati Petri Aloysii Cardinalis, dismembramus, separamus, & segregamus; itaut nullum jus alicui imposterum in Palatio & Ecclesia præfatis competat, aut competere quomodolibet possit & valeat; eisque sic dismembratis, separatis, ac segregatis Palatium jamdictum in Collegium Puerorum & Adolescentium Ritus Græci ex Epiro provenientiom, & in dicto Regno, quod Neapolitanum appellatur, ex veris catholicis parentibus ortorum, in oppido Ullani Apostolica auctoritate perpetuo erigimus & instituimus; eoque sic erecto & instituto Ecclesiam memoratam, & Domunculas, prævia Curæ Animarom Parochianorum a Monasterio, necnon juris nominandi unum pro exercitio Curæ Animarum Parochianorum hujusmodi, ac deputandi alterom Presbyteros pro Ecclesia a Nobis, sicut præfertur, dismembrata servitio, ac Missæ celebrationi, ab Abbate perpetuo Commendatario abdicatione, eadem Apostolica auctoritate de dicto consensu similiter perpetuò unimus, annectimos, & incorporamus; dictamque coram per dicti Collegii Rectorem, cui Collegium congruam substentationem assignare debeat & teneatur, exercendam: necnon jus oominandi & deputandi hujusmodi ad dictum Collegium a Nobis, ut præfertur, per præsentes erectum & institutum, ad quod, & pro eo ad illius Rectorem jus deputandi Presbyterum, qui unus ex ejusdem Collegii Minister, non tamen illius Rector, existat pro dictæ Missæ celebratione deputare spectet & pertineat; cum hoc tamen, quod nunc & pro tempore existens dicti Monasterii Abbas & perpetuus Commendatarius eidem Collegio pro celebratione Missæ consuetam duorum carolenorum prædictorum pro qualibet Missæ celebratione eleemosynam persolvere debeat & teneatur, eadem Apostolica auctoritate de pari dicti Petri Aloysii Cardinalis coosensu transferimus, ac eidem Collegio pro illius dote, illiusque Alumnorum, Magistrorum, Præfectorum, aliorumque ei inservientium substentatione, omnes & singulos fructus, jura, obventiones, & emolumenta universa quæcumque, tam certa quam incerta, & ex cura animarum Parochianorum, ac aliàs quomodocumque & undecumque ex Domunculis provenientia, & in quacumque re consistentia; necnon omnes & singulas taxas, quæ Seminariis Puerorum Ecclesiasticorum Ritus latini in dicto Regno existentibus a prædicto aliisque Monasteriis, in quibus Itali Albani Ritus Græci degunt & existoot, commendari solitis, ad præscriptum Concilii Tridentini annuatim persolvuntur, prævia taxarum hujusmodi a Seminariis Ritus latini hujusmodi, quæ ulterius Pueros Italos Albanos Ritus Græci admittere non teneantur, separatione, Collegio a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecto; itaut prædictum aliaque Monasteria & Beneficia, existentia in dictis locis & terris, Italo-Albanorum prædicti Ritus Græci pro tempore obtinentes, taxas ab eis, ut præfertur, persolvi solitas imposterum Collegio a Nobis per præsentes erecto hujusmodi persolvere debeant & teneantur, eadem Apostolica auctoritate pariter perpetuò applicamus & appropriamus;

Palatium Abbatiale S. Benedicti de Ullano.

Ecclesia Parocchialis,

Ac una Cappellania ab eadem Abbatia dismembratur.

Novoque Collegio applicatur.

Dotis pars:

§. 2. Et Nos summam sex millium scutorum monetæ Romanæ ad effectum illa investiendi in tot bona stabilia in utilitatem & manutentionem dicti Collegii & Alumnorum ex Apostolica nostra benignitate in ejusdem Collegii a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecti subsidium assignamus, elargimur, & donamus;

Alia sex millia scutorum eidem assignantur.

§. 3. Curam verò, regimen, & administrationem Collegii a Nobis erecti Ven. Fratri Nostro moderno & pro tempore existenti Episcopo Bisignanen. ac per eum sub legibus præscribendis, servataque forma Concilii, regendi, gubernandi, & administrandi committimus & mandamus, illudque ejus Ordinariæ Jurisdictioni subjicimus, & subjectum esse volumus; eique, donec in dictum Collegium illius Alumni admittantur, liceat omnium & singulorum a Nobis unitorum, annexorum, & incorporatorum per se, vel alium ab ipso Episcopo deputandum, seu alios, dicti Collegii nomine realem, actualem, & corporalem possessionem propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere; illorumque fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, necnon sex millia scuta prædicta percipere, exigere, levare; ac in ejusdem Collegii a Nobis per præsentes erecti utilitatem investire in bonis stabilibus, ut præfertur.

Cura ejusdem Bisignanen. Episcopo committitur.

§. 4. Verum quia frumenta aliæque fruges, quæ ex annuis reditibus primo dicti Monasterii colliguntur, in duobus dicti Palatii, a Nobis in Collegium per præsentes erecti hujusmodi, horreis reponi ac conservari consueverunt, volumus, ut dicto Petro Aloysio Cardinali, donec ipse vixerit, & Monasterium, sicut præfertur, obtinuerit, liber decernatur ingressus ad horrea donec alter sibi ad repositionis & asservationis hujusmodi effectum, Collegii a nobis erecti sumptibus, sibi exhibeatur locus; prædicti verò Petri Aloysii Cardinalis in Monasterio successores aliunde, & in loco, a Collegio, a Nobis per præsentes, erecto, omnino separato sibi quærere debeant & teneantur. Ac demum, ut Collegium a Nobis per præsentes erectum aliquod perenne grati animi obsequium erga Monasterii Abbates perpetuos Commendatarios exhibere valeat, unam libram Ceræ albæ in die Festo Sancti Benedicti dare debeat & teneatur.

Census annuus Abb. Commendat. solvendus.

§. 5. Decernentes, præmissa omnia & singula, ac easdem præsentes nullo unquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis aut obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu proprio, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concedi, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices successores Nostros, ac etiam per Nos & Sedem Apostolicam præfatam pro tempore

Clausulæ.

faciendis & concedendis, comprehendi posse vel debere; sed semper ab illis excipi, & qooties illæ emanabunt toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa qoomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per dictum modernom, & pro tempore existentem Episcopum Bisignanen. qoandocumque eligenda concessas, validasque & efficaces fore & esse, suosque pleoarios & integros effectus sortiri & obtinere; illisque ac Collegio seu Seminario a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecto hujusmodi, illiusque Pueris, Magistris, Officialibus, aliisque Ministris, in eo pro tempore existentibus præfatis, perpetuo suffragari; sicque, & noo aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & diffiniri debere, irritumque & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnoo primodicti Monasterii & Ordinis, cujus illud existit, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Superioribos & Personis, ac quibusvis Collegiis seu Seminariis, illorumque Rectoribus, aliisque personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu simili, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ac verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime & expresse hac vice dumtaxet derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ dismembrationis, separationis, segregationis, erectionis, institutionis, unionis, annexionis, & incorporationis, translationis, applicationis, & donationis, commissionis, mandati, voluntatis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, quinto idus Octobris Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Visa de Curia.

I. Archiep. Ancyranus.

A. Cardinalis Pro-Datarius.

LXXVIII.

Moderantur qoædam Decreta pro Provincia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum Regni Portogalliæ.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 17. Nov. 1732. Pont An. III.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis noper fecit dilectus filius Michael a Jesu Maria Minister Provincialis Provinciæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Fraocisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Regni Portogalliæ, quod aliàs pro conservatione pacis, justitiæque distributivæ, & ad arceodum ambitum eadem Provincia divisa est in duo Territoria, alterum *Beira*, & alterum *Minium* respective ouncupata, e quibus par numerus Definitorum, Guardianorum, aliorumque Officialium in Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ constitueretur; Minister vero Provincialis, & Custos alternatim eligerentor: & inter alia decretum, stabilitumque fuit, quod si munus pro tempore existentis Ministri Provincialis Provinciæ præfatæ intra triennium, quo illud durare consuevit, per decessum seu aliter vacare contingeret, dignior Pater totius Provinciæ illius sigillum assumeret, & Capitolum pro Electione Vicarii Provincialis convocaret: Item, quod si in uno ex dictis duobus Territoriis aliqui de novo erigerentor Conventus seu Hospitia, eorom Superiores in Capitulo ejusdem Proviociæ suffragari nequirent, donec in altero Territorio totidem Conventus seu Hospitia pariter erigerentur; idque ad servandam æqualitatem votorum sive suffragiorum in utroque Territorio, qoæ omnia subinde per quasdam fel. rec. Clementis PP. XI. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 25. Februarii 1719. expeditas literas, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & inserto haberi volumus, approbata & confirmata fuerunt.

Hæc Provincia in duo Territoria aliàs divisa.

Decreta, de quibus in Rubrica.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, experientia postmodum edocuerit, booo regimini & tranquillitati ipsius Provinciæ expedire, ut enarrata duo decreta reformarentur ac immutarentur, atque in Capitulo Provinciali dictæ Proviociæ anno 1726. celebrato onanimis prodierit resolutio, quatenos Minister Provincialis apud hanc Sanctam Sedem pro congrua eorum moderatione obtineoda instaret; Quare prædictus Michael Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Michaelem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicatioois, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicatiooibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qoi rem mature discusserunt, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ut deinceps occurrente Officii Ministri Provincialis supradictæ Provinciæ infra tempus, quo durare solet, per decessom seo aliàs vacatione, sigillum ejusdem Provinciæ assumat, Capitulumque Moderantur.

pro Electione Vicarii Provincialis convocet dignior Pater Provinciæ ejus Territorii, cujus erat Minister Provincialis; deficiente vero Patre Provinciæ hujusmodi, Definitor seu Custos antiquior in electione; bisque pariter deficientibus in dicto Territorio, illius Guardianus habitu antiquior, quo semper idem suffragiorum sive vocorum numerus ex utroque Territorio habeatur in quacumque electione; utque erecto uno Conventu aut Hospitio in aliquo ea Territoriis præfatis, ejus Superior statim suffragari possit in Capitulo prædicto, dictusque Superior sit per unum triennium ex uno, & per aliud triennium ex altero Territoriis: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Harum Literarum firmitas.

§. 2. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Clementis prædecessoris literis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Novembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LXXIX. Confirmatis Literis Sa. me. Clementis PP. XI. Presbyteris Congregationis Piorum Operariorum post decennalem in eadem moram, ac Ordinarii loci approbationem ad Sacramentales Confessiones audiendas votum in Capitulis Generalibus conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 16. Nov. 1732. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs S. Sedi supplicatum, ut Capitulum Gen. quolibet triennio celebraretur; singula officia forent triennalia.

§. 1. Dudum pro parte tunc existentis Præpositi, & Capituli Generalis Congregationis Presbyterorum Piorum Operariorum nuncupatorum, rec. mem. Clementi PP. XI. Prædecessori Nostro exposito, quod ex eorum Constitutionibus potissimum Cap. 2. eruebatur, Capitulum dictæ Congregationis singulis annis officia annalia seu ad annum esse debere: itidem in Cap. 3. ipsarum Constitutionum habebatur, quod in receptione Vocalium omnes, qui decennale tyrocinium in dicta Congregatione laudabiliter explevissent, admitterentur, & aliàs, prout in præfatis Constitutionibus, quæ a fel. rec. Gregorio XV. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter nostris Apostolico munimine in forma specifica roboratæ, atque ab initio ejusdem Congregationis eo usque servatæ fuerant, uberius asserebant contineri. Quoniam vero jam pridem compertum erat, dictas Constitutiones Congregationis hujusmodi, quæ primum in Civitate Neapolitan. ortum habuerat, & subinde quoque extra illud Regnum adoleverat, in ejus exordio uptime accommodatas, tunc aliquo modo progressum, & bonum ipsius regimen impedire, ideo anno præcedenti in Capitulo Generali statutum fuerat, ut idem Capitulum futuris temporibus non nisi triennio expleto celebraretur, dictaque officia deinceps triennalia forent; utque Vocales ad numerum tricenarium reducerentur, ita ut in casu vacationis tantum alii juxta formam præscriptam admitterentur, quemadmodum ex resolutionibus desuper habitis fusius asserebatur etiam contineri.

Ac Vocalium numerus ad tricenarium redigeretur.

§. 2. Porro cum die 24. Julii 1716. ad preces tunc quoque existentis Procuratoris Generalis ipsius Congregationis, dictæ duæ resolutiones in Congregatione tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, relatæ fuissent, eadem Congregatio Cardinalium die 25. Septembris anni prædicti illas confirmandas esse censuerat; sed quia aliqui Presbyteri præfatæ Congregationis Piorum Operariorum, qui ad præscriptum primitivæ Regulæ illi nomen dederant, deduxerant præjudicium, quod ex limitatione numeri Vocalium sentiebant, ea huic resolutioni adhibita erat moderatio, ut fine illorum, qui primodictam Congregationem Piorum Operariorum ante publicationem decreti hujusmodi ingressi fuerant, præjudicio procederetur; nonnullisque ex eisdem Presbyteris adversus præfatas duas resolutiones reclamantibus, negotium iterum ad supradictam Congregationem Cardinalium delatum fuerat; & Partibus utrimque voce & scriptis informantibus, dicta Congregatio Cardinalium in decisis perstiterat. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Exponentes binas resolutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderabant, idem Clemens Prædecessor supplicationibus, prædictorum Exponentium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, binas resolutiones a Capitulo Generali factas, ut præfertur, cum omnibus & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica confirmavit, & aliàs, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis die prima Aprilis 1717. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Quæ a C. gregat. Epi. & Re. gul. concessa

Et a Clemente XI. confirmata.

§. 3. Cum autem, sicut dilecti filii, modernus Præpositus, aliique Presbyteri Capitulares dictæ Congregationis Piorum Operariorum Nobis nuper exponi fecerunt, experientia edocuerit, enarratam limitationem numeri Vocalium ad triginta dumtaxat multis in eadem Congregatione incommodis occasionem præbere, in novissimo Capitulo Generali prædictæ Congregationis die 11. Aprilis anni proxime præteriti celebrato, concordibus suffragiis resolutum fuit, ut numerus præfatus sub certis modo & forma infra dicendis augeretur, & in hac parte procurateur derogatio memoratarum Clementis prædecessoris literarum. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet

In novissimo Capitul decretum, ut a S. Apost. Vocalium major numerus depon retur.

innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ipsius S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Piorum Operariorum sibi desuper factam attenderunt, remque undique mature discusserunt, consilio, resolutionem enunciati Capituli Generalis novissime celebrati, per quam disponitur, quod omnes Presbyteri ejusdem Congregationis Piorum Operariorum, qui decennium post Novitiatum in Congregatione prædicta transegerint, atque ab Ordinario loci ad Sacramentales Fidelium Confessiones audiendas approbati fuerint, votum sive suffragium in Capitulo Generali ipsius Congregationis habere possint, eadem auctoritate tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen in reliquis præfatorum Clementis Prædecessoris literarum forma & dispositione, necnon quoad præmissa auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

Votum Presbyteris a decennio in Congreg. degentibus &c. conceditur.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Clementis Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis Piorum Operariorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 26. Novembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LXXX. Decretum, ut Fratres Provinciæ Portugalliæ Tertii Ordinis Sancti Francisci ad Studia extra illam se conferre nequeant sine licentia Provincialis, ejusque Definitorii, vel sine facultate Ministri Generalis cum consilio ejusdem Definitorii &c.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 20. Dec. 1732. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Preces, earumque causa.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Conceptione Minister Provincialis Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ Portugalliæ, quod, licèt in eadem Provincia Studia pro iis Religiosis, qui illis operam dare velint, non deficiant, plures tamen ex eis fugam arripiunt, ac in Hispaniis proficiscuntur sub prætextu ibidem incumbendi literariis exercitationibus in aliquo ex Conventibus dicti Tertii Ordinis, vel Fratrum de Observantia, quò dum perveniunt, ut plurimum contigit, eos majorem laborem in addiscenda musica, quam in literis consequendis impendere.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Antonius Minister Provincialis, quo talis inordinatio cum disciplinæ regularis detrimento imposterum tollatur, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum desideret; Nos ipsum Antonium Ministrum Provincialem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, ut Fratres memorati Tertii Ordinis Provinciæ Portugalliæ ad studia extra dictam Provinciam sine licentia Provincialis ejusque Definitorii, vel sine facultate Ministri Generalis cum consilio ejusdem Definitorii Provincialis, sub pœnis fugitivorum a jure & statutis Religionis se conferre nequeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis earumdem Cardinalium.

Decretum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Decembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXI. Innovatio literarum Clementis X. super prohibitione ambitus: ac confirmatio quorumdam decretorum Capituli Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha pro hujusmodi impediendo ambitu.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 28. Jan. 1733. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis

A Generali Congreg hujus Capitulo edita Decreta.

Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum, quod Capitulum Generale dictæ Congregationis, mense Majo proxime prætetito Mediolani celebratum, in executionem mandatorum Congregationis Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, quibua eidem Capitulo Generali injunctum fuerat, ut rationem iniret occorrendi ambitiosæ cupiditati Religiosorum ipsiua Congregationis de Somascha, qui Vocalatus in ea pro tempore vacantes, aut gratias expectativas ad illos, a Sede Apostolica procurabant; re diligenter, uti par erat, discussa nonnulla edidit decreta, quæ ad compescendum ejusmodi ambitum in primis expedire sibi visa sunt, quæque a majori parte Vocalium simul congregatorum sigillatim, & ad unum approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Quæ sint hujusmodi Decreta.

Primo: Che eletti da chi spetta li revisori de' meriti, e questi riconosciuti da'medesimi Deputati, debbano i nomi di coloro, che avranno i requisiti, restare affissi per tre giorni in luogo publico secondo l' ordine delle Provincie, affine che ogni uno de' PP. Vocali segretamente possa informarsi delle loro qualità e merito formale, per indi, inerendo alle nostre Costituzioni, proporsi li meriti all' intero Capitolo Generale, che doverà con voti segreti giudicarli.

II. Che in avvenire non si possino approvare i meriti di alcuno, il quale non abbia fatta Scuola per tre anni a' nostri, o pure non sia stato Maestro iu motibus de' Novizj, o de' Chierici, o esercitata la cura d'Anime (purche non sia Superiore) o abbia servito all'Ospitale, e per lo spazio de' suddetti tre anni, quando ad uno de'detti Ministerj sia stato destinato da Superiori; ma sopra tutto, che nella approvazione de' meriti debba attendersi più al costume, che a qualunque altra condizione.

III. Che oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre Costituzioni, prima d' obligatsi il Novizio a i tre voti solenni, debba fare il giuramento di non procurare in alcun modo Breve di Vocalato.

IV. Che succedendo il caso, che Dio non voglia, che alcuno de' nostri ricnrresse directe vel indirecte, mediate vel immediate per conseguire Breve di Vocalato, resti ipso facto decaduto da' suoi meriti. Chi informarà sopra il Memoriale, sotto pena della privazione di voce activa e passiva debba avvertire, che per forza del detto ricorso il recurrente e decaduto dagli stessi meriti, che saranno enunciati nel Memoriale, ed incorsn nelle pene comminate nella Bolla di Clemente X.

V. Che resti comandato in virtù dello Spirito Santo, e con formale precetto di Santa Obedienza a qualunque graduato e non graduato della nostra Congregazione, quando non sia ricercato da Nostro Signore, di non fare attestati, fedi, ed altre simili informazioni, le quali possano facilitare il conseguimento del Vocalato, e rivocata non possa nascondere la proibizione del ricorso come sopra.

VI. In fine, che dal nostro Padre Procuratore Generale a nome di tutto il Capitolo Generale si supplichi alla Sagra Congregazione di avvalorare con l' Oracolo di Nostro Signore, quanto lo stesso Capitolo ha giudicato di suggerire in venerazione degli ordini Supremi di detta Congregazione.

§. 2. Quare prædictus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalia votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticia sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibec innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, enunciatas fel. rec. Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri literas die 15. Februarii 1675. in simili forma Brevis emanatas, quibus omnibus & singulis supradictæ Congregationis de Somascha Clericis & personia ambitua, seu recursus ad favores quarumcumque personarum sæcularium, & ecclesiasticarum, de gremio ejusdem Congregationis non existentium, pro obtinendis guberniis, ac superioritatibus, aut vocalatu Capituli Generalis dictæ Congregationis, sub excommunicationis latæ sententiæ, & perpetuæ inhabilitatis pœnis prohibetur, omniaque & singula in literis præfatis contenta & disposita, auctoritate Apostolica tenore præsentium innovamus, ac pro innovatis haberi volumus & mandamus; necnon præinserta decreta a novissimo Capitulo Generali edita, ut præfertur, primum nempe & secundum prout jacent, reliqua vero scilicet tertium, quartum, & quintum sub infrascriptia emendationibus, auctoritate præfata harum serie approbamua & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus & sanamus.

Confirmatis Clementis PP. Literis, dd. Decreta rata habentur.

Quæ quidem emendationes sunt hujusmodi, nimirum quoad tertium ex dictis decretis: Che oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre Costituzioni prima di obligatsi il Novizio alli tre Voti solenni, debba giurare la totale osservanaa del suddetto Breve di Clemente X. e dell altro, che si spera ottenere dalla Santità di Nostro Signore senza procurare nè direttamente nè indirettamente alcuna dispensa. Quoad quartum: Che oltre le pene comminate in detto Breve di Clemente X. chiunque (che Dio non voglia) contraverrà al medesimo, resti ipso facto decaduto dalli suoi meriti, e che sotto le pene del medesimo Breve s'intendano compresi non solamente quelli, che ivi sono espressi, ma eziandio li Superiori, e ogni altro che contribuità o con le informazioni o in altra maniera, a chi pretendesse di ottenere tali dispense, Quoad quintum: Che resti proibito ad ogni Superiore graduato e non graduato di detta Congregazione, quando sia ricercato per parte di Sua Santità o delle Sagre Congregazioni delle Informaziooi sopra le istanze, di chi domandasse li Vocalati o altre simili grazie e dispense, il fare tali informazioni a favore de' ricorrenti senza esprimere in esse la proibizione de'suddetti Brevi, & il giuramento fatto, sì da'Supplicanti, che dalli Superiori da non cooperare a tali concessiooi contro alla forma de'medesimi Brevi.

Emendantur [illegible] Capitulo dictorum Decretorum.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, ac pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 4. Non obstantibus Cnostitutionibus & Ordinationi-

Obstantium derogatio.

Google

nationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, ſupradictæ Congregationis de Somaſcha, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 28. Januarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXII. Deputantur Preſbyteri Congregationis Miſſionis pro adminiſtratione ac directione Collegii Clericorum prope Civitatem Placentiæ Provinciæ Bononien. recenter erecti, cum diverſis Ordinationibus perpetuo ſervandis.

Dat. die 3. [illegible] Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apoſtolicæ Dignitatis faſtigio, nullis licet meritorum noſtrorum ſuffragiis, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam conſtituti, circa Collegiorum ad piam rectamque adoleſcentium, aliorumque in ſortem Domini vocatorum educationem recenter erectorum ſtatum, feliciemque progreſſum libenter intendimus; & ut Chriſtifidelium quorumcumque, præſertim ſublimi Cardinalatus honore fulgentium in eum finem operam ſuam, ac bona ſibi a Deo collata liberaliter conſerentium, vota optatos habeant effectus conceſſe Nobis a Domino poteſtatis partes ſtudioſa charitate interponimus, ſicut, omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ſalubriter expedire arbitramur.

Aliquid primò fuerit inſtitutum hoc Hoſpitale.

§. 1. Aliàs ſiquidem poſtquam Hoſpitale ſub titulo Sancti Lazari, prope & extra Muros Civitatis Placentin. Provinciæ Bononien. ſitum, quod dudum Adminiſtratore ſeu Rectore carnerat, dilecto filio noſtro Julio Tituli Sancti Criſogoni S.R.E. Preſbytero Cardinali Alberono nuncupato, per eum quoad viveret juxta Conſtitutionem fe. re. Clementis Papæ V. prædeceſſoris Noſtri in Concilio Viennenſi editam tenendum, regendum, & adminiſtrandum, auctoritate Apoſtolica commiſeramus ſeu conceſſeramus, per Nos accepto, quod dictum Hoſpitale olim quidem Leproſis curandis deſtinatum fuerat; verum, ubi morbus hujuſmodi per Italiam graſſari deſierat, vice ac loco Leproſorum, egeni primum, & infirmi ſenes illuc introduci cœperant, ac demum poſtremis temporibus utriuſque ſexus atque cujuſvis ætatis pauperes invalidi ipſius Placentin. Civitatis & Diœceſis paſſim receptarentur; adeout etſi idem Hoſpitale aliquando non modicum utilitatis & levamenti attuliſſet, progreſſu tamen temporis ex diverſitate ſexus & ætatis hujuſmodi non levia incommoda orta eſſent; ipſe vero Julius Cardinalis, qui in ea Civitate, illiuſve partibus ortus & educatus erat, ac Hoſpitale præfatum in meliorem & longe utiliorem ſtatum ad Dei gloriam, publicumque Eccleſiæ bonum tum ejuſdem Hoſpitalis proventibus, tum ære ſuo convertere, priſcamque in Altaris Miniſtris diſciplinam & mores pro dignitate, quantum in ſe erat, in patria ſua reparare atque inſtaurare ſibi propoſuerat, ex dicto Hoſpitali Collegium pro Clericis ſæcularibus univerſæ Diœceſis præfatæ, qui ſpiritualibus exercitiis vacare debebant, priuſquam ad Sacros Ordines promoverentur, quique ante completa literarum ſtudia e Seminario Eccleſiaſtico Placentin. egrediebantur, necnon pro aliis Alumnis ſeu Convictoribus tam dicti Seminarii quam totius Diœceſis ſtudiis Eccleſiaſticis, Sacriſque Ritibus ibidem imbuendis, inſtitui ſummopere deſiderabat;

Et in Collegium erectum.

§. 2. Nos pium ac laudabile ejuſdem Julii Cardinalis propoſitum plurimum in Domino commendantes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes & ſingulas perſonas, quæ tunc in dicto Hoſpitali reperiebantur, aſſignata prius unicuique earum annua præſtatione ad ſui vitam duratura, ac de ſemeſtri in ſemeſtre anticipate perſolvenda centum quinquaginta librarum monetæ Placentin., necnon Miniſtros (retentis tamen ex iis, quos ipſe Julius Cardinalis ſervitiis dicti Collegii aptos & idoneos cenſeret) atque etiam Rectorem Hoſpitalis hujuſmodi, cui cura animarum eidem Hoſpitali annexa incumbebat, poſtea tamen quam dicto Rectori de aliquo perpetuo Beneficio Eccleſiaſtico ad ſui ſubſtentationem ſufficienti proviſum, annuave ſimilis penſio Eccleſiaſtica, Apoſtolica auctoritate, reſervata, ſeu aliàs congrua portio alimentaria arbitrio Ven. Fratris Epiſcopi Placentin. ſive dilecti filii ejus Vicarii in ſpiritualibus Generalis taxanda, conſtituta foret, amovimus; ipſumque Hoſpitale unà cum omnibus oneribus & obligationibus, ei quomodolibet injunctis, perpetuo ſuppreſſimus & extinximus; ac in dicti Hoſpitalis ſic ſuppreſſi & extincti locum perpetuo itidem ereximus ac inſtituimus unum Collegium ſub eodem titulo ſeu denominatione Sancti Lazari, a memorato Julio Cardinale, ejuſque in regimine & adminiſtratione hujuſmodi Succeſſoribus, regendum & gubernandum etiam per Miniſtros & Officiales ſibi beneviſos; ac unum Rectorem Preſbyterum ſæcularem, eorum nutu & arbitrio ſemper & quandocumque amovibilem, etiam ad curam animarum exercendam deputandum, de gremio tamen ipſius Collegii, poſt deputationem primi Rectoris ad inſtar nominationum, quæ a Regularibus ad curam animarum obeundam in ſuis Eccleſiis fieri ſolent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum approbandum; in quo Collegio reciperentur nedum Clerici ſæculares univerſæ Diœceſis prædictæ ad Sacros Ordines promovendi, adhoc ut inibi Exercitia ſpiritualia peragerent, antequam ad dictos Ordines promoverentur, ſolutis tamen per eos congruis alimentis pro qualitate & conditione temporum præſcribendis; ſed alii etiam Clerici ſæculares hujuſmodi, præſertim Alumni & Convictores Seminarii prædicti, inde ante abſoluta ſtudia egredientes, ab Ordinario pariter approbati, ut in eodem Collegio Sacrarum Literarum, ac Theologiæ theoreticæ & practicæ ſtudium proſequerentur, atque Ritus Eccleſiaſticos, & cantum Gregorianum ſub præceptoribus, qui forent Preſbyteri ſæculares, Sacra Pagina, ac Verbo Dei ſcripto & tradito probe eruditi, perdiſcerent; ita quod Alumni gratis, Convictores vero hujuſmodi, ſolutis ipſi Collegio ſimiliter congruis alimentis, admitterentur; omnes autem Clerici præfati ſub regimine Preſbyterorum quoque ſæcularium, a Julio Cardinale & ſucceſſoribus prædictis eligendorum & deputandorum, vivere deberent: ipſique

Quo pacto, quibuſve conditionibus expeditæ ſuper hujuſm. erectione Apoſtolicæ literæ:

A Card. Alberon[illegible] redactum:

Collegio

Collegio sic erecto & instituto pro illius manutentione, ac Clericorum in eo gratis retinendorum, Rectoris, Lectorum, Magistrorum, aliorumque Ministrorum substentatione omnia & singula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hospitale ita suppressum & extinctum, illiusque Rectorem curarum respective quoquo modo spectantia, eorumdemque bonorum fructus, reditus, & proventus, qui, ut pariter acceperamus, octodecim millium librarum dictæ monetæ valorem annuum non excedebant, in perpetuum quoque applicavimus & appropriavimus; & aliàs, prout in Nostris desuper sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1732. Tertio Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac postmodum hujusmodi literæ pro parte ipsius Julii Cardinalis eidem Ven. Fratri Episcopo Placentin. exhibitæ, protinus executioni demandatæ fuerunt in ea parte, qua earenus demandari poterant, facta inter alia assignatione dictarum centum quinquaginta singulis personis ac Ministris, mille vero librarum annuarum similis monetæ Rectori Hospitalis sic suppressi & extincti pro congrua ejus portione alimentaria, quemadmodum in dictis literis injunctum fuerat.

Quæ ab Episcopo Placentino executioni fuerunt demandatæ.

§. 3. Cum autem, sicut idem Julius Cardinalis Nobis nuper exposuit, is pro magnitudine suscepti a se operis ad locum ipsum, ut cuncta ordine inspiceret ac disponeret, accedere opportunum judicaverit; & ad majorem Dei gloriam suis magna ex parte pecuniis manus admoveri curaverit, peramplo ædificio ad usum Collegii, ut præfertur, erecti & instituti, quod prosequi ac perficere intendit, statim ac transacta hyeme per minus rigido anni tempore licebit; ea vero occasione serio secum expensa, ac cum aliis prudentibus viris consulta atque discussa ratione, rem ipsam ad optatum debitumque effectum perducendi compererit, haud ita facile fore, tot idoneos Presbyteros sæculares seorsim degentes invenire, ac ex diversis partibus accersere, qui en, quo par est, fervore, animorumque consensu, non minus annuos reditus ejusdem Collegii provide administrare, quàm Clericos præfatos rite, sicut præmittitur, edocere ac instruere valeant; ac proinde vigore facultatis sibi in enarratis literis nostris attributæ Presbyteros Congregationis Missionis, utpote quæ secundum ejus institutum, & quamdam declarationem re. me. Alexandri Papæ VII. prædecessoris etiam nostri, per suas in simili forma Brevis literas die 21. Septembris 1565. editam, Clero Sæculari aggregata existit, ad præmissa deputandos duxerit sub diversis conditionibus, cum Superioribus ipsius Congregationis Missionis ab eodem Julio Cardinale jam communicatis, perpetuoque, ac quamdiu ejusmodi Collegium duraverit, servandis; illudque Consilium eo lubentius complexus sit, quod Presbyteri dictæ Congregationis Missionis præcise instituti noscuntur pro instruendis atque excolendis personis Ecclesiasticis ultra obligationem Sacrarum Missionum, quas peragunt maxime populis ruri degentibus, quasque per illorum in præfatum Collegium introductionem, cum eorumdem Presbyterorum numerus auctus fuerit, in Terris, Castris, alisque locis supradictæ Diœces. Placentin. peragere poterunt; cupiatque propterea dictus Julius Cardinalis deputationem hujusmodi cum conditionibus præfatis Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri: ac insuper decerni, nullum Clericum prædictæ Diœces. ad Sacros Ordines illic promoveri posse, qui prius Exercitiis spiritualibus in eodem Collegio per decem dies non vacaverit, Alumnos vero & Convictores in ipso Collegio pro tempore degentes, quò impensius literarum studiis divinoque cultui incumbant, aliqua peculiari præprogativa invitari, ac donari; Nobis propterea humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Julii Cardinalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, felicesque dicti Collegii successus pro commisso Nobis divinitus pastoralis solicitudinis munere promovere & juvare sinceris exoptantes affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, deputationem Presbyterorum Congregationis Missionis pro administratione bonorum, ac redituum Collegii sic erecti & instituti, atque instructione ac directione Clericorum in ipso Collegio pro tempore existentium, ab eodem Julio Cardinale factam, seu propediem faciendam, conditionesque ad id præscriptas, infra referendas, auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuo approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus, ac quoscumque juris vel facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt vel intervenerint, supplemus & sanamus; quæ quidem conditiones sunt, quæ sequuntur, videlicet. Primo: Personæ deputandæ ex Presbyteris & Laicis Congregationis Missionis numero duodenario pauciores esse nequeant, octo nimirum Presbyteri & quatuor Laici seu Coadjutores; isque numerus pro opportunitate & incremento redituum Collegii potius augendus sit, quam imminuendus. Secundo: Presbyteri & Laici Congregationis Missionis, servitio seu ministerio Collegii addicti, remaneant nihilominus uniti capiti & corpori ejusdem Congregationis, ac jugiter subjecti visitationi & correctioni illius Superiorum Majorum tam quoad spiritualia quam quoad propria eorum & Collegii temporalia. Tertio: Ad Superiores Majores Congregationis pertineat omni tempore & quacumque occurrente occasione destinare ac deputare tum Rectorem Collegii, cui incumbet exercitium curæ animarum cum facultate supplendi per alium, servata tamen forma literarum nostrarum prædictarum circa approbationem Ordinarii, & alia in eisdem Literis præscripta, tum reliquos omnes Officiales ac personas servitio Collegii necessarias, illosque & illas amovere, aliosque collocare, prout opus vel expediens fuerit. Quarto: Officialibus Ministerio Collegii deputatis pro tempore, ac præcipue Rectori, competat plena administratio omnium rerum temporalium ejusdem Collegii tam præsentium quam futurarum, ac ubicumque existentium, quin alius quisquam sese in ejusmodi administratione immediate ingerere valeat; neque aliud eos maneat onus sive obligatio quam reddendi rationem suæ administrationis tam Superioribus Majoribus Congregationis, quam ipsi Julio Cardinali & successoribus, quoties illam exigent. Quinto: Nec Superiores Majores nec Rector bona, & capitalia Collegii nunc & pro tempore existentia, eorumve annuos reditus alienare, distrahere, oppignorare, aut permutare valeant sine expressa licentia & consensu eorumdem Julii Cardinalis & Successorum, sed omnia conservare & meliorare debeant in majus commodum & beneficium ipsius Collegii dumtaxat, itaut nec fructus quovis sub prætextu in alios usus erogare, seu convertere possint. Sexto: Rector, Officiales, aliæque personæ servitio Collegii destinatæ, ac etiam Superiores Majores Congregationis (pro iis, quæ directionem Collegii in spiritualibus & temporalibus respiciunt) recognoscere debeant præeminentem auctoritatem sive superioritatem Julii Cardinalis

Cardinalis prædicti erga hoc Collegium beneficentia:

Presbyteros Congr. Missionis pro ejus regimine deputat.

Quæ deputationi conditiones adduntur. [partly illegible]

Ne personæ deputatæ sint pauciores duodecim;

Qui suis Superioribus sint omnino subjecti,

Ad quos pertineat Rectorem, cæterosque Officiales destinare;

Illis vero plena rerum temporalium competat administratio;

Nemini vero ejus bona alienare, oppignorare &c. liceat.

Ipsius Cardinalis & Successorum quæ sit facultas.

suorumque successorum, profitendo erga illos eamdem dependentiam & subjectionem quam ipsa Congregatio profitetur quoad functiones sui Instituti Ordinariis locorum, ubi adsunt ejus Domus; & inter alia ipsi Julius Cardinalis & Successores, quatenus repererint Rectorem, vel alios destinatos ministerio Collegii in aliquo deficientes vel culpabiles, petere valeant a Superioribus Majoribus eorum amotionem, & aliorum subrogationem in locum amotorum: si id sine rationabili causa sibi denegaretur, illos propria auctoritate a superioritate præfata removere; hæcque facultas Julio Cardinali & successoribus reservata censeatur, etiam circa Alumnos, Convictores, & Ordinandos juxta formam quoad istos dictarum nostrarum Literarum. Septimo: Rector, Officiales, aliæque personæ Congregationis, servitio ejusdem Collegii tam in ejus apertione quam progressu temporis destinandæ, non solum uniti & unitæ capiti & corpori Congregationis remanere debeant, ut præfertur; sed etiam specialiter aggregati & aggregatæ sint, & esse censeantur Provinciæ Romanæ pro necessaria faciliorique communicatione inter Julium Cardinalem & Successores, ac Visitatorem pro tempore Provinciæ hujusmodi, qui verisimiliter in Urbe residebunt, ubi commode de rebus, bonum gubernium Collegii concernentibus, unà deliberare & agere poterunt. Octavo: Pro prospero regimine Collegii in eisdem spiritualibus & temporalibus liceat superioribus Majoribus Congregationis, cum scientia tamen semper, & approbatione Julii Cardinalis & successorum, regulas seu statum condere circa normam, seu modum vivendi, conversandi, ac sese gerendi in Collegio; illasque & illa successu temporis, quotiescumque necesse fuerit, mutare, alterare, ac variare, quæ accurate in omnibus observari debeant, perinde acsi a Nobis sigillatim approbatæ seu approbata fuissent.

Ipsi vero Officiales Congreg. Romanæ aggregentur.

Superioribus autem Congregat. competat vivendi normam præscribere.

§. 4. Porro nonnullorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo eadem auctoritate Apostolica harum serie statuimus & ordinamus, quod deinceps nemo ad aliquem ex Sacris Ordinibus in Civitate & Diœces. Placentin. assumatur, nisi prius, (præter ea, quæ a Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis constituta sunt) ad minus per decem dies in Collegio præfato, postquam apertum fuerit, inclusus, spiritualibus Exercitiis vacaverit, ac de omnibus ad digne suscipiendum & rite exercendum Ordinem hujusmodi eruditus fuerit, & de hoc literas testimoniales Presbyterorum dictæ Congregationis Missionis ad ipsum Ordinarium detulerit, sub pœna adversus contrafacientes suspensionis ab executione Ordinum aliter susceptorum, & alias, prout a supradicto Alexandro Prædecessore quoad initiandos eisdem Sacris Ordinibus in Urbe, ac sex Episcopatibus suburbicariis, per suas pariter in forma Brevis die 7. Augusti 1662. expeditas literas sancitum reperitur. Cæterum quo tam Alumni quam Convictores Collegii præfati pro tempore existentes, etiam præmii laborum suorum aliquando consequendi spe excitati, eò alacrius memoratis studiis, Sacrisque & Ecclesiasticis disciplinis assiduam operam impendant, eosdem Alumnos & Convictores, qui per aliquot annos in dicto Collegio laudabiliter versati, studiis & disciplinis præfatis sedulo ac cum progressu incubuerint, & aliàs idonei fuerint, in collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum, quibus imminet cura animarum, ac præsertim de quibus per concursum juxta Decreta dicti Concilii Tridentini providendum est, cæteris paribus, ac in æqualitate suffragiorum aliis anteferri volumus & mandamus, salva ac servata in reliquis omnibus & singulis, quæ præsentibus non adversantur, præfatarum literarum Nostrarum forma & dispositione.

Decretum quod Clerici Placentini Ordines suscipere nequeant nisi per decem dies in hoc Collegio Spiritualibus vacaverint Exercitiis.

Alumnis vero in concursu ad Beneficia prælatio conceditur.

§. 5. Decernentes, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper ac perpetuo firma & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quoties opus sit, præfatæ Congregationis Missionis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; necnon omnibus & singulis illis, quæ in prioribus literis Nostris prædictis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Olivetius.

LXXXIII.

Statuitur, ut Procurator Assistentes Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini eligi non possint in Generalem ante sexennalem vacationem ab officio.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 5. Febr. 1733. Pont. An. III.

§. 1. Felici prosperoque Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quem in præcordiis gerimus paternæ charitatis, regimini & gubernio pro pastorali nostra solicitudine, quantum cum Domino possumus, salubriter prospicere, omnemque ambitus & cupiditatis occasionem ab ejusdem Ordinis Alumnis, quemadmodum in diversis aliis Religionis Ordinibus provide constitutum dignoscitur, procul arcere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ille ex Fratribus dicti Ordinis, qui Procuratoris Generalis, aut aliquo quatuor Assistentium Generalium officio perfunctus fuerit, in Priorem Generalem ipsius Ordinis immediate, ac nisi prius ab officio hujusmodi per integrum sexennium vacaverit seu cessaverit, ullo modo eligi possit & valeat, tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Decretum.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus, etiam in Capitulo generali Ordinis hujusmodi proximè celebrando, sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime & inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum perpetua observantia.

§. 3. Non

Obſtantium derogatio.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, iodultis, & litetis Apoſtolicis eidem Ordioi, illiuſque Superioribus, Procuratori, & Aſſiſtentibos Generalibus præfatis, & aliis quibuſvis Fratribus & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingolis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſoffi ienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamos, cæteriſque contrariis qoibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſos fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Februarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliveriua.

LXXXIV. Confirmatio Decreti, io nopero Capitulo Generali Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Moote Carmelo editi, quo Provinciis Calabriæ citerioris & ulterioris coocedirur alternativa Provincialatus, & quatoor Defioitorum.

Dat. die 19. Febr. 1733. Pont. An. III

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis deſoper Apoſtolicæ ſervitutis officio, votis illis, per quæ paci & quieti inter Chriſtifideles quoslibet, præſertim ſob ſuavi Religionis jugo, Altiſſimo famulantes, opportune conſulitor, libenter annuimus, atque favoribus proſequimur opportunis.

Decretum de quo in Rubrica.

§. 1. Cum itaque, ſicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo Generali dicti Ordinis menſe Novembris anni 1731. in Alma Urbe noſtra celebrato, ſtaturum foerit, ot in Provinciis Calabriæ citerioris & ulterioris ejuſdem Ordinis alternativa Provincialatus, quatuor Definitorum, & duorum Sociorum pro Capitulo Geoerali, pro majori qoiete ipſius Provinciæ in duas diſtinctæ, oempe Cuſſentin. & Cathacen. introduci deberet, ipſe Prior Generalis alternativam hujuſmodi a Nobis approbari & confirmari ſummopere deſiderat; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dicti moderni Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a qoibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſqoe Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet ionodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutom fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibos inclinati, de Venerabiliom Fratrum noſtrorom S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qoi relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam audiverunt, & rem

Confirmatur & explicatur.

mature diſcuſſerunt, conſilio, petitam alternativæ confirmationem auctoritate noſtra Apoſtolica concedimus; nempe ut in futuro triennio, computando a Capitulo Provinciali proxime celebrando, Provincialis ſit ex parte Calabriæ citerioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali ea eadem parte citerioris: Reliqui vero duo Definitores, & alter Socius pro Capitulo Generali ſint ex parte Calabriæ ulterioris, & Conventuum illi annexorum, ex qua pariter parte erit Socius Provincialis ad Provinciam viſitandam; In ſubſequenti autem triennio Provincialis viceverſa ea parte Calabriæ ulterioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali eligatur: ſed Socius Provincialis pro viſitatione ſit ex parte Calabriæ citerioris; & ſic deinceps per turnum ſive alternativam perpetuo inviolabiliter ſervetur. Cæterum Priores locales impoſterum ex illa parte, in qua Conventus exiſtunt, eligantur ſive inſtituantur. Celebratio demum Capituli Provincialis, ſive Congregationis intermediæ in quocumque Conventu magis commodo, & a Priore Generali vel Provinciali juxta Ordinis Conſtitutiones deſignan. fieri poterit: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum dictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Februarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Decretum Capituli Provincialis Provinciæ Sancti Eulearii, ſeu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Franciſci, circa Electionem Cuſtodis pro Capitulo Generali. LXXXV.

Dat. die 2. Febr. 1733. Pont. An. II

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces pro obtinenda confirmatione Decreti.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Commiſſarii Generalis, Provincialis, Cuſtodis, quatuor Definitorum, Exprovincialis, Guardianorum, & Diſcretorum Provinciæ Sancti Eulearii, ſeu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Franciſci, pro Comitiis Provincialibus canonice & legitime congregatorum, Nobis expoſitum fuit, quod ipſi ad evitandas deinceps lites & diſſentiones ſuper Cuſtodiatu dictæ Provinciæ ediderunt Decretum tenoris ſequentis, videlicet:

Digitized by Google

§. 2. Ne imposterum circa Custodiatum jurgia, lites, controversiæ, contentiones, aut cavillationes in longius protrahantur, vel de novo nascantur, Religiosi pœnitentes Tertii Ordinis Sancti Francisci Provinciæ Sancti Eulearii, seu Aquitaniæ, canonice ac legitime congregati pro comitiorum Provincialium celebratione, Regiis mandatis obtemperantes, quibus in ordine ad Capitulum Generale Christianissimus Princeps jubet, nos ita esse paratos, ut omnes ad præfatum Capitulum mittendi, semper comparati sint ad iter, & suo tempore proficisci teneantur: Ne mora sit nobis in ruinam, juxta Statutorum nostrorum præscriptum, quod maxime jacet Cap. V. Part. VIII. Decretum nostrum inter comitiorum solemnia actum Tolosæ in Conventu nostro Beatæ Mariæ de Pace die 12. Junii 1724. iterum confirmando ac roborando circa ejusmodi Electionem, de novo statuimus, quolibet triennio post Electionem Patris Provincialis eligendum fore Custodem Provinciæ juxta formam Statutorum nostrorum ac Sacrorum Canonum statuta, qui Socius Patris Provincialis ad præfatum Capitulum Generale simul unà, aut cum illius Proministro, se conferre ac interesse possit & debeat. Quoniam vero hæc nostra Provincia pro Statutorum determinatione eo usque nedum diffusa sit, quin Pater Provincialis sufficientem per se illi opem infundere possit; nec aliunde, nisi in ordine ad Capitulum Generale Custos eligatur, ut omnes declinemus jurisdictionis conflictus, quibus Religionis decus & ordo alterari solent, omnibus & singulis Statutorum privilegiis, quibus jurisdictio Custodis jurisdictioni Patris Provincialis æquari videtur, expresse renunciamus, ut sunt sigillorum jura, Conventus visitandi privilegia, Fratres excommunicandi, incarcerandi, necnon Clericos ad Sacros Ordines mittendi potestas aut jurisdictio, præsertim præcedentia illa, qua vi Statutorum Cap. VI. Part. X. potest ac debet, circa quæ assentationem nostram, qua in præfato Decreto sub die 12. Junii 1724. ejusmodi privilegiis ac præcedentiis subscripsimus, ex æquo retractamus; nolentes præter supra memoratam Custodem omnibus frui juribus ac privilegiis, quæ sparsim in sui favorem in Constitutionibus nostris continentur; Quod si in dies Deo favente nostrorum augeatur Conventuum numerus, Custodi assignari poterint custodiæ: quo eveniente, omnibus & singulis in sua Custodia juribus ac privilegiis gaudebit Custos, quæ ipsi in tali casu jure ac merito competunt. Ut autem ista firma sint in futurum, prima data occasione ad Sanctam Sedem erit recursus, quatenus Summus Pontifex pro sua bonitate ac benignitate præsens istud nostrum Decretum approbare, confirmare, ac roborare dignetur; Actum unanimi consensu in Capitulo Provinciali in Conventu nostro Sanctæ Mariæ de Bono Occursu die 22. Maji 1730.

Quod sit hujusmodi Decretum:

Et a quibus subscriptum.

Frater Damasus Commissarius Generalis.
Frater Caprasius Minister Provincialis.
Frater Fulgentius Custos Provinciæ.
Frater Victor Diffinitor.
Frater Philippus Diffinitor.
Frater Ferdinandus Diffinitor.
Frater Joachim Diffinitor.
Frater Leo Exprovincialis.
Frater Casimirus Guardianus - Conventus Beatæ Mariæ de Bono Occursu.
Frater Elizeus Guardianus - Conventus Tolosani.
Frater Joseph Guardianus - Conventus Insulæ Jardanis.
Frater Dominicus Guardianus - Conventus Maseriensis.
Frater Hyacinthus Guardianus - Conventus Miramontani.
Frater Jacobus Guardianus - Conventus Coloniensis.
Frater Paulus Guardianus - Conventus Tonnensis.
Frater Candidus Guardianus - Conventus Turnonensis.
Frater Exuperius Guardianus - Conventus Barbastensis.
Frater Hilario Superior Hospitii Agionensis.
Fr. Bernardinus Discretus Capituli.
Fr. Fabianus Discretus.
Fr. Martialis Discretus.
Fr. Guillelmus Discretus.
Fr. Theodorus Discretus.
Fr. Michael Discretus.
Fr. Ciprianus Discretus.
Fr. Joannes Franciscus Discretus.
Fr. Bruno Discretus.
Fr. Julianus Secretarius Provincialis.

Præsens Decretum concordat cum originali.

Fr. Casimirus Andricu prædictæ Provinciæ Procurator in Curia Romana.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos dictos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertum Decretum Capituli Provincialis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur auctoritate Apostolica.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Solitæ Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVI. Statutum alternativæ in Electione Provincialis pro Provincia Franciæ Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo.

Dat. die 3. Martii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quod aothore Deo gerimus, cura animum noſtrum ſolicitat ad ea peculiari paternæ charitatis ſtudio ſtatuenda, per quæ Chriſtifidelium, divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, quieti, & felici regimini opportunis rationibus conſulatur.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Eliſeus Monſignani, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo antiquæ obſervantiæ Regularis, quod cum Provincia Franciæ dicti Ordinis ex diverſis natiouibus componatur, ac in quatuor diſtrictus: diſtrictum ſcilicet primò Franciæ: ſecundò Normanniæ: tertiò Leodii, & Lotharingiæ (qui ſimul collecti conficiunt numerum centum tredecim Sacerdorum & Clericorum) & quartò diſtrictum Picardiæ, Atrebatum, & Hannoniæ centum octoginta Sacerdotes & Clericos complectentem; ſit diviſa;

Petitio, quibus innixa fundamentis.

Verum propter multorum expoſtulationes in certa quadam agitatione & diſſenſione verſetur, quibus nullum aliud remedium afferri poteſt pro pace & tranquillitate in eadem Provincia firmiter ſtabilienda, quam inſtituendo alternativam ſeu Turnum pro Provincialatu adinſtar duarum aliarum Regni Galliæ Provinciarum; ideo dictus Eliſeus Procurator Generalis animi ſui ſenſum unà cum illo Prioris Generalis Ordinis hujuſmodi protulit, ad occurrendum ejuſmodi incommodis expedire, ut, quantum fieri poteſt, inter duas ejuſdem Provinciæ partes æquilibrium & æquitas ſervetur: tres quidem primi diſtrictus ſcilicet Franciæ, Normanniæ, & Leodii-Lotharingiæ ex una parte, ex altera vero diſtrictus Picardiæ, Atrebatum, & Annonum alternis vicibus de triennio in triennium Provincialatum obtineant.

§. 2. Quare prædictus Eliſeus Procurator Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Eliſei Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut in poſterum in prædicta Provincia Franciæ alternativa ſupranarrata fideliter obſervetur, itaut uno triennio ex Fratribus Franciæ, Normanniæ, & Leodii-Lotharingiæ Provincialis eligatur: altero verò ſubſequenti triennio e Fratribus diſtrictus Picardiæ, Atrebati, & Hannoniæ Provincialis eligatur: cæteris electionibus tum Priorum, tum Definitorum, aliorumque Officialium, remanentibus juxta priſtinum uſum hactenus obſervatum; & impoſterum in eadem Provincia obſervandum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Statuitur alternativa Provincialatus de triennio in triennium.

Præſentium Literarum firmitas:

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et obſtantium derogatio.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Martii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVI Confirmatio Decretorum Commiſſariorum Generalium Indiarum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum, circa miſſionem Viſitatoris ad Provinciam Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis ex aliena Provincia &c.

Dat. die 1 Martii 1733 Pont. An. II

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Ingles Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, quod dilecti filii Joannes de Soro, & Dominicus Loſſada, ultimus ac modernus reſpective Commiſſarii Generales Indiarum dicti Ordinis, quædam decreta pro bono dictæ Provinciæ regimine ediderunt, quibus, Commiſſariorum Generalium hujuſmodi anteceſſorum ſuorum ordinationes confirmando, mandarunt Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ Ordinis præfati pro tempore exiſtenti, ut nullatenus mittere valeat ad dictam Provinciam Viſitatorem ex aliena Provincia: neque eligat vel nominet ex eadem Provincia alium præter tres, a ſuo Definitorio propoſitos, ad Viſitationem: ſimiliter ne detineat Vocales & Procuratores miſſos ab eadem Provincia, neve ſe intromittat in eorum Eleemoſynis, neque in negotiis ſibi commiſſis: & aliàs, prout uberius continetur in ipſorum Joannis, & Dominici Commiſſariorum hujuſmodi patentibus literis, deſuper confectis, ac de Hiſpanico idiomate in latinum verſis, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Sancitum ne Viſitator Provinciæ Philippinarum

Eligatur e aliena Provincia,

Et a ſuo n propoſitus Definitori &c.

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatus, Theologus Regius pro congreſſu Immaculatæ Conceptionis, & in hac Familia Ciſmontana totius Ordinis S. P. N. Franciſci Commiſſarius Generalis, & Indiarum, & Servus &c.

Tenor S tuti editi a ultimo Co miſſario Ge Indiarum.

RR. PP. Provinciali, ac Venerando Diffinitorio Proviaciæ noſtræ Sancti Gregorii Philippinarum, ſalutem in Chriſto Jeſu Domino Noſtro.

§. 2. Quoniam Nobis conſtat R. P. Joannem Luengo, anteceſſorem noſtrum Commiſſarium Generalem Indiarum, perpendendo inconvenientia gravia, quæ oriebantur ex generali Regula, mittendo ad eam noſtram Provinciam Commiſ-

sarium Visitatorem ex aliena; & quia magis proportionata admittendum ex ea Visitatorem erat Provincia nostra Excalceatorum Sancti Didaci in Mexico, quæ est adeo distans & remota, ut est notorium; &, prærerquam quod Visitatores gravissimn periculo vitæ debebant exponi, non poterant Provinciam adire absque gravissimis expensis, parum consnrmibus paupertati, quam juxta Regulam nnstram professi sumos, & quin Prnvincia exhausta maneat ad succurrendum veris necessitatibus snnrum Fratrum, si expensas faciat Visitatoribus in eundo & redeundo, his omnibus attentis Paternitas Sua Reverendissima, utens facnltate a lege concessa, ut possit eligi Visitator ex eademmet Provincia visitanda, qnando ita fuerit expediens, vel adsit grave aliquod impedimentum, ut ex alia mittatur; & cupiens occurrere supra expressis inconvenientibus, disposuit, ordioavit, & præcepit suis literis Patentibus, ut imposterum Visitator nostræ Provinciæ Philippinarum eligatur ex Patribus benemeritis ejusdem Provinciæ, & quod non admitteretur ex ulla alia Provincia. Propterea cum prn patte ejusdem nostræ Provinciæ eadem Nobis fuerit facta repræsentatio, & supplicatum, ut dignaremur præfata omnia confirmare nostris literis Patentibus, & pariter alias literas Patentes circa idem, & in quibus etiam cavetur, ne Commissarii Generales novæ Hispaniæ detineant Vocales seu Procuratores a dicta Provincia missos: nec se intromittant in eleemosynis ad eamdem pertinentibus, neque in negotiis & dependentiis, quarum causa veniunt, emanatas a prædecessoribus nostris RR. PP. Juliano Chumillas sub 29. Septembris anni præteriti 1688. & Josepho Sunz sub 26. Aprilis 1713. confirmando antecedentes, & aliam a dicto Reverendissimo Chumillas expeditam die 28. Maji 1689. in qna ordinat & præcipit dictis RR. PP. Commissariis Generalibus novæ Hispaniæ pro tempore, ne possint mittere nec nominare in Visitatorem dictæ Provinciæ, nisi nnum ex tribus, ad hunc effectum præsentatis a Reverendo Definitorio ejusdem Provinciæ; Igitur, consormando Nos dictamini dictnrum trium antecessorum nostrorum fundato in sancto zelo, prudentia, & æquitate, virtute præsentium, & in hac patte utentes nostræ potestatis plenitudine, confirmamus, nmnes Patentes, & supra expressas determinationes his nostris pro insertis habentes, & denuo ordinamus & præcipimus per Sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & sub pœna excommunicationis majnris latæ sententiæ ipso facto incurrenda, Rev. P. Commissario Generali moderno, & pro tempore, ut nullatenus mittere audeant ad dictam Prnvinciam Philippinarum Visitatorem ex aliena; neque eligant vel nominent ex eadem alium præter tres à suo Definitorio propositos ad visitationem, eo modo, quo præceptum & confirmatum fuit a dictis RR. prædecessoribus nostris Commissariis generalibus Indiarum. Et similiter præcipimus, ne detineant Vocales & Procuratores missos a dicta Provincia, neve se intromittant in eorum eleemosynis, neqne in negotiis sibi commissis; Sed potius ordinamus, & monemus, ut cum omni benignitate, charitate, & religiosa affabilitate ipsos recipiant & tractent, eisdemque assistant & faveant in omnibus necessariis ad eorum expeditionem & conductionem in his, quæ ipsis exposuerint; qooniam ita convenit ad bonum guberniom dictæ Provinciæ nostræ, qui in omnibus hic expressis, & in aliis Patentibus prædecessorum nostrorum, bac nnstra, ot dictum est, confirmatis, pnssit, nec debeat esse aliqua tergiversatio; & Vestris Patribus Reverendissimis ordinamus & præcipimus, ut adimpleant, adimplereque faciant, in quantum ad ipsos attinet, omnia his nostris literis contenta, ipsasque notificent per originales vel authenticam copiam Rev. P. Commissarin Generali moderno vel pro tempore respective Proviociarum novæ Hispaniæ, ut ipsis constet de bac nostra dispnsitione, & ipsam ad literam ohservent, uti præceptum & determinatum est. Datum in hoc nnstrn Conventu S. P. N. Francisci Matriten. 3. Januarii 1724.

Ne Commissarii Gener. Hispaniæ Vocales ex illius Provinciæ detineãt. Nec se intromittant in eorum eleemosynis, & negotiis.

Fr. Joannes de Soto Commissarius Generalis, & Indiarum.

Fr. Didacus de Espinosa Secretarius Generalis Indiarum.

Fr. Dominicus Lossada Regularis Observantiæ Sancti P. N. Francisci, Lectnr Jubilatus Complutensis, Catholicæ Majestatis pro Immaculatæ Conceptionis Regali congressu Theologus, Exprovincialis Provinciæ Castellæ, Pater illius Sancti Jacobi, Exsecretarius Generalis Ordinis, & Commissarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, & Servus &c.

Eadem Decreta confirmata a moderno Commissario Gener.

RR. PP. Provinciali, ac Vener. Definitorio nostræ Provinciæ Sancti Gregorii Philippinarum, salutem, & pacem in Christo Jesu Domino Nostro.

§. 1. Quoniam Rev. P. Fr. Joseph a Sancta Ella Prædicator, ex-Prominister, Pater, & Procurator præfatæ ooslræ Provinciæ Sancti Gregorii, Nobis præsentavit Memoriale quoddam nomine dictæ Provinciæ, per quod confirmari supplicat literas Patentes expeditas die 3. Januarii 1724. a Reverendissimo P. N. Fr. Joanne de Soto, Lectore Jubilato, Catholicæ Majestatis pro Beatæ Virginis Immaculatæ Conceptionis Regali congressu Theologo, & Ministro Generali totius Ordinis S. P. N. Francisci, cum esset Commissarius Generalis Indiarum, in quibus confirmat, & sub gravibus pœnis observare præcipit Patentes RR. Commissariorum Generalium Indiarum antecessorum ipsius, ad eamdem Provinciam Sancti Gregorii Philippinarum, ipsiusque salubrius gubernium attinentes, propterea virtute præsentium manu propria subscriptarum, majori sigillo nostri officii munitarum, & per Secretarium nostrum referendatarum, conformando Nos cum maturo dictamine & sensu dictorum nostrorum antecessorum, uti innixis justo ac sancto zelo, prudentia, & æquitate, confirmamus Patentes omnes & Decreta supra expressa, quæ hic pro insertis, ac si de verbn ad verbum exprimerentur, habemus; & denuo præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrenda, admodnm Rev. P. Commissario Generali novæ Hispaniæ moderno, ac pro tempore, ut nullatenus audeant mittere ad dictam nostram Provinciam Philippinarum Commissarium Visitatnrem alienæ Provinciæ, neque eligant vel oominent ex eadem Provincia aliqnem, nisi unum ex tribus ab eadem Provincia, vel ipsius Definitorio propositis & præsentatis; & pariter, ut nullatenus detineant Vocales & Procuratores ab eadem Provincia missos, nec se intromittant in eleemosynis, & negotiis hujusmodi Procuratorum curæ commissis; & quod observent omnia contenta & expressa in dictis literis Patentibus Reverendissimi Patris nostri Joannis de Soto, & aliorum Commissariorum Indiarum in ipsis confirmatis, quas notificari faciant in originali, vel copia aothentica, Rev. admodom Patri Commissario Generali oovæ Hispaniæ moderno, vel pro tempore, ot ipsis constet de hac nostra ordinatione, ipsamque ad literam, uti præceptum est, observent. Datum in hoc Convento S. P. N. Francisci Matriten. die 28. Martii 1731.

Fr. Dominicus Lossada, Commissarius Generalis Indiarum.

De

De Mandato Suæ Reverendissimæ Paternitatis, Fr. Sebastianus de Enzinas Secretarius Generalis Iodiarum.

Loco ✠ Sigilli.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Vincentius, præmissa quò firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsum Vincentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eumque a quibusvis excommonicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, præinserta Decreta, expediasque desuper patentes literas prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, qui in præmissis quomodolibet intervenerunt, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. — Iisdem Decretis robur auctoritatis Apostolicæ adjicitur.

§. 5. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Martii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVIII. Præscribitur modus imposterum servandus in deputatione Officialium Curiæ Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ac Reformatorum, Excalceatorum, & Recollectorum Franciæ, in locum Officialium hujusmodi, cedentium vel decedentium durante tempore suorum Officiorum.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 10. Aprilis 1733. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series.

§. 1. Cum, sicut pro parte dilecti filii Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, Inter alias ordinationes communi totius Ordinis prædicti consensu editas in novissimo Capitulo Generali, Mediolani habito, decretum fuerit, supplicandum Sedi Apostolicæ pro reductione in antiquum statum deputationis Officialium Curiæ dicti Ordinis in locum eorum, qui durante tempore ejusmodi officiorum illis cesserint, vel ab humanis decesserint; idem Minister Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos ipsum Ministrum Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audito prius per Nos super præmissis voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti, modum infrascriptum in deputatione dictorum Officialium Curiæ cedentium vel decedentium, deinceps post proxime futurum Capitulum Generale ejusdem Ordinis servari auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus, nempe, Quod, secuta electione Officialium Curiæ prædictæ, pro tempore existens Minister Generalis dicti Ordinis Fratribus Definitorii Generalis sex saltem Religiosos, debitis qualitatibus præditos, illius nationis, ex qua fuerit Officialis electus, proponere debeat, & ex iis tres ab ipso Definitorio seligantur, e quibus in eventum vacationis ejus Officii idem Minister Generalis unum ad sui libitum deputare teneatur; & si contigerit, alterum ex tribus Religiosis sic a Definitorio delectis decedere, aut inhabilem fore, facultas Ministri Generalis deputandi dictum Officialem ad duos reliquos; quatenus vero duo mortui, aut inhabiles fuerint, ad unicum superstitem limitata sit, & esse intelligatur; sin autem omnes tres obierint aut inhabiles reperiantur, tunc deputetur Religiosus dignior illius nationis, de qua erat Officialis electus in Capitulo Generali, demandato, in casu absentiæ Religiosi ita deputati, exercitio officii Secretario Officialis cedentis vel decedentis; quodque delectus trium Religiosorum prædictorum pro Fratribus de Observantia Reformatis, Excalceatis, & Recollectis, Franciæ nuncupatis dicti Ordinis, ab eorum respective Definitorio Generali perficiatur. — Quomodo providetur.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac inserta habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-

rem sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXXIX.

Ordini Fratrum Prædicarorum confirmatur facultas celebrandi Processiones Sanctissimi Corporis Christi, & Rosarii Beatæ Mariæ Virginis cum cnnfirmatione Brevis Clementis VIII. & Benedicti XIII. quod declaratur.

Constitutiones hic laudatas lege suo loco.

Dat. die eadem.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ edendæ hujusce declarationis.

§. 1. CUm, sicut accepimus, etsi ex ipso tenore Constitutionis nostræ, tertio Kalendas Aprilis Anno Incarnationis Dominicæ 1732., quæ incipit *Romanus Pontifex &c.* promulgatæ, perspicue luculenterque appareat, per moderationem a Nobis inibi adhibitam nonnisi ad terminos juris redactam fuisse inter alia Constitutionem fel. rec. Benedicti PP. XIII. Prædecessoris Nostri, cujus initium est *Pretiosus &c.* Anno ejusdem Incarnationis Dominicæ 1727. Septimo Kalendas Junii emanatam, ejusque declarationes, ac privilegia illa, gratias, favores, indulta, exemptiones, facultates, & declarationes, quæ ibidem Ordini Fratrum Prædicatorum de novo concessa fuerunt; nihilominus aliqui Constitutionem nostram sinistre, ac secus, quam par est, interpretantes, plerasque lites & controversias Fratribus prædictis moverint in diversis locis ac tribunalibus, per quas privilegia & prærogativas, quibus iidem Fratres, priusquam ipsa Constitutio Benedicti Prædecessoris emanaret, ex aliis legitimis titulis & concessionibus Apostolicis potiebantur, aggredi & oppugnare adnituntur: dictusque Ordo præcipue vexetur occasione celebrationis duarum Processionum, publicarumque supplicationum, Sanctissimi nempe Eucharistiæ Sacramenti, ac Rosarii Beatæ Mariæ Virginis, tametsi illam Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti die Dominica infra octavam Corporis Christi a re. mem. Pio V. & Clemente VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris juxta ejusdem Clementis Prædecessoris die 8. Martii 1597. alteram vero Rosarii Beatæ Mariæ Virginis Dominica prima Octobris ab ipso Benedicto Prædecessore per suas die 10. Aprilis 1725. in simili forma Brevis respective expeditas literas; necnon declarationem die 18. Julii 1726. desuper editam, quotannis peragendi facultas eidem Ordini diserte indulta fuerit; adeoque ante memoratam Benedicti Prædecessoris Constitutionem, in qua ejusque declarationibus Ordini prædicto nihil amplius circa duas Processiones præfatas tribuitur, quam quod jam antea per eosdem Pium, Clementem, & Benedictum Prædecessores attributum fuerat; Et quia mens & intentio nostra non est, nec unquam fuit, gratiis, indultis, exemptionibus, & privilegiis, dicto Ordini Fratrum Prædicatorum ante enarratam Benedicti Prædecessoris Constitutionem concessis, præsertim respectu duarum Processionum hujusmodi, aliquod vel minimum generare præjudicium; Hinc est, quod Nos lites & controversias præfatas e medio tollere, earumque occasionem, & quodvis aliud in præmissis impedimentum submovere cupientes: necnon Ordinem & Fratres prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ipsorumque Fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supradictas Clementis, & Benedicti Prædecessorum literas, editamque ab eodem Benedicto Prædecessore declarationem quoad duas Processionas, publicasve supplicationes præfatas cum omnibus & singulis in eisdem literis & declaratione dispositis & contentis, auctoritate Apostolica harum serie approbamus, confirmamus, & innovamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa deinceps exacte observari, atque executioni demandari, eadem auctoritate tenore præsentium præcipimus & mandamus. Præfatæ concessiones confirmantur.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac Ordini & Fratribus prædictis, aliisque, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in Clementis, & Benedicti Prædecessorum literis & declaratione præfatis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis anno 1667. celebrati ab Ordine Fratrum Sancti Francisci Capuccinorum circa residentiam Definitorum Generalium in Urbe. XC.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 5. Maji 1733. Pont.An.II.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis officii, quod authore Domino gerimus, solicitudo Nos admonet, ut Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in arctioris Religionis portum confugerunt, salubri regimini, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere jugiter studeamus. Exordium.

In dicto Capitulo Generali sancitum, ut Definitores Gen. Romæ residerent.

§. 1. Dudum siquidem occasione Capituli Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Cappuccinorum nuncupatorum, anno 1667. in Alma Urbe nostra celebrati, inter alia plurima decreta pro felici dicti Ordinis gubernio cum consensu & approbatione omnium Vocalium in eo congregatorum facta & stabilita, expresse statutum ac ordinatum fuit, quod Definitores Generales ejusdem Ordinis in Urbe præfata residerent, quibus pro urgentibus & gravioribus negotiis Religionis, communis foret commissio generalis facta Procuratori Generali per Ministrum Generalem, ita ut procederent insimul & conjunctim usque ad Capitulum Generale Ordinis hujusmodi; ac postmodum omnia & singula decreta præfata per relationem bon. mem. Hieronymi, dum viveret, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Farnesii nuncupati, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectoris, a fel. rec. Clemente PP. IX. Prædecessore Nostro approbata & confirmata fuerunt, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die 9. Septembris ejusdem anni 1667. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Quod a Clemen. XI. confirmatum.

Sed cum parum usque adhuc fuerit observatum.

§. 2. Cum autem, sicut Venerabilis Frater noster Franciscus Episcopus Ostien. & Veliternen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalis Barberinus etiam nuncupatus, Ordinis præfati apud Nos & eamdem Sedem similiter Protector, Nobis nuper exposuit, enarrata ordinatio seu dispositio circa Definitores Generales nusquam, vel parum huc usque observata fuerit, & quod ipsi Definitores assueti vivendi rationi, ac moribus in suis provinciis vigentibus, & ad illos Urbis præfatæ ægre se se accommodantes, procurabant, facileque obtinebant a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris licentiam revertendi in proprias Provincias; unde factum est, ut omnis discussio ac definitio negotiorum majoris etiam momenti dicti Ordinis fere semper sita esset in arbitrio solius Ministri Generalis pro tempore existentis, vel Procuratoris Generalis, qui absente eodem Ministro Generali deputatur juxta consuetudinem ejusdem Ordinis in Commissarium Generalem, pro Ultramontanis, si Minister Generalis in Italia, Italicis autem Provinciis, si ultra Montes extiterit; experientia vero compertum fuerit perniciosum, ac rationi minime consentaneum esse, quod Superiores sive Prælati majores dicti Ordinis destituantur ope & auxilio, quæ accipere possent a Diffinitoribus Generalibus præfatis, a quibus, utpote gnaris rerum ac morum suæ nationis, multum juvari possent ad negotia certius maturiusque definienda: minusque deceat, officium dictorum Definitorum Generalium prope otiosum & inutile jacere contra mentem Constitutionum, & antiquam Ordinis prædicti observantiam; ac proinde dilecti filii modernus Minister, & duo Definitores Generales, in Urbe præfata de præsenti existentes, unà cum aliquot aliis præstantibus, ac ætate provectioribus Religiosis ejusdem Ordinis, coram ipso Francisco Episcopo Cardinali congregati, unanimiter censuerint, aliquod huic rei remedium, antequam in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem celebrando electiones fiant, adhibendum fore. Quare memoratus Franciscus Episcopus Cardinalis Nobis humiliter supplicavit, quatenus in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Francisci Episcopi Cardinalis votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictam ordinationem seu dispositionem in Capitulo Generali anni 1667. quoad Definitores Generales editam, ut præfertur, & prout illam concernunt Clementis Prædecessoris literas præfatas, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, pariter & approbamus; &, quatenus opus sit, innovamus, illisque perpetuæ ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus. Præterea volumus atque statuimus, quod ipsa Commissio Generalis, procurationi Generali impertiri solita, imposterum ab eo in urgentibus & gravioribus negotiis Religionis unà cum dictis Definitoribus Generalibus simul & collegialiter unitis exerceatur: quodque hoc Definitorium, cui communis erit Commissio Generalis, bis saltem qualibet hebdomada congregari debeat cum eodem Procuratore Generali, qui illius congressibus præsideat, pro definiendis hujusmodi negotiis urgentibus & gravioribus pro tempore occurrentibus, quæ tam a Procuratore Generali, quam ab unoquoque ex Definitoribus Generalibus præfatis proponi possint, & in casu cujusvis inter eos discrepantiæ procedatur per secreta suffragia, quemadmodum in Definitorio Generali servatur; Si quis autem ex Definitoribus Generalibus prædictis in Urbe residere nolit, aut propter aliquod legitimum impedimentum non possit, privatus remaneat omnibus privilegiis & prærogativis, quibus uti Definitor Generalis hujusmodi potiebatur: & tunc per ipsum Diffinitorium Generale cum consensu Ministri Generalis alius Diffinitor Generalis, ex eadem tamen natione, eligatur, & in illius locum cum iisdem privilegiis & prærogativis substituatur ac subrogetur, ut Definitorium semper integrum sit, & completum. Insuper ut dicti Diffinitores Generales eo magis invitentur & alliciantur ad residendum in Urbe præfata, quò operam suam obsequiis propriæ Religionis, ejusque negotiis tractandis ac decidendis impensius addictam, & continuo navandam fore cognoverint: Nos inhærentes ejusdem Ordinis Constitutionibus, quibus præscribitur, recursum & appellationem interponendos esse gradatim a Guardianis ad Ministros Provinciales, & ab his ad ipsum Ministrum Generalem ejusque Definitorium, antequam causæ & lites ad alia Tribunalia extra dictum Ordinem deferantur, omnibus & singulis Romanæ Curiæ Tribunalibus, Judicibus, Officialibus, & Ministris, ac quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus, ne istiusmodi causas & lites recipiant & recognoscant, nisi juxta modum superius expressum in dicto Definitorio Generali prius agitatæ & definitæ fuerint, sub pœna nullitatis actorum, & quoad Religiosos recurrentes seu appellantes, qui præmissis contravenerint, sub gravibus nostro & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis pœnis, auctoritate præfata harum serie prohibemus.

Ac grave hinc universo Ordini profectum fuerit præjudicium.

Innovatio ac observatio præcipitur, adjectis etiam nonnullis aliis statutis commune Ordinis bonum respicientibus.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri: & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, iisque respective plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula pro firmitate harum Literarum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis præfati, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate

Cum contrariorum derogatione.

alia

alia roboraris statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Adj. fide transumptis fide. §. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCI. Confirmatur Chirographum Benedicti XIII. super augmento assignationis annuæ Votantibus Signaturæ Justitiæ f. ctæ.

Dat. die 11. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Singularis dilectorum filiorum Collegii utriusque Signaturæ Nostræ Referendariorum in Nos & Apostolicam Sedem fides & devotio, necnon assidui gravesque labores, quos sustinent, promerentur, ut ea, quæ ad illorum favorem ex dictæ Sedis munificentia processerunt, quò inviolabili juxta mentem & intentionem Nostras roboris firmitate perennent, & nemini desuper quovis prætextu & ex quacumque causa dubitandi occasio locusque relinquatur, Apostolici muniminis præsidio constabiliamus.

Assign. Votantibus alias ... XII. fact. per Bened. PP. XIII. 1725. ... aucta. §. 1. Aliàs siquidem fe. re. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster annuam duorum millium sexcentorum scutorum monetæ assignationem super redditibus & proventibus Dohanæ Cameræ Nostræ Apostolicæ, tunc suæ, præter scuta mille ducenta similia a re. me. Innocentio PP. XII. Prædecessore pariter Nostro eidem Collegio assignata, nempe quingenta scuta paria tunc & pro tempore existenti Decano, necnon scuta trecenta ejusdem monetæ cuilibet ex Votantibus Collegii hujusmodi, singulis annis anticipate persolvenda, cum jure accrescendi in casu deficientiæ alicujus ex prædictis Votantibus, adauxit, & aliàs, prout continetur in Chirographo ab eodem Benedicto Prædecessore die 24. Septembris 1725. emanato, & ipsius manu subscripto, ac Ven. Fratri Annibali Episcopo Sabinen. S. R. E. Card. Albano, Sancti Clementis nuncupato, ejusdem S. R. E. Camerario, directo, necnon in executionem Edicti jussu nostro publicati in dicta Camera registrato, tenoris, qui sequitur.

Reverendissimo Cardinale S. Clemente Camerlengo.

Tenor Chirographi ab eodem Pontifice dati. Avendo Noi piena notizia delle gravi e continue fatighe, che sostiene il Collegio de' Votanti della Segnatura di Giustizia in tutto il corpo dell'anno, e particolarmente nell' estive Congregazioni solite tenersi nel nostro Palazzo Apostolico: e volendo per maggiore rimunerazione delle medesime accrescergli l'annuo assegnamento di scudi mille ducento moneta fattogli dalla sa. me. d'Innocenzo XII Nostro Predecessore con suo Chirografo in data de' 30. Settembre 1693. ad altri scudi due mila e seicento, di modo che compresivi i detti scudi 1200. siano in tutto scudi tre mila ottocento moneta, non solo per dargli questo contrasegno del nostro Paterno gradimento, che per animarli vie più a proseguire con diligenza ed attenzione l'esercizio laborioso della lor carica ed amministrazione della Giustizia. Quindiè, che di Nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà Apostolica, avendo nel presente nostro Chirografo per espresso il detto assegnamento di scudi mille ducento moneta l'anno, fatto dal predetto Innocenzo XII. ed ogn'altra cosa necessaria ad esprimersi, ordiniamo a voi, che in nostro nome, e della nostra Camera delle rendite e proventi delle Dogane di Roma, accresciate, siccome Noi accresciamo, al Collegio de' dodeci Votanti della Segnatura di Giustizia di detto annuo assegnamento, oltre li suddetti scudi 1200. altri scudi due mila e seicento, che in tutto costituiscono la somma di scudi tre mila ottocento, da ripartirsi, cioè, scudi cinque cento annui al Decano, e scudi trecento annui agli altri undici Votanti anticipatamente, con ordine di detto Decano, nel principio di ciascheduu mese; di modo tale, che il Decano pro tempore abbia scudi ducento di più degli altri, ed il rimanente si divida egualmente ed anticipatamente tra loro nel principio di ciascheduu mese, compresovi ancora il Decano, col jus accrescendi proporzionabilmente in caso di vacanza di qualche luogo in detto Collegio, incominciando dal primo del corrente mese; e per l'effetto soddetto spedirete mandati, e darete tutti gli ordini, che stimarete necessarj & opportuni, acciò con li denari e proventi delle suddette Dogane si paghi il predetto annuo assegnamento così accresciuto alli detti dodeci Votanti, loro Decano, vice-Decano, Camerlengo, o altro loro Procuratore, essendo tale la mente e volontà nostra espressa, volendo e decretando, che il presente nostro Chirografo, benche non ammesso nè registrato in Camera, abbia il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, non ostante la Bolla di Pio IV. *de Registrandis*, e qualsivoglia altra Bolla, Costituzione, o Ordinazione Apostolica, emanata a favore della nostra Camera, suoi Ministri, ed Officiali, e qualsivoglia altro uso, stile, statuto, riforma, consuetudine, Decreto, anche Concistoriale, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte e singole per questa volta solamente, ed all'effetto suddetto pienamente ed amplamente deroghiamo.

Dato nel Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo di 24. Settembre 1725.

BENEDICTUS PP. XIII.

§. 2. Nunc autem Nos firmiori præmissorum omnium & singulorum robori & efficaciæ, quantum cum Domino possumus, providere, dictosque Votantes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Chirographum præinsertum, omniaque & singula in Confirmatur

eo contenta, tenore præsentium confirmamus & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti, & solemnitatum quarumcumque, tam ex Juris communis, & Constitutione Apostolica præscripto, quam aliàs quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, etiam formales & substantiales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliqui principaliter vel accessorie, aut aliàs quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, plenissime supplemus & sanamus, ac penitus & omnino tollimus & abolemus.

Clausulæ. §. 3. Decernentes, easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis & enormissimæ & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac prædictæ S. R. E. Camerarium, necnon Cameræ Nostræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, Thesaurarium Generalem, cæterosque Officiales & Ministros nunc & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in Chirographo præinserto idem Benedictus Prædecessor Noster voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XLII. Facultas nunc & pro tempore existenti Generali Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula, Minimorum nuncupatorum, erigendi & aggregandi Confraternitates sub denominatione & Instituto S. Francisci de Paula, illisque communicandi Indulgentias.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 12. Maji 1733. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. OMnipotentis Dei Salvatoris Nostri, qui ex pietatis suæ superabundantia fidelium mentibus cœlestis inspirationis gratiam, & devotionis ardorem ad divinæ Majestatis obsequia, & piorum operum exercitia salubriter peragenda continuo infundit, exemplo adducti, in eam Pastoralis officii curam cogitationemque sedulo incumbimus, per quam ipsorum fidelium fructuosis hujusmodi operibus & exercitiis vacantium religio & devotio continuum suscipiat incrementum.

§. 1. Cum itaque nuper ad preces dilecti filii moderni Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula, Minimorum nuncupatorum, in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, die 20. mensis Januarii habita, proposito dubio, an facultas erigendi & aggregandi Confraternitates sub Instituto ejusdem Sancti Francisci de Paula eidem Correctori Generali esset concedenda, rescriptum fuerit: Nobis supplicandum esse. Hinc est, quod Nos, qui dictum Ordinem in visceribus gerimus charitatis, piis ipsius moderni Correctoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, tam prædicto quam pro tempore existenti Correctori Generali Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula, ut ejusmodi utriusque sexus Confraternitates ejusdem denominationis & instituti, accedente consensu Ordinariorum, erigere: easque jam erectas Archiconfraternitati in Alma Urbe nostra institutæ aggregare: omnesque & singulas Indulgentias & gratias, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessas, illis communicare libere & licite valeat, servata tamen Constitutionis fe. re. Clementis PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri, super erectione & aggregatione hujusmodi Confraternitatum editæ, forma & dispositione, facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & impertimur: ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Conceſſio de qua in rubrica.

Clausulæ. §. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus

Google

Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis danda.

§. 4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIII.

Missionariis & Concionatoribus Ordinis Minorum Sancti Francisci, Capuccinorum nuncupat. indulgetur, ut Missionum & Concionum tempore Sacerdotibus tum Sæcularibus tum Regularibus peccata possint confiteri in locis, in quibus Ordinis Confessarii minime reperiuntur.

Dat. die 16. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujusce concessionis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cherubini de Noves, Frater expresse professus, & Assistens Generalis Galliæ Ordinis Minorum Sancti Francisci, Capuccinorum nuncupatorum, quod ipse Fratribus Missionariis, Gallis, Sabaudis, Lotharingis, Scotis, Hibernia, & Anglis, sub Assistentia Generali hujusmodi comprehensis, qui in longinquis regionibus vineæ Domini allaborant, necnon Sacris Concionatoribus dicti Ordinis, qui verbum Dei populo tempore præsertim Adventus, Quadragesimæ, & intra octavas Festorum dierum annunciant in locis, ubi Religiosi Confessarii ejusdem Ordinis minime reperiuntur, peccata sua aliis Confessariis, legitime cæteroquin approbatis, confitendi potestatem fieri summopere desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Cherubini votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus Missionariis ac Concionatoribus prædictis, ab eorum Superioribus nunc & pro tempore deputatis, ut quibusvis Sacerdotibus tum Sæcularibus tum aliorum Ordinum Regularibus, ab Ordinariis locorum, ac aliàs legitime ad audiendas confessiones ejusmodi approbatis, in iis locis dumtaxat in quibus Confessarii Ordinis prædicti minime reperiuntur, sicut præmittitur, peccata sua confiteri libere & licite possint & valeant, quamcumque necessariam & opportunam facultatem ad decennium proximum tantum duraturam auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus & impertimur.

Concessio.

Obstantium derogatio.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIV.

Confirmatur Divisio Provinciæ Baren. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, in duas, atque Erectio novæ Provinciæ Licien.

Dat. die 28. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Superioribus Regularibus pro felici prosperoque Religiosorum Virorum regimine ac tranquillitate per novarum Provinciarum Institutionem provide facta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Baren. Provinciæ amplitudo.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis pro Cismontana Familia Ordinis Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupat., quod cum Provincia Baren., quæ Sancti Nicolai appellatur, ejusdem Ordinis, adeo ampla foret, ut ambitu ad quingenta, longitudine vero ad sexaginta circiter millia passuum pateret, & in duas Regiones Baren. scilicet 28. Conventus complectentem, ac Licien. respective nuncupatas duodecim Conventibus, ducentisque & ultra Fratribus constantem divideretur: Ipse Josephus Maria variis incommodis, quæ ex amplitudine Provinciæ, ac diversitate regionum hujusmodi oriebantur, decurrendi, perpetuamque pacem inter Fratres utriusque regionis præfatæ fovendi studio, re prius cum Visitatore Provinciæ, necnon Diffinitoribus Generalibus Ordinis prædictorum communicata, vigore specialis facultatis sibi ad id a Nobis attributæ supradictam Provinciam Baren. in duas divisit, atque ex memoratis duodecim Conventibus Regionis Licien. novam dicti Ordinis Provinciam Licien. nuncupandam cum omnibus privilegiis, præeminentiis, & honoribus, quibus cæteræ Provinciæ ipsius Ordinis fruuntur, erexit: reservatis Provinciæ Baren. tum antiqua denominatione, tum prærogativis, quibus eatenus gavisa fuerat, & aliàs, prout uberius continetur in ejusdem Josephi Mariæ patentibus literis desuper expeditis; tenoris, qui sequitur, videlicet:

Provinciarum divisio a Commissario Gener. facta.

Forma Literarum dicti Commissarii.

§. 2. Cum Sanctissimus Dominus Noster Dominus CLEMENS divina Providentia Papa XII. pro sua in Ordinem nostrum benevolentia, & in nos propensione voluntatis, munus Apostolici Commissarii in hac Familia Cismontana Nobis mandaverit, adeoque inter cætera idem arbitrium ac potestatem contulerit, quæ penes Capitula & Congregationes Generales ipsius

Ordinis

Ordinis summa est: nos hujusmodi potestate muniti, & in commune Familiæ bonum excubantes animo, ut Provinciarum, quæ nobis parent, quietem, otium, tranquillitatem ab omni molestia incolumem tueamur, omni ope contendimus. Cumque ad eam rem duo potissimum conferant, quorum alterum in usu Justitiæ distributivæ consistit, alterum in eo, ut qui Provinciis præfecti sunt, eas prompte ac celeriter obire, Cœnobia singula invisere, fratrum mores ac disciplinam cognoscere & confirmare possint. Nos propterea, quibus hæc curæ cordique sunt, ea ne in desuetudinem sensim abeant, cavere debemus. Sane Barensem nostram Provinciam Fratrum Minorum de Observantia, quæ Sancti Nicolai appellatur, ejusmodi incommodis laborare compertum est, ut in eadem longo temporis intervallo neque Justitia, quæ desiderabatur, distributiva servata sit, neque Ministri Provinciales eam commode obire potuerint, nec verò in præsentia possint. Ipsa siquidem cum latissime pateat, & tam ample per tractus terræ protrahatur, ut quingenta passuum millia circuitu, centum & sexaginta longitudine contineat; & insuper in Regiones duas divisa sit, altera, quæ Barensis vocatur, habetque Cœnobia viginti & octo: Liciensis altera, quæ Cœnobiis constat omnino duodecim, & Fratribus ultra ducentum; proinde fit, ut Barensium & Liciensium nulla propemodum sit communio atque societas: Minister etenim Provincialis, ubi ex Barensibus assumitur, itineris longitudine prohibetur, hyeme præsertim, quominus, ubi necessitas postulet, ad Liciensium Cœnobia Fratresque visendos se conferat, id quod maximo detrimento Provinciæ præfatæ consuevit esse; Cui malo utcumque occurrere Provincia ipsa cum vellet, jampridem supra hominum memoriam instituit, ut Ministri Provincialis auctoritate Commissarius delegaretur, qui Cœnobia Licentium gubernaret, si ex Barensibus Minister esset: vel Barensem Regionem procuraret, ubi Licienses haberent Ministrum; sed hac ratione cum non satis utique provisum sit, sæpe enim Fratrum dissidia hujus rei causa, magnique motus extiterunt, negantium videlicet parere se velle Præfectis duobus, quorum alter Ministri, alter Commissarii appellatione rem communem administraret; nos propterea hujusmodi incommodis occurrere, perpetuamque pacem inter nationem utramque fovere volentes, communicato etiam consilio cum ejusdem Provinciæ Visitatore & Patribus nostri Diffinitorii Generalis, secuti etiam exemplum Capituli Generalis Mediolanensis, quod iisdem de causis Lituaniæ Provinciam novissime instituit atque fundavit, in hanc sententiam adducti sumus, quam Sanctissimus Dominus Nôster Clemens XII. dignatus est comprobare, ut Liciensis Regionis ac Territorii Cœnobia duodecim in novam Provinciam erigeremus, ut re ipsa per hasce literas Apostolicæ auctoritatis munere utentes erigimus & constituimus cum omnibus privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Provinciæ Ordinis nostri de jure vel consuetudine gaudere solent: reservato antiquæ Provinciæ Sancti Nicolai præcedentiæ honore aliisque prærogativis, quibus ad hæc usque tempora ornata est; Mandantes Provinciali Ministro hujus novæ Provinciæ, quam Liciensem appellari volumus, ut in sigilli majoris usum effigiem S. Patris Antonii Paravini, minoris vero Patris Orontii Liciensium Episcopi atque Patroni Imaginem adhibeat. Præcipimus etiam omnibus & singulis Fratribus tam Liciensis quam Barensis Provinciarum in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, ut istiusmodi divisionem, novæque Provinciæ fundationem approbent, ratamque habeant; obnunciantes præterea, nos tanquam in rebellem ac pertinacem pœnarum severitate animadversuros, si quis nostræ huic voluntati atque sanctioni quovis modo intercesserit.

Datum Romæ ex Ara-Cœli die 28. Februarii 1733.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis Ordinarius & Apostolicus.

De Mandato P. S. Reverendissimæ Fr. Vincentius Antonius de Capla Secretarius Generalis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Josephus Maria, præmissa, quò firmius subsistant ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos eumdem Josephum Mariam specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, divisionem Provinciæ Baren. in duas, atque erectionem novæ Provinciæ Licien. ab eodem Josepho Maria factas, sicut præmittitur, expeditasque desuper patentes ejus literas præinsertas cum omnibus in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; necnon omnes & singulos juris & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerunt, supplemus. *Confirmat dicta Divi[sionem]*

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas, semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ*

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventuum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis.

§. 6. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscomque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Statutum circa Officia Generalia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ut nulla imposterum necessaria sit temporis vacatio in ascensu ab inferiori ad superiorem Gradum; in decursu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad æqualem, vacatio requi- XCV

ratur per tempus duorum Capitulorum Generalium, sive duodecim annorum.

Dat. die 29. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa edendae hujus Constitutionis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in ultimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis, Mediolani celebrato, inter alia totius Ordinis praefati consensu decretum fuit, Sanctae Sedi supplicandum fore pro moderatione vacationis, quae juxta Constitutiones Apostolicas intercedere deberet a minoribus ad majora Officia generalia dicti Ordinis ascendenda.

§. 2. Quare ipse Minister Generalis, hujusmodi Decreto inhaerens, opportune in praemissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderat. Nos eumdem Ministrum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auditoque prius voto Congregationis Generalis Ordinis praedicti; quòd in posterum in Gradibus sive Officiis Generalibus ejusdem Ordinis nulla temporis vacatio requiratur, & attendi debeat in ascensu ab inferiori ad superiorem gradum: in descensu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad aequalem gradum, duplex vacatio, idest per tempus duorum Capitulorum generalium, sive duodecim annorum intercedere debeat, auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus & declaramus.

Quod nulla requiratur vacatio in ascensu.

Requiratur vero in descensu.

Clausulae.

§. 3. Decernentes, praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime & inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis praedicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVI.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Visitantibus Ecclesias Monachorum & Monialium, tam bactenus erectas, quam imposterum quandocumque erigendas, Congregationis Sancti Benedicti, in Festo Sancti Silvestri Abbatis dictae Coogregationis Institutoris.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 9. Junii 1733. Pont. An. III.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae credidit divina dignatio, libenter erogamus, cum ad fovendam, excitandamque fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Indulgentia de qua in Rubrica.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Benedicti Biancini, Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Silvestrinorum nuncupatorum, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Monasteriorum tam Monachorum quam Monialium ejusdem Congregationis tam bactenus erectorum, quam imposterum quandocumque erigendorum, & ubique locorum existentium, die Festo Sancti Silvestri Abbatis, dictae Congregationis Institutoris, a primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus: Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Transumptorum.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Junii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVII.

Confirmatio Sententiae Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia circa dubia quoad numerum Vocalium Diffinitorii Provinciae Lugdunen. Congregationis Gallicanae Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Poenitentia: eum reintegratione ejusdem Diffinitorii ad numerum septem Vocalium, aliisque ordinationibus pro facienda subrogatione aliorum Religiosorum in eventu, quo deficiat aliquis ex septem Vocalibus hujusmodi.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 22. Junii 1733. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Minister Provincialis Lugdunen. petit ios cum rei expositione.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Delphinas Minister Provincialis Provinciae Lugdunen. Congregationis Gallicanae Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Poenitentia nuncupatorum, quod intra tempus

effluxum a postremo Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ, mense Majo anni proxime elapsi celebrato, duplex ortum est dubium circa intelligentiam statutorum generalium ejusdem Ordinis respiciens præcipue numerum Vocalium, qui juxta statuta hujusmodi in Diffinitorio Provinciali Provinciæ præfatæ sunt cooptandi. Cum enim statuta præfata disponant Definitorium Provinciale componendum esse actuali Ministro Provinciali, Custodibus, Diffinitoribus, Provincialibus quatuor, ac ultimo Ministro Provinciali absoluto; quorum Vocalium numerus, ne unquam deficiat tam multiplex extra Capitula Provincialia subrogandi modus, per eadem statuta ac diversas literas Apostolicas desuper emanatas decretus est, ut evenente etiam alicujus dictorum Vocalium obitu, nullatenus deesse possit in Provincia prædicta Religiosus capax hujusmodi subrogationis; His tamen non obstan. defuncto nupero Ex-ministro Provinciali ipsius Provinciæ, qui proculdubio jure, atque sub titulo ultimi absoluti Ministri Provincialis, voce activa in hodierno Diffinitorio potitus fuisset, nullus alius Ex-minister Provincialis subrogatus fuit, qui defuncti locum in eodem Diffinitorio teneret; ac insuper licet Custos, qui est Vocalis natus pro Capitulo Generali per statuta supradictæ Congregationis Gallicanæ clare permissus, videretur creari debere sub titulo ac juribus propriis Custodis, & per electionem diversam ab electione, & personis Diffinitorum, sicuti ordinationes præfatæ Congregationis Gallicanæ innuunt; attamen major pars dicti postremi Capituli Provincialis censuit, ipsum Custodem cum Diffinitoribus promiscue confundendum, & solo Deputati nomine ab iis distinguendum esse, contra usum a pluribus annis vigentem in altera Provincia Sancti Elzearii ejusdem Congregationis Gallicanæ, in qua Custos distinctim a quatuor Diffinitoribus deligitur; & quia Diffinitorium ipsius Provinciæ Lugdunen. duobus Vocalibus, nempe Ex-Ministro Provinciali, & Custode distincto a quatuor Diffinitoribus contra jus exinde privari credebatur, illudque tribus dumtaxat Diffinitoribus contra dispositionem dictorum statutorum constabat, si Custos quatuor Diffinitoribus adnumerandus erat, idem Vincentius horum dubiorum solvendorum causa ad dilectum filium Ministrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum ipsius Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis occurrente occasione alicujus dubitationis recursum habuit, qui respondit ad primum, Quod moriente ultimo Ex-Ministro Provinciali subrogari debeat alter, qui antea fuerit immediate Minister itidem Provincialis, habeatque votum consultivum, decisivum, atque electivum in omnibus congressibus Diffinitorii: & si aliquis e quatuor Diffinitoribus decedat, subrogetur unus pariter ex-Ministrorum Provincialium, quatenus jam non habeat vocem in Diffinitorio; & si habeat, vel desint Patres hujusmodi, tunc subrogetur antiquior ex Diffinitoribus habitualibus; atque si eatenus nulla facta fuerit subrogatio, imposterum hoc modo facienda & observanda esset: Ad secundum vero, quod quatenus liberum sit eligere vel non eligere Custodem, conveniat tamen eum deinceps eligi distinctum a quatuor Diffinitoribus; isque juribus & privilegiis, cæteris Custodibus concedi solitis, frui debeat, votum habens in congressibus Provincialibus, & in Capitulo Generali, ut Vocalis admissibilis sit cum Ministro Provinciali, & non unus ex quatuor Diffinitoribus, qui locum Custodis tenere possit, quemadmodum deliberatum fuerat.

Ministri Generalis Sententia.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Vincentius plurimum cupiat, enarratam Ministri Generalis Sententiam, pro firmiori illius subsistentia & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & opportune in præmissis, ut infra, a Nobis provideri; Nos dictum Vincentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti etiam filii Procuratoris Generalis secundodicti Ordinis sibi super præmissis factam attenderunt, consilio, præfatam Ministri Generalis Sententiam super duplici Dubio hujusmodi auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis, ac interpretationis prædictorum statutorum vim & efficaciam injungimus; necnon Diffinitorium Provinciale ejusdem Provinciæ Lugdunen. ad septenarium numerum Vocalium, ei, sicut præmittitur, convenientem, harum serie restituimus & reintegramus. Præterea auctoritate & tenore præfatis volumus & statuimus, ut defuncto ultimo Ministro Provinciali in dicta Provincia Lugdunen. ex tunc & usque ad proximum futurum Capitulum Provinciale inclusive subrogatus censeatur sub titulo & juribus Ex-Ministri Provincialis is, qui immediate ante defunctum, ab Officio Provincialatus absolutus, & extra Diffinitorium Provinciale reperitur; quo vero ad Custodem præfatum, servata imposterum in electione eorum, qui ad Capitulum generale deputandi erunt, dicti Ministri Generalis sententia, deputatio facta a postremo Capitulo Provinciali vim habeat pro hac vice tantum in iis, quæ eidem sententiæ non adversantur; Ita quod sic deputatus, aut in ejus locum subrogatus, in sua deputatione vel subrogatione valide, sed cum titulo Custodis, & saltem juribus Definitorum usque ad proximum Capitulum Provinciale permaneat; utque numerus quatuor Diffinitorum, a Custode distinctorum, ex nunc usque ad dictum proximum Capitulum Provinciale inclusive compleatur, adjungatur pro hac vice quartus Diffinitor tribus aliis jam ab ipso postremo Capitulo Provinciali electis præter eumdem Custodem, sive Deputatum secundum leges subrogationis per literas Apostolicas in suo vigore persistentes in casu obitus Definitorum præscriptas, perinde acsi quartus Definitor ad Capitulum Generale deputatus decessisset.

Confirmatione Apostolica robor(atur).

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inconcusse observari, illisque respective plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ Lugdunen. hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis

Obstantium derogatio

statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVIII. Lis omnis inter Clericos Regulares Societatis Jesu, & Pauperes Matris Dei, a Scholis Piis denominatos, de gravioribus scientiis Vilnæ ab utrisque publice tradendis oborta, ad Sedem Apostolicam avocatur, & extinguitur, ac alia hac de re a Sanctissimo Domino Nostro edita Constitutio confirmatur.

Constitutionem hic laudatam, qua Pauperibus Matris Dei Scholarum Piarum facultas asseritur graviores tradendi scientias, legere est superius num. XXXI. pag. 144.

Dat. die 30. Junii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Summi Pontificis est lites inter ordines religiosos dirimere.

Pontificalis officii nostri esse debet, lites, & invidiosas contentiones inter quoscumque supremæ curæ nostræ subjectos, ac præsertim Ordines religiosos interdum obortas, dirimere, ut charismata meliora æmulantes, unà omnes in Vinea Domini laborare satagant, ac proximorum saluti, rectæque institutioni laudabilem, & Dominica mercede dignam, operam dare non cessent.

Inter Clericos regulares Societatis Jesu, & Pauperes Matris Dei a Scholis piis denominatos de tradendis publice scientiis contentio Vilnæ oborta.

§. 1. Quum itaque, sicut accepimus, postquam Anno Domini MDCCXXIII. seu alio veriori tempore, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominatur, in Vilnensem Civitatem canonice introducta fuisset, a dilectis quoque filiis Clericis Regularibus Societatis Jesu, qui Universitatis studii generalis seu publicæ Academiæ Vilnensis curam gerunt, non licere ibi cuiquam extra eamdem Universitatem sive Academiam eminentiores disciplinas & scientias adolescentibus tradere, propterea que non posse jam dictos Clericos Regulares publicas scholas ibidem aperire, prætensum fuerit; hujusmodi prætensionibus in Congregationem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cadinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, e quorum numero Nos ipsi tunc eramus, ab utraque parte deductis, eadem Congregatio Cardinalium die vigesima septima mensis Martii Anni Domini MDCCXXVII. referente dilecto filio nostro Nicolao Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinale, Spinula nuncupato, decreverit primodictis Clericis Regularibus licere aperire scholas juxta modum dumtaxat, scilicet inferiores, pro pueris pauperibus, gratis & sine ullo stipendio imbuendis in primis elementis, grammatica, computo, & præcipue in bonis moribus, & fidei catholicæ rudimentis, ad formam literarum Apostolicarum fel. record. Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri, quæ incipiunt: *An ea, interdicta quæstuatione, & amplius causam non debere proponi* censuerit, & piæ memoriæ Benedictus Papa XIII. etiam Prædecessor Noster decretum prædictum per suas literas Apostolicas sub annulo Piscatoris in forma Brevis diè decima septima mensis Martii insequentis Anni MDCCXXVIII. expeditas, Apostolica auctoritate confirmaverit atque adprobaverit, prout in decreto ac literis ejusdem Benedicti plenius & uberius continetur.

Particulari Card. Congreg. examinanda committitur.

§. 2. Deinde vero Nobis, divina favente Clementia, ad Beati Petri Sedem evectis, cum innotuisset, varias, interque se discrepantes sententias ac voces percrebuisse de proprio officio, præcipuoque instituto primodictorum Clericorum Regularium, super modo & ratione instituendi adolescentes, eorum curæ commissos, eosdemque in scholas recipiendi, deque Statutis a piæ record. Gregorio Papa XV. etiam Prædecessore Nostro, confirmatis & approbatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub plumbo quam sub Annulo Piscatoris, in dicta forma Brevis, pro dictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, editis literis Apostolicis, & præcipue eorumdem Pauli, Gregorii, & Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis IX. & Clementis X. etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum; Nos quascumque controversias & dissensiones, ex statutorum & literarum Apostolicarum hujusmodi vario sensu ortas, & tunc fortasse orituras, pro nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes, particulari Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, videlicet bonæ memoriæ Prosperi Maresuschii, eorumdem primodictorum Clericorum Regularium Matris Dei Protectoris, Leandri de Porcia, ac Petri Aloysii Carafæ, ad rem maturo consilio examinandam, tunc per Nos Apostolica auctoritate prædicta institutæ, & præviis facultatibus necessariis instructæ, commiserimus & mandaverimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo, ut præfertur, expeditis, primodictosque Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis ac statutis prædictis mature perpensis, in subsequentia capita sedulo inquirerent.

Puncta examini tradita.

Primo nimirum, An prædictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei in suis publicis scholis, præter scribendi, legendi & computandi regulas, atque etiam grammaticen, scientias majores tradere liceret.

Secundo, An ipsi ad easdem suas scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possent.

Tertio, An in suam curam & regimen juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere ibidem possent.

Quarto quæsitum est, An privilegium Apostolicum eis foret concedendum, ut regulares domos sine aliorum Regularium consensu, condere possent, ubi tamen eis pro numero a Constitutionibus Apostolicis præfixo Religiosis alendis sufficientes reditus citra mendicandi & quæstuandi necessitatem aliàs suppeterent: quumque Congregatio particularis, prædicta die XIII. mensis Aprilis Anni Domini MDCCXXXI. habita, præmissis omnibus, quemadmodum præceperamus, diligenter inspectis & ponderatis, nemine discrepante, in hanc resolutionem uno ore devenerit, scilicet:

Responsiones.

Ad primum, Clericos Regulares Pauperes Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, grammaticæ & computorum regulas tradere adolescentulis ad formam Constitutionum Ordinis sui: licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad scholas minores serventur.

Ad secundum, eosdem Clericos Regulares teneri admittere pueros pauperes; & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad tertium, posse ad formam Capitulorum Generalium.

Ad quartum, pro gratia privilegii eis concedendi responsum fuit; ad formam scilicet Indulti fel. record. Prædecessoris Nostri Clementis Papæ IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, concessi die sexta Octobris Anni MDCLXVIII.

§. 3. Relataque Nobis insequenti die per Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem nostrum, quem Nos eidem Congregationi particulari Secretarium assignaveramus, resolutione hujusmodi, quascumque contentiones, discordias, & lites, si quæ forsan quomodolibet ubivis locorum super hujusmodi statutorum & literarum Apostolicarum interpretatione & vero sensu contra primodictos Clericos Regulares exortæ, & coram quibusvis Judicibus introductæ, & indecisæ pendere repertæ fuissent, aut imposterum oriri unquam potuissent, ad Nos & Sedem Apostolicam avocantes, ac penitus supprimentes & extinguentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine nostris, resolutionem seu decretum superius expressum & enunciatum, ut deinceps semper & perpetuo vigeret, & ubique locorum a primodictis Clericis Regularibus, illorumque Præposito & Procuratore Generalibus, cæterisque Superioribus & personis quibuscumque observaretur, dicta Apostolica auctoritate perpetuo confirmaverimus & approbaverimus; & ne imposterum quisquam ubivis locorum & gentium contra præmissa novas controversias & dissensiones excitare, primodictisque Clericis Regularibus de his molestiam aliquam inferre auderet, quæ a dicta Con-

Sententia a S.S. confirmata.

gregatione particulari explicata & resoluta fuerant, & a Nobis adprobata, dictaque resolutione seu decreto continebantur, statutorum & literarum Apostolicarum tam sub plumbo quam in forma Brevis hujusmodi, esse verum, germanum, sincerum & indubitum sensum; idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, & vigore Constitutionum Apostolicarum, nostrarumque & Cancellariæ Apostolicæ regularum, specialiter & individue exprimendis, etiam dictæ S. R. E. Cardinalibus, locorum Ordinariis, ac quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium, necnon etiam Congregationum quarumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, & cujusvis alterius regularis Instituti personis Regularibus omnino servandum esse: neque eisdem statutis & literis Apostolicis superius expressis ullam aliam interpretationem tribui posse, neque primodictis Clericis Regularibus ex suis statutis, literisque Apostolicis, iisdem concessis, præsertim dicti Pauli V. Prædecessoris, Scien-

Ac edita Constitutio.

tias Majores profiteri unquam interdictum & vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis Scholis easdem Scientias Majores adolescentibus cujuscumque ordinis & conditionis tradere & prælegere licuisse & licere, Apostolica auctoritate prædicta decrevimus & declaravimus, prout in nostris desuper sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXXI. Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo vulgatis, incipientibus: *Nobis, quibus*, literis, etiam plenius & uberius continetur.

Causa ad Nuncium Apostol. delata;

§. 4. Et licet primodicti Clerici Regulares, quibuscumque dissensionibus & controversiis per Nos, ut præfertur, de medio sublatis & suppressis, Scientias Majores adolescentibus cujusvis conditionis & ordinis ubique locorum publice & libere tradere posse sperarent; nihilominus ob prætensum extraordinarium ab Universitate seu Academia Vilnensi prædicta recessum (ut asserebatur) plurium adolescentium, liberalibus disciplinis & scientiis operam navantium: illorumque ad Scholas Pias, per primodictos Clericos Regulares in prædicta Civitate Vilnensi apertas & exercitas, accessum, pro parte Clericorum Regularium Societatis Jesu dictæ Civitatis Vilnensis, prætendentium, dictas nostras literas eamdem Civitatem Vilnensem minime comprehendere; & decretum, per Benedictum Prædecessorem jam memoratum, ut præfertur, confirmatum & adprobatum, quasi per easdem nostras literas minime abrogatum, adhuc viribus subsistere, ac Universitati seu Academiæ prædictæ, privative quoad alios quoscumque, graviores scientias tradere competere, is & causa in partibus coram dilecto quoque filio & Sedis prædictæ Nuncio nostro, apud Illustrem Poloniæ Regem commorante inter dictos Clericos Regulares Societatis Jesu ex una, & primodictos Clericos Regulares ex altera partibus, super observatione memorati decreti introducta extitit: ac dictus Nuncius noster provide considerans, instantiam dictorum Clericorum Regularium Societatis Jesu adversus dictas nostras literas, motu, scientia & potestatis plenitudine prædictis, ut præfertur, expeditas, esse promotam; idemque super ea animum nostrum requirere existimavit; Nosque super hac re mature procedere volentes, eamdem Congregationem particularem, videlicet Leandri & Petri Aloysii Cardinalium, & dilecti filii nostri Joannis Antonii dictæ S. R. E. Presbyteri Cardinalis Guadagni, primodictorum Clericorum Regularium Protectoris, in prædicti Prosperi Cardinalis defuncti locum suffecti, adsignato ei etiam dicto Nazianzeno Archiepiscopo in Secretarium, iterum instituimus; illique Cle-

Hinc Romam translata.

ricorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Vilnensis, & Universitatis seu Academiæ hujusmodi privilegia, ac primodictum decretum, literasque Benedicti Prædecessoris pro ejus confirmatione, ut præfertur, editas hujusmodi, necnon rationes per eosdem Clericos Regulares Societatis Jesu in scriptis allatas, examinandi præcipuam curam commisimus. Et dicta Congregatio particularis die IX. mensis Septembris anni proxime præteriti MDCCXXXII. auditis primodictis Clericis Regularibus, qui a Scholis Piis denominantur, ac mature rimata scriptura legali Universitatis seu Academiæ Vilnensis Clericorum Regularium Societatis Jesu, a prædicto Nuncio nostro transmissa, ac dilecto filio Procuratore Generali dictorum Cleri-

Congreg. Particularis Decretum:

corum Regularium Societatis Jesu requisito, consulendum esse Nobis, quod scriberetur per literas Secretariæ nostræ Status eidem Nuncio nostro, decretum prædictum dicto Anno MDCCXXVII. in causa Vilnensi aperitionis Domus & Scholarum Piarum emanatum, ac literas Apostolicas dicti Benedicti Prædecessoris super ejus confirmatione in forma Brevis, ut præfertur, expeditas, Non obstare primodictis Clericis Regularibus ad effectum aperiendi in Civitate Vilnensi Scholas Publicas, etiam Scientiarum Majorum, attenta Constitutione ac declaratione nostris prædictis sub die 1. Maji anno MDCCXXXI. emanatis, ad formam tamen ejusdem constitutionis: Neque constare de prætensa privativa Universitatis seu Academiæ Vilnensis quoad scientias Philosophicas & Theologicas, etiam morales, aliasque etiam inferiores, censuit: Factaque deinde per dictum Archiepiscopum eadem die IX. Septembris de hac ultima resolutione, seu decreto prædictæ Congregationis particularis, Nobis relatione, illi benigne annuimus, atque ultimodi-

Quod a Sanctissimo D. N. fuit confirmatum: Ac Nuncio Apostolico transmissum

ctam resolutionem seu decretum pro ejus adimplemento, prædictu Nuncio nostro transmitti mandavimus: dictusque Nuncius noster ultimo dictæ resolutioni seu decreto sibi transmisso, ut par erat, inhærens, illud non solum voce palam fecit, sed etiam scriptis prolata formali sententia, cujus tenor est: *Christi nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam in his scriptis ferimus in causa & causis, quæ primo & in prima coram nobis, seu alia veriori versa fuerunt & vertuntur, instantia, inter Rev. P. Sebastianum a Sancto Stanislao, Procuratorem Generalem Causarum Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum Provinciæ Poloniæ & Lithuaniæ, nomine, de quo in Actis, actorem ex una: & Rev. P. Paulum Stryleuski, Procuratorem Generalem Causarum Provinciæ Lithuaniæ Societatis Jesu, nomine pariter, de quo in Actis, reum conventum ex altera, partibus, de & super observatione & executione Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri CLEMENTIS Papæ XII. sub datum Kalendis Maji 1731. editæ favore Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, rebusque aliis, in actis causæ & causarum hujusmodi, ad quæ &c. dicimus, declaramus, & definitive sententiamus, suprascriptam Constitutionem Sanctissimi Domini Nostri Papæ ad literam, & prout sonat, fore, & esse exequendam, & in omnibus & per omnia observandam, prout per præsentes exequi & observari volumus & mandamus; signanter declarantes in casu, licuisse Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis Piis denominatis, Domus Vilnensis Publicas Scholas aperire, ac etiam licere Scientias Majores in prædictis suis Scholis publicis tradere, & in easdem pueros Nobiles & Divites admittere; & pro præmissorum effectu mandatum de exequendo, & aliud quodcumque, desuper necessarium & opportunum, decernimus & relaxamus, ac exequi volumus & mandamus &c. Ita pronunciavi Ego C. Archiepiscopus Iconiensis, Nuncius Apostolicus. Lata, lecta, & publicata &c. Stephanus Skarczyraski Vicecancellarius.* Insuper dicti Clerici Regulares Societatis Jesu præmissis minime acquiescentes, a Nuncio nostro ejusque sententia appellationem, quæ ab eodem Nuncio, prout juris erat, rejecta fuit, ad Nos, & Apostolicam Sedem interposuerunt.

Ab eo autem publicatum:

Mox appellatum ad Sedem Apostolicam.

Summus Pontifex hujusmodi lites ad se avocatas prorsus extinguit.

§. 5. Nos igitur, qui quascumque contentiones & dissidia a religiosis Familiis amovere studemus, eorumdem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, præcipue circa illorum Pias Scholas, in Civitate Vilnensi existentes, tranquillitati & quieti, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, eosque & eorum singulos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, ac litis & causæ prædictarum inter utrosque Clericos Regulares, olim, ut præfertur, pendentium, status & merita, & decreti dictæ Congregationis prædictorum Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositorum, ut præfertur, emanati, ac literarum Apostolicarum dicti Benedicti Prædecessoris pro illius confirmatione editarum, & unius ac alterius Congregationis particularis prædictæ resolutionum seu decretorum, ac nostrarum per Nos, ut præfertur, editarum, ac Pauli, Gregorii, Urbani, Alexandri, & utriusque Clementis Prædecessorum prædictorum, primodictos Clericos Regulares quomodolibet respicientium, literarum Apostolicarum, ac statutorum hujusmodi, & quorumcumque in Capitulis Generalibus primodictorum Clericorum Regularium conditorum decretorum, omnium & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes: necnon litem & causam hujusmodi per dictos Clericos Regulares Societatis Jesu contra primodictos Clericos Regulares, in Civitate Vilnensi commorantes, ut præfertur, introductas, quatenus opus sit, ad Nos & Sedem prædictam avocantes, illasque, & appellationem per eosdem Clericos Regulares Societatis Jesu, ut præfertur, interpositam, penitus & omnino exstinguentes & supprimentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine decretum Congregationis eorumdem Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, ut præfertur, editum: & literas Apostolicas ejusdem Benedicti Prædecessoris super decreti hujusmodi confirmatione in forma Brevis confectas, itaut illa imposterum per dictos Clericos Regulares Societatis Jesu in quodcumque judicium, vel extra illud, nunquam deduci possint, dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, rescindimus & abrogamus. Et ultimodictam resolutionem seu decretum per Congregationem particularem, ut præfertur, emanatum, & sententiam deinde per eumdem Nuncium nostrum favore primodictorum Clericorum Regularium latam, auctoritate nostra perpetuò confirmamus & approbamus; illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tum juris, quam facti, & solemnitatum, ac quoscumque alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in iisdem supplemus.

§. 6. Ac de prætensa facultate Universitatis seu Academiæ Vilnensis publice docendi scientias majores privative quoad alios, minime constitisse, minimeque constare, & vigore dictarum literarum nostrarum: *Nobis, quibus* incipientium, primodictos Clericos Regulares, etiam in Civitate Vilnensi Scholas Publicas retinere: inibique Scientias etiam Majores adolescentibus cujusvis conditionis & ordinis tradere: ac etiam Collegia, Seminaria, & Convictus in suam curam & regimen recipere, Apostolica auctoritate perpetuo statuimus & declaramus. Insuper eadem auctoritate, dictam nostram Constitutionem in reliquis ibidem expressis firmam, salvam, & illæsam existere, & censeri debere, quoad omnia & singula, in ea in favorem dictorum Clericorum Pauperum Matris Dei contenta, confirmamus, & Vilnæ, ac ubique locorum inviolabiliter observari mandamus: dictamque resolutionem & decretum Congregationis particularis, & memorati Nuncii nostri sententiam, ac prædictas nostras, præsentesque Literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ, ac dicti Clerici Regulares Societatis Jesu civitatis Vilnensis, ac Universitatis seu Academiæ prædictæ Rectores seu Conservatores ac Administratores & quicumque alii, in præmissis & circa ea jus vel interesse habentes, aut habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem præmissis non præstiterint: aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno & substantiali, sive etiam ex eo, quod in eis solemnitates, ac quævis alia servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint,

Ac priorem suam Constitutionem pro Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei undequaque confirmat.

aut

aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore Juris clauso, & quovis alio prætextu vel causa, etiam quantumvis legitima, justa & privilegiata, ac publicum & commune bonum respiciente, quæque ad effectum validitatis præmissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris vel facti aut gratiæ remedium, aut oris aperitionem impetrari; neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiatum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per primodictos Clericos Regulares, a Scholis Piis denominatos, nunc & pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas: illasque validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, ac primodictis Clericis, nunc & pro tempore existentibus, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis apud dictum pro tempore existentem illustrem Poloniæ Regem commorantes, aliosque Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, honore & privilegio fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantibus derogat.

§. 7. Non obstantibus iis omnibus, quæ Nos in eisdem nostris literis voluimus non obstare, ac Nostra & Cancellariæ prædictæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Clericorum Regularium Societatis Jesu, ac Universitatis seu Academiæ prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, de quibus omnibus, etiamsi specialis, specifica, expressa ac individua mentio habenda esset, dictis Clericis Regularibus Societatis Jesu, ac Universitati seu Academiæ hujusmodi, illiusque Rectoribus seu Conservatoribus ac Administratoribus prædictis, aliisque Superioribus & personis quibuscumque aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis.

Clausula derogatoria.

§. 8. Quibus omnibus & singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis expressio facienda, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum tenores his nostris pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter & expresse motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ad præmissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, sive exemplis, etiam typis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, Præpositi Generalis munitis eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ iisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, adhiberetur.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, revocationis, rescissionis, abrogationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum supplectionis, statuti, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo tertio, pridie Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

XCIX.

Fratres Congregationis de Carbonara Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini post studiorum cursum completum, & Theologiæ lecturam, quinquennio peracto, habiles declarantur ad officia Assistentium, & Procuratoris Generalium.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 4. Julii 1733. Pont. An. II

Ad futuram rei memoriam.

Qui ad majora Ordinis hujus officii vi Constit. Apostol. promovendi.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod per quasdam fel. record. Clementis PP. VIII. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis expeditas literas, & per alias similes a piæ mem. Paulo PP. V. pariter Prædecessore Nostro confirmatas, expresse cavetur, ut ad Assistentium Generalium ejusdem Ordinis officium, nisi illi, qui in quadragesimo saltem suæ ætatis anno constituti, & Magisterii in Sacra Theologia gradu decorati sint, assumantur; unde existimatur, a consecutione ejusdem officii Assistentis, & alterius Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, Congregationem S. Joannis de Carbonaria dicti Ordinis, ubi dictus Nicolaus Antonius Prior Generalis viginti quinque annorum spatio commoratus fuit, exclusum remanere posse; eo quia in memorata Congregatione, tametsi in ea Religiosi perdigni, aliisque requisitis pro ejusmodi gradu obtinendo prædīti reperiantur, eis tamen Magisterii gradus conferri non consuevit.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, laurea Magistralis juxta statuta ipsius Congregationis, auctoritate Apostolica confirmata, non ob memoratum deficientiam iis Religiosis minime permittatur, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, quo prædictæ Congregationis Religiosi validius ad studia incitentur, animumque intendant, ac in perfecta vita communi vivere; necnon ad hujusmodi Officia elati, præstanti eorum vitæ exemplo ac scientia prædicto Ordini prodesse possint, opportune in præ-

missis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderat; Nos ipsius Nicolai Antonii Prioris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, illos Religiosos memoratæ Congregationis S. Joannis de Carbonaria, qui studiorum cursum ad formam illius Constitutionum compleverint, & quinquennii spatio Sacræ Theologiæ lecturam uti regentes in Monasterio prædicti S. Joannis peregerint, ad ejusmodi Assistentis Generalis, & Procuratoris Generalis officia, excluso quocumque alio, qui inibi Regentis munus non exercuisset, dicta auctoritate tenore præsentium habilitamus, ac habiles & capaces facimus & declaramus.

Declaratio, de qua in Rubrica.

Præsentium Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac prædictis Clementis & Pauli Prædecessorum literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon eorumdem Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

C.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quo Conventus in Provincia Sancti Francisci de Pacheca in Mexico Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci Discalceatorum deputatur pro Seminario Missionum in Montibus de Cimapan.

Benedictus XIII. anno 1727. Constit. dat. die 3. Aprilis confirmavit Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium super Erectione Seminarii, de quo hic agitur.

...nt. die 23. ...lii 1733 ...ni An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EManavit nuper a Congreg. Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præposita, ad supplicationem dilectorum filiorum Definitorum Provinciæ Sancti Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Discalceatorum nuncupatorum, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

Tenor Decreti S. C. de Propaganda Fide.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habita die 6. Julii 1733. referente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinale Nicolao Spinola, libellum supplicem porrectum pro parte Definitorii Provinciæ Fratrum Minorum Discalceatorum Sancti Didaci in Mexico, supplicantis, ut Collegium seu Seminarium Missionum erectum vigore facultatis sibi concessæ per Breve Apostolicum San. mem. Benedicti XIII. sub datum die 3. Aprilis 1727., & cum consensu Ordinarii in Conventu ejusdem Provinciæ Sancti Francisci de Pacheca deputetur pro conversione Infidelium, signanter existentium in Montibus de Cimapan, locisque conterminis, in quibus usque adhuc nulla alia Missio fundata reperitur, cum potestate Sacras Missiones in prædictis Montibus erigendi ab eodem Collegio dependentes; utque omnibus ipsius Provinciæ Sancti Didaci Fratribus districte prohibeatur transitus, nedum ad alias Provincias & Collegia Missionum regularis observantiæ, verum etiam ad Missiones Provinciæ Discalceatorum Sancti Gregorii in Insulis Philippinis, absque peculiari & expressa hujus Sacræ Congregationis licentia. Eminentissimi Patres audito super expositis Patre Procuratore Generali Discalceatorum & Recollectorum, in utroque benigne annuerunt, mandaruntque, ut Religiosi ad Missionariorum munera in præfatis locis obeunda destinati pro necessariis facultatibus Dominum Archiepiscopum Mexicanum Ordinarium adire teneantur. Datum Romæ die & anno, quibus supra.

V. Card. Petra Præfectus.

F. M. Riccardi Pro-Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

Apostol. roboratur confirmatione.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte eorumdem Definitorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis præfatorum, etiam

juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborans statutis, & consuetudinibus, privilegiia quoque, indnlris, & literia Apostolicis, in contrarinm præmissornm quomodolibet concessis, ennfirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in sno robore permansoris, ad præmissorum effectum hac vice dumraxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apnd Sanctam Matiam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Jnlii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CI. Decretnm, nt deinceps Procurator Generalis pro tempore Congregationis Montis Oliveti insimul Abbas sit Monastetii Sanctæ Mariæ Novæ de Urbe.

Dat. die 24. Julii. 1733. Pont. An. IV

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus innixa rationibus.

§. 1. EXponi Nobis nnper fecit dilectus filius modernus Procuratot Generalis Congregationis Montia Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod mos est ipsius Congregationis, ut illius Procurator Generalis, explero suo officio, Abbariam Monastetii Sanctæ Mariæ Novæ noncupat. de Urbe dictæ Congregationia obtineat; sed plurimornm annorum experientia detexit varia incommoda, quæ ex divisione in duas personas officiorum Procuratoris Generalis, & Abbatia Monasterii hujusmodi proveninnt, in primis verò si isti dno Superiores invicem haud conveniant, prout sæpius aecidit, religiosam pacem ac tranquillitatem inter Monachos præfatæ Congregationis non parum perrurbari: dictumqne Monasterium, tametsi annuis reditibus minime satis instructum, duplici dispendio pro eorum substentatione onerari, quum ipsius Monasterii, illiusque necessitaribus, ac præfatæ Congregationis negotiis per unum ex dictis duobus Superioribus snfficientet provideri valeret, quemadmodum laudabilirer servari memoratur, ram in Conventu Sanctæ Mariæ de Pace Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini Congregationis Lateranen., quam in Monasterio Sanctæ Crucis in Hierusalem, etiam respective nnneupatis de eadem Urbe Monachorum Ordinis Cistercienfis Congtegationis Lombardiæ, ac servatum quoque fuit in ipsamet Congregsrione Montis Oliveti anno 1693. quo tunc in humanis agens Abbas Joannes Franciscus Fossati Mediolanensis urroque munere Procuratoris Generalis, & Abbatis prædicti Monasterii Sanctæ Matiæ Novæ functus fuit; quibus accedit, quod parcendo sumptibus ejusdem Monasterii, melius constabiliri in eo posset Collegium Stndiosorum, ab universa Congregatione Montis Oliveri summopere exoptatum, quorum vix quatuor nunc alere potest, idqne eo seriùs considerandum venit, quod literarum studia Regularibus Instimtis non solum splendori & ornamento, verum etiam ad eorum conservarionem necessaria esse noscuntur; ea autem adhibira ratione, Juvenes Religiosi majori numero in idem Monasterium collocari, ibiqne educari valerent, qui, peracto in aliis dictæ Congregationis Montis Oliveti Monasteriis studiorum cursu, nberiores in eisdem literis progressus pollicerentur: quique doctrina ac virturibus super bonis Magistris ac Præceptoribus in eodem Monasterio apprime instructi magno usui & utilitati forent toti Congregationi prædictæ ad exercendam Curam Animarum, excipiendas Fidelium Confessiones, regendas Cathedras, & administranda gubernia, utpote munera, quæ viros scientia ac virtute prædiros exposcnnt; Quibus omnibus per memoratum Procuratorem Generalem debite perpensis, ipse communia boni suæ Congregationis intuiru Abbatia supradicti Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ, post finitum officium Procuratoris Generalis, qno ad præsens fungirur, sibi obveutura lubenti animo carerer, juriqne sibi ad illam competenti cederet favore sui in Procuratione generali dictæ Congregationis snccessoris, si statueretor, ut imposterum ntrumque officium Abbatis & Procnratoris Genetalis istiusmodi in una eademqne persona unirum ac consolidatum remaneret. Nobis proprerea humiliter supplicari fecit, qnatenus in præmissis opportune providere, &, ut insra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius moderni Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommnnicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis neeasione vel causa latis, si quibus qnmodoliber innodatua existit, ad effectum præsenrium dumtaxat eonsequendum, harum serie absolvenres, & absolutum fore censenres, hujusmodi snpplicarionibus inclinati, auditis jussu nostro super præmissis dilecti quoque filii Abbatis Generalis ejusdem Congregationis Montis Oliveti relatione ac voto, Abbatiam & regimen dicti Monastetii Sanctæ Matiæ Novæ Procurationi generali ipsius Congtegationis Montis Oliveti ex tunc, postquam modernns Abbas Monasterii præfati tempus sui regimini expleverit, itaut deinceps Procurator generslis pro tempore existens ejusdem Congregationis, insimul Abbas prædicti Monasterii sit, ac esse debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò unimus & annectimus, ac unita & annexa fore & esse statuimus & declaramus. Concessio.

§. 3. Decernentea, easdem præsentes literas semper firmaa, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & inregros effectos sortiri & obtinere, ipsique Procuraroti Generali in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectsbit, inviolabiliter respective observari; sieque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etism Causarum Palstii Apostolici Auditores, judicari & definiri debete; ac irritum & insne, si secus super his a qnoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, primodictorum Congregationis, Ordinis, & Monasterii, aliisve qnibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitare alia roboratis statutis, & consuetudinibns, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmaris, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenotes præsentibus pro plene & sofficienrer expressis, ac de verbo ad verbum insertis habenres, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectnm hac vice dumraxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis qnibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Marism Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Vicariis

CII. Vicariis Congregationum Ordinis Prædicatorum, ac duobus aliis Fratribus, nempe Definitori, & Socio seu Electori nuncupatis, in Capitulis Generalibus suffragium conceditur.

Dat. die 28. Julii 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjunctæ Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Religiosas Congregationes, sub suavi arctioris disciplinæ jugo in Ecclesia Dei militantes, suaveique bonorum operum fructus, adspirante superni favoris aura, proferre jugiter satagentes, in laudabilibus earum institutis confovere, illarumque felici & prospero regimini, atque incrementis, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere studeamus.

Causæ concessionis. §. 1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnullæ Congregationes Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes appellant, tam citra quam ultra Montes Apostolica auctoritate institutæ reperiantur, quarum aliquæ sufficientem numerum Conventuum ac Religiosorum habent, ut juxta morem usumve antehac in dicto Ordine servatum, in Provincias ejusdem Ordinis erigi possint. Verum si in Provincias hujusmodi erigerentur, formam gubernii ipsarum Congregationum non sine regularis disciplinæ in eis vigentis detrimento immutari oporteret; adeoque sicuti fel. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die XIV. Junii MDCXCV. expeditas literas statuit, quod Vicarii pro tempore existentes duarum ex istiusmodi Congregationibus, Sanctæ Sabinæ, & Sancti Marci respective nuncupatarum, ab ipso Innocentio Prædecessore erectarum, eamdem prorsus jurisdictionem & authoritatem haberent in Conventus & Fratres suæ Congregationis, quam juxta Apostolicas, & Ordinis præfati Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis: ita longe opportunius salubriusque foret decernere, ut in posterum absque immutatione status supradictarum Congregationum, Vicarii earum, quæ competentem numerum Conventuum & Fratrum habuerint, cum duobus aliis Religiosis, Definitore scilicet, & Socio seu Electore, Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse valeant, ad instar Priorum Provincialium dicti Ordinis, & perinde ac si præfatæ Congregationes in Provincias erectæ essent: Cum enim ipsæ Congregationes & Provinciæ unicum Corpus & Ordinem constituant, & ab uno eodemque Capite & Magistro Generali regantur, congruum omnino videtur, quod quemadmodum Priores Provinciales Electioni Superioris Generalis assistunt, sic quoque ad illam concurrant & admittantur Vicarii Congregationum prædictarum; præsertim quia istæ magis, quam Provinciæ præfatæ, pendent ab ipso Magistro Generali, utpote a quo Vicarii immediate deputantur; Priores vero Provinciales a Prioribus Conventuum uniuscujusque Provinciæ eliguntur; tum etiam quia in dictis Capitulis Generalibus non minus Statuta generalia, universum Ordinem concernentia, quam particulares ordinationes pro singulis Provinciis & Congregationibus ejusdem Ordinis passim condi solent; Unde si Prioribus Provincialibus licet suarum Provinciarum rationes in illis exponere, Vicariis quoque præfatis permittendum venit, ut suarum Congregationum necessitates illuc deferre valeant: Idque apprime respondet menti Constitutionum dicti Ordinis, quippe perfectam unionem omnium membrorum sub uno Capite præscribentium, ac vicissim quamcumque divisionis speciem districte prohibentium; quandoquidem ad constabiliendum, arctiusque colligandum hoc religiosæ concordiæ, mutuæque unionis & charitatis vinculum, Prælatos Provinciarum & Congregationum unà convenire decet, ubi totius Ordinis negotia pertractantur; Accedente insuper, quod, cum memoratæ Congregationes exactam regularis disciplinæ observantiam profiteantur, omnis æqui bonique etiam communis totius Ordinis ratio poscit, illarum Vicarios Capitulis hujusmodi adesse, in quibus de præficiendo Magistro Generali, vel de promovenda regulari disciplina præfata, vel de tollendis, si qui irrepserint, abusibus agitur; alioquin dictæ Congregationes ob ipsam exactiorem observantiam, cui assidue insistunt, deterioris essent conditionis cæteris ejusdem Ordinis Religiosis, ac damnum & incommodum sentirent, si iis privilegiis carerent, quibus dictæ Provinciæ gaudent, ac ipsæ etiam Congregationes citra ullam contentionem ac dubitationem gauderent, si remisso accuratioris disciplinæ studio in Provincias erigerentur, quod aliquot saltem ea eis, si peterent, denegari nequiret.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad præmissa paternæ nostræ dirigentes considerationis intuitum, dictarumque Congregationum, ac Fratrum in eis degentium statui, indemnitati, ac felicioribus in dies progressibus, quantum cum Domino possumus, salubriter consulere volentes, necnon eorumdem Fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus omnes & singuli Vicarii, nunc & pro tempore existentes, Congregationum prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes vocant, tam citra quam ultra Montes authoritate Apostolica hactenus erectarum, & si quas alias in futurum simili authoritate erigi contigerit, dummodo tamen sex saltem Conventus formales habuerint, cum duobus Religiosis suæ respective Congregationis pro quolibet ea Vicariia hujusmodi, uno nimirum Definitore, ac uno Socio seu Electore, in earumdem respective Congregationum dictis eligendis, in quibuscumque Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse libere licite & valide possint & valeant, ipsique Vicarii, ac Definitores, & Socii seu Electores in dictis Capitulis Generalibus votum sive suffragium habeant in omnibus & per omnia ad instar Priorum Provincialium, ac Definitorum, & Sociorum Provinciarum Ordinis præfati, & perinde ac si ipsæ Congregationes in Provincias hujusmodi erectæ & institutæ forent, harum serie statuimus, atque concedimus & indulgemus. Concessio.

Præsentium Literarum observantia. §. 3. Decernentes, easdem præsentes literas & in eis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi; neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enor-

missimæ,

missimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris, seu Statutorum, & Constitutionum dictorum Ordinis & Congregationum reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine patibus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed easdem præsentes literas semper & perpetuò firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabie, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, aliisve Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Congregationum, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationibus, Provinciis, & Conventibus, illorumque respective Magistro Generali, Vicariis, Prioribus, Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, ne Commissarii Generales, nec etiam ipse Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum aliquem Religiosum ex Provincia S. Didaci in Mexico extrahere possint, nisi de consensu Capituli Provincialis vel Definitorii.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 7. Aug. 1731. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio Vicarii Provincialis hujus Provinciæ, quibusque innixa fundamentis.

§. 1. Nuper pro parte dilecti filii Josephi de Hetize, Vicarii Provincialis Provinciæ S. Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis ac consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, exposito, quod licet inter alias Ordinationes Apostolicas pro felici prosperoque regimine Provinciarum eorumdem Fratrum Discalceatorum editas, sæpius ac districte vetitum ac decretum fuisset, ne ulli Commissarii Generales, nec etiam ipse Minister Generalis Ordinis prædicti aliquem Religiosum è dictis Provinciis extrahere præsumerent, ut ad alias partes & Provincias mitterent, nisi prævio consensu Capituli Provincialis, vel Definitorii pleni uniuscujusque Provinciæ hujusmodi respective: ac id ipsum expresse quoque sancitum reperiretur in Statutis Generalibus Familiæ Ultramontanæ Ordinis prædicti; Nihilominus, quia Commissarii Generales novæ Hispaniæ ejusdem Ordinis contra præscriptum Decretorum Apostolicorum atque Statutorum prædictorum, Religiosos e supradicta Provincia Sancti Didaci extrahere, ac in aliis Provinciis incorporare attentabant, dilectus filius Joannes de Soto, Minister Generalis totius Ordinis præfati, per suas patentes literas die 21. Julii 1730. desuper editas, præceperat, tunc, & pro tempore existenti Commissario Generali novæ Hispaniæ prædictæ, ut ab ejusmodi extractione & incorporatione omnino abstineret, declarando nullum & attentatum quidquid secus factum fuisset; & in eadem expositione subjuncto, quod modernus Commissarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, nulla præmissorum, ac enarrati præcepti Ministri Generalis habita ratione, Religiosos e Provincia præfata extrahere, & aliò transferre adhuc pergeret; ac proinde pro parte prædicti Josephi eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut opportunum huic rei remedium adhibere vellent: Emanavit a dicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur:

S. Congregationis Decretum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis, benigne commisit Archiepiscopo Mexicano, ut, veris existentibus narratis, nomine & auctoritate ipsius Sacræ Congregationis mandet omnino exequi, remediis sibi benevisis, Decreta Apostolica, necnon Decretum Patris Generalis emanatum sub die 21. mensis Julij anni 1730., & pro hujusmodi effectu revocari ad suas Provincias quotquot ab eisdem excorporati fuerint post editum enunciatum Decretum Patris Generalis. Romæ 15. Maji 1733.

A. Card. Sancti Clementis.

J. Archiepiscopus Corinthien. Secr.

§. 2. Cum

Confirmatur. §. 2. Cum autem, sicut prædictus Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, ac servetur exactius, confirmationis nostræ præsidio communiri summopere desiderer. Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ. §. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CIV. Indulgentia plenaria perpetua pro omnibus & singulis Christifidelibus vere pœniten. & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium, in S. Didaci Confessoris, & Sanctæ Claræ Virginis Assisiensis Festis diebus, visitaverint.

Dat. die 11. Aug. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Redemptoris & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortes efficit, vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, dispensationi nostræ creditos, libenter erogamus, sicut ad fovendam incitandamque Fidelium erga eosdem Beatos Cœli Incolas devotionem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Concessio Indulgentiæ, *de qua in Rubrica.* §. 1. Itaque ad augendam Fidelium Religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, necnon dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Ministri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, supplicationibus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Sancti Didaci Confessoris decima tertia Novembris, & Sanctæ Claræ Virginis Assisiensis duodecima Augusti, Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus vero supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monasterio nunc, & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui suam respective Ecclesiam in die Festo S. Didaci visitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

Confirmatur Decretum super habilitatione trium Regentiarum Collegii, & dispensatione super duobus annis tantùm de ætate præscripta cum Verbi Dei Prædicatoribus, pro Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum. CV.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 12. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Nuper a Nobis emanarunt literæ tenoris sequentis:

CLEMENS PP. XII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Ex injuncto Nobis &c. *Cætera legere est superius num. XLII. pag. 159.*

§. 2. Et sicut pro parte dicti Vincentii Ministri Generalis Nobis nuper expositum fuit, ipse Regentibus & Lectoribus demonstrare exoptans, in expetenda ejusmodi provisione nil in animo habuisse, quam dicti Ordinis Beneficium, quartum Decretum a tunc existente Definitorio Ordinis hujusmodi anno 1668. editum, per quod habilitantur uti Regentiæ Collegii, sequentes videlicet, Venetiarum, Panormitan., Mediolanen., Ferrarien., Perusin., Florentin., & Januen., quoad illos tamen Regentes, qui novem annorum spatio Lecturarum cursum in aliis studiis tertiæ, secundæ, & primæ classis absolverint, per Nos confirmari plurimum desiderat, unà cum aliis, quamvis a Congregatione tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episco- Causæ confirmandi Decreti.

porum

porum & Regularium præpositorum, emanatis, & successive per quasdam felicis recordationis Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 30. Augusti 1670. bo. me. Giberro S. R. E. Cardinali Borromeo nuncupato, dum vixit, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectori, facultas illa confirmandi tributa fuerat, nihilominus factis diligentiis in Regestris & Archivo ejusdem Ordinis, Decretum præfatum repertum minime fuit. Porro præfatus Vincentius Minister Generalis prævidens, quod aliqui ex Srudentibus ob prohibitionem, quam ipsi habeut, Verbum Dei prædicandi in Quadragesima, a studiis retraherentur; ad occurrendum ergo huic verisimili inordinationi aliud parirer Decretum a Diffinitorio Generali Assisii 1707. factum, quod est in ordine Sextum, per quod trigiuta annorum ætas præscribitut pro approbandis iis, quibus licentia prædicandi concedi debet, minime tamen comprehensis in Sacra Theologia Magistris: reservata pro tempore existenti Ministro Generali prædicti Ordinis facultate dispeusandi pro duobus annis ad summum ad effectum præmissum super ætate prædicta, etiam per Nos confirmari plurimum cupit; Et quia de numero Juvenum, qui ad Habitum admittuntur, non omnes Studiorum Theologiæ Scholasticæ capaces sunt, ad hoc ut durante eorum professorio tempus speculationibus Scholasticis operam navando inutiliter terant: Ipse Vincentius Minister Generalis valde proficuum existimat, ut in qualibet Provincia unus aur duo Conventus justa majorem vel minorem Provinciarum extensionem deputaretur vel deputarentur, in quo seu quibus jam Seminaria erecta reperirentur, ibique prædicti Juvenes pro eisdem studiis scholasticis inhabiles collocarentur, ur Theologiæ Morali sub directione unius Lectoris vacarent, eique ejusmodi lectura pro paternitate Provinciæ, dummodo illam laudabiliter per quindecim annos exerceret, vel aliis, qui uno tantum triennio eamdem Theologiam Moralem prælegerent, pro tertia classe respective suffragari posset & deberet; ac tandem pro complemento requisitorum pro Paternitate prædicta illis, qoi post lecturam tertiæ, secundæ, & primæ classis Collegium consequi uequirent, eam exerceudo per totum illud tempus, quod pro complemento quindennii eis deesset, hac tamen conditione, quod lectores Theologiæ Moralis eorumdem Seminariorum lectiones in scriptis tradant omnibus illis diebus & temporibus, quibus alii Regenres illas facere, & ipsi etiam pro circulo conferentias tribus diebus in hebdomada habere teneantur, & saltem Præter Juvenes, qui in illis Seminariis collocandi essent, duos aur tres alios Religiosos habeant, qoibus etiam dicta lectio Moralis tradenda esset. Nobis propterea idem Vincentius Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &c. ut infra, iodulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio. §. 3. Nos igitur ipsius Vincentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabiliom Frarrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episeoporum & Regularium præpositorum, qui in præmissis dilectum pariter filium modernum Procoratorem Generalem ejusdem Ordinis audiverunr, consilio, Decretum quidem Definirorii Generalis anni 1668. quo ad solas Regentias Mediolani, Florentiæ, & Januæ; Alterum vero Decretum anni 1707. cum restrictione facultatis pro rempore existenris Ministri Generalis dispensandi ad duos annos tantum, auctoritate Apustolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac demum juxta petita, quoad uuum dumtaxat Conventum iu qualibet Provincia, ubi existunt Seminaria, auctoritate & tenore prædictis indulgemus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omuibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegaroa, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judieari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Præsentium literarum firmitas.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciarum, Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robotatis statutia, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenorea præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis, aut Procuratoris Generalis, vel Secretarii ejusdem Ordinis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CVI.

Ordini Frattum Prædicatorum privilegium conceditur, ut sæcularibus adolescentibus, Theologicæ facultati in eorum Studiis, Scholis, Gymnasiis & Collegiis triennalem operam danribus, lauream Doctoratus seu Magisterii & Gradus in Sacra Theologia, iis pares conferre possit, qui in poblicis Studiorum Universitatibus solemni cœremonia conferuntur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 28. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Summorum Pontif. laudes erga S. Thomam Aquinatem, Ecclesiæ Doctorem.

§. 1. VErbo Dei Scripto & Tradito innixam scientiam, res divinas, & mores, christiano homine dignos, ad rectam Ecclesiæ Ministrorum institutionem, & salutem animarum, solide pertractantem, ejusque Doctores ac Magistros pietate venerabiles commendari tunc maxime convenit, quum ingruente falsorum dogmatum illuvie Fides catholica, & Christiani mores, supremæ curæ nostræ commissi, periclitantur; Quo loco prædecessores Nostri Romani Pontifices Sanctum Christi Confessorem Thomam Aquinatem Ordinis Prædicatorum, & Ecclesiæ Doctorem,

rem, honoris causa Angelici cognomento appellatum, semper habuerunt; eum propterea justis laudibus in suis diplomatibus prosequuti: & præsertim Alexander IV. qui Thomam adhuc viventem per Dei gratiam thesaurum literalis scientiæ adeptum pronunciavit: inque ejus vestigia subinde incurrentes alii Romani Pontifices subsequuti, Joannes XXII. Clemens VI. Urbanus V. Nicolaus V. Pius IV. & Beatus Pius V. Xystus V. Clemens VIII. Paulus V. Alexander VII. Innocentius XII. & Benedictus XIII. qui omnes uno eum ore adprobantes in Sacris Ecclesiæ fastis juxta ac magnos Ecclesiæ Doctores, G egorium, Ambrosium, Augustinum, & Hieronymum, Thomam quoque, ut vitæ probitate, & sanctioris Theologiæ scientia venerabilem, miraque eruditione Ecclesiam Dei clarificantem, ac sancta operatione fœcundantem, coli voluerunt.

Concessio privilegii concede di lauream Doctoratus &c.

§. 2. Itaque tanti Viri doctrinam, in Conciliis etiam œcumenicis celebratam, debitis præconiis Reipublicæ causa Nos quoque ornate cupientes, quum dilectus noster in Christo, ac fratris germani filius Nereus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Sancti Hadriani, Corsinus nuncupatus, necnon æque dilecti Ordinis Fratrum Prædicatorum Protector, flagitantibus ejusdem Ordinis Fratribus Magistro & Procuratore Generalibus, Thoma Ripollio & Guillelmo Molo, submissas preces nobis obtulerit, ut præcipuo quodam & speciali modo ejusdem Sancti Viri Doctrinam, in Gymnasiis Ordinis eorumdem Fratrum Prædicatorum non unis regularibus, sed etiam externis sæcularibus Alumnis, illuc ad eam perdiscendam confluentibus, tradi solitam, pro nostra erga Beatum Thomam devotione, totumque Ordinem de Ecclesia præclare meritum singulari benevolentia, ornare dignaremur, ut adolescentes, aliquo veluti præmio animati, ad Beati Thomæ doctrinam cum Dei gratia intellectu conspiciendam, alacrius incumberent; quandoquidem nullum in iisdem Gymnasiis præmium, nulla ipsis expedita via pateat ad eas Ecclesiæ dignitates consequendas, quæ in Sacræ Paginæ doctrina lauream, quam vocant licentiam vel gradum, publice adeptis, aliàs de more conferri debent; Nos hujusmodi precibus, pietate ac justitia subnixis, annuere volentes, ad amplificandum sub tanto Magistro probæ incorruptæque doctrinæ studium inter juvenes, divino famulatui per sacratiores disciplinas addictos, Motu proprio, ex certa scientia, & mera voluntate nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in quibuscumque Gymnasiis, Scholis, Studiis, & Collegiis Ordinis Fratrum Prædicatorum, extra cæteras Studiorum generalium Universitates erectis vel erigendis, concedi, extendi, & prorogari volumus ac decernimus pro externis quibuscumque sæcularibus, in iisdem Gymnasiis Theologicæ facultati, toto triennio absolutam, operam dantibus, omnia & singula Apostolica privilegia, ab Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus concessa, juxta consuetudinem & methodum præscriptam vel præscribendam ab eodem Generali Ordinis Prædicatorum Magistro, ut post præmissum diligens probationis examen Laurea Doctoralis seu Magistralis, Præsentatura, Licentia, Baccalaureatus, atque alii Gradus conferri in Sacra Theologia libere & licite conferantur: quos quidem Gradus iis pares esse volumus, qui in hoc nostro Archigymnasio & Academia, Romanæ Sapientiæ nuncupato, quibuscumque Scholaribus solemni cæremonia conferri solent: Idemque hoc privilegium omnino valere statuimus in quibuscumque insignioribus Civitatibus & Locis, in quibus sæculares juvenes Theologicæ facultati operam daturi, Scholas Ordinis Fratrum Prædicatorum frequentare permittuntur, sive pauperes sive etiam divites sint, quos Universitatum Officiales ad Gradus promovere fortasse recusaverint; etiamsi aliàs in iisdem locis publicæ hujusmodi & ordinariæ studiorum Universitates eis pateant; itaut postquam iidem sæculares & externi juvenes, sine præjudicio quorumcumque jurium ipsis Universitatibus de more persolvendorum, a qua solutione divites eximi non debent, ad jamdictos Gradus solemni cæremonia probati ac promoti fuerint, de eadem re ac facultate prælegere, disputare, ac alios quoscumque actus ad id necessarios ubique facere possint: omnibusque & singulis privilegiis, prærogativis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præcedentiis, favoribus, gratiis, & indultis uti, potiri, & gaudere possint, quibus alii prævio diligenti examine in studiorum generalium Universitatibus juxta earumdem leges, ordinationes, usus, ritus & mores, de jure vel consuetudine, aut alias quomodocumque utuntur, potiuntur, & gaudent, in omnibus & per omnia, nullo prorsus discrimine, ac si Gradus suos in publicis Universitatibus, & non alibi, accepissent, hac una in re, si, & quatenus unquam fortasse opus esset, propterea derogantes Constitutioni nostræ, pridem editæ, quæ incipit: *Romanus Pontifex.*

Clausulæ hanc Const. præservantes.

§. 3. Præsentes quoque literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarint, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ, ac quicumque in præmissis & circa ea interesse quomodolibet habentes seu habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem non præstiterint, aut quovis alio quantumvis substantiali defectu, fortasse laborarent: sive etiam ex eo, quod in eis solemnitates, ac quævis alia, servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite vel causa etiam quantumvis legitima, justa & privilegiata, quæque ad id exprimenda esset, expressa non fuerit, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut in illas quodcumque juris vel facti remedium, aut oris aperitio imperrari: neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi possint; sed semper excipi debeant, & quotiescumque emanaverint, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie integratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum Magistrum ac Procuratorem Generales, pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas validas & efficaces fore & esse; suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, dictisque Fratribus ac Sæcularibus apud eos, ut prædicitur, Theologicæ facultati triennalem operam dantibus, & ad Gradus hujusmodi, ut præfertur, promovendis: alisque, ad quos nunc spectat, & imposterum quomodolibet spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari volumus. Sicque & non aliàs per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædicti Ordinis Prædicatorum pro tempore existentem Protectorem, aliosque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, &

Sedis

Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantium derogatio. §. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, una de non concedendis gratiis ad instar; & altera, Nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo: ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis, editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibusvis personis, aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis earumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, earum tenores eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime, ac specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis ubique fides adhibeatur. §. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, alicujus in Dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & Notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo & subscriptione Magistri Ordinis, aut Provincialium ejusdem Ordinis pro tempore munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nemo has literas infringere audeat. §. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ concessionis, extensionis, prorogationis, voluntatis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo tertio, quinto Kalendas Septembris, Pontificatus Nostri Anno quarto.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CVII.

Confirmatur, & extenditur Breve Gregorii XV. super Jurisdictione Regiminis Bononien. super Universitatibus Artium ejusdem Civitatis.

Dat. die 11. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAterna, quam de nostris, & S. R. E. etiam quoad temporalia, subditis, gerimus, cura Nos urget atque impellit, ut, eorum utilitati jugi vigilantia studentes ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici prosperoque artium Status nostri Ecclesiastici directione provide constituta atque ordinata esse noscuntur, quo firma semper & inviolabilia persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter constabiliamus, aliasque solicitudinis nostræ partes desuper interponamus, sicuti salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum siquidem emanarunt a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro circa Societates, sive Collegia, & Universitates Artium Civitatis nostræ, tunc suæ, Bononien. literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet:

GREGORIUS PP. XV.

Ad futuram rei memoriam.

Literæ Gregorii XV. Cum in Civitate nostra Bononien. ad Vexilliferum justitiæ una cum Senatu spectet & pertineat, statuta ac provisiones & ordinationes Societatum sive Collegiorum Universitatum Artium civitatis Bononiæ admittere, reformare, & corrigere cum participatione pro tempore existentis in dicta Civitate Sedis Apostolicæ de Latere Legati, seu ejus Vicelegati, vel Gubernatoris, pro bono pacis & quietis hominum prædictarum Societatum, & prout temporum & personarum qualitas & natura exiget, Motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, eumdem Vexilliferum, utpote de omnibus gubernium & administrationem ipsarum Societatum concernentibus plene informatum, & tamquam eorum Judicem ordinarium, juxta solitum omnes & quascumque causas, lites, & differentias, ac querelas inter Societatum & Artium prædictarum homines, aut Officiales vel Subditos, aut etiam inter ipsas Societates & Artes, quandocumque & ex quacumque causa earumdem Societatum occasione nascituras, pro sublevandis ipsis Societatibus & earum hominibus a molestiis ac dispendiis Sententiarum, Procuratorum, & Scripturarum expensis, cognoscere, decidere, ac summarie simpliciter, ac sola facti veritate inspecta terminare:

Jus cognoscendi causas ad Officiales Universitatum spectantes Vexillifero Civitatis asertum. aliosque judicantes in Civitate Bononiæ, quacumque præfulgeant dignitate ac facultate ordinaria vel delegata, nullo modo & prætextu contraventionis statutorum, vel provisionum, vel exemptionis pœnarum propterea incursarum, in causis prædictis se intromittere posse: & quidquid per eumdem Vexilliferum cum auctoritate Superiorum prædictorum pro tempore, decretum, statutum, & ordinatum, ac reformatum fuerit circa prædictas Societates Artium, sive aliquam earum, regimen & gubernium etiam uniendo, & dissolvendo, transferendo, aut quovis alio modo disponendo, perpetuo valere, & validitatem obtinere: nec id aliquo modo infringi posse etiam per viam appellationis seu alterius cujusvis reclamationis & recursus: quodque non possit etiam impediri sub quovis prætextu appellationis, seu alterius cujusvis reclamationis, & recursus aut melioris revisionis vigore quarumcumque inhibitionum, a quorumque Tribunali, etiam Urbis, emanatarum ad id, quod sic fuerit ordinatum & decretum, sed statim executioni demandari debeat, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; Ulteriusque inhibemus, etiam sub pœnis & censuris in privilegiis dictis Artibus respective concessis, eo ipso in casu contraventionis incurrendis, ne posthac aliquis quavis præfulgeat Dignitate, sive Vexillifer sit, sive ipsemet Gobernator, vel etiam Legatus, aut Prælegatus, aut quisvis alius, audeat,

Digitized by Google

Privilegia hominibus Artium concessa.

nec possit præcipere, vel præcipiendo directe vel indirecte, vi vel metu, aut jussionibus cogere aut arctare homines cujusvis dictarum Artium, vel eorum Notarios, ad cassandum de eorum Matriculis, vel addendum aut acceptandum in eorum Societates aliquem, vel alio quovis modo eorum privilegia & statuta infringere; sed ad ipsos homines, servata tamen forma eorum statutorum, spectare, liberamque remanere electionem, admissionem, vel repudiationem aggregandi, & observantiam eorum statutorum & privilegiorum in omnibus: salvo tamen decreto Senatus in suo robore circa spontaneas cessiones vel renunciationes: & salvo eo, quod per dictum Senatum unà cum Superiore, ut supra, in dies statueretur, & nihilominus omnia, præter vel contra prædicta gesta vel gerenda, vitio nullitatis ipso jure subjacere, auctoritate & tenore prædictis similiter decernimus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Junii 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Causæ petendæ harum literarum confirmationis.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, dilecti filii Senatores, pro sublevatione Artium hujusmodi ab ipsis Vexillifero & Senatu deputati earumdem Artium, quas in dies imminui ægre ferunt, instaurationi ac progressibus omni cura ac studio incumbentes inter alia novissime instituerint in dicta Civitate Artem Telariam, vulgariter *de' Tovagliari* nuncupatam, per quam cum assistentia unius Societatis seu Universitatis per deputatos prædictos jam stabilitæ, illuc introducatur opificium diversi generis telarum, quæ a regionibus exteris importabantur, sicque pecuniæ, quæ ex ditione Bononien. ad ejusmodi telas comparandas extrahi consueverant, in ea deinceps remaneant, ac inter artifices dividantur; Et insuper Cannabis, qua ditio præfata abundat, facilius venum eat: nunc vero iidem Deputati hujus Artis institutionem Nobis probatam fuisse intelligentes, animum intendant diversis adhibendis remediis adversus multiplices abusus, quos in aliis Artibus dictæ Civitatis irrepsisse compererunt, quibus e medio sublatis, futurum sperant, ut illæ quoque aliquando restituantur, ac in publicum bonum & commodum denuo florescant; sed vereantur, ne pro parte Artes præfatas in dicta Civitate ejusque Comitatu exercentium, aut aliàs interesse in iis habentium, executio resolutionum, quæ ad id capiendæ venient, impediatur aut retardetur per inhibitiones, quas sub obtentu privilegiorum sibi a Sede Apostolica concessorum, suorumve statutorum, auctoritate Apostolica confirmatorum, usuum, ac consuetudinum, litis pendentiæ, aut alio titulo a Judicibus & Tribunalibus etiam Urbis, vel per recursum ad Nos & Romanum Pontificem pro tempore existentem procurare & impetrare possent, ac propterea tam Deputati quam Vexillifer & Senatus prædicti opportune in præmissis a Nobis provideri summopere desiderent; Nos eorumdem Deputatorum, Vexilliferi, & Senatus votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censentes, similiter Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Gregorii prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis harum serie confirmamus & approbamus, ac, quatenus opus sit, innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea (firma remanente jurisdictione dicto Vexillifero, sicut præmittitur, attributa) easdem Gregorii Prædecessoris literas, & in eis contenta amplian-tes, Motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium statuimus, quod quidquid per ipsos Vexilliferum & Senatum, aut ab eis deputatum, coram, & approbante supradicto Legato seu Vicelegato circa dictas Societates ac Universitates, sive Collegia Artium earumve Regimen & Gubernium pro tempore decretum ordinatum & reformatum fuerit, statim executioni demandetur, quin executio hujusmodi per quamcomque inhibitionem cujusvis Judicis & Tribunalis, etiam Urbis præfatæ, quolibet titulo, causa, capite, colore, vel prætextu, etiam dictorum privilegiorum, statutorum, usuum, consuetudinum, ac litis pendentiæ, subnixam ac concessam, neque etiam per recursum ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, immediate habitum, nisi talis recursus fuerit admissus per specialem Commissionem propria manu nostra, seu ejusdem Pontificis signatam, ullatenus impediri aut retardari valeat.

Quæ benigne indulgetur.

Decretum, quod faciendæ per eundem Vexilliferum reformationes a nemine impedire possint.

Harum Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quilibet in præmissis jus seu interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint; seu de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, sive alio quocumque defectu notari, argui, vel impugnari nullo modo ac tempore posse; sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective exacte ac inconcusse observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis, Comitatus, Societatum, Collegiorum, ac Universitatum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, stylis, usibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores

præ-

præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robure permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaaat specialiter & capresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumqoe.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem suh Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anoo Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CVIII. Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini interdicitur appellatio a Correctione Regulari; injuncto insuper, ut in casu appellationis, id tantummodo facere debeant gradatim ad Ordiuis Superiores.

Dat. die 15. Sept. 1733. Pont. Ao. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. EX injuncto Nobis Apostolicæ servitotis munere ad ea peculiares solicitudinis nostræ curas libenter intendimus, quæ feliei Christifidelium Divini Numinis obsequiis sub suavi Religinnis jugo mancipatorum regimini atque tranquillitati conducibilia fore, in Domino arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod licet per Constitutinnes ejusdem Ordinis *Part. III. Cap. XVI. num. XXIV.*

Petitio quibus innixa fundamentis. appellatio a Correctione Regulari Superiorum Fratribus prædictis sub diversis pœnis prohibeatur: necnon generali decreto, illudum a Congregatinne tum caisteotium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Regulatium præposita, jussu fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessnris Nostri edito, caveatur eapresse, quod Regulares cujusvis Ordinis io casibus, in quibus appellare de jure licet, id facere debeant gradatim ad sui Ordinia Superiores, a Priore nimirum ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem, antequam Sedem Apostolicam adire possint; nihilominus ipse Niculaus Antonius non sine animi sui mœrore advertit, plures Religiosns supradicti Ordinis, Constitutionum ac Decreti bujusmndi memores, illave exoleta & antiquata esse eredentes, tum a præsata Correctione Regulari Superiorum provncare, tum ubi appellatio permittitut, nusquam observata forma sic præscripta, ad Superiores mediatos, sive Prælatos majores Ordinis prædicti, ac etiam hanc Sanctam Sedem appellare & recurrere; unde regularis disciplinæ detrimentum, immediatorum Superiorum, eorumque jurisdictionis contemptua, ac non raro impunitas delinquentium, aliaque multiplicia incommoda consequuntur, necnon Almæ Urbis Tribunalia noo levibua afficiuntur molestiis.

§. 2. Quamobrem idem Nicolaus Antouiua, qui in ipso Gubernii sui primordio sibi omni ratione adnitendum proposuit, ut debita Subditorum erga Prælatos obedientia, exactaque Regularia observantia in dicto Ordine conserventur: & sicubi exciderint, restituantur; opportunum gliscenti malo, & abusui ejusmnd remedium adhiberi, & aliàs in præmissis salubriter a Nobis provideri summopere desiderat. Nos ipsius Nicolai Antonii votis hac in re, quantum cum Domino possumus, savorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibua quomodolibet innodatus eaistit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus ac personis cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existant, appellationem a Correctione regulari suorum Superiorum ad formam enarratarum Constitutionum, ac sub pœnis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus. In casibus vero, in quibus iisdem Fratribus de jure vel juata Constitutiones prædictas appellare aut recurrere licet, id non aliter deinceps fieri posse statuimus, quam gradatim, a gravamioe scilicet Prioris ad Provincialem, & a Provinciali ad Genetalem; ita ut causæ appellationis seu recursus hujusmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ foerint, extra dictum Ordinem deferri & agitari nequeant: Ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalihus ac Judicibus, & quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. præsatæ Cardinalium Congregationibus, necnon Sedis Apostolicæ Nunciis, nunc & pro tempore existentibus, ne Fratrum dicti Ordinis appellationem seu recursum admittant, causasque prædictas cognoscant, nisi prius eis legitime constiterit, illas per dictos Superiores, memorato ordine servato, cognitas & definitas fuisse, sub pœna nullitatis actorum, ac inde sequutorum, & quoad Religinsos appellantes vel recurrentes, qui præmissa contravenerint, sub gravibus Nostro & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis pœnis, eadem auctoritate harum serie prohibemus.

Decretum de quo in Rubrica.

Clausulæ. §. 3. Deceroentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces eaistere & fore, suosque plenarioa & integros effectus sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, & iis respective plenissime suffragari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter cootigerit attentari.

§. 4. Non obstantibos Constitutionibos & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis præfati, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatiooe Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutia, & consuetudinibua, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis io contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præseotibus pro pleue & sufficienter eapressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illia aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & eapresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumua autem, ut earumdem præsentium transumptis seu exemplis, etiam impressia, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & eatra adhibeatur, quæ præsentibus ipsia adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anoo Quarto.

F. Card. Olivetius.

CIX.

Custodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupat. in novam Provinciam erigitur.

Dat. die 12. Sept 1731. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Apostolicæ servitutis munus, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, id præcipue solicitudinem nostram intendit, ut Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ Instituto mancipatorum, & in Vinea Domini, ac præsertim in nonnullis olim pietatis, & orthodoxæ Fidei laude florentissimis Regionibus inter persecutionum procellas, atque calamitatum tribulos strenue laborantium, statui, & felici directioni consulere peculiari cura studeamus, sicut pia orthodoxorum Regum, multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium, vota postulant: & Nos, omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Regis Christianissimi preces.

§. 1. Cum itaque, sicut nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, Custodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Cappuccinorum nuncupatorum, quindecim Conventibus, nempe duobus in Gallia, ac reliquis in Regno ipsius Hiberniæ constet, dictus vero Ludovicus Rex eamdem Custodiam in novam dicti Ordinis Provinciam ad instar aliarum dicti Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum desideret. Nobis propterea dicti Ludovici Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis ipsius Ludovici Regis votis favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratam Custodiam Hiberniæ in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Ministro Provinciali, ac Diffinitoribus, aliisque Officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas, regi & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia illiusque Minister Provincialis, Definitores, cæterique Officiales, ac Fratres pro tempore existentes, omnibus & singulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ tam de jure, usu & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent: ac uti, frui, & gaudere possunt & poterunt in futurum; pari modo & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere & licite possint & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus.

D. Custodia in Provinciam erigitur additis aliarum Provinc. Privilegiis.

Capitula Provinc. triennalia.

§. 2. Præterea, ut Capitula Provincialia Provinciæ, sic a Nobis erectæ & institutæ, triennalia sint, & Discreti non eligantur, sed ad Electionem Ministri Provincialis, & Definitorum eodem modo, quo Custos & Consultores antehac electi fuerunt, procedatur; necnon duo Custodes pro Capitulo Generali eligantur, auctoritate & tenore prædictis statuimus ac præcipimus & ordinamus.

§. 3. Porro eidem novæ Provinciæ de idoneis Ministro Provinciali ac Definitoribus, quorum opera Provincia ipsa, adspirante superni favoris auxilio, salubriter dirigatur, hac prima vice providere cupientes, ac de spectata infrascriptorum Religiosorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi: & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, dilectos filios Philippum Okennedis, qui Custos, in Ministrum Provincialem: ac Bonaventuram Donellis in primum: Joannem Baptistam Knighte in secundum: Thomam Tyrell in tertium: ac Joannem Evangelistam Ronan, qui Consultores prædictæ Custodiæ sunt, in quartum, Definitores ejusdem novæ Provinciæ, sic a Nobis erectæ & institutæ, ad triennium proximum, a die publicationis præsentium literarum inchoandum, cum omnibus & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus & oneribus solitis & consuetis, auctoritate & tenore prædictis constituimus & deputamus: expleto autem triennio, Capitulum Provinciale in uno ex duobus Conventibus in Regno Galliæ existen. Ministro Provinciali more solito convocandi facultatem concedimus.

Eliguntur Ministri novæ Provinciæ.

§. 4. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, omnibus & singulis prædictorum Ordinis & novæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat & spectabit in futurum, ut eamdem novam Provinciam, sicut præmittitur, a Nobis erectam & institutam, tamquam veram & legitimam, canoniceque erectam Provinciam, ac sicut reliquas dicti Ordinis Provincias in omnibus & per omnia recognoscant, nominent, teneant, & tractent; ac Religiosos supranominatos ad officia eis respective demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant & admittant; illisque in omnibus eadem officia concernentibus faveant & assistant, pareantque & obediant respective.

§. 5. Ac decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Solitæ clausulæ.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Custodiæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CX.

Declaratio super Jurisdictione Protectorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, quoad Religiosos deputatos pro regimine & cura Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolis.

Dat. die 25. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Jurisdictio Protectoribus hujus Ordinis a Clemente & Urbano VIII. asserta, quoad Religiosos dd. Ecclesiis inservientes.

Ab Innocentio XII. limitata.

§. 1. DUdum postquam fel. record. Clemens VIII. & Urbanus etiam VIII. aliique forsan Romani Pontifices Prædecessores Nostri per suas in simili forma Brevis, seu etiam sub Plumbo expeditas literas, tunc, & pro tempore existentibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud Sedem Apostolicam Protectoribus diversas facultates quoad Religiosos ex certis Provinciis Reformatis ejusdem Ordinis pro servitio Ecclesiarum Monasteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolitan. ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore deputatos, sub certis modo & forma tunc expressis, concesserant & attribuerant; dictique Protectores abinde facultatibus hujusmodi libere usi fuerunt, a recol. mem. Innocentio Papa XII. Prædecessore etiam Nostro emanavit Constitutio super moderatione jurisdictionis & auctoritatis Protectorum quorumvis Ordinum Regularium anno 1693. edita, ac successive anno 1694. prodierant literæ in pari forma Brevis; per quas idem Innocentius prædecessor Ministro seu alteri Superiori Generali Familiæ Reformatæ Cismontanæ dicti Ordinis, pro tempore quoque existenti, facultates quascumque Protectoribus memorati Ordinis, quoad Religiosos præfatos sic concessis & attributas, servata cæteroquin in omnibus & per omnia supradictarum Clementis & Urbani, aliorumque Prædecessorum literarum forma & dispositione, restituit; & quatenus opus esset, de novo impartitus fuit, & aliàs, prout in ejusmodi Literis & Constitutione, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius respective continetur.

Sed postmodum confirmata.

Iisdem durantibus caussis a Successoribus concessa.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, tempore ipsius Innocentii Prædecessoris adhuc vigerent peculiares illæ causæ & rationes, quibus dicti Clemens & Urbanus ac alii Prædecessores adducti fuerant ad enarratas facultates Protectoribus Ordinis hujusmodi, respectu dictorum Religiosorum concedendas, reintegratio ad illas Ministro seu Superiori Generali Ordinis prædicti, sicut præmittitur, facta effectum suum sortiri nequivit; unde idem Innocentius prædecessor dictorum Monasteriorum ac Religiosorum illic existentium regimen suscepit atque gessit; Sicuti quoque a similis mem. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam Nostro peritum fuit. Verum felic. itidem rec. Innocentius Papa XIII. pariter Prædecessor Noster, per Nos, qui Ordinis prædicti Protectoris munere apud hanc Sanctam Sedem tunc fungebamur, de omnibus præmissis, aliisque totius rei, necnon Monasteriorum præfatorum statum concernentibus, certior redditus, ab ejusmodi regimine abstinuit: Nobisque permisit ibidem exercere eam, quam olim dicti Ordinis Protectores exercuerant jurisdictionem & auctoritatem, quemadmodum re ipsa fecimus, ac etiam post nostram assumptionem ad Summi Apostolatus apicem ratione Protectionis hujusmodi, quam retinuimus, facere perreximus. Hinc est, quod Nos omnem dubitationis & controversiæ, quæ circa auctoritatem Protectorum dicti Ordinis quoad Religiosos præfatos, temporis progressu postquam viam universæ carnis ingressi fuerimus, facile oriri possent, occasionem amovere: felicique dictorum Monasteriorum directioni, ac paci, & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes: simulque considerantes, vix sperari posse prædictas Innocentii XII. Prædecessoris literas atque Constitutionem, propter easdem causas & rationes, quæ etiamnum durant, ob quas hactenus in Monasteriis præfatis observari nequiverunt, nec in posterum quoque executioni demandatum ac observatum iri; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut dilectus filius noster Trojanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Acquaviva nuncupatus, quem in futurum successorem nostrum in Protectione hujusmodi deputavimus, aliique deinceps pro tempore existentes Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud eamdem Sedem Protectores, quoad Religiosos pro Ecclesiarum Monasteriorum præfatorum servitio, ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore etiam deputatos, omnibus & singulis facultatibus per dictos Clementem VIII. ac Urbanum, aliosque prædecessores, ejusdem Ordinis Protectoribus concessis & attributis: necnon auctoritate & jurisdictione quibus usi fuerint, Nosque tamquam Protectores hujusmodi usi fuimus & utimur, similiter uti ac potiri & gaudere libere licite, & valide possint & valeant, harum serie declaramus, statuimus, atque indulgemus; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et cum in posterum sint duraturæ.

Facultates Clemente & Urbano PP concessæ in perpetuum eisdem confirmantur Protectoribus.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus præmissis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Septembris 1733, Pontificatus Nostri Anno Quarto,

F. Cardinalis Oliverius.

Indultum, ut Fratres Minores Sancti Francisci Capuccinorum nuncupat. in Gallia existentes, possint excipere Confessiones Monialium in Claustris degentium. CXI.

Dat. die 26. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ petendæ concessionis.

§. 1. CUm, ficut dilectus filius Cherubinus de Noves, Frater expresse Professus, Custos, & Soeius Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci Capppccinorum nuneuparorum, tam suo, quam dilectorum filiorum Fratrum, & præsertim Ministrorum Provineialium in Regno Galliarum existentium ejusdem Ordinis, nominè, Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti ad exeipiendas Sacramentales Confessiones Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, in Claustris degentium, multoties ab Ordinariis locorum invitentur, quin eis hac in re morem gerere valeant, eo quod per Regulam ipsius Sancti Franeisci Cap. XI. Fratribus universis dicti Ordinis præcipitur, ne ingrediantur Monasteria Monialium, præter illos, quibus a Sede Apostolica specialis ad id concessa est facultas; Nobis propterea idem Cherubinus, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Cherubinum, aliosque Fratres prædictos, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum, in Regno Galliarum commorantibus, ad audiendas Confessiones præfatas idoneis, ac legitime approbatis, ut ipsi quotiescumque a locorum Ordinariis pro excipiendis Saeramentalibus Confessionibus Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, intra Claustra degentium tantum requisiti fuerint, de Superiorum suorum licentia Claustra ejusmodi ingredi, illarumque Confessiones audire, illasque ab earum peccatis, pœnitentia salutari & aliis, quæ injungenda fuerint, eis respective injunctis, absolvere libere & licite possint & valeant, auctoritate Apostoliea tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Quæ benignè indulgeatur.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostoliei Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & eonsuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Qoibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat speeialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXII.

Abbati Generali, ac Diffinitoribus Congregationis Olivetanæ, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies serius quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat, facultas conceditur.

Dat. die 30. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Qua die celebrari soleat Capit. Gen.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Coogregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, totius ejusdem Congregationis nomine, qood illius Capitulum Generale singulis trienniis feria quinta ante Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis Dominicæ eelebrari consuevit in principali Monasterio, Montis Oliveti Majoris nuncupato, quod in deserto loco, seu solitudine de Accona Dominii Senensis consistit, ac ita omnia in dicta Congregatione ordinata & disposita sunt, ut negotia in ejusmodi Capitulo Generali tractanda, intra quinque dies dumtaxat absolvantur; eoque brevi temporis spatio satis provideatur publicis privatisque singulorum Monasteriorum ipsius Congregationis necessitatibus.

Quotoque tempore durare.

Locus, ejusque incommoda potissimum ad victum comparandum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus locus de Accona quatuor millium passuum a via publica, & undequaqoe a frequentia habitatorum remotus sit, convenientibusque in Monasterium prædictum omnibus Abbatibus, ac Vocalibus dictæ Congregationis præter Monachos de familia, in eo degentes Conversos, Vectuarios, & Ministros, non sine gravi incommodo ac dispendio parari possint pisces, ova, & lacticinia diebus, quibus carnium usus prohibetur, utpote quorum esculentorum illic copia non suppetit, vel quæ emenda veniunt cariori pretio, ac etiam pravæ qualitatis, cum detrimento valetudinis Religiosorum illuc ex longinquis partibus advenientium, quibos mora quinque dierum hujusmodi tantùm ibidem præstituta est; dictum vero Monasterium inopia laboret, ac multo ære alieno gravetur, atque ex annuis contributionibus reliquorum Monasteriorum ejusdem Congregationis sustentetur; cupiatque propterea Procurator Generalis prædictus, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra, indulgeri; Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiastieis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis Abbati Generali, ac Definitoribus præfatæ Congregationis in proxima illius dicta annuali insimul congregandis, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis ipsa Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies seriùs quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat; Itaut, durantibus tribus diebus hujusmodi, Abbates, Generalis, & Locales, ac Visitatores dictæ Congregationis pro tempore extantes in suis respective muneribus, prout antea, continuare libere licite & valide possint & valeant, statuendi & ordinandi facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus & impartimur.

Dispositio, de qua in Rubrica.

§. 3. Decer-

Clausulæ. §. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasterii præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIII. Præcipitur ne quis notam aut censuram ullam Theologicam Catholicorum Scholis diversa in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia sentientibus inurere, aut earum sententias contumeliis incessere audeat.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 2. Octob. 1733. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. APostolicæ providentiæ officio a Prædecessoribus Nostris fel. record. Clemente XI. & Benedicto XIII. sapienter impenso ad dissipandas novatorum calumnias & artes, per quas inducta proscriptis erroribus Catholicorum dogmatum larva, & Sanctorum Doctorum illustria nomina obtendentes, simplicium animos a debita Constitutioni, quæ incipit *Unigenitus*, obedientia deterrere moliebantur, Nos paterna quoque sollicitudine inhærentes, magnopere dolemus, tenebras à dissensionis filiis offusas nondum ex quorundam mentibus satis esse discussas; sed plerosque etiam nunc intolerabili pertinacia contendere, censuris laudatæ Constitutionis doctrinam Sanctorum Augustini, & Thomæ de Divinæ Gratiæ efficacia esse perstrictam.

Per laudes Doctrinæ S. Thomæ datas cæteræ non reprobantur Sententiæ. §. 1. Ut igitur nullas charitatis partes ad revocandos errantes Nobis reliquas faciamus, universis, & singulis Christifidelibus quacunque dignitate, etiam Episcopali, & majori fulgentibus in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, & sub Canonicis pœnis mandamus, ne disputantes, aut docentes sive in Scholis, sive in Concionibus, sive scriptis editis, sive aliter propositiones defendant, aut enuncient, quæ antedictas novatorum calumnias firmare, ac promovere possint, Mentem tamen eorundem Prædecessorum Nostrorum compertam habentes, nolumus aut per Nostras, aut per ipsorum laudes Thomisticæ Scholæ delatas, quas iterato Nostro judicio comprobamus & confirmamus, quidquam esse detractum cæteris Catholicis Scholis diversa ab eadem in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia sentientibus, quarum etiam erga hanc Sanctam Sedem præclara sunt merita, quominus sententias ea de re tueri pergant, quas hactenus palam & libere ubique, etiam in hujus Almæ Urbis luce, docuerunt & propugnarunt.

§. 2. Quamobrem fel. record. Pauli V., & aliorum Prædecessorum Nostrorum ad restringendum dissensionum fomitem vestigia prosequentes, & saluberrima mandata renovantes, auctoritate quoque Nostra omnibus & singulis superius expressis interdicimus & prohibemus sub iisdem pœnis, ne vel scribendo, vel docendo, vel disputando, vel alia qualibet occasione notam aut censuram ullam Theologicam iisdem Scholis diversa sentientibus inurere, aut earum sententias conviciis, & contumeliis incessere audeant, donec de iisdem controversiis hæc Sancta Sedes aliquid definiendum, ac pronunciandum censuerit. Pacem siquidem, quam cum veritate diligendam Dominus præcepit, inter Catholicæ Ecclesiæ Filios fovere, & communire debemus, & curamus; ut conjunctis diversarum licet Scholarum studiis firmius sit adversus erroris insidias præsidium. Prohibitio, de qua supra.

§. 3. Propterea locorum Ordinariis, Inquisitoribus, cæterisque Judicibus Ecclesiasticis injungimus, ut altercationes, & contentiones, quæ disputationis æstu animos abripiente, in Christiani populi scandala erumpere possent, per Canonica remedia compescant; iisdem facultatem ad id necessariam, & opportunam impertientes; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

C. Archiepiscopus Emissenus.

Generali Congregationis Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti facultas conceditur destinandi pro libito Abbatem in Monasterio Sanctæ Mariæ Novæ, absque regimine, cum voce tamen activa & passiva. CXIV.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 6. Octob. 1733. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. NUper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis expositum fuit, quod, cum per alias nostras in simili forma Brevis novissime expeditas literas Abbatiam & Regimen Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupat. de Urbe Procurationi generali ejusdem Congregationis Montis Virginis, itaut deinceps Procurator Generalis pro tempore existens dictæ Congregationis insimul Abbas Monasterii prædicti esset, ac esse deberet, perpetuo univerimus & annexuerimus, ac unita & annexa fore declaraverimus; sicque numerus Abbatum prædictæ Congregationis imposterum diminuendus foret, dilecti vero filii moderni Abbas ac Deffinitores Generales ipsius Congregationis minime expedire existiment, uni potius quàm alteri e sex Provinciis, quibus eadem Congregatio constat, unum Abbatem adimere; idem Procurator Generalis pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis illius Abbati Generali pro tempore existenti, ad quem juxta Constitutiones ipsius Congregationis distributio regiminis Monasteriorum spectat, facultatem concedi, plurimum desiderat, relinquendi semper unum Abbatem pro arbitrio suo absque gubernio cum voce tamen activa & passiva in Capitulis Generalibus, cæterisque aliorum Abbatum prærogativis & præeminentiis; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de be-

Vid. superius. Petitio.

nignitate

nignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur prædictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Abbati Generali dictæ Congregationis pro tempore existenti, ut ipse semper unum Abbatem sine regimine Monasterii ejusdem Congregationis, qui tamen voce activa & passiva in Capitulo Generali, cæterisque prærogativis ac præeminentiis ad instar aliorum Abbatum Regiminis frui ac potiri debeat, arbitrio suo relinquere ac destinare libere & licite possit & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Concessio.

Obstantium derogatio.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXV.

Constituitur Procurator in Urbe pro Missionibus exteris Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum.

Dat. die 10. Octob. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

A Capitulo Generali constitutus Procurator pro Missionibus exteris.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cherubinus de Noves, Frater expresse Professus, Custos, ac Socius Generalis Gallus, Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quod dilecti filii Ministri Provinciales Regni Galliarum dicti Ordinis, Missionibus exteris, quæ Fratribus ejusdem Ordinis sub ditione charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi degentibus demandatæ sunt, auctoritate Apostolica præfecti, tempore ultimi Capituli Generalis Ordinis præfati in Alma Urbe Nostra celebrati, ipsum Cherubinum Procuratorem in Romana Curia dictarum Missionum, quarum curam & onus ab undecim jam annis laudabiliter, & ex animi nostri sententia sustinuit, unanimi consensu constituerunt ac deputarunt, quemadmodum quoque factum est a dilecto filio moderno Ministro Provinciali Provinciæ Hiberniæ prædicti Ordinis, & aliàs, prout uberius continetur in eorumdem Ministrorum Provincialium patentibus literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur.

Literæ Patentes Provincialium Provinciarum Galliæ, & Hiberniæ.

Reverendissimo Patri Cherubino de Noves, Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum Alumno, Concionatori Provinciæ Sancti Ludovici, in Romana Curia generaliter Assistenti Provinciis, & Missionibus Gallicanis ejusdem Ordinis, ac propriæ Nationis, Provinciæ suæ pro Comitiis Generalibus Custodi, Consultori Sacrarum Congregationum super Indulgentiis, Reliquiis, necnon Sacræ Congregationis Iudicis, sanctique Officii Qualificatori,

Nos Provinciales infrascripti ejusdem Ordinis & Nationis, præfectique Apostolici, licet immeriti, salutem in Domino.

Cum plurima Nobis incumbant tum apud Summum Pontificem, & Sanctam Congregationem, tum apud alios sive intra sive extra Religionem Romæ gerenda negotia pro Missionibus & Missionariis Nostris, qui a Sacra Congregatione deputati, ac Regis Nostri Christianissimi protectione suffulti, toti se tradunt Infidelium Conversioni, Reverendissimam Paternitatem Vestram, de cujus pietate, prudentia, probitate, summo zelo, experientia, & capacitate plurimum in Domino confidimus, ad ea pertractanda negotia in Procuratorem præfatarum Missionum deputandam judicavimus. Ideo virtute præsentium Paternitati Vestræ Reverendissimæ facultatem facimus, & omnem auctoritatem nostram committimus in his omnibus, quæ versantur tum circa nostras Missiones, tum circa alia quæcumque negotia, pro quibus recurrendum nobis foret ad Curiam Romanam easdem Missiones: resque alias, quæ ad Provincias nostras pertinent, humillime in Christo commendantes. interim Deum Optimum Maximum suppliciter deprecamur, ut Reverendissimæ Paternitati Vestræ det illam Sedium suarum assistricem Sapientiam, quæ cum ipsa sit semper, & laboret, eamque ad communem Ecclesiæ utilitatem, Ordinisque nostri ac nostræ Nationis decorem diu incolumem servet. In quorum fidem præsentes manu propria subsignatas dedimus in Conventu nostro Romano die 4. mensis Junii 1733.

Fr. Claudius Maria Ambianensis Provincialis Provinciæ Parisiensis.

Fr. Franciscus Maria Tanuayensis Provincialis Provinciæ Turonensis.

Fr. Gregorius Alenconius Provincialis Provinciæ Normanniæ.

Fr. Josephus Maria Dolensis Provincialis Provinciæ Britanniæ.

Fr. Joannes Baptista a Gratianopoli Provincialis Provinciæ Lugdunensis.

Fr. Nicolaus a Calvomonte Provincialis Campaniæ.

Reverendissimo Patri Cherubino de Noves Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum Alumno, Concionatori &c.

Nos Fr. Philippus à Kennedy Custos, & Præfectus Apostolicus Cappuccinorum Missionis Hiberniæ, licet immeriti, salutem e fonte salutis sempiternam.

Cum plurima Nobis incumbant tum apud Summum Pontificem, & Sanctam Congregationem, tum apud alios sive intra sive extra Religionem gerenda negotia pro Missionibus & Missionariis nostris &c. In Conventu nostro Romano die 12. Augusti anno salutis 1733.

Fr. Philippus, qui supra.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Cherubinus, quo munus, sibi per memoratos Ministros Provinciales commissum, utiliùs atque efficaciùs cum Socio suo Nationali, juxta antiquum supradicti Ordinis usum ei concesso, exequi possit, præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri plurimum

desideret;

desiderer; Nos prædictum Cherubinum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ac effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, deputationem ejusdem Cherubini in Procuratorem dictarum Missionum exterarum in Romana Curia, a Ministris Provincialibus Regni Galliarum & Hiberniæ, sicut præmittitur, factam, expeditasque desuper patentes literas præfatas, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Dicta Deputatio confirmatur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, dictoque Cherubino in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum præsentes pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Pro D. Cardinale Oliverio
C. Archiepiscopus Emissenus.

CXVI. Fratribus Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, & Congregationis Italiæ dicti Ordinis, prohibetur, ne alterutri ex dd. Congregationibus aggregentur sine consensu eorum respective Generalis.

Dat. die 14. Oct. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujusce edendi Decreti.

§. 1. Cum, sicut dilectus filius Laurentius Navarro Frater expresse Professus, ac Procurator Generalis Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis occasione præteritarum litium & controversiarum, quæ dictam Congregationem diu multumque exagitarunt, animadverterint, quod nonnulli illius Fratres accessum ad Sedem Apostolicam, ut se defendant adversus asserta gravamina, a prædictis Superioribus Generalibus eis illata prætexentes, ab ipsorum Superiorum Generalium obedientia & jurisdictione se subtrahere, atque e præfata Congregatione Hispaniarum ad Congregationem Italiæ Ordinis prædicti, mediante etiam beneplacito Apostolico, absque eorumdem Superiorum Regularium consensu transire procurant, in grave dictæ Congregationis Hispaniarum præjudicium, ac Regularis disciplinæ detrimentum; cupiatque propterea ipse Laurentius, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri; Nos prædictum Laurentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione dicti filii Nostri Joannis Antonii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Guadagni nuncupati, in Alma Urbe Vicarii Nostri in spiritualibus Generalis, ac Ordinis præfati apud dictam Sedem Protectoris, Nobis super præmissis facta, Generalibus, aliisve quibuslibet Superioribus tam Congregationis Italiæ, quam Congregationis Hispaniarum Ordinis hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, ne deinceps Fratres alterutrius ex dictis Congregationibus, absque expressis consensu & licentia eorum respective Prioris Generalis, suæ Congregationi adscribere & aggregare ullatenus audeant seu præsumant, harum serie auctoritate Apostolica prohibemus.

Declaratio, quod Fratres unius Congregationis alteri aggregari nequeant.

§. 2. Præterea salubri dispositioni fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris Nostri, per suas in simili forma Brevis die 20. Septembris 1634. editæ, inhærentes, statuimus, ut Fratres dictæ Congregationis Hispaniarum, in Italia degentes, sint & maneant sub jurisdictione & correctione Prioris Generalis Congregationis Italiæ; ac vicissim, si qui Fratres Congregationis Italiæ fuerint in Provinciis a Congregatione Hispaniarum dependentibus, subjaceant jurisdictioni & correctioni Superiorum Congregationis Hispaniarum; exceptis tamen Procuratore Generali, ac aliis Fratribus dictæ Congregationis Hispaniarum in eadem Urbe commorantibus, quos quidem Fratres Correctioni Procuratoris Generalis, ipsum vero Procuratorem Generalem jurisdictioni Protectoris Ordinis nunc & pro tempore existentis, auctoritate præfata tenore præsentium immediate subjicimus.

Fratres ex Congr. Hispan. in Italia degentes, sicut sub correctione Prioris Congreg. Italiæ & V. V.

§. 3. Volentes insuper, quod, si & quando in aliqua Provincia Congregationis Italiæ reperietur Frater Congregationis Hispaniarum, Superiores locales id quamprimum renuntiare debeant Priori vel Procuratori Generali ejusdem Congregationis Hispaniarum, ut in eum, si alicujus delicti reus fuerit, debite animadverti possit.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Roboratio præsentium Literarum.

§. 5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Urbani Prædecessoris literis, ac, quatenus opus sit, re. mem. Innocentii PP. XII. etiam Prædecessoris Nostri,

Obstantium derogatio.

ſuper moderarione ſacultatum Protectornm Ordtnum Regularinm, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, oecnon præſatorum Ordinis, Congregationum, & Provinciarum, aliiſve quibuſvis, eriam juramenro, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſnetudinibus ? privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum qnomodolibet conceſſis, confirmatis, & Innovatis.

§. 6. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apod Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Octobris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVII. Deſignantur Urbes nonnullæ Italiæ tamquam inſigniores, in quibus ii ex Ordine Fratrum Eremitarnm S. Auguſtini, qui per decennalem Prædicationis curſum Magiſterium in Ordine adipiſci quærunt, Quadrageſimales Conciones, vel decennales habere debeant.

Dat. die 10. Nov. 1733. Pont.An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus innixa rationibus.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectns filins Nicolaus Antonius Schiaffinati, Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis anno 1685. in alma Urbe celebrato, ſtatuium fuit, ut ii dumtaxat Fratres Ordinis prædicti intra Italiam ad Magiſterii lauream promoverentur, qui vel per qoinquennium munus Regentis Studiorum obiviſſent, vel per decennium Dei verbum in inſigniotibns ſen principalioribus ipſius Italiæ Urbibns cum plauſu juſtaque fama prædicaſſent. At cum ſæpius animadverſum ſit, poſtrema ejuſmodi ſtatuti verba incertum & nimis late patentem ſenſum continete aut recipere, indeqoe non raro contingere poſſe, quod nonnullæ Italiæ Urbes ab aliquo Priote Generali dicti Ordinis (cujus eſt, dubia illius ſtatuta interpretari) non habeantur inter inſigniores, quæ ab aliis Prioribus Generalibus, pro varia cujuſque animi affectione, tales antehac repntatæ fuerint, aut impoſterum repntentur; ſicque concio Quadrageſimalis, vel Annalis, per Religioſos ejuſdem Ordinis habita, inter legirima requiſita ad Magiſterium aſſequendnm ſir quandoque adnumerata vel adnnmeranda, & viciſſim qoandoque reſpuenda; hinc ipſe Nicolaus Antonius Prior Generalis ad iſtam ambiguitatem tollendam, certamque in præmiſſis normam deioceps firmandam atque ſtabiliendam, cum ſua Congregatione, ac etiam conſenſu noviſſimi Capitnli Generalis dicti Ordinis, opportunum cenſuit, per Decretum ab eo deſnper editnm determinate, ac nominatim exprimere Urbes Italiæ, quæ inſigniores reputati deberent qnoad Concionem Quadrageſimalem & Annalem, pto adipiſcendo Magiſterio in Ordine præſato tequiſitam, in bunc modnm, videlicet.

Deſignatio per Priorem Generalem Ord. facta.

Ancona, Andria, Bari, Bologna, Firenze, Genova, Livorno, Meſſina, Napoli, Padova, Palermo, Pavia, Perugia, Piſtoja, Rimino, Roma, Siena, Treviſo, Udine, Veoezia, Verona, Vicenza; e putche le derte Predicaxioni ſiano principiate almeno dalla Feſta di rutti i Santi, e proſeguite in tutti li giorni Feſtivi ſino alla terza Feſta del Santo Naiale; Dichiarando in oltre, ed eſpreſſamenie determioando, che ſotto queſta medeſima legge ſiano, e s'intendano compreſi anco quei Predicatori Genetali già approvati, e che non hanno conſeguito finora il grado del Magiſtero. Saranno aocora approvate pet requiſiti, come ſopra, le Predicazioni Quareſimali, che avianno fatte per una ſola volta riſpettivamente nelle infraſcritte Chieſe Catedrali, cioe: Ancona, Aquila, Averſa, Bari, Bergamo, Bologna, Breſcia, Capua, Catanſaro, Ceſena, Chieti, Coſenza, Faenza, Fermo, Ferrara, Firenze, Foggia, Foligno, Genova, Imola, Lecce, Livorno, Mantova, Matera, Meſſina, Milano, Modena, Napoli, Padova, Palermo, Parma, Pavia, Peruggia, Peſaro, Piacenza, Piſa, Piſtoja, Prato, Rimino, Roma in una delle Baſiliche, Salerno, Siena, Sorrento, Taranto, Terni, Torino, Treviſo, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, e Viterbo; Siccome ancora ſi approveranno in tal forma i Quareſimali, che ſogliano da noi darſi per le Chieſe dell' Ordine, eſiſtenti nelle ſuddette, ed in altra Città, riſervando al noſtro arbitrio di approvare, in qualità pure di requiſito, l'Annuale di Genazzano, per la venerazione, che portiamo a quel Santuario.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Nicolaus Antonins Prior Generalis, præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant, ac exactius ſerventur, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio commnniri, ac aliàs in præmiſſis opportune a Nobis providere ſummopere deſideret; Nos, ipſum Nicolaum Antonium Priorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine qoavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſetie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejns nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum ſuper deſignatione Urbium Italiæ, quæ pro Concione Quadrageſimali & Annali, requiſita ad Magiſterium in Ordine præſato aſſequendum, inſigniores habendæ & reputandæ veniunt, ſicuti præmittitur, editum, auctoritate Noſtra Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper qnomodolibet intervenerint, ſupplemus. Confirmatur.

§. 3. Volumus præterea, ac eadem auctoritate declaramus, Decretum præinſertum etiam locum habere quoad Fratres dicti Ordinis, qui decenninm Concionnm hujuſmodi cnm approbatione ejuſdem Ordinis Priorum Generalium, ipſius Nicolai Antonii anteceſſorum, jam expleviſſe exiſtimant, nondum tamen ad Magiſterii lauream promoti ſuerunt, illoſque comprehendere; itaut conciones, ab eis peractæ, etiam a dictis Prioribus Generalibus approbatæ, vim legitimi ad præmiſſa requiſiti nnn obtineant, niſi in aliqua ex deſignatis Urbibus habitæ fuerint.

Hæc vero declaratio in præjudicium illorum cadere non debet, qui jam decennalem curſum alibi explevere.

§. 4. Decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſqoe plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, inconcuſſe obſervari, illiſque reſpective pleniſſime ſuffra- Clauſulæ.

gari;

gari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scianter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, prædicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Novembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVIII. Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium circa electionem, vel substitutionem Visitatorum Provinciæ Portugalliæ ejusdem Ord. S. Augustini.

Dat. die 23. Nov. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio.

§. 1. NUper pro parte dilectorum filiorum Emanuelis de Alburquerque Prioris Provincialis, ac Definitorum Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod, cum in Constitutionibus dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatis part. 3. cap. 14. num. 5. ubi agitur de electione Visitatoris seu Visitatorum, habeatur, ut eveniente casu obitus, vel alterius deficientiæ Visitatoris sive Visitatorum in Capitulo Provinciali electorum, si id ante Congregationem intermediam contingat, ad eamdem Congregationem vocari debeant Visitator seu Visitatores præcedentis Capituli Provincialis; sin verò post prædictam Congregationem accidat, jus sit Definitorio privato, alium seu alios in locum deficientium eligendi ac deputandi; In Provincia autem præfata quædam inter duas ejus filiationes seu partialitates alternativa per fe. re. Innocentium PP. XII. Prædecessorem Nostrum, stabilita sit, cui omnes ejusdem Ordinis Constitutiones aptatæ fuerunt, ac ubi de electione Visitatorum sermo est, disponatur quod duo Visitatores ipsius Provinciæ juxta alternativam hujusmodi eligantur, unus ex una, & alius ex altera filiationibus: ac deficiente alterutro ante dictam Congregationem intermediam, succedat alius ejusdem filiationis Capituli proximioris: & si nullus inveniatur illius filiationis, qui succedere possit, eligatur a Definitorio alius filiationis prædictæ: sicut si deficiat post Congregationem intermediam prædictam; licèt hujus dispositionis intelligentia & explicatio, in postremis verbis aliquantum subobscura, desumenda videretur a clariori & literali dispositione supradictarum Constitutionum in casu cujuscumque deficientiæ Visitatoris post dictam Congregationem intermediam; nihilominus Exponentes prædicti ad evitandas contentiones sive controversias, quæ ex ejusmodi verborum ambiguitate excitari possent, memoratæ Congregationis Cardinalium sententiam desuper exquirere opportunum duxissent: ab eaque petiissent, quatenus declarare ac definire vellet: An eveniente casu deficientiæ unius vel utriusque Visitatoris post celebrationem Congregationis intermediæ, electio substituendorum ad Definitorium privatum spectet: seu potius ad officium hujusmodi Visitatores Capituli præcedentis assumendi sint, prout assumi deberent, si deficientia ante celebrationem dictæ Congregationis intermediæ contigisset in casu &c. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur:

S. Congregationis Decretum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium proposita, referente Eminentissimo Cardinali Gotti Ponente, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, re mature perpensa, censuit decernendum, prout decrevit & declaravit: Affirmative ad primam dubii partem, & negative ad secundam; dummodo tamen non sit completa Visitatio, nam Visitatione completa, nec electioni nec substitutioni locus erit. Romæ 13. Novembris 1733.

Card. Franciscus Barberinus.

I. Archiepiscopus Corin. Secretarius.

Confirmatur

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dictorum Emanuelis & Definitorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos, ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Harum Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas, semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis

Digitized by Google

aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxar specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIX.

Breve Sanctissimi Domini Nostri circa appellationes & recursus, a Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gradatim ad Ordinis ejusdem Superiores faciendos, ad Fratres Discalceatos Congregationum Italiæ & Germaniæ dicti Ordinis extenditur.

Breve hujusmodi lege superius.

Dat. die 7. Dec. 1733 Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliud Decretum ejusdem formæ pro Ordine S. Augustini emanatum.

§. 1. ALiàs Nos generali decreto dudum a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præposita, circa appellationes eorumdem Regularium cujusvis Ordinis, antequam Sedem Apostolicam adire valeant, jussu fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri edito, inhærentes, ac supplicationibus pro parte dilecti filii Nicolai Antonii Schiaffinati Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica statuimus, quod Fratres ejusdem Ordinis Eremitarum Sancti Augustini casibus, in quibus eis de jure vel juxta Constitutiones ipsius Ordinis appellare vel recurrere licebat, id deinceps non aliter facere possent, quàm gradatim, a Priore scilicet ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem dicti Ordinis, itaut causæ appellationis seu recursus hujusmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ fuissent, extra Ordinem prædictum deferri & agitari nequirent; ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus, ac Judicibus, & quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon dictæ Sedis Nuntiis pro tempore existentibus, ne Fratrum Ordinis prædicti appellationem seu recursum admitterent, causasque ejusmodi cognoscerent, nisi prius eis legitime constitisset, illas per dictos Superiores, memorato ordine servato, cognitas & definitas fuisse, sub pœna nullitatis actorum ac inde secutorum, & quoad Religiosos appellantes vel recurrentes, sub gravibus nostro & Romani Pontificis pro tempore pariter existentis arbitrio pœnis, prohibuimus, & aliàs, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 15. mensis Septembris proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Quare petitum, ut ad Fratres Congregationum Italiæ, & Germaniæ extendatur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Vicarius Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ ejusdem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum Nobis nuper exponi fecit, ipse pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis, regularisque disciplinæ in ea conservatione, literas nostras præfatas ad Fratres Congregationis prædictæ, addita juxta quasdam rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem Nostri in pari forma Brevis literas die 23. Novembris 1604. emanatas, pœna privationis vocis activæ & passivæ, eo ipso per transgressores tam Superiores quam Subditos incurrenda, extendi; ac insuper, ne dicti Fratres rescripta ad totam Congregationem præfatam spectantia absque licentia Vicarii & Definitorum Generalium pro tempore quoque existentium ejusdem Congregationis a Sede Apostolica procurare audeant, quemadmodum per Constitutiones ipsius Congregationis part. 3. cap. 6. §. 2. cavetur, prohiberi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, prædictum Vicarium Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: necnon literarum Nostrarum præfatarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas ac statutum & prohibitionem, pro Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini facta, sicut præmittitur, ad Fratres Congregationis Italiæ & Germaniæ ejusdem Ordinis Discalceatorum; adeout in causis eorum appellationis vel recursus similiter gradatim procedatur, nimirum a Priore ad Provincialem & Definitorium Provinciale, & ab his ad Vicarium Generalem & Definitorium Generale, priusquam Sedes Apostolica adeatur, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, per Fratres & Superiores dictæ Congregationis, qui præmissis contravenerint, eo ipso incurrenda, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus & ampliamus. Cæterum quoad procurantes rescripta a Sede prædicta, universam Congregationem præfatam concernentia, sine licentia dictorum Vicarii & Definitorum Generalium, Constitutiones ipsius Congregationis servari mandamus. — Prout de facto extenditur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXX.

Confirmatio quorumdam Decretorum & Statutorum Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Dat. die 10. Dec. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ Solio per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea, quæ pro ſalubri Congregationum Religioſorum Virorum, qui Altiſſimi obſequijs ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſunt, directione provide prudenterque conſtituta ſunt, ut firma ſemper atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Tenor ſupplicationis.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Sancto Raphaele, Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod Capitulum Generale, & Definitorium Generale Congregationis hujuſmodi quaſdam novas leges, decreta, & ſtatuta pro felici proſperoque ipſius Congregationis regimine, præſertim pro Capitulorum Generalium celebratione, fecerunt, & in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Tenor Legum, Decretorum, & Statutorum, de quibus ſupra fuit facta mentio, talis eſt, prout ſequitur, videlicet:

Exordium Statutorum.

Poſtquam Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa XII. per ſuas literas in forma Brevis die 11. Septembris 1730. ea confirmavit Decreta & Statuta, quæ ad uniforme gubernium omnium Provinciarum intra & extra Hiſpaniarum Regna erant erectæ, & erigerentur in poſterum; celebratis jam ſex Provinciarum Capitulis, ſtabilitoque earum uniformi gubernio, hæc Excalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Congregationis Hiſpaniarum nuncupata, Religio humillime & vehementer deſiderat, quod alia nunc Decreta, quæ vi facultatis a fel. rec. Domino Noſtro Benedicto XIII. conceſſa Capitulo Generali tunc futuro, & Diffinitorio Generali ſequenti, per ſuas literas in forma Brevis die 16. Februarii 1728. facta quidem, & ſtabilita a prædictis Capitulo & Diffinitorio, crebro ſtudio, & omni meditatione præmiſſis, integroque quotidianis ſeſſionibus anno conſumpto a Diffinitorio, utpote ad celebrationem inſtantis Capituli Generalis conducentia, imo ſtatutis jam Capitulis Provincialibus neceſſaria, Apoſtolicæ auctoritatis confirmationem roburque conſequi mereantur & obtineant: Ideo adjunctis nonnullis, quæ vim Conſtitutionis per trium Capitulorum confirmationem circa obſervantiam obtinuerunt, juxta Conſtitutionem fel. rec. Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis PP. X. cuncta Sanctæ Sedis authoritati proponenda, & Apoſtolicam confirmationem petendam hic ſubjiciuntur, videlicet:

I.

In Religione Excalceata duæ Familiæ:

Quod in noſtra Religione Excalceata erunt duæ Familiæ, in quas totus veniat Univerſalis Ordo diviſus: quarum una denominabitur intra-Hiſpana: & extra-Hiſpana altera. Utraque erit ſub Titulari ſibi Electo.

II.

Ex quarum una Miniſter Gen., ex altera Commiſſarius Gener. eligendi.

Quod ex his duabus Familiis unus Miniſter Generalis in Caput & earum Superiorem eligendus eſt, & poſtea Commiſſarius Generalis in Superiorem Generalem familiæ, de qua Miniſter Generalis non fuerit aſſumptus: itaut Miniſtro Generali tamquam Superiori omnium Commiſſarius Generalis & cæteri omnes humiliter pareant & obediant; quin ſub pœna tranſgreſſionis obedientiæ ulli cæterorum, nec toti Diffinitorio alterius Familiæ, liceat reſiſtere illius mandatis, præſertim poſt ſecundam juſſionem, in qua expreſſa ſit clauſula: Non obſtantibus his, quæ Nobis expoſita ſunt: quando expoſita referantur ad literam.

III.

Commiſſarii juriſdictio a ſolo Miniſtro Gen. poteſt impediri.

Quod ſimiliter ſua Familia obedire tenebitur ſuo Commiſſario Generali, qui vel juriſdictione ordinaria vel delegata in aliquo caſu gubernium totius Familiæ tenet, quin impediri aut retardari poſſit ab alio, quàm ab omnium Superiore Miniſtro Generali Ordinis.

IV.

Miniſter Generalis primò ex una, ſecundò ex altara Familia aſſumendus.

Quod ut ſemper ac futuris temporibus ſine alicujus Familiæ ſive Regionis murmure aut querela unitas Religionis ſub uno Capite permanere poſſit & debeat, in proxima futura Electione Miniſtri Generalis, facienda juxta Sanctam Regulam, eligendus & aſſumendus eſt in hoc munus filius Familiæ Hiſpaniæ: & in Commiſſarium Generalem alterius Familiæ, ſcilicet extra-Hiſpanæ aſſumendus eſt filius ejus.

V.

Quod finito ſexennio poſt prædictam primam Electionem futuram, eligendus eſt in Miniſtrum Generalem Ordinis filius extra-Hiſpanæ Familiæ; & in Commiſſarium Generalem pro ſua Familia filius Familiæ Hiſpanæ.

VI.

Quod hac ſemper viciſſitudine impoſterum fiat Electio Miniſtri Generalis Ordinis in Capitulo Generali.

VII.

Quo moriente tempore ſui ſexennii ex eadem Familia Vic. G. eligendus.

Quod ſi durante ſexennio Miniſtrum Generalem Ordinis mori contingat, vel alia quavis cauſa ejus officium vacaverit, ex eadem Familia illius eligendus eſt Vicarius Generalis Ordinis, qui, excepto nomine Miniſtri in omnibus & per omnia eamdem juriſdictionem & præeminentias habere debet, ac Miniſter Generalis habuerat, & quod ejus officium duret dumtaxat uſque in finem illius ſexennii, ne privetur Familia Superiore Generali Ordinis adhuc per breve tempus ante Capitulum, nec inter Familias alteretur viciſſitudo.

VIII.

Quod ſervandum obveniente obitu, ceſſione &c. Commiſ. Gen.

Quod ſi contingat, Commiſſarium Generalem deficere in alia Familia, mortis, renuntiationis, aut alia quavis cauſa, tunc Miniſter Generalis ex eadem ejus, qui defecerit, familia eligat Vice-Commiſſarium, qui auctoritate delegata, & nomine delegantis expreſſo omnes illi commiſſas facultates uſque ad proximum Capitulum exerceat.

IX.

Cap. Gener. quoto, & quali tempore celebrandum.

Quod Capitulum Generale ad præſcriptum Regulæ celebretur de triennio in triennium Sabbatho ante quartam Dominicam poſt Paſcha extra Curias Principum, in domo deſignanda a Miniſtro Generali Ordinis, quatenus ipſe præſideat, conſulto Diffinitorio Generali ipſius: vel a Commiſſario Generali, conſultis Diffinitoribus ſuæ Familiæ, Miniſtro Generali non præſidente.

X.

Quid præſtandum ante Capituli celebrationem.

Quod tempore Capituli non admittantur hoſpites, nec domum capitularem ingrediantur Vocales per duos menſes ante celebrationem Capituli, niſi fuerit Pater Provincialis illius Provinciæ, exceptis Socio, ſi Miniſter fuerit,

& Vocalis ille, qui ante annum habeat in eadem domo ſuam ibi deſignatam teſidentiam coutinuam.

XI.

Quod Miniſter Generalis, & ejus Diffinitorium præexiſtere debent ante Capitulum in eadem domo Capirulari, & cæteri Vocales ingredi teneantur Feria Quinta aute prædictam Dominicam quartam poſt Paſcha.

XII.

Quod Pater Miniſter Generalis tempote apto, ut omnes, qui convocandi ſunt, ad Capitulum congregentur, mittat literas vocarorias omnibus Vocalibus, qui reneantur eoncurrere. & invitatorias, quibus licitum ſit non concurrere, eaſque omnes mittat cum expreſſione temporis & loci celebrationis imminentis Capituli Generalis; & quod ſi hujuſmodi lireræ ad aliquem Capitularem non pervenerint, nihilominus ipſe concurrat, & vocatus intelligatur; dummodo conſtet de promulgatione Capituli Generalis facta, & in ſua Provincia aliis nota.

XIII.

De Præſide ejuſdem Capituli.

Quod in Capitulo Generali Ordinis ſemper præſideat Superior Generalis illius, ſive Miniſter: ſive pto caſu Miniſtri defectus, Vicarius Generalis cognominetur; & quod ſi congregato jam Capitulo, ipſe ægrotaverit, vel ptopter aliam tauſam non acceſſerit ad Capitulum, tunc Commiſſarius Generalis alterius Familiæ erir Præſes Capituli, ejuſque præſidentia durabit uſque ad finem dicti Capituli, niſi præſens fuerit noviter Electus in Miniſtrum Generalem, quia tunc præſidentiam habere debet; & quod ſi etiam contingat, congregato Capitulo, Miniſtrum Generalem & Commiſſarium Generalem alterius Familiæ ſimul deficere, tunc Præſes Capituli eligatur ab omnibus Vocalibus ſimul, & uſque in finem Capituli præſidentiam habeat, niſi novitet electus in Miniſtrum Generalem ſit præſens.

XIV.

Qui ſuffragium in eo habere debeant.

Quod in Capitulo Generali ſuffragium tantum habeant ſequentes: Præſes Capituli, ſive ſit Miniſter Generalis, ſive Vicarius Generalis, ſive Commiſſarius alterius Familiæ, ſive Præſes electus a Capituln: deinde Commiſſarius Generalis, vel Vice-Commiſſarius Familiæ, ex qua novus Miniſter Generalis aſſumendus eſt: Irem Diffinitores Generales Ordinis, & poſtea Diffinitores Generales Familiæ: omnes Miniſtri vel Vicarii Provinciales: ſinguli Socii primi pro ſingulis Provinciis Otdinis: Procurator Generalis Ordinis, itaut quoties in Hiſpania eelebretur Capitulum Generale, ſuffragium habeat Procurator Generalis Hiſpaniæ, & quoties celebretur Capitulum extra Hiſpaniam, ſuffragium habeat Procuratot Generalis Curiæ Romanæ: atque etiam ſuffragium babebit Secretarius Generalis Miniſtri Generalis, qui ſpirat: & præterea ſuffragium habere poterit, qui aliquando fuerit Superior Generalis Otdinis, vel Familiæ, Miniſter ſcilicet, Vicarius, Commiſſarius, vel Vice-Commiſſarius: & quod ſub pœna privationis ad ulteriora Ordinis officia nullos, ne ad Capitulum adeat, niſi propter infirmitatem, excuſari poſſit, illis exceptis, qui antea Superiores Generales fuerunt, quibus, dummodo actu non ſint Vocales, liberum erit adire vel nou adire Capitulum propter ætatem & labores antea ſuſceptos.

XV.

Locorum in eo aſſignatio.

Quod primo loco ſedeat in Capitulo Præſes, & ad ejus dexteram tota familia, ipſius Miniſtri Generalis, qui ſpirat: Secundo loco & ad ſiniſtram Præſidis Superior Generalis alterius Familiæ cum tota ſua familia; Itaut Superiores Generales Caput agant ad latera; & poſt quemlibet intra propriam Familiam ejus cæteri ſequantut hoc ordine: Diffinitores Generales: Miniſtri aut Vicarii Provinciales: Socii primi & etiam ſecundi, quando ſubrogantur pro Vocali aliquo, quamvis ſubrogentur pro illo, qui ſuperiorem ſedem haberet: Præterea actualis Procuratot Generalis, qui habeat ſuffragium: deinde Secretarius Generalis, & denique poſt Vocales ſuæ Familiæ qui aliquando fuerat Supetior Generalis pro ea; & ſi plutes fuerint, qui aliquando munus Superioris Generalis habuerint, qui fuit Superior Generalis Ordinis, prætedat eum, qui fuerat Superiot Genetalis Familiæ; & ſi eodem munere plutes functi fuerint pro eadem Familia, antiquior in profeſſione præcedat; qui quidem ordo intta & extra aulam Capitularem ſervandus erit, quando ſive in Refectorio ſive in Choro ad latera ſedeant Capitulares; ſi autem alibi noo ad latera ſedeant, poſt Miniſtrum Genetalem ſedebit Commiſſarius Generalis Familiæ: poſtea Diffinitores Generales Ordinis: deinde Diffinitores Generales Familiæ: poſtea PP. Provinciales juxta antiquitatem eorumdem: præterea Procuratot Generalis: & poſt eum Secretarius Generalis: ac denique qui fuerant Superiores Generales, itaot qui Miniſter Generalis fuerat, præcedat tunc, qui ſolum fuerat Commiſſarius Generalis; & ſi plutes fuerint Magiſtri, antiquior præcedentiam habeat, cujuſcumque Familiæ fuerit.

XVI.

De aliis rebus Capituli celebrationi committendis.

Quod Feria Quinta ante Dominicam quartam poſt Pentecoſten congregentur omnes Capitulares in Domo deſignata, ante meridiem, ut ad veſperum Præſes Capituli congreget omnes Capitulares, & id faciat, quod juxta noſtras Conſtitutiones præmittere debet.

XVII.

Quod die ſequenti, ſcilicet Feria Sexta congregentur Familiæ, unaquæque ſeorſim ab alia, & Præſes cujuſcumque Vocalibus ſuæ Familiæ notum faciat Catalogum omnium Religioſorum, qui in Provinciis ſuæ Familiæ, attenta ſolum graduatione, & inſpectis interſtitiis juxta noſtras Conſtitutiones, apti reperiantur ad munera & officia ſuæ Familiæ in eo Capitulo pertinentia; ut nullus poſtea conqueri poſſit, quod ſua aptitudo non fuerit omnibus Vocalibus ſuæ Familiæ præſens; ſed hujuſmodi aptitudo ex pura graduatione & interſtitiis judicanda erit, quin ad mores & obſervantiam referatur aptitudo hæc, ut alii includantur, excludantur alii, alias daretur diſſentionum, & occaſio litium.

XVIII.

De ſcrutiniis eligibilitatis.

Quod poſtea eodem die, alia tamen ſeſſione, iterum congregentur Familiæ ſeorſim, ut eligibilitaris ſcrutinium fiat ab unaquaque ſequenti modo: Quod Familia, ex qua aſſumendus eſt Miniſter Generalis in eo Capitulo, juxta ſuam conſcientiam eligibilitaria ſcrutinium toti Capitulo proponendum ſic faciat, ſcilicet, quod unuſquiſque illius familiæ ex catalogo, omnibus credito, eorum, qui ex graduatione & interſtitiis apti teperiantur ad Miniſtri Generalis officium, quinque in ſchedula una ſeligat; quique ſuo judicio, omnibuſque inſpectis, aptiores eſſe crediderit, & coram tota Familia ſua, ad id congregata omnes tradant hujuſmodi ſchedulas ſuo Superiori; qui ſolis cum duobus immediate Vocalibus eaſdem ſchedulas regulabit, & quinque illos eligibiles, qui plures voces habuerint in prædictis Vocalium ſchedulis, eligibiles declarare, & omnibus Gremialibus manifeſtare tenebitur, oſtendendo illis ſchedulam manu unius Scrutatoris ſcriptam, ſubſcriptamque ab alio Scrutatore, & ſignatam ab ipſo Præſide, qui ſtatim hanc ſuæ regulationis ſchedulam, totius Capituli

Præſi-

Præsidi tradere tenebitur; & similiter idem fiat ab alia Familia Generalis, qui spirat, ad faciendum scrutinium eligibilitatis ante Commissarii Generalis electionem.

XIX.

Quod eadem Feria Sexta simile fiat scrutinium, in quo unusquisque Vocalium scribat se seligendo ex catalogo inter aptos ad Diffinitorii officium pro sua Familia duodecim; ut ex omnibus schedulis duodecim continentibus a Scrutatoribus & Præside Familiæ, regulatis vocibus, duodecim, qui plures voces, quàm cæteri habeant, scribantur in alia schedula modo dicto; & similiter publicata postrema schedula, ut de proxime eligibilibus constet, tradatur Præsidi. Si autem contigerit, quod in eligibilitatis scrutinio duo vel tres æqualem numerum suffragiorum seu vocum habeant, illi omnes reputentur eligibiles: si vero hujusmodi æqualitas reperiatur, quando jam ad numerum eligibilium solùm deficiant unum, duo vel, tres, tunc antiquiores in professione eligibiles reputentur. Cæterum si omnes voces singulorum Vocalium pro duobus, tribus aut quatuor eligibilibus reperiantur, fiat secundum scrutinium ad eligibilitatem illorum, qui usque ad numerum proxime eligibilium defuerint. Si quis autem inventus fuerit, se ipsum nominasse in schedula selectionis ad eligibilitatis scrutinium, eo ipso ineligibilis sit, quamvis seclusa voce illius, cæteras omnes habeat pro se. Caveatur strictè, ne Scrutatores ulli Vocalium revelare audeant numerum vocum, quas habuerat aliquis, qui eligibilis publicatur.

XX.

Quod factis ab unaquaque Familia prædictis scrutiniis, traditaque Præsidi Capituli schedula eligibilium modo dicto efformata pro eligibilibus suæ familiæ, Præses totius Capituli familiam Generalis, qui spirat, certiorem faciat de eligibilitate sibi nota ad electiones proxime futuras, a toto Capitulo faciendas.

XXI.

Quod si in aliquo scrutinio eligibilitatis, vel supra eo aliquæ difficultates occurrerint, determinandæ sunt a Diffinitorio Generali ejusdem Familiæ, cujus resolutioni standum erit, sub pœna ad arbitrium ipsius Definitorii.

XXII.

Quod his omnibus eadem Feria Sexta expeditis, sequenti die, Sabbatho scilicet, post solemnem Spiritus Sancti Missam, & cætera, quæ juxta nostras Constitutiones debent præmitti, congregentur omnes eo modo & forma jam præscriptis, ut moris est, in propria Aula Capitulari; & quod Præses eam concionem, quam tenetur habere, idiomate omnibus communi per se ipsum habeat; & peractis postea, quæ a nostris Constitutionibus disponuntur, modo eo ibidem dispositio, fiat Ministri Generalis electio.

XXIII.

Quod post Vesperas ejusdem diei congregentur in Aula Capitulari Vocales omnes illius Familiæ, pro qua Minister Generalis spirat, & Præside eodem, qui totius Capituli Præses fuerit, atque sibi electis Secretario & Scrutatoribus modo dicto, omnes simul canonice eligant Commissarium Generalem ad triennium immediate futurum, pro sua, & ex sua Familia assumptum eodem modo ac ritu, quibus Minister Generalis Ordinis ante prandium electus fuerat.

XXIV.

De electione novorum Diffinitorũ.

Quod sequenti die, videlicet Dominica, congregentur omnes utriusque Familiæ Vocales, & similiter per secreta suffragia eligant ad futurum sexennium sex Diffinitores Generales Ordinis, qui semper assumendi erunt ex Familia Ministri Generalis noviter electi.

XXV.

Quod similiter post Vesperas hujus diei congregeotur omnea, qui Commissarii Generalia fuerint pridie Electores, & ex sua familia, & pro ea sex alios Diffinitores Generales Familiæ eligant ad futurum triennium qui nec vocari possint, nec re ipsa erunt Diffinitores Generales Ordinis.

XXVI.

De electione MinistriConventus Sancti Caroli de Urbe.

Quod Diffinitoribus omnibus electis, congregetur tota solaque Familia intra Hispana, & Præside eodem Capituli Generalis, canonice & ad triennium ex sua Familia eligat Ministrum nostri Conventus Romani Sancti Caroli; & postea Familia, ex qua Minister Generalis spirat, similiter canonice & ad triennium ex sua Familia Ministrum nostri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XXVII.

De electione Procuratoris Gen. Ordinis;

Quod immediate Feria Secunda Familia Ministri Generalis, qui spirat, albis nigrisque globulis, aut lapillis assumptis, eligat Procuratorem Generalem Ordinis pro Romana Curia, ex sua Familia assumptum, cui totum Capitulum, antequam finiatur, dare tenebitur Ordinis mandatum Generalis Procuræ.

XXVIII.

Et unius cujusque Familiæ.

Deinde Familia Ministri Generalis electi, Præside eodem Capituli, similiter ex sua Familia eligat Procuratorem Generalem Familiæ suæ pro illius negotiis in Romana Curia exequendis, cui etiam ante finem Capituli dabit suum mandatum Procuræ cum expressa prohibitione sub præcepto formali, ne in communibus negotiis Religionis se immisceat nec verbo; aut scripto a se aut ab aliis suæ Familiæ cognominetur Procurator Generalis Ordinis.

XXIX.

De designatione Domorum Capitularium.

Quod Feria Tertia, quælibet Familia seorsim ex qualibet Provincia sua duas domus designet, quæ Capitulares cognominentur, ut qui fuerint earum Ministri, immediate ante Capitulum Generale Ordinis, aut Familiæ suæ, in solua electionis in Ministros earum domorum Socii sint ad Capitulum Generale futurum; Itaut Minister domus, prius in hoc Capitulo designatæ, sit primus Socius, & in Capitulo futuro suffragium habeat: & Minister alter, scilicet domus posterius designatæ, pro eadem Provincia sit Socius Secundus, & in defectum alicujus capitularis.

XXX.

Quod si fuerit aliqua domus extra Provinciam, præter dictas Sancti Caroli, & de Propaganda, & Minister illius majorem partem triennii post suam Electionem expleverit, Familia illa, ad quam domus pertineat, Ministrum eligat in eodem Capitulo Generali ad triennium, quia postea finito triennio ad Diffinitorium Familiæ pro alio triennio usque ad Capitulum Generale pertinebit electio.

XXXI.

Quod electiones Ministrorum horum in Capitulo Generali poterunt fieri sine scrutinio ex omnibus aptis, quia propositis quinque ex aptis a Diffinitorio Provinciæ, ex qua eligenda assumi debeat, Familia in eo Capitulo eligere poterit, quem judicaverit eligendum.

XXXII.

Confirmanda præcepta formalia Constitutionum.

Quod ad removendas opiniones contra observantiam, totum Capitulum confirmare debet omnia præcepta formalia, quæ in nostris Constitutionibus continentur.

XXXIII.

Quod octo postea designentur ex Ministris Provincialibus actualibus, & Diffinitoribus Familiæ, & unà cum Diffinitoribus Generalibus Ordinis concurrant ad correctionem vel depositionem Ministri Generalis, si in illo sexennio

opua fuerit, ut in noftris Conftitutionibus ftatutum habetur.

XXXIV.

Quod cætera omnia fiant, cunctaque legantur, ut moris eft, prout a noftris Conftitutionibus eft difpofitum, ante confirmationes. Et his peractis, Præfes Capituli imponat præceptum, quod juxta eafdem Conftituriones, ut moris eft, imponitur ad impedimenta detegenda; nulloque invento, vel a Diffinitorio Generali Ordinis judicio facto de alicujus impedimenti dubio, tutum Capitulum Generale confirmet electionem Miniftri Generalis Ordinia, ut moria eft, poft Breve fe. re. Urbani PP. VIII.

De confirmatione electionis Miniftri Gen.

XXXV.

Quod omnes Vocales ad illius Electionem confirment Electionem Commiffarii Generalis Familiæ.

Et Diffinitorum.

XXXVI.

Quod poftea duo Diffinitoria fimol cum Præfide confirment Electiones Diffinitorum Generalium Ordinis: ac demum ordine fervato Electionum qoælibet Familia cum Præfide confirmet eas Electiones, quas canonice fecit.

XXXVII.

Quod tempore Capituli Generalis ultra Miffam, & concionem defignatam a noftria Conftitutionibus, duæ publicæ poft folemnem Miffam conciones erunt ex feftivitatibua Ordinia ad arbitrium Præfidis, qui tempore apto monere debet Provinciales fuæ Familiæ, ut Prædicatores eligant, quos voluerint pro determinata ab ipfo Præfide concione facienda in Capitulo illo. Monemus tamen Provincialea, ut fi concionatores vel concionator aliquis fatirice ad animum populi excitandum, vel complacendum, prædicaverint, illico & perpetuo prædicandi & concionandi licentias auferant, vel licentiam, itaut nifi de confenfu Capituli Generalis futuri, minime, qui defecerit, poffit intra nec extra domus noftras Spiritus Sancti afcendere Cathedram.

XXXVIII.

Quod cum favente Deo plures fint extra Hifpaniam inftitutæ Provinciæ, & ad felicius faciliufque Ordinis regimen fub unitate unius Capitis bipartitio facta fuerit & inftituta, ut in omnibus utraque Familia dignofcatur æqualia, & ad præfcriptum Regulæ de triennio in triennium celebretur Capitulum Generale, quod quidem juxta illius tenorem femper celebratum fuit, ut folum de fexennio in fexennium fuerit Capitulum electivum Miniftri Generalis juxta illud Regulæ: Electio Majoris ac Generalis Miniftri de fexennio in fexennium, & poft triennium hujus Capituli electivi aliud Capitulum generale, quod ab initio vocatur intermedium: ita etiam fervetur in pofterum, hoc folo difcrimine, quod Capitulum electivum de fexennio in fexennium celebrandum Capitulum Generale Ordinis vocetur: & Capitulum intermedium folùm celebretur in ea Familia, ex qua in Capitulo Generali Ordinis Commiffarius Generalis electus fuerit; ficque verificabitur, quod femper de triennio in triennium aliquod Capitulum Generale celebretur in Ordine.

Capit. electivum Miniftri Gen. in ejus Familia celebrandum.

XXXIX.

Quod Capitulum, Miniftri Generalis electivum, femper celebrari debet intra Familiam, ex qua Minifter Generalis fpirat, cui Familiæ correfpondet celebratio futuri Capituli Generalis intermedii, ut fic fupremum Caput Religionia nunquam munus fuum finiat extra Familiam fuam.

De Capitulo intermedio triennali.

XL.

Quod Capitulum Generale intermedium celebrari debet juxta Regulam Sabbatho ante quartam Dominicam poft Pafcha, poft triennium a die celebrationis Capituli Generalis Ordinia, intra propriam Familiam, extra Curias Principum, in Domo defignanda a Præfide Capituli, qui femper erit Commiffarius Generalis Familiæ, nifi intra illam & extra propriam Familiam adfit Minifter Generalis Ordinis, & voluerit præfidere in dicto Capitulo intermedio.

XLI.

Quod fi, inftante tempore Capituli, Præfes infirmetur, poffit differre Capitulum per unum menfem tantùm, quo elapfo, fi adhuc fuerit impeditus, vel fi congregato jam Capitulo ægrotaverit, præfideat Diffinitor Generalis Familiæ actu Prior inter alios.

XLII.

Quod ad hujufmodi Capituli celebrationem per fuas literas convocatorias convocare debet, & invitare per invitatorias Superior Generalia Familiæ omnes, qui concurrere debent & poffunt, eo modo, quo dictum eft de Capitulo Generali Ordinis in aliquo anno fit futurus Præfes Capituli intermedii.

De iis, qui fuffragium habere debent in Cap. intermedio.

XLIII.

Quod in Capitulo intermedio fuffragium habere debent Minifter Generalis fi adfit: Superior Generalis Familiæ: Diffinitores Generales illius: Miniftri Provinciales, vel Vicarii Provinciales ejufdem: Miniftrique actuales Domorum Vocalium, quæ in Capitulo Generali Ordinia defignatæ fuerint, ut earum Miniftri, finito fexennio, Socii fint ad Capitulum Generale Ordinia; Quippe Miniftri hujufmodi Domorum ad Capitulum intermedium debent concurrere, & eorum Succeffores in eifdem Domibus ad Capitulum Generale Ordinis; quod etiam intelligitur de Sociis in defectum: Præterea fuffragium habebit in hoc Capitulo intermedio intra Hifpaniam Procurator Generalis Hifpaniæ, & extra Hifpaniam Procurator Generalia Ordinia in Curia Romana: Deinde Secretarius Generalis fuperioria Familiæ: Ac demum qui in eadem Familia affumpti fuerant aliquando Superiores Generales Ordinis vel Familiæ; itaut hi pro libito, cæteri autem fub pœna perpetuæ privationis concurrere teneantur, ficut dictum eft circa Capitulum Generale Ordinis.

Cætera fervanda, prout in Cap. Gen. Ordinis.

XLIV.

Quod in Capitulo intermedio circa præcepta fcrutinia, felectiones eligibilium, ac cætera præambula, ea omnia obferventur, quæ dicta manent circa Capitulum Generale Ordinis, & habentur in noftris Conftitutionibus.

XLV.

Quod tempore Capituli fedeant ordine, quo nominati funt, & quod fi cafus occurrerit, in quo recens Electus præfens fuerit, fedeat immediate poft Commiffarium Generalem, qui fpirat, & ftatim fuffragium habeat, quamvis de corpore Capituli non fit.

Eligendi Diffinitores Familiæ.

XLVI.

Quod, facta electione Superioris Generalis Familiæ, quæ femper debet fieri prædicto Sabbatho ante prandium, vefpere congregentur Vocales, & fex Diffinitores Generales Familiæ ex eadem eligant.

XLVII.

Quod altera die congregentur omnes in aula Capitulari, & fi Familia fuerit intra Hifpaniam primò eligat Miniftrum noftri Conventus Romani S. Caroli; & licèt intra Hifpana non fit, eligat Miniftrum noftri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XLVIII.

XLVIII.

Cætera per hæc Cap. facienda.

Quod Capitulum Generale intermedium nullas alias electiones facere poterit ; Ideo his finitis agere debet de redemptione & obfervantia, facereque Statuta & Ordinationes pro fua Familia, quæ minime opponantur factis a Capitulo Generali, vel Diffinitorio Generali Ordinis; atque fibi eligere Chroniftam pro tota fua Familia.

XLIX.

Quod, omnibus peractis, Commiffarius noviter electus coram toto Capitulo repromittat obedientiam, eamque promittat fpecialem tempore fui muneris Superiori Generali Ordinis : Et poftea totum Capitulum confirmet P. Commiffarii electionem ; & deinde confirmet etiam fingulas electiones, quas canonice fecit : & fient leganturque, quæ facienda & legenda funt in Capitulo generali, juxta noftras Conftitutiones.

L.

Quod diffoluto Capitulo Capitulares fe mutua fraterna charitate amplexentur, & in fuos Conventus proficifcantur.

LI.

De quibus omnibus certior faciendus Minifter Generalis.

Quod illico & quamprimum Secretarius, qui fuerat Diffinitorii Familiæ, certiorem faciat Miniftrum Generalem Ordinis de omnibus electionibus, & de repromiffione obedientiæ moderni Commiffarii Generalis.

LII.

De modo procedendi ad electionem Vicarii Ordinis.

Quod in cafu, in quo eligendus fit Vicarius Generalis Ordinis propter defectum Miniftri Generalis, ut diximus, Prior Diffinitor Generalis Ordinis tunc fuperftes per fuas literas vocatorias congreget omnes Vocales fuæ Familiæ, qui concurrere tenerentur, & poffent, fi in ea Familia celebrandum effet Capitulum intermedium ; defignetque Domum aptam etiam extra Principum Curias pro celebratione Congregationis, ut in ea congregentur tempore apto ad ipfius arbitrium, itaut quamprimum fiat Vicarii Generalis electio.

LIII.

Quod, fi Diffinitoribus Generalibus Ordinis, illo & alio exceptis, conftiterit, quod per omiffionem aut induftriam prædicti primi Diffinitoris retardatur Congregatio, & Vicarii Generalis electio, liberum fit illis ad Sedem Apoftolicam authentice concurrere, ut a Summo Pontifice deftinetur Vicarius Generalis Ordinis.

LIV.

Quod prædictus Diffinitot primus fit Præfes hujus Congregationis, in qua imponat præceptum ad impedimenta detegenda ; cunctaque alia exerceantur, quæ exercere debet Præfes cujufcumque Capituli.

LV.

Quod in prædicta Congregatione fiant fcrutinia eligibilitaris ufque ad numerum quintum eligibilium, prout in Capitulis Generalibus.

LVI.

Quod poft Miffam folemnem de Spiritu Sancto, & cætera Præambula, quæ fiunt in Capitulis, fiat Electio Vicarii Generalis ante prandium, qua facta, immediate poft electionem pergant proceffionaliter in Ecclefiam cantantes Te Deum, quamvis noviter Electus non fit in eadem domo, in qua fi fuerit, ab ipfo benedictionem accipiant.

LVII.

Quod Vefpere iterum congregentur, & fi Diffinitor aliquis electus fuerit in Vicarium Generalem, Congregatio eligat novum Diffinitorem Generalem Ordinis ; & fi occurrat aliquod negotium urgens pro tota Religione, aut aliqua Familia, determinetur ab omnibus, ut moris eft.

LVIII.

Quod poftea confirmet electionem Vicarii Generalis ; & deinde, fi eam fecit, confirmet etiam Electionem Diffinitoris noviter electi.

LIX.

Quod poftea Congregatio diffolvatur, mutuoque amplexentur Vocales, quin aliud fiat, neque concionem aliquam habere ; debeat in hac Congregatione. Si autem aliquis Provincialis, vel Vocalis alter, electus fuiffet in Vicarium Generalem, ad Diffinitorium Provinciæ pertinebit electio five Provincialis five alterius Officii, quod electus habuerat.

LX.

Quod fi facto tertio fcrutinio adhuc non fuerit electio canonica, omiffis fcrutiniis, ille intelligatur vi hujus Conftitutionis electus, pro quo fuerit major numerus fuffragiorum, quàm pro alio aut aliis. Si autem pro duobus æqualis numerus fuffragiorum repertus fuerit, majorque quam pro aliis, tunc antiquior in profeffione reputabitur canonice electus.

LXI.

Diffinitor… Gen. Ord… fex :

Quod Diffinitores Generales Ordinis perpetuo folùm erunt fex, & in toto Ordine eam præeminentiam, cæteraque omnia, prout in noftris Conftitutionibus, habere debent. Diffinitores vero Generales Familiæ fimiliter, intra Familiam tantùm, & poft Diffinitores Generales Ordinis.

LXII.

Duo Socii c… jufque Pr… vinciæ Mi… ftri act… al… domorum Capitularium.

Quod duo Socii cujufcumque Provinciæ ad Capitulum Generale erunt Miniftri actuales domorum capitularium, quæ in Capitulo Generali Ordinis electæ fuerint, itaut Minifter domus prius electæ fit primus Socius, & Minifter pofterius electæ domus fit fecundus Socius, cujus munus folùm fit concurrere extra domum capitularem in loco proximo ad illam, ut præfto & in promptu fit ad hoc, ut fi opus fuerit ob defectum alicujus Vocalis fuæ Provinciæ, fuffragium habeat, fupplendo pro eo ; nifi Vocali, qui deficiat, liberum fuerit adeffe Capitulo ; quippe horum fuffragia fuppleri non debent.

LXIII.

Quod fi per mortem, infirmitatem, aut aliam juftam caufam, Minifter alicujus domus capitularis non poffit intereffe Capitulo, tunc Diffinitorium Generale fuæ refpectivæ Familiæ feligere poffit domum alteram, cujus Minifter actualis concurrat ad Capitulum, femper ut Socius fecundus. Si autem contingat, utrumque Socium pro aliqua Provincia fimul deficere, Minifter domus prius electæ a Diffinitorio in illo cafu erit Socius primus.

LXIV.

De Procu… tore Gen. H… paniæ.

Quod Procurator Generalis Hifpaniæ, qui non aliquarum, fed omnium Provinciarum Familiæ fuæ, & Procuratoris, & Diffinitorii Generalis femper habuit procuræ mandatum : idemque a Diffinitorio Generali Familiæ fuæ propter negotia ejufdem Diffinitorii habere debet ; ab eodem Diffinitorio femper eligatur de triennio in triennium juxta noftras Conftitutiones.

LXV.

Modus fu… plendi Cap… tulis inte… mediis fi h… beri nequea…

Quod fi Familia intra-Hifpana, quando ei competit Capitulum Genetale intermedium, illud celebrare non poffit, illius Diffinitorium Generale eligat Miniftrum noftri Conventus Romani Sancti Caroli ad fequens triennium : Et fimiliter Familia, quæ prædictum Capitulum celebrare jam inftante tempore nequeat, per fuum Diffinitorium Generale eligat Miniftrum Collegii noftri de Propaganda Fide ad immediatum triennium.

Quædam Privil gia Conventus S. Caroli de Urbe.

LXVI.

Quod Superior Generalis Ordinis, ex Familia extra-Hispana assumptus, nulla n jurisdictionem exerceat in Conventu nostro Romano Sancti Caroli, nisi eam tantum, quam in alios Hispaniæ Conventus exercere poterit; & quod io eo Convenio residere non possit; Quod poiiori jure intelligendum est de Commissario Geoerali extra-Hispano.

LXVII.

Quod Procurator Generalis, qoi ex Hispania non fuerit electus, nunquam in prædicto Conventu commotari possit, aut residere.

LXVIII.

Quod pro hac prima vice suffragium habeant omnes secundi Socii Provinciarum, ut suppleantor suffragia Vocaliom, qui ad futura Capitula Generalia ex nunc eligi debent.

Quædam explicationes d Regulas Ordinis.

LXIX.

Quod in Regula nostra, in qua juxta dispositionem Sanctissimi Domioi Nostri fel. re. Urbani VIII. dicitur, quod electio Ministrorom Provincialium, & Cooventualium, fiat io Capitulo Generali, auferatur vox, Generali; quatenus juxta Breve Sanctissimi Domini Nostri Clementis PP. XII. hujusmodi Electiones jam fieri debent in Capitulo Provinciali.

LXX.

Quod Regula, obi Cap. 41. Diffinitorio Generali depositio Prælatorum, & eorum subrogatio reservantur, intelligitur de Diffinitorio Geoerali Familiæ illius, qui deponitur.

LXXI.

Quod sub voto non ambiendi comprehenduntur Commissarius Geoeralis, Vice-Commissarius, Diffinitores Generales Familiæ, & omnes alii, qui habitu vel actu Prælati fuerint.

LXXII.

Quod circa vacationes seu interstitia, quæ in nostris Coostitutionibus præscribuntur, addatur, quod Nullus possit eligi in Capitulo, in quo spirat, in aliam Prælaturam, nisi io Superiorem Generalem, Ministrum scilicet juxta nostras Constitutiones, Vicarium, Commissarium aut Vice-Commissarium, si per sex annos integros & continuos semper intra illos functus fuerit officio Diffinitoris Generalis Ordinis: vel uno triennio Superioris Provincialis, & altero immediato Diffinitoris Generalis, vel Provincialis: vel duobus trienniis Ministri Conventualis, & in altero Diffinitoris vel Ministri Proviocialis.

LXXIII.

Quod circa reelectiones addatur, quod Commissarius Generalis reeligi non possit in suum officium, nisi eo fuerit functus per trienoium integrum: Et quod nec Mioister Generalis in Commissarium, neque Commissarius in Ministrum Generalem eligi possit, nisi casu quo Commissarius Generalis electus fuerit per solum annum ante Capitolum.

LXXIV.

Quod Diffinitores Generales nequeant assumi in Ministros Provinciales tempore, qoo Diffinitores fueriot.

LXXV.

Qond justis de causis Diffinitorium Generale, inspecta otilitate domus, possit dispensare, ut aliquis Minister reeligi possit in Ministrum ejusdem domus pro triennio futuro a suo Capitulo Provinciali, consentientibus omnibus soffragiis Capituli, præter duo.

LXXVI.

Quod reelectio Ministri sive Conventus nostri Romani Sancti Caroli, sive Collegii oostri de Propagaoda Fide, fieri possit, inspecta utilitate domos, & onnqoam in favorem ejos, qui reeligaior.

Absente Provinciali quis debeat præsidere.

LXXVII.

Qood caso absentiæ Provincialis, concurrentis ad Capitulom Generale, Præses Provinciæ erit Provincialis antecedens; & si fuerit inhabilis vel impeditus, Diffinitorium Provinciale, Præside Provinciale ipso, eligat Præsidem Provinciæ pro tempore absentiæ; numquam tamen eligat actualem Diffinitorem Provinciæ, ne Diffioitorum numerus diminuatur.

Locus Commissario, & Vice-Comm. Gen. assignatur:

LXXVIII.

Quod, dum concurrant Commissarius vel Vice-commissarius Generalis intra propriam Familiam, sedeat immediate post Superiorem Generalem Ordinis: & extra Familiam Commissarii post Diffinitores Generales Ordinis.

Diffinitoribus Gen.

LXXIX.

Quod Diffinitores Generales Ordinis in toto Ordine sedeant juxta nostras Constitutiones, quamvis aliquod Diffinitorium sive Provinciale sive Generale Familiæ actu celebretur in ea Domo, in qua aliquis Diffinitor Generalis Ordinis inveniatur; quo tempore juxta nostras Constitutiones Provincialis respectu Diffinitoris Generalis, & Minister etiam respectu Diffinitoris Proviocialis amittat locum.

LXXX.

Quod Diffinitores Generales Familiæ extra actualem Diffinitorii celebrationem intra suam Familiam sedeant post Mioistrum, sicot Diffinitores Generales Ordinis; & extra suam Familiam omnes alios hospites tam Ministros quam Provinciales præcedant.

Item Provincialibus.

LXXXI.

Quod Provinciales hospites intra suam Familiam præcedant Provinciales hospites alterius Familiæ: Et quod Diffinitores Proviociales hospites præcedant intra suam Familiam hospites Diffinitores Provinciales alicrius Familiæ: & quod postea eodem ordine sequuntor Ministri hospites: postea Redemptores intra suam Familiam, & extra illam post Procuratores non hospites: postea Procuratores Generales: & post hos omoes Procuratores plurium Provinciarum; &, si hospites fuerint, post Vicarium Domus: postea Procuratores Provinciales io suis Provinciis, & extra illas juxta aotiquitatem professionis: postea Vicarii in suis Domibus, & extra illas juxta antiquitatem Domorum: postea Patres Confessarii intra & extra Familiam, Proviociam aut Domom suam: & postea Sacerdotes simplices, & cæteri omoes, prout in nostris Constitutionibus habetur.

De suffragiis pro Religiosis Defunctis.

LXXXII.

Quod futuris temporibus suffragia pro nostris Religiosis defunctis solùm fiant intra Familiam eorum pro illis, qui professi fueriot post confirmatiooem harum Constitutionum. Quod tamen pro Superioribus Generalibus utriusque Familiæ, & Diffinitoribus Generalibus, semper fiant in toto Ordine juxta nostras Constitutiooes: Et pro Diffinitoribus Generalibus Familiæ intra Familiam: pro Ministris Provincialibus & Diffinitoribus Provincialibos intra Provinciam juxta ea, quæ in nostris Coostitutionibus pro Diffinitoribus assignantur.

De Festivitatibus Ordinis.

LXXXIII.

Quod Titularis Proviociæ in Provincia: & Conventus in Cooventu sit Festum Ordiois.

LXXXIV.

Quod primæ & secondæ Vesperæ canantor in Cooventibus in omnibus Festivitatibus Christi Domioi, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ ex rito fuerint primæ aut secundæ Classis, quamvis ad coleodum noo prononcientur.

LXXXV.

Quod pro nostris Religiosis defonctis in omnibus Cooventibus & Collegiis fiant Exequiæ post Festum omniom Sanctorum Ordinis, sicut statutum est per Capitula Generalia.

§. 5. Cum

Supplicatum Sanctissimo pro confirmatione hujusmodi Statutorum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Leges, Decreta, & Statuta hujusmodi bono prædictæ Congregationis gubernio valde utilia sint; firmiora verò existant ea, quibus Apostolicæ Sedis auctoritas accedit; Nobis propterea dictus Michael Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem mature perpenderunt, consilio, omnia & singula Decreta, Statuta, Leges, & Capitula præinserta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Quæ benignè conceditur.

Harum Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas, & Leges, Decreta, Statuta, & Capitula præinserta, semper firma, valida & efficacia existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon Congregationis Hispaniæ, & Ordinis prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis adhibenda.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis; etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXXI. Confirmantur omnes Confraternitates sub titulo B. M. V. Septem Dolorum a Superioribus Generalibus Ord. Servorum B. M. V. erectæ, etiamsi de earum canonica erectione non constet.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 14. Dec. 1733. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prioris Generalis Ordinis hujus petitio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ord. Servorum B. Mariæ Virginis, quod licet non solum multæ in dicti Ordinis, sed etiam aliis Ecclesiis seu Oratoriis auctoritate Priorum Generalium ejus Prædecessorum erectæ reperiantur Confraternitates utriusque sexus Christifidelium sub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum, quæ suas functiones ad instar similium Confraternitatum obeunt, multaque pietatis & christianæ charitatis opera exercent; de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio institutione forsan non constat: & in aliarum erectionibus & institutionibus præscripta per Constitutionem fe. re. Clementis VIII. prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apostolica &c.* die 7. Decembris 1604. editam, forsan servata non fuerunt: & aliæ ante emanatam Constitutionem hujusmodi erectæ & institutæ novas erectionum & institutionum hujusmodi, ac communicationis Indulgentiarum, facultatum, & privilegiorum literas intra tempus ab eadem Constitutione præfixum, seu etiam postea, impetrasse minime reperiuntur.

§. 2. Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Petrum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes & singulas Confraternitates prædictas sub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum a Superioribus Generalibus in quibusvis tam dicti Ordinis, quam aliis Ecclesiis seu Oratoriis, ubicumque locorum de præsenti erectas, tametsi de earum canonica ab initio erectione & institutione non appareat, nec ipsæ Confraternitates novas erectionum & institutionum, seu communicationis Indulgentiarum, facultatum & privilegiorum hujusmodi literas intra tempus a prædicta Clementis prædecessoris Constitutione præfixum obtinuisse reperiantur, nec in earum erectionibus & institutionibus præscripta per eamdem Constitutionem servata fuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & validamus, easque in statu valido esse & fore, decernimus & declaramus, in omnibus & per omnia, perinde acsi illas omnes & singulas ab ipso initio canonice erectas & institutas fuisse, novasque erectiones & institutiones suo tempore juxta formam memoratæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse constaret, & in reliquis ejusdem Constitutionis forma in illarum erectionibus & institutionibus respective servata fuisset, omnesque & singulos juris & facti defectus, qui propter præmissa desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possint, supplemus & sanamus; &, quatenus opus sit, ipsas Confraternitates omnes & singulas, servata tamen cæteroqui Constitutionum & Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præsertim circa distantiam locorum, in erectione Confraternitatum similis Instituti servandam, emanatorum, forma & dispositione, de novo erigimus & instituimus.

Confirmantur omnes dd. erectiones cum communicatione omnium Indulgentiarum, Privilegiorum &c.

§. 3. Cæterum in erectione & institutione similium Confraternitatum de cætero faciendis for-

Addito Decreto quod in futuris

mam

erectionibus servetur forma Constit. Clementis VIII.

mam in supradicta Clementis prædecessoris Constitutione præscriptam adamussim servari volumus; alioquin erectiones & institutiones hujusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Anditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super bis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac prædicta Clementis Prædecessoris, aliisve Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXXII. Statutum, ut Capitulum Generale Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ord. S. Benedicti de quinquennio in quinquennium de cætero celebretur.

Dat. die 19. Dec. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio.

§. 1. Cum, sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis S. Benedicti tam suo quam majoris partis Abbatum dictæ Congregationis nomine Nobis nuper exponi fecit, ipsi feliciori regimini in spiritualibus & temporalibus, atque indemnitati ejusdem Congregationis prospiciendi studio, illius Capitulum Generale, quod singulis trienniis cogi consuevit, nonnisi de quinquennio io quinquennium deinceps celebratum iri sommopere desideret. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui rectam ipsius Congregationis administrationem, ac levamentum sinceris exoptamus affectibus, dictos Procuratorem Generalem & Abbates specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero Capitulum Generale Congregatioois præfatæ quolibet quinquennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod anno 1735. celebrandum erit, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de quinquennio in quinquennium continuando celebretur; sicque dignitates & alia munera & officia ejusdem Congregationis, quæ triennio terminantur, ad quinquennium itidem imposterum perdurent; ita tamen, ut durante quinquennio ejusmodi omnia & singula Monasteria dictæ Congregationis bis, secundo scilicet, & quarto anno visitari debeant, ac tertio anno Visitatores Dietæ ipsius Congregationis, in Monasterio Montis Oliveti Majoris nuncupati celebrandæ, intervenire teneantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Concessio de qua in Rubrica.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter cootigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Congregationi, Provinciis, & Monasteriis, illorumque Superioribus, Monachis, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita pro servata habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides obique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Saoctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXIII. Statutum, ut de cætero Fratres Congregationis Clericnrum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Epitogium gestent.

Clericis hisce Regularibus Alexander PP. VIII. Constit. sua concessit, ut incederent calceati.

Dat. die 14. Jan. 1734 Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujusce petendæ concessionis.

§. 1. CUm, sicut accepimus per Constitutiones Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, a fel. rec. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro per quasdam suas literas Apostolicas desuper confirmatas, in Cap. VI. de vestibus in eis de Tunica talari, brevique Pallio nominatis, præcipiatur absque eo, quod de Epitogio ulla mentio fiat; unde in vim Constitutionum hujusmodi Epitogium præfatum minime admittitur, nec excluditur; sed postquam dicta Congregatio in ejus initio instituta fuerat in statu paupertatis, illius Religiosi pedibus denudatis incedebant, & tempore hyemali tam domi quam extra eam ejusmodi pallium, cum nullus ordo sive statutum ea super re emanaverit, ob solam consuetudioem in Italiæ Provinciis introductam gestare consueverunt, dum in aliis Ultramontanis sola veste domi tam æstivo quam hyemali tempore utuntur, ac cum subhabitibus pelle subsutis, & hypocaustis a frigore valde commode se tuentur.

Calceamenta Clericis hujus Ordinis ab Alexandro PP. VIII. concessa.

§. 2. Porro postquam piæ mem. Alexander PP. VIII. pariter Prædecessor Noster per suas literas desuper, in simili forma Brevis die 10. Februarii 1690. expeditas, statuerat, ut Religiosi ejusdem Congregationis ex causis in prædictis literis adductis calceati incederent, nonnulli ex illis usum memorati Epitogii, quemadmodum alii Clericorum Regularium Ordines utuntur, promovere cogitarunt; & de facto aliqui ex ejusdem Italiæ Provinciis in illorum Capitulis inter alias petitiones in Capitulo Generali faciendas, etiam exposcendi Epitogium pro tota Congregatione, ad effectum illud obtinendi cum decreto ipsius Capituli Generalis, interposuerunt; idque facile obtentum fuisset, si in suffragium decernendum proponeretur.

Inconveniens videri, eos solo indutos Pallio incedere.

§. 3. Quantum autem inconveniens & indecorum sit, quod ipsi Religiosi Scholarum Piarum, qui pallio solummodo induti domi & extra illam, ac per omnes officinas incedere, & ex Instituto, quod exercent, cum personis sæcularibus frequenter agere debeant, ab aliis Clericis Regularibus in hoc dissimiles habeantur: Hinc est, quod Nos audita super præmissis dilecti filii nostri Joannis Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis Guadagni nuncupati, in Alma Urbe nostra Vicarii in Spiritualibus generalis, & dictæ Congregationis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, relatione in iisdem præmissis providere volentes, Motu pariter proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero omnes & singuli memoratæ Congregationis Clerici ubique locorum Epitogium ferant, ita tamen, ut in eo gestando ab omnibus similitudo & æqualitas conservetur, tenore præsentium perpetuo statuimus & ordinamus.

Quare ut Epitogium gestant, conceditur.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus prædictis Gregorii & Alexandri prædecessorum literis, aliisque Constitutionibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIV. Monachis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti interdicitur recurrere ad Sedem Apostolicam, antequam viciniores Provinciæ Visitatorem, ac mox Præsidentem Generalem Congregationis adeant.

Dat. die 1 Januar. 173. Pont. An. I

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujusce petendi Decreti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod licet a fel. record. Eugenio IV. Gregorio XIII. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris districte vetitum fuerit Monachis dictæ Congregationis ad quodcumque Tribunal Ecclesiasticum extra ipsam Congregationem quomodolibet recurrere & appellare, prout in eorumdem prædecessorum Constitutionibus desuper emanatis diserte cavetur; nihilominus, sicuti experientia compertum est, non pauci prædictæ Congregationis Religiosi salubrium ejusmodi Constitutionum, quas forsan tempore exoletas & antiquatas reputant, immemores, variis sub prætextibus, sed revera, ut errorum suorum pœnas debitas effugiant, adversus suos Superiores ad hanc Sanctam Sedem immediate recurrere passim præsumunt; unde ultra turbas & molestias, quibus iidem recurrentes se ipsos exosos & contemptibiles reddunt, non raro procedunt delictorum impunitas, Prælatorum contemptus, ac nonnullorum Superiorum in continendis & regendis subditis suis negligentia: qui scilicet, ne continuis horum recursibus subjaceant, multos excessus atque abusus, quibus protinus occurrere oporteret, tolerant, vel dissimulant in grave Monasticæ disciplinæ detrimentum. Nobis prop-

terea

terea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Decreti tenor.

§. 2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam memoratis Constitutionibus Apostolicis, quam Generali Decreto dudum jussu re. me. Sixti PP. V. Prædecessoris pariter Nostri a Congreg. tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præpositorum edito, circa recursum & appellationem eorumdem Regularium, ordinemque in eis servandum, inhærentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne deinceps ullus Religiosus supradictæ Congregationis Cassinen. cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existat, Sedem Apostolicam adversus suum Superiorem adire audeat sive præsumat, nisi prius ad viciniorem Visitatorem Provinciæ, ac deinde ad Præsidentem Generalem præfatæ Congregationis Cassinen. desuper recursum habuerit, sub pœnis in dicto Decreto generali contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium prohibemus ac interdicimus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Cassinen. & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXV.

Confirmantur Constitutiones pro bono regimine Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, ex aliis Constitutionibus, Statutis, & Decretis dicti Ordinis collectæ.

Dat. die 26. ... 1734. Pontif. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officio ea, quæ pro felici prosperoque Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portus religiosæ vitæ confugerunt, & vota sua in Sanctitate & Justitia reddere satagunt, regimine & gubernio, ac Religionis Incremento, tuendaque & solidanda in eis pace & tranquillitate provide prudenterque constituta ac disposita esse noscuntur, ut firma semper & inviolabilia persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Petitio pro Apost. obtinenda confirmatione.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bonaventura Gervasii Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, tam suo quam dilecti etiam filii Pauli Bellamo Ministri Generalis, aliorumque Religiosorum ejusdem Ordinis nomine, quòd ad unam certamque, quæ in dicto Ordine deinceps servari ac retineri deberet, vivendi normam & disciplinam, sublata omni confusione, ac legum seu statutorum varietate atque discrepantia, constabiliendam ac firmandam, Constitutiones Ordinis prædicti jussu Nostro ordinatæ, & in unum volumen collectæ fuerunt, utpote desumptæ ex multis diversisque aliis ejusdem Ordinis Statutis & Constitutionibus, tum a fel. rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per suas in simili forma Brevis die 8. Julii 1639. & die 27. Junii 1650. respective expeditas literas, confirmatis, tum a Capitulis & Definitoriis Generalibus ipsius Ordinis, quæ ab anno 1619. hucusque celebrata sunt, editis, quibus omnia insuper decreta, aliàs a Nobis condita, & per nostras in pari forma Brevis die 21. Augusti 1730. emanatas literas approbata accesserunt, ac subinde collectio Constitutionum hujusmodi de mandato pariter Nostro revisa & accurate expensa; necnon aliqua ex parte emendata fuit, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutiones.

CAP. I.

Quoad Chorum, & Orationem mentalem.

Qui sint exempti a Choro.

1. Ab Horis Canonicis in Choro alternatim recitandis nemo ex nostris cujuscumque gradus exemptus sit, præter Prædicatores, dum actu tamen prædicant & Lectores, dum actu legunt, extra vero festivitates, & dum adsit sufficiens numerus Choristarum.

2. Ubi non adest usus recitandi Matutinum in medio noctis, recitetur prope ortum solis, vel ut mos jam obtinuit, paulo post ejus occasum, cui tunc intersint quoque in Ecclesia Laici legitime non impediti.

3. Hebdomadarius ne præsumat de sua memoria, sed in Breviario vel Diurno legat, quæ in Choro solus recitare debet, sub pœna veniam petendi coram simul discumbentibus.

De Oratione mentali, a qua exemptus nemo.

4. Singulis diebus habeatur mentalis oratio per horam, incipienda tamen a lectione alicujus libri spiritualis, & complenda Sanctorum Litaniis ante cœnam, cui interesse debent etiam Regentes, & Lectores, licèt actuales, sicuti communi flagellationi, & Capitulo culparum.

5. Post Primam quoque mentaliter oretur per semihoram, inclusis tamen B. Virg. Litaniis.

CAP. II.

Quoad casus in nostro Ordine jure harum Constitutionum reservatos.

1. Ut unusquisque ex nostris Superioribus jus suum recognoscat, quoad Casus reservatos, declaramus, quod ex nunc, & in perpetuum infrascripti tantùm Casus in Ordine nostro ex auctoritate Regulari sunt reservati, nempe:

Casus Ministro Generali reservati.

1. Occisio, aut mutilatio cujuscumque personæ.

2. Quælibet

2. Quælibet percussio Prælatorum, Procuratoris Generalis, Secretarii Generalis, necnon Secretarii Provincialis.

3. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

4. Retardatio, aut malitiosum impedimentum, aut aperitio literarum Generalis aut ejus Commissarii aut Procuratoris Ordinis ad quoslibet alios, etiam non Religiosos, aut aliorum quorumcumque subditorum, & sæcularium ad eosdem.

5. Falsificatio manus, vel sigilli Patris Generalis, Commissarii Generalis, aut Procuratoris Ordinis.

Casus Ministro Provinciali reservati.

1. Quælibet percussio gravis Religiosorum infra Prælatos & personas, supra nominatas in secundo casu Ministro Generali reservato; quæ percussio erit gravis, si fuerit cum notabili effusione sanguinis, vel cum scandalo sæcularium.

2. Juramentum falsum in quolibet Judicio legitimo.

3. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum post fœtum animatum, etiam effectu non sequuto.

4. Falsificatio manus, aut sigilli omnium Superiorum, ac etiam Officialium Conventuum, sed infra Generalem, Procuratorem Generalem, & Commissarium Generalem quemlibet.

5. Malitiosum impedimentum, retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus omnibus, exceptis Generali, ejus Commissario, & Procuratore Generali, ad inferiores etiam non Religiosos, & horum ad ipsos.

6. Furtum rei Sacræ, quod sit peccatum mortale.

Casus Superiori locali reservati.

1. Nocturna & furtiva e Conventu egressio ad malum finem.

2. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale, ut valeat ultra decem julios, etiam pecuniæ.

3. Furtum de re valente ultra decem julios, etiam pecunia, sed non rei Sacræ.

4. Incestus Consanguineorum, & Sodomia.

5. Percussio levis sine effusione sanguinis, & sine scandalo sæcularium, cum censura annexa.

6. Decernimus etiam, ut quater in anno, nempe in solemnitatibus Resurrectionis a Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis pro una vice tantum: Natalis Domini: B. P. Francisci: & in Festo Portiunculæ cesset quoad prædictos casus omnis reservatio.

CAP. III.

Quoad suffragia Defunctorum.

1. Pro Anima cujuscumque ex nostris defuncti celebretur in quolibet nostri Ordinis Conventu Missa solemnis de Requie, persolvatur a Clericis integrum Defunctorum Officium, & ab illiteratis quinquagies recitetur oratio Dominicalis & salutatio Angelica cum orationcula, cujus initium: Requiem æternam; Idque solemnius fiat in funere Summi Pontificis, & Eminentissimi Ordinis Protectoris.

2. Item pro anima, ut supra, celebret semel quilibet Sacerdos ex ejus Provincia, & quilibet ex toto Ordine pro anima Generalis, Procuratoris Generalis, & Secretarii Generalis tam actualium quam præteritorum.

3. Ut autem mors nostrorum Defunctorum illico toti Ordini innotescat, teneatur Prior Conventus, ubi quis obierit, de hoc obitu Provincialem admonere, qui illum communicet cæteris suæ Provinciæ Prioribus, & Procuratori Generali in Curia, a quo admonendi sunt cæteri Provinciales, ut ipsi in suis Conventibus pro Defuncti anima statuta suffragia persolvi studeant. De communicando toti Ordini obitu Defuncti.

4. Præterea ultra quatuor Anniversaria, in singulos annos statuta in nostra Regula sub Cap. 17. præcipimus persolvi quintum die 15. Novembris, vel altera, ea impedita, pro iisdem animabus, ac sub iisdem suffragiis.

5. Demum in quolibet nostro Conventu adsint etiam duo libri, in quorum uno Prior annotet Religiosum ibi decedentem sub die, infirmitate, & ætate, qua obierit, ac expressis gradibus, si quos habuit; & in altero subscribantur Sacerdotes, qui pro nostris Defunctis celebraverint, ut ita & onera & simul eorum adimplementum Visitatoribus legitime appareant.

CAP. IV.

Quoad Affiliationes & Exfiliationes.

1. Commendantes laudabilem Filiationum morem, a nostris jamdiu receptum, ut ita habeatur locus, ubi fatui, ægri, insanabiles, senes, errati alicujus pœnam luentes, & his similes, qui Conventibus gravi sunt incommodo, collocari possint, præcipimus, ut nemo ad habitum admittatur, nisi habeat alicujus Conventus Affiliationem, sub pœna privationis officii, Superiori admittenti aliquem ad habitum sine Affiliatione. Si quis autem reperiatur admissus sine prævia Affiliatione, ad Capitulum illius Provinciæ spectabit, eum declarare filium unius potius vel alterius Conventus. Ad habitum non admittendi, qui non habent filiationem.

2. Affiliationes, & exfiliationes, ut sint validæ, requirunt etiam in scriptis consensum Ministri Provincialis, qui tamen consensus suppleri potest, causa cognita a Ministro Generali. Quid requiratur ad validitatem filiationis.

3. Habito autem, vel suppleto consensu Provincialis, affiliatio, ut sit valida, requirit etiam consensum majoris partis filiorum Conventus, cujus nempe quis sit filius. Et si prædicti ad hunc effectum Vocales quoad majorem partem sint intra Provinciam, licet extra Conventum, tunc eorum suffragium exquiratur per epistolas. Idem prorsus consensus requiritur ad exfiliationes, ut sint validæ; ita tamen, ut si indebite denegetur a majori parte filiorum Conventus, a cujus filiatione quis disdicere petit, suppleri possit, cognita causa, a Ministro Generali.

4. Exfiliatio nullum censeatur habere effectum, nisi prævia, vel post obtentam legitime affiliationem alterius Conventus ab eo, qui exfiliationem habuit. Et exfiliatio nit.

5. Demum expensæ pro infirmitate incurabili, vel longo carcere, spectent ad Conventum filiationis, sicuti & decedentium spolia, modo tamen, quo infra Cap. XI.

CAP. V.

Quoad Novitios, & de recenti Professos.

1. Pro admissione Novitiorum, ac emittenda Professione, eorumque Magistris serventur ea, quæ præscribuntur in nostra Regula Cap. VII. & IX., ac Decreta Clementis PP. VIII. & Sacræ Congregationis super statu Regularium, edita sub Alexandro PP. VII. die 18. Junii 1659. Et insuper antequam nostro sancto Habitu induantur, vel jam probati emittant Professionem, vacare debent Exercitiis spiritualibus per decem

dies, & eorum quilibet obtinuisse debuerit filiationem alicujus Conventua, ut supra statutum est Cap. IV. quoad affiliationes.

Non admittendi in alieno professi Ordine.

2. Nullus etiam in nostrum Ordinem introducatur, qui in alieno professinnem emiserit, & quidem nec de licentia Ministri Generalis, cum hanc facultatem hujusmodi reservaverit Congregatio Generalis.

Laici ad statum Clericalem non promovendi.

3. Laici nequeant transire ad statum Clericalem, & si furtim fuerint Sacris initiati, omni Clericali honore priventur; nec eis divinum Officium in Choro cum Clericis persolvere permittatur, sed ad laicalia onera omnino reducantur. Neque etiam admitti debent ad annum probationis, nisi antea saltem per annum in aliquo ex nostris Cænobiis vacaverint oneribus laicalibus in habitu tertiariorum, neque cum Tunica talari sine Caputio; Possit tamen Provincialis quoad hoc ex aliquo prudenti motivo cum illis dispensare.

4. Quamvis affiliatio, & exfiliatio modo, quo supra statutum est sub Capite IV. quoad affiliationes, fieri debeant tantum a majori parte filiorum Conventus; attamen in admittendis Novitiis vocem habeant omnes legitime professi in Conventu de Familia existentes, si tamen tertium annum professionis compleverint, & ibi fuerint per duos menses antea commorati. Cum Sacerdotibus autem super prædicto defectu minoritatis professionis dispensare possint tum Generalis, tum Provincialis.

De noviter Professis.

5. Quo autem ad noviter Professos, debent ii permanere in Professotio per tres annos, & ad majus tempus, ad arbitrium Provincialis, dummodo non sint Sacerdotes; ibique in scientiis instituantur juxta eorum capacitatem. Quod si a Conventu Studiorum ali non possint, alatur unusquisque eorum a Conventu suæ filiationis. Quid autem Conventui Studiorum dandum sit, standum erit judicio Provincialis cum suo Definitorio.

6. Demum Provinciales curent, ut superflui sumptus in ingressu ad Noviriatum, & admissionem professionis omittantur.

CAP. VI.

Quoad Tertiarios, seu Heremitas.

E nostris, qui virtute privilegiorum a Summis Pontificibus Nostro Sancto Ordini concessorom, facultatem habent aggregandi ad nostrum Institutum personas sæculares, & eisdem literas patentas concedendi, ut gestare possint Habitum hæremiticum, nemo per se ipsum, sive per alios sub pœna privationis officii possit ab illis aliquid prætendere, nisi dumtaxat julium unum monetæ romanæ ratione expensarum cartæ pergamenæ, & Scriptoris dictatum literarum. Quod si quid aliud sponte & libere fuerit illi oblatum, illico ab eo sub eadem pœna in capsa reponatur, ac in libro peculiari fideliter annotetur, & totum in Beneficium Ecclesiæ & Conventus aut Provinciæ cedere debeat.

CAP. VII.

Quoad votum Obedientiæ, Vagos, & Apostatas.

Pœnæ contra inobedientes.

1. Nihil a Superioribus subditis præcipiatur sub censuris, nisi sit materia peccati mortalis, aut proxime ad illud conducens. Subditus verò respuens temere & pertinaciter per doos dies hujusmodi præceptum, prius sit utraque voce ad tres menses, & si ita inobediens fuerit Provinciali, ad annum, si vero Generali, ad biennium.

De licentia petenda antequam quis exeat e Conventu &c.

2. Nemo nostrum audeat etiam titulo Prædicationis exire e Conventu sine licentia Prioris, aut ejus locum tenentis; nec ex Conventu ad alium inter Provinciam sine licentia in scriptis a Provinciali; nec ex una ad aliam Provinciam sine licentia pariter in scriptis a Generali, sub pœna arbitiaria Superioris, quem læserit. Prior autem poterit, si necessitas urgeat, subdito suo concedere, ut per hebdomadum in alio Conventu intra Provinciam moretur, & Provincialis per viginti dies in Conventu alienæ Provinciæ; sed non sine licentia in scriptis pro fide legitimi recessus.

3. Exiens e Conventu furtim ad malum finem de nocte pœnam subeat privationis utriusque vocis ad annum, & deponatur ab officio, si sit Superior. Obedientiæ demum, a quocumque Superiore concessæ, durent ad tres menses a die datæ, nisi aliter limitentur.

4. Prior intelligat, Religiosum ad se divertentem esse fugitivum ex deficientia literarum obedientialium, quas inde a quolibet Advena exquirere debeat. Repertum autem fugitivum, in carcere detineat, donec ab illius Priore, vel Provinciali, per ipsum requisitis, sciat quid quoad eumdem agere debeat.

De Fugitivis.

5. Fugitivi, qui per dies octo vagarunt extra Claustra, priventur utraque voce ad tres menses: qui vero per dies quindecim, per sex menses, & ad hanc proportionem crescente vagatione crescat & præfata pœna.

De Apostatis.

6. Apostatam de rigore, seu qui ipso facto excommunicationem incurrit a jure, eum solummodo declaramus, qui sine vel cum Habitu ab Ordine discedit cum animo amplius non redeundi, juxta Regulam Cap. XX.

7. Repertus in Apostasia sine Habitu, ultra privationem utriusque vocis ad biennium, subeat etiam pœnam carceris, & privationis præcedentiæ ad sex menses.

8. Demum Apostata, qui ad suum Conventum redierit, poterit a Priore absolvi ab excommunicatione, quod & præstari potest a Provinciali in sua Provincia, a Generali ubique, & a Procuratore Generali in Curia.

CAP. VIII.

Quoad Votum Castitatis.

Pœnæ contra peccantes in castitatem.

1. Ut securius a nostris Castitas servetur, eis vetita sint mulierum dubiæ famæ consortia familiaria, & suspecta, sub pœna privationis utriusque vocis ad annum.

2. Convictus de inhonesto concubitu, ultra supradictam pœnam, carceri mancipetur per menses tres, & per sex, si fuerit cum scandalo. Captus vero a Curia sæculari in æde mulieris inhonestæ, puniatur etiam pœna exilii ad triennium.

CAP. IX.

Quoad Votum Paupertatis.

1. In quolibet Conventu adsit capsa triclavis, quarum clavium una sit penes Priorem, alia penes Procuratorem, & alia penes electum a Familia. In præfata capsa triclavi reponi debent, ultra pecuniam, quæ spectat ad Conventum, vel ad Fratres particulares, etiam ootæ, vulgo *Sproprie*, singulorum de Familia, in quibus, sed unusquisque in sua fideliter exprimat, ultra quantitatem pecuniæ, ea etiam mobilia, quæ de licentia Superiores retinet ad usum proprium.

2. Pecunia spectans ad Fratres particulares expendi quidem debet ab expensore vel expensoribus alectis, sed non nisi in beneficium ejus, qui eam reposuit in capsa triclavi, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, ac majoris, Priori, vel cuicumque alteri, qui secus fraudulenter egerit.

3. Nul-

3. Nullus ex nostris, sub pœna proprietatis debita, mutuet extra Ordinem pecuniam, nisi de consensu Prioris, & cum pignore, præsentibus duobus Patribus gravibus & fide dignis. Pignus autem & confessio reponantur in capsa triclavi.

Pœnæ contra Proprietarios.

4. Convictus dedisse rem valoris ultra viginti julios, si dederit eam extra vel intra Ordinem, ut gradus vel officia regularia consequeretur, sit ultra privationem utriusque vocis ad biennium, privus obtentis; quam pœnam subeant quoque Superiores, qui eo intuitu munera receperunt; circa vero largitionem munerum servetur inviolabiliter Bulla Urbani PP. VIII.

CAP. X.

Quoad Indumentum.

Forma Indumenti.

1. Indumentum exterius sit tunica talaris, sicut & pallium, quod sit juxta communem Ecclesiasticorum formam, ut hodie est in usu: Scapulare utrinque angulare; & horum quodlibet ex lana coloris vulgo *Berrettino*, quod potius ad nigrum colorem vergat: Pileus vero coloris nigri: Pallium, quod domi aut in itinere deferatur, ex panno nigri coloris deferri posse concedimus: subtus nemo serius vestiatur, sub pœna privationis utriusque vocis ad sex menses, toties quoties inobediens repertus fuerit: Interulis lineis uti possint: Extra Cellam non incedant sine tunica & caputio, licet sine eis cubare possint: manicam pelliceam nostris non negamus, sed sit lana vel panno nigro tecta: Chirotheeas quoque modesti coloris, dum iter agunt, permittimus: Tonsura in Clericis ad formam Coronæ non sit nudum signum Monasticum, sed nec tale, ut comam nutrire videantur.

CAP. XI.

Quoad Infirmos, & Spolia decedentium.

1. Ubi e nostris quis infirmatur, illico Prior sub pœna privationis officii sedulo curet, ut in valetudinario cuncta illi subministrentur opportuna tam in animæ spirituale beneficium, quam pro corporis salute recuperanda, & quidem ex bonis ipsius Conventus, si convaluerit, & fuerit ibi de Familia; si vero ibi morabatur, ut hospes, ex bonis Conventus suæ assignationis, a quo discesserat.

De distributione Spoliorum.

2. Si vero mori contigerit in Conventu, cujus non erat filius, tunc ex ejus spolio, si adsit, Conventus, in quo moritur, sumat quidquid expenderit pro ultima ejus Infirmitate & funere, & reliquum detur integrum Conventui filiationis.

3. Si vero obierit in Hospitio Lauretano, in quo erat de Familia, si adsit spolium, demptis ex eo expensis pro ultima infirmitate & funere, dividatur pro medietate inter Hospitium & Conventum filiationis; idque quia præfatum Hospitium sæpe gravatur a nostris peregrinantibus ad Sacram Ædem Lauretanam.

4. Nemini ex Superioribus liceat aliquid ex spoliis decedentium accipere; soli tamen Ministro Generali permissum sit de eorum parva aliqua quantitate disponere in evidentem Ordinis utilitatem.

CAP. XII.

Quoad Studia Scholastica.

Lectores a quibus eligendi.

1. Lectores Philosophiæ, vel Sacræ Theologiæ, ac Regentes, a solo Ministro Generali eligi possint vel deponi, ita & eorum Scholares, qui illis quoad ea, quæ studia concernunt, subsint; immo congruit, ne eos Prior, dum studia sunt aperta, e Conventu exire permittat sine illorum licentia.

Tempus aperitionis Studiorum.

2. Studia scholastica aperiantur post Festum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & claudantur post mensem Junii; ubi autem usus invaluit, ut mense Novembri studia aperiantur, tunc non nisi post Festum Assumptionis B. M. V. claudantur.

Assignatio dierum pro Lectionibus habendis.

3. Dum studia sunt aperta, studentes bis tantum in hebdomada ultra Feriam Quintam e Conventu exeant, extra tamen tempus, quo lectionem audire debent, & semper de licentia Prioris: Lectores vero, excepta pariter Feria Quinta, & qualibet alia festiva, bis quotidie lectionem habere debent, nempe de mane, & post Vesperas. Duobus autem saltem hebdomadæ diebus post Vesperas loco lectionis insimul conveniant studentes cum Lectoribus ac Regente, & disputent super iis, quæ ab illis audierunt in hebdomada.

Doctrina Scoti defendenda.

4. Lectores Philosophiæ & Theologiæ suos doctrinam Joannis Dunz Scoti, Doctoris subtilissimi ex Ordine Minorum, doceant, eamque tum in privatis tum in publicis disputationibus, quibus præsunt, propugnent, secus lectorum privilegiis non gaudeant. Item si statis supra temporibus, excepto Quadragesimali, in quo Provincialis Regentibus & Lectoribus facultatem prædicandi concedere possit, lectiones legitime non impediti per integrum mensem non habuerint, ipso facto ab officio Lectores vel Regentes suspensi intelligantur, absque spe restitutionis. Si vero tantum ter per hebdomadam eas omiserint, corrigantur a Priore, qui sub pœna privationis officii persistentes in negligentia Ministris Provinciali & Generali revelet. Item non occupentur alio officio incompossibili, verbi gratia, non sit quis simul Prior, & Lector seu Regens. Demum Regens, qui per annos quatuordecim nostros erudierit, possit de consensu Generalis eligere sibi Conventum, ubi aliqualem famulatum habeat ab uno ex laicis, a Priore deputando.

CAP. XIII.

Quoad laureandos.

Laurea Doctoratus a Ministro Gen. concedenda.

1. Cum fe. re. Innocentius PP. XII. Ministro Generali nostri Tertii Ordinis, pro tempore existenti, concesserit facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in dicto Ordine professis, qui antea Philosophiam per tres, & super omnibus Sententiarum Libris Sacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, prout latius in suo Brevi sub die 17. Maji 1692.; Ut id exacte observetur.

Distributio Tractatuum.

2. Statuimus, quod sub primis tribus annis, & quidem proculdubio naturalibus, a Lectore Philosophiæ tradantur integra Logica, octo libri de Phisico Auditu, libri de Ortu & Interitu, de Cœlo & Mundo, de Elementis, de Anima, & de Metaphisica: Ita & in primo ex quatuor pro Sacra Theologia tradantur ab ejus Lectore tractatus de Prœmialibus Sacræ Theologiæ, de Dei quidditate & perfectionibus, Attributis, de Visione Beata, de Scientia, Voluntate, Providentia, & prædestinatione Dei, & de Mysterio Trinitatis: In secundo de Angelis, de Actibus humanis, de Vitiis & peccatis, ac de Gratia & Justificatione: In tertio de Misterio Incarnationis, & de Virtutibus Theologicis; In quarto demum de Sacramentis in genere, de Pœnitentia, ac de Sacramento Eucharistiæ; Et donec præfati omnes Tractatus non fuerint Studentibus traditi, septem anni lecturæ requisiti ad lauream Magisterii obtinendam non intelligantur compleri.

3. Si plures in uno Collegio sint, qui eosdem Scholares, ut congruit, Sacram Theologiam doceant, Tractatus supra designatos ita sibi dividant, ut de utroque eorum verum sit, in quatuor annis saper quatuor Sententiarum libros legisse, ut eis conferri possit, servatis aliis servandis, laurea Magisterii.

4. Si Lectoribus desint Studentes Religiosi, duo saltem Discipuli Sæculares, non tamen pauciores, eis conferant ad lauream consequendam. Sed de adimplemento utriusque lecturæ ad normam supra traditam, ultra fidem juratam à Priore & duobus Patribus principalibus Conventus, ubi legetint, fidem juratam a Provinciali, qua indigent, qui legerint nostris Religiosis, habere debent.

CAP. XIV.

Quoad Examinatores generales.

De numero, 1. Cum ad gradus literarios promovendi sunt Examinatores non sint nec plures nec pauciores, quam viginti & unus, nempe ultra Regentem pro tempore Sanctorum Cosmæ & Damiani de Urbe, septem pro Provinciis, Romana, Marchiana, Aprutina, Neapolitana, & Calabrensi, octo pro Provinciis Mediolanensi, Bononiensi, Brixiensi, Veneta, & Dalmatina, ac quinque pro Provincia Sicula.

Et qualitatibus Examinatorum, 2. Præfati Examinatores Generales approbari debent a Definitorio Generali; & semel approbati, durante eorum vita, deponi non possint, nisi probati infideles in eorum munere examinandi. Cum autem quis eorum moriatur vel renuntiet, alter a Ministro Generali proponatur, sed approbandus a Definitorio Generali, ut ejus electio sit valida. Habeant quoque vocem activum in Capitulis Provincialibus suæ tantum Provinciæ, atque ejusdem Provinciæ expensis accedant.

CAP. XV.

Quoad Regentes Generales.

De munere, 1. Adsint etiam quatuor Regentes Generales, quorum munus sit præsidere Cathedris seu Conclusionibus, si quæ fuerint disputandæ, in Capitulo præsertim Generali, si ibi adsint, vel ut Vocales, aut vocati. Præsideant etiam Conclusionibus publice disputandis extra tempora Capitulorum, dummodo tamen non adsit in Conventu Regens particularis.

Et electione Regentium Generalium. 2. Assumantur ex Magistris, in Philosophia & Sacra Theologia versatioribus, nec ex eadem Provincia, nisi duo; Eligantur eo fere modo, quo Examinatores Generales, quorum privilegiis gaudeant; immo eos præcedant, cum possideant summum gradum literarum.

CAP. XVI.

Quoad Professores Morales, Confessarios, & Prædicatores.

Qualitates Lectoris Moralis. 1. Nemo instituatur Lector Moralis, vel Prædicator, nisi studuerit laudabiliter Philosophiæ per tres annos, & Sacræ Theologiæ per quatuor.

2. Ubi non adsit Lector Moralis, Sacerdotes ad nutum Superioris bis in hebdomadam conveniant, & ab uno eorum alternatim casus conscientiæ propositi resolvantur juxta sensum probati Auctoris; Inter autem disputandum omnino se abstineant a jurgiis.

Regulares Sacerdotibus Sæcularibus non confiteantur. 3. Sacerdotes nequeant audire Confessiones Religiosorum in aliqua Provincia, nisi saltem de licentia in scriptis illius Ministri Provincialis: qui omnino caveat, ne eos exhibeat Episcopis examinandos pro audiendis Confessionibus Sæcularium, nisi prius a se, vel ab Examinatoribus Generalibus stricte discussos & idoneos repertos.

4. Prædicator, si in loco & in actu prædicationis populo scandalum dederit, a facultate prædicandi ad triennium a Provinciali suspendatur.

CAP. XVII.

Quoad Bibliothecas.

1. Ubi adest Bibliotheca, instituatur Bibliothecarius, cui consignetur a Priore copia Inventarii librorum omnium, repositi in capsa triclavi, & clavis Bibliothecæ.

2. Satagat Bibliothecarius ordinare disponere libros, a pulvere custodire, & accedentibus ad Bibliothecam legendos tradere.

3. Solummodo Regentibus, Lectoribus, & iis, qui super hoc facultatem a Provinciali obtinuerint, licitum erit libros a Bibliotheca extrahere. Extractos autem debet Extractor in libro ad hoc deputato scribere manu propria, v. g. Ego Pater N. N. die, mense, anno extraxi a Bibliotheca librum vel libros, N. N, & cum eos reddiderit, scribat: Reddidi: idque in utroque eventu agat coram Bibliothecario.

4. Bibliotheca non est diminuenda, immo potius, si fieri potest, augenda; inde Bibliothecarius quoad libros repertos lateros curet unà simul cum Priore, ut reparentur; & quoad repertos duplicatos, si sint inutiles insistat, ut vendantur; vendi autem non possunt sine expressa licentia Familiæ, firmata etiam a Provinciali, & ita, ut pretium venditorum convertatur totum in emptionem aliorum librorum, quibus caret Bibliotheca.

CAP. XVIII.

Quoad Eleemosynas.

1. Laici, qui quæstuant, & quilibet ex nostris integram eleemosynam quam a Benefactoribus recipiunt intuitu Conventus, illico tradere debent Priori vel Sacristæ, si data fuerit cum onere celebrationis Missarum; neque Prior cum illis pactum inire potest, sub pœna privationis officii, ut ultra quamdam determinatam summam Conventui applicandam, reliquam sibi retineant. Possit tamen Prior illis aliquid ex acceptis eleemosynis largiri in retributionem laborum. Conventiones à Priore cum Quæstuantibus non ineundæ.

CAP. XIX.

Quoad introitum.

1. Pecunia spectans ad Conventum, undecumque proveniat, describatur in libro, vulgo *Giornale*, sub iisdem titulo, & die, quo recepta fuerit: & reponatur in capsa triclavi, excepta ea quantitate apud expensorem, quæ necessaria erit pro solo victu unius hebdomadæ; ac sub pœna privationis officii neque Procurator quidquam spectans ad Conventum valoris ultra scuta quinque vendere possit absque Familiæ consensu.

CAP. XX.

Quoad exitum.

1. In supradicto libro, vulgo *Giornale*, describatur saltem de hebdomada in hebdomadam, quidquid in ea expensum fuerit, signatis die, pondere, qualitate, & pretio rei emptæ, sub pœna privationis officii ei, qui defecerit, sive Prior sive Procurator sive Expensor sit, si fuerint notabiliter negligentes reperti.

2. Prior, Procurator, Expensor, nec expendere, nec debitum contrahere possint ultra summam scutorum quinque, absque Familiæ consensu sub eadem pœna, qua supra. Gravia debita non contrahenda sine consensu totius Familiæ.

3. Ubi

3. Ubi quid restaurandum sit, vel de novo erigendum, ex bonis Conventus, id intra summam scutorum decem possit Prior cum consensu Familiæ; intra vero summam scutorum quinquaginta, exquirat consensum etiam Provincialis; supra autem hanc signatam summam, obtineat consensum quoque Generalis, sub pœna privationis officii.

Munera nemini per Fratres danda.

4. Nemo nostrum sub privationis officii pœna præparet data opera extra solemnitates nostri Ordinis, ex bonis Conventus, convivia exteris, si non sint Benefactores, vel Fratrum consanguinei iter agentes; nec munera det ex eisdem bonis, nisi minuscula in Natali & Pascate Domini, ac in die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis Candelam, inservientibus tamen Conventui, & eximiis Benefactoribus.

De Ferculis.

5. Prior contentus sit iisdem prorsus ferculis, quæ pro cæteris de familia præparata sunt, sub pœna ad arbitrium Provincialis, quæ quidem fercula juxta morem regionum sint ejus qualitatis, & in ea quantitate, ut dolere non debeant Religiosi graves.

De Computis.

6. Compota tam introitus quam exitus quolibet mense publicari debent in communi mensa, & subscribi saltem ab electo a Familia, sub pœna Priori privationis officii, si fuerit notabiliter repertus negligens.

De Libris rationum.

7. Libros rationum Prior alio non transferat, sed eos successori consignet, vel, si pleni sint, in Archivio reponat. Præfati autem libri, licet in Visitatione Provinciali vel Generali fuerint subscriptione firmati, impugnari adhuc possunt; cum Visitator, si non advertatur, judicet non super veritate, sed tantum super calculatione summarum; sed tamen intra decennium a Visitatione fieri debet, ad instantiam saltem duorum ex Religiosis fide dignis.

De Visitatore, & iis, quæ ei sunt ostendenda.

8. Prior & Procurator exhibeant Visitatori libros rationum examinandos, & insuper tria Inventaria: quæ si non adsint, conficere ea Prior teneatur intra congruum tempus, statuendum a Provinciali, sub pœna privationis officii: Primum sit bonorum immobilium & stabilium, necnon quorumcumque jurium ad Conventum pertinentium, & vulgo dicitur *stato del Convento*: Alterum bonorum mobilium, pertinentium præsertim ad Sacristiam, Bibliothecam, Cellam Vinariam & usum domesticum Religiosorum: Tertium tandem vulgo dicitur *libro del Granaro*, exprimat annuos proventus non solum frumenti, sed etiam vini, olei, leguminum &c., quæ proveniunt sive ex stabilibus Conventus sive etiam ex quæstuis: ac eorumdem exitum; itaut omnium comestibilium existentium in Conventu distincte quantitas appareat. Adsit etiam in quolibet Conventu folium, Visitatori pariter exhibendum, in quo contineatur numerus ejus creditorum & debitorum. Hæc autem tria Inventaria, sicut & folium præfatum, subscripta sint a duobus Patribus ex gravioribus Conventus, quos Visitator si dolosos reperiet, utraque voce privatos ad tres annos declaret.

De Pignorationibus.

9. Sacra mobilia & pretiosa non possunt pignorari, nisi apud Montem Pietatis, & maxima urgente necessitate, approbanda a tota Familia, & cum Apostolico beneplacito, sub pœna privationis utriusque vocis ad triennium: quam pœnam ad sex menses tamen subeant etiam Sacrista vel Prior, si aliquid ex pretiosis commodaverint sine Familiæ consensu.

10. Ubi adest sufficiens numerus Religiosorum, eligantur Depositarius, Procurator, & Expensor a Familia: qui tamen respectiva in administratione domorum Conventus dependeant a Priore.

Pœnæ contra dolosos.

11. Denique quis, sive Prior sive Procurator sive Expensor, repertus fuerit dolosus in administrandis bonis Conventus, illico ab officio deponatur, & Provincialis satagat, ut damna Conventui illata reparentur. Laici quoque, qui ex eleemosynis ostiatim nomine Conventus collectis, quid sibi retinuerint in notabili quantitate, subeant privationem vocis, & præcedentiæ ad annum.

CAP. XXI.

Quoad pœnam furtorum.

1. Qui e nostris, quod absit, ex re familiari Conventus quid grave furatus fuerit sine officinarum fractura, pro prima vice in carcere per quindecim dies pane solummodo & aqua feria sexta cibetur: pro secunda vice per mensem: pro tertia vero per annum: & si ulterius, puniatur juxta mensuram delicti.

2. Si furtum fuerit grave, & cum fractura officinarum, pro prima vice per annum carceri mancipetur, pro secunda vero ad biennium.

3. Si demum furtum fuerit extra Ordinem, & grave, subeat pœnam carceris ad triennium: si vero leve, sed cum scandalo, ad tres menses.

CAP. XXII.

Quoad pœnam detractorum, & verberantium.

Pœnæ contra Detractores.

1. Si quis contumelias bonæ famæ graviter perniciosas evomerit in fratrem, carceri mancipetur per mensem: si in Priorem, per tres: si in Provincialem, per sex. Auctor autem libelli famosi intra vel extra Ordinem, ulterius in publica mensa qualibet feria sexta per mensem cibetur tantummodo pane & aqua, & privetur utraque voce ad triennium.

Contra Percussores.

2. Si quis manu Religiosum percusserit, carceretur per octo dies: si baculo & graviter, per sex menses: Si vero ferro aut sclopo, per annum. Secuta autem membrorum mutilatione ex vulnere accepto in vulnerato, vulnerans pœnam subeat carceris ad triennium: Sequuta vero morte, in perpetuum. Inde ad præcavenda in nostris hæc mala, cunctis sub pœna carceris ad sex menses prohibemus, ne propria, vel aliorum arma, & instituto offensiva ferant vel conservent.

Arma per Religiosos non servanda.

CAP. XXIII.

Quoad Judices, Accusatores, Testes, & Appellationes.

Pœnæ Professorum pe... Judices eorum.

1. Judices in nostro Ordine sive ordinarii sive delegati processus edere nequeant, si accusatores non se sub initium subscripserint ad pœnam tallionis, quam omnino sustinere debent, si sufficienter de existentia allati criminis non docuerint: idque sub pœna nullitatis processus, & Judici privationis officii ad triennium.

Testium qualitates.

2. Testes quoque non admittantur, nisi fide digni, & si falsi deprehendantur, aut positi inter duo juramenta, arcti carceris pœna puniantur ad sex menses, nec imposterum ut jam infames in judicium revocentur.

3. Reis etiam constitutis detur ex nostris vir doctus, qui eos intra congruum tempus defendere possit: quem si Judex denegaverit, privus declaretur officio, & utraque voce ad triennium.

Assessor e sæculo cooptandus.

4. Demum processus, urgente justitia, conficiatur, sed a Fratribus & intra Ordinem tam ad servandum ipsius Ordinis decorem, quam ad evitandas expensas. Ut autem rite cuncta perficiantur, possit Judex Regularis assumere e sæculo in assessorem virum prudentia præditum, & in utroque jure peritum.

5. Appellatio a correctione non sit nostris licita,

De Appellationibus.

sed a gravamine illato per sententiam: quam si Judex, a quo appellatur, recusaverit admittere, appellans protestetur, se adire velle Superiorem majorem, coram duobus Sacerdotibus, qui de ea protestatione se subscribant.

CAP. XXIV.

Quoad Advenas & Hospites.

1. Advena, ubi praevenerit, illico Priori literas obedientiales exhibeat, eique causam sui adventus exponat. Quod si ob negotia pertractanda, vel honestae recreationis causa diu ibi Hospes permanere debebit, tribus elapsis diebus, sicut unus ex Conventualibus tractetur; celebret nempe pro oneribus illius Ecclesiae, ac Choro intersit, nisi cum eo quandoque Prior benigne dispensaverit.

Quae ab Advenis praestanda sunt post triduum.

2. Ubi noster adest Conventus, hospes sub poena privationis utriusque vocis ad sex menses, nequeat in Domibus, etiam Consanguineorum vel aliorum quorumque Regularium, pernoctare absque Prioris licentia.

Prioris & Provincialis super iisdem jurisdictio.

3. Prior & Provincialis habeant in advenas & hospites eamdem prorsus jurisdictionem ordinariam, ac in suos immediate Subditos; & inde si delinquunt, ab utroque respective puniri possunt ad praescriptum Regulae, & harum Constitutionum.

4. Advenae divertentes ad Conventum SS. Cosmae & Damiani de Urbe teneantur post tertium diem ab accessu celebrare pro oneribus illius Ecclesiae quotidie, eique ulterius solvere julium unum, duos vero si non celebrent, vel sint Laici. Cumque nostri ex quacumque Provincia, quae Romae Conventum proprium non habeat, ad eam accedentes, hospitari debeant in Conventu Sanctorum Cosmae & Damiani, praecipimus inde ejus Priori sub poena privationis officii, ut tanquam hospites non recipiat, nedum Tertiarios Regulares Gallos, sed neque nostros ex Provincia Sicula, cum & haec in Urbe suum habeat proprium Conventum sub titulo Sancti Pauli ad Arenulam.

De Hospitio ad SS. Cosmam & Damianum.

CAP. XXV.

Quoad Visitatores & Commissarios.

Facultas Ministri Generalis, quae sit in electione Commissariorum ad tempus.

1. Minister Generalis non potest nec debet deputare Commissarium Generalem super una Provincia vel Conventu ad tempus sive indefinitum sive definitum ad causam vel causas forsan eventuras: neque unum ex generalibus, nisi tantum, quando ipse egreditur fines Italiae, & pro eo dumtaxat tempore, quo extra Italiam commoratur; & huic eidem impotentiae subest etiam respective Minister Provincialis, dum est intra suam Provinciam.

2. Poterit igitur Generalis, dum est intra Italiam, deputare Commissarium Generalem in casibus particularibus, nempe ad agendam causam civilem aut criminalem, ad visitandum & praesidendum Capitulo Provinciali; & tunc assumat Religiosos graves, &, si adsint, in Sacra Theologia Magistros, qui quidem Commissarii habeant votum, nec debent tamen assumi ex illa Provincia, ad quam mittuntur.

Procurator Gen. in Curia.

3. Procuratori Generali in Curia non potest demandari Visitatio alicujus Provinciae vel Conventus extra Urbem, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium.

Commissarii, Visitatores, & Praesidentes ad aliqua officia non eligendi.

4. Commissarii, Visitatores, & Praesidentes in Capitulis & Congregationibus Provincialibus nequeant eligi ad aliquod officium in ipsis Capitulis & Congregationibus in quibus officium Commissarii & Praesidentis exercent, sub poena nullitatis electionis, quae revolvatur ad Generalem, & tunc electus a Generali habeatur, ac si in Capitolo & Congregatione electus fuisset.

5. Si quis instituatur a Generali Commissarius super aliqua Provincia, pro eo casu locum digniorem habeat supra Priores & Provinciales: si vero pro Conventu particulari, cedat locum Provinciali.

6. Demum Provincialis Provinciae Romanae ultra Visitationem Ministri Generalis semel in anno, vel saepius pro rei necessitate, possit & debeat visitare auctoritate sua Provinciali Coenobium SS. Cosmae & Damiani Urbis; attamen per hoc Decretum nullum infertur praejudicium praetensis juribus Patris Generalis, quoad pertinentiam dicti Coenobii, sed jura unicuique ex partibus salva sint.

Visitatio Coenobii SS. Cosmae & Damiani a Provinciali P. R. quolibet anno facienda.

CAP. XXVI.

Quoad Provinciales Titulares.

1. Dignitates Titulares Provincialium revocantur ad duas, videlicet Patrimonium, & Montis Feltri. Ad eas assumantur ad triennium a Ministro Generali illi, qui pro Religione assidue laboraverint, vel studiorum lucubrationibus, vel negotiorum occupationibus.

2. Provinciales Titulares sint Patres perpetui illius Provinciae, cujus sint filii. Durante eorum triennio vocem habeant in Capitulis & Congregationibus, etiam generalibus; sed ex eis ille tantum, qui est nativus illius Provinciae, & de Familia in Conventu, in quo celebratur Congregatio Generalis. Post triennium vero habeat vocem tantum in Capitulis Provincialibus Provinciae suae nativae. Quo autem ad praecedentiam, prout infra Cap. 31.

Qui eligendi in Provinciales Titulares.

CAP. XXVII.

Quoad Capitulum Generale, ejusque Congregationes intermedias.

1. Capitulum Generale singulo sexennio celebretur in Conventu, ubi a Vocalibus Congregationis Generalis praecedentis judicatum fuerit expedire. In eo votum habeant Generalis, Exgenerales, Procurator, & Secretarius Generalis, Provinciales sive jurisdictionis sive tituli, & Secretarii Provinciarum, ac Custodes, ordine, quo infra sub Cap. 32.

Capitulum Gen. quolibet sexennio celebrandū & in quo votum debeant habere.

2. Debent in eo eligi ad sexennium novus Minister Generalis, & novi quatuor Definitores Generales. Minister Generalis debet esse Magister in Sacra Theologia, ac potest eligi, licet absens, sed non ex illis Provinciis, ex quibus fuerint duo Generales antecessores immediati.

Qui vero eligendi.

3. Definitores Generales debent eligi ex quatuor Provinciis per turnum, nempe pro primo ex Provinciis Mediolanensi, Sicula, Brixiensi, & Veneta: Pro secundo ex Provinciis Romana, Bononiensi, Marchiana, & Dalmatina: Pro tertio ex Provinciis Neapolitana, Aprutina, Calabrensi, & Belgica.

Qualitates eligendorum in Definitores Gen.

4. Expensae pro Capitulo Generali taxentur in ipso Capitulo a Vocalibus Provinciarum: Quo ad sumptus itinerum, stetur consuetudini Provinciarum. Concionatores & Cathedratici suae Provinciae expensis ad Capitulum proficiscantur, de quibus omnibus accurata & distincta in Definitorio ratio danda erit.

De Expensis.

5. Inde, expletis praedictis electionibus, congregandum erit Definitorium generale, cui interveniant ut Vocales, Generalis, ex-Generales, Procurator Generalis, quatuor Diffinitores Generales, Secretarius Generalis, Provincialis, & Prior Conventus, ad celebrandum dicti Definitorii seu Congregationis destinati, ordine, quo infra Cap. 32.

De Definitorio Generali: & de quibus in eo agendum.

6. In hac Congregatione supplendus est numerus Examinatorum vel Regentium Generalium, si

quis

quis eorum intra unam Congregationem & aliam mortuus fuerit, vel renunciaverit: Insuper debet eligi novus Procurator Generalis, qui sit Magister, nec ex illis Provinciis, ex quibus sunt Generalis præsens, & immediate præteritus: quo electo, recedit a Congregatione Procurator Generalis præteritus, & ingreditur novus cum juribus Procuratori Generali competentibus: nec duret, nisi ad triennium, itaut qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem officium iterum eligi vel confirmari, nisi per annum vacaverit.

7. In eadem Congregatione debet, a solo tamen Ministro Generali, confirmari Secretarius Generalis, vel eligi novus ad triennium: quo electo, recedat præteritus, & ingrediatur novus, ut dictum est de Procuratore Generali.

8. Liceat Generali cum Vocalibus hujus suæ Congregationis interpretari Regulam & Constitutiones Ordinis in omnibus dubiis, ad verum sensum tamen & mentem earumdem, & non aliàs, nulla facta immutatione: nec non suspendere ab officiis quoscumque, etiam Provinciales, si ita necessitas & justitia requisierit: quinimo etiam privare, juridice tamen & cum causæ plenaria cognitione, salva semper Capituli Generalis auctoritate.

9. Vocales hujus Congregationis statuant, ubi celebranda erit Congregatio Generalis intermedia ad finem triennii, cui respective interveniant iidem Vocales, qui primæ; & in qua similes electiones habeantur, eo tantùm interveniente discrimine, quod in hac Congregatione intermedia Procurator Generalis eligi possit ex illa Provincia, ex qua sit Generalis immediate præteritus.

10. Demum quando aliquid præscribitur agendum in consilio & assensu Definitorum sive Generalium sive Provincialium, debet intelligi, quod id fiat, Definitoribus simul in unum congregatis; alioqui consensus, per literas aut singulariter datus, nullius sit momenti, ac irritus effectus inde sequutus.

CAP. XXVIII.

Quoad Capitulum Provinciale, ejusque Congregationes intermedias.

Capitulum Provinc. quolib. triennio celebrandum.

1. Capitulum Provinciale singulo quoque triennio celebretur, eo loco & die, ut a Ministro Generali vel ejus Commissario fuerit destinatum. In eo votum habeant Generalis, vel ejus Commissarius, ex-Generales, Procurator, Definitor, Secretarius, Generales tum actuales tum præteriti, Provincialis sive jurisdictionis sive tituli, sive actualis sive præteritus, in Capitulo tamen ejus Provinciæ, de qua sunt nativi: item Secretarius Provincialis actualis, Priores cum suis Discretis, ac Regentes Generales, & Examinatores pariter Generales, & Custos actualis Provinciæ, ordine, quo infra sub Cap. 32.

Qui votum in eo habeant:

Et quæ pertractanda.

2. Debent in eo eligi ad triennium novus Minister Provincialis, quatuor Definitores, & Custos: post quas electiones celebretur prima Congregatio Provincialis, cui intervenire debent, qui fuit Præses Capituli, Exgenerales, Provincialis sive jurisdictionis sive tituli actuales, Secretarius, Procurator, & Definitor Generales actuales, si adsint, & quatuor Definitores Provinciales noviter electi, ordine, quo infra Cap. 32.

3. In hac prima Congregatione Provinciali eligi debet a toto Definitorio Secretarius Provincialis ad triennium, qui tamen in ea jus suffragandi non habeat.

4. Eligi etiam in ea debent Priores Conventuum ad annum, quorum nullus potest esse simul Prior & Secretarius, vel Definitor Provincialis, nisi in Provinciis parvis, urgente necessitate, & tunc Definitor, qui proponitur eligendus Prior, se abstineat a suffragando in illa electione. Elapso anno de licentia Ministri Generalis celebrabit Provincialis secundam Congregationem, & elapso biennio, tertiam, quibus interveniant iidem, qui primæ; ac in eis præter electionem Secretarii Provincialis, si electus in prima obierit, vel renunciaverit, fiant electiones Priorum pariter, ut in prima.

5. In præfatis tribus Congregationibus eligendi sunt, vel confirmandi, Magistri Novitiorum, & de receptis professorum, ac ii, de quorum voto expelli possunt ab Ordine incorrigibiles.

6. Qui in tribus Congregationibus continuatis Prior electus fuerit, & per triennium eo munere functus, non poterit eligi neque in Priorem, neque in Præsidentem, nisi transacto anno. Ille vero, qui Præsidens fuit alicujus Conventus pro majori parte anni, non possit ad officium Prioris eligi, nisi ad biennium, itaut tempus Præsidentatus computetur ad effectum vacationis, tanquam annus complens triennium gubernii.

7. Priores ita eligantur ad annum, ut eo transacto, si præcedens Prior non eligatur, nulla ei fiat injuria, quamvis non compleverit triennium, intra quod confirmari poterit.

Priores eligendi ad annum.

8. Ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejusdem Provinciæ tantùm, sub pœna nullitatis electionis; & in Capitulis & Congregationibus Provinciæ Romanæ, ex specialibus causis in hac Provincia concurrentibus, votum decisivum & consultivum habere possit & debeat dumtaxat Pater Generalis actualis, exclusis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuscumque Provinciæ sint, & qualitatis.

Ad officia promovendi tantum filii Provinciæ.

9. In Capitulo quoque Provinciali Provinciæ Romanæ Regens Sanctorum Cosmæ & Damiani de Urbe votum non habeat, nisi sit nativus illius Provinciæ; cum jus suffragandi concedatur Examinatori generali in Capitulo tantùm suæ nativæ Provinciæ, ut statutum est sub Cap. 14.

10. In Capitulis Provincialibus, si major pars Vocalium non esset pro uno, præmissa protestatione peracto primo scrutinio, durante eadem discordia post tria scrutinia, electio, pro qua est discordia, devolvatur ad Generalem, sive intersit sive non Capitulo. Si autem id eveniat in Congregationibus Provincialibus, electio devolvatur ad Generalem, si ibi fuerit præsens, secus ad Provincialem. Cæterum electiones omnes factæ sive in Capitulis sive in Congregationibus Provincialibus, ut jus tribuunt electis, confirmari debent a Præsidente Capituli vel Congregationis.

11. Denium exeuntes absque causa legitima, & approbanda a Præside & a majori parte scrutatorum, careant utraque voce ad triennium & decennium, si eorum exitus fuerit cum contemptu; & Vocalis dubius careat jure suffragandi.

CAP. XXIX.

Quoad Electionem Discreti Conventualis, mittendi ad Capitulum Provinciale.

1. In Electione Discreti Conventualis, sicut & in quocumque actu, ad quem requiritur consensus Familiæ, vocem habeant omnes legitime professi, in Conventu de Familia collocati, si tertium annum professionis compleverint, ibique fuerint per duos menses immediate ante commorati; ad amovendam autem omnem in hujusmodi Discretorum Electionibus fraudem, nequeat Provincialis tribus mensibus ante Capi-

In electi. Discreti Convent. qui vocem habe.

tulum amovere a Conventu quemlibet, ibi de Familia commorantem, nisi ex causa delicti gravis & notorii. Quod si secus factum fuerit, amotus in Conventu, ubi reperitur vocem non habeat quoad Electionem Discreti; sed ne suffragandi jure sine causa privetur, redeat cum voce ad priorem Conventum, in quo per duos menses de Familia collocatus extiterat, nisi libere juri suo cedat.

In quo Conventu possit eligi.

2. Discretus Conventualis fieri potest in Conventu, ubi saltem adsunt duo habentes vocem passivam, & quinque activam, inter quos numerari debent etiam processati, qui ante latam sententiam carent dumtaxat voce passiva. Inde, deficiente hoc numero Vocalium, convenire possunt Familiæ plurium Conventuum pro Electione unius Discreti. Si post tertium scrutinium Electio Discreti non habeatur, & fuerit præsens Minister Generalis, vel ejus Commissarius, ad eum devolvatur Electio, secus, non iteretur scrutinium, sed Prior accedat ad Capitulum sine Discreto.

3. Statim ac Minister Generalis, vel ejus Commissarius, visitandi causa aliquam Provinciam ingreditur, sit in arbitrio & libertate Capituli Conventualis omnium Conventuum illius Provinciæ devenire ad Electionem Discreti Conventualis, taliter, ut Visitator inhibere non possit, ut Electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suæ Visitationis. Quod si Visitator reperiatur in aliquo Conventu, tempore præfatæ Electionis, poterit ei intervenire, & præesse.

CAP. XXX.

Quoad officia collata in Capitulis vel Congregationibus intermediis, sed extra id tempus implenda ex vacationibus, vel per obitum vel per dimissionem.

Quid agendum obeunte Ministro Gen. in completo sexennio:

1. Quædam sunt procul dubio officia, quæ diu saltem nequeunt remanere vacua, ut gradus Ministri Generalis, Definitoris sive Generalis sive Provincialis, Ministri Provincialis, & Prioris Localis. Jam deficiente Ministro Generali ante expletum sexennium sui gubernii, sigillum, & quæ spectant ad prædictum officium, consignentur a Secretario Generali, & a Provinciali illius Provinciæ, in qua obiit Generalis, antiquiori Exgenerali, qui defuncti vices suppleat, donec ab Apostolica Sede provideatur de Vicario Generali: Quod si nullus adsit ex Exgeneralibus, consignentur ei, qui tunc in Ordine dignior est ratione muneris perfuncti.

Quid autem deficiente Procuratore Gen.

2. Deficiente ex quacumque causa intra triennium Procuratore Generali, eligatur novus a Generali cum approbatione Sedis Apostolicæ usque ad Capitulum Generale vel Capitulum intermedium proxime futurum, ita tamen, ut ipse Procurator Generalis numquam eligi possit ex illa Provincia, ex qua sit Generalis.

Vel Definitore.

3. Deficiente ex quacumque causa aliquo Definitore actuali vel Generali vel Provinciali, subrogetur a Generali in locum defuncti ille, qui primum locum occupat in ea Provincia, ex qua defunctus fuerat assumptus, & aliàs non habeat votum in supradicta Congregatione Generali vel Provinciali respective.

Aut Ministro Provinciali.

4. Deficiente ex quacumque causa Ministro Provinciali, donec a Generali provideatur de Commissario Provinciali, quique ad futurum Capitulum Provinciale gerat vices defuncti cum omnimoda potestate Provincialitia, Senior inter Exprovinciales gerat vices defuncti; & si non adsint Exprovinciales subeat hoc munus Discretus Provincialis actualis.

Privilegia Commissarii Prov. si ad biennium Ministrum Prov. egerit.

5. Commissarius Provincialis ita, ut supra, electus a Generali ob deficientiam Ministri Provincialis, si per integrum biennium Provinciam gubernaverit, inter Exprovinciales connumerari debeat, & eorum singulis gaudeat beneficiis & privilegiis, itaut in Capitulo immediate celebrando eligi non possit in Provincialem, nec eo munere fungi, nisi saltem per annum vacaverit; Si autem per integrum biennium in eo officio non steterit, nullo gaudeat Exprovincialium privilegio, & inde eligi poterit in Capitulo immediate sequenti in Ministrum Provincialem.

6. Deficiente ex quacumque causa Priore, antequam a Ministro Provinciali alter eligatur, qui usque ad futurum immediate Congregationem Provincialem Conventum gubernet, dignior de Familia gerat Prioris vices. Qui autem itaut, supra, fuerit a Ministro Provinciali subrogatus, appelletur Præsidens, sed habeat eamdem potestatem, jura, & votum, quæ habebat ejus antecessor. An autem, & quando præfatus Præsidens possit eligi in Priorem, dictum est sub Cap. 28.

7. Demum qui dimittunt officium & dignitates, quæ durant ad triennium, biennio non completo, non gaudeant privilegiis & præeminentiis, quæ in nostris Constitutionibus conceduntur, absolutis ab hujusmodi officiis & dignitatibus; Secus vero, si ea dimittant post elapsum biennium, & ex legitima causa approbanda a Ministro Generali; tunc enim considerari debent, ac si ea per integrum triennium retinuissent.

CAP. XXXI.

Quoad triplicem Paternitatem, & quoad præcedentiam extra quæcumque Capitula & Congregationes.

1. Paternitas triplex est in Religione nostra: Prima est Religionis seu Ordinis, quam habent Generales præsens & præteriti, Procuratores, Definitores, & Secretarii Generales tam actuales quam præteriti: Secunda est Provinciarum, quam habent Provinciales sive jurisdictionis sive tituli, tam actuales quam præteriti, Definitores, Secretarii, & Custodes Provinciales actuales tantùm, & Magister Regens, qui trinum cursum Theologiæ perfecerit: Tertia est Conventuum, quam habent Priores & Magistri in Sacra Theologia. De Paternitatibus:

2. Quo vero ad præcedentiam extra Capitula & Congregationes servetur ordo sequens: Generalis actualis ubique, & semper in quolibet actu cæteris quibuscumque præfertur: Exgenerales ad invicem servent tempus suæ promotionis. Quo autem ad cæteros in Conventu, ubi degunt, uni tantum subsint, nempe si ibi adest Generalis, soli Generali; eo absente, si ibi aderit Provincialis, soli Provinciali; in absentia autem utriusque, tunc subsint Superiori Locali seu Priori. De præcedentiis.

3. Procurator Generalis actualis præfertur Definitoribus Generalibus actualibus: & isti præferuntur Secretario Generali actuali, qui tamen omnes cæteris aliis sunt præferendi; sed subsint Provinciali jurisdictionis: in sua tamen Provincia; ac Priori aliter in suo Conventu.

4. Post Procuratorem Generalem, Definitores Generales, & Secretarium Generalem, actuales, sequuntur hoc eodem ordine Procurator, Definitor, Secretarius Generales præteriti, & Provinciales jurisdictionis pariter præteriti: subinde Provincialis tituli actualis, quem sequuntur Provincialis tituli præteritus, deinde Definitores Provinciales actuales, postea Secretarius Provincialis actualis, qui tamen in cursu Visitationis præferatur dictis Definitoribus, deinde Custos Provinciæ pariter actualis.

5. Post prædictos primi sedeant Regentes Generales: secundi Examinatores Generales: tertii

Regentes,

Regentes, qui actu legunt: quarti Magistri, qui fuerunt Definitores Provinciales: quinti, qui fuerint Auctores alicujus Conventus: sexti Magistri: septimi Sacerdotes simplices, qui tamen fuerint Definitores Provinciales: octavi Sacerdotes simplices, qui suæ professionis excedunt annum vigesimum: noni Lectores actuales tam Speculativæ quam Moralis, qui tamen non sint Magistri: decimi cæteri Sacerdotes simplices: undecimi Clerici: & ultimi sedeant Laici.

6. Exceptis ex-Generalibus quoad præcedentiam, qui ut supra statutum est, servent inter se tempus suæ promotionis ad Generalatum: in cæteris omnibus etiam Officialibus, sive Generalibus, sive Provincialibus, sive actualibus sive præteritis, attendatur in paritate gradus tempus professionis, nisi tamen obstet titulus Magisterii; Nam Magistri ubique præferendi sunt non Magistris, licèt illis professione antiquioribus, & sint in eodem gradu v. g. Definitoris. Hanc autem excellentiam præcedentiæ non conferat titulus Examinatoris aut Regentis Generalis, respectu tamen & dumtaxat Officialium Generalium tum actualium tum præteritorum, & Ministrorum Provincialium sive jurisdictionis sive tituli sive actualium sive præteritorum.

7. Demum Provincialis extra propriam Provinciam nullam habeat præcedentiam ex Provincialatu, sicuti nec Prior a Prioratu extra proprium Conventum.

CAP. XXXII.

Quoad præcedentiam Vocalium in Capitulis & Congregationibus intermediis.

1. In Capitulis Generalibus actualis Generalis digniorem habeat locum, quem immediate sequitur præteritus Generalis cum cæteris jam ex-Generalibus juxta tempus suæ promotionis; Deinde Procurator & Secretarius generalis, Provincialis Conventus, ubi Capitulum celebratur, subinde cæteri Provinciales jurisdictionis gradatim juxta antiquitatem Provinciarum, postea Provinciales titulares: Demum Secretarii, & ultimi Custodes Provinciales, modo supradicto.

2. In Congregationibus generalibus actualis Generalis & ex-Generales sedeant, ut supra in Capitulo Generali, postea Procurator & Secretarius Generales, deinde Provincialis Conventus, ubi Congregatio celebratur, quos sequuntur Definitores Generales, & Prior Conventus, in quo Congregatio celebratur.

3. In Capitulis Provincialibus digniorem habeat locum illorum Præsidens, quem sequuntur ex-Generales, Provincialis actualis, Procurator, Definitor & Secretarius Generales actuales, postea præteriti: Subinde Provincialis tituli actualis, deinde præteritus, Priores juxta antiquitatem Conventuum, Regentes Generales, Examinatores pariter Generales, & Discreti locales juxta antiquitatem Conventuum, & demum Custos actualis Provinciæ, prout in Cap. 28.

4. In Congregationibus Provincialibus digniorem habeat locum illarum Præsidens, nempe Generalis actualis vel ejus Commissarius, vel istis absentibus, Provincialis jurisdictionis actualis, qui, si non sit caput Congregationis, sedeat post ex-Generales, & hunc sequuntur Definitores & Secretarius Generales actuales, Provincialis titularis actualis, & demum quatuor Definitores Provinciales.

5. Si quandoque in Capitulis vel Congregationibus prælibatus ordo pervertitur ex incuria vel inadvertentia, seu ex vocatione permixta, nulli propter hoc intelligatur præjudicium generatum.

CAP. XXXIII.

Quoad Privilegia nonnullorum.

1. Solummodo Generalis actualis, & præteriti, titulum Reverendissimi retineant, dum vivunt: possunt etiam ex-Generales unum Conventum sibi deligere, ubi manere possint ad vitam, & a quo omnia tam ad victum quam ad vestitum necessaria, ipsorumque statui religioso congrue recipiant, ac ibidem Superior deputandus, Vir gravis, eidemque ex Generali bene affectus constituatur a Congregatione Provinciali. Conventus autem, quem eligere possunt, sicut & Regens quatuordecim annorum, debet esse ejus Provinciæ, de qua ipsi fuere nativi. Privileg. Generalis Ergeneralium:

2. Ex Generales, Procurator, & Secretarius Generales actuales non solùm votum habeant in Capitulis & Congregationibus tam Generalibus quam Provincialibus, sed ubi aderint, & deliberatio facienda sit per suffragia. Procuratoris & Secretarii G

3. Ex-Procuratores, ex-Definitores, ex-Secretarii Generales, ex-Provinciales, sive jurisdictionis sive tituli, nequeant a Provincialibus actualibus amoveri quocumque prætextu seu colore a Conventu eorum filiationis, vel ab eo, ubi manent, nisi de ipsorum consensu, aut peculiari interveniente mandato Ministri Generalis, vel ob grave ac publicum scandalum, de quo tamen semper certior reddatur Minister Generalis, ejusque mandatum expectetur: cum quibus etiam Superiores actuales quoad actus communes agant cum debito respectu & reverentia. Ex Procuratorum &

4. Demum sexagenarii quoque sine ipsorum assensu non amoveantur a Provincialibus a Conventu eorum filiationis, nisi ob grave delictum, publicumque scandalum, aut de mandato Patris Generalis.

5. Declaramus tandem, quod supradicta Decreta & Ordinationes non obligant ad culpam, sed ad solam pœnam, nisi ubi violatur præceptum aliquod Divinum aut Ecclesiæ, vel substantia trium Votorum essentialium, nisi aliter cautum sit in ipsis Constitutionibus. Hæc Decreta non obligant ad culpam.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tam ipse Bonaventura Procurator Generalis, quam dicti Paulus Minister Generalis, aliique Religiosi Ordinis præfati, Constitutiones sic collatas & ordinatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, munus Protectoris ejusdem Ordinis apud Sedem Apostolicam diù sustinuimus, ac etiamnum post nostram assumptionem ad Summi Apostolatus apicem retinemus, rectamque illius administrationem & felices progressus sinceris exoptamus affectibus, illorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus pro parte dicti Bonaventuræ Procuratoris Generalis, quo supra nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes & singulas Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, il- Confirmantur auctoritate Apostolica.

lisque

lisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectos, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVI. Constitutio, qua pro indemnitate Communitatum & Populorum totius Status temporalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, facultates, per Summos Pontifices Congregationi Boni Regiminis contra debitores olim collatæ, confirmantur, novisque etiam augentur.

Dat. die 12. Febr. 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Divina providentia in Beati Petri Sede collocati, nostra referre putamus, si non solum Christianæ Religionis curam gerere, verùm etiam erga Provincias populosque universos, ejusdem Principis Apostolorum regimini commendatos, Urbiumque & Oppidorum publica commoda recte administranda, præcipuam diligentiam adhibeamus, accurate prospicientes, ne solicitudini nostræ subjecti ob cujusvis indebitam vectigalium, publicorumque onerum solutionis detrectationem ac difficultatem, nimis graventur. Quare quæ, a Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris ad eum finem præscripta sunt, Apostolica auctoritate probanda, & alia etiam sancienda ducimus, quotiescumque id expedire comperimus.

Clem. VIII. Constitutionem edidit, ut Communitatum debitores ad solutionem compellerentur.

§. 1. Itaque, sicut accepimus, cum aliàs felicis recordationis Clemens Papa VIII. Prædecessor noster pro bono regimine rectaque administratione bonorum, & redituum communium cujuscumque Civitatis, Terræ, Oppidi, & Loci temporalis totius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis, præcipuam Constitutionem Anno Domini MDXCII. edidetit, ubi inter alia præcipitur, ut omnes Communitatum sive Universitatum dicti Status Ecclesiastici debitores suum debitum per earumdem Communitatum sive Universitatum Legatos, Vice Legatos, Gubernatores, Præsides, aut Potestates, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino solvere compellantur; Constitutionis vero prædictæ, tenor est, qui sequitur:

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor Constitutionis Clementis VIII.

Pro commissa nobis a Domino Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, eique etiam in temporalibus subjectarum Civitatum & Populorum tutela, paternaque erga nostros subditos caritate, præcipuo studio tenemur providere, ut ad eos pertinentia bona, ea, qua decet fide & cura utiliter & provide administrentur, præsertim verò tollantur pravi abusus, qui in publicum & commune damnum paulatim irrepunt: ex quibus hactenus gravi ære alieno communia illorum bona oppressa, vel ab ipso Nostri Pontificatus initio comperimus: & malum hoc, nisi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus; Dum enim non pauci sua privata commoda & lucra quærunt, atque illicitis modis, quod prave ambiunt aut concupiscunt, consequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis assentationibus aucupantur, suas denique cupiditates explere satagunt, nulla utilitatis publicæ ratione habita, ærarium publicum ipsarum civitatum & locorum exhauriunt, gravi ære alieno implicant, inanibus pompis & ostentationibus dilapidant: quibus malis atque incommodis, quantum nostra vigilantia atque auctoritate eniti possumus, occurrere cupientes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus & ordinamus, ut in qualibet Civitate, Terra, Oppido, Castro, & Loco dicti Status temporalis Ecclesiastici universi, itaut etiam Bononiensis & Beneventanæ nostræ Civitates sub hac Constitutione sint comprehensæ, Tabella aut Libellus quotannis initio anni conficiatur, in quo sumptus omnes ordinarii & extraordinarii, publice, utiles aut necessarii, sint descripti; & earum quidem, quæ certæ & ordinariæ sunt expensarum, certa etiam taxa & summa exprimatur; Si quæ vero incertæ & extraordinariæ videbuntur, earum universe summa aliqua annua taxetur, quam toto anni curriculo excedere nequaquam liceat; sigillatim vero pro rei indigentia ex universa summa sic taxata a toto Consilio cum interventu Præsidis, Gubernatoris, aut Potestatis, portiones necessariæ infra annum detrahantur, eaque Tabella aut Libellus per Gubernatorem seu Præsidem Provinciæ aut Civitatis, & cujuscumque Terræ, Oppidi & Castri Prætorem seu Potestatem, singulis annis fiat.

Hæc vero prima vice non solum ab ipsis, sed etiam post eos triginta dies, tunc proxime sequentes, a dilectis filiis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario & Thesaurario Generali Cameræ Apostolicæ, accurate & diligenter inspiciatur, corrigatur, & approbetur, expunctis inde iis omnibus impensis, quæ præter aut contra hanc nostram Constitu-

tionem, etiam ex ftatuto vel confuetudine antiqua fieri folebant, ac retento ipfius Tabellæ feu Libelli exemplo feu regiftro penes Cameram Apoftolicam, gratis & abfque ullo earumdem Communitatum feu Univerfitatum difpendio, ftatim intra decem dies ab ipfius receptionis die numerandos, fic revifa, approbata & correcta, ad prædictas Communitates feu Univerfitates remittatur.

Diftricte autem inhibemus fub indignationis noftræ & aliis graviffimis, noftro & fucceſſorum noftrorum arbitrio imponendis, pœnis, ne pro figillo vel pro fcriptura, charta, atramento, cera, capfula, cordulis, aliifve rebus, ad hujufmodi expeditionem pertinentibus, feu pro labore aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de caufa prædicti Camerarius aut Thefaurarius, eorumve Notarii, Tabelliones, Secretarii, Familiares, aut quilibet Officialis vel Minifter, exigere, vel etiam fponte oblatum recipere præfumat. Quinimmo volumus, ut fine ulla mora omnia gratis, &, prout in Pœnitentiaria Apoftolica fieri folet, fine aliqua folutione expediantur & mittantur. Atque in hoc Camerarius & Thefaurarius prædicti fummo ftudio invigilent: & fi aliquem ex fuis vel aliis Notariis, Tabellionibus, Secretariis, Familiaribus, Officialibus, aut Miniftris vel minimum quicquam recepiffe deprehenderint aut cognoverint, contra eos etiam ad privationis officiorum & munerum, quæ obtinent, inhabilitatifque ad illa vel alia in pofterum obtinenda, exilii perpetui ab Urbe & ejus Diftrictu, & aliis gravioribus pœnis procedant; fcituri, fi connivendo aut tolerando aut aliàs quomodolibet receptionum & exactionum hujufmodi per fe vel alios confcii aut participes fuerint, fe quoque Noftrum & Succeſſorum noftrorum judicium in hac re feverum, ut præfertur, fubituros.

Verum eadem Tabella feu Libellus, ejufve exemplum, fic correctum, approbatum & intra decem dies remiffum, nedum in ipfarum Communitatum feu Univerfitatum Archivo afferverur, fed in publico aliquo, omnibus patenti ac confpicuo, loco pro foribus Aulæ, ubi habetur publicum Confilium, vel ubi jus dicitur, & frequens Populi fit concurfus, affigatur, & perpetuo retineatur.

Nec liceat in futurum, nifi de expreffa Cameræ Apoftolicæ, aut, fi urgens neceffitas moram non patiatur, Gubernatoris, aut Præfidis Civitatum & Locorum, qui ftatim poftea Camerarium & Thefaurarium Generalem prædictos certiores de eo reddere teneantur, licentia, cum interventu Procuratoris Fifcalis ejufdem loci, caufa cognita, etiam fimiliter gratis concedenda, Tabellæ ipfius feu Libelli tenorem, etiam fequentibus annis, immutare aut alterare; neque abfque prædicta licentia, etiam in cafibus improvifis inopinatis aut infolitis, aliquid ultra contenta in hujufmodi Tabella aut Libello erogare. Quicquid vero ultra præfcriptas fummas erogatum fuerit, id volumus, ut ab eis, quibus exigendi & folidandi computa & rationes expenfi, five illas, ut dicitur, fyndicandi cura incumbit, nequaquam ratum habeatur; neque ipfis communibus ærariis dictorum locorum, aut maffis, fed perfonis fingularibus, quæ fumptus ipfos fecerint, expenfum feratur: quæ etiam ad illius, tamquam ab eis indebite ablati, reftitutionem teneantur.

Id autem quò accuratius fervetur, & earumdem Civitatum, Terrarum, ac Populorum utilitati amplius confulatur, præcipimus, ut quilibet moderņus, aut pro tempore exiftens Gubernator, Præfes, aut Poteftas, tam ex nunc feu in ipfo primo ingreffu, quam deinde ftatim finito tempore Magiftratus, per quofcumque Priores Maffarios, Camerarios aut Officiales geftis intra decem dies ab ipfis Prioribus Maffariis, Camerariis feu Officialibus, qui Magiftratu funguntur aut fungi definunt refpective, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & adminiftrationem communium bonorum pertinentium, præcipue vero indicem & nomina fingulorum debitorum cujufcumque Communitatis feu Univerfitatis, tam ex fupradictis quam ex aliis quibufcumque caufis, accurate & figillatim defcripta fibi tradi, eaque poftmodum cum primùm folutionis dies advenerit: aut fi jam advenit, intra tres aut ad fummum quatuor menfes, per Officiales & Magiftratus earumdem Communitatum feu Univerfitatum exigi, & in ærarium Communitatis feu Univerfitatis referri.

Et fi quid in fine anni poft deductas expenfas, in Tabella feu Libello defcriptas, fupererit, id in extinctionem æris alieni publice contracti: aut fi æs alienum nullum fit, vel in Annonam fublevandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionem bonorum & rerum feu jurium, per ipfas Communitates five Univerfitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interventu tamen Gubernatoris feu Poteftatis, & Procuratoris Fifcalis loci, converti curet. Quod fi prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, ut illas poftea quandocumque eædem Communitates & Univerfitates inde extrahere, ac fi eis videbitur, in ufus per hanc Conftitutionem permiffos, erogare valeant.

Fifci vero cujuslibet loci Procurator petat omnino coram Syndicis, & Gubernatore feu Præfide aut Poteftate intra decem dies ab iis, qui Magiftratu perfuncti funt, tam de adminiftratione juxta taxam in Tabella feu Libello præfcriptam, quàm de aliis fupradictis, præfertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et fi quid vel in expenfis exceffum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam ultra tempus prædictum dilatum fuerit, contra eofdem reos, Magiftratu, ut præfertur, perfunctos, ad reftitutionem debitarum expenfarum, necnon ad folutionem de fuo proprio, debitorum, per negligentiam inexactorum, ac ulterius etiam ad pœnarum, in hac Conftitutione contentarum, executionem procedi, quarum para quarta ipfi Procuratori Fifcali fit applicata.

Si vero poft hujufmodi decem dies elapfos Gubernator aut Poteftas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad folvendum vel reftitutionem, aut in exequendis pœnis, five aliàs in præmiffis negligens fuerit, ad reftitutionem & refectionem damni, ex indebitis impenfis vel retardata exactione, communi ærario cujuslibet loci illati, etiam de fuo proprio integre teneatur. Procurator autem Fifcalis ejus Terræ, Oppidi, aut Civitatis, generalem Cameræ Apoftolicæ Procuratorem Fifcalem de hujufmodi negligentia certiorem faciat, five etiam cuilibet de Populo id denunciare liceat: ac tam in fyndicatu, per eos, ad quos fpectat, quàm poftea per Procuratorem Fifcalem Generalem Cameræ Apoftolicæ contra ipfos Gubernatores & Poteftates, five etiam contra perfonas, quæ pro ipfis in fyndicatu fidejufferint, procedatur, itaut tam ab eis quam ab ipfis reis principalibus illatum damnum, inexacta debita, indebitæque expenfæ, & quæ in hac Conftitutione continentur, mulctæ, cum fimili lucro perfonis prædictis applicandæ, exigantur. Ac propterea tam ipfi Gubernatores, Præfides, Poteftates, quam Procuratores Fifcales, in præmiffis culpabiles, officii per eos obtenti eo ipfo privati, & ad illa atque alia fimilia de cætero obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces fint & cenfeantur.

Prædicti vero Gubernatores & Potestates, eorumque Cancellarii, Secretarii, Tabelliones aut Ministri vel Familiares, nihil omnino, ne minimum quidem, occasione Syndicatus hujusmodi, vel pro sententia ferenda, aut pro Tabella seu Libello conficiendo, revidendo, vel licentia, ut præfertur, concedenda, subscribenda, vel taxa facienda, emolumenti aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, sive aliàs, ut præfertur, percipiant: & si quid perceperint, etiam tamquam hujus Constitutionis violatores in pœnas, quæ in ea sunt descriptæ, ipso facto incurrant.

Cæterum omnibus & singulis Communitatibus, Universitatibus, & Populis quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & Locorum Status nostri temporalis Ecclesiastici, earumque Senatui, Consiliis, Adunantiis, & Congregationibus, Magistratibus & Administratoribus, eorumque singularibus personis, districte interdicimus & prohibemus, ne quis eorum vel earum sub quovis prætextu aut causa, etiam urgenti & necessaria, contra Constitutionem fel. record. Sixti Papæ V. Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Inter varias & multiplices*, quam Nos harum serie approbamus, innovamus & ampliamus, bona aut jura sua vendat, alienet, hypothecet, aut census super illis imponat, aut pro se, præterquam ex causa locationis tantùm ad modicum tempus, & solutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec ullo modo pro aliis obliget, sive ære alieno se obstringat.

Neque Legatos seu Oratores ad Nos & Sedem Apostolicam sumptibus publicis aut etiam privatis & propriis ipsorum Legatorum, neque etiamsi ipsi sponte id munus suscipere & de suo proprio impensas subire velint, unquam mittant, neve sub nomine Agentis, aut negotiorum Gestoris vel Procuratoris, aliàs, quàm ad necessariam litium prosecutionem in Romana Curia, pariter expensis communibus aut privatis, retinere aut mittere; neve quispiam id munus suscipere aut obire audeat, nisi habita prius quoad obligationes & alienationes licentia, juxta prædictæ Sixti Prædecessoris Constitutionis tenorem: Quo vero ad mittendos Legatos seu Oratores, a nobis, vel pro tempore existente Romano Pontifice, vel ab eo, qui consultationibus negotiorum Status Ecclesiastici pro tempore præerit, dumtaxat in scriptis obtenta, sine qua siquis id munus suscipere ausus fuerit, præter alias per Sixtum Prædecessorem inflictas pœnas, etiam officiis per eum obtentis eo ipso privatus, & ad illa & alia quæcumque obtinenda perpetuo inhabilis & incapax, necnon infamis, & ignominia atque infamia notatus censeatur.

Ad hæc prohibemus pariter, ne prædictæ Communitates, Universitates, earumve Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magistratus, Officiales, aut singulares personæ, ullo modo præsumant ex fructibus, reditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus certis vel incertis, ordinariis seu extraordinariis sui ærarii seu massæ communis, sive ex pecuniis etiam privatis & particularibus singulorum civium per viam voluntariæ collectæ, seu contributionis, in commune congestis, etiam cujusvis statuti seu consuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu ex quavis causa, etiam solita & rationabili, munera aut dona quæcumque cuivis Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præsidi, Officiali, aut personæ, etiam quavis tam Ecclesiastica, etiam Pontificali, aut alia majori, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalatus, quàm mundana dignitate fulgenti, seu illius Consanguineis, Affinibus, familiaribus aut ministris mittere, tradere aut largiri, aut in alicujus etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præsidis, Benefactoris, aut Protectoris honorem, etiam occasione hospitii aut transitus vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi testificationem, pro construendis, ornandis, aut erigendis perpetuo vel ad tempus Portis, Arcubus, Trophæis, Porticibus, mœnibus, aut aliis monomentis; seu pro prædictis personis, quavis dignitate vel auctoritate fungentibus, honorifice laute & opipare excipiendis; seu pro quibusvis conviviis aut hospitiis etiam moderatis, eisdem aut cuivis alteri quacumque occasione vel causa exhibendis; aut pro personis, quæ illos comitentur, aut illis ministrent vel obviam procedant, pretiosis vestibus induendis, ullas pecunias erogare.

Vel pro congiariis, missilibus, aut muneribus publicis; seu etiam cibariis, esculentis & poculentis, epulis, comessationibus aut compotationibus, Populo aut Magistratibus vel Officialibus ultra eorum salaria & emolumenta, de jure vel ex laudabili consuetudine debita, largiendis; seu pro præstandis pueris vel adolescentibus studiorum causa alimentis; vel dotibus puellarum non egentium augendis; aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis & intra Ecclesias vel extra eas in quibusvis publicis aut privatis, sacris aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum Sanctarumve vita aut res pie gestæ, populis spectandæ proponuntur; sive etiam piorum operum & caritatis seu eleemosynæ prætextu, aut aliàs in prædictis seu aliis rebus supervacaneis, in dicto Libello seu Tabella non contentis; sed ad pompam & ostentationem aut oblectationem, vel paucorum lucrum & privata commoda, quomodolibet pertinentibus, sumptus aut impensas aliquas facere, nisi re ipsa pro divino cultu, & veris Christi pauperum indigentiis, de consilio & consensu loci Ordinarii sublevandis: aut pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inveterato usu permittuntur, & in prædicta Tabella seu Libello exprimentur, taxam a Gubernatore seu Præside aut Potestate ipsius Provinciæ, Civitatis, aut loci, cui subsunt, præfigendam, quæ in supradicto Libello seu Tabella comprehensa erit, non excedentibus, sumptus hujusmodi fiant.

Prohibemus insuper, ne quicumque Cives, Oppidani, aut Incolæ, qui suæ Communitatis aut Universitatis bonorum detentores, usurpatores, occupatores fuerint, quive contra ipsas Communitates litem aliquam seu controversiam habuerint, quæ ad hunc effectum per solam unicam citationem cœpta & inchoata censeatur, eadem lite seu controversia durante, necnon qui ejusdem suæ Communitatis sive Universitatis debitores ex quacumque causa extiterint, earumve bona aut pecunias administraverint, antequam id, quod debent, integre persolverint, seu rationes administrationis reddiderint, cum ejus residui, in quo debitores remanserint, reali restitutione, ad obtinendos, gerendos aut exercendos aliquos in ea Civitate, Provincia, Oppido, Terra, Castro, aut Loco, Magistratus aut munera quæcumque, vel officia publica, ullo modo eligantur vel admittantur; Et si de facto electi admissive fuerint, electio & admissio irrita sit & nulla; & tam ipsi quam eligentes sive admittentes, necnon Gubernatores, Præsides & Potestates, qui id permiserint, vel etiam exactam super his inquirendis & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus & decernimus, non adhibuerint, pœnis, in hac Constitutione contra illius transgressores inflictis, plectantur.

Porro

Porro locationes seu affictus tam vectigalium, quæ Gabellæ aut datia dicuntur, quàm aliorum quorumcumque redituum, proventuum, jurium & emolumentorum, ad commune ipsarum Civitatum & locorum ærarium quomodolibet spectantium, statuimus & jubemus, omnino servaris servandis, atque adhibitis solemnitatibus, quæ de jure, aut cujuslibet Loci statuto vel consuetudine requiruntur, cum personis fide & facultatibus idoneis, quæ idoneas pariter in publico Consilio approbatas cautiones præstent, iniri & contrahi debere: in quibus sane locationibus seu affictibus ea semper conditio & pactio addatur, ut ipsæ Communitates sive Universitates ab omni prorsus detractione seu remissione, &, ut vulgo dicitur, defalcatione ex quocumque ac inopinato & insolitissimo belli incursus, militum depopulationis, agrorum direptionis aut siccitatis, alluvionis, grandinis, tempestatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito casu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima & urgenti amissionis aut dimioutionis fructuum, etiam omni vel majoris partis, aut sterilitatis, vel alia quavis causa cogitata vel excogitata, cogitabili vel incogitabili, sint prorsus immunes; nec ad id cogi possint, etiamsi de jure tenerentur, sed integræ semper responsiones & præstationes seu pensiones annuæ absque ulla diminutione per ipsos conductores eis solvi debeant; & quamvis pactum hujusmodi forsan in contractibus omissum fuerit, nihilominus vigore præsentium literarum tacitè inesse & subintelligi debere, perinde acsi id ipsum inter contrahentes expresse caurum & conventum fuisset, sublata omnibus Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac Sacri Palatii Apostolici Auditoribus, aliter judicandi & interpretandi facultate.

Depositarios quoque pecuniarum, & introituum communis ærarii cujuslibet Communitatis sive Universitatis non aliter eligi, deputari aut admitti volumus, nisi priusquam ad munus assumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris, Præsidis aut Potestatis, cautionem præstent; alioquin tam ipsas locationes, affictus, seu appaltus, quam Depositariorum deputationes sive electiones aut admissiones cum omnibus inde secutis, etiam obligatione in forma Cameræ Apostolicæ juramento aut instrumento publico vallatas, irritas & nullas censeri. Et nihilominus Magistratus seu Officiales, qui contractus ipsos inierint, Depositarios admiserint, vel in publico Consilio assensum dederint, unà cum cæteris consentientibus, pariter pœnis, in hac Constitutione expressis, teneri decernimus & declaramus.

Præterea Auctoritate Apostolica tenore earumdem præsentium, revocamus, irritamus & annullamus omnes & quascumque exemptiones, immunitates, remissiones, condonationes jurium, atque onerum realium & personalium, aut mixtorum, Cameræ Apostolicæ, seu eorum communi ærario debitorum: aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, subsidiorum, contributionum, cuivis particulari personæ pro rata illos quomodolibet tangenti, sive præsidiis, aut bonis, per eas possessis, per quascumque Communitates seu Universitates ex quavis causa, etiam legitima & de jure debita seu permissa, qualis est ob numerum duodecim Filiorum, & quacumque occasione, etiam sub prætexto tituli onerosi, & contractus ultro citroque obligatorii, etiam publico consilio, & communi omnium consensu, perpetuo vel ad tempus concessas, etiamsi id sine ullo Cameræ Apostolicæ damno aut præjudicio factum fuerit, ratamque ipsam eædem Communitates & Universitates in se susceperint.

Districtius inhibentes, ne quid tale imposterum concedere aut attentare præsumant, ac revocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia & singula præmissa præter aut contra hæc nostra interdicta, prohibitiones, statuta, ordinationes, jussa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quod si quis conjunctim cum cæteris, seu divisim, nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum, voluntatum, aut præceptorum violator seu transgressor extiterit, statuimus, ut, præter superius expressam restitutionem aut solutionem seu damni refectionem, ii, qui præeminentia aut gradu aliquo cæteris Superiores fuerint, nisi pro viribus id, quod contra hanc Constitutionem attentatum gestumve est, impedire tentaverint, suumque assensum omnino constanter denegaverint, omnibus & singulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officiis & magistratibus eo ipso privati; ac tam ipsi quam alii inferiores, qui id suaserint, procuraverint, aut ipsimet fecerint, vel ab aliis fieri jusserint, ad illa & alia similia vel dissimilia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo & incapaces, ac perpetua infamia & ignominia notati, & singuli eorum, si solvendo fuerint, ultra prædictam restitutionem, ad duplum ejus damni, quod communi massæ seu mensæ illatum fuerit, de suo reficiendum obligati existant; sin minus, pœna exilii aut carceris saltem triennalis plectantur; Alii vero, qui solummodo consensum tacite vel expresse præstiterint, si solvendo fuerint, tantundem pecuniarum, quantum erogatum extiterit, de suo persolvant; sin autem id propter inopiam præstare nequiverint, pœna aliqua corporis afflictiva Superiorum arbitrio puniantur; & ejusmodi mulctarum quarta pars inter eos dividatur, qui, quantum in eis fuerit, contradixerint seque opposuerint, vel post consensum præstitum, erroris pœnitentes, superioribus id primi denunciaverint.

Sed & Constitutiones piæ memor. Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, contra pacificentes, promittentes, dantes, aut recipientes quicquam, parum vel magnum, pro gratia vel justitia, pro se vel aliis obtinenda: & contra complices, vel dantes in præmissis auxilium, consilium, vel favorem cum omnibus, in eis contentis, pœnis, censuris, & extensionibus, quæ supradictis aggravatæ & additæ, non autem per eas imminutæ aut immutatæ censeantur, harum serie approbamus & innovamus, ac ad omnes superius expressas personas, etiam speciali nota dignas, quæ contra ultimò dictas Constitutiones in quibusvis casibus, per eas expressis, dando, recipiendo, promittendo, paciscendo, consentiendo, aut permittendo, non solùm apud Sedem Apostolicam, sed in quibusvis Tribunalibus, & eorum quibuscumque Judicibus, etiam Laicis, Almæ Urbis, ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni nostræ mediate vel immediate subjectis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per easdem præsentes extandimus & ampliamus: pœnis aliis, a jure vel per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria locorum statuta vel consuetudines, contra personas, aliquid præmissorum committentes vel omittentes forsan dectetis vel inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Quo circa universis & singulis modernis & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario generali, necnon Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, Guber-

narioribus, Potestatibus, ac Prioribus, Massariis, Magistratibus, & Officialibus, cæterisque, ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, præsentem Constitutionem firmiter & inviolabiliter observari, & contra inobedientes vel transgressores condignis pœnis animadverti.

Præcipue vero ipsi Legati, Vicelegati, Præsides, Gubernatores, & Potestates contra quoscumque Communitatum sive Universitatum debitores pro exactione integræ summæ & quantitatis, quæ earum communibus ærariis debetur, & pro tempore debebitur, summarie, simpliciter & de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu & figura judicii, manu regia in vim præsentis Constitutionis; etiam quavis inhibitione tam a prædicto Camerario, seu causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditore, quàm a quocumque alio Judice ordinario vel delegato, quavis auctoritate fungente, etiam forsan in vim specialis commissionis, decreto non obstante, juris & facti remediis opportunis procedant, & omni & quacumque appellatione remota, exequantur eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet & rebelles per opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, dictarumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Castrorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorum existant, per quæ, præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quæ omnia, quatenus præmissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus & abrogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentes literæ in valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis & dimissis.

Utque earum exempla, seu illorum compendia latino aut vulgari sermone conscripta, in libris quorumcumque Statutorum prædictarum Communitatum & Universitatum inserantur, & saltem bis quotannis in publicis & majoribus Consiliis sive Adunantiis cujusve Communitatis sive Universitatis alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo, & omnibus patenti, loco, ubi frequenter Cives aut Oppidani convenire soleant, perpetuo affixum retineatur, adeout si contingat, exempla hujusmodi inde amoveri aut lacerari, seu temporis diuturnitate consumi, debeant omnino Priores, Massarii, Cancellarii, sive alii earumdem Communitatum sive Universitatum Officiales, sub privationis Officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia postmodum obtinenda, & aliis etiam gravioribus corporis afflictivis pœnis, ipso facto incurrendis, curare, ut statim eadem exempla renoventur, & denuo affigantur; &, si id commode fieri poterit, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam insculpantur.

Demum a singulis Legatis, Vice-Legatis, Præsidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, necnon Communitatum seu Universitatum Prioribus, Massariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magistratus, antequam ad illum exercendum admittantur, super earumdem præsentium literarum observatione jusjurandum solemne publicè præstetur.

Et nihilominus post triginta dies a die publicationis, ut præfertur, in Romana Curia faciendæ, unumquemque perinde arctent & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

Earum quoque transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignaris, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo &c.

Datum Romæ in Monte Quirinali anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, decimo octavo Kalen. Septembris, Pontificatus Nostri anno primo.

Idem Papa debitorum tergiversationibus consuluit, facultatem concedens nonnullis S. R. E. Cardinalibus quascumque hujus generis causas regia manu definiendi, ac terminandi.

§. 2. Deinde idem Clemens prædecessor, quoniam ex ipsis debitoribus multi non teneri, nec debita ipsa liquida esse prætendebant, & a mandatis seu sententiis, per prædictos Judices relaxatis seu pronunciatis, ad dictum Clementem prædecessorem & Sedem prædictam appellantes, seu de nullitate dicentes, executionem tandiu suspendi, donec de justitia appellationum cognitum fuisset, petebant: Alii, quòd sua debita tergiversatione aliqua negare non poterant, executionem saltem variis artibus eludere satagebant, ac ne bona sua bastæ subjici viderent, diversa impedimenta excogitabant, propterea idem Clemens prædecessor, eorum quidem, quibus minus justæ molestiæ inferebantur, indemnitati consulere, & iis contra, qui sub prætextu frivolæ appellationis, aut aliàs, quomodolibet debitas solutiones retardare conabantur, omnem fraudis viam præcludere volens, tunc nonnullis ex S. R. E. Cardinalibus, privativè quoad omnes & quoscumque alios Judices, omnes & quascumque causas, etiam super validitatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibusvis personis quomodolibet concessarum, ad instantiam quarumcumque personarum cujuscumque status aut dignitatis, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamsi Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, utriusque sexus Monasteria, Hospitalia, Ecclesiæ, aut loca pia, quocumque privilegio immunitate vel exemptione suffulta, extitissent: sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra prædictos vel alios quoscumque, aut inter ipsas Communitates invicem quomodolibet motas seu movendas, summarie & manu regia, ac aliàs audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi, & tam prædictis quam quibusvis aliis Judicibus & personis, quatenus opus fuisset, sub censuris & pœnis eorumdem Cardinalium, ut infra deputatorum, arbitrio infligendis, moderandis & applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen manu dicti Clementis Prædecessoris subscriptarum, moderandi aut revocandi: &, prout justum videretur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi, relaxandi, ac omni & quacumque appellatione, reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & potestatem sua auctoritate concesserit & impertitus fuerit, ac aliàs, prout in aliis literis Apostolicis in forma Brevis sub Annulo Piscatoris expeditis, plenius & uberius continetur: quarum tenor est, qui sequitur.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis Noſtris Antonio Mariæ S. Mariæ de Pace, Salviato, ac Mariano Sanctorum Marcellini & Petri Tituli Presbyteris, de Camerino, & Alexandro Sancti Laurentii in Damaſo Diacono, Cardinalibus, Montalto, nuncupatis.

Tenor Literarum quibus d. conceditur facultas.

Cum per Conſtitutionem, nuper a Nobis editam ſuper bnoo regimine & adminiſtratione redituum Communitarum & Univerſitatum ditionis temporalis Eccleſiaſticæ univerſæ, inter alia præcepetimus, ut cuncti earum debitores ad ſolvendum id, quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatnres, Præſides, aut Poteſtatcs, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino enmpellantur; multi autem ex ipſis debitoribus prætendant, ſe non teneri, nec debita ipſa liquida eſſe, & a mandatis ſeu ſententiis, per prædictos Judices relaxatis, ad Nos & Sedem Apoſtolicam appellantes, ſeu de nullitate dicentes, petant, executionem hujuſnodi tamdiu ſuſpendi, donec de juſtitia appellationum cognoſcatur: aliis cum id, quod debent, tergiverſatione aliqua nequeant denegare, executionem ſaltem variis artibus eludere ſatagant; & ne bona ſua haſtæ ſubjici videant, diverſa impedimenta excogitent; proinde Nos volentes eorum quidem, quibus minos juſtæ moleſtiæ inferuntur, indemnitati conſulere: iis contra, qoi ſub prætextu frivolæ appellationis aut aliàs quoquomodo, debitas ſolutiooes retardare eonantur, omnem fraudis viam præcludere.

Circumſpectinoi veſtræ, aut duobus ſaltem ex vobis conjunctim procedenribus, privative qunad omnes & quoſcumque alios Jodices ordinarios vel delegatos, quavis dignitate & auctoritate fungentes, eriam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, Vicecamerarium, Theſaurarium Generalem, Cameram Apoſtolicam, ejuſque cauſarom generalem Auditorem, aut Præſidentes Clericos, ac Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & Legatos, etiam de latere, tam in Romana Curia, quam extra eam juriſdictionem exercentes, omnes & quaſcumque cauſas appellationum, reclamationum, recurſuum, nullitatum, ſeu notoriæ injuſtitiæ: necnon reviſionis, etiam prætextu cujuſvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitriom boni viri, ac reſtitutionis in integrum, tam ſuper præmiſſis, quam ſuper validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibuſvis perſonis per eaſdem Communitates ſeu Univerſitates, ſive etiam auctoritate Apoſtolica, & per Nos ſeu Prædeceſſores Noſtros conceſſarum, & an ſint admittendæ, nec ne: ac ſuper prætenſis remiſſionibus ſeu defalcationibus ſolutionum, eiſdem Communitatibus debitarum ob qooſcumque in dicta Conſtitutione expreſſos vel non expreſſos fortuitos eaſus, vel ex quacumque alia eauſa, caſu, culpa, vel facto cujuſcumque perſonæ, aut aliàs ad inſtantiam quarumeumque perſonarum, qoæ ipſis Communitatibus ſeu Univerſitatibus aliquid debent, vel debere prætenditur, aut quippiam ex præmiſſis petunt, tam Laicorum, quam Clericorum cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamſi Univerſitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum quam mulierum Monaſteria, Hoſpitalia, Eccleſiæ, aut Loca pia quocumque privilegio, immunitate vel exemptione ſuffulta exriterint: ſive etiam viceverſa ad ipſarum Communitatum ſeu Univerſitatum inſtantiam contra prædictos vel alios quoſcumque, aut inter ipſaſmet Communitates invicem, occaſione cujuſvis laudi, arbitramenti, ſententiæ, decreti, aut mandati per prædictos Gubernatores, Poteſtates, aut Præſides, vel Legatos, aut quoſcumque alios Judices, ſeu Commiſſarios, etiam ad id delegatos vel ſubdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, in vim Conſtitutionis noſtræ prædictæ, ſeu aliàs quomodolibet lati aut relaxati, motas aut movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, ſummarie, ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura juditii, ſola facti veritate inſpecta, etiam terminis ſubſtantialibus non ſervatis, manu regia, audiendi, cognoſcendi, & ſine debito terminandi: ac ſuperius expreſſis, & aliis qoibuſvis Judicibus & perſonis, quoties opus fuerit, ſub cenſuris & pœnis arbitrio veſtro infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, ſive inhibitiones quaſcumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commiſſionum Apoſtolicarum, non tamen manu Noſtra ſignatarum, moderandi aut revocandi: & prout juſtum vobis videbitur, mandata qoæcumque neceſſaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni & quacumque appellatione, reclamatione & recurſu omnino poſthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & poteſtatem auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & impartimur.

Præterea, cum ſæpenumero contingat, debitas executiones mandatorum, in favorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea ſpecie eludi, qood non reperiatur, qoi bona debitorum, auctioni ſubjecta, emere velit, eidem circumſpectioni veſtræ per præſentes committimus & mandamus, ut tam eauſis hujuſmodi per vos cognitis, quam etiam non cognitis, eorum, contra quos de prædictorum Judicum ſeu veſtro mandato, occaſione prædictæ noſtræ Conſtitutionis, executio aliqua facienda erit, bona vendi, auctioni ſubjici, & ſi intra brevem terminum nemo, qui illa emat, repertus fuerit, conſanguineos & affines proximiori grado conjunctos ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiſcatis, & publicatis ad inſtantiam Procuratoris Fiſci, fieri ſolet; cæteraque omnia in præmiſſis & circa ea neceſſaria & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni & quacumque appellatione, reclamatione & recurſu penitus remotis, vel inhibitione ſuperius expreſſorum vel aliorum quorumcumque, vel litis pendentia, non obſtante, auctoritate noſtra cureiis; ſuper quo etiam plenam eiſdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Præſidibus, & Poteſtatibus facultatem tribuatis.

Non obſtantibus præmiſſis, ac etiam aliis omnibus, quæ in Conſtitutione noſtra prædicta voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub Annulo Piſcatoris die trigeſima Octobris, anni milleſimi quingenteſimi nonageſimi ſecundi, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Congre tion ... Reg mini Paulo PP auctæ fa tates.

§. 3. Anno vero Domini milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo piæ memoriæ Paulus Papa Quintus, etiam Prædeceſſor Noſter, ad utilitatem earumdem Communitatum ſeu Univerſitatum Status Eccleſiaſtici prædicti ſedulo incombens, juriſdictionem prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationis Boni Regiminis circa omnes & quaſcumque eauſas tam civiles qoam criminales & mixtas, ad Communitates ſive Univerſitates quaſcumque Status Eccleſiaſtici prædicti, Romano Pontifici mediate vel immediate ſubjectas, tam active quam paſſive pertineotes, per Cardinales ejuſdem

Congregationis. vel ab eis subdelegandos, audiendi, discuriendi, examinandi & terminandi, ac reassumendi, & avocandi, necnon quibusvis Judicibus, & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis inhibendi, ac omnia alia & singula, in supradicta Constitutione contenta, executioni demandandi: neenon plura alia faciendi, gerendi, ordinandi, & exequendi, plenam, liberam & amplam auctoritatem, facultatem & potestatem per quasdam suas concesserit & impertitus fuerit; & mox per alias respective etiam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis expeditas literas Apostolicas, intentionis suæ fuisset, eamdem Congregationem Boni Regiminis causas sulummodo ad Communitates seu Universitates prædictas earumque reditus & proventus, aut computorum & quorumcumque bonorum administrationis rationem quomodolibet spectantes (non tamen pœnarum maleficiorum) per se vel alios subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi, terminandi, reassumendi, & a quibusvis Judicibus, eis etiam inhibendo, avocandi facultatem a se, ut supra, concessam, habere declaraverit; Binarum autem dicti Pauli Prædecessoris literarum tenor pariter est, qui sequitur, videlicet:

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Binæ ad id datæ a Paulo PP. Literæ.

Cupientes Constitutionem, a felic. record. Clemente Papa Octavo Prædecessore Nostro, super bono regimine & administratione redituum Communitatum & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ editam, debitæ executioni pro earumdem Communitatum & Universitatum utilitate demandari; ac de singulari fide, prudentia, & integritate dilectorum filiorum nostrorum, Mariani, Sanctorum Marcellini & Petri de Camerino: Octavii Sanctæ Sabinæ, Baudini: Dominici Sancti Honuphrii, Tusci: Dominici Gymnasii: Innocentii Sancti Thomæ in Parione Titulorum, Presbyterorum, Bubali: & Bartholomæi Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconi, de Cesis, nuncupatorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, plurimum in Domino confisi; eisdem Cardinalibus, quos pro executione dictæ Constitutionis harum serie deputamus.

Omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status nostri Ecclesiastici, Nobis mediate vel immediate subjectas, tam active quam passive pertinentes, per se vel ab eis subdelegandos audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, ac omnia alia & singula, in eadem Constitutione contenta, executioni demandandi.

Ac pro faciliori negotiorum hujusmodi expeditione aliquos Prælatos, aut alias personas, juris prudentia præditas, a Nobis approbandas, in suos Consultores adhibendi: necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis benevisum, in suæ Congregationis Secretarium deputandi, & causas quascumque reassumendi & avocandi; necnon quibuscumque Judicibus & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis, inhibendi, & quoscumque citandi, etiam per Edictum publicum constito de non tuto accessu, cæteraque omnia & singula in præmissis & circa ea quomodolibet necessaria & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi & exequendi, itaut occasione causarum criminalium, censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis notam, dummodo sententias sanguinis per se ipsos non ferant, minime incurrant, plenam, liberam & amplam auctoritatem, facultatem & potestatem concedimus & impartimur.

Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor in eadem Constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus etiam, ut ea, quæ a majori parte eorum resoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem, & plenariæ executioni demandari debeant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quarta Junii millesimi sexcentesimi quinti, Pontificatus Nostri Anno primo.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Jampridem cupientes Constitutionem, a felicis recordationis Clemente Papa Octavo prædecessore Nostro, super bono regimine status Ecclesiæ editam, executioni demandari, dilectis filiis Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, pro ejusdem Constitutionis executione a Nobis deputatis, omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status Ecclesiastici, Nobis mediate vel immediate subjectas, tam active quam passive, per se vel alios, ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, & terminandi: ac omnia alia & singula in eadem Constitutione contenta executioni demandandi, casdemque causas quascumque reassumendi & avocandi, quibuscumque Judicibus inhibendi, & aliàs, prout in nostris Literis in hujusmodi forma Brevis desuper expeditis sub die quarta Junii 1605. Pontificatus Nostri Anno primo, plenius continetur, facultatem dedimus.

Quia vero ob generalitatem prædictarum Literarum nostrarum facile videri alicui posset, ea Nos commisisse, quæ nostræ intentionis committere minime fuit, ideirco ad solvendas hujusmodi difficultates, prædictarum Literarum tenorem præsentibus pro sufficienter expresso, & ad verbum inserto habentes;

Motu proprio, & ex certa nostra scientia, maturaque deliberatione, vigore præsentium declaramus, intentionis nostræ, eisdem Cardinalibus eas solummodo, & non alias causas civiles, criminales & mixtas, tam active quam passive ad Communitates & Universitates Status nostri mediate vel immediate subjectas pertinentes, per se vel alios, ut præmittitur, subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, reassumendi, & avocandi, quæ ad reditus & proventus (non tamen pœnarum maleficiorum) ad illas quomodolibet spectantes, & quæ in futurum spectabunt, aut rationem seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annonæ seu Abundantiæ, & pecuniarum ac rerum, illis seu illi destinatarum, Civitatum, Terrarum & Locorum ejusdem Status Ecclesiastici, sive ad quorumcumque bonorum administrationes prædictarum Communitatum & Universitatum quomodocumque & qualitercumque pertinent & pertinebunt, facultatem tribuere, itaut eas tantùm, & non alias causas iidem Cardinales per se vel alios subdelegandos, audire, discutere, examinare, expedire, & terminare, reassumere, & avocare a quibuscumque Judicibus, necnon iisdem inhibere, & omnia & singula in eis contenta, omnibusque aliis & singulis in prædictis literis nostris, facultatibus illis concessis in præmissis, & circa ea uti possent & valerent, ac possint & valeant.

Irritum decernentes & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, necnon quibusvis

Con-

Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima tertia Novembris Millesimo sexcentesimo septimo, Pontificatus Nostri Anno tertio.

Innocent. XI. decrevit Apostolicas Constitutiones & Chirographa esse servanda quoad debita personarum privilegiatarum:

§. 4. Postmodum pluribus ex debitoribus Communitatum sive Universitatum hujusmodi, præcipue Ecclesiasticis, aut aliis privilegiatis personis, suorum privilegiorum prætextu sese ab onerum eisdem Communitatibus debitorum solutione prorsus eximi, aut saltem illam retardare studentibus, & propterea causas, solutionem prædictam concernentes, ad alias Congregationes aliaque Tribunalia Urbis deferentibus, recolendæ memoriæ Innocentius Papa XI., etiam Prædecessor Noster, pro re hujusmodi examinanda & definienda præcipuam Congregationem ex dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationum super Immunitate Ecclesiastica, & Decretorum Concilii Tridentini Interpretum, ac super consultationibus Episcoporum & Regularium, necnon Boni regiminis ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Præfectis, illarumque Secretariis, deputaverit; & Congregatio sic deputata hujusmodi, semel & iterum habita, unum videlicet sub die quarta Decembris anni Domini MDCLXXX. cujus tenor est: *Quoad onera Cameralia solvenda ab Ecclesiasticis, serventur Constitutiones & Chirographa Summorum Pontificum, prout jacent; & quoad eorum interpretationem & executionem, ad Congregationem Boni Regiminis*: Et alterum, Decreta, quæ postea ab eodem Innocentio Prædecessore approbata fuere, sub die quintadecima Januarii insequentis anni MDCLXXXI. ediderit. Secundo dicti Decreti tenor est sequens: *Quoad onera Communitativa, suis loco & tempore exprimenda, Ecclesiasticos non teneri, ubi suppetunt facultates Communitatum; & providebitur in casibus particularibus per Sacram Congregationem Boni Regiminis.*

Clericorum: Clericos conjugatos etiam habentes requisita *Cap. 2. de Vita & honestate Clericorum in 6.*, & Sacri Concilii Tridentini, teneri ad omnia onera realia & mixta, nisi contra pro eis adsit legitima consuetudo.

Et quoad eorum interventum in Consiliis. Quo vero ad eorum interventum in Consiliis, supplicandum esse Beatissimo, ut Ordinarii prohibeant tam Clericos cœlibes quam conjugatos, habentes supradicta requisita, esse de Consilio, nisi legitime renunciaverint privilegio Clericatus.

Ab Innocentio XII. Particulari Congregationi demandatum examen Appellationum, Recursuum &c.

§. 5. Demum ejusdem piæ rec. Innocentius Papa XII. etiam Prædecessor Noster, deputata pro renovatione & declaratione Constitutionis piæ me. Sixti Papæ Quinti, similiter prædecessoris Nostri, erectionem plurium Congregationum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium continentis, particulari plurium Romanæ Curiæ Prælatorum Congregatione, decretum illius die nona Augusti anni Domini Millesimi sexcentesimi nonagesimi tertii emanatum, quo causas supradictas contra quoscumque, necnon appellationes, reclamationes, aut recursus super præmissis omnibus interponendos, ac cognitionem privilegiorum & exemptionum, an illa suffragarentur; atque onerum, an illa essent cameralia, communitativa, vel mixta, spectare ad Congregationem Boni Regiminis privative quoad omnes alias Congregationes, Judices, & Tribunalia, etiamsi ageretur de personis & locis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis & privilegiatis; ac speciali nota dignis, sub eadem die nona Augusti approbaverit; particula autem dicti Decreti jurisdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis concernens, est sequens, videlicet: *Et quoniam post eamdem sa. me. Sixti Quinti Constitutionem Congregatio Boni Regiminis instituta fuit pro felici & œconomico gubernio Communitatum Status Ecclesiastici*: & ad hoc, ut sublatis debitorum subterfugiis expeditior esset exactio onerum & collectarum, eisdem Universitatibus incumbentium, exinde censuit Congregatio, causas omnes tam pro adimplemento Bullæ Boni Regiminis nuncupatæ, quàm alterius declaratoriæ impressæ post Constit. X. Clementis Octavi, sive sint civiles sive criminales, aut mixtæ, juxta aliam Constitutionem XXXVIII. Pauli Quinti contra quoscumque earumdem Universitatum Officiales, Administratores, Appaltatores, aut quosvis alios debitores, ex causa tamen onerum Cameralium & Communitativorum, aliorumque redituum, in Tabella Congregationis descriptorum, sive etiam ratione publicæ Annonæ, necnon appellationes, reclamationes, aut recursus, super præmissis omnibus interponendos, spectare ad eamdem Congregationem privativè quoad omnes alias Congregationes, Judices & Tribunalia, etiamsi agatur de personis & locis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis & privilegiatis, ac speciali nota dignis, itaut ad eamdem Congregationem Boni Regiminis pertineat privativa (ut supra) cognitio: an privilegia & exemptiones suffragentur contra dictas Communitates, earumque Administratores & Appaltatores: an onera sint Cameralia, Communitativa, vel mixta juxta prædictam Bullam declaratoriam sa. me. Clementis Octavi, & juxta alia Decreta Congregationis particularis, edita die quarta Decembris MDCLXXX. & decimaquinta Januarii MDCLXXXI. a sa. me. Innocentio XI. approbata.

Ac statutum ut omnes causæ hujusmodi aut similes a Congreg. B. Regim. cognoscantur.

Causæ editæ hujus Constitutionis.

§. 6. Licèt vero post dictorum Clementis & Pauli hujusmodi literas Apostolicas, ac utriusque Innocentii prædecessorum cautiones, in decretis expressas, indemnitati Communitatum seu Universitatum Nostri Status Ecclesiastici prædicti satis consultum fore sperari posset; nihilominus, ut etiam accepimus, illarum debitores ad præsens sub variis prætensarum exemptionum assertionibus, a jurisdictione prædictæ Congregationis Boni Regiminis non sine gravi Communitatum seu Universitatum hujusmodi, pluriumque ex nostris subditis præjudicio, declinare, & variis tergiversationibus ac subterfugiis ad alias Urbis nostræ Congregationes & Tribunalia confugere adhuc non cessent; proptereaque nos Communitates seu Universitates, universosque subditos nostros hujusmodi, a detrimento ex præmissis insurgente eximere, ac publico bono earumdemque Communitatum seu Universitatum, felici & œconomicæ gubernationi, ut par est, prospicere, ac jurisdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis illæsam subsistere volentes;

Quæ Prædecessorum Pontificum statuta omnia confirmantur.

§. 7. Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis & Pauli literas Apostolicas prædictas tam sub Plumbo, quam in forma Brevis, ut præfertur, expeditas: necnon Decreta, per utrumque Innocentium prædecessores, ut præfertur, approbata, ac respective omnia & singula in eis contenta & expressa, itaut illa deinceps adversus quemcumque lapsum temporis firma & inconcussa consistant, maximumque pondus apud quoscumque habeant, dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus; illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris quam facti & solemnitatum, ac quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui desuper forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

Congregationis Boni Regim. ju-

§. 8. Et ad validiorem præmissorum omnium effectum, eidem Congregationi Boni Regiminis

Jurisdictio absoluta & privativa declaratur.

privative quoad omnes & quoscumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, aut prærogativa, dignitate, & præeminentia fulgentes, etiam dictæ S. R. E. Camerarium, Thesaurarium Generalem, Cameram Apostolicam, ejusque Curiæ causarum generalem Auditorem, & Præsidentes Clericos, ac Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, dictasque S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos & Vicelegatos, respective tam in Romana Curia quàm extra eam, jurisdictionem exercentes, ac etiam alias Cardinalium Congregationes, omnes & quascumque causas sive civiles vel criminales, aut mixtas, tam interesse Communitatum seu Universitatum quarumcumque, nobis & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique prædictæ mediate vel immediate subjectarum, quomodolibet respicientes, quam appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriæ injustitiæ, necnon revisionis, etiam prætextu cujusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super præmissis quàm super validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibusvis personis per easdem Communitates seu Universitates, sive etiam auctoritate Apostolica, & per Nos, ac prædecessores Nostros concessarum: & an sint admittendæ, necne: ac super prætensis remissionibus seu defalcationibus solutionum, eisdem Communitatibus seu Universitatibus debitarum ob quoscumque in dicta Constitutione Clementis prædecessoris expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa, vel facto cujuscumque personæ, aut aliàs ad instantiam quarumcumque personarum, ipsis Communitatibus seu Universitatibus aliquid debentium, aut quidpiam ex præmissis petentium, tam Laicorum quàm Clericorum, & cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, aut etiam quarumcumque Universitatum, Societatum, Congregationum, Collegiorum utriusque sexus, etiam Societatis Jesu, ac quorumcumque Regularium Ordinum, etiam Mendicantium, Ordinum Militarium, ac Hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & aliorum Institutorum, quibuscumque privilegiis & immunitatibus gaudentium: Item Monasteriorum, Ecclesiarum, & piorum Locorum, etiam quocumque privilegio immunitate vel exemptione illa suffulta extiterint, ac de quibus specialis & expressa ac individua mentio præsentibus habenda foret; sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra supradictos vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet Communitates seu Universitates invicem, occasione cujusvis laudi, arbitramenti, sententiæ, decreti, aut mandati per quoscumque locorum Gubernatores, Potestates, aut Præsides, vel Legatos, aut quosvis alios Judices, seu Commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, quomodolibet lati aut relaxati, vel alias quomodolibet motas & movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, summarie simpliciter & de plano sine strepitu & figura judicii, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia, audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi; ac tam in Romana Curia quam extra eam, jurisdictionem, ut præfertur, exercentibus, superius expressis, & aliis quibusvis Judicibus & Ministris ac personis quoties opus fuerit, etiam sub censuris Ecclesiasticis & aliis pœnis, arbitrio ejusdem Congregationis Boni Regiminis infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi sive inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen Nostra & Successorum Nostrorum manu signatarum, moderandi aut revocandi: & prout justum videbitur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi & relaxandi, ac omni & quacumque appellatione, reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi (citra tamen pronunciationem sententiæ sanguinis) plenam, liberam & omnimodam facultatem, auctoritatem & potestatem omnino spectare & pertinere, ac ad eamdem Congregationem Boni Regiminis valide competere, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuò volumus & declaramus.

Etiam quoad Ministrorum electionem.

§. 9. Insuper ut œconomia bonorum & redituum earumdem Communitatum seu Universitatum ea, qua convenit, diligentia & integritate imposterum exerceatur, ut dicta Congregatio Boni Regiminis, etiam privative quoad omnes & singulos Judices, Ministros, & personas, ut supra expressas, & ut præfertur, qualificatas, etiam, ut præfertur, Cardinalatus honore fulgentes, plenam & liberam jurisdictionem circa electiones & deputationes quorumcumque Ministrorum, œconomiæ Communitatum seu Universitatum hujusmodi præpositorum, exercere libere & licite possit & valeat, auctoritate prædicta similiter perpetuò concedimus & indulgemus.

Præsentium Literarum robur ac firmitas.

§. 10. Præsentes quoque literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ: aut Communitatum seu Universitatum Status Ecclesiastici hujusmodi, Consules, Conservatores, Senatores, Confalonerii, Officiales, Ministri, Magistratus, & Deputati quicumque, illarumque debitores, ac Judices & Ministri, aliæque personæ, ut supra expressæ & qualificatæ, ac quicumque alii, in præmissis, & circa ea quomodolibet in quorumcumque contractuum, conductionum & obligationum vim interesse habentes, seu habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem præmissis non præstiterint, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali: sive etiam ex eo, quod eædem præsentes extra Consistorium Nostrum secretum, nec de Venerabilium Fratrum Nostrorum prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio & assensu emanaverint, & in eis solemnitates, ac quævis alia servanda & ad implenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore juris clauso, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis legitima, justa, & privilegiata, quæque ad effectum validitatis præmissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris vel facti remedium, aut oris aperitionem impetrari, neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per dictam Congregationem Boni Regiminis quandocumque eligenda, concessas, illasque validas & efficaces fore &

esse,

esse, soosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, ac eidem Congregariooi Boni Regiminis, aliisqoe, ad quos nunc spectat & pro tempore quomodolibet spectabir in fututum, in omnibos & per omnia plenissime suffragati, ae a Communitatum seu Uuiversitarum prædictarum Officialibus & Ministris supradictis, illarumque debitoribus, etiam, ut præfertur, qoalificatis prædictis, inviolabiliter observari & adimpleri, nec ab eisdem præsentibus ullo uoquam tempore resiliti aur recedi posse: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit atteotari, irritum & inane decernimus.

Specialis obstantium omnium derogatio.

§. 11. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula, ae piæ me. Pii Papæ Quarti, etiam prædecessoris Nostri, de gratiis, interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet conceernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus registrandis ac insinuandis, aliisque Constitutionibus & Ordinatinnibus Apostolicis dictarom Commonitatum seu Univetsitatum Status Ecclesiastici prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ptivilegiis quoque, indultis, & litetis Apostolicis, eisdem Commonitatibus seu Universitatibus, aut illarum Officialibus & Ministris supradictis, necnon Camerario, Thesaurario genetali Cameræ Apostolicæ, ejusque Curiæ Causarum generali Audiori, aur Præsidentibus Clericis, & Causarum dicti Palatii Auditoribus, & etiam in vim dictarum regularum prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de larere Legatis, competentibus, aliisque Cardinalium Congregationibus prædictis, & quibusvis aliis personis, ae etiam Societatibus, Collegiis, Hospitalibus utriusque sexus, Monasteriis, Ecclesiis, & pijs Locis quiboscumque, aliàs in contrarium præmissorum qoomndolibet concessis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis renoribos specialis, specifica, expressa & individua, ae de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio seu quævis alia expressio facienda & habenda, aur aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, enrum omnium & singulorum tenores eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime, ac specialiter & exptesse, motu, scientia, & potestatis pleoitudine similibus derogamus, cæterisque contrariis qoibuscumque; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Literas Apostolicas oon facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides Transumptorum.

§. 12. Volumus autem, ut eatumdem præsentium transumptis, etiam typis impressis, & sigillo alicujus in Dignitate Ecclesiastica constituti munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibearur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si illæ exhibitæ forent vel ostensæ.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam ooitræ confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum lupplerionis, declarationis, concessionis, indulti, decreti, derogarionis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostoiotum ejus se ooverit iocursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Matiam Majorem Anno Incarnationis Domioicæ millesimo septingentesimo trigesimo qnarto, pridie Idus Februarii, Pontificatus Nosti Anno Quarto.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverios.

VISA

De Coria J. Archiepiscopus Ancytanus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXVII

Confirmantur patentes Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Literæ, quibus nonnulli Ordinis sui Religiosi deputantur ad quæstuandum in certis statutis Provinciis pro conservatione Terræ Sanctæ.

Dat. die 1[illegible] Feb. 1731. Pont. An. I[illegible]

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nnbis nuper fecit dilectus filius modernus Commissarius Geoeralis Terræ Sanctæ in Romana Curia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupatorum, quod dilectus pariter filius Joannes de Soto Minister Generalis dicti Ordinis per suas patentes Literas Ministris Provincialibus Provinciarum Aratidæ, Sancti Antonii Capatior. Pietatis, & Conceptionis della Veira, & Alynho directas, eos rogavit, monuir, & hortatus fuit, ut pro conservatione locorum ejusdem Terræ Sanctæ, Commissario dictæ Terræ Saoctæ, Matriti residenti, Religiosos uniuscujusque Provinciæ, qui qualitatibus ad id necessariis prædicti sint, super quæstuatione eleemosynarom pro eisdem locis deputent & deputare teneantur; & aliàs, prout uberiùs continetur in ipsius Joanois Ministri Generalis literis patentibus, desuper emanatis, ex idiomate hispanico in latinum versis tenoris, qui sequitur, videlicet:

Literæ Patentales Ministri Generalis, de hispanico in latinum idioma traductæ, sunt tenoris sequentis.

Literæ, quibus in [illegible] brica.

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatns, Theologus Majestatis suæ, & congressûs Immaculatæ Conceptionis, Minister Generalis totius Ordinis S. P. N. Francisci, & Servus &c.

RR. PP. Provincialibus præsentibus & futuris Provinciarum nostrarum Arabidæ, Sancti Antonii Capatior. - Pietatis, & Conceptionis dela Veira, & Alynho, salutem & pacem in Domino Nostro Jesu Christo.

Qooniam inter ea, qoibos nostra Seraphica Religio curam & solicitodinem majori vigilantia impendere debet, potissima est conservatio SS. Locorum, Terræ Sanctæ majnr cultus, & assistentia Religioforom in illis residentium, in cujus finem opus est deputare Religiosos, qoi curam assumant & habeant, eleemosinas in hisce Regnis, neenon Brasili, quæstuandi, & eas a fidelibus, ut moris est, colligendi; & quia æquum ac justum est, ut omnes & singulæ Provinciæ in tam sanctum Opus concurraot: cunctarum quidem honor est, sacræ Custodiæ at-

que Sanctorum Locotum manutentio, in quibus Redemptio nostra operata est. Inde præsentium vigore rogamus, monemus, & exhortamur RR. PP. VV. in visceribus Jesu Christi, ne se excusent, ac retrahant in cooperando, quantum valeant ad præfatum effectum, concedentes ac designantes R. P. Commissario Terræ Sanctæ Religiosos uniuscujusque Provinciæ nostræ ad instantiam & beneplacitûm ejusdem P. Commissarii in quæstores eleemosynatum tam in eo Regno quam Brasili, aliisque Ditionibus, & quidem eos, qui qualitatibus ad id necessariis & opportunis sint præditi, un de zelo & religiosirate PP. VV. confidere debemus. Quibus paternam nostram benedictionem impertimut.

Datum in hoc nostro Conventu Sancti Francisci Matriti die 18. Septembris 1733.

Fr. Joannes Soto Minister Generalis.

De mandaro S. P. Reverendissimæ Fr. Didaeus Spinosa Secretarius Generalis Ordinis.

onfirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus modernus Commissarius Generalis, exponens præmissa, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocioio communiri summopere desideret; Nos ipsius moderni Commissarii Generalis exponentis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuria, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas ejusdem Joannis Ministri Generalis literas patentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficacea existere & fore, suosque plenariôs & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Februarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVIII.

Confirmantur privilegia, gratiæ, facultates, & indulta Collegii Montis Alti Civitatis Bononien. ac præcipue quæ Cardinali Protectori concessa sunt.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 16. Feb. 17 4. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia in favorem ac commodum Collegiorum ad rectam piamque Juventutis educationem, & literarum Studiis, ali[illegible]e laudabilibus Disciplinis instructionem, ubique, ac præsertim in temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ditione institutorum salubri consilio emanasse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum a nobis petitur, libenter corroboramus.

Collegium hoc a Sixto PP. V. fundatum.

§. 1. Dudum siquidem fel. recotd. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster, Collegium Montis Alti nuncupatum in Civitate Bononien. a se fundatum & erectum, illiusque Rectorem, Scholares, Cappellanos, Oeconomos, Officiales, Ministros, ac personas & bona universa ab omni pro tempore existentium Sedis Apostolicæ in prædicta Civitate Bononien. de latere Legati, & Archiepiscopi Bononien. & quorumvis aliorum Judicum superioritate & jurisdictione: necnon a quorumcumque pedagiorum impositione, ac subsidiorum solutione exemit: ipsique Collegio, ejusque Colonis, Conductoribus, & Emphyteutis frumenta, aliasque fruges ex possessionibus dicti Collegii provenientes de quibusvis Provinciis, Terris, & Locis, eidem Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis, cujusvis licentia desuper minime requisita, & absque alicujus pecuniæ vel alterius rei solutione & præstatione extrahendi, & ad prædictum Collegium pro illius usu conducendi, & etiam illas in præfata Civitate Bononien. illiusque Comitatu, ac reliquo Statu Ecclesiastico vendendi, & de illis ad eorum libitum disponendi: pro tempore verò aliter existenti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali ejusdem Collegii Protectori ac Judici ordinario, Officiales & Ministros deputandi, statuta condendi, omnesque lites & causas civiles, criminales, & mixtas, dictum Collegium illiusque personas, res & bona quomodolibet concernentes, tam activas quam passivas, etiam illas a quibuslibet Judicibus avocando, privative quoad omnes & singulos alios Judices ordinarios & delegatos eorumque Curias, & Tribunalia audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi facultatem tribuit: diversaque habeat privilegia, facultates, prærogativas, gratias, & indulta eidem Collegio illiusque personis, rebus & bonis concessit ac elargitus est, & alias, prout in ipsius Sixti Prædecessoris literis desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1588. decimoquinto Kal. Decembris expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Et privilegiis ornatum.

Privativa Cardinali Protectori attributa jurisdictio.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filii Rector & Scholares Collegii prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, præfati Sixti Prædecessoris literæ, ac in eis contenta, hactenus illibate, ut par erat observata, fuerint, ac etiamnum plenum obtineant vigorem: privativaque jurisdictio Cardinali Protectori, sicut præmittitur, attributa geminis etiam rescriptis Signaturæ Justitiæ, ac novissime decreto

per

per bon. mem. Proſperum dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Mareſuſcum nuncupatum, dum rec. mem. Clementis PP. XI. Prædeceſſoris quoque noſtri Auditorem agebat, edito, judicialiter aſſerta ac vindicata fuerit, ipſumque Collegium non ſine ingenti ſtudioſæ Juventutis in eo degentis progreſſu, ac Univerſitatis ſtudiorum generalium dictæ Civitatis Bononien. decore & ornamento nunc quoque eximie florere dignoſcatur; quia tamen ſolidius ſubſiſtunt, quæ hujus S. Sedis ſæpius ſulciuntur auctoritate, ipſi Exponentes, præmiſſa Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiti, ſummopere deſiderent; Nos eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, tam enarrata quàm quæcumque alia privilegia, exemptiones, facultates, juriſdictionem, prærogativas, gratias, & indulta, memorato Collegio, ejuſque perſonis, rebus, & bonis, ac S. R. E. Cardinali dicti Collegii Protectori & Judici ordinario, & alias quomodolibet ab eodem Sixto prædeceſſore, ut præfertur, conceſſa, expeditaſque deſuper illius literas prædictas cum quibuſcumque in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus & confirmamus, ac illis omnibus & ſingulis perpetuæ atque irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præſidium adjicimus.

Quæ omnia Apoſtolica auctoritate roborantur.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe obſervari; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Camerarium, ſeu Pro-Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ Apoſtolicæ Præſidentes Clericos, cæteroſque Officiales & Miniſtros, & alios quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſcumque poſterioribus Decretis, Chirographis, & Cedulis motorum propriorum, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ in ſupradictis Sixti prædeceſſoris Literis conceſſa ſunt, non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio quàm extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februarii 1734. Pontificatus Noſtri anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIX

Confirmatio Conſtitutionum pro Fratribus & Sororibus Tertii Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Braſilia.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 1[illegible] Febr. 1734 Pont. An.[illegible]

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium

EX injuncto Nobis cælitus Apoſtolicæ ſervitutis munere ea, quæ pro felici Conventuum, aliorumque Locorum piorum regimine, ſalubrique in eis Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo aſſiduè famulantium directione, provide ſtatuta atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque inviolata perſiſtat, Apoſtolici muniminis noſtri, cum id a Nobis petitur, præſidio libenter conſtabilimus.

Conſtitutiones de confirmandum propoſitæ.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Uguccio Maria Diez y Quatozma, Frater expreſſe Profeſſus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, natione Braſilienſis, quod cum ipſe ex America ad Almam Urbem noſtram venerit, ut tam ſuo quàm dilectorum filiorum Antonii Das Merces de Maria, Joſephi Pereyra de Fyguеredo & Antonii Peccatoris nomine impetraret a dilecto etiam filio moderno Priore Generali Ordinis præfati licentiam fundandi in Braſilia Conventus Fratrum ac Sororum Tertii Ordinis eorumdem Servorum Beatæ Mariæ Virginis, ſub quibuſdam peculiaribus Conſtitutionibus ac legibus, ad Chriſtianæ pietatis ſtudium conducentibus, ultra Regulas a fel. record. Martino PP. V. Prædeceſſore Noſtro pro ejuſmodi Fratribus & Sororibus præſcriptas, idem Prior Generalis vigore facultatis ſibi ad id tum per literas memorati Martini Prædeceſſoris generaliter, tum per Nos ſpecialiter attributæ, petitam licentiam indulſit, dictaſque Conſtitutiones approbavit, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Conſtitutiones Fratrum, & Sororum Tertii Ord. Servorum Beatæ Mariæ Virginis, vita Communi viventium in Braſiliis.

De fine ſibi præfigendo a Fratribus & Sororibus.

I. Duo ſub faoſtis auſpiciis ac patrocinio Sanctiſſimæ Virginis ſingularibus, continuis ſtudiis debent ſibi præfigere Fratres ac Sorores Tertii Ordinis ejuſdem, una ſimul in Braſiliis viventes: Primum, ſibi vacare, ut quibus poſſint exquiſitioribus mediis perfectionis bravium aſſequantur: Alterum dare operam proximis, ferreque iis opem in ſpiritualibus, corporalibuſque earum indigentiis: Hinc ut rei utrique fiat ſatis, pro viribus in primis unicuique Conventui juncta ſit Eccleſia, & unicuique Eccleſiæ conjuncta ſint duo Xenodochia, omnino ab invicem ſeparata, & ad latera Eccleſiæ hinc inde diſpoſita, ita ut in corno Evangelii ſit Xenodochium pro hominibus, quibus miniſtrent Tertiarii: in cornu Epiſtolæ Xenodochium pro fœminis, quibus inſerviant Tertiariæ; Eccleſia vero inter utrumque mediet, in qua duo conſtruantur Chori ad divinas laudes perſolvendas: unus pro Fratribus, alter pro Sororibus, ſintque inter ſe omnino ſejuncti.

De reverentiis Beatæ Mariæ Virginis.

II. Quoniam Fratres & Sorores Tertii Ordinis Servorum ſub protectione ſpeciali Beatæ Mariæ Virginis Deo militantes, æquum eſt, ut eam ſpecialibus obſequiis & reverentiis, inter divina præcipue, proſequantur; Idcirco in quacumque

Eccleſia,

Ecclesia, etiam Tertii Ordinis, sit Cappella sive Altare in honorem ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, & si commode fieri potest, ad omnia Altaria adsit Imago Beatissimæ Virginis, quæ tum in principio tum in fine Missæ salutari possit, ut in Cæremoniali Ordinis præscribitur. Sit etiam Altare aut Imago picta septem Beatorum Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falconeriis, & Beati Joachimi Piccolominei.

De Oratione Mentali.

III. Cum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis propria & peculiaris Institutio sit ejusdem Sanctissimæ Matris, & Institutricis nostræ doloribus compati, quos in Vita, Passione ac Morte Divini Filii sui sustinuit, omnes & singuli Tertiarii in choro qualibet die per duas integras horas, una videlicet matutina, vespertina altera, Orationi Mentali sedulo incumbant, ita tamen, ut semper primæ meditationis argumentum sint Dolores Beatæ Mariæ Virginis; alterius verò aliquod christianæ Religionis Misterium patris Prioris arbitrio eligendum. Qui legitime sunt impediti, nec cum aliis præfatæ Orationi intersunt, per horam saltem quotidie privatim ei vacare teneantur omnino. Quovis item vespere quadrantem immediate ante horam cœnæ omnes simul conveniant ad propriæ conscientiæ examen peragendum.

De Divino Officio.

IV. Omnes Sacerdotes & Clerici teneantur cavere, vel recitare in Choro alta voce Divinum Officium: Laici vero recitent eodem modo officium parvum Beatæ Mariæ Virginis, quod privatim recitabunt etiam Sacerdotes & Clerici; & si aliqui Laici legere ignorant, dicant imprimis orationem Dominicam & Salutationem Angelicam, prout imponitur in Bulla Martini V. & insuper bis Coronam Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, ad quam recitandam teneantur etiam omnes alii Laici: Missæ & alia Divina Officia secundum Ritum Romanæ Ecclesiæ, & juxta regularia Ordinis Servorum instituta persolvantur, ea omnia servando quæ in libro officiorum Ordinis nostri, ac in Cæremoniali præscribuntur.

De Confessione, & Communione.

V. Clerici & Laici confiteantur peccata sua, & sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumant qualibet prima & tertia Dominica cujuslibet mensis, singulis diebus Dominicis Adventus, & Quadragesimæ, Feria Sexta post Dominicam Passionis, Feria Quinta majoris hebdomadæ, Dominica Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, Dominica Pentecostes, & Sanctissimæ Trinitatis, singulis solemnitatibus Domini Nostri Jesu Christi, & Festivitatibus Beatæ Mariæ Virginis; necnon Sanctorum Michaelis Archangeli, Angelorum Custodum, Sanctorum Joannis Baptistæ, Josephi Sponsi Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & Joannis Evangelistæ, & qualibet die, quo Sancti hujus Evangelistæ officium recitatur: Denique in Festivitatibus Sanctæ Annæ Matris Deiparæ Virginis, Septem Beatorum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini Latiosi, Beatæ Julianæ de Falconeriis, ac Beati Joachimi Piccolominei; Sacerdotes vero frequentius sacramentali Confessione purgent conscientiam suam, & præcipuè præfatis diebus noverint, se ad eamdem confessionem districtius obligari.

De Jejunio, Abstinentiis, & Disciplina.

VI. Jejunia a sancta Ecclesia statuta accuratissime omnes observent, & præterea a prima Dominica Adventus usque ad Nativitatem Domini, quemadmodum qualibet Feria Sexta per totum annum, & qualibet Vigilia Festorum Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum & Beatorum Ordinis, quorum Officium celebratur, pariter jejunent; sciantque ulterius omnes gratam rem se Deo facturos, si qualibet Feria Sexta Adventus, & Quadragesimæ, & Vigilia Pentecostes, Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, ejus Assumptionis, solemnitatis Septem Dolorum, Septem Beatorum Patrum Fundatorum, in solo pane & aqua jejunaverint, quod jejunii genus, sicut pro tota familia non credimus decens esse, quod dispensetur, sic pro temporum & personarum ratione poterit a Priore rationabili ex causa dispensari. Bis in hebdomada tempore Adventus & Quadragesimæ, quatuor Temporum anni, & in qualibet Vigilia fiat lectio & collatio Spiritualis per medietatem horæ tempore assignando a Priore, præter lectionem, quæ ad primam & secundam mensam semper est facienda, & magno silentio audienda. Castigatio corporis per disciplinam fiat qualibet Feria Sexta, ter in hebdomada Sancta, ter tempore novemdialium ante Nativitatem Domini Nostri Jesu Christi, & singulis diebus tempore exercitiorum Spiritualium, quibus indispensabiliter quolibet anno omnes vacare debent. Quilibet tamen poterit frequentius disciplina secreto se percutere ex consilio patris Prioris vel patris Spiritualis, quemadmodum ex alterutrius consilio super nudas tabulas dormire, & cilicium ferre; & si quis ex beneplacito patris Prioris cupiat uti lanea loco lineæ subuculæ, illi non denegetur, immo ad eam deferendam Novitiis consulimus tempore Novitiatus.

De dicendis suis culpis Feria Sexta.

VII. Qualibet Feria Sexta congregentur omnes Fratres in loco Capituli, in quo suas culpas dicent, eo modo, quo in Cæremoniali præscribitur, illisque pœnitentiis salutares injungantur, & si quæ corrigenda fuerint, corrigantur; Deinde Prior hortetur Fratres ad vitæ profectum, ad pacem servandam, & ad regularem disciplinam; commendet post hæc illorum orationibus statu S. Matris Ecclesiæ, Summum Pontificem, Regem Lusitaniæ, Eminentissimum Cardinalem Protectorem Ordinis, Reverendissimum Patrem Generalem, Animas Fratrum & Sororum defunctorum, Religionisque Benefactores tum vivos tum defunctos. Item qualibet Feria Sexta distribuatur eleemosyna pauperibus, copiosior ea, quæ singulis diebus fieri solet; idemque servetur in solemnitate Septem Dolorum Beatissimæ Virginis, ac ejus Assumptionis, in Festivitatibus Septem Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falconeriis, & Beati Joachimi Piccolominei.

De Clausura & Cellis.

VIII. In Dormitorio sit unicuique sua Cella deputata, nudis omnino parietibus, nihilque penitus in ea sit præter genuflexorium, Sanctissimum Crucifixum, Imaginem Virginis Septem Dolorum, & ad summum alteram Imaginem chartæ impressam septem Beatorum Fundatorum, & Sanctorum Ordinis: adsit tamen lectulus ex palea, & pulvinar, stragulum, scamnum, mensula, eaque omnia, quæ ad scribendum sunt necessaria; adsit quoque caput mortui super genu-

flexorium,

fleaorium, disciplina, vas pro aqua benedicta, atque ea, quæ mere necessaria sunt ad munditiem corporis, quæ omnia humilia, & simplicia atque pro omnibus æqualia esse debent; & si Prior, qui unà cum duobus ex senioribus quolibet mense diligenter Cellas visitare debeat, aliquid invenerit superfluum, & præter communem usum, omnia amoveat, puniatque transgressores. Et quoniam omnia debent esse communia, nec ullus Frater aliquid proprium habere neque in Conventu neque extra, idcirco habeatur locus, qui Vestiarium appelletur, ubi omnia vestimenta, & ad habitus pertinentia conserventur a Fratre ad hunc effectum destinato, qui Vestimenta singulorum Fratrum in distincto & proprio loco reponet ad permutationes evitandas. In Conventum non introducantur extranei, præcipue sæculares, sine Prioris licentia, nec ullus ex Fratribus domo exeat, nisi genuflexus unico genu, si sit Sacerdos: ambobus, si non sit Sacerdos, & licentiam & socium a Priore obtinuerit, & nisi prius salutaverit Angelica Salutatione, & Antiphona: *Sub tuum Præsidium &c.* Beatissimam Virginem, ob quem finem adsit in situ congruo prope portam Conventus parvum Altare vel Cappella cum Imagine ejusdem Sanctissimæ Dominæ Nostræ, quam omnes salutare teneantur, etiam cum ad Conventum redeunt.

De Rasura.

IX. Ad imitationem Domini Nostri Jesu Christi omnes, ut cujusque natura fert, deferant barbam; quæ verò est in superiori labio, tondeatur, & decurtetur propter sumptionem sanctissimi Calicis Domini Nostri Jesu Christi. Rasura quoque fit Sacerdotibus & Clericis per modum Coronæ [illegible] superius non modica more sæcularium C[illegible]corum, sed ampla, ut mos est a Regularibu[illegible]estari, itaut ex omni parte sit rotunda, c[illegible]lique Coronæ non excedant latitudinem duorum digitorum.

De Silentio.

X. Non permittatur ullus ludus præter illum, qui vulgo dicitur *degli Aranti* bis in mense, exceptis tamen temporibus Adventus, Quadragesimæ, & Vigiliarum; adsit tamen Aula seu Cubiculum Magnum, in quo ad conversandum & ad tractanda negotia convenire possint Fratres diebus & horis statutis. In quocumque alio loco observetur Silentium, & si necessitas exigat aliquid dicendum, hoc fiat omni brevitate, qua fieri potest, ac nunquam alta voce, nec ullus Frater sine licentia Prioris ingrediatur Cellam alterius, ut perfectius servetur Silentium, exceptis tamen Vicario Generali, Priore, ejusque Vicario.

De Recipiendis ad Ordinem.

XI. Nullus recipiatur ad Ordinem, nisi præmisso diligenti examine eorum omnium, quæ sanciuntur in Bulla Martini V. §. 1. Deinde ab iis, qui optant ad Ordinem admitti, exquiratur, quo spiritu & qua mente id Religionis genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num solo melioris frugis & perfectionis vitæ, ut Deo, ac Dominæ Nostræ liberius famulari possint, an potius levitate vel humana aliqua ratione, aut inordinato animi motu ducantur. Exponantur deinde iis per eosdem austeritas Ordinis, abdicatio propriæ voluntatis, vilitas cibi & potus, Vigiliæ nocturnæ, & his similia; & si non cognoscatur in eis singularis Dei Amor, ac peculiaris devotionis sensus in Beatissimam Virginem, non recipiantur, & si nobilitate præfulgeant; si vero sint illi comperti, & post quindecim dies perseveraverint in propositio ingrediendi Religionem; si pro Clericis cupiunt admitti, examinentur circa studia, an saltem linguam latinam sciant, & an capaces sint in literis proficiendi: His peractis, de licentia Vicarii Generalis proponantur Discretorio prius, deinde toti Capitulo; & si primi habeatur consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus, & secundi habeantur vota favorabilia supra medietatem, admittantur ad Habitum & ad Novitiatum, servando ea omnia, quæ præscribuntur in Bulla Martini V. §. III., &, completo probationis anno, non admittantur ad Professionem, nisi habita prius fide cum juramento Magistri Novitiorum, subscripta a Patribus Discretis, postea admittantur suffragia totius Capituli, quæ si fuerint supra medietatem favorabilia, si velint, poterunt profiteri juxta modum a Martino V. præscriptum §. IV.

De Promovendis ad Sacros Ordines.

XII. In promovendis ad sacros Ordines sive minores sive majores summa diligentia est adhibenda, ut ii tantum admittantur, qui eapræssam Professionem emiserint, sintque bonis moribus imbuti, sufficientique literatum peritia, & aliis qualitatibus a sacris Canonibus requisitis prædití. Quare caveat Vicarius Generalis Dimissoriam ulli Fratri concedere, nisi prius habuerit testimonium juratum a Patribus Discretis circa mores ejus religiosos, & consensum duarum partium ex tribus per secreta suffragia Discretorii. Ad Subdiaconatum porro non dentur Dimissoriæ, nisi ei, qui compleverit annum vigesimum quintum, ad Diaconatum trigesimum, ad Sacerdotium trigesimum tertium; omnes vero, qui ordinabuntur in Sacris, prius septem saltem diebus antea operam dent Exercitiis spiritualibus, ut ad sacros Ordines magis ferventes accedant.

De numero Fratrum, eorumque muneribus.

XIII. Ne ea nimia multitudine oriatur confusio, in quoliber Conventu supra numerum centenarium recipi non possint Tertiarii: qui in tres partes æquales quantum fieri potest dividantur, quarum una sit Sacerdotum, altera Clericorum, postrema Laicorum. Sacerdotum munus sit Divina Officia peragere, verbum Dei annuntiare, Sacramentales Confessiones audire, aliaque omnia, quæ ad cultum Dei, & ad salutem spiritualem populorum pertinent; Quapropter adsint plures Confessarii, quorum duo vel tres qualibet die certis assignatis horis stent in Ecclesia in loco destinato ad audiendas Confessiones; In diebus autem Festivis vel Ecclesiæ vel Ordinis quinque vel sex assistant. Adsint quoque plures, qui a Patre Vicario Generali, & a Definitorio constituti sint ad prædicandum, salvis juribus Episcoporum, verbum Dei, tum in propria Ecclesia tum apud Infideles. Clericorum vero munus sit, Chorum & Sacristiam, atque ea omnia, quæ ad sacros usus pertinent, munda conservare. Et tandem munus Laicorum sit xenodochio inservire, aliaque inferiora officia peragere; ne qui Divino cultui sunt dedicati, vilibus negotiis inservire cogantur. Debeant Clerici pariter infirmis aliquando ministrare; nullo modo vero Sacerdotes, qui tamen si velint ad humilitatis exercitium, possint omnia præstare, quæsita prius facultate a patre Priore.

De

De particularibus Officiis.

14. Officia, quæ solis Sacerdotibus possunt competere, sunt Vicarii Generalis Prioris, ejusdemque Vicarii, Correctoris Tertiariorum in propriis Domibus degentiom, itemque Correctionis Societaris Septem Dolorum B. M. Virginis, Magistri Novitiorum, Annalistæ sen Historici, Secretarii, Discretorii. Clerici vero & Laici poterunt exercere officia Sacristæ, Depositarii, Syndici, Procuratoris, & Infirmarii.

De Studiis.

15. Quia præsertim juventutem necesse est per Præceptores literis imbui, idcirco adsiut Magistri, qui linguam latinam & rectoricam, si forte alicui adhuc opus esset, cumulatiùs doceant: adsiut & Magistri, qui legant Theologiam Dogmaticam, Scholasticam & Moralem, & præter lectionem Theologiæ Moralis, quæ solis Studentibus facienda est, bis in hebdomada omnibus Fratribus intervenientibus lingua vernacula proponantur duo casus conscieutiæ, & a Lectore casuum solvantur.

De Priore, Discretis, eorumque electione.

16. Ut omnia, prnot hnmsna permittit mortalitas, juste ac prudenter administrentur tum in spiritualibus tum in temporalibus adsit cœtus tredecim Religiosorum, qni appellabitur Discretorium: & ex his tredecim sint septem Sacerdotes, tres sint Clerici, & tres Laici, qui omnes sint in religiosis virtutibus ornatiores; In quo Discretorio tamen semper locum habebit Vicarius Generalis, Prior, & quamdin vivant, Fundatores Conventus; Cæteri autem per schedulas eligantur a tota Communitate, ut infra dicetur. In facienda electione Prioris & Discretorum hæc methodus observetur: Die statuta pro electione omnes confiteantur peccata sua, &, qui non celebrant, sumant sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum; Deinde omnes in Ecclesia conveniaot ad audiendum de eligendis sermonem a Patre Vicario Generali faciendom, & celebrata Missa de Spiritu Sancto, recitatoque hymno: *Veni Creator &c.* cum Orationibus, ut in Cœremoniali, singuli in snam Cellam se recipiant: & in schedulis, ad hunc effectum omniuo similibus datis, conscribant nomen illius vel illorum, qoos eligere iotendunt; Deinde dato signo cum campanula, iterum omnes ad Ecclesiam convenient, & recitatis Litaniis Sanctissimæ Virginis, & Septies Antiphona: *Salve Regina*, incipiendo a senioribus & dignioribus, ponator schedula in Calicè supra Altare præparato; & positis omnibus schedulis coram omnibus, tres Scrotatores, qui vel eligentur, vel si Discretorium ex majori parte nolit eligere, eruot senior ex Sacerdotibus, senior ex Clericis, & senior ex Laicis, dato prius juramento de veritate dicenda, & de secretu perpetuò servando, legent alta voce vota, quæ a Secretario Discretorii conscribentur; at antequam vota legantur, debeant singula Vicario Generali ostendi; & illi, qui plura vota supra medietatem habuerint, intelligantur electi, & ut tales omoino habeantur, postquam confirmati fuerint signo Crucis a Vicario Generali: Electis eligendis a tota Communitate cantetur - *Te Deum laudamus*, & omues Fratres ad invicem sese amplectantur. Cæteri Officiales Conventus, exceptis Vicario Generali, & Vicario Conventus, qui a solo Priore est eligendus, & Correctore Fratrum & Sororum in propriis domibus degentinm, in cujus electione servanda est Regula Martini V. §. 17. eligantur a Discretorio per secreta suffragia ad triennium rantùm, & non ultra ad idem officium protogentur, nisi adsit urgentissima causa a Discretorio & Commonitate approbata per secreta suffragia supra medietatem; nemoque, cum ab officio vacaverit, poterit denuo ad idem officium eligi, nisi post aliud triennium, quæ regula tamen non valeat pro Annalista seu Historico, Aromatario, & Quæstuantibus.

De Vicario Generali.

17. Cnm Vicarios Generalis semper eligendus sit a Reverendissimo Patre Generali totius Ordinis biennio ante Capitulum Generale, convocetur Discretorium, quod eligat tres Religiosos præsentandos novo Generali pro eligendo novo Vicario Generali: electio prædictorum trium Religiosorum transmittatur Patri Generali existenti, subscripta a toto Discretorio, & munita sigillo tum Vicarii Generalis tum Prioris; & eadem occasione recensebuntur summa fide Patri Generali omnes qualitates tum intellectnales tum morales trium nominatorum, ut possit præsentare novo Generali electionem eorumdem, quorum pro suo libito noum eliget primo loco in Vicarium Generalem, &, eo mortuo, alterum secundo loco, &, hoc pariter forte defuncto, alterum tertio loco. Vicarius Generalis regulariter ad sexennium durabit; attamen si contigerit differri negotia novæ electionis, perseveret idem Vicarius Generalis, donec prædictæ novæ electionis, nuncius ad Brasilias, Conventumque Urbis S. Salvatoris pervenerit; &, ne in quocumque eventu remaneant Fratres in Brasiliis sine Vicario Generali, si contingeret omnes tres nominatos e vivis eripi, Prior Conventus Civitatis S. Salvatoris vices gerat Vicarii Generalis, assumendo titulum & sigillum, quod officium si peragere recusaverit, sententiam excommunicationis iocurrat; & permaneat in dicto officio usque, dum sciatur cauonice nova electio Vicarii Generalis, facienda modo prædicto a Patre Generali; & in boc caso Discretorinm eligat novum Priorem, qui in officio permanebit pro tempore dumtaxat, quod requiritur ad complendum triennium Prioris assumentis Vicariatum Generalem. Habeat Vicarius Generalis sigillnm, in quo impressnm sit stemma Religionis, & circumductæ sint hæ literæ - *Sigillum Vicarii Generalis Tertii Ord. Servorum B. M. Virginis in Brasiliis* -.

De Administratione Bonorum.

18. Ut secure conserventur pecuniæ Conventus, adsit capsa tribus clavibus clausa, quarum una sit apud Priorem, altera apud Depositarium, & altera apud Syndicum; & a prædicta capsa extrahi non poterunt pecuniæ pro expensis faciendis, nisi de consensu Discretorii, cujus ordinationes omnes registrentur in libro peculiari, in quo etiam notetur, quidquid e capsa extrahitur, & quidquid ibi ponitur: illud advertendo, ut pro expensis faciendis sine facultate ejusdem Discretorii nihil fiat a Procuratore vel Syndico, qui singulis quibusque mensibus rationem reddent toti Discretorio, & Capitulo redituum & expensarum.

De Conservatoribus.

19. Si contigerit, quod Conventus seu Xenodochia possideant domus, prædia, & bona immobilia, & propter hæc lites oriantur, caveant Tertiarii, ne litigaturi coram Tribunalibus compareant; sed solùm, ne prædicta bona incau-

ıe amittantur, eligi debeant duo Conservatores, quorum unus saltem sit in dignitate ecclesiastica constitutus, alter ex npbilioribus Civitatis, ad quos pertineat jura Conventus defendere: quibus proinde in communis grati animi testimonium concedi poterit participatio bonorum spiritualium Ordinis; & deinde quolibet anno vel in die solemnitatis Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis vel septem Beatorum Patrum Fundatorum aliquod aliud munus dignum Religiosis hominibus.

De Visitatoribus.

20. Prior qunlibet mense unà cum duobus Discretis visitet Ecclesiam, Sacristiam, Conventum Monialium, & Xenodochium. Item quolibet mense, si Conventus unquam teneretur oneribus Missarum, congreget Discretorium, ut revideantur libri horum onerum tum perpetuorum tum manualium; omnesque celebrantes quotidie, celebrata Missa, in dictis libris se subscribant, ut clare & distincte videri possit, an sint onera satisfacta. Item Vicarius Generalis qnolibet anno visitet Conventum tum Fratrum tum Sororum, Ecclesiam, Sacristiam, libros saosfactionis Missarum, libros introitus & exitus Conventus, audiatque omnes Fratres, an habeant aliquid significandum pro publico bono, gloria Dei, & Ordinis augumento.

De Infirmis.

21. Fratres infirmi non ponantur in xenodochiis, sed in alio loco io Conventu ad hunc finem præpararo, ubi visitentur sæpe a Priore, & a singulis Fratribus, eisque omnia, quæ opus sunt etiam commoda, singulari charitate ministrentur.

De Conventibus erigendis.

22. Si progressu temporis erigendi sint alii Conventus Tertiariorum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, non possint erigi sine consensu Discretorii Conventus Civitatis S. Salvatoris, & Vicarii Generalis in Brasiliis existentis, cui sicut ex Reverendissimo Patri Generali subjecti sint, si erigantur; teneanturque ad omnes eas leges servandas, ad quas tenetur Conventus S. Salvatoris, qui sicut & cæteri solliciti valde sint, ut numerus Tertiariorum, qui recipiuntur, sit juxta vires Conventuum, itaut in vita perfecta communi commode substentari valeant, attentis propriis reditibus, & eleemosynia Fidelium.

De Sororibus.

23. Quidquid dictum est de Fratribus Tertiariis, intelligendum est quoque, proportione servata, de Sororibus, quibus quolibet triennio assignabuntur a Discretorio Priorissa, cæteræque Officiales. Teneantur Sorores, quæ norunt legere, divinum Officium in Choro recitare, quemadmodum & officium Beatæ Mariæ Virginis, dicantque quotidie Coronam Septem Dolorum ejusdem Sanctissimæ Virginis. Si Xenodochium mulierum vel Conventus Sororum habet bona immobilia, hæc sint communia cum iis Conventus Fratrum, & Xenodochii Virorum; omniaque ista etiam ministrari debent a Discretorio, quod pariter coram habebit, ut de omnibus ipsas Sorores provideat: quæ in cellis eadem habebunt, quæ babent Tertiarii. Non possint Sorores præter necessitatem, a Patre Vicario Generali, Priore, & Confessario approbandam, nedum alloqui viros extraneos, immo neque mulieres, exceptis patre & matre, & tunc sermo fiat coram alia Sorore ad arbitrium Priorissæ, & faciebus coopertis. Si quæ pro aliqua indigentia, opus sit, tractare Patrem Vicarium Generalem, Priorem, vel Confessarium, boc præstetur (si fieri facile potest) in scriptis: Quod si commode fieri non possit, tunc mutuo quidem se se alloqnantur, sed breviùs quàm possunt, considerata re pertractanda.

De transgressionibus Constitutionum.

24. Si reperiantur inter Fratres & Sorores transgressores harum Constitutionum, a Priore & Priorissa respective puniantur iis pœnis, quæ a Vicario Generali, & Discretorio simul determinabuntur; & si contigerit aliquem Fratrem vel Sororem juxta Constitutionem Martini V. §. 19. ejici ab Ordine, ea die omnes tum Fratres tum Sorores jejunent in pane & aqua, & nocte sequenti acerbiorem longioremque solitâ disciplinam faciant, Deum rogantes, ut expulsum vel expulsam illuminet, tangatque ejus cor: qui vel quæ, si progressu temporis non ambigua dederit veræ pœnitentiæ & emendationis signa, iterum arbitrio Vicarii Generalis recipi possit, ea lege tamen, ut adsit consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus, deinde totius Communitatis; & receptus sive recepta eodem modo consideretur, ac si nunquam prius ordinem introiisset.

De Constitutionibus.

25. Nemo tandem audeat aliquid contrarium his legibus seu regulis constituere; si quæ unquam statueretur, nullius sit prorsus roboris ac momenti. Possit tamen aliquid præter istas addi ad promovendam magis pietatem in Beatissimam Virginem, ac Evangelicam perfectionem; sed id non habeat legis vigorem, nisi propositum primo sit a Vicario Generali, deinde acceptatum per omnia secreta suffragia totius Discretorii, post per suffragia secreta duarum partium ex tribus Capituli Conventualis, demum confirmatum auctoritate Vicarii Generalis, & postremo a Reverendissimo Patre Generali: ad cujus usque confirmationem publice in Conventu promulgatam poterit quidem in usu poni ad tempus, si id expedire videatur Discretorio & Capitulo; sed non haberi ut lex obligans, usque dum hoc declaret Reverendissimus Pater Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Uguccio Maria Constitutiones hujusmodi, quò firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, summopere desideret; Nos, ipsum Uguccionem Mariam specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Petita Apostolica confirmatio:

Quæ conceditur.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore

Præsentium Literarum firmitas.

quandocumque ſpectebit, in omnibus & per omuia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolebiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiem Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inene, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio obſtantium.

§. 4. Non obſtentibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, ſupradicti Ordinis, aliiſve quibuſvia, etiem juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis qooque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovetis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hec vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcomque.

Fides Tranſumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica Dignitete conſtitutæ munitis, eedem protſus fides ubique locorum hebeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Mejorem ſub Annulo Piſcetoris die 17. Februarii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXX.

Confirmantur Statuta, pro bono regimine Eccleſiæ S. Joannis Beptiſtæ Nationis Florentinæ de Urbe edita.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD paſtorale faſtigium, meritis licèt imparibus, evecti ille, quæ pro ſalubri Eccleſiarum & Locorum piorum quorumcumque almæ Urbis Noſtræ directione provide conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque inviolabilia perſiſtent, Apoſtolici moniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

SS. D. N. in minoribus cum eſſet Eccleſiæ hujus demandata Viſitatio:

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Deputati Congregetionis, quam ſecretam appellant, Eccleſiæ S. Joannis Bepiiſtæ Netionis Florentin. de eedem Urbe, quòd, cum aliàs Nobis, dum Cardinaletus bonore fungebamur, dictæ Eccleſiæ, illique, dudum a ſal. record. Leone PP. X. Prædeceſſore Noſtro annexæ, Societatis Pietatis nuncupat., necnon Hoſpitalis Nationis præfatæ Viſitatio per rec. mem. Clementem PP. XI. Prædeceſſorem etiam Noſtrum injuncta fuiſſet, ac die 28. Novembris 1729. prædictum quoque Hoſpitale perpetuò eidem Eccleſiæ univerimus, oovamque normam ſeu methodum, quibus Eccleſie, Societas, & Hoſpitale hujuſmodi deinceps regenda & adminiſtranda forent, præſcripſerimus: omnie verò per Nos geſta a piæ mem. Benedicto PP. XIII. ſubinde approbata & confirmata fuiſſent, prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris cedula motu proprio die 25. menſis Decembris ſubſequentis deſoper expedita, cujus tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo & inſerto haberi haberi volumus, plenius continetur: licetque præmiſſa ſic per Nos diſpoſita executioni demandata fuerint; quia tamen experientia compertum ſuit, pro felici proſperoque memoretorum trium. Locorum piorum regimine ac gubernio eliqua alia ordinanda & ſtabilienda fore: ipſi vero Exponentee unà congregati, ac re diu matureque perpenſa quædam nove Statuta ſeu Capitula impoſterum ſervanda unanimi conſenſu ediderunt, tenoris, qui ſequitor, videlicet:

Per eumdem ei unitum Hoſpitale.

Et præſcripta Statuta.

Quæ e Benedicto XIII. confirmata fuerunt.

A Deputatis alia Statuta edita.

Nuovi Capitoli & Ordini da oſſervarſi per il buon governo e regolamente della Chieſa di San Giovanni Battiſta della Naziene Fiorentina di Rema, e dello Spedale, e Compagnia della Pietà a quella uniti.

I. Si devino ridurre gli Uffizieli, che compongono la Congregazione ſegreta dal numero di ventiquattro, quenti ne ſono nominati nel Motu proprio delle ſan. mem. di Benedetto XIII. ſegnato li 15. Decembre 1729., el numero di dieciotto, e ſaranno nel avvenire il Prelato, il Conſolo, il Governatore della Compegnia, il Soprinrendente dello Spedale, il Proveditore, il Segrererio, due Conſiglieri del Governatore, due Deputati nella Chieſa, due Deputati ſulle liti, quattro Deputeti allo Spedele, e due Operaj, che ſaranno ancora deputeti ſopre le Tenute.

II. Che ſempre, quando ſi doverà fare rendere conto all' Eſattore Computiſta o altro Miniſtro, ſi devinn deputare dalle Congregazione ſegreta due Uffizieli della medeſima per aſſiſtere a ricevere detto rendimento de' conti, e tele rendimento ſi debba fare almeno ogni due anni.

III. Che mancendo per morte o aſſenza alcuno degli Uffizieli, che compongono la Congregazione ſegreta, queſte abbia la piena facoltè di eleggere e ſurrogare altra perſona, che continui nello Uffizio, e intervenge nella detta Congregezione ſegreta per tutto quel tempo, che averebbe dovuto continuare il morto o l'aſſente; e queſte elezione ſi faccia nel modo e forma, che ſi fa quella del Prelato, ad eſcluſinne però del Governatore, e de' ſuoi due Conſiglieri, che mai doveranno farſi dalla ſola Congregazione ſegreta, neppure quando anche veniſſe il caſo della ſorrogazione temporanea per morte o aſſenza.

IV. Che le nomine degli Uffiziali o Deputati debbeno farſi dalli quattro Uffiziali Maggiori, cioè Prelato, Conſolo, Governatore della Compegnia, e Soprintendente ello Spedale, che ſi troveranno perſonalmente preſenti nella Congregazione ſegrete, eſcluſi ſempre gli Aſſiſtenti, e tra queſti ſi deve ſempre ventre alla nomina di detti Uffiziali o Deputati coll' appreſſo ordine, cioè, Se per eſempio ſi doveranno nominere dodici perſone, devino li quattro Uffizieli Maggiori nominarne tre per uno: ſe tredeci, quattro il Prelato, e tre gli eltri: ſe quattordeci, il Prelato ne nominerà qoattro, altre quattro il Conſolo, e tre gli altri. E queſto ordine e regola ſi deva oſſervare per tutri gli altri caſi di nomine, con avere ſempre riguardo tra detti Uffiziali Maggiori alla precedenza di uno per l' altro.

V. Che riſpetto alli ſoggetti da nominarſi agli Uffizii dalli detti qoattro Uffiziali Maggiori, per dopoi proporli alla Congregazione Generale, debba il numero de' nominati augumentarſi per li due terzi; e di queſto nomero coſi augumentato doverà le Congregezione ſegrera includerne due terzi con fare correre la buſſola, e aver riguardo alla pluralità de' Voti: e queſti due terzi, che reſteranno incluſi, ſi doveranno mandare alla Congregazione Generale, dalla quale parimente per buſſole ſi doveta includere

quella

quella metà, che averà maggiori Voti; come per esempio, dovendosi eleggere cinque Uffiziali, se nè doveranno a nomina delli quattro Uffiziali Maggiori proporre quindeci nella Congregazione segreta, e questa dovrà includerne dieci, con mandare successivamente questi dieci così inclusi alla Congregazione Generale, dalla quale doveranno includersi, ed eleggersi cinque, cioè quelli cinque, che colla la bussola si troveranno avere maggiore numero di Voti.

VI. Che tutti gli Uffiziali da eleggersi dalla Congregazione segreta, o da nominarsi da questa ed eleggersi dalla Generale, debbano essere Fratelli della Compagnia della Pietà, compresavi anche la Persona del Prelato.

VII. Che attesa l'unione dello Spedale fatta alla Chiesa, la quale dovrà sempre avere il suo pieno effetto, si osservi con la dovuta vigilanza, puntualità e carità la ospitalità verso degli Infermi a tenore della pia mente de' Testatori; e per maggiormente adempire alla medesima ospitalità essendosi creduto necessario di ampliare la fabrica dello Spedale, subito, che questa sarà perfezionata, devino riceversi tutti quegli ammalati Nazionali, de' quali esso Spedale dentro le forze dell'entrate sarà capace; e a questo effetto dovrà dal Computista tenersi conto delle rendite e pesi dello Spedale; con che però li depositi, da farsi in Monte di Pietà o Banco di S. Spirito devino sempre farsi in nome commune, cioè sotto nome della Chiesa, Compagnia della Pietà e Spedale di San Giovanni de' Fiorentini.

VIII. Che la detta Ospitalità sia sempre privilegiata e privilegiatissima, ed anche potiore e anteriore a qualunque altra occorrenza della Chiesa e Compagnia, che richiedesse spesa; anzi per meglio provedere alla detta Ospitalità anche per li casi repentini, doveranno restare sempre vincolati per detta Ospitalità quattro luoghi di Monte, e sempre, che una o più volte per urgenza di adempire alla detta Ospitalità si dovessero li medesimi alienare, debba con la maggiore sollecitudine possibile reintegrarsi l'investimento con la compra di altri quattro luoghi, da stare sempre coll' istesso speciale vincolo e peso.

IX. Che la conferma degli Uffiziali amovibili sia in piena libertà della sola Congregazione segreta di poterla fare a biennio, senza che la Congregazione Generale abbia facoltà alcuna di potere fare ulteriori conferme; E a questo effetto nel fine di ciaschedun biennio si dovrà proporre nella Congregazione Segreta la conferma distintamente e singolarmente di ciascuno Uffiziale, con fare correre la bussola e partito distinto sopra di ciascheduno soggetto; la conferma però del Governatore debba farsi dalla detta Congregazione segreta per un' anno solamente, e debba mandarsi ciascheduna volta alla Congregazione Generale, acciocchè confermi o rigetti la detta conferma secondo il maggiore numero de' Voti.

X. Che nelle nuove Elezioni degli Uffiziali o Deputati possano essere nominati dalli quattro Uffiziali Maggiori anche quelli soggetti, che naturalmente doverebbero uscire da uffizio.

XI. Che nell'Elezione del deputato Fornaro, siccome quelli, che attualmente sono *padroni de' Forni in Roma*, o pure sono stati Padroni, e li loro Figliuoli, che abbino esercitato il mestiero nel forno del *Padre*, *devano essere preferiti*, conforme si dispone nel Cap. 31. e 32. dello Statuto della Compagnia; così trovandosene quattro, ne' quali concorrino, e abbiano giustificato li suddetti requisiti al Sopraintendente dello Spedale, doveranno questi essere proposti alla Congregazione segreta, la quale per bussola ne includerà due, avuto riguardo alla pluralità de' voti; e questi così inclusi doveranno successivamente proporsi alla Congregazione Generale, la quale parimente per bussola includerà per deputato quello, in cui caderà la pluralità de' voti. Se poi vi fosse un solo Fornaro, in cui concorressero li suddetti requisiti, questo dovrà essere il Deputato senza altra Elezione, sempre che averà giustificati li requisiti al Soprintendente; ed il medesimo, dopo che averà esercitato per due anni, dovrà uscire da uffizio, ancorche non vi sia altro esercente; nè potrà rientrare in carica, che dopo la vacanza di uno anno. Se poi li Fornari, che averanno giustificati li suddetti requisiti al Soprintendente, saranno due o tre, doveranno i nomi di questi porsi in una borsa, e nella Congregazione segreta estrarne uno a sorte. E dandosi il caso, che non vi sia alcun Fornaro, in cui concorrano li suddetti requisiti, allora dalli quattro Uffiziali Maggiori si dovrà venire alla nomina di quattro Fratelli della Compagnia, e di questi la Congregazione segreta dovrà eleggere per bussola e voti segreti due, da mandarsi successivamente alla Congregazione Generale, dalla quale con la maggioranza de' voti dovrà eleggersene uno.

XII. Venendo il caso di doversi eleggere il Prelato, si doveranno nominare quattro soggetti dalli quattro Uffiziali Maggiori, quando il Prelato, che finisce o lascia la carica o si assenta da Roma, sia presente nella Congregazione segreta; Quando poi sia morto o assente, allora, comeche cessa la sua nomina, se ne doveranno nominare tre dagli altri tre Uffiziali Maggiori: e ciascheduno delli soggetti, come sopra nominati, dovrà nella detta Congregazione Segreta mandarsi a partito per bussola e voti segreti, e in chi di loro caderà la pluralità de' voti, resterà conclusa l'Elezione.

XIII. Questo Prelato eletto nel modo suddetto sarà perpetuo, finche il medesimo non dimetta la carica, o non sia mutato dalla Congregazione secreta, oppure non abbia impiego fuori di Roma.

XIV. Che accadendo, che nella Congregazione segreta nel tempo, che si devono fare le nomine per l'elezione degli Uffiziali o Deputati, manchi uno o più delli quattro Uffiziali Maggiori, allora cresca il numero delle nomine a favore di quegli Uffiziali Maggiori, che si troveranno presenti colla regola e precedenza prescritta nel Cap. IV.

XV. Che la Congregazione segreta si raduni in San Giovanni de' Fiorentini ogni primo martedì di ciascun mese; ed essendo questo impedito, s'intimi in altro giorno non impedito più prossimo a quello, ancorche non sia martedì, ad arbitrio del Prelato, che se l'intenderà col Proveditore, purche la Congregazione si faccia ogni mese, e ne' primi giorni.

XVI. Che li presenti nuovi Ordini devino puntualmente nell'avvenire osservarsi ed eseguirsi in tutte le loro parti e casi di sopra espressi, talmente che li precedenti Capitoli riferiti e confermati nel suderto Motu proprio della fa. mem. di Benedetto XIII. devino avere il loro vigore in quelle parti e casi solamente, alle quali con questi presenti non resta esplicitamente o implicitamente derogato: E quando mai insorgesse qualche dubio circa il senso e intelligenza di questi presenti ordini, e li precedenti contenuti

nel suddetto Motu proprio, come pure qualsisia altra difficoltà riguardante il buon governo della Chiesa, Spedale, e Compagnia, devasi inviolabilmente attendere ed osservare quella intelligenza, spiegazione o provvedimento, che sarà data o stabilita dalla Congregazione segreta per bussola, e col maggiore numero de' voti, rimosso qualsivoglia riclamo o ricorso.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes nova Statuta seu Capitula hujusmodi, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnia & singula Statuta seu Capitula præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Supradicta nunc Statuta confirmantur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, ipsa Statuta seu Capitula, ac præsentes literas semper firma, valida & & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter & inconcusse observari; illisque respective in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiæ Sancti Joannis Baptistæ, Societatis, & Hospitalis supradictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXI.

Indulgentia Plenaria pro Christifidelibus utriusque sexus, aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Elisabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Festis diebus, visitantibus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cœlestium munerum Thesauros, dispensationi Nostræ a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque & fovendam erga illos fidelium devotionem, & ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§. 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Ministri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis, tam hactenus erectis quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Elisabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus verò supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monasterio nunc & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confessis ac sacra Communione refectis, quæ suam respective Ecclesiam in supradictis Festis diebus visitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio Indulgentiæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXII.

Confirmatio quarumdam Rubricarum Statuti Collegii Causidicorum Civitatis Ferrarien.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 29. Martii 1734. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. ALiàs pro parte dilecti filii Antonini Pisani, Decani Collegii Procuratorum Petitio.

Causidico-

Caufidicorum Civitatis Noftræ Ferrarien. Nobis fupplicato, quatenus Rubricas primam, quartam, quintam, octavam, & nonam Statuti dictæ Civitatis, Collegium ejufmodi concernentes, quæ jam inde ab anno 1557. a bon. mem. Alphonfo Eftenfi, dum vixit, Ferrariæ Duce, necnon fucceffive anno 1559. a fel. record. Clemente PP. VIII. Prædeceffore Noftro, fub certis modo & forma tunc expreffis approbatæ dicebantur, auctoritate Apoftolica fpecifice confirmare, aliaque plurima pro felici ipfius Collegii directione, majorique decore & honorificentia ftatuere, decernere, ac declarare dignaremur; quarum quidem Rubricarum tenour eft, qui fequitur, videlicet:

Rubricæ.

Rubrica Prima.

Cum maxima pars Juftitiæ, fine qua regna fubfiftere non poffent, quinimo ea remota fecundum Auguftinum magna forent latrocinia, videatur effe in reddendo unicuique quod fuum eft, ac debitum fit; idque potiffimum efficiatur apud jus reddentes in judiciis, in quibus propter hominum contentiones, meum & tuum in medio ponentium per viros juris peritos, quos Procuratores appellamus, caufæ, controverfiæ, lites, ac jurgia deduci folent, dignum ac neceffarium arbitramur in hac ampliffima noftra Republica eligi eos debere, qui recte & cum omni integritate poffint ac noverint prædicta dirigere & perficere; ne paffim concedentes, & fine delectu omnibus prædicta exercentibus, multa incommoda ac damna noftri patiantur fubditi & incurrant, prout magiftra rerum experientia fæpius edocuit; Ideo ftatuimus & ordinamus per hunc modum videlicet:

In primis, quod fiat Collegium Procuratorum, in quo Collegio effe debeant, & intrare poffint folum Viri docti & periti, videlicet apti ad procurandum in judiciis: qui etiam effe debeant Viri graves & morati, ac bonæ opinionis vitæ & famæ: examinandi, ut infra, approbandi & acceptandi per Judicem XII Sapientum Civitatis Ferrariæ, Proconfules Notariorum Civitatis Ferrariæ, quorum unus fit de Cancellariis Sanctiffimi Domini Noftri, & Priorem dicti Collegii Procuratorum, qui per tempora erunt; ac duos Procuratores per dictum Judicem eligendos, & cum juramentis, de quibus infra difponitur.

Rubrica Quarta.

Statuimus, quod nemo poffit officium procuræ exercere pro alio in litibus & caufis judicialibus in civitate Ferrariæ coram aliquo Judice, & Officiali ordinario & extraordinario, Delegato, Arbitro, Arbitratore, ac quocumque alio Judice quocumque nomine nuncupato, & quodcumque & qualecumque Tribunal caufarum habeat, nifi per prius fit examinatus in iis, quæ pertinent ad exercitium & officium Procuratoris, & approbatus ac acceptatus per dictos Judicem XII. Sapientum, Proconfules, & Priorem dicti Collegii & Procuratores, quos elegerit Judex XII. Sapientum, & cum Juramento prædictorum: Quòd eis videatur idoneus, & doctus, ac fufficiens; ac fiat approbatio per fuffragia fecreta, & non ad voces; & quifque poffit libere & jufte votum fuum ponere; & aliter facta nullo modo valeat approbatio: Ac etiam fit defcriptus in dicto Collegio per Notarium Collegii Notariorum civitatis Ferrariæ fub pœna librarum decem marcharum, applicandarum dicto Collegio Procuratorum pro dimidia, & pro alia dimidia Maffariæ communis Ferrariæ; & nihilominus Acta fint ipfo jure nulla, & teneatur ad intereffe Parti fcilicet principali, pro quo intercefferit; Volentes, quòd, taliter examinatus & approbatus, in primo anno fequenti non poffit procurare in caufis excedentibus fummam librarum 50. marcharum; finito autem anno, poffit in quacumque caufa & fumma procurare. Poffit tamen quiliber Notarius Collegiatus in Collegio Notariorum Civitatis Ferrariæ officium Procuræ exercere abfque eo, quod fit Collegiatus in Collegio Procuratorum, in caufis a decem libris infra; & ipfis Notariis fic procurantibus in dictis caufis folvatur pro eorum mercede arbitrio Prioris dicti Collegii Procuratorum, dummodo non excedat fummam taxatam in Statutis noftris, & non ultra accipere poffint etiam a fponte dantibus, fub pœna dupli ejus, quod plus acceperint, applicanda parti, a qua fic plus debito acceperint, & fub pœna librarum quinque marcharum dicto Collegio Procuratorum applicanda pro dimidia, & pro alia dimidia Maffariæ communis Ferrariæ.

Rubrica Quinta.

Ne fraus fiat legi, ftatuimus, quòd nullus, qui non fit in Matricula Procuratorum, poffit comparere pro alio coram aliquo Judice, vel jufdicente Tribunalia judicialiter, etiam cum Principali fuo, & dicere fub nomine ejus aliqua verba fpectantia ad ordinem judicii, & etiam dicere -- *Ipfe fic dicit* -- in aliqua caufa ordinaria ultra duas vices fub pœna quinque librarum marcharum, applicanda pro dimidia Maffariæ communis Ferrariæ, & pro alia dimidia Collegio Procuratorum; & prædicta non vindicent fibi locum in conjunctis perfonis, quæ pro aliis conjunctis perfonis comparere poffint.

Rubrica Octava.

Statuimus, quòd nullus, exercens officium Tabellionatus ad acta civilia vel criminalia, poffit, audeat vel præfumat procurare, & officium procuræ exercere quoquo modo in judiciis aliquod Tribunal, feu coram quocumque Arbitro vel Arbitratore generaliter vel fpecialiter, fub pœna librarum decem marcharum, Collegio Procuratorum applicanda, & nihilominus Acta ipfo jure fint nulla, nifi a quantitate decem librarum marcharum infra, ut fupra in quatto Statuto difpofitum eft.

Rubrica Nona.

Cum dignum fit, ut quifque fit contentus officio fuo, ftatuimus, quòd nullus, qui fe exerceat pro Advocato, & fic in Collegio Advocatorum Civitatis Ferrariæ, poffit officium Procuratoris exercere fub pœna prædicta; fic etiam e contrario nullus Procurator audeat vel præfumat exercere fpectantia ad officium aut exercitium Advocati; poffit tamen confilium factum exponere tempore allegationum, fub pœna librarum decem marcharum, applicanda pro dimidia Maffariæ Communis Ferrariæ, & alia dimidia Collegio Procuratorum vel Advocatorum, fingula fingulis referendo.

Nos audita fuper præmiffis relatione dilecti filii noftri Alexandri Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, in Civitate & Ducatu Noftris Ferrarien. noftri & Sedis Apoftolicæ de Latere Legati, ejufmodi preces Congregationi particulari nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis fpecialiter deputatorum pro vo to remifimus, qui vifis juribus favore prædicti Collegii deductis, ac re accurate examinata,

votum fuum defuper ediderunt in hunc modum, nimirum: Congregatio particularis a Sanctiſſimu Domino Noſtro ſpecialiter deputata in cauſa Ferrarien. confirmationis Statutorum ad inſtantiam Almi Collegii Procuratorum Cauſidicorum dictæ Civitatis, exquiſita pro Voto ſuper infraſcriptis novem Capitulis, nempe:

Primò: Supplicatur pro confirmatione in forma ſpecifica Statutorum Ferrariæ Rubrica t. 4. 5. 8. & 9. lib. tt., ultra generalem aliorum Statutorum omnium, & Conſtitutionum localium, ad Collegium Cauſidicorum ſpectantium:

Secundò: Pro declaratione, quòd nullus non deſcriptus in albo Procuratorum audeat vel præſumat publice aut occulte, directe vel indirecte in judicio comparere, ibique acta & inſtantias quaſcumque judiciarias aſſumere & explere, & Procuratoria munus exercere coram quocumque Tribunali vel Judice ordinario vel delegato, ſub pœna nullitatis Actuum, ipſo jure & de facto incurrendæ a quolibet etiam de Populo allegabilis; immo, quod pro allegata haberi poſſit ac debeat, ac aliis pœnis decla andis & infligendis etiam corporis afflictivis per Eminentiſſimum Legatum pro tempore.

Tertiò, Pro declaratione favore Collegii, quod ſit nobile eximium & honorabile, & pro aggregato Collegio Procuratorum Urbis, quantum ad prærogativam honoris.

Quartò, Supplicatur pro declaratione quod ultra qualitates & conditiones in litera Statuti expreſſas, admittendus ad Collegium juſtis & honeſtis natalibus procreatus eſſe debeat, juſtificandis vere & in effectu, & non præſumptive tantum, nec fictè ſcilicet per quamcumque legitimationem; Et præter hæc, quod nullus poſſit admitti, niſi fuerit, & ſit verus civis origine propria & paterna ſe Civitate Ferrariæ; quod aliqua infamia notati, ſive juris ſive facti, vel indigna actione coinquinati, vel ſuſpecti de præſenti vel de præterito, ſecluſi remaneant, & omnino incapaces aggregationis; Sicuti excludantur ii, qui vel conſanguineos vel affines in quocumque gradu habeant vel habuerint infamia taliter notatos; necnon & etiam, qui fuerint alicujus falſitatis, homicidii, vel alterius notabilis criminis rei vel proceſſati.

Quintò, quinimmo laurea doctorali inſigniti ac decorati in almo Civitatis Ferrariæ Archigymnaſio, vel alia Univerſitate famuſa, prius eſſe debeant aggregandi quoad impoſterum; Quodque in concurſu admittendorum, filii Procuratorum, nepotes, & conſanguinei, ſtatutas, & hic voliras conditiones habentes, præferri cæteris omnino debeant.

Sextò, Quotieſcumque, qui admiſſus & acceptatus fuit in Procuratorem, patraverit & admiſerit illa, quæ ſecundum ſupradicta diſpoſita ſunt impedientia acceptationis, intelligenda ſint etiam pro dirimentibus acceptationem ipſam; itaut ipſo jure & facto deletus intelligatur ab Albo, etiam ſine inſtantia partis, & nulla expectata ſententia.

Septimò, Quod facultas congregandi Collegium devoluta intelligatur Priori pro tempore, ubi requiſitus ille, ad quem de ſtilo ſpectat convocare, recuſaret, vel eſſet negligens in convocando; ſicuti in ordine exercitii ſeniori, data Prioris recuſatione vel negligentia, & ſic ſucceſſive & gradatim pro illa vice & caſu tantum &c. habito tamen ſuper præmiſſis verbo cum Eminentiſſimo Legato.

Octavò, Supplicatur pro extenſione Brevis cum clauſula, *ſublata*, firma remanente juriſdictione, quam per antea habebant Eminentiſſimus Legatus, & Prolegatus, caſu Interregni, interpretandi & judicandi Statutum in caſibus dubiis, necnon ampliata eadem juriſdictione pro interpretatione Brevis in caſibus ſimilibus, quatenus &c.

Et nono denique, quod electus & acceptatus teneatur ſtatim in manibus D. Judicis Sapientum præſtare juramentum ſub præciſa forma ſequenti:

Juro Ego N. N. per Sanctiſſimam Trinitatem & ad Sancta Dei Evangelia, me in iis, quæ a ſacris Canonibus, & ſacroſancta Oecumenica Tridentina Synodo ſtatuta & definita ſunt, neque nunc in aliquo diſſentire, neque ullo unquam tempore diſſenſurum: hæreticis omnibus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ non communicantibus ſemper adverſaturum: veram & germanam obedientiam Summo Romano Pontifici, ejuſque & Apoſtolicæ Sedis Legatis Prolegatiſque perpetuo præſtiturum: lites, quas vere injuſtas fore exiſtimaverim, nunquam ſuſcepturum & ſuſceptarum, quas tales cognoverim, patrocinium deſerturum: leges omnes, ſtatuta, conſtitutiones, & decreta de nobis aut officio noſtro diſponentia, & præſertim, quæ ab Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinale Legato condita fuerint, ſemper inviolabiliter obſervaturum.

Congregata in Palatio Apoſtolico Quirinali, & manſionibus R. P. D. Paſſari ejuſdem Sanctiſſimi Auditoris die 30. Auguſti 1733., viſis juribus, deductis favore prædicti Collegii a Franciſco Pallearino in Ferrarienſi Archigymnaſio J. U. D., atque in eodem Cauſidicorum Collegio Profeſſore, ejuſdemque Collegii defenſore, reſpondit, ut infra:

Quoad primum Capitulum, Statutum quoad quinque Rubricas eſſe confirman. in forma ſpecifica.

Quoad ſecundum Capitulum, Rubric. 4. ſatis proviſum per Statutum.

Quoad tertium, non eſſe admittendum.

Quoad quartum, reſtringendam eſſe excluſionem ad ſpurios, & alios ex damnato coitu progenitos, & hoc per viam novæ diſpoſitionis, ſine alia additione verborum. Quoad requiſitum Civilitatis non eſſe admittendam petitionem, & in reliquis reſtringendam eſſe petitionem ad illos, qui per Judicialem ſententiam ſint excommunicati, aut aliqua infamia notati, vel alicujus falſitatis, homicidii, aut alterius capitalis criminis rei.

Quoad quintum, reſtringendam eſſe petitionem ad laureatos in quacumque publica Univerſitate quoad admittendos impoſterum.

Quoad ſextum, non eſſe admittendam petitionem.

Quoad ſeptimum, audiatur Judex duodecim Sapientum.

Quoad octavum, eſſe admittendum.

Quoad nonum & ultimum, eſſe admittendum.

Ita eſt.

P. Aldrovandus Patriarcha Hieroſolymitanus Sacræ Rotæ Decanus, & unus ex Judicibus deputatis in Congregatione, a Sanctiſſimo Domino Noſtro deputata.

Carolus Albertus Archiepiſcopus Philipenſis, utriuſque Signaturæ Votans, & unus ex Judicibus, ut ſupra, deputatis.

Marcellus Archiepiſcopus Nenzianzenus Sanctiſſimi Domini Noſtri Auditor, unus ex Judicibus, ut ſupra, deputatis &c.

N. Corius Sacræ Rotæ Auditor alter ex Judicibus deputatis.

S. Cincius alter ex deputatis, ut ſupra.

Jo. Baptiſta Recemei Cam. Apoſtolicæ Clericus, & unus ex Judicibus deputatis.

§. 2. Cum autem, ſicut idem Antonius Nobis nuper exponi fecit, ipſe ſupradicto Collegio opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſideret; Nos ipſum Antonium ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis,

ſuſpen-

suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quinque Rubricas præinsertas Statuti Civitatis Ferrarien. auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, in reliquis vero omnibus & singulis votum quoque præinsertum dictæ Congregationis particularis cum in eo contentis auctoritate & tenore præfatis approbamus, ratumque habemus, ac servari volumus & mandamus.

Prædictæ Rubricæ confirmantur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; salva tamen memorata jurisdictione pro tempore existentis in Civitate & Ducatu Ferrarien. hujusmodi Sedis Apostolicæ de Latere Legati & Prolegati, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis & Collegii præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis;

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIII. Declaratur Breve Alexandri VII. circa Votum in Provinciis Ord. Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Commissarii Generalis Curiæ, ac Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum Familiæ Cismontanæ.

Dat. die 12. Aprilis 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Cajetanus a Laurino Commissarius Curiæ Fratrum Minorum de Observantia, ac Petrus Paulus a Cirignola Procurator Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum respective nuncupatorum pro familia Cismontana Ordinis Sancti Francisci, quod dudum fel. record. Alexander PP. VII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 4. Decembris 1662. expeditas literas omnibus & singulis Commissariis Curiæ, ac Procuratoribus Generalibus Fratrum Minorum tam de Observantia, quam Reformatorum familiæ Cismontanæ, ac Ordinis hujusmodi, qui sua respective officia triennii continui spatio gessissent, indulsit, ut depositis eisdem officiis suffragium, sive votum perpetuum consultivum & decisivum in quibusvis Capitulis, & Congregationibus suæ cujusque Provinciæ dicti Ordinis habere & ferre possent.

Breve Alexandri PP.

Quomodo observatum fuerit posterioribus temporibus.

§. 2. Cumque subinde tunc in humanis agenti Antonio a Campobasso, Fratri expresse professo dicti Ordinis Minorum de Observantia, qui officio Procuratoris Generalis in Curia Romana functus fuerat, mota fuisset quæstio super fruitione ejusmodi voti perpetui, & quod officium præfatum triennii completi spatio minime gessisset, habito pro parte ipsius Antonii recursu ad bon. mem. Alderanum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cibo nuncupatum, dum viveret, prædicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectorem, pro opportuna declaratione obtinenda, negotioque per ipsum Alderanum Cardinalem Protectorem quondam Petro Marino, tunc temporis Ministro Generali dicti Ordinis remisso, ut pro munere suo desuper provideret, idem Petrus Minister Generalis consultis prius aliquot ex gravioribus Fratribus de Observantia, ac Reformatis præfati Ordinis, ac ponderatis eorum allegationibus, die 19. Aprilis 1687. de illorum consilio ac voto decretum edidit, quo declaravit & definivit supradictum Antonium, & si per spatium continui triennii completi officium Procuratoris Generalis istiusmodi non obiisset, sed per continuum triennium inceptum dumtaxat exercuisset, nihilominus vere & ad sensum præfatarum literarum Alexandri Prædecessoris tempus in eis præscriptum explevisse, adeoque ei competere ac deberi votum perpetuum ad formam earumdem literarum, ac super ejusmodi controversia silentium imposuit, & aliàs, prout in decreto præfato, cujus perinde, ac dictarum Alexandri Prædecessoris literarum tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis haberi volumus, ubetius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli postmodum Commissarii, ac Procuratores Generales respective dicti Ordinis, qui triennium præfatum non absolverant, ignari decreti hujusmodi, aut ad majorem & abundantiorem cautelam gratias identidem a Sede Apostolica impetrarint cum clausula, perinde acsi integrum triennium complevissent, seu munere istiusmodi per integrum triennium functi fuissent, ipsi Exponentes quamcumque dubitationis & contentionis, quæ exinde aut aliàs quomodolibet super intelligentia & interpretatione dictarum Alexandri Prædecessoris literarum enasci possent, occasionem submoveri plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut opportune in præmissis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus incli-

Confirmatur, & declaratur.

nari, enarratas Alexandri Prædecessoris literas, quibus prædictis Commissariis Curiæ, & Procuratoribus Generalibus familiæ Cismontanæ, qui sua respective officia triennii continui spatio gesserunt, suffragium sive votum perpetuum attribuitur, sicut præmittitur, juxta decretum a memorato Petro Ministro Generali editum, de triennio incæpto, dummodo tamen ipsum triennium inceptum sit continuum, & non interpolatum per notabile temporis spatium, intelligendas esse & fore, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & declaramus; Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIV. Confirmatur concordia super assignatione duorum Magisteriorum Ordinis Fratrum Eremitarum sancti Augustini Provinciæ Bethicæ ex quadraginta supranumerariis.

Dat. die 10. Maji 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas Assistens Generalis Hispaniarum, ac Procurator totius Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, in Sacra Theologia Magister, quod inter dilectum pariter filium Nicolaum Antonium Schiaffinati Priorem Generalem ejusdem Ordinis, ac dictam Provinciam Bethicam emanavit concordia, qua ex quadraginta Magistris supranumerariis, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, obligando pro se suisque respective successoribus, præfatæ Provinciæ Bethicæ duo tantum Magisteria pro suis Vocalibus, nempe Definitore ac Discreto ad Capitulum Generale venientibus, assignare debeat, & quod ipsamet Provincia dua Magisteria hujusmodi ex dictis quadraginta acceptare se obliget cum pacto, quod aliud vel alia pro dicta Provincia non assignentur, & alias, prout plenius continetur in scriptura desuper confecta tenoris, qui sequitur videlicet:

In Nomine Domini. Amen.

Tenor Concordiæ, qua Provinciæ Bethicæ duo Magisteria

Præsenti publico concordiæ Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum sit, quod anno ab ejusdem Domini Nostri Jesu Christi salutifera nativitate millesimo septingentesimo trigesimo tertio, Indictione undecima, die vero nona mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in eodem Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Clementis divina providentia Papæ XII. Anno ejus Quarto.

Definitore scilicet & Discreto assignantur.

Cum fuerit, & sit (prout mihi Notario ab infrascriptis partibus affirmatur) quod aliàs & sub die 6. mensis Maji anni 1726. obtentum fuerit a fel. record. Sanctissimo Domino Nostro PP. Benedicto XIII. quoddam Breve, cujus virtute quilibet Reverendissimus Pater Generalis Ordinis Eremitarum S. Patris Augustini poterat creare in Provinciis ultra Italiam quadraginta Magistros supranumerarios, qua de re Provincia Bethica ejusdem Ordinis, volens impedire inconvenientia & detrimenta, quæ ex nimia Magistrorum multiplicatione in dicta Provincia fuerat experta, obtinuerit ab eodem fel. record. Sanctissimo D. N. Benedicto XIII. aliud Breve, quod incipit -- *Exponi Nobis* -- sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii 1727. per quod numerus duodecim Magistrorum, quem pluribus annis habuerat, auctus fuerit ad triginta, cum prohibitione supernumeralium impositerum -- Sitque pariter, quod cum per hanc prohibitionem videretur derogari facultati prædictæ Patrum Generalium præcitati Brevis, quoad memoratam Provinciam Bethicam; Reverendissimus Pater Generalis postea obtinuerit declarationem sub die 11. mensis Septembris dicti anni 1727. ab ipsomet fel. record. Sanctissimo Domino Nostro Benedicto, in qua ipse Sanctissimus declaraverit, quod per illud Breve, Provinciæ Bethicæ præfigens numerum triginta Magistrorum, non derogaretur illi facultati, Reverendissimis Patribus Generalibus primo concessæ pro constituendis quadraginta Magistris supra numerum extra Italiam -- Sit ulterius, quod ex prædictis omnibus ortum fuerit, quod ex una parte Reverendissimi Patres Generales optent servare suam facultatem creandi quadraginta Magistros supranumerales in Provinciis Ultramontanis, & illa uti in illis ac per consequens, & in ipsa Provincia Bethica, & ex alia parte dicta Provincia Bethica optet non gravari pluribus Magistris ultra dictum numerum, ne ulterius pateretur eadem incommoda & detrimenta, quæ primum fuit perpessa, proptereaque ad ea vitanda obtinuerit augmentationem numeri duodecim Magistrorum ad numerum triginta a dicto fel. record. Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. per supracitatum Breve, ut semper gauderet imposterum prohibitione Magistrorum supranumeralium ob varia incommoda, ipsi Sanctissimo exposita; Unde si nunc supradictum numerum triginta Magistrorum alios supernumerales sine limitatione acciperet, non solum ad præterita rediret incommoda, sed in deteriori conditione, ac antea erat, remaneret.

Verum cum nunc dicta Provincia Bethica desideret duo tantum Magisteria supra numerum trigesimum pro suis Vocalibus, nempe Diffinitore & Discreto Capituli Generalis, ut possit reperire viros idoneos & graduatos, qui velint arripere iter ita longum, difficile, & gravissimis expensis (ex majori parte a dictis Vocalibus faciendis) oneratum, ut est a Provincia Bethica usque ad Italiam, qui certe non erunt, si priventur spe præmii Magisterii, hac de causa & ad tollendas alias dissentiones, difficultates, & inconvenientia, decreverit devenire cum Reverendissimo Patre Generali ad infra referendam compositionem & concordiam, videlicet.

I. Quod dictus Reverendissimus Pater Generalis

ralis ex quadraginta supracitatis Magisteriis se obliget pro se & successoribus, ac ipsa Religione assignare, duo Magisteria dictæ Provinciæ Bethicæ pro suis Vocalibus, nempe Dissinitore & Discreto ad Capitulum Generale venientibus, cum pacto non assignandi alia Magisteria pro dicta Provincia Bethica.

II. Quod ipsa Provincia Bethica se obliget acceptare prædicta duo Magisteria ex dictis quadraginta supracitatis, cum prædicto pacto, quod non assignentur aliud vel alia pro ipsa, a quovis Reverendissimo Patre Generali, ne eadem patiatur incommoda & detrimenta, Et volentes super præmissis publicum conficere Instrumentum: hinc est, quod -- In mei Notarii publici, & testium infrascriptorum præsentes & personaliter existentes, Reverendissimus Pater Magister Regens Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Neapolitanus Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini ex una, & Admodum Rev. P. Lector Fr. Franciscus Candiotti, uti Procurator dictæ Provinciæ Bethicæ, prout ex Instrumento publico mandati procuræ in ejus personam facti, & ab idiomate hispanico in italicum traducti, quod hic inseritur tenoris &c. prout in eo ex altera partibus ambo mihi &c. cogniti, asserentes, & medio juramento tactis pectoribus more sacerdotali affirmantes, omnia & singula, superius expressa & narrata, vera fuisse & esse, eaque pro talibus, & tamquam talia modo ratificantes & approbantes, in eorum igitur executionem eorum sponte &c. nominibus, quibus supra, respective, per viam amicabilis transactionis, compositionis, & concordiæ, ac aliàs omni meliori modo &c. renunciarunt imprimis & ante omnia cuicumque privilegio, prælationi, aliisque juribus & rationibus quibuscumque, eisdem quomodolibet competentibus circa præmissa, quibus omnibus nullo unquam tempore contra præsens Instrumentum uti velle ad invicem promiserunt & declararunt in judicio, nec extra, libere &c. ita quod &c. alias &c. Et prosequendo dispositivam stabilitæ concordiæ per viam ejusdem, prædictus Reverendissimus Pater Generalis promisit, seque solemniter obligavit pro se & ejus successoribus, assignare ex dictis quadraginta Magisteriis duo Magisteria pro Diffinitore & Discreto, a dicta Provincia Bethica missis ad Capitulum Generale, quin pro dicta Provincia possit aliud, vel alia ex dictis quadraginta Magisteriis assignare; aliàs ad omnia & singula damna &c. de quibus &c. quia sic &c. -- Et e contra prædictus admodum Rev. Pater Lector Franciscus Candiotti, uti dictæ Provinciæ Procurator per eamdem viam amicabilis *transactionis*, compositionis, & concordiæ, ac omni &c. acceptat prædicta duo Magisteria ex quadraginta supra relatis, cum pacto tamen, & conditione prædicta, quod non assignentur pro dicta Provincia alia Magisteria, quam relata duo, quia sic per pactum &c. ita quod &c. alias non deventum esset ad præsentem concordiam, quam ambæ partes prædictæ nominibus, quibus supra, respective, promiserunt esse bonam, validam, & legitimam, beneque valide & legitime gestam & factam, pro tali semper & perpetuo attendere ac inviolabiliter observare, habere ratam, gratam, validam, atque firmam tamquam talem sibi ipsis, nominibus prædictis facere licuisse & licere, contraque non facere, dicere, opponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore, aliàs ad omnia & singula damna &c. de quibus &c. renunciantes ulterius beneficio *legis de his cum ii ff. & eod.*, ac toto titulo de *transactionibus*, omnibusque & singulis aliis legibus &c. ad eorum, & transigentium favorem quomodolibet facientibus, in forma &c. non solum &c. sed & omni &c. Hisque semper salvis conventum per pactum expressum inter dictas partes extitit, quod si aliquando prædicta Provincia Bethica ex motivo alicujus inevitabilis impedimenti, ut pestis, vel alterius similis, omnino intercludentis iter ab ipsa ad locum, ubi celebrabitur Capitulum Generale, nequierit suos mittere Vocales, tunc a Reverendissimo Patre Generali (ne amittat suum jus in isto casu) provideantur prædicta duo Magisteria, sicuti alia triginta ejusdem Provinciæ Bethicæ, per propositionem factam a Diffinitorio ipsius Provinciæ Bethicæ, in qua proponet Diffinitorium tres Lectores jubilatos, & omnibus requisitis ad Magisterium ornatos, ex quibus propositis Reverendissimus Pater Generalis eliget, quem sibi placuerit, & ipsum creabit Magistrum, atque memorata Provincia Bethica servabit etiam ordinem partialitatum, qui in ea ad omnia officia, munera, & magisteria servatur, ita quod si illo sexennio, in quo Vocales dictæ Provinciæ ob prædictum aliquod inevitabile inconveniens ad Capitulum Generale nequierint accedere, electio Diffinitoris & Discreti debeat fieri in Religiosis partialitatis Provinciæ, & tunc tres Lectores Jubilati pro quolibet ex duobus Magisteriis a Provincia proponendi, debeant esse ejusdem Partialitatis Provinciæ. Si vero electio talium Diffinitoris & Discreti debebit fieri in Religiosis Partialitatum Hispalis, & Extremaruræ, tunc tres Lectores Jubilati proponendi a Provincia debeant esse earumdem Partialitatum Hispalis, & Extrematuræ: quia sic per pactum expressum &c. aliàs &c. de quibus &c. quæ omnia &c. aliàs &c. ad omnia damna &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. dicti Reverendissimus Pater Generalis se ipsum &c. & ejus successores &c., & dictum Ordinem Eremitarum Sancti Augustini, & admodum Rev. Pater Lector Candiotti uti Procurator præfatus dictam Provinciam Bethicam, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & alia quavis forma solitis cum clausulis &c. citra &c. obligantes, renunciantes &c. constituentes &c. unica &c. & ita tactis pectoribus more sacerdotali jurarunt &c. super quibus omnibus & singulis præmissis peritum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum vel plura, publicum seu publica, Instrumentum & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus ero -- Actum Romæ in Mansionibus dicti Reverendissimi Patris Generalis, sitis intus Venerabilem Conventum S. Patris Augustini juxta &c., ibidem præsentibus, audientibus & bene intelligentibus DD. Marco Chito fil. quondam Antonii Bergomen., & Michaele Cignali fil. quondam Camilli Romano, testibus ad prædicta omnia & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis.

Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Generalis.

Fr. Franciscus Candiotti Procurator Provinciæ Bethicæ.

Pro Domino Antonio Bonifacio Senepa Causarum Curiæ Capitolii publico Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Notario, de præmissis rogato.

Ego Franciscus Andreas Diamilla Connotarius præsens Instrumentum subscripsi & publicavi; rogatus &c.

Loco ✠ Signi.

Dicta Concordia confirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Assistens Generalis, præmissa, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderat; Nos ipsum Didacum Assistentem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes,

& a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem undique mature discusserunt, consilio, concordiam inter Partes prædictas initam, ut præfertur, confectamque, desuper scripturam, præinsertam, cum omnibus & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Præsentium literarum firmitas.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ prædictorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptis danda.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXV. Declaratur Breve Innocentii XII. super facultate conferendi Lauream Magistralem Fratribus professis Tertii Ordinis Sancti Francisci in Capitulis Generalibus vel Provincialibus tantùm.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 12. Maji 1734. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

Innocen. XII. Literæ, quibus Ministro Gener. conceditur facultas concedendi Lauream Doctoratus in Capitulo Generali.

§. 1. Dudùm fe. re. Innocentius Papa XII. prædecessor Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis Tertii Ordinis Sancti Francisci nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, circa facultatem Ministro Generali pro tempore pariter existenti dicti Ordinis conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in eodem Ordine professis nonnulla concessit, prout continetur in ipsius Innocentii prædecessoris Literis, desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Locatus a Bergamo, Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, quod cum ex præscripto Constitutionum dicti Ordinis, præsertim illarum, quæ a felicis recor. Innocentio Papa X. prædecessore Nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die 6. Novembris 1648. emanatas literas in forma specifica confirmata fuerunt, illi, qui ex Ordine hujusmodi Doctoratus seu Magisterii lauream suscepturi sunt, debeant prius Philosophiam per triennium legere, & deinde, onere sacram Theologiam per quadriennium legendi indispensabiliter suscepto, literas patentes a Ministro Generali pro tempore existente Ordinis præfati obtinere, quarum subinde vigore in aliqua publica Studii generalis Universitate se præsentantes, Laurea hujusmodi decorantur, non pauci circa præmissa abusus irrepserunt; Multi siquidem adepta Laurea hujusmodi quadriennalem ejusdem Sacræ Theologiæ lecturam negligunt; alii vero, etiam ipsa triennali Philosophiæ lectura, eo quod aut labores reformident, aut sese ad id inhabiles agnoscant, penitus, vel in parte omissa, literas patentes supradictas præpotenti patronorum interposita opera & auctoritate de manibus dicti Ministri generalis extorquent, & inde in publicis studiorum generalium Universitatibus, ubi nonnunquam magis lucrum quam virtutis meritum respicitur, Doctoris seu Magistri titulo decorantur, sicque privilegiis, aliàs non nisi verè Magistris seu Doctoribus competentibus, gaudent in maximam studiorum jacturam, & aliorum antiquiorum Sacerdotum dicti Ordinis præjudicium, ac non sine evidenti religiosæ paupertatis detrimento, quandoquidem isti sic laureandi notabiles pecuniarum summas in ordine supradicto colligunt, illasque sic collectas foris expendunt & distrahunt.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Procurator Generalis abusus hujusmodi tolli, viamque illis imposterum præcludi plurimum desideret; Nobis propterea idem Joannes Procurator Generalis etiam nomine dilecti filii Jacobi Guidotti a Bononia Ministri Generalis ejusdem Ordinis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, obtenta relatione Ven. Fratris Nostri Alderani Episcopi Ostien. ejusdem S. R. E. Cardi-

Quæ requirenda sint in laureandis.

nalis

nalis Cybo nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, præfatis Cardinalibus, qui etiam dictum Jacobum Ministrum Generalem audiverunt, facta eidem Jacobo & pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis hujusmodi facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in dicto Ordine professis, qui antea Philosophiam per tres, & super omnibus libris Sententiarum sacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, ac duabus saltem publicis Conclusionibus præsederint, & subinde ab eodem Ministro Generali, Procuratore Generali, vel, isto absente, ab uno per eum deputando, qui præditus sit qualitatibus in cæteris Examinatoribus, ut infra, requisitis, necnon tribus aliis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia versatioribus, quique per septennium laudabiliter legerint, in Capitulis Generalibus vel Provincialibus dumtaxat, nec non alibi examinati, & aliis, vel saltem a quatuor eorum per secreta & jurata vota tamquam idonei, & laurea digni, approbati fuerint, itaut si secus aliqua in parte fieri contigerit, Minister Generalis privationis officii, cæteri vero examinatores privationis vocis activæ & passivæ ab officiorum, si qua habuerint, & laureati nullitaria collatæ laureæ, pœnasque respective ipso facto incurrant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maji 1692. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. F. Card. Albanus.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Minister Generalis Ordinis hujusmodi Nobis nuper exponi fecit, in hoc Tertio Ordine post triennium Capituli generalis Congregatio generalis, etiam Capitulum generale intermedium nuncupatur (idest inter unum & aliud Capitulum generale) celebrari soleat, dubitatum fuit, an in prædicta Congregatione generali dictus Minister Generalis super expressam facultatem exercere posset, propositoque dubio 1716. & 1722. in Congregatione tunc existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, dicta Congregatio, quamvis tunc existens Procurator Generalis rationes pro prædicta affirmativa produxisset, ad dubii resolutionem devenire noluit, sed tam die 16. mensis Februarii ejusdem anni 1716. quàm die 24. mensis Aprilis dicti anni 1722. Ministro Generali tunc pariter existenti memorati Ordinis indulsit, ut in illa particulari Congregatione facultate hujusmodi uti posset; nunc autem cum in proxima ventura Pentecoste Congregatio generalis celebranda sit, & in eodem Ordine nonnulli Religiosi necessariis requisitis pro obtinenda Laurea Magistrali præditi reperiantur, qui aliter ad effectum illam consequendi triennium fere expectare cogerentur; ac proinde dictus Minister Generalis opportune sibi in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum desideret; Nos ipsum Ministrum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum dictæ S. R. E. Cardinalium, eisdem negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, præinsertas Innocentii predecessoris Literas, itaut in eis etiam Capitula Generalia intermedia, seu Congregationes generales comprehendantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. *Dicta facultas extenditur ad Congreg. Generales & Capitula intermedia.*

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac iis omnibus & singulis, quæ in præinsertis Innocentii prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVI.

Indultum ut Fratres Missionarii Galli Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, Missam ac Officium Sancti Ludovici Regis recitare possint in Festo ejusdem Sancti die.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 8. Maji 1734 Pont. An. V.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Nuper ad enixas dilecti filii Cherubini de Noves Fratris expresse Professi Ord.

Mioorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, ac dilectorum filiorum Fratrum Gallorum Miſſionariorum dicti Ordinis in partibus Infidelium in Romana Curia Procuratoris inſtantias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Decretum S. Congregationis Rituum.

§. 2. Ordinis Capuccinorum Miſſionariorum remiſſis à Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad Sac. Rituum Congregationem enixis Patrum Ordinis Capuccinorum Miſſionariorum inſtantiis per P. Fratrem Cherubinum de Noves, dicti Ordinis, ac ſupradictorum Patrum in Romana Curia Procuratorem jam exhibitis, illiſque relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio poſſe concedi cenſuit, ut Patres Capuccini Galli Miſſionarii in partibus Infidelium exiſtentes Officium S. Ludovici Regis, quod in dicto Ordine ſub ritu duplici majori peragitur, ſub ritu primæ claſſis in Feſto ipſius Sancti impoſterum recitare, & Miſſam reſpectivè celebrare poſſint & valeant. Die 10. Aprilis 1734. -- A.F. Card. Zondadari Pro-Præf. - N. M. Tedeſchi Archiep. Apamen. S. R. C. Secret. -- L. ✠ S.

Confirmatur cum conceſſione &c.

§. 3. Cum autem, ſicut pro parte dicti Cherubini Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ſpecialem ipſi Cherubino gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Maji 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVII.

Miniſtro Generali Ordinis Prædicatorum facultas conceditur proponendi Congregationibus S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ, ac S. Marci Romanæ tres Religioſos, e quibus Vicarium Generalem, quem maluerint, debeant eligere.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 15. Maji 1734. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationum S. Sabinæ utriuſque Lombardiæ, & S. Marci nuncupatorum Romanæ, reſpective Provinciarum, quod licet in literis fe. re. Innocentii PP. XII. Prædeceſſoris Noſtri ſuper erectione ambarum Congregationum præfatarum, die 14. Junii 1695. editis, habeatur utrique Congregationi de idoneo Vicario Generali a Magiſtro itidem Generali ejuſdem Ordinis providendum fore; minime tamen ordinatum fuit iſtiuſmodi proviſionem fieri debere de Religioſis ipſi Magiſtro Generali per dictas Congregationes nominandis ſeu proponendis, quòd valde expediret ſalubri directioni earumdem Congregationum, quarum Fratribus cum probe innoteſcant Religioſi præ aliis vitæ integritate, literarum ſcientia, ac rerum agendarum uſu & prudentia præſtantes, atque habiles & idonei ad regularem obſervantiam tuendam & promovendam, exinde longe facilior certiorque dicto Magiſtro Generali redderetur delectus Vicarii Generalis præfati, quàm ex ſimplici relatione, aut teſtimoniis aliunde conquiſitis; quemadmodum in antiqua Congregatione Lombardiæ ipſius Ordinis, dum illa olim vigebat, factum fuiſſe memoratur, cui quidem cum in ejus primordio Vicarius Generalis libere ab eodem Magiſtro Generali præficeretur, ac ſubinde compertum fuiſſet pro recto illius gubernio utilius fore, ſi Vicarius Generalis ejuſmodi per dictam Congregationem eligeretur, Apoſtolica auctoritate cautum fuit, ut Vicarius Generalis præfatus a Fratribus ipſius Congregationis poſtularetur, & a Magiſtro Generali prædicto confirmaretur; ac poſtulatio quidem per Priores Conventuum cum ſociis, Magiſtros in Theologia, & alios Fratres, qui aliquando fuiſſent Vicarii Generales: confirmatio vero hujuſmodi infra octo dies, a præſentatione poſtulationis numerandos, fieret, alioquin poſtulatio dicta auctoritate Apoſtolica confirmata cenſeretur, hæcque forma inſtituendi Vicarium Generalem in præfata antiqua Congregatione Lombardiæ poſtmodum ſervata fuit, donec in Provinciam erecta eſt.

Cauſæ concedendæ facultatis.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, jam per alias noſtras in ſimili forma Brevis, die 28. menſis Julii proxime præteriti expeditas literas, ſupradictis S. Sabinæ, & Sancti Marci, cæteriſque Ordinis præfati Congregationibus, ſex ſaltem Conventus formales habentibus, indulſerimus, ut in earum Dietis Definitor & Socius ad Capitulum Generale mittendi eligi poſſent, ipſi Exponentes dictis duabus Congregationibus tres earum Religioſos idoneos ad Vicariatum Generalem præfatum memorato Magiſtro Generali, qui unum ex eis ſibi beneviſum deputare teneatur, nominandi ſeu proponendi facultatem impertiri plurimum deſiderent, itaut nominatio fiat in prædictis Dietis a pro tempore exiſtentibus Vicario Generali, Prioribus Conventuum, & ex-Vicariis Generalibus, quo pacto eiſdem Congregationibus ſalubrius conſultum erit, earumque immediata ſubjectio dicto Magiſtro Generali retinebitur, ac perſiſtet arctiùs, quàm in præfata antiqua Congregatione Lombardiæ, utpote quæ unicum Religioſum ab ipſo Magiſtro Generali confirmandum poſtulabat, ubi iſtæ tres Religioſos proponent, e quibus ei unum, quem maluerit, in Vicarium Generalem præficiendi libera erit poteſtas; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ad ea, quæ felici proſperoque utriuſque Congregationis præfatæ regimini ac progreſſui conducibilia ſunt, libenter intendentes, dictoſque Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis,

Conceſſio.

ſuſpen-

suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps supradictae duae Congregationes S. Sabinae & S. Marci in earum Dietis, sicut praemittitur, tres Religiosos habiles & idoneos ad Vicarium Generalem praefatum, tametsi Philosophiam & sacram Theologiam actu non legant, nec antea legerint, Magistro Generali ejusdem Ordinis pro tempore existenti nominare seu proponere respective possint & valeant; ipseque Magister Generalis unum, quem maluerit, ex tribus Religiosis sic nominatis seu propositis in Vicarium Generalem infra mensem, a die praesentationis sibi faciendae nominationis ejusmodi computandum deputare, ac praeficere teneatur, dicta auctoritate tenore praesentium statuimus & ordinamus.

Clausulae. §. 3. Decernentes, easdem praesentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationum & Ordinis praefatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVIII. Indulgentia Plenaria perpetua pro Visitantibus aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum Missionariorum in partibus Infidelium a Custode, seu Praefecto Missionum hujusmodi designandam die Festo Sancti Ludovici Regis Francorum.

Dat. die 4. Junii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Coelestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae credidit divina largitio, libenter erogamus, cum ad augendam in terris Sanctorum in coelis cum Christo regnantium foveudamque, & excitandam erga illos fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Concessio Indulgentiae. §. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Cherubini de Noves Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappucciuorum nuncupatorum Professoris, ac dilectorum filiorum Missionariorum Gallorum ejusdem Ordinis in partibus Infidelium existentium, in Romana Curia Procuratoris, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis seu Oratoriis dictorum Fratrum Missionariorum; Mulieribus vero, quibus ad illas seu illa liber non patet accessus seu ingressus, quae aliam Ecclesiam seu Oratorium Catholicorum earumdem partium a Custode seu Praefecto Missionum hujusmodi designandam seu designandum, die Festo Sancti Ludovici Regis a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae. Fides Transumptorum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Junii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupar. super divisione Provinciae Poloniae, ac erectione novae Provinciae Lituaniae dicti Ordinis. CXXXIX.

Dat. die 7. Junii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ex injuncto Nobis caelitus Apostolicae servitutis munere, quae pro felici prosperoque Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimine & gubernio provide facta ac ordinata esse noscuntur, ut firma atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri praesidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causae novae erigendae Provinciae. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quòd cum Provincia Polona dicti Ordinis adeo ampla existeret, ut ob nimiam ejus vastitatem ac extensionem ab uno dumtaxat Priore Provinciali visitari, ac commode regi nequiret, Capitulum Generale ejusdem Ordinis, in Conventu Sanctae Mariae de Scala nuncupat. de Urbe novissime celebratum, has, aliásque rationabilibus causis regularis observantiae, religiosaeque pacis & tranquillitatis conservationi maxime conducentibus, accuratè perpensis, vigore facultatum sibi attributarum praedictam Provinciam Polonam in duas divisit, novamque ipsius Ordinis Provinciam

Digitized by Google

Lituanam nuncupandam erexit eum affignatione nonnullorum Conventuum, Monafteriorum, ac refidentiarum, a primodicta Provincia feparatorum & difmembratorum, & alias, prout uberius continetur in Decreto ejufdem Capituli Generalis defuper emanato, tenoris, qui fequitur, videlicet:

[...]bium [...]pofitum [...]apitulo [...]erali.

Propofitum fuit, utrum dividenda effet Provincia Poloniæ in duas Provincias, nempe Polonam & Lituanam, affignando Provinciæ Lituaniæ erigendæ fub titulo S. Cafimiri fequentes Conventus tam Fratrum quam Monialium, videlicet Conventum Pofnanienfem fub titulo SS. Jofeph & Therefiæ, & Monafterium Monialium ibidem exiftentium fub titulo S. Mariæ de Monte Carmelo: Conventum Varfavienfem fub titulo Affumptionis Beatæ Virginis, & Monafterium Monialium ibidem exiftentium fub titulo Affumptionis Beatæ Virginis Mariæ: Conventum Vilnenfem fub titulo Sanctæ Matris noftræ Therefiæ, & Monafterium Monialium ibidem exiftentium fub titulo Sanctæ Matris noftræ Therefiæ: Conventum Slembocenfem fub titulo Affumptionis Beatæ Virginis Mariæ: Conventum Grodnenfem fub titulo Sanctæ Crucis, & alias refidentias in Magno Ducatu Lituaniæ, nempe Connenfem, & aliam firam poft Fluvium Villia dictum, cum omnibus bonis mobilibus & immobilibus, redditibus, fcripturis, inftrumentis, actis, & aliis quomodocumque ad prædictos Conventus & Refidentias quocumque titulo & ubique locorum cum fuis juribus & oneribus pertinentibus.

[...]fponfio [...]mativa.

Refponfum affirmative cum omnibus fuffragiis.

[...]ovinciæ [...]næ S. [...]tus fi-

Itaque Provincia Polona Sancti Spiritus divifa eft in Ven. Capitulo Generali celebrato Romæ in Conventu Sanctæ Mariæ de Scala die 14. Maji Anno Domini 1734. fuffragantibus omnibus votis RR. PP. Gremialium in duas Provincias, quarum Conventus Religioforum funt quatuordecim, Refidentiæ quatuor, Monialium octo. Ex quibus in antiqua Provincia Sancti Spiritus manent novem fcilicet Conventus, Cracovienfis fub titulo Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Lublinenfis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Leopolienfis Sancti Michaelis Archangeli, Cracovienfis SS. Michaelis & Jofeph, Premislienfis S. M. N. Therefiæ, Vifnicenfis SS. Salvatoris, S. Eremi, S. Eliæ, Vifniovicenfis S. Michaelis Archangeli: Monialium autem quinque fcilicet Cracovienfis, S. Martini, Lublinenfis, S. Jofeph Sublinenfis Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Leopolienfis S. Spiritus, Cracovienfis S. M. N. Therefiæ, & S. P. N. Joannis a Cruce.

In nova vero Provincia erecta fub titulo Sancti Cafimiri

[...]es alre- [...] novæ [...]vinciæ.

Manent quinque Conventus, videlicet, Pofnanienfis fub titulo SS. Jofeph & Therefiæ, Vilnenfis Sanctæ Matris Noftræ Therefiæ, Varfavienfis Affumptionis Beatæ Mariæ Virginis & S. Jofeph, Glembocenfis Affumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Grodnenfis Sanctæ Crucis: Refidentiæ vero duæ, nimirum Caunenfis Jefu Mariæ & Jofeph, Lavilienfis Sanctæ Matris Noftræ Therefiæ; Monialium autem tres, fcilicet Varfavienfis Affumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Pofnanienfis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Vilnenfis Sanctæ Matris noftræ Therefiæ.

Confirmatio, divifio & nova erectio.

§. 2. Cum autem, ficut eadem expofitio fubjungebat, ipfe Procurator Generalis, præmiffa, quò firmius fubfiftant ac ferventur exactiùs, Apoftolicæ confirmationis noftræ patrocinio communiri fummopere defideret; Nos dictum Procuratorem Generalem fpecialibus favoribus & gratiis profequi volentes, & a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occafione vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftit, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum, harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, fupplicationibus ejus nomine Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinfertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, cum omnibus & fingulis in eo contentis, auctoritate Apoftolica tenore præfentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & fingulos juris & facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint, fupplemus.

Præfentium Literarum firmitas.

§. 3. Decernentes, eafdem præfentes literas femper firmas, validas & efficaces exiftere & fore, fuofque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac illis, ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit, in omnibus & per omnia pleniffime fuffragari, & ab eis refpective inviolabiliter obfervari; ficque in præmiffis per quofcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obftantium derogatio.

§. 4. Non obftantibus Conftitutionibus & Ordinationibus Apoftolicis; necnon, quatenus opus fit, Ordinis ac Provinciæ Polonæ, Conventuum & Monafteriorum prædictorum, aliifve quibufvis, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoftolicis, in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & fingulis, illorum tenores præfentibus pro plene & fufficienter expreffis, ac ad verbum infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat fpecialiter & expreffe derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die 7. Junii 1734. Pontificatus Noftri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXL.

Confirmantur nonnulla Decreta in Capitulo Provinciali Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguftini edita fuper Privilegiis, quibus frui debeant antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ ejufdem Ordinis in Hifpalenfi Univerfitate promoti, vel in pofterum promovendi.

Dat. die 26. Junii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicis Libelli tenor; cum Decretorum enumeratione.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas, Assistens Generalis Hispaniæ, ac Procurator Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod dilecti filii Definitores dictæ Provinciæ in eorum Capitulo Provinciali mense Aprilis 1733. celebrato, animadvertens, Universitatem Studii Generalis, in Civitate Hispalensi dudum erectam, inter cæteras totius Hispaniæ Universitates ejusdem percelebrem, atque intra fines ejusdem Provinciæ præcipuam existere, multumque splendoris & ornamenti Ordini & Provinciæ præfatis afferri, quod istius filii ac Religiosi Doctoratus laurea in Universitate prædicta decorentur, quoad oppositiones, ut vocant, seu concursus pro publicis lecturis in ipsa Universitate assequendis idonei reddantur: simulque attendentes, quod Fratres Provinciæ Castellæ ejusdem Ordinis his de causis, & ut illius Fratres aliquo honoria incitamento ad rigorosum examen, literariosque labores pro ejusmodi gradu consequendo alacriùs subeundos excitarentur, alias obtinuerunt a Capitulo Generali ipsius Ordinis, anno 1685. habito, decretum inter acta dicti Capituli Generalis relatum, atque a fe. re. Innocentio PP. XI. Prædecessore Nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die 30. Aprilis 1685. expeditas literas confirmatum, quod quatuor in Salamantina, & tres in Complutensi studiorum itidem generalium Universitatibus antiquiores Doctores Provinciæ Castellæ præfatæ inter Magistros supradicti Ordinis adnumerandi forent, atque omnibus privilegiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus juxta ejusdem Ordinis Constitutiones, dictæque Provinciæ Castellæ statuta ac consuetudinem alii Magistri potiebantur & gaudebant, similiter potiri & gaudere deberent; ipsi Definitores Provinciæ Bethicæ hoc exemplo ac iisdem causis & rationibus adducti decreverunt, ut Prior Provincialis nomine dictæ Provinciæ Bethicæ coram Nobis staret, quatenus memoratum indultum antiquioribus Doctoribus dictæ Provinciæ Castellæ concessum, ad Doctores pariter antiquiores ipsius Provinciæ Bethicæ, in Universitate Hispalensi præfata jam promotos, ac deinceps promovendos, extendere vellemus, cum his tamen conditionibus ac declarationibus: Primo, quod nullus ex dictæ Provinciæ Bethicæ Fratribus ad gradum Doctoratus in eadem Universitate Hispalensi promoveri possit, nisi de licentia Prioris Generalis dicti Ordinis pro tempore existentis, ut præscribunt præfatæ Constitutiones par. 5. cap. 4. & 7. Secundo, quod nullus Doctor in dicta Universitate Hispalensi Magistri privilegia obtinere incipiat, antequam expleto suæ lecturæ tempore, a Definitorio Provinciæ, sive in Capitulo Provinciali, aut Congregatione intermedia, Lector jubilatus declaretur, aut saltem post sex annos lecturæ Philosophiæ, & sacræ Theologiæ in majori Conventu Hispalensi, munus Regentis per triennium laudabiliter expleverit; & tunc absque novo examine, & alia gradus susceptione, istiusmodi Doctores Magisterii privilegiis gaudere incipiant, & uti Magistri a Priore Provinciali pro tempore existenti in libro, in quo cæteri describuntur Magistri, adnotentur, & ex tunc demum, non autem secundum tempus suscepti Doctoratus, eorum antiquitas inter Magistros Ordinis computetur. Tertio, quod sicuti ad evitandam confusionem, quæ ex multitudine Magistrorum decursu temporis oriri posset, pro dicta Provincia Castellæ statutum fuit, quatuor tantum Salamantinæ, tres vero Complutensis Universitatum prædictorum antiquiores Doctores tali indulto frui debere; ita in ipsa Provincia Bethica tres dumtaxat itidem antiquiores dictæ Universitatis Hispalensis Doctores Magisterii privilegiis fruantur; reliqui autem, si qui fuerint, quamvis cæteris qualitatibus mox recensitis præditi reperiantur, illa minime obtineant, quousque per alicujus ex dictis tribus Doctoribus antiquioribus cessum vel decessum eis locus fiat secundum ordinem suæ antiquitatis, & aliàs, prout in Decreto per dictos Definitores desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso haberi volumus, uberiùs dicitur contineri.

Prædicta Decreta confirmantur

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa supradicto Decreto Capituli Generalis anni 1685., quod Constitutionibus Ordinis præfati insertum reperitur, apprimè consonent, & a dilecto filio moderno Priore Generali ejusdem Ordinis, ejusque Congregatione die 18. Junii anni proximè præteriti approbata fuerint, petitaque extensio indulti septem Doctoribus Provinciæ Castellæ concessi, ad solos tres antiquiores prædictæ Provinciæ Bethicæ restricta & limitata sit; Nobis propterea prædictus Didacus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Didaci votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, enarratum indultum, Septem Doctoribus antiquioribus Provinciæ Castellæ in Universitatibus Studiorum Generalium Salmantina & Complutensi respective promotis, sicut præmittitur, concessum, ad tres dumtaxat antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ Fratrum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Universitate studii Generalis Hispalensis nunc & pro tempore graduatos, servatis tamen conditionibus & declarationibus supradictis, itaut iidem tres antiquiores Doctores inter Magistros Ordinis prædicti adnumerentur, & uti tales habeantur, omnibusque privilegiis, favoribus, prærogativis, gratiis, & indultis potiantur & gaudeant, potiri & gaudere debeant, quibus cæteri in eadem Provincia Bethica Magistri de jure, usu & consuetudine potiuntur & gaudent, aut potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus & ampliamus.

Clausulæ

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ Bethicæ & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatotia, & coolueiudinibus, privilegiis quoque, iodultis, & lireria Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatia, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum teoores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac de verbn ad verbum ioſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamua, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Juoii 1734. Pootificatua Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

FINIS.

INDEX
RERUM NOTABILIUM,

Quæ in hoc Tomo XIV. continentur, Alphabetico ordine digestus.

Constit.

CONSTITUTIONES ALIORUM LOCORUM CONFIRMATÆ.

CON-

CONVENTUALES.

CURIA ROMANA.

D.

DAPIFERI.

DECRETUM.

DECRETA CONGREGATIONUM S.R.E. CARDINALIUM.

DECRETA CONGREGATIONIS EPISCOPORUM, ET REGULARIUM.

DECRETA CONGREGATIONIS SACRORUM RITUUM.

DECRETA CONGREGATIONUM PARTICULARIUM.

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

DEROGATIO.

DIÆCESIS.

DISPENSATIO.

E.

ECCLESIA.

ERECTIONES.

EREMITÆ S. AUGUSTINI.

EXEMPTIONES, PRIVILEGIA, ET INDULTA.

F.

FEUDUM.

FRATRES.

I.

INDULGENTIÆ, ET JUBILÆUM.

M.

MINORES CAPUCCINI.

MINORES CONVENTUALES.

MINORES DE OBSERVANTIA.

O.

ORDINES RELIGIOSI.

FRATRES MINORES S FRANCISCI DE OBSERVANTIA.

Provi

FRATRES EREMITÆ S. AUGUSTINI EXCALCEATI.

FRATRES B. M. DE MONTE CARMELO.

EXCALCEATI EJUSDEM ORDINIS.

FRATRES MINIMI S. FRANCISCI DE PAULA.

FRATRES B. M. DE MERCEDE REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

FRATRES DISCALCEATI SS. TRINITATIS REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

FRATRES SERVI BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

ORDO S. JOANNIS DEI.

CARTHUSIEN.

CONGREGATIO HISPANIARUM ORDINIS CISTERCIEN.

MONACHI SANCTI HIERONYMI IN HISPANIA.

Sed

CONGREGATIO MONTIS OLIVETI.

CONGREGATIO PAUPERUM MATRIS DEI SCHOLARUM PIARUM.

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM DE SOMASCHA.

CONGREGATIO PIORUM OPERARIORUM.

CONGREGATIO MONTIS LIBANI.

ORDO HOSPITALARIUS S. HIPPOLITI MEXICAN.

BETHLEMITÆ IN INDIIS OCCIDENTALIBUS.

P.

PALLIUM.

PAROCHIA.

R.

RESERVATIO.

REVOCATIO.

U.

UNIO.

UNIVERSITATES.

Finis Indicis Rerum Notabilium.

ANT 13N 37